

MATAṄGAPĀRAMESVARĀGAMA

(Vidyāpāda)

मतङ्गपारमेश्वरागमः

(विद्यापादः)

भट्टरामकण्ठवृत्तिसहितः

MATAṄGAPĀRAMEŚVARĀGAMA

(Vidyāpāda)

AVEC LE COMMENTAIRE
DE BHATṬA RĀMAKAṆṬHA

édition critique
par
N. R. BHATT

INSTITUT FRANÇAIS D'INDOLOGIE
PONDICHÉRY

1977

© Institut Français d'Indologie 1977

Imprimerie de Sri Aurobindo Ashram
Pondichéry, Inde

AU
Professeur Jean FILLIOZAT
en Hommage Respectueux

जान् फिल्योसानाम्ने समस्तविद्यानवद्यसद्धाम्ने ।
सौजन्यपरमसीम्ने स्वस्ति शिवानन्दकन्दलद्भूमने ॥

गैर्वाण्यां द्राविड्यां भाषास्वन्यासु निःसमाय विदुषेऽस्मै ।
प्रातीच्यफ्रान्स्देशे बहुतरविद्याधिकारनिरताय ॥

नानाशिवागमानां सविमर्शप्रकटने धुरं वहते ।
नव्यश्रेणीनगरे प्राच्यवचोमन्दिराद्यधीशाय ॥

मतङ्गपारमेशं तन्त्रमिदं संनिवेदयानोऽस्मै ।
सप्रश्रयकार्तज्ञं साह्यकृतोऽस्यात्र पण्डिता हि वयम् ॥

INTRODUCTION

I

Le *Mataṅgapārameśvara* et sa transmission

Le *Pārameśvarāgama* est le vingt-sixième des vingt-huit *āgama* śivaïtes relevant du Siddhānta et le *Mataṅgapārameśvara* dont nous entreprenons la publication ici en est dérivé, au même titre que le *Mṛgendrāgama* est un dérivé (*upāgama*) du *Kāmikāgama*. Ce *Mataṅgapārameśvara* nous a été conservé avec ses quatre sections qui sont intitulées *vidyāpāda*, *kriyā*[°], *yoga*[°] et *caryā*[°] et traitent respectivement de la gnose, des rites, des techniques de maîtrise et des conduites ; la première d'entre elles a été éditée une première fois à Devakoṭṭai en 1924 mais les trois autres sont inédites à ce jour. La présente édition, prévue en deux volumes, contiendra l'ensemble du texte ainsi que ce que nous avons retrouvé de la *ṛtti* que lui a consacrée Rāmaṅkaṇṭha. Ce commentaire est conservé dans son intégralité en ce qui concerne le *vidyāpāda* et nous le publions dans ce premier volume en même temps que le texte de base de ce *vidyāpāda* ; on trouvera à la fin de cette introduction le détail des manuscrits d'origines diverses qui nous ont permis d'établir cette édition critique. En ce qui concerne les autres sections de l'ouvrage, la situation est pour le moment la suivante : nous n'avons retrouvé jusqu'à présent qu'une portion du commentaire de Rāmaṅkaṇṭha, portion qui ne touche que dix chapitres du *kriyāpāda* et qui sera publiée dans notre second volume en même temps que les trois *pāda* actuellement inédits ; il est évident que si nous parvenons d'ici là à retrouver tout ou partie de ce qui nous manque de la *ṛtti* nous l'intégrerons à ce second volume.

Dans le premier chapitre du *vidyāpāda* qui traite de la transmission de l'*āgama*, il nous est dit que Sadāśiva révéla celui-ci sous la forme de dix millions d'*amuṣṭubh*, qu'à son tour Ananta le transmet en cent mille vers et qu'enfin le texte 'actuel', prêché par Śrīkaṇṭha au *muni* Mataṅga, comporte 3500 vers, nombre assez proche de celui des vers que nous avons effectivement retrouvés dans les manuscrits à notre disposition puisque nous arrivons à un total de 3418 vers. Le deuxième chapitre de ce même *vidyāpāda* complète les indications du premier en nous donnant l'étendue respective des différentes sections

* N.B. Le texte des citations traduites se trouvant dans l'original sanskrit de cette introduction, il ne sera pas redonné ici. Références : toutes les éditions publiées à Devakoṭṭai et mentionnées dans cette préface sont dues au Śivāgamasiddhāntaparipālanasaṅgha ; — KSTS=Kashmir Series of Texts and Studies (Śrinagar) ; -IFI=Institut Français d'Indologie (Pondichéry).

du traité : c'est ainsi qu'il nous est dit que le *vidyāpāda* contient 1500 vers (mais nous en avons trouvé 1537) ; des 1000 vers annoncés pour le *kriyāpāda*, les manuscrits consultés jusqu'à présent nous en donnent 983 ; pour le *yogapāda* qui devrait comprendre 500 vers nous en avons pour le moment 428 cependant que le *caryāpāda* tel que nous le connaissons en compte 470 sur les 500 prévus. La raison de ces divergences est probablement double : d'une part il doit nous manquer un certain nombre de vers qu'il faut peut-être chercher dans les nombreuses citations attribuées par divers auteurs au *Mataṅgapārameśvara* et non retrouvées dans les textes à notre disposition ; d'autre part les nombres annoncés qui sont en chiffres ronds correspondent plus probablement à des ordres de grandeur qu'à des quantités numériquement exactes.

II

Rāmakaṇṭha et les docteurs śivaïtes*

L'auteur de la *vṛtti* du *Mataṅgapārameśvara*, Rāmakaṇṭha (ou plus exactement Bhaṭṭa Rāmakaṇṭha, voir plus loin), se présente lui-même dans les colophons des chapitres comme le fils de Nārāyaṇakaṇṭha (Bhaṭṭa ...) dont on sait qu'il est l'auteur d'une *vṛtti* du *Mr̥gendra*, commentaire dont nous avons publié la partie concernant les *kriyā°* et *caryāpāda* (Pub. IFI n°23, 1962), le reste (*vidyā°* et *yoga°*) ayant été édité à Devakoṭṭai en 1928... Dans le quatrième vers du chapitre introductif et dans le dernier vers de ce commentaire du *Mr̥gendra* (*vidyāpāda*), ce Nārāyaṇakaṇṭha indique que lui-même est arrière petit-fils de Śaṅkarakaṇṭha et fils de Vidyākaṇṭha, lui-même disciple d'un Rāmakaṇṭha : nous avons ainsi affaire, dans la même lignée spirituelle, à deux Rāmakaṇṭha, le maître de Vidyākaṇṭha d'une part et le petit-fils de ce même Vidyākaṇṭha de l'autre ; pour éviter toute ambiguïté nous les appellerons désormais Rāmakaṇṭha I et Rāmakaṇṭha II comme on le fait d'ordinaire.

Rāmakaṇṭha I était un grand docteur śivaïte dont Nārāyaṇakaṇṭha disait dans le vers précédemment mentionné qu'il était "l'égal de Śrīkaṇṭha-nātha". Il fut le maître de Śrīkaṇṭha, l'auteur du *Ratnatraya* (Devakoṭṭai 1925), et nous apprenons dans l'envoi de cet opuscule que Śrīkaṇṭha l'a composé en suivant une œuvre de son maître, la *Sadvṛtti*, œuvre qui n'a pas été retrouvée mais qui devait être le commentaire d'un *āgama* ; en effet le procédé

* Nous renvoyons une fois pour toutes à l'ouvrage fondamental de K.C. Pandey (*Abhinavagupta, an historical and philosophical study*, 2° éd., Bénarès 1963) qui nous a été très utile pour la rédaction de ce qui suit même si nous n'avons pas toujours accepté ses conclusions.

n'est pas exceptionnel qui consiste à résumer ou à expliciter dans un opuscule la substance d'un commentaire d'*āgama* : c'est ainsi que le *Tattvasaṅgraha* (Devakoṭṭai 1923) a été rédigé à partir de la *Suṃṛtti*, commentaire du *Rauravāgama* ; de même le *Tattvatrayanirṇaya* (*ibidem*), opuscule conservé comme le précédent et le *Ratnatraya* dans l'*Aṣṭaprakaraṇa*, a été composé à partir d'une *ṛtti* du *Svāyambhuvāgama*. Cependant il faut rappeler que dans les deux exemples que nous venons de citer l'auteur de la *ṛtti* et celui de l'opuscule sont une seule et même personne, en l'occurrence Sadyojyoti dont nous aurons l'occasion de reparler plus loin ; au contraire dans le cas qui nous intéresse ici c'est le maître, Rāmakaṇṭha 1, qui a rédigé la *ṛtti* et c'est son disciple, Śrīkaṇṭha, qui en a fait le résumé sous la forme du *Ratnatraya*.

Nous ne savons rien des œuvres qu'a pu composer Vidyākaṇṭha. En revanche son fils, Nārāyaṇakaṇṭha, est, comme on l'a vu, l'auteur du commentaire du *Mṛgendra* ; deux autres ouvrages de lui nous sont signalés : en effet Aghoraśivācārya dans son "bref commentaire" (*laghuṭīkā*) au *Tattvasaṅgraha* de Sadyojyoti nous apprend dans l'introduction que Nārāyaṇakaṇṭha avait composé à propos du même opuscule un "long commentaire" (*bṛhaṭṭīkā*) intitulé *śaraṇmīśā* ; cet ouvrage n'a pas été retrouvé non plus que la *Stotrā-vāli* que Nārāyaṇakaṇṭha s'attribue dans son commentaire au *kriyāpāda* du *Mṛgendra* (notre édition, p.204).

Enfin le fils de Nārāyaṇakaṇṭha, Rāmakaṇṭha 11, est l'auteur de la *Mataṅgapārameśvaravṛtti* que nous publions ici et de nombreux autres ouvrages dont nous donnerons la liste plus loin. C'est lui aussi un éminent docteur śivaïte et Aghoraśivācārya déclare, dans les premier vers du sous-commentaire (*dīpikā*) qu'il a consacré à la *Mṛgendravṛtti* de Nārāyaṇakaṇṭha, qu'il s'est efforcé de suivre les enseignements de Rāmakaṇṭha 11 : "Ayant suivi fidèlement les pas du lion à la forte voix qu'est Rāmakaṇṭha, je ne crains pas les barrissements des éléphants en rut que sont les ratiocineurs" (ed. Devakoṭṭai, p.1). Rāmakaṇṭha 11 est né au Cachemire ainsi que nous l'apprenons par l'envoi de sa *Nādaḥārikā* (Devakoṭṭai 1925) : "Ainsi s'achève cette perfection du *nāda* composée en vingt-cinq vers au Cachemire par Rāmakaṇṭha fils de Nārāyaṇakaṇṭha" ; on sait d'ailleurs que tous les grands docteurs śivaïtes de la lignée qui va de Rāmakaṇṭha 1 à Rāmakaṇṭha 11 sont originaires du Cachemire. Cependant un grand nombre de leurs ouvrages ont été commentés par Aghoraśivācārya, originaire quant à lui du pays Coḷa, et dont on a souvent dit qu'il était le disciple de Rāmakaṇṭha 11, ce qui est une erreur puisqu'il nous dit lui-même dans le dernier vers de son commentaire au *Tattvanirṇaya* (de Sadyojyoti, ci-dessus) qu'il est le disciple de Sarvātmaśambhu (dit aussi Sarvātmaśiva) : "C'est avec un art sans tache que ce commentaire du

Tattvarīṇaya a été composé par le maître Aghoraśivācārya, lui qui est célèbre dans le monde par son commentaire intitulé *śrījanyā*, lui qui est l'ornement de la lignée de Kuṇḍina en pays Coḷa, lui qui vénère la poussière des lotus que sont les pieds de Sarvātmaśiva". Il est certain que d'une manière générale Aghoraśivācārya a toujours eu une grande admiration pour ces savants docteurs śivāites originaires du Cachemire, qu'il s'agisse de Sadyojyoti, de Rāmakaṇṭha 11 ou des autres ; c'est en suivant leurs commentaires qu'il a rédigé les siens propres ainsi qu'il le proclame ouvertement dans les envois ou dans les vers introductifs de ses œuvres ; cependant lorsqu'il déclare dans sa *Mṛgendravṛttidīpikā* "j'ai suivi fidèlement les pas de... Rāmakaṇṭha", il indique simplement qu'il a consulté les ouvrages de Rāmakaṇṭha 11 avant d'écrire le sien ; rien ne permet de déduire de cette phrase qu'il a été le "disciple", au sens étroit du terme, de Rāmakaṇṭha.

A l'heure actuelle les ouvrages de Rāmakaṇṭha 11 qui nous ont été conservés ou dont nous connaissons au moins le titre sont au nombre de douze ; en voici la liste :

- Ouvrages édités :

1. *Nāḍakārikā* (Devakoṭṭai, 1925).
 2. *Vṛtti* sur la *Mokṣakārikā* de Sadyojyoti (*ibidem*).
 3. *Vṛtti* sur la *Paramokṣanirāsakārikā* de Sadyojyoti (*ibidem*).
 4. *Nareśvaraparīkṣāprakāśa*, commentaire sur la *Nareśvaraparīkṣā* de Sadyojyoti (KSTS, t. XLV, 1926).
 5. *Jātinirṇayapūrvakālayapraveśavidhi*, éd. et trad. française par P.S. Filliozat ('Le droit d'entrer dans les temples de Śiva au XIe siècle', *Journal Asiatique*, 1975, pp. 103-117).
 6. *Vṛtti* sur le *Mataṅgapārameśvarāgama* (la présente édition).
- Ouvrages inédits dont l'IFI possède des manuscrits :
7. *Vṛtti* du *Kiraṇāgama* (accompagnée d'un sous-commentaire d'Aghoraśivācārya).
 8. *Vṛtti* du *Sārdhatrimṣatikālottarāgama*.
 9. *Vyomavyāpistava* (accompagné du commentaire de Vedajñāna).
- Ouvrages dont on ne connaît que le titre :
10. *Ṭikā* du *Mantravārtika* de Sadyojyoti (signalée dans la *Mokṣakārikāvṛtti*, ci-dessus n°2, p. 4).
 11. *Āgamaviveka* (signalé dans la *Paramokṣanirāsakārikāvṛtti*, ci-dessus n°3, p. 49).
 12. Commentaire de la *Rauravavṛtti* de Sadyojyoti ou *Rauravavṛttiviveka* (signalée dans la *Mataṅgapārameśvaravṛtti*, ci-dessous p. 68).

Comme on le constate d'après cette liste Rāmakaṇṭha II a attaché une importance particulière aux œuvres de Sadyojyoti et cette attitude se retrouve chez ses épigones tel Aghoraśivācārya. Dans un vers qu'il a placé au début de son introduction à la *Mataṅgapārameśvaravṛtti* (ci-dessous p. 1) et que l'on retrouve au début de sa *Mokṣakārikāvṛtti*, Rāmakaṇṭha dit ceci : "Parmi les maîtres, il faut particulièrement honorer Sadyojyoti et Bṛhaspati qui l'un et l'autre ont illuminé de façon parfaite la voie du Siddhānta." Sadyojyoti et Bṛhaspati sont ainsi placés au rang de maîtres de toute la lignée des docteurs du śivaïsme siddhāntin. On ne sait pas grand-chose de Bṛhaspati ; cependant dans le commentaire de Rājānaka Jayaratha sur le *Tantrāloka* d'Abhinavagupta, on lit à propos du demi-vers 1.104a ("Dans le *śivatānuśāstra* le dieu est révélé par les proclamations des maîtres") que le terme "maîtres" désigne ici Bṛhaspati (litt. : "les pieds de Bṛhaspati" ce qui explique le pluriel *gurubhiḥ*) (KSTS t. XXIII p. 146) ; on peut en déduire que le *śivatānuśāstra*, inconnu par ailleurs, est l'œuvre de Bṛhaspati et que ce dernier est antérieur à Abhinavagupta.

Sadyojyoti, maître du śvaïsme siddhāntin, fut l'élève d'Ugrajyoti ; on lit en effet dans l'envoi de sa *Mokṣakārikā* : "(Sadyojyoti) a été élevé par le maître Ugrajyoti, ce bienheureux que l'on considère comme Īśa et qui maîtrise l'océan de la connaissance universelle" ; de même on trouve ceci dans l'envoi de la *Nareśvaraparīkṣā* : "Sadyojyoti a composé cette œuvre éclatante pour le bien de ceux qui ont l'esprit adouci (par la dévotion) ; Ugrajyoti, égal de Śiva, meilleur des maîtres, compendium de vertus, lui a accordé sa faveur par pure compassion." On conclura de ces deux citations qu'Ugrajyoti, docteur et transmetteur du śvaïsme siddhāntin au Cachemire, a été le maître de Sadyojyoti. Sadyojyoti est également désigné sous le nom de Kheṭakabāla dans la *Mataṅgapārameśvaravṛtti* (ci-dessous p. 72) et sous celui de Kheṭakanandana dans la *vṛtti* du *kriyāpāda* du *Mṛgendra* (notre édition p. 155) ; quant au nom de Kheṭapāla qui lui est donné dans le commentaire du *Tantrāloka* (ad 9.262, KSTS t. XXIX p. 211) c'est probablement une simple erreur d'impression pour Kheṭakabāla car on ne voit pas le rapport qu'il peut y avoir entre Kheṭapāla et Kheṭakanandana. Etant donné que Sadyojyoti est cité dans les œuvres d'Abhinavagupta (fin x^e—début xie et dans la *śivadr̥ṣṭi* de Somānanda (ixe) il leur est antérieur mais on ne peut guère être plus précis. Voici pour terminer la liste de ses ouvrages conservés ou connus de nom (on a marqué d'un astérisque ceux qui ont fait l'objet d'un commentaire de Rāmakaṇṭha II, voir ci-dessus) :

-Ouvrages publiés :

1. *Bhogakārikā* (Devakoṭṭai 1925).
2. *Mokṣakārikā* (*ibidem*)

3. **Paramokṣanirāsakārikā* (idem).
4. *Tattvatrayanirṇaya* (Devakoṭṭai 1923).
5. *Tattvasaṅgraha* (idem).
6. **Nareśvaraparīkṣā* (KSTS, t. XLV, 1926).
-Ouvrage inédit dont on connaît un manuscrit :
7. *Svāyambhuvavṛtti* : signalée dans l'envoi du *Tattvatrayanirṇaya* comme étant le texte d'après lequel a été rédigé cet opuscule. Sur cette *vṛtti* voir ci-dessous p.xvi n°30.
-Ouvrages dont on ne connaît que le nom :
8. **Suvṛtti* ou *Rauravavṛtti* : signalée dans l'envoi du *Tattvasaṅgraha*. Dans le commentaire du *Mataṅga* que nous publions en appendice à la fin de ce volume (et qui n'est pas de Rāmakaṇṭha) on trouve (ci-dessous p. 609) sous le titre "dans les *Rauravavṛtti*" une citation qui correspond au vers 52 de la *Paramokṣanirāsakārikā* de Sadyojyoti ; nous ne comprenons pas le pluriel (les *Rauravavṛtti*) et nous ne savons pas si cette *kārikā* est purement et simplement extraite de la *Rauravavṛtti* ou si elle se contente d'en donner le sens.
9. **Mantravārtika* (signalé dans le commentaire de la *Mokṣakārikā*, p. 4).

III

Date de Rāmakaṇṭha II

L'auteur du commentaire du Mṛgendra, Nārāyaṇakaṇṭha, cite dans son ouvrage (*ad vidyāpāda* I,II, p.34) un vers d'Utpaladeva (*Īśvarasiddhi* v.55, cf. KSTS t. xxxiv, 1921, p. 30) ; Utpaladeva est le père de Lakṣmanagupta lui-même maître d'Abhinavagupta (cf. *Tantrāloka* 12.25 : "ainsi a dit Utpaladeva maître de mon maître") et nous verrons ci-dessous qu'il a probablement vécu dans la deuxième moitié du ixe siècle ; ce qui fait que Nārāyaṇakaṇṭha et, naturellement, son fils Rāmakaṇṭha II sont nécessairement postérieurs au, disons, début du ixe siècle.

Quant à la date la plus tardive que l'on puisse assigner à Rāmakaṇṭha II, elle peut être établie en se référant à Aghoraśivācārya qui, comme on l'a vu, le nomme parmi les maîtres dont il a suivi les œuvres. Or Aghoraśivācārya note de la façon suivante la date d'achèvement de sa *Kriyākramadyotikā* (*Kriyākramadyotikā-Mahotsavavidhiḥ*, Cintādrīpet-Madras, K.5011-AD 1910, p. 433) : "Ayant écouté avec un grand respect cette œuvre solide qui traite des rites, réguliers ou autres, j'ai composé cette *Kriyākramadyotikā* en l'an 1080 de l'ère śaka (1157

AD) du présent Kaliyuga.” On en conclura donc que Rāmakaṇṭha II ne peut guère avoir vécu après le tout début du XIIIe siècle au plus tard.

Il nous reste à signaler un problème particulier qui concerne les deux Rāmakaṇṭha dont nous avons parlé jusqu’à présent et plus singulièrement Rāmakaṇṭha I, c’est celui de la présence parmi les docteurs du śivaïsme cachemirien non-dualiste d’un certain Rājānaka Rāmakaṇṭha, auteur d’un commentaire de la *Spandakārikā*, ouvrage exposant le système non-dualiste (KSTS, t. VI, 1913). Dans l’envoi de sa *Spandakārikāvivṛtti* (p. 138) ce Rāmakaṇṭha se présente comme le disciple d’Utpaladeva (“Cette œuvre est de Rājānaka Rāmakantha qui vénère les lotus que sont les pieds d’Utpaladeva”) ; ce personnage est également l’auteur du *Sarvatobhadra*, commentaire de la *Bhagavadgītā* (Madras Univ. Sank. Ser., n° 14, 1941) ; dans l’envoi de ce commentaire il se présente comme issu de la famille de Nārāyaṇa, brahmane de Kānyakubja (Kanauj), et comme frère cadet de Mukṭākāṇa ; ce dernier est bien connu et on lit dans la *Rājatarāṅgiṇī* (5.34) : “Mukṭākāṇa, Śivasvāmī, le poète Ānandavardhana et Ratnākara connurent la gloire à la cour d’Avantivarman” ; ce roi a régné en 855-883 AD et l’on peut donc supposer que le frère cadet de son protégé a vécu vers la fin du IXe siècle ou le début du Xe (et secondairement qu’Utpaladeva son maître a dû vivre dans la deuxième moitié du IXe siècle). A la fin de ses ouvrages ce Rāmakaṇṭha se donne le nom de Rājānakaśrīrāma ; on sait par ailleurs que les docteurs du śivaïsme siddhāntin dualiste tels que Vidyākāṇṭha, Nārāyaṇakaṇṭha ou Rāmakaṇṭha se désignent quant à eux à la fin de leurs œuvres sous les noms de Śrībhāṭṭavidyākāṇṭha (nommé ainsi dans les œuvres de son fils), Śrībhāṭṭanārāyaṇakaṇṭha ou Śrībhāṭṭarāmakaṇṭha ; de là il nous semble pouvoir conclure que tous ceux qui depuis Śaṅkarakaṇṭha (grand-père de Vidyākāṇṭha, ci-dessus) jusqu’à Rāmakaṇṭha II portent le titre de “Bhāṭṭa” sont d’une lignée différente de ceux qui portent le titre de “Rājānaka” comme le Rāmakaṇṭha auteur de la *Spandakārikā vivṛtti* et de nombreux autres. Le seul cas incertain est celui de Rāntakaṇṭha I, le premier des maîtres de Nārāyaṇakaṇṭha et autres : en effet rien ne permet de déterminer sa lignée et nous n’avons pas le moyen de savoir avec certitude si ce Rāmakaṇṭha I, docteur du śivaïsme dualiste, est différent de Rājānaka Rāmakaṇṭha, docteur non-dualiste ou au contraire s’il s’agit en réalité d’une seule et même personne. D’une façon plus générale on constate d’ailleurs que chez les docteurs du Cachemire un seul et même nom est souvent porté par deux personnages différents et cependant contemporains ; pour ne prendre qu’un exemple, il existe un Bhāṭṭa Nārāyaṇa, auteur du *Stavacintāmaṇi* (KSTS, t. X, 1918), personnage que tout porte à distinguer de l’auteur de la *Mrgendravṛtti* dont nous avons abondamment parlé ; pour en revenir au cas particulier qui nous intéresse ici, il nous semble que le fait que nous ayons affaire à un docteur du

śivaïsme dualiste d'une part et à un docteur du śivaïsme non dualiste de l'autre est un argument important en faveur de l'opinion que ces deux personnages sont différents.

Pour en terminer et montrer la complexité de ces problèmes d'attribution et d'identification, on peut signaler qu'à la fin du commentaire qu'il a donné au *Stavacintāmaṇi* de Bhaṭṭa Nārāyaṇa, Rājānaka Kṣemarāja dit qu'avant lui un certain Śrīrāma a composé sur le même ouvrage un commentaire intitulé *Sadvivṛtti* ("Śrīrāma a fait un commentaire nommé *Sadvivṛtti* de cet ouvrage, pourquoi donc en faire un moi-même ?"); le Śrīrāma dont il est question est probablement Rājānaka Rāmakaṇṭha et l'on pourrait se demander si la *Sadvivṛtti* dont il est question ici est analogue à la *Sadvṛtti* attribuée à Rāmakaṇṭha I et utilisée pour la composition du *Ratnatraya* (ci-dessus) : il n'en n'est rien puisqu'il est bien évident que le *Ratnatraya* est un exposé de la doctrine du śivaïsme siddhāntin qui n'est point celle suivie par Rājānaka Rāmakaṇṭha et que la source de cet opuscule ne peut guère se trouver ailleurs que dans les *āgama* relevant de ce système ou dans leurs commentaires ; il nous semble donc que l'on peut affirmer que la *Sadvṛtti* mentionnée dans le *Ratnatraya* est un commentaire d'*āgama* et qu'elle n'a aucun rapport avec la *Sadvivṛtti* mentionnée par Kṣemarāja.

IV

Ouvrages et auteurs cités par Rāmakaṇṭha dans son commentaire

Dans la *Mataṅgapārameśvaravṛtti* Rāmakaṇṭha cite un certain nombre d'ouvrages et d'auteurs dont on trouvera en appendice (p. 685) la liste accompagnée des références à la *vṛtti* ; c'est cette liste que nous reprenons ici afin d'en préciser quelques points particuliers :

1. *Anubhavastava* : selon les indications données dans le *Tantrasāra* d'Abhinavagupta (KSTS, t.XVII, p. 31), l'auteur de cet ouvrage est Vidyādhīpati (voir ci-après) ; un vers de ce même *stotra* est cité par Maheśvarānanda dans son commentaire de la *Mahārthamañjarī* (Triv. Sansk. Ser., t.66, 1919, p. 27) ; on constate certes que dans un cas comme dans l'autre ce texte est nommé *Anubhavastotra* mais comme les vers cités dans la *Mataṅgavṛtti* et dans le commentaire de la *Mahārthamañjarī* sont tous les deux en mètre *rathoddhatā*, on peut supposer que ces deux *śivastotra* que sont l'*Anubhavastava* et l'*Anubhavastotra* sont un seul et même ouvrage. Signalons enfin que Vidyādhīpati est également cité par Rāmakaṇṭha II dans sa *Mokṣkārikāvṛtti* et qu'un autre de ses ouvrages est cité sous le titre de *Mānastotra* dans le *Tantrāloka*

d'Abhinavagupta (14.9).

2. “*Anyatra ...*” : par cette formule Rāmakaṇṭha renvoie à un autre de ses ouvrages que nous n’avons pas pu identifier.

3. *Āyurveda* : le nom de ce traité médical n’est pas donné de façon plus précise et le vers cité n’a été retrouvé nulle part.

4. *Kavacabhārgava* : aucun ouvrage de ce nom n’est connu.

5. *Kālottara* : le *Kālottara* est un *upāgama* du 28e des *āgama* śivaïtes, le *vātulāgama* ; l’IFI en possède plusieurs manuscrits.

6. *Kiraṇa* : 27e des *āgama* śivaïtes ; publié à Devakoṭṭai en 1932 ; le *vidyā-pāda* a fait récemment l’objet d’une édition critique accompagnée d’une traduction italienne (M. P. Vivanti, II “*Kiraṇāgama*” ..., supp.N°3 aux *Annali dell’Istituto Orientale di Napoli*, vol. 35, 1975, fasc. 3).

7. *Kheṭakabāla* : nous avons vu qu’il s’agit d’un autre nom de Sadyojyoti que l’on appelle aussi *Kheṭakanandana* (*Mṛgendravṛtti*) et *Kheṭapāla* (?) (*Tantrāloka*).

8. *Nareśvaraparīkṣāprakāśa* : ouvrage de Rāmakaṇṭha II (KSTS, t. XLV, 1926).

9. *Niśśvāsa* : 12e des *āgama* śivaïtes ; l’IFI en possède un manuscrit.

10. *Nyāyābhāṣyaṭīkākāra* : ce commentaire de traité de logique n’a pas été identifié.

11. *Nyāyasūtrakāra* : il s’agit naturellement de Gautama.

12. *Patañjali* : l’auteur des *Yogasūtra*.

13. *Para* : il doit s’agir de l’un ou l’autre des *upāgama* de l’*Ajita* (5e *āgama*) ; il est fréquemment cité dans les commentaires mais nous n’en connaissons pas de manuscrit.

14. *Pāñcarātra* : il n’est pas possible de déterminer de quel traité des *Pāñcarātra* il s’agit ici.

15. *Pauṣkara* : *upāgama* du *Pārameśvarāgama* (26e *āgama*), son *vidyā-pāda* a été publié avec le commentaire d’Umāpati à Cidambaram en 1927.

16. *Bṛhaddādhica* : ouvrage inconnu

17. *Bhāvanāviveka* : ouvrage de Maṇḍana Miśra ; édité avec le commentaire de Bhaṭṭa Umbeka (Bénarès, 1922) et avec celui de Nārāyaṇa (Anna-malai, 1952).

18. Maṇḍanamiśra : il s’agit du célèbre philosophe (VIIe-VIIIe s.), auteur de six ouvrages ; voir l’introduction de S.Kuppaswami Sastri à son édition de la *Brahmasiddhi* (Madras, 1937).

19. ‘*Mataṅgapārameśvare kriyā-yoga-caryāpādāḥ*’ : comme indiqué au début de cette introduction, l’IFI possède des manuscrits de ces *pāda* qui seront publiés dans le second volume de cette édition.

20. *Mantravārtika* : il ressort de la citation donnée dans notre texte qu'il s'agit d'un ouvrage de Sadyojyoti-Kheṭakabāla ; ouvrage non retrouvé.

21. *Mālinīvijaya* : ouvrage publié sous le nom de *Mālinīvijayottaratantra* (KSTS, T. XXXVII, 1922) et qui traite du Yoga śivaïte dans le système Trika.

22. *Ṙṣendra* : *upāgama* du *Kāmikāgama* ; son *vidyāpāda* (avec la *ṛtti* de Nārāyaṇakaṇṭha et la *dīpikā* d'Aghoraśivācārya) et le *yogapāda* (*ṛtti* de Nārāyaṇakaṇṭha) ont été publiés à Devakoṭṭai (1928) ; le *kriyāpāda* et le *car-yāpāda* l'ont été par nous-même avec la *ṛtti* en 1962 (Pub. IFI n°23).

23. *Mokṣakārikāvṛtti* : commentaire de Rāmakaṇṭha II sur l'ouvrage de Sadyojyoti (Devakoṭṭai 1925).

24. *Raurava* : le 16e *āgama* śivaïte ; nous en avons donné une édition dans la présente collection (Pub. IFI n° 18/ 1 et 2, 1961, 1972).

25. *Rauravavṛttiviveka* : cet ouvrage n'a pas été retrouvé ; d'après ce qui est dit ici il s'agit d'un commentaire de Rāmakaṇṭha II sur la *ṛtti* du *Rauravāgama* de Sadyojyoti qui elle-même est signalée sous le nom de *Suṛṛtti* dans le *Taittvasaṅgraha* du même Sadyojyoti (ci-dessus).

26. *Vāyupurāṇa* : ce titre est appliqué ici à la *Vāyavīyasamhitā* qui est la septième partie du *Śivapurāṇa* bien connu.

27. "*Vedāntavādinaḥ*" : il n'a pas été possible d'identifier avec précision à quel groupe de vedāntin il était fait allusion.

28. *Sarvajñānottara* : le *jñānapāda* de ce texte a été publié accompagné d'une traduction tamoule à Devakoṭṭai en 1923 ; il s'agit d'un *upāgama* fréquemment cité dans les ouvrages tels que le *Śivajñānabodhabhāṣya* de Śivāgrayogīndra (Suryanar koyil, 1920) ; son nom n'apparaît pas dans les listes traditionnelles d'*upāgama* des vingt-huit *āgama* śivaïtes mais seulement dans celle des soixante-quatre *tantra*.

29. *Sūkṣmasvāyambhuva* : il s'agit là, sous un autre titre, du *Svāyambhuva* (voir le suivant).

30. *Svāyambhuva* : c'est le *Svāyambhuvaāgama*, le 13e de la série, dont l'IFI possède plusieurs manuscrits ; la citation attribuée dans la *ṛtti* au *Sūkṣmasvāyambhuva* a d'ailleurs été retrouvée dans un de ces manuscrits. Ce manuscrit contient en tout 58 chapitres dont les colophons se répartissent de la façon suivante : pour 56 d'entre eux on y trouve l'indication "... dans le *Svāyambhuva-sūtrasaṅgraha*", pour un d'entre eux c'est "... dans l'*Uttarasvāyambhuva*" et pour le dernier chapitre "... dans le *Svāyambhuva*". Vingt-trois des chapitres de ce texte ont été publiés sous le titre de *Svāyambhuvasūtrasaṅgraha* à Mysore en 1937 par les soins de la Mahārājasamskṛtamahāpāṭhaśālā. De plus un manuscrit de l'IFI contient les quatre premiers chapitres de la par-

tie de l'ouvrage qui contient la matière d'un *jñānapāda* (titres : *paṭipāṭala*, *paśu*⁰ *śakti*⁰ et *adhva*⁰) et qui sont accompagnés d'un commentaire incomplet attribué à Sadyojyoti ; il s'agit là de la *Svāyambhuvavṛtti* mentionnée dans l'envoi du *Tattvatrayanirṇaya* (voir plus haut). On peut ajouter à cela que dans le commentaire d'Utpaladeva à la *Śivadr̥ṣṭi* de Somānanda (KSTS, t. LIV, 1934, p.103) se trouve une citation attribuée à la *Svāyambhuvasāstraṭīkā* de Kheṭapāla, c'est-à-dire de Sadyojyoti (ci-dessus) et que nous avons retrouvé cette citation dans le manuscrit ci-dessus mentionné de la *Svāyambhuvasūtrasaṅgrahavṛtti* de Sadyojyoti. Il n'y a donc pas de doute que *Svāyambhuvavṛtti*, *Svāyambhuvasūtrasaṅgrahavṛtti* et *Svāyambhuvasāstraṭīkā* ne sont en fait que les différents titres d'une seule et même œuvre.

V

Rāmakaṇṭha Commentateur

La démarche de Rāmakaṇṭha est d'une belle audace ; adhérant sans faille à la voie des traités du śivaïsme siddhāntin célébrée par les plus grands des maîtres depuis Sadyojyoti, il pourfend les thèses de ceux qui commentent les *āgama* śivaïtes selon d'autres critères ; de même lorsque l'occasion s'en présente il bouscule les partisans des systèmes qui ne sont pas le śivaïsme siddhāntin, tenants du Nyāya, du Vaiśeṣika, du Sāṅkhya, de la Mīmāṃsā, des Pāñcārātra ou du Vedānta ou bien encore bouddhistes, jains ou matérialistes. Ainsi il faut voir en lui non seulement l'explicateur du texte qui sert de base à son commentaire, mais aussi un maître d'œuvre qui s'attache à bâtir solidement les thèses du śivaïsme siddhāntin. Une telle attitude apparaît clairement dans l'un des vers introductifs de son commentaire au *Mataṅgapārameśvara* : "Attiré par les uns vers le Veda, par d'autres vers les thèses Kaula, par d'autres encore vers les vues du Nyāya, cet éléphant en rut a quitté la route dégagée que célèbrent les plus grands des maîtres ; aussi faut-il que bien que guetté par les critiques nous nous armions du croc qu'est ce commentaire pour détruire les thèses aberrantes et ramener cet égaré sur la Voie".

Dans le vers qui suit celui que nous venons de citer nous apprenons qu'il a existé d'autres commentaires du *Mataṅgapārameśvara* et que c'est leur indigence qui, selon Rāmakaṇṭha, l'a poussé à composer le sien propre. Or il est de fait qu'un de ces commentaires antérieurs à Rāmakaṇṭha est mentionné dans la *Śivadr̥ṣṭi* de Somānanda (KSTS t.LIV, 1934, p.103) qui attribue cette *Mataṅgaṭīkā* à un maître du nom de Vyākhyāni ; dans le commentaire de ce passage de Somānanda Utpaladeva cite l'extrait de cette *Mataṅgaṭīkā* auquel

il est fait allusion par Utpaladeva (*ibidem* p.104). A côté de ce commentaire ancien et antérieur à Rāmakaṇṭha, nous avons trouvé dans un manuscrit de Calcutta un autre commentaire portant sur quelques chapitres ; il est différent de celui de Rāmakaṇṭha (et lui est certainement postérieur, voir ci-dessous), et nous le publions en appendice à la fin de ce volume (pp.579-630) ; les fragments qui en sont conservés sont dispersés au milieu du commentaire de Rāmakaṇṭha, ce qui tout compte fait s'explique assez bien. En effet dans les manuscrits de notre texte qui sont originaires de l'Inde du Sud on constate qu'il y a deux lacunes dans le commentaire de Rāmakaṇṭha : la première va du commentaire des vers 26-28 du 10e chapitre à celui du vers 24 du 17e chapitre ; la seconde va du demi-vers 1b du 18e chapitre au vers 39 du même chapitre ; or pour établir cette édition nous avons pu également utiliser trois manuscrits de la bibliothèque du Jammu and Kashmir Government Research Department (deux donnant le commentaire de Rāmakaṇṭha dans son texte intégral et le troisième incomplet) ainsi que le manuscrit de Calcutta que nous avons mentionné ci-dessus : partout où dans les manuscrits du Sud le texte du commentaire de Rāmakaṇṭha fait défaut, ce manuscrit contient l'autre commentaire dont nous parlions, celui que nous publions en appendice : après examen il apparaît que ce commentaire n'est pas antérieur à celui de Rāmakaṇṭha mais qu'il a été rédigé par quelqu'un qui voulant combler les lacunes du texte de Rāmakaṇṭha a composé une nouvelle *vṛtti* qui s'appuie sur celle de Rāmakaṇṭha (elle lui est donc postérieure) ainsi que sur d'autres commentaires.

Pour terminer il faut indiquer que dans deux manuscrits (U et R), les colophons du commentaire intitulent celui-ci "Illumination du sens du traité intitulé *Mataṅga*" ; dans ces mêmes manuscrits à la fin du *vidyāpāda* on trouve cette formule "commentaire (*vivṛtti*) du *vidyāpāda* illuminant le sens du traité intitulé *Mataṅga*" suivi d'un vers supplémentaire que voici : "Ce commentaire du *Mataṅga* a été composé à propos du *vidyāpāda* par Bhaṭṭarāmakaṇṭha, le Cachemirien, fils de Nārāyaṇakaṇṭha".

VI

L'enseignement du *Mataṅgapārameśvara*

L'enseignement du *Mataṅgapārameśvara* diffère parfois de celui qui est donné dans d'autres textes agamiques et c'est ce dont nous donnerons ici quelques exemples maintenant en traitant d'abord du nombre des catégories (*padārtha*).

Dans le *Mrgendra* et le *Kiraṇa* on présente trois catégories désignées

respectivement sous les noms de Maître, Ame liée et Lien ; ainsi lit-on dans le *Mrgendra* (*vidyāpāda* 2.2) “ce grand traité aborde trois catégories dans ses quatre sections” ou bien encore dans le *Kiraṇa* (*vidyā* 1.23) “on a ici l’explication... de ce que sont l’Ame liée, le Lien et le Maître”. Dans le premier chapitre du *vidyāpāda* du *Sarvajñānottara* on trouve un exposé sur les trois catégories déjà mentionnées, mais dans le *yogapāda* du même texte (v.31-32) ce sont quatre qui sont énumérées : Maître, Ame liée, Lien et Śiva. Dans le *vidyāpāda* du *Rauravāgama* il est question de cinq catégories — Règle, Rite, Temps, Yoga et Śiva — et elles sont énumérées de la sorte (4.48) : “C’est au nombre de cinq que les catégories sont sorties de la bouche d’Ananta : Règle et Rite, Temps et Yoga et enfin Śiva”.

Dans le *Mataṅgapārameśvara* que nous publions ici le nombre des catégories est de six, désignées sous les noms suivants (2.14-21) : Maître, Puissance, Triade, Ame liée, Jouissance et Moyen. Dans le *Pauṣkarāgama* qui comme le *Mataṅgapārameśvara* est un des *upāgama* du *Pārameśvara*, elles sont également six — Maître, Science, Nescience, Ame liée, Lien et Instrument — et le vers où elles sont énumérées se présente sous la forme suivante dans le texte imprimé avec le commentaire d’Umāpati : “Maître, Kuṇḍalinī, Māyā, Ame liée, Lien et Instrument, telles sont les six catégories dans la doctrine śivaïte” (1.8) alors qu’il est fréquemment cité dans d’autres ouvrages sous la forme suivante : “Maître, Science, Nescience, Ame liée, Lien, et Instrument ... etc”. Enfin le nombre des catégories atteint sept dans le *Svāyambhuva* (*yogapāda* 35.9-11) et ce sont les suivantes : Lien, Nescience, Règle, Jouissance, Science, Cause et l’Eternel.

Si le nombre des catégories varie ainsi d’un *āgama* à l’autre, il faut cependant bien voir que toutes se ramènent toujours aux trois qui sont fondamentales c’est à dire Maître, Ame liée et Lien. A ce sujet on trouve le vers suivant cité dans le commentaire du *Pauṣkara* (ad 1.8) : “Dans le *Pauṣkara* et dans le *Mataṅga* elles sont six, dans le *Svāyambhuva* sept, dans le *Para* cinq et dans le *Mrgendra* et les autres trois” et on peut rapprocher cela d’un autre vers cité lui dans la *Śaivaparibhāṣā* de Śivāgrayogin (2e chap., p. 28) : “Il y a sept catégories dans le *Svāyambhuva*, six dans le *Pauṣkara* et le *Mataṅga*, cinq dans le *Para* et trois dans le *Raurava*” ; dans cette dernière citation l’indication selon laquelle le *Raurava* ne connaît que trois catégories n’est pas en contradiction avec ce que l’on trouve dans ce texte (et ce malgré le vers précédemment cité du *Raurava* lui-même où cinq sont énumérées car la lecture des différents chapitres du *vidyāpāda* de cet *āgama* montre bien que ce sont les trois catégories fondamentales qui y sont présentées. Enfin pour terminer on peut signaler que dans son introduction au *Sarvajñānottarāgama* (p.2) l’éditeur de ce texte

après avoir donné les listes traditionnelles de catégories (ci-dessus) en donne deux autres, sans cependant indiquer le nom des *āgama* d'où elles proviennent ni même citer de vers les énumérant ; la première est une liste de sept catégories (Śiva, Maître, Ame liée, Māyā pure, Māyā impure, Actes et Souillure congénitale) et la seconde n'en comporte que cinq (Ame liée, Maître, Māyā, Actes et Souillure congénitale).

Dans le *Mataṅgapārameśvara* la troisième catégorie est désignée sous le nom de "Triade" (*triparva*), terme qui recouvre trois notions : celles d'"essence des (réalités)" (*tattva*), d'"existant" (*bhāva*) et d'"élément" (*bhūta*) ; par "essence des réalités" on entend ici les trente "essences" qui vont de celle de Kalā à celle de Terre ; par "existants" on désigne les 364 mondes de la Voie impure qui vont de celui de Vāmadeva à celui de Kālāgni ; enfin "élément" s'applique ici aux corps en nombre incalculable qui sont nés dans ces différents mondes ; ces différentes notions sont présentées dans les chapitres 9 à 23 du *vidyāpāda* et le colophon du commentaire de chacun d'entre eux contient toujours l'expression suivante qui montre bien l'unité de ces notions recouvertes par le mot "triade" : "Ainsi s'achève ... dans le commentaire du *Mataṅga* à propos de la catégorie Triade"

Si l'on trouve dans le *Mṛgendra*, le *Kiraṇa* et le *Suprabheda* un exposé sur les mondes, il faut cependant constater que ces exposés ne sont pas aussi clairs que celui que fournit le *Mataṅga*. Dans le *Mṛgendra* et le *Kiraṇa* les essences des réalités sont décrites dans l'ordre de leur création cependant que les mondes le sont dans celui de leur destruction. Au contraire dans le *Mataṅga* la présentation des mondes se fait dans l'ordre de leur création, cependant que les relations entre essences et mondes sont expliquées de façon très claire à propos de chacune des essences.

Dans le commentaire du *Mataṅga* (*ad* 17.157) on indique qu'il y a trois cents attributs et sous-attributs de l'Intelligence (*buddhi*) ; dans le *Pauṣkara* (6.125-127) on dit qu'il y en a six cent douze et dans le *Mṛgendra* (10.25) on n'en compte que cinquante.

Un autre différence entre l'enseignement du *Mataṅga* et des autres *āgama* réside dans la manière de présenter les mondes. En effet si le *Mṛgendra* et le *Kiraṇa*, par exemple, indiquent le nombre des mondes, ils ne sont guère précis en revanche sur leur répartition selon la voie qui est pure ou impure. Dans le *Mataṅga* au contraire nous apprenons clairement qu'il y a un total de quatre cent dix-neuf mondes ; quatorze relèvent de la catégorie Maître, quarante et un de la catégorie Puissance et les trois cent soixante-quatre autres qui relèvent de la Triade sont clairement répartis entre les différentes essences. Dans son commentaire du *Kiraṇa* (manuscrit T.290, p.123) Rāmakaṇṭha lui-même écrit :

“Ainsi sur la voie des mondes qui va jusqu’à Sadāśiva il y a quatre cent vingt-cinq mondes” ; ce nombre est assez proche de celui de quatre cent dix-neuf donné par le *Mataṅga*, alors que dans le *Mṛgendra* comme dans le *Raurava* ou comme dans la *Kriyākramadyotikā* d’*Aghoraśivācārya* (dite aussi *Aghoraśivācāryapaddhati*) ce nombre est de deux cent vingt-quatre. Dans le détail on voit que selon le *Mataṅga* il y a deux cent cinquante mondes dans l’essence Terre alors que selon le *Kiraṇa* ils sont deux cent soixante-dix, de même il faut selon le commentaire du *Mataṅga* (ad 23.81-84) placer le monde Hāṭaka parmi les enfers alors que selon le *Mṛgendra* (*vidyā°* 13.32-33) et le *Kiraṇa* (*vidyā°* 8.43) il faut le considérer comme un monde indépendant ; de même encore dans le *Mṛgendra* (*vidyā°* 13.141-143) et le *Kiraṇa* (*vidyā°* 8. 118-120) on explique que le groupe des huit mondes dit Sthānvaṣṭaka se trouve sur la voie des essences qui va de l’Ego aux cinq éléments subtils ; au contraire selon le *Mataṅga* (*vidyā°* 18.19-115) il ne se trouve que sur les douze essences qui vont d’Ego aux organes d’action, cependant que cinq mondes dont le premier est celui des Viśvedeva sont assignés aux cinq éléments subtils.

En ce qui concerne l’Ego, le *Mataṅga* (*vidyā°* 18-44-45) explique que sous son aspect ‘soumis au changement’ il relève du Sattva, tandis qu’il relève du Rajas sous son aspect ‘lumineux’ et du Tamas sous son aspect ‘fondement des éléments’ ; dans le *Paṇṣkara* au contraire (5.141-142) les trois aspects de l’Ego sont répartis de la façon suivante : le lumineux est dominé par le Sattva, celui qui est soumis au changement l’est par le Rajas, et celui qui est le fondement des éléments l’est par le Tamas.

Dans le commentaire du *Mataṅga* (ad 7.16-18) on lit que selon l’enseignement de cet āgama les *vidyāṅga* doivent être utilisées pour la confection du trône de Śiva, c’est à dire que ces Formules sont considérées comme relevant du domaine des âmes et non de celui de la Puissance de Śiva ; cela est évidemment le contraire de ce que l’on trouve dans les autres āgama où l’on prescrit l’emploi de ces Formules pour la confection du corps manifeste de Śiva (*sakalīkaraṇa*) ; ainsi par exemple on lit dans le *Dīptāgama* (23.17) : “Ayant imposé NETRA sur la paume de la main, que l’on impose ASTRA sur l’index ; ayant ainsi imposé les *vidyāṅga* on impose ŚIVA sur les phalanges.”

Enfin on constate quelques différences entre le *Mataṅga* et les autres āgama en ce qui concerne le nombre et la distribution des “essences” (*tattva*). Voici pour commencer la liste (dans l’ordre de la création) telle que l’on peut l’établir en suivant le *Mataṅga* (l’expression “essence de ...” est à sous-entendre avant chaque nom dans cette liste comme dans les suivantes) :

1. Dissolution (<i>layatattva</i>)	21. Narine (<i>ghrāṇa</i> ⁰)
2. Jouissance (<i>bhoga</i> ⁰)	22. Voix (<i>vāk</i> ⁰)
3. Gouvernement (<i>adhikāra</i> ⁰)	23. Main (<i>pāṇi</i> ⁰)
4. Connaissance pure (<i>śuddha-vidyā</i> ⁰)	24. Pied (<i>pāda</i> ⁰)
5. Māyā (<i>māyā</i> ⁰)	25. Anus (<i>pāyu</i> ⁰)
6. Kalā (<i>kalā</i>)	26. Organe génital (<i>upastha</i> ⁰)
7. Connaissance (<i>vidyā</i> ⁰)	27. Élément subtil Son (<i>śabda-tanmātra</i> ⁰)
8. Passion (<i>rāga</i> ⁰)	28. Elém. subt. Toucher (<i>sparsa-tanmātra</i> ⁰)
9. Temps (<i>kāla</i> ⁰)	29. Elém. subt. Forme (<i>rūpa-tanmātra</i> ⁰)
10. Arrêt (<i>niyati</i> ⁰)	30. Elém. subt. Saveur (<i>rasa-tanmātra</i> ⁰)
11. Puruṣa (<i>puruṣa</i> ⁰)	31. Elém. subt. Odeur (<i>gandha-tanmātra</i> ⁰)
12. Non-manifesté (<i>avyaktā</i> ⁰)	32. Ether (<i>ākāśa</i> ⁰)
13. Qualités (<i>guṇa</i> ⁰)	33. Vent (<i>vāyu</i> ⁰)
14. Intelligence (<i>buddhi</i> ⁰)	34. Feu (<i>agni</i> ⁰)
15. Ego (<i>ahaṁkāra</i> ⁰)	35. Eau (<i>ap</i> ⁰)
16. Esprit (<i>manas</i> ⁰)	36. Terre (<i>prthivī</i> ⁰)
17. Oreille (<i>śrotra</i> ⁰)	
18. Peau (<i>tvak</i> ⁰)	
19. Oeil (<i>netra</i> ⁰)	
20. Langue (<i>jihvā</i> ⁰)	

On arrive ainsi à l'énumération de trente-six essences ; cependant il faut noter que l'essence du Puruṣa (n° 11) ne mérite pas le titre d'"essence" au sens strict du terme puisque ce titre va de pair avec la capacité de porter des mondes et que les mondes qui relèvent du Puruṣa sont dans l'essence de la Passion (n° 8). Mais la purification de la souillure humaine doit être précédée de celle de Prakṛti ce que a conduit à placer l'essence du Puruṣa au dessus de Prakṛti.

Dans son commentaire (ci-dessous p.33, *ad* 2.16b-17a) Rāmakaṇṭha précise qu'il y a "trente essence depuis Kalā jusqu'à Terre" mais si l'on inclue le Puruṣa dans la liste le total ne peut être que de trente-et-un. Dans ces trente essences sont inclus les six Organes de la connaissance (de l'Esprit à la Narine), les cinq Organes de l'action (de la Voix aux Organes génitaux), les cinq Eléments subtils (du Son à l'Odeur) et les cinq Eléments grossiers (de l'Ether à la Terre). On en arrive ici, en ce qui concerne le *Mataṅga*, à un total de trente-six essences en incluant Puruṣa et seulement de trente-cinq en l'excluant.

Dans le *Rauravāgama* (*vidyāpāda*, 10.98-101) on arrive à un total de

trente essences qui sont les suivantes : cinq Eléments grossiers, cinq Eléments subtils, cinq Organes de l'action, six Organes de la connaissance, l'octade composée de Kāla, Connaissance, Passion, Puruṣa, Non-manifesté, Qualités, Intelligence et Ego, et enfin Śiva. Quant aux cinq qui ne sont pas mentionnés Puissance, Sadāśiva, Īśvara, Connaissance pure et Māyā — ils sont englobés dans l'essence de Śiva.

Dans le *vidyāpāda* du *Mrgendra* il est question des essences suivantes : cinq Eléments grossiers, cinq Eléments subtils, cinq Organes d'action, six Organes de connaissance puis la série constituée par Māyā, Kalā, Temps, Connaissance, Passion, Arrêt, Puruṣa, Prakṛti, (Qualités) non-manifestées, Qualités (manifestées), Intelligence et Ego, enfin les six essences relevant de la connaissance pure qui sont Connaissance pure, Sadāśiva, Bindu, Nāda, Parabindu et Paramaśiva ; on arrive ainsi à un total de trente-neuf mais il faut signaler que l'on ne trouve nulle part dans ce texte l'indication précise du nombre des essences.

Dans le trentième chapitre du *Kālottarāgama* on dénombre trente-six essences : d'abord cinq Eléments grossiers, cinq Eléments subtils, cinq Organes d'action et six Organes de connaissance ; ensuite vient la série de onze composée de Puruṣa, Prakṛti, Mahat, Ego, Passion, Māyā, Connaissance, Kalā, Arrêt, "Maître du corps" (*vigraheśa*) et Temps ; enfin on a Connaissance pure, Temps pur (*śuddhakāla*), Maheśa et Sadāśiva. Dans cette liste "Maître du corps" est un autre nom de l'Ame (*ātman*) et c'est l'essence d'Īśvara qui est désignée sous le nom de Mahādeva ; quant à l'essence du Temps pur elle s'explique mal (voir aussi ci-dessous à propos du *Suprabheda*).

Dans le *Kiraṇāgama* (8e chapitre du *vidyāpāda*) il y a également trente-six essences : d'abord les cinq Eléments grossiers, les cinq Eléments subtils, les cinq Organes d'action et les six Organes de connaissance ; puis vient une série de quinze : Ego, Intelligence, Non-manifesté, Passion, Connaissance, Temps, Arrêt, Kalā, Māyā, Connaissance pure, Īśvara, Sadāśiva, Première Puissance, Deuxième Puissance et Śiva. Il faut signaler que les Eléments subtils et les Organes des sens ne sont pas nommément mentionnés mais que l'accord de tous les *āgama* sur la question permet de les inclure dans cette liste pour atteindre le chiffre de trente-six annoncé par le texte ; quant au Puruṣa il est mentionné mais il n'entre pas dans le décompte qui inclut en revanche deux Puissances ce qui est une particularité de cet *āgama* et de quelques autres (par exemple le *Suprabheda*, ci-dessous).

Dans le premier chapitre du *yogapāda* du *Suprabheda* sont énumérées les essences suivantes : d'abord les cinq Eléments grossiers, les cinq Eléments subtils, les six Organes de connaissance, les cinq Organes d'action ; puis une

série de neuf comprenant Intelligence, Ego, Non-manifesté, Puruṣa, Passion, Arrêt, Connaissance, Kalā, Temps ; enfin les six essences supérieures que sont Connaissance pure, Kalā pure, Māyā pure, Ame, Connaissance et Śiva ; on notera que dans les essences supérieures on compte une essence de Connaissance en plus de celle de la Connaissance pure, ce qui nécessiterait une explication à moins qu'elle ne réside simplement dans le fait que les essences impures comme Kalā ont été systématiquement redoublées dans la série "pure".

Dans le troisième chapitre du *jñānapāda* du même *Suprabheda* on énumère les essences suivantes : cinq Eléments grossiers, dix Organes des sens, une série de cinq comprenant Passion, Connaissance, Temps, Kalā et Ame, puis une autre de quatre (Ego, Intelligence, Qualités, Non-manifesté) et enfin les sept essences supérieures qui sont Connaissance pure, Sādākhyā, Bindu, Nāda, les deux Puissances et Śiva. On arrive ainsi à un total de trente-et-une essences, ce qui donne trente-six si l'on ajoute les cinq Eléments subtils ; il faut signaler que le texte de l'édition imprimée est particulièrement corrompu et qu'il est donc difficile de tirer des conclusions.

Dans le *Cintyāgama* et dans le *Paṇṣkara* on dénombre trente-six essences dont cinq essences pures (Śiva, Puissance, Sādākhyā, Īśvara et Connaissance pure) et trente-et-une essences impures (de Māyā à Terre). Enfin dans le trente-huitième chapitre du *Svāyambhuvāgama* on dénombre trente-deux essences dont trente-et-une impures et la trente-deuxième, la seule essence pure, Śiva.

VII

Analyse du Mataṅga-pārameśvara et de sa *vr̥tti*

"Le *vidyāpāda* du *Mataṅga*, commenté par Rāmakaṇṭha, comporte en tout vingt-six chapitres. Le premier décrit la transmission du traité : sorti initialement du lotus qu'est la bouche de Parameśvara sous la forme du son subtil, il a progressivement acquis par le biais de la transmission de maîtres à maîtres une forme matérielle et c'est alors que Sadāśiva l'a énoncé en dix millions de vers ; l'ayant obtenu de Sadāśiva, Ananta l'a condensé en cent mille vers et l'a enseigné à Śrīkaṇṭha ; enfin Śrīkaṇṭha l'a récité en trois mille cinq cents vers à Mataṅga ; c'est là l'explication du nom de ce traité qui a été "(émis) par Parameśvara (et transmis finalement à) Mataṅga."

Le deuxième chapitre commence par l'énumération de tous les sujets abordés dans l'ouvrage : les principaux sont le Maître, l'Ame que l'on appelle aussi "atome" et "bétail", la souillure qui consiste en liens, les actes qui sont

les degrés vers l'enchaînement, la jouissance, les mondes purs et impurs, les corps qui naissent dans ces mondes, la cessation de l'enchaînement et le moyen d'y parvenir, la manifestation de la nature de l'âme et enfin la libération du monde des formes. Ensuite on insiste sur le rôle de l'initiation. Cela est suivi du décompte des vers des quatre sections de l'ouvrage. Le chapitre se termine par la répartition des catégories en six catégories fondamentales (Maître, Puissance, Triade, Âme liée, Jouissance et Moyen) et par un bref exposé de leurs particularités respectives.

Les chapitres 3, 4 et 5 traitent de la première catégorie, Maître (*pati*) et de sa triple forme qui correspond aux trois aspects de son essence : Dissolution, Jouissance et Gouvernement. Dans le troisième chapitre après avoir réfuté les thèses des Mīmāṃsaka et affirmé la pérennité de l'univers, on nous explique la toute puissance d'Īśvara ; puis après une réfutation des thèses adverses (Pāñcarātrā, Mīmāṃsaka, ... etc), on expose la nature du Maître sous sa forme immuable faite de connaissance et d'action. Ensuite on traite du Maître, d'abord sous son aspect de Dissolution, aspect suprême et non-différenciable (*niṣkala*), et, ensuite, sous son aspect de Jouissance où il s'identifie au Bindu. Le chapitre se termine par un exposé sur les mondes relevant des cinq kalā (l'ordre du texte étant Calme, Science, Stabilité, Arrêt et Calme dépassé) et par des indications sur l'ordre de résorption de ces mondes.

Dans le quatrième chapitre on présente le Maître sous son aspect de Gouvernant ; le "gouvernement" est représenté comme le service suprême que rend le Seigneur par pure compassion lorsqu'il joue le rôle d'agent de la faveur accordée aux âme liées ; on dit également qu'entouré des cinq Puissances (Īśānī, ... etc) Sadāśiva avec les Vidyeśa, s'attache à sa fonction qui est d'assurer la jouissance sur toutes les voies inférieures. Puis on explique différentes choses : ce que sont les cinq Brahmā (qui correspondent à la tête d'Īśāna, à celle de Vāmadeva ... etc), comment leur charge est accomplie par les trois Puissances qui incarnent la cause (Hārīṇī, ... etc), comment se fait la descente de la Puissance dans chaque cas particulier, comment l'initiation installe solidement l'âme parmi les résidents du monde de Sadāśiva, comment on s'installe dans l'essence Dissolution du Maître et enfin pourquoi le Maître est éternel dans ses aspects qui relèvent de la dissolution et de la jouissance.

Dans le cinquième chapitre on explique comment, suscitées par la prise de corps du Bienheureux, les huit Puissances gouvernantes (Īśānī ... Rodhayitrī) sont contenues dans l'aspect Gouvernant du Maître. On dit également que ceux qui ont atteint le stade de Vijñānakevalin sont gratifiés de la qualité de Vidyeśa. A propos des Vidyeśa on précise que c'est de leur propre chef et par leur seule volonté qu'ils ont pris à charge la gestion des mondes ; puis après

avoir montré ce qui peut faire parvenir à l'état de Vidyeśa, on donne les raisons de leur libération en indiquant que leur résorption se fait au moment de la dissolution majeure ; enfin on indique quelles sont les Puissances d'Ananteśa et des autres Vidyeśa et quelles sont les fonctions de ces Puissances.

Dans le sixième chapitre on définit les Ames comme ce qui est à lier, le Non-manifesté et ses dérivés comme les liens et Īśvara comme le lieur ; mais cela est précédé dans le commentaire d'une très longue réfutation des thèses du Vedānta, des Pāñcarātra et du Sāṅkhya ainsi que des bouddhistes et des matérialistes.

Dans le septième chapitre on traite de l'essence de la Connaissance (pure) (*vidyātattva*) qui est l'une des deux sous-catégories qui sont englobées dans la catégorie générale Puissance (l'autre étant l'essence de Māyā). Les *vidyā* (ou *mantra*, Formules) assistés par les Puissances de Parameśvara (Īśānī ...) dominent les mondes de la connaissance pure ; au contraire, Ananteśa règne sur ceux de la connaissance impure ; les *vidyā* dont le pouvoir est manifesté par Parameśvara se tiennent dans l'essence d'Īśvara, ce sont les Formules dont le nombre est de soixante-dix millions.

En traitant de la connaissance on nous fournit différents détails sur ces Formules : ainsi l'explication de leur origine et de la façon dont elles obtiennent la libération après avoir rempli leur charge ; puis on énumère les mondes particuliers aux différentes catégories de Formules (les *vidyāṅga*, les parèdres des Vidyeśvara, les *vidyārudra* tel AGHORA). On explique aussi que l'essence de la connaissance est la matrice des lettres, que la formule *vyomavyāpin* est la matrice de toutes les formules, que les formules donnent jouissance et libération mais que ce n'est que par leur imprégnation par la Puissance de Parameśvara que leur substance passe dans les mots ; enfin on parle de la façon dont les formules, par le biais de l'initiation, tranchent les liens qui sont le fruit des actes, et on affirme leur puissance insurpassable.

Le huitième chapitre traite de l'essence de la Māyā, sous-catégorie de la Puissance ; voici comment est expliquée sa nature : elle est la cause de la production du corps subtil des Pralaya-kevalin lorsque ceux-ci ont obtenu, pendant l'immobilité générale de la dissolution majeure, la maturité de leurs actes ; c'est aussi elle qui, à leur demande, provoque la production de leur corps matériel grossier, comme c'est elle qui provoque la production du corps du Sakala tout occupé à jouir. "La Māyā mesure (*Māti*) l'univers entier dans la dissolution", voilà pourquoi on l'appelle Māyā. Par l'intermédiaire des six dérivés qui sont ses manifestations (Kalā, Connaissance, Passion, Temps, Arrêt et Qualités) elle suscite un caractère jouisseur chez l'homme. Il faut distinguer la Māyā de la souillure ; à ce propos on nous donne la liste des sept aspects de

la souillure et l'on nous montre comment la mise en contact de la Māyā et des âmes souillées provoque chez ces dernières l'état d'égarement. On nous explique ensuite comment la Māyā, dès l'instant où Ananteśa l'a mise en branle, provoque la production de l'univers car c'est par son action que sont produits les mondes relevant des essences inférieures telles que le Non-manifesté ; mais, responsable et instrument de la production de l'univers, la Māyā agit aussi au moment de la résorption des mondes relevant des essences inférieures lors de la dissolution majeure.

Il est ensuite question des vingt mondes qui, situés au sommet de l'essence Kalā (immédiatement inférieure à Māyā) sont en relation avec la Māyā. Enfin il est question de la naissance qui est due aux actes, ceux-ci déterminant caste, vie et jouissance ; à propos des actes on attaque les thèses du Sāṅkhya, l'on affirme la pérennité de la Māyā et le fait que lorsqu'elle agit, la cause réelle est la Puissance d'Īśvara.

Les chapitres 9 à 23 sont consacrés à la catégorie Triade (voir plus haut). Le neuvième chapitre présente l'essence Kalā, le premier des six dérivés de la Māyā : la Kalā est un effet provoqué par la Māyā lorsque celle-ci est mise en branle par Ananteśa ; c'est en elle que se tiennent, par la faveur de leur souveraineté sur les mondes de la Māyā, les Pralayaakevala qui sont libres de toute souillure (mise à part naturellement la souillure congénitale). La Kalā est elle-même inconsciente et cependant elle diminue quelque peu la souillure de l'homme en renforçant la conscience de l'âme ; c'est en aidant chaque homme à prendre conscience de son rôle d'agent qu'elle en fait réellement un agent dont la Connaissance (impure) et les autres dérivés de la Māyā seront les instruments pour lui permettre de percevoir le domaine où il évolue. Dans Kalā il y a dix mondes dont les dix régents agissent de par la volonté même de Śiva au contraire de Kapālésa et des autres Rudra qui sont soumis à Ananteśa. La Kalā est capable de renforcer la conscience de l'univers, aussi elle est capable de rassembler les âmes dans le monde qui relève d'elle.

Dans le dixième chapitre on présente l'essence de la Connaissance (impure) qui est produite à partir de celle de la Kalā. Grâce à la Kalā qui a quelque peu atténué son état de souillure l'homme reçoit l'aide de la Puissance de la conscience et, par l'intervention de la Connaissance, il acquiert alors une science limitée au domaine de la jouissance ; pour chaque homme l'action de la Connaissance dépend du degré de maturité des actes et c'est ainsi que, de façon plus ou moins nette, apparaissent les notions de bonheur et de malheur. L'Intelligence revêt différents aspects selon le moyen qu'elle emploie — effort de compréhension, mémoire, génie personnel ... etc — mais ce par quoi on la connaît c'est la Connaissance et c'est là l'explication du nom de

cette Connaissance. C'est grâce à la Kalā qui met un frein à la souillure et grâce à la Connaissance qui fait naître la notion du monde sensible que l'homme s'installe dans les jouissances : l'Intelligence peut appréhender les jouissances, femmes ou autres, parce qu'elle en a reçu la faculté grâce à la Kalā, aussi l'homme peut en jouir lorsque la Connaissance les lui présente. Cependant la Connaissance parce qu'elle est liée à la condition humaine ne peut pas montrer ce que sont Śiva et les autres réalités supérieures que seule la Connaissance pure peut permettre de voir. Mais tout être, même un Sakala, peut, par la grâce de l'initiation, être installé sur la voie pure, voir Śiva et obtenir la libération suprême. L'initiation détruit les actes accumulés dans le passé ou à venir, mais non ceux du présent car leur destruction est le fait de la jouissance. Dans l'essence de la Connaissance il y a douze mondes que les douze Rudra (Ekaśi-va ...) régissent sous le contrôle d'Ananteśa.

Dans le onzième chapitre on traite de l'essence de la Passion (*rāga*). La Passion est issue de la Kalā mais sa cause immédiate est la *Māyā* : elle touche celui qui de son propre chef se consacre à la jouissance une fois que la Kalā lui a fait prendre conscience de l'existence de la souillure et que la Connaissance lui a montré le monde sensible. Cette Passion revêt deux aspects selon qu'elle est innée ou acquise. C'est poussé par la Passion acquise que l'on devient passionné dans ses jouissances ; son absence rend indifférent. Lorsqu'elle est innée la Passion, sans tenir compte des désirs de l'homme, le contraint de façon irréprouvable à jouir de ses actes antérieurs. Lorsqu'elle a Parameśvara pour objet, la Passion est pure et contribue à écarter les rêts de la *Māyā*. Ces trois essences que sont Kalā, Connaissance et Passion sont très proches de l'âme et elles sont l'origine de la condition de jouisseur. Dans l'essence de la Passion il y a l'origine de la condition de jouisseur. Dans l'essence de la Passion il y a huit mondes dont les régents (Aṅguṣṭhamātrarudra ...) sont sous le contrôle d'Ananteśa.

Dans le douzième chapitre il est question de l'essence du Temps. Lorsque l'homme a pris conscience des jouissances grâce aux trois cuirasses que sont Kalā, Connaissance et Passion, le Temps fait naître en lui la sensation que ces jouissances, quelles qu'elles soient, peuvent être selon les cas longues ou brèves. Vieillesse et jeunesse sont des créations du Temps qui a trois aspects : le passé, le présent et le futur. Au moment de la dissolution majeure, après la résorption générale, il ne reste plus que quatre réalités : Paramaśiva, le Bindu, l'Âme et la *Māyā* ; par suite de leur pérennité comme par suite de l'absence de toute naissance et de toute mort ainsi que de tout ce qui est quantifiable, l'action du Temps est nulle au moment de cette dissolution majeure. Grâce au Temps l'âme se trouve pourvue d'un corps subtil dont elle sera séparée par

l'action de l'Arrêt (ci-dessous); c'est par ce corps subtil qu'elle acquiert la condition d'homme. Dans le Temps il y a huit mondes dont les régents sont Patadruk ... etc.

Le treizième chapitre traite de l'essence de l'Arrêt (*niyati*); l'Arrêt c'est ce qui limite l'enchaînement de l'homme Sakala par les jouissances, c'est également ce qui contrôle la façon dont on se retire de ces jouissances. Les mondes de l'Arrêt sont les mêmes que ceux du Temps; si le Temps et l'Arrêt constituent deux réalités différentes, il n'y a cependant pas de différences entre elles en ce qui concerne l'accès par l'initiation à tel ou tel monde.

Le quatorzième chapitre traite de l'essence du Puruṣa. L'initiation doit conduire l'âme à la perfection et elle doit ainsi l'arracher au Non-manifesté et au monde de Śrīkaṇṭha pour qu'elle puisse s'installer dans l'essence du Puruṣa afin d'abandonner la condition humaine; en effet cette essence du Puruṣa est accompagnée des cinq autres que l'on vient de décrire (Kalā ... Arrêt) et c'est grâce à l'initiation que l'on peut atteindre l'appartenance à cette essence: mais le Sakala est le seul à pouvoir s'identifier ainsi au Puruṣa au contraire des Pralaya-kevalin et des Vijñāna-kevalin qui sont détachés des cinq essences que l'on vient de mentionner. Il est en effet bien clair que cette participation à l'essence du Puruṣa ne peut être produite que par deux causes combinées: d'une part l'union de la condition d'homme et de la souillure et d'autre part, la combinaison des cinq essences. C'est en vérité pour aider l'homme à se libérer que le Bienheureux a rendu toutes les essences distinctes les unes des autres. C'est de la réunion du Non-manifesté et de Puruṣa que naissent l'univers sensible et les êtres mobiles et immobiles; quant à l'appellation "âme liée comme du bétail" elle ne peut s'appliquer qu'à l'âme qui jouit de cet univers, ce qui n'est pas le cas des Vijñānakala ou des Pralayākala.

Le quinzième chapitre traite du Non-manifesté; celui-ci mis en branle par Śrīkaṇṭha de la même manière que la Māyā l'est par Ananteśa, est ainsi la cause matérielle de l'univers constitué des essences inférieures qui vont des Qualités à la Terre. Lorsque Śrīkaṇṭha met en branle le Non-manifesté qui est non manifeste, il devient manifeste et possède trois fonctions qui s'identifient aux trois Qualités (Sattva, Rajas et Tamas); chacune de ces fonctions a un effet qui lui est propre et elle est objet de jouissance pour le Puruṣa. Ces Qualités qui sont passées de la Prakṛti à un état manifeste évoluent dans les essences inférieures (d'Intelligence aux cinq Eléments grossiers) jusqu'à la limite inférieure de l'œuf de Brahmā; dans ces circonstances Brahmā provoque la création selon les quatorze modes; puis au bout d'un siècle de son temps il retourne à la dissolution qui dure une nuit de Śrīkaṇṭha et touche toute une série de mondes, depuis ceux qui relèvent de Prakṛti jusqu'à celui que régit Kapāleśa: cette

dissolution est dite "moyenne". Au bout d'un millénaire du temps de Śrīkaṇṭha se produit la résorption en Māyā et c'est là la dissolution majeure. Pour finir, on explique que le Non-manifesté contient les trois Qualités confondues à l'état de repos ; lorsqu'elles sont différenciées les unes des autres et en état d'agitation on a alors l'essence des Qualités.

Dans le seizième chapitre on présente l'essence des Qualités. Śrīkaṇṭha par l'intermédiaire de sa Puissance met en branle le Non-manifesté et c'est ce qui provoque la naissance des Qualités. Les Qualités lorsqu'elles ne sont pas différenciées sont le Non-manifesté lui-même et le résultat de la création d'une essence à partir de ce Non-manifesté c'est l'essence des Qualités. Neuf mondes relèvent du Non-manifesté : l'un est celui de Śrīkaṇṭha, les huit autres sont ceux des Rudra que le *Niśvāsa* et le *Raurava* appellent l'octuple Mahādeva. Les qualités ayant ainsi été produites par la mise en branle du Non-manifesté, elles donnent elles-mêmes naissance à l'Intelligence, à tout ce qui constitue l'essence de l'Ego (Esprit, Organes de la connaissance, Organes de l'action, Eléments subtils) ainsi qu'aux cinq Eléments grossiers et à l'œuf de Brahmā. C'est à partir de la création de Brahmā que s'établit la différenciation des mondes tels que le nôtre. C'est de l'essence des Qualités que Brahmā prend un corps visible et c'est alors qu'il provoque la création de quatorze manières différentes. Chez l'homme les différentes Qualités agissent en se mêlant ; en revanche Śrīkaṇṭha a une nature qui n'est que Sattva, Viṣṇu n'est que Rajas, et les régents des mondes, tel Akṛta, ne sont que Tamas. Dans les Qualités il y a huit mondes : trois sont ceux d'Akṛta, Viṣṇu et Śrīkaṇṭha ; trois autres ceux d'Umā, de Kumāra et de Brahmā ; les deux derniers sont ceux de Vibhu et de Kṛta. Ces régents sont appelés Yogin et ils sont aux ordres de Śrīkaṇṭha. Enfin l'univers est pénétré par ces Qualités afin d'assurer l'existence des hommes.

Dans le dix-septième chapitre on présente l'essence de l'Intelligence. L'Intelligence est née des Qualités et ses champs d'action sont les mondes des essences, ceux des existants et ceux des éléments. Elle possède huit attributs : parmi eux la vertu, la connaissance, la patience et la souveraineté relèvent du Sattva tandis que l'impatience relève du Rajas et que les trois derniers (vice, ignorance et impuissance) du Tamas. Les huit régents des mondes qui relèvent de l'Intelligence sont Brahmā, Prajāpati, Soma, Indra, Gandharva, Yakṣa, Rākṣasa et Piśāca. La vertu est de deux sortes : refrènement et observance. La Perfection est atteinte lorsque la connaissance est à son plus haut degré. Par sept de ses huit attributs, l'Intelligence enchaîne l'âme dans la transmigration, mais par le huitième, la connaissance, elle la libère de cette transmigration. La Puissance de Parameśvara agit dans

l'Intelligence de l'homme que l'initiation a rendu parfait et c'est à ce moment que la connaissance reçoit toute la force latente en lui et devient supérieure : c'est par cette connaissance que les Parfaits voient Śiva et non par celle qui n'est qu'un simple attribut de l'Intelligence. Cela expliqué, on expose en détail ce que sont les huit attributs de l'Intelligence et on indique qu'en comptant leurs dérivés on arrive à un total de trois cents attributs et sous-attributs de l'Intelligence. Il est expliqué ensuite que les Pralayakevala et les Vijñāna-kevala n'ont pas, contrairement aux Sakala, de relation avec l'Intelligence qui provoque l'enchaînement des âmes par les actes qu'elle suscite ; étant donné qu'en l'absence de souillures dues à la Māyā et aux actes il ne peut pas y avoir de maturation de ces souillures, il ne peut pas non plus y avoir de libération puisque celle-ci est provoquée par la maturation de la souillure ; c'est pourquoi le Bienheureux aide l'univers par le biais de l'ignorance, cause de souillure, et c'est cet univers que par ses efforts montre l'Intelligence.

Dans le dix-huitième chapitre sont présentes dix-sept essences qui sont celles de l'Ego, de l'Esprit, des Organes de la connaissance, de ceux de l'action et des Éléments subtils. L'Ego né de l'Intelligence incorporant les trois Qualités, est de trois sortes ; ce n'est que par ses manifestations que l'on peut savoir que l'âme est capable de connaître et d'agir. Les sens sont des effets de l'Ego et leur activité est plus ou moins grande selon la place qu'occupe en lui le Sattva qui provoque cette activité ; comme l'évidence de cela découle des actions mêmes de ces sens on nous expose les fonctions des Organes de pensée et d'action. Comme on l'a vu, l'Ego, est de trois sortes : dominé par le Sattva il est soumis au changement, dominé par le Rajas il est lumineux et dominé par le Tamas il est le fondement des éléments. De l'Ego sattvique soumis au changement naissent les Organes de pensée, du lumineux naissent les Organes d'action et du fondement des éléments naissent les Éléments subtils. Ayant poussé l'âme sur la voie des sens par sa volonté ferme née de la Passion l'Esprit enchaîne l'homme avec les objets des sens. Les cinq Organes de la connaissance sont l'oreille, l'œil, la langue, les narines et la peau et leurs champs d'action respectifs sont le son, la forme, le goût, l'odeur et le toucher ; quant aux Organes de l'action ce sont la parole, la main, le pied, l'anus et les organes génitaux. Intelligence, Ego et Esprit constituent les organes internes dont le champ d'action s'étend sur le passé, le présent et le futur ; en revanche les organes externes, excités par l'Esprit, ne peuvent saisir que les réalités du présent. Les Organes de la connaissance excités par l'Esprit ne peuvent agir qu'à partir de l'endroit où ils se tiennent mais leurs effets ne se produisent pas à l'endroit où ils agissent ; les Organes de l'action ne provoquent d'effet qu'à portée immédiate ; ainsi les Organes de la con-

naissance peuvent saisir un objet éloigné alors que ceux de l'action ne peuvent saisir que ce qui est proche ; cependant l'effet ne peut se produire que par la combinaison de l'action des deux séries : il est certain qu'il ne peut y avoir d'action sans connaissance mais les Organes de connaissance ne peuvent agir que par l'intermédiaire des Organes d'action.

Les Eléments subtils sont des effets mais ils sont indispensables à l'existence de leurs propres causes. L'Elément subtil Son n'est que son, le Contact est contact accru d'un peu de son, la Forme est forme accrue d'un peu des deux précédents, la Saveur est saveur accrue des trois précédents et enfin l'Odeur est odeur accrue des quatre autres.

Par opposition aux Eléments subtils, il y a les Eléments grossiers que nous pouvons saisir ; ils sont cinq et sont des effets dont les cinq Eléments subtils sont les causes.

Huit mondes relèvent des douze essences qui vont de l'Ego aux Organes d'action (Sthūleśvara...) et cinq autres relèvent des Eléments subtils.

Le dix-neuvième chapitre traite de l'essence de l'Ether. On commence par indiquer que les cinq Eléments grossiers (Ether, Vent, Feu, Eau et Terre) se présentent sous la forme de mondes fruits de leur combinaison et destinés à assurer l'existence des humains et autres êtres ; en effet c'est à partir de ces cinq Eléments grossiers que Brahmā crée les corps subtils et grossiers ainsi que la boisson, la nourriture, les lieux pour dormir ... etc : ainsi Brahmā procède à quatorze sortes de créations à partir des éléments ; cependant sa capacité de créer ce que l'on vient de mentionner, corps et autres, ne sort pas du domaine des mondes qui, tel le nôtre, sont à l'intérieur de l'œuf de Brahmā car la création des mondes des essences qui viennent au-dessus est réservée à Śrīkaṇṭha et Ananteśa.

L'Ether est né de l'Elément subtil Son et son caractère non visible lui vient de cette appartenance au Son. Dans l'essence de l'Ether il y a huit mondes que l'on appelle les huit Sthāṇu. L'Ether est manifesté pour permettre à l'univers de s'accroître.

Le vingtième chapitre traite de l'essence du Vent qui est né de l'Elément subtil Contact ; il possède deux sortes d'attributs qui relèvent les uns du Son et les autres du Contact. Il est toujours en mouvement et souffle d'où il veut. Il revêt cinq aspects dénommés *prāṇa*, *apāna*, *samāna*, *udāna* et *vyāna*. Les huit mondes qui relèvent du Vent sont Bhīma ... etc.

Dans le vingt-et-unième chapitre on traite de l'essence du Feu. Le Feu est né de l'Elément subtil Forme et il est pourvu de trois sortes d'attributs relevant respectivement du Son, du Contact et de la Forme ; sa forme est marquée par la chaleur et la lumière et il peut ainsi revêtir trois aspects selon qu'il est

divin, terrestre ou souterrain ; quant au feu intérieur de l'homme, lui n'est pas lumineux. L'eau brûlée par le feu terrestre est attirée par les rayons solaires qui provoquent la pluie en lui donnant l'aspect de nuages cependant que simultanément ils chauffent puisqu'ils sont eux-mêmes une forme de la chaleur. Si le Bienheureux a établi la chaleur sur la terre sous la forme du Feu, divin ou non, c'est pour assurer l'existence dans la transmigration. Le Feu terrestre est visible et destiné à aider l'univers ; il est produit sous la forme des trois feux du sacrifice (l'oblatoire, celui du maître de maison et celui du Sud) ; c'est en eux que doit se faire l'oblation pour atteindre le ciel. Huit mondes (Bhairava ...) relèvent du Feu. Par le Feu qui brûle, cuit et brille, le monde des êtres est illuminé et soutenu. L'essence de l'Eau est entourée par les mondes du Feu.

Dans le vingt-deuxième chapitre on traite de l'essence de l'Eau ; née de l'Elément subtil Saveur, elle se manifeste sous la forme d'océans, de rivières (... etc) pour aider les êtres. Son attribut particulier est la saveur douce et ses attributs communs relèvent du Son, du Contact et de la Forme : du Son vient que l'Eau est à la fois mobile et immobile, du Contact qu'elle est fraîche et de la forme qu'elle est blanche ; ses autres attributs sont la faculté de s'écouler et le fait d'être agréable. L'eau est produite pour supporter, abreuver et faire croître le corps. Il y a huit mondes (Lakula ...) qui relèvent de l'essence de l'Eau.

Le vingt-troisième chapitre traite de l'essence de la Terre ; elle est née de l'Elément subtil Odeur et possède cinq sortes d'attributs relevant respectivement du Son, du Contact, de la Forme, de la Saveur et de l'Odeur. Son attribut particulier est l'odeur qui peut être agréable ou désagréable ; sa saveur peut être de six sortes (amère, douce ...), sa forme très diverse selon qu'elle est blanche, rouge, ... etc, son contact chaud ou froid ; le son est également très divers. La Terre se manifeste à l'extérieur sous la forme du monde cependant qu'elle existe à l'intérieur sous la forme des différents constituants du corps. L'essence dans laquelle vivent les dieux, les hommes et les animaux, c'est celle de la Terre et c'est là que se déroulent quatorze sortes de créations de mondes ; cela se passe au-dessous de toutes les autres essences. Au moment de la création naissent les essences relevant de la Mâyā, telles que la Kalā ; celles d'entre elles qui sont légères montent vers le haut et celles qui sont lourdes descendent vers le bas ; de l'essence de la Terre naît l'œuf de Brahmā qui est constitué de deux hémisphères ; il passe de l'état non manifeste à l'état manifeste parce que les éléments subtils prennent une forme ; son hémisphère inférieur est noir et l'autre est rouge, quant au raccord qui les réunit il est blanc ; sur ce raccord des êtres éclatants tels que Savitṛ jouent le rôle de luminaires grâce à leurs corps étincelants. A l'extérieur de l'œuf de Brahmā sont les cent Rudra qui comme les régents des mondes de la Kalā sont sous les ordres de Śiva et non sous ceux

d'Ananteśa ou des autres Vidyeśa ; les mondes de ces cent Rudra se développent autour de l'œuf de Brahmā. A l'intérieur de l'œuf de Brahmā se développent sept mondes : au sommet, contre la paroi supérieure de l'hémisphère supérieur se trouve le monde de Śrīkaṇṭharudra maître des sept mondes de l'œuf de Brahmā ; au-dessous se trouve le Satyaloka où réside Brahmā, père de tous ces mondes ; ensuite il y a le Tapoloka où résident les Yogin (Sanaka ... etc), puis au-dessous le Janaloka des Sādhyā, puis le Maharloka d'Indra et autres, au-dessous le Svarloka de Dhruva (... etc), puis le Bhuvarloka des Āditya ; en dessous enfin il y a la terre au centre de laquelle se trouve le Mont Meru. Au centre du Mont Meru il y a le trône de Brahmā et à son angle nord-est se trouve un pic appelé Jyotiṣka : c'est là que pour accorder sa faveur au monde réside Śrīkaṇṭha, protecteur des sept mondes, maître du muni Mataṅga ; autour se trouvent les huit citadelles (Amarāvati ...) des huit régents des orientes (Indra ...). Le pied du Meru est entouré par les sept continents et les huit océans. Au-dessous de la terre se trouvent les sept enfers Pātāla (Tala, Vitala, Nitala, Sutala, Talātala, Rasātala et Pātāla) ; c'est là que l'asura Bali, les Rakṣas, les Nāga et les Daitya s'ébattaient joyeusement avec de belles jeunes filles. Au-dessous des Pātāla se trouvent les cent-quarante enfers Naraka : là se trouvent vingt-huit *koṭi* de palais pourvus chacun des caractéristiques propres au Naraka où ils sont situés ; ils sont destinés à ceux qui subissent le fruit de leurs actes mauvais ; pour être libéré du séjour dans les Naraka il faut être purifié par l'initiation.

Au-dessus de ces Naraka se trouve un seul monde, le Kūṣmāṇḍa, tandis qu'au-dessous il y a le monde Kālāgni où réside Kālāgnirudra.

Ainsi il y a en tout dans l'essence de la Terre 257 mondes, ce qui fait, avec ceux qui se trouvent dans les essences de Kalā et celles qui viennent au-dessous, un total de 364 mondes, sur la voie impure.

Dans le vingt-quatrième chapitre on traite du nombre des voies. Pour commencer on décrit le système des mesures mondaines (de la *truṭi* au *yojana*) ; ensuite on expose ceci : la paroi inférieure de l'œuf de Brahmā est épaisse d'un *koṭi* de *yojana*, le monde Kālāgni en fait un aussi, ses flammes en font dix et sa fumée cinq ; puis trente-deux Naraka mesurent trente-deux *koṭi* de *yojana*, le monde Kūṣmāṇḍa en fait 9.930.000, sept Pātāla en font 70.000 ; ainsi la distance qui va de la paroi inférieure de l'œuf de Brahmā à la partie inférieure de la terre est de cinquante *koṭi* de *yojana*. Il y a trente-neuf *koṭi* de *yojana* de la terre au Satyaloka ; au-dessus le monde de Śrīkaṇṭha est haut de dix *koṭi* de *yojana* et la paroi supérieure de l'œuf de Brahmā mesure un *koṭi* de *yojana* ; la hauteur totale de l'essence de la Terre est ainsi de cent *koṭi* de *yojana*.

On indique ensuite la largeur de la terre en indiquant la distance qui sé-

pare le Meru des limites de la terre : cette distance est la même dans les quatre directions majeures et elle est de 50.000 *yojana* ; quant à la largeur totale de l'essence Terre elle est de cent *koṭi* de *yojana* (voir ci-dessous p. 526, note 14). Pour obtenir les dimensions des mondes relevant de la Prakṛti, il faut partir de celles des mondes de la Terre et les multiplier autant de fois par dix qu'il y a d'essences entre celle de la Terre et celle de Prakṛti ; ensuite pour les mondes qui relèvent de la Māyā le facteur multipliant est cent à chaque stade, il est de mille pour aller des mondes de la Māyā à celui de Sadāśiva et de cent mille pour passer à celui de Śānti ; quant à Parameśvara il est incommensurable.

Dans le vingt-cinquième chapitre on traite de la destruction de toutes les voies ; on y décrit la dissolution des mondes des essences ... etc. La dissolution du corps grossier résulte de la destruction des actes dont le fruit est caste, vie et jouissance ; la dissolution du corps subtil résulte de la destruction de tous les actes et de la jouissance par la connaissance, le Yoga et l'ascèse : elle conduit à acquérir, à la mort, l'état de Vijñānakevalin. Ceci est ce qu'on appelle la première dissolution.

Lorsque Śrīkaṇṭhanātha veut absorber l'univers en lui, il pénètre Kālāgnirudra sous la forme du feu et par ce moyen il brûle les trois mondes : ceci est la deuxième dissolution que l'on appelle dissolution des trois mondes ; elle n'est que temporaire car les trois mondes ne restent détruits que pendant la durée d'une nuit de Brahmā — jusqu'au jour : alors il se produit une création et c'est ainsi qu'alternent destructions et création du monde. Au bout d'un siècle de Brahmā se produit la dissolution moyenne qui est la résorption de Brahmā lui-même ; cette résorption dure une nuit de Śrīkaṇṭha ; cette dissolution moyenne touche les essences jusques et y compris celle des Qualités qui se résorbe dans le Non-manifesté puisque chaque essence se résorbe en celle dont elle est issue. Au bout d'un millénaire de Śrīkaṇṭha, le Non-manifesté se résorbe en la Māyā et c'est alors la dissolution majeure. Au delà il y a la dissolution sans retour : elle a lieu lorsque les régents des mondes purs, les Vidyēśvara, les régents des produits de la Māyā tels que Śrīkaṇṭha, ainsi que les Formules atteignent l'autonomie et obtiennent simultanément la libération suprême. Enfin il y a la dissolution glorieuse qui se produit lorsque Sadāśiva ayant résorbé les cinq mondes des Kalā (Arrêt, Stabilité ...) pénètre dans l'essence de Śiva.

Dans le vingt-sixième chapitre on présente la catégorie Jouissance ; on y expose comment la maturation des actes bons et mauvais est cause de jouissance pour l'âme ; on énumère parmi les actes qui apportent à l'âme caste, vie et jouissance, ceux qui permettent d'atteindre à un monde meilleur et ceux qui

font descendre dans les mondes inférieurs tels les Naraka ; enfin on indique que pour atteindre les mondes supérieurs à la Māyā il faut utiliser la connaissance, les conduites, les rites et le Yoga tels qu'ils sont fournis par les *āgama* ; mais l'on précise que la libération ne peut venir que de la combinaison de ces quatre moyens et non d'un seul. Pour que la connaissance soit manifeste la nature profonde de Śiva se manifeste elle-même ; grâce à cette connaissance manifeste, l'âme complètement libérée de toute nescience devient semblable à Śiva, elle est libérée en cette vie même ; à la mort elle devient l'égal de Śiva.

VIII

Cette publication a été rendue possible par l'obligeance avec laquelle les directeurs et conservateurs des institutions suivantes nous ont prêté des manuscrits : Government Oriental Manuscripts Library (Madras), Jammu and Kashmir Government Research Department (Srinagar), Government Sanskrit College (Calcutta), Venkaṭeśvara Oriental Research Institute (Tirupati), Śivāgamasiddhāntaparipālanasaṅgha (Devakoṭṭai) ; nous remercions aussi Śrī Bālasubrahmanya śivācāraya, fils de Śrī Akṣayaśivācārya, (Kilvelur), Svāminātha śivācārya (Tiruvadudurai), et les enfants de Sri Paṇi Iśānaśivācārya qui nous ont également prêté des manuscrits. Durant toute la préparation de cette édition nous avons bénéficié de l'aide inlassable de Śrī Rāmanuja Aiyangar et de Śrī Sambandhaśivācārya que nous remercions tout particulièrement. Enfin l'impression de l'ouvrage n'a pu être menée à bien que grâce à la diligence et à la conscience professionnelle de la direction et du personnel de l'imprimerie Śrī Aurobindo (Pondichéry).

Dans l'histoire de l'indianisme moderne les études védiques ont occupé très tôt une grande place et les éditions de textes se sont très vite multipliées. Les *āgama śākta* ont bénéficié des travaux de Sir John Woodroffe (Arthur Avalon) dont l'importance est bien connue ; pour les textes des Pāñcarātra la voie a été ouverte par F.O. Schrader et depuis son travail de pionnier, l'Adyar Library (Madras) et le Kendriya Saṃskṛta Vidyāpīṭha (Tirupati) ont publié de nombreux textes Vaikhānasa ou Pāñcarātra. En revanche le domaine des *āgama śivāites* n'a pas toujours été aussi favorisé ; en effet si, il y a une cinquantaine d'année, le Śivajñānabodhagranthālaya de Madras puis le Śivāgamasiddhāntaparipālanasaṅgha de Devakoṭṭai ont fait de gros efforts pour éditer les *āgama śivāites*, il faut cependant reconnaître que ces éditions faites directement à partir des manuscrits et sans travail critique ne sont pas parfaites ; de plus leur impression a été faite le plus souvent en caractères *grantha* ce qui n'a pas facilité leur diffusion. Aussi ne craignons-nous pas de dire que si l'étude

des *āgama* śivaïtes connaît actuellement un nouvel essor, tout le mérite peut en être attribué à Monsieur Jean Filliozat, Directeur de l'Institut Français d'Indologie de Pondichéry ; c'est en effet lui qui, dès le moment où il a fondé cet Institut, a pris la décision de faire recueillir systématiquement les textes des *āgama* inédits afin d'en faire préparer des éditions ; il s'agit là d'une entreprise considérable qu'il n'a jamais cessé de soutenir et d'encourager. De plus l'introduction qu'il a placée en tête du premier *āgama* que nous avons publié, le *Rauravāgama* (1962), a montré comment devait être conduite l'étude des *āgama* śivaïtes et le fruit que l'on pouvait en retirer. Grâce à son action et à son soutien les vingt-deux années qui se sont écoulées depuis la fondation de cet Institut ont permis d'accumuler une collection de manuscrits agamiques comme il n'en existe nulle part ailleurs dans le monde. Nous considérons la publication comme un hommage à celui qui a lancé avec enthousiasme une telle entreprise et qui, en toute circonstances, a apporté son soutien sans réserves et amical à nous-même comme à tous les savants traditionnels qu'il a su rassembler autour de lui.

MANUSCRITS UTILISÉS POUR LA PRÉSENTE ÉDITION

(Pour le détail du contenu de ces manuscrits voir ci-dessous pp. lvii - lviii).

- अ Copie de l'IFI (n°T.61) d'un manuscrit de la GOML de Madras (n°R. 14341)
- आ Manuscrit sur ôles (écrit. grantha) appartenant à A. Bālasubrahmanyaśivācārya (Kīlvelur).
- इ Manuscrit sur papier (écrit. grantha) appartenant à Palani Īśānaśivācārya (Palani).
- ई Manuscrit sur ôles (écrit. grantha) appartenant au Śivāgamasiddhāntaparipālanasaṅgha (Devakoṭṭai).
- उ Manuscrit de même provenance sur papier (écrit. grantha).
- ऊ Microfilm d'un manuscrit (écrit. śāradā) du Jammu and Kashmir Government Research Department (n°852).
- ऋ Microfilm d'un manuscrit de même provenance (n°840).
- ॠ Idem (n°1011).
- ॡ Copie de l'IFI (n°T.517) d'un manuscrit sur ôles (écrit. grantha) appartenant à Rāmaliṅgaśivācārya (Tiruvaṇṇāmalai).
- ए Copie de l'IFI (T.263) d'un manuscrit appartenant au Venkaṭeśvara Oriental Research Institute (Tirupati).
- ऐ Microfilm d'un manuscrit sur papier (écrit. devanāgarī) appartenant au Government Sanskrit College (Calcutta).
- ओ Copie de l'IFI (T.186) du manuscrit n° R16794 de la GOML (Madras).
- औ Manuscrit sur ôles (écrit. grantha) appartenant à Svāminathaśivācārya (Tiruvadudurai).
- मु Edition du Śivāgamasiddhāntaparipālanasaṅgha (Devakoṭṭai 1924).

ABRÉVIATIONS :

पू० : première moitié du vers.

उ० : deuxième moitié du vers.

श्रीः

उपोद्घातः

असौ मतङ्गपारमेश्वरो महत्तमागमो
भवत्यनर्घरामकण्ठसाधुवृत्तिसंयुतः ।
अनादिनित्यशैवमार्गसुप्रतिष्ठचेतसां
भवत्वयं यशस्करः शुभंकरश्च शंकरः ॥

सिद्धान्तशैवभेदेष्वष्टाविंशतिशैवागमेष्वन्यतमस्य षड्विंशतितमस्य पारमेश्वराख्यस्योपागम-
भूतोऽयं मतङ्गपारमेश्वराख्यः कामिकोपभेदमृगेन्द्रागम इव विद्या-क्रिया-योग-चर्याभिधैश्चतुष्पादैः सम-
लंकृतः समुपलभ्यते । तत्र विद्यापादस्य मूलमात्रं देवसालपुरीयशिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घ-
द्वारा १९२४ तमे क्रैस्तवाब्दे मुद्रितम् । क्रियायोगचर्यापादा नाद्यावधि मुद्रिताः ।

मतङ्गपारमेश्वरस्यास्य भट्टरामकण्ठकृता वृत्तिविद्यापादमात्रस्य समग्रा समुपलभ्यते । भिन्न-
भिन्नप्रदेशेषु समुपलब्धानां मातृकाणां साहाय्येन विद्यापादमात्रं रामकण्ठवृत्तिसहितमधुना प्रकाशयते ।
क्रियापादे दशपटलानां परं वृत्तिः समुपलभ्यते । शिष्टानां पटलानां योगचर्यापादयोरपि वृत्तिमातृ-
कान्तरगवेषणे यदि लभ्येत तदा पादत्रयमपि वृत्तिसहितं द्वितीयभागात्मना प्रकाशयिष्यते । नो
चेत् पादत्रयस्य मूलमात्रं यावल्लब्धा वृत्तिश्चाचिरं प्रकाशयिष्यते ।

तन्नावतारपटले प्रथमे सदाशिवेन कोटिसंख्यया अनुष्टुप्श्लोकैर्निबद्धस्य पुनरनन्तेशेन लक्षग्रन्थ-
संख्ययोपसंहृतस्यास्य ग्रन्थस्य गुरुशिष्यपरम्परयागतस्याधुनोपलभ्यमानः संग्रहः श्रीकण्ठेन मतङ्गाय
महर्षये प्रोक्तः यस्मिन् पञ्चशताधिकसहस्रत्रयश्लोकाः सन्तीति प्रतिपाद्यते । उपलब्धासु मातृ-
कासु अष्टादशोत्तरचतुःशताधिकसहस्रत्रयश्लोकाः समुपलभ्यन्ते ।

द्वितीये पटले पादानां प्रत्येकं श्लोकसंख्या परिगणिता । तत्र विद्यापादे सार्धसहस्रश्लोकाः
परिगणिताः । मुद्रितेऽस्मिन् सप्तत्रिंशदुत्तरपञ्चशताधिकसहस्रं श्लोका विद्यन्ते ।

क्रियापादे सहस्रश्लोकाः परिगणिताः । लब्धासु मातृकासु त्र्यशीत्युत्तरवशतं श्लोका दृश्यन्ते ।

योगपादे पञ्चशतं श्लोकाः संख्याताः । अष्टाविंशत्युत्तरचतुःशतं श्लोकाः परं लभ्यन्ते ।

चर्यापादे परिगणितेषु पञ्चशतेषु सप्तत्युत्तरचतुःशतं श्लोकाः समुपलभ्यन्ते । स्यादेतत्; ये केचन
श्लोका नष्टास्ते मातृकान्तरलाभे लभ्येरन्, अथवा स्यादिदं संख्यानमुद्देशतः सामुदायिकसंख्यया ।

वृत्तिकारोऽस्य मतङ्गपारमेश्वरस्य श्रीमान् भट्टरामकण्ठः स्वात्मानं भट्टनारायणकण्ठात्मजत्वेन
पटलपरिसमाप्तिसूचिषु निर्दिशति । मृगेन्द्रागमस्य भट्टनारायणकण्ठकृता वृत्तिः पूर्वमेवास्माभिः
प्रकाशिता । सोऽयं भट्टनारायणः श्रीविद्याकण्ठपुत्रत्वेन श्रीशङ्करकण्ठप्रपौत्रत्वेन चात्मानं स्वपितरं
श्रीविद्याकण्ठं रामकण्ठशिष्यत्वेन च निर्दिशति मृगेन्द्रवृत्तिप्रारम्भे तुरीये श्लोके विद्यापादान्तिमश्लोके च ।

सोऽयं विद्याकण्ठगुरुः प्रथमः श्रीरामकण्ठः श्रीकण्ठनाथ इव महान् शैवाचार्य आसीदिति
नारायणकण्ठस्तस्मिन्नेव श्लोके प्रतिपादयति । अनेन रामकण्ठेन रचिता काचन सद्वृत्तिः, यामनु-
कृत्य तच्छिष्येण श्रीकण्ठेन रत्नत्रयाख्यं प्रकरणं रचितमिति तत्प्रकरणोपसंहारश्लोकेन ज्ञायते । स्या-
दियं सद्वृत्तिः कस्यचिदागमस्य वृत्तिः । यतः तत्त्वसंग्रहाख्यं प्रकरणं रौरवागमस्य सुवृत्तिमनुसृत्य,
तथा तत्त्वत्रयनिर्णयाख्यं प्रकरणं स्वायंभुवागमस्य वृत्तिमनुसृत्य च निर्मितमिति तत्कर्त्रा सद्योज्यो-

तिना तत्तत्प्रकरणोपसंहारश्लोकेषु निर्दिश्यते। अयं परं विशेषः — रौरवागमसुवृत्तेः तदनुसारितत्त्वसंग्रहस्य, तथा स्वायम्भुवागमवृत्तेः तदनुसारितत्त्वत्रयनिर्णयस्य च कर्ता सद्योज्योतिरेव। अत्र सद्वृत्तेः कर्ता गुरुः श्रीरामकण्ठः, तदनुसारितत्त्वत्रयप्रकरणस्य कर्ता तच्छिष्यवर्यः श्रीकण्ठ इति।

विद्याकण्ठस्य पुत्रेण नारायणकण्ठेन प्रणीता मृगेन्द्रागमवृत्तिः। तथा सद्योज्योतिकृतस्य तत्त्वसंग्रहाख्यस्य प्रकरणस्य शरत्त्रिशाख्या बृहट्टीका रचितेति श्रीमदधोरशिवायन स्वकृततत्त्वप्रकरणलघुटीकोपक्रमश्लोकेषु प्रोच्यते। सेयं बृहट्टीका नोपलभ्यते। तथा “स्तोत्रावलिः” इत्यपरो ग्रन्थः स्वकृत इति मृगेन्द्रक्रियापादवृत्तौ (२०४ पृष्ठे) निर्दिश्यते।

मृदुनारायणकण्ठपुत्रोऽयं द्वितीयो रामकण्ठः सांप्रतिक्या मतङ्गपारमेश्वरवृत्तेः कर्ता। महानयमाचार्यः। अनेके ग्रन्था अनेन प्रणीताः। श्रीमदधोरशिवाचार्यः एतद्व्याख्यानानुसारेणैव स्वग्रन्थानरचयदिति मृगेन्द्रवृत्तिदीपिकाया उपक्रमश्लोकेषु सगौरवमेवमाह —

“रामकण्ठमहाकण्ठकण्ठीरवपदानुगः।

न कुतार्किकमातङ्गजितेभ्यो बिभेम्यहम् ॥” इति।

द्वितीयोऽयं रामकण्ठः काश्मीराभिजन इति तत्कृतनादकारिकाया अन्तिमश्लोकेन ज्ञायते

“इति नादसिद्धिमेनामकरोच्छ्रीरामकण्ठोऽत्र।

नारायणकण्ठसुतः काश्मीरे वृत्तपञ्चविंशत्या ॥” इति॥

अतः प्रथमरामकण्ठादारभ्य द्वितीयरामकण्ठान्तं सर्वे शैवाचार्याः काश्मीराभिजना इति प्रतीयते। बहूनामेषां ग्रन्थानां व्याख्याता श्रीमदधोरशिवाचार्यः परं चोलमण्डलवासी सर्वात्मशम्भुशिष्यश्चेति तत्त्वत्रयनिर्णयवृत्तेरन्तिमश्लोकेनावगम्यते।

“श्रीमदधोरशिवाह्वयेन गुरुणा श्रीजन्यया व्याख्यया

लोकेऽपि प्रथितेन कुण्डिनकुलं चोलेष्वलंकुर्वता।

श्रीसर्वात्मशिवाङ्घ्रिपद्मरजसामाराधकेनामला-

च्छ्रीतत्त्वत्रयनिर्णयस्य विवृतिर्लेशादियं निर्मिता ” इति।

काश्मीरीयेषु सद्योज्योतिप्रभृतिद्वितीयरामकण्ठपर्यन्ताचार्यवर्येषु, अधोरशिवाचार्यस्य महती प्रतिपत्तिः, तदीयव्याख्यानानुसारेण च व्याख्यातानि प्रणीतानीति मुक्तकण्ठं स्वकीयव्याख्यानस्योपक्रमोपसंहारश्लोकेषु निर्दिशति। मृगेन्द्रवृत्तिदीपिकायां “रामकण्ठमहाकण्ठकण्ठीरवपदानुगः” इति वदन् तदीयग्रन्थावलोकनपूर्वकं व्याख्या रचितेति वदति। नैतावतायं रामकण्ठस्य साक्षाच्छिष्य इति वक्तुमस्त्यवकाशः।

०

द्वितीयेन रामकण्ठेन प्रणीतानां ग्रन्थानां सूची

तत्र मुद्रिताः

१. नादकारिका

२. सद्योज्योतिकृत-मोक्षकारिकाया वृत्तिः

३. सद्योज्योतिकृत-परमोक्षनिरासकारिकाया वृत्तिः।

प्रकरणत्रयमिदं देवसालपुरीशिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घेन १९२५ क्रैस्तवाब्दे प्रकाशितम्।

४. सद्योज्योतिर्विरचिताया नरेश्वरपरीक्षायाः प्रकाशः। ग्रन्थोऽयं काश्मीरग्रन्थावल्यां पञ्चचत्वारिंशत्पुष्पतया १९२६ क्रैस्तवाब्दे प्रकाशितः।

५. जातिनिर्णयपूर्वकालयप्रवेशविधिः

ग्रन्थोऽयं फ्रांस्भाषानुवादेन सह श्री प्येर् फिलियोसामहाशयेन प्रकाशितः। (cf. Journal Asiatic, 1975)

६. मतङ्गपारमेश्वरवृत्तिः
सांप्रतं प्रकाशयमाना ।

अमुद्रिता ग्रन्था मातृकासु लभ्यमानाः

७. किरणागमस्य वृत्तिः (अस्य अघोरशिवव्याख्याप्युपलभ्यते)
 ८. सार्धत्रिशतिकालोत्तरागमस्य वृत्तिः
 ९. व्योमन्यापिस्तवः (अस्य वेदज्ञानशिवाचार्यकृतलघुटीकापि समुपलभ्यते)
- एतेषां ग्रन्थानां मातृका अस्मद्ग्रन्थालये सन्ति ।

अमुद्रिता ग्रन्थाः, अन्यत्रोदाहरणमात्रेण ज्ञाताः

१०. सद्योज्योतिकृतस्य मन्त्रवार्तिकस्य टीका (मोक्षकारिकावृत्तौ ४ पृष्ठे निर्दिष्टा)
११. आगमविवेकः
(परमोक्षनिरासकारिकावृत्तौ ४९ पृष्ठे निर्दिष्टः)
- १२ सद्योज्योतिकृताया रौरववृत्तेः टीका रौरववृत्तिविवेकः
(मतङ्गपारमेश्वरवृत्तौ ६८ पृष्ठे निर्दिष्टः)
- १३ अन्यः कश्चन ग्रन्थो रचितोऽनेनेति अत्र वृत्तौ ५६३ तमे पृष्ठे, तथा मोक्षकारिकावृत्तौ १०६ तमश्लोकविवरणे च 'उक्तमस्माभिरन्यत्र' इति वचनाज्ज्ञायते । ग्रन्थनाम तु न निर्दिष्टम् । एवमद्यावध्यनेन कृतानां त्रयोदशानां ग्रन्थानां सूची लभ्यते ।

श्रीरामकण्ठः तथा तत्पदानुगाः श्रीमदघोरशिवाचार्यादयश्च श्रीसद्योज्योति महाचार्यत्वेनाङ्गी-
कृतवन्तः । मतङ्गपारमेश्वरवृत्तेरुपक्रमे तथा मोक्षकारिकावृत्तेरुपक्रमे च —

“याम्यां प्रकाशितं वर्त्म सिद्धान्ते सिद्धभावतः ।

गुरुणामपि तौ बन्धौ सद्योज्योतिबृहस्पती ॥”

इति सिद्धान्तशैवाचार्यकुलगुरुत्वेन सद्योज्योति बृहस्पतिं च वर्णयति । तत्र कोऽयं बृहस्पतिशिवा-
चार्य इति ज्ञातुं न शक्यते । अभिनवगुप्ताचार्यकृते तन्त्रालोके उदाहृतस्य

“इति निर्वचनैः शिवतनुशास्त्रे गुरुभिः स्मृतो देवः, १. १०४”

इत्यर्घस्य व्याख्याने जयरथः “गुरुभिः इति बृहस्पतिगुरुभिः” इति निर्दिशति । अतः शिवतनु-
शास्त्राख्यो ग्रन्थोऽनेन प्रणीत इति ज्ञायते । ग्रन्थोऽयं नोपलभ्यतेऽधुना ।

श्रीमान् सिद्धान्तशैवगुरुः सद्योज्योतिः उग्रज्योतेः शिष्य इति

“यं चानुशासयामास भगवानीशसंमतः ।

उग्रज्योतिर्गुरुः श्रीमान् सर्वविद्यासरित्पतिः ॥”

इति मोक्षकारिकाया अन्तिमश्लोकेन, तथा

“चकार मृदुबुद्धीनां हितायातिस्फुटामिमां ।

सद्योज्योतिः; समानो यं शिवेन गुरुसत्तमः ।

कृपयैवानुजग्राह ह्युग्रज्योतिर्गुणाकरः ॥”

इति नरेश्वरपरीक्षाया अन्तिमश्लोकेन च विशदीभवति । एतेन काश्मीरे सिद्धान्तशैवप्रवर्तकाचार्य

उग्रज्योतिः, तच्छिष्यश्च सद्योज्योतिरिति सुस्पष्टम् । सद्योज्योतिरयं खेटकबालः इति मतङ्गपारमेश्वरवृत्तौ ७२ पृष्ठे, तथा खेटकनन्दनः इति मृगेन्द्रवृत्तौ क्रियापादे १५५ पृष्ठे च व्यवहृतः । खेटपाल इति तन्त्रालोकवृत्तौ ९. २६२; १३.५२, तथा सोमातन्दकृन्-शिवदृष्टौ ३, १३ तद्वृत्तौ च अस्ति निर्देशः, स्यादयं मुद्रणदोषः । खेटकबाल इति तु सुष्ठु, यस्मादयं खेटकनन्दन इत्यपि प्रोच्यते ।

दशमशतकान्तर्भवेन श्रीमदभिनवगुप्ताचार्येण स्वकीयग्रन्थेषु, तथा “शिवदृष्टौ” श्रीसोमानन्देन नवमशतकीयेन चोदाहृतोऽयं तस्मात्प्राचीन इत्यत्र नास्ति विवादः । इतः परं तद्विषये न किञ्चिदपि वक्तुं पार्यते ।

अन्तेन प्रणीता ग्रन्थाः —

१. भोगकारिका
२. मोक्षकारिका
३. परमोक्षनिरासकारिका
४. तत्त्वत्रयनिर्णयः
५. तत्त्वसंग्रहः
६. नरेश्वरपरीक्षा (एते सर्वे मुद्रिताः)
७. सुवृत्तिः अथवा रौरवतन्त्रवृत्तिः (तत्त्वसंग्रहे अन्तिमश्लोके उदाहृता; तन्त्रालोकवृत्तौ ९.२११ ‘रुवृत्तिः’ उदाहृता)
८. स्वायंभुववृत्तिः
(तत्त्वत्रयनिर्णये उपसंहारश्लोके निर्दिष्टा) अस्मदग्रन्थालये सद्योज्योतिकृतायाः स्वायंभुव-सूत्रसंग्रहटीकाया मातृकैका लभ्यते । तत्त्वत्रयनिर्णयोक्तानां विषयाणामत्र लभ्यमानत्वात्स्वायं-भुववृत्तिरियमेव भवेत् ।
९. मन्त्रवार्तिकम्
(मोक्षकारिकावृत्तौ ४ पृष्ठे निर्दिष्टम्)

मतङ्गवृत्तावनुबन्धे (मुद्रितेऽत्र ६०९ पृष्ठे) “तदुक्तं रौरववृत्तिषु” इति नाम निर्दिश्य चेदानी-मुपलभ्यमानसद्योज्योतिकृतपरमोक्षनिरासकारिकाम्बेका ५२ अङ्किता उद्धृता दृश्यते । अत्र रौरववृत्तिषु इत्यत्र बहुवचनस्य को वार्थः, तथा किमेतादृश्यः कारिका रौरववृत्तेरुद्धृताः, अथवा किमेताः रौरववृत्त्यर्थप्रतिपादिका इत्यादि तु न जानीमः ।

मृगेन्द्रवृत्तिकारः श्रीमट्टनारायणकण्ठः स्वकीयवृत्तौ उत्पलदेवकृताया ईश्वरसिद्धेः पञ्चपञ्चाशत्तमं श्लोकमुदाहरति (विद्यापादे ३४ पृष्ठे) । उत्पलदेवश्च श्रीमदभिनवगुप्ताचार्यस्य गुरोः लक्ष्मणगुप्तस्य पिता इति तन्त्रालोके —

“उवाचोत्पलदेवश्च श्रीमानस्मद्गुरोर्गुरुः”

इति द्वादशाह्निकान्ते पञ्चविंशतितमश्लोके निर्दिशति ।

अभिनवगुप्ताचार्यश्च दशमशतकान्ते एकादशशतकारम्भे वा आसीदिति तदग्रन्थनिर्माणकालनिर्देशात् स्पष्टम् । अतः तद्गुरोर्गुरुत्पलदेवो नवमशतकान्ते दशमशतकारम्भे वासीदिति वक्तुं पार्यते । एतेनो-त्पलदेवश्लोकोदाहरणात् श्रीमट्टनारायणः तत्पुत्रो द्वितीयो रामकण्ठश्च तस्मादवाचीनाविति सिद्धम् ।

श्रीमदभट्टरामकण्ठस्य नादकारिका श्रीमदधोरशिवाचार्येण व्याख्याता । श्रीमदधोरशिवः स्व-कृतभूतायाः क्रियाक्रमद्योतिकाया महोत्सवपद्धतेरन्ते तत्समाप्तिकालमेवं निर्दिशति —

“एतन्नित्यादिकं कर्म सोपपत्तिकमादरात् ।

श्रुत्वा क्रियाक्रमस्यैषा द्योतिका रचिता मया ॥

नादज्ञेये शकस्याब्दे वर्तमाने कलौ युगे ।

ग्रन्थतस्त्रिसहस्रैश्च संयुक्ता पञ्चभिः शतैः” ॥ इति ।

कटपयादिसंख्यागणनयायं १०८० शकवर्षो ११५७ क्रैस्तवाब्द इति च स्पष्टम् । अतः अधोर-
शिवात्प्राचीनकालिको रामकण्ठः इत्यन्ततः एकादशशतकान्नावाचीनोऽयमित्यभ्यूहितुं शक्यते ।

तत्रेदमवधार्यम् । तत्रास्ति काश्मीरे शैवाद्वैताचार्येषु मध्ये श्रीमान् राजानकरामकण्ठः । योऽद्वैत-
प्रतिपादिकायाः स्पन्दकारिकायाष्टीकाकर्ता । सोऽयं रामकण्ठः स्वात्मानं राजानकश्रीमदुत्पल-
देवशिष्यत्वेन स्पन्दकारिकाविवृतिसमाप्तिवाक्ये निर्दिशति —

“कृतिः श्रीमदुत्पलदेवपादपद्मोपजीविनः श्रीमद्राजानकरामकण्ठस्य” इति

अयं भगवद्गीतायाः सर्वतोमद्रनाम्नीं व्याख्यामपि व्यरचयत् । तत्र स्वात्मानं कान्यकुब्ज-
द्विजस्य नारायणाख्यस्य वंशादागतत्वेन मुक्ताकणाख्यस्यानुजत्वेन च व्याख्यासमाप्तिश्लोके निर्दि-
शति ।

“मुक्ताकणः शिवस्वामी कविरानन्दवर्धनः ।

प्रथां रत्नाकरश्चागात् साम्राज्येऽवन्तिवर्मणः ॥”

इति राजतरङ्गिण्यां (५.३४) दर्शनात् मुक्ताकणः अवन्तिवर्मणः ८५५-८८३ क्रैस्तवाब्दीयस्य
समकालिकः, तदनुजश्चापि तत्कालिक एवेति नवमशतकान्तेऽयमासीदिति वक्तव्यं भवति । परं
ग्रन्थसमाप्तिवाक्येषु स्वात्मानं राजानकराम(?) इति व्यवहरति । द्वैतशैवसिद्धान्तप्रचारकाचार्याः
विद्याकण्ठ-नारायणकण्ठ-रामकण्ठादयः श्रीभट्टरामकण्ठ इत्येव स्वकृतिसमाप्तिवाक्येषु स्वनामानि
निर्दिशन्ति । अतः शङ्करकण्ठप्रभृति द्वितीयरामकण्ठपर्यन्तं सर्वे भट्टविरुदाः राजानकविरुदवतां
रामकण्ठादीनां वंशाद्भिन्ना इत्यभ्यूहितुं शक्यते । परं प्रथमो रामकण्ठः केवलं परमगुरुः नारायण-
कण्ठादीनाम् । तद्वंशीय इति वक्तुं नास्ति प्रमाणम् । अतः किमयं प्रथमो रामकण्ठः शैवद्वैता-
चार्यः, शैवाद्वैताचार्याद् राजानकश्रीरामकण्ठाद्भिन्नः उत एक एव इति निर्णये नास्ति
दृढं प्रमाणम् । काश्मीरीयेषु एकमेव नाम भिन्नभिन्नकर्तृणां समकालिकानां दृश्यते । अस्ति
भट्टनारायणः स्तवचिन्तामणेः कर्ता भृगुनेन्द्रवृत्तिकाराद्भिन्नः । अथापि एकः शैवाद्वैताचार्यः अन्यः
शैवद्वैताचार्यः इति हेतोर्द्विविधौ भिन्नाविति मन्तुं युक्तम् । अन्ततः पुनरिदं किञ्चिद्वक्तव्यमस्ति ।
अभिनवगुप्ताचार्यशिष्यः राजानकक्षेमराजः भट्टनारायणकृतस्य स्तवचिन्तामणेः स्वकीयविवृतौ
(काश्मीरग्रन्थावलिः, १०, १९१८ क्रैस्तवाब्दे प्रकाशिता) समाप्तिश्लोके —

“श्रीरामेण कृतात्र सद्बिवृतिरित्येषा किमर्था”

इति राजानकरामकण्ठेन कृते सद्बिवृतिनामकव्याख्याने सति किमर्थमन्या विवृतिरिति पृष्ट्वा
समादधाति । एषा सद्बिवृतिः पूर्वमुक्ता या प्रथमरामकण्ठकृता सद्बिवृतिश्च नामतः सादृश्येऽपि नैका ।
यत इयं सद्बिवृतिः स्तवचिन्तामणेः । सद्बिवृतिश्च रत्नत्रयाख्यशैवसिद्धान्तप्रकरणेष्वन्यतमस्य मूल-
भूता प्रायशः शैवागमस्यैकस्य व्याख्यानरूपेति पूर्वमेव निरूपिता ।

मतङ्गवृत्तौ श्रीमता रामकण्ठेनोदाहृताः ग्रन्थाः ग्रन्थकर्तारश्च

१. अनुभवस्तवः — अस्य कर्ता विद्याधिपतिः (अथवा विद्यापतिः) इति अभिनवगुप्तेन तन्त्र-
सारे ३१ पृष्ठे निर्देशाज्जायते । महेश्वरानन्देन महार्थमञ्जर्यां २७ पृष्ठे पद्यमेकमुदाहृतमस्मात्
स्तोत्रात् । परमुभयत्रास्य नाम अनुभवस्तोत्रमिति दत्तमस्ति । मतङ्गवृत्तौ महार्थमञ्जर्यां चोदा-
हृतौ द्वावपि श्लोकौ रथोद्धताच्छन्दोबद्धौ, तथा शिवस्तोत्रपरविवृति, अनुभवस्तवः अनुभवस्तोत्रम्

इति पर्याग्रामेति भाति । अयं विद्याधिपतिः श्रीमता रामकण्ठेन मोक्षकारिकावृत्तौ (२१ तमे पृष्ठे) उदाहृतः । अनेन 'मानस्तोत्रम्' इत्यपरो ग्रन्थः कृत इति तन्त्रालोके (१४. ९) उदाहरणाज्जायते ।

२. अन्यत्र — रामकण्ठकृतः कश्चन ग्रन्थः । ग्रन्थनाम न ज्ञायते ।

३. आयुर्वेदः — ग्रन्थनाम न दत्तम् । उदाहरणमपि न ज्ञायते कुत्रत्यमिति ।

४. कवचभार्गवम् — एतन्नामको ग्रन्थो न लभ्यते ।

५. कालोत्तरम् — अयं वातुलाख्यस्याष्टाविंशतितमस्य शैवागमस्योपागमभूतः । अस्य मातृका अस्मद्ग्रन्थागारे लभ्यन्ते ।

६. किरणम् — अयं सप्तविंशतितमः शैवागमः । देवसालपुर्यां शिवागमसिद्धान्तपरिपालन-सङ्घेन १९३२ क्रैस्तवाब्दे मुद्रितः । किरणागमस्य विद्यापादमात्रं इटेलीभाषानुवादेन सह नेपोली-नगर्यां १९७५ तमे क्रैस्तवाब्दे प्रकाशितम् ।

७. खेटकबालः — अयं शब्दः 'श्रीमतः सद्योज्योतिर्नामान्तरम् । अयं 'खेटकनन्दनः' इति मृगेन्द्रवृत्तावुदाहृतः । खेटपाल इति अभिनवगुप्तेन तन्त्रालोके ९.२६२ निर्दिष्टः ।

८. नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशः — द्वितीयरामकण्ठकृतः । काश्मीरग्रन्थावल्यां १९२६ क्रैस्तवाब्दे प्रकाशितः ।

९. निःश्वासम् — द्वादशतमः शैवागमः । अस्य मातृका अस्मद्ग्रन्थागारे लभ्यते ।

१०. न्यायभाष्यटीकाकारः — कोऽयमिति नावगम्यते ।

११. न्यायसूत्रकारः — गौतमः सुप्रसिद्धः ।

१२. पतञ्जलिः — पातञ्जलयोगसूत्रस्य कर्ता ।

१३. परम् — शैवागमेषु पञ्चमस्य अजितागमस्योपागमेष्वन्यतमः ।

१४. पाञ्चरात्राः — पाञ्चरात्रागमेषु विशिष्य कोऽयं ग्रन्थ इति न ज्ञायते ।

१५. षोडशतमम् — षड्विंशतितमस्य शैवागमस्य पारमेश्वराख्यस्योपागमभूतम् । चिदम्बरे १९२५ क्रैस्तवाब्दे उमापतिशिवाचार्यकृतव्याख्यानेन सह विद्यापादमात्रं प्रकाशितम् ।

१६. बृहदाधीचम् — ग्रन्थोऽयं न लभ्यते ।

१७. भावनाविवेकः — मण्डनमिश्रकृतः ।

१८. मण्डनमिश्रः — विधिविवेकादिषड्ग्रन्थानां कर्ता । सप्तमशतकीयो महान् मीमांसकः । विस्तरं मुद्रितानां तदीयग्रन्थानामुपोद्धातेषु द्रष्टव्यः ।

१९. मतङ्गपारमेश्वरे क्रिया-योग-चर्यापादाः — एषां त्रयाणां पादानां मातृका अस्मद्ग्रन्थालये सन्ति । एते द्वितीयभागतया प्रकाशयिष्यन्ते ।

२०. मन्त्रवार्तिकम् — खेटकबालपरनाम्ना श्रीमता सद्योज्योतिशिवाचार्येण रचितमित्यत्रो-दाहरणमात्राज्जायते । ग्रन्थोऽयं न लभ्यते ।

२१. मालिनीविजयम् — मालिनीविजयोत्तरतन्त्रमित्याख्योऽयं ग्रन्थः काश्मीरत्रिकदर्शने शैवयोगं निरूपयति । स च काश्मीरग्रन्थावल्यां सप्तविंशतितमपुष्परूपेण १९२२ क्रैस्तवाब्दे प्रकाशितः ।

२२. मृगेन्द्रम् — प्रथमस्य शैवागमस्य कामिकाख्यस्योपागमोऽयम् । अस्य विद्यापादः भट्ट-नारायणकण्ठवृत्त्या अधोऽरशिवाचार्यकृतदीपिकया च सह योगपादश्च भट्टनारायणकण्ठवृत्तिमात्रेण सह देवसालपुर्यां शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घद्वारा १९२८ तमक्रैस्तवाब्दे मुद्रितः । अस्य क्रियापादचर्यापादौ भट्टनारायणकण्ठवृत्त्या सह अस्मदीयग्रन्थावलौ त्रयोविंशतितमपुष्परूपेण १९६२ तमे क्रैस्तवाब्दे प्रकाशितौ ।

२३. मोक्षकारिकावृत्तिः — सद्योज्योतिकृताया मोक्षकारिकाया अष्टप्रकरणेष्वेकतमाया

द्वितीयरामकण्ठकृता वृत्तिः । देवसालपुर्यां शैवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घद्वारा १९२५तमे क्रैस्त-
वाब्दे मुद्रिता ।

२४. रौरवम् — शैवागमेषु षोडशतम आगमः । अस्मद्ग्रन्थमालायामष्टादशतमपुष्परूपेण
१९६१, १९७२ तमे क्रैस्तवाब्दे प्रकाशितः ।

२५. रौरववृत्तिविवेकः—सद्योज्योतिकृतत्वेन तत्त्वसंग्रहाख्यप्रकरणान्ते निर्दिष्टाया रौरवागमवृत्तेः
द्वितीयेन रामकण्ठेन कृतो व्याख्यानरूपो विवेकः । अयमत्र निर्देशमात्रेण ज्ञायते । ग्रन्थस्तु न लभ्यते ।

२६. वायुपुराणम् — अनेन प्रसिद्धं वायुपुराणं तथा, शिवपुराणस्य सप्तमभागभूता वायवीयसंहिता
च निर्दिश्यते ।

२७. वेदान्तविदः — के ते इति तु प्रत्येकतया निर्देष्टुं न शक्यते ।

२८. सर्वज्ञानोत्तरम् — अस्य ज्ञानपादमात्रं द्वाविडभाषानुवादेन सह देवसालपुर्यां शैवागम-
सिद्धान्तपरिपालनसङ्घद्वारा १९२३ तमे क्रैस्तवाब्दे मुद्रितम् । उपागमोऽयमिति शिवज्ञानबोध-
भाष्यादिष्वस्ति व्यवहारः । अष्टाविंशतिशैवागमानामुपभेदेषु नास्य नाम दृश्यते । चतुष्पष्टि-
तन्त्रेषु ‘सर्वज्ञानोत्तरम्’ अपि गण्यते ।

२९. सूक्ष्मस्वायंभुवम् — ‘स्वायंभुवम्’ इत्यनन्तरशीर्षकं पश्यत ।

३०. स्वायंभुवम् — शैवागमेषु त्रयोदशतमः स्वायंभुवागमः । अस्य मातृकाः अस्मद्ग्रन्था-
लये सन्ति । ‘सूक्ष्मस्वायंभुवम्’ इति शीर्षकेण उदाहृतोऽपि श्लोकः स्वायंभुवागममातृकायां
लभ्यते । मातृकायामस्यां ५८ पटलाः सन्ति । तत्र ५६ पटलेषु “स्वायंभुवसूत्रसंग्रहे” इति, एकस्मिन्
पटले “उत्तरस्वायंभुवे” इति, अन्ये पटले “स्वायंभुवे” इति तदीयपुष्पिकासु निर्दिश्यते ।
एषु पटलेषु २३ पटलाः स्वायंभुवसूत्रसंग्रह इति शीर्षकेण महिषपुर्यां (Mysore) महाराज-
संस्कृतमहापाठशालाद्वारा १९३७ तमे क्रैस्तवाब्दे मुद्रितः । तत्र प्रथमपटलाच्चतुर्थपटलपर्यन्तस्य
ज्ञानपादविषयप्रतिपादकस्य भागस्य (पति-पशु-शक्ति-अध्वाख्यपटलचतुष्टयस्य) सद्योज्योतिकृताया
वृत्तेरपूर्णा काचन मातृका अस्मद्ग्रन्थालये विद्यते । इयमेव ‘स्वायंभुववृत्तिः’ इति तत्त्वत्रयनिर्ण-
यान्ते उदाहृता वृत्तिः स्यादिति पूर्वमेव न्यरूपि । श्रीसोमानन्दनाथेन कृतायाः शिवदृष्टेः
श्रीमदुत्पलदेवेन कृतायां वृत्तौ (काश्मीरग्रन्थावलिः ५४ पुष्पम्, १०३ पृष्ठे) एवं विद्यते —
“खेटपालगुरुः श्रीस्वायंभुवशास्त्रटीकायां ‘किं शब्दराशेश्वरविशेषोऽस्ति’ इत्याक्षिप्य ‘बाढम् एकः शिवा-
त्मकोऽन्यश्च पाशात्मकः’ इत्यादिना परत्वेन शब्दराशेर्मन्त्ररूपस्य कर्तृशक्ताववस्थानात् विशिष्य-
माणतामाह” इत्यादि । उदाहृतभागोऽयमस्मद्ग्रन्थालयस्थस्वायंभुवसूत्रसंग्रहटीकामातृकायां २३
तमे पृष्ठे उपलभ्यते । अतः “स्वायंभुवसूत्रवृत्तिः”, “स्वायंभुवसूत्रसंग्रहटीका”, “स्वायंभुवशास्त्र-
टीका” इत्याद्येकाया एव कृतेनमित्यत्र नास्ति संशयः ।

काश्मीरशैवदर्शनेतिहासविषये आचार्यकान्तिचन्द्रपाण्डेमहोदयैः ‘अभिनवगुप्त’ ‘भास्करी’ इत्याद्य-
नेके ग्रन्था लिखिता इति त एव विस्तरावलोकनेच्छुभिरनुसन्धेयाः ।

श्रीमतो भट्टरामकण्ठस्य शैली अतीव प्रौढा । अयं सद्योज्योत्यादिगुरुवरैर्निगदितस्य शैवसिद्धान्त-
शास्त्रस्य मार्गं दृढमवलम्बयन् शैवागमानामन्यथा व्याख्यातृणां मतं सुष्ठु खण्डयति । तथा शैव-
सिद्धान्तमतादन्यमतावलम्बिनां न्याय-वैशेषिक-सांख्य-जैमिनीय-पाञ्चरात्र-वेदान्तिनां बौद्धानामाहं-
तानां चार्वाकाणां च मतानि तत्र तत्र प्रकरणेऽनूद्य खण्डयति । अतो न केवलमयं मूलग्रन्थस्य
व्याख्यानकर्ता । अपि तु शैवसिद्धान्तमतस्थापनाचार्योऽपीति वक्तव्यं भवति । स्पष्टमिदं मतङ्ग-
पारमेश्वरवृत्तेरुपक्रमश्लोकैः —

कैश्चिद्वेदेऽनुनीतः कुलदृशि तु परैरन्यायिदृष्टावथान्यै-

स्त्यक्त्वा सिद्धान्तसिद्धं गुरुवरगदितं वर्त्म नीतः कुमार्ये ।

मातङ्गोऽयं यतोऽतः कुमतिविहतये येन वृत्त्यङ्कुशेन
क्षेप्तुं मार्गं प्रवृत्तास्तदिह ननु वयं ग्रन्थविद्भिः परीक्ष्याः ॥ इत्यादि ।

तथा तदनन्तरश्लोकेन 'त्यक्त्वा पदान्यत्र तथापदार्थम्' इत्यादिश्लोकदर्शनेन मतङ्गपारमे-
श्वरस्य व्याख्यानान्तराण्यासन्निति ज्ञायते । तेषामसमीचीनत्वादहमेनां वृत्ति रचयामीति वदति ।
तथान्येषां व्याख्यानानि तत्र तत्रोद्धृत्य खण्डयति ।

सोमानन्दकृतायां शिवदृष्टौ श्रीमदुत्पलकृतायां वृत्तौ च (१०३-१०४ पृष्ठयोः) एवं वृश्यते —

“तथा चाह खेटपालः शब्दराशेर्विशेषताम् ।

स्वायम्भुवस्य टीकायां बाढमित्यादिना गुरुः ।

तथा मतङ्गटीकायां व्याख्यानगुरुणोदितम् ।”

(शिवदृष्टौ तृतीयाह्निके १३-१४ श्लोकौ)

“तथा व्याख्यानिसंज्ञकेन गुरुणा मतङ्गटीकायामेवमेव विशिष्टमुक्तम् । तथोक्तम् 'प्रमातृ-
भूमिगतानां मन्त्राणां परभूमिगतानां च शब्दानां न तु वागिन्द्रियस्य कदाचित्, वागिन्द्रियं हि
मायापद एव स्थितं, शब्दस्तु तन्मात्ररूपः परव्योममहाभूतमयः परमेश्वरस्य पञ्चब्रह्मविन्यासे
वक्त्रमुच्यते' ” इति ॥

अनेनोदाहरणेन सोमानन्दात्पूर्वभावी शैवाचार्यः व्याख्याननामा मतङ्गपारमेश्वरस्य टीका-
मेकामरचयदिति ज्ञायते । तथा सद्योज्योतिर्गुरुरपि सोमानन्दात्पूर्वभावीति ज्ञायते ।

कल्कत्ताराजकीयसंस्कृतकलाशालायामुपलभ्यमानायां रामकण्ठीयमतङ्गवृत्तिमत्यां मातृकायां राम-
कण्ठवृत्तेर्भिन्ना काचन वृत्तिरपूर्णा कतिपयपटलानामुपलब्धा पुस्तकस्यास्थानुबन्धतया दत्तास्ति ।
एषा वृत्तिः रामकण्ठवृत्तेर्मध्ये निक्षिप्तास्ति । दक्षिणापथेषु लब्धासु सर्वासु मातृकासु विद्या-
तत्त्वप्रकरणे २६-२८ श्लोकप्रभृति बुद्धितत्त्वप्रकरणे २४ तमश्लोकपर्यन्तं, तथा अहंकारप्रकरणे
प्रथमश्लोकोत्तरार्धादारभ्य ३९ तमश्लोकपर्यन्तं रामकण्ठवृत्तिर्न लभ्यते । काश्मीरग्रन्थालयाद्
मातृकात्रयमुपलब्धम् । तत्र द्वयोः रामकण्ठवृत्तिः सामग्रा लभ्यते । कल्कत्तामातृकायां दक्षिणा-
पथमातृकासु यत्र यत्र रामकण्ठवृत्तिर्निष्ठा तत्र तत्र काचनान्या वृत्तिर्दृश्यते । अस्याः समीक्षणेन
इदं वक्तव्यं भवति यद् वृत्तिरेषा न रामकण्ठात्प्राचीना, अपि तु कश्चिद् भ्रष्टस्थले वृत्तिपूरणाय
व्याख्यानान्तराणि दृष्ट्वा नूतनव्याख्यां कृत्वा च मातृकां समपूरयदिति ।

मतङ्गवृत्तेरस्या 'मतङ्गतन्त्रार्थप्रकाशिका' इति नाम 'ऊ' 'ऋ' कोशयोः परं दृश्यते । तत्र
विद्यापादान्ते एका पुष्पिका, तथैको श्लोकश्चाधिकतया दृश्यते —

“समाप्ता च मतङ्गतन्त्रार्थप्रकाशिका विद्यापादविवृतिः ॥”

“श्रीमद्विद्यापादे नारायणकण्ठसूनुना रचिता ।

वृत्तिरियं मातङ्गी काश्मीरकभट्टरामकण्ठेन ॥” इति ।

एतदागमीयाः केचन विशेषाः

मृगेन्द्रे किरणे च पति-पशु-पाशाख्यं पदार्थत्रयं निरूप्यते —

‘त्रिपदार्थं चतुष्पादं महान्त्रम्’ इति ।

(मृगेन्द्रे, विद्यापादे २ पटले २ श्लोकः)

तथा — ‘पशुपाशपतिज्ञानविचारप्रतिपादकम्’ इति

(किरणे, विद्यापादे प्रथमपटले १३ श्लोकः)

सर्वज्ञानोत्तरे विद्यापादे प्रथमपटले त्रिपदार्थविवरणमेव दृश्यते । अथापि योगपादे - (टि. ३३४. ३१-३२) श्लोकयोः पति-पशु-पाश-शिवाख्यपदार्थचतुष्टयं निरूप्यते ।

रौरवागमे विद्यापादे अध्वपटलाख्ये चतुर्थे पटले ४८ तमे श्लोके विधि-क्रिया-काल-योग-शिवाख्यपदार्थपञ्चकं निरूप्यते —

“पदार्थाः पञ्च विख्याता विद्येश्वदनोद्गताः ।

विधिक्रिये कालयोगौ शिवश्चेति समासतः ॥” इति ।

अस्मिन् मतङ्गपारमेश्वरे पति-शक्ति-त्रिपर्व-पशु-भोग-उपायाख्याः षट्पदार्थाः द्वितीयपटले १४ - २१ श्लोकेषु निरूप्यन्ते ।

मतङ्गपारमेश्वरवत् पौष्करागमोऽपि पारमेश्वरस्थोपागमेष्वन्यतमः । तत्रापि पति-विद्या-अविद्या-पशु-पाश-कारकाख्यषट्पदार्थाः निरूप्यन्ते । तथा हि —

“पतिः कुण्डलिनी माया पशुः पाशश्च कारकः ।

इति प्रोक्ताः पदार्थाः षट् शैवतन्त्रे समासतः ॥” इति ।

अयं पाठः मुद्रितपौष्करे दृश्यते, तद्व्याख्यात्रा उमापतिशिवाचार्येण च स्वीकृतः । अस्यैव श्लोकस्य पाठान्तरमन्यत्र ग्रन्थेष्वेवं दृश्यते —

‘पतिविद्याप्यविद्या च पशुः पाशश्च कारकः’ इति ।

स्वायंभुवे योगपादे ३७ पटले ९-११ श्लोकेषु बन्ध-अविद्या-विधि-भोग-विद्या-कारण-शास्वताख्याः सप्त पदार्थाः निरूप्यन्ते ॥

यद्यप्यागमेषु भिन्नसंख्याकाः पदार्थाः निरूप्यन्ते, तथाप्यन्ततः सर्वे पदार्थाः पति-पशु-पाशाख्य-पदार्थत्रयेष्वन्तर्भवन्तीति तेषां सामरस्यमूहनीयम् ।

अयमेवार्थः पौष्करव्याख्याने (विद्यापादे पतिपटलेऽष्टमश्लोके) प्रतिपाद्यते —

पौष्करे च मतङ्गे षट् सप्त स्वायंभुवे तथा ।

पञ्चोक्ताः श्रीपराख्ये च मृगेन्द्रादौ त्रयः स्मृताः ॥” इति ।

अयमेवार्थः पाठान्तरेण शिवाग्रयोगिकृतायां शैवपरिभाषायां द्वितीयपटलारम्भे (२८ तमे पृष्ठे) दृश्यते —

“सप्त स्वायंभुवे प्रोक्ताः षट् पौष्करमतङ्गयोः ।

श्रीमत्पराख्ये पञ्चोक्ताः पदार्था रौरवे त्रयः ॥” इति ।

अत्र पाठान्तरानुसारेण रौरवे पदार्थत्रयं निरूपितमिति यदुच्यते नात्र काचन विप्रतिपत्तिः, यस्माद् विद्यापादपटलेषु पति-पशु-पाशाख्यपदार्थत्रयस्य विवरणं दृश्यते ॥

सर्वज्ञानोत्तरागमस्योपोद्घाते (२ पृष्ठे) “शिवः, पतिः, पशुः, शुद्धमाया, अशुद्धमाया, कर्म, आणवमलम् इति सप्त पदार्थाः” इति, तथा ‘पशुः, पतिः, माया, कर्म, आणवमलम् इति पञ्च पदार्थाः’ इति च आगमान्तरेषु पदार्थाः निरूप्यन्ते” इति सूचिका दत्ता । मूलाधारश्लोकाः, आग-मनामानि वा न दीयन्ते ।

मतङ्गपारमेश्वरेऽत्र तृतीयः पदार्थः त्रिपर्वपदेनाभिधीयते । तत्र कलादिक्षित्यन्तानि त्रिशतत्त्वानि तत्त्वशब्दवाच्यानि, वामदेवभुवनादारभ्य कालाग्निभुवनान्तानि चतुःषष्ट्यधिकशतत्रयसंख्यातानि भुवनानि भावशब्दवाच्यानि, तत्तद्भुवनजशरीराणि असंख्यातानि भूतशब्देन वाच्यानि । एतानि तत्त्वभुवनभूतानि त्रिपर्वपदेनाभिधीयन्ते । एतन्निरूपकाणां नवमपटलादारभ्य त्रयोविंशतितमपटल-पर्यन्तानां पटलानां वृत्तेः समाप्तिसूचकवाक्येषु “मतङ्गवृत्तौ त्रिपर्वपदार्थे”... इति विशिष्य निर्देशो दृश्यते ।

मृगेन्द्रे किरणे सुप्रभेदे च भुवनानां प्रतिपादनं यद्यपि वर्तते, तथापि मतङ्गपारमेश्वरवन्न स्पष्ट-
तया दृश्यते । मृगेन्द्रे किरणे च तत्त्वानि परं सृष्टिक्रमेण वर्णितानि, भुवनक्रमः संहारक्रमेण प्रति-
पादितः । मतङ्गपारमेश्वरे तत्त्वानां भुवनानां च विचारः सृष्टिक्रमेणैव दृश्यते । तत्त्वभुवन-
विचारः प्रतितत्त्वं तत्र तत्र विशदतया सम्यग्वर्णितः ।

मतङ्गवृत्तौ (१७. १५७) बुद्धेर्भविप्रत्ययभेदः शतत्रयमिति प्रतिपादितम् । पौष्करे पुंस्तत्त्व-
पटले (१२५-१२७) द्वादशाधिकं षट्शतमिति प्रोक्तम् । मृगेन्द्रे कलादिकार्यप्रकरणे (१०.२५)
सांख्योक्तवत्पञ्चाशदेव भेदा वर्णिताः ॥

यद्यपि भुवनसंख्याक्रमो मृगेन्द्रे किरणे च विद्यते, तथापि शुद्धाशुद्धाध्वनोरुभयोरपि क्रमविषयो
यथावन्नैव सुबोध्यो भवति । मतङ्गपारमेश्वरे तु पतिपदार्थे चतुर्दश भुवनानि, शक्तिपदार्थे
एकचत्वारिंशद्भुवनानि, प्रत्येकं प्रतितत्त्वं भुवनान्युक्त्वा त्रिपर्वपदार्थे चतुष्पष्ट्यधिकशतत्रय-
भुवनानि, आहत्य एकोनविंशत्यधिकचतुःशतं भुवनानि सुष्ठु निरूपितानि । किरणव्याख्याने
(मातृकाङ्कः टि.२९०.१३२ पृष्ठे) “एवं भुवनाध्वा सदाशिवान्तं पञ्चविंशत्यधिकेन भुवनानां
शतचतुष्टयेन” इति रामकण्ठेन स्वव्याख्यायामुक्तम् । अतः किरणानुसारेण ४२५ भुवनानि;
मतङ्गानुसारेण ४१९ भुवनानि । मृगेन्द्रे, रौरवे, तथा अघोरशिवाचार्यपद्धतौ (क्रियाक्रमद्योति-
कायां) २२४ भुवनान्येव वर्णितानि । किरणे पृथिवीतत्त्वे २७० भुवनानि, मतङ्गे २५७ भुवनानि ।
मतङ्गपारमेश्वरवृत्तौ (२३. ८१-८४) हाटकस्य पातालेष्वन्तर्भावी वर्णितः । मृगेन्द्रे (विद्यापादे
अध्वप्रकरणे ३२-३३ श्लोकेषु), किरणे (विद्यापादे भुवनपटले ४३ श्लोके च,) हाटकस्य
पृथग्भुवनत्वं वर्णितम् ।

मृगेन्द्रे (विद्यापादे अध्वप्रकरणे १४१-१४३ श्लोकेषु), तथा किरणे (विद्यापादे भुवनपटले
११८-१२० श्लोकेषु च) अहंकारादितन्मात्रान्ततत्त्वाध्वनि स्थाण्वष्टकमेव भुवनमिति प्रोच्यते ।
मतङ्गे (१८. १०९-११५) अहंकारादिकर्मेन्द्रियान्ततत्त्वाध्वनि द्वादशतत्त्वेषु स्थाण्वष्टकं भुवन-
मिति वर्ण्यते । तन्मात्राणां पञ्चानां विश्वेदेवादिपञ्चभुवनानि पृथक्तया प्रोक्तानि ।

मतङ्गे १८. ४४, ४५ श्लोकयोः सत्त्वेनोत्कृष्टोऽहंकारो वैकारिक इति रजसोत्कृष्टस्तैजस इति
तमसोत्कृष्टो भूतादिरित्युच्यते ।

पौष्करे पुंस्तत्त्वपटले १४१-१४२ श्लोकयोः —

“स च त्रिविध उद्दिष्टः प्रथमस्तत्र तैजसः ।

वैकारिको द्वितीयः स्यात्तथा भूतादिकः परः ॥

सत्त्वेनोत्कृष्टभागी यः स तैजस इहोच्यते ।

वैकृतो रजसोत्कृष्टो भूतादिस्तमसाधिकः ॥”

इति सत्त्वेनोत्कृष्टोऽहंकारः तैजस इति, रजसोत्कृष्टो वैकृत इति तमसोत्कृष्टो भूतादिरित्युच्यते ।

मतङ्गवृत्तौ सप्तमे पटले १६-१८ श्लोकानां वृत्तौ एतदागमानुसारेण विद्याङ्गानां शिवासन
एव प्रयोगोऽणुत्वपक्षमङ्गीकृत्य, शक्त्यनन्तर्भावात् । न त्वागमान्तराणामिव सकलीकरणे प्रयोग
इत्येतदागमस्थो विशेषः सूचितः । विद्याङ्गानामपि शिवाङ्गब्रह्ममन्त्रवत् सकलीकरणे प्रयोगो
दीप्तागमादिषु दृश्यते —

“नेत्रं हस्ततले न्यस्याप्यस्त्रं तर्जनिके न्यसेत् ।

विद्याङ्गमेवं विन्यस्य शिवं पर्वणि विन्यसेत् ॥” इति ।

(दीप्तागमे २३ पटले २७ श्लोकः)

तत्त्वविभागविषयेऽप्यस्तरयागमस्यागमान्तरेभ्य ईषद्भेदः । एतदनुसारेणैवं तत्त्वगणना सृष्टि-
क्रमेण —

१ लयतत्त्वम्	२ भोगतत्त्वम्	३ अधिकारतत्त्वम्
४ शुद्धविद्यातत्त्वम्	५ मायातत्त्वम्	६ कलातत्त्वम्
७ विद्यातत्त्वम्	८ रागतत्त्वम्	९ कालतत्त्वम्
१० नियतितत्त्वम्	११ पुरुषतत्त्वम्	१२ अव्यक्ततत्त्वम्
१३ गुणतत्त्वम्	१४ बुद्धितत्त्वम्	१५ अहंकारतत्त्वम्
१६ मनस्तत्त्वम्	१७ श्रोत्रतत्त्वम्	१८ त्वक्तत्त्वम्
१९ चक्षुस्तत्त्वम्	२० जिह्वातत्त्वम्	२१ घ्राणतत्त्वम्
२२ वाक्तत्त्वम्	२३ पाणितत्त्वम्	२४ पादतत्त्वम्
२५ पायुतत्त्वम्	२६ उपस्थतत्त्वम्	२७ शब्दतन्मात्रतत्त्वम्
२८ स्पर्शतन्मात्रतत्त्वम्	२९ रूपतन्मात्रतत्त्वम्	३० रसतन्मात्रतत्त्वम्
३१ गन्धतन्मात्रतत्त्वम्	३२ आकाशतत्त्वम्	३३ वायुतत्त्वम्
३४ अग्नितत्त्वम्	३५ अप्तत्त्वम्	३६ पृथिवीतत्त्वम् इति ।

अत्र यद्यपि षट्त्रिंशत्तत्त्वानि निरूपितानि । तत्र पुरुषतत्त्वस्य न परमार्थतत्त्वत्वं भुवन-धारत्वं च विद्यते । तस्य भुवनानां रागतत्त्व एव स्थितिः । दीक्षायां प्रकृतितत्त्वशुद्ध्यनन्तरमत्रैव पुंस्तत्त्वमलशुद्ध्यर्थं तस्यात्र तत्त्वेषु परिगणना । अत एव मतङ्गवृत्तौ “मायायास्तत्त्वशब्दवाच्याः कलादिक्रियन्तास्त्रिंशदर्थ्या उत्पन्नाः” (२-१६) इत्युक्तं संगच्छते । अन्यथा पुरुषगणने एकत्रिंश-तत्त्वानीति वक्तव्यं भवेत् । तत्र तत्त्वेषु मनःप्रभृति घ्राणपर्यन्तं ज्ञानेन्द्रियषट्कं, वागादि-उपस्थ-पर्यन्तं कर्मेन्द्रियपञ्चकं, शब्दतन्मात्रप्रभृति गन्धतन्मात्रपर्यन्तं तन्मात्रपञ्चकम्, आकाशादि-पृथिवी-पर्यन्तं भूतपञ्चकमिति व्यवहारः । एवं मतङ्गपारमेश्वरे पुरुषतत्त्वस्वीकारे ३६ तत्त्वानि । तदगणने ३५ तत्त्वानि ॥

रौरवागमे त्रिंशत्तत्त्वानि विद्यापादे दशमपटले ९८-१०१ श्लोकेषु परिगणितानि । तत्र ५ भूतानि, ५ तन्मात्राणि, ५ कर्मेन्द्रियाणि, ६ बुद्धीन्द्रियाणि, कला-विद्या-राग-पुरुष-अव्यक्त-गुण-बुद्धि-अहंकारा इत्यष्टौ, शिवाख्यमेकम् इत्याहत्य त्रिंशत्तत्त्वानि । शक्ति-सदाशिव-ईश्वर-शुद्धविद्या-मायाख्यानि पञ्च नोक्तानि, पञ्चैतानि शिवतत्त्व एवान्तर्भूतानि ॥

मृगेन्द्रागमे विद्यापादे ५ भूतानि, ५ तन्मात्राणि, ५ कर्मेन्द्रियाणि, ६ ज्ञानेन्द्रियाणि, माया-कला-काल-विद्या-राग-नियति-पुरुष-प्रकृति-अव्यक्त-गुण-बुद्धि-अहंकाराख्यानि १२ तत्त्वानि, तथा शुद्ध-विद्या-सदाशिव-बिन्दु-नाद-परबिन्दु -परमशिवाख्यानि ६ शुद्धाविद्यातत्त्वानि निरूपितानि । आहत्य ३९ तत्त्वानि भवन्ति । परं तु यत्र कुत्रापि तत्त्वसंख्या न न्यदर्शितः ।

कालोत्तरागमे ३० तमे पटले ३६ तत्त्वानि परिगणितानि । ५ भूतानि, ५ तन्मात्राणि, ५ कर्मेन्द्रियाणि, ६ ज्ञानेन्द्रियाणि, पुरुष-प्रकृति-महद्-अहंकार-राग-माया-विद्या-कला-नियति-विग्रहेश-कालाख्यानि एकादश, तथा शुद्धविद्या-शुद्धकाल-महेश-सदाशिव-अख्यानि चत्वारि इत्याहत्य षट्-त्रिंशत्तत्त्वानि ।

अत्र विग्रहेश इत्यात्मतत्त्वस्य नाम स्यात् । महेशपदेन ईश्वरतत्त्वमुक्तं भवेत् । शुद्धकाला-ख्यमत्राधिकम् । तत्त्वातीतः शिव इति हेतोः शिवतत्त्वं नात्र संख्यातमिति भाति ।

किरणरागमेऽपि ३६ तत्त्वानि (विद्यापादे ८ पटले) ५ भूतानि, ५ तन्मात्राणि, ५ कर्मेन्द्रियाणि, ६ ज्ञानेन्द्रियाणि, अहंकार-बुद्धि-अव्यक्त-राग-विद्या-काल-नियति-कला-माया-शुद्धविद्या- ईश्वर-सदा-शिव-प्रथमशक्ति-द्वितीयशक्ति-शिवतत्त्वाख्यानि पञ्चदशेत्याहत्य षट्त्रिंशत्तत्त्वानि । तत्र तन्मा-त्राणि, इन्द्रियाणि च यद्यपि नामतो न निर्दिष्टानि । अथापि सर्वाङ्गमसंमतत्वाद्ग्राह्यानि ।

पुरुषतत्त्वं यद्यप्यस्ति तन्न परिगणितमिति भाति । शक्तिद्वयं परिगणितमित्ययमत्र विशेषः ।

सुप्रभेदे योगपादे प्रथमपटले ५ भूतानि, ५ तन्मात्राणि, ६ बुद्धीन्द्रियाणि, ५ कर्मेन्द्रियाणि, बुद्धि-अहंकार-अव्यक्त-पुरुष-राग-नियति-विद्या-कला-कालाख्यानि नव, शुद्धविद्या-शुद्धकला-शुद्धमाया-आत्म-विद्या-शिवाख्यानि षड् इत्याहृत्य ३६ तत्त्वानि निर्दिष्टानि ।

अत्र शुद्धविद्यातत्त्वादनन्तरं पुनर्विद्यातत्त्वं यत्परिगणितं तत्तु व्याख्यानमर्हति । शुद्धकलेत्यादि कलाप्रतिरूपेणात्र भावना ॥

सुप्रभेदे ज्ञानपादे तृतीयपटले ५ भूतानि, १० ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियाणि, राग-विद्या-काल-कला-आत्माख्यानि पञ्च, अहंकार-बुद्धि-गुण-अव्यक्ताख्यानि चत्वारि, शुद्धविद्या-सादाख्य-बिन्दु-नाद-शक्तिद्वय-शिवाख्यानि सप्त इत्याहृत्य ३१ तत्त्वानि निरूपितानि । यदि ५ तन्मात्राणि स्युः, तर्हि ३६ तत्त्वान्यत्रापि भवेयुः । मुद्रितपुस्तकं त्वशुद्धिभूयिष्ठमिति नान्यत् सांप्रतं वक्तव्यम् ॥

चिन्त्यागमे, पौष्करे च ३६ तत्त्वानि वर्तन्ते । शुद्धतत्त्वानि शिव-शक्ति-सादाख्य-ईश्वर-शुद्ध-विद्याख्यानि पञ्च, मायादि-पृथिवीपर्यन्तमेकत्रिंशत्तत्त्वानीत्याहृत्य ३६ तत्त्वानि ॥

स्वायम्भुवागमे ३८ तमे पटले ३२ तत्त्वानि परिगणितानि । ३१ अशुद्धतत्त्वानि, शिवाख्य-मेकं शुद्धतत्त्वमित्यत्र विशेषः ॥

विद्यापादपटलार्थसंग्रहः

मतङ्गपारमेश्वरेऽस्मिस्तन्त्रे विद्यापादे षड्विंशतिः पटलाः सन्ति । तत्र प्रथमे पटले एतच्छास्त्रस्यावतारक्रमो वर्ण्यते । शास्त्रमिदं साक्षात्परमेश्वरस्य वक्त्राम्बुजात् प्रथमक्षोभेण नादात्मना प्रादुर्भूय गुरुशिष्यपारम्पर्यनिमित्तं क्रमेण स्थूलशब्दतां प्राप । एतच्च भगवान् सदाशिवः कोटि-संख्ययानुष्टुप्छन्दसा रचयामास । ततस्तस्मादवगत्यानन्तेश्वरो लक्षसंख्यया संजग्राह । अनन्तेश्वरेण श्रीकण्ठायोपदिष्टमिदम् । श्रीकण्ठेन सार्धत्रिसहस्रीसंख्यया संगृह्य मतङ्गायोपदिश्यत इति, एतेनास्य 'मतङ्गपारमेश्वरम्' इति नाम ।

द्वितीये पटलेऽस्मिस्तन्त्रे प्रतिपादयिष्यमाणानां सर्वेषां विषयाणामुद्देशः क्रियते । तत्र पतिः, अण्वाख्य आत्मा पशुः, बन्धभूतं मलम्, बन्धसोपानभूतं कर्म, भोगः, शुद्धाशुद्धभुवनानि, भुवनजशरीराणि, बन्धनिवृत्तिः, तदुपायः, आत्मस्वरूपाभिव्यक्तिरूपमुक्तिरित्यादीनामुद्देशः, तत्र दीक्षया उपयोगश्च सूच्यते । तथा विद्याक्रियायोगचर्यापादानामुद्देशः, श्लोकसंख्या, पतिशक्तित्रिपर्वपशु-भोगोपायाख्यपदार्थषट्कविभागः, तत्तत्पदार्थनिर्वचनं च संग्रहेण क्रियते ।

तृतीयपटलादारभ्य पञ्चमपटलान्तं लयभोगाधिकाराख्यतत्त्वत्रयरूपः पतिपदार्थो वर्ण्यते । तत्र तृतीये पटले मीमांसकमतखण्डनपूर्वकं जगतो नित्यत्वमङ्गीकृत्येश्वरसिद्धिः प्रतिपाद्यते । तथा पाञ्चरात्रमीमांसकादिमतान्तरनिराकरणपूर्वकं ज्ञानक्रियात्मकाचलमूर्तिमतः पत्युः स्वरूपं वर्णितम् । तथा निष्कलं परं लयाख्यतत्त्वं, तथा बिन्द्वात्मकं भोगाख्यं तत्त्वं च प्रतिपाद्यते । तथा शान्ति-विद्याप्रतिष्ठानिवृत्तिशान्त्यतीतभुवनानि तदुपसंहारक्रमश्च वर्ण्यन्ते ।

चतुर्थे पटलेऽधिकारतत्त्वं निरूप्यते । तत्र स्वतन्त्रस्यापीश्वरस्य दयया पश्वनुग्रहकर्तृत्वरूपः परोपकार एवाधिकारः, ईशान्यादिपञ्चशक्तिभिः समवेतः सदाशिवो विश्वेशः सह तेभ्योऽर्धावतिनि निखिलेऽवनि भोगसाधनव्यापारमारभतेत्युच्यते । तथा ईशानमूर्ध्वेत्यादिपञ्चब्रह्मणां निर्वचनम्, तस्य करणात्मकहारिण्यादिशक्तित्रयव्यापारवर्णनम्, शक्तिपातस्वरूपवर्णनम्, दीक्षया सदाशिव-भुवनयोजितानां स्थितिकथनम्, लयतत्त्वे योजितानां च स्थितिनिरूपणम्, लयभोगतत्त्वयोर्नित्यत्व-प्रतिपादनं च क्रियते ।

पञ्चमे पटले भगवतः शरीरत्वेन प्रोक्तानामीशान्यादिरोधयित्र्यन्तानामष्टानां शक्तीनामधिकारिणीनामधिकारतत्त्वेऽन्तर्भावः, विज्ञानकेवलानामेव विद्येशत्वेनानुग्रहः, अधिकारेच्छावतामेवानन्तेशादीनामधिकारे नियोगः, विद्येशादिषु तारतम्ये कारणकथनपूर्वकं तेषां मोक्षहेतुः, महाप्रलये तेषामुपसंहारः, अनन्तेशादीनां याः शक्तयस्तासां व्यापार इत्यादि प्रतिपाद्यते ।

षष्ठे पटले पाश्यानामात्मनां प्रधानादिपाशानां पाशयितुरीश्वरस्य च स्वरूपं वेदान्तपाञ्चरात्रसांख्यन्यायसौगतचार्वाकमतखण्डनपूर्वकं सप्रपञ्चं निरूप्यते ।

सप्तमे पटले विद्यातत्त्वं निरूप्यते । अस्य तत्त्वस्य मायातत्त्वस्य च शक्त्याह्वयपदार्थान्तर्भावः । परमेश्वरशक्तिमिरीशान्यादिभिरभिव्यक्तशक्तीनां शुद्धविद्याभुवनेष्वीश्वरत्वम्, अनन्तेशस्याशुद्धविद्याभुवनेष्वीश्वरत्वम्, परमेश्वराभिव्यक्तानामेतासां विद्यानां विद्यातत्त्वे स्थितिः, एतासामेव मन्त्रभूतानां सप्तकोटित्वम्, तेषां मन्त्राणां विद्यातत्त्वत्वकथने कारणम्, स्वाधिकारं निर्वर्त्य कदा तेषां मोक्ष इत्यादिविषयविमर्शः, विद्याङ्गभुवनानि, अनन्तादिविद्येश्वरराज्ञीनां भुवनानि, अघोरादिविद्यारुद्राणां भुवनानि, विद्यातत्त्वस्यैवाक्षरयोनित्वम्, व्योमव्यापिमन्त्रस्य सर्वमन्त्रयोनित्वम्, मन्त्राणां भोगमोक्षप्रदत्वम्, परमेश्वरशक्तिसमावेशादेव मन्त्राणां वाचि संनिधिः, मन्त्राणां दीक्षाद्वारा कर्मफलबन्धच्छेत्तृत्वम्, तेषाममोक्षशक्तिकत्वम्, इत्यादयो विषयाः प्रकाशयन्ते ।

अष्टमे पटले शक्त्याह्वयपदार्थान्तर्भूतं मायातत्त्वं निरूप्यते । महाप्रलयविश्रान्त्या प्राप्तकर्मपरिपाकस्य प्रलयकेवलिनः सूक्ष्मशरीरोत्पत्तिकारणं तथाभिलाषिणो बाह्यस्थूलशरीरोत्पत्तिकारणं भोक्तुमभ्युद्यतस्य सकलस्यापि योगिनः शरीरोत्पत्तिकारणं मायातत्त्वमित्युच्यते । मात्यस्मिन् प्रलये सर्वं जगदिति मायेति तल्लक्षणम् । कलाविद्यारागकालनियतिगुणाख्यैः षड्भिः प्रकारैर्मया व्यवस्थिता पुंसो भोक्तृत्वसंपादिकेति, मायामलयोर्भेदः, सप्त मलस्वभावाः, मलैः संबद्धाया मायाया मोहिकात्वम्, तस्या अनन्तेशेन क्षोभे जगद्रूपत्वम्, प्राधानिकतत्त्वभुवनादीनां मायात उत्पत्तिः, समस्तजगदुपादानकारणभूतायास्तस्या महाप्रलये तत्त्वभुवनाद्युपसंहारे प्रवृत्तिः, मायातत्त्वसंबन्धिनां विंशतिर्भुवनानां कलातत्त्वमस्तके स्थितिः, तेषां भुवनानां वर्णनम्, जात्यायुर्भोगप्रदकर्मभिर्जन्माद्यारम्भः, कर्मविषये सांख्यमतखण्डनम्, मायाया नित्यत्वम्, तस्याः प्रवृत्तावीश्वरशक्तीनां कारणत्वमित्यादयो विषया अभिधीयन्ते ।

नवमादारभ्य त्रयोविंशपटलान्तं त्रिपर्वपदार्थो निरूप्यते । तत्र नवमे पटले कलातत्त्वं विचार्यते । अनन्तेशेन क्षोभिताया मायायाः कार्यभूता कला । तत्र मोहशून्याः प्रलयकेवला मायातत्त्वभुवनेश्वरत्वेन स्थिताः । पुंस ईषन्मलनिवृत्त्यात्मकचित्त्वसमर्थनेन कर्तृत्वस्वरूपोपकारकत्वात् कलाया अचेतनत्वेऽपि पुरुषं प्रति प्रयोजककर्तृत्वमेव । विद्यादयः प्रवृत्तिविषयदर्शकत्वेन पुंसः करणानि भवन्ति । अत्र वामदेवादयो दश भुवनेश्वराः, तथा दशभुवनानि, ते च भुवनेश्वराः शिवेच्छयैव नियुक्ताः, न तु कपालेशादिवदनन्तेन । कला जगच्चैतन्योपोद्बलने समर्था, तथाणुसमूहं स्वभुवने योजयितुं समर्थेत्यादिविषयाः प्रदर्श्यन्ते ।

दशमे पटले विद्यातत्त्वं निरूप्यते । कलातत्त्वाद् विद्यातत्त्वोत्पत्तिः । कलयेष्मलनिवृत्तिद्वारोपोद्बलितचित्छक्तेः पुंसो विद्यया परिमितं भोग्यविषयं विज्ञानं भवति । प्रतिपुरुषं कर्मविपाकभेदवत् तदाक्षिप्ता विद्यारचनानि भिन्नैव भवति । तेन तद्वेदनं सुखवेदनं दुःखवेदनं चोपजायते । अध्यवसायस्मृतिप्रतिभादिप्रत्ययभेदेन भिन्ना बुद्धिर्यया वेद्यते सा विद्येति विद्याशब्दार्थः । कलया मले निवृत्ते विद्यया भोग्यविषयज्ञानोत्पत्तौ च पुरुषो भोगेषु युज्यते । बुद्धिश्च स्त्रियादीन् भोग्यान् ग्राह्यत्वेन निवेदयति । विद्या तान् भोगान् निरूपयति । ततः पुरुषो भोगेषु युज्यते । पुरुषं भावमाश्रित्य पुरुषाणां प्रवृत्तत्वेनैषा न शिवाद्यर्थप्रकाशिका, किं तु शुद्धविद्यैव तत्प्रकाशिका । सकलोऽपि दीक्षया शुद्धवर्त्मस्थः शिवं पश्यति, परेण मोक्षेण युज्यते । दीक्षा च संचितमागामि

च कर्म विध्वंसयति, न वर्तमानम्, तस्य भोगेनैव क्षपयितव्यत्वात् । विद्यातत्त्वे द्वादश भुवनानि, तत्रैकशिवादयो द्वादश रुद्रा अनन्तेशनियुक्ता इत्यादिविषयाः प्रख्याप्यन्ते ।

एकादशे पटले रागतत्वं निरूप्यते । कलया मलस्य निवृत्तौ विद्यया च दृशः समुन्मीलित-
त्वादभिलाषेण भोगायोन्मुखीभूतस्य यो रागः स मायोपादानकात् कलातत्त्वाज्जायते । द्विविधो
रागो वासनात्मकः प्रत्ययात्मकश्च । प्रत्ययरूपेण रागेणाकृष्टो भोगेषु रागी भवति । अना-
कृष्टो विरक्तो भवति । वासनारूपेण रागेण पुरुषेच्छामनपेक्ष्य बलाकारेण कर्मणा भोक्तुं पुरुषः
प्रवर्त्यते । परमेश्वरे निवेशितो रागः शुद्धरागः । स च मायाजालापनुत्तये भवति । कला-
विद्यारागाख्यं तत्त्वत्रयमात्मनोऽन्तरङ्गत्वेन समीपवर्ति भोक्तृत्वहेतुः । अङ्गुष्ठमात्रादयो रुद्रा
अष्टभुवनेश्वरा अनन्तेशनियुक्ता रागतत्त्वभुवनेश्वरा इत्यादयो विषयाः प्रतिपाद्यन्ते ।

द्वादशे पटले कालतत्त्वं निरूप्यते । कलाविद्यारागाख्यकञ्चुकत्रयजनिते भोगसंवेदने भोगा-
दिगतचिरक्षिप्रादिप्रत्ययः कालेन कल्प्यते । तथा वृद्धत्वतरुणत्वाद्यवस्था च तेनैव कल्प्यते ।
भूतवर्तमानभावरूपेण कालस्त्रिविधः । महाप्रलये सर्वेषामुपसंहृतत्वात् परमशिवबिन्दात्ममाया-
ख्यानि चत्वारि तत्त्वानि विद्यन्ते । तेषां नित्यत्वाज्जन्मनाशाद्यभावात् कलनीयाभावान्महाप्र-
लये कालव्यवहाराभावः । आत्मा कालेन सूक्ष्मदेहनिविष्टतत्त्वसंयोगवान् भवति, नियतितत्त्वेन
भेदेन नियम्यते, तेन स पुंभावमायाति । कालतत्त्वेऽष्टौ भुवनानि । पतद्गुणादयस्तदीश्वराः, इति
कालतत्त्वप्रकरणार्थसंग्रहः ।

त्रयोदशे पटले नियतितत्त्वं निरूप्यते । नियतिः सकलस्य पुंसो भोगसंबन्धस्य नियामिका,
तथा भोगान्निवृत्तेश्च नियामिका । कालतत्त्वभुवनान्येव नियत्या अपि भुवनानि । भुवनदीक्षायां
कालनिधत्योरभेदेन विनियोगः, तत्त्वे च भेदेनेति नियतितत्त्वप्रकरणार्थसंग्रहः ।

चतुर्दशे पटले पुरुषतत्त्वं निरूप्यते । दीक्षादौ संस्कार्य आत्मा प्रकृतितत्त्वात् श्रीकण्ठभुवनात्
प्रोद्भूतः पुंस्तत्त्वे योजनीयः पुंस्त्वविच्छेदाय । तत् पुंस्तत्त्वं कलादिनियत्यन्तेन तत्त्वपञ्चकेन
संयुक्तमेव दीक्षादौ पुंस्तत्त्वनिर्देशं याति । ततश्च सकलस्यैव पुंस्तत्त्वत्वम्, न प्रलयकेवलविज्ञान-
केवल्योः । पुंस्त्वमलयोगः पञ्चतत्त्वयोगश्चेति द्वयमत्र पुंस्तत्त्वनिर्देशनिमित्तम् । पुरुषस्योपकारायैव
सर्वतत्त्वानां विभागो भगवता कृतः । प्रकृतिपुरुषसंयोगादेतज्जगत् स्थावरजङ्गमात्मिकां व्यक्ति-
मायाति । भोक्त्रात्वैव पशुतत्त्वशब्देन समर्थितः, न विज्ञानकेवलादिरिति पटलस्यास्यार्थसंग्रहः ।

पञ्चदशे पटले अव्यक्ततत्त्वं निरूप्यते । अनन्तेशेन मायाक्षोभवत् श्रीकण्ठेनाव्यक्तक्षोभः क्रियते ।
तच्चाव्यक्तं गुणादिपृथिव्यन्तस्य तत्त्वभुवनात्मनो जगत उपादानकारणम् । व्यक्तस्य तस्य
सर्वादिगुणात्मिकास्तिष्ठो वृत्तयः समस्तकार्यान्वयिन्यः समस्तपुरुषभोग्याश्च भवन्ति । अव्यक्ता-
द्व्यक्तिमायाताः सत्त्वादयो गुणा बुद्ध्यादिभूतान्तेषु ब्रह्माण्डान्तं प्रवृत्ताः । ततो ब्रह्मणश्चतुर्दशविध-
भौतिकसर्गो भवति । ब्रह्मा स्वमानेन वर्षशतान्ते श्रीकण्ठनिशाकाले लयं याति । तथा-
व्यक्तादिकपालेशभुवनान्ते ब्रह्मादयो लयं यान्ति । अयं मध्यमः प्रलयः । श्रीकण्ठस्य स्वमानेन
वर्षसहस्रान्ते मायोपसंहारः, स एव महाप्रलयः । उपशान्तगुणावस्थं गुणत्रयमव्यक्तम् । अप्रशान्ता
भिन्ना गुणा गुणतत्त्वमित्येतत्पटलार्थसंग्रहः ।

षोडशे पटले गुणतत्त्वं निरूप्यते । श्रीकण्ठेन स्वशक्त्या क्षोभितादव्यक्ताद् गुणानामुत्पत्तिः ।
अविभक्ता गुणा अव्यक्तम् । अव्यक्तस्य तत्त्वात्मिका सृष्टिर्गुणतत्त्वम् । अव्यक्ततत्त्वे नव भुव-
नानि । श्रीकण्ठभुवनमेकम् । शिखेदाद्यष्टरुद्राणां भुवनान्यष्टौ । एतेषामेव महादेवाष्टकमिति
निःश्वासे रौरवे च व्यपदेशः । श्रीकण्ठशक्तिक्षोभिताव्यक्तोत्पन्नाद्गुणतत्त्वादेव वृद्धितत्त्वं मनो-
बुद्धीन्द्रियकर्मन्द्रियतन्मात्रसंघातात्मकमहंकारतत्त्वं पञ्चभूतात्मकं ब्रह्माण्डं च समभवत् । ब्रह्म-
सृष्टेः प्रागेव श्रीकण्ठाद्भूरादिलोकविभागः संपन्नः । गुणतत्त्वादेव ब्रह्मा प्राप्तवाह्यशरीरो भवति ।

स च चतुर्दशविधभौतिकसृष्टिं करोति । गुणानां वृत्तयः पुरुषेषु मिश्राः । श्रीकण्ठस्य शुद्ध-सत्त्वात्मकत्वम्, विष्णोः शुद्धरजोमयत्वम्, अकृतस्य भुवनेश्वरस्य शुद्धतमोमयत्वम् । गुण-तत्त्वेऽष्टौ भुवनानि । अकृतविष्णुश्रीकण्ठानां त्रीणि भुवनानि । औमकौमारब्राह्मभुवनानि त्रीणि, तथा विभुक्रुतयोर्द्वौ भुवने च विमिश्राणि । एते भुवनेश्वरा योगिन इति व्यवह्रियन्ते । एते श्रीकण्ठेन नियोज्याः । एतैर्गुणैः समस्तं जगत् पुरुषाणां स्थित्यर्थं व्याप्तम्, इत्येतत्पटलार्थसंग्रहः ।

सप्तदशे पटले बुद्धितत्त्वं निरूप्यते । गुणतत्त्वादुत्पन्नाया बुद्धेस्तत्त्वभावभूतभुवनानि विषया भवन्ति । तस्या धर्मादयोऽष्टौ गुणाः । तेषां मध्ये धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याणां सात्त्विकत्वम्, अवै-राग्यस्य राजसत्वम्, अधर्मादीनां त्रयाणां तामसत्वम् । बुद्धितत्त्वे 'ब्रह्मा, प्रजापतिः, सोमः, इन्द्रः, गन्धर्वः, यक्षः, राक्षसः, पिशाचः' इत्यष्टौ भुवनेश्वराः । धर्मो द्विविधो यमो नियमश्चेति । प्रकर्षावस्थां प्राप्तं ज्ञानं सिद्धिः । बुद्धिर्धर्मादिभिः सप्तभिर्गुणैः पुरुषं संसारे योजयति । अष्ट-मेन ज्ञानाख्येन संसारात् पुरुषं मोचयति । दीक्षादिना संस्कृतस्य पुंसो बुद्धौ परमेश्वरशक्तिरधि-ष्ठात्री प्रवर्तते । तदा स्वशक्त्यात्मकमेव ज्ञानं श्रेयःप्रकाशकं भवति । अनेनैव ज्ञानेन सिद्धाः शिवं पश्यन्ति, न बुद्ध्या । ततो बुद्धेर्गुणानां धर्मादीनां विवरणम्, तथा बुद्धेर्भावप्रत्ययानां संख्या शतत्रयमिति प्रतिपादनं च । बुद्ध्यादीनां कर्मसामर्थ्येनैव पुंस्त्वस्य कृतत्वात् प्रलयकेवलादे-र्बुद्ध्याद्यभावात्मानेन संबन्धः, किंतु सकलस्यैव । मायीयकर्मसंबन्धस्य मलस्य परिपाकासंभवा-न्मलपरिपाकं विना मोक्षानुत्पत्तेः भगवता अज्ञानयोगेन जगद् धार्यते । अध्यवसायात्मिका बुद्धि-जंगदिदं प्रकाशयति; इत्येतत्पटलार्थसंग्रहः ।

अष्टादशे पटले, अहंकारमनोबुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियतन्मात्रतत्त्वात्मकानि सप्तदशतत्त्वानि निरूप्यन्ते । गुणत्रयात्मकबुद्धेरुद्भूतोऽहंकारस्त्रिविधः । आत्मनो ज्ञानसत्ता क्रियासत्ता चाहंकारव्यापारैरेव लक्ष्यते । अहंकारकार्येष्विन्द्रियेषु सत्त्वगुणापुरणात् तेषु पटुत्वं जायते । तच्च तेषां वृत्तिभिरेव सिद्धमिति बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाणां वृत्तिनिरूपणम् । सत्त्वेनोत्कृष्टोऽहंकारो वैकारिकः, रजसोत्कृष्ट-स्तैजसः, तमसोत्कृष्टो भूतादिः । सात्त्विकाहंकाराद् वैकारिकाख्यात्मनो बुद्धीन्द्रियवर्गश्च जायते । राजसाहंकारात् तैजसाख्यात् कर्मेन्द्रियवर्गो जायते । तामसाद्भूतादेरहंकारात् तन्मात्रवर्गो जायते । संकल्पेन रागसहभाविना पुरुषमिन्द्रियमार्गे प्रवर्त्येन्द्रियमर्थेन सह मनो योजयति । पञ्चानां बुद्धी-न्द्रियाणां श्रोत्रचक्षुर्जिह्वाघ्राणत्वचां शब्दरूपरसगन्धस्पर्शाः पञ्च विषयाः । वाक्पाणिपादपायू-पस्थाख्यानि पञ्च कर्मेन्द्रियाणि, तेषां तत्तत्क्रियानिरूपणम् । अन्तःकरणानि बुद्ध्याहंकारमनांसि त्रीणि त्रिकालविषयाणि । बाह्यकरणानि मनःप्रेरितानि वर्तमानमेव वस्तु गृह्णन्ति, इति तेषां परस्परं विशेषः । बुद्धीन्द्रियाणि मनःप्रेरितान्येव स्वस्मात् स्थानादर्थग्रहणाय प्रवर्तन्ते, न० तु स्वस्थाने क्रियामुत्पादयन्ति । कर्मेन्द्रियाणि स्वाश्रये कार्यं कुर्वन्ति । बुद्धीन्द्रियाणां विप्रकृष्टमपि वस्तु ग्राह्यं भवति । कर्मेन्द्रियाणां संनिष्कृष्टमेव वस्तु ग्राह्यम् । कार्यं तु बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रिय-संबन्धादेव सिध्यति, अज्ञातस्य करणासंभवात् । बुद्धीन्द्रियाणि तु कर्मेन्द्रियानपेक्षयैव कार्यं कुर्व-न्तीति विशेषः । करणानां स्थित्यर्थं कार्यतां गतानि पञ्चतन्मात्राणि । तत्र शब्दतन्मात्रं शब्द-मात्रमेव । स्पर्शतन्मात्रं किञ्चिच्छब्दयुतम् । रूपतन्मात्रं शब्दस्पर्शसमायुतम् । रसतन्मात्रं शब्द-स्पर्शरूपयुतम् । गन्धतन्मात्रं शब्दस्पर्शरूपरसैश्चतुर्भिर्युतमिति तन्मात्रस्वरूपम् । तन्मात्राणि सूक्ष्माणि । भूतानि तु स्थूलान्यसमाद्युपलभ्यानीति भूततन्मात्रयोर्विशेषः । आकाशादिपञ्च-भूतानां कार्याणां कारणभूतानि पञ्चतन्मात्राणि । अहंकारादिकर्मेन्द्रियान्तेषु द्वादशसु तत्त्वेषु स्थूलेश्वराद्यष्टभुवनानि । तन्मात्रेषु पञ्च भुवनानि, इत्येतत्पटलार्थसंग्रहः ।

एकोनविंशे पटले आकाशतत्त्वं निरूप्यते । तत्र मनुष्यादीनां स्थितये आकाशादिपृथिव्यन्तं महाभूतपञ्चकं भुवनाकारतया सिद्धम् । तस्मादेव भूतपञ्चकाद्ब्रह्मा सूक्ष्मस्थूलशरीराणि पानात्र-

शयनादि चासृजत् । एवं चतुर्दशविधभौतिकसर्गः । ब्रह्माण्डान्तर्वर्तिभूलाकादिविषये ब्रह्मणः शरीरादिकर्तृत्वम् । तत्त्वभुवनानां त्वनन्तेशश्रीकण्ठकर्तृत्वम् । शब्दतन्मात्रादाकाशोत्पत्तिः । तस्या-
मूर्तत्वं शब्दगुणत्वं च । आकाशतत्त्वे स्थाण्वष्टकाख्यभुवनाष्टकम् । आकाशतत्त्वं जगतो वृद्धयर्थं
व्यक्तमित्येतत्पटलार्थसंग्रहः ।

विंशे पटले वायुतत्त्वं निरूप्यते । स्पर्शतन्मात्राद्वायोत्पत्तिः । स च शब्दस्पर्शाख्यगुणद्वय-
युक्तः सदा प्रवहणात्मकः । चेष्टा वायुव्यापारः, स च प्राणोऽपानः समान उदानो व्यान इति पञ्च-
विध इति सलक्षणं प्रतिपादितः । वायुतत्त्वे भीमाद्यष्टकाख्यान्यष्टौ भुवनानीत्येतत्पटलार्थसंग्रहः ।

एकविंशे पटले वह्नितत्त्वं निरूप्यते । रूपतन्मात्रादग्नेरुद्भवः । स च रूपस्पर्शशब्दाख्यगुण-
त्रययुतः । तस्य रूपं तेजोलक्षणं प्रकाशकं दिव्यं भौममाकरजमिति त्रिविधम् । औदरं तु न
प्रकाशकम् । भौमाग्निनादग्नेरुद्भवं सूर्यकिरणैराकृष्यते, ततस्ते किरणा मेघरूपतया वर्षन्ति, तेजो-
रूपतया तपन्ति । एकमेव तेजो भूमौ वह्निरूपतया दिव्यादित्यात्मना संसारस्थित्यर्थं भगवता
स्थापितम् । भौमो वह्निर्वह्निर्जगदुपकाराय गार्हपत्याहवनीयदक्षिणभेदेन त्रिधा कल्पितः । तादृ-
शाग्नौ स्वर्गाद्यावाप्त्यै होमः क्रियते । वह्नितत्त्वे भैरवाद्यष्टकाख्यान्यष्टौ भुवनानि । दाहपाक-
प्रकाशादिना जन्तुचक्रं वह्निना द्योत्यते, उपक्रियते च । अग्निना भुवनात्मना सलिलतत्त्वं व्याप्त-
मित्येतत्पटलार्थसंग्रहः ।

द्वाविंशे पटले जलतत्त्वं निरूप्यते । तोयं रसतन्मात्रादभिव्यक्तम् । लोकानामुपकाराय सरित्-
समुद्रादिभावेन व्यक्तम् । मधुरो रसोऽस्य असाधारणो गुणः । शब्दस्पर्शरूपास्तु साधारणा गुणाः ।
शब्दश्चलचलादिकः, स्पर्शः शीतः, रूपं तु शुक्लम् । द्रवत्वं स्निग्धत्वं च गुणान्तराणि । तोयं
शरीरस्य धारकं पोषकं वर्धकं च भवति । तोयतत्त्वे लाकुलाद्यष्टकाख्यानि अष्टौ भुवनानि ।
इत्येतत्पटलार्थसंग्रहः ॥

त्रयोविंशे पटले पृथिवीतत्त्वं निरूप्यते । पृथिवी गन्धतन्मात्रादुत्पन्ना । शब्दस्पर्शरूपरसगन्धैः पञ्च-
भिर्गुणैः समन्विता । गन्धोऽस्यासाधारणो गुणः । गन्धः सुरभिरसुरभिरिति द्विविधः । रसस्तिक्त-
मधुरादिभेदेन षड्विधः । रूपं सितरक्तादिभेदेनानेकविधम् । स्पर्शोऽजुष्णाशीतः । शब्दस्तु
खटखटादिभेदेनानेकविधः । पृथिवी वह्निः भुवनरूपतया व्यक्ता । अन्तः शरीरात्मना विचित्रावयव-
मन्निवेशा प्रवृत्ता । देवमानुषतिर्यञ्चो यत्र वसन्ति तत्पार्थिवं तत्त्वमिति, अत्रैव चतुर्दशविधो भौतिकः
सर्गः । इदं सर्वतत्त्वैर्मयोऽधो वर्तते । सर्गकाले मायातत्त्वात् कलादीनि समुत्पन्नानि । तेषु यत्नलघु
व्यापकं च तदुपरि वर्तते । यद्गुरु व्याप्यं च तदधोवर्ति भवति । पृथिवीतत्त्वात्सूक्ष्मभूतरूपत्वे-
नाप्यक्तात् कपालद्वययुक्तं ब्रह्माण्डमभिव्यक्तम् । अधःकपालं कृष्णवर्णम् । ऊर्ध्वकपालं लोहित-
वर्णम् । तयोर्योगः संविलक्षणः शुक्लवर्णः । तत्र ज्योतिष्मन्तः सवितृप्रधानाः प्रकाशात्मना विलसन्ति ।
ब्रह्माण्डं वह्निर्देशे शतरुद्रेरावृतम् । शतरुद्राः कलाभुवनेशवत् शिवनियुक्ताः, न त्वनन्तादि-
नियुक्ताः । एतेषां शतं भुवनानि ब्रह्माण्डाद्वह्निः वर्तन्ते । ब्रह्माण्डस्यान्तः सत्यलोकाद्याः सप्त
लोकाः वर्तन्ते । तदूर्ध्वं चोर्ध्वकटाहमिति मध्यलग्नं सप्तलोकनाथस्य श्रीकण्ठरुद्रस्य भुवनं वर्तते ।
तदधः सत्यलोकः यत्र सर्वलोकपितामहो ब्रह्मा निवसति । तदधः तपोल्लोको यत्र सनकादियोगिनः,
तदधो जनल्लोकः यत्र साध्याः, तदधो महर्लोकः यत्रेन्द्राद्याः, तदधः स्वर्लोकः यत्र ध्रुवाद्याः, तदधो
भुवर्लोकः यत्रादित्याद्या निवसन्ति । तदधो भूलोकः तन्मध्ये मेरुपर्वतः, तस्य मध्ये ब्रह्मणः स्थानम् ।
ईशानकोणे ज्योतिष्कं नाम शिखरं, यत्र लोकानुग्रहकारणान्ततङ्गमुनेर्गुरुः श्रीकण्ठः सप्तलोकनाथो
निवसति । तत्र पूर्वदिक्प्रेमेण इन्द्राद्यष्टलोकपालानाममरावत्याद्या अष्ट पुत्र्यः । मेरोरधस्तमेव
परिवृत्य सप्तद्वीपा अष्टौ समुद्राश्च वर्तन्ते । इति भूलोकस्य श्रीकण्ठभुवनस्य सप्तभुवनानां च
वर्णनम् । भूमेरधः सप्त पातालानि । तलं, वितलं नितलं सुतलं तल्लतलं रसतलं पातालमिति

तेषां नामानि । तत्र बलिर्नामासुरो रक्षांसि नागा दैत्याश्च कन्यकाभिः सुखिनः क्रीडन्ति । एवं सप्तपातालभुवनं वर्ण्यते । पातालेभ्योऽधः चत्वारिंशदधिकशतं नरकभुवनानि सन्ति । एते-
ष्वन्तः पापकर्मरतानां नरकविभागलक्षणविमानानामष्टाविंशतिकोटयः सन्ति । ता नरकभुवन-
शुद्धयैव दीक्षया शोध्याः । एतेभ्यो नरकेभ्य ऊर्ध्वं कूष्माण्डभुवनमेकमस्ति । नरकेभ्योऽधः
कालाग्निभुवनं यत्र कालाग्निरुद्रो निवसति । एवं पृथिवीतत्त्वे सप्तपञ्चाशदधिकशतद्वयभुवनानि
वर्तन्ते । एतेन सह कलादितत्त्वेषु प्रतिपादितभुवनानां संकलनया चतुःषष्ट्यधिकशतत्रयं भुव-
नानि सिद्धानि इत्येतत्पटलार्थसंग्रहः ॥

चतुर्विंशे पटले अध्वसंख्या निरूप्यते । तत्र प्रथमतः त्रुट्यादियोजनान्तं मानं लौकिकं वर्ण्यते ।
अथो ब्रह्माण्डभित्तिः कोटियोजना, कालाग्निभुवनं कोटियोजनं, तज्ज्वाला दशकोटियोजना, तद्-
धूमः पञ्चकोटियोजनः, द्वाविंशत्तरका द्वाविंशत्कोटियोजनाः, कूष्माण्डभुवनं त्रिंशत्सहस्राधिकनव-
नवतिलक्षयोजनप्रमाणकं, पातालसप्तकं सप्ततिसहस्रयोजनकमिति ब्रह्माण्डभित्तितो भूलोकादथो
यावत्पञ्चाशत्कोटियोजनानि, भूलोकात्सत्यलोकान्तम् एकोनचत्वारिंशत्कोटियोजनानि । तत ऊर्ध्वं
श्रीकण्ठभुवनं दशकोटियोजनकम्, ऊर्ध्वब्रह्माण्डभित्तिः कोटियोजनेति । पार्थिवं तत्त्वं शतकोटियोज-
नोच्छ्रितम् । एवं मेरुमधि कृत्वा चतुर्दिक्षु भूमिवैपुल्यमपि वर्ण्यते । पूर्वतः पश्चिमतः दक्षिणत
उत्तरतश्च प्रत्येकं पञ्चाशत्सहस्राणि योजनानि । एवं पार्थिवतत्त्वस्य शतकोटियोजनविस्तीर्ण-
त्वम् (५२६ पृष्ठे १४ अङ्गुलिं टिप्पणीं पश्यत) पृथिवीतत्त्वभुवनादनन्तरं क्रमेण दशगुणया
वृद्ध्या अव्यक्तभुवनान्तं मानं ज्ञेयम् । ततो मायाभुवनान्तं शतगुणया वृद्ध्या, तत ऊर्ध्वं सदाशिव-
भुवनं यावत् सहस्रगुणया वृद्ध्या, ततः शान्तिभुवनान्तं लक्षगुणया वृद्ध्या च मानमवगन्तव्यम् ।
परमेश्वरस्त्वमेव इति सर्वतत्त्वभुवनानां मानं प्रतिपादितम् ॥

पञ्चविंशे पटले सकलाध्वसंहारो निरूप्यते । तत्र तत्त्वभुवनादीनां प्रलयो निरूप्यते ।
मनुष्याणां कर्मणः जात्यायुर्भोगप्रदस्य परिक्षयात् स्थूलशरीरप्रलयः, विज्ञानयोगसंन्यासैर्भोगाद्वा सर्व-
कर्मणः परिक्षयात् सूक्ष्मशरीरप्रलयः, तदा तस्य विज्ञानकेवलत्वमिति देहान्ते दृश्यमानस्य प्रलयस्य
निरूपणम् । अयं प्रथमः प्रलयः । यदा श्रीकण्ठनाथो जगत् स्वात्मनिष्ठं विश्रामयितुं कालाग्नि-
रुद्रं वह्निरूपेण प्रविश्य तद्द्वारा भूरादिलोकत्रयं दहति, अयं त्रिलोकसंहाराख्यो द्वितीयः प्रलयः ।
अयमेव कनिष्ठप्रलयः । अयं त्रिलोकसंहारो ब्रह्मणो निशास्वापकालः । पुनर्दिवसे सृष्टिः ।
एवं जगतः सृष्टिसंहारौ । एवं ब्रह्मणो वर्षशते पूर्णे तस्याप्युपसंहारः मध्यमप्रलयः । इदं ब्रह्मो-
पसंहारात्मकं श्रीकण्ठत्रिभुवति । तदा कालाग्न्यादीनामुपसंहार्यत्वात् यत एव उत्पत्तिः तत्रैव
लय इति तत्त्वानामुपमं हति कृत्वा गुणतत्त्वान्तमव्यक्ते लयं करोति । अयं गुणतत्त्वान्तः प्रलम्भः
मध्यमप्रलयः । श्रीकण्ठवर्षसहस्रे पूर्णोऽव्यक्तं मायायां लीयते । अयमेव महाप्रलयः । महाप्रलयोत्तरं
शुद्धभुवनेश्वरा अनन्तादिविद्येश्वरा मयागर्भाधिकारिणो श्रीकण्ठादयस्तथा मन्त्राश्च स्वाधिकारं
समाप्य युगपदेव परां मुक्तिं गच्छन्ति इत्युपनरावृत्तिप्रलयः । यदा सदाशिवः निवृत्त्यादिभुवन-
पञ्चकमुपमंहरन् शिवतत्त्वं याति तदा विचित्रप्रलय इति पञ्चविधाः प्रलयाः निरूप्यन्ते ॥

षड्विंशे पटले भोगपदार्थो निरूप्यते । तत्रात्मनां भोगहेतवो धर्माधर्मविपाका निरूप्यन्ते ।
आत्मनां जात्यायुर्भोगप्रदकर्माणि, उत्तमभुवनप्राप्तौ नरकाद्यधमलोकप्राप्तौ च कारणानि वर्ण्यन्ते ।
मायोर्ध्वभुवनानां प्राप्ती आगमोक्तस्य योगस्य, क्रियायाः, चर्यायाः, ज्ञानस्य च साधनत्वम् इति भुवन-
प्राप्त्युपायो निरूपितः । ज्ञानादिसमुच्चयादेव मोक्षः नैकैकस्मादिति वर्ण्यते । ज्ञानाभिव्यक्तये
शिवत्वम् अणुं प्रत्यभिव्यक्तं भवति । तेनाभिव्यक्तज्ञानेन निवर्तिताशेषज्ञानोऽसौ पुरुषः शिववद्-
भवति जीवन्मुक्त एव भवति । शरीराभावे शिवसम इति च भण्यते ।

एवं विद्यापादार्थसंग्रहः

कृतज्ञतानिवेदनम्

एतद्ग्रन्थसंपादनाय मातृका दत्त्वोपकृतवतां मद्रपुरीराजकीयप्राच्यतालपत्रकोशागारस्य, काश्मीर-राजकीयग्रन्थालयस्य, कल्कत्तासंस्कृतकलाशालायाः, तिरुपतिश्रीवेङ्कटेश्वरप्राच्यपरिशोधनालय-भाण्डागारस्य, देवकोट्टेशिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घस्य चाध्यक्षवर्याणां, तथा कीवलूरग्रहार-वासिशिवश्री-अक्षयशिवाचार्यपुत्रबालसुब्रह्मण्यशिवाचार्याणां, पल्लि शिवश्री-ईशानशिवाचार्यपुत्राणां, तिरुवाडुदुरै शिवश्री-स्वामिनाथशिवाचार्याणां, तिरुवण्णामलै शिवश्री-चिन्नगुरुवकल् रामलिङ्ग-शिवाचार्याणां, तथैतत्पुस्तकसंपादनकार्ये सर्वात्मना सर्वास्ववस्थासूपकृतवतां श्रीरामानुजथ्यङ्गार-श्रीसंबन्धशिवाचार्यमहाशयानाम्, उपोद्घातस्य संग्रहात्मना फ्रांसीयभाषायां कृपयानुवादकरणे-नोपकृतवतां 'बूनो दजान्स' महाशयानां च तथा नातिचिरेण ग्रन्थं सुष्ठु मुद्रितवतां श्री-अरविन्दमुद्रणालयाध्यक्षाणां च हार्दिकीं कृतज्ञतां निवेदयामः ।

ग्रन्थसमर्पणम्

वैदिकपरंपरागतग्रन्थविषयविमर्शो मुद्रणादिकार्यं च बहोः कालात्प्रभृति प्रचलति । आगमेपु शाक्तागमविषये 'जान् वुड्राफ' अथवा 'आर्थर अवलन्' इत्याख्येन महाशयेन विरचितो भूरि-परिश्रमो लोकविदित एव । पाञ्चरात्रागमविषये 'घाडर्' महाशयो मार्गदर्शयभूत् । अडयार्-ग्रन्थालये, तथा तिरुपतिदेवस्थानकार्यालये, तिरुपति केन्द्रीयसंस्कृतविद्यापीठे च वैखानसपाञ्च-रात्रग्रन्थाः प्राकाशित । यद्यपि पञ्चाशद्वर्षेभ्यः पूर्वं मद्रपुर्यां शिवज्ञानबोधग्रन्थालये ग्रन्थलिप्यां, तथा देवकोट्टेशिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घे ग्रन्थलिप्यां देवनागरीलिप्यां च शैवागमग्रन्थप्रकाशने महान् यत्नोऽकारि । तथापि तत्र मातृकाणां प्रकाशनं परं समजनि, न विमर्शसरण्या । ते च ग्रन्थाः प्रायशोऽधुना नोपलभ्यन्ते । एतादृशीं न्यूनतां परिहर्तुकामा अस्मदध्यक्षवरेण्याः श्री 'जान् फिलि-योसा' महाशयाः अप्रकाशितानां शैवागमानां विमर्शरीत्या प्रकशनविषये बद्धादराः, तादृशानामागमानां प्रतिकृतिसंग्रहे, प्रकाशने, भाषान्तराकरणे च मार्गदर्शिनो विलसन्ति । अस्मदागमप्रकाशनेषु प्रथमपुष्प-भूते रौरवागमे प्रथमभागे शैवागमविषयोपोद्घाते विषयमिमं विशदीकृतवन्तः । १९५५ ऋस्तवाब्दे प्रक्रमितेऽस्मिन्ग्रन्थालयेऽधुना द्वाविंशतिवर्षेषु शैवागमसंबन्धिमातृका बहुधा संगृहीताः । एतादृशः संग्रहो न क्वचिदन्यत्र लभ्येत । एतादृशस्यानितरसाधारणस्य कर्मणो मार्गदर्शिनो नेतृणां प्रोत्सा-हकानां सर्वेषु समयेषु सहायकानां सहृदयानां विद्वदग्रेसराणामस्मदध्यक्षवर्याणां कृतज्ञतापूर्वकं कृतिमिमां समर्पयामः ।

श्रीमाता सा भूयान्मातङ्गी पारमेश्वरी जगताम् ।

श्रीमत्कटाक्षितामृतमनिशं सर्वत्र संप्रवर्षन्ती ॥

एतद्ग्रन्थसंपादनोपयुक्तमातृकासूची

- अ. अस्मद्ग्रन्थालयपत्रात्मकहस्तलिखितमातृका । अङ्कः टि. ६१ । इयं मातृका मद्रपुरी-राजकीयप्राच्यतालपत्रकोशागारे विद्यमानायाः आर्. १४३४१ अङ्किताया मातृकायाः प्रतिकृतिः । अस्यां मातृकायां प्रथमपटलादारभ्य दशमपटले २५ श्लोकवृत्तिपर्यन्तं, सप्तदशपटले २५ श्लोकोत्तरार्धवृत्तेरारभ्य अष्टादशपटले १ श्लोकपूर्वार्धवृत्तिपर्यन्तं, तत्रैव ४० श्लोकवृत्तेरारभ्य षड्विंशे पटले ४१ श्लोकवृत्तिपर्यन्तं वृत्तिः केवलं विद्यते ।
- आ. कीवलूर-अ. बालसुब्रह्मण्यशिवाचार्यगृहे विद्यमाना तालपत्रात्मिका ग्रन्थलिपिमयी मातृका । अस्यां मातृकायां प्रथमपटलादारभ्य दशमपटले २५ श्लोकवृत्तिपर्यन्तं, सप्तदशपटले २५ श्लोकोत्तरार्धवृत्तेरारभ्य अष्टादशपटले १ श्लोकपूर्वार्धवृत्तिपर्यन्तं, तत्रैव ४० श्लोकवृत्तेरारभ्य विद्यापादान्तं वृत्तिः केवलं विद्यते ।
- इ. पलनिं — ईशानशिवाचार्यगृहे विद्यमाना ग्रन्थलिपिमयी पत्रात्मिका प्रतिकृतिः । अस्यां मातृकायाम् अष्टादशपटलादारभ्य विद्यापादान्तं वृत्तिः केवलं विद्यते ।
- ई. देवकोट्टे शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घे विद्यमाना ग्रन्थलिपिमयी तालपत्रात्मिका मातृका । पटलादिविवेकः 'आ' मातृकावत् ।
- उ. देवकोट्टे शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घे विद्यमाना ग्रन्थलिपिमयी पत्रात्मिका प्रतिकृतिः । पटलादिविवेकः 'आ' मातृकावत्, परं त्वस्यां मातृकायां मूलश्लोका अपि विद्यन्ते ।
- ऊ. काश्मीरराजकीयग्रन्थालयाल्लब्धा छायात्मिका प्रतिकृतिः । अङ्कः ८५२ । शारदालिपिमयी । अस्यां मातृकायां द्वितीयपटले षोडशश्लोकवृत्तेरारभ्य विद्यापादान्तं मूलश्लोकैः सह वृत्तिर्विद्यते । मध्ये मध्ये पत्राणि लुप्तानि ।
- ऋ. काश्मीरराजकीयग्रन्थालयाल्लब्धा छायात्मिका प्रतिकृतिः । अङ्कः ८४० । शारदालिपिमयी । पटलादिविवेकः 'ऊ' मातृकावत् ।
- ॠ. काश्मीरराजकीयग्रन्थालयाल्लब्धा छायात्मिका प्रतिकृतिः । अङ्कः १०११ । शारदालिपिमयी । अस्यां मातृकायां द्वितीयपटले षोडशश्लोकवृत्तेरारभ्य षष्ठपटले ७४ तम श्लोकवृत्तिपर्यन्तं मूलश्लोकैः सह वृत्तिर्लभ्यते । मध्ये मध्ये पत्राणि लुप्तानि ।
- लृ. अस्मद्ग्रन्थालयपत्रात्मकहस्तलिखितमातृका । अङ्कः टि. ५१७ । तिरुवण्णामलै रामलिङ्ग-शिवाचार्यगृहाल्लब्धायाः ग्रन्थाक्षरतालपत्रमातृकायाः प्रतिकृतिः । प्रथमपटलादारभ्य चतुर्थपटले एकादशश्लोकवृत्तिपर्यन्तं वृत्तिः केवलं विद्यते ।
- ए. अस्मद्ग्रन्थालयपत्रात्मकहस्तलिखितमातृका । अङ्कः टि. २६३ । श्रीवेङ्कटेश्वरप्राच्यपरिशोध-

नालयभाण्डागारीयमातृकायाः प्रतिकृतिः । पटलादिविवेकः 'आ' मातृकावत् ।

ऐ. कल्कत्ताराजकीयसंस्कृतकलाशालातः समानीता छायात्मिका प्रतिकृतिः । देवनागरीलिपिमयी । अस्यां मातृकायां प्रथमपटलादारभ्य विद्यापादान्तं वृत्तिः केवलं विद्यते । क्वचित्-क्वचिन्मूलश्लोकाश्च वर्तन्ते ।

ओ. अस्मद्ग्रन्थालयपत्रात्मकहस्तलिखितमातृका । अङ्कः टि. १८६ । मद्रपुरीराजकीयप्राच्यतालपत्रकोशागारे विद्यमानायाः आर्. १६७९४ अङ्कितायाः प्रतिकृतिः । अस्यां मातृकायां पादचतुष्टयस्यापि मूलश्लोकाः परं विद्यन्ते । चर्यापादोऽपूर्णः ।

औ. तिरुवाडुदुरै — श्री. स्वामिनाथशिवाचार्येभ्यः प्राप्ता ग्रन्थलिपिमयी तालपत्रात्मिका मातृका । पटलादिविवेकः 'आ' मातृकावत् ।

सङ्केतसूची

मु. शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घेन १९२४ क्रैस्तवाब्दे प्रकाशितम् ।

पू०. श्लोकानां पूर्वार्धम्

उ०. श्लोकानामुत्तरार्धम्

MATAṄGAPĀRAMEŚVARĀGAMA

Texte

et

Commentaire

मतङ्गपारमेश्वरम्

भट्टरामकण्ठवृत्तिसहितम्

विद्यापादः

प्रथमः पटलः

उपोद्घातप्रकरणम्^१

^२मतङ्गवृत्तिः

ओमितिकरेण^३ ^४विश्वं ^५निषेधविधिदंष्ट्रयोः समारोप्य^६ ।
^७नियमयति यः समस्तं^८ नमोऽस्तु विघ्नेश्वराय तस्मै प्राक् ॥

^९याभ्यां प्रकाशितं ^{१०}वर्त्म सिद्धान्ते सिद्धभावतः^{११} ।
गुरुणामपि तौ वन्द्यौ सद्योज्योतिर्वृहस्पती^{१२} ॥

प्रोतुङ्गमतमातङ्गस्कन्धपृष्ठप्रकाशितम्^{१३} ।
सर्वेश्वरं ^{१४}ततो वन्दे श्रेयोलाञ्छनमव्ययम् ॥

कैश्चिद्वेदेऽनुनीतः^{१५} ^{१६}कुलद्रशि तु ^{१७}परैरन्यायदृष्टावधान्यै^{१८}—
स्त्यक्त्वा सिद्धान्तसिद्धं^{१९} ^{२०}गुरुवरगदितं वर्त्म नीतः ^{२१}कुमार्गे ॥

- ^१ श्रीमत्कल्पगणेशानं भजतां वाञ्छितप्रदम् ।
पार्वतीहृदयाम्भोधिचन्द्रं वन्दे शिवात्मजम् ॥
श्लोकोऽयमादौ 'लृ' कोशे अधिकः ।;
गजाननाय महसे प्रत्यूहतिमिरच्छिदे ।
अपारकरुणापूरतरङ्गितदृशे नमः ॥ श्लोकोऽय-
मादौ 'ओ' कोशे अधिकः ।
^२ मतङ्गपारमेश्वरवृत्तिः — ए.
^३ कारेण — ई; करणे — उ; कारेणदं —
उ. पाठान्तरम्; करण — लृ.
^४ विश्व — अ; विश्व — ए.
^५ निजनिषेधविधि० — उ. पाठान्तरम् ।
^६ ०दंष्ट्राद्व...समा...प्य — अ, आ.
^७ नियम इति — अ, आ.
^८ अत्र 'तस्मै' इत्यधिकम् — अ, आ, ई.

- ^९ अयं मङ्गलश्लोकः श्रीरामकण्ठकृतमोक्षका-
रिकावृत्तावपि दृश्यते ।
^{१०} पञ्चसिद्धान्ते — अ.
^{११} भावितः — ऐ.
^{१२} ज्योतिर्वृहस्पतिम् — अ, आ; ज्योतिर्वृ-
हस्पति — ए; ज्योतिर्वृहस्पतिः — ऐ.
^{१३} स्कन्दस्पृष्टप्रकाशितम् — ऐ.
^{१४} तदा — अ, आ, ई.
^{१५} ०द्वेदेन मितः — अ, ए; द्वेदेऽनुनीतः — ऐ.
^{१६} कुलद्रशि — अ, ए; कुलद्रशि — ऐ.
^{१७} परे न्याय० — लृ.
^{१८} ०पथान्यै — आ; ०पथान्यै — लृ.
^{१९} '०त्यक्त्वा सिद्धान्तसिद्ध' इति अ कोशे लुप्तम् ।
^{२०} गुरुवर० — ए.
^{२१} कुमार्गे — अ, ए.

मातङ्गोऽयं ^१यतोऽतः कुमतिविहतये येन ^२वृत्यङ्कुशेन
^३क्षेप्तुं मार्गे ^४प्रवृत्तास्तदिह ^५ननु वयं ग्रन्थविद्भिः परीक्ष्याः ॥

त्यक्त्वा पदान्यत्र तथापदार्थं सूत्रान्वयं स्वागमवर्तिनं^६ च ।
^७व्याख्यातृलोको हि ^८गतः कुतर्कवृत्तिः प्रवृत्तेयमतः पदादौ ॥

^९पाठभेदोऽत्र साधुर्वा तदन्यो वा न मूलतः ।
 किं त्वव्येतृभ्रमात्तेन तत्प्रदर्शनमज्ञता ॥

^{१०}अथैकः पुस्तकेभ्योऽसौ पाठो ग्राह्यो विचार्य चेत् ।
 साधुरेव तु संग्राह्यः^{११} साधूनामपि ^{१२}भावतः ॥

ततश्च ^{१३}पाठभेदेभ्यः प्रोद्धृतैः साधुभिः पदैः ।
 तदभावाद्युक्तं^{१४}मन्यैस्तन्त्रमेतत्प्रकाशयते ॥

^{१५}अथाणोरित्यादि ^{१६}तत्तन्त्रं, किंस्वरूपो ^{१७}मतङ्गः, पारमेश्वरमपि ^{१८}येनेदमुपलभ्यते, किं च
 कृत्वा, कुतश्च ^{१९}तेनैतदवाप्तम् इत्याकाङ्क्षाव्यावर्तनाय हिमवत्यचल इत्यादि प्रकरणम् । पुरुष-
 मात्रागोचरदेशविशेषावस्थानेनापि मतङ्गमुनेरत्रातिशयः प्रतिपाद्यत इति वक्ष्यामः^{२०} ।

^{२१}अन्ये तु प्रथममेवोत्सूत्रमस्य शास्त्रस्य^{२२} लाकुलमौसलादिभ्यः^{२३} शैवत्वेन विशेषं, ^{२४}तत्रापि च
 स्रोतोऽन्तरेभ्यो ^{२५}वामदक्षिणगारुड^{२६} भूततन्त्रेभ्यः सिद्धान्ततया ^{२७}वर्णयन्ति । तदयुक्तं, ^{२८}सूत्रैरेवासाध्वर्थस्य

^१ व्यतात — अ; ततोऽतः — ऐ.

^२ प्रत्यङ्कुशेन — अ, आ, ई, उ.

^३ क्षेप्तुं — अ, ए.

^४ प्रवृत्तस्तमिह — ऐ.

^५ न तु — ऐ.

^६ वर्तिनं — आ, ई, उ, लृ, ए.

^७ व्याख्यातृलोकोऽभिहितः — उ; व्याख्यातलोके
 हि — ऐ.

^८ कृतप्रतर्कः — ऐ.

^९ पाठे भेदो — आ, ई, उ.

^{१०} अथैकवस्तर्कभ्योऽसौ — अ, लृ; अथैकपुस्तके-
 भ्योऽयं — ऐ.

^{११} सद्ग्राह्यं — ऐ.

^{१२} भानतः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१३} पाठभेदे यः — अ, ए, ऐ.

^{१४} ०मन्यैश्शास्त्रमेत० — ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० २. १.

^{१६} तन्त्रं तत् किंस्वरूपो — आ, ई, उ; तन्त्रं तत्
 किंस्वरूपं — ए; तत् किं स्वरूपो — ऐ.

^{१७} मतङ्गपारमेश्वरमपि — अ, ए; मतङ्गः पार-
 मेश्वरमपि — ऐ.

^{१८} येनैतदुप० — ऐ.

^{१९} तेनैतदवाप्तम् — अ, लृ; तेनैतदाप्तम् — ए.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० १. ४ उत्तरार्धवृत्तौ.

^{२१} अन्ये तत् प्रथम० — ए.

^{२२} ०मवशास्त्रस्य — अ; ०मत्र शास्त्रस्य — उ.

^{२३} लागुकुलं मौसलादिभ्यः — अ, ए; लाकुल-
 सौमादिभ्यः — ऐ.

^{२४} तत्रापि स्रोतो० — ए; तत्रापि च तत्स्रोत-
 रेभ्यो — ऐ.

^{२५} वामदक्षिण० — अ.

^{२६} ०गारुड० — अ, आ, ई, उ.

^{२७} वर्णयन्ति — अ.

^{२८} सूत्रैरेवासाध्वर्थस्य — अ.

वक्ष्यमाणत्वात्^१। अथोपक्रमशोभार्थमवश्यमेव प्रसङ्गमुत्पाद्य, उत्सूत्रतया कलकलः कार्यः। तदन्योऽप्यन्यथा बहुतरं करिष्यतीति यत्किंचिदेतत्।

तर्हि संबन्धप्रयोजनादीन्यत्र वक्तव्यानि। न। तान्यपि यथाक्रमं सूत्रैरेव वक्ष्यमाणानि^२ यतः। तथाप्यादौ प्रवृत्तिहेतुत्वेन व्याख्यातृभिर्वाच्यानीति चेत्। सत्यम्। यदि सूत्रकारात्तेषामतिशयः स्यात्, ततस्तस्याव्याप्तिपरिहाराय ते तान्यत्र कथयेयुः।

स तु सर्वज्ञः कथं पुरुषमात्रगोचरं वस्तु न पश्येत्। यदाहुः— “अस्मददृश्यं न पश्येद्वि कथं न्यायसहस्रदृग्” इति। तेन “त्वादावत्र तान्यकथयता, एतज्ज्ञाप्यते”। “नात्र तर्कशास्त्रादाविव^३ संबन्धप्रयोजनादिप्ररोचनतः^४ स्वमनीषिकया प्रवृत्तिः। अपि तु “शास्त्रचोदितत्वेन अवश्यकर्तव्यतया गुरुवाक्यादेव गुरूपसदनात्^५ प्रभृति सर्वत्र तैः प्रवर्तितव्यमित्यादौ तदुपन्यासोऽनुपयोगीति। यत्र तु न “निबद्धानि तानि तत्राप्यवश्यकर्तव्यतया आदौ वक्तव्यानि यतः। “यद्वक्ष्यति चर्यामध्ययनप्रकरणे^६ — “ततोऽस्य गुरुणा वाच्यः संबन्धः शक्तिपूर्वकृद्” इति।

हिमवत्यचले रम्ये सिद्धचारणसेविते।

नानाश्चर्यगुणोपेतं^७ शिखरं चारु निर्मलम् ॥१॥

तत्र हिमवान् पर्वतो वर्षाचलत्वेन प्रसिद्ध एव। “स च रम्यो भगवतोमापतिना श्वशुरत्वेनानु- गृहीतत्वतः। “पवित्रतयापि रम्यो यतः। अत एवासौ सिद्धैः देवविशेषैः, चारुणैश्च नारदादिभिः सेवितः^८। तत्र तथाभूते पर्वते अधिकरणे नानाभूतैः सिद्धदर्शनादिभिः “आश्चर्यैः, नानाभूतैश्च “अशीतानातपादिभिः गुणैरुपेतं शिखरम् अस्तीत्यध्याहारः। तच्च चारु विशिष्टसंनिवेशवत्त्वेन^९

^१ मतङ्ग० विद्या० १. ३० उ० — ३३ पू० वृत्तौ; २. १, २ पू० वृत्तौ च।

^२ अथो वक्त्रशोभार्थं — ए.

^३ कलः कलः — ऐ.

^४ कर्ष्यतीति — ई, उ.

^५ मतङ्ग० विद्या० १. ५ — २६ श्लोकैः।

^६ अस्मददृश्यं — अ, आ, ई, उ, लृ; अस्मदृश्यं — ए; अस्मदृश्या — ऐ.

^७ तु आदौ वक्तृ — अ.

^८ तान्यकथयतैः तत् — अ; तान्यकथयेयान्य- यैतत् — ऐ.

^९ ज्ञास्यते — ए.

^{१०} नात्रातर्कं — ऐ.

^{११} शास्त्रादिव — अ.

^{१२} प्रयोजनतः — ऐ.

^{१३} शास्त्रवेदतत्त्वेन — अ.

^{१४} गुरुवाक्यगुरूपसदनात् — ऐ; “गुरूपसदना नात्प्रभृति गुरुवाक्यादेव सर्वत्र प्रवर्तितव्यम्। नान्यत इति” इति किरणागमवृत्तौ विद्यापादे

प्रथमपटलोपक्रमे दृश्यते।; वाक्यमिदमघोर शिवाचार्यैः मृगेन्द्रवृत्तिदीपिकायाम् (९ पृष्ठे) ‘यदुक्तमाचार्यैरपि’ इत्युपक्रम्योदाहृतम् ॥

^{१५} प्रहृतः — अ.

^{१६} निबन्धानि — ए, ऐ.

^{१७} ‘तानि’ इति नास्ति — ए.

^{१८} ‘यतः’ इति नास्ति — ऐ.

^{१९} यथा यद्वक्ष्यति — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२०} मतङ्ग० चर्या० समयादिपटले ५९ उ०

^{२१} वाच्यसंबन्धः — ऐ.

^{२२} गुणोपेते — मुद्रितपाठः; उ.

^{२३} स्वचरण्यो — ऐ.

^{२४} पवित्रतया अभिगम्यो — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२५} एव चासौ — ऐ.

^{२६} सेव्यते — ऐ.

^{२७} आचार्यैः — ऐ.

^{२८} शीतानातपां — ऐ.

^{२९} संनिवेशत्वेन — अ, आ, ई, उ, ए; संनिवेश- त्वेन — ऐ.

सुशोभनत्वात् । न ^१श्वभ्रातुच्छाद्युपहतमित्यर्थः । ^२स्फटिकमयत्वेन दीप्तिमत्त्वाच्च ।
^३निर्मलं पांसुकर्दमकण्टकादिना, दंशादिभिः कीटैः, देहारम्भकेन^४ च मलेन शून्यम् ॥१॥

किं च तथाभूतं तच्छिखरम् —

^५सिद्धीनामुद्भवो यत्र यत्र नाप्यपमृत्यवः ।

यत्रान्योन्यविरुद्धानां प्रीतिर्भवति तत्क्षणात् ॥२॥

सिद्धीनामुद्भवो^५ यत्रेति सिद्धिशब्देनात्र^६ 'लक्षणया आयुर्धृतम्'^७ इतिवत् ^८सिद्धिकारणानि
^९अञ्जनपादुकाचिन्तामण्यादीनि द्रव्याण्युच्यन्ते । तासाम् उद्भवो^{१०} यत्र भवतीति वक्ष्यमाणक्रियान्वयः ।
तदुद्भूतानां ^{११}त्वन्य^{१२}त्रोपयोगः । तत्र कामवृक्षायोगादित्यर्थः^{१३} । न ^{१४}त्वणिमादयः प्राप्यादयो
वा । तेषां शरीरकरणयोरेवोद्भवात्^{१५} । यद्वक्ष्यति^{१६} —

^{१७}त्रितयं कार्यतः सिद्धमैश्वर्यमणिमादिकम् ।

प्राप्यादयो गुणाः पञ्च योगिनः करणात्मजाः ॥" इति ।

नापि च तत्तद्भुवनेश्वरत्वं, तस्य तेष्वेव ^{१८}भुवनेषु संभवात् । न च यत्रेति पदमत्र^{१९} यत्रस्थे
पुंसीत्येवं लक्षणयास्तिवति वाच्यम्^{२०} । यच्छब्दस्यात्र ^{२१}विशेष्यत्वम् । अतः प्राधान्येन लक्षणात्वायोगात् ।
अन्यथा ^{२२}आयुर्धृतमित्यादावपि पदान्तरलक्षणायाः संभवादनवस्था । किं च यत्र नाप्यपमृत्यवः
अपमृत्यवोऽकालमरणानि^{२३} ^{२४}अप्रकृष्टस्तु मृत्युः अपमृत्युः । ^{२५}"शतायुर्वै पुरुष" इति श्रुतेः । बहुत्वं
तु तेषां हेतुभेदात्^{२६} । अपिशब्दात् तद्धेतवः समस्त^{२७}वैद्याचिकित्स्या ज्वरादयो रोगाः^{२८} । ^{२९}पूर्व-

^१स्वस्व श्वभ (शुभ ?) तुषाराद्यपहतं — ऐ.

^२अत्र 'न त्वणिमादयः प्राप्यादयो वा' इत्य-
धिकम् — अ

^३निर्मलं च पांसुं — आ, ई, उ, ए, ऐ; निर्मलं
च पांसुं — लृ.

^४रम्भे केन — आ; रम्भकत्वेन — ए.

^५सिद्धानां — ओ.

^६मुद्भावो — अ, ऐ.

^७शब्दो नात्र — आ, ई, उ.

^८लक्षणया युतं इति — अ.

^९आयुर्धृतमिति न्यायः लौ० न्या० साहस्री. १९३.

^{१०}सिद्धं — अ.

^{११}खड्गञ्जनपादुकां — आ; खड्गाञ्जन-
पादुकां — ई, उ, लृ; वत्माञ्जनपादुकां
— ए; खड्गकाञ्चनपादुकां — ऐ.

^{१२}मुद्भावो — अ.

^{१३}चान्यं — ए.

^{१४}त्रोपपादादित्योगस्तत्र तत्र — ऐ.

^{१५}वृक्षायोगादि इत्यर्थः — अ; वृक्षयोगा-
दित्यर्थः — लृ; रत्यक्षयोगादित्यर्थः — ए;

वृक्षयो... दीत्यर्थः — ऐ.

^{१६}त्वसमादयः प्राप्यादयो — ऐ.

^{१७}... योरेवोद्भवात् — अ; करणयोद्भवात् —
आ, ई, उ, लृ, ऐ; करणयोद्भवात् — ऐ.

^{१८}मतङ्गं विद्यां १७. ११४.

^{१९}तृतीयं — अ.

^{२०}भुवनेषुद्भवात् — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१}'अत्र' इत्येतन्नास्ति — लृ.

^{२२}न्यास्त्वित्येव वाच्यम् — ए.

^{२३}विशेष्यत्वम् — अ.

^{२४}आयुर्धृतमिति न्यायः — लौ० न्या० साहस्री. १९३.

^{२५}अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ए.

^{२६}अपृष्टस्तु — अ; अमृष्टस्तु — आ, ई, उ,
लृ, ए; अवमृष्टस्तु — ऐ.

^{२७}तै. ब्राह्मं ३. ८. १५. ३.

^{२८}हेतौ भेदात् — ऐ.

^{२९}वैद्यं आ, ई, उ.

^{३०}चिकित्स्या जरादयो रोगाः — अ;

चिकित्सादयो रोगाः — ऐ.

^{३१}पूर्वं स्याद्धि — ऐ.

स्माद्धि 'दुष्कृतात्, इदानीं वा अनायुष्यकर्मानुष्ठानेन वा आर्जितात् पुंसां ते भवन्ति । तत्र स्वर्गा-
दाविव मुक्तस्यैव भोग्यत्वान्नैव ते भवन्तीति 'प्राग्वद्वचनव्यत्ययेन 'संबन्धः । किं च यत्र शास्त्र-
तिकविरोधभाजोऽपि तिर्यग्जातयो विरोधं परिहरन्ति । एतद्धि 'परं सिद्धिक्षेत्रलक्षणम् । यदाहुः^५
— "तत्संनिधौ वैरत्यागः" इति ॥२॥

अन्यच्च —

मूर्खोऽप्यमूर्खतां याति भयादभीतो विमुच्यते^१ ।

यत्र नास्त्युपसर्गाणां प्रवेशः शिखरोत्तमे ॥३॥

'मूर्खोऽत्यन्तानवगतशास्त्रानुष्ठानोऽपि यत्र समाचारमात्रदर्शनाद् अमूर्खतां शास्त्रार्थानुष्ठान-
निष्ठतां यातीति । अत्यन्तक्रियानुष्ठाननिष्ठस्तत्र जन इत्यर्थः । अपिशब्दस्य "अपि पर्वतं शिरसा
'भिन्द्याद्" इतिवत्^१संभावनार्थत्वात् । न तु मूर्खस्य तत्र जन्म प्रवेशो^२ वा संभवति, दिव्यभूमित्वात् ।
भयं त्रिविधं, निमित्तभेदात् । तत्र आधिदैविकस्य शीतातपादिहेतोः, आधिभौतिकस्य च
अहिकण्टकादिजन्यस्य प्रागसंभवः प्रोक्तः । अधुना आध्यात्मिकस्य मनोमात्राश्रितस्य अभाव उच्यते ।
तद्धि^३ 'तत्त्ववृत्तिपरिक्षयान्मनसो'^४ भवति ।^५ अत्र तु तत्परिपोषात्स्याप्यभावः ।^६ न तु संसारस्यात्र
भयत्वं व्याख्येयम् ।^७ दीक्षाद्युपायं विनेह क्षेत्रसामर्थ्यान्मोक्षासिद्धेः । उपसर्गाः विघ्नाश्च तेषां
दिव्यभूमित्वात्तत्र प्रवेश एव नास्ति । कुतः^८ 'स्वकार्यकर्तृत्वम् ॥३॥

तथामृतानि च बहूनि हिमवतः शृङ्गाणि श्रूयन्ते ।^९ तद्विशेष्यते — 'यत्र संनिहितो नित्यम्'
इति ।

यत्र संनिहितो नित्यं भगवान् परमेश्वरः ।

परमेश्वरसौ ब्रह्मादिभ्यः ईश्वरश्च^{१०} ब्रह्माण्डान्तराधिकाराद् उमापतिरेव । स एव^{११} यतोऽत्र
मतङ्गमुनिनाराध्यो गुरुश्च ।^{१२} वक्ष्यति^{१३} भूलोकप्रकरणे मेरुनिरूपणायाम् —

^१ दुष्कृता वानायुष्य० — ऐ.

^२ पृथग्वचन० — उ; प्राग्वचन० लृ.

^३ संबद्धः — ए.

^४ वरं — अ.

^५ योगसू० २. ३५.

^६ भीतोऽधिमुच्यते — उ; भीतोऽपि मुच्यते
— ओ.

^७ . . . वात्यन्तरनवगत० — अ; . . . त्यतोऽन-
वगत० — लृ.

^८ ०ष्ठाननिष्ठता—अ; ०ष्ठानज्ञाननिष्ठतां—ऐ.

^९ भिन्द्यादिति वत्—ए; भिन्द्यादिति वत्—ऐ.

^{१०} संभवात् — अ; संभवानर्थत्वात् — आ;
असंभावनाहितार्थत्वात् — ऐ.

^{११} ०ऽवश्यं भवति — ए.

^{१२} तत्त्ववृत्ति० — ऐ.

^{१३} परीक्षया मनसो — अ; परीक्षायां मनसो
— आ, उ, ए; परीक्षयान्मनसो — ई;
परीक्षयात्मनसो — ऐ.

^{१४} भवन्ति — अ.

^{१५} तत्र — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१६} न त्वसंसारः० — ऐ.

^{१७} दीक्षाद्युपायमपि नेह सामर्थ्यात् — अ.

^{१८} 'स्व' इति नास्ति — ऐ

^{१९} तद्विशेष्यते — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२०} 'ईश्वरश्च' इत्यनन्तरम् 'असौ' इत्यधिकम्—ऐ.

^{२१} यतो यतोऽत्र — आ.

^{२२} यद्वक्ष्यति — ऐ.

^{२३} ते लोकव्यवहारेण मेरु० — ऐ.

“पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे^२ ज्योतिष्कं शिखरं महत् ।

तत्राहं मुनिशार्दूल लोकानुग्रहकारणात् ॥

कृताधिवास” इति ।

ततस्तद् हिमवदन्तर्व्यवस्थितत्वात् कैलासाख्यमेशशिखरम्^५ । यद्वा काश्मीरेषु^६ हरमकुटाभिधान-
मेव । यदुक्तं वायुपुराणे^७ —

“यत्र खात्पतिता गङ्गा कालो यत्र पराजितः ।

सिद्धाः सप्तर्षयो यत्र यत्र नित्यं स्थितो हरः ॥” इति ।

‘सर्वं तल्लक्षणं तत्रैव विद्यते । भगवता नन्दीश्वरदेवेन तत्रैव^{१०} कालोऽपि निर्जितो यतः ।

अथ तथाभूते शिखरोत्तमे किमित्युच्यते —

तत्रासौ मुनिशार्दूलस्तपसोत्कृष्टमूर्तिमान् ॥४॥

तत्रासौ मतङ्ग^{११} मुनिरासमन्ताच्चिरकालव्यापकत्वेन समाधौ स्थितः । ततस्तादृशदिव्यदेशा-
वस्थितत्वाद् नासौ^{१२} सामान्यपुरुषः । अपि तु मुनीनां शार्दूलः सिंहः । प्रकृष्टतर इति गम्यते ।

अपि^{१३} च तपः कृच्छ्रचान्द्रायणादिकं शरीरसंतापात्मकं, तेन हेतुना उत्कृष्टा चासौ निवृत्तपाप्मा^{१४}
^{१५} मूर्तिश्च सा विद्यते यस्य । ततश्च^{१६} ^{१७} शरीरोत्कर्षत्वादप्युत्कृष्टः ॥४॥

‘ज्ञानाग्निदग्धकलुषः’ इत्यादि ।

ज्ञानाग्निदग्धकलुषो वृत्ताम्भःक्षालितात्मवान् ।

शिवध्यानैकचित्तात्मा समार्धावास्थितः सुधीः ॥५॥

अत्र ज्ञानम्^{१८} “आत्मा ज्ञातव्यः” इत्यादिश्रुतिसिद्धमात्मविषयमेव । वस्तुतो मतङ्ग^{१९} मुनेर-

^१ मतङ्ग० विद्या० २३. ५७, ५८ पू०

^२ ‘दिग्भागे’ इत्यनन्तरं ‘तद्’ इत्यधिकम् — अ,
ई, उ.

^३ तत्राह — आ ।

^४ हिमवदन्तर्व्यवस्थितत्वात् — अ, ई, उ ;

हिमवदन्तेऽप्यवस्थितत्वात् — लृ.

^५ ‘मेव शिखरम् । — अ, आ, ई, उ, लृ, ऐ.

^६ हरमुकुटा० — अ, ऐ; हारमुकुटा० — आ.

^७ वायुपुराणे ३० तमेऽध्याये ९१, ९२ श्लोक-
योगे ज्ञानन्दिकेश्वरप्रस्तावो दृश्यते । किं
तु तत्र न चायं श्लोको लभ्यते । शिव-
महापुराणे वायुसंहितायामुत्तरभागे ४० तमे-
ऽध्यायेऽपीयं कथा दृश्यते ।

^८ सर्वलक्षणम् — ए.

^९ नन्दीश्वरेण — लृ

^{१०} कालोऽतिनिर्जितः — अ, आ; कालो निर्जितः
— ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{११} ० मुनिः समन्ता० — अ.

^{१२} ० दिव्यमूर्मित्वाचासौ — उ.

^{१३} चातप (प्त ?) कृच्छ्र — ऐ.

^{१४} ० पापा — आ, ए, ऐ; ० पाप — ई, उ.

^{१५} मुक्तिश्च सा विद्यते — अ, लृ; मूर्तिश्चासौ
विद्यते — आ.

^{१६} चशब्दो नास्ति — अ.

^{१७} शरीरोत्कर्षादप्युत्कृष्टः — अ; शरीरोत्कृष्ट-
त्वादप्युत्कृष्टः — ए.

^{१८} बृहदारण्य० २. ४. ५. ‘आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः
श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः’ इत्यस्य
उपनिषद्वाक्यस्यानुवादरूपोऽयमिति भाति ।

^{१९} मुनेरनुदीक्षित० — अ.

दीक्षितत्वेनात्र शैवेऽनधिकारादिति दर्शयिष्यामः^१। तदेवाग्निः, तेन ज्ञानाग्निना दग्धः कलुषः अनात्मन्यात्माभिमानरूपो मोहो येन। ततश्च प्राप्तात्मज्ञानत्वादसौ^२ उत्कृष्टः।

किं च वृत्तमिति शास्त्रीयो नियमो नित्यानुष्ठानविषयः^३ अक्रोधादिविषयश्च चित्तधर्मः संकल्पः, तदेवाग्निः, तेन क्षालितश्चासौ आत्मा^४ च अनात्मन्यात्माभिमानः स विद्यते यस्य। ततश्च ध्यमनियमैकनिष्ठचित्तत्वादपि उत्कृष्टः।

अपि च शिवध्यानैकचित्तात्मा परिणतमलः। न ह्यन्यथा शिवैकनिष्ठो भवतीति। यच्छ्रूयते^५ — “क्षीणे तस्मिन् यियासा स्यात्परं निःश्रेयसं प्रति”^६ इति। तस्य हि परिणतमलत्वेन शक्तिपातवशादेवंविधा मतिः संजाता — “सोऽहम्^७ आत्मा^८ ज्ञातव्य^९ इत्यादिश्रौतक्रमेण लब्धस्वात्मसंबोधोऽपि^{१०} कार्यकरणाद्युपायं विना विषयबोधाशक्तेरस्वतन्त्रो^{११} बन्धान्तरेण^{१२} बद्धमिवात्मानमुपलक्षयामि। यतः श्रुत्यादिसिद्धस्तावद्^{१३} बन्धोऽनात्मन्यात्माभिमानात्मको मम नास्त्येव। नापि प्रकृत्यात्मकः, कर्मरूपो वा। तयोरपि तन्मूलत्वात्^{१४} तदभावे^{१५} बन्धत्वासिद्धेः।^{१६} तस्मात्तद्व्यतिरिक्तोऽन्यः कश्चिद् दृक्शक्तेरावारकैकस्वभावः^{१७} चक्षुःशक्तेः पटलादिवद्बन्धोऽस्ति। यदुपरुद्धत्वान्मलोच्छेदोऽपि^{१८} सर्वज्ञत्वं न^{१९} प्रभवति। न चासौ तन्निवृत्त्युपायः^{२०} श्रुत्यादिदर्शनसिद्धः।^{२१} येनासमदादिभिर्निवर्तयितुं शक्यं स्यात्।^{२२} तद्यावत् कर्मक्षयतः^{२३} कार्यकारणभावेन, प्रत्युत ममात्मज्ञत्वमेव पर्यवस्यति। तावदेव^{२४} सेवयैव एतच्छिखरनिवासिनं भगवन्तमुपापत्तिमाराध्य,

नात्माभि० — ई, उ.

^१ शैवे न तु अनधि० — अ; शैवेत्यनधि० — लृ; शैवेनाधि० — ए, ऐ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १. २७, २८ पू० वृत्तौ.

^३ ज्ञानरूपत्वा० — ई, उ.

^४ दप्यसौ — लृ, ऐ.

^५ नित्याद्यनु० — ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^६ क्रोवादि० — अ, लृ.

^७ च नात्मन्यात्मा० — अ; नात्मन्यात्मा० — ऐ.

^८ अभिमानलक्षणः स — आ, ई, उ, लृ, ए.

^९ यं नियमैक० — इ, उ; समनियमैक० — ए.

^{१०} स्वायम्भुवे ३२. १७ उ०

^{११} धियासा — अ.

^{१२} इतिशब्दो नास्ति — आ.

^{१३} बृहदारण्य० २. ४. ५.

^{१४} वेद्य इत्यादि — आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१५} स्वात्मबोधोऽपि — ई, उ; संबोवेऽपि — ऐ.

^{१६} कार्याद्युपायं — ई, उ.

^{१७} बद्धान्तरेण — ए.

^{१८} बन्धमिवा० — अ.

^{१९} बन्धो नात्मन्यात्माभि० — अ, आ, ए; बन्धो

^{२०} कर्मरूपोपपातयोरपि — अ; कर्मस्वरूपो वा तयोरपि — आ, ई, उ, ए;

^{२१} ते भावे — ऐ.

^{२२} बद्धत्वा० — ई, उ.

^{२३} तस्माद्व्यति० — आ.

^{२४} रावारकस्वभावः — आ, ई, उ; रावारकस्वभावः — ए.

^{२५} न्ममोच्छ्रितोऽपि — अ; न्ममेच्छ्रितोऽपि — आ, ई, उ; न्ममोच्छ्रितोऽपि — लृ; न्ममोच्छ्रितोऽपि — ए.

^{२६} भवति — ऐ.

^{२७} ‘तद्’ इति नास्ति — अ.

^{२८} उपायश्रुत्यादि० — ई, उ.

^{२९} येन विद्यादिभि० — ऐ.

^{३०} ‘तद्यावत्’ इति नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^{३१} कार्यकारणभावेन — अ; कार्यकारणभावेन — ई, उ.

^{३२} ‘मम’ इति नास्ति — ए.

^{३३} पर्यवस्यन्ति। तावदेव — आ, ई, उ, ए; पर्यवस्य श्रुतवदेव — ऐ.

^{३४} स्वेच्छयैव तच्छिखरं — ऐ.

अस्य निवृत्त्युपायं पृच्छामि । ^१अनेनैव हि ^२सर्वाण्येवैतानि ^३शास्त्राणि कृतानि । ब्रह्मविष्णवा-
दयश्चैनमेवागत्य ^४पृच्छन्तो दृश्यन्ते । श्रुतयश्च एतदाराधनादेव मोक्षमाहुः । यच्छ्रूयते —
^५“त्र्यम्बकं यजामहे” इत्यादि । ^६उर्वारिकं ^७पक्वकर्करिः; तथा च ^८“यस्मिन् ऋचः सामानि
यजूषि यस्मिन् प्रतिष्ठिता रथनाभाविवाराः । यस्मिंश्चित्तं ^९सर्वमेतत् प्रजानां तन्मे मनः शिव-
संकल्पमस्तु ।” इति । ^{१०}ऋगादिप्रतिष्ठितमपि ^{११}मनः शिवसंकल्पोऽस्येति शिवविषयमस्त्विति ।
एवं हि श्रेयःसाधनं ^{१२}“भवति” इति । एतदपि श्रुत्यर्थतया निरूप्य, मतङ्गमुनिः तस्मिन् शिवे
यथादृष्टाकारवति, यजुर्वेदपठितं ^{१३}भगवद्बुद्धाभिधेयाकारवति ^{१४}वा ध्यानं ^{१५}चिन्ता तदाकारावलोकनम् ।
^{१६}तदेकचित्त आत्मा यस्य ^{१७}स तथाभूतो ध्याननिष्ठः सन् । ^{१८}समाधिः ध्यानस्यैव ^{१९}प्रकर्षविस्था
^{२०}ध्येयाकारस्फुटीभावस्तल्लीनतैव । ^{२१}यदाहुः ^{२२}— “तदेव ^{२३}आत्ममात्रनिर्भासं ^{२४}स्वरूपशून्यमिव
समाधिः” इति । तन्निमित्तम् आस्थितः । तस्मिन्हि स्फुटीभूते यथाभिलषितसिद्धिः ^{२५}। असौ
सुधीः परिणतमलः ॥५॥

^{२६}“क्रियन्तं कालमसावेतन्निमित्तमास्थित इत्युच्यते — ‘यावन्मातृसंपर्कात्’ इति ।

यावन्मातृसंपर्कान्मुमुक्षुः सधुरं ^{२७}स्वरम् ।

कीचकः षट्पदावातसविवरेण शनैः शनैः ॥६॥

यावन्मातृसंपर्कात् कीचको ^{२८}वेणुः, भ्रमरगृहविवरेण शनैः शनैः इति ^{२९}बिम्बितया वृत्त्या ।
सधुरं ^{३०}स्वरमिति ^{३१}मन्त्रध्वनिं मुमुक्षुः । न तु तारमित्यर्थः ॥६॥

^१ अनेन हि — अ, लृ.

^२ सर्वाण्येतानि — ऐ.

^३ अत्र ‘वै’ इति अधिकम् — ऐ.

^४ ‘शास्त्राणि कृतानि’ इति नास्ति — अ.

^५ ‘मेवागमं’ — ऐ.

^६ ऋग्वेदे ५. ४. ३०; तै. सं०. १. ८. ६. १०;
महाना० १३. १८.

^७ त्र्यम्बकं — लृ, ऐ.

^८ पूजयामीत्यादि — आ, ई, उ.

^९ ‘उर्वारिकम्’ इत्यारभ्य ‘शिवविषयमस्त्विति’
इत्यन्तं नास्ति । — आ, ई, उ, लृ.

^{१०} पक्षकर्करे — ए; पक्वकर्करिः — ऐ.

^{११} शुक्लयजुसं० ३४. ५. शिवसंकल्पोपनिषत् ५.

^{१२} सर्वमेतत् — अ, ऐ.

^{१३} शाखादि — ऐ.

^{१४} नः शिवकल्पो अस्येति — अ;

न जीवसंकल्पस्येति — ऐ.

^{१५} तद्भवतीति — आ, ई, उ, लृ, ऐ.

^{१६} ‘भवद्बुद्धाभि’ — ऐ.

^{१७} ‘कारयति’ — ऐ.

^{१८} चिन्ताकाराव० — आ; चिन्त्यादाकाराव० — ऐ.

^{१९} तदैकचित्तमात्मा — लृ.

^{२०} ‘सः’ इति नास्ति — अ.

^{२१} ‘समाधिः ध्यानस्यैव’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२२} उत्कर्षविस्था — अ; प्रकृष्टावस्था — ऐ.

^{२३} ध्येयाधारास्फुटीभावस्तल्लीन० — ऐ.

^{२४} तदाहुः — ऐ.

^{२५} योगसू० ३. ३.

^{२६} ‘आत्ममात्रनिर्भासं’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२७} स्वरशून्य० — अ.

^{२८} ‘लक्षितसिद्धाः’ — अ, आ.

^{२९} क्रियान्तः — अ, आ.

^{३०} स्वनम् — मु, उ.

^{३१} वेणुभ्रमरविवरणे — अ; वेणुभृङ्गाग्रहवि-
वरणे — ऐ

^{३२} बिम्बिताया वृत्त्या — ऐ.

^{३३} स्वनमिति — ऐ.

^{३४} मन्त्रध्वनिं — ऐ.

तावन्मुनेर्मतङ्गस्य सहसा क्षुभितं मनः ।

^१तावन्मतङ्गमुनेः सहसेति ^२झटिति ^३तच्छ्रवणमात्रादेव तत्र ध्वनिलक्षणे विषयान्तरे मनः प्रवृत्तम् । अयमेव ^४हि तस्य ^५मनसो क्षोभो न तु रागादिविकारात्मकः^६, ज्ञानाग्निदग्धकलुषत्वेनोक्तत्वात् ।

^७अथ कथं तत्स्थानत्यागादिना तेन मनः प्रत्याहृत्य ^८न समाधावास्थीयते । यच्छ्रूयते^९ — “^{१०}तिःशब्दे विजने स्थाने योगी योगं सदाभ्यसेत्” इति । तदर्थमेतत् — ‘भूयो भूयः’ इत्यादि ।

भूयो भूयो निनादेन श्रोत्रामृतवपुष्मता ॥७॥

करिण्यारण्यमातङ्गः ^{११}स वशीकृत्य नीयते^{१२} ।

वनात्पराङ्मुखस्तद्वच्चित्तं^{१३} ^{१४}लक्ष्याच्छिवात्मकात् ॥८॥

^{१५}संतत्या प्रवृत्तं श्रोत्रयोः यदमृतम् ^{१६}आल्लादकं तदेव वपुः शरीरं तद्विद्यते यस्य निनादस्य ध्वनेः सः श्रोत्रामृतवपुष्मान्, तेन । ^{१७}यतो लक्षणाद् नागरहस्तिन्या इव वनाद् ^{१८}हस्ती वशीकृत्य चित्तं ^{१९}स्वविषयान्नीयते । एतदुक्तं भवति — यद्याक्रन्दनाद्^{२०} दुःखरूपेण, सिंहनादात्मना वा ^{२१}मोह-रूपेणैव तस्य चित्तं चालितं ^{२२}तत्र ^{२३}संत्यजेदेव तं देशम् । असौ ^{२४}यावता सुखैकशरीरेण चालितः । ^{२५}ततो ^{२६}द्रव्यैर्मनोजैस्तु ^{२७}बाह्यं कुर्याद्विधानतः” इति श्रुत्यर्थनिरूपणया^{२८} “तिष्ठतु ^{२९}तावदिदं योगाभ्यासादिकं कर्म । ^{३०}बाह्येनैव कर्मणा सुमनोज्ञद्रव्यसाध्येन भगवन्तमाराधयामि । एवमपि भगवन्निष्ठमेव मनो भवति ।” इत्येवंविधोऽस्य निश्चयो जातः । ततस्तत्स्थानत्यागेन नान्यत्र^{३१} तेन समाधावास्थीयत इति ॥७-८॥

किं तर्हि तेन तत्र क्रियत इत्युच्यते—‘ततश्चासौ’ इत्यादि ।

^१ तावन्मात्रं मुनेः — ए.

^२ त्वरिति — ए.

^३ तच्छ्रवणादेव — ए.

^४ ‘हि’ इति नास्ति — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^५ मनसो हि क्षोभो — आ, ए; मनसोऽभि-क्षोभो — ऐ.

^६ विकारात्मकम् — ए.

^७ ‘अथ’ इति नास्ति — ए.

^८ ‘न’ इति नास्ति — आ.

^९ आकरो न लभ्यते ।

^{१०} निश्शब्देऽपि जने — अ.

^{११} स्ववशीकृत्य — ओ.

^{१२} लीलया — मु, उ.

^{१३} ऽच्चित्तं — मु, उ.

^{१४} लक्षां — ओ.

^{१५} सन्ततप्रवृत्तं — ऐ.

^{१६} आल्लादं — आ, ई, उ, लृ; आल्लादकरं — ए.

^{१७} यतो लक्षान्नागरं — आ; यतो नागर — ई, उ.

^{१८} हस्तीव वशी० — ऐ.

^{१९} स्वविषयं नीयते — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२०} ऽक्रन्दादिना — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२१} मोहारोपेणैव — अ, आ.

^{२२} ‘तत्र’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२३} स्यात्त्यजेदेव — आ, ई, लृ, ऐ.

^{२४} यावता — ऐ.

^{२५} आकरो न लभ्यते ।

^{२६} हव्यै० — ऐ.

^{२७} बाह्यं तद्विधानतः — आ, ई, उ.

^{२८} निरूपणतया — अ, लृ, ए.

^{२९} यावदिदं — अ,

^{३०} बाह्येऽप्यैः कर्मणा — अ.

^{३१} ऽत्यागेनान्यत्र — आ.

ततश्चासौ मुनिः श्रीमाञ्ज्वात्वाभ्रष्ट^१ मनः शिवात् ।

आदाय तरसा वेणुं सुसममृजुमन्नणम् ॥९॥

श्लक्ष्णत्वचं मुनिष्णातं कृत्वा छिद्रैरलंकृतम् ।

ततोत्पादितवाँल्लेशाद्ध्वनिं सप्तस्वरान्वितम् ॥१०॥

ततश्च बाह्यकर्मयोगादपि भगवतः शिवादभ्रष्टमेव मनो भवतीति निश्चित्य, तदुपायतानिश्चये हि असौ ^१प्रेक्षावत्त्वान्नैव ^२प्रवर्तते । प्रवर्तमानो वा स^३ बालोन्मत्तादिवत् ^४प्रेक्षावत्तां जह्यात् । न चैतद्युक्तम् । यतः श्रीः संपद्धेतुरात्मज्ञानादिशक्तिपातान्तो यस्यासौ मुनिः प्रेक्षावान्^५ । ततो-
ऽत्रोपायनिश्चयपूर्वकमेव तरसा वेगेन सुसमत्वादिलक्षणयुक्तं वंशं मुनिष्णातं स्वकार्यकुशलम् आदाय,
ध्वन्युत्पत्तियोग्यं छिद्रैः ^६कृत्वा तदा तस्मिन्काले लेशाद् अल्पया मात्रया परीक्षार्थं सप्तभिः षड्-
जादिभिः ^७स्वरैर्युक्तं^८ ध्वनिमुत्पादितवानिति ।

ये तु भ्रष्टं ज्ञावेति व्याचक्षते, तैरज्ञत्वादित्यत्रानिश्चितोपायभावः प्रवर्तमानो मतङ्ग^९ मुनिर-
प्रेक्षापूर्व^{१०} कार्यवेति व्याख्यातं स्यादिति ^{११}“ज्ञानाग्निदग्धकलुष” इत्यादिविरोधोऽत्र न परिहर्तुं
शक्यः ॥९-१०॥

एवमुत्पाद्य — ‘त्र्यम्बकस्य’ इत्यादि ।

त्र्यम्बकस्याग्रतो भूत्वा ^{१२}“प्रहृष्टेनान्तरात्मना ।

मुनिर्वादितवान्वेणुं भक्त्या ^{१३}“तु परया भूशम् ॥११॥

त्र्यम्बकस्य ^{१४}“पक्वेष्टकाचितं सम्यग्यः करोति शिवालयम्” ^{१५}इति ^{१६}“स्मृतिसिद्ध” पूर्वधर्मविधिना
कल्पशाखोपदिष्टवैदिक^{१७} मन्त्रेति कर्तव्यताक्रमेण पूर्वप्रतिष्ठापितस्य^{१८} त्रिलोचनस्योमापतेः अग्रतः अग्रे
^{१९}“त्र्यम्बकं यजामहे” इत्यादिश्रुतिसिद्धत्वात् प्रथमे प्रधाने कर्मणि यागे निमित्तं भूत्वा ^{२०}त्र्यम्बक-
मिष्ट्वेत्यर्थः । ततो भूशम् अत्यर्थम् ^{२१}अत्र पूजास्थाने वंशं वादितवान् ।

^१ ०ज्ञात्वा दृष्टं — ओ.

^२ तदा वादितवान् — मु, उ.

^३ प्रेक्षावत्त्वेनैव — अ.

^४ प्रवर्तते — आ, ई, उ, ए; प्रवर्तयेत — ऐ.

^५ ‘स’ इत्यस्य स्थाने ‘असौ’ इति दृश्यते
— ए.

^६ प्रेक्षावत्तां — अ.

^७ अप्रेक्षावान् — अ, लृ.

^८ ‘कृत्वा’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^९ स्वनैः — आ, ए.

^{१०} ०युक्तं — ऐ.

^{११} ०मुनिरपेक्षां — अ, आ, लृ, ए, ऐ.

^{१२} कार्यं व्याख्यातं — अ; कार्येव व्याख्यातं
— आ; कार्येव व्याख्यातं — ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१३} मतङ्गं विद्यां १. ५ पू०

^{१४} प्रदृष्टं — मु.

^{१५} ‘तु’ इत्यस्य स्थाने ‘तु’ इति दृश्यते — मु,
उ; ‘अत्र’ इति व्याख्यातृसंमतः पाठः स्यात् ।

^{१६} पक्वेष्टकचितं सम्यं — अ; पक्वेष्टक-
चितं लिङ्गं सम्यं — आ; पक्वेष्टकचितं
सम्यं — ई, उ; पक्वेष्टकचितं सम्यं —
ए. आकरो न लभ्यते

^{१७} इतिशब्दो नास्ति — आ.

^{१८} प्रसिद्धं — ऐ;

^{१९} पूर्वर्तविधिना—आ; पूर्वोक्तक्रमेण विधिना—ऐ.

^{२०} मन्त्रेण कर्तव्यं — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२१} ०प्रतिष्ठितस्यापि तस्य — ऐ.

^{२२} ऋग्वेदे ५. ४. ३०; तै० सं — १. ८. ६. १०.

^{२३} त्र्यम्बकमित्यर्थः — ऐ.

^{२४} मन्त्रपूजास्थाने — अ, ऐ.

ये तु अग्रतः पुरतः इति व्याचक्षते, तैश्चाशास्त्रीयेण^१ क्रमेण कुवांशिकस्येव मतङ्गमुनेराराधकत्वमुक्तं स्यात् । न चैतद्युक्तम् । ^२वृत्ताम्भः^३क्षालितात्मत्वेनोक्तत्वात् । वक्ष्यति^४ च — “स तस्य पादावभ्यर्च्य” इति ।

ननु वादनमपि शास्त्रीयमेव । सत्यम् । यागाङ्गतया स एव विज्ञानयोगादिभिः सह विकल्प्यते । न तु वादनमात्रम् । यच्छ्रूयते^५ —

“ज्ञानेन केचिद्योगेन ‘सिद्धा’ ‘योगेन चापरे’ इति ।

भक्तिः शक्तिपातयोग्य^६तयैव तन्निष्ठत्वम् । यदाहुः^७ —

“अन्योऽपि योग्यतावेशलक्षणोपहृतस्मृतिः^८ ।

भक्तित्वेन समाख्यातो^९ ‘विज्ञानावयवः पृथक्’ ॥ इति ।

^{१०}तथैव^{११}प्रहृष्टेन अन्तरात्मना । न तु कारणान्तरेण फलाद्यनुसंधानेनेत्यर्थः ॥११॥

“ततः स भगवान्” इत्यादि ।

^{१२}ततः स भगवान्नाथः पार्वत्या सहितो हरः ।

स्वं वपुर्दर्शयामास मतङ्गाय तपस्विने ॥१२॥

योऽसावभिध्यातोऽभिपूजितश्च^{१३} असावेव उमापतिः । नान्यः । स्वं^{१४} वपुः यत्तदधिकारनिबन्धनं तस्य पारमार्थिकं व्यक्षं त्रिशूलहस्तादि शरीरम् । न तु^{१५} “निर्माणकायान्तरं”^{१६} दर्शितवान् । यतो मतङ्गमुनिः तपसोत्कृष्टमूर्तिमानुक्तः^{१७} ॥१२॥

ततश्च — ‘ददर्श सहसा’ इत्यादि ।

ददर्श सहसा विप्रः श्रीकण्ठं विश्वनायकम् ।

इति प्रभापाठः ।

^१ तैश्च शास्त्रीयेण — अ, आ, ई, उ, ए.

^२ ०मुनेराधारकत्व० — अ, आ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १. ५ पृ०

^४ क्षालितत्वेन — लृ; क्षालितात्मकत्वेन — ए.

^५ मतङ्ग० विद्या० १. १३ उ.

^६ स विकल्प्यते — ई, उ.

^७ आकरो न लभ्यते

^८ सिद्ध्या — लृ.

^९ योगेन — अ.

^{१०} ०तयैतन्निष्ठत्वम् — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{११} मृगेन्द्रवृत्तिदीपिकायां २२ तमे पृष्ठे, क्रियाक्रमद्योतिकाव्याख्यायां प्रभायां ३६१ तमे पृष्ठे चोदाहृतः । तत्रापि आकरग्रन्थो न निर्दिष्टः ।

^{१२} अन्योपयोग्यता० — ऐ; ‘अन्योऽपि योग्यता०’

^{१३} ०स्मृतः — लृ, ‘०लक्षणोऽपर उच्यते ।’ इति मृ. वृ. दीपिकापाठः; ‘०स्मृतिम् ।’ इति प्रभापाठः ।

^{१४} ‘विज्ञानावयवोऽप्यथ’ इति मृ. वृ. दीपिकोपाठः; ‘विज्ञानावयवः पृथक्’ इति प्रभापाठः ।

^{१५} तथैव — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१६} प्रसृष्टेन — ऐ.

^{१७} ‘ततोऽसौ भगवान्’ इति व्याख्यातृसंमतपाठः स्यात् ।

^{१८} असावेवम् उमा० — अ.

^{१९} वपुर्युक्तं तदधि० — अ, ए.

^{२०} निर्वाण० — ए.

^{२१} कार्यान्तरं — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२२} मतङ्ग० विद्या० १. ४ उ०

ज्ञातित्वेव । न क्रमेण । भगवतस्तत्रैवाभिव्यक्तेः । देवदत्तादेरिव देशान्तरादागच्छतो दर्शनाभावात् । श्रीकण्ठं विश्वस्य चतुर्दशविधस्य भूतसर्गस्य नायकं दृष्टवान् । न तु विद्येश्वरं योगीश्वरं वेत्यर्थः ॥

दृष्ट्वा च — 'स तस्य पादावभ्यर्च्य' इत्यादि ।

स तस्य पादावभ्यर्च्य दण्डवत्पतितो भुवि ॥१३॥

तद्भक्तिमन्योरावेशान्नयनामलवारिणा ।

पादौ प्रक्षाल्य तमतः स्तोतुमारब्धवान्मुनिः ॥१४॥

अत एव पूजायां निरतोऽसौ । न तु वादनमात्रे इति सूक्तं प्राक् । तस्मिन्भगवति भक्तिः, तथा मन्युः भक्तस्यापीयता मे कालेन^१ भगवान् न प्रसन्न इत्यन्तर्गतो विरागः । ततो मन्योर्हेतोः य आवेशः चित्तक्षोभः, तस्माद्यद् नयनामलवारि आनन्दाश्रु, तेन स तस्य पादौ प्रक्षाल्य, तम् उमापतिम् अतः अनन्तरं स्तोतुमारब्धवान् मुनिः ॥१३-१४॥

मतङ्ग उवाच —

भगवन्भूतभव्येश ब्रह्मविष्ण्वन्द्रनायक ।

त्वत्प्रसादगुणाविष्टा दिवि दीव्यन्ति देवताः ॥१५॥

'भगवन् भूतभव्येश' इत्यादि । भगः ऐश्वर्यादिगुणो यस्य स संबोध्यते । भूतानि पृथिव्यादीनि^{१३} भव्याश्च भवनाह्नी ब्रह्मणः सृष्टिसंहारयोग्या^{१४} भूरादयो लोकाः, तेषामीशः । न तु भूतादेः कालस्य तदधिकारोऽतिक्रान्तत्वात्^{१५} । ब्रह्मादयोऽपि भूतभव्येश इति चेत् । यतस्तेषामप्ययमीशः । तस्यात्रामन्त्रणम् । अत्रैव तदीश्वरत्वे हेतुः यतः त्वत्प्रसादलक्षणेन गुणेन आविष्टाः समधिष्ठिताः, दिवि यथा स्वाधिकारस्थाने दीव्यन्ति ब्रह्मादिलक्षणाः देवताः ॥१५॥

^{१३}भवता निखिलं व्याप्तं जगत्स्थावरजङ्गमम् ।

^{१४}दृष्ट्वा न तु — अ, ए, ऐ.

^१'योगीश्वरं वा' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^२तमय — मु, उ, ओ.

^३सूचितं — ऐ.

^४मतङ्गं विद्या० १. ११ वृत्तौ.

^५भक्तितया — लृ, ऐ.

^६पियतामेककालेन — अ.

^७चित्ते क्षोभः — अ.

^८तस्माद्यन्नयना० — अ.

^९'स' इति नास्ति — अ, आ.

^{१०}संबध्यते — अ, लृ.

^{११}अत्र 'भव्यादीनि' इत्यधिकम् — ई, उ.

^{१३}भुवनाह्नी — अ.

^{१४}'संहारयोग्या' इति नास्ति — अ.

^{१५}तेषामीशम् — ऐ.

^{१६}काराक्रान्तत्वात् — अ; काराक्रान्तत्वात् — लृ, ए, ऐ.

^{१७}त्वत्प्रसाद० — अ.

^{१८}विशिष्टाः — अ.

^{१९}स्वसेव्योपकारं स्थाने — अ; स्वं व्यवहारस्थाने — आ, ई, उ, ऐ; स्वयं व्यवहारस्थाने — ए.

^{२०}दिव्यान्ते — अ.

^{२१}भगवन्निखिलं — मु, उ.

त्वया च ^१स्थावरजङ्गमं स्थावरादिब्रह्मान्तं ^२चतुर्दशविधभूतसर्गात्मकं यज्जगत् । यदाहुः^३ —
 “अष्टविकल्पो दैवस्तिर्यग्योनिश्च पञ्चधा भवति ।
 मानुष्यश्चैकविधः समासतो भौतिकः सर्गः ॥” इति ।
 तद् निखिलं निरवशेषं व्याप्तम् ॥

किं च — ‘त्वत्पादाम्बुज’ इत्यादि ।

त्वत्पादाम्बुजसामर्थ्यस्मरणादपि पापिनः ॥१६॥
 प्रध्वस्तपापनिचयाः सिद्धिभाजो भवन्ति हि ।
 किं पुनर्मुनयो धीरास्त्वय्येवापितच्चेतसः ॥१७॥
 विमुक्ताः सर्वपापेभ्यो योगिनो विगतस्पृहाः ।
 विरजस्का विशोकाश्च ^४व्यतिक्रान्तभवार्षवाः ॥१८॥
 अन्येऽपि हि सुरेशान लब्धेऽपिस्तवरा नराः ।
 अहमेकोऽल्पभाग्यस्तु दुःखभाक् सुखवर्जितः ॥१९॥

^५‘त्वत्पादाम्बुजयोर्यत्सामर्थ्यं शक्तिः, तत्स्मरणमात्रात्^६ । अपीति^७ संभावनायाम् । पापिनोऽपि विगतपापाः सिद्धियुक्ता भवन्ति । ^८अन्धकरावणादीनां^९ मसुराणामपि^{१०} तथा दृष्टत्वात् । किं पुनः अस्मदादयो धीराः दृढव्रताः ^{११}‘त्वदेकनिष्ठाः विगतस्पृहाः’^{१२} समुदितसत्त्ववृत्तयो विगतरजसो विशोकाश्च निवृत्ततमसः । केचिद् मुमुक्षवो ^{१३}‘व्यतिक्रान्तभवार्षवाः’ । अन्ये तु साधकाः^{१४} लब्धेऽपिस्तवराः^{१५} भवन्तीति नैतदाश्चर्यम् । ^{१६}‘श्वेतोपमन्युप्रभृतीनां तथा दृष्टत्वात् । तेषां मध्याद् अहमेकोऽल्प-भाग्यस्तु कुतः । यतो दुःखभाक् सुखवर्जितः । ^{१७}‘भवन्निष्ठत्वेऽप्यमुक्त एव यतः’^{१८} ॥१६-१९॥

ननु त्वमपि ^{१९}ज्ञानाग्निदग्धकलुषो^{२०} वृत्तात्मनः^{२१} क्षालितात्मवान् संपन्न इति तदर्थमेतत् — ‘वज्रो-पमम्’ इत्यादि ।

^१ स्थावरसंगमं — अ.

^२ चतुर्दशसर्गात्मकं — अ.

^३ सांख्यका० ५३.

^४ व्यतिक्रान्ता भवार्षवात् । — मु, उ.

^५ तत्पादाम्बुज० — ए.

^६ मात्रम् । — ए.

^७ इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^८ ‘भवन्ति’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^९ अन्धकरावणादीनां सुराणामपि — अ; अन्ध-ककथा — शिवमहापुराणे रुद्रसंहितायां युद्ध-काण्डे ४७ तमेऽध्याये, रावणकथा — वाल्मीकि-रामायणे उत्तरकाण्डे १६ तमे सर्गे च दृश्यते ।

^{१०} मसुरादी .. पि — लृ.

^{११} तदा — अ; ‘तथा’ इति नास्ति — आ.

^{१२} तदेकनिष्ठाः — ऐ.

^{१३} सकलितसत्त्व० — अ.

^{१४} ऽप्यतिक्रान्त० — अ, आ, ई, उ, लृ.

^{१५} साधिकारे — ऐ.

^{१६} अत्र ‘नराः’ इत्यधिकम् — आ.

^{१७} श्वेतकथा — शिवमहापुराणे शतरुद्रसंहितायां ४ तमेऽध्याये, दृश्यते । उपमन्युकथा — महाभारते अनुशासनपर्वणि ४५ तमेऽध्याये, शिवमहापुराणे वायवीयसंहितायां ३५ तमेऽध्याये च दृश्यते ।

^{१८} भगवन्निष्ठ० — ए, ऐ.

^{१९} ऽप्यमुक्तये वा यतः — ऐ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० १.५ पू०

^{२१} ज्ञानाग्निना दग्धकलुषो — ऐ.

^{२२} क्षालितमिति — अ.

वज्रोपमं महत्पापं ^१मदीयमथवा विभो ।
 त्वदीयशक्तयस्तीव्राः ^२संसारोत्तारणं प्रति ॥२०॥
 मत्पापनिचयं प्राप्ता ^३लघुतां मृदुतां गताः ।

अथवेति वितर्कः । यद्यप्यहं त्वत्प्रसादतो ^४ज्ञानाग्निना दग्धकलुषः संपन्नः । तथापि 'कार्य-
 करणादेस्तन्मूलस्य ^५च 'अनात्मन्यात्माभिमानात्मनो बन्धनस्य निवर्तनं' प्रति तीव्राः शक्तयो मया-
 नुभूताः । ता एवास्य बन्धनस्य निवर्तनायाशक्ता ^६दृष्टाः । एतदुक्तं भवति — नैतद्वन्धनमात्म-
 मात्रविषयेण ^७त्वन्विषयेण वा ज्ञानेन निवर्तयितुं शक्यमिति मया निश्चितमेव । ^८तदेतन्निवृत्ति-
 र्मम कर्तव्या ^९देवेनेति प्रार्थनार्थः । ^{१०}वस्तुवृत्ताख्यानाच्च नेयं निन्दा । अपि तु प्रार्थनात्मिका
 स्तुतिरेवेति ॥

'एतस्मिन्नन्तरे' इत्यादि ।

एतस्मिन्नन्तरे देवः प्रहस्योवाच विश्वराट् ॥२१॥
 प्रमृज्याज्ञानपटलं वस्तुरत्नमुशोभया ।
 वाण्या प्रश्वस्य तं विप्रं समुत्थाप्य च भूतलात् ॥२२॥

परमेश्वर उवाच —

वरमन्विच्छ विप्रेन्द्र यत्त्वया ^{११}मनसेप्सितम् ।

प्रार्थनास्वरूपज्ञानान्तरमेव भगवान् "इयता कालेनास्य मलपरिणतिः संपन्ना । येन मलस्वरूप-
 मप्यनुमातुं ^{१२}"प्रवृत्त" इति ^{१३}"सोपहासम्" "उत्तिष्ठतु भवान् ^{१४}"संपादिता प्रार्थितार्थात्मिका स्तुतिरेव"
 तत्करिष्यामि" ^{१५}"इत्यर्थितार्थापूरकवस्तुरत्नशोभायुक्तेन वचसा समाश्वस्य ^{१६}"यदज्ञानं चक्षुःशक्तेः
 पटलादिवत् चिच्छक्तेरा ^{१७}"वारकं तेनाशक्यनिवर्त्यतया ^{१८}"प्रार्थितं तत् प्रमृज्य स्वव्यापारेण दीक्षाख्येन

^१ मदीयमथवापि भोः — ओ.

^२ संसारोद्धारणं — ओ.

^३ लघुतामृतते गताः — मु; लघुतामृततां गताः
 — उ; लघुना मृदुतां गताः — ओ.

^४ ज्ञानाग्निदग्धः — अ, लृ

^५ कार्यकारणादेः — अ, आ, लृ, ए, ऐ.

^६ चक्षुःशब्दो नास्ति — ऐ.

^७ नात्मन्यात्मा — ऐ.

^८ प्रतीति प्राक् शक्तयो — अ, ई, उ, ऐ.

^९ व्याशक्तं — अ; व्याशक्ताः — ऐ.

^{१०} मात्मविषयेण — आ, लृ, ऐ; मात्मन-
 विषयेण — ई, उ; मात्मज्ञानविषयेण — ए.

^{११} तन्निवृत्तिः — अ; तदेवं निवृत्तिः — ऐ.

^{१२} देवदेवेनेति — लृ.

^{१३} वस्तुप्रत्याख्या० — अ, आ, ए; वस्तुवृत्त्याख्या०
 — ई, उ.

^{१४} 'मनसीप्सितम्' इत्येव पाठो मुद्रितपुस्तके
 मूलमातृकासु च लभ्यते । अथापि व्याख्या-
 नानुसारेण पाठः स्वीकृतः ।

^{१५} प्रवृत्ते इति — अ; प्रवृत्तमिति — ऐ.

^{१६} सोपहासः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१७} संपादितप्रार्थि० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१८} 'त्मिका स्तुतिरेव — अ, आ, ई, उ, लृ, ए;
 'त्मिकस्तुतिरेव — ऐ.

^{१९} इत्यर्थता० आ, ई, उ.

^{२०} यत्तदज्ञानं — ऐ.

^{२१} 'वारकत्वेनाशक्य० — ए., ऐ.

^{२२} प्रार्थितः — ऐ.

शोधयित्वा ततो वरम् अनु पश्चाद् ^१इच्छ प्रार्थयस्वेत्याह^२ । यद् मनसा प्राप्नुमिष्टम् । न तु बाह्येन व्यापारेण^३ अत्यन्ताशक्यमित्यर्थः ॥

एतदाकर्ण्य मतङ्गमुनिः — ‘ततः प्रोवाच’ इत्यादि ।

ततः प्रोवाच हृष्टात्मा रोमाञ्चितवपुर्मुनिः ॥२३॥

मतङ्ग उवाच —

कृतकृत्योऽस्मि देवेश त्वत्प्रसादात्किमद्भुतम् ।

प्राप्तव्यं यत्प्रयत्नेन तत्प्राप्तमखिलं मया ॥२४॥

दृष्टे त्वयि “जगन्नाथे”

ततोऽनुग्रहाद् यथाप्रार्थितबन्धनाभावसंपत्त्या “हृष्टात्मा सन्निदमाह — “कृतं कृत्यं बन्धना-
भावात्मकं यस्य सोऽहं ^१त्वत्प्रसादाद् दीक्षाख्यात्संपन्नः । यच्च प्रयत्नेन प्राप्तव्यं शिवत्वव्यक्त्या-
त्मकं फलं तदपि प्राप्तम् । अखिलमिति दीक्षोत्तरं यज्ज्ञेयतया, अनुष्ठेयतया चोच्यते तदपि
‘मया त्वत्तो वचनमात्रेण प्राप्तम् । नाधुना ^२‘मत्प्राप्तव्यमस्ति’ इति । अत एवास्य निर्वाण-
दीक्षा ^३‘संपन्नेत्यत्र प्रतीयते ॥

किं तर्हि तवाधुना प्रार्थनीयमिति तद्दर्शयति — ‘लोकानुग्रहकारणात्’ इत्यादि ।

“लोकानुग्रहकारणात्”^४ ।

^५द्विविधार्थप्रदं श्रीमद्वस्तुस्तुतनुचिन्तितम् ॥२५॥

ज्ञानमज्ञानहं तारं सुखबोध्यमनाकुलम् ।

विपुलार्थमसंदिग्धं समासोक्त्या ^६ब्रवीहि मे ॥२६॥

लोकानामनुग्रहो दीक्षा^७ व्याख्यानादिर्मम कर्तव्यतया ^८‘प्रतिभाति । न चासौ ^९‘त्वज्ज्ञानात्मकं
शास्त्रं विनोपपद्यत इत्यस्मात्कारणात् ^{१०}‘ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानं शास्त्रं ^{११}‘ब्रूहि ममेति प्रार्थना ।
लोकानुग्रहकारणान्न^{१२} ममेति तु व्याख्याने ^{१३}‘वक्ष्यमाणग्रन्थविरोधः । यद्वक्ष्यति^{१४} —

“प्रददाह मुनेः सम्यग्ज्ञानं तृणराशिवत् ।” इत्यादि । तच्च द्विविधोऽर्थो भुक्तिमुक्ति^{१५}

^१ इच्छा — अ; इच्छां — ए.

^२ ०त्याहुः — अ.

^३ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^४ जगन्नाथ — ओ.

^५ प्रकृष्टात्मा — ए.

^६ कृतकृत्यं — ऐ.

^७ तत्प्रसादाद् — अ, ए.

^८ माया — अ, आ, ऐ.

^९ मम प्राप्तव्यं — आ, ई, उ, लृ.

^{१०} संपन्नेऽप्यत्र — अ, आ.

^{११} ०कारण । — ओ.

^{१२} विविधार्थं — ओ.

^{१३} तु ब्रूहि मे — ओ.

^{१४} ०व्याख्यानादि मम — अ, आ, ए.

^{१५} प्रतिविभाति — ऐ.

^{१६} त्वदाज्ञात्मकं — ई, उ, लृ, ए; त्वदात्मकं — ऐ.

^{१७} ज्ञायते तेनेति — अ.

^{१८} एहि — अ, ए.

^{१९} तशब्दो नास्ति — अ.

^{२०} वक्ष्यमाणे ग्रन्थं — ऐ.

^{२१} मतङ्गं विद्यां २. ७ उ.

^{२२} ०मुक्तीति — ऐ.

तत्प्रदमिति । अनेन विशिष्टप्रयोजनप्रार्थना । श्रीः सर्वेश्वरत्वं तन्नोऽगात् सर्वेश्वरोऽपि श्रीः स विद्यते कर्तृतया यस्मिन्शास्त्रे इति । अनेन कौलमहाव्रतानि निरासः ।

ननु तेऽपि ईश्वरकर्तृका एव । सत्यम् । न तु परमेश्वरकर्तृकाः सकलपरिच्छेद्यापरिच्छेद-
कत्वादित्युक्तं^१ नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशे^२ ।

वस्तुन्येव रत्नानि श्रेयःसाधकत्वात् । तानि सुचिन्तितानि अनुमानेन यत्र । न त्वागम-
मात्रमिदानीति । अनेन वस्तुविचारोऽत्रामिधेय इति । ज्ञानं च शास्त्रमित्युक्तम् । अज्ञानं
हन्तीति अज्ञानहम् । “अन्येष्वपि दृश्यते” इति डप्रत्ययः । दस्युहं ब्राह्मणकुलमिति वत् । अपि-
शब्दस्य तत्र सर्वोपाधिव्यभिचारार्थत्वेन धात्वन्तरेभ्योऽपि प्रत्ययप्राप्त्यर्थतया व्याख्यातत्वात् ।
तच्चाज्ञानं शास्त्रनिवर्त्यम् । तत्त्रिविधम् । तत्र संशयविषययात्मकं वस्तुतत्त्वसुचिन्तितमित्यनेनैव
निवर्त्यतया^३ प्रार्थितम् । यत्तु ज्ञानाभावात्मकं तदभावोऽत्र प्रार्थ्यते । तथा चोदाहरन्ति —
“अज्ञातज्ञापनं विधिः” इति । ततश्च दर्शनान्तरानधिगतविषयज्ञानमित्यर्थः । किं च तार-
यति स्वप्रयोजननिष्ठांस्त्रायते इति तारम् अनुगुणोपायम्^४ । न तु अनुष्ठानमात्रोपदेशकमित्यर्थः ।
ततश्च स्वप्रयोजनविषयसाध्यसाधनभावलक्षणसंबन्धोऽप्यस्यात्र प्रार्थ्यते । सुखबोध्यमिति —
अनेकभाषावक्तृत्वेऽपि भगवतः संस्कृतभाषयैव निबन्धनमार्यत्वान्मतज्ञानमुनेः सुखबोध्यं भवति ।
अनाकुलमिति^५ — “श्लिष्टं संधिभिरप्रसिद्धार्थैश्च पदैर्न गहनीकृतम् । विपुलाः सर्वान्यागमप्राप्या-
र्थाः प्रदर्शनीयत्वेन विद्यन्ते यत्र । नैकदेशमात्रप्रकाशकम्” । अपि तु सर्वान्यागमप्राप्यस्थाना-
न्तरप्रदर्शकमित्यर्थः । असंदिग्धं पूर्वपराविद्वाद्दार्थ्यभिधायकम् । एवंविधं विशिष्टं ज्ञानं संक्षे-
पोक्त्या ब्रूहि ममेति प्रार्थना ॥२५-२६॥

‘तस्य तद्वचनम्’ इत्यादि ।

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मतज्ञस्य महात्मनः ।

^१ अन्तर्दुक्तं — आ.

^२ प्रथमकाण्डप्रथमश्लोकस्थस्य अमितद्युतेरिति
पदस्य विवरणे.

^३ इत्यनुमानेन — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ विचारोऽत्रा० — अ, आ, ई, उ.

^५ चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^६ पा. सू. ३. २. १०१.

^७ धात्वन्तरेभ्योऽपि — ऐ.

^८ यच्छास्त्रं — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ अत्र ‘तत्र’ इत्यधिकम् — अ.

^{१०} प्रार्थितः — आ, ई, उ, ए.

^{११} ‘अज्ञातार्थज्ञापको वेदभागो विधिः’ अर्थसंग्रहे
विधिपरिच्छेदे ।

^{१२} विषयं ज्ञानं — आ, ई, उ, लृ.

^{१३} तारयन्ति — ऐ.

^{१४} अनुगुणोपायीति । — अ.

^{१५} लक्षणः संबन्धो — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१६} अत्र ‘अतो’ इत्यधिकम् — अ.

^{१७} निबन्धनमा० — अ; निबद्धमा० — आ, ई,
उ, लृ, ए.

^{१८} अनाकुलमिदमिति — अ.

^{१९} दुःश्लिष्टं — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२०} सन्धिगिरः प्रसिद्धार्थैश्च — अ; पदसन्धिभि-
रेव प्रसिद्धार्थैश्च — ए; सिद्धिभिरप्रसिद्धा-
र्थैश्च — ऐ.

^{२१} पदैर्नवगहनीकृतम् — अ; पदैर्निगहनीकृतम् — ऐ.

^{२२} अप्राप्त्यर्थः — अ.

^{२३} विद्यते — अ, ऐ.

^{२४} प्रकाशम् — ऐ.

^{२५} प्राप्यं — ऐ.

^{२६} स्थानान्तरदर्शकं — अ; स्थानान्तरप्रका-
शकं — आ, ई, उ, ए.

^{२७} विशिष्टज्ञानं — अ.

ज्ञानालयवपुष्मत्या वाण्यालुप्तवपुर्गुरुः ॥२७॥
उवाच तस्मै सुप्रीत्या मतङ्गाय महात्मने ।

ज्ञानमेव आलयः, तदेव वपुः शरीरं तद्विद्यते यस्याः तया शुद्धविद्यात्मिकया^१। तदन्यस्याः शुद्धविषयत्वासंभवादिति^२ वक्ष्यामः। मतङ्गाय महात्मने दीक्षिताय उवाच गुरुः श्रीकण्ठनाथः। अत एव दीक्षितानां श्रवणाधिकार इति^३ सिद्धम्। स च गुरुः अलुप्तवपुः।^४ अधिकारनिबन्धनं हि तस्य शरीरं^५ तत्पदादिप्राप्तानामिव न^६ कर्मक्षयाल्लुप्यते। ननु^७ तस्यापि महाप्रलये लोपोऽस्त्येव। सत्यम्। अधिकारोपसंहारादिति विशेषः॥

किमुवाचेत्युच्यते — ‘विचारयुक्तम्’ इत्यादि।

परमेश्वर उवाच —

विचारयुक्तं ‘सद्वस्तु स्फुटमाप्नायदर्शनात् ॥२८॥
यथा^८ व्यवस्थितं न्यायमार्गेणैवानुलोमतः।
सुकरं सुविभक्तार्ङ्गं षट्पदार्थमयं शुभम् ॥२९॥
चतुष्पादमिदं शास्त्रमायातममृतात्मकम्।

शास्त्रमुवाच। विचारेण युक्तमिति अनेन वस्तुरत्नसुचिचितमित्यस्याः^९ प्रार्थनाया अभ्युपगमः। सद्वस्तु^{१०} प्राप्यतया विद्यते यस्येति। अनेन द्विविधार्थप्रदमित्येतत्पदार्थस्याभ्युपगमः।^{११} स्फुटमित्यनेन अनाकुलपदार्थस्याभ्युपगमः। आप्नायस्य आगमस्य दर्शनाद् इदं शास्त्रमुवाचेत्यनेन^{१२} वस्तुरत्नसुचिचितमित्यस्याः प्रार्थनायाः^{१३} सोपपादताभ्युपगमः। तच्च अनुलोमतः सृष्टिमार्गेण, न तु संहारमार्गेणैव^{१४} उवाचेति। एवमपि सुखबोध्यं^{१५} भवतीति। सुष्ठु क्रियते^{१६} निर्णयिते इति सुकरम्। अनेन तारमित्यस्यार्थाभ्युपगमः। सुविभक्तानि अङ्गानि छन्दोव्याकरणादीनि रक्षार्थं यस्य। यद्वक्ष्यति^{१७} — “अनुष्टुप्छन्दसा” इति।^{१८} कवचभागवेऽप्युक्तम् —

“देवानां साधुशब्दैर्यन्मनुष्याणां^{१९} स्वभाषया।

व्यवहारास्ततो^{२०} रक्ष्याः साधूनां लक्षणैः सदा” ॥ इति।

^१ ० विद्यात्मिकायाः — आ.

^२ मतङ्गं विद्यां ७. ३६ उ० — ३८ पू० वृत्तौ।

^३ सिद्धः। — ऐ.

^४ अधिकारी निबन्धनं — अ.

^५ तदादिप्राप्ता० — लृ; तत्पादादिप्राप्ता — ऐ.

^६ नशब्दो नास्ति। — ऐ.

^७ ‘तस्यापि’ इत्येतन्नास्ति — ई, उ.

^८ तद्वस्तु — ओ.

^९ व्यवस्थिततन्याय० — उ, ओ.

^{१०} प्रार्थनाय — अ.

^{११} प्राप्त्या — अ,

^{१२} ‘स्फुटम्’ इत्यारभ्य ‘अभ्युपगमः’ इत्यन्तं लुप्तम्

अ. कोशे।

^{१३} अत्र ‘अपि’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१४} सोपवादाभ्युपगमः — अ; सोपवादाभ्युपगमः — आ, ई; अर्थापवादताभ्युपगमः — उ; सोपवादमभ्युपगमः — ए; सापपादतयाभ्युपगमः — ऐ.

^{१५} एवकारो नास्ति — आ, ई, उ, ऐ.

^{१६} बोद्धव्यं — ऐ.

^{१७} निष्क्रीयते — ऐ.

^{१८} मतङ्गं विद्यां १. ३१ पू०

^{१९} अयं ग्रन्थो न लभ्यते।

^{२०} स्वभाषावि व्यव० — अ.

^{२१} रक्ष्या — अ, ऐ.

श्रीमत्पौष्करेऽपि^१ —

“पदलक्षणतः सिद्धिः पदस्य समुदाहृता” । इति । श्रुतिरप्याह^२ — “न म्लेच्छितव्यं नापभाषितव्यं श्रेयस्कायेन”^३ इति । अनेन “सुखबोध्यमित्यस्यापि पदस्यार्थोऽभ्युपगतः^४ । षट् च ते पदार्थाश्च अर्थराशयः पत्यादयः तन्मयम् । दर्शान्तरानधिगतपदार्थज्ञापनैकस्वरूपमिति । अनेन अज्ञानहमित्येतत्पदार्थाभ्युपगमः । अनेन विपुलार्थपदस्य चापि । चत्वारः पादा विद्यादयो यस्येति । अनेन असन्दिग्धपदार्थाभ्युपगमः । ननु शास्त्रातिशयप्रतिपादनायामप्रयोजकमेतत्पदम्^५ । सत्यम् । तत्स्वरूपलक्षणार्थं तु भविष्यति । यदि चैवं^६ व्यवस्थितार्थत्वात् शुभपदेनाभ्युपगतस्य असन्दिग्धपदार्थस्यानेनोपपत्तिरुच्यते^७ । किं च अमृतात्मकम्^८ नित्यम् । शब्दात्मनः परमेश्वर-^९कर्तृकत्वेऽपि तदर्थस्य परमेश्वराज्ञात्मनो नित्यत्वात् । विधিনিषेध^{१०}रूपत्वाच्छास्त्रस्य^{११} ।

अथुना श्रीमदिति^{१२} पदस्यार्थमभ्युपगच्छति — ‘धातुर्वक्त्राम्बुजोद्गारात्’ इत्यादि ।

धातुर्वक्त्राम्बुजोद्गाराद्विमलाद्गुरुसंततौ ॥३०॥

अनुष्टुप्छन्दसा पूर्वं निबद्धं कोटिसंख्यया ।

सदाशिवेन देवेन ततोऽनन्तेन धीमता ॥३१॥

भाषितं लक्षमात्रेण तदेवाहं तवाधुना ।

उपसंहृत्य संक्षेपाद्वक्ष्ये वै पारमेश्वरम् ॥३२॥

सहस्राणां त्रयेणाथ पञ्चभिश्च शतैः परम् ।

शास्त्रस्य हि^{१३} नाकृतकत्वेन^{१४} प्रामाण्यम् असंभवात् । रचनाश्लोकादिवत् कर्तारं न व्यभि-
चरति यतः । किं त्वाप्तप्रयुक्ततया पित्रादिवाक्यवत्^{१५} । परमाप्तश्च परमेश्वर इति, तन्मूलता-
प्रामाण्यप्रतिष्ठार्थं^{१६} प्रतिसंहितमत्राविच्छिन्नगुरु^{१७} संततिसंबन्धदर्शनेन^{१८} स्मर्यते । इहापि धातुः पर-

^१ मुद्रितपौष्करे न लभ्यते ।

^२ सिद्धः — अ.

^३ ‘न म्लेच्छित वै नापभाषित वै ।’ इति व्या-
करणमहाभाष्ये उदाहृतम् १. १. १.

^४ इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, लृ.

^५ सुखबोद्धमि० — अ, ए; सुखबोद्धव्यमि० —
ऐ.

^६ अभ्युपगमः — लृ, ए.

^७ तन्मयाः — अ.

^८ अनेनेत्यारभ्य चापीत्यन्तं नास्ति — अ, आ,
ई, उ, लृ, ए.

^९ ‘अनेन’ इत्यारभ्य ‘अभ्युपगमः’ इत्यन्तं नास्ति
अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१०} प्रयोजकमित्येतत्पदम् — अ.

^{११} वैवं — आ, ई, उ, ए, ऐ; त्वैवं — लृ.

^{१२} स्यानेनाप्युपपत्तिरिहच्यते — अ.

^{१३} नित्यः — अ.

^{१४} शब्दात्मकः — ऐ.

^{१५} कर्तृत्वेऽपि — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१६} परमेश्वरात्मनो — आ, ऐ.

^{१७} रूपपात्मा शास्त्रस्य — अ; स्वरूपत्वाच्छा-
स्त्रस्य — ए.

^{१८} अत्र ‘नित्यत्वम्’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१९} उपदार्थमभ्युप० — अ, ए.

^{२०} संक्षेपाच्छास्त्रं वै — सु, उ.

^{२१} निराकृतकत्वेन — ऐ.

^{२२} प्रामाण्यासंभवात् — अ.

^{२३} अत्र ‘नव’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{२४} व्यभिचरन्ति — ऐ.

^{२५} वाक्यात् — अ.

^{२६} तच्छब्दो नास्ति — अ.

^{२७} प्रतिसंहतिमत्र — आ; प्रतिसंहतमत्र — ए, ऐ.

^{२८} संततस्संबन्ध० — आ, ई, उ, लृ.

^{२९} स्मार्यते — लृ; समर्थते — ऐ.

मेश्वरस्याशरीरित्वेन^१ वक्ष्यमाणत्वाद्^२ वक्त्रमिव वक्त्रं शब्दव्यक्तिहेतुत्वात् परिग्रहवर्तिनी शक्तिः वागीश्वरीति वक्ष्यामः^३ । तदेवाम्बुजं^४ कमलं तस्माद् उद्गिरणम् उद्गारः समुन्मेषः प्रथम-
श्रोमोऽव्यक्तशब्दात्मको नादरूपः^५, ततो विमलादायातं तद्गुरुसंततिनिमित्तं स्थूलशब्दतां गतम् ।

ननु सर्वाण्येवमेव शास्त्राभ्यायातानि । यदुक्तं श्रीमत्पौष्करे —

“अदृष्टविग्रहाच्छान्ताच्छिवात्परमकारणात् ।

नादरूपं विनिष्क्रान्तं शास्त्रं ‘सर्वम्’ इति ।

सत्यम् । इदं तु ‘निबद्धम्’ उपरचितं सदाशिवेन देवेन^६ कोटिसंख्यया शास्त्रम् । अत एवेद-
मूर्ध्वस्त्रोतः, तत्रैवेशानादिकलायाः सदाशिवाभिधानायाः^७ संभवादिति स्त्रोतोऽन्तरेभ्योऽस्य वाम-
दक्षिणग्राहभूततन्त्रेभ्यो^८ अन्यत्वम् । तत इति न^९ अनन्तेश्वरेण । आनन्तर्येण तस्य तत्र कर्तृत्वा-
सिद्धेः । यदुक्तम्^{१०} —

“शुद्धेऽध्वनि शिवः कर्ता प्रोक्तोऽनन्तोऽसिते प्रभुः ।” इति ।

अपि तु ततः सदाशिवभट्टारकादधिगम्य, तच्छास्त्रमनन्तेशेन लक्षसंख्यया संगृहीतम् ।
तदेवेति अनन्तरत्वादानन्तेशमेव^{११} शास्त्रम् अधुना वक्ष्ये उपसंहृत्य संक्षेपादिति । अत एवायं
श्रीकण्ठोऽनन्तशिष्यो^{१२} न परमेश्वरशिष्यः । प्रोक्तं श्रीमद्रौरवे^{१३} —

“जगतः कारणं देवमनन्तेशं^{१४} गुरुं परम् ।

तेनोक्तं परमेशेन श्रीकण्ठाय महात्मने ॥” इति ।

तवेति मतङ्गस्य^{१५} इदं मातङ्गं पारमेश्वरमुच्यते । न तु यक्षिणीपारमेश्वरम्^{१६} पौष्करपार-
मेश्वरं वा पारमेश्वरत्वेऽपीति^{१७} । परो महास्ततो^{१८} दिव्यः संबन्ध उक्तः । दिव्यादिव्यस्तथापरो-
ऽदिव्यश्चेति द्वार्थसिद्धौ । मतङ्गमुनिना मनुष्याणां मनुष्यैश्च^{१९} मनुष्याणामद्य यावदुच्यते^{२०} यत
इति पञ्चविधो गुरुसंबन्धक्रमः सिद्धः । यद्येवं मतङ्गकर्तृत्वेनात्र वक्ष्यमाणानां^{२१} प्रश्नानामपारमेश्वर-
त्वमुक्तम्^{२२} । सत्यमेतदिति ।

उ, लृ, ए.

^१ ०स्याशरीरित्वेन — आ, ए.

^२ मतङ्ग० विद्या० ३. १८, १९ वृत्तां.

^३ मतङ्ग० विद्या० ४. २० उ० — २३ पू०

^४ अमलं — ऐ.

^५ नादरूपता — ऐ.

^६ पौष्करे विद्यापादे तन्त्रावतारपटले ५, ६
सूत्रयोरत्रोक्तो विषयो दृश्यते, नत्वयं श्लोकः;
‘श्रीमत्’ इति नास्ति — अ.

^७ ‘सर्वम्’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ निबन्धम् — ए, ऐ.

^९ उपचरितम् — अ, आ.

^{१०} कोटिकोटिसंख्यया — ऐ.

^{११} ०भिधानाः । अ.

^{१२} अन्यत्वत इति । — अ.

^{१३} ‘अनन्तेश्वरेण’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई,

^{१४} किरणे विद्या० ३. २७ उ०

^{१५} ०त्वादनन्तेशमेव — अ, ए.

^{१६} -अनन्तेश्वरशिष्यो — ए.

^{१७} रौरवे विद्या० ३. ६, ७.

^{१८} परं गुरुम् — लृ, ऐ.

^{१९} अयं — आ.

^{२०} परमेश्वरः — अ.

^{२१} पौष्करं वा — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} पारमेश्वरत्वेऽसि — आ, ई, उ, लृ, ए; परमे-
श्वरत्वेऽपीति — ऐ.

^{२३} दिव्यसंबन्धः — अ,

^{२४} मनुष्येभ्यश्च — लृ.

^{२५} ‘यतः’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२६} ‘प्रश्नानाम्’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२७} ‘उक्तम्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

केचिच्छास्त्रविदस्त्वद्यत्वेऽपि 'शास्त्रकाराणां तथा दर्शनाद्भगवतैव प्रश्नप्रतिवचनरूपं 'शास्त्र-
मेतत्प्रवर्तितमनुग्रहात् मत-ज्ञपदानि प्रश्नेषु 'कल्पितानीत्याहुः ॥

अथातोऽपि 'सार्धसहस्रत्रयात् मक्षिप्ततरसंग्रहः' कस्मान्नोच्यत इति तदर्थमेतत् — 'अतोऽन्यो
यः समुद्धारः' इति ।

अतोऽन्यो यः समुद्धारः स स्फुटार्थप्रकाशकः ।

न भवत्यतिसूक्ष्मत्वात्ततोऽयं निश्चयः स्फुटः ॥३३॥

अतिमक्षिप्तो हि अनर्थसूचकत्वेन दुःश्लिष्टपदतया च 'न स्फुटं कृत्वार्थप्रकाशक' इत्ययमेव
निश्चयहेतुत्वाद् निश्चयः स्फुट उक्तः ॥३३॥

व्याख्यातार्थोपसंहाराय 'व्याख्येयोपक्षेपाय च श्लोकः — 'उदारबुद्धिः' इत्यादि ।

उदारबुद्धिर्भगवान्मत-ज्ञः शास्त्रार्णवो येन हरादवाप्तः ।

आराध्य वेण्वाकृतनिश्चयेन 'तद्वस्तु युक्त्या ह्यखिलं प्रवक्ष्ये ॥३४॥

यदुक्तं 'प्राक् किंविशिष्टोऽसौ मत-ज्ञमुनिः' [इति] तत्रेदमुक्तम् उदारबुद्धिः उत्कृष्टबुद्धिः, भग-
वांश्च अनुगृहीतत्वेन संप्राप्तैश्वर्यादिकः । यदप्युक्तं 'कुतस्तेनैतदवाप्तम्' इति तत्राप्युक्तं शास्त्रा-
र्णवो 'येन हराद् 'उमापतेः प्राप्त इति । यच्चोक्तं 'किं च कृत्वा तेनेदमवाप्तम्' इति तत्रापि
'प्रतिविहितं वेणुना आसमन्तात्कृतो 'वेण्वाकृतः स चासौ निश्चयश्च प्रागुक्तो' बाह्यार्चनाभिनिवेशः
तेन नान्येनेति । एवंविधशङ्कानिवृत्त्यर्थमेतदुपोद्घातप्रकरणमिति मत-ज्ञशिष्यः 'प्रशिष्यो वा स्व-
शिष्येभ्यः कथयति । व्याख्येयं चोपक्षिपति तदिति शास्त्रार्णवरूपं वस्तु 'तस्मै मत-ज्ञाय भगवता
'यत् कथितं 'तद् 'अखिलं प्रवक्ष्ये इति' ।

इति [श्री भट्ट] नारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां
मत-ज्ञवृत्तौ [विद्यापादे] उपोद्घातप्रकरणं प्रथमं [समाप्तम्] ।

[प्रथमः पटलः]

^१ शास्त्रकारणात्तथा-अ; शास्त्रं कारणं तथा -ऐ.

^२ प्रवृत्तिवचनरूपं —अ; प्रश्नप्रवृत्तिवचनरूपं
— आ, ई, उ.

^३ शास्त्रमेवं तत् —अ.

^४ क्षिप्तानीत्याहुः — आ, ई, उ, ऐ.

^५ सार्ध सहस्रं — आ.

^६ ०तरः संग्रहः — आ, ई, उ, लृ.

^७ 'न' इति नास्ति —अ.

^८ 'प्रकाशक' इति नास्ति —अ.

^९ व्याख्येयोपेक्षया च — आ.

^{१०} तद्वस्तुयुक्तं — मु, उ.

^{११} मत-ज्ञ० विद्या० प्रथमश्लोकावतारिकायाम् ।

^{१२} 'येन' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१३} उमापतिः — अ.

^{१४} प्रतिहितं — अ; प्रतिविहितं —ऐ.

^{१५} वेणुवता कृतः — अ; वेण्वाकृति —ऐ.

^{१६} मत-ज्ञ० विद्या० १. ७ उ० ८ वृत्तौ ।

^{१७} प्रतिशिष्यो — अ.

^{१८} 'तस्मै' इत्येतन्नास्ति — आ.

^{१९} तावत्कथितं — लृ.

^{२०} 'तद्' इति नास्ति —ऐ.

^{२१} निखिलं — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२२} प्रवक्ष्यते । — अ, ऐ.

द्वितीयः पटलः

उद्देशप्रकरणम्

तदिदं शास्त्रम् अथाणोरित्यादि —

अथाणोर्बन्धसोपानपदपङ्क्तिनिवृत्तये
सत्ताभिव्यक्तये चैव वर्ण्यते च बुभुक्षुणा ॥१॥
ज्ञानामृतमसंदिग्धं भूत्यर्थमतुलं परम् ।

अथेति ^१स्थानसंबन्ध^२प्रयोजनाभिधानादनन्तरमिति^३ केचित् । न । तस्य व्याख्येयोपक्षेपादेव च सिद्धेः ।

ननु ^४भिन्नवक्तृकोऽसावित्युक्तम् । सत्यम् । ^५भगवदुक्तिरेवात्र ^६मतङ्गमुनेः शिष्यैरनूद्यते नाधिकमित्यानन्तर्यसिद्धिरुक्ता ।

तर्हि मलपरिणतिशक्तिपातगुरूपसदनदीक्षाभ्योऽनन्तरम् । यदाहुः^७ —

“अथेति चतुरो ^८धर्मान्निपातो ज्ञेयवर्तिनः ।

यतः ^९सद्यो नयत्येष” इति ।

न । तस्यापि ^{१०}महात्मन इत्यनेनैवात्र सिद्धत्वात् । भवतु ^{११}तर्हि अधिकारार्थोऽयम् अथशब्दः । न^{१२} । ^{१३}“चतुष्पादमिदं शास्त्रम्” इत्यनेनैव सिद्धेः । तर्हि कोऽर्थः । परमेश्वरावलोकनादनन्तरं यत्प्रसृतं तद्वर्ण्यत ^{१४}इत्यानन्तर्यमस्यार्थः ।

तदवलोकनं चैवम् “अमी हि पुमांसो मोक्तुमर्हन्ति”^{१५} । यतः ^{१६}एषां दृक्क्रियावारकस्य बन्धस्य परिपाको वर्तते । स च परिपक्वोऽपि,^{१७} अचेतनत्वात् चक्षुषः पटलादिवद् न स्वयं निवर्तते । अपि तु निमित्तान्तरात् । न ^{१८}चाज्ञातं तथात्वेन व्यापारयितुं शक्यम् । न च शास्त्रान्तरात् ^{१९}तज्जायते । अतोऽहमेषां तज्ज्ञानायैकं शास्त्रं प्रवर्तयामि” ^{२०}इत्यालोच्य, स्ववक्त्राम्बुजोद्गाराच्छास्त्रं

^१ ० मखिलं — ओ.

^२ स्नान० — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^३ प्रयोजनाभिधेयाभिधाना० — ऐ.

^४ ० दनन्तरमेवेति — लृ.

^५ न वक्तृको० — अ; भिन्नवक्त्रको० — आ, ई, उ, लृ, ऐ.

^६ भवदुक्ति० — अ, ऐ.

^७ मतङ्गमुनिशिष्यै० — ऐ.

^८ ० परिणतशक्ति० — ऐ.

^९ ० गुरुसदन० — ऐ.

^{१०} आकरो न लभ्यते ।

^{११} धर्मान्निपाततो — लृ.

^{१२} सा द्योतमित्येष — अ; स द्योतयत्येष —

आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १. २७, २८ पू० वृत्तौ ।

^{१४} तदधिकारार्थो० — ऐ.

^{१५} अत्र ‘तस्यापि’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० १. ३० पू०

^{१७} इत्यानन्तर्यस्यार्थः — आ, ई, उ, ए.

^{१८} मोक्तुमर्हति — अ, ए, ऐ.

^{१९} एषा दृक्० — अ, आ; येषां दृक्० — ऐ.

^{२०} ० पाकोऽपि — ए, ऐ.

^{२१} चाज्ञानं — आ, ए.

^{२२} तु जायते । — अ, आ, ई, उ, लृ, ए; न तु जायते — ऐ.

^{२३} इत्यालोच्यास्य वक्त्रा० — ऐ.

प्रवर्तयतीति । ^१अतश्च पतिपदार्थस्य अत्र ^२प्रथममुद्देशसिद्धिः । अथशब्दस्य ^३च नार्थान्तर-
कल्पना । आनन्तर्यासंभवे हि तस्य मङ्गलाद्यर्थत्वम् अभावविकल्पप्रसिद्ध्या सिद्धम् । तेन
^४समुच्चयादेव ^५हेतुनियोगार्थत्वं न तु समविशिष्टतया यतः ।

अणुश्च आत्मा स्वशास्त्रव्यवहारात् । ननु प्रसिद्धार्थरेव पदैर्मतङ्गमुनिना 'शास्त्रं प्रार्थित-
मनाकुलमिति । अम्युपगतं च भगवता स्फुटपदेनेति विरोधः । प्रोक्तं चान्यैरपि —

“सूत्रार्थं क्लिश्यतश्चैव” दूरे शास्त्रार्थनिश्चयः ।” इति ।

सत्यम् । न तु सर्वत्रैतदुपपद्यते । स्वशास्त्रैकसिद्धानाम् अणुमलमायादीनां ^{११}वक्ष्यमाणत्वादिति
दर्शयितुं ^{१३}प्रसिद्धपदस्याप्यर्थस्याप्रसिद्धेनाभिधानमिति । स च सर्वार्थप्रकाशकतया ^{१५}परात्मानुमातृत्वेन
च ^{१४}प्रत्यात्मानं स्वसंवेदनसिद्धो भिन्न एव नित्यो व्यापकश्चेति वक्ष्यामः ^{१६}पुंषाशेस्वरप्रकरणे । अत
एव ^{१७}चात्र जातावेकवचनम् । अणूनामित्यर्थः । तेषां बन्धः । ^{१८}बन्धशब्दोऽत्र ^{१९}अणुशब्दसंनिधानाद्
आणवत्वेन ^{२०}प्रसिद्धमणूनां दृक्क्रिया^{२१}वारकं बन्धमभिधत्ते^{२२} । ^{२३}सोपानपदपङ्क्तिपदे च विशेषयति
अभिधानशक्तेः । नामपदमिव लक्षणपदम् । यदाहुः^{२४} —

“अर्थः प्रकरणं लिङ्गं शब्दस्यान्यस्य संनिधिः ।

^{२५}प्रोक्ताः ^{२६}सामान्यशब्दानां विशेषस्मृतिहेतवः^{२७} ॥” इति ।

स ^{२८}च नात्मस्वभावः, तस्य नित्यत्वव्यापकत्वादेरिवानिवर्त्यत्वात्^{२९} । नाप्यवस्त्वेव, तस्य
शशविपाणादेरिव नित्यनिवृत्तत्वेन^{३०} दीक्षाद्यानर्थक्यप्रसङ्गात् । नापि मायाद्यात्मकः, तेषां
स्वकार्यरेव सिद्धेः । कार्यान्तरहेतुत्वे प्रमाणाभावात् । अनेकतत्त्वपरिकल्पनाभावप्रसङ्गाच्च ।
अपि तु ^{३१}तद्व्यतिरिक्तद्रव्यान्तरमेवानन्तात्मस्वरूपावारकानेकशक्तियुक्तमिति ^{३२}पुंषाशेस्वरप्रकरणे
वक्ष्यामः^{३३} ।

^१ एतच्च — अ.

^२ प्रथममुपदेशः — आ, ई, उ, ए.

^३ न चार्थान्तरं — ऐ.

^४ प्रसिद्धासिद्धम् — अ, ऐ.

^५ समुच्चयादेव — अ,

^६ हेतुं नियोगा — ऐ.

^७ स्वशास्त्रस्थव्यव — ए.

^८ शास्त्रं हि आर्थितं — ए.

^९ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ऐ.

^{१०} मी० श्लोकवा० जिज्ञासासू० ३६ पू०; सूत्रार्थः
— आ, ई, उ, ए.

^{११} ०श्चैवं — ई, उ.

^{१२} अणुमलमायानां पुंषाशेस्वरप्रकरणे, अन्येषां
च तत्तत्प्रकरणेषु ।

^{१३} प्रसिद्धस्याप्यर्थस्य — ई, उ, लृ, ए.

^{१४} परात्मानुमात्रत्वेन — अ; परात्मानुमात्रत्वेन
— आ, ए; परात्मानुमात्रत्वेन — ई, उ, लृ;

^{१५} प्रत्यात्मकं — ऐ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ६. ३४, ३५ वृत्तौ ।

^{१७} चाणुजाता० — ऐ.

^{१८} बन्धोऽत्र — ऐ.

^{१९} अणुपदसं० — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२०} प्रसिद्धाणूनां — अ.

^{२१} वारकबन्ध० — अ, आ.

^{२२} ०मभिधीयते । — लृ.

^{२३} सोपानदानवन्दितपदे — अ.

^{२४} वाक्यपदीये — २. ३१५ उ० ३१६ पू०

^{२५} 'शब्दार्थस्यानावच्छेदे' इति वाक्यपदीयपाठः ।

^{२६} सामान्यं शब्दानां — अ, आ, ई, उ.

^{२७} ०स्थितिहेतवः — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२८} चानात्मस्वभावः — अ; सर्वनाम्नः स्वभावः
— ए.

^{२९} ०रिव निवर्त्यत्वात् — अ.

^{३०} ०निवृत्तत्वेन — ऐ.

^{३१} तद्व्यतिरिक्तं द्रव्या० — आ, ई, उ.

^{३२} पुंषाशेस्वरप्रकरणे — अ.

^{३३} मतङ्ग० विद्या० ६. ८१ वृत्तौ ।

‘बन्धसोपानानि च कर्माणि ऊर्ध्वाधोगमनहेतुत्वात् । यदुक्तम् —

“कर्मसोपाननिःश्रेण्या भुवनाद्भुवनान्तरम् ।

‘यात्यात्मा भोगतो ‘भोगं देहाद्देहान्तरं तथा ॥’ इति ।

तानि च ‘प्रत्यात्मभिन्नान्येव आत्मनां कर्तृत्वादिति वक्ष्यामः’ । तन्निमित्तत्वाच्च भावप्रत्ययात्मनो ‘भोगस्यात्र ग्रहणम् । ‘बन्धे सति कस्यचित् “विज्ञानयोगसंन्यासैर्भोगाद्वा कर्मणः ‘क्षये’ इति तेभ्यः प्रथमं ‘बन्ध’ उपात्तः । ‘बन्धपदपङ्क्तिश्च द्वयी ‘शुद्धा, अशुद्धा च । ‘तत्र अशुद्धा मायादिपृथिव्यन्ततत्त्वात्मिका, षट्कपालेश्वरानन्तभुवनात् कालाग्न्यन्तं यावद्भुवनरूपा, ‘तत्तद्भुवनजानेकशरीरस्वभावा च’ । ‘सा च मायागर्भाधिकारिभिः श्रीकण्ठादिभिरनेकविधा, स्रोतोभेदेन चेति । शुद्धा तु ‘विद्यातत्त्वाधिका’ तत्त्वभोगतत्त्वसंभवा चेति दर्शयिष्यामः ।

सा च सकलानां समायागर्भेश्वराणां द्विरूपा वर्तमानैव । प्रलयकेवलानां भविष्यत्वेन, ‘वर्तमानत्वेन च विज्ञानकेवलानां मायोर्ध्वभुवनस्थानां च शुद्धैवेति’ । ‘बन्धतत्सोपाननिमित्तत्वाच्च पदपङ्क्तेस्तथा निर्देशः । ‘तासां बन्धसोपानपदपङ्क्तीनां निवृत्तिरपगमः । निवृत्तिपदमत्र प्रत्येकमभिसंबध्यते । तेन केषांचिदणूनां बन्धस्यैव निवृत्तिः; विज्ञानकेवलानां प्रागुक्तहेतुभिः ‘कर्मणः क्षयात् स एव विद्यते । न ‘सोपानपदपङ्क्ती यतः । केषांचिद् बन्धसोपानयोनिवृत्तिः; प्रलयकेवलानां प्रलयेन पदपङ्क्तेरुपसंहृतत्वात् । केषांचित्तु बन्धसोपानपदपङ्क्तीनां निवृत्तिः; सकलानां बन्धत्रयस्य विद्यमानत्वात् । कश्चित्तु सकलः क्षीणकर्मापि,

‘बन्धः सोपानानि — लृ.

‘आकरो न लभ्यते ।

‘यात्यात्मभोगतो — ए.

‘भोगदेहा — अ; भोगान् देहा — ऐ.

‘प्रत्यात्मकं भि० — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

‘मतङ्गं विद्या० २६ तमे प्रकरणे.

‘भोगस्याग्रहणम् — अ; भोगस्यात्र ग्रहणम् — ऐ.

‘बन्धेऽपि सति — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

‘पौष्करे — १४६ उ०; परमोक्षनिरास० ५४ उ०.

‘क्षया — आ; ‘क्षयात्’ इति परमोक्षनिरासकारिकापाठः ।

‘बद्ध — ऐ.

‘बन्धपद्वितश्च — अ.

‘शुद्धा चाशुद्धा च — आ, ई, उ, ए; अशुद्धा शुद्धा च — ऐ.

‘तत्र शुद्धा — अ.

‘कालाग्न्युक्तं — ए; कालाग्निरुद्रान्तं — ऐ.

‘तत्तद्भुवनानेक० — अ; तत्तद्भुवनज्ञानैक० ए; तत्तद्भुवनजान्येक० — ऐ.

‘स्वभावाच्च — अ.

‘सह माया० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

‘विद्याधिकार० — आ.

‘तत्त्वभोगतत्त्व० इत्येतन्नास्ति — ऐ.

‘संभवाच्चेति — अ, ऐ.

‘अष्टमप्रकरणादारभ्य त्रयोविंशतितमप्रकरणपर्यन्तमशुद्धपङ्क्तिर्वर्ण्यते । शुद्धपङ्क्तिस्तु तृतीयप्रकरणादारभ्य पञ्चमप्रकरणान्तं, सप्तमप्रकरणे च वर्ण्यते ।

‘अत्र ‘पुनर्भविष्यत्वेन’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, लृ.

‘वर्तमानत्वेन च’ इत्येतन्नास्ति — ए, ऐ.

‘इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

‘बन्धतत्सोपाने नि० — अ; बन्धनिमित्तत्वात्सोपाननि० — ऐ.

‘तेषां — अ.

‘सोपानपङ्क्तीनां — आ.

‘कर्मक्षयात् — ए.

‘सोपानपदपङ्कितः यतः — अ; सोपानपङ्क्तिः यतः । — ऐ.

‘संभूतत्वात् । — ए.

‘पद’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

“तिष्ठति संस्कारवशाच्चक्रभ्रमवद्धृतशरीरः ।” इति तस्य ^१बन्धपदपङ्कतधोरेव^१ निवृत्तिः; तयोरेव विद्यमानत्वात् । ^२सा च निवृत्तिः क्वचित् कस्यचिद् बन्धस्य सर्वात्मना, क्वचिदसर्वात्मनेति ^३दर्शयिष्यामः । ^४तस्यै निवृत्तये निवृत्त्यर्थम् । इदमत्र प्रयोजनमित्यर्थः । अभिधेयस्तु ^५निवर्त्यत्वेनात्र श्रुतेः निवृत्त्युपायश्च विचार्यत्वेन ^६प्रागुक्तषट्पदार्थ^६लक्षणोऽर्थसामर्थ्य-^७सिद्धः । संबन्धश्चोपायोपेयलक्षण इति ।

^८किमेतावदेवाङ्गीकृत्य तद्वर्ण्यते । न । सत्तायाः स्वरूपस्य चाणूनां दृक्क्रियात्मनोऽभिव्यक्तये अभिव्यक्त्यर्थम् । ^९सर्वज्ञत्वं सर्वकर्तृत्वं ह्यात्मनां ^{१०}स्वरूपं मलावृतत्वान्न सर्वत्र युगपदभिव्यज्यत इति तन्निवृत्तिद्वारेणाभि^{११}व्यक्तिबोद्धव्या, नान्यथेति वक्ष्यामः^{१२} । तदभि^{१३}व्यक्ति च दीक्षादिना ^{१४}वक्ष्यतीति क्रियापादादीनामप्यत्र^{१५} सूचनमिति सिद्धम् । तस्यैव^{१६} सत्ताभिव्यक्तये ^{१७}वर्ण्यते चेति प्रयोजनान्तरसमुच्चयः^{१८} ।

^{१९}ननु आवरणनिवृत्तिरेव घटादेरिवाणोः सत्ताभिव्यक्तिरिति न प्रयोजनान्तरत्वम् । न । अनैकान्तिकत्वात् । पटलादिभिः पटलाद्यावरणनिवृत्त्यापि न चक्षुरादेः ग्राहक^{२०} शक्तिर्दृष्टा । असत्यावरणे तच्छक्यतुत्तम्भनेन ^{२१}अनावरणमिति^{२२} तन्निवृत्त्यापि तत्र निमित्तान्तरतोऽञ्जनसेवादिना ^{२३}युक्ता

^१सांख्यका० ६७ उ०

^२‘बन्ध’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^३०पङ्कतेरेव — ऐ.

^४स च — अ.

^५अत्र भोगजननाभ्यां कर्मेश्वरात्मनोः सर्वात्मना क्षपितत्वादवशिष्टानां दीक्षाक्रमेणैवोर्ध्व-स्रोतसा भूतभुवनतत्त्वानां विच्छेदः । यतस्तत्त्वानामेव संनिवेशो भुवनानि भौवनानि च भूतात्स्यूलशरीरात्मकानीत्युक्तं विद्यापादे । तत्रापि च भूतलक्षणस्य सर्वात्मना विच्छेदः । भुवनात्मनस्तु पर्वणोऽनन्तपुरुषभोगसाधनत्वेन साधारणतया व्यवस्थितः, सर्वथा विच्छेदासंभवात् तत्तद्भोगसाधनत्वं विच्छेत्तव्यमित्यसर्वात्मना विच्छेदः प्रोक्तः । . . . तत्त्वात्मनस्तु सूक्ष्मदेहत्वेनावस्थितः प्रतिस्थानमंशाशिकया विच्छेदे, तत्र तदूर्ध्ववैकल्येन भोगानुपपत्तिरिति न तत्र सर्वात्मना विच्छेदः । अपि तु तद्विशिष्टपापभोगदानसामर्थ्यमात्रस्यैव । त्रिपर्वपदार्थावसाने तु सर्वात्मनेति वक्ष्यामो “मायान्तं भुवनेशानाम्” इत्यत्र । — मतङ्ग० क्रियापादे भुवनदीक्षापटले २१ — २२ पू० वृत्तौ, टि. ६७८ तममातृकायां १३८, १३९ पृष्ठयोः ।

^६तस्यैव — अ, आ, ऐ.

^७निवृत्तत्वेनात्र — अ.

^८मतङ्ग० विद्या० १. २८ — ३० पू०.

^९लक्षणार्थ० — ई, उ.

^{१०}सिद्धेः — आ; सिद्धिः — लृ.

^{११}न केवलमेताव० — ऐ.

^{१२}सर्वज्ञत्वसर्व० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३}स्वरूपमला० — ऐ.

^{१४}‘व्यक्तिः’ इत्यारभ्य ‘वक्ष्यतीति’ इत्यन्तं नास्ति ‘अ’ कोशे ।

^{१५}मतङ्ग० विद्या० २६. ७१ उ० ७२ वृत्तौ ।

^{१६}व्यक्ति च — आ; व्यक्तिश्च — ए.

^{१७}मतङ्ग० विद्या० २६. ६३ वृत्तौ ।

^{१८}०पादादीनामत्र — आ.

^{१९}तस्य — आ; तस्यै — लृ, ए.

^{२०}च वर्ण्यत इति — आ, ई, उ, लृ, ए.; वर्णित इति — ऐ.

^{२१}समुच्चयम् — ए.

^{२२}न तु — अ.

^{२३}शक्तिर्दृष्टसत्यावरणे — ऐ.

^{२४}आवरणमिति — आ, ए; नावरणमिति — ई, उ, लृ, ऐ.

^{२५}अत्र ‘व्यक्तिबोद्धव्या नान्यथेति वक्ष्यामः । तदभिव्यक्तिश्च दीक्षादिना वक्ष्यतीति’ इत्यधिकम् — अ.

^{२६}उक्तम् । — ए.

सत्ताभिर्व्यक्तिर्यथा, एवमिहाप्यनादिबन्धकदर्थितत्वाच्छक्तेनिमित्तान्तरादभिव्यक्तिरिति प्रयोजन-
द्वयमविरुद्धमेव ।

संसारावस्थायामपि कलया निवृत्तमलस्य विद्यादिभिर्वृद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियपर्यन्तैः^१ ज्ञत्व^२कर्तृत्वोपोद्-
बलनाद्विकसनं दृष्टमेव यतः । न चैतावता पुंसः परिणामित्वमिति प्रतिपादयिष्यामः । अत
एव दीक्षायां मायातत्त्वादूर्ध्वं मलविच्छेदं^३ यावद्बन्धनिवृत्तिः । 'ततस्तूर्ध्वं क्रमेण दृक्क्रियात्मक-
सत्ताभिव्यक्तिरिति^४ निवेदयिष्यामः । अवधारणेन न चात्र दर्शनान्तरसिद्धानि फलानि पर-
मेश्वरकर्तृकाणीति दर्शयति ।^५ बन्धनिवृत्तिरपि समुच्चीयमानावधारणत्वाद् यथा देवदत्तो भोज-
यितव्यो यज्ञदत्त एव चेति । वर्ण्यते कथ्यते । ज्ञायतेऽनेनेति^६ ज्ञानं शास्त्रं तदेवामृतमिव अमृतं मुक्ति-
हेतुत्वात् । नात्र प्रकृतिलयवादिनां^७ वेदान्तिपाञ्चरात्रिणामिव^८ मुक्तेः पुनरावृत्तिदोष इत्यर्थः ।

नन्वेवं विज्ञानकेवलादीनामपि शास्त्रान्मुक्तिः स्यात् । न । इच्छामात्रेणेति विरोधो न ।
शास्त्रस्य साक्षान्मुक्तिः^९ फलसाधकत्वासंभवात् तत्साधनोपदेशद्वारेण हि, आयुर्वेदस्यायुःफलं^{१०} प्रदत्व-
वदुपचारेण मुक्तिफलत्वं तस्योच्यते । अथ शास्त्रदृष्टेनोपायेन स्यादित्युच्यते । तदिष्यत एव ।
इच्छामात्रस्यापि तेषां शास्त्रदृष्टत्वात् ।

किं च^{११} असंदिग्धम् । ननु च प्रार्थनाभ्युपगमवाक्येनैवास्य पूर्वमसंदिग्धता । सत्यम् । ना-
त्रोक्तस्य मोक्षहेतोः^{१२} कारीयदिवृष्ट्यादिफल इव^{१३} प्रागाजितेनाशास्त्रीयेण कर्मणा प्रतिबन्धः संभव-
तीति तदर्थमित्यर्थः । यदाहुः^{१४} —

“फलति यदि न सर्वं तत्कदाचित्तदेवं^{१५}

ध्रुवमपरमभुक्तं कर्म शास्त्रीयमास्ते” । इति ।

^१ व्यक्तिस्तथा — ऐ.

^२ ०बद्ध० — ऐ.

^३ द्वयमपि विरुद्ध० — अ; द्वयं विरुद्ध० —
ऐ.

^४ पर्यन्ते — ऐ.

^५ ०कर्तृत्वोद्बलना० — अ.

^६ निरूपयिष्यामः — ऐ.

^७ ०दूर्ध्वममविच्छेदं — आ; दूर्ध्वमूलविच्छेदं
— ऐ.

^८ तत ऊर्ध्वं — आ; तदूर्ध्वं ए, ऐ.

^९ सत्तान्तव्यक्तिरिति — ऐ.

^{१०} निदर्शयिष्यामः — ऐ; मतङ्ग० विद्या०
१०. २४ — २८; “भोगप्रदाने हि
कर्मणां मलः सहकारिकारणमुक्तं विद्या-
पादे । मायातत्त्वे तु कर्मसंस्कारं दग्धबीजं
विधाय, तदूर्ध्वं सर्वज्ञत्वावारकत्वं मलस्य
विच्छेदव्यमित्युक्तं तत्रैव” । क्रियापादे
भुवनदीक्षापटले ३३, २१ — २२ पू. वृत्तौ०

^{११} बन्धननिवृत्ति० — ऐ.

^{१२} ‘ज्ञानं’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{१३} वेदान्त० — ऐ.

^{१४} ०पाञ्चरात्रादीनामिव — आ, ई, उ, लृ, ए;
०पाञ्चरात्रादीनामिव — ऐ.

^{१५} मुक्ते पुनरा० — ऐ.

^{१६} ०फलत्वासंभवत्वात् — अ, लृ, ऐ; ०फल-
साधकत्वसंभवात् — आ,

^{१७} ०प्रदत्ववदुप० — ऐ.

^{१८} सन्दिग्धम् — अ.

^{१९} पूर्वसन्दिग्धता — अ, आ, लृ.

^{२०} कायदिः प्रागाजितादिफलमिव — अ; कुर्वादि
फल इव — ऐ; कायदिः कृष्यादिफल इव
— ऐ; पूर्वमीमांसायां ६. २. ३. अधिकरणे
विचार्यतेऽयं विषयः ।

^{२१} प्रागाजितेन शास्त्रीयेन — अ, आ, ई, उ, ए;
प्रागोदितेन शास्त्रीयेन — ऐ.

^{२२} श्लो० वा० चित्राक्षेपपरिहारे २६.

^{२३} ०तदेव — अ, लृ, ए.

किं च ^१न केवलं मुक्त्यर्थमेवेदं वर्ण्यते । यावद् ^२भूत्यर्थं सिद्धयर्थम् । अनुलं न ^३ह्येत-
त्सिद्धसाधनैरन्यैः शास्त्रान्तरैः सह तुल्यितुं शक्यम् । ^४तैरतुल्यमित्यर्थः । एतत्साध्यायाः सिद्धेः
‘सिद्धयन्तरैरभिभवात् । संस्कारविशेषेण च संसारानारम्भकत्वादिति वक्ष्यामः^५ । प्रोक्तं च
श्रीमद्वैरवे^६ —

“भुक्त्वा भोगान्मुचिरममरस्त्रीनिकायैरुपेताः

स्रस्तोत्कण्ठाः शिवपदपरैश्वर्यभाजो भवन्ति” । इति ।

ननु प्रार्थनाभ्युपगमवाक्येनैवास्य सिद्धिमुक्तिसाधनत्वं ^७प्राक्प्रतिपादितम् । सत्यम् । अतः
एवात्र विशिष्टत्वं विधीयत इत्यविरोधः ।

अथ कथं तदेवंविधविशेषयुक्तम् — यतः परं शास्त्रान्तरेभ्यः परमेश्वरप्रयुक्तत्वादित्युक्तम्^८ ।
अथ केनेदं वर्ण्यते — दुभुक्षुणा भुजिः पालनेऽपि पठ्यते, पालनेच्छावता परमाधिकारिणा अनन्तेशेन ।
एतदुक्तं भवति — अनन्तेशप्रोक्तान्येवात्र मया सूत्राणि^९ केवलमर्थवादानुवादपरित्यागेन^{१०} संक्षिप्तानि ।
^{११}चशब्दान्मया क्वचिद्वर्ण्यते इति दर्शयिष्यति^{१२} “निश्चितेयं मतिर्मम” इत्यादिना^{१३} ।

^{१४}नत्वेक एवात्र ^{१५}श्लोकः आदिमूत्रमिति^{१६} कैश्चिद्व्याख्यातम्^{१७} । ^{१८}किं नाम न व्याख्यातं
मूढमतिभिरविकलक्षणानभिज्ञैः । प्रोक्तं च ^{१९}श्रीमत्पौष्करे —

“वाक्यलक्षणतः सिद्धिर्वाक्यस्य समुदाहृता ।^{२०}

वाक्यमेकमनेकं वा तत्त्वशक्त्यैव^{२१} सिद्धयति ॥” इति^{२२} ।

^{२३}न पुरुषेच्छया । यदाहुः^{२४} — “अर्थैकत्वादेकं वाक्यं साकाङ्क्षं चेद्विभागे स्याद्” इति ।

^{२५}ननु सूत्र^{२६}विवरणभेदेनात्र वाक्यभेदः । मनोराज्यमात्रमिदम्; एकक्रियान्वयेनात्र वाक्य-

^१ नशब्दो नास्ति — ऐ.

^२ भूत्यर्थं — ऐ.

^३ ह्येतद्वि साधनैः — अ; ह्येतत्सिद्धिसाधनैः
— लृ, ए.

^४ तैरतुलं — अ, लृ.

^५ सिद्धयन्तरेण नाभिभवात् — ऐ.

^६ मतङ्ग० विद्या० ७. ६९ उ० — ७१ वृत्तौ ।

^७ मृगेन्द्रे क्रियापादे अष्टमपटले द्वितीयश्लोकवृत्तौ
श्रीमद्भरुसंहितायाम् इति निर्दिश्येदमर्थमु-
दाहृतम् । परं तु मुद्रितरौरवे नोपलभ्यते ।

^८ भुक्त्वा भोगान् — अ.

^९ शिववदपरैश्वर्यं — अ; शिवपदपरैश्वर्यं
— आ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १. २८ उ०, २९.

^{११} ऽदिति सिद्धम् । ..त्युक्तम् — आ; मतङ्ग०
विद्या० १. ३० उ० — ३२ वृत्तौ ।

^{१२} सुशास्त्राणि — ऐ.

^{१३} अत्र चशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१४} शब्दात्मना क्वचित् — अ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ७. ४८ उ०

^{१६} ऽत्यादि — आ.

^{१७} नत्वेक — अ.

^{१८} ‘श्लोकः’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१९} ऽसूत्रस्य — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२०} व्याख्यातः — अ.

^{२१} किं नाम्ना व्याख्यातं — अ; किं नाम व्या-
ख्यातं — ऐ.

^{२२} श्रीपौष्करे — अ, लृ, ऐ; मुद्रिते पौष्करे
नोपलभ्यते

^{२३} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ,
लृ, ए, ऐ.

^{२४} -शक्त्यैव — ऐ.

^{२५} इतिशब्दो नास्ति — अ, लृ, ऐ.

^{२६} ‘न’ इति नास्ति — ऐ.

^{२७} पूर्वमीमांसासूत्रम् २. १. ४६.

^{२८} अर्थैकत्वादेकं — अ; अर्थैकत्वादेकं — आ, ई,
उ, लृ.

^{२९} न तु — अ.

^{३०} विचारण० — ऐ.

भेदासिद्धेः । अन्यथा प्रतिकारकं क्रियान्वयेन वाक्यभेदाद् युष्मत्परिकल्पितस्यापि मूल-
सूत्रस्यानेकवाक्यत्वेन एकसूत्रत्वासिद्धेरभ्युपगमविरोधः^१ । तस्माद्यावति एकक्रियान्वयः, तावति
पदसमूहे एकवाक्यत्वमभ्युपगन्तव्यमिति, 'साधेनैव' श्लोकेनैतत्सकलशास्त्रार्थसूचनान्मूलसूत्रमिति
सिद्धम् ॥

अथ मूलसूत्रसूचितपदार्थसंग्रहप्रतिज्ञापूर्वकं यस्येदं 'शास्त्रं संस्कारकं तदुच्यते — 'षड्भिः
पदार्थैर्माणिक्यैः' इत्यादि ।

षड्भिः 'पदार्थैर्माणिक्यैर्वाक्सूत्रेणातिशोभिता' ॥२॥

वस्तुरश्मिसहस्राढ्या प्रविचारगुणोज्ज्वला ।

मालेयं धीविलासिन्या मण्डनायावतारिता ॥३॥

पदार्थाः अर्थराशयः सकलशास्त्रार्थसंग्रहरूपाः, ते 'च षट् पत्यादयो वक्ष्यमाणाः', तैः षड्भिः
^{१०}माणिक्यैरिव पुरुषार्थहेतुत्वाद् मालेयं शास्त्ररूपा ^{११}अनेकवाक्यसंहतिः । वागेव विशिष्टवर्णपदात्मिका
सूत्रं, तेन सूत्रेण अतिशोभिता ^{१२}सुललितपदनिबन्धनैवेत्यर्थः । वस्तून्यत्र षट्पदार्थसंगृहीतानि
अनन्ततत्त्वभुवनादीनि रश्मय इव । सहस्रशब्दस्य अनेकार्थत्वात्, तैराढ्या अनेक^{१३}वस्त्वव-
भासोपेत्यर्थः । प्रकृष्टो विचारः ^{१४}अनुमानं स एव गुणव्यवस्थापनः प्रकृतत्वाद्वस्तूनाम्^{१५},
तेनोज्ज्वला संहितान्तरेभ्यः ^{१६}आगममात्रसिद्धार्थप्रतिपादकेभ्यः ।

अथ कस्येयं शास्त्रमाला मण्डनाय संस्काराय प्रवर्तिता ? । धीः बुद्धिरेव ^{१७}विलासवती ^{१८}नाना-
विधाव्यवसायादिभिर्व्यापारैः तच्छीलेति विलासिनी परिणतिस्वभावा^{१९}, तस्याः ^{२०}संस्काराय इयं
न पुंसः, यथा जैमिनीया नैयायिकादयश्च मन्यन्ते ।

अयमर्थः — द्विविधम् ^{२१}ज्ञानं पौरुषं बौद्धं च । तत्र ^{२२}यत्पौरुषमप्रतिपत्तिरूपं द्रव्यजन्यं तन्नि-
वृत्तिः कारणनिवृत्तिपूर्विका^{२३} शास्त्रस्य ^{२४}मुख्यं प्रयोजनमुच्यते । अध्यवसाय^{२५}फलत्वादनधिगतविषये

^१ विरोधात् — लृ.

^२ साधेनैकेन — आ; साधेनैक० — ई, उ, लृ, ए. ऐ.

^३ श्लोकेनैव सकल० — लृ.

^४ 'सूत्र' इत्येतन्नास्ति — ई, उ.

^५ शास्त्रसंस्कारं — ऐ.

^६ पदार्थमाणिक्यैः — ओ.

^७ ०णाधिशोभिता — उ.

^८ चशब्दो नास्ति — ए.

^९ मतङ्ग० विद्या० २. १४ — २१ श्लोकैः ।

^{१०} माणिक्यैरिव — अ, लृ, ए.

^{११} अनेन वाक्य० — ए.

^{१२} सुललितं — अ.

^{१३} ०वस्त्वाभासो० — अ, ऐ.

^{१४} अनुमानव्यवस्थापनः — अ; अनुमानव्यवस्था-

पनम् — लृ.

^{१५} ०द्वस्तूना — अ.

^{१६} आगममन्त्रसि० — अ, लृ.

^{१७} विलासति — अ, ऐ; विलासवति — आ, ई, उ.

^{१८} नानाविधावसाया० — अ; नानाविधव्यव-
साया० — आ, ई, उ, ए.

^{१९} ०स्वभावात् — अ; ०स्वभावाः — आ, ई, उ, ऐ.

^{२०} संस्कारो येयं — अ.

^{२१} ज्ञानं — ऐ.

^{२२} यत्पौरुषं प्रतिपत्ति० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} ०निवृत्तिः पूर्विका — अ, आ.

^{२४} मुख्यं प्रयोजन० — अ; मुख्यप्रयोजन० — ए.

^{२५} ०फलत्वानधि० — अ.

विज्ञानमुपजनयच्छास्त्रं बुद्धेरेव संस्कारकं युक्तम् । योगविच्चित्तजयं ^१हि योगमिच्छतीति । न तु पुंसोऽन्यव्यवसायस्वभावत्वादिति बुद्धिपुरुषविवेकप्रसङ्गे दर्शयिष्यामः^२ । प्रोक्तं चान्यैः^३ — “चित्तिशक्तिरपरिणामिन्यप्रतिसंक्रमा दर्शितविषया शुद्धा चानन्ता च” इति । शुद्धत्वं चास्य स्वभावः, औपाधिकमशुद्धत्वं ^४तत्त्विकविदीक्षादिना निवर्त्यम् ।

यत्तु ^५वक्ष्यमाणनयेनारब्धकार्यकर्मभोगोपरोधतो^६ बुद्ध्यादीनां दीक्षानिवर्त्यत्वाभावात् दीक्षया निवर्तयितुं शक्यं बौद्धमन्यव्यवसायात्मकं, तदेव ^७शास्त्रेण निवर्त्यत इति बुद्धिसंस्कारकं शास्त्रमुक्तम् । सा च संस्कृता न पुनः अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशात्मभिः ^८संसारहेतुभूतैः क्लेशैः पुरुषमनुबध्नातीति श्रेयोहेतुः ^९संपद्यत इति ॥२-३॥

एतच्छ्रुत्वा मतङ्गमुनिः — ‘भर्तृवाक्यावसानेऽस्मिन्’ इत्यादि ।

^{१०}‘भर्तृवाक्यावसानेऽस्मिन्मतङ्गप्रवरौ मुनिः ।

भक्तिचन्द्रवपुष्मतया विनयाम्भोऽभिषिक्तया ॥४॥

गिरा प्रोवाच”

^{११}भक्तिः योग्यतावेशलक्षणो ज्ञानविशेष उक्तः, सैव चन्द्रः आह्लादकत्वात् ^{१२}संहृष्टिवृद्धिहेतुत्वाच्च, स एव वपुः शरीरं तद्विद्यते यस्याः^{१३} । ^{१४}भक्त्यैकप्रयुक्तत्वात् कार्ये कारणोपचारेण ^{१५}“धर्मः साक्षाद्युधिष्ठिर” इतिवद् गीर्वाणैव भक्त्यात्मिकेत्युक्ता । अथ ^{१६}भक्तेर्ज्ञानविशेषात्मकत्वेनातीन्द्रियत्वात्तत्प्रयुक्तत्वं गिरः ^{१७}कथं गम्यते — यतो ^{१८}विनयः अत्यन्तन्म्राद्यभिभाषणं तदेवाम्भो ^{१९}मिथ्या-भिमानादिकलङ्कनिवृत्तिहेतुत्वात् तेनाभिषिक्ता ^{२०}समन्तात् सिकतेव^{२१} व्याप्ता, तथा ^{२२}तथाभूतया गिरा तत्प्रतीयत इत्यर्थः । अत एवात्र ^{२३}भक्तिविशेषाभिद्योतनाय अनेकामन्त्रणप्रयोगः, लोके तथा दृष्टत्वात् ॥

^{१४}भर्तृवाक्या० — ओ.

^{१५}भक्तियोग्यता० — अ; भक्तिमेयात्यता० — ऐ.

^{१६}संहृष्टि० — अ, लृ, ए; संहृष्टि० — आ, ई, उ.

^{१७}यस्य — अ.

^{१८}भक्त्येकप्रयुक्त० — अ, आ, ई, उ, लृ; भक्त्यैकयुक्त० — ए.

^{१९}आकरो नोपलभ्यते

^{२०}भक्तेर्ज्ञानात्मकत्वे० — ऐ.

^{२१}अथागम्यते — अ.

^{२२}विनायोऽत्यन्त० — अ, आ, ऐ.

^{२३}मिथ्यादिमाना० — अ, आ.

^{२४}आसमन्तात् — आ.

^{२५}सिकतेव — लृ.

^{२६}‘तथाभूतया’ इत्येतन्नास्ति — लृ.

^{२७}भक्तविशेषा० — अ; ‘भक्ति’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^१‘हि’ इति नास्ति — अ.

^२स्वभावत्वादिवुद्धि० — अ, आ; स्वभाव-दिति बुद्धि० — लृ.

^३मतङ्ग० विद्या० १७. २ वृत्तौ ।

^४योगसूत्रभाष्ये १. २.

^५चिच्छक्ति० — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^६तत्त्विकि० — लृ, ए, ऐ.

^७मतङ्ग० विद्या० ७. ६० उ० — ६२ वृत्तौ ।

^८नयेन येनारब्ध० — अ; अन्यायेनारब्ध० — ई, उ.

^९‘कार्य’ इत्येतन्नास्ति — लृ; ०कार्य कर्म — ऐ.

^{१०}कर्मोपरोधतो — आ.

^{११}शास्त्रे निवर्त्यत — आ.

^{१२}संस्कारहेतु० — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३}संपद्यत इति — आ, ई, उ; संबध्यत इति — ऐ.

एवमामन्त्र्य भगवन्तमिदमुवाच — ‘भगवन्’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

“भगवन्देवदेव जगत्पते ।

प्रविभागं पदार्थानां षण्णामपि शिवोदये ॥५॥

चतुष्पादे महातन्त्रे यथावद्वक्तुमर्हसि ।

महता रचितत्वेन ^१प्रागुक्तः शिवस्योदयो यस्योक्तः तस्मिन्, ^२प्राक् सूचितानां पदार्थानामपि ^३षण्णां ^४प्रविभागं ^५चतुष्पादनिमित्तं च ^६प्रविभागं वक्तुमर्हसि ^७इत्यपिशब्दार्थः^८ ॥

‘ततः स भगवान्’ इत्यादि ।

ततः स भगवान्देवः स्फुरन्माणिक्यशेखरः^९ ॥६॥

^{१०}वाक्यानलसमुत्थेन ज्वालाव्यूहेन मन्त्रराट् ।

प्रददाह मुनेः सम्यग्ज्ञानं तृणराशिवत् ॥७॥

स्फुरन्माणिक्यं शेखरे^{११} यस्य ^{१२}स भगवान् ^{१३}मन्त्रैर्विराजते; पाशदाहादिकार्यं करोति गुह्यरित्यर्थः । वाक्यमेव अनलः तस्मादुत्थितेन ज्वालाव्यूहेन अनेकवाक्यार्थप्रकाशात्मना तद्विभागाज्ञानं तृणराशिवद् अक्लेशेन मुनेः प्रददाह^{१४} इति ॥ ६—७॥

तत्र पादप्रतिपाद्यत्वात् पदार्थप्रविभागस्य, आदौ पादविषयमज्ञानं निवर्तयितुं प्रथमं पादविभागमाह — ‘विवेको यत्र’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

विवेको यत्र तत्त्वानां कार्यकारणभेदतः ।

यथावदुचितं वस्तु हेयं चैवोपवर्ण्यते ॥८॥

विद्यापादः स विज्ञेयः सार्धेन परिमण्डितः ।

^{१५}श्लोकानां च सहस्रेण शास्त्रेऽस्मिन्मुनिसत्तम ॥९॥

^१ मतङ्ग० विद्या० १. ३०, ३१. वृत्तौ ।; प्रागुक्तं शिव० — अ; प्रागुक्तशिव० — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ मतङ्ग० विद्या० — १. २९ उ० वृत्तौ.

^३ अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^४ विभागं — ऐ.

^५ चातुष्पाद० — ऐ.

^६ प्रतिभावं — ई, उ.

^७ इतिशब्दो नास्ति — अ.

^८ शब्दात् । — ए.

^९ माणिक्यशेखरः — ओ.

^{१०} वाक्याकल० — ओ.

^{११} माणिक्यशेखरो — अ, आ, ई, उ, लृ, ए;

माणिक्यशेखरे — ऐ.

^{१२} ‘स’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{१३} तन्त्रैर्विरा० — ए.

^{१४} इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, लृ, ऐ.

^{१५} सहस्रेणैव श्लोकानां — ओ.

विवेकः तत्त्वानां सत्तासाधनमनुमानं, तेन हि^१ तत्त्वान्तरेभ्यस्तानि^२ विविच्यन्ते । स च कार्य-
कारणभेदतः प्रतिबन्धमूलतः^३, न अभिमानमात्रसिद्धः^४ । किं च यथावद् इति यथापरमार्थं यत्र
उच्यते इत्युपादेयं हेयं च उच्यते । सः प्रथमः पादो विद्यापादशब्दाभिधेयः ॥८-९॥

अथ द्वितीयं पादं विभजति — 'मुद्रामण्डलमन्त्राणाम्' इत्यादि ।

मुद्रामण्डलमन्त्राणां लक्षणं साधकात्मनाम् ।

आचार्याणां च विधिवत्सहस्रेणैव^५ वर्ण्यते ॥१०॥

क्रियापादः स विज्ञेयः सर्वानुग्रहलक्षणः ।

मुद्राश्च मण्डलानि च मन्त्राश्च वक्ष्यमाणाः, तेषां यत्र लक्षणं तथा साधयन्ति ये 'भुक्ति-
मुक्ती' ते साधकाः समर्थपुत्रकफलाधिनाः, तेषां लक्षणम् । आचार्याणां च । न च तल्लक्षण-
मात्रं, किं तु विधिः नित्यादिकर्मविषयः पुत्रकादिभेदेन विद्यते यस्य तद् विधिवत्लक्षणं यत्रोच्यते ।
सर्वेषां च 'समय्यादीनां'^६ द्विजातीनां वा शक्तिपातादियुक्तानां योजुग्रहो दीक्षाख्यः स लक्ष्यते
यत्रासौ तल्लक्षणः क्रियापादः ॥

तृतीयं पादं विभागेन दर्शयति — 'यत्रोपायः' इत्यादि ।

'यत्रोपायो विरक्तानां षडङ्गः सुमहात्मनाम् ॥११॥

रागिणामपि 'भोगार्थं' योगपादः स उच्यते ।

शतैः पञ्चभिराख्येयः श्लोकानामपि विस्तरात् ॥१२॥

विरक्तानां सुमुक्षूणां मुक्त्यर्थं रागिणां च भोगार्थं षट् प्रत्याहारादीनि अङ्गानि 'यस्य स
तथाभूतः उपायः यत्र उच्यते'^७ स तृतीयः पादः योगसंबन्धी, स च महान्चासौ ज्ञानसंस्कृतः
आत्मा च सुष्ठु येषां तेषामेव । तदन्येषां च ज्ञानिनां क्रियापाद इति भेदः ॥ ११-१२॥

चतुर्थस्य विभागः — 'समयाचार' इत्यादि ।

'समयाचारसद्भावस्थितिः'^८ 'स्वात्मनायलक्षणः'^९ ।

चर्यापादः समुद्दिष्टो यथावत्पञ्चभिः शतैः ॥१३॥

^१ ०मनुमानं कान्तेन हि — अ; ०मनुमाने
तेन हि — ऐ.

^२ ०भ्यस्तत्त्वानि — लृ.

^३ ०मूलः — आ, ई, उ; ०मूलम् — ए.

^४ नानुमानमात्रं — ऐ.

^५ ०सिद्धिः — ए.

^६ ०सहस्रेणोप० — ओ.

^७ भुक्तिमुक्ति — अ, लृ, ए.

^८ ०पुत्रफला० — आ.

^१ समर्थदीनां — अ, आ, ए; समय्यादीनां — ए.

^२ द्विजादीनां — लृ.

^३ यत्रोपाये — ओ.

^४ योगार्थं — मु, उ, ओ; वृत्त्यनुसारेण 'भोगार्थम्'
इति पाठः स्वीकृतः ।

^५ यस्य तथा० — अ.

^६ 'स' इति नास्ति — अ.

^७ समय्याचार० — मु, उ.

^८ सात्मनाय० — मु, उ.

^९ ०लक्षणा — ओ.

समयिपुत्रकादीनां पुरुषार्थाय ये आचाराः, तेषामेव मिलितानां परस्परव्यवहारः^१ सद्वादः शोभनो वादः; ^२शिष्यसब्रह्मचारिणां गुरुशिष्याणां वा । न तु ^३जल्पादिः, वादिप्रतिवादिविषय-त्वात्तस्य । तेषां स्थितिः स्वसमयात् सिद्धा यत्रोच्यते । स च^४ चतुर्थः पादः चर्यापादाख्य इति पादचतुष्टयविभागः^५ ॥१३॥

अधुना पदार्थविषयमज्ञानं निवर्तयितुं प्रथमपदार्थविभागस्तावदुच्यते — ‘लयभोगाधिकाराद्धः’ इत्यादि ।

लयभोगाधिकाराद्धस्त्रितत्त्वोक्तिनिदर्शनात् ।

पदार्थः पतिनामासौ प्रथमः परिकीर्तितः ॥१४॥

लयशब्देन समुपसंहृतकार्यात्मिका निष्कलशिवावस्थोच्यते । भोगशब्देन^६ पूर्वावस्था^७त्यागेन कार्यं ^८प्रत्युद्युक्ततामात्रा बिन्दुगता सकलनिष्कलावस्था । ^९यद्वक्ष्यति^{१०} —

“चतुर्मुक्तिमयं ^{११}शुभ्रम् यत्तत्सकलनिष्कलम् ।

तस्मिन्भोगः समुद्दिष्टः पत्युर्विश्वस्य सर्वदा ॥” इति ।

अधिकारपदेनापि तदवस्था^{१२}त्यागेन कार्यसंपत्तिशरीरता सदाशिवत्वं सकलावस्थोच्यते । तत्रैव शक्तीनामन्तर्भावः । यद्वक्ष्यति^{१३} —

“शक्तयो ^{१४}या व्यवस्थिताः ।” “तत्त्वेऽस्मिन्नीश्वराद्धये ।” इति^{१५} ।

विद्येश्वराणां च । यद्वक्ष्यति^{१६} —

“^{१७}तस्मिन्नेवेश्वरे तत्त्वे संस्थिताः परमेश्वराः ।” इति ।

तैल्यभोगाधिकारैः आह्वा^{१८} आह्वानं संज्ञा यस्य सः; ^{१९}पतिनामा प्रथमः पदार्थः ।

नन्वेवमप्यौपाधिका एव तत्र व्योमव्याप्यादयः शब्दाः सन्ति । ^{२०}तत्तत्तेषां विशेष उच्यते — त्रीणि तत्त्वानि समाहृतानि त्रितत्त्वम् । ^{२१}पात्रादिप्रतिषेधोऽत्र स्त्रीप्रत्ययः । तस्योक्तिः, तस्या निदर्शनं प्रकाशनं, तस्माद्धेतोः । एतदुक्तं भवति — तत्त्वत्रयस्यास्य लयभोगाधिकारलक्षणस्योक्ति-

^१—व्यवहाराः — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^२ शिष्यः सब्रह्म — अ; शिष्यस्य सब्रह्म — ए; सशिष्यसब्रह्म — ऐ.

^३ जल्पादिवादिविषयत्वात्तस्य — अ.

^४ चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^५ चतुर्विधविभागः — अ.

^६ विषयं ज्ञानं — ऐ.

^७ पादार्थः — आ, ई, उ.

^८ कारं वस्त्रं — ओ.

^९ कार्यात्मिकनिष्कलं — ऐ.

^{१०} अत्र अपिशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} पूर्वावस्था — अ.

^{१२} प्रत्युद्युक्तता — अ, आ.

^{१३} यद्वक्ष्यते — अ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० ३. ३४.

^{१५} शुभं — अ.

^{१६} त्यागसंपत्तिः शरीरता — आ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ५. १ पू, २ पू.

^{१८} वा व्यवस्थिताः — अ; समवस्थिताः — ऐ.

^{१९} इत्यादि — आ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ५. ५.

^{२१} तस्मिन्नेवेश्वरता परमेश्वरता इति । — अ.

^{२२} आख्या — ए.

^{२३} पतिनाम प्रथमः — आ, ई, उ; पतिनाम्ना प्रथमः — ऐ.

^{२४} तत एषां — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२५} ‘पात्रादिभ्यः प्रतिषेधो वक्तव्यः’ महाभाष्यम् २.४. ३०.

हृषा 'यत एते शब्दाः। न तु^१ व्योमव्याप्यादिवत् संज्ञाशब्दा एव ते। अतस्तत्त्वत्रयसंबन्धि^२
^३वक्ष्यमाणभुवनचतुर्दशात्मकं पतिपदार्थशब्देन संगृहीतं "भवति ॥१४॥

द्वितीयं पदार्थं विभजति — 'भोग्यभोक्तृत्वसंबन्ध' इत्यादि।

भोग्यभोक्तृत्वसंबन्धमायाधारसुसंचिते।

^४क्रियाज्ञानात्मिकाकीर्तिये च धर्माः ^५पतौ स्फुटाः ॥१५॥

^६शक्त्याह्वः स पदार्थोऽयं द्वितीयः परिभाष्यते।

भोग्याः स्त्रयादयोऽर्थाः, भोक्ता आत्मा, तेषां भावः भोग्यभोक्तृत्वम्, तस्य संबन्धः संपत्तिः, यस्माद् भोग्यभोक्तृत्वसंबन्धः कार्यकारणात्मकः^१। ^२तन्निमित्तं यो मायालक्षणः आधारः परम-
^३कारणं मायातत्त्वं, यच्च सुसंचितं शुद्धविद्यादेहभुवननादिसंचयरूपं^४। ^५तत्कारणं विद्यातत्त्वं
 ते द्वे तत्त्वे, ^६वक्ष्यमाणैर्विद्यामाया^७भुवनैरेकचत्वारिंशता सह शक्त्याह्वः पदार्थः। ^८अनेनैवं-
 भूतं तत्त्वद्वयं संगृहीतमित्यर्थः। ^९तथा क्रियाज्ञानात्मिकायाः परस्याः शक्तेः^{१०} कीर्तनं कीर्तिः
 अभिधानं ^{११}वाचकः शब्दो व्योमव्याप्यादिमन्त्रग्रामो ^{१२}विद्यातत्त्वाश्रितत्वात्^{१३} ^{१४}शक्त्याह्वः पदार्थ
 उच्यते। यद्वक्ष्यति^{१५} —

"एकाशीतिपदा ^{१६}देवी या सा शक्तिः शिवात्मिका।

^{१७}शान्तौ विनिर्गता पूर्वं स्थानं तस्यास्तदात्मकम् ॥" इति।

^१य एते — आ.

^२'तु' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^३संबन्धी — अ, आ, ई, उ

^४मतङ्गविद्यापादे ३. २३ — ३४ श्लोकेषु
 क्रमेण शान्ति-विद्या-प्रतिष्ठा-विद्या-शान्त्यती-
 ताख्यानि पञ्च भुवनानि वर्ण्यन्ते। ४. ९,
 १०; ५१, ५२ श्लोकेषु विद्येशानां भुवना-
 न्यष्टौ वर्ण्यन्ते। ४. ५३ — ५५ श्लोकेषु
 सदाशिवभुवनं वर्ण्यते। एवं चतुर्दशभुवनानि
 प्रतिपाद्यन्ते।

^५भवतीति। — अ, लृ, ऐ.

^६कर्मज्ञानात्मिकाः — मु.

^७पतेः — ओ.

^८शक्त्याह्वः — मु, उ.

^९कारणात्मकः — ई, उ.

^{१०}तन्निमित्तः — ई, उ.

^{११}कारणमाया० — ऐ.

^{१२}भुवननादिसंगृहीतमित्यर्थः। यद्रूपं — ऐ.

^{१३}तत्परमकारणं — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१४}मतङ्गविद्यापादे ७. १६. उ० — २३ श्लो-
 केषु विद्यातत्त्वभुवनानि एकविंशतिर्वर्ण्यन्ते।

८.७९ उ० — ९२ श्लोकेषु मायातत्त्वभुव-
 नानि विंशतिर्वर्ण्यन्ते। एवमेकचत्वारिंशद्-
 भुवनानि शक्तिपदार्थे प्रतिपाद्यन्ते।

^{१५}भुवनैकचत्वा० — अ, आ, लृ, ऐ.

^{१६}तदनेनैवं० — ए.

^{१७}'तथा' इत्यारभ्य 'विद्यातत्त्वाश्रितत्वात्' इत्यन्तं
 नास्ति — आ; तथा — अ.

^{१८}परस्याः स्थितेः — ई, उ, ए; परस्य शि..
 शक्तेः — ऐ.

^{१९}वाचकं — ऐ.

^{२०}विद्याश्रितत्वात् — लृ; विद्यातत्त्वात् — ए.

^{२१}अत्र 'तेन तत्स्थत्वादुपचारेण' इत्यधिकम् —
 आ; ३३ तमे पृष्ठे द्वितीयसंख्यानिर्दिष्टः
 'तेऽपि' इत्यारभ्य 'संगृहीतमित्यर्थः' इत्यन्तो
 भागो विपर्ययेणात्र लिखितः — ई, उ, ए, ऐ.

^{२२}शक्त्याह्वयः पदार्थः — ए; शक्त्याह्वयपदार्थः
 — ऐ.

^{२३}मतङ्ग० विद्या० ७. ३१.

^{२४}देवेन्द्रिया शक्तिः — अ; देवि या सा शक्तिः
 — आ; देव या सा शक्तिः — ऐ.

^{२५}शस्त्रौ — ए; शक्तौ — ऐ.

‘ये वक्ष्यमाणत्वेन धर्मरूपास्तेऽपि’ तत्स्थत्वादुपचारेण शक्त्याह्वाः पदार्था उच्यन्ते ।
‘यद्वक्ष्यति’ —

‘ब्रह्माण्यङ्गानि यानि स्युस्तानि सादाख्यगोचरे ।

तथाप्यनुग्रहार्थं तु तत्त्वे विद्याह्वये मुने ॥

द्रष्टव्यान्यधिकारेण” इति ।

‘इयदर्थजातं शक्तिपदार्थं’ संगृहीतमित्यर्थः ।

ननु शक्तय एवात्र संगृहीता इति केचित् । तदयुक्तम् । ^{१०}तासां पतिः ^{११}पदार्थकदेशेश्वरतत्त्वे
एवान्तर्भावस्य ^{१२}वक्ष्यमाणत्वान्नात्र पृथग्भावः । आदिसूत्रसूचितस्य बन्धपदपञ्चकत्वात्मनस्तत्त्वभुवनरूप-
स्य पदार्थसंग्रहप्रतिज्ञायामस्यामतिव्याप्तिः । विद्यामायात्मनस्तत्त्वादेरस्यासंग्रहादव्याप्तिश्च दोष इति ॥

तृतीयमपि ^{१४}पदार्थं प्रकटयति — ‘ये भूतभावतत्त्वाख्याः’ इत्यादि ।

ये भूतभावतत्त्वाख्या मायातः ^{१५}क्षुरिताः सदा ॥१६॥

^{१६}पदार्थश्च त्रिपर्वोऽयं तृतीयः शिवशासने ।

तत्र मायायाः ^{१७}तत्त्वशब्दवाच्याः कलादिकित्यन्ताः ^{१८}त्रिंशदर्थी उत्पन्ना इति वक्ष्यामः । भुव-
नात्मका ^{१९}स्त्वर्था विशिष्टरचनावत्त्वेन ^{२०}भोगसाधनतया भवन्तीति ^{२१}भावशब्देनाव निर्दिष्टाः । न
धर्मदियः । भोगपदार्थे एव तेषां संग्रहस्य ^{२२}वक्ष्यमाणत्वात् । ते च कलातो ^{२३}वामदेवादिभुवना-
दारभ्य कालाग्निभुवनं यावच्चतुष्षष्ट्यधिकशतत्रयसंख्याता ^{२४}इति वक्ष्यामः ^{२५}। भूतशब्दवाच्यास्तु
^{२६}तत्तद्भुवनजशरीर ^{२७}लक्षणा अर्था असंख्याता ^{२८}एवं मायातः समुत्पन्नाः । ते सर्वे एव ^{२९}तत्त्वभुवन-

^{१६}स पदार्थस्त्रि० — ओ.

^{१७}तत्त्ववाच्याः — अ, ऐ.

^{१८}त्रिंशदर्थ उत्पन्नः — अ,

^{१९}स्त्वार्थविशिष्टः — अ.

^{२०}रचनावत्त्वेन — ऋ, ऋ.

^{२१}भवन्ती — ऊ, ऋ, ऋ; भवतीति — ऐ.

^{२२}मत्तङ्ग० विद्या० २६तमे प्रकरणे ।

^{२३}वामदेवभुवना० — लृ, ए; वामदेवादीति
भुवना० — ए.

^{२४}षष्ट्यधिकं शतत्रयसंख्याताः — अ; षष्ट्य-
धिकं शतत्रयः संख्यातः — ऊ; षष्ट्यधिकं
शते त्रयस्संख्यातः — ऋ, ऋ; षष्ट्यधिका-
स्त्रयसंख्याताः — ए.

^{२५}मत्तङ्ग० विद्या. २३. ८५ वृत्तौ.

^{२६}तत्तद्भुवनजशरीर — आ; तद्भुवनजशरीर — ऐ.

^{२७}लक्षणार्था — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{२८}एवमायाताः — अ, ऊ; एवममायातः —
ई, उ, ऐ; एवमायातः — ऋ, ऋ.

^{२९}‘तत्त्व’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^१‘ये’ इत्यारभ्य ‘धर्मरूपाः’ इत्यन्तं नास्ति — ऐ.

^२‘तेऽपि’ इत्यारभ्य ‘संगृहीतमित्यर्थः’ इत्यन्तो
भागो नास्ति — आ.

^३शक्त्याह्वः पदार्थः — ई, उ, लृ; शक्त्या-
ह्वयः पदार्थः — ए; शक्त्याह्वयपदार्थः — ऐ.

^४उच्यते — ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^५यद्वक्ष्यते — अ.

^६मत्तङ्ग० विद्या० ७. २५ उ०, २६.

^७ब्रह्माण्यङ्गानि — ई, उ.

^८यदर्थजातशक्ति० — ऐ.

^९‘संगृहीतमित्यर्थः’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१०}तेषां — अ.

^{११}पादार्थकदेशमीश्वर० — अ; पादार्थकदेशे-
श्वर० — आ, ई, उ.

^{१२}तत्त्वान्तर्भावस्य — अ.

^{१३}मत्तङ्ग० विद्या० ५. १, २ वृत्तौ.

^{१४}अपिशब्दो नास्ति — लृ.

^{१५}क्षुरिताः — ओ.

शरीरात्मकैस्त्रिभिः पर्वस्थानीयैराकारैर्युक्तत्वाद् अत्र तृतीयः पदार्थः ^१त्रिपर्व इत्युच्यते । एतावतो-
^२ऽर्थसमूहस्यात्र संग्रह इत्यर्थः । एवं मूलसूत्राद् बन्धपद^३पङ्क्तिः शुद्धाशुद्धरूपात्र पदार्थत्रयेण
 तावत् संगृहीतेति^४ ॥

चतुर्थः 'पदार्थो विभज्यते — 'योऽस्वतन्त्रः' इत्यादि ।

योऽस्वतन्त्रः पशुर्भोक्ता क्षेत्री ^५पाशयः पुमान्स्फुटम् ॥१७॥

पदार्थः पशुनामाऽसौ चतुर्थो मुनिपुङ्गव ।

^६कुतोऽसौ अस्वतन्त्रः यतः 'पशुः पशुत्वेन मलेन आवृतस्वरूपो विज्ञानकेवली । यश्च पशु-
 त्वेऽपि सति ^७'भोक्ता भोगप्रदकर्मयुक्तो भोगयोग्यः'^८ प्रलयकेवली । यश्च मलकर्मयुक्तोऽपि क्षेत्रेण
 कलादिक्षित्यन्तेन ^९'तात्त्वशरीरेण ^{१०}'संबद्धोऽप्राप्त^{११}बाह्यशरीरः प्रणष्टबाह्यशरीरो वा सकलः । यश्च
 मल^{१२}'कर्मकलादियुक्तोऽपि ^{१३}'स्फुटं कृत्वा पाशयः ^{१४}'बाह्येन यथाक्रमं कलादि^{१५}'क्षित्यन्तभुवनजेन स्थूल-
 शरीरेण ^{१६}'युक्तः सकलविशेषः'^{१७} एव । स चतुरवस्थोऽपि ^{१८}'पशुत्वेनावियुक्तत्वात् ^{१९}'पशुपदार्थशब्दे-
 नोच्यते । ततश्च सूत्रादणुर्वन्धश्च ^{२०}'संगृहीतः । तेन विना ^{२१}'पशुत्वायोगादित्येवं समस्ततत्त्व^{२२}'भुव-
 नानां संग्रहः पदार्थचतुष्टयेनोक्तः ॥

अधुना ^{२३}'सूत्रात् सोपानशब्दार्थसंग्रहाय ^{२४}'पञ्चमः पदार्थः^{२५} — धर्माधर्मविपाकाख्याः' इत्यादि ।

धर्माधर्मविपाकाख्याः ^{२६}'स्थितौ भोक्तुरिहागताः ॥१८॥

साध्यसाधनभावेन ^{२७}'संस्थिता ये परस्परम् ।

पञ्चमः स^{२८} तु बोद्धव्यः पदार्थो भोगसंज्ञकः ॥१९॥

^१ त्रिपूर्वेत्यु० — ऋ.

^२ -ऽर्थः समूह० — अ.

^३ ० पङ्क्तिशुद्धाशुद्ध० — अ, ई, उ, ए.

^४ संगृहीते — अ; संगृहीता — आ, ई, उ, लृ, ए.

^५ पदार्थो — ए.

^६ पाशयश्च यः स्फुटः । — ऊ, ऋ, ॠ; पाशः

पुमान्स्फुटम् — ओ.

^७ कृतेऽसौ — अ.

^८ 'पशुः' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^९ स्वरूपोऽपि ज्ञान० — अ.

^{१०} भोक्तुर्भोग्यप्रद० — अ.

^{११} ० भोग्यः — अ.

^{१२} तत्त्व० — अ.

^{१३} सम्बन्धो० — अ, आ, ई, उ, ऋ, ॠ, लृ, ए, ऐ.

^{१४} 'बाह्य' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१५} कर्मादि० — आ.

^{१६} विस्फुटं — ऐ.

^{१७} पाशयेन — ऐ.

^{१८} क्षित्यन्तेन भुव० — ऊ, ऋ, ॠ, लृ.

^{१९} 'युक्तः' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए.

^{२०} ० विशेषण — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} पशुत्वेनापि युक्त० — अ, लृ, ए; पशुत्वेन
 वियुक्त० — ऐ.

^{२२} पाशुपदार्थ० — अ, ऐ.

^{२३} संगृहीतौ — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२४} पशुत्वयोगा० — अ, लृ.

^{२५} भुवनभूताश्च सं० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} सूत्रं सोपान—अ; सूत्रात् बद्धसोपान—ऐ.

^{२७} पञ्चमपदार्थः — ऐ.

^{२८} अत्र 'प्रपद्यते' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९} स्थिता भोक्तुमिहागताः — मु, उ; स्थितौ
 भोक्तुरिहागतः — ऊ, ऋ, ॠ; स्थितौ
 भोक्तुमिहागताः — ओ.

^{३०} संस्थितौ यः — ऊ, ऋ, ॠ, .

^{३१} तु स विज्ञेयः — ऊ, ऋ, ॠ.

^१धर्माधर्मा ज्योतिष्टोमब्रह्महत्यादयः आम्नायसिद्धाः प्रागनुष्ठिताः, बुद्धौ संस्काररूपतया ^२गुण-
त्वेनोच्यन्ते । यावन्न परिपाक^३ प्राप्ताः ^४“नामिधं परिणमत” इति तु परस्परपकारेण परिपक्वाः
‘स्थिताः स्थितिकाले’ ^५भोक्तुः सुखदुःखात्मना समुपस्थिताः । तेषामेव धर्माधर्माणां विपाकाख्या
भावप्रत्ययरूपाः कथ्यन्ते । तेषां भोगहेतुत्वाद् भोगसंज्ञकोऽत्र पञ्चमः^६ ^७पदार्थं ^८उच्यते । यः
प्रतिस्थानं ^९दीक्षया क्षपयितव्य इति दर्शयिष्यामः^{१०} ॥१८—१९॥

अधुना सूत्रोपात्त^{११}बन्धादिनिवृत्तिसत्ताभिव्यक्तयोः उपायसंग्रहाय षष्ठः पदार्थो विभज्यते — ‘ये
मन्त्राः’ इत्यादि ।

ये मन्त्राः शुद्धमार्गस्थाः शिवभट्टारकादयः ।

मुद्रारुच शक्तिपूर्वाः स्युर्ये चार्थाः परिविस्तृताः ॥२०॥

^{१२}पादत्रय उपायो यः संसारोद्धारकारणम् ।

^{१३}षष्ठः सोऽभिहितस्तन्त्रे पदार्थः पारमेश्वरे ॥२१॥

ये शुद्धमार्गे विद्यातत्त्वे स्थिताः मन्त्राः । ^{१४}न त्वशुद्धे । ^{१५}यच्छ्रूयते^{१६} —

“अन्ये प्राधानिका मन्त्रा ब्रह्मविष्णवादयोऽपरे^{१७} ।

साम्भजनास्तेऽण्डमध्यस्थाः ^{१८}सात्त्वराजसतामसाः ॥” इति ।

ये च शिवभट्टारकादयो ^{१९}मन्त्रप्रयोजकत्वेन विद्यापादे वक्ष्यमाणाः^{२०} । आदिग्रहणा^{२१}दनन्ते-

^१धर्माधर्मज्यो० — अ, आ, ऊ, ऋ, ॠ, ए;
धर्माधर्मौ ज्यो० — ऐ.

^२गुणत्वेनोच्यते — आ, ऐ; गुणतत्त्वेनोच्यन्ते —
ई, उ; गुणतत्त्वेनोच्यते — ए.

^३परिपावनं — ऊ, ऋ, ॠ.

^४आकरो न लभ्यते ।

^५‘स्थिताः स्थिति’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^६कालो — ऐ.

^७भोक्तृसुख० — अ, लृ; भोक्तृ सुख० — आ,
ई, उ, ए ऐ.

^८विभावाख्या — ऐ.

^९ते भोग० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ,
ए, ऐ.

^{१०}अत्र ‘सः’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ,

^{११}पादार्थः — ऋ, ॠ, ऐ.

^{१२}उच्यन्ते — ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए, ऐ.

^{१३}दीक्षा क्षपयितव्य — अ; दीक्षया क्षपितव्य
— आ, ई, उ; दीक्षया क्षपितव्य — ऊ,

ऋ, ॠ.

^{१४}मतङ्ग० विद्या० २६. १ पू० वृत्तौ ।

^{१५}बन्धाभिनि० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१६}पादत्रये स चोपायः — मु, उ, ओ.

^{१७}षष्ठोऽप्यभिहित० — मु, उ, ओ.

^{१८}नन्वशुद्धे — अ, लृ; न त्वशुद्धेः — ऐ.

^{१९}यदुच्यते — उ, ऋ, ॠ.

^{२०}अथं श्लोकः श्रीमद्भारवैष्णुक्तमिति मृगेन्द्र-
वृत्तिदीपिकायामुपोद्घातप्रकरणे २२ तमश्लो-
कविवरणे निर्दिष्टः । किं तु मुद्रितरौरवे
नोपलभ्यते ।

^{२१}विष्णवादयोऽपराः — अ, लृ, ऐ; विष्णवा-
दयोऽपराः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२}सत्त्व० — अ.

^{२३}मन्त्राः प्रयोज० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२४}‘विद्यापादे’ इत्यत्र ‘विद्याप्रकरणे’ इति स्था-
तव्यमिति भाति; मतङ्ग० विद्या० ७.

२४ — ३४ पू० श्लोकेषु.

^{२५}दनन्तादिमन्त्रेशा — ऊ, ऋ, ॠ.

शादिमन्त्रेशा दीक्षादावुपायत्वेन ये विहिताः । याश्च शक्तिपूर्वाः शक्त्याद्याः मुद्राः वक्ष्यमाणाः^१ ।
^२ये चार्थाः दीक्षोत्तरं नित्यं नैमित्तिककाम्यात्मकाः परिविस्तृताः^३ वक्ष्यमाणाः । विद्यापादोक्तस्यो-
 पायस्य मन्त्रादेश्वत्तत्वात्^४ तद्व्यतिरिक्ते पादत्रये^५ उपायो यः दीक्षाद्यात्मकः संसारोद्धारकारणत्वेन
 वक्ष्यमाणः^६ स सर्वोऽत्र^७ ।^८षष्ठः उपायः पदार्थ उच्यते । एतावतोऽर्थ^९ जातस्यादिसूत्रे संग्रह
 इत्यर्थः ॥२०-२१॥

प्रकरणार्थोपसंहाराय, वक्ष्यमाणप्रकरणोपक्रमाय^{१०} चोच्यते — 'संख्या तन्त्रार्थयुक्त्या' इत्यादि ।

संख्या तन्त्रार्थयुक्त्या गुरुलघु^{११} लघुतानुक्रमेणैवमुक्ता^{१२}

पादानां यो विभागः स^{१३} सकलनिगमव्यापकत्वाद्भिभक्तः ।

संक्षेपोक्त्याऽध्वसंस्था^{१४} पतिपशुविषयाः^{१५} सूचिताः षट्पदार्था-

स्तेषामादौ गरीयान्पतिरिति^{१६} गदितः प्रोच्यते स क्रमेण^{१७} ॥२२॥

^{१८}पादानां विद्यादिविषयाणां चतुर्णां^{१९} यात्र ग्रन्थसंख्या^{२०} सा^{२१} गुरुश्च लघुश्च^{२२} लघुश्च ।
 द्वितीयेन लघुशब्देन प्रकरणाल्लघुतरश्च^{२३} गुरुलघुलघवः, तेषां भावो गुरुलघुलघुता सैव अनुक्रमः,
 तेन उक्ता । अथ कथं सा^{२४} विपरीतानुक्रमेण^{२५} नोक्ता । यतः, तन्त्रस्य विद्यादिपादात्मनो
 योऽर्थः तस्य युक्तिः^{२६} योजना,^{२७} तथा हेतुभूतया संख्या इयमुक्ता; ततो न विपरीतानुक्रमेण संभवति ।

^१ मतङ्ग० क्रियापादे दीक्षापटले ५ — १२
 श्लोकेषु वक्ष्यमाणाः ।

^२ एवं त्वादीक्षोत्तरनित्य — अ.

^३ नैमित्तिककर्मात्मकाः — अ; नैमित्तिकामि-
 कात्मिकाः लृ.

^४ वक्ष्यमाणस्वविद्या० — अ; मतङ्ग० चर्या-
 पादे वक्ष्यमाणाः ।

^५ तद्व्यतिरिक्तपाद० — अ; तद्व्यतिरिक्तो पाद०
 ऊ, ऋ, ॠ.

^६ उपाये — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ अत्मकसंसारो० — अ, ऐ.

^८ मतङ्ग० क्रिया० दीक्षापटले श्लो० २, ३.
 पू० वृत्तौ वक्ष्यमाणाः, मतङ्ग० विद्या०, २३,
 ६३ वृत्तावपि सूचितः ।

^९ 'अत्र' इत्येवमास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} षष्ठपदार्थ उपाय इत्युच्यते — ऊ, ऋ, ॠ ;
 षष्ठ उपायपदार्थ उच्यते — लृ; षष्ठो-
 पायपदार्थ उच्यते — ऐ.

^{११} शतस्यायं संग्रहः — ऊ, शतस्यायं संग्रहः
 — ऋ, ॠ; शतस्य सूत्रे संग्रहः — ऐ.

^{१२} उच्यते — ऋ, ॠ.

^{१३} लघुतोऽनु० — ऊ.

^{१४} क्रमेणैव युक्त्या — मु, उ; भोक्ता —
 ऊ, ऋ; भोक्ता — ऋ.

^{१५} सकलजगतो व्यापक० — मु; निखिलसंहिता
 व्यापक० — उ; सकलसंहिताव्यापक० — उ०
 पाठान्तरं; सकलजगता व्यापक० — ऊ,
 ऋ, ॠ.

^{१६} संस्थाः — उ, ओ.

^{१७} पशुपतिविषयाः — मु.

^{१८} जगतः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} प्रोच्यतेऽनुक्रमेण — मु; सोच्यतेऽनुक्रमेण —
 उ, ओ.

^{२०} पदानां — अ, आ, ई, उ.

^{२१} तथात्र — ए.

^{२२} 'सा' इत्येतन्मास्ति — अ, लृ, ऐ.

^{२३} गुरुलघुलघुश्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} 'लघुश्च' इत्येतन्मास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} अत्र 'ते' इत्यधिकम् — ऋ.

^{२६} विपरीतानुक्रमेणोक्ता — अ, ई, उ, लृ, ए, ऐ;
 विपरीतक्रमेणोक्ता — आ; विपरीतक्रमेण
 नोक्ता — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} योजनं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२८} तथा — अ, आ, लृ, ऐ.

न हि विद्यापादार्थस्य^१ लघुना^२ ग्रन्थेन योजनमुपपद्यते । क्रियापादार्थस्य^३ वा लघुतरेणेत्यर्थः । तथा विद्यापादादीनां यो विभागो लक्षणं स^४ सकलसंहिताव्यापकोऽप्यत्र^५ प्रतिपादितः । किं च संक्षेपतः तत्त्वानाम् अव्यवस्थाप्यत्र प्रथमेन पदार्थत्रयेण सूचिता । तथा पतिः प्राप्यतया विषयो येषां, पशुश्च^६ नेयतया ते पतिपशुविषयाः सूचिताः षट्पदार्था अप्यत्रेति उपसंहारः ।

अथ वक्ष्यमाणप्रकरणार्थोपक्रमः तेषां षण्णां पदार्थानाम् आदौ यः पतिरिति गदितः 'पदार्थः सः प्रोच्यते लयभोगाधिकारक्रमेणेति'^७ ॥२२॥

^१इति ^{११}श्री^{१२}भट्ट^{१३}नारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठ^{१४}विरचितायां मतङ्गवृत्तौ
(विद्यापादे) उद्देशप्रकरणं ^{१५}द्वितीयं [समाप्तम्]
[द्वितीयः पटलः]

^१ पदार्थस्य — अ; पादात्तस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ अत्र 'लघुना' इत्यधिकम् — अ, लृ, ऐ.

^३ पदार्थस्य — अ; क्रियापादस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ 'स' इत्येतन्नास्ति — अ, ई, उ, लृ, ए.

^५ व्यापकोऽत्र — आ.

^६ प्रणेयतया — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ ०क्रमेणार्थस्तेषां — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ पदार्थः संप्रोच्यते — अ, आ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ;

पदार्थानुक्रमेण सह प्रोच्यते — ऐ.

^९ भोगानुक्रमेणेति — ऊ, ऋ,

^{१०} 'इति श्री' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ

^{११} 'श्री' इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ; 'श्री' इत्यस्य स्थाने 'श्रीमत्' इति दृश्यते — लृ.

^{१२} 'भट्ट' इत्येतन्नास्ति अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१३} नारायणात्मज — ऊ, ऋ, ॠ; नारायण-कण्ठात्मक — ई, उ.

^{१४} कृतायां — ऊ, ऋ, ॠ

^{१५} 'द्वितीयं' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

तृतीयः पटलः

लयभोगाख्यतत्त्वद्वयविचारप्रकरणम्

^१अथास्मिन् ^२पटलान्तरारम्भे ^३पञ्चविधः संबन्धः प्रोच्यते । यदुक्तं ^४‘श्रीमत्पौष्करे’ —

“अनन्तरं यत्पटलात्सूत्रं ^५तन्त्रे प्रवर्तते ।

वक्तव्यस्तस्य संबन्धः पञ्चधा समवस्थितः” ॥

‘तन्त्र’वस्त्वात्मकात्सूत्राद्वाक्यात्प्रकरणात्तथा” ॥

^६‘पटलाच्च’ इति ।

तन्त्रे ^७तन्त्रवस्तुनः षट्पदार्थात्मिनः ^८प्रतिज्ञातत्वात् ^९तन्त्रवस्तुसंबन्धः पतिपदार्थत्वेन” ॥ सौत्रस्तु अथशब्देन सूचितः, ^{१०}‘पदपङ्क्तिपदेन’ चाभिहितः । वाक्यात्मकोऽनेकविधः ^{११}‘धातुर्वक्त्राम्बुजोद्गारा-
दित्यादिवाक्योक्तः” ॥ प्राकरणिकस्तु” पादगतो विद्यापादात्मकः । पाटलिकस्तु पूर्वपटलोप”संहार
एव सूचितः” ॥ ^{१२}‘सर्वत्रापि पूर्वपटलोपसंहारे एव ^{१३}पाटलिकः संबन्धः श्रूयते । प्रकरणसंबन्धोऽपि
विद्यापादं यावदेकरूप एवेति” किं तयोरसकृद्वचनेन । यदाहुः — ^{१४}“अतः कष्टतरं नास्ति यदुक्तं
पुनरुच्यते” ^{१५}इति । सूत्रवस्तुवाक्यात्मकस्तु पतिपदार्थ”विचारान्तं यावदेकरूप एवेति” पटल-
^{१६}चतुष्टयानन्तरं ^{१७}‘पदार्थान्तरे’ दर्शयिष्याम” इत्यतोऽनन्तरेण” वक्तव्यतया पतिपदार्थः” प्रतिज्ञात”
उच्यते — ‘अथ पत्युः’ इत्यादि ॥

उ, लृ, ए; ०द्गारादिभिर्वाक्यैः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८}तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९}०संहारेण सूचितः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए;

०संहार एव उक्तः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०}मतङ्ग० विद्या० २. २२ वृत्तौ

^{२१}‘सर्वत्रापि’ इत्यस्य स्थाने ‘इत्येष च प्रति-
पटलमनुसंधेयः । यतः प्रतिपटलमत्र’ इति
दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ; ‘सर्वत्रापि’ इत्यस्य
स्थाने ‘तत्र’ इति दृश्यते — ए.

^{२२}पाटलिकसं० — ए.

^{२३}इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४}आकरो न लभ्यते ।

^{२५}इतिशब्दो नास्ति — ए.

^{२६}विचारं याव० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७}इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८}चतुष्टये अनन्तरं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९}पदार्थान्तरेण — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{३०}प्रदर्श० — लृ.

^{३१}मतङ्ग० विद्या० ७. १ पू० वृत्तौ ।

^{३२}०ऽनुक्रमेण — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३३}पदार्थे — ए.

^{३४}मतङ्ग० विद्या० २. २२ वृत्तौ ।

^१‘अथास्मिन्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ,

लृ, ए, ऐ.

^२पटलानन्तरा० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^३पञ्चविधसं० — ऐ.

^४श्रीपौष्करे — ऊ, ऋ, ॠ.

^५मुद्रितपौष्करे नोपलभ्यते

^६तत्र — ए.

^७०स्थिताः — ऐ.

^८तत्र — अ.

^९०वस्त्वष्टकात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०}प्रकरणं तथा — अ; प्रकरणादपि — ऊ,

ॠ, ॡ.

^{११}पटलाश्च — अ.

^{१२}तन्त्रे वस्तुनः — अ.

^{१३}मतङ्ग० विद्या० १. २९ उ०

^{१४}तत्र वस्तु० — अ, लृ.

^{१५}पदार्थः । — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६}पादः पङ्क्ति० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७}मतङ्ग० विद्या० २. १ पू०

^{१८}मतङ्ग० विद्या० १. ३० उ०

^{१९}०द्गारादिति वाक्येनोक्तः — अ, आ, ई,

अथ पत्युरधिष्ठानं स्वशक्तिकिरणात्मकम्^१ ।

तस्यां दिवि सुदीप्तात्मा निष्कम्पोऽचलमूर्तिमान् ॥१॥

काष्ठा सैव परा सूक्ष्मा सर्वदिवकामृतात्मिका ।

प्रध्वस्तावरणा शान्ता वस्तुमात्रातिलालसा^२ ॥२॥

आद्यन्तोपरता^३ साध्वी मूर्तित्वेनोपचर्यते ।

स्थितावन्योन्यलोकेऽस्मिन्संविदा नोपलभ्यते ॥३॥

अथेति पदार्थसंग्रहानन्तरं^४ पतिपदार्थं सधर्मकं युक्तितो विचारयितुं तावद् विशिष्टलक्षणोऽत्र प्रतिजानाति । तस्मिन्स्तु^५ सिद्धे लयभोगाधिकाश्रमेऽत्र प्रतिपादयितुं शक्य इति^६ पश्चात्तत्प्रतिपादयिष्यति — “तस्मादेव परं तत्त्वम्” इत्यादिना । तत्र पत्युः परमेश्वरस्य पतिपदार्थत्वेन ‘संगृहीतस्य’^७ आधिक्येन सर्वकालव्याप्त्या स्थीयते^८ यस्मिन्स्तद्^९ अधिष्ठानं^{१०} विशिष्टं स्थानमेव ‘प्रोच्यते’ इत्यनुषङ्गः^{११} । तच्च^{१२} तस्य^{१३} विद्येश्वरादीनामिव न^{१४} व्यतिरिक्तम् । अपि तु स्वशक्तिरेव ज्ञानक्रियात्मिका; किरणाः^{१५} सवितुरिव दाह^{१६} प्रकाशादिकर्तृत्वात्;^{१७} तदात्मकम् । शक्तय एव तत्राधिष्ठेयत्वेनोपचर्यन्ते इति यावत् । ततश्च^{१८} तत्रापि ये विद्यात्मकं बन्धवं वा भुवनं^{१९} बिन्दुरूपः शिवो ध्येयः^{२०} इत्याद्यन्यार्थश्रुतिजनितभ्रान्तयः कल्पयन्ति ते प्रतिक्षिप्ताः । यथा चास्यां दिवि सविता^{२१} दाहकप्रकाशकस्वभाव एव, तथा तस्यां^{२२} स्वशक्तिकिरणात्मिकायां^{२३} परस्यां दिवि क्रीडास्थाने सुष्ठु^{२४} दीप्तः सर्वविषयज्ञानैश्वर्यदीप्तिभिः आत्मा^{२५} स्वभावो यस्य^{२६} स^{२७} तत्स्वरूप

^१ ०करणात्मकम् । — ओ.

^२ ०मात्रात्र लालसा — ऊ; मात्रा तु लालसा — ऋ, ॠ.

^३ साध्वीमूर्ति० — ओ.

^४ संग्रहादनन्तरं — आ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^५ तुशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^६ पश्चात्तान् प्रति० — ऋ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ३. २० उ०

^८ मतङ्ग० विद्या० २. १४ वृत्तौ ।

^९ अधिकेन — ऐ.

^{१०} व्याप्यास्थीयते — अ.

^{११} तस्मिन्स्तद् — ए.

^{१२} विशिष्टस्थान० — ऋ, ॠ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० २. २२ तमश्लोकात् ।

^{१४} ‘तस्य’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१५} विद्याविद्येश्व० — ऐ.

^{१६} व्यतिरिक्तः — अ.

^{१७} सवितरीवादाह० — ऐ.

^{१८} ०प्रकाशाधिकर्तृ० — ऋ; ०प्रकाशकर्तृ० — लृ

^{१९} तदात्मकाः — ऐ.

^{२०} अत्र ‘तस्मात्’ इत्यधिकम् — अ.

^{२१} तच्च — अ, आ, ई, उ, ऊ, लृ, ए.

^{२२} ‘बिन्दुरूपः शिवो ध्येयः’ इत्ययं भागः सार्धं-त्रिशतकालोत्तरवृत्तौ यजनप्रकरणे पञ्चम-श्लोकविवरणे ‘यदुक्तं श्रीमतपौष्करे’ इति उद्धृतः । परं तु मुद्रितपौष्करे (ज्ञानपादे) नोपलभ्यते ।

^{२३} इत्याद्यनर्थश्रुति० — ऐ.

^{२४} प्रक्षिप्ताः — अ, लृ, ऐ.

^{२५} दाहप्रकाशकस्व० — आ; दाहप्रकाशस्व० — लृ.

^{२६} ‘स्व’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२७} ०किरणात्मकायां — ए.

^{२८} दीप्तसर्व० — अ, लृ, ऐ.

^{२९} ०ज्ञानैश्वर्यादिभिरात्मा — ऊ, ऋ, ॠ; ०ज्ञानैश्वर्यादिभिरात्मा — ऐ.

^{३०} ‘स’ इत्येतन्नास्ति — अ, ऐ.

^{३१} एतत्स्वरूप — आ, ई, उ.

एव 'पतिरित्यर्थः' । न तु 'मनःसंयोगान्नैयायिकादिसिद्धस्येश्वरस्येव', बुद्धिसंयोगात् 'पातञ्जल-
सिद्धस्येव वा तस्य 'संज्ञानादीप्तिः । तत्संयोगस्य 'व्यापकाव्यापकवर्तित्वेन घटाकाशसंयोगस्ये-
वाव्यापकत्वात् तत्र पुरुष इव समस्तवस्तुव्यापकज्ञानक्रियास्वरूपकार्यानुपपत्तिः' ।

'ननु अव्यापकानामपि परमाणूनां व्यापक' पृथिव्यादिद्रव्यकार्यदर्शनादनैकान्तिकमेतत् । न ।
तस्य 'तन्मात्रकार्यत्वेन वक्ष्यमाणत्वात्' परमाणुकार्यत्वासिद्धेः । सिद्धावपि नैकस्तस्यारम्भको
भवद्भिः 'परमाणुरिष्यते । अपि तु प्रत्यवयवं बहवः' । 'बहूनां च 'मूर्तानामव्यापकत्वासंभवा-
न्नानैकान्तिकः ।

ननु वटबीजादेर्महतो^{१८} वटादेर्जननादनैकान्तिकः^{१९} । न^{२०} । 'भूम्युदकादीनामपि तत्र हेतुत्वा-
दिति वक्ष्यामः'^{२१} । 'सर्वविषय' व्यापक' ज्ञानादियुक्तश्चायं 'पतिः । अतो नाव्यापकमनःसंयोगो-
ऽत्र हेतुः । अपि तु तथाभूतज्ञानादिस्वभावतैव ।

ननु पातञ्जलानां बुद्धेर्व्यापकत्वान्नैष प्रसङ्गोऽत्र । न । व्यक्तत्वेन 'व्यापकत्वायोगाद् महा-
भूतादिवत् । प्रोक्तं च सांख्यैः' —

“हेतुमदनित्यमव्यापि सक्रियमनेकमाश्रितं लिङ्गम् ।

सावयवं परतन्त्रं व्यक्तं विपरीतमव्यक्तम् ॥” इति ।

तेन तेषामप्येष प्रसङ्ग एव ।

'पतिरित्यर्थः' इत्यस्य स्थाने इतिशब्दो वर्तते ।
— ए.

^१ ननु — अ; स तु — ऋ.

^२ मनःसंयोगो नैया० — अ.

^३ नैयायिकादिसिद्धस्येव — आ; नैयायिक-
सिद्धस्येश्वरस्येव — ऊ, ऋ; नैयायिक-
सिद्धस्येश्वरस्यैव — ऋ.

^४ पातञ्जलि० — अ, ऊ, ऋ, ए.

^५ संज्ञादानादीप्तिः — अ; संज्ञानादिदीप्तिः —
ई, उ, ए; ज्ञानादिदीप्तिः — ऊ, ऋ, ए;
संज्ञानदीप्तिः — ऐ.

^६ व्याप्यव्यापक० — ऐ.

^७ संयोगस्यैवा० — ऐ.

^८ क्रियारूपा कार्यानुपपत्तेः — ऊ, ऋ, ए;
क्रियारूपकार्यानुप० ... लृ; क्रियात्मस्वरूप-
कार्यानुपपत्तिः — ए.

^९ ननु व्यापका० — अ, लृ, ए.

^{१०} पृथिवीद्रव्यादिकार्यदर्शना० — ऋ, ए; पृथि-
व्यादिकार्यदर्शना० — ए.

^{११} तावन्मात्रत्वेन — ऊ, ऋ, ए; तन्मात्रकार्य-
त्वेन — लृ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० १८. १०५ पृ० वृत्तौ ।

^{१३} 'परमाणुः' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१४} अत्र 'एव' इत्यधिकम् । ऊ, ऋ, ए.

^{१५} 'बहूनां च' इत्यस्य स्थाने 'ब्रह्मज्ञान' इति
दृश्यते — ए.

^{१६} मूर्तानां व्यापकत्वा० — अ, लृ, ऐ; मुक्ता-
नां व्यापकत्वा० — ए.

^{१७} बीजादिना महतो — ऋ, ए; बीजान्म-
हतो — ऐ.

^{१८} दनेकान्तः — अ, ई, उ, लृ, ए; दनेकान्तिकः
— आ, ऐ.

^{१९} 'न' इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२०} नम्येरकादीनामपि — ऐ.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० १९. ३३ पृ; २०. ३ पृ;
२१. ३ उ; २. ५ उ ६. २३. १ उ०—६पृ०
श्लोकेषु

^{२२} सर्वविषये व्या० — ऐ.

^{२३} 'व्यापक' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ए.

^{२४} संज्ञानयुक्त० — आ, ई, उ.

^{२५} पतिरनेक नाव्यापक (?) — ऐ.

^{२६} व्यापृत्वायोगाद् — ऐ.

^{२७} सांख्यका० — १०.

किं च निष्कम्पः । न बिन्दुसदाशिवात्मना भेदेन, नापि मन्त्रमन्त्रेश्वराणां भेदेन, नापि मायादिपृथिव्यन्तेन भेदेन सकम्पः परिणामी; न तत्प्रकृतिरूपादानमित्यर्थः । मृदादिवदचैतन्य-प्रसङ्गादिति वक्ष्यामः^१ । ततश्च यैः कौलादिशास्त्रवासनया विवर्तपरिणामपक्षयोरन्यतराम्युप-गमेनात्र पत्युरद्वैतवादः समारोप्यते ते प्रतिक्षिप्ताः । कथं तर्हि अत्र सकलनिष्कलादिभेदः । न मुख्यः । अपि तूपचरित^२ एवेति वक्ष्यामः^३ । “तनुस्तस्योपचारेण” इत्यादिना ।

“अन्यस्तु — अशरीरो ह्यधिष्ठाता नात्मा मुक्तात्मवद् भवेत् ।” इत्येतद्दोषभयात् पतिः शरीरयुक्त एवाम्युपगतः पाञ्चरात्रादिभिः । तद्व्यावर्तनाय अचलमूर्तिमान् इति । द्विविधा^४ ह्यात्मनां मूर्तिः चला च^५ अचला च । तत्र चला तात्त्वभौवनशरीरात्मिका । अचला तु ज्ञान-क्रियात्मिकेति^६ वक्ष्यामः^७ । स चाचलमूर्तिमान् । न तु तात्त्वेन^८ बाह्यशरीरेण वा युक्त इत्यर्थः । ननु^९ तदप्यचलमेव तस्य तैरभ्युपगम्यते । तदयुक्तम्^{१०} । संनिवेशवतामकर्तृपूर्वकत्वासिद्धेः, तत्र वा^{११} तत्सिद्धयर्थमभ्युपगमे तेनैव^{१२} संनिवेशवत्त्वादेर्हेतोः^{१३} तनुकरणभुवनादीनां कर्तृपूर्वकत्व-

^१ भेदनेनापि — ऋ.

^२ मन्त्रेश्वराणामायादि — ऊ, ऋ, ऋ; मन्त्रे
श्वराणां मायादि — ऐ.

^३ न च मायादि — आ, ई, उ, लृ, ए.

^४ ‘सकम्पः’ इत्यनन्तरं ‘न बिन्दुसदाशिवात्मना परिणामीव’ इत्यधिकम् — ऊ; ‘परिणामीव’ इत्यधिकम् — ऋ.

^५ परिणामी न तत्प्र — ई, उ; परिणामीव
तत्प्र — ऊ, ऋ, ऋ.

^६ मृदादिवदचैतन्य — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ,
लृ, ए, ऐ.

^७ मतङ्गं विद्या ३. २० उ० वृत्तौ ।

^८ शास्त्रान्तवासनया — ऋ, ऋ.

^९ परिणामयोः पक्षयोरन्यतरत्वाभ्युप — लृ.

^{१०} पत्युरद्वैतवादः समा — ऋ, ऋ; पत्युरद्वैतः
समा — लृ.

^{११} प्रतिक्षेप्याः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए;
प्रक्षेप्याः — ऐ.

^{१२} ‘अपि’ इत्यस्य स्थाने ‘किं’ इति दृश्यते —
अ, ऐ.

^{१३} चरित — आ, ई, उ.

^{१४} मतङ्गं विद्या ४. १४, १५ पू०

^{१५} अन्यस्तु — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१६} श्लोकवा० संबन्धाक्षेपपरिहारे — ७८ उ०.

^{१७} ‘हि’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} वद्भवेयमित्येत० — अ; वदित्येत० —
ऊ, ऋ, ऋ.

^{१९} पाञ्चरात्रा० — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{२०} द्विविधा — ऐ.

^{२१} चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२२} तत्त्व० — अ.

^{२३} क्रियास्वभावेति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२४} मतङ्गं विद्या ४. २८ उ० — ३० पू०
वृत्तौ ।

^{२५} ‘तात्त्वेन’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२६} शरीरयुक्त — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२७} ननु च तद० — अ, लृ.

^{२८} एतैरभ्यु० — ऐ.

^{२९} तदयुक्तः — अ.

^{३०} संनिवेशवतां कर्तृ० — अ.

^{३१} ‘वा’ इत्यस्य स्थाने ‘तावत्’ इति आ, ई,
उ, ए कोशेषु, ‘यैः’ इति ऐ कोशे च
दृश्यते ।

^{३२} तत्सिद्धयर्थमभ्युप० — ऊ, ऋ, ऋ; तत्त्वसिद्धयर्थ-
मभ्युप० — ऐ.

^{३३} गम्य तेनैव — ए; गमः तैरेव — ऐ.

^{३४} संनिवेशत्वादेर्हेतोः — आ, ए; संनिवेशत्वा-
देतोः — ऐ.

^{३५} तत्र करण० — ऋ.

^{३६} कर्तृपूर्वकसिद्धौ — अ; अकर्तृपूर्वकत्वसिद्धौ
— आ.

सिद्धौ वक्ष्यमाणस्य^१ अनेकान्तिकत्वादीश्वरस्याप्यसिद्धिः^२ । यदाहुः^३ —

“अनेकान्तश्च हेतुस्ते तच्छरीरादिना भवेत् ।

उत्पत्तिमांश्च तद्देहो देहत्वादस्मदादिवत् ॥” इति^४ ।

यथा चात्र “अशरीरो ह्यधिष्ठाता नात्मा” इत्ययं न^५ दोषः, तथा वक्ष्यामः^६ ।

अन्ये तु^७ यथा पतिरस्मदादीनामेवं^८ तस्याप्यन्यः^९ सातिशयोच्चलमूर्तिमानधिष्ठातेति^{१०} पर-
मेश्वरादाधिक्यमोक्षवादिनः । यद्येवं तस्यापि प्रकर्षस्तस्यापि प्रकृष्टतरावस्थेत्यादि^{११} तरतमादि-
प्रतिपाद्य^{१२} मोक्षभेदावस्थितेरनवस्थैव मुक्तौ भवेत् । न तु^{१३} परमेश्वरादाधिक्यमेव^{१४} ।

न हि सर्वज्ञत्वसर्वकर्तृत्वप्राप्तेरन्यः^{१५} प्रकर्षः संभवति । यतः काष्ठा निष्ठा सैव तन्मूर्तिलक्षणा
परा प्रकृष्टा । ननु सर्वज्ञस्यापि यथा सर्वज्ञता । यदाहुः —

“यया विना न सर्वज्ञः सोऽपि तस्यै नमोऽस्तु ते ।” इति ।

तदप्ययुक्तम् । कल्पितव्यपदेशमात्रभेदस्य न^{१६} क्वचिदप्यप्रसूतिरिति यत्किञ्चिदेतत् ।

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. ९९ उ०, १०० पू० वृत्तौ ।

^२ ०स्यापि सिद्धिः — ए.

^३ श्लोकावा० संबन्धाक्षेपपरि० ७७.

^४ अनेकान्तिकश्च — अ.

^५ हेतुस्ते तच्छरीरिना — अ; हेतुस्ते तच्छरी-
रिना — आ; हेतुस्ते तच्छरीरादीनां — ऐ.

^६ इतिवत् — अ.

^७ तथा — ऐ.

^८ ह्यधिष्ठाता — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ ‘न’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{१०} तदा — अ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ३. १८, १९ वृत्तौ ।

^{१२} यथाविशयः पति० — ऐ.

^{१३} तस्याप्यतिशयोच्चल० — अ, आ, ई, उ, लृ,
ए, ऐ.

^{१४} सातिशयाच्चल० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} मूर्तीनामधिष्ठातेति — ए.

^{१६} परमेश्वराधिक्यं — अ; पारमेश्वरादा-
धिक्य० — आ; परमेश्वराधिक्य० — ऊ, ऋ,
ॠ, लृ, ऐ.

^{१७} ‘यद्येवं’ इत्यारभ्य ‘तदप्ययुक्तम्’ इत्यन्तो-
भागः अष्टसु सातृकासु क्रमव्यत्ययेन लिखितो
दृश्यते । सः यथामातृक्रमत्र प्रदर्श्यते ।
‘तदप्ययुक्तं’ यतः काष्ठा निष्ठा सैव तन्मूर्ति-
लक्षणा परा प्रकृष्टा । न हि सर्वज्ञत्व-
सर्वकर्तृत्वप्राप्तेरन्यः प्रकर्षः संभवति । ननु
सर्वज्ञस्यापि यथा सर्वज्ञता । यदाहुः —

“यया विना न सर्वज्ञः सोऽपि तस्यै नमोऽ-
स्तु ते” इति । यद्येवं तस्यापि प्रकर्षः
तस्यापि प्रकृष्टतरावस्थेत्यादितरतमादिप्रति-
पाद्यमोक्षभेदावस्थितेरनवस्थैव मुक्तौ भवेत् ।
न तु परमेश्वरादाधिक्यमेव — आ, ई, उ,
ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१८} ‘प्रकर्षस्तस्यापि’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१९} ०तरतमपादि० — ऐ.

^{२०} मोक्षभेदोऽवस्थितेत्यादिरनव० — आ, ए;
मोक्षभेदोऽवस्थितेरनव० — ई, उ; मोक्ष-
भेदाव्यवस्थितेरनव० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} मुक्तं — ए; मुक्तो — ऐ.

^{२२} ननु — आ, ई, उ; ‘ननु’ इत्येतन्नास्ति — ऊ.

^{२३} परमेश्वरोऽपि चाधिक्यमेव — ऊ; परमे-
श्वरादपि चाधिक्यमेव — ऋ, ॠ.

^{२४} ०मेवम् — ऐ.

^{२५} सर्वज्ञत्वकर्तृत्वव्याप्ते० — ऊ, ऋ; सर्वज्ञ
कर्तृत्वव्याप्ते० — ऋ.

^{२६} प्रकृष्टः — ए.

^{२७} ततः — अ, लृ.

^{२८} पृथा या सर्वज्ञतया यदाहुः — अ; या
सर्वज्ञता यदाहुः — ऊ, ऋ, ॠ; यथा सर्व-
ज्ञता यदाहुः — ए.

^{२९} क्वचिदप्यप्रसूतिरिति — अ, आ, ई, उ, लृ;
क्वचिदप्रसूतैरिति — ऊ; क्वचिदप्रसूतेरिति
— ऋ, ॠ; क्वचिदप्यप्रसूतिरिति —
ए; क्वचिदप्यप्रसूतिरिति — ऐ.

केचित्पुनः व्यापारवत्वात् सवितुरिव स्थूला ^१चाव्यापिका च तनुरीश्वरस्य । ततस्तत्कारण-
भूतया अन्यया ब्रह्माख्यया ^२सूक्ष्मया व्यापिकया च भाव्यमिति विकारेश्वरवादिनः । यच्छ्रूयते^३
— “हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्” इति ॥

^४पाञ्चरात्रा अप्याहुः^५ —

“ईशास्तु ते ^६समभवन्प्रकृतेः ^७परस्याः

कृष्णानिरुद्धमकरध्वजरोहिण्याः ।” इति

^१तदयुक्तम् । ^२स्थूलाव्यापक^३मूर्तित्वेनास्मदादिवत् तेषामनीश्वरत्वात् । ^४भगवतस्तु सर्वे-
श्वरत्वात् ^५सूक्ष्मा परमाण्वादेरपि व्यापिका सा मूर्तिः । सर्वदिक्का च सर्वदिक्, ^६वक्ष्यमाण-
^७तत्तत्कार्यव्याप्येत्यतः सिद्धा । ^८ततो ^९ब्रह्मवद्व्यापार^{१०}वत्वेऽपि न मूर्त्यन्तरपूर्विकेति ।

जैमिनीयास्तु — “^{११}पुरुष एवेदं सर्वम्” इत्यादिश्रुतितः पुरुष एवायं स्वात्मनः सुकृतदुष्कृतात्मकं
बन्धम्, ^{१२}“आत्मा ^{१३}ज्ञातव्य” ^{१४}इत्यादिना योगेन ^{१५}च ^{१६}मोक्षमारचयन्नीश्वरो नान्यः” इत्याहुः ।
तदयुक्तम् । यस्माद् अमृतात्मिका सैव मूर्तिः सर्वेश्वरत्वान्न पौरुषी, मूर्तिस्वभावत्वेन^{१७} तस्या
असिद्धेः^{१८} । शक्तिनिरोधो हि मरणं, तच्च ^{१९}मलावियोगात्तस्या इति वक्ष्यामः^{२०} । तद्वियोगे^{२१} तु

^१ च व्यापिका च — अ; चलाव्यापिका
च — ए.

^२ ‘सूक्ष्मया’ इत्येतन्नास्ति — अ, लृ.

^३ तै० संहिता — ४. १. ८.

^४ पाञ्चरात्रा — ऋ, लृ, ऐ.

^५ आकरो नोपलभ्यते ।

^६ ईश्वरास्तु — ए.

^७ संभवन् — अ, ई, उ, ऐ; समभवत् — ऊ;
संभवमप्र० — ए.

^८ परः स्याः — ऋ.

^९ इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१०} तदप्ययुक्तम् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{११} स्थूलव्यापक० — अ, ई, उ; स्थलव्यापक —
ऋ.

^{१२} ०मूर्तित्वेना० — ऋ, ऋ.

^{१३} भागवतस्तु — ऊ.

^{१४} सूक्ष्मपरमा० — अ; सूक्ष्मात्परमा० — ए.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ३. १० उ० — १३ पू०
वृत्तौ ।

^{१६} तत्कार्य० — अ, ऊ, ऋ, ऋ.

^{१७} अत्र नशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, लृ,
ए, ऐ.

^{१८} ब्रह्मवदव्यापार० — ई, उ.

^{१९} ०वत्वेन मूर्त्यन्तर० — अ, आ, ई, उ, लृ,
ए, ऐ.

^{२०} ऋग्वेदे १०. ९०. २; तै० आरण्यकम्
३. १२. १; सर्वमिदं पुरुष एवेत्यादिना श्रुत्या
पुरुषः — आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२१} बृहदारण्य० २. ४. ५ ‘आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः
श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः’ इत्य-
स्योपनिषद्वाक्यस्यानुवादरूपोज्यमिति भाति ।

^{२२} विचारयितव्यः — आ, ई, उ, ए.

^{२३} इत्यादिनयेन च — ऊ, ऋ, ऋ; इत्यादि-
योगेन च — ऐ.

^{२४} चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, लृ.

^{२५} मोक्षमारचयन्ति ईश्वरो — अ; मोक्ष-
मारचयन्नीश्वरो — आ, ई, उ; मोक्षं रच-
यन्नीश्वरो — ऊ, ऋ, ऋ.; तन्मोक्षमार-
रचयन्नीश्वरो — ऐ.

^{२६} ०स्वभावेन — ए.

^{२७} तस्यासिद्धेः — अ; तस्यास्सिद्धेः — आ, ई, उ,
लृ, ए, ऐ; तस्या अपि सिद्धेः — ऊ.

^{२८} मलायोगात् — अ; अमलावियोगात् — आ,
मालावियोगाः — ऐ.

^{२९} मतङ्ग० विद्या० ४. ४१, ४२ वृत्तौ ।

^{३०} तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ,
ए, ऐ.

न पुरुषता । अपि तु ^१पतित्वमेव । न ^२च तत्र पुंसः सामर्थ्यमित्यपि^३ दर्शयिष्यामः^४ ।
^५सुकृताद्यार्जनमात्रसामर्थ्येऽपि तनुकरणभुवननिर्माणादौ सामर्थ्यादृष्टेरनीश्वरत्वमेवेति ।

^६अपरे पुनः —

“अनुग्रहतिरोभावौ द्वौ पाशौ तु सदाशिवे ।

पशुराद्यः सदाशिवः”

इति ^७वदन्तो मूर्तेरस्याः ^८पाशसंसर्गं प्रतिपन्नाः । तत्प्रतिक्षेपाय — प्रध्वस्तावरणेति ।
^९विनिवृत्तसमस्तबन्धना । ^{१०}तत्सद्भावे हि जगतः ^{११}तत्कर्तृकत्वानुपपत्तिरिति ^{१२}अन्या तत्कर्तृभूता
 कल्पनीया, ततोऽनवस्थेति ^{१३}निवेदयिष्यामः । ^{१४}न च अनुग्रहतिरोभावयोः ^{१५}पाशत्वं तत्कृत्य-
 विशेषात्मकत्वात् स्थिति^{१६}संरक्षणादीनामिवेति । यदपि पशुत्वमुक्तं, तदपि शिवावस्थाप्रकर्षप्रति-
 पादकत्वेनोपचरितार्थ^{१७} व्याख्येयम् । ^{१८}संस्कार्यसदाशिवविषयतया वा^{१९} मुख्यार्थमेवेति वक्ष्यामः^{२०} ।

यैस्तु भगवतः सर्वेश्वरत्वेऽप्याराधनतदभावाम्यामिष्टानिष्टफलप्रदत्वाद् नृपत्यादीनामिव राग-
 द्वेषावभ्युपगम्येते तान्प्रत्युच्यते — शान्तेति रागादिरहिता । तदाराधनस्य चोदितत्वे ^{२१}सति श्रेयः-
 साधनत्वाज्ज्योतिष्तोमादेरिव ^{२२}विशिष्टेष्टफलदत्वाद् नृपत्यादिना ^{२३}साधर्म्यं नास्येति, नात्र रागादि-
 सिद्धौ साधनत्वमिति ।

अतएव ^{२४}अतिलालसा ^{२५}लालसा तृष्णातिरेकः, सातीव विद्यते यस्याः । रागद्वेषाभावेऽपि
 पितेव पुत्रादीन्^{२६} योग्यतानुसारेण सर्वं ^{२७}जगत्पातीत्यर्थः ।

अथ लयाधिकारभोगाख्यानां^{२८} मध्यात् ^{२९}कासावन्न मूर्तिः साध्यत्वेन प्रतिज्ञायत इत्युच्यते —

^१पशुत्वमेव — लृ.

^२चशब्दो नास्ति — ऐ.

^३मित्यादि — अ, आ, ई, उ.

^४मतङ्ग० विद्या० ३. १२, १३ पू० वृत्तौ;
 ४. ३४ उ० — ३७ पू० वृत्तौ च ।

^५सुकृताद्यर्जनं — ऋ, ॠ; सुकृताद्यज्जननं
 — ऐ.

^६अन्ये — ऊ, ऋ, ॠ.

^७आकरो नोपलभ्यते

^८तदन्तो मूर्तेः — ऊ; तदन्तमूर्तेः — ऋ;
 तदन्तं मूर्तेः — ॠ.

^९पाशसंसर्गा — अ; पाशोसंसर्ग — ऊ;

^{१०}‘वि’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११}तत्सद्भावे हि — आ, ई, उ, ए; तच्छब्दो
 नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२}तत्कर्तृत्वानु० — अ, लृ, ए.

^{१३}अन्यतन्त्रभूता — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१४}निवेदयिष्यामः — ऋ; मतङ्ग० विद्या० ६.
 ९६-९७ वृत्तौ, ईश्वरस्य जगत्कर्तृकत्वे रागद्वेषा-
 दियोगत्वमाशङ्क्य परिहृतम् । अत्रैव “शान्ता”

इति पदविवरणे च रागादिरहितत्वं प्रोच्यते ।

^{१५}ननु चानु — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६}पाशत्वं कर्तृत्वविशेषा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७}सर्गादीनामिवेति — आ, लृ, ए; ०सर्गा-
 दीनामेवेति — ई, उ.

^{१८}चरितमित्यं — ए; चरितार्थे — ऐ.

^{१९}संस्कारसदा० — अ.

^{२०}वाशब्दो नास्ति — अ,

^{२१}मतङ्ग० विद्या० ४. ५४. उ०, ५५ वृत्तौ ।

^{२२}‘सति’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३}विशिष्टे तत्फल० — अ, ऐ; विशिष्टफल-
 साधकत्वं नान्यस्येति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४}साधर्म्यं — ऐ.

^{२५}‘अतिलालसा’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६}‘लालसा’ इत्येतन्नास्ति — लृ, गृ ऐ.

^{२७}पुत्रान् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८}जनयत्पातीत्यर्थः — ऐ.

^{२९}०भोग्याख्यानां — अ, आ, ई, उ.

^{३०}कासावर्तिमूर्तिः — अ; कात्र मूर्तिः — ऊ,
 ऋ; क्वात्र मूर्तिः — ऋ; कासावर्तिमूर्तिः — ऐ.

“ज्ञानक्रिये ^१शिवः प्रोक्तः सर्वार्थे निर्मले परे।” इति ।

सैवेत्यवधारणाप्रस्तावादत्र ^२न ^३मन्त्रमन्त्रेश्वराणां, ^४नापि दीक्षया बिन्दुसदाशिव^५तत्त्वयो-
जितानामपि मूर्तिरुपचर्यत इति ^६व्यावर्त्यते । ततश्च तेषां ^७वक्ष्यमाणनयेन मुख्यैव शुद्धविद्यो-
पादानान्मूर्तिरित्युक्तं भवति ।

एवमागमसिद्धस्य विद्येश्वरादीनां ^८शरीरस्य निराकरणायात्र ^९येन केनचित् प्रयोगः कृतः
“विद्याविद्येश्वरा अपि न ^{१०}वास्तवशरीरयोगिनः असर्वज्ञत्वप्रसङ्गाद् देवदत्तादिवत्” इति । ^{११}तस्य
मायागर्भाधिकारिभिरनेकान्तः^{१२} । तेषां हि श्रीकण्ठादिरूपाणां ^{१३}शरीरित्वेऽपि सर्वज्ञत्वस्य वक्ष्यमाण-
त्वात्^{१४} । ^{१५}योगपादादिविरोधश्च । तत्र हि ^{१६}सशरीराणामेव योगादिवलेन सर्वज्ञत्वं वक्ष्यति^{१७} ।
असिद्ध^{१८}श्चायमसर्वज्ञत्वप्रसङ्गहेतुः^{१९}, अत्राभि^{२०}मतशरीरित्वादिति । तथाभूतस्य ^{२१}शरीरस्य तत्रा-
सिद्धेः । ^{२२}यदुक्तं श्रीमत्किरणे^{२३} —

“शुद्धयोनिमयं ^{२४}तस्य ^{२५}वपुरुक्तमकर्मजम्” । इति ।

न चाविरुद्धानां सहभावो न दृष्टः, ^{२६}प्रकाशशीतादीनाम् । न च ^{२७}शरीरित्वसर्वज्ञत्वयोर्विरोधः
^{२८}सिद्धः । येनात्र शीतस्पर्शो ^{२९}वह्नेरिति वदयं विरुद्धोपलम्भः स्यात् । ^{३०}स्वतोऽपि सर्वज्ञत्वस्य
अतीन्द्रियत्वात् ^{३१}शरीराभावे तदभावासिद्धेर्विरोधासिद्धिर्यतः^{३२} । नापि सर्वज्ञत्वविरुद्धकारणत्वाच्छरी-
रस्य विरुद्धकारणोपलम्भोऽयं प्रयोग इति वाच्यम् । अस्य ^{३३}नावश्यं कारणानि तद्वन्ति ^{३४}भवन्ति”

^१ शिवप्रोक्तः सर्वार्थनिर्मले — ऐ.

^२ धारणाप्रस्तावनादत्र — ऊ; धारणप्रस्तावना-
दत्र — ऋ., ऋ.

^३ मन्त्रे मन्त्रेश्व० — अ.

^४ चापि दीक्षया — अ; न दीक्षया — ऐ.

^५ ‘तत्त्व’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ, लृ, ऐ.

^६ व्यावर्त्यते — ऋ, ऐ.

^७ वक्ष्यमाणेन येन मुख्यैवाह शुद्धविद्योपादान-
मूर्तिः — ऐ; मतङ्ग० विद्या० ३. २३ उ०
— ३० वृत्तौ वक्ष्यमाणनयेन ।

^८ शरीरत्वनिरा० — अ.

^९ यः केनचित्प्रयोगः — अ, ई, उ, लृ, ए; केन
चित्प्रयोगः — ऊ, ऋ, ऋ; यः कैश्चित्प्रयोगः
— ऐ.

^{१०} वास्तवाशरीर० — ऐ.

^{११} तच्च — ऊ, ऋ, ऋ; तस्या — ऐ.

^{१२} ०रनैकान्तः — ऋ, ऋ.

^{१३} शरीरित्वेऽपि — अ, आ, लृ, ए, ऐ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० १५. १, २ पू० वृत्तौ,
१६. १ उ० — ४ पू० वृत्तौ च ।

^{१५} योगपादादि० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१६} शरीरिणामेव — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१७} मतङ्ग० योग० शिवतत्त्वोपलब्धिपटले ।

^{१८} ०श्चायं सर्वज्ञत्व० — अ, आ.

^{१९} ०प्रसङ्गो हेतुः — लृ.

^{२०} मतशरीरत्वा० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; मतः
शरीरित्वा० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२१} ०भूतशरीरित्वस्य — ऊ; भूतस्य शरीरित्वस्य
— ऋ, ऋ.

^{२२} ‘यदुक्तं श्रीमत्किरणे’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२३} किरणे विद्या० ४. ७ उ० पाठभेदः ।

^{२४} तत्र — ऋ, ऋ.

^{२५} वपुरुक्तम० — अ, आ, ऐ.

^{२६} प्रकाशनशीता० — ऐ.

^{२७} शरीरस्य सर्वज्ञत्वविरोधसिद्धिः — अ, आ, ई,
उ, लृ, ए, ऐ.

^{२८} सिद्धो योगेन नात्र — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२९} वह्नेरिति वदयं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३०} स्वतोऽपि — ऐ.

^{३१} शरीरभावे तदभावासिद्धेः — अ, लृ, ऐ;
शरीरभावतदभावासिद्धेः — ऊ, ऋ; शरीर-
भावतदभावसिद्धेः — ऋ.

^{३२} ०विरोधसिद्धिर्यतः — अ.

^{३३} नावश्यकारणानि — अ, ऊ, ऋ, ऋ.

^{३४} भवति — अ, आ, ई, उ, ऐ.

इति न्यायेन ^१व्यभिचारित्वात् । न हि भवति ^२नात्र शीतस्पर्शः ^३काष्ठादिति । ^४न चास्य शरीरस्य तद्विरुद्धकारणत्वम्^५ । अपि तु मलस्यैव । तस्य भोगैकसाधनत्वादित्यग्रे भविष्यति^६ । भोगस्य च^७ विषयवेदनात्मकत्वात् ^८सर्वज्ञत्वेनाविरोध एव ।

अथान्यहेतुकमपि “असर्वज्ञत्वं भूयसा शरीरेण ^९सह दृष्टम्” इति साध्यते । ^{१०}तदयुक्तम् । एवं ह्यनुमानं^{११}सहस्रोत्थापनप्रसङ्गः “स इयामः ^{१२}तत्पुत्रत्वात्, ^{१३}भूयोदृष्टतत्पुत्रवत्” इत्येवमादीनामप्यनुमानां^{१४}वस्काराणामनुमानत्वप्राप्तिरिति^{१५} प्रतिबन्धमूलमेवानुमानमभ्युपगन्तव्यम् । न भूयोदर्शनमात्रसिद्धमिति^{१६} वक्ष्यामोऽनुमानलक्षणे एवेति^{१७}, नातस्तेषां शरीराभावसिद्धिः^{१८} । शरीरसिद्धिस्तु^{१९} यथा तेषां तथा ^{२०}तत्स्थाने एवोपपादयिष्यामः^{२१} ।

सा च ^{२२}तथाभूता पत्युर्मूर्तिस्तिष्ठतु तावद् ^{२३}आदानभावकालयोः^{२४}, तत्र लोकस्य ^{२५}कार्यकारणाभावेन ^{२६}संवित्त्यभावात् । स्थितौ स्थितिकालेऽपि ^{२७}लब्धकार्यं^{२८}करणोऽन्योऽन्यश्च^{२९} लोको^{३०} नानाजातिभिन्नो यस्मिन् संसारे ^{३१}तस्मिन्नत्र संविदा प्रत्यक्षेण ^{३२}नोपलभ्यते । अत्यन्तातीन्द्रियस्वभावासिद्धेत्यर्थः^{३३} । ^{३४}तदेवं दर्शानन्तरा^{३५}प्रसिद्धस्य विशिष्टस्यैव पत्युर्विचाराय लक्षणप्रतिज्ञावाक्यमेतदिति ॥१-३॥

^१ व्यभिचारित्वाच्छरीरं न भवति — आ.

^२ नात्र स्पर्शः — अ.

^३ काष्ठादिरिति — ऋ.

^४ न च शरीरस्य — ऊ, ऋ, ऋ.

^५ करणत्वम् — ऋ.

^६ शरीरस्य भोगसाधनत्वं मतङ्ग० विद्या० २६ तमे भोगपदार्थप्रकरणे वर्ण्यते ।

^७ ‘च’ इत्यस्यानन्तरं ‘सर्वज्ञत्वस्य’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ऋ.

^८ चेतनात्मकत्वात् — ऊ, ऋ, ऋ.

^९ सर्वज्ञत्वेन विरोध एव — ऐ.

^{१०} सहादृष्टम् — ऐ.

^{११} तदयुक्तमेव ह्यनु० — ऋ.

^{१२} सहस्रे वेदाख्योऽर्थः... — अ; सहसा वेतालोत्थापन० — ऊ, ऋ, ऋ; सहस्रवेदाख्योत्थापन० — लृ, ऐ.

^{१३} तत्पुत्रत्वात् — ऐ.

^{१४} भूयो दृष्टातत्पुत्रवत् — ऊ, ऋ; भूयो दृष्टादृष्टातत्पुत्रवत् — ऋ.

^{१५} वस्काराणां — अ, आ, ए, ऐ.

^{१६} मनुमानप्राप्तेरिति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१७} मात्रमिति — अ.

^{१८} इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^{१९} भावासिद्धिः — आ.

^{२०} ‘तु’ इत्यत्र स्यादिति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ऋ, लृ, ए, ऐ.

^{२१} तत्स्थानत एव — आ, ई, उ.

^{२२} मतङ्ग० विद्या० ४. ५३ पू० वृत्तौ.

^{२३} यथाभूता — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२४} ‘आदानभावकालयोः’ इत्येतन्नास्ति — अ; ‘आदान’ इत्यत्र दानेति दृश्यते — आ.

^{२५} भवकालयोः — ई, ऊ, लृ, ऐ; भवकालः — ऊ, ऋ, ऋ, ए.

^{२६} कार्यकारणभावेन — अ; कार्यकारणाभावेन आ, ऊ, लृ, ए.

^{२७} संवित्त्याभावात् — आ, ऐ; संवित्त्यभावः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२८} बन्धकार्यं — अ.

^{२९} करणे — अ, आ, ई, उ, ऊ, लृ, ए, ऐ.

^{३०} अन्यतश्च — ऋ.

^{३१} लोके — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३२} तस्मिन्नात्र — अ; तस्मिन्तत्र — ए.

^{३३} उपलभ्यते — अ.

^{३४} स्वभावसिद्धेत्यर्थः — अ, लृ; स्वभावासिद्धेत्यर्थः — ऐ.

^{३५} तदेव — आ, ई, उ, लृ.

^{३६} सिद्धविशिष्टस्यैव — ऊ, ऋ, ऋ.

ततो विचाराय प्रश्नः—‘ततः स मुनिशार्दूल’ इत्यादि ।

ततः स मुनिशार्दूलः^१ पृष्टवान्परमेश्वरम् ।

श्रोत्रादीनि प्रमाणानि प्रमेयोऽर्थश्च पञ्चधा ॥४॥

‘एतावान्व्यवहारोऽस्मिन्नुपप्रतीतो जगत्पते ।

अनुमानागमाख्ये च तत्पूर्वे व्यवहर्तृषु ॥५॥

एभ्योऽतिरिक्तं यद्वस्तु तत्कथं साध्यते विभो ।

‘अत्र^{१०} च पतिपदार्थसिद्धौ^{११} प्रतिपक्षिणः सांख्यसौगत^{१२} क्षपणकलोकयतिकमीमांसकाः । तत्र च पूर्वेषां पंशाशेश्वरप्रकरण एव प्रतिक्षेपपूर्व^{१३} तत्सिद्धि^{१४} वक्ष्यतीत्यत्र मीमांसकदृष्ट्यैव^{१५} तावद् वेदार्थप्रवणत्वान्तर्गमुनेः प्रश्नः ।

ते ह्येवमाहुः—पत्युरीश्वराख्यस्यात्र पशुपदार्थव्यतिरेकेणोक्तत्वात्, न तावत् स्वसंवेदनप्रत्यक्षेण^{१६} प्रमातृपुरुषवत् सिद्धिः संभवति । न^{१७} ह्यात्मानः स्वसंवेदनमात्राः संकीर्त्यन्ते । तदानीं^{१८} ‘ह्यैकात्म्यमेवेति केन किं^{१९} साध्यते । ततश्चेन्द्रियादे^{२०} रिवैन्द्रियकद्रव्यस्य^{२१} प्रत्यक्षहेतुत्वेन, सामान्याद्यतीन्द्रियकद्रव्यस्येव^{२२} प्रत्यक्षप्रमेयतया, अथानुमानेन, आगमाद्वा । प्रमाणान्तरस्य भवद्भिरनभ्युपगमात् । तत्र श्रोत्रादीनीति आदिग्रहणात् त्वक्चक्षुर्जिह्वानासिकाख्यानि करणानि । बहुवचनात् कार्य शरीराख्यमालोकादि चेति । एतानि^{२३} दृष्टान्येव कार्यान्यथानुपपत्तिसिद्धानि च प्रमातुः प्रमाजनकानि, प्रत्यक्षप्रमाणहेतुत्वात्प्रमाणशब्देनात्र प्रोक्तानीति^{२४} कुतोऽत्यन्तासिद्धि^{२५} सामर्थ्यस्येश्वरस्याप्यत्र हेतुत्वसिद्धिः । तदुक्तम्^{२६}—“सत्संप्रयोगे पुरुषस्येन्द्रियाणां बुद्धिजन्म^{२७} तत् प्रत्यक्षम्” इति ।

^१ शार्दूलः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ दृष्टवान् — ओ.

^३ प्रमेयार्थश्च — ओ.

^४ एतावद्व्यवहारो — मु, उ; एतावद्व्यवहारे — ऊ; एतावान् व्यवहारे — ओ.

^५ जगत्प्रभो — ओ.

^६ तु — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ तत्पूर्वव्यव० — मु, उ; तत्पूर्वेऽप्यप० — ओ.

^८ ०रिक्तो — ऋ.

^९ तत्र — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१०} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{११} प्रतिपक्षः — ऊ, ऋ, ॠ; प्रतिक्षिप्याः — ऐ.

^{१२} क्षपणका लोका० — ऐ.

^{१३} प्रतिक्षेपात् — अ.

^{१४} तत्सिद्धं — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ०दृष्ट्येव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} प्रतिपुरुषवत् — अ.

^{१७} ह्यात्मनः — अ, आ, ऐ; ह्यात्मनां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} ह्येकात्म्य० — अ.

^{१९} साध्यते — ऋ; बाध्यते — ए.

^{२०} ०रिवेन्द्रियक० — ए.

^{२१} ‘द्रव्यस्य’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए.

^{२२} सामान्याद्यतीन्द्रियैक० — अ; सामान्याद्यदिवैन्द्रियक० — आ, ई, उ, लृ, ए; सा वाच्या यदि वेन्द्रियक० — ऊ, ऋ, ॠ; सामान्यमित्यादिवैन्द्रियक० — ऐ.

^{२३} ०द्रव्यस्यैव — आ, ई, उ, ए, ऐ; ‘द्रव्यस्येव’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} वानुमानेन — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} द्रष्टव्यान्येव — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२६} प्रमाजनकप्रत्यक्ष० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२७} कृत्वात्यन्ता० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२८} ०साध्यस्येश्वर० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२९} हेतुत्वसिद्धिः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{३०} पू. मी. सू. १. १. ४.

^{३१} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — अ.

नापि द्वितीयः पक्षः । यतः प्रमातुः, तेनेन्द्रियादिजनितेन प्रमाणेन 'प्रमेयोऽर्थो' द्रव्याद्यात्मकः शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मकैः पञ्चभिरेव प्रकारैः सिद्धः । सामान्यस्य रूपाद्यात्मनैव मीमांसकैरभ्युपगमात् । 'अवधारयति' — एतावान् प्रत्यक्षाद् व्यवहारोऽस्मिन् जगति प्रतीतः । तच्चेश्वरस्य ज्ञानक्रियारूपत्वेनैव 'पूर्वमुक्तत्वाद्व्यापाद्यसंभवतो नेन्द्रियप्रत्यक्षविषयता । तच्छरीरस्य प्रत्यक्षत्वेऽपि-श्वरेतरत्वयोरसिद्धेः । यदाहुः^९ —

“न च कैश्चिदसौ ज्ञातुं कदाचिदपि शक्यते ।

स्वरूपेणोपलब्धेऽपि स्रष्टृत्वं^{१०} नावगम्यते ॥

न च तद्वचनेनैषा प्रतिपत्तिः सुनिश्चिता^{१०} ।

^{११}असृष्ट्वापि ह्यसौ ब्रूयादात्मैश्वर्यप्रसाधनात् ॥” इति ।

नापि “कार्यत्वाज्जगतो घटादेरिवावश्यं कर्त्रा भवितव्यम्^{१२}” इत्यनुमानेन, “^{१३}द्यावापृथिवी जनयन्^{१४} देव एकः”^{१५} इत्याद्यागमेन ^{१६}‘चेश्वरसिद्धिः । ^{१७}यतः अनुमानागमाख्ये पुनर्यथाप्रमाणे तत्पूर्वे^{१८} इति प्रत्यक्षपूर्व । ततः ^{१९}‘प्रत्यक्षेणासिद्धो योऽर्थ ईश्वराख्यस्तस्य कुतस्ताभ्यां सिद्धिः । कथमेतयोः प्रत्यक्ष^{२०} पूर्वकत्वम् । यतो ^{२१}‘व्यवहर्तृषु गृहीतसंबन्धेषु ^{२२}‘पुरुषेषु ^{२३}‘एते प्रामाण्यमुत्पादयन्ती^{२४} ^{२५}‘प्रमाणे सिद्धे । नागृहीतसंबन्धेषु । न च व्यवहर्तृषु जगतः कार्यतया संबन्धः ^{२६}‘प्रत्यक्षेण सिद्धः । अपि तु नित्यत्वेनैव । यदाहुः^{२७} — “न कदाचिदनीदृशं जगत्” इति । अतो नासिद्धादस्माद्वेतो-^{२८}र्जगतः कर्तुरीश्वरस्यानुमानं^{२९} युक्तमित्यर्थः^{३०} ।

^१ प्रमेयार्थो — अ, आ, ई, उ, ऊ, लृ, ए, ऐ.

^२ द्रव्याद्यात्मकशब्द० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ;

द्रव्यात्मकशब्द० — ऊ, लृ; द्रव्यात्मकः शब्द० ऋ, ॠ.

^३ सिद्धसामान्यस्य — अ, ऐ; ‘सिद्धः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ ‘अवधारयति’ इत्यारभ्य ‘असिद्धेः’ इत्यन्तं न दृश्यते — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^५ मतङ्ग० विद्या० ३. १-३ वृत्तौ ‘स्वशक्ति-किरणात्मकम्’ इत्यस्य विवरणे.

^६ श्लोकवा० संबन्धाक्षेपपरि० ५७ उ०, ५८ पू०, ६०.

^७ ज्ञातः — ऐ.

^८ ०लब्धोऽपि — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^९ सृष्टृत्वं — अ, ए.

^{१०} ०नेष्टा प्रतिपत्तिसुनिश्चिताः — ऐ; नैषां प्रतिपत्तिः सुनिश्चिता — श्लोकवार्तिकपाठः ।

^{११} असृष्ट्वापि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} भाव्यम् — लृ.

^{१३} नारायणोपनिषत् — ३.

^{१४} द्यावापृथिव्यौ जनयन् — अ; द्यावाभूमी

एको देवो जनयन् — आ, ई, उ, लृ; द्यावा-भूमी जनयन् — ए.

^{१५} इत्यागमेन — अ, ए, ऐ.

^{१६} चेश्वरसिद्धिः — ऐ.

^{१७} ‘यतः’ इत्यारभ्य ‘सिद्धिः’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१८} प्रत्यक्षेण सिद्धः — ऊ.

^{१९} पूर्वकत्वात् । यतो — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ; पूर्वकं यतो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} व्यवहरत्येषु — ऋ.

^{२१} ‘पुरुषेषु’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२२} एतेषु — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} प्रमाणमुत्पादयन्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए; प्रामाण्यमुत्पादयती — ऊ, ऋ, ॠ; प्रमाण-मुत्पादयति — ऐ.

^{२४} अत्र नशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{२५} प्रत्यक्षेणैव सिद्धः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} आकरो न लभ्यते ।

^{२७} ०र्जगत्कर्तुरी० — ऋ, ॠ.

^{२८} ०रीश्वरत्वस्यानुमानं — ऐ.

^{२९} कृतमित्यर्थः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

नापि ^१संनिवेशत्वादिनानुमा^२नान्तरेणास्य सिद्धिर्भवतीति वाच्यम् । पूर्ववत्प्रत्यक्षनिराकृत-
त्वेन तस्याप्यसंभवात् ।

एवमागमोऽपि शब्दात्मकत्वाद् घटादिशब्दवत्संबन्धग्रहणसापेक्ष एव स्वार्थे ^३प्रामाण्यमुत्पादयति ।
न चाप्रत्यक्षीकृते संबन्धः संभवति । न च प्रत्यक्षेण ईश्वरलक्षणोऽर्थः कदाचिदप्यस्मदादीनां ^४सिद्ध-
इत्युक्तम् । “ततस्तत्र संबन्धग्रहणासंभवात्, नागमस्यापि प्रामाण्यमिति” । कथं तर्हि “द्यावा-
पृथिवी जनयन्देव एकः” इत्यादि^५श्रुतयः । अतः ^६एवैता ^७विध्यर्थवादरूपाः । यदाहुः^८ —

^९“अर्थवादकृतश्चैष जनानां मतिविभ्रमः ।

^{१०}“पौर्वापर्यापरा^{११}मृष्टः शब्दोऽन्यां कुरुते मतिम् ॥

उपाख्यानादिरूपेण वृत्तिर्वेदवदेव हि^{१२} ।

धर्मादौ भारतादीनां भ्रान्ति^{१३}स्तेभ्यो यतो भवेत् ॥” इति ।

^{१४}“किं च ईश्वरकृतो, ^{१५}नित्यो वागमोऽत्र ईश्वरसिद्धेः^{१६} प्रमाणं स्यात् । तत्रेश्वर^{१७}कृतत्वेऽन्योन्या-
पेक्षादोषः । नित्यत्वे वेदवज्जगतोऽपि ^{१८}नित्यत्वोक्तेः, नेश्वरव्यापार^{१९}पूर्वकत्वमिति^{२०} “अग्निना
मिञ्चेत्” ^{२१}इतिवदस्याः ^{२२}श्रुतेर्बाधः । यदाहुः^{२३} —

“एवं वेदोऽपि ^{२४}तत्पूर्वस्तत्सद्भावादिवोधने ।

साशङ्को न प्रमाणं स्यान्नित्यस्य व्यापृतिः^{२५} कुतः” ॥

^१ संनिवेशत्वादिना० — ऋ.

^२ ०नान्तरे नास्य सिद्धिर्भविष्यतीति — ऊ,
ऋ, ऋ.

^३ प्रमाणमु० — अ, आ, ई, उ, ऊ, लृ, ए, ऐ.

^४ सिद्धमित्युक्तम् — ऊ.

^५ अत्र संबन्ध० — ऊ, ऋ, ऋ; तदत्र संबन्ध०
— ऐ.

^६ ग्रहणसंभवात् — ई, उ, ए.

^७ ०ण्यादिति — ऋ.

^८ नारायणोपनिषत् — ३.

^९ द्यावाभूमी एको देवो जनयतीत्यादि —
आ, ई, उ; द्यावापृथ्वी जनयन् देव इत्याद्याः
— ऊ, ऋ, ऋ; द्यावाभूमी एको देवो
जनयन्नित्यादि — लृ; द्यावाभूमी जनयन् देव
एक इत्याद्याः — ए.

^{१०} एव देवता — ऊ, ऋ, ऋ.

^{११} सिद्धचर्थं वादरूपाः—अ; सिद्धचर्थवादरूपाः—ऐ

^{१२} श्लोकवा० संबन्धाक्षेपपरि० ६३. ६४

^{१३} स्तुतिवाक्यकृतश्चैष० — श्लोकवार्तिकपाठः ।

^{१४} पौर्वापर्यापरा०—ई, उ; पौर्वापर्यापरा०—ऊ,
ऋ, ऋ.

^{१५} ०मृष्टाः शब्दो — अ, ऋ, ऐ; ०मृष्टशब्दो

— आ, ए.

^{१६} ०विदेव हि — आ.

^{१७} ०स्तेभ्यो भवेत् इति — अ, आ, ई, उ, लृ,
ए, ऐ. ०स्तेभ्यो यतो भवेदित्यादि — ऊ;
०स्तेभ्योऽप्यतो भवेदित्यादि — ऋ, ऋ;
स्तेभ्योऽप्यतो भवेत् — श्लोकवार्तिकपाठः ।

^{१८} किं चेश्वर० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१९} ‘नित्यो’ इत्यनन्तरम् ‘अनित्यो’ इत्यधिकम्
— अ.

^{२०} ०सिद्धौ — ऊ, ऋ.

^{२१} ०कृतत्वेन अन्यापेक्षा — ए; ०कृतत्वेऽन्योन्या-
पेक्षो — ऐ.

^{२२} नित्यत्वोक्ते ईश्वर० — ऊ, ऋ; नित्यत्वो-
र्थे ईश्वर० — ऋ; नित्यत्वेनोक्तं नैश्वर०
— ऐ.

^{२३} पूर्वत्व० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२४} इतिशब्दो नास्ति — अ.

^{२५} इत्यादिवदस्याः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२६} श्रुतेर्भाविः — अ, आ, लृ, ए, ऐ.

^{२७} श्लोकवा० संबन्धाक्षेपपरि० ६१.

^{२८} तत्पूर्वं तत्सद्भा० — अ, ऐ.

^{२९} व्यापृतिः — अ, आ, ई, उ, ऐ.

ततश्च एभ्यः प्रत्यक्षानुमानागमेभ्यः ^१अतिरिक्तं तेषामगोचरं^२ यद्वस्तु ईश्वराख्यं तत्कथं गम्यते ।
नैवेत्यर्थः । तदुक्तम्^३ —

“प्रमाणपञ्चकं यत्र^४ वस्तु^५रूपे न जायते ।

वस्तुसत्तावबोधार्थं^६ तत्राभावप्रमाणाता ॥” इति ॥

अत्रोत्तरम् — वाक्यार्ककिरणैरित्यादि ।

वाक्यार्ककिरणैस्तीव्रैः स्फुरद्भिरतिभासुरैः^७ ॥६॥

विभुर्माजितवानाशु मुनेभ्रान्त्युत्थितं तमः ।

‘वाक्यमेवैतदत्रोत्तरभूतं प्रकरणम्^८ अर्कः, तस्य^९ किरणा विचित्रार्थप्रकाशनशक्तयः^{१०}, तैः, मुनेः
कुतर्कदर्शनं^{११} भ्रान्त्युत्थितं भगवानज्ञानं माजितवान् ॥

कथमित्युच्यते — सर्व एवेत्यादि ।

सर्व एव पदार्थाः स्युः सत्तामात्रोपलक्षिताः^{१२} ॥७॥

प्रौढवादितया चेदमुच्यते । न केवलं युष्मन्निराकृतः पतिपदार्थ एव^{१३} तावत्, सर्वे एव^{१४} अमी पूर्वो-
द्विष्टाः शक्त्यादिपदार्थाः^{१५} प्रमाणाभावेऽपि^{१६} सत्तैव सत्तामात्रं^{१७} तेनैव उपलक्षिताः । सत्तामात्रेण स्युरिति
संभाव्यन्ते^{१८} भ्रष्टाभ्यायभूम्यन्तर्गतनिधानवत् । न तु^{१९} प्रमाणाभावेनासन्त एवाभ्युपगन्तुं युक्ता
इत्यर्थः ।^{२०} तस्य व्यापकत्वाद् व्यापको हि^{२१} निवर्तमानो व्याप्यं निवर्तयति ।^{२२} तथास्वभावत्वाद्वह्निरिव
^{२३} धूमम् । नाव्यापको घटादिः, अनवस्थाप्रसङ्गात् । न च प्रमेय^{२४} सत्ता या, सा अस्मदादिप्रमाण^{२५} सत्तया

^{१५} लक्षणाः — ऊ, ऋ, ॠ.

^१ अतीव रिक्तं हीनं तेषां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} यावत् — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए, ऐ.

^२ गोचरे — अ; गोचरो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} ‘अमी’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^३ श्लोकवा० अभाववादे १.

^{१८} प्रमाणभावेऽपि — अ, आ, लृ.

^४ यत्रेत्यस्यानन्तरं ‘यद्’ इत्यधिकम् — अ,

^{१९} सत्ता सत्तामात्रं — ऊ.

^५ रूपेण जायते — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ,
ए, ऐ.

^{२०} तेनोपल० — आ, ऊ, ऋ, ॠ.

^६ वस्तुसत्ताव० — अ; वस्तुसद्भाव० — ऋ;

^{२१} दुष्टाभ्याय — ऐ.

वस्तुसंज्ञाव० — लृ.

^{२२} प्रमाणभावे० — अ.

^७ तत्राभावे प्र० — ऐ.

^{२३} तस्माद्व्या० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^८ भास्वरैः — ओ.

^{२४} निवर्तनमव्याप्यं — अ.

^९ वाक्यमेवेदमत्रो० — ऊ, ऋ.

^{२५} यथास्व० — ऐ.

^{१०} अर्कस्य किरणा — लृ.

^{२६} ‘धूमम्’ इत्यस्य स्थाने ‘तासाम्’ इति दृश्यते
— ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} किरणं — अ.

^{२७} सत्तायाः सास्मदादि० — अ, आ, ई, उ;

^{१२} प्रकाशनाच्छक्तयः — ए.

सत्तास्मदादि० — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१३} ‘दर्शनं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२८} सत्ताया व्याप्ता — अ; संबन्धव्याप्ता —

^{१४} भ्रान्त्यर्थितं — ऐ.

ऊ; संबन्धव्याप्या — ऋ, ॠ.

व्याप्ता, सर्वस्य सर्वज्ञत्वप्रसङ्गादिति, कुतस्तदभावात् पदार्थाभावसिद्धिरिति ॥७॥

यद्येवं भूम्यन्तर्गतनिधानवदेव पदार्थानां सत्ताविषयसंशयो^{१४} युक्तो न निश्चयः । न^{१५} । यतः — ‘स्वधर्मैरवगम्यन्ते’ इत्यादि ।

स्वधर्मैरवगम्यन्ते स्वागमोक्तिनिदर्शनात् ।

‘स्वधर्माश्रितो गुणः, कार्यं, करणं च^{१६} साध्यधर्माश्रितत्वाद्वर्ग एवोक्तः । यदनन्तरं वक्ष्यति^{१७}—

“धर्मेण साध्यते धर्मी^{१८} क्वचित्कार्येण कारणम् ।” इत्यादि ।

तैस्त्रिभिः धर्मैरवगम्यन्ते^{१९} यतः । ततो^{२०} न सत्ताविषयः^{२१} पदार्थेषु संशयः । येऽपि अनुमानवयान्नावगम्यन्ते, तेऽपि स्वागमस्यास्य सर्वज्ञ^{२२} प्रयुक्तत्वतः सर्वागमेभ्यः प्रकृष्टतरत्वेन^{२३} वक्ष्यमाणस्य उक्तिः प्रतिपादनं^{२४} तस्य निदर्शनाद् गम्यन्ते इति सत्त्वेन असन्दिग्धा एव ।

तत्र तस्य कथं^{२५} सिद्धिरित्युच्यते — ‘धूमादग्नेर्यथा’ इत्यादि ।

‘धूमादग्नेर्यथा पत्युः शक्तयो विद्धि साधनम् ॥८॥

धूमो हि^{२६} कार्यत्वात्^{२७} स्वकारकमनुमापयति । शक्तयश्च^{२८} कारकं, न^{२९} द्रव्यं, तत्सत्तामात्रेण^{३०} कार्योत्पत्तिप्रसङ्गात् । विशेषतः सत्कार्यवादिना^{३१} कारणात्मनि कार्यस्य शक्तिरूपत्वेनैवाभ्युपगमाच्चेति । धूमात् स्वकारकशक्तयो^{३२}ऽनुमिता यथा तच्छक्तिमतोऽग्नेः साधनमिति । वक्ष्यति योगपादे^{३३}—

^१ प्रसङ्गादि कुतः — ऋ.

^२ पदार्थाभावसिद्धिः — अ; पदार्थसिद्धिः — ऊ, ऋ, ऌ

^३ यदेवं — ऊ, ऋ.

^४ भूम्यन्तर्भूतं — अ.

^५ विषयः संशयो — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऌ, ए.

^६ ‘न’ इत्येतन्नास्ति — अ, लृ, ए.

^७ स्वाग्मायोक्तनि० — ऊ, ऋ, ऌ; स्वाग्मा-योक्ति० — ओ.

^८ स्वधर्म आश्रितो — लृ, ए, ऐ.

^९ कार्यं कारणं च — अ, ऊ, ऋ, ऌ, ए, ऐ; कार्यकारणं च — आ, ई, उ.

^{१०} सार्धं धर्मा० — अ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ३. ९ पू०

^{१२} ‘क्वचित्कार्येण कारणम्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१३} ‘यतः’ इत्यारम्य ‘अवगम्यन्ते’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१४} वसन्तादिविषयः — ऊ.

^{१५} पदार्थेष्वसंशयः — ऋ, ऌ.

^{१६} अन्येऽपि — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१७} प्रयुक्ततः — लृ; प्रयुक्ततत्त्वतः — ऐ.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० ३. १८ — २० पू० वृत्तौ.

^{१९} तस्यागमदर्शनाद् — ऊ, ऋ.

^{२०} सिद्धिरुच्यते — अ, ऐ.

^{२१} धूमा अग्ने० — मु, उ, ओ.

^{२२} कार्यार्थात् — लृ.

^{२३} स्वकारणमनु० — ऐ.

^{२४} कारके — ऐ.

^{२५} द्रष्टव्यं — आ, ऊ, ऋ, ऌ.

^{२६} मन्त्रेण — अ.

^{२७} कार्योक्तिः प्र० — ऐ.

^{२८} वादिनां — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२९} धूमाः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{३०} -न्तरितस्य यथा — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{३१} मतङ्ग० योग० तत्त्वसाधनपटले श्लो० ६.

“गुणा गुणिनमाश्रित्य विचेष्टन्ते स्वके स्वके ।

विषये न निराधाराः” इति ।

तथा पत्युः शक्तयः एव^१ वक्ष्यमाणप्रमाणसिद्धाः^२ साधनमिति ॥८॥

पदार्थान्तराणि तु यथाग्रे साध्यानि तथा^३ प्रसङ्गादुच्यन्ते — ‘धर्मेण साध्यत’ इत्यादि ।

धर्मेण साध्यते^४ धर्मा^५ क्वचित्कार्येण कारणम् ।

कारणेन क्वचित्कार्यं क्वचिदाम्नायदर्शनात् ॥९॥

यथा हि संतमसे विशिष्टा^६द्रसादेर्धर्माच्छाल्यन्नयवान्नादि^७धर्मा, गन्धादेः कर्पूरकस्तूरिकादिश्च^८ साध्यते । तथैवान्न^९ क्वचित् पशुपदार्थप्रकरणादौ ज्ञानक्रियालक्षणेन धर्मेण पशुपदार्थलक्षणो धर्मा साध्यते इति तत्रैव दर्शयिष्यामः^{१०} । त्रिपर्वपदार्थे च इच्छासंरम्भबोधात्मकैस्त्रिभिर्धर्मैः मनोऽहं-कारबुद्धिलक्षणान्तःकरणरूपस्य^{११} धर्मित्रयस्य सिद्धिः । तदिदं धर्मधर्मिस्वभावप्रतिबन्धमूलं सामान्यतो^{१२} दृष्टमनुमानम्^{१३} इत्युच्यत इत्युदाहरिष्यति^{१४} योगपादे^{१५} — “सामान्यमपरं मतम्^{१६}” इति । एतेनैव तन्मात्रादि^{१७}कालान्तानां भुवनधर्मित्वसिद्धिः;^{१८} व्यक्तत्वे सति तत्त्वत्वान्महाभूतवदिति दर्शयिष्यामः^{१९} ।

‘क्वचित् कार्येण कारणम्’ इति, इदं शेषवद^{२०}नुमानमित्युच्यत इत्युदाहरिष्यति योगपादे^{२१} —

“स्थूलावर्तशकृत्पुञ्जभूयिष्ठं^{२२} मदगन्धि च^{२३} ।

स्तम्भशय्यादिभि^{२४}श्चिह्नैस्तत्रासीन्मत्तवारणः ॥

अतीतोऽप्यनुमानेन साध्यः शेषवता बुधैः ।” इति ।

^१ विषयेण निरा० — अ, आ, ई, उ, ए.

^२ मतङ्ग० विद्या० ३. १२, १३ पू० वृत्तौ.

^३ ०सिद्धः — ऐ.

^४ ‘साधनमिति’ इत्यस्य स्थाने ‘साधनः’ इति दृश्यते — अ.

^५ तथापि — ऐ.

^६ धर्मे — ऋ.

^७ ०द्रसादेर्धर्माच्छाल्यन्न० — ऊ, ऋ; ०द्रसा-
देर्यद्यच्छाल्यन्न० — ऋ.

^८ धर्मा — अ, ऐ.

^९ ०कादिभिश्च — ई, उ.

^{१०} ‘अत्र’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए,
ऐ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ६. १४, १५ वृत्तौ, ३५ —
३७ पू० वृत्तौ च ।

^{१२} त्रिपरपदार्थाश्चिच्छा० — ऊ, ऋ ऋ.

^{१३} धर्मत्रयस्य सिद्धिः — ऋ; धर्मत्रयसिद्धिः
— ऋ; सर्वत्रयस्य सिद्धिः — ए.

^{१४} दृष्टानुमानम् — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१५} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१६} इति वक्ष्यति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१७} मतङ्ग० योग० तत्त्वसाधनपटले श्लो० १४ पू०.

^{१८} सामान्यं परमं पदं मतम् — अ; सामान्यं
परमं मतम् — आ, लृ, ए, ऐ; सामान्यं पर-
मतम् — ई, उ; सामान्यमपरं स्मृतम् —
मतङ्ग० योगपादपाठः ।

^{१९} कालान्तानां — आ, ए.

^{२०} वक्तृत्वे धर्मित्वा तत्त्वत्वा० — ऊ; धर्मित्वे
सति तत्त्वत्वा० — ऋ, ऋ.

^{२१} मतङ्ग० योग० तत्त्वसाधनपटले भवेदिति
भाति ।

^{२२} ०नुमानमुच्यत० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२३} मतङ्ग० योग० तत्त्वसाधनपटले श्लो० १४
उ०, १५.

^{२४} स्थूलाद्रक्तशकृ० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२५} ०भूपृष्ठं — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, लृ; भूपृष्ठ०
— ऋ, ऐ.

^{२६} ०गन्धितम् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२७} ०श्चिह्नैरत्रासी० — ऊ, ऋ, ऋ.

‘अनेन चेह क्वचिदिति त्रिपर्वपदार्थप्रकरणे’ सर्वमेव तन्मात्रादिमायान्तं साध्यत इति वक्ष्यामः^१ ।
‘कारणेन क्वचित्कार्यम्’ इति, इदं^२ तु पूर्ववदनुमानमित्युच्यत इत्युदाहरिष्यति योगपादे^३ —

“कृष्णाञ्जननिभैरुच्चैः साटोपैर्निबिडैर्धनैः” ।

‘अविघ्नैर्विपुलैः’ स्तिग्धैस्तडिन्निर्घोषसंकुलैः ॥

प्रावृट्समयसंप्राप्तैर्दृष्टैर्वृष्टिः प्रमीयते ।

एवं पूर्ववता साध्या ह्यनुमानेन वृष्टयः^४ ॥ इति ।

इहाप्यनेन^५ क्वचिदिति^६ भोगपदार्थप्रकरणादौ परिदृश्यमानात् तपस्वितात्स्करयोः सुकृत^७ दुष्कृ-
तानुष्ठानादागम^८ सिद्धकारणभावादामुष्मिको^९ भोगपदार्थः सुखात्मको^{१०} दुःखरूपो वानुमीयते ।
उपाय^{११} पदार्थानुष्ठानाच्च सिद्धिमुक्तिलक्षणं फलमिति ।

यत्र तु त्रिविधस्यापि प्रतिबन्ध^{१२} मूलस्यास्यानुमानस्यापगमः^{१३} क्वचिद्विषये, तत्राम्नायस्य दर्शनादा-
गमसिद्धेनानुमानेन^{१४} साध्यते । यथा मन्त्रमन्त्रेश्वरादीनां^{१५} शरीरादीति दर्शयिष्यामः^{१६} ॥९॥

ननु धर्मः शौक्यादिः^{१७} हिममक्कोलादावनेकत्र वर्तमानो^{१८} नियतधर्मिणं व्यभिचरतीति कथं ततो
विशिष्टधर्मसिद्धिः । तथा कार्यमपि^{१९} वल्लेश्चक्रेष्वेव चक्रमूर्धनिर्धूमादि दृश्यते ।^{२०} एवं^{२१} कारण-
मपि^{२२} धनादि कार्यं वृष्ट्यादिकं कदाचित्करोति, कदाचिन्नेत्यनैकान्तिकत्वात्, कथं ताभ्यां कारण-
कार्ये साधयितुं^{२३} शक्यते । अत्रोच्यते — एवमित्यादि ।

एवमन्योन्यसाधर्म्यवैधर्म्येण विनिश्चयात् ।

^१ अनेन नेह क्वचित्त्रिपर्वं — ऊ, ऋ; अने-
नेह क्वचित्त्रिपर्वं — ऋ.

^२ प्रकरणं — ऋ.

^३ मतङ्गं विद्यां ८. १३ — १८ पू० वृत्तौ.

^४ तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^५ मानमुच्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^६ मतङ्गं योगं तत्त्वसाधनपटले श्लो० १६,
१७ पू०, १९ पू०.

^७ निबिडैश्च वै — ऐ.

^८ निर्विघ्नैः — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^९ सिद्धैः — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१०} वृट् सदा — ऊ, ऋ, ऋ.

^{११} अप्यनेनैव — ए, ऐ.

^{१२} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१३} दुष्कृतादनुष्ठानां — ए.

^{१४} सिद्धिकारणाभावां — अ; सिद्धकारणा-
भावां — आ, लृ, ए, ऐ.

^{१५} दामुत्रिको — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१६} दुःखरूपश्चानुमीयते — ऊ, ऋ; दुःखरूपश्चा-
नुमीयन्ते — ऋ.

^{१७} उपदार्थानामनु० — अ, लृ.

^{१८} मूलस्यानुमानं — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१९} स्याप्रगमः — ई, उ, ऊ, लृ, ए; अस्य प्रगमः
— ऐ.

^{२०} सिद्धेन नानुमानेन — आ; सिद्धेनानुमानेन
— ऐ.

^{२१} शरीरादीनि दर्शं — अ, आ, ई, उ, लृ;
शरीरादीन् दर्शं — ए; शरीरादि निदर्श-
यामः — ऐ.

^{२२} मतङ्गं विद्यां ७. १५ — ४० पू०

^{२३} हिमकालादावनेकत्र — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२४} नियतधर्मिणां — अ; नियतं धर्मिणं — ऊ,
ऋ, ऋ.

^{२५} वल्लेश्चक्रेष्वेव चक्रमूर्धादिः — अ, आ, ई, उ, लृ, ऐ.

^{२६} ‘एवं’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ,
ए, ऐ.

^{२७} ‘कारणं’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२८} मेघादि—ऊ, ऋ, ऋ; मेघघटनादि — ऐ.

^{२९} शक्यते — आ, ई, उ; शक्य इति—ऊ, ऋ,
ऋ; शक्यतेति — ऐ.

एवं स्वभावप्रतिबन्धे सत्यपि अन्यस्य हेतोः अन्यस्य च साध्यस्य यत् साधर्म्यं यत्रायं तत्रावश्यमयमिति स्थितीकृतं सादृश्यम्, वैधर्म्यं च साध्याभावेन^१ साधनाभावात्मकम्^२, तयोर्यथा-क्रमं साधर्म्यवैधर्म्यदृष्टान्तापेक्षो^३ यो निश्चयः साध्याविनाभावप्रतिपत्त्यात्मकः, तस्मात्कारणात् । अनेन धर्मादिना हेतुना धर्म्यादित्रयं साध्यत इति प्रकृतम् ।

अयमर्थः — न धर्ममात्रस्यास्माभिर्हेतुत्वमिष्यते ।^४ अपि^५ तु अव्यभिचरित^६ विशिष्टधर्मिणः कस्यचिदेव^७ विशिष्टधर्मस्य, तथास्वभावत्वेन निश्चयात् ।^८ न तु तस्य व्यभिचारः संभवति । यस्य तु व्यभिचारः पाण्डुत्वादेः, न तस्य हेतुत्वम् । तस्यापि^९ चाभ्यासतो^{१०} नियतधर्मिगतविशेष-ग्रहणेन^{११} व्यभिचाराभावाद्धेतुत्वम्^{१२} ।

एतदुक्तं^{१३} च — “न सुष्ठु विवेचितो धर्मो धर्मिण व्यभिचरति” इति । एवं कार्यमपि धूमादि अन्यदेव बह्व्यादिजन्यम्, अन्यदेव चक्रमूर्धादिजन्यमिति न सुष्ठु विवेचितं^{१४} कारणं व्यभि-चरतीति । तथा कारणमपि मेघादि यदवश्यं कार्यजनकस्वभावं^{१५} न तद्ब्रह्मणापि प्रतिबद्धं शक्यं,^{१६} छेदादिवृक्षस्य^{१७} पूर्णशोषादौ । यत्त्वजनकस्वभावं^{१८} न तदिन्द्रियाणि जनकं शक्यं कर्तुमिति न सुष्ठु विवेचितं^{१९} कारणं कार्यं व्यभिचरतीति ।^{२०} यदुक्तम्^{२१} —

“यदभावि न तद्भावि^{२२} यद्भावि न तदन्यथा ।

इति चिन्ताविषघ्नोऽयमगदः किं न पीयते ॥” इति ।

^१ साध्यभावेन — अ.

^२ अत्र ‘हेतुभावात्मनस्तु हेतुभावेन’ इत्यधिकम् — ऊ; ‘हेत्वभावात्मनस्तु हेत्वभावेन’ इत्य-धिकम् — ऋ; हेत्वभावात्मना तु हेत्वभावेन’ इत्यधिकम् — ऋ.

^३ साधनभावात्मकतया — अ; साध्यभावात्मकं — ऊ, ऋ, ऋ; साधनात्मकं — ऐ.

^४ साध्यवैधर्म्यं — ऋ, ऋ; साधर्म्यदृष्टा० — ऐ.

^५ दृष्टान्तापेक्षा तेन विनाभाव० — अ.

^६ ‘यो’ इत्यारभ्य ‘धर्मादिना’ इत्यन्तं लुप्तम् ऊ, ऋ, ऋ कोशेषु ।

^७ हेतुधर्मादित्रयं — अ.

^८ धर्म्यादित्रये — ऊ; धर्म्यादिषु ये — ऋ, ऋ; धर्म्यादित्रयः — लृ.

^९ प्रकृतः — अ, ऊ, ऋ; प्रकृते — ऋ.

^{१०} ‘अपि तु’ इत्येतन्नास्ति — ऋ, ऋ.

^{११} ‘तु’ इत्येतन्नास्ति — ऊ.

^{१२} विधर्मिणः — अ.

^{१३} विशिष्टधर्म्यं यथास्वभाव० — अ; विशिष्ट-स्य धर्मस्य तथा० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१४} न च तस्य — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१५} वाभ्यासतो — अ, ऊ, ऋ, ऋ, लृ.

^{१६} नियतिधर्मि० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१७} ग्रहणे — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} व्यभिचारी तद्धेतुत्वम् — अ.

^{१९} अत्र ‘एव’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} तदुक्तं — ऊ, ऋ, ऋ, ए.

^{२१} चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{२२} न सुविवेचितो — ऊ; न स्वविवेचितो — ऋ, ऋ.

^{२३} अत्र ‘कार्यम्’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२४} ‘न’ इत्येतत् ‘तद्ब्रह्मणापि’ इत्यस्यानन्तर दृश्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२५} छेदादिवत् प्रत्यक्षस्य — अ, ऋ; छेदादीव वृक्षस्य — ऊ, ऋ; छेदादि वृक्षस्य — लृ, ए.

^{२६} पूर्णशोषादौ — अ, ऋ; पूर्णशोषादौ — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, लृ, ए, ऐ.

^{२७} तदिन्द्रियेणापि न जनकं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२८} सुखविवेचितं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२९} ‘कारणं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३०} तदुक्तं — ऋ.

^{३१} भर्तृहरिसुभाषितसंग्रहे ६६६.

^{३२} भाविचेन्न तदन्यथा — भर्तुं० सु० पाठः ।

ननु मन्त्राणामप्रतिहतशक्तित्वेन वक्ष्यमाणत्वात् तैः जनकमपि अजनकम्, अजनकमपि जनकं कर्तुं संभाव्यत एवेति^१, अत्र व्यभिचारः । यदाहुः^२ —

“अर्थशक्तेरन्यथात्व^३ मन्त्रैर्येनेह^४ दृश्यते ।

“कारणानि च नावश्यं कार्यवन्ति भवन्त्यतः ॥” इति ।

“सत्यमेवैतत् । अत एव शान्तिकादिकर्मणां मन्त्रवादानां च सप्रयोजनता^५ । नान्यथा फल^६वादादेरप्युपपत्तिः । कथं तद्वच्च कारणस्य मेधादेर्वृष्ट्यादिकार्यादावव्यभिचार उक्तः ।

“मन्त्रैरविहितत्वे सतीति^७ विशेषणात् । अत एवोदाहरणसूत्रे^८ —

“कृष्णाञ्जननिभैरुच्चैः^९ साटोपैर्निविडैर्धनैः ।

“अविघ्नैः”

इति, हेतुविशेषणमुपात्तमिति^{१०} न विरोधः ।

अनेन चात्र^{११} हेतोः साधर्म्यवैधर्म्यनिश्चयाभिधानेन पक्षधर्मान्वय^{१२}व्यतिरेकात्मकस्त्रि^{१३}लक्षण एव हेतुः^{१४} अबाधित^{१५}विषयत्वात्सत्प्रति^{१६}पक्षत्वाद्यन्यतरूप इत्युक्तं भवति । “तेषामर्थसिद्धत्वे^{१७} नाभिधाना-
नुपयोगात् । अत एवैतलक्षणरहिता असिद्धसंदिग्धपक्षधर्मा असिद्धसंदिग्धान्वयव्यतिरेका विपर्यय-
सिद्धान्वयव्यतिरेका वा असिद्धानैकान्तिकविरुद्धा^{१८} हेत्वाभासा गम्यमानाः प्रमाणलक्षणेभ्यो भेदेन^{१९} अवधार्या इति दर्शयितुं नात्र तथोपात्ताः । प्रोक्तं च “श्रीमत्पौष्करे^{२०} —

“प्रमाणलक्षणात्सिद्धिः प्रमाणानां प्रकीर्तिता ।” इति ।

“तदियता प्रसङ्गतः सर्वपदार्थसाधकान्यत्रैव प्रमाणान्युपदर्श्य^{२१} “प्रकृतपतिपदार्थसिद्धौ प्रमाण-
मुच्यते — ‘पत्युर्धर्माः’ इत्यादि ।

^१ इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ आकरो नोपलभ्यते ।

^३ अन्यथात्वे — ऐ.

^४ मन्त्रैर्येने हि — अ.

^५ कारणानि — आ.

^६ न चावश्यं — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ सत्यमेवमेतत् — ऊ, ऋ, ॠ; सत्यमेतत् — ऐ.

^८ शान्तिदीक्षादि० — ऐ.

^९ सप्रयोजनतया — अ, ए.

^{१०} वेदादेरप्युपपत्तेः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} मन्त्रैरहितत्वे — अ, लृ; मन्त्रैरपिहितत्वे — आ, ए; मन्त्रैरविहितत्वे — ई, उ, ऐ.

^{१२} ‘इति’ इत्येतन्नास्ति — ई, उ.

^{१३} मतङ्ग० योग० तत्त्वसाधनपटले श्लो० १६.

^{१४} निभैरुच्चैः — ऋ, ॠ.

^{१५} निविघ्नैः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} अविरोधः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए ऐ.

^{१७} हेतौ — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} व्यतिरेकात्मकस्त्रि० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१९} लक्षणविषय एव — आ.

^{२०} नन्वबाधित० — ऊ; नन्वबाधित० — ऋ, ॠ.

^{२१} विषयत्वात्सत्प्रति० — अ, ऐ; विषयत्व-
सत्प्रति० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} पक्षत्वाद्यनन्तरूप — अ, ऊ, ऐ; पक्षत्वा-
द्यनन्तरूप — आ, ई, उ, ऋ, लृ; पक्षत्वा-
दनन्तरूप — ए.

^{२३} ‘तेषां’ इत्यारभ्य ‘असिद्धानैकान्तिकविरुद्धाः’
इत्यन्तं लुप्तम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} नाभिधानानुप० — अ.

^{२५} हेतुत्वाभासा — अ.

^{२६} अवधार्यत इति — आ.

^{२७} श्रीपौष्करे — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८} मुद्रितपौष्करे विद्यापादे नोपलभ्यते ।

^{२९} तदीयता — अ, आ, ई, उ; यदियता — ऐ.

^{३०} न्युपदिश्य — आ.

^{३१} प्रकृते पति० — ऊ, ऋ, ॠ.

पत्युर्धर्माः शक्तयस्तु^१ ताश्च सर्वत्र निःसृताः ॥१०॥

शास्त्रेऽस्मिन्युक्तितः^२ सिद्धा लक्ष्यन्ते त्रिष्ववस्थिताः^३ ।

पशौ पाशेषु भोगेषु^४

शक्तयः पुनर्या भगवतो वक्ष्यमाणप्रमाणसिद्धाः, ता न वस्त्वन्तरम्^५ । अपि तु धर्मा एव भगवतः^६ । ततश्च “धर्मेण साध्यते धर्मी” इत्येतदेव तस्यापि साधनमिति नाव्याप्तिरित्यर्थः ।^७ ताश्च पत्युः संबन्धिन्यः शक्तयो यद्यपि सर्वत्र तत्त्वभावभूत^८ भुवनधर्मिणि^९ कार्यकरणाय प्रवृत्ताः । तथापि शास्त्रेऽस्मिन्^{१०} विचारप्रतिपादके युक्तितः अनुमानात्^{११} पशौ आत्मनि, पाशेषु^{१२} चोभयवादि-सिद्धेषु त्रिपर्वपदार्थैकदेशभूतेषु^{१३} कार्यकारणादिषु^{१४}, भोगेषु चेति त्रिषु एतेषु^{१५} पशुभोगत्रिपर्वपदार्थैकदेशेषु^{१६} सिद्धाः लक्ष्यन्ते^{१७} दृश्यन्ते ।^{१८} तेष्वधिष्ठायकत्वेन साध्यन्त इत्यर्थः । न^{१९} पदार्थान्तरेषु^{२०} शक्त्यादिषु त्रिपर्वपदार्थैकदेशान्तरभूतेषु^{२१} कलादितन्मात्रान्तेषु^{२२} वा^{२३} । तेषां परस्यासिद्धेः । असिद्धस्य धर्मित्वायोगाद्धेतोराश्रयासिद्धिप्रसङ्गाच्च ॥

अथ कथं तुल्ये पदार्थत्वे पदार्थैकदेशान्तरत्वे वा पशुभोगपदार्थाविव^{२४}, त्रिपर्वपदार्थैकदेश-भूताश्च^{२५} कार्यकारणाद्यात्मकाः एव पाशाः प्रतिवादिनः सिद्धाः । न तु शक्त्यादयोऽपि पदार्थाः, त्रिपर्वैकदेशान्तरभूताश्च^{२६} कलादितन्मात्रान्ता^{२७} इत्यत्रोच्यते — ‘तदेव त्रितयम्’ इत्यादि ।

^१ शक्तयस्त्युः — ओ.

^२ —स्मिन्नुक्तितः — ओ.

^३ त्रिष्विव० — ओ.

^४ स्थितः — ऋ.

^५ भोगेषु — मु, उ, ओ.

^६ मतङ्ग० विद्या० ३. १२. १३ पू० वृत्तौ;

वक्ष्यमाणसिद्धाः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ;

वक्ष्यमाणप्रापणसिद्धाः — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ वस्त्वन्तरम् — ऋ; वस्त्वन्तरानि — ऐ.

^८ भगवते — आ, ई, उ.

^९ मतङ्ग० विद्या० ३. ९ पू०

^{१०} नाव्याप्तमित्यर्थः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} तच्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} भुवनवर्त्मनि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} कार्यकरणाय — अ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१४} विचारयति प्रति० — ऊ, ऋ; विचारवति प्रति० — ऋ.

^{१५} पाशावात्मनि — आ, ई, उ, ए; पश्वात्मनि — ऐ.

^{१६} चोभयथादि० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} अत्र वाशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{१८} अत्र वाशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, लृ.

^{१९} पशुभोगेषु त्रि० — ऋ; पाशपशुभोगेषु त्रि० — ऋ.

^{२०} पदार्थेषु — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२१} दृश्यन्ते — ऋ, ॠ.

^{२२} तेष्वधिष्ठायक० — अ; ते अधिष्ठायक० — ऋ.

^{२३} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} शक्त्यादित्रिपर्व० — ऐ.

^{२५} देशान्तरं भूतेषु — ऊ, ऋ; देशान्तर-भूतेषु — ऐ.

^{२६} अत्र वाशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२७} तन्मात्रान्तरेषु — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२८} वाशब्दो नास्ति — ऋ, ऐ.

^{२९} ‘अथ’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{३०} पदार्थविव० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए.

^{३१} कार्यकरणात्मकाः — लृ.

^{३२} देशभूताश्च — ऐ.

^{३३} कालादि० — ऊ.

^{३४} तन्मात्रा — ऐ.

“तदेव त्रितयं पुनः ॥११॥

“संयोगात्प्रतिपत्तव्यम्”

न हि सर्वः पदार्थः, सर्वो वा तदेकदेशः पशुभिः प्रतिपत्तव्यः, सर्वज्ञत्वप्रसङ्गेन पशुत्वायोगात् । मलेन आवृतशक्तयो हि पुमांसः पशव इत्युक्तम्^१ । अतस्तैरनादि^२कर्माक्षिप्त^३भोग्यभोक्तृत्वसंबन्धा-
द्धेतोः तदेव भोक्तृभोग्यभोगरूपं^४ त्रितयं प्रतिपत्तव्यम् । तेन विना भोगायोगात् । भोगी न
स्वतस्तावत् । सुखादिप्रतिपत्त्यात्मक एव^५ भोग्यं सुखादिहेतुकं^६ प्रतिपद्यते । न^७ चाप्रतिपत्ते
भोक्तरि अन्य^८भोग्यवत्तदुपपद्यते । तद्भोगसंबन्धान्यथानुपपत्त्यैव^९ तत्त्रितयमवश्यं प्रतिपत्तव्यं
शरीरिभिः । यद्वक्ष्यति^{१०}—

“व्यस्तानां शक्यते वक्तुं न कदाचित्स्वरूपकम् ।” इति ।

“पतितशरीरस्य भोगसंवित्त्यभावात् । न पुनरेवं पदार्थान्तरस्य, पदार्थैकदेशान्तरस्य वा
प्रतिपत्त्या विना भोगस्य^{११} कदाचिदनुपपत्तिः । त्रितयसंवित्त्यैवानुभवसिद्धत्वादिति^{१२} तदेतत्त्रितयमत्र
सिद्धत्वाद् धर्मित्वेनोपात्तम् । न त्वसिद्धं पदार्थान्तरं पदार्थैकदेशान्तरं वा कलादिकमिति ॥

अधुना किमत्र साध्यमित्युच्यते — ‘न च शक्त्युज्झितं क्वचित्’ इत्यादि ।

“न च शक्त्युज्झितं क्वचित् ।

प्रवर्ततेऽस्वतन्त्रत्वादचेतनतया तथा ॥१२॥

अमूर्तत्वाच्च क्रमशो यथोद्दिष्टाः परस्परम् ।

शक्तिः कारकं, न द्रव्यमित्युक्तम्^{१३} । अत्र च “एतदुभयवादिसिद्धं पशुपाशभोगात्मकं पदार्थ-
त्रयं^{१४} धर्मि, न क्वचित्^{१५} धर्मादौ^{१६} प्रयोजने शक्त्या प्रकृष्टेन कारकेण विरहितं परस्परम् अन्योन्यं

^१ तदेवं — ऋ.

^२ पुरा — मु. उ.

^३ भोगात्प्रतिपत्तिः — मु. उ.

^४ प्रसङ्गेन पशुत्वात् — अ, ऐ; प्रसङ्गेना-
पशुत्वात् — आ, ई, उ, लृ, ए.

^५ मतङ्गं विद्यां २. १७ उ०, १८ पू० वृत्तौ ।

^६ कर्माक्षिप्तभोगभोक्तृत्वम् — ऐ.

^७ ‘भोग्य’ इत्यारभ्य ‘तदेव’ इत्यन्तं नास्ति —
ऊ, ऋ, ॠ.

^८ तद्यदेव — ऐ.

^९ ‘भोग’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१०} ‘त्रितयं’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{११} भोगं — अ, आ, लृ.

^{१२} सुखादिसहेतुकं — आ, ई, उ, लृ, ऐ; सुखादिकं
— ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} च प्रतिपन्नं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} भोगवत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ‘अनुपपत्त्यैव’ इत्यस्य स्थाने ‘अनुपपत्त्यै’
इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — अ, लृ.

^{१७} मतङ्गं विद्यां ३. १३ उ०

^{१८} तच्छरीरस्य — उ; प्रतिश्रुतशरीरस्य — ऐ.

^{१९} कदाचिदनुप० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२०} तदेव त्रितयं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} सिद्धित्वाद् — अ.

^{२२} तत्तत्प्रसिद्धं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} शक्त्युत्थितं — ओ.

^{२४} किञ्चित् — ऊ.

^{२५} यथोद्दिष्टः — ऊ.

^{२६} मतङ्गं विद्यां ३. ८ उ० वृत्तौ ।

^{२७} धर्मी — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२८} नशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२९} बन्धादौ — ऊ, ऋ.

^{३०} प्रयोजनशक्त्या — ऐ.

पशुः शरीरादिपाशार्थं भोगार्थं वा, पश्वर्थं च ^१पाशो भोगो वा प्रवर्तते ; चशब्दान्निवर्तते च” इति साध्यम्^२। ^३तत्र ^४साध्यधर्मि पश्वदि^५त्रयं, श्रुतक्रमेण यथानिर्दिष्टाः अस्वतन्त्रत्वादयस्त्रयो हेतव इति। अतश्च प्रयोगत्रयमेतदित्युक्तं भवति। तत्रैकः प्रयोगः — “^६पशुधर्मी कारकान्तरेणानधिष्ठितः शरीरादिपाशार्थं स्वात्मनः^७ सुखादिभोगार्थं वा न^८ प्रवर्तते, ^९दुःखादिभ्यो वा निवर्तते। अस्वतन्त्रत्वात् मेपादिपशुवत्”। स्वतन्त्रो हि कर्ता कथ्यते। न च तस्य स्वस्व-शरीरनिर्माणादौ कर्तृत्वं सिद्धम्। ^{१०}अशरीरस्य भवद्भिरपि कर्तृत्वानभ्युपगमात्। यदुक्तम्^{११} — “अशरीरो ह्यधिष्ठाता नात्मा ^{१२}मुक्तात्मवद्भवेत्” इति।

^{१३}शरीरान्तरयुक्तस्य कर्तृत्वेऽपि ^{१४}परपुरप्रवेशिनो योगिन इव ^{१५}स्वशरीरान्तरोत्पादनासिद्धेः। कर्तृत्वेऽपि^{१६} सर्व एव पुरुषा ^{१७}अप्राकृतशरीराः सुखिनश्च^{१८} स्युः।

^{१९}द्वितीयोऽपि — “पाशाः शरीरादयो धमिणो न कारकान्तरनिरपेक्षाः पशुषु स्वत एव ^{२०}प्रवर्तन्ते, ^{२१}निवर्तन्ते वा। अचेतनत्वात्^{२२}, मेपादिपशुषु रज्ज्वादिपाशवत्”। न च वायूदकादि-भिर्व्यभिचारः। तेषामपि पक्षीकृतत्वात्।

^{२३}तृतीयस्तु — “भोगाः ^{२४}कर्मतत्फलसंवेदनात्मकाः प्रागुक्ता धमिणो न कारकान्तरनिरपेक्षाः स्वत एव ^{२५}प्रवर्तन्ते निवर्तन्ते च^{२६}। अमूर्तत्वात्^{२७}, रसादिवद्” इति। ^{२८}यत् कारकं तेषां परस्पर-

^१ पाशा — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ च बोध्यम् — अ; च नेति साध्यम् — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^३ अत्र — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ साध्यधर्मी — आ, उ; साध्यधर्म० — ई, ए.

^५ ०त्रयश्रुतक्रमेण — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ; ०त्रयश्रुतक्रमेण — ए.

^६ पशुधर्मी — अ, ऐ; पशुधर्मी — आ, ई, उ, ए.

^७ कारकान्तरेणाधिष्ठितः — ऊ; न कारकान्तरेणाधिष्ठितः — ऋ, ॠ.

^८ स्वस्मिन् — ऐ.

^९ ‘न’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} दुःखादिनाशार्थं नि० — ऊ, ऋ; दुःखादिनाशार्थं वा नि० — ॠ.

^{११} असिद्धस्य — अ.

^{१२} श्लोका० संबन्धाक्षेपपरि० ७८ उ०

^{१३} मुक्तादिवद्भवेत् — अ; ‘मुक्तात्मवद्भवेत्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} स्वशरीरकर्तृत्वेऽपि — अ, आ, ई, उ, लृ, ए;

स्वशरीरान्तरकर्तृत्वेऽपि — ऐ.

^{१५} परपुरुषप्रवेशिनः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} स्वशरीरोत्पादनासिद्धिः — ऊ, ऋ, ॠ; स्वशरीरोत्पादनासिद्धेः — ए.

^{१७} कर्तृत्वे हि — ऊ, ऋ; कर्मत्वे हि — ॠ.

^{१८} प्रकृष्टतरशरीराः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२०} द्वितीयेऽपि — ऊ, ऋ.

^{२१} प्रवर्तते निवर्तते वा — ऐ.

^{२२} ‘निवर्तन्ते’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{२३} अचेतनत्वं — अ.

^{२४} ‘तृतीयस्तु’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} भोगः — अ.

^{२६} कर्मणः फल० — अ; कर्मतः फल० — आ, ई, उ, ए.

^{२७} प्रवर्तते निवर्तते च — ऐ.

^{२८} अत्र ‘इति साध्यम्’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए, ऐ.

^{२९} अत्र ‘धर्मात्’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{३०} यत्तत्कारकमेषां — ऊ, ऋ, ॠ.

प्रवृत्तौ^१ निवृत्तौ^२ च सा शक्तिः; शक्तिरेव^३ कारकमित्युक्तं^४ यतः। अतः प्रतिज्ञावाक्या-
देव^५ “पत्युरधिष्ठानं स्वशक्तिकिरणात्मकम्” इत्येवं तावत्साधितम्।

अत्र च^६ जगतो नित्यत्वाभ्युपगमेनेयमीश्वरसिद्धिरुक्ता। तत्कार्यत्वेन^७ तु पुंषोःश्वरप्रकरणे।
यद्वक्ष्यति^८ — “कार्यमेतज्जगत्सदा” इति। ततो नान्योन्यं गतार्थता^९॥

‘व्यस्तानाम्’ इत्यादि।

व्यस्तानां शक्यते वक्तुं न कदाचित्स्वरूपकम् ॥१३॥

एतत् “संयोगात्प्रतिपत्तव्यम्” इत्येतत्सूत्रसंबन्धेन^{१०} व्याख्यातम्। यदाहुः^{११} —

“यस्य येनाभिसंबन्धो दूरस्थस्यापि तस्य सः।” इत्यादि। इति ॥१३॥

अधुना पदार्थान्तराणां पूर्व^{१२} प्रसङ्गेनैवात्रोपायपदार्थस्यापि प्रमाणमुच्यते — ‘उपायोऽपि हि’
इत्यादि।

उपायोऽपि हि तद्धर्मन्यायेन समवस्थितः।

तस्य पत्युर्धर्माः शक्तय इत्युक्तम्^{१३}। तेषां सिद्धौ यो न्याय उक्तः^{१४}, तेन न केवलं
शक्तयः; यावद् उपायोऽपि समवस्थितः सिद्धः।

अयमर्थः — पुंसामज्ञानात्मनो बन्धस्य द्रव्यनिमित्तत्वेन वक्ष्यमाणत्वात्^{१५} स्वनिमित्तद्रव्यनिवृत्त्यैव^{१६}
निवृत्त्या भाव्यं चक्षुष इव पटलादेः। न तु ज्ञानात्। द्रव्यनिवृत्तौ^{१७} पशुर्न शक्तः। पुंसो
ज्ञानमात्रेण स्वातन्त्र्यासिद्धेः। नापि तत्पाशात्मकं द्रव्यं^{१८} स्वयमेव निवर्तते। पटलादिवदचेतन-

^१ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऐ.

^२ ‘निवृत्तौ’ इत्येतन्नास्ति — ऋ, ॠ.

^३ ‘शक्तिः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^४ मूर्तिरेव — लृ.

^५ कार्यमित्युक्तं — अ.

^६ ‘अतः’ इत्यत्र ‘अतश्च’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ; ‘अतः’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^७ एवकारो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ मतङ्गं विद्यां ३. १ पू०.

^९ इत्येतत्तावत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, लृ, ए, ऐ.

^{१२} मतङ्गं विद्यां ६. ९९ उ०.

^{१३} नान्योन्याङ्गता — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१४} मतङ्गं विद्यां ३. १२ पू०.

^{१५} व्याख्यातव्यम् — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१६} तन्त्रवार्तिकव्याख्यायां न्यायसुधायामुद्धृतः —
२. २. ९; व्यक्तिविवेकेऽपि ४३२ तमे पृष्ठे
इदमर्थमुद्धृतम्।

^{१७} येनार्थसंबन्धो — न्यायसुधापाठः।

^{१८} प्रसङ्गेनैवात्रो० — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ,
लृ, ए, ऐ.

^{१९} अस्य — अ.

^{२०} मतङ्गं विद्यां ३. १० उ०, ११ वृत्तौ.

^{२१} मतङ्गं विद्यां ३. ८ उ० वृत्तौ।

^{२२} मतङ्गं विद्यां ६. ८१ पू० वृत्तौ।

^{२३} निवृत्त्येव — अ, ई, उ.

^{२४} निवृत्तिर्भाव्यं — ऐ.

^{२५} ज्ञानद्रव्यनिवृत्तौ — अ; निवृत्तौ इत्यनन्तरं
विद्यमानं ‘पशुर्न शक्तः’ इत्येतन्नास्ति —
ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} पुंसां ज्ञानं — अ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} अत्मकद्रव्यं — ऐ.

त्वात्^१। नापि भोगस्तन्निवर्तकः, अमूर्तत्वात्; रसादिवदिति^२ मोक्षान्यथानुपपत्त्या^३ पटलादेश्चक्षु-
र्वैद्य^४ व्यापारेणैवास्यापि निवृत्तौ उपायान्तरेण व्यापारात्मना भवितव्यमिति^५ तदुपायपदार्थस्य दीक्षा-
दे^६रीश्वरव्यापारात्मनः सिद्धिः। यदुक्तं^७ श्रीमत्पौष्करे^८ —

“न मोक्षं यान्ति पुरुषाः स्वसामर्थ्यात्कदाचन”। इति॥

यद्येवं सर्वे एव पदार्थाः इहैव^९ प्रमाणदर्शनेन^{१०} साधिताः। सत्यम्। — किं तु साधर्म्य-
वैधर्म्यविचारोक्त्या^{११} इत्यादि।

किं तु साधर्म्यवैधर्म्यविचारोक्त्या पृथक् पृथक् ॥१४॥

^{१२}वक्ष्यन्तेऽस्मी ^{१३}पदार्थास्ते सुसंपृक्ताः सुविस्तरे।

^{१४}संसारे गहने पत्यु रश्मिभिः प्रकटीकृताः ॥१५॥

अत्र हि सामान्येन पदार्थसाधनानि प्रमाणानि उपन्यस्तानि। कस्य तु पदार्थस्य किं प्रमाणं^{१५} कथं
च तस्यात्र प्रमाणगत्या^{१६} ^{१७}इदमित्थमिति साधर्म्यवैधर्म्यविचारस्योक्तिः^{१८} अन्वयव्यतिरेकसिद्धेर-
भिधानं^{१९}, तथा न प्रतिपादिताः^{२०} पदार्थाः। तथा केषां केन सह साधर्म्यं साधारणधर्मयोगित्वं^{२१},
यथा षण्णामपि पुरुषार्थहेतुत्वम्^{२२}। वैधर्म्यं च असाधारणधर्मयोगित्वं^{२३} यथा पतिपशुपदार्थयोश्चि-
द्रूपत्वम्, अन्येषामचिद्रूपत्वमित्यादि। तयोर्यो विचारः तस्योक्तिः, ^{२४}तथापि न ^{२५}प्रतिपादिताः।
ततः^{२६} पृथक् पृथक् भेदेन स्वस्मिन् ^{२७}स्वस्मिन् प्रकरणे ^{२८}वक्ष्यन्ते। ^{२९}ते च न भिन्ना एव। किं तु

— ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^१ ० वदाचैतन्यात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^३ पटलादेर्वैद्य० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^४ व्यापारेणैवा० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ,
लृ, ए, ऐ.

^५ एतदुपाय० — अ.

^६ ० रीश्वरव्यापारात्मना सिद्धिः — अ, ऐ;

० रीश्वरव्यापारात्मनः सिद्धिः — ऊ, ऋ, ॠ;

० रीश्वरस्य व्यापारात्मनः सिद्धिः — ए.

^७ श्रीपौष्करे — ऋ, ॠ.

^८ पौष्करे विद्या० १. ९० पू०

^९ सर्वपदार्थाः — अ, आ, ई, उ.

^{१०} अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, ऋ, लृ, ऐ.

^{११} प्रमाणप्रदर्शनेन — ऊ, ऋ.

^{१२} लक्ष्यन्तेऽस्मी — मु, उ. ओ.

^{१३} पदार्थास्तु — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} संसारे गहने — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} कथंचित्तस्यात्र — अ ; कथं च तत्रास्य

^{१६} प्रमाणगतस्य — आ, ई, उ; प्रमाणगतस्य

ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए, ऐ;

^{१७} ‘इदमित्थमिति’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ,

ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१८} ० वैधर्म्याचारस्योक्तिः — अ, ऋ.

^{१९} ० सिद्धेः परं प्रत्यभिधानं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} ‘पदार्थाः’ इत्येतन्नास्ति — लृ.

^{२१} ० योगित्वं — अ, ऊ, ऋ.

^{२२} पुरुषार्थत्वम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} ० योगिता — ऊ, ऋ, ॠ

^{२४} तथापि — अ, ए.

^{२५} प्रतिपादितः — अ.

^{२६} अत्र ‘तथा’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{२७} ‘स्वस्मिन्’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^{२८} लक्ष्यन्ते — अ, आ, ई, उ, लृ, ए; ‘वक्ष्यन्ते’

इत्यनन्तरं इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई,

उ, लृ, ए, ऐ.

^{२९} केचन — अ, ऐ.

^१संप्रोक्ताः अत्यन्तं संबद्धाः संसारनिमित्तं वक्ष्यन्ते^२। किं च पत्युः रश्मिभिः प्रकटीकृताः।
^३ये नित्यास्तेन परमेश्वरेण व्यक्तीकृताः। ये त्वनित्याः, तेषामुत्पादनमेव प्रकटी-
करणम्॥ १४—१५॥

^४अनुमानार्थोपसंहारः —

शक्तिभ्यः शक्तिमान्सिद्धः^५”

इति। तदिदमुक्तम् — “धूमादग्नेर्यथा पत्युः शक्तयो विद्धि साधनम्।”^६ इति।
शक्तयो हि कारकं न द्रव्यमित्युक्तम्^७। ता एव च^८ भोगमोक्षलक्षणान्मेषादौ प्रत्यक्षसिद्ध-
संबन्धात् कार्यादिनुमेयाः।^९ ताश्च निराधारा न संभवन्तीति ताभिः धर्मभूताभिः धर्मी-
मूर्तिमानां श्वरोऽनुमानान्तरेण साध्यत इति पतिपदार्थः सिद्धः॥

अथ किमनेन सोपानान्तराधिरोहणन्यायेन^{१०} अनुमितानुमानेन। शक्तिमानेव कथं
पूर्वोक्तात्कार्यान्मानुमीयते। यथा पुंषां श्वरप्रकरणे वक्ष्यति^{११} —

“एवं हि परतन्त्रत्वाज्जगतोऽस्याखिलस्य तु।

प्रवृत्तिर्नैष्यते यस्मात्तस्मात्कर्ता महेश्वरः”॥ इति।

न च कार्यं शक्तिमिव शक्तिमन्तमपि व्यभिचरति। सत्यम्। अत्र तु पतिपदार्थ-

^१संप्रोक्ताः — आ; संप्रोक्ताः — ई, उ, ए;

स्वसंप्रोक्ताः — ऊ, ऋ.

^२संबन्धाः — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^३संसारनिमित्तं — अ, आ, ई, उ, ऋ.

^४वक्ष्यन्ते — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^५मतङ्गं विद्या० १४. २ — ९ पृ०, १२ —
१८ पृ० श्लोकेषु।

^६‘ये’ इत्यारभ्य ‘व्यक्तीकृताः’ इत्यन्तं नास्ति
— अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^७‘अनुमान’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^८मतङ्गं विद्या० ३. ८ उ०.

^९धूमा अग्नेर्यथा — अ, आ, ई, उ, लृ, ऐ.

^{१०}शक्तयस्सिद्धिः — ए, ऐ.

^{११}इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२}कारणं — अ,

^{१३}मतङ्गं विद्या० ३. १२, १३ पृ० वृत्तौ

^{१४}चशब्दो नास्ति — अ.

^{१५}लक्षणान्मेषादौ — अ, ऊ; लक्षणादौ —
ऋ; लक्षणाद्देहादौ — ऋ.

^{१६}प्रत्यक्षः सिद्धः — ऐ.

^{१७}कार्याद्यनुमेयाः — ऐ.

^{१८}तावच्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९}धर्मीभूताभिः — अ; ‘धर्मभूताभिः’ इत्ये-
तन्नास्ति — ऐ.

^{२०}धर्मिशक्त्यानुमानान्तरेण — अ, लृ, ऐ; धर्मी
शक्त्यानुमानान्तरेण — आ, ई, उ; धर्मी
शक्त्यानुमानान्तरेण — ए.

^{२१}पतिपदार्थसिद्धिः — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ;
पदार्थसिद्धिः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२}सोपानान्तरारोहणं — ऋ.

^{२३}सोपानारोहणन्यायः — लौ० न्या० साहस्री ४४.

^{२४}शक्त्यानुमानेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; ‘अनु-
मितानुमानेन’ इत्येतन्नास्ति — लृ.

^{२५}‘कथं’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२६}मतङ्गं विद्या० ६. ९५.

^{२७}प्रवृत्तिर्दृश्यते यस्मात् — अ, आ, ई, उ, ऊ,
ऋ, ॠ, लृ, ए, ऐ.

^{२८}‘यस्मात्’ इत्यस्य स्थाने ‘यत्र’ इति दृश्यते
— ऐ.

^{२९}पदपदार्थः — अ.

भेदस्य लयभोगाधिकारात्मनः शक्तिभेदाश्रयेण वक्ष्यमाणत्वात्^१ तत्प्राधान्येन पतिपदार्थसिद्धिरुक्ते-
त्यविरोधः । ^२अनेनैव ^३प्रतिज्ञावाक्यात् सुदीप्तात्मवस्तुसिद्धिः^४ ॥

अधुना “^५श्रोत्रादीनि प्रमाणानि” इत्यादि^६कमपि नियमं निराकर्तुमीश्वरस्य योगिप्रत्यक्षमपि
साधनमित्युच्यते — ‘ह्यथवा’ इत्यादि ॥

“ह्यथवा मुनिपुङ्गव ।

अक्षाणि प्रति प्रत्यक्षं मनश्चाक्षमनुत्तमम् ॥१६॥

संकल्पविषयं सिद्धं संकल्पादेव केवलात् ।

^७प्रपत्तव्यं मुनिव्याघ्र किमन्यत्परिपृच्छसि ॥१७॥

अक्षाणि प्रतीति ^{१०}अक्षमक्षं प्रति वर्तते इति हि^{११} प्रत्यक्षलक्षणम्^{१२} । ^{१३}मनश्चाक्षम् इन्द्रियम्,
अन्तःसुखादिबुद्धयधिष्ठानाद् बाह्येन्द्रियाधिष्ठानाच्च अनुत्तमं भवतामस्माकं ^{१४}चेति मनःप्रकरणे
^{१५}वक्ष्यमाणे वक्ष्यति^{१६} —

^{१७}“द्विधाधिकारि तच्चित्तं ^{१८}भोक्तुर्भोगोपपादकम् ।

बहिःकरणभावेन ^{१९}स्वोचितेन यतः सदा ॥

इन्द्रियाणां तु सामर्थ्यं संकल्पेनात्मवर्तिना ।

करोत्यन्तःस्थितं^{२०} भूयस्ततोऽन्तःकरणं ^{२१}मनः ॥” इति

ततश्च न श्रोत्रादीन्येव^{२२} प्रमाणानि । इन्द्रियान्तरस्य सत्त्वात्^{२३} । नापि ^{२४}प्रमेयोऽर्थश्च
पञ्चथैव^{२५} । अर्थान्तरस्य सुखादेरपि प्रमेयत्वादिति ।

अथ केन व्यापारेण मनसोऽत्र ^{२६}करणत्वमित्युच्यते । संकल्पो^{२७}ऽवधानमेकाग्रता ^{२८}बाह्यान्तर-
करणप्रवृत्तिनिवृत्तिहेतुव्यापारः । यद्वक्ष्यति मनःप्रकरणे^{२९} —

^१ मतङ्ग० विद्या० ३. २० उ० वृत्तौ ।

^२ तत्प्रावण्येन — ऊ, ऋ.

^३ अत्र ‘अथवा’ इत्यधिकम् — आ.

^४ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ऋ.

^५ मतङ्ग० विद्या० ३. १—३.

^६ मतङ्ग० विद्या० ३. ४ उ०

^७ कथमपि — ऊ, ऋ, ऋ.

^८ प्रत्यक्षं — मु, उ.

^९ प्रपत्तव्यं — मु; प्रकर्तव्यम् — मु०
पाठान्तरम्, उ.

^{१०} ‘अक्षं’ इत्येतन्नास्ति—अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{११} हिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१२} लक्षणात् — अ, आ, ई, उ, ऋ, लृ, ए, ऐ.

^{१३} मनश्चान्तरिन्द्रियम् — अ.

^{१४} चशब्दो नास्ति—अ, आ, ई, उ, ऋ, लृ, ए, ऐ.

^{१५} ‘वक्ष्यमाणे’ इत्येतन्नास्ति — ऋ, ऋ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० १८. ८१, ८२.

^{१७} द्विधाधिकारी तच्चित्तं — आ; द्विधाकार-
तच्चित्तं—ऊ; विविधाकारतच्चित्तं—ऋ, ऋ.

^{१८} भोक्तुं भोगोप—अ; भोक्तुर्भोगोप—ऊ,
ऋ, ऋ, लृ, ऐ; भोक्तुं भोग्योप—ए.

^{१९} स्वोचिते नियतः—आ; स्वाचित्तेन यतः
—ऋ; सेवितेन यतः—ऐ.

^{२०} ०स्थिति—अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२१} मतम्—अ, आ, ई, उ, लृ.

^{२२} ०दीन्येवमेषु—अ.

^{२३} ०न्तरसत्त्वात्—ए.

^{२४} प्रमेयार्थश्च—अ, आ, ई, उ, लृ, ए

^{२५} पञ्च तथैव—ऐ.

^{२६} करणमित्युच्यते—अ, आ.

^{२७} -ऽव्यवधान०—अ.

^{२८} बाह्यान्तःकरण०—अ, आ, ई, उ, ऊ, लृ, ए, ऐ.

^{२९} मतङ्ग० विद्या० १८. १२ उ०, १३ पू०

“आत्मानं^१मरणं कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिम् ।

“ध्याननिर्मथना^२भ्यासाद्देवं पश्येन्नगूढवत् ॥” इति ।

न चात्र “परतन्त्रं बहिर्मेन” इति वाच्यम् । तस्य स्मृतिप्रतिभाद्युपस्थापितार्थानुभवविषयत्वाद्-
बाह्येन्द्रियपारतन्त्र्यासिद्धेरिति दर्शितं नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशे^३ ।

यस्तु “संकल्पादेव केवलात्प्रतिपत्तव्यं मनः” इति व्याचष्टे । तस्योपक्रमविरोधः । ईश्वर-
तत्त्वं हि मानसप्रत्यक्षसिद्धमित्युपक्रान्तं त्यक्त्वा ‘मनःसाधनाभिधानमत्र निष्प्रयोजनमेव । तस्य
स्वप्रकरण एव^४ वक्ष्यमाणत्वादिति ॥१६—१७॥

अधुनास्यैव नियमस्य निराकरणाय पत्युरागमसिद्धत्वमप्युच्यते^५ — “पञ्चमन्त्रतनुः श्रीमान्”
इत्यादि ।

पञ्चमन्त्रतनुः श्रीमान्सकलः परिपठ्यते ।

सुप्रसन्नेन्द्रियधामः सर्वज्ञः सर्वगोचरः ॥१८॥

योग^६योगेश्वरस्वामी स्वतन्त्रः पशुपाशहा ।

तस्योक्तिः पौरुषैः स्थूलैः प्रमाणैर्न प्रबाध्यते ॥१९॥

“पञ्चभिर्बक्ष्यमाणै^७रीशानादिभिर्मननत्राणशक्तिरूपैः तनुः मूर्तिर्यस्य^८ स श्रीमान्^९ ईश्वरः
पठ्यते । यद्वक्ष्यति^{१०} —

“तनुस्तस्योपचारेण^{११} पञ्चमन्त्रमयी शिवा ।” इति ।

न पुनर्बाह्यशरीर^{१२}युक्त इत्यर्थः ।

ननु “अशरीरो ह्यधिष्ठाता नात्मा मुक्तात्मवद्भवेत् ।” इति^{१३} ।

तदयुक्तम् । स्वशरीरस्पन्दादावशरीरस्यैव अस्मदादेः^{१४} कर्तृत्वदर्शनादित्युक्तमस्माभिः
नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशे^{१५} विस्तरेणेति तत एवावधार्यम्^{१६} ।

^१ मरणीकृत्वा — अ; मरणीं कृत्वा — ऐ.

^२ ज्ञाननिर्मथना — अ, ई, उ, लृ, ए, ऐ, कै-
बल्योपनिषत्पाठः; ज्ञानाग्निमथना — आ.

^३ भ्यासाद्देवं — आ. भ्यासादेवं — ब्रह्मो-
पनिषत्पाठः; भ्यासादेव — ध्यानबिन्दू-
पनिषत्पाठः; भ्यासात्पापं दहति पण्डितः ।
— कैबल्योपनिषत्पाठः ।

^४ परमं तन्त्रं — अ; ‘न स्वतन्त्रं बहिर्मेनः’
विधिविवेके पृ० १६१.

^५ विषये बाह्ये — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ तृतीयकाण्डे १३३ उ०, १३४ पृ० विवरणे ।

^७ प्रत्यक्षसिद्धमपीत्युप० — ऊ, ऋ; प्रत्यक्ष-
मित्युप० — ए.

^८ मनस्साधना — ऊ, ऋ, ॠ; मनस्साधन-
मत्र — लृ.

^९ मतङ्ग० विद्या० १८. ८०-८२ वृत्तौ ।

^{१०} सिद्धत्वमुच्यते — आ, ई, उ, ए.

^{११} योगीश्वरः स्वामी — मु, ओ.

^{१२} बहुभि० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ४. ५ उ०, ६ पृ० वृत्तौ ।

^{१४} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ.

^{१५} ईश्वरोऽत्र पठ्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ४. १४ पृ०.

^{१७} तनुर्यस्यो० — आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१८} कारणे — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} युक्तेत्यर्थः — ऊ. ऋ ॠ

^{२०} श्लोकवा० संबन्धाक्षेपपरि० ७८ उ०.

^{२१} अत्र ‘उक्तम्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} यदुक्तम् — अ.

^{२३} कर्तृत्वादर्शना० — अ.

^{२४} द्वितीयकाण्डे श्लो ८ विवरणे ।

^{२५} धार्यः — अ, आ, ई, उ, लृ.

अत एव च सह कलाभिः पञ्चमन्त्रावान्तरशक्तिभेदरूपाभिरष्टत्रिंशत्संख्याभिर्वर्तत इति सकलः सर्वशक्तियुक्तः पठ्यत इत्यर्थः। ततश्च “अचलमूर्तिमान्” इति प्रतिज्ञासूत्रात्प्रसिद्धम्^१।

किंच “सुप्रसन्नोऽनादिमलरहितः” इन्द्रियग्रामः शक्तिसमूहो यस्य। कर्तुः कुम्भकारादेरपि स्वकार्ये तथा सिद्धेः। न हि तस्य व्याध्यादिनोपहतेन्द्रियत्वे^२ कुम्भकरणत्वमुपपद्यते। अतश्च “अमृतात्मिका” तन्मूर्तिरिति सिद्धम्^३। सर्वज्ञश्च कुम्भकारादीनामपि स्वकार्ये सर्वज्ञत्वेन सिद्धेः। न हि तेषां तन्नाशोनाप्यज्ञत्वे कुम्भ^४करणमकुम्भकारादीनामिवोपपद्यते।

यद्येवं शास्त्रान्तरेष्वपि^५ हरिहरिण्यगभदियः^६ सर्वज्ञाः जगतः कर्तारः श्रूयन्ते।^७ तदयुक्तम्।^८ तेषामसर्गोचरत्वात्। स्वप्नाप्यावधिसर्वज्ञत्वं यतस्तदगोचरत्वं च रागादि^९ शिवान्तवस्त्वपरिज्ञानात्।^{१०} यस्य^{११} तु सर्वज्ञत्वं सर्ववस्तुगोचरत्वं^{१२} स सर्वज्ञ इत्यर्थः।

योगाः समभिव्यक्तज्ञानक्रियाशक्तयो मन्त्राः। यद्वक्ष्यति^{१३} — “योगोऽस्य शक्तयः स्वाक्याः” इति।^{१४} योगेश्वराः मन्त्रेशाः तेषां स्वामी प्रभुः अधिष्ठाता।^{१५} न तूपादानकारणम्। अतश्च निष्कम्पपदार्थसिद्धिरित्यर्थः।

किं च स्वतन्त्रो नान्यप्रेरितः। ततः प्रकृष्टतरस्येश्वरान्तरस्यासंभवादित्युक्तम्^{१६}। ततश्च काष्ठा^{१७} सैव इत्येतदपि सिद्धम्। पशुपाशहा परार्थकरणैक^{१८} स्वभावत्वात् पश्वनुग्रहकृदित्यर्थः। तस्य सर्वज्ञस्य सर्वेश्वरस्य परार्थप्रवृत्तेः उक्तिः आगमः। न त्वसर्वज्ञत्वादिधर्मकस्य पुंसः, येन विप्रलम्भः संभाव्येत। न चाकृतक आगमः संभवति; रचनावत्त्वाद्^{१९} अभिनव^{२०} कविविरचित-

^१ मतङ्गो विद्या० ३. १ — ३.

^२ सूत्रात्प्रसिद्धः — अ; सूत्रादेव प्रसिद्धम् — आ; सूत्रात्प्रसिद्धम् — ई, उ.

^३ किं च इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए.

^४ सुप्रसन्नो व्याधिमलः — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ

^६ कुम्भकरणमुप० — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए, ऐ.

^७ सिद्धः — अ.

^८ अपिशब्दो नास्ति — आ

^९ तन्नाशो — अ, ऊ, ऋ, ए.

^{१०} करणं कुम्भ० — अ, ए.

^{११} हरिहरिण्यगभदियः — ऊ, ऋ, ॠ; हरिशब्दो नास्ति — लृ.

^{१२} सर्वस्य जगतः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} तदयुक्तम् इत्यत्र युक्तम् इति दृश्यते — अ, आ.

^{१४} तेषां सर्व० — अ, आ, ऐ; तेषां सगोचर० — ऊ; तेषामगोचर० — ऋ, ॠ.

^{१५} शिवान्तपरिज्ञानात् — अ; शिवान्तवस्त्वपरिज्ञानात् — ऊ, ऋ, ॠ; शिवान्तवस्तुपरिज्ञानात् — ए; शिववस्त्वपरिज्ञानात् — ऐ.

^{१६} अयं तु सर्वज्ञः सर्वगोचरः सर्वसर्वज्ञ इत्यर्थः

— ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} तुशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^{१८} सर्वज्ञत्वं इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१९} सः इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२०} योगसमभि० — ऐ.

^{२१} मतङ्गो विद्या० ४. ५ उ०

^{२२} योगस्य — अ, ऋ, ऐ.

^{२३} शक्तयः स्वक्रियाः — अ; शक्तयस्स्वाख्याः — ऋ, ॠ; शक्तयः स्वाख्याः — ए, ऐ.

^{२४} योगीश्वरराममन्त्रेशाः — अ; योगीश्वरा मन्त्रेशाः — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२५} नात्रोपादान० — ऐ.

^{२६} मतङ्गो विद्या० ३. १-३ वृत्तौ।

^{२७} सैव परेभ्य एतदपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८} परार्थैककरण० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९} त्वसर्वज्ञादिधर्मस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०} संभाव्यते — अ, ऋ, ॠ, ए.

^{३१} चार्थकृतक — ऋ, ॠ.

^{३२} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३३} अभि इत्येतन्नास्ति — अ.

^{३४} कविरचित० — ई, उ, ऊ, ऋ, लृ.

वाक्यवत् । रचना हि कर्तारं न व्यभिचरतीति पुंपाशेश्वरप्रकरणे वक्ष्यामः^१ । सा चोक्तिः पत्यादिपदार्थाविगमकत्वेन प्रमाणम् । अतः प्रागुक्तैः^२ प्रत्यक्षादिभिः ईश्वरासत्तासाधनायोपन्यस्तैर्न बाध्यते । कुतः ? । यतः स्थूलानि तानि स्थूलविषयाणि^३ न इन्द्रियातीतं वस्तु गोचरयितुं शक्नुवन्ति । इन्द्रियातीतार्थविषयश्चागमः । ततो भिन्नविषयत्वाच्च तैर्बाध्यते । स्वर्गादिसिद्धौ “ज्योतिष्टोमेन यजेत स्वर्गकामः” इत्यादिवाक्यवदिति^४ । ननु कार्यार्थे^५ शास्त्रस्य प्रमाणत्वमुक्तम् । न^६ सिद्धे देवतादौ । एवमपि कार्यपर्यालोचनतयैव^७ स्वर्गादि^८ सिद्धिः । यथा देवतासिद्धिस्तथोक्तं नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशे^९ इति तत एवावधार्यम् । १८-१९॥

एवं तर्हि वेदादीनामपि सर्वज्ञप्रणीतत्वेनैव प्रामाण्याभ्युपगमात्सर्वागमप्रामाण्यप्रसङ्गः । अत्रोच्यते — ‘प्रमाणमेकम्’ इत्यादि ।

प्रमाणमेकं तद्वाक्यं तथ्यमीश्वरभाषितम् ।

सत्यम् । तान्यपि प्रमाणान्येव । न तु सर्वज्ञप्रयुक्तानि परस्परविरोधात् । यदाहुः^{१०} —

“सुगतो यदि सर्वज्ञः कपिलो नेति का प्रमा ।

अथोभावपि सर्वज्ञौ मतिभेदः कथं तयोः ॥” इति ।

न चासर्वज्ञप्रयुक्तान्यपि वाक्यान्यप्रमाणानि । प्रकाशविरोधेऽप्युपेयविसंवादान्मित्रादिवाक्यवत्^{११} । इदं तु प्रमाणमेकम्^{१२} अद्वितीयं तस्य भगवतः सर्वज्ञस्य वाक्यम् । यतः सर्वान्यागमाविरोधेन^{१३} —

यथा — लृ.

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. ३६, ३७ पू० वृत्तौ, १. ३० उ० — ३३ पू० वृत्तौ च ।

^२ मतङ्ग० विद्या० ३. ४-६ पू० वृत्तौ ।

^३ ईश्वरासत्ता० — अ, ऋ, ॠ.

^४ साधनायोप० — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ स्थूलविषयाः — ऐ.

^६ इन्द्रियातीतवस्तु — ऋ.

^७ इन्द्रियातीतविषय० — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ शाबरभाष्ये उद्धृतः — ३. ६. ९. ३०;

स्वर्गकामो यजेज्ज्योतिष्टोमेनेत्यादि — आ, ई, उ, लृ.

^९ ‘स्वर्गकामः’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{१०} इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{११} कार्यार्थे—अ, ऋ, ए, ऐ; कार्यार्थे—आ, ई, उ.

^{१२} प्रमाणमुक्तम् — आ, लृ; प्रामाण्यमुक्तम् ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} सिद्धदेवतादौ — आ; असिद्धदेवतादौ—ऐ.

^{१४} ०लोचनयैव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ०सिद्धिबद्धथा — ऊ, ऋ, ॠ; ०सिद्धौ

^{१६} देवतास्तथोक्तं — ऊ, ऋ, ॠ; देवतास्ति तथोक्तं — ऐ.

^{१७} तृतीयकाण्डे श्लो० १२ उ० विवरणे ।

^{१८} रत्नकीर्तिनिबन्धावल्यां सर्वज्ञसिद्धौ (कुमारिल) भट्टवचनत्वेनोद्धृतः — पू० ५.

^{१९} कपिलो यदि — अ; स्वगतो यदि — ऋ.

^{२०} सर्वज्ञाविति — अ, ऊ, ए.

^{२१} मतिभेदः — आ, ई, उ, लृ, ऐ; मतभेदः — रत्नकीर्तिनिबन्धावलिपाठः ।

^{२२} तयोः कथम् — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ए, ऐ.

^{२३} परस्परविरोधे० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ०पेयविसंवादात् — अ; ०पेयान्यविसंवादात् — ऐ.

^{२५} ०त्पित्रादिवाक्यवत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} अत्र ‘सर्वम्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} ‘अद्वितीयम्’ इत्यत्र ‘द्वितीयम्’ इति दृश्यते — अ, आ, लृ.

^{२८} ‘यतः’ इत्येतन्नास्ति—अ, आ, ई, उ, ऊ, लृ, ए, ऐ.

^{२९} ०गमविरोधेन — अ, आ, ई, उ, लृ.

“बुद्धितत्त्वे स्थिता बौद्धा गुणेष्वेवार्हताः स्थिताः ।”

इत्यादिसर्वान्यागमप्राप्यस्थानविशेषप्रदर्शनपूर्वं तदनधिगतार्थाधिगमरूपत्वात्, “प्रमाणान्तरेणाबाधित-
त्वाच्च तथ्यम् इति दक्षितमस्माभिः सर्वागमप्रामाण्योपन्यासे रौरववृत्तिविवेके इति तत एवाव-
गन्तव्यम् ।

तस्मिन्वागमे पञ्चमन्त्रतनुरीश्वरः पठ्यत इति तत ईश्वरसिद्धिः । न चापीतरेतराश्रय-
दोषः । “ईश्वरसिद्धिरागमप्रतिपाद्यत्वादेव । आगमस्यात्र अप्रामाण्यशङ्का तु ईश्वरप्रयुक्तत्वेन
प्रतिक्षिप्यत इत्यविरोधः ॥

“तदियता प्रतिज्ञापूर्व” बाधकाभावाद् अनुमानयोगिप्रत्यक्षागमाख्यसाधकसद्भावाच्च जग-
न्नित्यत्वेऽपि विशिष्टधर्मयुक्त्वं पतिपदार्थं प्रसाध्य, तस्य लयभोगाधिकारभेदं प्रतिपादयति —
‘तस्मादेव’ इत्यादि ।

तस्मादेव परं तत्त्वमचलं सर्वतोमुखम् ॥२०॥

तस्य लयभोगाधिकारभेदेन तत्त्वत्रयपूर्वप्रतिपत्तेरित्यवधारणार्थः । परं तत्त्वं लयतत्त्वं प्रति-
पत्तव्यम् । तच्च “अचलं न परिणामि । परिणामित्वे हि मृदादिवदचैतन्यप्रसङ्गोऽन्वेष्यतम्” ।

कथं तर्हि ततो भोगाधिकारतत्त्वयोर्दुर्भवः, तत्रैव च तयोर्लय इति वक्ष्यति^{१८} । भेदे ह्यसावु-
पपद्यते । न च विद्येश्वरादिभेदवदणुभेदनिबन्धनोऽसौ । तत्त्वत्रयस्याप्यभेदेन वक्ष्यमाणत्वात् ।
प्रोक्तं च श्रीमत्पौष्करे^{२०} —

“एकमेव परं तत्त्वं स्वेच्छया च त्रिधा भवेत् ।” इति ।

नापि परिणामभेदादिदम् । तस्य श्रुत्यैवात्र निरस्तत्वात् । न चापि विवर्तताश्रयोऽसौ ।
सत्यत्वादेव तदाकारस्य । असत्यरूपोपग्राहिता हि विवर्तता^{२१} ।

^१ इदमर्थं मतङ्गवृत्तौ विद्यापादे १७. ५९ उ०,
६० पू० व्याख्याने, तथा सार्धत्रिंशतिकालोत्तरे
दीक्षाप्रकरणे श्लो० ३०, ३१ व्याख्याने च
सर्वज्ञानोत्तरस्थत्वेनोदाहृतम् । परं तु मुद्रित-
सर्वज्ञानोत्तरे नोपलभ्यते ।

^२ बुद्धाः — अ.

^३ गुणेषु त्वार्हताः — आ, ऊ, ऋ, ॠ; गुणे-
ष्वेवार्हताः — ए.

^४ तदनभिगतार्थाधिगमः — ऐ.

^५ प्रमाणत्वेनाबाधितः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए;
प्रमाणत्वेन व्याधितः — ऐ.

^६ प्रमाणोपः — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ न्यासेन रौरवः — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ गन्तव्यः — अ, आ.

^९ ‘ततः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} प्रागुक्तत्रयतोऽवगतिकारकत्वादेवागमस्यात्र
प्रामाण्यम् । अप्रामाण्यः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} प्रतिपाद्यसिद्धिरेकत्वादेवागमस्यात्र प्रामाण्यम् ।
प्रामाण्यशङ्का — ऐ.

^{१२} प्रक्षिप्यते — ई, उ.

^{१३} तदीयता — अ, आ, ऐ.

^{१४} पूर्व — ऊ.

^{१५} ‘प्रत्यक्षागम’ इत्यनन्तरं २९तम श्लोको
दृश्यते ऊ, ऋ, ॠ, कोशेषु । मध्ये विद्य-
मानो भागः लुप्तः । पत्रद्वयं लेखनं विना दृश्यते ।

^{१६} अचलमपरिणामि — ए.

^{१७} मतङ्गः विद्याः ३. १ — ३ वृत्तौ.

^{१८} मतङ्गः विद्याः २५. ६४, ६५ वृत्तौ ।

^{१९} त्रयस्याप्रभेदेन — अ.

^{२०} मुद्रिते पौष्करे विद्यापादे नोपलभ्यते

^{२१} परिणामिभेदात् — आ, लृ

^{२२} विवर्तनाश्रयोऽसौ — अ.

^{२३} हिशब्दो नास्ति — अ, आ.

^{२४} विवर्तः — ए, ऐ.

^१यतः सत्यमेव तदाकारः । अत एव न मुख्योऽसौ ^२लयः, ^३पुनरुद्भवो वा । अपि तु उप-
चरित एव । यद्वक्ष्यति^४ — “तनुस्तस्योपचारेण” इति ।

शक्तयो हि कर्तव्यतिरस्कारेण स्वात्मन्यवस्थिताः लयतत्त्वाभिधानमवस्थाविशेषमुद्दीपयन्त्यो
निष्कलादिपदप्रवृत्तावुपाधिभावं प्रतिपद्यन्ते । यदा तु ताः^५ कार्यसंपादनप्रवृत्ताः, न^६ तत्प्रयोगभूमिं
प्राप्तास्तदा पालनप्रवृत्तत्वाद् भोगतत्त्वाभिधानमवस्थाविशेषमादर्शयन्त्यः, सकलनिष्कलादिपदप्रवृत्तौ
कारणतामुपयान्ति । यदा पुनः कार्यप्रयोगदशामनुप्राप्तास्तदाधिकारतत्त्वाभिधानमवस्थान्तरमव-
भासयन्त्यः सकलादि^७पदप्रवृत्तौ हेतुतां^८ व्रजन्ति । इति शक्तीनां प्रवृत्तिभेदकल्पनयात्र भेदो न
पारमार्थिकः । यदाहुः^९ —

“शक्तोद्युक्तप्रवृत्तश्च कर्ता त्रिविध इष्यते ।

शक्तेः प्रवृत्तिभेदेन भेदस्तस्योपचारतः ॥” इति ।

ननु भेदोपचारस्य प्रयोजनमत्र वक्तव्यम् । यदाहुः^{१०} —

“नर्ते^{११} प्रयोजनादिष्टं मुख्यशब्दार्थलङ्घनम् ।” इति ।

उच्यते । दीक्षादिनाधिकारतत्त्व^{१२}योजितस्य, भोगाख्यतत्त्वयोजितस्य, ^{१३}ततोऽपि लयतत्त्व-
योजितस्य अणोः स्थूलसूक्ष्मपरशक्त्यभिव्यक्तिभेदेन वास्तव एवात्र भेद इति^{१४} दर्शयितुं
^{१५}संस्कारकस्यात्र भेदोपचारः कृत इति न निष्प्रयोजनः । यद्वक्ष्यति योगपादे^{१६} —

“योगवीर्यबलोपेता दीक्षया वा नियोजिताः ।” इति ।

तथा हि — विद्यातत्त्वादनन्तभुवनादूर्ध्वं तत्त्वभुवनात्मकानि^{१७} सदाशिवनिवृत्तिप्रतिष्ठाविद्या-
शान्तिबिन्दुपरमशिवलक्षणानि सप्तैव क्रमेणातिशयवन्ति ^{१८}विमोक्षस्थानानि । यद्वक्ष्यति योगपादे^{१९} —

“मोक्षः सप्तप्रकारोऽयं विभागेनोपवर्णितः ।

एभ्यो^{२०} ह्येकः परः सूक्ष्मः कार्यकारणगोचरात् ॥

अतीतः परिपूर्णश्च स्वतन्त्रः सर्वतोमुखः ।

नोपलभ्यते ।

^१ यत एव सत्यस्तदाकारः — लृ; यतस्सत्य-
मत एव तदाकारः — ऐ.

^२ ‘लयः, पुनरुद्भवो वा’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^३ पुनरुद्भावो — ई, उ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ४. १४ पू०

^५ तनुर्यस्योप० — आ, ई, उ, ए.

^६ ०स्थितलय० — अ.

^७ ०प्रयुक्तावुपाधि० — अ.

^८ यदातुराः — अ.

^९ अत्र चशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१०} ‘पद’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ.

^{११} प्रव्रजन्ति — आ; व्रजति — ई, उ, ऐ.

^{१२} शतरत्नसंग्रहे २२ तमे पृष्ठे अयं श्लोकः

मृगेन्द्रसूत्रवनेन्द्रतः । परं तु मुद्रितमृगेन्द्रे

^{१३} हेतुबिन्दुटीकायामुदाहृतम् पृ०. १२.

^{१४} प्रयोजनमिष्टं मुख्य० — लृ; प्रयोजनादिष्ट-
मुख्य० — ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} ०योजिताद्भोगाख्य० — अ, लृ.

^{१६} ततो विलय० — अ, आ, ई, उ, लृ, ऐ.

^{१७} अत्र ‘ननु’ इत्यधिकम् — आ, ऐ.

^{१८} संस्कार्यस्यात्र — ऐ.

^{१९} मतङ्ग० योग० शिवतत्त्वोपलब्धिपटले श्लो०
५९ पू०.

^{२०} ०भुवनात्मिकानि — अ, ए.

^{२१} ‘वि’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२२} मतङ्ग० योग० शिवतत्त्वोपलब्धिपटले श्लो०
६५ — ६७ पू०.

^{२३} ह्येकपरं सूक्ष्मं कार्यं — ऐ.

^१एकस्त्वनीश्वरः स्वस्थः षडन्ये सेश्वरा मताः ॥

संख्यशक्तयश्चान्ये स्थूलभेदाः प्रकीर्तिताः ।^२ इति ।

ततः संस्कार्याणुव्यपेक्षया^३ उत्कर्षक्रमेण^४ वक्ष्यमाणविद्येश्वराणामिव वास्तव एव भेदो ज्ञेयः ।^५ “संस्कारकस्य भेदः कल्पित इत्यस्य च^६ प्रकरणस्य^७ समुदायार्थः ।

अथ यथानेकशरीरनिर्माणेन योगी,

“युगपत्स्त्रीसहस्राणि भुङ्क्ते प्राकाम्यशक्तितः ।^८ इति ।

एवं परमपि^९ बिन्दुतत्त्वनिर्माणकार्याधिष्ठानेन भोगाधिकार^{१०} तत्त्वादिभेदमुपयातीति । तदपि न । यतः सर्वतोमुखम् ।^{११} “योगिनो ह्यसर्वतोमुखत्वाद्युक्तैव^{१२} शरीरादि^{१३} व्यपेक्षयाधिकारादि-सामर्थ्यव्यक्तिः । भगवतस्तु सर्वत्र^{१४} सर्वदा चाप्रतिहतशक्तित्वेन सर्वतोमुखत्वाच्छरीराद्यनुपयोगे^{१५} कुतस्तद्भेदादत्र भेदसिद्धिः ॥२०॥

किं च —

यस्मिन्प्राप्तस्य न पुनर्जन्मेहास्ति कदाचन ।

यस्मिन् तत्त्वे प्राप्तस्य संयोजितस्य न पुनरिह^{१६} ^{१७}लयेऽपि जन्म विद्यते । भोगाधिकारतत्त्व-प्राप्तानां त्विहास्मिस्तत्त्वे दीक्षया जन्म विद्यत एव ।^{१८} “तदेतदेवंविधं^{१९} परं लयाभिधानं तत्त्वम् ॥

अथ भोगाख्यं तत्त्वम् । तच्च परमार्थतो^{२०} लयतत्त्वादव्यतिरेकान्न भेदेन दर्शयितुं शक्यमित्य-धिष्ठेयद्वारेणोच्यते — ‘इत्थं गुणवत’ इत्यादि ।

इत्थं गुणवतस्तस्मात्तत्त्वात्तत्त्वमनिन्दितम् ॥२१॥

स्फुरद्भस्म^{२१} सहस्राढ्यमधस्ताद्व्यापकं महत् ।

परिभाषितमित्येतन्नाम्ना बिन्दुरिहोच्यते ॥२२॥

^{२२}चतुर्धावस्थितं वेद्यं प्रेरकं जगतोऽव्ययम् ।

एवमचलत्वादिगुणविशिष्टात्^{२३} तस्मात्^{२४} परात् तत्त्वाद्^{२५} अधस्ताद् बिन्दाख्यं तत्त्वम् उच्यते ।

^१ एको निरीश्वराः — योगपादपाठः ।

^२ इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^३ अत्र ‘यत्’ इत्यधिकम् — अ.

^४ उत्कर्षः क्रमेण — अ.

^५ संस्कार्यस्य — ऐ.

^६ कारणस्य — अ.

^७ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ युगपदेव स्त्री० — ऐ; आकरो न लभ्यते ।

^९ ‘बिन्दु’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१०} ० भेदत्वादि भेद० — ऐ.

^{११} भोगिनो — अ.

^{१२} ० त्वादुक्तैव — अ, आ, ए.

^{१३} ० व्यपेक्षाधिकारादि० — अ.

^{१४} सदा चाप्रति० — ऐ; सर्वदाप्रति० — ऐ.

^{१५} ० रीराद्युपयोगे — ऐ.

^{१६} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१७} लयोऽपि — आ.

^{१८} तदेवंविधं — आ, ई, उ, ए.

^{१९} ‘परं’ इत्येतन्नास्ति — अ, लृ.

^{२०} लयतत्त्वादव्यतिरेको न — अ.

^{२१} ० सहस्राढ्यं महस्तद्व्या० — मृ, उ.

^{२२} चतुर्धा वा स्तितो वेद्यं — ओ.

^{२३} एवमचलादिगुणविशिष्टाः — ऐ.

^{२४} परतत्त्वात् — ऐ.

^{२५} अस्माद् — ए.

तच्च अनिन्दितम् ^१अत्यन्तं शुभत्वात् । अत एव ^२च स्फुरद्भिमसहस्राढ्यम् ^३अतिदीप्तिमत् । व्यापकं च स्वकार्यव्याप्तेः । यद्वक्ष्यति — “योनिः स्यादक्षराणाम्” इति । “महत् च ^४अनेक-
कार्यशक्त्यात्मकम् । अत एवोपादानकारणं^५ मायादिवत् ।

ननु भोगाख्यं तत्त्वमिति वक्तुमुपक्रम्य बिन्दात्मनो महामायाख्यस्यास्य संहितान्तरेषु^६ कुण्डलिनीत्वेन प्रसिद्धस्य वर्णनमत्यन्तभिन्नत्वात् “सागरं गन्तुकामस्य हिमवद्गमनोपमम् ।” ^७अयुक्तमेव । न च ^८तदेवैतदिति युज्यते वक्तुम् । बिन्दोरत्र तत्प्रात्यत्वेन वक्ष्यमाणत्वात् । यद्वक्ष्यति^९ —
“चतुर्भूतिमयं शुभ्रं यत्तत्सकलनिष्कलम् ।

तस्मिन्भोगः समुद्दिष्टः पत्युर्विश्वस्य सर्वदा ॥” इति ।

सत्यमेतत् । भोगाख्यं तत्त्वमेतत् ^{१०}स्वशास्त्रपरिभाषयैव केवलं ^{११}निष्कलतत्त्वात्परमार्थतो भेदाभावेऽपि भेदेन परिभाषितम् इति । न तद्भेदेन संयोजनोपासनाविषयता^{१२}मुपयातीत्यतो हेतो-
रेतद्भोगाख्यं तत्त्वं “मञ्चाः क्रोशन्ति” इतिवदधिष्ठेयनाम्ना बिन्दुरिहोच्यते; तत्र संयोजिता
^{१३}भोगाख्यतत्त्वसंयोजिताः, ^{१४}तद्व्यायिनश्च भोगाख्यतत्त्वव्यायिन इति दर्शयितुम् । न तु परमार्थतः^{१५}
तद्विन्दुस्वभावमित्यर्थः ।

अत्र ^{१६}च केवलेशानमूर्तितयाधिष्ठातृत्वेनाभिध्येयो भगवानिति गुरवः । अनाकारस्य ध्याना-
संभवात् । यदाहुः^{१७} —

“^{१८}आकारवांस्त्वं नियमादुपास्यो

^{१९}न वस्त्वनाकारमुपैति बुद्धिः ।” इति ।

^{२०}सदाशिवतत्त्वाकाराभिध्यानं तु ततोऽधः पृथिव्यन्तं यावदधिष्ठातृ^{२१}त्वाच्च तत्र सर्वमुपसंहृतं^{२२} यत
इति वक्ष्यामः^{२३} । ^{२४}दृष्टं च शुक्लकृष्णाद्याकारभेदेन ^{२५}शान्त्याभिचारादिफलभेदप्रदो भगवानित्यत्रापि
प्रतिस्थानमधिष्ठातृतया भिन्नाकार एवोपास्यस्तत्तत्पदप्राप्तिकामैरिति । प्रोक्तं च श्रीमत्पौष्करे^{२६} —

एतद्भो० — ऐ.

^१ अत्यन्तशुभ० — अ; अत्यन्तं शुद्ध० — ई, उ,

ए; अत्यन्तशुद्ध० — लृ, ए.

^२ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^३ अतिदीप्तमव्यापकं — अ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ३. ३५ पू०.

^५ महश्च — अ.

^६ अनेन कार्य० — ए.

^७ ०कारणत्वं — ऐ.

^८ पौष्करे विद्यापादे पतिपटले १० उ०, ११ पू०

^९ आकरो न लभ्यते ।

^{१०} युक्तमेव — अ, ए.

^{११} तदेव तदिति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० ३. ३४.

^{१३} ‘स्व’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१४} निष्कलत्वात्पर० — ए.

^{१५} ०मुपैतीत्यतो—आ, ई, उ, लृ, ए; मुपैतीत्यत

^{१६} भोगाख्यं तत्त्वं — ए.

^{१७} तद्व्यापिनश्च — अ.

^{१८} अत्र ‘अतः’ इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ए.

^{१९} चशब्दो नास्ति — लृ.

^{२०} इदमर्थं ‘तदुक्तं योगसंग्रहे’ इति योगसारे
४९ तमे पृष्ठे उद्धृतम्.

^{२१} आकारवांस्तु नियमा० — ऐ.

^{२२} न वस्तु नाकार० — आ.

^{२३} सदाशिवत्वाकाराभि० — ए; सप्तशिवतत्त्वा-
काराभि० — ऐ.

^{२४} ०त्वात्तच्च तत्र — अ.

^{२५} ०संश्रितं — ए.

^{२६} मतङ्ग० विद्या० ३. ३१ पू० वृत्तौ.

^{२७} दृष्टश्च — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२८} शान्त्याभिचारादि० — ऐ.

^{२९} मुद्रितपौष्करे विद्यापादे नोपलभ्यते ।

“विन्द्वात्मकः शिवो यत्र नादात्मा ज्योतिराकृतिः” इति ।

तत्त्वानां द्रव्यान्तरत्वेऽप्यस्य ततो न तत्त्वान्तरत्वम् । अपि तु सह मलेन पशुतत्त्वमिव^१ सह बिन्दुना^२ भोगाख्यतत्त्वमेवोच्यते । तदिदमुक्तं भगवता महामायात्मकप्रणवपाद^३ पञ्च-
मव्याप्तिप्रदर्शनाय^४ खेटकबालेन^५ मन्त्रवातिके^६ —

“निष्कलं शंभोरवाग्यानीह^७ निराञ्जनानि वस्तूनि ।

पञ्चमपादेन पुनस्तानि^८ गृहीतान्यतीव शुद्धेन ॥” इति ।

विद्या^९ तत्त्वं तु एतत्कार्यतया^{१०} तत्त्वत्वेन प्रोक्तमिति तत्प्रकरण एव दर्शयिष्यामः^{११} ।

“तच्च न केवलं^{१२} विन्द्वात्मनैव^{१३}; यावच्छान्त्यादिभेदेन^{१४} चतुर्धावस्थितमपि^{१५} ध्येयं^{१६} शान्त्यादिपद-
प्राप्तिकामैरिति ।^{१७} स्वरूपेण तु प्रेरकं जगतः; शुद्धविषयस्य शरीरादेरुत्पादकं तदुत्पादानकारण-
त्वेन ध्येयमित्यर्थः । अव्ययं च न सर्वात्मना क्षीरदधिन्यायेन^{१८} परिणाममेति । अपि तु एक-
देशेन मायादिवदिति । एवं विन्द्वात्मकाधिष्ठेयभेदतः संयोजनोपासनाभेदसिद्धेर्ल्यतत्त्वाद्भेदेन^{१९} भोगाख्यं तत्त्वं प्रतिपादितम् ॥

तदधुना भुवनात्मकाधिष्ठेयभेदेनापि सृष्टिक्रमेण प्रतिपाद्यते — ‘शान्तिभेदः स्थित’ इत्यादि ।

शान्ति^{२०}भेदः स्थितः पूर्वं यत्रासौ^{२१} परमेश्वरः ॥२३॥

शान्तमूर्तिरिति^{२२} ख्यातो वृतः शान्तैर्महात्मभिः ।

सहस्रादित्यसंकाशैर्विस्फुरद्भिः समन्ततः ॥२४॥

कोटिशतसहस्रैस्तु^{२३} स्ववीर्यगुणशालिभिः ।

यत्रासौ भोगतत्त्वाभिधानः शान्तमूर्तितया^{२४} केवलतत्पुरुषाकारत्वेन^{२५} तत्पदध्यायिनां^{२६} ख्यातः ।
वृतश्च शान्तैर्महात्मभिः तत्पदध्यायिभिरित्युच्यते । दीक्षया वा तत्पदयोजितैः । यदुक्तं सूक्ष्म-

^१ विन्द्वात्मकशिवो — अ, ऐ.

^२ तत्त्वान्तरम् — आ.

^३ तत्त्वमिह — अ.

^४ भोगाख्यं तत्त्व० — ई, उ, ए.

^५ पञ्चकव्याप्ति० — अ, लृ, ऐ.

^६ प्रदर्शयि — आ.

^७ खेटकबालेन — अ; खेटकपालेन — ऐ.

^८ ग्रन्थोऽयं नोपलभ्यते

^९ निष्कलं शंभो — ई, उ.

^{१०} निराञ्जनानि — अ.

^{११} गृहीतान्यतिशुद्धेन — ए.

^{१२} तत्त्वे तत्कार्य० — ए.

^{१३} तत्त्वेन — आ, ई, उ, ए.

^{१४} मत-ज्ञ० विद्या० ७. २४ — ३० अवतारि-
कायाम् ।

^{१५} न तच्च केवलं — आ, ई, उ, ए.

^{१६} विन्द्वात्मकेनैव — लृ; विद्यात्मनैव — ए.

^{१७} चतुर्धा वा स्थितमपि — अ; चतुर्धा व्य-
वस्थितमपि — लृ.

^{१८} शक्त्यादिपद० — आ.

^{१९} स्वरूपे न तु — ऐ.

^{२०} दधिक्षीरन्यायः १, ४. २६ ब्रह्मसूत्रश्री-
करभाष्ये १८० तमे पृष्ठे उदाहृतः ।

^{२१} भोगाख्यतत्त्वं — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२२} भेदस्थितः — उ.

^{२३} पारमेश्वरः — उ.

^{२४} शान्तिमूर्ति० — मु, उ.

^{२५} स्ववीर्यगुण० — मु, उ.

^{२६} मूर्ततया — ऐ.

^{२७} केवलं तत्पुरुषा० — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२८} तत्पाद० — आ, ई, उ.

^{२९} ध्यायिना — अ.

स्वायम्भुवे^१ —

“यो यत्राभिलषेद्भोगान्स तत्रैव नियोजितः ।

सिद्धिभाङ्ग मन्त्रसामर्थ्यात्” इति ।

यदृशयति ‘स्ववीर्यगुणशालिभिः’ इति ।^२ न तु वक्ष्यमाणनयेन^३ अङ्गब्रह्मादिवत् परमेश्वरवीर्यात्मकैरित्यर्थः ।^४ तच्छान्तिभुवनम् । वृतपदेन चात्र प्राप्तानां तेषामणूनां तत्तद्भुवनात्मकानि^५ शरीराणीति प्रकाशयति । अन्यथा व्यापकत्वादात्मनां^६ परस्परं वृतत्वासंभवात् । अत एव तच्छरीराणां^७ भास्वरत्वात् सहस्रादित्यसंकाशैरित्युपपद्यते ।

ततोऽनन्तरं भुवनम् — ‘विद्याख्यमपरं तस्माद्’ इत्यादि ।

विद्याख्यमपरं तस्मात्तेजोमूर्तेर्महात्मनः ॥२५॥

स्थानं तत्तेजसा दीप्तं कोट्यग्रेण समन्ततः ।

व्याप्तं भुवनपालानां विश्वरूपकृतात्मनाम् ॥२६॥

अत्र तु^८ तत्त्वं तेजोमूर्तितया केवलाधोराकारेण अधिष्ठातृतया ध्येयं तत्पदप्राप्तिकामैः साधकैः । तच्च भुवनं व्याप्तं भुवनपालानां कोट्यग्रेण । अत एव तु^९ तत्रापि तन्मयशरीरसिद्धिः । अन्यथा व्याप्तेरसंभवादित्युक्तम्^{१०} । अत एव विश्वरूपो विचित्ररूपोऽत्यन्तोद्भटो भैरवाकारः कृतः आत्मा दीक्षादिसंयोजनतया^{११} शरीरं येषां, तैः कोट्यग्रेण व्याप्तमुक्तम् ॥२५-२६॥

‘ततोऽधस्तात् प्रतिष्ठाख्यम्’ — इत्यादि ।

^{१२}ततोऽधस्तात्प्रतिष्ठाख्यं स्थानमत्यद्भुतोदयम् ।

तत्राप्यमृतमूर्तेस्तु परिवारोऽमृतात्मकः ॥२७॥

लक्षायुतसहस्राणि यत्रामृतवपुष्मताम् ।

शिवानां शिवमार्गेऽस्मिन्वाख्यातं परमार्थतः ॥२८॥

ततः अनन्तरं प्रतिष्ठाख्यं भुवनम् । तत्र अमृतमूर्तेः परिवारः इति केवल^{१३}वामदेवमूर्त्यात्मकं^{१४} तत्पदमभिध्येयं तत्पदसाधकैः । अत्रापि परिवारशब्देन तत्पदप्राप्तानां तद्भुवनमयानि शरीरादीनि^{१५} दृश्यन्ते । अन्यथा^{१६} परिवरणानुपपत्तेरित्युक्तम्^{१७} ॥ २७-२८॥

^१ स्वायम्भुवे ३९.२.

^२ ननु — अ.

^३ मतङ्ग० विद्या० ३ — ३५ वृत्तौ ।

^४ तद्व्यक्तिभुवनम् — ऐ.

^५ ०द्भुवनात्मकानि — अ; ०द्भुवनजानि — ऐ.

^६ परस्परवृतत्वा० — लृ.

^७ भास्वरात् — अ.

^८ अत्र ‘भोग’ इत्यधिकम् — ऐ.

^९ ‘तु’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ३. २३ उ० — २५ पू० वृत्तौ.

^{११} ०संयोजनया — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१२} तदधस्ता० — मु, उ, ओ.

^{१३} ०वामदेवाकारशक्त्यात्मकं — ऐ.

^{१४} तत्तत्पदमभिध्येयं — अ; तत्पदमपि ध्येयं — ऐ.

^{१५} दृश्यते — अ.

^{१६} परिवारानुप० — ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ३. २३ उ० — २५ पू० वृत्तौ ।

ततः सृष्टिक्रमेण 'निवृत्तिभुवनं' दर्शयितुं महाप्रलयकालभाविना^१ तदधो^२र्वतिसदाशिवभुवनो-
पसंहारक्रमेणापि^३ 'दृश्यते' — 'विनिवृत्ताधिकारस्य' इत्यादि ।

विनिवृत्ताधिकारस्य पञ्चमन्त्रमहातनोः ।

गच्छतः परमां काष्ठां^४ विश्रामो यत्र धीमतः ॥२९॥

तन्निवृत्तिरिति ख्यातं स्थानं स्थानवतां^५ 'वरम्' ।

स्थिरमूर्तिरभोधात्मा यत्रासौ परमेश्वरः ॥३०॥

महाप्रलयनिमित्तं तत्त्वभुवनादिकार्योप^६संहारसमुपसंहृत^७तदधिष्ठातृ^८लक्षणाधिकारतत्त्वावस्था-
त्मनः सदाशिवभट्टारकस्य ऊर्ध्वभाविभोग^९तत्त्वव्यवस्थितनिवृत्त्यादि^{१०}भुवनोपसंहारक्रमेण लयतत्त्वा-
ख्यां^{११}परमावस्थां^{१२}ब्रजतो यत्र^{१३}विश्रामः तदुप^{१४}संहारात्मको विलम्बः प्रथमः । तदुपसंहारात्मक-
^{१५}निवृत्तिस्थानत्वान्निवृत्त्याख्यं^{१६}भुवनम् । स्थानवतां च दीक्षादिना तद्भुवनं^{१७}प्राप्तानामप्यनूनां च^{१८}
^{१९}वरणीयम् । अत एव^{२०}तन्नि^{२१}वासिनामत्र शरीरसिद्धिः । अन्यथा व्यापकत्वादात्मनां तत्र^{२२}स्थान-
वत्त्वानुपपत्तेः । ^{२३}यत्रासौ भोगाख्यतत्त्वरूपः परमेश्वरः स्थिरमूर्तिः केवलसद्यो^{२४}जाताकारो^{२५}ऽधिष्ठा-
तृतयाभिध्येयस्तत्पदप्राप्ति^{२६}कामैस्तन्निवृत्तिभुवनम् ॥२९—३०॥

अधुना प्रसङ्गतोऽत्र भुवनोपसंहारक्रमोऽप्युच्यते — 'तस्मिंस्थित्वा' इति ।

तस्मिंस्थित्वा प्रतिष्ठाति देवोऽमृततनुः शिवः ।

^{२७}सः सदाशिवभट्टारकः संहारकाले सदाशिवभुवनो^{२८}पसंहारेण ^{२९}तदाकारोपास्यमानतामप्यात्मनः

^१ निवृत्तेभुवनं — ऐ.

^२ ०भाविनां — आ, ई, उ.

^३ ०र्वतिना सदा० — लृ.

^४ दृश्यते — अ, आ, लृ, ए, ऐ.

^५ विश्रामोऽन्यत्र — ऊ; विश्रमो यत्र — ओ.

^६ ध्रुवम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ ०संहारतस्तमुप० — ऊ, ऋ, ॠ; ०संहारमुप० — ए.

^८ ०तत्प्रतिष्ठातृ० — ए.

^९ ०विलक्षणाधिकारतत्त्वावस्थस्य सदा० — ऐ.

^{१०} ०तत्त्वस्य व्यवस्थित० — ए.

^{११} ०भुवनतन्निवास्युपसंहार० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} परामवस्थां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} गमिष्यतो — आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१४} विश्रमः — ऊ, ऋ ॠ.

^{१५} ०संहाराविलम्बः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} ०निवृत्तिः स्थानत्वात् — अ, ए; ०निवृत्ति-
स्फारत्वात् — ऋ.

^{१७} निवृत्ताख्यं — अ.

^{१८} भुवनस्थान० — अ; 'भुवनं स्थानवतां च'
इत्याख्य 'यत्रासौ भोगाख्य' इत्येतत्पर्यन्तं
नास्ति — ए; 'भुवनम्' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१९} प्राप्तानामप्यनूनां — ऐ.

^{२०} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} करणीयम् — आ, ई, उ, ऐ.

^{२२} अत्र चशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} ०वासितानामत्र — आ, ई, उ, ऐ.

^{२४} स्थानवत्तत्त्वानुप० — अ; स्थानत्वानुप० —
लृ.

^{२५} यत्र चासौ — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, लृ, ऐ.

^{२६} ०जाताधिकारो — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२७} -ऽधिष्ठेयतया० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८} ०कामैस्तन्निवृत्तिर्भुवनम् — अ; ०कामै-
निवृत्तिर्भुवनम् — ऐ.

^{२९} 'सः' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{३०} ०संहारेणातदाकारो० — आ, ई, उ.

^{३१} तदाकारतोपास्य० — लृ.

संहृत्य क्रमेण निवृत्त्यादिभुवनोपसंजिहीर्षुः, तत्र निवृत्तिभुवने प्रागुक्ततदधिष्ठातृरूपोपास्यमाना-
कारत्वेन^१ स्थिरमूर्तितया स्थित्वा सह तत्तद्भुवनतत्पतिभिः^२ तामप्युपसंहृत्य; तदुपसंहारस्य
भुवनाद्युपसंहारनान्तरीयकत्वात्तेन विना तेषां स्थित्याद्यनुपपत्तिरिति^३ वक्ष्यामः^४। ततः प्रतिष्ठाति^५
प्रतिष्ठेव आचरति^६। तदधिष्ठायक^७प्रागुक्तामृतवपुःस्वरूपतया तदानीमधिकारिणा^८ ध्येयः^९
संपद्यत इत्यर्थः॥

‘एवं क्रमाद्’ इत्यादि ।

एवं क्रमात्सुदीप्ताङ्गो विद्यादेह^{१०}समाश्रयात् ॥३१॥

एवम् अनेन^{११} क्रमेण तामपि मूर्ति सह तद्भुवनतत्पालैः^{१२} समुपसंहृत्य^{१३} विद्याभुवने^{१४} प्रागुक्त-
विद्यादेहसंश्रयतः तेजोमूर्तितया^{१५} उपास्यः संपद्यते ॥३१॥

‘ततः शान्तत्वम्’ इत्यादि ।

ततः शान्तत्वमायाति शान्तौ स परमेश्वरः ।

ततः प्रागुक्तनयेन तामपि सह तद्भुवनतद्भुवनेशैः^{१६} समुपसंहृत्य^{१७} शान्तिभुवने तद-
धिष्ठातृ^{१८}रूपोपास्यमान^{१९} शान्तमूर्तितयोपास्यो भवति ॥

^१ समुपसंहृत्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ ०काररूपत्वेन — अ.

^३ सहभुवनतत्प्रतिबिम्बमप्युपसंहृत्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ ०भुवनपतिभिः — आ, ई, उ, ऐ.

^५ ०संहारानान्तरीयकत्वा० — आ, ई, उ; ०संहार-
नान्तरीयत्वा० — ऊ, ऋ, ॠ; ०संहारा-
नान्तरीयत्वा० — लृ; ०संहारानन्तरीय-
कत्वा० — ए, ऐ.

^६ ०नुपपत्तेरिति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^७ मतङ्ग० विद्या० २५, ६४, ६५ वृत्तौ ।

^८ ‘ततः’ इत्येतन्नास्ति — अ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^९ प्रतिष्ठादि — अ, ऐ; प्रतिष्ठादीति — आ.

^{१०} ‘प्रतिष्ठेव’ इत्यत्र ‘प्रतिष्ठां’ इति दृश्यते
— अ, आ, ई, उ, लृ, ए; ‘प्रतिष्ठेव’ इत्ये-
तन्नास्ति — ऐ.

^{११} ‘आचरति’ इत्यस्य स्थाने ‘याति’ इति दृश्यते
— अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१२} तत्तदधिष्ठायक० — अ; देवस्तदधिष्ठायक० — ऐ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ३. २७, २८.

^{१४} ०कारिणां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ध्येयं — अ.

^{१६} विद्यादेहो — ओ.

^{१७} ०व्यपाश्रयात् — मु, उ, ओ.

^{१८} अनेनैव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} तद्भुवनपालैः — अ; भुवनतत्पालैः — ऊ, ऋ.

^{२०} ‘सम्’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{२१} ‘विद्याभुवने’ इत्यारभ्य ‘समुपसंहृत्य’ इत्यन्तं
न दृश्यते — ऐ.

^{२२} मतङ्ग० विद्या० ३. २५ उ० — २६ पू० वृत्तौ ।

^{२३} ०तदधिष्ठातृरूपतेजो० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२४} ‘उपास्यः’ इत्यत्र ‘ध्येयं’ इति दृश्यते — अ;
‘ध्येयः’ इति दृश्यते — आ, ई, उ, लृ, ए.

^{२५} शान्तश्च परमेश्वरः — मु, उ; स शान्तः
परमेश्वरः — ओ.

^{२६} प्रागुक्तेन येन — अ; प्रोक्तनयेन — ऋ;
प्रागुक्तनयेन — ऋ.

^{२७} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ॠ; ‘तद्-
भुवन’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{२८} ‘सम्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९} शक्तिभुवने — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०} ०रूपोपास्यमानः — लृ, ए.

^{३१} ०शान्तिमूर्ति० — ऊ, ऋ, ॠ.

ततः 'पूर्वनयेन तामप्युपसंहृत्य —

'शान्त्यतीतं परं तत्त्वमविनाशव्ययात्मकम् ॥३२॥

येनोन्मीलितसद्भावाः पशवः शिवतां गताः ।

शान्त्यतीतमिति बिन्दुभुवनम् । यद्वक्ष्यति सृष्टिक्रमेण —

“‘क्रीडंस्ततोऽवतीर्याशु’ बिन्दौ स परमेश्वरः ।” इति ।

ततोऽन्यस्य^१ बिन्दुस्वरूपस्य^२ नित्यत्वात् । यद्वक्ष्यति — “न च चलति यतः शाश्वतम्” इति ।^३ तदनुपसंहारेण केवलं^४ तत्कार्यभूतमीशानभुवनं^५ सह तन्निवासिभिः^६ उपसंहृत्य परं तत्त्वं लयाभिः^७ धानं यातीति ।^८ तेनैव प्रागुक्तस्वरूपानुवादेन दर्शयति — अविनाशि अव्ययात्मकम्^९ इत्यादिना ॥

तदेवम् —

सदाशिवस्य देवस्य लयस्तत्त्वेऽतिनिष्कले ॥३३॥

‘सदाशिवस्य’ इत्यादि प्रासङ्गिकार्थोपसंहारः^{१०} ॥३३॥

“अथैवमधिकाराख्यतत्त्वस्येव किं भोगाख्यस्यापि तत्त्वस्योपसंहारोऽस्ति ।^{११} त्नेयुच्यते — ‘चतुर्मुर्तिमयम्’ इत्यादि ।

चतुर्मुर्तिमयं शुभ्रं यत्सकलनिष्कलम् ।

चतस्रः शान्त्याद्या मूर्तयः^{१२} समुपसंहृतभुवनादिविभागाः^{१३} शक्तिरूपाः^{१४}, तन्मयं तदुपादानकारणत्वात् । यच्च शुभ्रं निर्मलं,^{१५} सकलनिष्कलात्मकतत्त्वाधिष्ठेयत्वाच्च सकलनिष्कलम् ॥

तस्मिन्भोगः समुद्दिष्टः पत्युर्विश्वस्य सर्वदा ॥३४॥

^१ पुनर्नयेन — ऐ.

^२ शान्त्यतीतः — ओ.

^३ नाशव्ययात्मकम् — मु.

^४ मतङ्ग० विद्या० ४. २ पू०

^५ षवतीर्यादौ — लृ.

^६ ‘अन्यस्य’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ बिन्दुरूपस्य — ए.

^८ मतङ्ग० विद्या० ३. ३५ उ०.

^९ न चलयति — ऐ.

^{१०} तदनुपसंहारे केवलं — अ; तदुपसंहारेण केवलं — ए.

^{११} तत्कार्यं भूत० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} ‘सह’ इत्येतन्नास्ति — लृ.

^{१३} ‘तन्निवासिभिः’ इत्यनन्तरम् ‘उपसंहारक्रमेण

तत्पदप्राप्तैश्च’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} ० धानमायातीति — ऋ, ॠ.

^{१५} तदेवं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} अव्ययादिकम् — ऋ, ॠ.

^{१७} प्रासङ्गिकोपसंहारः — अ, ऐ.

^{१८} अथैवमधिकाराख्यतत्त्वस्यैव — अ, ए, ऐ; अधिकारतत्त्वस्येव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} नवेत्युच्यते — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२०} समुपहृत० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} ० भुवनभोगाः — अ; ० भुवनाधिविभागः — ऋ, ॠ; ० भुवनादिभागाः — ऐ.

^{२२} शक्तिरूपत्वात् — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२३} सकलनिष्कलात्मकं तयाधि० — अ; सकलं निष्कलात्मकं तत्त्वाधि० — ऐ.

इति बिन्दुतत्त्वस्य नित्यत्वेन वक्ष्यमाणत्वात्^१ तत्पालनात्मनो भोग^२तत्त्वस्याप्यस्य नित्यत्वमिति^३ नाधिकारतत्त्वस्येवोपसंहार इत्यर्थः ॥३४॥

तद्व्यतिरिक्तता पतिपदार्थसंगृहीताल्लयभोगाधिकाराख्यात् तत्त्वत्रयाल्लय^४भोगाख्यस्य तत्त्वद्वयस्यात्र व्याख्यातत्वादुपसंहारः^५ । अधिकारतत्त्वस्य^६ च व्याख्येयतयोपक्रमः^७ — ‘धातुर्वीर्यात्मकम्’ इत्यादि ।

धातुर्वीर्यात्मकं स्याद्विभवगुणगणापूरितं मन्त्रमुख्यै-

योनिः स्यादक्षराणामवितथमतुलं^{१०} शक्तिगर्भं च मुख्यम् ।

स्थानं भोगाय^{११} भोक्तुर्न च चलति यतः शाश्वतं विश्वमूर्ते-

व्याख्यातं निष्प्रपञ्चं^{१२} तदपि न विरतौ वर्ण्यतेऽस्याधिकारः ॥३५॥

धातुः परमेश्वरस्य वीर्यात्मकं^{१३} परिग्रहशक्तिरूपम् । स्यादिति संभावनया^{१४} दर्शयते । न तु समवेतशक्त्यात्मकम् । यतो विभवः^{१५} शान्त्यादिभुवनात्मको^{१६} विस्तारः ।^{१७} ततस्तस्य^{१८} यो गुणाः तत्तद्भुवनवासिनां^{१९} विचित्रभोगसाधनत्वादयः, तेषां^{२०} गणाः समूहाः, तैरापूरितम्; उपादान-कारणत्वात्तत्र शक्तिरूपेण^{२१} वर्तते इत्यर्थः ।^{२२} तच्चोपादानकारणं^{२३} तन्मृदादिवज्जडत्वान्न चित्सम-वेतमुपपद्यत इति, मन्त्रमुख्यैश्चाङ्गैर्ब्रह्मादिभिस्तत्पूरितमधिष्ठितम् । शक्तिरूपत्वेन तदात्मनि^{२४} भवनासंभवान्मन्त्राणूनां संभवो^{२५} यतः ।^{२६} यतश्चैतद् योनिः उपादानकारणं स्याद् अक्षराणां विद्या-

^१ मतङ्ग० विद्या० ३. ३५ वृत्तौ ।

^२ तत्त्वस्याप्यनित्यत्वमिति — ऊ, ऋ, ऋ.

^३ नित्यत्वमपि० — अ.

^४ त्रयाश्रय — ऊ.

^५ भोगाख्यतत्त्व० — अ.

^६ तत्त्वात्तदुपसंहाराय — ऐ.

^७ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^८ उपक्रमात् — ऊ, ऋ, ऋ.

^९ गणापूरितमन्त्र० — ऋ, ऋ; गुणैः पूरितं मन्त्र० — ओ.

^{१०} मविततमतुलं — ओ.

^{११} भोक्तुर्न विचलति विभोः शाश्वतं — मु, उ; भोक्तुर्न चलति नियतशशाश्वतो — ऊ; भोक्तुर्न चलति नयतशशाश्वतो — ऋ; भोक्तुर्न च चलति यतः शाश्वतो — ऋ.

^{१२} न च खलु विरता वर्ण्यते — ऊ; न च खलु विरतं वर्ण्यते — ऋ, ऋ.

^{१३} परिग्रहवर्तिशक्ति० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१४} दर्शयते — अ, आ, ई, उ, लृ, ए.

^{१५} शक्त्यादि० — ऋ, ऋ.

^{१६} भुवनात्मनो — ऐ.

^{१७} ‘ततः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} यो गुणः — ऐ.

^{१९} वासिना — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} गणः समूहः तेन आपूरितम्; तदुपादान० ऊ, ऋ, ऋ.

^{२१} वर्तन्त इत्यर्थः — ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ, लृ, ए, ऐ.

^{२२} तच्चोपादान० — अ, ऋ; ततश्चोपादान० — ऐ.

^{२३} ‘तद्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२४} ब्रह्मादिभिः पूरित० — आ, ई, उ, ए; ब्रह्मादिभिश्चेत्पूरित० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२५} भुवनासंभवा० — ऊ, ऋ, ऋ, लृ, ए, ऐ.

^{२६} मन्त्राणूनामसंभवो — आ, ऊ, ऋ, ऋ, लृ, ए, ऐ.

^{२७} इतश्च तद्योनिरुपादानकारणं — ऊ;

इतश्च तद्यदि निरुपादानकारणं — ऋ, ऋ;

यतश्चैतद्योनिरूपा न कारणं — ऐ.

^१तत्त्वात्मिकाया ^२मातृकाया इति ^३तत्प्रकरण एव वक्ष्यामः^४ । स्यादिति प्राप्तकालतायाम्^५ ।
^६यदाहर्मुखे मन्त्र^७तन्त्रात्मकाक्षरनिर्माणे भगवतः प्राप्तः कालो भवति । तदा ततस्तानि निर्मि-
 णोति । 'स्थूल'वर्णकारणाकाशवाग्वादे^८स्तदानीमसंभवादित्युपपादयिष्यामः^९ । अत एव कार्या-
^{१०}नुमानेनाविस्वादाद् अविश्रयम् ^{११}अतुलम् । न तु ^{१२}“एष बन्ध्यासुतो ^{१३}“याति” इति वाक्यार्थवदंशे-
 नापि भ्रान्तिकल्पितमित्यर्थः^{१४} । शक्तिगर्भं च मुख्यमिति ^{१५}प्रथमम्; मायादीनां ^{१६}“स्वकार्यशक्तिगर्भाणां
 तदधो वक्ष्यमाणत्वात् । किं च स्थानम् अधिष्ठेयं भोगाय ^{१७}शुद्धतत्त्वपालनाय ^{१८}भोक्तुः पालयितुः ।
 अथ विद्यातत्त्वादिवत् ^{१९}किं तस्य संहारोऽस्ति^{२०} । नेत्युच्यते — न ^{२१}च चलति यतः शाश्वतं^{२२}
 विद्यातत्त्वादिवत्परमकारणत्वेन मायाबन्धित्यं तत्स्थानं विश्वमूर्तेः भोक्तुः, तत्संबन्धि^{२३} । ततस्तदधि-
^{२४}ष्ठायकत्वाद्भोगाख्यमपि तत्त्वं नित्यमिति व्याख्यातम् । किं च निष्प्रपञ्चं लयाख्यं ^{२५}यत्तत्त्वं
 तदपि न विरतिनिमित्तम् । अपि तु नित्यमित्येतदपि^{२६} व्याख्यातमिति ^{२७}तत्त्वद्वयोपसंहारः ।

अधिकारतत्त्व^{२८}व्याख्योपक्रमायोच्यते — ^{२९}वर्ण्यतेऽस्याधिकार इति । भोगतत्त्वादनन्तरं सृष्टि-
 क्रमेण अधिकाराख्यं तत्त्वमधुना वर्ण्यते इति ॥३५॥

^{३०}इति ^{३१}श्री^{३२}भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठ^{३३}विरचितायां ^{३४}मतङ्गवृत्तौ
 [विद्यापादे] पतिपदार्थविचारे लयभोगाख्यतत्त्वद्वयविचारप्रकरणं ^{३५}तृतीयं [समाप्तम्] ।
 तृतीयः पटलः ।

^१तत्त्वात्मिकायां — अ; तत्त्वात्मिकाया — ऊ,
 ऋ, ॠ, ए.

^२‘मातृकाया’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^३‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^४मतङ्ग० विद्या० ७. २४ — ३० वृत्तौ ।

^५०कालतया — अ, ऐ.

^६यदाहर्मुखे मन्त्र० — अ, आ, ऐ; यदाहर्मुख-
 मन्त्र० — ऊ, ऋ, ॠ.

^७०तन्त्राक्षरात्मकनिर्माणे — अ, आ, ई, उ,
 ऊ, लृ, ए, ऐ.

^८अत्र ‘नतु’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^९०वर्णवदाकाश० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०}०स्तदानीं संभवा० — अ, ऐ.

^{११}मतङ्ग० विद्या० ४. २० उ० — २३ पू० वृत्तौ ।

^{१२}०नुमानेनाविस्वादा० — अ, ऋ; ०नुमानेनावि
 सस्वादा० — ऊ, ऋ.

^{१३}अतुलनम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४}‘एष’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५}यातीत्यादि वाक्यार्थ० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६}०कल्पित इत्यर्थः — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१७}प्रथममायादीनां — आ, ऐ.

^{१८}स्वशक्तिगर्भाणां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९}पशुतत्त्व० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२०}भोक्तुं पालयितुं — अ, ऐ.

^{२१}किं च तस्य — अ.

^{२२}‘अस्ति’ इत्येतन्न विद्यते — अ.

^{२३}चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{२४}शाश्वती — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५}तत्संबन्धः — अ.

^{२६}०ष्ठातृत्वाद्भोगा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७}‘यत्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२८}०मित्येतदेव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९}तत्त्वत्रयोपसं० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०}व्याख्येयोप० — आ, लृ.

^{३१}वर्ण्यते साधिकार० — अ, आ.

^{३२}इतिशब्दो नास्ति — ऐ

^{३३}‘श्री’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ,
 ॠ, ए, ऐ; ‘श्री’ इत्यत्र ‘श्रीमन्’ इति दृश्यते — लृ.

^{३४}‘भट्टनारायणकण्ठात्मज’ इत्येतन्नास्ति — अ,
 आ, ई, उ, ए, ऐ; भट्टनारायणात्मज० — ऊ,
 ऋ, ॠ; ‘भट्ट’ इत्येतन्नास्ति — लृ.

^{३५}कृतायां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३६}अत्र ‘श्री’ इत्यधिकम् — अ; ‘श्रीमन्’ इत्य-
 धिकम् — आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{३७}द्वितीयं — अ; ‘तृतीय’ इत्येतन्नास्ति —
 ऊ, ऋ, ॠ.

चतुर्थः पटलः

अधिकारतत्त्वप्रकरणम्

अथाधिकारिणः पत्युः क्रीडतः परमं पदम् ।

स्वतन्त्रस्यापि वक्तव्यं स्वभावोऽस्य यतः पुरा ॥१॥

अथेति लयभोगाख्यतत्त्व^१द्वयविचारादनन्तरं^२ पतिपदार्थं^३संग्रहादवशिष्टम् अधिकारिणो भगवतः क्रीडतः अधिकारमनुतिष्ठतः परमं पदम् अधिकारतत्त्वात्मकं पूर्वप्रकरणे वर्ण्यमानतयोक्तं^४ वक्तव्यमिति पाटलिकः संबन्धः । अन्ये तु संबन्धाः पतिपदार्थविचारान्तं यावत् पूर्वप्रकरण एव प्रतिपादिताः^५ ।

^१नन्वधि^{११}कारित्वं नियोज्यस्य^{१२}नियोक्तृपरतन्त्रस्योपपद्यते । तन्न^{१३} । स्वतन्त्रस्यापि ^{१४}तद् वक्तव्यमेव । यतः स्वभावोऽस्य परोपकारोऽधिकारात्मको^{१५} ^{१६}यथैवान्यप्रेरणानपेक्षस्य । पुरा प्रोक्त इत्याह्वारः । यदुक्तं^{१७} — “स्वतन्त्रः पशुपाशहा” इति ॥१॥

तदिदमुच्यते — ‘क्रीडंस्ततोऽवतीर्य’ इत्यादि ।

क्रीडंस्ततोऽवतीर्याशु^{१८} बिन्दौ स^{१९} परमेश्वरः ।

सांसिद्धिकेन भावेन ^{२०}यतोऽसावुपबृंहितः ॥२॥

अतिरस्कृतवीर्येण ^{२१}प्रभावेणातिसर्पिणा ।

सर्वाध्वप्रकटेनायं कर्ता कार्यस्य विश्वराट् ॥३॥

^१ परः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ ‘द्वय’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^३ विचारानन्तरं — लृ.

^४ संग्रहादवशिष्टम् — ऊ, ऋ, ॠ; विचारादवशिष्टम् — ऐ.

^५ श्रीभगवतः — ॠ.

^६ तत्त्वात्मकपूर्वप्रकरणवर्ण्यं — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ मतङ्गं विद्यां ३. ३५ वृत्तौ ।

^८ प्रकार एव — ऐ.

^९ तृतीयप्रकरणोपक्रमे ।

^{१०} नन्वधि० — ॠ, ऐ.

^{११} कारित्वनियो० — अ.

^{१२} नियोज्यता — अ, ऊ, ऋ, लृ, ऐ; नियोज्यतां — आ, ई, उ, ए.

^{१३} तन्न — ऐ.

^{१४} ‘तद्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१५} परोपकारात्मको — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} यथैवान्य० — ए.

^{१७} मतङ्गं विद्यां ३. १९ पू०

^{१८} तीर्यासौ — मु, उ, ओ.

^{१९} तु — मु, उ, ओ.

^{२०} यथा स्यादुप० — मु; यथा वा ह्युप० — उ.

^{२१} प्रभावेणातिसर्पिणा — ऊ, ऋ, ॠ; प्रभावेण विसर्पिणा — ओ.

अनन्तरं ^१तत्र शान्त्यादिभुवननिर्माणं संपाद्य बिम्बाख्यादपि स्थानात् चलतः तस्य धातुः अधिकारतत्त्वात्मनः^२, तत्तेजः ज्ञत्वकर्तृत्वात्मकं नवधा कार्यभेदाश्रयेण शक्तिशक्तिमद्भेदेन भिन्नम् । यद्वक्ष्यति^३ —

“एताः शक्तिमतः प्रोक्ताः शक्तयोऽष्टौ” इति ।

तथा विद्येशभुवनसदाशिव^४भुवनभेदेन नवधा एव “भिन्नम् । विद्येशभुवनेभ्य ऊर्ध्वं सदाशिवभुवनमिति “हि वक्ष्यति” —

“प्राणिनः शुद्धवृत्तिस्थाः सततं ध्यानतत्पराः ।

सदाशिवपितृधियस्तेषामत्रोदितं पदम्^५ ॥

सदाशिवसमाः सर्वे ^६“किं तु ते सेश्वरा मताः” । इति ।

^७तत्र यदेतच्छक्तिरूपमधिष्ठायकं ^८तत्तेजः ^९तद्योगबलात्मकत्वाद् उत्कटम् उद्भूतम् । यत्त्वधिष्ठेयत्वेनोक्तं^{१०} भौवनेश्वरत्वं^{११} तत् तेजोयोगेनैव पत्युः संबन्धिना^{१२} बलेन^{१३} अधिष्ठितम् । न तु स्वतन्त्रम् ॥

अथ योगः कः । उच्यते — ‘योगोऽस्य शक्तयः स्वाक्याः’ इत्यादि ।

योगोऽस्य शक्तयः स्वाक्या ^{१४}विस्फुरन्ति समन्ततः ॥५॥

ईशान्यापूरणी हार्दी^{१५} वामा मूर्तिश्च पञ्चमी ।

स्वकस्य भावः स्वाक्यं, तद्विद्यते भगवत्संबन्धितया^{१६} यासां ^{१७}ताः स्वाक्याः । ^{१८}मत्वर्थीयो-
^{१९}ऽत्राचप्रत्ययः । ततश्च ^{२०}ईशान्याद्या भगवत आत्मीया याः शक्तयः, ^{२१}ता एव अनावृतत्वेन सर्वतः प्रमृताः योगशब्देनोच्यन्ते । न तु परिग्रहवर्तिन्यो विन्दुस्वभावा इत्युक्तं भवति ॥

^१ अत्र — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ अधिकारतत्त्वात्परः — ऋ; अधिकारत्वा-
त्परः — ॠ.

^३ मतङ्ग० विद्या० ४. १६ पू०.

^४ भुवनाधिष्ठेयभेदेन — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ ‘भिन्नम्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^६ विद्येश्वर० — ए.

^७ ‘हि’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^८ मतङ्ग० विद्या० ४. ५३ उ०, ५४ पू०, ५५ उ०.

^९ प्राणिना — अ.

^{१०} तेषां मन्त्रोदितं यदा — ऐ.

^{११} किं चैते — अ, लृ; किं त्वेते — ऐ.

^{१२} ‘तत्र’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१३} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} तद्योगो बला० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१५} यत्त्वधिष्ठेयं प्रोक्त० — ऊ, ऋ; यत्त्वधिष्ठे-
यत्वेनोक्त० — ऐ.

^{१६} भौवनेश्वरं — आ, ई, उ, लृ, ए; भुवनेश्वरगतं
ऊ, ऋ; भुवनेश्वरं — ऐ.

^{१७} तेजस्तद्योगेनैव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} संबन्धेन — अ.

^{१९} ‘बलेन’ इत्येतन्नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} विस्फूर्जन्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} ईशानी पूरणी पाद्मी — मु, उ; ईशान्या-
पूरणी हार्दी — ऊ; ईशानी पूरणी हार्दी
— ओ.

^{२२} भगवतः संबन्धो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} तु — अ.

^{२४} चतुर्थीयोऽत्राचप्रत्ययः — ऊ; चतुर्थीयोऽत्र
प्रत्ययः — ऋ; चतुर्थीयोऽत्रादाड्यप्रत्ययः
— ऋ.

^{२५} ‘अत्र’ इत्येतन्नास्ति — ई, उ.

^{२६} ईशानाद्या — अ; ऐशान्याद्यां — ऊ; ऐशा-
न्याद्या — ऋ, ॠ.

^{२७} स्वा एव — ऊ, ऋ, ॠ.

अथ ता अपि कथं नोच्यन्ते इति । यतः — 'एताभिः' इत्यादि ।

एताभिः परमेशानः शक्तिभिः समधिष्ठितः ॥६॥

'विशुद्धविप्रबुद्धगारैः' प्रवर्षत्यखिलेऽध्वनि ।

स्वयोगोद्भूतकिरणैर्विद्याविद्येश्वरैः शिवैः ॥७॥

वृतः स भगवान्देवो मायाचक्रप्रवर्तिभिः ।

समवेतशक्ति'योगी, विशुद्धाश्च ते निर्मलत्वाद् विप्रुणिमितं सेचनपूरणाद्यर्थमुद्गीर्यन्ते 'निर्मी-
यन्ते परमेश्वरेणेति उद्गाराश्च तैः विशुद्धविप्रबुद्धगारैः, विद्यानां मन्त्राणाम्, अविद्यानां च माया-
दिवन्धानाम्' ईश्वरैः अनन्तादिभिर्वक्ष्यमाणैर्मेषस्थानीयैः, सवितृस्थानीयो 'भगवानखिलेऽध्वनि
विद्येशोभ्योऽधोभाविनि सर्वस्मिन्नध्वनि क्षित्यन्ते प्रवर्षति 'नानाविधभोगसाधन'शाल्यादि'वर्धकं
व्यापारमारभते ।

अन्यच्च^{११} किमूतैस्तैः^{१२} प्रवर्षतीति — ^{१३}स्वे योगाः ^{१४}आत्मीयाः शक्तयः, तत उद्भूताः सम-
भिव्यक्ताः ^{१५}एषां ^{१६}पाशदाहकाः सर्वार्थप्रकाशस्वभावाः किरणाः, तैः अभिव्यक्तशिवत्वं विद्याविद्ये-
श्वरैः अणुत्वेन ^{१७}वक्ष्यमाणैरित्यर्थः ।

न केवलं तैः ^{१८}प्रवर्षति, ^{१९}यावद् वृतश्च भगवान्^{२०} देवः तैरेव मायाचक्रपरिवर्तिभिः
शिवैः^{२१} । ^{२२}तद्भुवनासन्ननिषेविणस्ते तदाराधनैकनिष्ठाश्चेत्यर्थः ॥

अथ ^{२३}विद्येशानामपि स्वयोगोद्भूतकिरणत्वेनोक्तत्वात्^{२४} किं सदाशिवसमत्वमेव । नेत्युच्यते —
'तेज्जीवाक्रान्तविभवाः' इति ।

^१ विशुद्धिर्वि० — ओ.

^२ प्रकर्षत्य० — ऊ.

^३ महद्भिश्चक्रवर्तिभिः — ऊ, ऋ, ॠ, ओ.

^४ समवेतः शक्ति० — ई, उ.

^५ योगाद्विशुद्धाश्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ निर्मीयते—अ; 'निर्मीयन्ते' इत्येतन्नास्ति—ए.

^७ बन्धनानाम् — अ, ऊ, ऋ, ॠ.

^८ मतङ्ग० विद्या० ४. ९, १०.

^९ भगवानखिलेऽध्वनि विद्येशोभ्यो० — अ;
भगवानखिले विद्येश्वरेभ्यो० — ऊ, ऋ; भग-
वानखिले विद्येश्वरीभ्यो० — ऋ; भगवान-
खिलेभ्यो विद्येशोभ्यो० — ऐ.

^{१०} 'नानाविध' इत्यारभ्य 'प्रवर्षतीति' इत्यन्तं
नास्ति — अ.

^{११} 'साधन' इत्यनन्तरं 'सस्य' इत्यधिकम्—ऋ, ॠ.

^{१२} जनकं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} ततश्च — ए; अत्र च — ऐ.

^{१४} 'तैः' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} स्वे योगः — अ; स्वो योगः — ऊ, ऋ,
ॠ; स्वयोगाः — ऐ.

^{१६} आत्मीयाश्च शक्तयः — ऊ; आत्मीय-
शक्तयः — ऋ.

^{१७} एषां — अ.

^{१८} पाशदाहसर्वार्थ० — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० ४. ११ पू० वृत्तौ विद्ये-
शानामणुत्वं, ७. १ उ०—३ पू० वृत्तौ विद्या-
नामणुत्वं च वक्ष्यते ।

^{२०} प्रकर्षतीति — अ, ऐ; प्रवर्षतीति — ए.

^{२१} तथा वृतश्च — अ, आ, ई, उ, लृ, ए;
यावद्भूतश्च — ऋ, ॠ; तदावृतश्च — ऐ.

^{२२} भगवता — आ.

^{२३} परिवर्तनशीलैः — ऊ, ऋ, ॠ; परिवर्तिनः
शिवैः — ऐ.

^{२४} तद्भुवनान्न निषेवि० — अ; तद्भुवना-
सन्ननिषेवि० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} विद्येश्वराणामपि — अ, ए.

^{२६} मतङ्ग० विद्या० ४. ७ उ०

तेऽतीवाक्रान्तविभवाः पत्युराज्ञानुवर्तिनः ॥८॥

अतीव आक्रान्तः स्वीकृतो विभवः सर्वज्ञत्वादिको यैस्ते; तथाभूता अपि तस्य भगवतो नियोज्याः^१। अत एव तेषामधिकारमलसिद्धिः^२ प्रेर्यत्वान्मायागर्भाधिकारीश्वरवत्^३। अन्यथा हि मुक्तशिववन्न तन्नियोज्याः स्युरिति कर्तृत्वमेव तेषां^४ परमेश्वरान्मन्यूनमत्र 'सिद्धं', 'न तु ज्ञत्वमपीति' ^५वक्ष्यामः ॥८॥

ते एव क्रमेण नामतो वक्ष्यमाणभुवनक्रमस्थित्यर्थमुच्यन्ते^{११} — 'अनन्तोऽनन्तवीर्यात्मा' इत्यादि ।

अनन्तोऽनन्तवीर्यात्मा ^{१२}सूक्ष्मोऽतोऽतिवपुर्महान् ।

ततः शिवोत्तमो देवस्तृतीयः परिकीर्तितः ॥९॥

एकनेत्रैकह्रदौ च त्रिमूर्तिरपरस्ततः^{१३} ।

श्रीकण्ठश्च महातेजाः शिखण्डी च महाद्युतिः ॥१०॥

सूक्ष्मश्च^{१४} अतः अनन्तभुवनादनन्तरम् । यद्वक्ष्यति^{१५} — “तत्पदमानन्तम्^{१६}” ^{१७}इति ।
^{१८}अतिशयेन वपुः शरीरं तस्थितिहेतुर्वा भुवनं यस्य । अत एव महान् । ततः ^{१९}अनन्तरं शिवोत्तमः तृतीयः । ततः ^{२०}एकनेत्रैकह्रदौ च क्रमेण भुवनद्वये । न त्वेकस्मिन्^{२१} । यद्वक्ष्यत्येवम्^{२२} — “पदात्पदं ^{२३}विचरत” इति । त्रिमूर्तिरपरः, ततः ^{२४}अनन्तरभुवने । ततोऽप्यनन्तरं श्रीकण्ठः । ततश्च^{२५} शिखण्डी अपरतः स्थित इति ॥९-१०॥

एतेषामणुत्वं ^{२६}प्रतिज्ञातमुच्यते — ‘एते रुद्राणव’ इति ॥

एते रुद्राणवः सिद्धाः क्रियाज्ञानबल्लोक्तदाः ।

^१ तेऽतिविक्रान्तविभवाः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ यैस्तैः तथा० — आ; यैः तथा० — ए.

^३ अत्र ‘स्युः’ इत्यधिकम् — ए.

^४ ०मलसिद्धः — अ.

^५ ०कारेश्वरवत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ कर्तृत्वमेषां — ऐ.

^७ परमेश्वरात्कलया न्यून० — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ सिद्धः — आ, ई, उ.

^९ न तु सर्वज्ञत्व० — ए.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ५. २० — २४ पू० वृत्तौ ।

^{११} ०मुच्यते — आ, ए, ऐ.

^{१२} सूक्ष्मश्चातिवपुः — सु, उ, ओ.

^{१३} ०रपरो महान् — मुः ऊ, ऋ, ॠ, ओ.

^{१४} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ५. १२ पू०

^{१६} ०मनन्तं — अ, उ, ए.

^{१७} ‘इति’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{१८} अतीत्य वपुः — अ, लृ, ए, ऐ; अतीत्यन्त-

वपुः — आ, ई; अति अत्यन्तं वपुः — उ.

^{१९} ‘अनन्तरम्’ इत्यस्य स्थाने ‘अधोभुवनम्’ इति दृश्यते — ऊ; ‘अधोभुवने’ इति दृश्यते — ऋ, ॠ.

^{२०} एकनेत्र एकह्रदश्च — लृ.

^{२१} त्वैकस्मिन् — आ, ई, उ.

^{२२} मतङ्ग० विद्या० ५. १४ पू०.

^{२३} विचरन्त इति — अ; संचरत इति — ऊ, ऋ, ॠ; चरत इति — ऐ.

^{२४} अनन्तभुवने — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ, ए, ऐ.

^{२६} मतङ्ग० विद्या० ४. ७-८ पू० वृत्तौ

रुद्रवदणुरात्मा ^१परमेश्वराभिन्नचेतनः येषाम् । ^२अयमर्थः — यथा विद्येश्वरभुवनसाधकाः ^३दीक्षया ^४वा तत्पदयोजिता अणव एव रुद्राः, तथा विद्येशा ^५अप्यणव ^६एव । यद्वक्ष्यति विद्येश-
प्रकरणे^७ —

“ज्येष्ठोऽधिकारी विश्वात्मा वृतो ^८रुद्रैः सहस्रधा ।” ^९इति ।

न ^{१०}त्वङ्गादिवत्च्छक्तय इति । अत एव एते ^{११}क्रियाज्ञानबलोत्कटाः सर्वज्ञाः सर्वकर्तारश्चात्र
सिद्धाः ॥

अथ ^{१२}किमेते ^{१३}स्वयमेवाभिव्यक्तबलाः, उत विन्द्वादिभुवनस्थस्यास्य ^{१४}तेजसः पत्युरनुग्रहवशा-
दिति । उच्यते — ‘बलं च’ इति ।

बलं च तेजसः पत्युर्विकारैः प्रकटीकृतम् ॥११॥

विन्दुभुवनात् कालाग्निभुवनं यावत् ^{१५}सर्वाणुगतस्य तेजसः ज्ञानक्रियात्मकस्य ^{१६}यः पतिः पर-
मेश्वरः, तस्य पत्युः, संबन्धिनो ^{१७}ये विशेषेण कुर्वन्ति कार्यजातमिति विकाराः ^{१८}शक्तयः ^{१९}तैः, विद्ये-
शानामेषां ^{२०}ज्ञत्वकर्तृत्वात्मकं बलमभिव्यक्तम् । न तु स्वात्मनैव, ^{२१}नैतदन्येन वा केनचित् ॥११॥

अथ कुतः प्रभृति^{२२} तेषां बलं ^{२३}तेन प्रकटीकृतम् । ^{२४}कथं चेत्युच्यते — ‘तस्मादेव’ इत्यादि ।

तस्मादेवावताराख्यात्समयात्परमात्मनः ।

^{२५}निसर्गणैव शक्तीनां व्यापारोऽस्तीव पुष्कलः ॥१२॥

^१परमेश्वराभिन्नचेतनः — ऊ, ऋ; परमे-
श्वराभिन्नचेतनः — ऋ.

^२‘अयमर्थः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ,
लृ, ए, ऐ.

^३दीक्षाया — अ.

^४वाशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

^५विद्येश्वरा — ए.

^६‘एव’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, लृ,
ए, ऐ.

^७मतङ्ग० विद्या० ५. ८ उ०.

^८ज्येष्ठाधिकारिविश्वात्मा — अ; ज्येष्ठा-
धिकारी विश्वात्मा — आ, ए.

^९रुद्रैस्तु नैकधा — अ; रुद्रैस्त्वनेकधा — ऊ,
ऋ, ऋ; रुद्रैः सहस्रकैः — लृ .

^{१०}‘इति’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{११}त्वङ्गादिवत् — ऋ.

^{१२}ज्ञानक्रियाबलो० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१३}किं ते — अ.

^{१४}स्वयमेव सिद्धाः, यदि वा कस्यचिच्छान्त्या-
दिभुवनस्थितस्य सिद्धाणोरनुग्रहादिति ।
उच्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१५}‘तेजसः’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६}सर्वाणुगतस्य — ऊ, ऋ; सर्वाध्वगतस्य —
ऋ.

^{१७}‘यः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८}‘ये’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१९}सिद्धयः — अ.

^{२०}‘तैः’ इत्यत्र ‘ते’ इति दृश्यते — ऐ.

^{२१}ज्ञकर्तृत्वात्मकं — ऊ, ऋ; विज्ञत्वकर्तृत्वात्मकं
— ऐ.

^{२२}तैरन्येन वा — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२३}अत्र ‘न’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२४}‘तेन’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२५}कथं चोच्यते — अ, आ, ई, उ, ए; तथा
चेत्युच्यते — उ, ऋ, ऋ.

^{२६}निसर्गणैव — ऊ, ऋ, ऋ.

^१येनाशु ते महावीर्या विद्येशाः प्रकटीकृताः ।

^२यैर्वृतः परमे व्योम्नि ^३राजते मन्त्रनायकः ॥१३॥

तस्मादेव प्रागुक्तात्सर्गावितारकालात् प्रभृति परमेश्वरस्य याः शक्तयः, तासां स्वभावेनैव व्यापारः तथाभूतः परिपृष्टः, येनाशु क्षिप्रं युगपदेव तदा तेऽष्टौ विद्येशाः समभिव्यक्तशक्तयः संपन्नाः । ^४यैर्वृतो भगवान् परमे व्योम्नि सदाशिवभुवने प्रकाशत इति ॥१२-१३॥

अत्र केचिद् वृत्त्वान्यथानुपपत्त्या भगवतः सदाशिवस्य निर्माणशरीरं ब्रह्मन्, नादात्मकं वा तद्भुवननिवासिनामिवेत्याहुः^{११} । तत्प्रतिक्षेपायोक्तमपि वस्तु प्रपञ्च्यते — 'तनुस्तस्य' इत्यादि ।

^{१२}तनुस्तस्योपचारेण पञ्चमन्त्रमयी शिवा ।

ईशानमूर्धा ^{१३}पुंवक्त्रो ह्यधोरहृदयः प्रभुः ॥१४॥

उच्यते वामगुह्योक्त्या ^{१४}सद्योमूर्तिः स्थिता^{१५} पृथक् ।

भगवतस्तनोरुपचाराभिधाने प्रयोजनमुक्तं प्रागेव^{१६} । ततश्च ^{१७}ईशानादीन्येव मूर्तेरनिर्माण-साध्याया मूर्धादित्वेनोच्यन्ते^{१८} । न तु परमार्थतोऽस्य मूर्धादियोगः । ^{१९}वृत्तत्वं च तस्य तैरभि-
^{२०}ध्यानादित्युक्तम्^{२१} ॥

एवं कार्यात्मकं भगवतः ^{२२}शरीरभागमुक्त्वा, ^{२३}करणात्मकोऽपरोऽप्युच्यते; कार्यं^{२४}करणात्मकत्वा-च्छरीरस्य — 'हारिणी' इति ।

हारिणी जननी तावद्रोधयित्री च शक्तयः ॥१५॥

^१ येनाशुते — ओ.

^२ तैर्वृतः — ओ.

^३ भजते — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ अत्र 'यतः' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ 'परमेश्वरस्य' इत्यारभ्य 'तथाभूतः' इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ परिपृष्टः — अ, ऋ.

^७ विद्येश्वराः — ए.

^८ यो वृतो — ऋ; कैर्वृतो — ए.

^९ तत्र — ए.

^{१०} वाशब्दो नास्ति — ऐ.

^{११} तद्भुवनं निवासि० — अ; तद्भुवनवासि० — आ; तावद्भुवननिवासि० ऐ.

^{१२} ०मिवाहुः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} तनुर्यस्योप० मु, उ, ओ.

^{१४} पुंवक्त्रस्त्वधोर० उ, ऋ, ॠ.

^{१५} सद्योमूर्तिश्च शासने — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} तथा — ओ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ३. २० उ० वृत्तौ ।

^{१८} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} ईशानादीन्येव — अ, ऐ; ऐशानादीन्येव — ई, उ; ईश्वरादीन्येव — ए; ईशाना-दीनि ब्रह्माण्यत्र वक्ष्यमाणसाधर्म्यान्मूर्धादि० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} ०त्वेनोच्यते — अ, ऐ.

^{२१} वृत्तत्वं च — ऊ.

^{२२} ०धानादीत्युक्तम् — अ.

^{२३} मतङ्ग० विद्या० ३. २३ उ० — ३३ पू० वृत्तौ

^{२४} एकं — ऊ.

^{२५} शरीराभाव० — अ, आ, ई, उ, ए; शरीरा-भान० — ऐ.

^{२६} कारात्मकं परमप्युच्यते — अ; कारणात्मकं परमप्युच्यते — आ, ए, ऐ; कारणात्मकं परमप्युच्यन्ते — ई, उ; कारणात्मकोऽपरो-ऽप्युच्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} ०कारणात्मक० — अ, आ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ, ए.

^१सृष्टिस्थितिप्रलयशक्तयस्तिस्त्रोऽत्र भगवतः ^२करणम् ॥१५॥

^३ननु ईशान्याद्याः पञ्च शक्तयः प्रागुक्ताः^४ सन्त्येव । 'सत्यम्' — 'एताः शक्तिमतः' इति ।

एताः शक्तिमतः प्रोक्ताः शक्तयोऽष्टौ महामुने ।

^५प्रागुक्ताभिरीशान्यादिभिः^६ सह 'एताः अष्टौ शक्तयः शक्तिमतः ईशानमूर्धादिशक्तिशरीर-
स्योक्ताः । एतदुक्तं भवति — ^७उपसंहृतव्यापाराः ^८ईशान्याद्याः शक्तयो ब्रह्मात्मकशरीरत्वेन^९
भगवतः ^{१०}कथ्यन्ते । कार्यप्रवृत्तास्तु^{११} ईशान्याद्याः^{१२} शक्तिमतः^{१३} शक्तयः इति शक्तिशक्तिमद्-
भेदः ॥

यद्येवम् आसां सामर्थ्यं, ^{१४}तद्भेदेन कार्यविभागश्च ^{१५}वक्तव्यः, मूर्धादिरूपत्वं चेति^{१६} । उच्यते
— 'आसां वीर्यम्' इत्यादि ।

आसां वीर्यं विभागश्च वक्तव्यः ^{१७}पुरतो यतः ॥१६॥

ततोऽस्मिन्नेष्यते वक्तुं तथाप्युद्देशतोऽधुना ।

अष्टौ धर्मा महेशस्य शक्त्यष्टकविधौ स्थिताः १७॥

वक्ष्यन्ते ज्ञापनार्थं तु संक्षेपेण न विस्तरात् ।

सामर्थ्यविभागौ आसाम् अग्रे वक्ष्यामः^{१८} । ^{१९}यतस्तु मूर्धादित्वेनात्रोद्दिष्टाः ततः ^{२०}उद्देशतो
हेतोः, अत्र केवलं ^{२१}ते एव आसां परिज्ञानाय ^{२२}धर्माः भेदेन ^{२३}वक्ष्यन्ते ॥

^१सर्गस्थिति० — ऊ, ऋ.

^२कारणम् — ऊ, ऋ, ए.

^३नन्वीश्वरान्याद्याः प्रपञ्चशक्तयः — ए; न
चेशानाद्याः प्रपञ्चशक्तयः — ऐ.

^४मतङ्ग० विद्या० ४. ६५०

^५'सत्यम्' इत्यत्र 'सद्यः' इति दृश्यते — ऊ,
ऋ, ऋ.

^६प्रागुक्तात्ताभिः — ए.

^७०रीश्वरान्याद्यादिभिः — ए; ०रीशानादिभिः
— ऐ.

^८'एताः' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९०मूर्धादिशक्तिशरीरोक्ताः — अ, आ, ई, उ;

०मूर्धादिशरीरोक्ताः — ए; ०मूर्धादिशक्ति-
शरीरिणवुरोक्ताः — ऐ.

^{१०}उपसंवृत० — ऊ, ऋ.

^{११}ईशानाद्याः — ई, उ, ऐ; ईश्वरान्याद्याः — ए.

^{१२}ब्रह्मात्मकं शरीरान्तरं — अ, आ, ई, उ, ए;

ब्रह्मात्मकशरीरं — ऐ.

^{१३}कथ्यते — ऐ.

^{१४}'तु' इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१५}ईशान्याद्य० — अ; ईशान्यादि० — ऊ, ऋ,
ऋ; ईशानाद्याः — ऐ.

^{१६}'शक्तिमतः' इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ऊ,
ऋ, ऋ.

^{१७}'तत्' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८}कर्तव्यः — अ.

^{१९}इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ,
ए, ऐ.

^{२०}पुरतो — मु, उ, ओ.

^{२१}मतङ्ग० विद्या० ४. ३२-४३; ५. १, २ वृत्तौ ।

^{२२}'यतस्तु' इत्यारभ्य 'ईशानमूर्धत्वमुच्यते' इत्यन्तं
नास्ति — अ.

^{२३}उद्देशको — आ; तद्देशतो — ऋ.

^{२४}तदेवासां — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२५}धर्मभेदेन — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{२६}वर्ण्यन्ते — आ, ई, उ, ए; वक्ष्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

तत्र ईशानमूर्धत्वमुच्यते — 'मूर्धा वा' इत्यादि ।

मूर्धा वा परमा काष्ठा तच्चैवेशित्वमद्भुतम् ॥१८॥

ईशानीभिस्तद्ब्रुथाभिरणूनां बलमादरात् ।

विनिष्कृत्य मलात्पूर्णं योजयत्यमले पदे ॥१९॥

यतस्तस्माच्च भगवानीशमूर्धेति चोच्यते ।

‘ईशानत्वं सर्वेशित्वं मूर्धेव परा काष्ठा उन्नतियुक्तम् अनादिस्वभावः यस्य सोऽयमीशानमूर्धा । ईशानीभिरिति — यदि वा ईशानशब्देन ईशानब्रह्मोत्थाः ‘पञ्च अनुग्रहकलाः कथ्यन्ते, ईशानस्य अनुग्रहशक्तित्वात् । सद्योजातादीनां क्रमेण ^{१०}स्थितिसंरक्षणादानं^{११} भवानुग्रहशक्तिपञ्चकरूपत्वेनान्यत्रोक्तेः^{१२} । ताभिरीशानकलाभिरनुग्राह्याणां ज्ञानक्रियात्मकं ^{१३}बलं विनिवृत्तमलादिबन्धनं मूर्ध्नि सर्वोत्तमे शिवपदे ^{१४}योजयति यस्मादसौ । एवमपि^{१५} ईशानमूर्धा । यदाह — ‘तस्माच्च ‘भगवानीशमूर्धा’ इति ॥

पुंवक्त्रताप्युच्यते — ‘वक्त्रं तेजोमयम्’ इत्यादि ।

वक्त्रं तेजोमयं तस्य येनोद्गीर्णाः समन्ततः ॥२०॥

ज्ञानाग्निविप्रुषस्तीन्नाः ^{१६}पूरयन्त्यखिलं जगत् ।

पुंशब्दः पवने प्रोक्तः पुनात्यर्थास्मश्चराचरे ॥२१॥

अज्ञाननिचयं पुंसां तस्मात्पुंस उदाहृतः ।

चलच्छक्तिमयं वक्त्रं तच्च ^{१७}सर्वगतं विभोः ॥२२॥

^{१८}पुमान्वक्त्रे स्थितो यस्मात्तस्मात्पुंवक्त्र इष्यते ।

^१ वै — मु, उ, ओ.

^२ विनिष्कृत्यामलात्पूर्णं — ऊ, ऋ, ॠ; विनिष्कृत्य मलान्मूर्ध्नि — ओ.

^३ ०स्तस्मात्स — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ शंस्यते — ऊ, ऋ, ॠ; शब्ध्यते — ओ.

^५ ईशानमेव ईशितमूर्ध्वेन — अ; ईशानमेवमूर्ध्वेव — आ; ईशानमेव ईशानमेव मूर्ध्वेव — ई, उ; ईशानमेव मूर्ध्वेवपरा — ए; ईशानमेव शिवमूर्ध्वेव — ऐ.

^६ ०स्वभावं — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^७ ०ब्रह्मोक्ताः — अ, ऊ, ऋ, ॠ; ब्रह्मोर्थाः — ए, ऐ.

^८ ‘पञ्च’ इत्यनन्तरं ‘अनुग्रहशक्तिपञ्चक०’ इति दृश्यते । मध्यस्थो भागो नास्ति ऋकोशे ।

^९ ०कालाः — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१०} स्थितिसृष्टिसंरक्षणादावरूपत्वेना० — अ.

^{११} ०भवारूपत्वेना० — आ; ०भवरूपत्वेना० — ई, उ, ऐ; ०भवानुग्रह० — ऊ, ऋ; ०जपरूपत्वेना० — ए.

^{१२} मृगेन्द्रे विद्यापादे १३५ पृष्ठे वृत्तौ; ०न्यत्रोक्तः — ऋ.

^{१३} मलं — अ, ऋ.

^{१४} भवति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ; ‘अपि’ इत्यत्र ‘असौ’ इति वर्तते — ऐ.

^{१६} भगवानीशानमूर्धा — अ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१७} पूरयत्यखिलं — ओ.

^{१८} सर्वमयं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} पुमांस्तत्र स्थितो — ऊ, ऋ, ॠ; पुमानत्र स्थितो — ओ.

येन सामर्थ्यविशेषेण 'प्रोक्तनयतो' विन्दुस्वरूपाद् नादादिक्रमेण ज्ञानाग्नेः शास्त्रस्य 'विप्रुषः पदवाक्यात्मकाः' 'कालाग्न्यादिविन्द्वन्ते' 'भुवनाध्वनि' 'शास्यशासकात्मतया अखिलं जगद् आपूरयन्ति समुद्गीर्णाः सत्यः। तत्पूरणहेतुत्वात् पुंशब्दवाच्यं तेजोमयं शाक्तं, वचनहेतुत्वाच्च वक्त्रमिव 'यस्येति पुंशब्द उच्यते। पुंशब्द इति, पुंशब्दः "'पातेर्दुम्सुन्'" इत्यौणादिकोऽपि अनेकार्थत्वाद्धानूनां "'पूष पवने'" इत्यस्य धातोरर्थे प्रोक्तः। ततश्च अज्ञाननिचयं पुनाति पवित्रीकरोतीति^{१३} पुमान्^{१४}। यथा "तु मुक्तानां" "वन्धनं न"^{१५} भवतीति तस्मात् स मन्त्रमन्त्रेश्वरगः पुंशब्देन 'उदाहृतः। वक्त्रमपि "तत् चलच्छक्तिमयमिति। पूर्वं हि^{१६} समवेतशक्त्यभिप्रायेण^{१७} व्याख्यातम्^{१८}। अधुना "परिग्रहवतिशक्त्यभिप्रायेणेति भेदः। तथा हि — "चलद्रूपा परिणतिधर्मिणी शक्तिः महामायाख्या परिग्रहवतिनी भगवतः; तन्मयं चलच्छक्तिस्वभावमेव। न तु "कूटस्थ-नित्यम्। तद्वक्त्रमिव शब्दकारणत्वात्। व्यापकं च सर्वस्व"^{१९}कार्याविधिव्याप्तेरित्युक्तम्। ततश्चोक्तः पुमान् "वक्त्रे परिग्रहरूपे महामायात्मनि यस्मात्^{२०} "स्थितः तस्माद् असौ पुंशब्दो भगवान्॥

अधोरहृदयत्वं प्रतिपाद्यते — 'सद्भावो हृदयम्' इत्यादि।

सद्भावो हृदयं प्रोक्तमधोरः शान्त उच्यते ॥२३॥

^{२३}सद्भावेनव शान्तात्मा धोरः ^{२४}संसार एव हि ।

स यस्मान्नेष्यते पत्युरधोरहृदयस्ततः ॥२४॥

^१ प्रोक्तं नयतो — अ; प्रोक्तो नयतो — ऋ; प्रोक्तेन यतो — ए.

^२ मतङ्ग० विद्या० ३. ३५ वृत्तौ प्रोक्तप्रकारेण।

^३ ०स्वरूपं नादादि० — अ; ०स्वरूपान्नादान्नादादि० — ऊ, ऋ, ॠ; ०स्वरूपानादि० — ऐ.

^४ विष्णुपः — अ.

^५ पदवाक्यविभागरूपाः — ऊ, ऋ, ॠ; पदवाक्यादिकाः — ए.

^६ कालाग्निविन्द्वन्ते — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ भुवनात्मनि — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ शास्यशासकात्मकं जगत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ 'यस्य' इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} उगादिसूत्रम् — ६२७.

^{११} १४८३ तमो धातुः १; पूषपवने — अ, ऊ, ऋ.

^{१२} इत्यस्यायं धातोरर्थः — अ, आ, ई, उ; इत्यस्याः यद्वातोरर्थः — ए; इत्यस्माद्वातो-रर्थः — ऐ.

^{१३} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१४} पुंसाम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} 'तु' इत्यत्र नशब्दोऽस्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} पुनर्वन्धकतया भवतीति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} नशब्दो नास्ति — आ, ए.

^{१८} आहृतः — ऐ.

^{१९} 'तत्' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} हिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२१} ०प्रायेणेति — ऐ.

^{२२} व्याख्या — ऋ, ॠ.

^{२३} परिग्रहशक्त्यभि० — आ.

^{२४} चलरूपा — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} कूटस्थं नित्यम् — ई, उ, ऋ, ए, ऐ; कूटस्थे नित्ये — ऋ.

^{२६} ०कार्यव्याप्तेरित्युक्तम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} ततश्चोक्तम् — अ, ऐ.

^{२८} वक्त्रपरिग्रह० — ऋ, ॠ.

^{२९} यस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०} 'स्थितः तस्मात्' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३१} स्वभावेनैव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३२} संसार एव — ओ.

^१हृदयपदेन तावल्लोकप्रसिद्ध्या ^२सद्भावः परमार्थः कथ्यते । अघोरशब्देनापि घोरस्य मलादेः संसारात्मनो^३ रागद्वेषादेर्व्युदासेन^४ शान्तिरूपता^५ । ^६ततश्च अघोरं ^७शान्तस्वभावं हृदयं यस्य असौ अघोरहृदयः ॥२३-२४ ॥

वामगुह्यतापि 'प्रागुक्ता प्रोच्यते — 'रहस्योक्त्या' इत्यादि ।

रहस्योक्त्या स्मृतं वामं पत्युस्तेजःक्रियात्मकम् ।

वामोद्गारयतः कर्ता करोति रचनां स्फुटम् ॥२५॥

^१चित्रां भुवनमालाख्यां ^२तत्त्वाख्यां च स विश्वराट् ।

^३वामोक्त्या विपरीतत्वं प्रपञ्चेऽस्मिन् सदाशिवः ॥२६॥

लक्ष्यते विपरीतेन विरुद्धेनापि^४ कर्मणा ।

प्रददात्यणुसङ्घेभ्यो^५ यत्फलं ^६मनसेप्सितम् ॥२७॥

^७तस्माच्च भगवान्देवो वामगुह्यः प्रभाष्यते ।

^१रहस्योक्त्या गुह्यपदेन सहात्र वाममिति पदं ^२प्रयुक्तं स्मृतमिति^३ ^४अत्यन्तादृष्टपूर्वविलक्षणं पत्युः तेजःक्रियात्मकमभिधत्ते । वामलोचनादौ अस्य विलक्षणार्थत्वेन ^५प्रसिद्धेः । ^६तच्च न प्रत्यक्षम् । अपि तु प्राणिगुह्यवत्कार्यदर्शनान्नित्यानुमेयत्वेन गुह्यमुच्यते । यतस्तस्य वामात्मनः ^७तेजसः उद्गारैः त्रयोदशभिः ^८तत्कलाभेदैः, विश्वेन राजत इति ^९विश्वराट् भगवान् सवमिव भूत-भावतत्त्वाख्यां^{१०} रचनां करोति । ततः पुत्रादिना कार्येण प्राणिगुह्यमिव तदपि तत्त्वादिरचनात्मना

— ओ.

^१हृदयं बोधपदेन — आ.

^२सद्भावपरमार्थं स्थितो यस्मात् तस्मादिति कथ्यते — ऐ.

^३अत्र वाशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^४अत्र चशब्दोऽधिकः ऊ कोशे; 'या' इति ऋ, ॠ कोशयोरधिकम् ।

^५शान्तिरूपता — ऋ, ॠ.

^६अतश्च — अ, आ, ई, उ, ए.

^७शान्तभावं — अ, आ, ऋ; शान्तं स्वभावं ई, उ.

^८मतङ्गं विद्यां ४. १४, १५ पू० वृत्तौ ।

^९चित्रं भुवनमाख्यातं — उ.

^{१०}तत्त्वाख्यां च स विश्वं — मु; तत्त्वाख्यां स हि विश्वं — उ.

^{११}वामोक्तिविपरीतत्वे — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२}विरुद्धेनापि — मु, उ, ओ.

^{१३}संघस्य — मु, उ, ओ.

^{१४}मनसि स्फुटम् — मु, उ; मनसीप्सितम्

^{१५}यतस्तस्मात्स भगवान् वामं — मु, उ, ओ;

यतस्तस्माच्च भगवान् वामं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६}'रहस्योक्त्या' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७}प्रवृत्तं — ए.

^{१८}स स्मृत इति — ऊ, ऋ, ॠ; इतिशब्दो नास्ति — ई, उ, ए, ऐ.

^{१९}अन्यं नादृष्टपूर्वं — अ; अत्यन्तादृष्टपूर्वं — ऊ, ऋ, ॠ; अत्यन्तादृष्टं पूर्वं — ऐ.

^{२०}प्रसिद्धः — ऋ.

^{२१}ततश्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२}तेज उद्गारैः — अ.

^{२३}'तत्' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{२४}'विश्वराट्' इत्यारभ्य 'अनुमीयत इति' इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५}भूतभावभुवनतत्त्वाख्यां — अ; भूताख्यां — आ, ई, उ, ए.

अनुमीयत इति विलक्षणं गुह्यमिव^१ गुह्यमुच्यते । ततश्च वामं विलक्षणं गुह्यमदृष्टं तेजो^२ यस्य सः^३ वामगुह्य इत्युक्तः ।

अथवा 'वामोक्त्या' विपरीतत्वमिति विलक्षणवद्विपरीतोऽपि धर्मो^४ वामपदेनोच्यते लोके इति व्याख्यानतरम् । यदाहुः^५ —

“यस्य तत्परमं तेजः शैवं हृदि विराजते ।

तस्य वामोऽपि नो वेधा विधातुमशिवं क्षमः^६ ॥” इति ।

स च सर्वभूतमुखप्रदत्वलक्षणसर्वजगद्विपरीतो धर्मः । जगद्विरुद्धेन कर्मणा भोगमोक्ष लक्षणेन कार्येण लक्ष्यते नित्यमनुमीयत इति प्राग्वदेव गुह्य इत्युच्यते । ततो वामो विपरीतधर्मो गुह्यो यस्येत्यपि वामगुह्यः^७ । यदाहुः —

“तस्माच्च भगवान्देवो^८ वामगुह्यः प्रभाष्यते” । इति ॥

सद्योमूर्तित्वं प्राक्प्रतिज्ञातमुच्यते^९ — ‘मूर्तिः शरीरम्’ इत्यादि ।

मूर्तिः शरीरं यत्तस्य स्ववीर्यविभवात्मकम् ॥२८॥

सद्योजातं^{१०} पराद्भावात्सुव्यक्तं क्रीडनाय तत् ।

स्वभावस्यापरो भावः सा क्रीडेत्युपचर्यते ॥२९॥

सद्यो मूर्तित्वमापन्नं^{११} सद्योमूर्तिस्ततः स्मृतः^{१२} ।

तच्छरीरं न मायागर्भाधिकारिणामिव मायीयम् । नापि मन्त्रमन्त्रेश्वरादीनामिव बौन्दवम् । अपि तु भगवतो यत्^{१३} स्वं वीर्यं ज्ञानक्रियात्मकं, तस्य विभवः सर्गादिकरणाच्छापूर्वोऽधिकारः,

ऊ, ऋ.

^१ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ऋ.

^२ गुह्य उच्यते — ऐ.

^३ ‘गुह्यमदृष्टं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^४ अत्र ‘गुह्यं’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ऋ.

^५ ‘स’ इत्येतन्नास्ति — अ, ए.

^६ इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^७ ‘अथवा’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^८ ‘वामोक्तिविपरीतः’ — ऊ, ऋ; वामोक्ति-विपरीतः — ऋ.

^९ विपरीततत्त्वः — ऐ.

^{१०} ‘धर्मो’ इत्यारभ्य ‘जगद्विपरीतो धर्मः’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} आकरो नोपलभ्यते ।

^{१२} तेजश्चैवं — ऊ.

^{१३} ‘शिवं तु सः’ — ऋ.

^{१४} अत्र ‘तथा’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} विपरीते धर्मो — आ; विपरीतो धर्मो —

^{१०} वामदेवः — अ.

^{११} यदाहुः — ऐ.

^{१२} ‘देवो’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१३} गुह्यका भाष्यते — ऐ.

^{१४} प्रकाशति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} मतङ्गं विद्यां ४. १४, १५ पू० वृत्तौ ।

^{१६} ज्ञातमित्युच्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१७} संपन्नं च — सु, उ, ओ.

^{१८} परागभावाः — मु. उ.

^{१९} तु — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} मापन्नः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२१} मूर्तिरिति स्मृतः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२२} तच्छरीरान्तर्मायाः — अ; तच्च शरीराच्च मायाः — आ, ई, उ; तच्च शरीरं मायाः — ऊ, ऋ, ऋ; तच्च शरीरं न मायाः — ऐ.

^{२३} मन्त्रतन्त्रेश्वराः — ए.

^{२४} ‘यत्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२५} क्रियात्मकस्य — ऐ.

तदात्मकं यद् रूपं तदेव शरीरमिव कर्तृत्वोपकारकत्वात् शरीरम् इत्युपचर्यते । यच्च^१ सद्योजातम्^२ अभिव्यक्तं पराद् भावात् लयावस्थात्मनो^३ निष्कलात् तत्त्वात्^४ क्रीडनाय जगत्कारणाय लयावस्था^५त्यागेन; अयथाभूतावस्थान्तरग्रहणं क्रीडा उच्यते यतः । ततः सद्यः^६ सर्गादिनिर्माणेच्छा-मात्रेणैव मूर्तिद्वम्^७ अधिकारशरीरावयवित्वं यस्य सः सद्योजातमूर्तिः^८ स्मृतः ॥

‘एवं मन्त्रा’ इत्यादि ।

एवं मन्त्रास्तु पञ्चैते^९ यैर्निबद्धतनुः शिवः ॥३०॥

घटितं पञ्चभिस्तस्य शरीरममलं शुभम् ।

यदुक्तम्^{१०} — “तनुस्तस्योपचारेण पञ्चमन्त्रमयी^{११} शिवा” इति, अस्योपसंहारः । एवं^{१२} कार्यात्मकं^{१३} शरीरस्वरूपं^{१४} प्रतिपादितम् ॥

‘पूर्वं प्रतिज्ञातं^{१५} करणात्मकमपि^{१६} प्रतिपाद्यते — ‘तदप्यत्र’ इति ।

तदप्यत्र तथा सिद्धं शक्तित्रयनिदर्शनात् ॥३१॥

शक्तिशक्तिमतोर्भेदाभावात्करणात्मकमपि^{१७} तथैव शक्तित्रयस्य कार्यभेदेन दर्शनाद् उपचरितेन रूपेण सिद्धम् ॥३१॥

स एव शक्तिभेदहेतुः कार्यभेदादुच्यते^{१८} — ‘हारिणी’ इत्यादि ।

हारिणी या शिवस्योक्ता^{१९} हर्तुर्हरणशूलिनी ।

हरणं हानिरुद्दिष्टा^{२०} भोगेष्वभिरतात्मनाम्^{२१} ॥३२॥

^१ ततश्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ अपि व्यक्तम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ ऽस्थामात्मनो — अ.

^४ निष्कलात्त्वात् — अ.

^५ ऽत्यागेन यथाभूता० — आ; ऽत्यागेन हि तथाभूता० — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ ततश्च सद्यः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ सर्गनिर्माणेच्छा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ अधिकशरीरा० — अ, आ.

^९ ‘सः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} स्थितः — आ.

^{११} यैर्निबद्धा तनुः शिवा — ऊ, ऋ, ॠ; तैर्निबद्धा तनुः शिवा — ओ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० — ४. १४ पृ०.

^{१३} तनुरस्योप० — अ; तनुर्यस्योप० — आ, ई, उ, ए; मन्त्रस्तस्योप० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} ‘शिवा’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} कार्यात्मकशरीर० — आ, ई, उ.

^{१६} शरीरस्य रूपं — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१७} ‘प्रतिपादितम्’ इत्यत्र ‘प्रतिपाद्य’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ए.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० ४. १५ उ० वृत्तौ ।

^{१९} अकरणात्मक० — ई, उ; कारणात्मक० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} ‘प्रतिपाद्यते’ इत्यारभ्य ‘करणात्मकमपि’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} ऽत्कारणात्मकमपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} ऽभेद उच्यते — अ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ; ऽभेदादुपचर्यते — आ.

^{२३} हर्तुर्हारिणशूलिनी — ऊ, ऋ; हर्तुर्हरणशूलिनी — ओ.

^{२४} हारणं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} रुद्दिष्टं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} ऽत्मवान् — ऋ.

पुद्गलानां शनैर्गत्वा लिङ्गं संहृत्य वेगतः^१ ।
निवर्तयति संभोगं तस्मिन्नेव भवालये ॥३३॥
विनिवेशयितुं शक्ता^२ पत्युः सा वशवर्तिनी ।

शिवस्य हर्तुः माया^३सर्गापसंजिहीर्षावशवर्तिनी या शक्तिः हरणस्वभावा पुद्गलानां भोगेषु अभिरतात्मनामिति सकलानामेव; न विज्ञानप्रलयकेवलिनः; सा हारिणी इति ।

ननु व्यापकत्वात् पुद्गलानां हरणानुपपत्तिरिति तदर्थमेतत् — हरणं हानिरुद्दिष्टेति^४ । भोगे-
ष्वभिरतात्मनां या भोगस्य हानिः उपसंहृतिः सैव हरणम् । न तेषामेव देशान्तरनयनम्; असं-
भवात् ।

अथ तदपि हरणं तेषां कथमित्युच्यते — पुद्गलानां संबन्धि यद् लिङ्गं सूक्ष्मशरीरं तत् शनैः
प्रलयकालप्रतीक्षया गत्वा आक्रम्य, तदेव लिङ्गं संहृत्य, तस्मिन्नेव भवालये मायात्मनि यतः प्रोक्त-
नयेन^५ सा शक्तिः विनिवेशयितुं शक्ता वेगतः; यथा भावभुवनादेरपि संहारो जायते । लिङ्ग-
संहारनान्तरीयकत्वात्तस्य । यदाहुः^६ —

“न विना भावैर्लिङ्गं न विना लिङ्गेन भावसंभूतिः” । इति ।

ततः संभोगं भाववेदनात्मकमपि पुद्गलानां निवर्तयति संहरति तदानीम् । ततो हारिणीति
प्रोक्ता ॥

अत्र तु लिङ्गादिसंहारेऽनन्तेशस्य साक्षात्कर्तृत्वं वक्ष्यमाणं^७ भगवतस्तु तद्द्वारेणेति मत्वा

^१ वेगतः — ऊ, ऋ, ऋ.

^२ शिवालये — उ.

^३ शक्त्या — ओ.

^४ ‘माया’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^५ ०सर्गापसं० — ऋ.

^६ ‘शक्तिः’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^७ विज्ञानकेवलिनः — ऊ, ऋ, ऋ, ए; विज्ञान-
कलप्रलयकेवलिनः — ए.

^८ संहारिणी — आ, ए, ऐ.

^९ इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ,
ए, ऐ.

^{१०} बलानां — ए.

^{११} ०रुद्दिष्टमिति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१२} विदेशान्तरगमनासंभवात् — अ; देशान्तर-
नयनासंभवात् — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} ‘यतः’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१४} प्रोक्तेन — आ.

^{१५} शक्तावज्ञतः — ऐ.

^{१६} संसारो — आ, ऐ.

^{१७} ०संहारानन्तरीयकत्वात् — आ, ई, उ, ए;
०संहारान्तरीयकत्वात् — ऊ, ऋ, ऋ; ०संहारा-
नान्तर्यकत्वात् — ऐ.

^{१८} सांख्यका० ५२ पू०.

^{१९} तल्लिङ्गं विना भावसंभूतिः — अ, ऐ;
तल्लिङ्गं च विना न भावसंभूतिः — आ,
ई, उ; तल्लिङ्गं च विना न भावसंहृतिः
— ए; न विना लिङ्गेन भावनिवृत्तिः —
सांख्यकारिकापाठः ।

^{२०} प्रोक्ताः — अ, आ, ऊ.

^{२१} ‘लिङ्गादिसंहारे’ इत्यारभ्य ‘भगवतः’ इत्य-
न्तस्य स्थाने ‘लिङ्गादिसंग्रहेण नाशे तद्-
द्वारेणास्यापि अपार उक्तः ।’ इति ‘अ’
कोशे, ‘लिङ्गादिसंग्रहेणानन्तेशद्वारेणास्या व्या-
पार उक्तः’ इति आ, ई, उ, ए, ऐ कोशेषु
च पाठो दृश्यते ।

^{२२} मतङ्ग० विद्या० ५. ४७, ४८ वृत्तौ ।

भगवतः ^१साक्षात्कर्तृत्वविषये त्वस्या व्यापारो ^२दृश्यते प्रकारान्तरेण — ‘अथवा’ इत्यादि ।

अथबोन्नतिसामर्थ्यात्पुमनुध्यातमादरात् ॥३४॥

प्राक् शिवेन^३ परं स्थानं समाहृत्य नयेद्भूशम् ।

हरणाद्धारिणी हर्तुर्हार्थेण्वेवोपलक्ष्यते^४ ॥३५॥

यतोऽस्व^५तन्त्रो भोगात्मा प्रवृत्तः पाशगोचरे ।

व्याघात^६भाक् ततस्तस्य सा शक्तिः ^७‘पारमेश्वरी ॥३६॥

प्रवृत्ता लक्ष्यते सम्यङ् न चापैति स्वकं बलम् ।

उन्नतिः उन्नतिहेतुत्वान्मलपरिपाकः^८ । यद्वक्ष्यति^९ —

“संसारात्स विरज्येत प्रध्वस्तकलुषः सदा” इति ।

तस्याः सामर्थ्यात् कारणात् पूर्वमेव ^{१०}‘शिवेन, पुमांश्चासौ अनुध्यातश्च तम् अनुग्राह्यबुद्ध्या विषयीकृतं सम्यक् ^{११}‘प्रतिस्थानं दीक्षातंयोजनेन आहृत्य, भूशम् अत्यर्थं ^{१२}‘परं स्थानं शिवतत्त्वाख्यं ^{१३}‘या नयेदिति संभाव्यते । सा अनुग्रहशक्तिः ^{१४}‘भगवत्संबन्धिनी हारिणीत्युक्ता । सा च हार्थेण्वेव उपलक्ष्यते^{१५} इत्युक्तं शक्तिसिद्धौ^{१६} — “लक्ष्यन्ते त्रिष्ववस्थिताः । पशौ पाशेषु भोगेषु” इति । ^{१७}‘तत्रत्यमेव प्रमाणार्थमनुवदति — ^{१८}‘यतोऽस्वतन्त्र इत्यादिना ।

^{१९}‘अथ ^{२०}‘किमयं वाय्वादीनामिव पत्युर्हारिणी शक्तिरनित्या । नेत्युच्यते — न चापैतीति^{२१} । कुतः स्वकं बलं पत्युः सा यतः^{२२} । वाय्वादीनां हि अनित्यत्वात् शक्तेरप्यनित्यत्वम् । इह तु भगवतो ^{२३}‘नित्यत्वाद्वलमपि नि-यम् । अतो नापैतीति ॥

अथ महाप्रलयादनन्तरं जनन्या व्यापारः — ‘जननी कारणस्य’ इत्यादि ।

^१ साक्षात्कर्तृत्वस्यास्या — अ; साक्षात्कर्तृत्व-विषयत्वस्यास्या — आ; साक्षात्कर्तृत्वविषय-त्वस्या — ई, उ; साक्षात्कर्तृत्वविषयेऽस्या — ऊ, ऋ, ॠ; साक्षात्कर्तृत्वविषये त्वस्य — ऐ.

^२ प्रदृश्यते — अ, ऐ; दृश्यते — आ, ई, उ, ऊ, ए.

^३ शिवेश० — ऋ.

^४ ०लक्षिता — मु, उ, ओ.

^५ ०तन्त्रभोगात्मा — मु, उ.

^६ ०भागतस्तस्य — मु, उ, ओ.

^७ परमेश्वरी — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ ०पाकाः — ऋ.

^९ मतङ्ग० विद्या० १०. २५ उ०.

^{१०} ‘शिवेन’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} प्रतिस्थानदीक्षा० — आ; पतिस्थानं दीक्षा०

— ऋ; प्रतिष्ठानां दीक्षा० — ऐ.

^{१२} परस्थानं — ऐ.

^{१३} ‘या’ इत्यस्य स्थाने ‘वा’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} भवत्संबन्धिनी — अ, ऐ; भगवतः संबन्धिनी — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} उपलक्षिता — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ३. ११.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ३. १२, १३ श्लोकोक्तमेव.

^{१८} यतः स्वतन्त्रा इत्यादिना — अ, ऋ.

^{१९} ‘अथ’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} किमयं — अ, आ.

^{२१} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ.

^{२२} ‘सा यतः’ इत्यस्य स्थाने ‘साधयतः’ इति दृश्यते — अ, ऐ.

^{२३} नित्यत्वात्तद्वल० — ऊ, ऋ, ॠ.

जननी कारणस्योक्ता ^१शक्तिर्या क्रीडतः प्रभोः ॥३७॥

प्रवृत्ता स्वेन वीर्येण तोयवत्पतिता क्षितौ ।

मायात्मकेऽणुबीजानां ^२जननी जननात्मिका ॥३८॥

तयात्मवीर्यवर्तिन्या पञ्चमन्त्रतनुः शिवः ।

जगतोऽस्याखिलस्यापि तस्माज्जनयिता पिता ॥३९॥

एवं सुसूक्ष्मकिरणा शक्तिर्जननशीलिनी^३ ।

^४प्रदृश्यतेऽणुसंघस्य माता जन्मनि जन्मनि ॥४०॥

^१भगवतः चेतनाचेतनजगत्प्रलयावस्थात्यागेन संसारावस्थालक्षणां क्रीडामनुभावयतो^१ या^२ शक्तिः, प्रभोः सकाशात् प्रवृत्ता सती, ^३स्वभावेनैव मायात्मके क्षेत्रे क्षितौ तोयवद् निपतिता, अणूनां बीजानि कर्माणि तदानीं वासनात्मना तत्र यानि स्थितानि, तेषां जननी भोग्यत्वाविर्भाविका^४ । न च तेषां ^५भोग्यत्वं ^६शरीरादीनां ^७जननं ^८विनोपपद्यत इति ^९तत्सामर्थ्यात्^{१०} तेषामपि जननीति^{११} । यदाह —

“जगतोऽस्याखिलस्यापि तस्माज्जनयिता पिता ।” इति ।

अत एव सुसूक्ष्मकिरणा सुसूक्ष्मव्यापारा इत्येषोऽस्याः प्रतिजन्मव्यापारः; ^{१२}स तु अनन्ताधिष्ठानेनेत्यग्रे^{१३} भविष्यति^{१४} । साक्षात् हारिण्या ^{१५}इवास्या अप्यनुग्रह एव तत्र ^{१६}प्रतिस्थानं जननीति श्रुतिर्यतः^{१७} ॥३७-४०॥

रोधयित्र्यप्युच्यते — ‘रोधयित्री च’ इत्यादि ।

^१ शक्तिः क्रीडयतः — ऊ, ऋ, ॠ, ओ.

^२ जननीं जननात्मिकाम् — मु, उ.

^३ ०शालिनी — ऊ, ऋ, ॠ, ओ.

^४ प्रमृज्यते — मु, उ.

^५ ०ऽणुसंघस्य व्यक्ता जन्मनि — उ, ऋ, ॠ.

^६ भगवच्चेतनाचेतनजगत्प्रलया० — अ; भगवत्तच्चेतनाचेतनप्रलया० — आ; भगवत्तश्चेतनाचेतनं जगत्प्रलया० — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^७ ०मनुगायतो — ऐ.

^८ ‘या’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ.

^९ स्वभावेनैव — ऊ; स्वभावेनेव — ऋ, ए; स्वभावनैव — ॠ.

^{१०} ०त्वाविर्भाविका — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} भोग्यता — ऊ, ऋ, ॠ; भोजनं — ऐ.

^{१२} ‘शरीरादीनां’ इत्येतन्नास्ति — अ, ऐ; ‘शरीरादीनां’ इत्यस्य स्थाने “तत्त्वभूतभुवनं” इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} ‘जननं’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१४} विना मुक्तिरुत्पद्यते — ऐ.

^{१५} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१६} अत्र ‘शिवोऽपि’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१७} इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए; ‘जननीति’ इत्यस्य स्थाने ‘जनयिता’ इति दृश्यते — ऐ.

^{१८} सत्वनन्ताद्यधि० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; सत्यनन्तराधि० — ऊ; सत्यानन्ताधि० — ऋ, ॠ.

^{१९} ०ष्ठानेनेत्यग्रे — ऐ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ५. ३५ — ३६ वृत्तौ ।

^{२१} उपास्याप्यनुग्रह — आ; उपास्या अस्यनुग्रह — ए.

^{२२} प्रतिस्थानजननी श्रुतिः — अ; प्रतिस्थानजननश्रुतिः — ऊ, ऋ; प्रतिस्थानजननश्रुतिः — ॠ; प्रतिस्थानं जननी श्रुतिः — ऐ.

^{२३} ‘यतः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

रोधयित्री ^१च या ^२पत्युर्विसृतस्यामितात्मनः ।
लक्ष्यते पशुसंघस्य नियमस्थितिदायिका ॥४१॥
या समर्था विधौ रोद्धुं जगद्भोगेष्वभिप्लुतम् ^३ ।
शक्तिः सा ^४रोधयिष्युक्ता यतो रोधयिता प्रभुः ॥४२॥

पत्युः विसृतस्य रोधनाय प्रसृतस्य संबन्धिनी शक्तिः 'या रोधयित्री' ^५सा पशुसंघस्य ^६विज्ञान-
केवलिनः, 'प्रलयकेवल्यात्मनश्च महा'प्रलये नियमलक्षणां स्थितिं करोतीति ^७तद्रूपा लक्ष्यते इत्येतद्
अस्याः साक्षात्कार्यम् । या च समर्था, विधौ इति — विधानकाले सर्गावस्थायां ^८सर्वमेव जगद्
^९भोक्तृभोग्यरूपं भोगनिमित्तं प्रवृत्तं रोद्धुं, सा रोधयित्री । ^{१०}तदा अस्या अनन्तादिव्यवधानेन
कार्यमिति ॥४१-४२॥

एवं ^{११}परमेशस्यास्य ^{१२}करणात्मनः शक्तित्रयस्य क्रमेण व्यापारमुक्त्वा ^{१३}पतिलक्षणं संसार-
स्मिन् यौगपद्येन ^{१४}प्रतिपाद्यते — 'पतिशक्तित्रयाविष्टम्' इत्यादि ।

पतिशक्तिः ^{१५}त्रयाविष्टं जगत्स्वावरजङ्गमम् ।
भ्रमत्यज्ञानमोहेन ^{१६}दुःखादिपरितापितम् ॥४३॥

अज्ञानं ^{१७}ज्ञानानुत्पादः, विज्ञानकेवल^{१८}प्रलयकेवलिनं मलस्य कार्यम् । मोहश्च अनात्मन्यात्माभि-
मानः सकलानां मायायाः, तेन हेतुना । ^{१९}तथा दुःखादिहेतुत्वाद् दुःखादीनि कर्माण्युच्यन्ते, तैश्च
परितापितं ^{२०}तत्तद्योनिसंबन्धीकृतं सद् अनेन शक्तित्रये ^{२१}णाविष्टं जगद् जन्मवज्जन्तुचक्रं ^{२२}भ्रमति ।
यत् ^{२३}केषांचित्तत्र ^{२४}शरीरादेर्जननम्, अन्येषां हरणम्, तदपरेषां निरोध इति ॥

^१ यतः पत्युः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ पत्युः प्रसृतः — मु.

^३ ष्वभीप्सितम् — मु, उ, ओ.

^४ रोधिनी प्रोक्ता — मु, उ, ओ.

^५ 'या' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ 'सा' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^७ अत्र 'सा' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^८ प्रलया केवल्याः — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ प्रलयनियमः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} तत्रोपालक्ष्यते — अ.

^{११} सर्वमेवं — ए.

^{१२} भोग्यभोक्तृरूपं — आ, ई, उ, ए; भोग्य-
भोक्तृत्वरूपं—ऊ, ऋ, ॠ; भोगभोक्तृरूपं—ऐ.

^{१३} तदस्या — आ, ई, उ, ए, ऐ; इत्येतदस्या —
ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} परमेशः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१५} कारणात्मनः — अ, ऊ, ऋ.

^{१६} प्रतिक्षणं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} प्रतिपाद्यते — ऋ.

^{१८} ऋमाविष्टं — ऋ.

^{१९} दुःखादिपरिः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} ज्ञानानुत्पत्तिः — ऐ.

^{२१} प्रलयाकालानां — अ; प्रलयकेवलानां —
आ, ई, उ, ए; प्रलयकेवलयोः — ऐ.

^{२२} तदा दुःखादिः — आ.

^{२३} तद्योगसंबन्धीः — अ; तद्योनिसंबन्धीः —
आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{२४} णाविष्टजन्मवज्जन्तुः — अ, आ, ई, उ, ए;
णाविष्टं जन्मवज्जन्तुः — ऐ.

^{२५} दमति — ऐ.

^{२६} केषांचित्तत्र — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} शरीरादेर्योगो जननं — अ, आ, ई, उ, ऊ;
शरीरादेर्योगजननं — ऋ; शरीरयोगज्ज-
जननं — ऐ.

अथ किं सर्वदा सर्वस्यासौ भ्रमः । नेत्युच्यते — 'यावत्सा' इत्यादि ।

यावत्सोन्मीलिनी^१ शक्तिः शिवरागेण संयुता ।

न पतत्यति^२ तेजस्विनित्यानुग्रहशालिनी ॥४४॥

या पूर्वम् — “अथबोन्नतिसामर्थ्याद्” इत्यादिना उन्मीलिनी दृक्क्रिययोर्व्यञ्जकत्वेनातिदीप्ति-
मती प्रोक्ता सा यावत् पुंसोऽनुग्रहकरणे^३ श्लाघ्यते^४ तच्छीला शक्तिर्न पतति^५, तावत् सर्वमेव
जगद् भ्रमतीत्यर्थः । यत्तदो नित्यसंबन्धात्^६, या^७ च शिवरागेण युक्ता भगवद्भक्त्यविनाभूता यस्य
हि सा पतति, तस्यावश्यं संसारवैतृण्याव्यभिचारिणी भगवति^८ भक्तिरुपजायते ।^९ अत एव
ततः शक्ति^{१०} पातानुमानमव्यभिचारात्कार्यमाचार्यादिभिरित्यर्थः ॥४४॥

अथ किं यस्यैव सा पतति, तस्यैवासौ भ्रमो निवर्तते । आहोस्वित् सर्वस्यैव^{११} जगत
इत्युच्यते — 'तन्निपाताच्च' इत्यादि ।

तन्निपाताच्च तस्येत्य^{१२} मज्ञस्याप्यभिलाषिणः ।

बुद्धिरुत्पद्यतेऽकस्मा^{१३} द्विवेकेनात्मवतिना ॥४५॥

विवेकिनो विरक्तस्य जिज्ञासा चोपजायते ।

जिज्ञासोपेतचैतन्यं पशुं संसारसागरात् ॥४६॥

जिघृक्षया युनक्त्येनं युक्तं प्रेरयिता प्रभुः ।

प्रेरणे प्रेरकः श्रीमान्द्वयोरपि स मन्त्रराट् ॥४७॥

अनुग्राह्यस्य विनये तथानुग्राहकस्य^{१४} च ।

कारुण्ये त्वनयो र्यस्मात्तयोर्योगः सुदुर्लभः ॥४८॥

^१ 'सर्वदा' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^२ सर्वस्यैवासौ — अ, ई, उ, ए, ऐ; सर्वस्यायं भ्रमः — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ उन्मीलिनी — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ रञ्जिता — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ तेजिष्ठा नित्या० — मु, उ; तेजस्वा नित्या० — ऊ, ऋ, ॠ; तेजाढ्या नित्या० — ओ.

^६ मत्तज्ञ० विद्या० — ३४ उ०.

^७ उन्मीलिनी — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ 'अति' इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^९ पुंसानुग्रहणेन — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} श्लाघते — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{११} पतिता — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} नित्याभिसंबन्धात् — आ, ई, उ, ए, ऐ; नित्य-
मभिसंबन्धात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} सा — अ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१४} युक्त्या — ऊ, ऋ; युक्त्याविनाभूता — ऋ.

^{१५} सक्तिरुप० — ऋ.

^{१६} 'अत एव' इत्येतन्नास्ति — अ; त एव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} पातानुमानाव्यभि० — आ, ई, उ, ए;
पातानुमानमव्यभि० — ऐ.

^{१८} आह किं यस्यैव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} एवकारो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} तस्योत्थ० — ओ.

^{२१} मज्ञस्यास्याभिलाषिणः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} द्विवेकानात्म० — ओ.

^{२३} पशुसंसार० — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{२४} अनुग्रहस्य — उ.

^{२५} विषये — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} ग्राह्यकस्य — उ.

^{२७} कारुण्येतरयो० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८} त्वनयोरस्मा० — मु, उ.

^{२९} र्यस्माद्द्वयोर्योगः — ऊ, ऋ, ॠ.

तस्याः शक्तेर्निपातात् ^१तस्यैवैकस्य ^२अज्ञस्य संसारिणः अनात्मन्यात्मविवेकयुक्तस्य आत्म-
वर्तिना ^३विवेकेन “अनित्याशुचि^४दुःखात्मभूतायाः प्रकृतेरन्योऽहं चेतनात्मकः पुरुषोऽस्वतन्त्रः स्वतोऽ-
वभासमानः परमेश्वरेणाधिष्ठितः” इत्येवंविधेन^५ युक्ता ^६मतिर्भवति। ^७अकस्मादिति शक्ति-
पातमात्रात्। तस्यास्त्वहेतोस्तत्पत्त्योगात्ततो विवेकात् प्रकृत्यात्मकसंसारनिवृत्तिहेतुरीश्वरपुरुष-
विषया जिज्ञासा, चक्षब्दाद्वैराग्यं च उपजायते। यदाह — “विवेकिनो विरक्तस्य” इति। ततो
जिज्ञासायुक्तं पुरुषं ^८संसारसागराद् अवधेः ग्रहीतुमुद्धर्तुमिच्छया युनक्ति भगवान्। ततो जिघृक्षा-
^९युक्तम् एनं पशुं प्रेरयति तज्जिज्ञासाविषयज्ञं ^{१०}गुरुं प्रति स एव। यतो द्वयोरपि शिष्याचार्ययोः
स एव ^{११}परस्परसंबन्धे प्रयोजकः। तदप्रे^{१२}रितस्य अनन्तादेरपि ^{१३}प्रवृत्तयोगादित्युक्तम्^{१४}। अनयो-
रिति ^{१५}एवं द्वयोर्मध्याद् अनु^{१६}ग्राह्यस्य विशिष्टो नयो त्रिनयः गुरुसपर्यात्मकः, तस्मिन् प्रेरको भूत्वा
स एव भगवान् गुरुणा संबन्धं^{१७}मुत्पादयति। अनुग्राहकस्य, ^{१८}करुणैव कारुण्यं, ^{१९}चतुर्वर्णादित्वात्^{२०}
प्यञ् प्रत्ययः तस्मिन्, तुशब्दादनु^{२१}ग्रहेच्छायामपि प्रेरको भूत्वा तेनानु^{२२}ग्राह्येण सह ^{२३}संबन्धं
करोति यस्मात्। अन्यथा स^{२४} तयोः संबन्धो दुर्लभः॥४५-४८॥

इतश्च दुर्लभः — ‘नाप्रसन्ने प्रभौ’ इत्यादि।

नाप्रसन्ने प्रभौ यस्माद् द्वारमाप्नोति पुद्गलः।

^{२५}नुक्तये गुरुनामानं^{२६} व्यक्तं वर्त्म सुनिर्मलम्॥४९॥

^{२७}यं प्राप्य पशवः सिद्धाः पतित्वमुपयान्ति हि।

तस्य ^{२८}देवादिदेवस्य कारणत्वमनिन्दितम्॥५०॥

^१ तस्यैवैकस्य — आ.

^२ अज्ञस्य — ई, उ; अज्ञानस्य — ए.

^३ अन्यात्माविवेकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ विवेकेनानित्याश्च चिददुःखानात्मः — ऊ, ऋ, ॠ; विवेकानित्याशुचिदुःखनानात्मः — ए.

^५ दुखानात्मभूतायाः — अ.

^६ विवेकेन — ऐ.

^७ मितिः — ई, उ.

^८ तस्मादिति — ऐ.

^९ मात्रान्तरस्यास्त्वहेतोः — अ; मात्रान्त-
त्वहेतोः — ऊ, ऋ, ॠ; मात्राद्धेतोः — ऐ

^{१०} संसारसागरावधेः — अ, आ, ई, उ, ए;
संसारवधेः — ऊ, ऋ; संसारावधेः — ॠ.

^{११} युक्तमेव पशुं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} ‘गुरुं’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१३} परः संबन्धी प्रेरकः — अ; परसंबन्धिप्रेरकः
— आ, ई, उ; परसंबन्धे प्रयोजकः — ऊ;

परसंबुद्धिप्रेरकः — ए, ऐ.

^{१४} रितस्यानान्तादेरपि — ऋ, ॠ.

^{१५} प्रवृत्तियोगाद् — ऐ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० — ४. ८ उ० वृत्तौ।

^{१७} ‘एवम्’ इत्यत्र ‘एतद्’ इति दृश्यते — ऊ;
‘अतः’ इति दृश्यते — ऋ, ॠ; ‘एव’ इति
दृश्यते — ऐ.

^{१८} ग्राह्यस्याविशिष्टो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} मुपपादयति — अ.

^{२०} करुणैव — अ, आ.

^{२१} ५. १. १२४ पाणिनिसूत्रस्थेन ‘चतुर्वर्णादीनां
स्वार्थे उपसंख्यानम्’ इति कात्यायनवार्तिकेन।

^{२२} चातुर्वर्ण्यादित्वात् — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२३} ग्रहेच्छयापि — ऋ.

^{२४} ग्रहेण — ऐ.

^{२५} संहारं — अ.

^{२६} ‘स’ इत्येतन्नास्ति — ऋ, ऐ.

^{२७} मुक्तयो — ऋ, ओ.

^{२८} नामानां — ओ.

^{२९} यः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०} देवादिदेवस्य — उ, ऊ, ऋ, ॠ.

ततश्च, 'अननुगृहीतैरपि परिणतमलत्वादुपासकैरनुग्रहसाधनप्राप्तिनिमित्तं मतङ्गमुनिनेव^१ पूर्वं^२ श्रुतौ विहितेन, शिवधर्मोदितेन वा विधिना ईश्वरोपासनैव कार्येति प्रतीयते। 'नान्यथा पति-
त्वस्य ईश्वर^३समत्वलक्षणस्य श्रेयसो^४ गुर्वभिधानं द्वारं स्फुटं वर्त्म अमलं^५ सुप्राप्तं भवति। तेनैव
सर्वस्याधिष्ठितत्वात्। 'तथाहि — तस्य^६ देवादि^७देवस्येति। स हि सर्वेश्वरः। 'तदननुज्ञातो
नरः तृणस्य^८ 'कुञ्जीकरणेऽप्यशक्तः। 'अत एवासौ स्वतन्त्रः शक्तिपातः। न तु पुरुषयोग्यतान-
पेक्षः। 'भोगेऽपि तथात्वप्रसङ्गतः कर्मानुष्ठानवैयर्थ्या^९ल्लोकायतिकपक्ष एव। तत्र भगवतः
^{१०}कर्मपिक्षत्वेन नास्वतन्त्रत्वमित्युक्तमस्माभिः^{११} 'भोक्षकारिकावृत्तौ^{१२} तत एवावधार्यम्॥४९-५०॥

तदियता पतिपदार्थसंग्रहावशिष्टमधिकाराख्यं तत्त्वं सृष्टिसंहारभेदेन प्रतिपाद्य, तत्रैव शक्तीनां
विद्येशानां च संग्रहं तत्त्वदीक्षायां सकृत्संयोजनायोक्तवा, 'अस्यैव भुवनविभागो भुवनदीक्षायां भेदेन
संयोजनार्थमुच्यते — 'भर्तुर्यो शासन' इत्यादि।

भर्तुर्यो शासने देवा महान्तश्चक्रवर्तिनः।

तेषां भुवनविन्यासः स्वासु स्वासु विभूतिषु॥५१॥

न तेषां परिसंख्यानां^{१३} निर्मलानां महात्मनाम्।

यस्तेषां विभवः सूक्ष्मः सूक्ष्माचारश्च^{१४} सुव्रत॥५२॥

शास्यते भगवता साक्षादिति शासनं शुद्धवर्त्म तस्मिन्, ये देवाः, जिगीषवः चक्रवर्तिनः अनन्ता-
दयः पूर्वमुक्ताः^{१५}, तेषां भुवनविन्यासः स्वासु^{१६} स्वासु विभूतिषु परिवारलक्षणासु निमित्तभूतासु।
एतदुक्तं भवति — स्वस्वभूतिनिमित्तं तेषां भुवनविन्यासो भिन्न एव। न तु सर्वेषां^{१७}मेकं भुवन-
मिति। न च तेषां^{१८} निर्मलानां संबन्धिनीषु विभूतिषु परिसंख्यास्ति^{१९}। 'येन नैकस्मिन्नेव
भुवने स्थितिरुपपद्यते। यश्च तेषां सविभूतीनां विभवः भोगसाधनपुर^{२०}प्रासादादि^{२१}परिच्छेदः सूक्ष्मः

^१ अनुगृहीतैरपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ ०मुनेस्त्रि — अ, ऋ; मुनिरेव — ऊ, ॠ.

^३ श्रुत्यादिविहितेन — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ न ह्यन्यथा — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ समतालक्षणस्य — ऊ, ऋ, ॠ; सत्त्वलक्षणस्य — ऐ.

^६ गुर्वभिधानद्वारं — अ, आ, ए, ऐ.

^७ सुप्राप्तं — अ, आ, ऊ.

^८ 'तथा हि' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ देवाति० — ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} ०देवस्य कारणमनिन्दितं स हि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} तदननुज्ञातोऽप्यस्तृणस्य — ऊ, ऋ.

^{१२} 'कुञ्जीकरणे' इत्यारभ्य पञ्चमप्रकरणे ३, ४, श्लोकवृत्तौ 'वस्तुनस्तत्त्वान्तरस्य' इत्यन्ता वृत्तिः ऊ, ऋ, ॠ कोशेषु लुप्ता।

^{१३} अयमेवासौ — ऐ.

^{१४} भोगोऽपि तथा। प्रसङ्गतः — अ, ए, ऐ;
भोगोऽपि तथात्वप्रसङ्गतः — आ.

^{१५} ०ल्लौकायतिक० — ए.

^{१६} कर्मपिक्षत्वेन — ऐ.

^{१७} ७० तमकारिकावृत्तौ।

^{१८} अस्येव — ई, उ.

^{१९} ०संख्यातं — ओ.

^{२०} सुव्रतः — मु, उ, ऊ. ऋ.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० ४. ९, १०.

^{२२} 'स्वासु' इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} ०मेकभुवन० — ऐ.

^{२४} मलानां — अ, आ, ई, उ, ऐ; मालानां — ए.

^{२५} विभूतिमुपरि संख्यास्ति — अ; विभूतिष्व-
परिसंख्यास्ति — आ; विभूतिपरिसंख्याः — ऐ.

^{२६} तेनैकस्मिन्नेव — ऐ.

^{२७} ०प्रासादादि० — आ.

^{२८} ०परितः — अ.

विन्द्रधोर्वर्तित्वाद् 'नादात्मकः, तद्विषयश्च आचारः परस्परसंघट्टनात्मकः, तस्यापि न परिसंख्यानं यतः ॥५१-५२॥

अथ किं तत्र कर्मनिबन्धनो भोगः। नेत्युच्यते — 'मनोऽभिलषितान्' इत्यादि।

मनोऽभिलषितान्भोगान्भुञ्जते ते महाबलाः ।

स्वेच्छयैवाधिकारनिबन्धनस्तेषां भोग इत्यर्थः। ^१अत एव भुवनावस्थितेः सपरिवारत्वाद्, भोगसाधनविभवयोगाद्, आचारयोगित्वाच्च विद्येश्वराणां शरीरसिद्धिः। अन्यथा व्यापकत्वादे-
तेषामेतत्सर्वं नोपपद्यत इति श्रुतिविरोधः। उपचरितार्था श्रुतिर्भविष्यतीति चेत्। सत्यम्।
यदि तेषां शरीरादिसिद्धौ बाधकप्रमाणं स्यात्। ^२तन्नास्तीत्युक्तम्^३ "अथ पत्युरधिष्ठानम्"
इत्यत्र। बाधकाभावे चोपचरितार्थतायां^४ सर्वमेव शास्त्रमुपचरितार्थं स्यादित्य^५नाश्वासः।
तस्यापि नियतस्याव्यवस्थितेरित्यवश्यं तेषां भुवनादिश्रुत्यन्यथानुपपत्त्या ^६शरीराण्यभ्युपगन्त-
व्यानि। भुवनक्रमश्च तेषाम^७नन्तरोक्त^८ एव ॥

अधुना सदाशिवभुवनं, तस्य च प्राप्त्युपायः कथ्यते — 'प्राणिनः शुद्धवृत्तिस्था' इत्यादि।

प्राणिनः शुद्ध^९वृत्तिस्थाः सततं ध्यानतत्पराः ॥५३॥

सदाशिवपितृधियस्तेषामत्रोदितं ^{१०}पदम् ।

ये पुरुषाः, शुद्धवृत्तिः दीक्षा तत्स्थाः तद्युक्ताः सदाशिवपदप्राप्तिकामत्वात्तदाराधने निष्ठाः,
तेषाम्। अत्रेति ^{११}वक्ष्यमाणसदाशिवपदेऽवस्थानमुक्तम्। एतच्चोपलक्षणम्। प्रतिभुवनं साधका-
नाम्। इह ^{१२}हि भुवनेश्वराराधनतत्तद्भुवनप्राप्तिरिति वक्ष्यामो^{१३} भोगपदार्थविचारप्रकरणे ॥

अथ सदाशि^{१४}वभुवनं प्राप्तास्ते कीदृशा भवन्तीत्युच्यते — 'मेरुपृष्ठं यथा' इत्यादि।

मेरुपृष्ठं यथा प्राप्तास्तुणलोष्टादयो भूशम् ॥५४॥

प्राप्नुवन्ति सुवर्णत्वं तद्वत्सादाशिवे पदे ।

सदाशिवसमाः सर्वे किं तु ते सेद्वरा मताः ॥५५॥

^१ तदात्मकतद्विषय ० — ऐ.

^२ ० सुघट्ट ० — आ, ई, उ.

^३ ० लाषितान्भोगान् — मु; ० लाषितान्कामान्
— ऊ; ० लषितात्कामात् — ऋ, ॠ.

^४ अथ — अ.

^५ एवानवस्थितेः — आ.

^६ ० त्वादेव तेषां तत्सर्वं — ऐ.

^७ इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^८ ० चरितार्थश्रुति ० — अ, ऐ.

^९ ० प्रामाण्यं — ए.

^{१०} तत्तु नास्ती ० — आ, ई, उ, ए.

^{११} मतङ्ग ० विद्या ० ३. १-३ वृत्तौ 'मूर्तित्वेनो-

पचर्यते' इत्यस्य विवरणे।

^{१२} ० चरितार्थतया — ऐ.

^{१३} ० नाश्वास्य तस्यापि — अ, ऐ.

^{१४} सर्वशरीरा ० — ऐ.

^{१५} ० नन्तरोक्तमेव — अ.

^{१६} मतङ्ग ० विद्या ० ४. ५१, ५२ वृत्तौ।

^{१७} ० वृत्तिस्थाः — ओ.

^{१८} परम् — मु, उ.

^{१९} मतङ्ग ० विद्या ० ४. ५४ उ ० — ५५ वृत्तौ।

^{२०} हिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२१} मतङ्ग ० विद्या ० २६. ३२ उ ० — ३४ वृत्तौ।

^{२२} भुवनप्राप्ताः — अ, आ, ई, उ, ऐ.

‘सदाशिवे पदे सदाशिवभुवने । प्राप्ताः सदाशिवसमाः सर्वे इति । अत्रापि बिन्दुभुवना-
दधोवर्तित्वाद् नादात्मकान्येव भुवनादीनि ।

ननु शिवसदाशिवयोः परमार्थतो भेदाभावेनोक्तत्वात् सदाशिवसमाः परमशिवसमा एवोक्ता
भवन्तीति कथं तेषां भुवनवासित्वमत्रोच्यत इति । तदर्थमेतत् — “किं तु ते सेश्वरा मताः” इति ।
सह ईश्वरैः विद्येशैर्वर्तन्त इति सेश्वराः; विद्येश्वराणां प्रधानाः । तेभ्य ऊर्ध्वभुवने एव सदाशिव-
समाधिकारशक्त्यभिव्यक्तेर्भोगलयस्थानशक्त्यनभिव्यक्तावपि सदाशिवसमाः कथ्यन्ते । अत एव
तत्पदप्राप्ता अपि दीक्षयोर्ध्वं सुसंस्क्रियन्त इति विद्येश्वरवत्प्रेर्यत्वात्तेषामपि अधिकारमलसिद्धिः ।
एवं च संस्कार्यसदाशिवापेक्षयात्र लयभोगतत्त्वयोर्वस्तव एव भेदः ॥५४-५५॥

अथ ‘किं तत्रैव यावदधिकारमलहेतुः प्रेर्यत्वम् । अथोपर्यपि निवृत्त्यादिभुवनेष्वित्युच्यते
— ‘कार्यत्वेनाणुः’ इत्यादि ।

कार्यत्वेनाणुरुद्दिष्टस्तावत्सन्तानगोचरे ।

यावद्धरेण हारिण्या न सम्यग्धिष्यते बलात् ॥५६॥

पश्चाद्दत्ते शिवत्वेऽणोः कारकत्वेन कारणम् ।

न तं प्रति कदाचित्स्यात्सोऽपि कार्यत्वगोचरात् ॥५७॥

उत्तीर्णः पतिसामर्थ्यात्स्थितः शान्तपदे यतः ।

कार्यत्वेन प्रेर्यत्वेन तावद् आत्मा संप्रोक्तः; यावत् परमेश्वरेण सम्यक् सर्वस्माद्भोगतत्त्वा-
वधिज्ञान्यतीतभुवनपर्यन्तादधस्तान्नोद्धृतः । अतः समुद्धृत्य शान्तपदे लयतत्त्वाभिधाने योजितस्य
संप्राप्तसर्वेश्वरत्वात् कार्यत्वं, तद्विषयं च भगवतः कारणत्वं निवर्तते । सैषा स्वस्वामिभाव-
विच्छित्तिर्दीक्षायामत्र कार्येति । “पश्चाद्दत्ते शिवत्वेऽणोः” इत्युक्ते भगवान्न शिव एव
स्यात् । ॥५८॥ —

“निजाः शक्तीरनन्ताय प्रयच्छेच्चेत्सदाशिवः ।

द्राघिष्ठं शक्तिदारिद्र्यं भद्रं संप्राप्नुयात्ततः ॥” इति ॥

अत्रोच्यते — ‘दानं नाम स्वसत्तैव’ इत्यादि ।

१ सदाशिवे — अ, आ, ऐ.

२ सदाशिवः सर्वे — अ; सदाशिवाः सर्वे —
आ, ई, उ, ए, ऐ.

३ ‘सर्वे’ इत्यत्र ‘सर्वत्र’ इति दृश्यते — ए.

४ परार्थतो — अ.

५ ०शक्त्यमभिव्यक्ता अपि — अ; ०शान्त्य-
नमिव्यक्ता अपि — ऐ.

६ ‘सु’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

७ ०सिद्धेः — अ, आ, ई, उ, ए; ०सिद्धेः — ऐ.

८ किमत्रैव — ऐ.

९ यावन्मल० — ऐ.

१० ०हेतुप्रेर्यत्वम् — आ, ई, उ, ए, ऐ.

११ विनिवृत्त्यादि० — अ, ऐ.

१२ कारणत्वेन — ओ.

१३ ‘स’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

१४ करणत्वं — ए.

१५ अत्र चशब्दोऽधिकः — ई, उ, ए.

१६ इत्युक्तो — ऐ.

१७ तदाहुः — ऐ.

१८ आकरो न लभ्यते ।

१९ निजा शक्तिरनन्ताय — अ, ऐ.

दानं नाम स्वसत्तैव या सा ज्ञानक्रियात्मिका ॥५८॥
सा शक्तिस्तस्य सत्पशद्विचक्तीभूता सुनिर्मला ।
'पत्युर्दानं तदेवोक्तम्'

सकलावरणनिवृत्त्या 'स्वसत्तायाः सर्वज्ञत्वादिरूपाया एवाभिव्यक्तिः पुंसां परमेश्वराच्छिवत्वस्य दानमुपचारादुच्यते ॥

ननु "ततो प्रयोजनादिष्टं मुख्यशब्दार्थलक्षणम्" इति, तदर्थमेतत् — 'न स्वयं व्यज्यते' इति ।

"न स्वयं व्यज्यते पशोः ॥५९॥

न हि सत्ता चार्थः सर्वदात्मनां स्वयमेव व्यज्यते^{१०} आवृतत्वात् कालिकावृतताम्रसत्तावत् । न तु पुरुषोऽज्ञानान्निर्वर्तकः सिद्धः । 'अन्धः पटलाच्चक्षुःशक्तेरिव । अपि तु^{११} ततः^{१२} सातिशयः चक्षुर्वैद्य 'इवेहापि ईश्वर एव मोक्षकर्ता । न तु स्वयमेव पुरुष इत्युक्तम्^{१३} —

"उपायोऽपि हि तद्धर्मन्यायेन समवस्थितः" ।

इति 'पतिप्रकरणप्रयोगे । भोगे तु 'कलादिना ईश्वरमलव्युदासतः^{१४} पुंस्तावज्ज्ञत्वकर्तृत्व^{१५} मात्रस्याभिव्यक्तैर्युक्तं कर्तृत्वमिति^{१६} विस्तरेणास्माभिर्विचारितं^{१७} मोक्षकारिकावृत्ताविति तत एवावधार्यम् ॥५९॥

अधुना पतिपदार्थसंग्रहावशिष्टमधिकाराख्यमपि तत्त्वं सह शक्तिभिः, 'विद्येश्वरान्तर्भाविन च'^{१८} प्रतिपादितमुपसंहर्तुं, व्याख्येयं चोपक्षेप्तुं श्लोकः — 'नित्योऽविकारी च' इति ।

नित्योऽविकारी च यथाध्वमूर्तिः स्थितोऽग्रणीयंश्च स दिश्वनेता ।

तथा मयोक्तः सकलाकलोक्त्या शक्तेर्विभागं ह्यधुना विधास्ये ॥६०॥

नित्यः लयाभिधानार्थो मयोक्तः^{१९} — "तस्मादेव परं तत्त्वमचलं सर्वतोमुखम्" इत्यादिना ।

^१ प्रत्युत्थानं — मु, उ.

^२ स्वयंसत्तायाः — अ.

^३ हेतुबिन्दुटीकायामुदाहृतम् पृ० १२.

^४ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ए.

^५ 'अन्धः पटलाच्चक्षुःशक्तेरिव' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^६ अत्र 'सः' इत्यधिकम् — ए.

^७ 'ततः' इत्यत्र 'तत्तत्' इति दृश्यते — ऐ.

^८ इवेतीहापि — अ, आ, ई, उ, ए.

^९ मतङ्गं विद्या० ३. १४ पू०.

^{१०} पतिकरण० — अ.

^{११} कलादिनेष्टमल० — ऐ.

^{१२} पुंसः तावतोऽज्ञत्वकर्तृत्व० — अ, ई, उ, ऐ;

पुंस्तावतोऽज्ञत्वमकर्तृत्व० — आ; पुंसस्ता-

वतोऽज्ञत्वकर्तृत्व० — ए.

^{१३} ज्ञातृत्वस्याभि० — ऐ.

^{१४} विस्तारेणा० — अ, आ.

^{१५} ४६ उ० — ७२ तमकारिकाविवरणे ।

^{१६} विद्येश्वरान्तर्भाविन — ऐ.

^{१७} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{१८} मतङ्गं विद्या० ३. २० उ०, २१ पू०.

स एव^१ यथा अविकारी^२ विकारशून्यः । अध्वमूर्तिश्च शान्त्यादि^३भुवनात्मना च स्थितः भोगाख्यः^४ तथोक्तः^५ — “न च चलति यतः शाश्वतम्” इत्यनेन । यथा च स एव विश्वनेता सदाशिवभट्टारकः अग्रणीः^६ शक्तीनां विद्येश्वराणां च; तत्रैवान्तर्भावस्य वक्ष्यमाणत्वात्^७ तथा मयोक्तः । सकलाकलोक्त्येति^८ सकलः अधिकारी सदाशिवभट्टारकः, सकलाकलः बिन्दुधिष्ठाता भोगाख्यः^९ पूर्वमुक्तः^{१०}, अकलस्तु निष्कलः, तेषामुक्त्या अवस्थाभेद^{११}कल्पनया एक एव त्र्यवस्थः प्रोक्तः । न तु विद्येश्वरवदनेकात्मभेदेनेति व्याख्यातस्य पतिपदार्थस्योपसंहारः ।

अथ व्याख्येयोपक्रमः — शक्तेविभागमिति विभागो भेदः केह शिवशक्तिः, का चानन्तशक्तिः, तस्या अपि^{१२} कीदृशः कार्यभेदेन विभाग इति, तं विधास्ये कथयिष्ये; प्रासङ्गिकोऽयं विचार इत्यर्थः । न त्वत्र शक्तिपदार्थव्याख्येयोपक्रमः, तस्य विद्या^{१३}मायात्मकतत्त्वद्वयसंग्रहत्वेन^{१४} पूर्वमुक्तस्य^{१५} पुंशेश्वरप्रकरणादनन्तरं व्याख्यास्यमानत्वादिति ॥६०॥

^{१६}इति श्री भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ [विद्यापादे]
पतिपदार्थविचारेऽधिकारतत्त्वप्रकरणं चतुर्थं (समाप्तम्) ॥

चतुर्थः पटलः

^१अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, ऐ.

^२विकारशून्योर्ध्वमूर्तिश्च — अ, ऐ; विकारात्मनोर्ध्वमूर्तिश्च — ए.

^३भुवनात्मना च स्थिते भोगाख्यं — अ; भुवनात्मनावस्थितो भोगाख्यः — ए; भुवनात्मनावसितो भोगाख्यः — ऐ.

^४तथोक्तः — ए.

^५मतङ्गं विद्यां ३. ३५ उ०.

^६अत्र ‘यः’ इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ए.

^७तत्रैवान्तरभावस्य — ऐ.

^८मतङ्गं विद्यां ५. १ — ५ वृत्तौ ।

^९सकलाकलेति — ऐ.

^{१०}प्रपूर्वं — ऐ.

^{११}मतङ्गं विद्यां ३. २१ उ० — २३ पू० वृत्तौ ।

^{१२}तेषां मुक्त्यवस्था० — अ, ई, उ, ऐ.

^{१३}कल्पनायैक एव — ऐ.

^{१४}कीदृशकार्यं — ऐ.

^{१५}प्रासङ्गिकोपायं — ए.

^{१६}मायात्मतत्त्व० — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७}पूर्वमुक्तमस्य — आ, ई, उ; पूर्वमूर्तस्य — ऐ.

^{१८}मतङ्गं विद्यां २. १५, १६ पू० वृत्तौ ।

^{१९}इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२०}‘श्री’ इत्यारभ्य ‘विरचितायां’ इत्यन्तं नास्ति — आ, ई, उ; श्रीमन्नारायणात्मजं — ऐ.

^{२१}भट्टनारायणकण्ठात्मजं इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२२}श्रीमतङ्गवृत्तौ — अ; श्रीमन्मतङ्गवृत्तौ — आ, ई, उ, ऐ.

^{२३}चतुर्थकम् — अ; चतुर्थः — ऐ; पञ्चमम् — ए.

शक्तिविचारप्रकरणम्

अथेति, पूर्वपटलस्थायाः शक्तेर्विभागः प्रतिज्ञातः^१ । अनन्तरं पतिपदार्थविचारप्रसङ्गागतं^२ शक्तिविभागप्रतिपादकं^३ प्रकरणम् । यथा चैतत्^४ प्रासङ्गिकं तच्चोक्तम्^५ । वक्ष्यति चोपसंहारे^६ — “पतिप्रसङ्गेन हि सूचिताः” इति । प्रासङ्गिकस्य न तु संबन्धान्तराभिधानमुपयुज्यते ।^७ प्रासङ्गिकसंबन्धेनैव तत्सिद्धेः ।

तत्राप्यप्रसङ्गमुपदर्शयितुं ‘वक्ष्यमाणाभ्यः क्षोभिकादिभ्यो भेदेन प्रागुक्ताः’ शिवशक्तयस्तावत्प्रदर्श्यन्ते^८ — ‘अथ कारणकार्यत्वे’ इत्यादि ।

अथ कारणकार्यत्वे शक्तयो या व्यवस्थिताः ।

ताश्चैवात्राधिकारिण्यः प्रतीताः सर्वगोचराः ॥१॥

संलब्धोन्मीलनाः सत्यस्तत्त्वेऽस्मिन्नीश्वराह्वये ।

दर्शयन्ति^९ स्वमात्मानमधिकारे नियोजिताः ॥२॥

कारणस्य भगवतः कार्यत्वे शरीरत्वे शक्तयः^{१०} ईशान्याद्याः रोधयिष्यन्ताः अष्टौ याः व्यवस्थिताः । तदुक्तम्^{११} — “एताः शक्तिमतः प्रोक्ताः शक्तयोऽष्टौ” इति । ताः एव अधिकारिण्यः सर्वविषयाः । न त्वनन्तशक्तयः । एताश्च^{१२} यदैव कार्याय नियोजिताः, तदैव^{१३} लब्धोन्मीलनाः सत्यः, तत्त्वेऽस्मिन्नीश्वराह्वये पूर्वप्रदर्शितेऽधिकाराख्ये दर्शयन्ति आत्मानम् ।^{१४} तदन्तर्भूता एव प्रतीयन्ते, न तु^{१५} पृथक्त्वेन । शक्तिशक्तिमतोः परमार्थतो भेदाभावादित्यर्थः ॥१-२॥

अथ किमिह तत्त्वलक्षणम् । यदभावाच्छक्तीनां न तत्त्वरूपत्वमित्युच्यते — ‘तत्त्वं यद’ इत्यादि ।

तत्त्वं यद्वस्तुरूपं स्यात्स्वधर्मप्रकटात्मकम्^{१६} ।

तत्त्वं वस्तुपदं व्यक्तं स्फुटभाम्नायदर्शनात् ॥३॥

^१ ० विभागप्रतिज्ञाते — अ.

^२ ० प्रसङ्गादागतं — आ, ई, उ, ए.

^३ ‘प्रकरणम्’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^४ प्रासङ्गिकं — अ, आ.

^५ मतङ्ग० विद्या० ४. ६० वृत्तौ ।

^६ मतङ्ग० विद्या० ५. ७७ उ०.

^७ प्रासङ्गिकस्य संबन्धेनैव सिद्धेः — ऐ.

^८ मतङ्ग० विद्या० ५. २४ उ० — २६.

^९ मतङ्ग० विद्या० ४. ५ उ०, ६ पू०;

१५ उ०, १६ पू०.

^{१०} प्रदृश्यन्ते — अ, ए, ऐ.

^{११} च स्वात्मानं — ओ.

^{१२} ईशानाद्याः — ऐ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ४. १६ पू०.

^{१४} यदि देवकार्याय — ए.

^{१५} लब्धोन्मीलिनः — ई, उ.

^{१६} तत्त्वेऽस्मिन्निज्ञाह्वये — अ; तत्त्वेऽस्मिन्नीश्वराख्ये — ए.

^{१७} तदन्तर्गता एव — आ, ई, उ, ए.

^{१८} प्रथमतः — ए.

^{१९} ० प्रकटात्मकः — ओ.

यदच्युतं स्वकाद्वृत्तात्ततः शाक्तवशं जगत्^१।

ततमन्येन वा^२ यत्स्वात्तत्त्वं तत्त्वसन्ततौ ॥४॥

‘तत्त्वशब्देनात्र पारमार्थिकं मायाद्युच्यत इति नाभावस्य तत्त्वता । किं च स्वधर्मेण आत्मा प्रकटो यस्य ‘तदेतद्विमिरूपं तत्त्वमिति, न तद्वर्मस्य शक्त्यात्मनः पारमार्थिकत्वेऽपि तत्त्वता । नापि मलस्य । यतः तत्त्वं वस्तुनस्तत्त्वान्तरस्य पदमुपकारकतया ‘तदभेदेन सिद्धं, न तु तत्त्वान्तरात्मक-मिति, मलस्य पशुतत्त्वान्तर्भूतत्वात्, तेन विना पशुत्वायोगान्न तत्त्वान्तरता । यद्येवं कलादेरिवा-वान्तरपरिणतेरपि तत्त्वरूपताप्रसङ्गः । न । यतः ‘स्फुटमात्मा यस्य ‘प्रबन्धस्याकल्पमवस्थितेः दर्शनात् तत्त्वं^३ कलाद्युच्यते । ‘न चैवमवान्तरपरिणतेर्दर्शनम्^४ । ‘क्षीरदधिन्यायेन ‘तदैव कायात्मना परि-णामात् । तर्हि भाव^५भूतभुवनानां ‘तत्त्वत्वम् । न । यतः यदच्युतम् ‘आत्मीयाद् ‘वृत्तात् ‘तद्वृत्तिमत् तत्त्वम्^६ । भुवनादीनां तु ‘प्रतितत्त्वमनेकत्वाद् घटादिवच्छीता^७तपादिषु स्ववृत्तच्युतेर्न^८ ‘तद्वृत्तिमत्त्वमिति न^९ ‘तत्त्वता । यद्येवं ‘स्वभावस्य च्युतिः ‘क्रीडा’^{१०}‘इत्युक्तत्वाल्लयभोगा-धि^{११}कारिणाम^{१२}प्यतत्त्वत्वप्रसङ्गः । न^{१३} । ‘यतः ततं येनात्मवशं स्वकार्यात्मिकं जगद् ‘जन्म-स्वभावं व्याप्तं, ‘यच्च अन्येन ‘अनधिष्ठितं तत् तत्त्वमिति न तेषामतत्त्वता । व्यवस्थितविकल्प-

^१ ततश्चात्मवशं जगत् — ओ.

^२ तत्स्यात् — उ.

^३ तत्र शब्दे — अ.

^४ पारमार्थिकमाया — अ; परमेश्वरमाया — ए.

^५ तद्विमिरूपं — ई, उ, ए; तदेतद्वर्मरूपं — ए.

^६ ०मुपकारतया — अ.

^७ ततोऽभेदेन — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^८ ०तत्त्वान्तरभूतत्वात् — ए.

^९ स्फुटमात्मा यस्य — ए.

^{१०} प्रतितत्त्वस्या — ई, उ.

^{११} दर्शनान्तत्वं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} तेन चैव — आ.

^{१३} ०दर्शना । — ए.

^{१४} ‘क्षीरदधिन्यायेन’ इत्यत्र ‘क्षीरं येन’ इति दृश्यते — अ; दधिक्षीरन्यायः ब्रह्मसूत्र- (श्रीकर) भाष्ये १. ४. २६.

^{१५} तदैव — आ, ऋ.

^{१६} ‘भूत’ इत्येतन्नास्ति — अ, ऋ, ऐ.

^{१७} तत्त्वम् — आ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} आत्मीयार्थतत्त्वाद्वृत्तिमत्त्वम् । — ए.

^{१९} ‘वृत्तात्’ इत्यत्र ‘तत्त्वात्’ इति दृश्यते — आ.

^{२०} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऐ.

^{२१} वृत्तिमत्त्वम् — अ; ०वृत्तिमत्त्वम् — ऋ.

^{२२} प्रतीतत्त्वमनेक — अ, ऐ.

^{२३} ०तपादिनिष्ठस्ववृत्त — अ, आ, ई, उ, ऐ;

०तपादिभिश्च स्ववृत्त — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ‘न’ शब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} तद्वृत्तिमत्त्वमिति — आ; तत्त्ववृत्ति-मिति — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२६} ‘न’ शब्दो नास्ति — ऋ, ॠ.

^{२७} तन्त्रता — ऋ.

^{२८} स्वभावच्युतिः — ऐ.

^{२९} मतङ्ग — विद्या ५. २९. पू०.

^{३०} ०काराणा — ऊ, ऋ.

^{३१} ०प्यतत्त्वप्रसङ्गः — अ, आ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{३२} ‘न’ शब्दो नास्ति — ऐ; ‘न’ इत्यनन्तरं ‘प्रसङ्गः’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३३} यतस्ततः येना — अ, ए, ऐ; यतस्तत यो नात्म — आ; यतस्तु तं येना — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३४} जन्यत्व — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३५} तच्च — अ, ए.

^{३६} अधिष्ठितम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

इचात्र वाशब्दः^१। तेन पश्वादीनां^२मन्याधिष्ठानेऽपि^३ नातत्त्वतेति। न च स्वभावस्य च्युतिरत्र परमार्थतः। अपि तु उपचरितेत्युक्तम्^४। तदेव^५मत्र शक्तीनां न तत्त्वत्वम्। अधिकारतत्त्वे एवान्तर्भाव इति॥३-४॥

किं च — 'तस्मिन्नेव' इत्यादि।

तस्मिन्नेवेश्वरे तत्त्वे संस्थिताः परमेश्वराः।

शिवेच्छानुमताः सर्वे जगतः प्रभविष्णवः॥५॥

यत्रैव शक्तीनामन्तर्भावः प्रोक्तः^६, तस्मिन्नेवेश्वरतत्त्वे विद्येशानां^७मनन्तादीनामवस्थितिरन्तर्भावः। न तु^८ स्थितिरेव अदेशस्वभावत्वात्तस्य, तेभ्यश्च भिन्नचेतनत्वेन^९ तादात्म्य^{१०}स्थित्यसंभवाच्च^{११}। तर्हि निष्प्रयोजनोऽत्रैवामन्तर्भावः। नैवम्^{१२}। तत्त्व^{१३}दीक्षायामपृथक्संयोजन^{१४}निमित्तक इत्युक्तं प्राक्^{१५}।

अथैते अनन्तादयः किमनिच्छा एव तदानीं बलाद्भगवता^{१६} जगत्प्रभुत्वे नियुक्ताः। न। यतः — शिवेच्छानुमता इति।^{१७} यत एते पत्युराज्ञा^{१८}विधायित्वेन पूर्वमुक्ताः^{१९}, ते जगति प्रभवन्-शीलाः प्रभुत्वेच्छा^{२०}युक्ताः सन्तो नियुक्ताः। न तु बलादेव॥५॥

अथ कीदृशाः सन्तस्तेऽनुगृहीता^{२१} इत्युच्यते — 'शिवशक्ति' इति।

शिवशक्तिगुणामोदकृत्स्नोन्मीलितशक्तयः।

शिवसंबन्धिनः शक्त्यात्मनो गुणस्य आमोदो^{२२} बहिःप्रसरः, तेन^{२३} कृत्स्ना सर्वार्थविधया प्रोन्मी-

^१ वार्थः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ मन्याध्याधिष्ठाने० — अ; मन्याधिष्ठाने-नापि—आ; मण्याधिष्ठाने०—ऊ; मध्याधिष्ठाने०—ऋ.

^३ न तत्त्वता — ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ४. १४, १५ पू० वृत्तौ।

^५ मन्त्रशक्तीनां — अ; चात्र शक्तीनां — ऊ, ऋ, ॠ; मातृशक्तीनां — ऐ.

^६ तत्त्वमपि तु अवि० — ऊ, ऋ, ॠ; तत्त्वम् अधिकार० — ऐ.

^७ तत्त्वेऽवस्थितः परमेश्वरः — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ मतङ्ग० विद्या० ५. १, २ वृत्तौ।

^९ ममूर्तादीनां मध्य एव स्थिति० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} स्थितिरेवादेश० — ऊ; स्थितिरेव देश० — ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{११} तादर्थ्यस्थित्यसंभवाच्च। तर्हि — ऐ.

^{१२} स्थितिसंभवात्। तर्हि — ऊ, ऋ, ए.

^{१३} 'च' शब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ.

^{१४} नैव — आ, ए, ऐ; नैतत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} दीक्षायां पृथक् — ए, ऐ.

^{१६} निमित्त इत्युक्तम् — ए.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ४. ५१, ५२ अवतारिका-याम्।; 'प्राक्' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१८} 'जगत्' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} य एते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} विधायित्वे पूर्वं — आ.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० ४. ८ उ० वृत्तौ।

^{२२} युताः—ऐ.

^{२३} इत्युच्यन्ते — आ.

^{२४} 'बहिः' इत्यत्र 'हि' इति दृश्यते — ऋ.

^{२५} कृत्स्नात् सर्वार्थ० — अ; तत्स्थानसर्वार्थ० — ए.

लिता निर्मलीकृता शक्तिः ज्ञानक्रियात्मिका येषां ते; विज्ञानकेवलाः सन्तोऽनन्तादयोऽनुगृहीता इत्यर्थः। तेषामेव शक्त्यनुन्मीलनमात्रस्य बन्धस्य संभवात्। प्रलयकेवलसकलानां तु कर्ममायीययोरपि संभवात् न तावन्मात्रयोगतः। प्रोक्तं च श्रीमन्मालिनीविजये —

“स सिम्बुर्जंगत्सूष्टेरादावेव निजेच्छया।

“विज्ञानकेवलानष्टौ बोधयामास पुद्गलान्॥” इति।

श्रीमद्शैरवेऽपि^{११} — “पतयश्चाञ्जनातीता^{१२} अष्टादावभवन्” इति। अत एवागमसिद्धत्वाद् विज्ञानकेवलिनोऽपि अप्रतिक्षेप्याः; युक्तिसिद्धत्वाच्च। पशवः^{१३} कर्ममायीय^{१४} बन्धाभावेऽपि^{१५} केवलमल्युक्ताः संभवन्ति। तद्व्यतिरिक्तस्य मलस्य^{१६} तेषां बन्धत्वेनाभ्युपगमात्। यो यद्बन्धव्यतिरिक्तो येषां बन्धः, सः तदभावेऽपि^{१७} तेषां^{१८} बन्धः सिद्धो भवति निगलादिवत्।^{१९} कर्ममायीयबन्धव्यतिरिक्तश्च^{२०} मलोऽभ्युपगतः^{२१}, न तु सांख्यजैमिनीयादिवत्^{२२} तदव्यतिरिक्त इति कथं न केवलमल^{२३} बद्धपुरुषसिद्धिः।

अस्तु व्यतिरिक्तो मलः। स^{२४} तु कर्मनिमित्त एव भविष्यतीति^{२५} व्याप्तिसिद्धेरनैकान्तिकत्वादस्य कुतो^{२६} विज्ञानकेवलिनः। अत एव नैयायिकादिभिर्नोप्यन्त इति^{२७} केचिद्व्याख्यातारः।

किमिदमज्ञत्वं, कुदर्शनदृष्टिर्विपर्ययो वा तेषाम्। यत् सदागमसिद्धमपि^{२८} वस्तु तद्दृष्ट्या तिरोधीयते। प्रोक्तं चात्र नयविदा^{२९} —

“स्वप्रज्ञातिमिरेण^{३०} पापमतिभिर्बालैरपक्वात्मभिः

शास्त्राणि ग्रथितानि यैरतितरां ज्योतिस्तिरोधीयते।

^१ ०कृतकृत्या शक्तिः — ऋ; ०कृतशक्तिः—ऐ.

^२ अत्र ‘शक्त्यमेव’ इत्यधिकम् — ऋ.

^३ शक्त्यनुन्मीलनं — ऐ.

^४ कर्ममायीयं — आ.

^५ सद्भावात् — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ तावन्मात्रयोगो यतः — आ, ई, उ, ए, ऐ;

तावन्मात्रबन्धयोगो यतः — ऊ; तावन्मात्रबन्धयोगा यतः — ऋ, ऋ.

^७ ‘श्रीमन्’ इत्येतन्नास्ति — आ; श्रीमालिनीं — ऋ.

^८ मालिनीविजयोत्तरे १. १८ उ०, १९ पू०.

^९ सिम्बुर्जंगतः सूष्टेः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} विज्ञानसकलानष्टौ — ऊ, ऋ.

^{११} “पतयश्चाञ्जनातीताः सर्वविज्ञानसंयुताः।

अनन्तादिशिखण्ड्यन्ता अष्टौ विद्यामहे-
श्वराः॥” शैरवे विद्या० सूष्टिक्रमे १. १३.

^{१२} अष्टावभवन् — अ, ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१३} ‘कर्ममायीयं’ इत्यारभ्य ‘निगलादिवत्’
इत्यन्तं न दृश्यते — ए.

^{१४} कर्ममायीयं — अ, आ, ऐ.

^{१५} केवला मलयुक्ताः — ऐ.

^{१६} ‘तेषां’ इत्येतन्नास्ति—अ, आ, ई, उ, ऋ, ऐ.

^{१७} ‘सः’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१८} अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१९} भवत्सिद्धो हस्तिनिगडादिवत् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} कर्ममायीयं — अ.

^{२१} चशब्दो नास्ति — अ.

^{२२} मतङ्गं विद्या० ६. १०२उ० — १०३ पू०
वृत्तौ।

^{२३} तदव्यतिरिक्तं — अ, ऊ.

^{२४} केवलं — अ, आ, ई, उ.

^{२५} बन्धपुरुषं — अ, ऊ, ऋ, ए.

^{२६} तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ.

^{२७} व्याप्त्यसिद्धेः — ऊ, ऋ.

^{२८} अत्र नशब्दोऽधिकः — अ.

^{२९} केचिदत्र व्याख्या० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३०} वस्तु दृष्ट्या — अ, आ, ऐ.

^{३१} आकरो न लभ्यते।

^{३२} स्वप्रतिज्ञा० — अ, आ, ऐ.

^{३३} दृष्टगतिभिः — ऊ, ऋ, ऋ.

नीतिज्ञैरनधिष्ठितेऽत्र जगति ध्वस्ता मुनीनां दशः

प्रत्यासन्नविनाश^१विघ्नघटना^२चिह्नैस्तदेतत्पुनः ॥ इति ।

न च ^३कर्मनिमित्तत्वं मलस्य, अनादित्वादिति वक्ष्यामः^४ पुंपाशेश्वरप्रकरणे ।

अथ सौगतमतानु^५सारेण तन्निमित्तानि कर्माणि भविष्यन्तीत्युच्यते^६ । यदाहुः^७ —

“मोहो निदानं दोषाणामत एवामिधीयते ।

सत्काय^८दृष्टेरन्यत्र तत्प्रहाणे प्रहाणतः ॥”^९ इति ।

भवतु । तथापि^{१०} “नावश्यं कारणानि ^{११}कार्यवन्ति भवन्ति” इति ^{१२}न्यायेन संभवन्त्येव विज्ञानकेवलिनः ।

^{१३}ननु अविनाभावात् ^{१४}“प्रदीपप्रभान्यायेनास्यात्र तन्निमित्तता” । तर्हि प्रलयकेवलिनामपि अनुपपत्तिरिति साधु^{१५}समर्थितः स्वनयः ।

अथ सहकारिणः शरीरादेरभावान्न तदास्य कर्मनिमित्तता । न तर्हि ^{१६}प्रदीपप्रभान्यायेना-
स्यात्र निमित्तत्वम्, अपि तु धूमाग्निवदिति ^{१७}तिषां संभवः प्रोक्त एव ।

कश्चायं मोहः ? । ननु अनात्मन्यात्मप्रतिपत्त्यात्मकं ज्ञानमेव । भवतु । तेनैषामविनाभावो न तु । ^{१८}ज्ञानान्तरेषु ^{१९}चक्षुरादिव्यापृतेष्वपि कारणत्वादिरस्तीति तदुदय^{२०}मात्रान्मोक्षप्रसङ्गः । ^{२१}अथ
तथाभूतज्ञानहेतु^{२२}रन्य एवासवित्युच्यते । यद्येवमस्मत्पक्ष एवेति कार्याभावेऽपि तस्य भावात् सिद्धा
एव विज्ञानकेवलिनः । न चापि तस्य ^{२३}“कर्महेतुत्वमेव, मूच्छा^{२४}द्यवस्थावदज्ञानहेतुत्वात् । अपि
तु प्राकृतस्य विपरीतवेदनात्मनो ^{२५}“रागादेरेवानुभवसिद्धत्वादिति दक्षितमुपोद्घातेन^{२६}” ।

^१ विश्वघटना — ऊ, ऋ, ऋ.

^२ चिह्नं — ऊ, ऋ, ऋ.

^३ कर्मनिमित्तत्वान्मलस्य — अ; कर्मनिमित्तत्वे
मलस्य स्यादिति — ऋ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ६. ८१ वृत्तौ ।

^५ ०सारे एतन्निमित्तानि — ए.

^६ ०त्युच्यन्ते — अ, आ, ई, उ.

^७ ‘मोहश्च मूलं दोषाणां स च सत्त्वग्रहो विना ।’
‘सत्कायदृष्टेर्विगमादाद्य एवाभवो भवेत् ।’
प्रमाणवार्तिके प्रमाणसिद्धौ १९७ उ०,
२०० उ०. पूर्वनिर्दिष्टमर्थद्वयमत्रत्यश्लोकस्य
सदृशमिव भाति ।

^८ ०दृष्टिरन्यत्र — ऊ, ऋ, ऋ.

^९ इतिशब्दो नास्ति — अ, ऊ, ए.

^{१०} अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} तद्वन्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१२} ‘न्यायेन संभवन्त्येव विज्ञानकेवलिनः’ इत्ये-
तन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ; अस्य
न्यायस्याकरो न लभ्यते ।

^{१३} न तु — ऋ.

^{१४} प्रमाणवार्तिकभाष्ये ८३ तमे पृष्ठे प्रदीपप्रभा-
विषयो विचार्यते ।

^{१५} ०स्यात्र निमित्तता — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ,
ऋ, ए.

^{१६} ०समभिमतः — ऊ, ऋ, ऋ; ०समुत्थितः
— ए.

^{१७} ‘प्रदीप’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} अत्र तुशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} तज्ज्ञानान्तरेषु — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} चक्षुराद्यास्थितेषु अकल्पकत्वादस्तीति — ऊ;
चक्षुराद्याश्रितेषु अकल्पकत्वादस्तीति — ऋ, ऋ.

^{२१} ०मात्रोन्मोक्ष० — अ.

^{२२} अतस्तथा० — अ.

^{२३} ०रन्यतर एवासौ — अ, आ, ई, उ, ए; ०रन्य-
स्तदासौ — ऐ.

^{२४} कर्मणे हेतुत्व० — अ.

^{२५} ०द्यवस्थाद्यज्ञान० — अ, ऋ.

^{२६} रागादेरेवानुभव० — ऐ.

^{२७} मतङ्ग० विद्या० १. ५ वृत्तौ; दक्षितमुपो-
द्घाते । — ऊ, ऋ, ऋ.

‘ननु तस्याप्यत्र निमित्तत्वमस्त्येव । यदुक्तं ‘श्रीमत्स्वायम्भुवे’ —

“यद्यशुद्धिर्न पुंसोऽस्ति सक्तिर्भोगेषु किञ्चिता” इति ।

‘सत्यम् । न तु रागादेरिव साक्षात् । साक्षान्निमित्तत्वे तु वक्ष्यमाणनयेन’^{१०} विज्ञानयोगादि-
भिरपनीयते । ‘तस्यापरिक्षयान्न कश्चिद्विज्ञान’^{११} केवलिनः सत्तां वारयितुं क्षमः ।

अन्येतु^{१२} — “अधिकारं न चेत्कुर्याद्विद्येशः ‘स्यात्तनुक्षयः’ इति ‘श्रुतेः सकला’^{१३} नामेवाति-
क्रान्तशास्त्राणामाचार्याणामधिकार इत्याहुः । तदयुक्तम् । विद्येशकार्यत्वात्कलाद्युत्पादस्य^{१४}, ‘तदानीं
सकलानामसम्भवात् । ‘तत्सम्भवकाले तु तेषां तत्र साधनतयैवाधिकार’^{१५} इत्युक्तम् —

“यो यत्रामि^{१६} लपेद्भोगान्स तत्रैव नियोजितः ।

सिद्धिभाङ्गमन्त्रसामर्थ्यत्” इति ।

न चातिक्रान्तशास्त्राणां^{१७} मेवात्राधिकार इति समीचीनं, श्रुत्यन्तरविरोधात् । श्रूयते हि श्री-
मत्पौष्करादौ^{१८} —

“आज्ञाविलङ्घनात्प्रोक्तं क्रव्यादत्वं शतं समाः” इति ।

ततश्चैतच्छ्रुत्यविरोधेन क्रव्यादानां पिशाचरूपाणां विद्यानामीशः^{१९} स्यादित्यत्रार्थो व्याख्येयः ।
पिशाचादीनामपि विद्यात्वेन श्रुतेः । यदुक्तम्^{२०} —

“अन्ये प्राधानिका मन्त्रा ब्रह्मविष्णवादयोऽपराः^{२१} ।

साञ्जनास्तेऽण्डमध्यस्थाः सात्त्वराजसतामसाः ॥”

इत्यविरोधः ॥

१ ‘ननु’ इत्येतन्नास्ति — अ; न तु — ए.

२ निमित्तमस्त्येव — ऊ, ऋ, ॠ.

३ ‘श्रीमत्स्वायम्भुवे’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

४ स्वायम्भुवे ३३. ४ पू०.

५ यदशुद्धिर्न — अ, ऋ.

६ शक्तिर्भो — अ, ऋ, ऐ.

७ ‘सत्यम्’ इत्यारभ्य ‘निमित्तत्वे तु’ इत्यन्तं
न दृश्यते — अ.

८ ‘साक्षात्’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

९ साक्षान्निमित्ते वक्ष्य० — आ, ई, उ, ए;
साक्षान्निमित्ते तु वक्ष्य० — ऐ.

१० मतङ्ग० विद्या० ९. ३४, ३५; ११. २८ उ०
— २९ पू०; २५. २ उ० — ३ वृत्तां ।

११ तस्यापरिक्षयां न — आ, ई, उ; तस्यापि
परीक्षायां न — ए.

१२ केवलसत्तां — ऊ, ऋ.

१३ आकरो न लभ्यते

१४ अधिकारान् — आ, ई, उ, ए.

१५ चेत्कार्या० — अ, ऋ.

१६ स्यात्तत्त्वक्षयः — ऋ.

१७ ‘श्रुतेः’ इत्यत्र ‘कृत्वा’ इति दृश्यते — अ,

आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

१८ ० नामेवात्राति० — ऊ, ऋ, ॠ.

१९ ०द्युत्पाद्यस्य — अ.

२० ‘तदानीं’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

२१ तत्सम्भवकाले — ऋ, ॠ; तत्सम्भवकाले — ऐ.

२२ साधनतयैवाधि० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऐ.
साधनतयैव साधिकार — ए.

२३ इत्युक्तः — ऐ.

२४ स्वायम्भुवे ३९. २.

२५ ० लपेद्भोगांस्तत्रैव स नियोजितः — अ.

२६ ० मेवाधिकारः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

२७ ‘समयोल्लङ्घनात्प्रोक्तं क्रव्यादत्वं शतं समाः’
इति सार्धत्रिशतिकालोत्तरे, २५, २ उ०

२८ स्यादित्यर्थो — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

२९ विद्यात्वे श्रुतेः — ऊ, ऋ, ॠ.

३० अयं श्लोकः ‘श्रीमद्रौरवेऽप्युक्तम्’ इति मृगेन्द्र-
वृत्तिदीपिकायामुपोद्धातप्रकरणे २२ तमश्लोक-
विवरणे निर्दिष्टः । किं तु मुद्रितरौरवे
नोपलभ्यते ।

३१ ० ऽयोमराः — ऋ, ॠ.

“मनोऽभिलषितान्भोगान्भुञ्जते ते” तत्रेत्युक्तम्^१ । स तु किमाधनोऽत्र तेषामित्युच्यते — ‘रमन्ते’ इत्यादि ।

रमन्ते विविधैर्भोगैर्भुवनेषु महत्सु च ॥६॥

विद्याविद्येश्वरीभिस्ते सुशोभाभिरनिन्दिताः ।

इत्थं गुणयुताः सर्वे बोद्धारः पारमेश्वराः ॥७॥

विद्याविद्येश्वरीभिः सह तेऽपि अनिन्दिताः शोभायुक्ताः, विचित्रैः भोगैः करणभूतैः भुवनेषु रमन्ते इति । अतोऽपि तेषां शरीरसिद्धिः, आत्मनः स्त्र्याद्याकारसंभवात् ॥६-७॥

अथ यथा शिवादेषां न्यूनकर्तृत्वं^२मित्युक्तम्^३ । एवं परस्परतोऽप्यूनतेत्युच्यते — ‘तेषामथाग्रणीः’ इत्यादि ।

तेषां मथाग्रणीः शूरः समर्थः परमेश्वरः ।

ज्येष्ठोऽधिकारी विश्वात्मा वृत्तो रुद्रः सहस्रधा ॥८॥

तेषां मध्याद् यो यस्य ज्येष्ठः अधिकारी विश्वात्मा इति उपरिभुवनवर्ती सः, तस्याधोभुवनवर्तिनः कनिष्ठस्य अग्रणीः शूरः समर्थः^४ ताधिकारक्रियाशक्तिः । यतः प्रोक्तं व “श्रीमन्मालिनीविजये” — “यो हि यस्माद्गुणोत्कृष्टः स तस्माद्दूर्ध्वं इष्यते” इति ।

ततश्च अनन्तात् सूक्ष्मस्य कलान्यूनं कर्तृत्वं, ततः शिवोत्तमस्येत्यादि सर्वेषामत्र सिद्धम् । स चैकैको वृत्तो रुद्रः सहस्रशः स्वभुवने इत्युक्तं प्रागेव^५ ॥८॥

अथ तुल्येऽधिकारित्वे कथमेकैकस्यास्य क्रियाशक्त्युत्कर्षः । तुल्ये वा विज्ञानकेवलित्वे^६ तेषा-

^१ मतङ्ग० विद्या० ४. ५३ पृ०.

^२ भुञ्जते इत्युक्तम् — अ; भुञ्जते नर इत्युक्तम् — आ; भुञ्जते तत्र इत्युक्तम् — ई, उ, ए, ऐ.

^३ किं विविधैर्भोगैः — ऊ.

^४ विद्येश्वरीभिस्सततं सुशोभा० — ओ.

^५ गुणवतः — ऋ, ॠ.

^६ परमेश्वरः — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ भागैः — अ, ऐ.

^८ किरणध्रमैः — ए; करणभूताः — ऐ.

^९ स्त्र्याकारसंभवात् — अ; स्त्र्याकारसंभवात् ऊ; स्त्र्याद्याकारसंभवात् — ऋ.

^{१०} यथैषां शिवान्यूनं कर्तृ० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} इतिशब्दो नास्ति — आ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० ४. ८ उ० वृत्तौ ।

^{१३} ऽप्युत नेत्युच्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} मप्यग्रणीः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ज्येष्ठाधि० — ओ.

^{१६} सहस्रशः — ओ.

^{१७} ताधिकारक्रिया० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} ‘श्रीमन्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; ‘श्रीमन्’ इत्यत्र ‘श्री’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१९} मालिनीविजयोत्तरे २. ६० पृ०.

^{२०} यो ह्यस्माद्गुणो० — ऐ.

^{२१} दूर्ध्वमिष्यते — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ; दूर्ध्वं उच्यते — मालिनीविजयोत्तरपाठः ।

^{२२} कलया न्यूनकर्तृत्वं — ऊ; कलया न्यूनं कर्तृत्वं — ऋ, ॠ; कलान्यूनत्वं ततः — ऐ.

^{२३} सिद्धः — अ.

^{२४} स्वभुवने — ऊ, ऋ.

^{२५} मतङ्ग० विद्या० ४. ९ — ११ पृ० वृत्तौ ।

^{२६} तुल्यो वा — ऐ.

^{२७} केवलित्वे — अ, ऊ, ऐ.

मेव अनन्तादिरूपत्वं^१, 'नात्मान्तरस्येत्यत्र'^२ हेतुरुच्यते^३ — 'यतः सोऽर्हति' इति ।

यतः सोऽर्हति कर्तृत्वे नियोगोऽस्य ततः शिवात् ।

"परिपाट्यागतः प्राप्तः"

तुल्ये 'वा विज्ञानकेवलित्वे यतः स एवैकैको विद्येश्वरः तथाभूते कर्तृत्वे विषये विशिष्ट-
'मलपरिपाकयुक्तत्वाद् अर्हति, 'नान्योऽविशिष्टपरिणतमलत्वात् । ततस्तस्यैवैकैकस्य शिवाद्
नियोगः, नान्यस्य । अत एव^{१०} मलपरिपाकप्रकर्षं^{११}क्रमयोगतः, 'तत्तत्पदार्हत्वात् तस्य तस्य विद्ये-
श्वरस्य 'च स नियोगः परिपाट्या शिवात् 'प्राप्तः आगतः 'निश्चितः; अष्टानां मध्याद्य-
'स्योत्कृष्टो मलपाकः सोऽनन्तपदे, यस्य तु ततो न्यूनः स सूक्ष्मपदे, यावदष्टानामपीति नियतः^{१२} ।
'अर्हत्वास्यात्र मलविपाकविशेषात्मनो 'नियामकत्वादिति । बहूनां 'तत्र 'तत्तत्पदार्हत्वे नियोगो-
ऽस्यैकैकस्येति^{१३} नियमश्रुतेरन्येषां 'तच्छक्त्युत्कर्षक्रमेण मोक्ष एवेति प्रतीयते ॥

'अथैतदुक्तम्^{१४}—'जगतः 'प्रभविष्णवः 'सन्तः 'विद्येश्वरा भगवता नियुक्ता' इति 'तत्रैत-
द्वक्तव्यम्—तेषां^{१५}मध्याद्यदि कस्यचित् कदाचिद् 'वक्ष्यमाण'^{१६}मन्त्रवर्गस्येवाधि^{१७}कारेच्छा^{१८} व्यावर्तते ।

^१ 'रूपत्वं' इत्यत्र 'रूपत्वात्' इति दृश्यते — ए.

^२ नात्मान्तरस्येत्यत्र — अ, आ.

^३ अत्र 'को' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ हेतुरित्युच्यते — ऋ, ॠ, ऐ.

^५ परिपाट्या ततः प्राप्तः — मु, उ, ऊ, ऋ.

^६ वाशब्दो नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^७ कर्तृत्वविषये — ऋ, ॠ.

^८ 'मलपाकः' — अ, ऊ.

^९ नान्योऽपरिणतः — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१०} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऋ, ॠ.

^{११} 'क्रम' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} तत्पदार्हः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१३} 'च' इत्येतत् 'स' इत्येतच्च न स्तः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} प्राप्तो गतः — आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ; प्राप्यो गतः — ऋ, ॠ.

^{१५} निश्चयः — अ, ऐ.

^{१६} 'स्योत्कृष्टमलपाकः' — अ; 'स्योत्कृष्टो मल-
विपाकः' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} 'नियतः' इत्यत्र 'नानियमः' इति दृश्यते —
ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} अर्हत्वात् — ऋ

^{१९} नियमैकत्वादिति — ऊ, ऋ, ॠ; नियाम-
कत्वस्य संभवादिति — ऐ.

^{२०} 'तत्र' इत्यत्र तुशब्दो दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} तत्पदार्हत्वे — आ; तत्तत्पदार्हत्वे — ऐ.

^{२२} 'स्यैकैकस्येति' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} तत्तच्छक्त्युत्कर्षः — ऊ; तनुशक्त्युत्कर्षः —
ॠ.

^{२४} आह एतदुक्तम् — ऊ, ऋ, ॠ; आदावेत-
दुक्तम् — ऐ.

^{२५} मतङ्गं विद्यां ५. ५ उ०.

^{२६} प्रभविष्णुवशात् सन्तः — ऐ.

^{२७} शान्ताः — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२८} विद्येशः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२९} तत्र तद्वक्तव्यम् — अ, ऋ; तत्रैव तद्वक्त-
व्यम् — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३०} धर्माद्यदि — ए.

^{३१} मतङ्गं विद्यां ७. १ उ० — १४ वृत्तौ;
वक्ष्यमाणस्येवाधि — ऋ.

^{३२} 'मन्त्रस्येवाधि' — ऊ, ऋ.

^{३३} 'कारो व्यावर्तते' — अ; 'कारोच्चा व्यावर्तते'
— आ.

^{३४} अत्र हिशब्दोऽधिकः — ए.

किं तस्य 'भगवांस्तदैव मुक्तिं विधत्ते । अथ बलादधिकारमित्युच्यते — 'स च तस्मै समर्पित' इत्यादि ।

“स च तस्मै समर्पिते ॥९॥

निर्वाति कृतकृत्यत्वादनन्तोऽनन्तवीर्यवान् ।

सः अनन्तेशः, चशब्दादन्योऽपि सूक्ष्मादिः, 'निवृत्तायामधिकारेच्छायां तस्मै सदाशिवभट्टा-
रकाय “सम्यग्निह” नाहमिममत्यन्तमलकलङ्कसंकुलमधिकारं कर्तुं क्षमः” इति 'अभ्यर्थनापूर्वं सम-
र्पिते अधिकारे सति, शिवादेव 'निमित्ताद् निर्वाति निर्वाणं परं मोक्षं याति । कृतकृत्यत्वाद् अधि-
कारेच्छाया 'उपरमाद् न परमे'श्वरेण 'अधिकारे बलान्निरुध्यत इत्यर्थः ॥

'तदानीमनन्तेशे 'परां मुक्तिमधिरूढे भगवान् किं 'करोतीत्युच्यते — “ततस्तस्मिन्”
इत्यादि ।

ततस्तस्मिन्समारूढे पञ्चमन्त्रतनुः शिवः ॥१०॥

'ददात्याज्ञां सुसूक्ष्मस्य विद्येशस्य महात्मनः ।

स च प्राप्तवरः श्रीमान्भर्तुराज्ञानुवर्तकः ॥११॥

'तत्तन्त्रः 'पदमानन्तमधिष्ठाय 'महायशः ।

निवर्तयत्यथश्चक्रं यत्तन्मायात्मकं जगत् ॥१२॥

एवं शिवोत्तमस्यापि सूक्ष्मस्योपरमे शिवः ।

प्रददातीशसंघस्य कारणत्वमनिन्दितम् ॥१३॥

पदात्पदं विचरतो ह्येकैकस्य महात्मनः ।

'यावत्सा परमा काष्ठा तावच्चक्रस्य कारणम् ॥१४॥

अव्युच्छेदाय रुद्राणां कृत्वा शक्तिबलान्वितम् ।

नियुनक्ति पदे 'तस्मिन्यवीयांसं शिखण्डिनम् ॥१५॥

ततो भगवान् अनन्तपदे सूक्ष्मं, सूक्ष्मपदे 'च शिवोत्तममित्येवमुत्कर्षक्रमेण पदात्पदं सप्तपि
संयोज्य, अष्टमे शिखण्डिनः पदे मायाचक्रस्याविच्छेदाय, अण्वन्तरं शिखण्डिसमानगुणामि'व्यक्तेः

^१ भगवांस्तदैव मुक्तिं — अ; तदैव भगवान्

मुक्तिं — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ बलाधिकारम् — अ.

^३ समर्पितः — मु, उ.

^४ वीतायामधि० — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ 'इह' इत्यत्र इतिशब्दो वर्तते — ऊ, ऋ.

^६ अर्थात्तापूर्वमर्पिते—अ, ऐ; अभ्यर्थितः पूर्वमर्पिते

— आ; अभ्यर्थिताः पूर्वमर्पिते — ई, उ, ए.

^७ 'निमित्ताद्' इत्यत्र 'निमित्तां' इति दृश्यते—अ, आ.

^८ परमोपरमाद् — आ; परमुपरमाद् — ई, उ,

ए, ऐ; अप्युपरमाद् — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ 'श्वरेणैव अधि० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} अधिकारबला० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} इदानीं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} परमां मुक्तिं — ई, उ.

^{१३} करोति । उच्यते — अ, आ, ई, उ.

^{१४} ददात्याज्ञां सूक्ष्मस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} तत्तन्त्रपरमानन्त० — ओ.

^{१६} पदमानन्दमधि० — मु, उ.

^{१७} महायशः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} यावच्च परमा — उ.

^{१९} तस्मिन्यवीयांसि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} चशब्दो नास्ति—अ, आ, ई, उ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२१} व्यक्तः — ऊ, ऋ.

शिखण्ड्यमिधानमेव ^१विधत्ते । एवं चशब्द^२समुच्चितानां सूक्ष्मादीनां ^३मध्यादन्यतमस्यापि^४ ^५वीता-
यामधिकारेच्छायां ^६तमुन्मोच्य, तत्पदावधि पदात्पदमुत्कर्षं तेषां कृत्वा, पुन^७रन्तिमपदेश्वन्तरं भग-
वान् विदधातीति । नानिच्छोर्मन्त्रवर्गस्येव ^८कस्यचिन्मन्त्रेश्वरस्यापि^९ भगवानधिकारं विधत्त इत्य-
त्रार्थः । न तु महाप्रलयविषयः । तत्र युगपदेव संहारश्रुतेः । यद्वक्ष्यति^{१०} —

“^{११}शुद्धाध्वपतयो देवा ^{१२}मन्त्राश्चामोघशक्तयः ।”

“^{१३}समाप्य ^{१४}स्वाधिकारांस्ते प्रयान्ति पदमुत्तमम् ।” इति ।

श्रीमद्रौरवेऽपि^{१५} —

“^{१६}अनन्तोपरमे तेषां महतां चक्रवर्तिनाम् ।

विहितं ^{१७}सर्वकर्तृत्वकारणं परमं पदम् ॥” इति ।

युगपत्सर्गश्रुतेश्च । यदुक्तम्^{१८} —

“^{१९}येनाशु ते महावीर्या विद्येशाः प्रकटीकृताः ।” इति ।

अतश्च ^{२०}यः, केनापि श्रुतेः पौर्वापर्यपरामर्शक्षिमेण अत्रैषां क्रमोपसंहारसिद्धौ प्रयोगः कृतः —

“विद्येशाः धर्मिणः, ^{२१}प्रयोजककारकान्तरोपरमे ^{२२}क्रमेणोपसंहृति^{२३}धर्माणः इति साध्यो धर्मः,
स्वाधिकारमलयोगित्वात्, राजोपसंहारे^{२४}ऽप्यनुपसंहृतयुव^{२५}“राजवत्” इति ।

स ^{२६}त्वागमनिराकृतः । हेतुरप्यत्र विरुद्ध एव, विपर्यय^{२७}व्याप्तेः । ये हि ^{२८}अधिकारमलयो-
गिनः, ते ^{२९}युगपदुपसंहृतिधर्माण एव यथा तु सार्धत्रिकोटयो^{३०} ^{३१}मन्त्राः, मायागर्भाधिकारिणश्च ।

^१ विदत्ते — ऊ, ऋ; विदन्त्ये — ऋ.

^२ ०समुत्थितानां — ऊ, ऋ, ऋ.

^३ ‘मध्याद्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए,
ऐ.

^४ अपिशब्दो नास्ति — आ.

^५ विरतायामधि० — ऐ.

^६ तम् उन्मोच्यते पदावधि — अ; तं मुमोच
तत्पदावधि — ऐ.

^७ ०रन्तिमे पदे — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^८ कस्य चेन्मन्त्रे० — ऊ, ऋ, ऋ.

^९ अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० २५. ६२ उ०, ६३ उ०.

^{११} शुद्धाश्च पतयो — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१२} महान्तश्चक्रवर्तिनः — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१३} समर्प्य — ऐ.

^{१४} स्वाधिकारे तं — ऊ, ऋ; स्वाधिकारे ते
— ऋ; स्वाधिकारं तं — ऐ.

^{१५} रौरवे विद्या० २. १३.

^{१६} अनन्तः परमस्तेषां — मुद्रितरौरवपाठः ।

^{१७} सर्वकर्तृत्वं कारणं — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० ४. १३ पू०.

^{१९} येनाश्रुते महा० — अ, आ.

^{२०} यत्केनापि श्रुतिपौर्वापर्यं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२१} प्रयोजनकारकाणां नोपक्रमेणोपसंहृति० — अ;
प्रयोजनकारकानन्तोपक्रमेणोपसंहृति० — आ;
प्रयोजककारकानन्तोपक्रमेणोपसंहृति० — ई;
उ, ए; प्रयोजककारकानन्तरोपरमे संहृति०
— ऊ; प्रयोजकावनन्तोपक्रमेणोपसंहृति० — ऐ.

^{२२} ‘क्रमेणोप’ इत्येतन्नास्ति — ऋ, ऋ.

^{२३} अत्र ‘धर्मिण इति’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२४} ०ऽप्यनुसंहृत० — ऐ.

^{२५} ०राजादिवत् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२६} स्वागम० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२७} व्याप्तः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२८} अधिमल० — ऋ, ऋ.

^{२९} युगपदसंहृति० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३०} यथावच्चतुर्थकोटिसंख्याताः — ऊ, ऋ.

^{३१} मन्त्रमात्रागर्भाधि० — ऊ; मन्त्रमायागर्भाधि०
ऋ, ऋ.

दृष्टान्ते साधनधर्मासिद्धिः । न हि राजयुवराजादीनामधि^१कारमल^२निबन्धनोऽधिकारः । अपि तु कर्मनिबन्धन एव ।

अथ कर्मणिवात्राधिकारमलशब्देनोच्यन्ते^३ । “तर्ह्यसिद्धो हेतुः । तेषां तत्रासंभवादिति^४ यत्किंचिदेतत् । प्रयोगश्चात्रापि विद्यत एव — “विद्येशास्तदानीं युगपदुपसंहृति^५धर्माणः, अधि-
कारित्वे सति विद्यमानत्वात् । विद्यमानमन्त्रवन्माया^६गर्माधिकारीश्वरवच्च ” इति ॥ १०-१५ ॥

अथ क्रिया^७शक्त्युत्कर्षवत्वे^८वत्वेऽप्येषां किं शिदैकप्रयोज्यत्वम्, आहोस्वित् परस्परमपि प्रयो-
ज्यतेत्युच्यते — ‘एवं ते ऽनुगता’ इत्यादि ।

एवं तेऽनुगताः सर्वे^९ तदिच्छानुविधायिनः ।

अनन्तेशस्य नाथस्य यतस्तेभ्यो^{१०} महत्तमः ॥१६॥

तदायत्ता विचेष्टन्ते सुखिनः सर्व एव ते ।

अथैव ते^{११} अनन्तक्रियाशक्त्या न्यूनाः, एवम् अनन्तस्य अनुगताः तत्तन्त्राः, तदिच्छानुविधायिनः ते सर्वे एवेति । “तत्र हेतुः — “यतस्तेभ्यो^{१२} नियोगविषयेभ्यो^{१३} महत्तमः” इति । एवं शिवोत्तमा-
दिभ्योऽपि यो येषां महत्तमः, तेऽपि तदायत्ता विचेष्टन्ते^{१४} इत्यपि सिद्धम् । न च “चेष्टनं तेषां
दुःखाय । यतः सुखिनः सर्वे एव ते; क्लेशं विनेच्छामात्रेण कार्यकर्तार इत्यर्थः ॥

‘न केवलम्’ इत्यादि ।

न केवलं महेशाना^{१५} विद्याश्चामितविक्रमाः ॥१७॥

तिस्रः कोट्योऽर्थकोटिश्च नियोगेनाधिरोपिताः ।

विद्यातत्त्वविधौ^{१६} वाच्यास्तासामेव विभूतयः ॥१८॥

न केवलं विद्येशा एवोपर्युपरिवर्तिनो महत्तमस्यायत्ता^{१७} विचेष्टन्ते । यावद्विद्या अपि; विद्या-

^१ दृष्टान्तश्च साधनधर्मासिद्धिः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ कारो मल० — ऋ, ॠ.

^३ ‘निबन्धनो’ इत्यारभ्य ‘अत्राधिकारमल०’
इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ ‘नोच्यते’ — अ, आ, ऋ, ऐ.

^५ तस्य सिद्धो — अ, ऋ; तर्हि सिद्धो — ऐ.

^६ ‘यत्’ इत्येतन्नास्ति — अ; ‘यत्’ इत्यत्र ‘न’
इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ धर्माणः — अ.

^८ कर्माधि० — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ ‘अथ’ इत्यत्र ‘आह’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ,
ॠ.

^{१०} शक्त्युत्कर्षवत्वे० — ऋ.

^{११} ‘वत्वे’ तेषां — अ, ऋ; ‘वत्वेत्येषां’ — ऊ.

^{१२} महावीर्या महाधियः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} महत्तमाः — ऋ.

^{१४} तावत्क्रिया० — अ, आ, ई, उ, ए; तव क्रिया०
— ऐ.

^{१५} अत्र — ऋ, ॠ.

^{१६} विभाग० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} ‘महत्तमः’ इत्यारभ्य ‘येषां’ इत्यन्तं नास्ति
— आ.

^{१८} ‘इत्यपि’ इत्येतन्नास्ति — ई, उ.

^{१९} तेषां चेष्टा दुःखाय — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} विद्याचरितविक्रमाः — मु, उ.

^{२१} ‘विद्यातत्त्वविधौ’ इत्यारभ्य श्लो० ३८उ.-४१
पूर्वार्धान्तस्य अवतारिकायां ‘रोधयिष्या व्यापार
उच्यते’ इत्यन्तो भागो लुप्तः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} महत्तमस्य युक्ता — अ.

ङ्गराज्ञी^१रुद्रव्यूहभेदेन विद्याप्रकरणे^२ वक्ष्यमाणाः^३ नियोगेन उपरि अधिरोपिताः सत्यः तथैवोपरि-
वर्तिनो विद्या^४रूपस्यायत्ता विचेष्टन्ते । न त्वत्र विद्येश्वरस्याज्ञया विचेष्टन्ते^५ इत्यर्थो व्याख्येयः ।
तस्य^६ विद्येश्वरत्वाभिधानेनैव सिद्धत्वात् । यदुक्तम्^७ — “विद्येशाः प्रकटीकृताः” इति । तासां
च भुवनादिविभूतयो विद्या^८तत्त्वविधौ वक्ष्यमाणाः^९ तत्रैव आसामन्तर्भाविः ॥१७—१८॥

तदियता शक्तेर्विभागप्रतिपादनप्रसङ्गेन^{१०} “शिवशक्तेरिव^{११} अनन्तशक्तेरप्यधिकारानुप्रेवेशनमनन्ता-
दिद्वारेणोक्तम् । अधुना^{१२} विभागस्तस्याः कथ्यते — ‘यत्स्वरूपम्’ इत्यादि ।

यत्स्वरूपमनन्तस्य पतिशक्तिबलान्वितम् ।

तेन सर्वं विजानाति करोति च महाबलः ॥१९॥

यद्^{१३} अनन्तस्य स्वरूपं स्वशक्त्यात्मकं तेन^{१४} सर्वं जानाति करोति च ।^{१५} न तु परमेश्वर-
बलेन तत्र संक्रान्तेन यथा पाशुपतैरिष्यत इति ॥१९॥

परमेश्वरशक्तिभ्यस्तावदनन्तशक्तीनामन्यत्वं प्रतिपादितमिति । तथा हि —

पत्युः शक्तिः परा सूक्ष्मा जगदुन्मीलने क्षमा ।

^{१६}तया प्रभुः प्रबुद्धात्मा स्वतन्त्रः स सदाशिवः ॥२०॥

प्रबुध्यते महातेजा ज्ञानशक्तिकृतास्पदः ।

द्विधा^{१७} भेदं समापन्ना स्थानभेदेन सा पुनः ॥२१॥

पत्युः शक्तिः द्विधा भेदं संप्राप्ता, ततः स्थानभेदेन इति^{१८} ज्ञत्वपूर्वकत्वेन कर्तृत्वस्ये-
त्युक्तम्^{१९} ॥२०—२१॥

^{२०}ततः प्रकृते किमित्युच्यते — ‘स्थानभेदेन’ इत्यादि ।

स्थानभेदेन कर्तृत्वं^{२१} यत्तस्या उदितं सदा ।

तत्सामर्थ्यादितन्तस्य तत्तेजः^{२२} पारमेश्वरम् ॥२२॥

^१ ० रुद्रवद्व्यूहं — अ.

^२ वक्ष्यमाणनियोगेन — अ, आ, ई, उ, ए.

^३ मतङ्गं विद्यां ७. १६ उ० — २३ वृत्तौ ।

^४ ० रूपाधिकस्यायत्ता — ऐ.

^५ इत्यर्थो — अ.

^६ विद्येश्वरतत्त्वाभि० — अ.

^७ मतङ्गं विद्यां ४. १३ पू०.

^८ ० तत्त्वान्तविधौ — ए.

^९ मतङ्गं विद्यां ७. १६ उ० — २३ वृत्तौ ।

^{१०} शिवशक्तेरप्यधिकारानु० — आ; शिवशक्तेः

शिवानन्तेशशक्तेरप्यधिकारानु० — ए.

^{११} अनन्तेशशक्ते० — ई, उ, ऐ.

^{१२} भोगस्तस्याः — ऐ.

^{१३} अनन्तरस्य रूपं — ऐ.

^{१४} सर्वान् — आ, ई, उ.

^{१५} ननु — अ.

^{१६} तथा — ओ.

^{१७} भावं — मु. उ.

^{१८} ज्ञत्वं पूर्वकत्वेन — अ; मन्त्रत्वपूर्वकत्वेन — ए.

^{१९} मतङ्गं विद्यां ५. १९ वृत्तौ ।

^{२०} ‘ततः’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२१} यस्मात्तस्योचितं सदा — मु. उ.

^{२२} परमेश्वरम् — ओ.

भेदैः 'षोडशभिभिन्नं क्रियाज्ञानात्मकं शिवम् ।
अतिरस्कृतसामर्थ्यं जगत्प्रस्मिन्सितासिते ॥२३॥
'व्यापारकृत्स्नसंपूर्णं नामभेदेन सर्पितम् ।

यद् एतत्पूर्वोक्तस्थानभेदेन तस्याः शक्तेः कर्तृत्वम् उक्तं, तस्य सामर्थ्यात् । अनन्तस्येत्यु-
पलक्षणं विद्येश्वराणाम् । तद् विद्येश्वरात्मकं तेजः ज्ञानक्रियारूपं शिवं श्रेयःसाधनं जगत्प्रस्मिन्
व्यापारभेदेन 'षोडशभिः नामभेदैः सर्पितं प्रसृतमिति । पतिशक्तिभ्यः ईशान्यादिभ्यः प्रागुक्ता-
भ्यो विभक्ता भिन्ना एवैताः षोडशानन्तेशशक्तयः क्षोभिकाद्या इत्यर्थः ॥

तासां नामानि क्षोभिकेत्यादीनि —

क्षोभिका जननी चैव रोधयित्री च कीर्तिता ॥२४॥
गोप्त्री नेत्री च योक्त्री च त्राणा वामा नियामिका ।
रौद्री च प्लाविका श्रद्धा भाविका द्वादशी मता ॥२५॥
ज्वाला प्रह्लादिनी चैव स्तम्भिनी विकिरापरा ।
दश षट् च पराः सूक्ष्माः शक्तयोऽनन्ततेजसः ॥२६॥

किमेतावत्य एवानन्तशक्तयः । न । — 'आभ्योऽन्याश्च' इत्यादि ।

आभ्योऽन्याश्चाप्यसंख्येयास्ताश्च तत्त्वाध्वनि स्थिताः ।
वक्तव्या या यथातत्त्वं तत्त्वधर्मेण संगताः ॥२७॥
संक्षेपोक्त्या न विस्तारात्स्फुटार्थप्रतिपादिकाः ।

आभ्यः षोडशभ्यः शक्तिभ्यः अन्याः असंख्याता एव । जो ह्यर्थे यस्मात् तत्त्वानि परमार्थ-
भूतानि घटादिवद्वस्तुनि^{१४} 'अध्वा, अर्थक्रियाव्याप्तिहेतुत्वात्, तस्मिन्स्तु स्थिताः; ^{१५}प्रत्यर्थमधिष्ठाय-
^{१६}कत्वेन स्थितत्वादर्थवद् 'असंख्येया इत्यर्थः । ^{१७}ततश्चासंख्यातत्वेनातिविस्तृतत्वाद् न व्यवहारावसर-
प्राप्तास्ता वक्तुं शक्यन्त इति, संक्षेपतः सामान्योक्त्या तत्त्वानामर्थानां धर्मेण कार्यलक्षणेन
वक्तव्याः । ^{१८}यतो याः स्फुटं सर्वेषामर्थानां ^{१९}प्रतिपादिकाः गमिकाः समाविर्भाविकाः ।

^१ षोडशिभिः — ओ.

^२ व्यापाराः कृत्स्नसंपूर्णा — मु, उ०.

^३ ०क्रियात्मकरूपं — आ.

^४ 'श्रेयः' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^५ 'षोडशीभिः' — अ.

^६ समर्पितं — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ४. ५ उ०, ६, १५ उ०,
१६ प्र० वृत्तौ ।

^८ 'क्षोभिकाद्यादि' — आ, ऐ.

^९ भाविनी — मु, उ, ओ.

^{१०} प्राजातिनी — उ.

^{११} विकारापरा — उ.

^{१२} ०तावन्येवानन्त० — आ.

^{१३} 'यथा' इत्यत्र 'यतः' इति दृश्यते — ओ.

^{१४} घटादिवद्वस्तु — अ; घटादिवस्तुनि — आ;
घटादिवद्वस्तुनि — ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} 'अध्वा' इत्यत्र 'अन्यत्' इति दृश्यते — अ.

^{१६} वृत्त्यर्थमधि० — अ, आ.

^{१७} ०कत्वेऽस्य तत्त्वादर्थव० — अ.

^{१८} असंख्येत्यर्थः — अ.

^{१९} ततश्च संख्यात० — अ.

^{२०} या तया स्फुटं — ऐ.

^{२१} प्रतिपादका गमिका — अ; प्रतिपादका गमि-
काः — आ; प्रतिपादिका नागमिका — ऐ.

तदिदमुक्तम्^१ —

“न सा भावकला काचित् सन्तानद्वयवर्तिनी ।

व्यापत्री शिवकला यस्यामधिष्ठात्री न विद्यते ॥” इति ॥

अथ क्षोभिकादीनां कार्यद्वारेण विभाग उच्यते — ‘तत्र तावद्’ इत्यादि ।

तत्र तावदनन्तस्य क्रीडतः पत्युरिच्छया ॥२८॥

स्वभावस्य च्युतिः क्रीडा स च क्षोभ इति स्मृतः ।

^२क्षोभेनातिजवात्कर्तुः शरीरमभवत्पुरा ॥२९॥

येनावतीर्य संभोगात्तत्त्वादीश्वरसंज्ञकात् ।

व्यापारस्थितयेऽणूनां कृतवान्भुवनं महत् ॥३०॥

तत्र तासु मध्यात् क्षोभिका तावद् उच्यते । ^३“स्वभावस्यापरो भावः सा क्रीडेत्युपचर्यते” इति प्रागुक्तं स्मार्यते । तत्र भोगावस्थात्यागेन कर्तृत्वावस्थालक्षणं ^४क्षोभं क्रीडाशब्दवाच्यमनुभवतः अनन्तस्य, कर्तुः परमेश्वराद् यः क्षोभः शुद्धविद्याविषयः । यदुक्तम् श्रीमत्किरणे^५ —

“शुद्धेऽश्वनि शिवः कर्ता प्रोक्तोऽनन्तोऽसिते प्रभुः ।” इति ।

तेन अतिजवात् सुशीघ्रमेव शरीरमभवत् । येन शरीरेण ^६हेतुना अवतीर्य अनन्तः, अशरीरस्यात्मनो व्यापकत्वेनावतरणा^७संभवादिति । सम्यग् मुज्यते इति संभोगः अनन्तस्य स्वयं भुवनं, तदेव ईश्वरतत्त्वान्तर्भविनां कृतत्वाद्^८ ईश्वरतत्त्वमित्युच्यते, तस्माद् अवतीर्य, व्यापारस्य [स्थितये] स्थितिरित्युपलक्षणं स्थिति^९संरक्षणदानं^{१०}भावानुग्रहार्थं, स्थाप्यादिधर्मकाणाम् अणूनां कृतवान् भुवनम् इति तत्त्वभावभूतभुवनात्मकं महद् इति ॥२८ — ३०॥

कवमित्युच्यते — ‘स्वशक्तिव्यूहसामर्थ्याद्’ इत्यादि ।

स्वशक्तिव्यूहसामर्थ्यान्मायातत्त्वं सुरेश्वरः ।

अचालयत्क्रियायुक्तः शक्त्या क्षोभिकया तदा ॥३१॥

यस्मिन्नवतीर्णः तदेव मायातत्त्वं स्वशक्तिव्यूहसामर्थ्याद् अचालयत् चालितवाननन्तेशः ^{११}सक्रियः ! अत्र मायाक्षोभे ^{१२}कारणभूता या, सा क्षोभिका शक्तिरिति ॥३१॥

^१ आकरो न लभ्यते ।

^२ क्षोभे सति जगत्कर्तुः — मु, उ.

^३ मतङ्ग० विद्या० ४. २९ उ०.

^४ क्षोभः — ऐ.

^५ किरणे विद्या० ३. २७ उ०.

^६ ०ऽनन्तोऽसिते — अ.

^७ ‘हेतुना’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^८ व्यापारकत्वे० — ए.

^९ ‘संभवादिति’ इत्यारभ्य ‘स्थितिसंरक्षणा’ इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ५. ५. वृत्तौ.

^{११} ०सुरक्षणा० — अ.

^{१२} ०भवानु० — आ, ई, उ, ए.

^{१३} सक्रीडयोत्र — ऐ.

^{१४} कारणभूतया सा — ए.

किं च — 'सुस्थितस्य' इत्यादि ।

सुस्थितस्याथ जगतः सितासितविभूतिषु ।

पशूनां सहसा क्षोभं प्रकरोत्यव्ययात्मिका ॥३२॥

अथ अनन्तरं सुस्थितस्य महाप्रलयविश्रान्त्यनन्तरं समर्थभूतस्य भायाकायात्मनस्तत्त्वभावभूत-
'भुवनलक्षणस्य जगतः सुखासुखसमृद्धिनिमित्तमुत्पादानुगुणं क्षोभं करोति यथा, पशूनां च तदानीं
प्रलयकेवलिनं 'सकलावस्थोत्पादानुगुणं करोति यथा सा क्षोभिकेति ॥३२॥

सकलावस्थायामध्यस्या व्यापार इत्युच्यते — 'क्षुब्धो विरज्यते' इत्यादि ।

क्षुब्धो विरज्यते स्थानान्न चान्यत् समुपैति हि ।

विभ्रान्तचित्तो विरतस्तथापि न विमुञ्चते ॥३३॥

परं न लभमानः संक्षोभिकाकुलितेन्द्रियः ।

एवं हि क्षोभको देवः क्षोभ्याश्च पशवः स्मृताः ॥३४॥

संप्रान्तशरीरग्रहादिस्थानोऽपि क्षोभशक्त्या समाक्रान्तः, तस्मात् स्थानाद् 'विरज्यते । न
चैतावता स्थानान्तरं ^{१०}समुपयाति, ^{११}रोधयित्र्या रुद्धत्वात् । किं तु तत्रैव विभ्रान्तचित्ततया ^{१२}विरागा-
द्यात्मकत्वेन ^{१३}च ^{१४}यथा क्षोभ्यते सा क्षोभिका । अनन्तेशः ^{१५}क्षोभकः । पशवः क्षोभ्याः ।
चशब्दात् ^{१६}प्रागुक्तमायादितत्त्वभावभूतभुवनप्रलयकेवलत्मानः ॥३३-३४॥

ततोऽनन्तरं जनन्या व्यापार उच्यते — 'न्यग्भूतस्य' इत्यादि ।

^{१७}न्यग्भूतस्याणुसंघस्य मायोदरगतस्य हि ।

करोत्युच्छ्रानतां भावं भोगाभिमुखतां तु या ॥३५॥

जनन्या जनितश्चायं पशुर्भोगेषु रज्यते ।

जनिता लक्ष्यतेऽणूनां पतिर्जन्मनि जन्मनि ॥३६॥

न्यक्कारमत्यन्तं मलिनतां मलेन नीतस्य । किं विज्ञानकेवलिनः । ^{१८}न । मायोदरे गतं जनन
तदानीं योग्यतया यस्य तस्य; कर्मयुक्तस्य प्रलयकेवलिन इत्यर्थः । या ^{१९}प्रोच्छ्रानतां भोगाभि-

^१ सहजा — मु. उ.

^२ समर्थभूत० — ए.

^३ अत्र 'अस्य' इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ 'भुवन' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^५ सकालावस्थो० — अ, आ, ई, उ, ए.

^६ यथा — अ.

^७ चान्यः — मु, उ.

^८ ० ग्राहादिस्थानोऽपि — अ; गृहादिस्थानोऽपि
— आ.

^९ विराजते — ए.

^{१०} उपयाति — आ, ई, उ, ए.

^{११} रोधयित्र्यारुद्धत्वात् — अ; रोधयित्र्यारुद्धत्वात्
— आ, ऐ; रोधयित्र्या निरुद्धत्वात् — ए.

^{१२} विभ्रान्ताद्यात्म० — अ.

^{१३} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{१४} यथा — अ.

^{१५} 'क्षोभकः' इत्येतन्नास्ति — अ, ई, उ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ५. ३१, ३२ वृत्तौ ।

^{१७} न्यक्कारस्थाणु० — ओ.

^{१८} नशब्दो नास्ति — अ, ए.

^{१९} प्रोच्छ्रानतां — ऐ.

‘मुखतां भावं तत्त्वभुवनादिजननपूर्वतास्त्वभौवनशरीरसंबन्धं जनयति सा जननी । नित्यत्वादात्मनामिदमेव जननम् । यतो जनन्या जनिताः ^१लोको भोगाभिरतो दृष्टः । अतो जनकः पितेव भगवान् लक्ष्यते प्रतिजन्म अस्याणोस्तद्योगादिति ॥३५-३६॥

इतश्च सा जननी — ‘भावोऽन्य’ इत्यादि ।

भावोऽन्यो यः स्वभावात् शुभो वा यदि वाशुभः ।

जनयित्वा तु जन्यस्य पशोः स परमेश्वरः ॥३७॥

यच्छत्यविकलान्भोगान्यया सा जननी मता ।

यः ^१स्वभावाद् आत्मनो व्यतिरिक्तो बुद्धिगतो भावो धर्मज्ञानाद्यष्टरूपः । ^२यथाहुः^३ —

“भावयन्ति यतो लिङ्गं तेन भावाः प्रकीर्तिताः” । इति ।

तं पशोः जनयित्वा परिपाच्य, यया भगवान् भोगान् ^४प्रयच्छति, सा जननी मातेव । अकृतस्य करणं, कृतस्य परिवर्धनं च मातुः कर्म यतः ॥

रोधयित्र्या व्यापार उच्यते — ‘रोधयित्री’ इत्यादि ।

रोधयित्री ^५तु या पत्पूरावृत्य ^६जगदातुरम् ॥३८॥

रुणद्धि स्थितयेऽत्यर्थं ^७नेच्छन्तं च पशुं बलात् ।

कर्तव्येष्वथ कार्येषु प्रस्थितस्य क्रियावतः ॥३९॥

प्रवृत्तौ धारयेच्चित्तं येन तं प्रति पुद्गलः ।

प्रवर्तते ^८न ^९सामर्थ्याद्भुत्साहे च विमूढधीः ॥४०॥

रोधयित्री तु ^{१०}सा शक्तिर्यतो रोधयिता प्रभुः ।

जनन्या जनितामपि ^{११}जगत् तत्त्वभुवनादिरूपं परिणतिस्वभावत्वाद् ^{१२}आतुरम् ^{१३}अत्यन्तानवस्थितावस्थानम् आवृत्य अधिष्ठाय, स्थित्यर्थं या रुणद्धि । ^{१४}पशुं च सकलावस्थं या बलाद् इच्छाशून्यमपि कर्तव्येषु रुणद्धि । सा पत्युः अनन्तस्य संबन्धिनी रोधयित्री ^{१५}शक्तिरुच्यत इति ।

ननु अनिच्छतश्चेतनस्य सा कथं रोधिकेति । उच्यते — अथेति अर्थान्तरपक्षेपे । येन

^१ ०मुखभावं तत्त्व० — ऐ.

^२ ‘लोको’ इत्येतन्नास्ति — अ; लोके — ऐ.

^३ स्वभावात्मनो — अ; यदात्मनो — ऐ.

^४ यथाहुः — अ, आ, ई, उ, ए.

^५ आकरो न लभ्यते ।

^६ ‘प्र’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^७ च — ओ.

^८ जगतो धुरम् — मु, उ.

^९ नेच्छन्नपि पशुं — ओ.

^{१०} ‘न’ इत्यत्र ‘अथ’ इति दृश्यते — मु, उ.

^{११} सामर्थ्यं . . हन्नपि विमूढधीः — ओ.

^{१२} या — मु, उ.

^{१३} ‘जगत्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} आदातुम् — ई, उ; आन्तरम् — ऋ; आकारम् — ए.

^{१५} अत्यन्तानवस्थानम् — अ; अत्यन्तानवस्थितानाम् — ऋ.

^{१६} पशुत्वं च — आ.

^{१७} ‘शक्तिरुच्यत’ इत्यारभ्य ‘रोधयित्री’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

तस्य कार्येषु प्रवृत्तस्य तत्प्रवृत्तिहेतुभूतं चित्तमेव रोधयति । येन ^१कार्यं प्रति समर्थोऽपि न स्व-
सामर्थ्यात् प्रवर्तते मूढधीः पशुरिति चित्तविरोधनेन तमपि रोधयतीति रोधयित्री ।

ननु रागद्वेषाभावात् किमर्थमसौ रुणद्धि । यथोपयोगं सुकृतदुष्कृतभोगोपरोधेनेत्यविरोधः ।
तदिदमुक्तम् —

“आहितास्मदुदयप्रतीरणा यद्विघातरहिता मरीचयः ।

एतदेव वयमात्मनोऽधिकं रूपमीश तव संगिरामहे ॥” इति ।

आहितमस्मदुदये प्रतीरणं याभिः ॥

अथ गोप्त्र्या व्यापरः — ‘धर्माधर्मविपाकेषु’ इत्यादि ।

धर्माधर्मविपाकेषु भोक्तुं रभ्युद्यतस्य हि ॥४१॥

असमञ्जसहानार्थं रक्षणाय च सर्पिता ।

गोप्त्री गोपयितुं शक्ता जगदेतच्चराचरम् ॥४२॥

स्वं स्वं धत्तेऽणुसंघेभ्यः स्वोचितं फलमादरात् ।

नान्येन शक्यते भोक्तुं गोप्त्र्या संवर्तुलीकृतम् ॥४३॥

एवं रोधयित्री अत्यन्तं चलादृतेरपि जगतः स्वैर्येणावस्थापितस्य, सकलात्मनश्च कर्तव्येषु
रुद्धस्य, व्यापकत्वात् ^{११} ‘सर्वं कर्म’ विपाकात्मकं भोग्यं सर्वस्य प्रसक्तमिति, ^{१२} भोगसंकरात्मनोऽसमञ्ज-
सस्य परिहाराय जगदेतत् ^{१३} गोपयितुम् उद्यता या सा गोप्त्री । तथा हि — व्यापकत्वेऽपि आत्मनाम्
“इदमहं करोमि” ^{१४} इत्यवगतिपूर्वकत्वेन कर्मणः क्रियमाणत्वात्, ^{१५} प्रत्यात्ममवगतिभेदवत् कर्मणोऽपि
भेद एव । तद्भेदाच्च यदेव ^{१६} यदात्मसंबन्धिनः ^{१७} कर्मणः फलं तदेव तदर्थं ^{१८} सा धत्ते, नान्यार्थ-
मिति न भोगसंकरः । गोप्त्र्या सर्वस्य वर्तुलीकृतत्वाद् विभक्तत्वादित्यर्थः ॥४१-४३॥

^१ कार्ये प्रति — ऊ.

^२ ‘न’ इत्यत्र ‘स’ इति दृश्यते — ऋ.

^३ ०पभोगं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ ०भोगानुरोधेन० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^५ मतङ्ग० विद्या० ६. ९५ वृत्तौ ‘अनुभवस्तीत्रे
गुह्यमि’ इति निर्दिश्य, अयं श्लोकः प्रोक्तः ।

^६ ०रभ्युद्यतस्य — ऊ, ऋ, ॠ; ०रभ्युत्थितस्य
— ओ.

^७ आसमञ्जस० — ऊ; आसमञ्जस्य — ऋ,
ॠ.

^८ रक्षणायोपसर्पिता — उ, ऋ, ॠ.

^९ गोपायितुं — ओ.

^{१०} तेभ्योऽणु० — मु, उ, ओ.

^{११} ०कृतः — ओ.

^{१२} ०चलादृतेरपि — अ, आ, ई, उ; चलादृतेरपि
— ए; बलादृते जगतः — ऐ.

^{१३} व्यापकात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} सर्वकर्म० — ई, उ, ऊ.

^{१५} ०विपाकं भोक्तुं सर्वस्य — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} भोगसंस्कारा० — अ, आ, ई, उ, ऋ, ॠ,
ए, ऐ; भोगसत्कारा० — ऊ.

^{१७} ०समञ्जस्य — अ, ए; ०समञ्जस्यस्य —
ऊ, ऐ; — ०सामञ्जसस्य — ऋ, ॠ.

^{१८} गोपायन्तमुद्यता — ऊ; गोपायतुमुद्यता —
ॠ, ॠ.

^{१९} इत्यवगमपूर्व० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} प्रत्यात्ममवगति — ई, उ; प्रत्यात्ममवगम
— ऊ, ऋ, ॠ; प्रत्यात्मावगति — ऐ.

^{२१} तदात्म० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} अत्र हिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२३} ‘सा धत्ते’ इत्यत्र ‘साधनं’ इति दृश्यते — ऐ.

^{२४} संकरम् इति — ऐ.

‘ननु कर्मणैव शुभेनाशुभेन’ च^१ पशुनियम्यते इति किमत्र गोप्याः प्रयोजनम्^२ । उच्यते — ‘पशुश्च’ इत्यादि ।

‘पशुश्च सुखदुःखाभ्यामन्यायेन कथंचन ।

न शक्यते वशीकर्तुं यतोऽमूर्ते^३ ह्यचेतने ॥४४॥

‘गोप्तृगोप्त्री’ वशादिष्टस्तत्तदुत्सृज्य तत्फलम् ।

न जह्यात्^४ द्विरागोऽपि यतो गोप्या तु^५ ‘रक्ष्यते ॥४५॥

सुखदुःखहेतुत्वादत्र^६ सुख^७ दुःखे शुभाशुभे कर्मणी प्रोक्ते^८ ताभ्याम् अन्यायेन^९ असमञ्जसेन प्रवृत्तोऽणुः न शक्यते नियन्तुम् । तयोर्मूर्तत्वात्, संस्काररूपत्वात् कृष्यादिकर्मवत् नियामक^{१०} त्वा-
सिद्धेः, अचेतनत्वाच्च ।^{११} नियमश्च पशोर्दृश्यते । तस्माद् गोप्तुः संबन्धिनी या गोप्त्री तस्याः
‘वशात् सामर्थ्याद् इष्टः अयं नियम इति कर्मव्यतिरेकेण गोप्याः सिद्धिः । अत एव फलं प्रति
विरागोऽपि ‘पुमांस्तत्तन्त्रोऽभूदिति^{१२} ‘भोक्त्रन्तरवदुत्सृज्य^{१३} तत्कर्मफलं न जह्यादिति संभावनायाम् ।
न^{१४} जहात्येव, यतो गोप्या रक्ष्यते इति ॥४४-४५॥

अथ नेत्र्या व्यापारः — ‘एकस्माद्’ इत्यादि ।

एकस्मात्क्षीण^{१५} विभवात्स्थानादन्यत्पशुं बलात् ।

स्थानं नयति या पत्युः शक्तिर्नेत्रीति सा स्मृता ॥४६॥

एवं गोप्या संपादित^{१६} नियत^{१७} भोगम् एकस्माद् भोगाधिकरणात्^{१८} परिक्षीण^{१९} भोगेन कर्मान्तरानु-

^१ ननु च कर्मणैव — अ, आ, ई, उ, ए; ननु चा-
कर्मणैव शुभाशुभेन — ऐ.

^२ ‘अशुभेन’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^३ ‘च’ इत्यत्र ‘न’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^४ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ऋ.

^५ पशुश्च — ओ.

^६ ऽऽप्यचेतने — मु, उ, ओ.

^७ गोप्तृगोप्त्री० — मु, उ, ऊ, ऋ, ऋ.

^८ वशादिष्टां ननुमुत्सृज्य — मु, उ; वशा-
दिष्टस्तत्तन्त्रोत्सृज्य — ऊ, ऋ, ऋ; वशादिष्टं
तत्तन्त्रोत्सृज्य — ओ.

^९ ऽद्विरागोऽपि — मु, उ, ऊ, ऋ, ऋ, ओ.

^{१०} वक्ष्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^{११} ‘अत्र’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^{१२} दुःखशुभाशुभे — ऊ, ऋ; दुःखशुभाशुभ०
— ऋ.

^{१३} ‘प्रोक्ते’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१४} आसमञ्जस्येन — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१५} ऽत्वादसिद्धेः — ऐ.

^{१६} अनियमश्च — ए.

^{१७} वशः सामर्थ्यं तस्माद् इष्टः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} पुमांस्तत्र तत्तन्त्रो० — आ, ई, उ, ए; पुंसस्त-
त्तन्त्रमिति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१९} गोप्त्रीतन्त्रं च तदुत्सृज्यं — ऊ, ऋ, ऋ;
भोक्त्रन्तरवदुत्सृज्य — ए; भोक्त्रन्तरं तद्-
वदुत्सृज्य — ऐ.

^{२०} अत्र वशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२१} जहातीत्येवं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२२} ऽविभवं स्थाना० — मु, उ, ओ.

^{२३} ‘नियत’ इत्यत्र ‘नियतनियत’ इति दृश्यते —
ऊ, ऋ, ऋ.

^{२४} भोगभोगाधिकरणात् — ऋ, ऋ.

^{२५} विक्षीण० — ऐ.

^{२६} भोगं कर्मान्तरानु० — आ, ई, उ, ए, ऐ;
भोगः कर्मान्तरानु० — ऊ, ऋ, ऋ.

सारेण ^१या भोगाधि^२करणान्तरं ^३नयति सा नेत्री ॥ ४६ ॥

किं च — ‘नेता नेयस्य’ इत्यादि ।

नेता नेयस्य वा पुंसः प्रध्वस्ताशेषकर्मणः ।

जन्मन्यपश्चिमे स्पृष्टो ^४यदा शक्त्या ^५च भावितः ॥४७॥

निर्धूतकलुषं शान्तं तदा स परमेश्वरः ।

नेत्र्या^६ नयत्यसंदेहाद्यत्तत्पदमनामयम् ॥४८॥

^७यः शक्त्या परमेश्वरसंबन्धिन्या ^८संस्पृष्टः, अपश्चिमे मलपरिपाकवति जन्मनि पुरुषो भवति । यदुक्तं श्रीमत्स्वायम्भुवे^९ —

“क्षीणे तस्मिन् ^{१०}यियासा स्यात्परं ^{११}निश्चेयसं प्रति” । इति ।

तस्य सकलस्यैव उपभोगादिना प्रध्वस्ताशेषकर्मणः तत्संस्कारेण^{१२} चक्रभ्रमवद्धृतशरीरस्य, वा-
शब्दाद् अक्षीणकर्मणोऽपि^{१३} यया ^{१४}परं पदं निर्धूतकलुषं नेता अनन्तेशः, ^{१५}सा नेत्री । यतस्तयैव
^{१६}सर्वं नयत्यसंदेहादिति ।

ननु परमेश्वरशक्तेर्हीरिण्या एवायं^{१७} व्यापार इत्युक्तम्^{१८} — “अथबोल्लितिसामर्थ्याद्” इत्या-
दिना । तस्यम् । अत एव ^{१९}तदधिष्ठिताया एव ^{२०}अनन्तेश^{२१} शक्तेराचार्यशक्तेरिव मोक्षकर्तृत्वं
^{२२}ज्ञापितम्^{२३} ॥४७—४८॥

^{२४}अथ योक्त्र्या व्यापार^{२५} उच्यते — ‘योक्त्री’ इति ।

योक्त्री योजयितुं शक्ता नानायोन्यन्तरेष्वणुम्^{२६} ।

^{२७}परे च नेत्र्योपोद्वचूढं युङ्क्ते भर्तृवशानुगा ॥ ४९ ॥

^१ यया — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ ०करणान्तरं — अ.

^३ नीयते — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ यश्च शक्त्या स्वभावतः — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ स्वभावतः — ओ.

^६ नेता — मु, उ.

^७ यश्च शक्त्या — ऐ.

^८ ०संबन्धिना — अ.

^९ संस्पृष्टं पश्चिमे — ऋ.

^{१०} स्वायम्भुवे ३२. १७ उ०.

^{११} यया सा — ऋ, ॠ.

^{१२} नैश्चेयसं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} अत्र चशब्दोऽधिकः — ए.

^{१४} अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} परमपदं — अ, ऋ.

^{१६} सात्र नेत्री — ऐ.

^{१७} ‘सर्व’ इत्यत्र ‘स’ इति ‘अ’ कोशे, ‘सर्वे’ इति ‘ऐ’ कोशे च दृश्यते ।

^{१८} ‘अयं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० ४. ३४ उ० — ३७ पू०.

^{२०} तदधिष्ठिताया — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} अनन्तशक्तेः० — ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{२२} ०शक्तेरेवाचार्य० — अ.

^{२३} ‘ज्ञापितम्’ इत्यस्य स्थाने ‘ज्ञास्यन्त इत्य-
विरोधः’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ज्ञाप्यते — ऐ.

^{२५} ‘अथ’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२७} ०ष्वणून् — मु, उ; ०ष्वणुः — ओ.

^{२८} एवं नेत्र्या समीपे तु व्यूढं भर्तृवशानुगा —
मु, उ, ओ.

एवं ^१नेत्र्या ^२उप समीपे ^३उद्व्यूढं नीतं कर्मवशाद् योन्यन्तरेषु, ^४प्राग्बच्च परे ^५शिवतत्त्वे वा^६ योजयितुं या ^७शक्ता सा योक्त्री; भर्तुः अनन्तस्य वशवर्तिनी ॥ ४९ ॥

अथ त्राणाया व्यापारः — ‘दुःखारिवशसंप्राप्तम्’ इत्यादि ॥

दुःखारिवशसंप्राप्तं ^८तप्तमत्यन्तबिह्वलम् ।

पुंदुःखान्तरमाविश्य ^९त्राणा वं ^{१०}पारमेश्वरी ॥ ५० ॥

तयोवियोजने^{११} शक्ता^{१२} ^{१३}विमुक्तोऽणुस्ततो ^{१४}भयात् ।

^{१५}स्वस्थस्त्वत्र भवेद्यस्मात्तस्मात्त्राता प्रभुः ^{१६}स्मृतः ॥ ५१ ॥

इत्थं योक्त्र्या ^{१७}योन्यन्तरं^{१८} योजितं, दुःखमेव अरिः, तस्य वशं प्राप्तं पुरुषं तस्माद्दुःखभयात् ^{१९}तयोः पुंदुःखयोरन्तरम्^{२०} आविश्य विद्योगं कृत्वा ^{२१}सा शक्तिः त्रायत इति त्राणा ॥ ५०—५१ ॥

^{२२}वामायाः कार्यद्वारेण स्वरूपमुच्यते — ‘वामा’ इत्यादि ।

वामाधः^{२३} स्रोत उद्दिष्टा यस्मिन्ते^{२४} परमाणवः ।

^{२५}प्लवन्तेऽविरलेनैव वासिताः ^{२६}स्वेन कर्मणा ॥ ५२ ॥

संरुद्धशक्तयो मूढा वामयात्मवशीकृताः ।

^{२७}वामैव अधः^{२८} स्रोतसो मायीयस्य कलादिधित्यन्तस्य अधिष्ठायकत्वाद् अधःस्रोतः ^{२९}इत्युच्यते । क्षोभिका हि तत्क्षोभे, जननी च तज्जनने प्रोक्ता ^{३०}यतः । न निष्प्र^{३१} योजनेयम् । यस्मिन् अधः-

^१ नेत्र्यां — ऐ.

^२ ‘उप’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए.

^३ व्यूढं निहितं कर्म० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ मतङ्गं० विद्या० ५. ४६ — ४८ वृत्तौ ।

^५ शिवत्वे — ऋ.

^६ वाशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^७ शक्ता — अ.

^८ तप्तमत्यन्त० — ऊ, ऋ, ऋ.

^९ शक्तिर्वै — मु, उ, ऊ, ऋ, ऋ.

^{१०} पारमीश्वरी — ऋ.

^{११} योजनी — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१२} शक्तो — मु, उ, ओ.

^{१३} विमुक्ताणुस्तया — मु, उ, ओ.

^{१४} यदा — मु, ओ; तदा — उ.

^{१५} स्वस्थं त्राता भवे० — ऊ, ऋ, ऋ; स्वस्था-
मृतो भवे० — ओ.

^{१६} स्मृता — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१७} योन्यन्तरं — ए.

^{१८} योजितदुःख० — अ, आ.

^{१९} ‘तयोः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} योरनन्तम् — अ.

^{२१} या शक्तिः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२२} ‘वामायाः’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^{२३} स्रोतो निर्दिष्टा — मु; स्रोतमुद्दिष्टं — ऊ,
ऋ, ऋ.

^{२४} यस्मिन्वै — ओ.

^{२५} प्लवन्त्यवि० — मु, उ, ओ; प्लव्यतेऽवि० —
ऋ; प्लवतेऽवि० — ऋ.

^{२६} तेन — मु, उ.

^{२७} वामैव — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२८} स्रोतो मायीयस्य — ऐ.

^{२९} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३०} यदतः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३१} योजनोऽयम् — ऊ, ऋ; योजनीयम् —
ऋ.

स्रोतसि, परमाश्च ते अनन्तत्वाद् अणवश्च 'आत्मानः, मल'संरुद्धशक्तित्वात् 'स्वकर्मानुसारेण योनितो योन्यन्तरगतमनुभवन्ति । तद्द्वारेण वामया तेऽप्यधिष्ठिताः । ततश्चाधः'स्रोतोऽधिष्ठायकत्वाद् वामैवावःस्रोतः 'कथिता ॥

अस्या एव द्वितीयो व्यापारः समुच्चयेनोच्यते — 'नियामिताश्च' इति ।

नियामिताश्च^१ बलवत्स्वोच्चितास्वणवृत्तिषु ॥ ५३ ॥

अपश्यन्तः परां काष्ठां न विरक्ता बुभुक्षवः ।

बलवत्यश्च^२ ताः स्वोच्चिताश्च, पशूनाम् अनात्मादिषु^३ आत्माभिमानादिरूपाः चित्तवृत्तयः,^४ तासु नियमेन स्थापिताः यथा, सेयं नियामिका । अत एव^५ अपश्यन्तः परां काष्ठां न विरज्यन्ते । प्रत्युत, अशुद्धमेव^६ विषयं^७ रागादियोगाद् भोक्तुमिच्छन्ति^८ । 'एवं हि गोप्त्रीतोऽस्या विषयभेदः सिद्धयति । तस्या भोगनियमार्थत्वेनोक्तत्वादिति^९ ॥

ननु प्रकृतित एवायं बन्धः । यदाहुः पातञ्जलाः^{१०} — “अनित्याशुचिदुःखानात्मसु नित्य-शुचिसुखात्म^{११}प्रतिपत्तिरविद्या” [इति । ततोऽविद्या] ^{१२}पञ्चविधक्लेशान्तःपातिन्येवेति किमनया । अत्रोच्यते — ‘प्रकृत्याधोमुखं’ इत्यादि ।

प्रकृत्याधोमुखं सम्यक्^{१३} चैतन्यं नियमात्मिका ॥ ५४ ॥

नियमे स्थापयेद्यस्मात्तस्मान्नामद्वयं मुने ।

अस्याः^{१४} शक्तेर्मयाख्यातं वामा चेति नियामिका ॥ ५५ ॥

सत्यम् । प्रकृत्यैवाधोमुखतां^{१५} विपरीतार्थप्रतिपत्तिबन्धविषयतां^{१६} प्रापितमियं^{१७} नियमयति । न तु

^१ आत्मनः — अ, आ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^२ ०संरुद्धत्वात् — ऋ.

^३ सकर्मानु० — ऋ.

^४ ०धिष्ठिताः सन्तस्तदधः — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ स्रोतसाधिष्ठायकत्वाद् — अ.

^६ 'कथिता' इत्यारभ्य 'समुच्चयेनोच्यते' इत्यन्तं नास्ति — अ.

^७ नियामिकाश्च — मु.

^८ ०तास्वथ वृत्तिषु — ऊ, ऋ; ०ताश्च स्व-वृत्तिषु — ऋ; ०ता स्वीयवृत्तिषु — ओ.

^९ स विरक्ता — ऋ.

^{१०} 'ताः' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{११} अनात्मादिरूपाः — अ, ऐ; आत्माभिमान-रूपाः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} अत्र 'स' इत्यधिकम् — ई, इ.

^{१३} ता. सुनियमेन — ऐ.

^{१४} अपश्यतः — ऐ.

^{१५} एवकारो नास्ति — आ.

^{१६} रागयोगाद् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} ०मिच्छति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} 'एवं हि' इत्यत्र 'इत्यवैहि' इति 'ऊ' कोशे, 'इत्यवेहि' इति 'ऋ, ॠ' कोशयोश्च दृश्यते ।

^{१९} मतङ्ग० विद्या० ४२ उ०, ४३ वृत्तौ ।

^{२०} योगसू० २. ५.

^{२१} ०ख्यातिरविद्या — ए, योगसूत्रपाठः ।

^{२२} अविद्यास्मिन्तारागद्वेषाभिनिवेशाः पञ्च क्लेशाः — योगसू. २, ३

^{२३} चैतन्याभियमा० — मु, उ; चैतन्यनियमा० ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} शक्तेस्समाख्यातं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} ०मुखं मां — अ.

^{२६} 'प्रापितम्' इत्येतन्नास्ति — ए.

^{२७} नियम इति अनुबध्नातीति — ऐ.

वध्नातीति । अनेनैव ^१च व्यापारान्तरेण अस्या एव ^२नियामिकेति^३ द्वितीयमभिधानमिति प्रकृति-
तोऽन्यत्वसिद्धिः ।

^४ननु ^५तर्हि व्यापारभेदाच्छक्तिभेदः^६ । सत्यम् । एतदेव^७ दर्शयितुं वामाया व्यापार-
द्वयमत्रोक्तमित्यविरोधः ॥ ५४—५५ ॥

अथ रौद्राया 'निरुक्तदृशा व्यापारः' उच्यते — 'रूपपाशनिचयम्' इत्यादि ।

रूपपाशनिचयं ^{११}'भोक्तुर्येयं' द्रावयितुं क्षमा ।

रौद्रं भयानकं विद्धि मायावटसुगह्वरम् ^{१२}॥ ५६ ॥

तस्मा^{१३}दुद्धरणे रौद्री ^{१४}रुद्रस्येयं वशानुगा ।

रुजो हेतुत्वाद् रुक् पाशनिचयः, तं द्रावयतीति रौद्री । ^{१५}रौद्राच्च ^{१६}मायान्ध^{१७}कूपात्मका^{१८}द्व-
न्धा^{१९}दुद्धरति^{२०}; ततो रौद्री । रुद्रस्य च इयम् अनन्तेशस्य संबन्धिनीति । अनयापि^{२१} ^{२२}विद्रा-
वितवन्धं ^{२३}नेत्री ^{२४}परं पदं नयतीति नास्यास्तया सह व्यापारसंकरः ॥

अधुना प्लाविकाया व्यापारः — 'या प्लावयति' इत्यादि ।

या प्लावयति संतप्तं भोगामृतसुशीकरैः ॥ ५७ ॥

संमार्ज्यं दुःखं^{२५}संतानं भोगिनं भोगतत्परम् ।

प्लाविकेयं समुद्दिष्टा तन्त्रेऽस्मिन्पारमेश्वरे ॥ ५८ ॥

व्रतनियमादिना संतप्तम् अत्यन्तक्षीणशरीरं सिद्धिसाधनैकं^{२६}निष्ठं साधकम् अस्मिन्तन्त्रे या
सिद्धिफलमृतविन्दुभिरत्युत्तमैराप्लावयति सा प्लाविकेति ॥ ५७—५८ ॥

^१ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ नियामकेति — अ.

^३ अत्र 'यद्' इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ए, ऐ;

'इदं' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ 'ननु' इत्यत्र 'न' इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ 'तर्हि' इत्येतन्नास्ति — ए.

^६ भेदाः — ऐ.

^७ एवकारो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ निरुक्तदृशा — अ, आ, ए; निरुक्त्यदृशा —

ई, उ; निरुक्तदृशा — ऊ, ऐ.

^९ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{१०} भोक्तुर्या यत्र बधितुं क्षमा — मु० पाठ-
भेदः, उ; भोक्तुर्या सा द्रावयितुं — ओ.

^{११} गह्वरः — ओ.

^{१२} दुद्धारणे — ऊ.

^{१३} रुद्रस्यैवंवशा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} रुद्राच्च — अ; रौद्राच्चा — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} मायान्त० — ऐ.

^{१६} कूपात्मकत्वाद्वन्धा० — अ.

^{१७} 'बन्धाद्' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} दुद्धरति — आ, ए.

^{१९} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} 'अपि' इत्यत्र चशब्दो दृश्यते — ऊ; अपिशब्दो
नास्ति — ऋ, ॠ.

^{२१} 'वि' इत्येतन्नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} नेत्र्या — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} परमपदं — अ, ऐ.

^{२४} संतापं भोगिनो भोगतत्परः — ओ.

^{२५} निष्ठसाधकम् — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

‘श्रद्धाया व्यापार उच्यते — ‘कुत्सितेषु’ इत्यादि ।

कुत्सितेष्वपि भोगेषु श्रद्धयात्मवशीकृतः ।

स्वाचारमवमत्याशु तद्वर्तते संप्रवर्तते ॥ ५९ ॥

‘सैयं’ श्रद्धा समाख्याता शक्तिर्धातुः क्रियात्मिका ।

कुत्सितत्वं भोगेषु कौलाद्युपदिष्टकुत्सितसाधनत्वम् । यद्दर्शयति — स्वाचारमवमत्याशु इति ।
मुष्टु ‘शोभनो य आचारः, तमवज्ञाय त्यक्त्वा प्रवर्तत इति । अपिशब्दादकुत्सितेषु वेदादिविहि-
तेषु ज्योतिष्टोमादिषु सिद्धिसाधनेषु पशुमतसिद्धफलसाधकस्य तत्राभिरतिजननेन या प्रवर्तयति
सा श्रद्धा धातुः अनन्तस्य संबन्धिनी शक्तिरिति ॥

एवं पशुमतसाधकविषया श्रद्धेव ‘तन्मतमुमुक्षुविषया भाविकेत्युच्यते — ‘धर्माधर्मद्वयावस्थम्’
इत्यादि ।

धर्माधर्मद्वयावस्थं तयोरभ्यधिकैषिणम्^{१२} ॥ ६० ॥

‘भाधिका भावयत्येव पुद्गलं स्वेन तेजसा ।

येनाभावेऽपि^{१३} भावत्वं तद्वशात्प्रतिपद्यते ॥ ६१ ॥

धर्माधर्म^{१४} द्वययुक्तमेव, तयोः धर्माधर्मयोः, ^{१५} ‘अभ्यधिकं पशु’^{१६} ‘शास्त्रविहितं’ ^{१७} ‘मोक्षमेषितुं शीलं’
यस्य, तं पुरुषं भाधिका शक्तिः भावयत्येव तेन स्वमहिम्ना । येन युक्तः, तस्मिन् ^{१८} ‘अभावेऽपि’
सकलपशुदर्शनप्रसिद्धेमोक्षभावत्वं^{१९} सत्यतां प्रतिपद्यते ।

यथा चैतदागमव्यतिरिक्तानां सर्वेषामेव दर्शनानाम् आत्मनाश एव मोक्षः । तथोक्तमस्मा-
भिरन्यत्र^{२०} —

“ज्ञातुर्ज्ञेयस्य वा ज्ञप्तेरभावात्सर्ववादिनाम् ।

आत्मनाशसमो मोक्षो^{२१} ज्ञत्वव्यक्तेः^{२२} परत्र तु” ॥ इति ॥ ६०-६१ ॥

अथ ज्वालाया व्यापारः — ‘चित्तेः’ इत्यादि ।

^१ श्रद्धाया — ऋ.

^२ तद्वृत्तौ — मु, उ, ओ.

^३ सोऽयं — ओ.

^४ श्रद्धा — ऋ.

^५ शोभन आचारः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ सिद्धिफलं — ऋ.

^७ प्रवर्तत इति सा — ए.

^८ तन्मुमुक्षुः — ऐ.

^९ धर्मव्यवस्थेयं तयोरभ्यधि — ऊ, ऋ, ॠ;

धर्मद्वयावस्थद्वयोरभ्यधि — ओ.

^{१०} कैषिणम् — ऊ, ऋ, ॠ; कैषिणः — ओ.

^{११} भाविनी — मु, उ, ओ.

^{१२} भावित्वं तद्वशः प्रति० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} द्वयं युक्तमेव — अ; द्वययुक्तमेव — ए.

^{१४} अभ्यधिकं — अ, ऋ.

^{१५} शास्त्रे विहितं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} मोक्षमुषितुं — अ; मोक्षमेतुं — ऐ.

^{१७} भावेऽपि — अ, ऐ.

^{१८} मोक्षे भावत्वं — ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१९} अयं श्लोकः ‘तदुक्तं मन्त्रवातिकटीकायाम्’
इति निर्दिश्य शिवयोगसारे उदाहृतः । पृ० ३३.

^{२०} ज्ञातुर्ज्ञेयस्य — ऋ.

^{२१} ज्ञत्वव्यक्तौ — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२२} परं न तु — ऊ, ऋ, ॠ.

चित्ते^१हन्मील्य सामर्थ्यंनसद्भोगे^२ष्वभिप्लुतम् ।
 तान्प्रज्वालय^३रूषानिष्टान्सद्भोगेष्वणुमञ्जयेत् ॥ ६२ ॥
^४अथवाप्यतिदीप्तात्मा ज्वालायात्म^५वशीकृतः ।
^६जुगुप्सते जगत्सर्वमनित्य^७मशुभावहम् ॥ ६३ ॥

आत्मनः सामर्थ्यं दृक्क्रियात्मकम् असद्भोगेषु आभिमुख्येन गतं मलपाकानुरोधतः समुन्मील्य, कथमित्याह — “तान्प्रज्वालय रूषानिष्टान्” इति तान् अनिष्टान् असद्भोगान् वैराग्यादिजननेन^१ प्रज्वालय^२ तत्संबन्धं क्रोधेनैव दग्ध्वा, सद्भोगेषु अणुम् अञ्जयेद् इति संभावनायाम्; ^३अञ्जय-
 त्येव या सा ज्वालेत्यर्थादिसंबन्धः । अथवेति यद्वा अत्यन्तमलपाकवशाद् ^४यया अत्यन्तदीप्तात्मा
 कृतः ^५पुरुषः, यत्तेष्वपि सद्भोगेषु जुगुप्सते सा ज्वालेति । यदाहुः^६ — ^७“सर्वं दुःखं विवेकिनः”
 इति । एवं ^८च ^९“प्रज्वालाभेद एवात्राथवेति प्रकारभेदेन कथितः ॥ ६२-६३ ॥

अनन्तरमा^{१०}ह्लादिन्या व्यापार उच्यते — ‘तत’ इत्यादि ।

ततः स भगवानीशस्तं युनक्त्यात्मशासनं ।
 तदाह्लादितसर्वाङ्गः प्रह्लादिन्या गुहं प्रति ॥ ६४ ॥
 शश्रूषणैकचित्तः स्याद्भावितात्मा गतस्पृहः ।
 स्निग्धो^{११}ऽतिरक्तो हृष्टात्मा सहिष्णुः कृतनिश्चयः ॥ ६५ ॥
 शतेनाप्यपकाराणां ^{१२}नित्यं चापकृतोऽपि हि ।
^{१३}परैर्विश्लेष्यमाणोऽपि प्रयोगैर्विविधैर्भुजम् ॥ ६६ ॥
 न विरज्येत^{१४} सामर्थ्यात्सदाह्लादात्मचेतनः^{१५} ।
 शक्तिः प्रह्लादिनी पत्युः सदा प्रीतिर्विवर्धनी^{१६} ॥ ६७ ॥

^१ ० हन्मीलसामर्थ्यमसद्भोगेष्वभि० — ऊ, ऋ, ऋ.

^२ ० ष्वपिप्लुतः — ओ.

^३ रूषाविष्टां सद्भोगेष्वनुरञ्जयेत् — ऊ, ऋ, ऋ.

^४ अस्या वाप्यति० — ओ.

^५ ० वशीकृता — ओ.

^६ जुगुप्सति — ऊ, ऋ, ऋ, ओ.

^७ ० मशुभाशुभम् — मु, उ.

^८ ० मुख्येऽनुगतमल० — ऋ; ० मुख्येन गतमल० — ऋ.

^९ ० जनकेन — ऐ.

^{१०} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} तद्बन्धं क्रोधेनैव — आ; तत्संबन्धक्रोधेनैव — ऊ, ऋ.

^{१२} अञ्जयत्येवैयमाज्वाले० — ऊ; अञ्जयत्येवं

या सा — ऋ, ऋ.

^{१३} यथात्यन्तदीप्तात्मा — अ; यथान्यदीप्तात्मा — ऊ; यया तु दीप्तात्मा — ऋ, ऋ.

^{१४} पुरुषोऽयं तेष्वपि — ऐ.

^{१५} ‘दुःखमेव सर्वं विवेकिनः’ इति योगसू० २, १५

^{१६} सर्वदुःखं — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१७} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} प्रज्वालाभेदः — अ, ऊ, ऋ, ऋ, ऐ; प्रज्वाला-
 भेदः — आ, ई, उ, ए.

^{१९} ० ह्लादिकाया व्यापारः — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२०} ० ऽतिरक्तो — मु, उ.

^{२१} नित्यत्वापकृतो० — ओ.

^{२२} परैर्विश्लेष्यमाणो० — मु, उ, ओ.

^{२३} विरज्यति — मु, उ, ओ.

^{२४} ० चेतसः — ओ.

^{२५} ० विवर्धनी — उ, ऊ, ऋ, ऋ; ० विवर्धनः — ओ.

एवं 'ज्वाल्या दग्धभाववीजं' पुरुषं कृत्वा, ततो 'भगवान्' स्वदर्शननिमित्तं तदा गुरुं 'प्रति' यथा योजयति सा प्रह्लादिनी पत्युः अनन्तस्य 'शक्तिः' । 'तथा च युक्तो गुरुशुश्रूषणादिधर्म-निष्ठः संपद्यत इति ।

ननु 'प्राक् परमेश्वरशक्तेरेवोन्मीलिन्या' 'व्यापारोऽयमित्युक्तम्' —

"नाप्रसन्ने प्रभौ यस्माद्द्वारमाप्नोति पुद्गलः ।

मुक्तये गुरुनामानम्" इति ।

सत्यम् । एतदधिष्ठानेनेत्यत्र ज्ञाप्यत इत्यविरोधः ॥ ६४-६७ ॥

अथ स्तम्भिन्या व्यापार 'उच्यते — 'स्तम्भिन्या' इत्यादि ।

स्तम्भिन्या 'स्तम्भितः कर्तुः' 'शक्त्या संगृह्य सादरम् ।

यत्र 'यत्र स्थितोऽसम्यगुद्वेगवशगोऽपि सन् ॥ ६८ ॥

न चलत्यतिसंसक्तः स्तम्भिन्या स्तम्भितस्तु 'सः ।

'कर्तुः अनन्तेशस्य' 'संबन्धिन्या स्तम्भिन्या' 'स्तम्भितः पुरुषः । यः 'शक्त्या दीक्षाख्यया' 'संगृह्य सादरं दीक्षासंस्कारगृहीतः', उद्वेगस्य 'आपलक्षणस्य वशाद्, अपिशब्दा' 'दनापन्नोऽपि' 'रागादेर्वशाद् यत्र यत्र स्वच्छन्द' 'चारितया' 'स्थितः । असम्यगिति शास्त्रविहित' 'समयाननुष्ठा-नादसम्यक् प्रत्यवाययोगेन स्थितः । यच्छ्रूयते' —

"समयोल्लङ्घनात्प्रोक्तं क्रव्यादत्वं शतं समाः ।" इति ।

^१ ज्वालामुख्या दग्ध० — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ 'पुरुषं' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^३ भगवत्स्वदर्शन० — ऊ, ऋ; भगवान् सर्वदर्शन० — ऋ; भगवान् सुदर्शन० — ऐ.

^४ प्रति यथा योजयति — अ, ऋ; प्रति या योजयति — ऊ; प्रति योजयति — ऋ.

^५ शक्तिश्च । — आ.

^६ तथा च — अ, ऋ, ॠ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ४. ४५ - ५० वृत्तौ ।

^८ '०न्मीलिन्या' — ऐ.

^९ व्यापारो धर्मीत्युक्तम् — अ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ४. ४९.

^{११} 'उच्यते' इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१२} संगतः — मु, उ.

^{१३} शक्तिः सं० — ऊ, ऋ; शक्तिं सं० — ऋ.

^{१४} तत्र — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} सन् — मु, उ.

^{१६} भर्तुः — ऐ.

^{१७} संबन्धिन्याः पुरुषः — अ; ०संबन्धिन्या स्तम्भिन्या पुरुषः — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} संस्तम्भितः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} शक्तिदीक्षाख्यां संगृह्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} संग्राह्य — ए.

^{२१} ०संस्कारं गृहीत्वा — ऊ, ऋ, ॠ; ०संस्कारः गृहीतः — ए.

^{२२} उपलक्षणस्य वशाद् — अ, ई, उ, ए, ऐ; उप-लक्षणवशाद् — आ.

^{२३} ०दनापन्नोऽपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} यागादेर्वशाद् — ए.

^{२५} ०चारुतया — अ; ०चरितया — आ, ई, उ.

^{२६} स्थिते — अ.

^{२७} ०समयानुष्ठाना० — आ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२८} सार्धत्रिशतिकालोत्तरे २५. २ उ०.

तथाभूतः सन् न चलत्यतिसंस्कृतः ^१अत्यन्तं प्रत्यवायफलेन ^२संबद्धो यद्वशात् सा ^३स्तम्भनीति । एवं च न क्षोभिका^४ । यदुक्तम्^५ —

“विभ्रान्तचित्तो विरतस्तथापि न विमुञ्चति ।” इति ।

नापि रोधयित्र्या ^६गोप्या च ^७सहास्याः व्यापारसंकरः ॥

अथ विकिराया व्यापार उच्यते — ‘विकिरा नाम’ इत्यादि ।

विकिरा नाम या प्रोक्ता तथा स परमेश्वरः ॥ ६९ ॥

भूतभावात्मतत्त्वाख्यं जगत्स्थावरजङ्गमम् ।

^१संक्षुब्धं ग्रन्थिविवरात्क्षोभितस्य जगन्निधेः ॥ ७० ॥

^२पूर्वं क्षोभिकयाक्षोभ्य पश्चात्प्रविकिरत्यसौ ।

विकिरिण्या यथोपात्तं स्वाङ्गावयवगोचरे ॥ ७१ ॥

भूतानि शरीराणि । ^१भावाः धर्मादयः । ^२आत्मानः प्रत्ययहेतुत्वाद् ^३आत्मनः सिद्ध्यादयः प्रत्ययाः । तत्त्वानि तु विकिरणप्रस्तावादव्यापकानि कलादिक्षित्यन्तान्येव । न ^४मायादिनिष्कलान्तानि । तदाख्यं यद् जगत् । यच्च स्थावरजङ्गममिति । शरीराणां भूतपदेनोपादानात् स्थावरजङ्गमपदेन तत्कारणानि भुवनान्युच्यन्ते, आत्मनां ^५स्वतः स्थावरत्वाद्ययोगादिति । उक्तमेतद्विचित्रं जगत्, पूर्वं क्षोभिकया क्षोभितस्य जगन्निधेः मायात्मनः संबन्धिनः ग्रन्थिविवरात् स्रोतो-मुखाद् आसमन्तात् संक्षोभ्य, संक्षुब्धं च जनन्या संजनितं ^६सद्, यया प्रतिपुरुषं भेदेन विकिरति ^७क्षिपति असौ परमेश्वरः अनन्तः, सा ^८शक्तिः विकिरा । तच्च नाविशेषेण विकिरणशीलया तथा ^९विकिरति । अपि तु यथा कर्मानुसारेण योग्यतानुसारेण च उपात्तं ^{१०}तज्जगत् । स्वशब्देन अत्र आत्मा । यदाहुः^{११} — “^{१२}आत्मात्मीय^{१३}ज्ञातिधनवचनः स्वशब्दः” इति । तस्य यद् अङ्गम् उपकारको भोगः, तस्य ^{१४}अवयवाः भोगसाधनादयः, तेषां यो गोचरः, तस्मिन्नित्यर्थः । एतदुक्तं

^१अत्यन्तप्रत्यवाय० — ऐ.

^२सम्बन्धः — अ, ऊ, ए, ऐ.

^३स्तम्भनीति — ऊ, ऋ, ॠ.

^४क्षोभिकया — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^५मतङ्ग० विद्या० प. ३३ उ०

^६गोप्या वा वामयापि वा नियमात्मिकया सहास्याः — ऊ, ऋ, ॠ.

^७सहास्यव्यापार० — ऐ.

^८तत्त्वाख्यजगत् — मु.

^९संक्षुब्धग्रन्थि० — ऊ, ऋ, ॠ; संक्षिप्तं—ओ.

^{१०}पूर्वक्षोभिकया — ऊ, ऋ.

^{११}भावधर्मादयः — अ.

^{१२}आत्मनः — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१३}आत्मानः — आ, ई, ऊ.

^{१४}मायादीनि निष्कला० — आ; मायानिष्कला०

— ई, उ, ए.

^{१५}‘स्वतः’ इत्यारभ्य ‘जनन्या संजनितं’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६}तत्, यया प्रतिविकिरति पुरुषभेदेन विकिरति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७}क्षिप्यति — अ.

^{१८}‘शक्तिः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९}शीलतया — ऐ.

^{२०}‘तद्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१}‘स्वमज्ञातिधनाख्यायाम्’ इति १. १. ३५ पा० सूत्रे कैयटवचनम् ।

^{२२}‘आत्मात्मीय०’ इत्यत्र ‘आत्मीय०’ इति दृश्यते — ऐ.

^{२३}धनज्ञातिवचनः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४}अवयवगोचरभेदविषय इत्यर्थः — ऊ, ऋ, ॠ.

भवति — विशिष्ट^१भोगसिद्धयर्थं किञ्चिद् भोग्यतया, किञ्चिद् भोगसाधनत्वेन, किञ्चिद् भोगाधिकरणतया विकिरति । न सर्वमेकरूपत्वेनेति^२ ॥६९-७१॥

न केवलं जगदेतत् । यावदन्यदपि विकिरनीत्युच्यते — ‘व्यक्तीकरोति’ इत्यादि ।

व्यक्तीकरोति जगतः शरीराणि सहस्रधा ।

अनादि^३ यद्बलं पुंसां शरीरावधि निश्चयात् ॥७२॥

विकिरत्यात्ममर्यादान्यायेन समतां नयेत् ।

‘नातिरिक्तं न च न्यूनं’ युगपद्वेद्यमेव तत् ॥ ७३ ॥

यानि जगतः संबन्धीनि पुंसां शरीराणि विकिरतीत्युक्तं^४, ‘तानि सहस्रधा व्यक्तीकरोति इति । एवं तच्छरीरावधि^५ नियमेनैवानादि^६ व्यापकमपि बलं दृक्क्रियात्मकं विकिरति यस्मात् । ‘तद् आत्ममर्यादान्यायेनेति आत्मनोऽनाद्यहं^७ कारास्पदभूतस्य शरीरलक्षणस्य या मर्यादा आपाद^८ तलान्मस्तकान्तां तया समतां नीतमनुभूयते । ‘यतो न ततः शरीराद् अतिरिक्तं न्यूनं वा संवेद्यते । अपि-तु युगपदेव समस्तशरीरव्यापकतया^९ ‘तत् स्वं बलं संवेद्यत इति वक्ष्यामः^{१०} —

‘‘आशिरोलक्षणे काये^{११} येयं संविच्चित्तेः सदा ।’’ इत्यत्र ।

ततश्च यथाभूतं^{१२} पुंसो व्यापकस्यापि भगवान् बलं विकिरति^{१३} यथा सा विकिरेति ।

नन्वसौ^{१४} योक्त्र्या व्यापारः । न । ‘नेत्र्या व्यापारपूर्वकत्वेनैव^{१५} ‘तस्याः प्रोक्तत्वात्^{१६} । अयं तु ‘तत्पूर्वमादिसर्ग एवास्या व्यापारः प्रतिपादित इत्यसंकरः ॥ ७२-७३॥

एवं^{१७} प्रागुद्दिष्टाः षोडशानन्तशक्तीर्व्यापारभेदेन प्रतिपाद्योपसंहरति — ‘शक्तयः’ इत्यादि ।

^१ भोग्यसिद्धयर्थं — अ, आ, ई, उ, ए.

^२ ‘भोग’ इत्यत्र ‘तद्भोग’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ.

^३ सर्वरूपमेकत्वेन — अ.

^४ सद्बलं — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ नातिरिक्तपथन्यूनं — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ युगपद्वृद्धिमेति हि — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ५. ६९ उ० — ७१ वृत्तौ ।

^८ ‘तानि’ इत्यारभ्य ‘एवम्’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ नियमेन तेषामनादि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} ० व्यापकं पञ्चबलदृक्क्रिया० — अ; ० व्यापकमपि दृक्क्रिया० — ऐ.

^{११} ‘तद्’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^{१२} ० कारास्पदभूतस्य — ऐ.

^{१३} ० तलान्मस्तकान्तात्तया — अ, ऐ; ० तलान्मस्तकान्तात्तया — आ, इ, ऊ, ए.

^{१४} यतोऽनन्तशरीराद् — अ.

^{१५} तत्सर्वं बलं सं० — अ; तत्स्वबलं सं० — आ, ए; तत्संबन्धेनेव सं० — ऊ; तत्संबन्धेनैव सं० — ऋ, ॠ.

^{१६} मतङ्ग विद्या० ६. ३४ उ० वृत्तौ ।

^{१७} येयं संविच्च ते सदा — अ; यं संविच्चित्तुते सदा — ऋ.

^{१८} पुंसां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} ‘यथा सा विकिरेति’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} ‘असौ’ इत्यत्र ‘अयं’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} नेत्रीव्यापार० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} एवकारो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} अस्याः — ऐ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० ५. ४९ वृत्तौ ।

^{२५} तत्पूर्वोऽप्यादि० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} मतङ्ग० विद्या० ५. २२-२६ वृत्तौ; प्रागुक्ताः — ऊ, ऋ, ॠ.

शक्तयः ^१कारणस्यैवं दिङ्मात्रेण प्रदर्शिताः ।

परमार्थेन ^२नान्तोऽस्ति जगत्प्रविस्तरे ^३॥ ७४ ॥

^४कारणस्य इत्यनन्तस्य । ^५तदिदमुक्तमुपक्रमे ^६एव “आभ्योऽन्याश्चाप्यमंख्येयाः” इत्यादि ॥ ७४ ॥

एवं परमेश्वरशक्तितो ^७नन्तशक्तीनां ^८विभागं पतिपदार्थविचारप्रसङ्गेन ^९प्राग् वक्तव्यतया प्रतिज्ञातमनेन प्रकरणेन प्रतिपाद्य, ^{१०}प्रसङ्गितमेवोपसंहर्तुं ^{११}प्रकरणान्तरव्याख्येयं चोपक्षेप्तुं श्लोक-
^{१२}त्रयमुच्यते — ‘अभ्युद्गता’ इत्यादि ।

अभ्युद्गताः ^{१३}कर्तुरमोघवीर्याः ^{१४}प्रविस्तृता याश्च जगत्प्रपञ्चैः ।

प्रकाशितं याभिरुदार ^{१५}वृत्तं स्वकं स्वकं कारणकार्यभावात् ॥ ७५ ॥

उन्मीलिताः पाश ^{१६}विशेषशोभाः कृताश्च सर्वे पशवः ^{१७}समृद्ध्या ।

^{१८}भोगेषु ^{१९}पक्त्वा पुनरागतानां ^{२०}विभाजितं कर्मफलं यथावत् ॥ ७६ ॥

प्रभोः स्थिताः स्वात्मवशा महत्यस्ताः शक्तयोऽशेषजगत्प्रदीपाः ।

पतिप्रसङ्गेन हि सूचितास्ते ^{२१}विद्याभिदानीं शृणु विप्रमुख्य ॥ ७७ ॥

तत्राद्येन श्लोकार्धेन ^{२२}तावद् ^{२३}विभागावधित्वेन पूर्वम् ^{२४}“अथ कारणकार्यत्वे ^{२५}शक्तयो या व्य-
वस्थिताः ।” ^{२६}इत्यादिनात्रैवोक्तानां ^{२७}परमेश्वरशक्तीनामुपसंहारः । कर्तुः परमेश्वराद् ^{२८}अभ्युद्गताः
याः । अत एव अमोघवीर्याः परमेश्वरान्तरेण अनधिष्ठितत्वात् । याश्च जगत्प्रपञ्चहेतुत्वात् ^{२९}

^१ कारणस्यैव — मु, उ, ओ.

^२ मात्रेणोपवर्णिताः — मु, ओ; मात्रेणोप-
दर्शिताः — उ.

^३ परमार्थेन — ओ.

^४ स्मिन्श्चराचरे — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ ‘कारणस्येति’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^६ ‘तद्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^७ एवकारो नास्ति — आ, ई, उ.

^८ मतङ्गं विद्या० ५. २७, २८ पू०

^९ मन्त्रशक्तीनां — ऊ.

^{१०} विभागं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} मतङ्गं विद्या० ४. ६० वृत्तौ ।

^{१२} प्रसङ्गितमेवोप० — आ, ई, उ, ए, ऐ;

प्रसङ्गं तमेवोप० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} प्रकरणान्तरे व्या० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} त्रयेनोच्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} पत्युरमोघ० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} प्रविस्तृतास्ताश्च — मु, उ, ओ.

^{१७} वृत्ति — मु, उ; वृत्ति — ओ.

^{१८} विभागशोभाः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} समृद्धाः — ओ.

^{२०} भोगेष्वयुक्त्यावसरागतानां — ऊ; भोगेषु
युक्त्यावसरागतानां — ऋ, ॠ; भोगेषु
पत्यावसरागतानां — ओ.

^{२१} युक्ताः पुनरागतानां — उ; पक्त्वावसरा-
गतानां — उ. पाठभेदः ।

^{२२} विभक्तकं कर्म० — ऊ, ऋ, ॠ; विभाजिता
कर्म० — ओ.

^{२३} सूचिता मुने — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ‘तावद्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} द्विभागा० — ऐ.

^{२६} ‘पूर्वम्’ इत्यत्र ‘पूर्वमपि’ इति दृश्यते — ऐ.

^{२७} शक्तयः समवस्थिताः — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२८} मतङ्गं विद्या० ५. १, २.

^{२९} मात्रोक्तानां — ऐ.

^{३०} अभ्युपगता याः — अ, आ, ई, उ, ऊ.

^{३१} ‘हेतुत्वात्’ इत्यत्र ‘हेतुः’ इति दृश्यते — ऐ.

^१जगत्प्रपञ्चाः विद्याविद्येश्वराः, तैः करणभूतैः प्रविस्तृताः तद्द्वारेणाशेषजगदधिष्ठानाय प्रवृत्ताः,
^२ताः शक्तयः अशेषजगत्प्रदीपाः पतिपदार्थविचारप्रसङ्गेन मया सूचिताः प्रकाशिता इत्युपसंहारः।

“अथ ^३विशिष्टेन तु विभागविषयत्वेन ^४प्रागुक्तानामनन्तशक्तीनामुपसंहारः — “प्रकाशितं याभि-
रुदारवृत्तम्” इत्यादि। ^५विद्येश्वरस्वरूपं ^६स्वकं स्वकम् अनन्तसूक्ष्मादिभेदवर्तितया ^७विभिन्नं
कारणकार्यभावाद् इति। यदुक्तम् ^८— “तिपामथाग्रणीः शूरः” इत्यादि। याभिश्च उन्मीलिताः
पाशानां ^९कर्ममायीयानां ^{१०}भावभूतभूवनरूपाः ^{११}विशेषशोभाः रचनाविशेषाः, ^{१२}मलस्यापि
विचित्रपरिणामलक्षणाः। अत एव भोगलक्षणया समृद्ध्या केचित्, परे तु मोक्षलक्षणया युक्ताः
पशवः कृताः। याभिश्च भोगनिमित्तं ^{१३}पक्ष्या कर्मविपाकानुसारेण पूर्वशरीरभोग्यकर्मक्षयावसरे
^{१४}शरीरान्तरं स्थानम् आगतानां पशूनां ^{१५}कर्मलक्षणफलं ^{१६}विभाजितं विभक्तमेव यथावत्। याश्च
प्रभोः अनन्तस्य स्वात्मवशात् ^{१७}; न ^{१८}तु बन्धपरतन्त्राः। ^{१९}अत एव सर्वार्थविषयत्वाद् महत्यः। ताः
अप्यनन्तशक्तयोऽशेषजगत्प्रतिबोधिकाः पतिपदार्थप्रसङ्गेन मया सूचिताः प्रकाशिता इति ^{२०}प्रसङ्गा-
गतस्य ^{२१}व्याख्यातस्यार्थस्योपसंहारः।

अथ व्याख्येयार्थोपक्रमः — विद्यामिदानीम् ^{२२}इति। पतिपदार्थान्तर्भूतानामपि शक्तीनां ^{२३}शक्ति-
त्वेन विचारितत्वादधुना विद्यां ^{२४}शक्तिपदार्थत्वेन संगृहीतां परापरां ^{२५}शृणु इति। यदुक्तं ^{२६}श्री-
मत्पौष्करे —

^१ जगत्प्रपञ्चे विद्या० — ऊ, ऋ. ऋ.

^२ णाशेषा जगदधि० — ऋ; णाशेषं
जगदधि० — ए.

^३ तच्छक्तयः — अ.

^४ योगेन — अ, ऊ.

^५ ‘अथ’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ,
ऋ, ए.

^६ विशिष्टेन — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ५. २३-२६.

^८ वृत्तीति—अ, आ, ई, उ, ए; वृत्तिरिति—ऐ.

^९ विश्वेश्वर० — अ, ऐ.

^{१०} ‘स्वकं’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{११} वर्तिभिन्नकारण० — ऋ; वन्ति यद्-
भिन्नकारण० — ऋ.

^{१२} भिन्नकारण० — ऊ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ५. ८.

^{१४} कर्ममायी० — अ, आ, ई, उ.

^{१५} भावभूवनभूतरूपाः — ऊ, ऋ, ऋ; भाव-
भूतभूवनविरूपविशेष० — ऐ.

^{१६} विशेषाः शोभाः — ए.

^{१७} विशेषमलस्यापि — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} ‘मलस्य’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१९} पत्या — अ, आ, ई, उ, ए; युक्त्या — ऊ,
ऋ, ऋ; युक्ताः — ऐ.

^{२०} विपाकाकारेण — अ.

^{२१} शरीरान्तरस्थानम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} कर्मलक्षणं विभक्तमेव विभाजितं यथावत्—ऐ

^{२३} विभक्तमेव विभक्तकं यथावत् — ऊ, ऋ.

^{२४} वशात् — अ.

^{२५} तुशब्दो नास्ति — ए.

^{२६} ‘अत एव’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२७} जगत्प्रदीपाः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२८} बोधकाः — अ.

^{२९} प्रसङ्गस्य — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{३०} व्याख्यातस्यार्थस्योप० — ए.

^{३१} इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{३२} पदार्थभूतानामपि — ए.

^{३३} ‘शक्तित्वेन’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३४} मतङ्ग० विद्या० २. १५, १६ पृ० वृत्तौ।

^{३५} शृण्वन्ति — ऐ.

^{३६} श्रीपौष्करे — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३७} इदमर्थं ‘तदुक्तं श्रीमत्पौष्करे’ इति निर्दिश्य शत-
रत्नसंग्रहे २३ तमश्लोकव्याख्यायामप्युद्धृतम्।
परं तु मुद्रितपौष्करे विद्यापादे नोपलभ्यते।

“परा वागीश्वरी विद्या माया विद्यापरा स्मृता ।” इति ।

ततश्च ^१शक्तिपदार्थमधुना अवसरप्राप्तमवधारयेत्यर्थः । शक्तिशब्देन त्वत्र तस्योपक्रमे ^२शक्तीना-
मुपसंहृतत्वाद् भ्रान्तिः स्यादिति शक्तिपदार्थ एव विद्याशब्देन व्याख्येयतयोपक्षिप्तः ॥७५-७७॥

इति [श्री] ^३भट्ट^४नारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ [विद्यापादे]

पतिपदार्थ^५विचारे प्रासङ्गिकं ^६शक्तिविचारप्रकरणं ^७पञ्चमं [समाप्तम्]

पञ्चमः पटलः

^१ ‘शक्तिपदार्थमधुना’ इत्यारभ्य ‘भ्रान्तिः स्या-
दिति’ इत्यन्तं नास्ति — ए.

^२ मतङ्ग० विद्या० ५. १, २ वृत्तौ, २२—७४
वृत्तौ च ।

^३ ‘भट्ट’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^४ ० नारायणात्मजरामकण्ठकृतायां — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ ० विचारप्रसङ्गागतशक्तिपदार्थविचार० — ऊ,
ॠ, ॡ.

^६ ‘शक्ति’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^७ ‘पञ्चम’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

पुपाशेश्वरप्रकरणम्

मतङ्ग उवाच —

अथ शक्तिसमूहस्य चरतोऽस्य जगत्पतेः ।
 प्रतिपत्तिर्यथा लोके पशूनां पाशसंचये ॥ १॥
^१पाशयः पाशयिता ^२पाशास्त्रयमेतद्वचवस्थितम् ।
 साध्यसाधनभावोक्त्या यथावत्प्रकटं भवेत् ॥ २॥
 तथा सम्यक्प्रवक्तव्यं ^३तावद्विद्यावधार्यताम् ।
^४स एवं मुनिशार्दूलो मतङ्गः प्रत्यवस्थितः ॥ ३॥

अथेति विद्याशब्देन शक्तिपदार्थो व्याख्येयत्वेन ^५प्रतिज्ञातः । ^६तदनन्तरं मतङ्गमुनिः ^७पति-
 पदार्थे एवं मम प्रष्टव्यमन्यदस्तीति ^८तत्प्रदर्शनपूर्वं तावद् विद्या ^९अवधार्यताम् इति प्रत्यवस्थितः ।
 अत एवास्यापि प्रकरणस्य प्रासङ्गिकत्वात् पृथक्संबन्धाभिधानमुपयुज्यते । ^{१०}प्रासङ्गिकसंबन्धेनैव
 तस्य सिद्धेरित्युक्तम् ^{११}।

अथ किं ^{१२}तदत्रान्यत्प्रष्टव्यं मतङ्गमुनेरस्तीति । उच्यते । शक्तिसमूहस्य अस्य ^{१३}प्राक्प्रतिपादि-
 तस्य ^{१४}चरतः कार्याय प्रवृत्तस्य । किमनन्तसंबन्धिनः, ^{१५}न । ^{१६}जगत्पतेः परमेश्वरात्मनः, तदव्यति-
 रेकेण ^{१७}प्राक्प्रतिपादितस्य । ततश्च परमेश्वरस्य यथा प्रतिपत्तिः लोके भवति, तथा वक्तव्य-
 मित्यर्थः । ईश्वरः ^{१८}सिद्धेरेवात्र ^{१९}वक्ष्यमाणत्वाद्, न शक्तिसिद्धेः । पशूनां ^{२०}चात्मनां यथा प्रति-
 पत्तिलोके भवति, पाशसंचये च विषये यथा तथा वक्तव्यम् ।

ननु पतिपदार्थप्रकरणं ^{२१}एव शक्तिसिद्धिद्वारेण ^{२२}ईश्वरसिद्धिरुक्ता — ^{२३}“शक्तिभ्यः शक्तिमान्

^१ पाशयः — ऋ.

^२ पाशाः स्मृतमेत० — ओ.

^३ तावद्विद्या विचार्यताम् — ऊ, ऋ, ऋ.

^४ स एवं मुनि० — मु, उ; एवं स मुनि० —
 ऊ, ऋ, ऋ.

^५ मतङ्ग० विद्या० ५. ७७ वृत्तौ ।

^६ ‘तद्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^७ ‘पति’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^८ तद्दर्शन० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ विचार्यताम् — ऊ; धार्यताम् — ऋ.

^{१०} प्रासङ्गिकं — ऊ, ऋ, ऋ; प्राक्सं० — ऐ.

^{११} पञ्चमप्रकरणोपक्रमे ।

^{१२} तत्रान्यत् — अ; तदन्यत्रान्यत् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१३} ०मुनेरपीति — ऋ.

^{१४} चतुर्थप्रकरणे; ५. १-२ वृत्तौ च ।

^{१५} ‘चरतः’ इत्यारभ्य ‘प्राक्प्रतिपादितस्य’ इत्य-
 न्तं नास्ति — अ.

^{१६} ‘न’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ.

^{१७} जगत्प्रकृतेः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} चतुर्थप्रकरणे; ५. १-२ वृत्तौ च ।

^{१९} ०सिद्धेरेव — अ, ऐ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ६. ९२ - १०२ पू० वृत्तौ ।

^{२१} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२२} एवं — ई, उ.

^{२३} मतङ्ग० विद्या० ३. ६ उ०-१६ पू० वृत्तौ ।

^{२४} मतङ्ग० विद्या० ३. १६ पू०

सिद्धः” इति । पशुपदार्थप्रकरणे च ^१पशूनां ^२वक्ष्यमाणा सिद्धिः^३, त्रिपर्वभोगपदार्थप्रकरणेषु^४ च^५ पाशानामित्यनारभ्यमेवेदं प्रकरणमिति ।

अत्रोच्यते । सत्यम् । ^६पाशः ^७वक्ष्यमाणाः, ^८पाशयिता ^९प्रोक्तः, ^{१०}पाशाश्च ^{११}वक्ष्यमाणाः^{१२} इति त्रयमेतद्वचनस्थितम् । न हि त्वया यद्वक्तुं प्रतिज्ञातं वस्तु तस्य अवचनमस्माभिः संभाव्यते । ^{१३}तद्वक्तव्यतया व्यवस्थितमेव । किं तु ^{१४}साध्यसाधनभावोक्त्या यथा ^{१५}तत्त्वत्रयात्मकं वस्तु प्रकटं भवेत् तथा सम्यक् ^{१६}मुसिद्धेनानु^{१७}मानेन प्रकर्षतो वक्तव्यमिति ।

अयमर्थः — प्राक् पतिपदार्थप्रकरणे^{१८} “न कदाचि^{१९}दनीदृशं जगद्” इति ^{२०}न्यायेन पशूनां पाशानां च नित्यत्वमभ्युपेत्य^{२१} ^{२२}पतिसिद्धिरुक्ता^{२३} । ^{२४}पशुत्वं पाशत्वं च^{२५} तेषां ^{२६}पृथग् ^{२७}यथास्वत्वं स्वप्रकरणेषु वक्ष्यमाणम्^{२८} । इह तु किं ते ^{२९}पाशाः स्वरूपेण साध्याः कार्या एव पत्युः ^{३०}पशवश्च वेदान्त^{३१}पाञ्चरात्रवत्^{३२} । ^{३३}अथवा सांख्यवत् पशवो नित्याः, पाशास्तु पतिनिरपेक्षस्य कारणान्तरस्य साध्याः^{३४} । यदि वा सौगतवत् पशुपाशाः प्रतिक्षणं कारणान्तरसाध्या एव । किं ^{३५}वा लोकायतिकवत् ^{३६}केचित् कारणान्तरसाध्याः, ^{३७}केचित्त्वसाध्या नित्या ^{३८}एव^{३९} । अतः परस्परसाधन-

^१ ‘पशूनाम्’ इत्यारभ्य ‘भोगपदार्थप्रकरणेषु च’ इत्यन्तं नास्ति — ऋ.

^२ वक्ष्यमाणसिद्धिः त्रिपर्व — अ; वक्ष्यमाणा शक्तित्रिपर्व — ऊ; वक्ष्यमाणशक्तित्रिपर्व — ऋ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १४. १-१८ वृत्तां ।

^४ मतङ्ग० विद्या० ९-१३, १५-२३, २६ प्रकरणेषु ।

^५ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ पाशो — अ, ई, उ; पाश्या — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ६. ४ उ० — ४२.

^८ मतङ्ग० विद्या० ३. ६ उ० — १६ पू० वृत्तां.

^९ पाशाश्च वक्ष्यमाणाः — अ, ऐ; पाशाश्च वक्ष्यमाणः — ऋ; मतङ्ग० विद्या० ६. ४४, ६२ — ९०, १०२ उ० — १०४ वृत्तां ।

^{१०} तद्वक्तव्यतयाप्यव० — आ, ई, उ, ऐ.

^{११} तत्त्वत्रयात्मकवस्तुप्रकटनं भवेत् — अ; तत्त्वत्रयात्मकं वस्तु प्रकटं भवत्तथा — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} प्रसिद्धेनानु० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} ०माने वक्तव्यप्रकर्षतो — ऐ.

^{१४} ०प्रकरणेन — आ; ०प्रकरणे हि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ०दनीश्वरं — ऐ.

^{१६} आकरो न लभ्यते ।

^{१७} ०मभ्युपगम्य — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१८} पशुसिद्धि० — आ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० ३. ६ उ० — १६ पू०.

^{२०} पशुतत्त्वं पाशतत्त्वं — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए.

^{२१} चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{२२} ‘पृथग्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{२३} यथा स्वप्रकरणेषु — अ; यथास्त्वं प्रकरणेषु — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० १४ तमे प्रकरणे पशुत्वम्, ९ — १३, १५ — २३ तमेषु प्रकरणेषु पाशत्वं च ।

^{२५} पाशस्वरूपेण — ऊ.

^{२६} पशुश्च — ऊ, ऋ.

^{२७} पाञ्चरात्रवत् — ऋ, ऐ.

^{२८} अत्र ‘अनित्याः’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२९} ‘अथवा’ इत्यत्र ‘अथ’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०} अत्र ‘नित्याः’ इत्यधिकम् — आ.

^{३१} वाशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३२} किञ्चित् — ऐ.

^{३३} ‘केचित्त्वसाध्या’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३४} एव सन्तः परस्परं साधनमिति — ऊ, ऋ; एव सन्तः परस्परसाधनमिति — ऋ; एव व सन्तः परस्परसाधनमिति — ऐ.

^{३५} अत्र वाशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ.

साध्यमिति ^१साध्यत्वस्य साधनत्वस्य चोक्त्या त्रयमेतद्वक्तव्यमिति न गतार्थत्वमस्य^२ प्रकरणस्य, पतिपदार्थ एवावशिष्टविचारविषयत्वात् ।

^३न त्वत्र “साध्यसाधनभावोक्त्या” इत्यनुमानेनेति व्याख्येयम् । तस्य पूर्वमेव प्रतिज्ञातत्वात् । यदुक्तम्^४ —

“एवमन्योन्यसाधर्म्यवैधर्म्येण विनिश्चयात् ।” इति ॥१-३॥

ततः प्रोवाच भगवान्मतज्ञाय महत्मने ।

ततो भगवानाह — पाश्यः, पाशयिता, पाशाः त्रयमेतद् वक्तव्यमिति । तत्र पाश्यस्तावदुच्यते — ‘पशुरात्मा’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

पशुरात्मा समुद्दिष्टः क्षेत्री क्षेत्रज्ञ एव च ॥४॥

शरीरी चेति ^५हृद्वात्मा भोक्ता च ^६परिभाष्यते ।

पशुः पाश्यः “अथाणोर्वन्धसोपान” इत्यादिनैवादिसूत्रेण^{१०}, “योऽस्वतन्त्रः पशुर्भोक्ता” इत्यादिना च पशुपदार्थसंग्रहसूत्रेण^{११} समुद्दिष्टः, स “आत्मा ^{१२}सातत्येन गम्यते ज्ञायते”^{१३} इति दिक्कालानवच्छिन्नो ^{१४}व्यापको नित्यश्चेति ^{१५}प्रतिज्ञातार्थः । न तु अनित्यश्च अव्यापकश्च । येन वेदान्त^{१६}पाञ्च-
^{१७}रात्राणामिवेश्वरकार्यः स्यात्, सौगतानामिव वा^{१८} प्रतिक्षणं ^{१९}स्वहेतोर्विज्ञानलक्षणादुत्पद्यते, ^{२०}क्षपण-
कानामिव परिणामीति । नापि चार्वाकाणामिवेत्युच्यते — क्षेत्रीति क्षेत्रमस्य भोगाधिकरणं ^{२१}शरीरं, भोग्यं चास्तीति । न तु तदात्मक इत्यर्थः । किं च क्षेत्रं ^{२२}जानातीति क्षेत्रज्ञः ^{२३}ज्ञस्वभाव एव । न तु न्यायवैशेषिकोक्तवत् ^{२४}संयोगजज्ञानं^{२५}योगाज्ज्ञ इति । ^{२६}एव चेति समुच्चीयमानावधारणे-

^१ साध्यस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ ०र्थत्वमप्यस्य — अ, आ, ई, उ, ए.

^३ नन्वत्र — ए; नह्यत्र — ऐ.

^४ मतज्ञं विद्या० ३. १०पू०.

^५ ‘एवम्’ इत्यारभ्य ‘भगवानाह’ इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ त्रयमेव तद्वक्तव्यं — ए.

^७ हृद्वात्मा — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ परिभाषिते — ओ.

^९ मतज्ञं विद्या० २. १, २ पू०.

^{१०} ०सूत्रे — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} मतज्ञं विद्या० २. १७ उ०, १८ पू०; यो हि स्वतन्त्रः — अ.

^{१२} ०सूत्रे — ऊ, ऋ, ए; ०सूक्तेन — ऐ.

^{१३} सान्तत्येन — अ, आ, ई, उ, ऋ.

^{१४} ‘इति’ इत्यत्र ‘इत्यात्मा’ इति दृश्यते — ऐ.

^{१५} नित्यो व्यापकश्चेति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} प्रतिज्ञार्थः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} ‘पाञ्च’ इत्यत्र ‘पञ्च’ इति दृश्यते — ऋ, ऐ.

^{१८} ०रात्राणामिवेश्वरकार्यं — अ; ०रात्राणा-
मेवेश्वरकार्यस्य — आ; रात्राणामिवेश्वरकार्यः — ई, उ; ०रात्राणामिवेश्वरकार्याः — ऐ.

^{१९} वाशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} ‘स्व’ इत्येतन्नास्ति — ए; सुखहेतोः — ऐ.

^{२१} ०विज्ञानं क्षणादुत्पद्यते — अ; ०विज्ञानक्षणा-
दुत्पद्यते — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} क्षपणकादीनामिव — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{२३} शरीरभोग्यं — ऋ.

^{२४} अत्र ‘तद्’ इत्यधिकम् — आ.

^{२५} ज्ञः स्वभाव एव — ऐ.

^{२६} संयोगं ज्ञानं — आ; संयोगज्ञानं — ऐ.

^{२७} योगाज्ज्ञ इति — ऊ; योगज्ज्ञा इति — ऋ.

^{२८} एवेति — ऊ, ऋ, ॠ; एवं चेति — ऐ.

नात्रैतावदेव समुच्चितमात्मनो रूपं प्रतिज्ञातमिति नियम्यते । ततः शरीरी च कर्मयोगात् शरीर-
योग्यः ^१प्रलयकेवलः । ^२रुद्धात्मा विज्ञानकेवलः । भोक्ता सकलः । इतिशब्दोऽत्र ^३ भिन्नक्रमः,
^४इत्येवमवस्थात्रययुक्तः ^५ परिभाष्यते 'प्रतिज्ञायते' इत्यर्थः ॥

तत्र तावच्चावकदृशा मतङ्गमुनिः — 'न पशुः' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच—

न पशुर्नाममात्रेण शरीरी परिभाष्यते ॥ ५ ॥
शरीरेऽस्मिन् कुतो ह्यात्मा शरीराद्व्यतिरिच्यते ।

न हि प्रतिज्ञामात्रादर्थसिद्धिः । येन शरीरव्यतिरिक्तः पाश्यः शरीरसंबन्धितया आत्मा
अस्तीत्युच्यते । तर्हि नास्तीत्यपि ^१कुतः, प्रमाणाभावात् । ^२अत्र संशय एव युक्तः, ^३न यतः
शरीरेऽस्मिन्, कुत इति । ^४शरीरमेव हि द्रष्टृतया दृश्याद् घटादेः ^५भेदेनावभासमानम् अहंकारा-
स्पदत्वेन ^६आत्मव्यवहारं लोके वर्तयद् आत्मा ^७सिद्धम् ^८ । यदुक्तम् ^९ — “चैतन्यविशिष्टः ^{१०}कायः
पुरुषः” इति । तद्यदि ^{११}स एव साध्यतया ^{१२}प्रतिज्ञातः, तत्सिद्धसाधनमेव । ^{१३}अथ यः
शरीराद् व्यतिरिच्यते नित्यव्यापकस्वभावः सः ^{१४}शरीरेऽस्मिन् दृष्टृतया साध्यः, तथाभूतोऽत्र
कुतः ^{१५} । न तावत्प्रत्यक्षेण । तस्य शरीरव्यतिरेकेणानुपलब्धेरित्युक्तम् । शरीराद्वहिरणु ^{१६}मात्र-

^१ तच्छरीरजकर्म० — ऐ.

^२ प्रलयाकलः — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ रुद्धात्मादिर्या ज्ञानाकलः — ऊ; बद्धात्मा
ज्ञानाकलः — ऋ, ॠ; रुद्रमविज्ञानकेवलः
— ऐ.

^४ 'अत्र' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ इत्यवस्था० — ऐ.

^६ ०युक्ताः — ऋ.

^७ 'परिभाष्यते' इत्यत्र 'परीक्ष्यते' इति दृश्यते
— अ.

^८ प्रज्ञायते — अ.

^९ अत्र — अ; अथ — ऐ.

^{१०} 'कुतः' इत्यत्र 'कुर्वतः' इति दृश्यते — ऐ.

^{११} अतः — अ,

^{१२} न शरीरेऽस्मिन्यतः कुतः इति — ऊ, ऋ; ना
शरीरेऽस्मिन्यतः कुत इति — ऋ.

^{१३} शरीरमिति दृश्याद् — अ; शरीरमेव दृश्याद्
— आ, ई, उ, ए; शरीरतया दृश्यते घटादेः
— ऐ.

^{१४} भेदेन भासमानादहंकारा० — ऊ; भेदेन
भासमानाहंकारा० — ऋ, ॠ; भेदेन भास-
मानमहंकारा० — ऐ.

^{१५} आत्मव्यवहारः — अ, ऋ; आत्मनो व्यव-
हारं — ऋ; आत्मना व्यवहारं — ऐ.

^{१६} अत्र 'यदात्मा' इत्यधिकम् — ऋ, ॠ.

^{१७} सिद्धः — ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१८} ३. ३. ५३ तमे ब्रह्मसूत्रशांकरभाष्ये; षड्दर्शन-
समुच्चयव्याख्यायां तर्करहस्यदीपिकायां लोका-
यतमतप्रस्तावे ४५१ पृष्ठे च उदाहृतम् ।

^{१९} कार्यः — ऋ, ए.

^{२०} तदेव — ए.

^{२१} 'साध्यतया' इत्यनन्तरं 'अत्र' इत्यधिकम् — ऋ.

^{२२} अतः शरीराद् — अ.

^{२३} 'सः' इत्येतन्नास्ति — अ, ए, ऐ; 'सः' इत्यत्र
'सन्' इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} तथा कुतोऽत्र उक्तः — अ, आ, ऋ; तथा
कुतोऽत्र उक्तम् — ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} ०मात्रमप्यसं० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

स्याप्य^१संवेदनाच्च । नाप्यनुमानेन । ^२परात्मत्वप्रसङ्गात् । ^३स्वप्रकाशतत्प्रकाश्यत्वाभ्यामेव स्व-
^४परात्मनोर्भेदो यतः । कश्च तस्यानुमातेत्यपि वाच्यम् । ज्ञानं चेत्, ^५‘स एव आत्मानुमातृत्वेन
तदानीं ^६संवेदनमिति किमन्येन । ^७तच्च शरीरादव्यतिरिक्तमेव विद्यमित्युक्तम् । नाप्यागमेन
तस्यास्मान् ^८‘प्रत्यसिद्धेरिति कुतः शरीर^९व्यतिरिक्तात्मसिद्धिः ॥

ननु ^{१०}‘न शरीरस्य ^{११}द्रष्टृत्वम्, घटादिवद् भूतकार्यत्वात् । नापि द्रष्टुः शरीरत्वम्, कारणा-
न्वयाभावेन भूतकार्यत्वाभावादन्योन्यं पृथिव्यादिवत् । पृथिव्यादीनि ^{१२}‘हि परस्पर^{१३}‘मनन्वित^{१४}‘त्वा-
देव कार्यभूतानि ^{१५}‘भवद्भिरिष्यन्ते । यदुक्तम्^{१६} — “पृथिव्यापस्तेजो वायुरिति तत्त्वानि” इति
व्यतिरिक्तात्मसिद्धिरिति । अत्रोच्यते — ‘यथा’ इत्यादि ।

यथाम्बुद्वयसंयोगात्स्पन्दनादिविवर्तनम्^{१७} ॥६॥

तद्वदेव शरीरेऽस्मिन् विज्ञानं योगजं विभो^{१८} ।

तद्भावे भावात्, ^{१९}‘तदभावे ^{२०}‘वाभावाद्भि ^{२१}कार्यकारणभावनिश्चयो धूमाग्न्यादेरिव । ^{२२}‘शुक्ल-
शोणिताद्यात्मक^{२३}‘भूतविशेषसंयोगे ^{२४}‘च द्रष्टुः पुत्रादेर्भावात्, ^{२५}‘तदभावे ^{२६}‘वाभावाद् भूत^{२७}‘कार्यतया
प्रत्यक्षसिद्धत्वात् ^{२८}‘किमन्येनानुमानेन । अम्बुद्वयाणां ^{२९}‘जलकिष्वादीनां संयोगात् सुराख्यात्
^{३०}‘स्पन्दनादि^{३१}‘विवर्तनान्मदशक्ति^{३२}‘रिव ^{३३}‘निराकर्तुं शक्येति प्रथमः प्रयोगोऽत्र प्रत्यक्षनिराकृत इत्यर्थः ।

^१ ‘संवेदनाच्च’ इत्यारभ्य ‘तदानीं’ इत्यन्तं
नास्ति — ऋ.

^२ परमात्मत्व० — ऐ.

^३ स्पर्शप्रकाश० — अ.

^४ ०परमात्मनो० — अ, ए, ऐ.

^५ स एवानुमातृत्वेन — ऊ, ऋ; सा आत्मा-
नुमानत्वेन — ऐ.

^६ संवेदनादिति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^७ तच्छरीरा० अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ वेदनमित्युक्तम् — आ, ई, उ.

^९ तस्यास्माकं — ऐ.

^{१०} प्रत्यासत्तेरिति — अ; प्रसिद्धेरिति — ऐ.

^{११} ०व्यतिरिक्तात्मासिद्धिः — अ.

^{१२} नशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१३} दृष्टत्वं — आ.

^{१४} अत्र नशब्दोऽधिकः — अ.

^{१५} ०मनन्वितादेव — अ.

^{१६} ०त्वादेवाकार्य० — ऐ.

^{१७} भवद्भिरिष्यते — अ, ऋ, ऐ.

^{१८} इदं वाक्यं षड्दर्शनसमुच्चयव्याख्यायां तर्क-
रहस्यदीपिकायां ४५८ तमे पृष्ठे ‘यदुवाच
बृहस्पतिः’ इति निर्दिश्योदाहृतम् ।

^{१९} विवर्तना — मु, उ, ओ.

^{२०} विभोः — ऊ, ऋ, ए.

^{२१} तदभावः — ऊ.

^{२२} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} कार्यकरणाभाव० — आ, ई, उ.

^{२४} शुक्र० — ऊ, ऋ, ए.

^{२५} ०भूतादिभूविशेष० — आ.

^{२६} ‘च’ इत्यत्र ‘एव’ इति दृश्यते — ऐ.

^{२७} तदाभावे — ऋ.

^{२८} च भावात् — आ, ऋ.

^{२९} ०कार्यताप्रत्यक्ष० — ऊ, ऋ, ऐ; ०कार्यत्वा-
प्रत्यक्ष० ऋ.

^{३०} नानेनानुमानेन — ऊ, ऋ, ए.

^{३१} जलकम्बवादीनां — अ, आ, ई, उ, ए.

^{३२} स्पन्दनादि० ऋ.

^{३३} ०विवर्तनान्तशक्ति० — अ, आ, ई, उ;
०विवर्तं मदशक्ति० — ऊ; ०विवर्तनं मद-
शक्ति० — ऋ, ए; विवर्तान्तशक्ति० —
ए; विवर्तनां . . . दशक्ति — ऐ.

^{३४} ‘रिव’ इत्यारभ्य ‘संयोगान्मदशक्ति’ इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३५} निराकर्तुं शक्येति — ऊ, ऋ.

द्वितीयोऽप्यनेनैवाम्बुद्रव्यसंयोगान्मदशक्तिदर्शने^१नानैकान्तिकः । नात्र^२कारणान्वयो दृश्यते यतः । एतच्चोपलक्षणमन्येषा^३मध्यदृष्टकारणान्वयानां सूर्यकान्तादिलब्धजन्मनामन्यादीनां कार्याणामिति कुतो व्यतिरिक्तात्मसिद्धिः ।

^४तदुक्तम् — “मदशक्तिवद्विज्ञानम्” इति । अत एव च शरीरविनाशे द्रष्टुरपि^५विनाशात् परलोकिनोऽभावात् परलोकासिद्धिरित्युक्तम्^६—

“यावज्जीवं सुखं जीवेन्नास्ति^७ मृत्युरगोचरः ।

^८भस्मीभूतस्य शान्तस्य पुनरागमनं कुतः ॥” इति ॥

एतत्प्रतिक्षिपति सिद्धान्तवादी — ‘द्रव्यसंकरजम्’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

द्रव्यसंकरजं^९यत्तद्विज्ञानं^{१०}जलजादिवत् ॥७॥

न सर्वत्र^{११}भवेत्स्पष्टं न चैवाकुञ्चनादिकम् ।

न श्रोत्रादिपरिज्ञानं^{१२}नर्तुर्नो काल एव च^{१३} ॥८॥

सुखदुःखं^{१४}विवेकित्वं न गतिर्दृष्टिरेव च^{१५} ।

यत्तावदुक्तम् — कारणान्वयाभावेऽपि^{१६}जलजादि^{१७}द्रव्यजमदशक्तिवत् तद्भावभावित्वात्,^{१८}शुक्लशोणितादिद्रव्यसंकरजं^{१९}द्रष्टृस्वभावं विज्ञानं सिद्धयतीति । तन्न^{२०}, तद्भावभावित्वस्यास्माकमसिद्धेः । कुतः ? यतः सर्वत्र भवेत् ।

यस्य हि^{२१}यत्राभावः सिद्धः, सः विशिष्टवस्तुसंनिधाने तत्र भवन् तत्सादृश्याभावेऽपि^{२२}तत्कार्यतया सिद्धयति; सूर्यकान्तादेर्वह्मचादिवन् ।^{२३}न तु तत्र भावसंभावनायाम् ।^{२४}तदानीं ह्या-

— ओ.

^१ नानैकान्तिकत्वात् — अ; नानैकान्ति-
कत्वात् — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ कारणान्वयस्य यो दृश्यते — अ; प्रकरणा-
न्वयो — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ मन्यदृष्टं — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ यदुक्तम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ ब्रह्मसूत्रशांकरभाष्ये [३.३. ५३] उदाहृतम् ।

^६ नाशात् — ऐ.

^७ लोकिनामभावात् — अ, ए, ऐ; लोका-
नामभावात् — आ, ई, उ.

^८ योगवासिष्ठे ६ उत्तरार्धे १००.२.

^९ यावज्जीवेत्सुखं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} मृत्योरगोचरः — ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{११} भस्मभूतस्य — अ, ऐ.

^{१२} तत्तद्विज्ञानं — ओ.

^{१३} मनुजादिवत् — ऊ, ऋ, ॠ; जलजादिवत्

^{१४} भवेत्स्पष्टं — ऊ, ऋ; भवेत्प्रष्टं — ऋ.

^{१५} द्रष्टुर्नो — मु, उ; न दत्तः कालः — ऊ,
ॠ, ॡ.

^{१६} वा — मु, उ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} विवेकित्वं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} वा — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} जलादिः — अ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२०} द्रव्यमदः — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} शुक्रं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} द्रष्टुः स्वभावं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२३} तत्र — ऊ.

^{२४} तद्भावभावित्वं — ऐ.

^{२५} यत्राभावसिद्धिः — ऐ.

^{२६} तत्कार्यतायाः — ऐ.

^{२७} ननु तत्र — अ, ऐ.

^{२८} तदिदानीं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

लोकादिसंनिर्घां घटादिवत् तदभिव्यङ्ग्य एव सिद्धयति । न तत्कार्यः । व्यापकत्वेन च ग्राह-
कात्मनस्तत्रापि भावः संभाव्यत इति । 'आलोकादिना घटादेरिव तद्भावे व्यक्तिरेव सिद्धयति ।
न तृप्तिरिति कुतो भूतकार्यता ।

ननु गुक्लशोणितसंयोगात् प्राक् तत्र तस्यानुपलम्भान्मृत्पिण्डावस्थायां घटादेरिव सत्त्वम-
सिद्धमेव । तदपि न । यतः 'स्पष्टं कृत्वा येन रूपेण तत्सिद्धं, तेनैव रूपेण 'स्वसंवेदनात्मना
तत्रास्माभिः^१ संभाव्यते । न त्वत्यन्तासिद्धेनेन्द्रियालम्बनेन । अतीन्द्रियादिवदनुपलम्भ्यस्वभावत्वाद्,
देवदत्तयज्ञदत्तयोरिव च स्वसंवेदनेन 'स्वसंवेदान्तरा^२ संवेदानां तत्र 'प्रागुक्तसिद्धिरेव ।

अथ 'तत्र प्राक् सत्त्वमप्यस्य कुतः । तर्हि संशय एवेति न युष्मत्पक्षसिद्धिः ।

किं चानुमानतो 'निश्चयाच्चेत्युच्यते — 'न चैवाकुञ्चनादिकम्' इति । 'प्राणिनां स्थान-
करणादेश्च आकुञ्चनं^३ प्रसारणाद्यं कर्म हिताहितं स्मरणाविनाभावि व्यवहारकाले सिद्धमिति, बाला-
नामपि तद् दृश्यमानं 'स्वकारणमनुभवस्मरणं शमयतीति, 'शुक्लशोणितसंयोगात् प्रागप्यनुभवितुः
सत्त्वसिद्धिः । अन्यथा 'कारणाभावाद् नैवाकुञ्चनादिकं भवेत्तेषां बालानामिति ।

न चैतस्य^४ 'क्षुतजृम्भादेरिव वस्तुशक्त्यैव भवतः, 'तत्कारणमनाशङ्कनीयम् । प्रयत्न^५ विशेष-
पूर्वकत्वेनोपलब्धेः । यदाहुः^६ —

"प्रेरणाकर्षणे वायोः प्रयत्नेन विना कुतः" इति ।

"न चानवगमपूर्वः प्रयत्नः संभवति । 'बालानामपिह 'तीव्रतमं^७ रोदनानुमितमुवाद्युप^८ शमन-

^१ ०स्मरणं विनाभावि — अ.

^२ अत्र 'तत्र भवः सत्त्व' इति अ कोशे, तत्र
भवत्सत्त्व' इति आ, ई, उ, ए, कोशेषु,
'तत्र संभवसत्त्व' इति ऐ कोशे च अधिकम् ।

^३ अत्र 'ननु'शब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ 'तद्भावे' इत्यारभ्य 'घटादेरिव' इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ स्फुटं — अ.

^६ स्वयं वेदनात्मना — अ.

^७ तत्रास्माभिः — अ, ई, उ, ए, ऐ; तत्रापि—आ.

^८ ०लम्बनेन — ऊ, ऋ.

^९ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ.

^{१०} ०संवेदानान्तरां — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ,
ॠ, ऐ; ०संवेदानां तत्र — ए.

^{११} ०संवेदनं न तत्र—अ; ०संवेदना न तत्र—ऐ.

^{१२} प्रागुक्तसिद्धिरेव — ए.

^{१३} तत्प्राक् — ऐ.

^{१४} निश्चयश्चेत्युच्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} प्राणिना स्थानं — ई, उ; प्राणापानादौ
नास्थानं — ऊ; प्राणापानादौ स्थानं —
ॠ, ॡ.

^{१६} प्रसादनाद्यं — आ, ई, उ.

^{१७} स्वकारणानामनुभवः — ऋ; स्वकारणा-
नामनुभावः — ऋ.

^{१८} शुक्रं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} कारणान्तराभावाद् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} नैतस्य च — ऊ; न च तस्य च — ऋ, ॠ.

^{२१} क्षुवाजृम्भां — अ, ए, ऐ; क्षुधजृम्भां —
आ, ई, उ; क्षुत् जृम्भां — ऊ.

^{२२} तत्कारणत्वमाशङ्कनीयम् — ऊ, ऋ; तत्-
कारणत्वमाशङ्कनीयम् — ऋ; तत्कारणं ना-
शङ्कनीयम् — ऐ.

^{२३} ०विशेषकत्वेनोप० — ऐ.

^{२४} प्रमाणवातिकम् २. ५३.

^{२५} न च ननु भवमपूर्वः — ऋ; न च ननु
भवनियमपूर्वः — ऋ.

^{२६} '०भवति' इत्यारभ्य '०परिहारेण तृप्तिः'
इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{२७} बालानामपि हि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८} तीव्रतरं — ऋ ॠ.

^{२९} रोदनानुमितं — ऊ, ऋ, ॠ; रोदनो-
न्मितं — ऐ.

^{३०} ०शमार्थितया — ऊ, ऋ, ॠ.

समर्थतया स्तनाक्षीरं तदहर्जितानामपि प्रयत्नविशेषेण प्राणापानोपरोध^{१०} रक्षापूर्वमाकर्षतां, वमनादि-
परिहारेण तृप्तिलक्षणफल^{११} प्राप्तिं^{१२} यावच्च निगिरतां^{१३} दर्शनात्, हिताहितस्मरणावगमपूर्वकत्वं^{१४}
‘प्रयत्नादेरवगम्यते’ इति^{१५} कुतोऽस्य वस्तुशक्त्यैव भावः।^{१६} क्षुतजृम्भादीनां तु, केशनखवृद्ध्या-
दीनामिव अवगमपूर्वकत्वेन प्रवृत्त्यदृष्टैर्युक्त एव वस्तुसामर्थ्येनोद्भवः। न त्वाकुञ्च^{१७} नादेरिति,
^{१८} तदन्यथानुपपत्त्यैव जन्मनः पूर्व^{१९} द्रष्टृसिद्धिः। तदिदमाहुः^{२०}—

“आद्यः करणविन्यासः प्राणस्योर्ध्वं समीरणम्।

स्थानानामभिधातश्च^{२१} न विना पूर्ववेदनाम्” ॥ इति।

किं च — “न श्रोत्रादिपरिज्ञानम्” इति भवत्पक्षे^{२२} हि शरीरादभिन्नोपादानत्वात् चक्षुःश्रोत्रा-
देरपि^{२३} इन्द्रियवर्गस्य द्रष्टृत्वप्रसङ्ग इति, रूपादिदर्शनान्यथानुपपत्तिसिद्धिं^{२४} न^{२५} श्रोत्रादीनां
करणत्वज्ञानं भवेत्। अनेनानुमानेन^{२६} विरोध इत्यर्थः। अथ तद्विरोधपरिहाराय श्रोत्रादीनामद्रष्टृत्वेन
करणत्वमेवाभ्युपगम्यते।^{२७} तर्हि एकोपादानत्वाच्छ्रोत्रादिवत्^{२८} शरीरस्याप्यद्रष्टृत्वमिति द्रष्टृन्तरसिद्धिः।
कश्चात्र^{२९} दृष्टो हेतुः^{३०} विज्ञानस्य^{३१} भवद्भिरिष्यते।^{३२} ननु स्त्रीपुरुषसंबन्ध^{३३} सिद्धशुक्ल-
शोणितसंयोग एव। न। तद्भावेऽपि असकृन्नोत्पद्यते^{३४} यतः। यद्येवं तदभावेऽपि^{३५} नैवोत्पद्यते।
सत्यम्। अत एवास्य कारणान्तर^{३६} मपेक्षणीयमनुमापयति रूपा^{३७} लोकमनसां संनिधाविव^{३८} अनुत्पद्यमानं

^{१०} उपत्तिसिद्धेः — अ, आ, ई, उ, ए; ०पत्त्यो-
क्तिसिद्धेः — ऐ.

^१ ० रक्षां पूर्व० — आ, ऊ, ऋ.

^२ ० प्राप्तिः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए.

^३ यावन्निगिरतां — ऊ, ऋ, ॠ; यावच्च
निगिरतां — ऐ.

^४ दर्शनाद्वि हितस्मरणा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ प्रयत्नादेव गम्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ कुतोऽस्या वस्तु० — अ.

^७ क्षुधाजृम्भादिकं तु — अ; क्षुधजृम्भादीनां

तु — आ, ए; क्षुधं जृम्भादीनां तु — ई, उ;

क्षुधाजृम्भादीनां तु — ऐ.

^८ ० सामर्थ्येनोद्भावः — ऐ.

^९ ० नादेरिति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} तद्वथानुप० — आ.

^{११} दृष्टसिद्धिः — ई, उ; द्रष्टृसिद्धिः — ऊ,
ॠ, ॡ; दृष्टिसिद्धिः — ऐ.

^{१२} वाक्यपदीये — १. १२२.

^{१३} ० घाताच्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} पूर्ववेदिनाम् — आ; पूर्वचेतनाम् — ऊ, ऋ,
ॠ; शब्दभावनाम् — वाक्यपदीयपाठः।

^{१५} हिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} ० श्रोत्रयोरपि — अ.

^{१७} रूपदर्शनाद्यन्यथा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} ‘न’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} ‘श्रोत्रादीनां’ इत्यारभ्य ‘तद्विरोधपरिहाराय’
इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{२०} ‘अनुमानेन’ इत्यत्र ‘अनुमाने’ इति दृश्यते —
ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} ‘तर्हि’ इत्यत्र ‘तस्य’ इति दृश्यते — ए.

^{२२} श्रोत्रवत् — ए.

^{२३} कश्चासां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ‘विज्ञानस्य’ इत्यत्र ‘विज्ञाने’ इति दृश्यते —
ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} पूर्ववद्भिरिष्यते — अ.

^{२६} न तु — ऋ, ऐ.

^{२७} स्त्रीसम्बन्ध० — अ.

^{२८} ० सिद्धः शुक्ल० — आ, ई, उ, ए; ० सिद्धशुक्र०
— ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९} ० नोपपद्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०} नैवोपपद्यते — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३१} ० मपेयमनु० — अ.

^{३२} ० लोकमनसां — ऋ, ॠ.

^{३३} अनुत्पाद्यमानं — आ, ई, उ, ए, ऐ; अनुप-
पद्यमानं — ऊ, ऋ, ॠ.

^१चक्षुर्लक्षणं चक्षुर्विज्ञानम् । तच्चान्न सदृशत्वाद् ^२द्रष्टृरूपमेवानुभाषयतीति, जन्मनः प्रागपि तत्सिद्धिः ।

ननु “^३दृष्टे सति नादृष्टकल्पना युक्ता” इति, “तत् कारणान्तरं दृष्टमेवात्र भवेद् ऋतुलक्षणम् । ऋतौ उपगच्छतोहि ^४स्त्रीपुरुषयोः पुत्रादि ^५चेतनात्मकं कार्यं दृष्टं यतः । अत्रोच्यते — “^६नर्तुः” इति ऋतुर्न भवेदत्र ^७कारणम् । तद्भावेऽपि असकृत् स्त्रीपुरुषयोरुपगच्छतोस्तत्कार्यस्यादर्शनादिति^८, प्राग्वदेव ^९ततोऽप्यन्येन कारणेन भवितव्यमिति ।

तदपि तर्हि ^{१०}दृष्टं कालात्मकमेव शीतातपादिमहाभूतरूपं कारणमस्तु । न त्वदृष्टमिति । तत्राप्युच्यते — “नो काल ^{११}एव च” इति । नो निषेधे । तस्यापि ^{१२}हि स्त्रीपुरुषसंबन्धस्यैव^{१३} ऋतोरिव^{१४} सर्वदा भावात् सर्वदा चेतनकार्योत्पत्तिप्रसङ्गः । न चोत्पद्यते । तस्मान्न काल एव भवेत् कारणम्, ऋतुर्वा, अन्यो वा कश्चिद् व्यभिचारादिति, ^{१५}पारिशेष्यात्तद् द्रष्टृरूपमेव सिद्धयतीति द्रष्टुरनादित्वसिद्धिः ।

किं च “^{१६}सुखदुःखविवेकित्वम्” इति, ^{१७}यदि शरीरमेव द्रष्टृस्वभावं भवेत्, ततः सकलद्रष्टृणां परशरीरप्रत्यक्षत्वे तद्द्रष्टृस्वरूपस्यापि प्रत्यक्षत्वात्, तद्गतसुखदुःखरागद्वेषादेरपि विवेकित्वं प्रत्यक्षताप्योन्यं भवेत्, तदभेदात् । न च भवति । ततो न शरीरमेव द्रष्टृ । किं तु ततो^{१८}ऽन्य एवेति ।

किं च “न गतिः” इति, यद्वि यदात्मकं तत् ^{१९}तस्मिन्नेव स्थितम् । नान्यत्र गच्छति^{२०} । अग्नेरिवौष्ण्यम् । यत्तु गच्छति न तत् तदात्मकम् । ^{२१}यथा अयःपिण्डावस्थायामग्निर्^{२२}रूपं नायःस्वभावं गच्छति । ^{२३}गच्छति च पञ्चतावस्यायां ^{२४}शरीराद् द्रष्टृत्वमिति न ^{२५}तत्स्वभावः ।

^{२६}अत्र वाशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७}पारिशेष्याद्दृष्टं — अ; पारिशेष्याद्दृष्टं — आ, ई, उ, ए; पारिशेष्याद्दृष्टं — ऐ.

^{२८}‘यदि शरीरमेव’ इत्यारभ्य ‘न शरीरमेव द्रष्टृ’ इत्येतत्पर्यन्तभागस्य स्थाने अधोनिर्दिष्टप्रकारेण मातृकासु पाठभेदो दृश्यते — ‘यदि सुखदुःखविवेकित्वं तदन्यशरीरमेव हि द्रष्टृ’ — अ; ‘यदि सुखदुःखविवेकित्वं तदा न शरीरमेव द्रष्टृ’ — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२९}ऽन्यदेवेति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०}तस्मिन्नवस्थिते नान्यत्र — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; तस्मिन्नेव स्थितो नान्यत्र — ऊ.

^{३१}अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३२}यथा यत्पिण्डां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३३}रूपताया अतस्त्वभावत्वाद्गच्छति । — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३४}‘गच्छति च’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३५}‘शरीराद्’ इत्यत्र ‘न शरीरे’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३६}तत्स्वभावम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^१चक्षुर्विज्ञानं चक्षुर्लक्षणम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२द्रष्टृः रूपं — अ.

^३लौ० न्यायसाहस्री — पृ० १९७.

^४‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^५‘स्त्रीपुरुषयोः’ इत्यारभ्य ‘असकृत्’ इत्यन्तं नास्ति — आ, ई,

^६चेतनात्मकार्यं — ऐ.

^७न तु ऋतुर्भवेत्तत्र — उ.

^८‘अत्र’ इत्येतन्नास्ति — ऊ.

^९कारणान्तरभावेऽपि — अ, उ; कारणान्तरभावेऽपि — ऋ; कारणान्तरभावेऽपि — ए, ऐ.

^{१०}कार्यस्य दर्शनादिति — उ.

^{११}ततोऽप्यनेन — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२}दृष्टे कालात्मकं — ऋ; दृष्टकालात्मकं — ऐ.

^{१३}एवेति — ऋ, ॠ, ऐ.

^{१४}हिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५}संबन्धस्यैव — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

किं च — “वृद्धिरेव च” इति, यस्य ^१यदात्मकत्वं ^२तस्य तद्वृद्ध्या वृद्धिः; ^३अग्निवृद्धयेव दाहकत्वस्य। ^४यदि शरीरस्य “द्रष्टृस्वभावत्वं” स्यात्, ततस्तस्य ^५मांसपायसादिना वृद्धौ “द्रष्टुरपि वृद्धिः” स्यात्। न च वर्धते। तस्मान्न तदात्मकमिति ॥

अत्र ^१श्लोकभागेन परामिप्रायः — ‘वृद्धिः’ इति।

“वृद्धिश्चेद्वृष्मणा”

अथोच्यते। दृश्यते एवान्नपरिपाकेन^{१०} शरीरवृद्ध्या ^{११}बालानां ज्ञानवृद्धिरिति कथं न ^{१२}तयोर्भेदः।

^{१३}अत्रोच्यते — ‘कस्माद्धास’ इत्यादि।

^{१४}“कस्माद्धासो ^{१५}वैधर्म्यतः स्थितः ॥९॥

यो हि यद्वृद्ध्या ^{१६}वर्धते, यद्धासेन च ^{१७}हसति^{१८}, स तस्य स्वभावः, वह्नैरिवौष्ण्यमित्युक्तम्। यदि च शरीरस्वभावमेव ^{१९}चेतन्यं स्यात्, तत् कस्मात् ^{२०}कारणात् ह्रासो वैधर्म्यतः स्थितः। यत् करचरणच्छेदादिना शरीरस्य ^{२१}ह्रासेऽपि^{२२} न ^{२३}चेतन्यस्य ह्रास इति। अत एव तद्धासे ह्रासादर्शान्न तत् तदात्मकमिति।

यद्वा एवं तादात्म्ये सति शरीरवृद्ध्या महाकायानां ज्ञानवृद्धिर्भवेत्। ह्रस्वकायानां तु ज्ञान-ह्रास इति। कस्माद्धासो वैधर्म्यतः ^{२४}स्थितः। स्वल्पकायानामपि केषांचिन्महामतीनां दर्शनात्, ततो न ^{२५}तदात्मकमिति।

^१ यदात्मकं — अ.

^२ तद्वृद्ध्या तस्य वृद्धिः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ अग्निविवृद्धयेव — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ ‘यदि’ इत्यत्र ‘तदिदं’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ द्रष्टृत्वस्वभावं — आ, ए; द्रष्टृत्वस्वभावं — ई, उ; द्रष्टृत्वस्वभावं — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ अत्र ‘यदि’ इत्येतदधिकम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ श्वासश्चयश्वादिना वृद्धौ — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ द्रष्टु ... गमवृद्धिः — ऊ; द्रष्टृधिगमवृद्धिः — ऋ. द्रष्टृत्वगमवृद्धिः — ॠ.

^९ श्लोकविभागेन — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} ‘अन्नपरिपाकेन’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} बालादीनां — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} तयोर्भावः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} तत्रोच्यते — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} कस्माद्धासौ — ओ.

^{१५} वैधर्मतः — ऊ, ऋ; वैधर्मता — ओ.

^{१६} वर्तते — ऐ.

^{१७} हसते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} चेतनं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} ‘कारणात्’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२१} ह्रासोऽपि — ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{२२} अत्र ‘चेतनस्य ह्रासः’ इत्यधिकम् — ऋ.

^{२३} चेतनस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} सिद्धः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} तदात्मत्वमिति — अ, आ, ई, उ, ए.

यत्तु बालानां शरीरवृद्ध्या ज्ञानवृद्धिर्दृश्यते इत्युक्तम्^१। तदभि^२व्यक्तिपक्षेऽप्युपपद्यते एव। अभिव्यञ्जकानामपि प्रदीपादीनां^३ वृद्ध्या वृद्धिदर्शनात्।

कथं तर्हि शरीरोपघातादिना मोहोदयः। धनोपघातादिनेव तदभिनिवेशात्। सिंहशार्ङ्गादि-
शोणितादि^४दर्शनेनापि कातराणां मोहादिदर्शनात्। न च तत्र तादात्म्यमिद्विः॥९॥

इतश्च न शरीरस्य द्रष्टृत्वम् — 'अक्षाणामप्रवृत्तत्वाद्' इत्यादि।

अक्षाणामप्रवृत्तत्वात्प्रवृत्तत्वाच्च युक्तितः।

व्यवहाराच्च^५ साटोपात्प्रतिज्ञायाश्च लक्ष्यते^६॥१०॥

यस्मात्सत्यपि संयोगे कीर्त्यते पञ्चतां^७ गतः।

अक्षाणां देवनहेतुत्वादिन्द्रियाणामिव^८ शरीराणामपि। युक्तित इति युक्तिः^९ अहापोहात्म-
कस्तर्कः, ततो हेतोः।^{१०} प्रियतमालिङ्गनादौ तेषां प्रवृत्ति^{११} निवृत्तिस्वभावत्वं यत् सिद्धं, तत्करण-
त्वेन तेषां^{१२} सिद्धेः, तद्व्यतिरिक्तः^{१३} परामर्शकात्मको द्रष्टा लक्ष्यते। न हि करणमेव कर्तृ-
स्वरूपं संवेद्यते यतः।

किं च^{१४} व्यवहाराच्च अटनभ्रमणादिकाच्छरीरहेतुत्वेन सिद्धात्^{१५} तद्व्यतिरिक्तो द्रष्टा लक्ष्यते।
शरीरस्य तदानीं^{१६} करणत्वेन संवेदनात्।

अपि च प्रतिज्ञा^{१७} साध्यार्थनिष्ठा मतिः, तथा हि तीव्रतराभिनिवेशतोऽभिमततरवस्तुभावना-
निष्ठानां शरीराणि काष्ठ^{१८} कुड्यादिप्र^{१९} ख्याप्येवानुभूयन्ते। यस्मात् सत्यपि^{२०} वृद्ध्या संयोगे कीर्त्यते

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. ९ पू० वृत्तौ।

^२ व्यक्तपक्षे० — ऋ, ऋ.

^३ प्रदीपानां — ऋ, ऋ.

^४ वृद्धचवृद्धि० — अ; विवृद्ध्या तद्वृद्धि० —
ऊ, ऋ, ऋ.

^५ तदभिधानात् — ऊ, ऋ, ऋ.

^६ सिंहशोणितादि० — ऊ, ऋ, ऋ.

^७ दर्शनेऽपि — ऐ.

^८ वृत्तित्वात्प्रवृत्तत्वाच्च — ऊ, ऋ, ऋ;

वृत्तत्वात्प्रवृत्तित्वाच्च — ऐ.

^९ व्यवहारश्च — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१०} प्रतिज्ञा या च लक्ष्यते — सु.

^{११} गताः — ऊ, ऋ, ऋ, ओ; गतैः — ऐ.

^{१२} शरीराणामिति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} अहापोहात्मक० — ऐ.

^{१४} प्रियतमादौ — अ.

^{१५} 'निवृत्ति' इत्येतन्नास्ति — आ, ऋ.

^{१६} ततः करण० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{१७} सिद्धः — ऋ.

^{१८} परामर्शकात्मको — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.
ऋ, ए; परामर्शकात्मको — ऐ.

^{१९} स्वभावं — ऐ.

^{२०} व्यवहारोच्चाटन० — अ, ऋ; व्यवहारोच्चा-
टन० — ऋ; व्यवहाराच्च नटन०
— ऐ.

^{२१} 'तद्' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} करणत्वेनैव — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२३} साध्यार्थद्रष्टा — अ, आ, ई, उ, ऐ; साध्यार्थ-
द्रष्ट्या — ए.

^{२४} तथा हीति प्रियाभि० — अ; तथा तीव्र-
याभि० — आ; तथा हि तीव्रयाभि० —
ई, उ; तथा हि तीव्रतराभि० — ऊ; तथा
हि तीव्रतरयाभि० — ए; तस्या अतिवृत्त-
याभि० — ऐ.

^{२५} कुण्डादिप्र० — अ, कुड्यप्र० — ऋ, ऋ.

^{२६} ख्याप्येवानु० — ऊ; ऋ, ऋ, ऐ.

^{२७} बुद्धिसंयोगे — ऊ, ऋ, ऋ; बुद्ध्यादिसंयोगे
— ऐ.

पञ्चतां गत इव तदानीं ^१पुरुष इति, कथं न ^२द्रष्टृव्यतिरेकः । यदाहुः^३ —
 “यदा स तीव्राञ्शब्दादीन्देही शीतातपादिकान्” ।
 गतासुरिव नो वेत्ति ज्ञेयो ^४युक्तस्तदा ^५पुमान् ॥” इति^६ ॥

प्रकरणार्थोपमंहारः — ‘न तत्र’ इत्यादि ।

न तत्र स्वल्पमप्यस्ति विज्ञानं मुनिपुङ्गव ॥११॥

अतश्च ‘प्रागुक्तैहेतुभिः’^७ तत्र ^८देहे ^९धर्मिणि न ^{१०}स्वल्पमपि^{११} विज्ञानमस्ति^{१२} । नैवास्ती-
 त्यर्थः ॥११॥

अनुभवेनापि शरीराद्व्यतिरिक्तो ^{१३}द्रष्टा अर्थसिद्ध इत्युच्यते — ‘भोक्ता भोग्यस्य’ इत्यादि ।

भोक्ता भोग्यस्य ^{१४}संसिद्धो नाङ्गुल्यग्रेण कुत्रचित् ।

^{१५}स्वाग्रं वै शक्यते ^{१६}स्पृष्टं ^{१७}तदुद्भूतात्मवर्त्मना ॥१२॥

भूतानां रचना ^{१८}भोग्या पक्षेऽस्मिन्भवतः स्थिता^{१९} ।

अयमर्थः — शरीरघटयोस्तुल्ये ^{२०}विषयत्वे कस्माद् भवद्भिः शरीरमेव^{२१} द्रष्टृस्वभावमित्युच्यते ।
 न तु घटाद्यपीति । ^{२२}तस्य ^{२३}घटादिकाद् ग्राह्याद् भेदेन ^{२४}भोक्तृतया ग्राहकत्वेन ^{२५}भासनादिति चेत् ।

^१पुरुषा इति — ऋ, ऋ.

^२द्रष्टः । ततोऽतिरेकः — अ, आ, ई, उ, ऐ ;

द्रष्टं ततोऽतिरेकः — ऐ.

^३आकरो न लभ्यते ।

^४यदा सति प्राक् शब्दादीन् — अ, ऐ.

^५युक्तस्तदा — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६‘पुमान्’ इत्यत्र ‘प्रति’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^७इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^८मतङ्गं विद्यां — ६. ७ उ० — ११ पृ० वृत्तौ ।

^९‘हेतुभिः’ इत्यत्र ‘हेतुः’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१०}‘देहे’ इत्यत्र ‘शरीरे’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^{११}‘धर्मिणि’ इत्यत्र ‘हेतुधर्मिणि’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१२}स्वरूपमपि — अ, ऐ.

^{१३}अत्र ‘अस्ति’ इत्यधिकम् — ऋ.

^{१४}विज्ञानमपि ज्ञानमस्ति — अ.

^{१५}द्रष्टोऽर्थः सिद्ध उच्यते — अ ; द्रष्टा सिद्ध

इत्युच्यते — ऊ, ऋ, ऋ ; द्रष्टोऽर्थसिद्ध इत्यु-
 च्यते — ऐ.

^{१६}संसिद्धौ — मु, उ, ऐ.

^{१७}अग्रं वै — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८}स्पृष्टं — मु, उ.

^{१९}तत्तु भूतात्म० — मु० पाठान्तरम्, उ.

^{२०}भोग्यपक्षे० — ऋ.

^{२१}भवति स्थिता — मु, उ ; भवति स्थिताः
 — ऐ ; भवता स्थिता — ओ.

^{२२}विषये — अ ; विज्ञानविषयत्वे — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२३}‘एव’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४}‘तस्य’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ ; ‘तस्य’
 इत्यत्र ‘यस्य’ इति दृश्यते — ई, उ, ए, ऐ.

^{२५}‘घटादिकाद्’ इत्यारभ्य ‘मृदुकर्कशात्मना’
 इत्यन्तं नास्ति — ई, उ ; ‘घटादिकाद्’ इत्यत्र
 ‘घटाद्’ इति दृश्यते — अ, आ, ए, ऐ.

^{२६}‘भोक्तृतया’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२७}भावनादिति — ए.

यद्येवमनेनैव न्यायेन शरीरस्याप्यन्तःस्पर्शनेन^१ शूलाद्यात्मना, बहिश्च^२ मृदुकर्कशाद्यात्मना ग्राह्यत्वसिद्धेः भोग्यस्य^३ भूतो भोक्ता अन्यो^४ रागद्वेषेच्छाश्रयभूतः^५ स्वसंवेदनसिद्धो^६ न प्रतिक्षेप्य इति व्यतिरिक्तात्मसिद्धिः। न च भोग्य एव शरीरात्मको भोक्ता भविष्यतीति वाच्यम्। घटादेरपि प्रसङ्गात्। अङ्गुल्यग्रेण स्वाग्रंस्पर्शवत् स्वात्मनि क्रिया^७ विरोधाच्च।

^१तस्मादपरमत्र चार्वाकपक्षे^{११} व्यवस्थितस्य^{१२} भवतः^{१३} इदं वक्तुमुचितम् — ^{१४}तदुद्भूतात्मवर्त्मना इति, तेभ्यो भूतेभ्य^{१५} एव^{१६} उद्भूतमात्मनो वर्त्मन^{१७} यद्^{१८} द्रष्टृस्वभावं विज्ञानं, तेन भूतानां पृथिव्यादीनां रचना^{१९} शरीरादिका भोग्या इति। न तु शरीरमेव द्रष्टृस्वभावमिति।

^{२०}एवं च^{२१} पूर्वनिषिद्धं^{२२} भूतोद्भवाभ्युपगमेऽपि द्रष्टुः^{२३} शरीरादिव्यतिरेको^{२४} ऽनुभवसिद्धोऽत्र प्रतिपादितः॥

^{२५}तथा हि — ‘ज्ञानं ज्ञेयं च’ इत्यादि।

ज्ञानं ज्ञेयं च ज्ञाता च विभक्तानि पृथक् पृथक्॥१३॥

ततश्च अनुभवेनैव^{२६} शरीरम् अन्तः शूलाद्यात्मना, बहिश्च^{२७} मृदुकर्कशाद्यात्मना स्पर्शनेन ज्ञेयम्, तज्ज्ञाता च रागद्वेषेच्छाश्रयभूतो द्रष्टा, ज्ञानं च^{२८} तद्विषयमिति, परस्परविभक्तानि त्रीणि सिद्धानीति व्यतिरिक्तद्रष्टृसिद्धिः॥१३॥

^१ ०प्यन्तः स्पर्शने-अ; ०प्यन्तज्वरस्पर्शनेन-ऐ.

^२ ‘शूलाद्यात्मना’ इत्येतन्नास्ति — ऋ, ऋ.

^३ मृदुकर्कशाद्यात्मना — अ, आ; ‘मृदुकर्कशाद्यात्मना’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^४ यतो — अ, ई, ऐ.

^५ भोक्तुरन्यो — उ.

^६ रागद्वेषेच्छाश्रय० — अ, ऊ, ऋ.

^७ ०सिद्धौ — ऋ, ऋ.

^८ ‘न प्रतिक्षेप्य’ इत्यारभ्य ‘०सिद्धिः’ इत्यन्तं नास्ति — अ, ई, उ.

^९ स्पर्शवस्त्वात्मनि — ऋ.

^{१०} ०विशेषाच्च — अ, ई; ०विरोधश्च — उ.

^{११} तस्माद्यदि परमत्र — आ, ऋ, ऋ, ए, ऐ; तस्मादिति परमत्र — उ.

^{१२} अवस्थि० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१३} भगवतः — अ, आ, ई, ऊ, ऋ, ऋ.

^{१४} इति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} तद्भूतात्म० — अ, ई, उ.

^{१६} एवम् — आ.

^{१७} उद्भूतामात्मनो वर्त्मनि यद् — अ, ई; उद्भूतमात्मनो वर्त्मनि यद् — आ, उ, ऊ; उद्भूतमात्म-

वर्त्मनो यद् — ऋ, ऋ; उद्भूतमात्मवर्त्मनो यद् — ए.

^{१८} अद्रष्टृस्वभावं — अ, आ, ई; द्रष्टृस्वभावं —

ऋ; द्रष्टुः स्वभावं — ऐ; ‘द्रष्टृस्वभाव’ इत्यारभ्य ‘०भ्युपगमेऽपि द्रष्टुः’ इत्यन्तं नास्ति — ऋ.

^{१९} शरीरादिकभोग्या — ऊ, ऋ.

^{२०} ‘एवं च’ इत्यारभ्य ‘मृदुकर्कशाद्यात्मना’ इत्यन्तं नास्ति — ई.

^{२१} मतङ्ग विद्या० ६. ७ उ०-९ पू० वृत्तौ; पूर्व निषिद्ध० — ऋ.

^{२२} ०भूतोद्भवाद्यभ्युप० — ऋ.

^{२३} शरीरादेर्व्यतिरेको० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२४} ०ऽनुभवः सिद्धोऽत्र — अ, आ; ०ऽनुभवेन सिद्धोऽत्र — ऐ.

^{२५} यथा हि — अ, उ.

^{२६} शरीराद्यन्तशूला० — उ.

^{२७} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२८} ‘मृदुकर्कशाद्यात्मना’ इत्येतन्नास्ति — उ, ऊ, ऋ, ऋ, ऐ; ‘मृदु’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{२९} तद्विषयनियतिः परस्पर० — अ; तद्विषयनियतिः परस्पर० — आ, ई, उ, ए; तद्विषयनियतमिति परस्पर० — ऐ.

ननु “हृत्यात्मानम् आत्मना” इतिवदत्र कल्पितत्वात् ज्ञातृज्ञेयभेदस्य, कुतस्ततो व्यतिरिक्त-
ज्ञातृसिद्धिरिति । तदयुक्तम् । यतः — ‘ज्ञेयं तावद्’ इत्यादि ।

ज्ञेयं तावत्पदार्थानां यादृग्रूपं स्वकं स्वकम् ।

ज्ञानशक्तेर्यतो ज्ञातुः कर्तुश्चैव न संशयः ॥१४॥

प्रत्यक्षमपि शास्त्रेऽस्मिन् व्यपदेष्टुं न शक्यते ।

“यत्राप्यभेदः प्रमाणसिद्धः, तत्र युक्तमेव “राहोः शिरः” इतिवद्भेदस्य कल्पितत्वम् । न
तु भेदस्य प्रमाणसिद्धत्वे “राज्ञः पुरुषः” इतिवत् । ‘इह च पदार्थानाम्’ अर्थक्रियाकारिणां तावद्
‘घटादीनां यादृग्’ परस्परविलक्षणं रूपं ज्ञेयं ज्ञातृतो भिन्नं च भवद्भिः प्रत्यक्षमिष्यते; तादृगेव
यतः शरीरस्य च अन्तः शूलाद्यात्मना, वहिश्च मृदुकर्कशाद्यात्मना स्पर्शनेन ज्ञेयमसंशयं
प्रत्यक्षम् । तथा तज्ज्ञातुरपि, सुखदुःखाद्यनुभवात्मनो यादृग्रूपं ज्ञेयाद्विलक्षणमसंशयं ज्ञानशक्तेः,
कर्तुश्च यादृग्रूपं कार्याद्विलक्षणमसंशयं क्रियाशक्तेः तादृगेव यतः प्रत्यक्षम् । अतोऽत्रा-
कल्पितत्वात्तद्भेदस्य युक्तैव ततो व्यतिरिक्तज्ञातृसिद्धिः ।

एतेन ज्ञातृज्ञेययो राकारभेदानुपलम्भादिति वक्ष्यमाणशून्यवादसाधनो हेतुः प्रत्यक्षनिराकृतोऽत्र
द्रष्टव्यः ।

एवं प्रत्यक्षमपि शरीरव्यतिरिक्तस्य ज्ञातुः कर्तुश्च रूपं शास्त्रेऽस्मिन् व्यपदेष्टुं न शक्यते ।

ऐ.

१ ज्ञेयं तस्य — ऊ; ज्ञेयतास्य — ऋ, ॠ.

२ यदयुक्तम् — अ.

३ यतः इत्यत्र ‘तेन’ इति दृश्यते — अ.

४ ज्ञानशक्तिर्यतो — ऊ, ऋ, ॠ.

५ यत्र ह्यभेदः — ऊ, ऋ, ॠ.

६ कल्पितत्वात् — आ, ई, उ, ऊ, ए.

७ ननु भेदस्य — ऋ.

८ ‘इह च’ इत्यत्र ‘न च’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

९ अत्र क्रिया — ऊ, ऋ.

१० ‘घटादीनां यादृक्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

११ परस्परं विलक्षणरूपं — अ.

१२ भिन्नः — आ, ए.

१३ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

१४ प्रत्यक्षमिष्यते — ऊ, ऋ.

१५ शरीरं च — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

१६ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

१७ मृदुकर्कशात्मना — अ, आ, ई, उ; ‘मृदु-
कर्कशाद्यात्मना’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ,

१८ स्पर्शेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

१९ तच्च ज्ञातुरपि — ऊ, ऋ, ॠ.

२० दुःखानुभवाद्यात्मनो — ए.

२१ ज्ञानशक्तिः — ऊ, ऋ, ॠ.

२२ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

२३ ‘यादृग्रूपं’ इत्यारभ्य ‘असंशयं’ इत्यन्तं नास्ति
— ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

२४ क्रियाशक्तिः — ऊ, ऋ, ॠ.

२५ यादृगेव — ऐ.

२६ अतोऽकल्पित — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

२७ त्वादत्र तद्भेदस्य — ऐ.

२८ युक्त्यैव — ए.

२९ राकाराभेदानुपलम्भादिवक्ष्यमाण — आ.

३० मतङ्गं विद्यां ६. १९ उ० — २१ पू०
वृत्तौ ।

३१ ‘अत्र’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

३२ ‘एवं प्रत्यक्षमपि’ इत्यत्र ‘तदिदमपि’ इति
दृश्यते — अ.

३३ व्यतिरिक्तः तस्य — ऋ, ॠ.

३४ स्वरूपं — ऊ, ऋ, ॠ.

^१प्राक्, “^२विचारयुक्तम्” इत्यादौ शास्त्रप्रार्थनाव्याख्ये मतङ्गमुनिना विचारात्मनोऽनुमानरूपस्यैव शास्त्रस्य परमेश्वरात्प्राथितत्वात्^३ ॥

^४अतोऽवाप्यनुमानमेव परार्थं वक्तव्यमिति तदुच्यते — ‘भोगैः प्रसाध्यत’ इत्यादि ।

भोगैः प्रसाध्यते भोक्ता भोगाश्च ^५‘विविधा मताः ॥१५॥

भुज्यन्ते जायन्ते इति भोगाः काय^६वाग्व्यवहाराः, तैर्विविधैर्हसितगीतनृत्तादिभिः परशरीरे ^७‘रागी’, ^८‘वीतरागः’, स्निग्धो, ^९‘द्वेषादिधर्मयुक्तो’ वानुमीयते इति ^{१०}‘व्यतिरेकतात्मसिद्धिः’ । शरीरस्य तु द्रष्टृत्वे ^{११}‘प्रत्यक्षमेतत्सर्वं स्यादित्युक्तम्’^{१२} । ^{१३}‘अतश्चावर्कपक्षोऽत्यन्तायुक्त एवेति ॥१५॥

^{१४}अस्तु ^{१५}‘तर्हि शरीरव्यतिरेकानामिन्द्रियाणामेव द्रष्टृत्वम् । न तु तद्व्यतिरेकस्यान्यस्य’^{१६} ^{१७}‘अत्यन्तासिद्धेरेवेति’^{१८} ^{१९}‘इन्द्रियचैतनिकाः । तदप्ययुक्तं यतः — ‘अक्षार्थसंगमोत्थम्’ इत्यादि ।

^{२०}‘अक्षार्थसंगमोत्थं यद्विज्ञानं’ ^{२१}‘प्रत्ययात्मकम् ।

तेनासौ वासितात्मा तु परत्र ^{२२}‘विनिवेशयेत् ॥१६॥

वागिन्द्रियेण स्पष्टेन मनसापूरितेन तु’^{२३} ।

^{२४}‘यः प्रपञ्चोऽनुमानाख्यः सामान्यो व्यवहर्तृषु ॥१७॥

तेनानुमीयते ह्यात्मा दृग्दर्पणनिदर्शनात् ।

इन्द्रियार्थसंयोगोत्पन्नं यज्ज्ञानं संवेदनरूपं, तेनासौ शरीरव्यतिरेकत्वेन तावत्सिद्धः पुमान् आहितवासनोऽभिव्यक्तवासनो वा, परत्र पुरुषान्तरे घटमानयेत्यादिवाक्यार्थप्रतिभासकेन ^{२५}‘मनसा-

^१ मतङ्ग० विद्या० १. २८ उ०.

^२ विचारमित्यादौ — आ, ए.

^३ ‘प्राथितत्वात्’ इत्यत्र ‘प्राथितः’ इति दृश्यते — ऐ.

^४ ‘अतः’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^५ विविधाः स्मृताः — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ वाग्व्यापाराः — अ.

^७ ‘रागी’ इत्यत्र ‘विरागी’ इति दृश्यते — आ,

^८ वीतरागस्निग्धो — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ द्वेषादिभिर्धर्मयुक्तो — अ; द्वेषादिधर्मयुक्तो — आ, ई, उ.

^{१०} व्यतिरेकात्मसिद्धिः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} प्रत्यक्षमेतत्सर्वं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० ६. ७ उ० — ९ पू० वृत्तौ ‘मुखदुःखविवेकित्वं’ इत्यस्य विवरणे ।

^{१३} अतश्च पक्षो — अ.

^{१४} ‘अस्तु’ इत्यत्र ‘अथ’ इति दृश्यते — ऐ.

^{१५} ‘तर्हि’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} ‘अन्यस्य’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१७} ‘अत्यन्तासिद्धेरेवेति’ इत्यत्र ‘अत्यन्तासिद्धिरिति’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ; इतिशब्दानन्तरं ‘चेत्तदपि न’ इत्यधिकम् — अ.

^{१९} ‘इन्द्रियचैतनिकाः’ इत्यारभ्य ‘पुरुषान्तरे’ इत्यन्तं वृत्तिर्न दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} अक्षश्च संगमोत्थं — ऊ, ऋ; अर्थश्च संगमोत्थं — ऋ; अक्षार्थसंगमार्थं — ऐ.

^{२१} प्रत्ययात्मकः — ओ.

^{२२} विनिवेशयेत् — ऐ.

^{२३} च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} यत्प्रपञ्चो — ओ.

^{२५} ‘मनसापूरितेनेति’ इत्यत्र ‘न तेनेति’ इति दृश्यते — अ.

पूरितेनेति ^१वक्ष्यमाणावधानादिकार्यसिद्धान्तःकरणप्रेरितेन वागिन्द्रियेण शब्दात्मना ^२रागद्वेषादि-
संभ्रमाव^३ज्ञानादिकार्यव्यवहारेण दर्शयेदिति ^४शक्यार्थः; ^५नान्यथा ^६स्वाशयः परत्र निवेदयितुं ^७शक्य
इत्यर्थः। ततश्च यः असौ ^८कायवागव्यवहारात्मकः ^९प्रपञ्चयति पराशयमिति ^{१०}प्रपञ्चोऽनु-
मानाख्यः अत्र लिङ्गत्वेनोक्तः सर्व^{११}व्यवहर्तृषु सिद्धत्वात् ^{१२}सामान्यः, तेन ^{१३}इन्द्रियेभ्योऽप्यन्योऽत्र
आत्मा अनुमीयते। दृशि दर्शने स्वमुखाद्यवलोकने दर्पण^{१४}दृष्टान्तादिति।

एतदुक्तं भवति — यानि रूपाद्युप^{१५}लब्ध्यान्यथानुपपत्त्या ^{१६}चक्षुरादीनि इन्द्रियाणि ^{१७}लोके
सिद्धानि, तान्येव यदि भवद्भिश्चेतनानीप्यन्ते। तदयुक्तम्। तेषां दर्पणवत्तत्र करणतयैव
सिद्धेश्चेतन्यासंभवात्। ^{१८}यदुक्तं संगीतरपि^{१९} —

“^{२०}परापर^{२१}प्रार्थनातो ^{२२}विनाशोत्पादबुद्धितः।

इन्द्रियादेः ^{२३}पृथग्भूतमात्मानं वेत्त्ययं जनः॥” इति।

अथ ततोऽन्यानि। स एव आत्मेति ^{२४}नाम्नि विवादः। ^{२५}तत्र ^{२६}इन्द्रियचैतन्यसिद्धिः॥

किं च —

^{२७}संहतस्यास्य सर्वस्य ^{२८}शयनादेरिवान्वितः॥१८॥

भोक्ता संप्रतिपत्तव्यः स ^{२९}पुमानत्र कीर्तितः।

सर्वस्य अस्य च चक्षुरादेरिन्द्रियवर्गस्य युष्मन्मते भौतिकत्वेन, अस्मन्मते च त्रैगुण्येन ^{३०}संहत-

^१ मतङ्ग० विद्या० १८. ८०-८२ वृत्तौ।

^२ रागद्वेषादि च संभ्रमव० — ऊ, ऋ; राग-
द्वेषादि च संभ्रम० — ऋ; रागद्वेषादिसंभ्र-
ताव० — ए, ऐ.

^३ ०ज्ञानादिना कार्य० — ऋ, ऋ.

^४ शक्यार्थ — ऊ, ऋ, ऋ.

^५ ‘नान्यथा’ इत्यत्र ‘यथा’ इति दृश्यते — अ.

^६ स्वाशयं — अ, आ, ई, उ, ए; साशयं — ऐ.

^७ शक्यम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ कार्यव्यवहारात्मकः — अ; कायव्यवहारात्मकः
— आ.

^९ प्रपञ्चयति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१०} ०व्यवहर्तृसिद्धत्वात् — ऊ, ऋ, ऋ; ०व्यवहर्तृ-
त्वसिद्धत्वात् — ऐ.

^{११} ‘सामान्यः’ इत्यत्र ‘अन्यः’ इति दृश्यते —
अ.

^{१२} इन्द्रियेभ्योऽन्य आत्मा — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१३} दृष्टान्तोऽभूदिति — अ.

^{१४} ०लब्धान्यथा० — अ; ०लब्धान्यथा० —
आ, ई, उ.

^{१५} चक्षुरादीन्द्रियाणि — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} लोकसिद्धानि — ऊ, ऋ.

^{१७} तदुक्तं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} प्रमाणवातिके — २. २४८ उ० — २४९ पू०.

^{१९} परस्पर० — ऐ.

^{२०} ०प्रार्थनतो — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ, ए, ऐ.

^{२१} विनाशोत्पत्तिबुद्धितः — प्रमाणवातिकपाठः।

^{२२} ‘पृथग्भूतं’ इत्यारभ्य उत्तरत्र १९ उ०, २०,

२१ पू० मतङ्गवृत्ताबुद्धतेषु प्रमाणवातिक-

श्लोकेषु ‘मिन्नामः’ इत्यन्तं नास्ति ‘ऐ’ कोशे।

१८ उ०, १९ पू० मूलश्लोकः परं दृश्यते।

^{२३} नास्मिन् — अ.

^{२४} ‘तत्र’ इत्यत्र ‘तेन’ इति दृश्यते — अ, आ,

ई, उ, ए; ‘तत्र’ इति दृश्यते — ऋ.

^{२५} ‘इन्द्रियचैतन्यसिद्धिः’ इत्यारभ्य ‘चक्षुरादेः’

इत्यन्तं वृत्तिर्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२६} संहतस्याप्यशेषस्य — मु, उ, ऐ, ओ.

^{२७} शयनादेर्विपश्चिता — मु, उ, ओ; शयना-

देर्विपश्चिताः — ऐ.

^{२८} पुमांस्तत्र — मु, उ, ऐ, ओ.

^{२९} संहतत्वाच्च धनादेरिव — अ.

त्वात् शयनादेरिव अन्यो भोक्ता प्रतिपत्तव्यः। यो यः संहतः स म भोक्त्रर्थः, यथा शयनादिः। संहतश्च चक्षुरादीन्द्रियवर्गः। अतस्तस्यापि भोक्त्रा भवितव्यमिति इन्द्रियव्यतिरिक्त-भोक्तृसिद्धिः॥

मतङ्ग उवाच —

केचिद्विज्ञानमात्रस्य सन्तानस्य महाधियः ॥१९॥

अव्युच्छिन्नप्रवाहस्य हीयमानस्य सर्वदा ।

नात्मन्यवस्थितस्यास्य वस्तुशून्यस्य युक्तितः ॥२०॥

योऽवस्थितः सदा द्रष्टा स कथं गम्यते विभो ।

केचिद्विज्ञानमात्रस्येति। “ननु यो यः संहतः, सः संहतभोक्त्रर्थ एव, यथा शयनादिः शरीरार्थः। संहतश्च इन्द्रियवर्गः इति तेनापि संहतभोक्त्रर्थेन भवितव्यमिति प्राग् अक्षार्थ-संगमोत्थत्वेन भवद्भिरभ्युपगतस्य संवेदनात्मनो ज्ञानस्य क्रमेण नीलपीतादिपरिच्छेदरूपत्वेन सन्तानात्मतया^{१५} वक्ष्यमाणस्य संहतस्यैव युक्तितः अनेनानुमानेन द्रष्टृत्वं गम्यते। ततश्च यो ज्ञानस्यास्य द्रष्टा सर्वदा अवस्थितो नित्यत्वात् क्रमेणामंहतः सः आत्मा कथं गम्यते नैवेति धर्मि-स्वरूपविपरीतसाधनोऽयं विरुद्ध” इति केचित् सौगता एव अन्तःकरणचैतनिकत्वेनात्र प्रसङ्गतो मतङ्गमुनिना पूर्वपक्षभूमिकायामुपक्षिप्ताः।

अत्र चात्मविचारप्रस्तावे^{१०} नैरात्म्यवादितयैव सौगताः पूर्वपक्षीकृताः। न तु शून्यवादितया तस्यात्राप्रयोजकत्वात्। बाह्यार्थवादिभिरपि वैभाषिकैः सौत्रान्तिकैः आत्मनः प्रतिक्षेपात्, अर्थ-शून्यतयैव^{११} माध्यमिकैः, महायानिकादिभिः “आत्मैवेदं सर्वम्” इति साधनात्, लोकायतप्रसङ्ग एव प्रायशो निरस्तत्वाच्चेति केवलमत्यन्तकुट्टित्वादयं पक्षो युक्तिपरिक्षयेणापि प्रतिक्षेप्य इति मतङ्गमुनिनात्र^{१२} प्रसङ्गात्पूर्वपक्षीकृतो यथा तथा दर्शयिष्यामः।

^१ प्रतिवक्तव्यः — ए.

^२ योऽयं — अ, ऊ, ऋ, ॠ.

^३ ‘स’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ भोक्त्रन्वितः — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ शयनादि । — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ चशब्दो नास्ति — आ, ए.

^७ ततस्तस्यापि — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ ०सिद्धेः — अ.

^९ प्रभो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} योऽयं — अ.

^{११} शयनादिशरीरार्थः — अ, आ, ऊ, ए.

^{१२} संहतः — ऋ, ॠ.

^{१३} मतङ्गः विद्यां ६. १६-१८ पू० वृत्तौ।

^{१४} संवेदात्मनो — आ.

^{१५} सन्तानात्मना — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} अत्रैव वृत्तौ ‘सन्तानस्य’ इति पदविवरणे।

^{१७} युक्तिस्तेनानुमानेन — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} क्रमेणाप्यसंहतः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} अत्र ‘स’ इत्यधिकम् — अ.

^{२०} ०प्रस्तावात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} नैरात्म्यवादि — अ.

^{२२} संहताः — ए.

^{२३} तुशब्दो नास्ति — ऋ, ॠ.

^{२४} शून्यत्वादि तथा — ऋ.

^{२५} सूत्रान्तिकैः — अ, आ.

^{२६} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऋ, ॠ.

^{२७} मायावेदान्तवादिभिः आत्मैवेदं — ऋ, ॠ.

^{२८} महायानिकादिभिः आत्मैवेदं — आ, ई, उ, ए.

^{२९} परिक्षयेनापि — ऋ.

^{३०} प्रतिक्षेप्यत इति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{३१} ‘अत्र’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए.

^{३२} मतङ्गः विद्यां २१ उ० वृत्तौ।

ततश्च^१ व्याख्यातृणामत्र प्रथममेव तदुपन्यासः, सौगतदर्शनभेदोपन्यासश्च अज्ञत्वमेव प्रकटयति । वैभाषिकसौत्रान्तिकमहायानिकमाध्यमिकानां^२ हि चतुर्णामपि बौद्धानामत्र^३ नैरात्म्यदृष्टौ^४ “अविवादः । ते च सर्वे एव प्रागुक्तज्ञानव्यतिरेकेण नान्यः कश्चिद् आत्माभिधानोऽर्थो विद्यत इत्याहुः । ज्ञानव्यतिरेकेण तस्योपलब्धिलक्षणप्राप्तस्य अनुपलब्धेः । अप्रत्यक्षासंवित्प्रत्यक्षो बुद्धिविवर्तो ज्ञानात्मक इति चेन्न^५ । प्रत्यक्षो^६ हि विषयोपलम्भः^७ तदप्रत्यक्षत्वमन्यप्रत्यक्षवत् ।^८ सर्वाप्रत्यक्षत्वप्रसङ्गात् ।^९ न हि^{१०} विषयोऽस्तीति विषयोपलम्भः प्राप्तः । तत्र च प्रत्यक्षे^{११} विषयोपलम्भे असमाप्तो व्यवहार इत्यपार्थक्यं^{१२} मपरं चैतन्यम् ।^{१३} तच्चैकमेवेदं संविद्रूपं हर्षविषादाद्यनेका^{१४} कारविवर्तं पश्यामः । तत्र यथेष्टं संज्ञाः क्रियन्तामिति नान्या बुद्धिः, अन्योऽनुभवः^{१५} इति ।

“संसर्गादविभागश्चेदयोगोलकवह्निवत् ।

भेदाभेदः^{१६} व्यवस्थेयमुत्सन्ना सर्ववस्तुषु ॥

अभिन्नवेदनस्यैक्ये^{१७} यन्नैवं तद्विभेदवत् ।

सिद्धचेदसाधनत्वेऽस्य न सिद्धं भेदसाधनम् ॥

मिन्नामः^{१८} सर्वदुःखादिरभिन्ने^{१९} बुद्धिवेदने ।

अभिन्नामे विभिन्ने चेद्भेदाभेदौ^{२०} किमाश्रयौ ॥” इति ।

उभयवादिसिद्धबौद्ध^{२१} विज्ञानमात्रव्यतिरेकेण आत्मनो^{२२} ऽन्यस्यासिद्धे^{२३} निरात्मकाभाव इत्यनाद्य-

^१ तत्र तु — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ सौगतमतभेदो — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ हिशब्दो नास्ति — आ.

^४ नैरात्म्यदृष्टौ — अ; नैरात्म्यदृष्ट्या — ए.

^५ अविवादः — अ; अविवादात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ व्यतिरेकश्च तस्योपलब्धिलक्षणोऽप्राप्तस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ ‘न’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ ‘हि’ शब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^९ तदप्रत्यक्षत्वान्य — अ; तदप्रत्यक्षं त्वन्य — आ, ई, उ; तदप्रत्यक्षत्वेऽन्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} अत्र ‘सर्वाप्रत्यक्षवत्’ इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ए.

^{११} ‘न हि’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} विषयोपभोगः प्राप्तः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} अत्र अपिशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ए.

^{१४} मपरचैतन्यम् — ऋ, ॠ.

^{१५} तच्चैतन्यमेवेदं — अ.

^{१६} कारविवर्तव्यं पश्यामः — अ, आ; कारं विवर्त — ई, उ, ए.

^{१७} ‘अनुभव इति’ इत्यत्र ‘अनुभवति’ इति दृश्यते — अ, ऊ.

^{१८} प्रमाणवार्तिके ३, २७८-२८०.

^{१९} व्यवस्थेयमुत्सर्गं ... सर्व — अ; व्यवस्थेयव प्रच्छन्ना सर्व — ऊ; व्यवस्थेयव प्रच्छन्ना सर्व — ऋ, ॠ; व्यवस्थेयमुत्सर्गा — प्रमाणवार्तिकपाठः; व्यवस्थेयमुच्छिन्ना — प्रमाणवार्तिकपाठान्तरम् ।

^{२०} यन्नैव तद्विभेदवत् — अ; यन्नैव तदभेदवत् — ऊ, ऋ; यन्नैव तदभेदवत् — ऋ.

^{२१} मिन्नाहं सर्व — अ; मिन्नाहंसर्व — आ, ई, उ, ए.

^{२२} सन्निदुःखाति — ऊ, ऋ; सितदुःखादि — प्रमाणवार्तिकपाठः ।

^{२३} रमिन्नो — प्रमाणवार्तिकपाठः ।

^{२४} अभिन्नाहं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} क्रियाश्रयौ — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{२६} उभयथादि — ऊ.

^{२७} विज्ञानव्यतिरेकेण — ए.

^{२८} ऽन्यथासिद्धे निरात्मकाभाव — अ; ऽन्यस्यासिद्धकर्तृरात्मकाभाव — ए.

^{२९} निरात्मका इत्यनाद्य — आ.

विद्या^१त्मिकेयं दृष्टिः संसारहेतुत्वान्नैरात्म्यभावनाभ्यासक्रमेण मुमुक्षुभिः परिहार्येत्युक्तम्^२ —
 “तस्मादनादिसन्ताननुत्यजातीयबीजिकाम् ।

उत्खातं मूलां कुरुत सत्त्वं दृष्टिं मुमुक्षवः ॥” इति ।

ननु तदेव ज्ञानं सवितृवत् प्रकाश्योपाधिभेदेऽपि अभिन्नमवभासमानं चार्वाक^३निराकरण^४ एव
 चोत्पत्तिनिषेधान्नित्यत्वेन^५ सिद्ध आत्मा भविष्यतीति ।

तदयुक्तम् — सन्तानस्य^६ अस्य अनित्यज्ञानप्रवाहस्य सिद्धेः । नित्यत्वे^७ऽपि^८ प्रत्यर्थं नियमा-
 भावाद् “नीलस्येयं संविद् न पीतस्य” इति विषयभेदव्यवस्थानुपपत्तिः । तदुक्तम्^९ —

“नित्यं प्रमाणं नैवास्ति^{१०} प्रामाण्याद्वस्तुसंगतेः ।

ज्ञेयानित्यतया तस्या^{११} अध्रौव्यात्क्रमजन्मनः ॥” इति ।

नित्यस्य क्रमयौगपद्याभ्यामर्थक्रियाविरोधाच्च । नित्यस्य हि अनाधेयातिशयत्वेन^{१२} सह^{१३} कार्य-
 पेक्षायोगात्, तदपेक्षत्वे चाधेयातिशयत्वेन नित्यत्वायोगाद्^{१४} न क्रमेण ज्ञानार्थक्रिया उपपद्यते ।
 नापि युगपददर्शनादिति,^{१५} ज्ञानस्यास्य प्रत्यर्थं भेदे सत्यनित्यत्वात्^{१६} सन्तानात्मन एव^{१७} सिद्धिरिति
 नैरात्म्यम् । नित्यस्यैव ग्राहकस्यात्मत्वादिति ।

ननु यथाभूतज्ञानकारणत्वेन^{१८} आत्मानुमीयते इति नैयायिकवैशेषिकाः । तदयुक्तम् —^{१९} यतः
 महती चासौ कारणत्वेन धीश्च विज्ञानं^{२०} तस्याः महाधियः समनन्तरप्रत्ययभूताद् विज्ञानादेव पूर्व-

भावाद् — ऊ, ऋ, ॠ; प्रत्यर्थनियमाभावाद्
 — ए; प्रत्यर्थं नियमभावाद् — ऐ.

^१ ०त्मिकोऽयमात्मदृष्टिः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ दृष्टिसंहारः — अ.

^३ प्रमाणवार्तिके २. २५७उ०, २५८ पू०.

^४ तस्मादादिमसन्तानं — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ ०मूलाङ्कुरितः सत्त्वं — अ; ०मूलाङ्कुरित-
 सत्त्वं — ई, उ, ए.

^६ दृष्टिमुमुक्षवः — आ, ई, उ, ऋ, ए; दृष्टि-
 मुमुक्षवः — ऐ.

^७ ज्ञानं पितृवत् — अ; ज्ञानं संवितृवत् —
 आ, ई, उ; ज्ञानसंवितृवत् — ऐ.

^८ प्रसादाद्युपाधिः — अ; प्रासादाद्युपाधिः — ए.

^९ मतङ्ग० विद्या० ६. ७ उ०—९ पू० वृत्तौ;
 चार्वाकानिराकरण एव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} ०निराकरणम् एवं चोत्पत्तिः — अ; ०निरा-
 करण एवं चोत्पत्तिः — ए.

^{११} एवोत्पत्तिः — ई, उ.

^{१२} सिद्धमात्मानं भविष्य० — अ; सिद्धात्मा
 भविष्य० — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१३} अस्यानित्याज्ञानं — अ, ऊ, ऋ, ॠ; अस्य
 नित्यज्ञानं — आ, ए, ऐ.

^{१४} ‘अपि’ इत्यत्र हिशब्दो दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} प्रत्यक्षं नियमाभावाद् — अ; प्रत्यर्थं भेदा-

^{१६} प्रमाणवार्तिके २. ८.

^{१७} नित्यप्रमाणं — ऋ.

^{१८} प्रामाण्याद्व्यस्तसंगतेः — अ.

^{१९} ज्ञेयोऽनित्यतया तस्या — अ; ज्ञेयानित्यतया
 यस्या — आ; ज्ञेयादनित्यता तस्यां — ऊ;
 ज्ञेया च नित्यता तस्या — ऋ, ॠ.

^{२०} आद्रव्यात् — अ; आध्रौव्यात् — आ, ई,
 उ, ए; आस्त्रव्यात् — ऐ.

^{२१} ‘सहकार्यपेक्षायोगात् तदपेक्षत्वे’ इत्यत्र ‘सह-
 कार्यपेक्षत्वे’ इति दृश्यते — अ.

^{२२} ०कार्यपेक्षायोगात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} नित्यक्रमे ज्ञानार्थं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ‘ज्ञानस्यास्य प्रत्यर्थं’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२५} सन्तानात्मैव — अ; सन्तानात्मतयैव —
 आ; सन्तानात्मतैव — ई, उ, ए, ऐ.

^{२६} सिद्धचेदिति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} आत्मानुभूयते — अ.

^{२८} ‘यतः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२९} ‘चासौ’ इत्यस्य स्थाने ‘चास्य’ इति दृश्यते
 — अ, आ, ई, उ, ए; ‘भावस्य’ इति दृश्यते—ऐ.

^{३०} तस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

मुपलभ्यमानात् तस्योत्पत्तिसिद्धेः, न कारणान्तर^१भात्माख्यमनुमातुं युक्तमित्युक्तम्^२ —

“यस्मिन् सति भवत्येव यत्ततोऽन्यस्य कल्पने ।

तद्धेतुत्वेन सर्वत्र हेतूनामनवस्थितिः ॥” इति ।

ननु^३ सुषुप्त्याद्यवस्था^४ स्वार्थानुभवात्मनो^५ ज्ञानसंतान^६ स्यार्थानुभवाभावेन विच्छेदसिद्धेः, आत्मानभ्युपगमे पुनः प्रबोधानुपपत्तितो मरणप्रसङ्ग इत्यवश्यमात्मा अभ्युपगन्तव्यः ।

तदप्ययुक्तम् । यतः — “अव्युच्छिन्नप्रवाहस्य^७ तस्य^८ तदानीमप्यान्तरदेहस्पर्शविशेषमात्रविषयत्वेन भावात्^९ । यदुक्तम्^{१०} —

“रागादिवृद्धिः पुष्ट्यादेः कदाचित्सुखदुःखजा ।

तयोश्च धातुसाम्यादे^{११} रन्तरर्थस्य संनिधेः ॥

एतेन संनिपातादेः स्मृति^{१२} भ्रंशादयो गताः ।

विकारयति^{१३} धीरेव ह्यन्तरर्थविशेषजा ॥” इति ।

अत एव “सुखमहमस्वाप्सम्” इत्यादिस्तदुत्तरकाल^{१४} भाविपरामर्शप्रत्ययोऽपि उपपन्न एवेति नात्मसिद्धिः ।

^{१५} स्यादेतत् । नित्यप्रवाहात्मकमपि^{१६} ज्ञानं यावन्तं कालमेकविषयं तावन्तमेक एव^{१७} आत्मा स्यात् । पुनश्चात्मानन्तरोत्पत्तिः [इति] स्थिरस्यैव^{१८} ज्ञानस्यात्मत्वं स्यादिति ।

^{१९} तदप्ययुक्तम् — हीयमानस्य सर्वदा अस्य सिद्धेः । अनित्यत्वे हि अनेन तदानीमपि तत्स्वभावात्वादेव^{२०} नष्टव्यम्, न विनाशहेतोः । अतस्त्वभावे तस्मिन्^{२१} तस्यासामर्थ्याद्वैयर्थ्याच्च । ^{२२} स च स्वभावः तस्य प्रागप्यस्तीति^{२३} प्रतिक्षणनाशात् तथाभूतस्यापि आत्मनोऽभाव इति । यदुक्तम्^{२४} —

^१ ०मात्मानमनुमातुं — ऋ, ऋ.

^२ प्रमाणवार्तिकस्थः २. २५ तम श्लोकः, अत्रत्य-श्लोकसदृशो दृश्यते । यथा — येषु सत्सु भवत्येव यत्ततोऽन्यस्य कल्पने । तद्धेतुत्वेन हेतूनां सर्वेषामनवस्थितिः ॥

^३ सुषुप्ताद्यवस्था० — ऋ, ऋ, ऐ.

^४ ०स्वार्थानुभवात्मनो — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए; स्वात्मानुभवात्मनो — ऐ.

^५ ज्ञानस्य संतान० — अ, आ, ई, उ, ए; ज्ञानस्यासन्तान० — ऐ.

^६ ०स्यार्थस्यानुभवाभावेन — आ; ०स्यार्थानुभावभावेन — ऊ, ऋ, ऋ; ०स्यानुभवाभावेन — ऐ.

^७ अव्युच्छिन्न० — अ.

^८ ‘तस्य’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ तदानीमात्तर० — आ; तदानीमप्यान्तर० — ऋ, ऋ.

^{१०} ०विषयत्वे भावात् — ऊ, ऋ, ऋ; ०विषयत्वेनाभावात् — ऐ.

^{११} प्रमाणवार्तिके — २. ७६, ७७.

^{१२} ०रन्तरार्थस्य — ऐ.

^{१३} ०भ्रंशादयोगतः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१४} धीरेवाभ्यन्त० — प्रमाणवार्तिकपाठः ।

^{१५} ०भावी परामर्श० — ऋ, ऋ.

^{१६} स्यादेतदनित्य० — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ, ए, ऐ.

^{१७} ‘ज्ञानम्’ इत्यत्र ‘तज्ज्ञानम्’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१८} आत्मत्वं स्यात् — ऐ.

^{१९} ज्ञानान्तरस्यात्मत्वादिति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} ‘तदप्ययुक्तम्’ इत्यारभ्य ‘तदानीमपि’ इत्यन्तं नास्ति — ऋ.

^{२१} न द्रष्टव्यम् — ऋ, ऋ.

^{२२} तस्य सामर्थ्या० — अ; तस्याः सामर्थ्या० — आ; तस्यासामर्थ्याच्च । — ऐ.

^{२३} ‘स च’ इत्यत्र ‘तस्य’ इति दृश्यते — अ.

^{२४} प्रतिक्षणं नाशात् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२५} आकरो न लभ्यते ।

“अहेतुत्वाद्विनाशस्य ^१स्वभावादनुबन्धिता ।
सापेक्षाणां हि ^२धर्माणां नावश्यं ^३भावितेऽप्येते ॥
असामर्थ्याच्च तद्वेतोर्भवत्येव ^४स्वभावतः ।
यत्र नाम भवत्यस्माद^५दन्यत्रापि ^६समानतः” ॥ इति ।

ननु ज्ञानस्योत्पत्तिमत्त्वे सति नियमेन अचाक्षुषप्रत्यक्षत्वतो रसादिवद् गुणत्वाद्, ^७अयावद्-
द्रव्यभावित्वेन च शरीरादिगुणत्वासिद्धेः, अवश्यं गुणिना भवितव्यमिति^८, ^९अत्र च ^{१०}गुणितया-
वस्थितस्तत्र आत्मेति नैयायिकाः ।

तदयुक्तम् । यतः — ^{११}नात्मन्यवस्थितस्य ^{१२}अस्येति । नकारो निषेधे । अयमर्थः — यदि
रसादीनां गुणत्वमस्माकं सिद्धं स्यात्, ततस्तेषां ^{१३}धर्मिणीव, अन्य आत्मन्यवस्थानं^{१४} सिद्धयेत् ।
^{१५}तेषां तु अचाक्षुषप्रत्यक्षत्वेऽपि ^{१६}गुणत्वासिद्धेः, नात्मन्यवस्थानं^{१७} ज्ञानं^{१८}स्योपपद्यते । ^{१९}तदसिद्धि-
श्च रूपरसादिव्यतिरेकेण ^{२०}गुणिनोऽन्यस्यानुपलब्धेः ।

कथं ^{२१}तर्हि अमृतरसः इति व्यवहारः । कुतर्कप्रसिद्धिमूलो भ्रान्त एव । यदि वा विशिष्ट-
समुदायैकदेशप्रतिपादनार्थो ^{२२}“वनस्य धवः शोभनः” इतिवद्युक्त एवेति नातोऽप्यात्मसिद्धिः ।

ननु “नीलमहं वेधि” इत्येतत्परामर्शबलाद् अनेन ^{२३}इन्द्रियार्थोत्पन्नेन नीलादिवस्तुवद् आत्मापि
संवेद्यते इति जैमिनीयभेदाः ।

तदयुक्तम् । यतो वस्तुना बाह्येनार्थेन शून्यस्यास्य ज्ञानस्य सिद्धेः । ^{२४}अयमर्थः — न परा-
मर्शमात्रादेव ^{२५}संवेदनव्यवस्था । “वृक्षाणां ^{२६}वनं, माषाणां^{२७} राशिः” इत्यादावपि वृक्षमाषादि-
^{२८}व्यतिरिक्तस्य वनं^{२९}राश्यादेः^{३०}रथस्य संवेद्यताप्रसङ्गात् । अपि तु संवेद्यत्वादेव । न च ज्ञान-
व्यतिरिक्तमन्यद्वस्तु संवेद्यते । अर्थज्ञानयोराकारभेदानुपलम्भादित्युक्तम्^{३१} —

^१ स्वभावानुपलब्धिता — ऐ.

^२ सर्वेषां — अ.

^३ ०भावितेऽप्येते — ऊ, ऋ, ॠ; ०भाविनेष्यते
— ऐ.

^४ ०भवत्येव — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ ०दन्यस्यापि — अ.

^६ स्वभावतः — ऋ; समानता — ए, ऐ.

^७ अयावद्द्रव्यं — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ गुणित्वां — अ, आ, ई, उ, ए.

^९ इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} यत्र — ऊ, ऋ.

^{११} गुणतयावस्थितं तत् स आत्मेति — ऊ,
ॠ, ॡ.

^{१२} आत्मन्यव० — अ; नात्मन्यव० — ऊ, ऋ,
ॠ.

^{१३} ‘अस्य’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ.

^{१४} धर्मिव — अ; धर्मिणि वा — ए.

^{१५} अत्र नशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} तेषां चाक्षुषं — ऋ; तेषां तु चाक्षुषं
— ऐ.

^{१७} गुणत्वासिद्धेनात्मन्यव० — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१८} अत्र ‘अस्य’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} ०स्योत्पद्यते — आ.

^{२०} तदसिद्धश्च — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{२१} गुणिनोऽस्यानु० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} तर्ह्याश्रयस्य न स इति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} तववनस्य — ऐ.

^{२४} इन्द्रियार्थादुत्पन्नेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} ‘अयमर्थः’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२६} संवेदनस्य व्यवस्था — आ.

^{२७} ‘वनं माषाणां’ इत्येतन्नास्ति — अ; ‘वनं’
इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२८} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ.

^{२९} व्यतिरिक्तवनं — अ.

^{३०} ०राश्यादेरित्यर्थस्य — अ, आ.

^{३१} ०रथसंवेद्यतां — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{३२} प्रमाणवार्तिके ३. ३५४.

“अविभागोऽपि बुद्ध्यात्मा विपर्यासितदर्शनैः ।

ग्राह्यग्राहकसंवित्तिभेदवानिव लक्ष्यते ॥” इति ।

ज्ञानाद्वयतिरिक्तस्य चार्थस्य संबन्धाभावेन ज्ञातुमशक्यत्वात् । यदाहुः^५ —

“नान्योऽनुभाव्यो बुद्ध्यास्ति तस्या नानुभवोऽपरः ।

ग्राह्यग्राहकवैधुर्यात्स्वयं सैव प्रकाशते ॥” इति ।

बाह्यवस्तु^६ शून्यस्य नीलादेर्ज्ञानरूपस्यैव सिद्धेरर्थवद् आत्मापि अविषयः इति सोऽयं शून्यवादः प्रासङ्गिकोऽत्रेति^७ प्रदर्शितः । कथं तर्हि “नीलमहं वेद्मि” इत्यात्मव्यवहारः । अत एव अनाद्य-विद्यानिर्मितो मिथ्यैव । यदाहुः^८ —

“मिथ्याध्यारोपहानार्थ^९ यत्नोऽसत्यपि मोक्षतरि ।” इति ।

तदेवंभूतस्य ज्ञानस्य योजवस्थितो नित्यो द्रष्टा स कथं गम्यते । प्रत्यक्षानुमानाभ्याम-सिद्धेः, बाधितत्वाच्च, आगमेनाप्यसिद्धेः नैव गम्यते इति पूर्वपक्षः ॥

सिद्धान्तस्तु — ‘शून्यं तावद्’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

शून्यं तावत्प्रमाणत्वाच्च कदाचिद्भवेज्जगत् ॥२१॥

अत्र^{१०} च^{११} नैरात्म्यदर्शनस्य बुद्धितत्त्व^{१२} प्राप्तिफलत्वेन बुद्धितत्त्वप्रकरणे^{१३} वक्ष्यमाणत्वाद्, न तथा कुदृष्टित्वं यथा शून्यवादस्येति, प्रथमं तावत् स^{१४} एव तिरस्त्रियते^{१५} । तथा हि —^{१६} जगद् जन्म-वज्जन्तुचक्रं विज्ञानात्मकं यदत्र^{१७} शून्यवादिनोपक्षिप्तं^{१८} तद् न शून्यं भवेत्; न कदाचिद् निर्विषयं संभाव्यते इत्यर्थः । कुतः प्रमाणत्वादिति । अवश्यं ह्यनेन सर्वमेतज्ज्ञानात्मकं^{१९} जगत् शून्यं^{२०} व्यवस्थापयता किञ्चित्द्वयवस्थापकं प्रत्यक्षानुमानात्मकं जगदेव प्रमाणीकर्तव्यम् । प्रमाणं विना

^१ अविमक्तोऽपि — ऊ, ऋ.

^२ बुद्ध्यात्मविपर्यासः — प्रमाणवार्तिकपाठः ।

^३ संबन्धाभावेन — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^४ प्रमाणवार्तिके ३. ३२८.

^५ भाव्यस्तेनास्ति तस्य नानु० — प्रमाण-वार्तिकपाठः ।

^६ तस्यापि तुल्यचोद्यत्वात् — प्रमाणवार्तिक-पाठः ।

^७ शून्यस्यास्य नीलादिज्ञान० — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ रर्थवादात्मापि अविशेष इति — ए;

० रादावप्यात्मान्यविषय इति — ऐ.

^९ दर्शितम् — ऊ, ऋ.

^{१०} प्रमाणवार्तिके — २. १९३ उ०.

^{११} मिथ्याध्यारोपणार्थं वो — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} यत्ने सत्यपि — अ, आ.

^{१३} तदेवंभूतस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} मानासिद्धो बाधित० — अ.

^{१५} चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{१६} नैरात्मदर्श० — अ.

^{१७} ‘प्राप्ति’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० १७. ५८, ५९ पू० वृत्तौ ।

^{१९} एष — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ.

^{२१} जगज्जन्तुचक्रं — आ.

^{२२} ‘शून्य’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२३} ‘तद् न’ इत्यत्र ‘तत्र’ इति दृश्यते — ऋ; ‘तद्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२४} ‘जगत्’ इत्यारभ्य ‘प्रत्यक्षानुमानात्मकं’ इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} ‘व्यवस्थापयता किञ्चित्’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^१तस्याः शून्यत्वव्यवस्थाया एवानुपपत्तेः । व्यवस्थान्तरस्यापि संभवात् । ततः प्रमाणत्वादेव तेन व्यवस्थापकेन जगता तद्व्यवस्थाप्यं जगद् विपर्ययकर्तव्यम् । अविपर्ययकृतस्य व्यवस्थापयितुमशक्तेः, रथ्या^२पुरुषेणैव सुगतज्ञानस्येति । तद्विपर्ययीकरणाच्च न तस्य जगतः शून्यता । नाप्यर्थज्ञानयोराकारभेदानुपलम्भः । व्यवस्थाप्यव्यवस्थापकयोर्भेदेनैवोपलम्भात् । अन्यथा व्यवस्थायोगात् । नापि व्यतिरिक्तस्य प्रकाशानुपपत्तिः, सहोपलम्भनियमादिभि^३रभेदो वा । तेषामपि जगद्व्यवस्थापकत्वेनोक्तत्वाद् न स्वात्मव्यवस्थापकत्वेन तथा^४वृत्तेरात्मनि विरोधादित्युक्तम्^५ । अतो न निविषयता इत्येवं, घटादीनामपि^६ विपर्ययीकरणसंभवात्^७ किं^८ कृतं शून्यवादेनेति ।

ननु तदपि शून्यताव्यवस्थापकं ज्ञानं परमार्थतो निविषयत्वात् शून्यमेव । यदाहुः^९ —

“संव्यवहारिक^{१०}स्यैव तत्प्रमाणस्य लक्षणम् ।” इति^{११} ॥

यद्येवम् — ‘नाप्रमाणाद्’ इत्यादि ।

नाप्रमाणात् प्रपञ्चं कल्पना विद्यते सतः ।

^{१२}वस्तुतो^{१३} न विपर्ययीकृतं न तत्तस्माद्विशिष्टं प्रत्येतव्यं रथ्यापुरुषज्ञानादिव सुगतज्ञानम् ।^{१४}विपर्ययीकृतं च^{१५} तच्छून्यताव्यवस्थापकेन ज्ञानेन न वस्तुत इति, न^{१६} तत् शून्यं प्रतिपत्तव्यम् ।^{१७}न संवृत्त्या च प्रमाणत्वस्य विरुद्धत्वम् ।^{१८}अर्थ एव^{१९} संव्यवहारदर्शनादिति शून्य^{२०}वादासिद्धेः । कल्पना विद्यते सतः^{२१} एव ज्ञानविषयस्य बाह्यस्य घटादे^{२२}रर्थक्रियाकारित्वेन अनुभवसिद्धत्वाद्,

^१ तस्य शून्यत्व० — ऊ, ऋ, ॠ, ए; तस्याशून्यत्व० — ऐ.

^२ रथ्याप्य जगद् — ऐ.

^३ पुरुषेणैव — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^४ ‘तस्य’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ ‘रनेकदा वा — ए; ‘रभेदेन वा — ऐ.

^६ ‘व्यवस्थापकत्वेन’ इत्यत्र ‘व्यवस्थितिः’ इति दृश्यते — अ.

^७ ‘वृत्तेनात्मनि विरोधाद् — आ; ‘वृत्ते-रात्मविरोधाद् — ऊ, ऋ, ॠ; ‘प्रवृत्ते-रात्मनिरोधाद् — ऐ.

^८ ‘मतङ्ग० विद्या० ६. १० — १५ पू० वृत्तौ ।

^९ अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ.

^{१०} किशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} ‘कृतं’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१२} आकरो न लभ्यते ।

^{१३} सांख्यवहारिक० — आ, ई, उ, ए; संख्य-वहारिक० — ऊ, ऋ, ॠ; सा व्यावहारिक० — ऐ.

^{१४} ‘स्य चैतत्प्रमाणस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} अत्र ‘यद्येवं नाप्रमाणस्य लक्षणमिति’ इत्येतदधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} अत्र ‘यद्येवं’ इत्यधिकम् — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१७} वस्तुनो — अ. ऋ, ॠ.

^{१८} अविपर्ययीकृतं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} जगच्छून्यता — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} ‘ज्ञानेन’ इत्येतन्नास्ति — अ; ‘ज्ञानेन’ इत्यस्य स्थाने ‘ज्ञाने’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२१} ‘तत्’ इत्यस्य स्थाने ‘तस्मात्’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} ‘न’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} ‘अर्थ एव’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२४} संविद्व्यवहारदर्शना० — ऐ.

^{२५} ‘वादासिद्धं — ऊ, ऋ; ‘वादासिद्धा — ऋ.

^{२६} एतदेव विषयज्ञान० — ऐ.

^{२७} ‘रथकारित्वेन — ऊ, ऋ, ॠ.

अबाधितत्वाच्च इत्युक्तम्^१ — “ज्ञेयं तावत्पदार्थानां यादृग्रूपं स्वकं स्वकम्” इत्यादिना प्रागेवेति शून्यवादाभावः ॥

ननु असतोऽपि हि कल्पना विद्यते । अर्थाभावेऽपि शुक्तिकायां रजतादेरसतोऽवभासनादिप्रकाशकत्वात् स्वप्नादिज्ञानवत्सर्वमसत्यप्रकाशकं ज्ञानमिति निरालम्बनवादिनः । यदाहुः —

“यथाकथंचित्तस्यार्थरूपं मुक्त्वावभासिनः ।

अर्थग्रहः कथं सत्यं न जानेऽहमपीदृशम् ॥” इति ।

तत्रोच्यते — ‘नासत’ इत्यादि ।

नासतो वस्तुशून्यत्वान्मृत्पिण्डान्न^२ पटो यथा ॥२२॥

न असतः अत्यन्तपरितुच्छस्य कल्पना विद्यते । कुतः ? वस्तुना परमार्थसत्यभूतेन ज्ञानेन शून्यत्वात् । यथा च मृत्पिण्डात् पटः^३ । एवं नासतोऽवभासनमुपपद्यते इत्यर्थः । शशविषाणादीनामसतां तस्यादर्शनात् । कथं तर्हि शुक्तिकारजताद्यवभासाः । न तावन्निविषयाः, देशविशेषावष्टम्भेन तस्य रजतादेरिव भासनात् । नात्माकाराः; तस्याविकारित्वेन वक्ष्यमाणत्वतोऽनाकारत्वात् । नाप्यसत्तावलम्बनाः असतो भासनायोगादित्युक्तत्वात्^४ । नापि विपरीतार्थाः

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. १४ पू०.

^२ मतङ्ग० विद्या० ६. १४, १५ पू० वृत्तौ ।

^३ न सतोऽपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ हिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ; हिशब्दस्य स्थाने ‘स’ इति दृश्यते — ऋ.

^५ शुक्तिकारजतादेः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ रसतोऽपि भासनादिति प्र० — अ, आ, ई, उ, ए; रसतो भासनादिति प्र० — ऐ.

^७ प्रकाशत्वात् — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए.

^८ ज्ञानवदसत्यप्रकाशश्च ज्ञान० — अ;
ज्ञानवदसत्यमप्रकाशश्च ज्ञान० — आ, ई,
उ, ए; ज्ञानवदसत्यं प्रकाशश्च ज्ञान० — ऐ.

^९ निरालम्बवादिनः — आ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} ‘यदाहुः’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{११} आकरो न लभ्यते ।

^{१२} मृत्पिण्डे न — मु, उ, ऐ, ओ.

^{१३} न ह्यसतस्तुशब्दस्य — अ; न ह्यसतस्तुच्छस्य — आ, ई, उ, ए; न ह्यसतोऽपि कल्पना — ऐ.

^{१४} अतः — अ, ए.

^{१५} वस्तुनोऽपरमार्थस्य सत्य० — अ, आ, ई, उ, ए; वस्तुना परमार्थेन सत्य० — ऐ.

^{१६} ‘यथा च’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} अत्र इवशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१८} नासतो भासन० — अ, ऐ.

^{१९} ‘तर्हि’ इत्यत्र ‘तस्य’ इति दृश्यते — ऐ.

^{२०} तच्छुक्तिका० — ऊ, ऋ, ॠ; शुक्तिरजता० — ऐ.

^{२१} रजतादेरवभासनात् — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए; रजतादेरवभासात् — ऐ.

^{२२} न त्वाकाराः — अ, ई, उ, ए, ऐ; नत्वाकारः — आ.

^{२३} ‘वक्ष्यमाणत्वतो’ इत्यत्र ‘असत्वतो’ इति दृश्यते — अ; मतङ्ग० विद्या० ६. ८४; ८. ११६ पू० वृत्तौ ।

^{२४} ऽनाकरणत्वात् — ऐ.

^{२५} नाप्यसत्तावलम्बनाः — अ, ऋ; नाप्यसत्यालम्बनः — ऊ, ऋ.

^{२६} ह्यसतो — ऐ.

^{२७} भासमानायोगा० — अ, आ, ऋ.

^{२८} ऽदित्युक्तम् — ऐ.

^{२९} विपरीतार्थः — अ, ऊ, ऋ; अविपरीतार्थः — ऋ.

तस्यापि तेन रूपेणासतो भामनायोगात् । यदाकारास्तेषां संवेदनं तदन्यथाविषयत्वेन स्मृति^१प्रतिभाद्यनुभवेषु ज्ञेयाकारवती बुद्धिः सान्येति । न निरालम्बनता । दूर एव शून्य-वादत्वम् । न चान्तःकरणचैतन्यपक्षः । नापि “नान्या बुद्धिरन्योऽनुभवः” इत्यादिपूर्वपक्षोक्तं युक्तमिति । तदेवं भ्रान्तेष्वपि^२ प्रत्ययेषु शून्यवादः प्रतिक्षिप्तः । नैरात्म्यवादं प्रति प्रत्यवस्थीयते । तत्र यदुक्तम् — “एकमेवेदं^३ संविद्रूपं^४ हर्षविषादाद्यनेकाकारविवर्तं पश्यामः” इति ।

सत्यमेवैतत् । न हि द्वावुपलम्भा^५ स्तः^६ एकोऽर्थस्य^७, अपरश्चात्मनः । किं तु तदेव विषय-संवेदनं^८ स्वसंवेदनं सत् स्वमवित्सिद्धमात्मनो रूपम् । नान्यत् । यद्वक्ष्यति^९ — “चित्तेऽश्चि-त्सहजो धर्मः” इति ॥२२॥

यत्तु^{१०} प्रतिक्षणनिरोधानस्य^{११} नैरात्म्यमुक्तम् । तदयुक्तम् । यतः — ‘निरुध्यते नावस्थानाद्’ इत्यादि ।

निरुध्यते नावस्थानाद्विज्ञानं^{१२} प्रत्ययात्मकम् ।

यदेतद् विज्ञानम्^{१३} अर्थसंवेदनात्मकं^{१४} तद् न निरुध्यते न प्रतिक्षणं नश्यतीति^{१५} साध्यम् । अवस्थानादिति हेतुः । सर्वदैव ग्राहकत्वेन अस्य विज्ञानस्य स्थिरं^{१६} तथैवावभासना^{१७} दित्यवभासन-

^१ यदाकारास्तेषां — अ; यदाकारास्ते सा मं० — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ संवेदनं तदन्यथाविषयत्वेन — अ; संवेदना-दन्या तद्विषयत्वेन — ऊ, ऋ, ॠ; संवेदनं तदन्यथाविषयत्वेन — ऐ.

^३ प्रतिभाभ्रान्त्यनुभावेषु — ऊ, ऋ, ॠ; प्रतिपद्यानुभावेषु — ऐ.

^४ सान्वेति — अ, आ, ई, उ, ए; सिद्धेति — ऊ, ऋ, ॠ;

^५ नकारो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ निरालम्बना — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ दूरत एव — अ.

^८ ‘पक्षः नापि’ इत्यत्र ‘पक्षोऽपि’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ नान्यबुद्धिः — आ, ऋ.

^{१०} अनुभवपक्षोक्तं — अ; अनुभव इत्यादिना पूर्वपक्षोक्तं — ऐ.

^{११} अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} शून्यवादं प्रतिक्षिप्य नैरात्म्यं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ६. १९-२१ पू० वृत्तौ ।

^{१४} संवेदनं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{१५} ‘हर्षविषादाद्यनेकाकारविवर्त’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए; अविषादा-द्यनेकाकारविवर्त — ऐ.

^{१६} सत्यमेवमेतं — ऐ.

^{१७} ‘स्तः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} ‘अपरश्च’ इत्यत्र ‘परश्च’ इति दृश्यते — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} ‘स्वसंवेदनं सत्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ६. ८१ पू०.

^{२१} यस्तु — आ.

^{२२} प्रतिक्षणं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} नैरात्म्यमित्युक्तम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} प्रत्ययात्मकः — ओ.

^{२५} ‘अर्थ’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२६} एतन्न निरु० — ऊ; एतन्निरु० — ऐ.

^{२७} सामर्थ्यम् — ऐ.

^{२८} तथैव भासमाना० — आ; तथैव भास-ना० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९} दित्यर्थो भासन० — ऊ, ऋ, ॠ.

मेव ^१अवस्थानं विज्ञानस्य । ^२यतः “यद्धि ^३यदवभाससंवेदनं ^४तत् तद्रूपमेव । नान्यरूपम् । यथा रथ्यापुरुषसंवेदनं तद्रूपमेव न सुगतं संवेदनरूपम् । स्थिरं संवेदनरूपं ^५चेदमर्थसंवेदनमवभासते । ततो न प्रतिक्षणं ^६विरुद्धस्वभावमिति विरुद्धोपलब्धिः । न चायमसिद्धो हेतुः । ^७यत एव विज्ञानं प्रत्ययश्चासौ ^८सततमर्थमवगमयतीति आत्मा च । तल्लक्षणं ^९सर्वदैवार्थप्रकाशकतया स्थिरतयैव स्वसंवेदनसिद्धमिति ^{१०}वक्ष्यामः । ^{११}तामेव हि ^{१२}स्थिरतरामात्मसंविदं ^{१३}माश्रित्य सर्वैः ^{१४}कालान्तरफलानि कर्माप्यारभ्यन्ते । ^{१५}क्षणिकत्वे तु तस्याः ^{१६}सर्वव्यवहारप्रत्यस्तमयात्, सर्वज्ञानानां क्षणमात्रवेदनोत्तरध्वंसतः, ^{१७}क्षणान्तरे संभवाभावतः कः ^{१८}प्रवर्तते ^{१९}तत्र किमर्थं वेति निरीहं हेयोपादेयबुद्धिं ^{२०}विकलं मिथ्याज्ञानविचारबाधाद्यनेकं ^{२१}ज्ञानशून्यं जगद्भवेदिति सर्वव्यवहारभावप्रसङ्गः । स्थिरं ^{२२}बोधपूर्वकत्वादेवमादेः सर्वस्येति, आत्मसिद्धिः । स्थिरस्यैव संवेदनस्यात्मत्वादित्युक्तम् ॥

सत्यम् । अस्त्येवेयमात्मसंवित्तिं ^{२३}रासंसारान्नैरात्म्यप्रतिपक्षभूता । सा तु न ^{२४}संवेदनात्मिका । ^{२५}चतुःक्षणात्मविज्ञानप्रवाह एव संवेद्यमाने सदृशा ^{२६}परापरोत्पत्तिविप्रलम्भाद् ^{२७}विकल्पेन ^{२८}स एवायमित्येकमध्यारोप्य ^{२९}प्रकाशते । यदुक्तम् ^{३०}—

नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^१ ‘अवस्थानं’ इत्यत्र ‘स्थानं’ इति दृश्यते—ऐ.

^२ ‘यतः’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^३ यदाभाससंवेदनं — अ, आ; यदाभासं संवेदनं — ई, उ, ए; यदावभासं संवेदनं — ऋ, ॠ; यदाभासवेदनं — ऐ.

^४ ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — आ, ऐ.

^५ ‘संवेदनरूपम्’ इत्यत्र ‘स्वरूपम्’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ ‘संवेदनं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ चेदं समर्थं — ए.

^८ निरुद्धं — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ यत एव विज्ञानं — आ; यत एतद्विज्ञानं — ऊ, ऋ, ॠ; य एव विज्ञानं — ऐ.

^{१०} समर्थमवगमः — अ, आ; सत्यमर्थमवगमः — ई, उ, ए, ऐ.

^{११} सर्वपदार्थः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} मतङ्गं विद्यां ६. २४ उ०, २५ पू० वृत्तौ ।

^{१३} तमेव — ऋ.

^{१४} स्थिरतरमात्मः — ऋ.

^{१५} मादृत्य — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} कार्यान्तरं — ए.

^{१७} क्षणिकत्वेन तु — ऐ.

^{१८} ‘सर्वव्यवहार’ इत्यारभ्य ‘ध्वंसतः’ इत्यन्तं

^{१९} क्षणान्तरसंभवाभावतः — ऋ; क्षणान्तरसंभवाभा यतः — ऋ.

^{२०} प्रवर्तते — ऊ, ऋ.

^{२१} कुत्र किमर्थमेवेति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} विकलं मिथ्याज्ञानं विचारः — ऊ, ऋ. विकले मिथ्याज्ञाने विचारः — ऋ; विकल्पं मिथ्याज्ञानविचारः — ऐ.

^{२३} ‘ज्ञानं’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} ०हाराभाव एव प्रसङ्गः — ऐ.

^{२५} ०बोधादेवमादेः — अ; ०बोधरूपकत्वादेवमादेः — आ; ०बोधपूर्वकत्वादेवमादेः — ऋ; ०बोधपूर्वकत्वादेवमादेः — ऐ.

^{२६} ०रासंसारं नैरात्म्यं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} ०पक्षीभूता — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{२८} नकारो नास्ति — ऐ.

^{२९} संवेदनात्मिका — ऐ.

^{३०} अपि तु क्षणात्मिका विज्ञानः — ऊ, ऋ, ऋ; स तु क्षणात्मविज्ञानः — ऐ.

^{३१} ०परात्परोत्पत्तिः — ऋ; परापरोत्पत्तिः — ऐ.

^{३२} विकल्पो न — ऐ.

^{३३} संसर्गोऽयमित्येक्यः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; स एवेयमित्येक्यः — ऊ.

^{३४} प्रकाशयते — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{३५} प्रमाणवार्तिके २. १९३ उ०.

“मिथ्याध्या^१रोपहानार्थं यत्नोऽसत्यपि मोक्षतरि^२” । इति ।

तत्रोच्यते — ‘यदतीतम्’ इत्यादि ।

यदतीतमतीतं^३ तु स्मरणं केन हेतुना ॥२३॥

पूर्वापर्यरहितो^४ हि कालः क्षणो भवद्भिरभ्युपगत इति क्षणिकत्वादेव^५ ‘यत्किञ्चिद्विज्ञानं तद्^६ अतीव इतं गतम्; उत्पत्यैव समं नष्टम् । अतोऽन्यन्तस्थितिकालाभावाद् अतीतम् एवेति कुतः स्मरणाध्यारोपादीनां संभवः । येन अध्यारोपिता^७ अत्र ‘आत्मसंविदित्युच्यते । तेषां विकल्पात्म-
कत्वेन पूर्वापरपरामर्शकत्वतः स्थिरबोधरूपतया क्षणिकज्ञानत्वायोगादित्युक्तं भवद्भिरपि^८ न हीद-
मियतो व्यापारान्कर्तुं समर्थम्; संनिहितविषयबलोत्पत्तेरविचारकत्वादिति ।

^९न च संनिहितविषयतयैवाविचारकत्वम्; असंनिहितविषयाणामपि^{१०} द्विचन्द्राद्विज्ञानानाम-
विचारकत्वात् । अपि तु क्षणिकत्वे^{११} नासाधारणतयैव । यदुक्तं भवद्भिः^{१२} —

“अशक्यसमयो ह्यात्मा^{१३} सुखादीनामनन्यभाक् ।

तेषामतः स्वसंवित्तिर्नाभिजल्पानुपज्झिणी ॥” इति^{१४} ।

ततश्च ज्ञानानां सर्वेषां क्षणसंवेदनात्मकत्वेन निविकल्पकत्वमेव^{१५} । न विकल्पता । स्थैर्यं
विना तदसंभवादिति, केन हेतुना “स एवायम्” इत्यैक्यं^{१६} स्मरणाध्या^{१७}रोपादि अत्र भवेत्; न भवे-
दित्यर्थः । अस्ति च तत् । ततस्तद्धेतुस्थैर्यप्रतिपत्तिः^{१८} । क्षणिकत्वे विरोधोऽत्र विरुद्धकार्योप-
लब्धेति^{१९} नैरात्म्यवादाभावः ॥ २३॥

^१ ०रोपणार्थं यो — अ; ०रोपणार्थं वो — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ यत्ने सत्यपि — अ, आ, ऊ, ऋ, ॠ.

^३ तन्मरणं — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ हिशब्दो नास्ति — ऐ.

^५ यत्किञ्चिज्ज्ञानं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^६ अतीवैतं गतम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ तत्र — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ आत्मा संविद् — आ.

^९ ०ज्ञानत्वयोगा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} नकारो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} ०मियत्ताव्यापारान् — अ.

^{१२} ‘न च’ इत्यस्यानन्तरं ‘संनिहितविषयाणा-
मपि’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} ०विषयतैवाविचार० — ई, उ, ए, विषय-
तैवाविलकत्वं० — ऐ.

^{१४} द्विचन्द्रज्ञानाना० — अ.

^{१५} ०चारत्वात् — ऐ.

^{१६} ०नासाधारणतयैव — आ, ई, उ, ऐ; ०नासा-
धारणविषयतयैव — ऊ, ऋ; ०नासाधारण
विषयतेव — ऋ.

^{१७} प्रमाणवार्तिके — ३. २५०.

^{१८} अशकितसमयो — ए; आशक्यसमयो — ऐ.

^{१९} रागादीनां — प्रमाणवार्तिकपाठः ।

^{२०} तेनान्तः — ऐ.

^{२१} ०नाभिज्ञानार्थानुपज्झिणी — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२२} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} तच्च — ऋ.

^{२४} ०संवेदात्मकत्वेन — अ.

^{२५} निविकल्पकत्वेन — अ; निविकल्पत्वमेव
— आ, ऊ, ऋ, ऐ; निविकल्पमेव — ऋ.

^{२६} ०स्मरणाध्यारोपादि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} ०रोपितादि — ए.

^{२८} प्रतिपत्तिः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२९} क्षणिकत्वनिषेधोऽत्र — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०} ०लब्धेति — ऐ .

ननु ^१किमुच्यते “स्मरणं केन हेतुना” इति । यावता स्मरणस्य विकल्पात्मकत्वाद् ^२अन्य एव हेतुरविद्यानुभववासनेति वौद्धाः । ‘तदयुक्तम् । यतः — ‘तादृगेव’ इत्यादि ।

तादृगेव क्षणादन्यत्क्षणान्तरमभीप्सितम्^३ ।

नास्माभिर्विकल्पस्योत्पत्तौ हेतुनस्तीत्युक्तम् । अपि तु व्यवस्थापनायां दाहकत्वाभावे^४ वल्लेः पक्त्वृत्वमिव, स्थैर्याभावे ‘विकल्पस्य स्मरणाद्यात्मनः तत्त्वं न व्यवतिष्ठत इत्यर्थः ।

^५‘ततोऽविद्यादि’^६हेतुत्वे सत्यपि यस्य यादृगेव ^७पूर्वः समनन्तरप्रत्यय^८भूतः ^९क्षणिकत्वादेव ^{१०}निर्विकल्पक इत्युक्तः, तादृगेव तस्मादुत्पन्नमविद्यादियोगेऽपि द्विचन्द्रा^{११}द्याभासमिव असत्यार्थ^{१२}प्रकाशकं निर्विकल्पमेव ^{१३}क्षणान्तरम् अभीप्रेतं भवतां स्यात् । ^{१४}न तु ^{१५}विकल्पात्मकम् । तस्य योजनात्मकत्वेन ^{१६}क्षणानामनुपपत्तेरित्यतो विकल्पानामभावप्रसङ्ग एव ।

न च क्षणात्मनोऽपि^{१७} “स एवायम्” इति पूर्वपरकालयुक्त^{१८}दीर्घार्थप्रकाशकत्वेन ^{१९}विकल्पकत्वमिति वाच्यम् । अयोजनात्मकत्वाद् अलातचक्रप्रतिभासवत् । योजना हि ^{२०}विकल्पना यतः । अत एव योगिज्ञानं युगपत् ^{२१}सर्वार्थविषयत्वेऽप्यविकल्पक^{२२} भवद्भिरिष्यते । नापि च बहूनां क्रमभाविनां ^{२३}ज्ञानानां ^{२४}विकल्पकत्वं युक्तम् । तादृगेव ^{२५}क्षणादन्यत्क्षणान्तरमित्युक्तं यतः । न च समुदायो नाम क्षणव्यतिरिक्तोऽस्ति । न च ^{२६}क्षणेनास्मदादीनां व्यवहार इति व्यवहाराभावप्रसङ्ग^{२७} एवेत्युक्तम् ।

एव — आ.

^१ ‘किमुच्यते’ इत्यत्र ‘किमुत’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ अन्यहेतुः — अ.

^४ ‘तदयुक्तम्’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^५ ० मभीप्सितः — ओ.

^६ ० विकल्पस्योत्पत्तौ — अ, आ, ई, उ, ए.

^७ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ.

^८ विकल्पस्यास्मरणा० — आ.

^९ यतो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} ० हेतुत्वे तस्यापि यस्य यादृगेव — अ;
० हेतुत्वेऽपि विकल्पस्य यादृगेव — ऊ, ऋ, ॠ;
० हेतुत्वेऽपि . . . यस्य यादृगेव — ऐ.

^{११} ‘पूर्वः’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१२} ० भूतलक्षणः क्षणिक० — ऐ; ० भूतः क्षणः
क्षणिक० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} क्षणिकत्वादेर्निर्वि० — अ, ई, उ.

^{१४} निर्विकल्प इत्युक्तः — आ, ई, उ, ए; निर्विकल्पकत्वं इत्युक्तः — ऐ.

^{१५} ० द्याभास इव — अ, इ, उ, ए, ऐ; ० द्याभास

^{१६} ० प्रकाशकनिर्वि० — ऐ.

^{१७} कारणान्तरम् — अ.

^{१८} ‘न तु’ इत्यत्र ‘ननु’ इति दृश्यते — अ.

^{१९} विकल्पात्मकः — ऐ.

^{२०} क्षणेऽनुपपत्तेरित्युक्तमतो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} ० दीपार्थप्रकाश० — ऐ.

^{२३} विकल्पत्वमिति — अ, आ, ई, उ, ए; विकल्पकत्वमस्तीति — ऐ.

^{२४} ‘विकल्पना’ इत्यत्र ‘कल्पना’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} शब्दार्थ० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२६} ० विषयत्वेऽपि विकल्पकं — अ.

^{२७} ‘ज्ञानानां’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२८} विकल्पत्वं — अ, आ, ई, उ, ए; — अविकल्पकत्वं — ऐ.

^{२९} क्षणादन्यत्क्षणा० — आ.

^{३०} क्षणो नास्म० — ऋ.

^{३१} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

‘ननु स्वात्मनि’ विकल्पस्थैर्यमारोपयन्नुत्पद्यते । तेन ‘नैतत्प्रसङ्गः । तन्न । तथा-
वृत्तेरात्मनि ‘विरोधादित्युक्तम्’ । ‘स्वात्मनि न विकल्प इति च । ‘तस्मात् स्वात्मन्यारोपा-
संभवाद् ग्राहकात्मनः’ स्थैर्यमवभासमानं’ स्वसंवेदनमिदमेवाभ्युपगन्तव्यम् । ‘अतश्च — ‘आ-
जन्ममरणाद्’ इत्यादि ।

आजन्ममरणात्तस्य^{१५} न विज्ञानस्य कुत्रचित् ॥२४॥

व्यभिचारो भवेत्लोके स च सर्वत्र दृश्यते ।

जन्मनः^{१६} प्रागस्यासत्त्वं चासदिति चार्वाकदूषणावसरे^{१७} एवोक्तमिति, अत्र जन्ममरणयोरपि मध्ये
तस्य अस्य ग्राहकात्मनो ज्ञानस्य^{१८} ‘कुत्रचिद् देशे, काले वा व्यभिचारो विनाशो’^{१९} न संभाव्यते ।
‘सदैकरूपतयैव स्थिरतया अस्य एकेनेव’^{२०} सर्वेण संवेदनात् । स पुनर्व्यभिचारोऽस्य सर्वत्र प्रतिक्षणं
भवद्भिः^{२१} दृश्यते इत्याश्चर्यं^{२२} मत्यन्तासंभवनया । सकललोकं^{२३} सिद्धस्वसंवेदननिराकृतोऽयं नैरात्म्य-
पक्ष इत्यर्थः ॥

किं च उत्पाद्योत्पादकयो^{२४} ज्ञानक्षणयोरभावेन^{२५} ‘अन्तरितत्वं नैरन्तर्यं वा । तत्र’^{२६} सान्तरितत्वे —
‘एकस्मात्प्रत्ययाद्’ इत्यादि ।

एकस्मात्प्रत्ययादन्य^{२७} त्प्रत्ययान्तरं^{२८} गोचरम् ॥२५॥

न प्राप्नोति तदा सर्वे योगिनो न च योगिनः ।

^१ नास्वात्मनि — अ.

^२ अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ विकल्पः स्थैर्यं — ऊ, ऋ, ॠ; अविकल्प-
स्थैर्यं — ऐ.

^४ ‘मारोपयन्नुत्पद्यते’ — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^५ एतत्प्रसङ्गः — अ, ऊ; नैष प्रसङ्गः — ऋ,
ॠ; नैव प्रसङ्गतः — ऐ.

^६ ‘तन्न’ इत्यत्र ‘तदयुक्तं’ इति दृश्यते — ऋ,
ॠ, ऐ.

^७ तदन्यतया वृत्तेरात्मविरोधा० — ऐ.

^८ ‘विरोध इत्युक्तम्’ — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए.

^९ मतङ्ग० विद्या० ६. २३ उ० वृत्तौ ।

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ६. २३ उ०, २४ पू० वृत्तौ;
स्वात्मन्यविकल्पिको विकल्प — ऊ; स्वात्म-
न्यविकल्पिको विकल्प — ऋ, ॠ.

^{११} तस्य स्वात्मन्यारोपा० — अ; तत एवमन्या-
रोपा० — ऐ.

^{१२} स्थैर्यमवभासनं — अ; स्थैर्यावभासनं — ए, ऐ.

^{१३} संवेदनमेवाभ्युप० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} ततश्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ‘मरणान्तस्य’ — ओ.

^{१६} प्रागस्य सत्त्वं चार्वाक० — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. ७ उ० — ९ पू० वृत्तौ
‘न चैवाकुञ्चनादिकम्’ इत्यस्य विवरणे;
एवोक्तमन्यत्र जन्म० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} अत्र नकारोऽधिकः — ऋ, ॠ.

^{१९} ‘न’ इत्यत्र ‘लोके’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} सदैव रूप० — अ; सर्वदैव रूप० — ऊ;
सर्वदैकरूप० — ऋ, ॠ; सत्येद्वैशकरूप० —
ऐ.

^{२१} सर्वेण — अ, ऐ.

^{२२} ‘दृश्यते’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} ‘मत्यन्तासंभवनय’ — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ‘सिद्धः स्वसंवेदन० — ऊ, ऋ; ‘सिद्धः
स्वसं वेदन० — ऋ.

^{२५} ‘ज्ञानक्षणयो’ — ऐ.

^{२६} अन्तरितनैरन्तर्यं — अ.

^{२७} सान्तरितत्वे — अ, उ, ऋ,

^{२८} ‘त्प्रत्ययोत्तरगोचरम्’ — ऐ.

^{२९} ‘गोचरः’ — ओ.

एकस्मात् पूर्वं ज्ञानक्षणाद् ^१अन्यदेव ज्ञानक्षणान्तरं तत्प्रकृतित्वादुत्पन्नमिति, अन्यस्य ^२ज्ञानस्य गोचरं न प्राप्नोति; अभावादेव ^३तस्योत्पत्तिरभावान्तरितत्वात्तयोः। ततश्चाभावस्य अवस्तुत्वेन ^४हेतुत्वानुपपत्तेः, ^५अहेतुकमेव जगद् ^६उक्तं स्यात्। ^७अहेतोश्चादेशकालं ^८प्रकृतित्वाद्, उत्पन्नमित्यस्य ज्ञानस्य नियमायोगात्, ^९तदा सर्वे एव ^{१०}योगिनोऽमुक्ता ^{११}इति ^{१२}मर्वमसमञ्जसम्; मोक्ष-^{१३}संसारहेतुपदेशानुष्ठानादेः ^{१४}सर्वस्यानर्थक्यात्। यदुक्तम् ^{१५}—

“^{१६}नित्यं सत्त्वमसत्त्वं वाहेतो ^{१७}रन्यानपेक्षणात्।

^{१८}अपेक्षातो हि भावानां कादाचित्कत्वसंभवः॥” इति।

^{१९}न तु ^{२०}शून्यवादनिरा ^{२१}करणतया एतद्वाह्यार्थसाधकत्वेन व्याख्येयम्। ^{२२}अप्रकृतत्वात्। ^{२३}नैरात्म्यवाद् ^{२४}निराकरणमेवात्र प्रकृतं यतः। शून्यनिरालम्बनवादयोः ^{२५}पूर्वमेव निराकृतत्वात्॥

द्वितीयस्मिन्नपि पक्षे उच्यते — ‘अथवाजस्रम्’ इत्यादि।

^{२६}अथवाजस्रमुत्पत्तिरिष्यते ^{२७}समवायजा ॥२६॥

विज्ञानस्य तदाभावो न भवेत्तु ^{२८}कदाचन।

अथैतदोषभयाद् ^{२९}अजस्रम् अविरतं नैरन्तर्येण अत्यन्तं ^{३०}संश्लेषजा ^{३१}पूर्वस्मात् ^{३२}प्रत्ययात् ^{३३}प्रत्य-

^१ ज्ञानलक्षणात् — ऋ, ऋ.

^२ अन्यदेव न क्षणान्तरं तत्प्रकृतित्वाद् — अ; अन्यदेवज्ञानलक्षणान्तरमेव तत्प्रकृतित्वाद् — ऊ, ऋ, ऋ.

^३ ज्ञानगोचरे न — ऋ, ऋ.

^४ तस्योत्पत्तिरभावः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ हेतुकत्वानु — ऐ.

^६ अहेतुकमेव — ए.

^७ उत्पन्नं स्यात् — ऐ.

^८ अहेतुश्च देशकालः — ऊ, ऋ, ऋ; अहेतोर्देशकालः ऐ.

^९ प्रकृतित्वादुपपन्नमित्यस्य ज्ञानस्य नियमायोगात् — अ, आ, ई, उ; प्रकृतिनियमायोगात् — ऊ, ऋ, ऋ; प्रकृतित्वात्तदुपपन्नमित्यस्य ज्ञानस्य नियमायोगात् — ऐ.

^{१०} ‘तदा’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{११} अत्र ‘अयोगिनो मुक्ताः स्युः’ इत्यधिकम् ऊ, ऋ, ऋ.

^{१२} योगिनश्च मुक्ताः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१३} सर्वं समञ्जसम् — आ, ऐ.

^{१४} संसारहेतुपः — ऋ, ऋ.

^{१५} सर्वस्यानर्थत्वात् — ए.

^{१६} प्रमाणवार्तिके — २. १८१ पृ०.

^{१७} नित्यसत्त्वः — अ, आ.

^{१८} रन्यान्यपेक्षणात् — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१९} आकरो न लभ्यते।

^{२०} ‘न तु’ इत्यत्र ‘ननु’ इति दृश्यते — अ, ऋ, ए.

^{२१} शून्यवादनिराः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२२} करणतैव तद्वाह्यार्थः — ऐ.

^{२३} अकृतत्वात् — ऊ, ऋ, ऋ; प्रकृतत्वात् — ऐ.

^{२४} नैरात्मवादः — आ; नैरात्म्यवादि — ऐ.

^{२५} निराकरणमेव प्रकृतं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२६} मतङ्गः विद्याः ६. २१ उ०, २२ वृत्तौ शून्यवादनिरालम्बनवादयोर्निराकरणं दृश्यते।

^{२७} अथाजस्रं समुत्पत्तिः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२८} समवायतः — ऊ, ऋ, ऋ; समवायजाः — ऐ.

^{२९} भवेच्च — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३०} अजस्रमप्यभिरतं — अ.

^{३१} संश्लेषतः पूर्व — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३२} पूर्वं तस्मात् — आ.

^{३३} ‘प्रत्ययात्’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^{३४} प्रत्ययान्तरस्योत्पत्तिः — ऊ, ऋ, ऋ.

यान्तरोत्पत्तिः इष्यते। तदा न विज्ञानस्य अभावः प्राप्नोति। अपि तु तदेव 'तत्क्षणान्तरेऽपि भावान्त्वान्तरितत्वं पूर्वक्षणात्मवदिति' ग्राहकात्मनः क्षणिकत्वामिद्वेः 'नैरात्म्यप्रतिषेधः॥

अथैवमपि नेष्यते तदा — 'न चैवं स्याद्' इत्यादि।

न चैवं स्यात्ततोऽन्यद्वा स्थानं ज्ञानस्य कथ्यताम् ॥२७॥

अक्षणिकत्वमपि यदि ग्राहकात्मनो नेष्यते। क्षणिकत्वे च 'दोष उक्तः। ततोऽन्यदेव तृतीयं रूपं 'क्षणिकत्वाक्षणिकत्वात्मकं', 'येन तिष्ठति तत् कथ्यताम्; नान्या गतिरस्तीति। अत्यन्ता-संभव'ख्यापनार्थमेतत्। न तु तस्य संभवः, 'परस्परभाव'स्वरूपत्वेनानुपपत्तेरित्युक्तं भवद्भिरपि। तत्परिच्छिनन्ति^{११}, अन्यद् व्यवच्छिनन्ति, तृतीय^{१२}प्रकाराभावं च सूचयति। 'एकप्रमाणव्यापार' 'एष इति। अतोऽक्षणिकत्वमेव ग्राहकात्मनः स्वसंवेदन^{१३}मिद्वमप्रतिषेध्यमेव।

^{१४}ननु अक्षणिकस्य क्रमयोगपक्षाभ्यामर्थक्रियाविरोध उक्तः। सत्यम्। यद्यसौ प्रमाणेन सिद्धो भवेत्। 'द्विविधो हि पदार्थानां विरोधो भवद्भिरिष्यते। 'अविकलकारणस्य 'भवतोऽन्यभावे-भावाद्वा शीत' 'स्योष्णेनैव' 'परस्परपरिहारस्थितिलक्षणतया, 'भावस्याभावेनैव' 'सदायमपदार्थस्य पदार्थान्तरेणैव, वस्तु^{१५}भूतेन कल्पितेन वा 'संभव इति। न तु 'धर्मोण वस्तुभूतेन 'कल्पितेन वा। 'नित्यत्वे वा अनित्यत्वे वा^{१६} तस्य ततोः 'रूपान्तराभावात्।

^१ तत्क्षणान्तरस्य भावानन्तरितत्वापूर्व — ऊ;
तत्क्षणान्तरेऽप्यभावानन्तरितत्वापूर्व० — ऋ

ऋ; तत्क्षणान्तरेऽप्यभावान्तरितत्वं पूर्वं — ए;
तत्क्षणान्तरेऽप्यभावानन्तरीतं पूर्वं — ऐ.

^२ ग्राहकात्मनोऽक्षणिकत्वमिद्वेः — ऊ, ऋ, ऋ.

^३ नैरात्म्यप्रतिषेधः — अ, ए.

^४ 'अन्यद् रूपं ज्ञानस्य' इति व्याख्यातुसंमतपाठः
स्यादिति भाति।

^५ दोषो विभक्तः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ 'क्षणिकत्वाक्षणिकत्वात्मकं' इत्यस्य स्थाने
'क्षणिकत्वात्मकं' इति दृश्यते — अ; क्षणि-
कत्वाक्षणिकात्मकं — ऐ.

^७ 'येन तिष्ठति' इत्यत्र 'क्षिति' इति दृश्यते —
अ; 'येनेति' इति दृश्यते — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ 'ख्यापनार्थं न तु तस्य — आ; 'ख्याप-
नार्थमेतेन तस्य — ऐ.

^९ परस्परभाव० — ऐ.

^{१०} 'स्वरूप' इत्यत्र 'रूप' इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ऋ.

^{११} तत्परिच्छिन्नत्वे — ऐ.

^{१२} 'प्रमावं च' — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१३} एवं प्रमाण० — अ, आ, ई, उ, ए; एव
प्रमाण० — ऐ.

^{१४} 'एष' इत्यत्र 'इष्यते' इति दृश्यते — अ,
आ, ई, उ, ए; एव — ऋ.

^{१५} 'सिद्धं प्रतीक्ष्यमेव — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} नत्वक्षणिकस्य — ऊ, ऋ, ऋ; ननु क्षणिकस्य — ऐ.

^{१७} द्विविधो — ऐ.

^{१८} अविकल्पिताकारस्य — ऐ.

^{१९} भवतोऽन्यान्यभावे० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} 'स्योष्णेनैव' — अ.

^{२१} 'परस्परपरिहार' इत्यारभ्य 'पदार्थान्तरेणैव'
इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२२} भावस्याभावेनैव — ऐ.

^{२३} सदायं पदार्थस्य — आ, ई, उ, ए; सदा यः
पदार्थस्य — ऐ.

^{२४} 'भूतेनैव कल्पितेन — ऐ.

^{२५} 'संभव इति' इत्यत्र 'संभवति' इति दृश्यते
— ऊ, ऋ, ऋ.

^{२६} पदार्थधर्मोण — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२७} कृतेन — अ.

^{२८} नित्यत्वेन वा अनित्यत्वेन वा — आ, ई, उ,
ऊ, ऋ, ऋ, ए.

^{२९} बाधब्दो नास्ति — ऐ.

^{३०} रूपान्तरासद्भावात् — ए, ऐ.

^१धर्मश्चायम् अक्षणिकस्य^२ घटादेः^३ क्रमेण क्षीरदधि^४धारणादिकः प्रदीपादेश्च युगपद्^५वर्तिदाह-
तैल^६अपणादिकोऽर्थक्रियाकारित्व^७लक्षणः सिद्धः^८। न तेन सहास्य^९विरोधः।

ननु ^{१०}यद्यदर्थकरणस्वभाव^{११} तत्तत्करोत्येव ^{१२}यथान्त्यावस्थाप्राप्तं^{१३} ^{१४}बीजादि अङ्कुरादिकम्।
यत् न करोति न^{१५} तत् तत्स्वभावम्। यथा ^{१६}घटादि नाङ्कुरजनक^{१७}स्वभावमिति। प्रत्यक्षा-
नुपलम्भाभ्यामेव धर्मयोरपि ^{१८}जनकस्वभावाजनकस्वभावयोश्च विरोधाविरोधौ ^{१९}सिद्धयत एवेति।
अक्षणिकस्यापि एकस्वभावत्वेन सर्वदा सर्वार्थ^{२०}कारित्वाद् यौगपद्येन कार्योत्पादप्रसङ्गः। ^{२१}अथ न
तत्स्वभावः क्रमेणापि न कुर्यात्। करोति चायं ^{२२}ग्राहकात्मा ^{२३}क्रमेण। ^{२४}अतस्तदा ^{२५}तत्कतृत्व-
स्वभावः, नान्यदा ^{२६}तदकरणादिति स्वभावभेदाद्भिन्न एवेति क्षणिकः।

तदयुक्तम्। ^{२७}तत एव विशिष्टस्वभावत्वेन सिद्धेः। यो हि ^{२८}यद्यर्थकरणस्वभावो यथा सिद्धः,
^{२९}सः तथैव तदर्थ^{३०}करणस्वभावो ^{३१}निश्चीयते नान्यथा। बीजादेरिव क्षित्यादिसंनिधाने एवाङ्कुर-
^{३२}जनकस्वभावो नान्यथा^{३३}। ^{३४}स्थिरस्वभावः सर्वदा तत्तत्सहकारिसंनिधौ^{३५} ^{३६}तत्तदनेककार्य^{३७}जनकस्वभावः
सिद्ध इति। ^{३८}सर्वथा तथाभूतैक^{३९}स्वभावः सिद्धो नान्यथाभूतस्वभाव इति, स्वभाव^{४०}भेदाभावाद-
भिन्न एवेत्यक्षणिकः। सहकारिणां ^{४१}तु ^{४२}प्रागसं^{४३}निधानादजनकस्वभावभ्रान्तिरत्र भवताम्। न

^१ धर्मश्चायं क्षणिकस्य — अ, आ.

^२ अत्र वाशब्दोऽधिकः — ऊ; एवकारोऽधिकः — ऋ, ॠ.

^३ घटादेः — ऋ, ॠ.

^४ ०कारणादिकः — अ, ऊ.

^५ व्यक्तिदाह० — आ, ऋ, ॠ; शक्तिदाह० — ए.

^६ ०क्षपणकादिको — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ ०लक्षणसिद्धः — अ, ऐ; ०लक्षणः प्रत्यक्षेण सिद्धः — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ 'विरोधः' इत्येतन्नास्ति — अ, ई, उ.

^{१०} यदि करण० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} ततः करोत्येव — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; तत्-करोत्येव — ऊ.

^{१२} यथाज्ञावस्था० — ए.

^{१३} ०प्राप्ते — ऋ, ए.

^{१४} बीजाङ्कुरादिकम् — ऋ, ऐ.

^{१५} नकारो नास्ति — अ.

^{१६} घटादीनामङ्कुर० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} ०स्वभावत्वमिति — ए.

^{१८} जनकत्वजनकस्वभाव० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} सिद्धयेत एवेति—अ, ऊ; सिद्धयन्त एवेति—आ.

^{२०} ०कार्यत्वाद्यौग० — ऐ.

^{२१} अथ तावत्स्वभावः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} 'ग्राहकात्मा' इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२३} कर्मणा — अ, ई, उ.

^{२४} ततस्तदा — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} तत्कतृत्वभावो — ऋ; तत्कतृत्वसंभवादप्यथा तदकरणादिति — ऐ.

^{२६} तत्कारणादिति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} 'तत एव' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२८} यद्यर्थक्रियाकरण० — अ.

^{२९} 'सः' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३०} ०कारणस्वभावो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३१} 'निश्चीयते' इत्यारभ्य 'अङ्कुरजनकस्वभावो' इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३२} जन्मनः स्वभावो — ए.

^{३३} नान्यत् — ऐ.

^{३४} स्थिरश्च स्वभावः — ऋ, ॠ.

^{३५} तदनेक० — ऐ.

^{३६} जननस्वभावसिद्धः — ऐ.

^{३७} सर्वदा — आ, ई, उ, ए.

^{३८} ०स्वभावसिद्धो — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{३९} ०भेदादभिन्न — ऋ.

^{४०} तुशब्दो नास्ति — अ.

^{४१} प्रसङ्गसं० — आ; प्रासङ्गसं० — ऐ.

^{४२} ०निधानाजनक० — ऊ, ऋ, ॠ.

त्वजनकत्वमेव । सर्वदाना^१रोपितरूपस्य ग्राहकात्मनोऽक्षणिकस्यैवा^२वभासनादित्युक्तम्^३ । सहकारिणामपि स्वसहकारिमिति^४ तत्तत्सहकार्यैकस्वभावत्वाद् न स्वभावभेद इत्यक्षणिकत्वमेव^५ ।

नन्वनुपकारिण्यपेक्षायोगाद् अक्षणिकस्य किं सहकारिणः । तदुपकार्यत्वे वा तस्योपकृतानुपकृतयोः स्वभावयोर्भेदाद् नाक्षणिकत्वम् । न । क्षणिकत्वादेव परस्पररोपकाररहितैरप्यकार्यकारित्वेन^६ सहकारितया भवद्भिरभ्युपगमैरेकसामग्र्यन्तर्भूतैश्चक्षूरूपा^७लोकादिभिरनैकान्तिकत्वात् ।

ननु तेषां परस्पररोपकारासंभवेऽपि स्वहेतुकृत एवासौ स्वभाव इत्युक्तम् । ते निरभिप्रायव्यापाराः स्वहेतु^८परिणामोपाधिबिधुरधर्माणः, तत्प्रकृतेस्तथा भवन्तो नोपालम्भमर्हन्तीति ।

यद्येवमक्षणिका अपि भावाः स्वहेतुभ्यः^९स्वभावाद्वा तथास्वभावा एव ।^{१०}येनान्योन्योपकारानपेक्षया सहकरण^{११}मात्रेणैव सहकारिणो भवन्तीत्यनुपलभ्याः ।^{१२}विस्तरेण चायं पक्षो^{१३}नरेद्वरपरीक्षाप्रकाशे अस्माभिः प्रतिक्षिप्त इति तत एवावधार्यः । एतेन ज्ञत्वविरोधोऽप्यात्मनः^{१४}प्रतिक्षिप्तः, तत्तद्विषयसंनिधौ तत्तद्ग्राहकैकस्वभावत्वादिति । नातोऽपि तस्यानित्यत्वसिद्धिरिति^{१५}नैरात्म्याभावः ॥ २७ ॥

^{१६}किं च क्षणिकत्वे ग्राहकात्मनो यद्यपि कर्मकरणमेव नोपपद्यत इत्युक्तम्^{१७} । तथापि तदुपपत्त्यभ्युपगमेनेदं निरूप्यताम् — ‘कृतमेकेन’ इत्यादि ।

कृतमेकेन यत्कर्म तद्विपाकं परः कथम् ।

प्राप्नोति युक्तदौर्बल्यात्तथापि मुनिरूप्यताम् ॥ २८ ॥

^{१८}एकेन ज्ञानक्षणेन यत् कृतं दानादिकं हिंसात्मकं वा कर्म, तस्य यो विपाकः सुखदुःखफल-

^१ ‘रोपितरूपस्य’ इत्यत्र ‘रोपितस्य’ इति दृश्यते — आ.

^२ ग्राहकानात्मनो — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ ‘अवभासनाद्’ इत्यत्र ‘भासनाद्’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ६. २३ उ०, २४ पू० वृत्तौ ।

^५ तत्सहकार्यैकं — ऊ; तत्सहकार्यैक — ऋ; तत्सहकार्यक — ऋ.

^६ ‘अक्षणिकत्वमेव’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^७ ‘काररहितैः’ — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ अत्र ‘सहकारित्वेन’ इत्यधिकम् — ऋ.

^९ गतैकसामग्र्यं — ऋ.

^{१०} ‘लोकादिभिराक्षेपकारिभिरनैकान्तिकत्वात्’ — ऊ, ऋ, ॠ; लोकादिरनैकान्तिकत्वात् — ऐ.

^{११} ‘परिणामोपाधिधर्माणः’ — ऊ; ‘परिणामोपाधिनिधिधर्माणः’ — ऋ, ॠ.; ‘परिणामोपाधितं विधुरधर्माणः’ — ऐ.

^{१२} स्वस्वभावाद्वा — आ, ए, ऐ.

^{१३} येनान्योन्योपकारा० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१४} ‘मात्रेणैव’ — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ‘त्यनुपलभ्याः’ — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{१६} विस्तारेण — आ, ई, उ, ऐ.

^{१७} प्रथमकाण्डे श्लो० २२ उ० — ४९ विवरणे.

^{१८} ‘धार्यम्’ — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} प्रत्युक्तः — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२०} तत्तद्विषयं — ऐ.

^{२१} ‘नैरात्म्याभावः’ इत्यस्य स्थाने ‘नैरात्म्याग्राहकत्वे’ इति दृश्यते — अ.

^{२२} ‘किं च क्षणिकत्वे’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२३} ‘यद्यपि’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० ६. २३ पू० वृत्तौ ।

^{२५} तद्विपाको — ऋ; तद्विपाके — ऐ.

^{२६} युक्तये तु स्यात्तथापि — ऐ.

^{२७} सुविचार्यताम् — मु, उ, ऐ, ओ.

^{२८} ‘एकेन’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^{२९} ज्ञानलक्षणेन — ऋ, ॠ, ए.

रूपः, तमन्यो 'ज्ञानक्षणो जन्मान्तरपरिवर्ती कथं प्राप्नोति । नैव । यो हि यस्माद्भिन्नो नासौ तत्कर्मफलभोक्ता 'देवदत्तयज्ञदत्तवत् । यदि 'च कर्मकर्तृग्राह'कात्मनः फलभोक्ता अन्यो भवेत् । नैव तत्फलभोक्ता भवेत् । इष्यते च भवद्भिः 'तत्फलभोक्ता, 'कर्मनिबन्धनत्वेन 'तस्याभ्युपगमात्, 'ततो न भिन्न इति नैरात्म्याभावः ।

ननु भेदेऽपि एक'सन्तानवर्तित्वात् 'तेन तत्फलं भुज्यते । 'न तु देव'दत्तेन कृतं यज्ञदत्तेन, भिन्नसन्तानवर्तित्वा'दिति, अत्र 'युक्तिरस्त्येव ।

न । असिद्धत्वेन तस्या 'दुर्बलत्वात् । क्षणिकेषु 'हि 'भावेषु प्राग्भाव'मात्रेण कार्यजनकेषु विशेषाभावात्, न विद्मः "कः कस्य सन्तानः, को वा 'न" इति । ननु यो यस्य सदृशः । को वा न 'तस्य । विश्वस्यापि 'पञ्च'स्कन्धात्मनः सदृशत्वात् । ननु यो यस्य प्रत्यासन्नः । 'केयं प्रत्यासत्तिः । न तावद्देशकालकृता । तयोर्भवद्भिन्नभ्युपगमात् । नापि भावस्वरूपकृता । सर्वेषां 'क्षणान्तरेण 'कृतत्वेनाविशेषादिति 'सन्तानासिद्धेर्न युक्तिरेषा ॥ २८॥

'ननु त्वदीयोऽपि' हेतु'रनैकान्तिक एव । आत्मवादिभिरपि स्मृतियुक्तितोऽन्यकृतस्य कर्म-
णोऽन्यभोक्तृत्वेनाभ्युपगमात् । तथा च 'मनुः —

'न चेदात्मनि पुत्रेषु न 'चेत्पौत्रेषु नप्तृषु ।

न त्वेवं हि कृतं कर्म कर्तुर्भवति निष्फलम् ॥" इति ।

तत्रोच्यते — 'न कर्मणः फलम्' इत्यादि ।

^१ ज्ञानलक्षणो — ए, ऐ.

^२ 'देवदत्त' इत्येतन्नास्ति — अ.

^३ चाकर्मकर्तृग्राह० — ऐ.

^४ 'कात्मना' — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ 'तत्कर्मभोक्ता' — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ 'तत्कर्म०' — ऐ.

^७ 'संसारस्याभ्युपगमत्वात्' — ऊ, ऋ.

^८ 'ततो नाभिन्न इति' — अ, आ, ई, उ, ए, ऋ.

^९ 'सन्तानानुवर्ति०' — ऐ.

^{१०} 'तेनैतत्फलं' — ऋ.

^{११} 'न तु' इत्यत्र 'ननु' इति दृश्यते — ऐ.

^{१२} 'दत्तकृतं' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} 'इति अत्र' इत्यस्य स्थाने 'अन्यत्र' इति दृश्यते — ऐ.

^{१४} 'युक्तिरस्त्येव' — ऐ.

^{१५} 'दुर्बलता' — ई, उ; 'दुर्लभत्वात्' — ऋ.

^{१६} 'हि भावेषु' इत्यत्र 'भिन्नभावेषु' इति दृश्यते — ए.

^{१७} 'भावेषु प्राग्' इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१८} 'मात्रेण' इत्यत्र 'मात्रे' इति दृश्यते — ऊ,

ऋ, ॠ.

^{१९} 'न वेति' — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} 'कस्य' — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{२१} 'पञ्च' इत्यत्र 'प्रपञ्च' इति दृश्यते — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} 'स्कन्धात्मना सदृश०' — ऊ, ऋ, ॠ; 'स्कन्धा-
त्मा सदृश०' — ए.

^{२३} 'केयमप्रत्या०' — अ.

^{२४} 'क्षणान्तरे नष्टत्वेनावि०' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} 'कृतत्वेन विशेषा०' — अ.

^{२६} 'सन्तानसिद्धेः' — ऋ.

^{२७} 'न त्वदीयोऽपि' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८} 'अपिशब्दो नास्ति' — आ.

^{२९} 'रनेकान्तिकः' — अ.

^{३०} 'मन्त्रः' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३१} 'एतत्सदृशार्थकः श्लोको महाभारते लभ्यते —

'यदि नात्मनि पुत्रेषु न चेत्पौत्रेषु नप्तृषु ।

न हि पापं कृतं कर्म सद्यः फलति गौरिव ॥'

महाभा० — १२.९१. २१.

^{३२} 'चेत्पुत्रेषु' — ऊ, ऋ, ॠ.

न कर्मणः फलं कश्चिदशुभस्य शुभस्य वा ।

भुङ्क्तेऽन्योन्यकृतस्यापि युक्तिरेषा गतत्रया ॥ २९॥

अयमर्थः — काम्यानां तावत् कर्मणां ^१“ज्योतिष्टोमेन ^२स्वर्गकामो यजेत” ^३इत्यादिभिः श्रुतिभिः ^४कर्माधिकारिविशेषणत्वेन फलं ^५श्रूयमाणं ^६कथं ततोऽन्यस्य कल्पयितुं शक्यते । तदविशेषणं ^७तु विध्यर्थनिवृत्तमेव । निषिद्धानामपि ब्रह्महत्यादीनां कामक्रोधादिभिः ^८रनुष्ठीयमानानां फलं कर्तुरेव । नान्यस्य । ^९यज्ज्ञायते ^{१०} —

“अवीचीं नरके कल्पं ^{११}वसेयुर्ब्रह्मघातकाः ।

क्षेत्रदारहरा ^{१२}श्चैवासत्याश्च कृतघातिनः ॥” इति ।

ननु श्रूयत एव पुत्रेष्ट्यादावधिकारिणोऽन्यस्य फलम् । तदयुक्तम् । आरोग्यादिकल्पयुक्तेन पुत्रलक्षणेन ^{१३}‘फलेन तत्पितृ’ ^{१४}अधिकारिण एव ^{१५}‘फलं पक्वं, पितृतीर्थादि’ ^{१६}श्राद्धेषु पुत्रस्येव पितृसमुद्धरणेनेति । एवं शान्तिकर्माष्टिकादिष्वपि मन्तव्यम् । कर्म ^{१७}‘संस्कारस्य ^{१८}‘फलजनकस्य भवद्भिः ^{१९}‘स्तत्कर्तृत्वमन्येवाभ्युपगमात् । अस्माभिस्तु ^{२०}‘तद्वद्वदिति कुतोऽन्यत्र ^{२१}‘फलसंभवः । उभयाधिकरणं ^{२२}‘कर्मयोगादेव पितृपुत्रादिसंबन्धान् फलं ^{२३}‘वैचित्र्यादिदर्शनाच्चेह ^{२४}‘प्रागजितस्य कर्मणः सत्त्वमिव ^{२५}‘फलभोक्त्रैकाधिकारण्यमप्यनुमानसिद्धमिति, ^{२६}‘कथमधिकरणान्तरे फलसंभावना । कृतं ^{२७}‘नाशाकृतागमं ^{२८}‘दोषश्चेति ।

पितृ० — ऐ.

^१ एतद्वाक्यं शाबरभाष्ये उद्धृतम् — ३. ६. ९. ३०.

^२ यजेत स्वर्गकामः — अ, आ, ई, उ, ए.

^३ इत्यादिश्रुतिभिः — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ कर्माधिकार० — ऋ, ॠ, ऐ.

^५ श्रूयमाणानां कथं — ऐ.

^६ ‘कथं ततोऽन्यस्य’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^७ तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ ‘रनुष्ठीयमानानां — ऐ.

^९ यज्ज्ञायते — ऋ; यतः — ऐ.

^{१०} आकरो न लभ्यते ।

^{११} अवीची — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} वसन्ति ब्रह्म — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} ‘श्चैव सत्याश्चानृतवादिनः — ऊ, ऋ, ॠ;
 ‘श्चैव सत्याश्च कृत० — ऐ.

^{१४} ‘फलेन’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} ‘अधिकारिण एव फलं पक्वं’ इत्यस्य स्थाने
 ‘अधिकारित्वं’ इति दृश्यते — अ.

^{१६} फलत्वात् पितृ० — ऊ, ऋ, ॠ; फलमपक्वं

^{१७} श्राद्धे पुत्रस्यैव — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} ‘संस्कारकस्य — आ.

^{१९} ‘फलजनकस्य’ इत्यस्य स्थाने ‘फलजनक’ इति
 दृश्यते — ऊ; ‘व फलजनक’ इति दृश्यते —
 ऋ, ॠ.

^{२०} ‘स्तत्कर्तृत्वमन्येवा० — आ; ‘स्तत्कर्तृत्वमन्येवा० — ऋ;
 ‘स्तत्कर्तृत्वमन्येवा० — ए.

^{२१} तुशब्दो नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} ‘फल’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} कर्मयोगे पितृ० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ‘वैचित्र्यदर्शना० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} प्रागजितस्य — ऊ, ऋ.

^{२६} फलभोक्त्रैकाधिकारणः सिद्धमिति — अ.

^{२७} ‘कारिण्यमनुमान० — आ, ‘कारिण्यमनुमान०
 — ई, उ, ए, ऐ

^{२८} कथमधिकरणान्तरे — ई, उ; कथमपि कर-
 णान्तरे — ऋ.

^{२९} ‘नाशकृतागम० — अ.

^{३०} ‘दोषाश्चेति — आ.

‘कथं तर्हि एषा स्मृतिर्युक्तिः । गतत्रपा एव; श्रुत्यादिविरोधादप्रमाणमित्यर्थः । किं तु फलाविनाशित्वा^१दर्थवादो वा । यदि वा शरीरान्तराण्येव च क्रमेण पुत्रपौत्रशब्दैश्च्यन्त इत्य-
विरोधः ।

ननु दृष्ट एव अन्यैः कृतस्य कर्मणः । कृष्यादेरौ^२किकस्य, अन्येन तत्स्करादिना भोगः । अत्रो-
च्यते । तेषां कुम्भकारादिवत्^३ दृष्टेनैव^४ स्वरूपेण स्वकार्योत्पादकत्वाद् युक्तमेव तत् उत्पन्नस्य
कार्यस्य घटादेरिव^५ अन्यैराहरणम् । उपपन्नं तु^६ यद्येन^७ कर्मणा भुज्यते^८ न तद्^९ भोक्तु-
भिन्नाधिकरणं संभवति । तदिदमुक्तम्^{१०} —

“अर्जयेज्ज्ञानमर्थश्च पुमानमरवत्सदा ।

“आजितानपि भुञ्जीत शास्त्रार्थमविलोपयन्” ॥ इति ।

ननु एतदपि^{११} अर्थोत्पादन^{१२}रक्षादि अदृष्टनिमित्तमेवेति । यदाहुः^{१३} —

“यद्भावि न तद्भावि^{१४} भावि चेन्न तदन्यथा ।

इति चिन्ताविषयान्नोऽयमगदः किं न पीयते” ॥ इति ।

सत्यम् । यत्र तु दृष्टं^{१५} निमित्तमस्ति, तत्सम्भवेऽत्र^{१६} नादृष्टकल्पना । न हि^{१७} दृष्टे सत्य-
दृष्टकल्पना^{१८} युक्तिमती । तदिदमुक्तम्^{१९} —

१ कथं तर्ह्यपि स्मृतिः — अ; कथं तन्वैषा
स्मृतिः — ए.

२ ०युक्त्यागमागतं तत्र पैत्वश्रुत्यादि० — अ;
०युक्तिस्तत्र पैत्वश्रुत्यादि० — ए.

३ ०दप्रामाण्यमि० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

४ ‘किं तु’ इत्यत्र ‘कर्तुः’ इति दृश्यते — ऊ ऋ, ॠ.

५ ०दर्थवादे वा — ऊ, ऋ, ॠ.

६ शरीराण्येव क्रमेणात्र पुत्र० — ऊ, ऋ, ॠ.

७ कृष्यादेरलौकिकस्य — ऐ.

८ तत्स्करादि भोगः — ऋ.

९ ‘कुम्भकारादिवत्’ इत्यत्र ‘कुम्भकारादि च’
इति दृश्यते — ऋ; ‘कुम्भकारादिव’ इति
दृश्यते — ऐ.

१० दृश्येनैव — ऐ.

११ रूपेण — ऊ, ऋ, ॠ.

१२ अन्योन्याहरणम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ;
अन्येनाहरणम् — ऊ, ऋ;

१३ उत्पन्नं — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

१४ तद्येन — ऊ, ऋ, ॠ.

१५ ‘कर्मणा भुज्यते न’ इत्यत्र ‘कर्मणाद्भुतेन’
इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

१६ नकारो नास्ति — आ.

१७ भोक्तृभिन्ना० — ए.

१८ आकरो न लभ्यते ।

१९ अर्जयेज्ज्ञान० — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

२० आजितामपि — अ, ऐ; आजितानि तु —
ऊ, ऋ, ॠ.

२१ न त्वेतदपि — आ.

२२ अर्थोत्पादनरक्षादि — ऊ; अर्थोत्पादनरक्षादि
— ऋ, ॠ.

२३ ०रक्षाणाददृष्टं० — ए.

२४ भर्तृहरिभुषाषितसंग्रहे ६६६.

२५ यद्भावि न तदन्यथा — आ, ई, उ, ऊ, ऋ,
ॠ, ए, ऐ.

२६ यत्र तु दृष्टनिमित्तं० — ई, उ, ए; यत्र
दृष्टं न निमित्तं० — ऊ, ऋ, ॠ; यत्र दृष्टं
निमित्तं — ऐ.

२७ ‘अत्र’ इत्यत्र तुशब्दो दृश्यते — आ, ई, उ,
ऊ, ऋ, ए, ऐ.

२८ ‘न हि दृष्टे सत्यदृष्टकल्पना’ इत्येतन्नास्ति
— ऐ.

२९ दृष्टेऽदृष्टकल्पना — अ; दृष्टे कल्पना — ए.

३० युक्तमिति — अ, ऐ; युक्तिमेति — ऊ,
ॠ, ॠ.

३१ महाभारते कर्णपर्वणि ९८, २७०

“प्रायेण नीचा व्यसनेषु मग्ना

‘निन्दन्ति दैवं’ स्वकृतं ‘न तत्तत्’ ।” इति ।

“यत्र तु दृष्टस्य हेतोर्न कथंचिदपि “उपयोगः, तत्र अदृष्टमेव निमित्तम् । यदाहुः —

“अजीर्णप्रभवा रोगाः” इत्यभिधाय,

“यस्तु कर्मकृतो व्याधिर्मरणात् निवर्तते” । इति ।

एवं च धनार्जनरक्षणादिष्वपि^१ “दृष्टेनैव रूपेण प्रवृत्तिरिति पुरुषार्थोपदेशशास्त्राणां साफल्यम् । दैवपुरुष^२कारयोर्न विरोधः स्यात् । तत्स्करादीनां^३ च पुरुषार्थ^४नियमव्यतिक्रमेण बलाद्^५ “द्रव्याद्याहरतां^६ “पापमेवेत्युक्तं^७ “किंचिद्द्वैवाद्वात्किञ्चित् किञ्चित्^८ “पुरुषकारतः” इति । एवं च केवलादृष्ट^९निमित्तानामुभयादृष्टहेतुत्वेऽपि, “न पित्रदृष्टात्पुत्रादेः फलम् । किं तु स्वादृष्टादेवेति नानैकान्तिकता ॥ २९ ॥

इतश्च ग्राहकात्मनो न “क्षणिकत्वमित्युच्यते — ‘केनोक्तम्’ इत्यादि ।

केनोक्तं कुशलं कर्म शून्यत्वान्मुनिसत्तम ।

“क्षणिकत्वेन ग्राहकात्मनः क्षणान्तरे^{१०} अत्यन्ताभावः शून्यत्वमिति केनोक्तम् । कुशलकर्महेतुत्वात्^{११} “कुशलं कर्म^{१२} “प्रज्ञापारमितेत्यादि शास्त्रम् । “न केनचित्^{१३} । “प्रत्येकस्य क्षणस्य तावति शास्त्रे वक्तृत्वाभावात्, तद्व्यतिरिक्तस्य^{१४} चान्यस्य स्थिरस्यानभ्युपगमादिति, तदपि शास्त्रं रथ्यापुरुष-

^१ नमन्ति — ए.

^२ सुकृतं — अ, ऐ; कुकृतं — ऊ, ऋ, ॠ; न तु दुष्कृतं स्वम् — महाभारतपाठः ।

^३ न युक्ते — अ; न तत्ते — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ यत्र दृष्टस्य तु हेतोर्न — ऐ.

^५ उपयोगतः — ऐ.

^६ आकरो न लभ्यते ।

^७ ०र्मरणात्संनिवर्तते — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ ०रक्षादिष्वपि — ऐ.

^९ अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} दृष्टेनैकरूपेण — ऐ.

^{११} ०कारयोरपि तत्स्करादीनां — अ; ०कारयोरविरोधः तत्स्करादीनां — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{१३} नियमविव्यतिक्रमेण — अ, आ, ई, उ, ऐ; नियमः सिध्यति क्रमेण — ए.

^{१४} द्रव्याद्यपहरतां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} पापमित्युक्तं — ए.

^{१६} किंचिद्द्वैवाद्वात्किञ्चित् पुरुष० — ऊ,

ऋ; किंचिद्द्वैवाद्वात्किञ्चित्किञ्चित् पुरुष०

— ऋ; किंचिद्द्वैवशब्दार्थकिञ्चित् पुरुष — ए; महाभारते वनपर्वणि, ३२, ३४ उ०

^{१७} पुरुषकार इत्येवं — अ, ई, उ, ए, ऐ; पुरुषकार इत्येवं — आ.

^{१८} ०निमित्तादीनामुभय० — ए.

^{१९} निमित्तदृष्टात्पुत्रादेः । किं तु — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} क्षणिकमित्युच्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} क्षणिकत्वे हि ग्राह० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} अत्यन्ताशून्यत्व० — अ; अत्यन्ताभाव-शून्यत्व० — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} कौशलकर्म — ए; कुशलकर्म — ऐ.

^{२४} प्रज्ञापारमित्यादि — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ; प्रज्ञाव्यापारमित्यादि — ए.

^{२५} ‘न’ इत्यत्र ‘च’ इति दृश्यते — ए.

^{२६} ‘केनचित्’ इत्यत्र ‘केवलम्’ इति दृश्यते — अ; ‘किञ्चित्’ इति दृश्यते — आ.

^{२७} ‘प्रत्येकस्य’ इत्यत्र ‘अस्य’ इति दृश्यते — अ, आ.

^{२८} तद्व्यतिरिक्तं — अ.

वाक्यमिव मिथ्याध्यारोप^१पूर्वत्वेनासर्वज्ञप्रणीतत्वात्^२ परिहरणीयमेव । परिगृहीतं च मोक्षोपायत्वेन भवद्भिः ।^३ यदुक्तम् —

“प्रत्यक्षेणानुमानेन^४ दृष्टादृष्टस्य शासनात् ।

तृतीयस्थानसंक्रान्ती^५ न्याय्यः शास्त्रपरिग्रहः ॥” इति ।

ततस्तद्वक्तुरनध्यारोपितमेवाक्षणिकत्वं^६ ग्राह्यम् ॥

“तथा — ‘को वात्र मुच्यते’ इत्यादि ।

“को वात्र मुच्यते ज्ञानादुपा^७यादन्य आत्मनः ॥३०॥

अत्र^८ ग्राहकात्मनः^९ क्षणिकत्वपक्षे^{१०} ‘को वा’^{११} ज्ञानाद्^{१२} अहंकारोपकाराद्यास्रवप्रतिपक्षभूतनैरात्म्यभावनाद्वारेण^{१३} मुक्त्यापारभूताद्, अन्यः आत्मनो मुच्येत । न कश्चित् ।^{१४} ज्ञानक्षणाणां स्वरसनिरोधेन^{१५} क्षणान्तरे^{१६} शून्यत्वाज्ज्ञानाभ्यासोऽशक्यः^{१७} नुष्ठानत्वादनूपदेश्य एव । उपदिष्टश्च । यदुक्तम्^{१८} —

“सर्वेषां सतिपक्षत्वान्निर्ह्रासतिशयाश्रिताः ।

सात्मीभावात्तदभ्यासा^{१९}धीयेरन्नास्रवाः क्वचित् ॥” इति ।

तस्मान्नान्य आत्मनः स्थिरग्राहकत्वाद् मुक्त इति ॥३०॥

एवं ग्राहकात्मनः स्थैर्यं प्रसाध्य कर्तृत्वमपि साध्यते — ‘स्पष्टानि’ इत्यादि ।

^१ वाक्यवन्मिथ्या० — ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^२ पूर्वकत्वेनासर्वज्ञ० — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ;

पूर्वकत्वे न तु सर्वज्ञ — ए.

^३ अपरिग्रहणीयमेव — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ; उपरिग्राहणीयत्वमेव — ए.

^४ यदुक्तम् इत्यत्र ‘युक्तम्’ इति दृश्यते — ए.

^५ आकरो न लभ्यते ।

^६ दृष्टादृष्टवशात्... — अ; दृष्टादृष्टेष्वबाधनात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ प्रमाणवातिके ४.५१ उ०.

^८ न्यायशास्त्र० — अ, ऐ; कार्यः शास्त्र० — ए.

^९ ‘ग्राह्यम्’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१०} ‘तथा’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{११} को वात्रात्मोच्यते — मु, उ, ओ.

^{१२} याद्वान्यदात्मनः — मु, उ; याद्वान्यवर्त्मनः — ऐ, ओ.

^{१३} अत्र इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ.

^{१४} ग्राहकात्मनः — ऊ, ऋ.

^{१५} क्षणिकपक्षे — आ.

^{१६} ‘को वा’ इत्यत्र ‘को वात्मा’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} ‘ज्ञानाद्’ इत्यारभ्य उत्तरत्र ३४ उ०, ३५ पू० वृत्तौ ‘सुपुप्तादावप्यखण्डितस्वसंबित्’ इत्यन्तो भागः ‘ऊ, ऋ, ॠ’ एतासु तिसृष्वेव मातृकाभूपलभ्यते ।

^{१८} अहंकारमुपकाराद्यास्रव० — ऊ; अहंकारमुपकाराद्याश्रय० — ऋ; अहंकारमुपकाराद्याश्रय — ऋ; आस्रवशब्दविवरणम् अभिधर्मकोशे तद्भाष्ये च — १. ४

^{१९} मुक्त्यापारभूताद् — ऊ, ऋ.

^{२०} ज्ञानपक्षणानां — ऋ.

^{२१} निरोधशब्दविवरणम् अभिधर्मकोशे तद्भाष्ये च १. ५, ६.

^{२२} शून्यत्वाज्ञाना० — ऊ, ऋ.

^{२३} नुष्ठानत्वादावुपदेश्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} आकरो न लभ्यते ।

^{२५} धीयेरन्नास्रवाः — ऊ, ऋ; धीयेरन्नास्रवाः — ऋ.

स्पष्टानि करणान्यत्र कर्म चात्र परिस्फुटम् ।

एवं 'करणकर्मभ्यां कर्ता सिद्धय'त्यसंशयः ॥३१॥

सर्वभावानां हि क्षणिकत्वाभ्युपगमेन भवद्भिः कर्तृकर्मकरणादिकारकविशेषवादं प्रतिक्षिप्य कारणवाद आश्रितः । यदुक्तम्^१ —

“यथा बीजादिसामग्री स्वकार्यस्येह 'कारणम् ।

पाचकादि तथा पाके मन्ति नो कारकाण्यतः ॥” इति ।

तदुक्तम् । एवं हि देवदत्तो दासैर्मिक्षुन्परिचरति, उपहन्ति वेति परिचरणापघातयोः सर्वेषां कारणत्वाद् देवदत्तवद्दासस्य भिक्षूणां च पुण्यं पापं च स्यात् । तद्द्रष्टुः सर्वज्ञस्यापि ज्ञातृज्ञेयोरन्योन्यं कारणत्वेनैव भवद्भिः सत्त्वाभ्युपगमादित्यनिष्टं भवतां प्रसज्यते ।

न । तस्या एव सामग्र्या अन्तरविशेषकृतत्वात् ।

कोऽर्सा विशेषः ? सर्वेषां कारणत्वाविशेषात् ।

न । उपकार्यस्य वध्यस्य वा भिक्षोरमौ स्वसन्तान एवोपकारो वधो वा । देवदत्तदासा-
देस्तु परसन्तान एव । ।

किमतः । न ह्येतावता भिक्षोरकारणत्वम् । तत्क्षणस्य भवद्भिस्तत्र 'समनन्तरप्रत्ययत्वेना-
भ्युपगमात् ।

नन्वयमेव विशेषः, 'तस्योपादानकारणता तत्र, तेषां तु सहकारिकारणत्वमिति । न ।
तस्याप्यसम्भवादित्युक्तम्^२ । संभवे वा 'कारणत्वाविशेषात्, देवदत्तदासादेरर्थान्तरविशेषवत् सां-
प्यविशेष एव । तदपि कारणत्वं विशिष्यते इति चेत् । कथम् ? “देवदत्तस्यात्र प्रयोजकत्वात्,
दासस्य प्रयोज्यत्वात्, भिक्षूणां चोपकार्यत्वादुपहन्यत्वाद्वा, तद्द्रष्टुश्च तद्दर्शनक्रियान्तरहेतुत्वाच्चेति ।

तर्हि एतान्येव तानि कर्तृकर्मकरणादीनि स्पष्टानि सिद्धानीति, न कारणवाद एव । अपि
तु कारकविशेषवादोऽपीति, ग्राहकात्मनः कर्तृत्वसिद्धिः । तदिदमुक्तम्^३ —

“‘प्रवृत्तीं च निवृत्तीं च कारकाणां य ईश्वरः ।

‘अप्रवृत्तः प्रवृत्तो वा स कर्ता नाम कारकः’ ॥ इति ।

तदेव चात्मत्वं^४ तस्य^५ कर्तृत्वं तस्य चैतन्येनावियुक्तमेव स्वात्मनि स्वसंवेदनप्रत्यक्षेण स्वदेह-
चेष्टादिहेतुत्वेन सिद्धम् ॥३१॥

“परात्मन्यपि अत एव भूतपरिस्पन्देनानुमीयत इत्युच्यते — ‘भूतानाम्’ इत्यादि ।

भूतानामप्यचैतन्यात्प्रवृत्तिर्नेष्यते स्वतः ।

वक्तव्यादान^६ 'गमनेषूत्सर्गानन्दकर्मणि ॥ ३२ ॥

^१ करणकर्तृभ्यां — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ ०त्यसंशयम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ आकरो न लभ्यते ।

^४ करणम् — ऊ, ऋ.

^५ ०दत्तादिवद्वा — ऊ.

^६ समनन्तरं प्रत्यय० — ऊ.

^७ तत्रोपादान० — ऊ.

^८ मतङ्ग० विद्या० ६. २७ उ० वृत्तीं ।

^९ कारणस्य विशेषात् — ऋ.

^{१०} आकरो न लभ्यते ।

^{११} प्रवृत्ती च निवृत्ती च — ऊ.

^{१२} अप्रवृत्तप्रवृत्ती — ऋ.

^{१३} तच्च — ऋ, ॠ.

^{१४} कर्मत्वं — ऊ.

^{१५} परमात्मन्यपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} ०गमने उत्सर्गा० — ऊ, ऋ, ॠ.

श्रवणे स्पर्शने रूपे रस्ते गन्धे च तत्त्वतः ।
अनेनैवानुमानेन चित्तिज्ञानक्रियात्मिका ॥३३॥
लक्ष्यते सा शरीरेऽस्मिन्प्रत्यक्षेणाप्यथोच्यते ।

तदुक्तं भवद्भिरपि —

‘बुद्धिपूर्वा क्रियां दृष्ट्वा स्वदेहेऽन्यत्र तद्ग्राहात् ॥
‘जायते यदि धीः’ इति ॥

नन्वेवं ग्राहकात्मनां ज्ञानरूपस्य अक्षणिकत्वेऽपि “पादे मे वेदना, शिरसि मे वेदना, सुख-
वेदना, ‘दुःखनाशोऽभूद् भविष्यति वा’ इत्युत्पत्त्यपवर्गयोः संवेदनादनित्यतैव । यदाहुः^१ —
घटज्ञानमिदं ज्ञानं घटज्ञानविलक्षणम् ।
घट इत्यपि यज्ज्ञानं विषयोपनिपाति तत् ॥” इति ॥

अत्रोच्यते — ‘आशिरो लक्षणे’ इत्यादि ।

‘आशिरोलक्षणे काये यथं संविच्छित्तेः सदा ॥३४॥
आह्लादे वाऽप्यथोद्वेगे”

चित्तिः ग्राहकात्मा । यद्वक्ष्यति^२ — “चित्तिश्चित्सहजो धर्मः” इति । तस्या^३ ‘आशिरोलक्षणे
काये विषयेऽनेकस्मिन् युगपद् या^४ ‘संविद् आह्लादे वाऽप्यथोद्वेगे सुखदुःखादिविषये क्रमेण सा
सदा सर्वकालम् । यत्तदो नित्यमभिसंवन्धात् सेत्यनुवर्ततेऽत्र । तदयमर्थः — न ग्राह्यभेदेऽपि
ग्राहकात्मा युगपदिव क्रमेणापि भिन्नोऽवभासते । अपि तु सर्वदैव । ग्राह्योपाधिभेदेऽपि अना-
^५ ‘स्वादितस्वात्मभेदः, कालत्रयेऽपि तिरस्कृत’^६ ‘स्वगतप्रागभावप्रध्वंसाभावः, नाताविधप्रमाणाद्यनेक-
चित्तवृत्त्युदयसंवेदनेऽप्यकस्मिन् ‘तद्ग्राहकस्थैर्यवेदनः, ‘वृत्त्यन्तरालेऽप्यविलुप्तज्योतिः, सुषुप्तादाव-
प्यखण्डितसंभवेन, सततमेवाथर्वि^७ ‘गमकत्वेन ‘भासनाद् आत्मपदप्रतिपाद्यः, ‘प्रतिपुरुषं स्वसंवेदन-
^८ ‘सिद्धिः, स्थिरभाव इति किमत्रान्येन साधनेन । ^९ ‘न हि “उष्णोऽग्निः, शीतं^{१०} ‘हिमम्” इत्यादा-

^१ नित्यशः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ आकरो न लभ्यते ।

^३ जायते धीः — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ ‘दुःखाशाभूत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ वाक्यपदीये — ३, १. १०५.

^६ ‘मिति ज्ञानं — वाक्यपदीयपाठः ।

^७ इत्यभि यज्ज्ञानं — ऊ; इत्यभि विज्ञानं —
ॠ, ॡ.

^८ अशिरोलक्षणे — ऊ, ऋ.

^९ ये संवित्तिश्चित्तेः — ऊ, ऋ; यं संवित्ति-
श्चित्तेः — ॠ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ६. ८१ पृ०.

^{११} अशिरो — ॠ.

^{१२} ‘संविद् आह्लादे’ इत्यस्य स्थाने ‘आह्लादे’
इति दृश्यते — ऊ.

^{१३} ‘स्वादितयात्मभेदः — ऊ.

^{१४} ‘सुगत० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ‘तद्ग्राहकः स्वैर्य० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} ‘यत्यन्तराले० — ॠ.

^{१७} ‘गमत्वेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} ‘उद्भासनाद् — ए.

^{१९} ‘प्रतिपुरुषं’ इत्यस्य स्थाने ‘पुरुषः’ इति
दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} ‘सिद्धिः स्थिर एवेति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} ‘इवान्येन साधनेन — अ.

^{२२} ‘नकारो नास्ति — ऐ.

^{२३} ‘हिमादावित्यपि — ए.

वपि^१ प्रत्यक्षं व्यतिरेकेणान्यत् नाधनमुपपद्यते । तामेवात्मसंविदमभिन्नामनपायिनो^२ चाश्रित्य सर्वैः कालान्तरफलानि कर्मा^३ ण्यारभ्यन्ते । अणिकत्ववदनित्यत्वेऽपि तस्याः सर्वव्यवहारप्रत्यस्तमयः । सर्वज्ञानानां ज्ञानान्तरोत्पत्ति^४ काल एव ध्वस्तत्वात्^५ कः प्रवर्तते^६ कुत्र किमर्थं वा । यतो न च ततोऽन्यत्संविद्वृत्तं पश्याम इत्युक्तम् । तदयमनपह्नव^७ नीय एव ग्राहकात्मनो ज्ञानस्य सर्वदा स्थिररूपः प्रकाशो व्यवहारहेतुभूतः कालान्तरभावि^८ फलप्रवृत्तिकारणं सर्वैरेव । न च तत्रारोपः संभवतीत्युक्तम्^९ — “सर्वमालम्बनं भ्रान्तिर्न स्वात्मनि कदाचन” इति । नापि स्थिरस्यार्थक्रियानुपपत्तिर्वाधिका^{१०}, अर्थभेदव्यवस्थानुपपत्तिर्वा इत्युक्तम् । तत् स्थूलसूक्ष्मयोरिव स्थिरत्वास्थिरत्वयोः परस्परविरुद्धरूपत्वाद् विद्युदादावस्थैर्यत्वं^{११} मिदं सत् स्थैर्यं व्यावर्तयति^{१२} यथा, तद्वदत्र स्वात्मन्यारोपानसंभवेन स्थैर्यमवभासमानमसंशयमस्थैर्यं व्यवच्छिन्ननि, तृतीयप्रकारसंभवादिति ।

अत एव न आह्लादाद्वेगादीनां संविद्वर्तत्वम् । तदपायेऽपि^{१३} संविदोऽनपायात् । अपि तु संवेद्यत्वमेव । यदपि —

“अविशेषेऽपि बाह्यस्य विज्ञेपात् प्रीतितापयोः ।

भावनाया विज्ञेपेण नार्थरूपाः सुखादयः ॥” इति ।

तेषां संविद्वर्तत्वानुमानम् । तदपि प्रत्यक्षविरुद्धत्वादयुक्तमेव । भावनाविशेषेण वृद्धि-

- ^१ अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.
- ^२ व्यतिरेकेऽन्यत् — ऊ; व्यतिरेकमन्यत् — ऋ, ॠ.
- ^३ तामेव चात्म — ऊ, ऋ, ॠ.
- ^४ संविदभिन्ना — ऊ, ऋ, ॠ, ए.
- ^५ ण्यारभ्यन्ते — ऊ, ऋ, ए.
- ^६ अणिकत्ववद् इत्येतन्नास्ति — अ; अणिकत्ववेदनित्यं — ऊ, ऋ, ॠ.
- ^७ व्यवहारः प्रत्यस्त — अ, ई, उ, ए.
- ^८ प्रत्यस्तमयसर्व — ऐ.
- ^९ ज्ञानानन्तरो — ई, उ.
- ^{१०} कालेऽस्तमयत्वात् — अ, आ, ई, उ, ए; कालास्तमयस्थत्वात् — ऐ.
- ^{११} कः इत्यत्र कर्म इति दृश्यते — ए.
- ^{१२} प्रवर्तते — आ, ई, उ, ऋ.
- ^{१३} कुत्र इत्यत्र अतः इति दृश्यते — अ.
- ^{१४} तदयमपह्नवनीय — ऐ.
- ^{१५} नीयमेव — अ.
- ^{१६} रूपं प्रकाशो — अ; रूपप्रकाशो — आ.
- ^{१७} व्यवहारेण हेतु — ऐ.
- ^{१८} फलवृत्तिः कारणं — ऐ.
- ^{१९} अत्र नापि बाधः इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.
- ^{२०} न्यायबिन्दुटीकायां १९ तमे पृष्ठे इति

- योगाचारमते इति निर्दिश्य, एतत्सदृशमर्थलभ्यते — ‘सर्वमालम्बने भ्रान्तं भूत्वा तथागतज्ञानम्’ इति ।
- ^{२१} लम्बने — आ, ई, उ, ए.
- ^{२२} भ्रान्तं न — ऊ, ऋ, ॠ.
- ^{२३} कदाचन इति इत्यस्य स्थाने यतः इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.
- ^{२४} उपत्तिर्वाधकम् — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए; उपत्तिव्यापकम् — ऐ.
- ^{२५} अवस्थैर्यं — ऊ, ऋ, ॠ; अवस्थैर्युक्तं — ए.
- ^{२६} मस्थैर्यं — आ, ऊ; सत् इत्येतन्नास्ति — ऋ, ॠ; सत्स्थैर्यं — ऐ.
- ^{२७} यदा — ऐ.
- ^{२८} मानं संशयस्थैर्यं — ऐ.
- ^{२९} तद्वर्तत्वम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
- ^{३०} अपिशब्दो नास्ति — ऐ.
- ^{३१} यद्यपि — अ, ऋ.
- ^{३२} आकरो न लभ्यते ।
- ^{३३} नार्थरूपाः इत्यारभ्य भावनाविशेषेण इत्यन्तं नास्ति — आ.
- ^{३४} संविद्वर्तानु — अ, ऋ.
- ^{३५} प्रत्यक्षत्वादयुक्तमेव — ऊ, ऋ; अप्रत्यक्षविरुद्धत्वादयुक्तमेव — ऐ.

विशेषनिष्ठया तेषां विशेषस्यान्यथामिद्वत्वाच्च । एवं च ज्ञानशब्देन भवतां यद्यत्र ग्राहकात्म-
नंविदेव विवक्षिता तदामिद्वो हेतुः । तत्रोत्पन्नपवर्गयोः "संवेदनाभावाद्युपत् प्रतिभासे इव
क्रमप्रतिभासेऽपि प्रवेष्टुं भेदेन 'घटजानादिभेदस्यात्र' कल्पितत्वादिति ॥

अथ तद्ग्रहणोत्तरकालावधिनी या ^{१०}अध्यवसायात्मिका संवित्, ^{११}सात्र ^{१२}ज्ञानशब्देनोच्यत इति ।
^{१३}तत्राप्युच्यते — 'मनःसंकल्पिता' इत्यादि ।

“मनः संकल्पिता सती ।

बुभोज ^{१४}भोक्ता तां पश्चादहं भोक्ता ^{१५}च नान्यथा ॥३५॥

नैव ^{१६}ग्राहकात्मनंविद् मनःप्रणिधानेन विषयीकृता सती यदा भवति तदा ताम् एवात्मा
पश्चाद् ^{१७}अग्रग्रहणोत्तरकालं बुभोज ^{१८}भुक्तवान् । ^{१९}भोगस्य ^{२०}संवेदनात्मकत्वात्, "घटमहं ^{२१}जानामि"
^{२२}इत्यादाविव अहम् इति परामर्शेन विषयीकृतवानित्यर्थः । तस्य ^{२३}गौरोऽहमित्यादि ^{२४}विशेषण-
युक्तस्य शरीरादिविषयत्वेन ^{२५}निर्विशेषेण नान्यथोपपत्तिः । यतः ^{२६}सोऽपि परामर्शः प्रत्यक्ष एव ।
यदाहुः ^{२७}—

^{२८}अस्ति ह्यालोचनं ज्ञानं प्रथमं निर्विकल्पकम् ।

^{२९}बालमूकादिविज्ञानसदृशं शुद्धवस्तुजम् ॥

^१ ० मिद्वो तेषां — अ, ऊ.

^२ 'एवं च' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए,
ऐ.

^३ ० शब्दे च भवतां — ऋ.

^४ तदपि सिद्धो — ऊ, ऋ.

^५ संवेदनाभावां — अ, आ.

^६ एव — ऐ.

^७ 'भेदेन' इत्यत्र 'भेदेऽपि' इति दृश्यते — ऊ,
ऋ, ऋ.

^८ 'घट' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ 'अत्र' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१०} अध्यवसायात्मकसंवित् — अ; व्यवसाया-
त्मिका संवित् — ऊ, ऋ; व्यवसायात्मिक-
संवित् — ऋ.

^{११} मनसात्र — आ.

^{१२} क्रमशब्देनोच्यत — ऐ.

^{१३} तत्रोच्यते — अ, ई, उ, ऊ.

^{१४} भोक्तृतां — मु, उ; भोक्तातः — ओ.

^{१५} न चान्यथा — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१६} ग्राहात्म० — आ, ऋ; ग्राह्यात्म० — ऊ, ऋ.

^{१७} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ऋ, ऋ.
ए, ऐ.

^{१८} अग्रग्रहणोत्तर० — ऊ, ऋ, ऋ; अर्थः ग्रहणोत्तर०
— ऐ.

^{१९} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} भोगस्य — ऐ.

^{२१} असंवेदना० — ऊ; संवेदनात्मत्वात् — ऋ.

^{२२} वेद्यि — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ, ए, ऐ.

^{२३} इत्यादावेव — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२४} परोऽहमि० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२५} विशेषयुक्तस्य — आ.

^{२६} निर्विशेषणस्य नान्य० — आ, ई, उ, ए, ऐ;
विशेषणस्य नान्य० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२७} सोऽपि च परामर्शप्रत्ययः प्रत्यक्ष — ऊ,
ऋ, ऋ.

^{२८} श्लोकवार्तिके — १. १. ४. ११२, १२०.

^{२९} अस्मिन् हि लोचनं ज्ञानं — अ; अस्ति
ह्यालोचनज्ञानं — ऊ, ऋ; अस्ति ह्यालोचन-
ज्ञानं — ऋ; अस्ति ह्यालोचनाज्ञानं —
श्लोकवार्तिकपाठः ।

^{३०} बालमोहादि — ऐ.

ततः परं पुनर्वस्तु धर्मेर्जात्यादिभिर्यथा^१ ।

बुद्ध्यावमीयते नापि प्रत्यक्षत्वेन संमता ॥” इति ।

ततश्च घटोऽयमिति वस्तुभेदं पृष्ठभाविना निश्चयप्रत्ययेन विषयीकृतत्वादात्मापि प्रत्यक्षेण निश्चित एव । तस्य “च परामर्शात्मनो ज्ञानस्योत्पत्त्यपवर्गयोगसिद्धावपि बुद्धचहंकारधर्मत्वेन व्यधिकरणत्वान्न^१ ग्राहकात्मन्यनित्यत्वमाधने सामर्थ्यं यथा चास्य बुद्धचहंकारप्रकरणयोर्वक्ष्यामः^२ । तदपेक्षया च —

“घटज्ञानमिति ज्ञानं ‘घटज्ञानविलक्षणम्’ ।”

“इत्यादिज्ञानभेदो वास्तव^३ एवेत्यविरोधः । एवं “स्वपरमात्म^४ प्रकाशकतया ज्ञानशक्तिरूपेण परामर्शश्च आत्मा प्रत्यक्ष उक्तः ॥३५॥

अधुना “प्राक् प्रति^५ ज्ञातेन क्रियाशक्तिरूपत्वे^६ नाप्युच्यते — ‘प्रत्यक्षतोऽथवा’ इत्यादि ।

प्रत्यक्षतोऽथवा सिद्धा या प्रयत्नेन नित्यशः ।

“नादात्मकेन भावेन वायुभूतेन लक्ष्यते ॥३६॥

आधाराधेयसामर्थ्याज्जगत्स्मिन् महामुने ।

प्रकारान्तरार्थः अथवेति । या चित्तेः संवित् प्रयत्नेन क्रिया^७ शक्त्यात्मना उद्योगरूपेण प्रत्यक्ष-सिद्धा । “तां^८ पश्चाद् बुभोज भोक्ता इत्यनुवर्तते । “पश्चादिदमहं करोमि” इति परामर्शेन विषयीकृतवानित्यर्थः ।

किं चानुमानेनापि सा^९ चेतना आत्म^{१०} स्वभावो लक्ष्यत इति वैशेषि^{११} कच्छायया आत्मनः

^१ ०भिर्यथा — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^२ ०दृष्टभाविनां — ए.

^३ ०कृतत्वेनात्मप्रत्यक्षेण — अ; ०कृतत्वेनात्मा प्रत्यक्षेण — आ, ई, उ, ए; कृतत्वेन नात्मा प्रत्यक्षेण — ऐ.

^४ निश्चीयत एव — अ.

^५ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^६ व्यधिकरणासिद्धत्वान्न — आ, ई, उ, ए; व्यधिकरणसिद्धत्वान्ननु० — ऊ, ऋ, ऋ; विषयीकरणसिद्धत्वान्न — ऐ.

^७ मतङ्ग० विद्या० १७. २; १८. ५ उ०—११ वृत्तौ ।

^८ वाक्यपदीये ३.१.१०५ पू०.

^९ पटज्ञानाद्विलक्षणम् — अ, आ, ई, उ, ए; पटज्ञानविलक्षणम् — ऊ, ऋ, ऋ; अपर-ज्ञानाद्विलक्षणम् — ए.

^{१०} इत्यदिविज्ञान० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{११} एवाविरोधः — अ.

^{१२} स्वपरमात्म० — अ, ई, उ, ऋ, ऋ, ऐ.

^{१३} ०प्रकाशतया — ऐ.

^{१४} परामर्शश्चात्मा — ऊ, ऋ, ऋ; परार्थश्चात्मा — ए; परामर्शात्मा — ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ६. ३२ — ३४ पू०.

^{१६} ज्ञानेन — ए; ज्ञातः — ऐ.

^{१७} ०नाप्युच्यते — ऋ, ऋ.

^{१८} नादात्मकेन — ओ.

^{१९} ०शक्त्यात्मनो योगरूपेण — ए; ०शक्त्या नात्मनोद्योगरूपेण — ऐ.

^{२०} ताः — अ.

^{२१} ‘पश्चाद्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२२} ‘सा’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} ०स्वभावाल्लक्ष्यते — अ, आ, ई, उ, ऐ; ०स्वभावाल्लक्ष्यन्ते — ऐ.

^{२४} ०काशयात्मनः — अ.

नवेद्यत्वमभ्युपगम्योच्यते — 'नादात्मकेन भावेन' इति, वाग्व्यवहारात्मना । यदाहुः^१ —

“आकाशवायुप्रभवः शरीरान् समुच्चरन्वक्त्रमुपैति नादः ।

स्थानान्तरेण प्रविमज्जमानो वर्णत्वमागच्छति यः स शब्दः ॥”

“तथा वायुभूतेन भावेन प्राणापानप्रेरणरूपेण कायव्यवहारात्मना जगति जन्मवज्जन्तुचक्रे अस्मिन् ना क्रियाशक्तिरात्मस्वभावतया^{१०} लक्ष्यते । यतः^{११} आधारेण कारणेन^{१२} विना आधेयं कार्यं न संभवत्येव । न च^{१३} कार्यकरणानां तत्र कारणत्वम् । तेषां^{१४} तत्प्रेर्यत्वेनैव सिद्धेः, पारिशेष्याद् आत्मन एवेति । तदेव^{१५} च कर्तृत्वं^{१६} मनुभवादात्मनोऽनुमानसिद्धं न क्षणिकस्योपपद्यते इति^{१७} नैरात्म्यभावः ॥

“अथ मतङ्गमृतिः सांख्यच्छायया सर्वथा आत्मनो^{१८}ऽनुमानेन^{१९} कर्तृत्वासमर्थनाय^{२०} हेतोरस्य अन्यथानिर्द्धत्वमाह — ‘वायोः प्रवृत्तिः’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

वायोः प्रवृत्तिरत्रापि तच्च भूतमचेतनम् ॥३७॥

“अयस्कान्तेऽपि^{२१} सामर्थ्याद् दृष्टं^{२२} यद्भ्रमणादिकम् ।

तस्मादयं न नियमः स्फुटः^{२३} प्रस्पन्दनादिकः ॥३८॥

यत्र ह्यन्यस्य हेतुत्वं^{२४} न संभवति सः^{२५} पारिशेष्यस्य विषयः । वायोस्तु अचेतनस्यास्य बाह्य-
वृक्षादिकम्पादाविव अत्रापि आध्यात्मिके^{२६} वाक्शरीर^{२७} परिस्पन्दादौ^{२८} प्रवृत्तिः संभवत्येव ।
नायचेतनस्य प्रवृत्तिहेतुत्वमसिद्धम् । अयस्कान्ततृणमणिखण्डानामयस्तृण^{२९} भ्रमणादिप्रवृत्तिहेतुत्वेन

^१ ०मप्यभ्युप० — ऊ, ऋ, ऋ.

^२ आकरो न लभ्यते ।

^३ वक्तृत्वमागच्छति — ए.

^४ यस्तु शब्दः — ए.

^५ तथाभूतेन — ऐ.

^६ प्राणापानप्रेरणा० — ऊ, ऋ; प्राणापाने
प्रेरणा० — ऋ.

^७ कार्यस्य व्यव० — अ, आ; कार्यव्यव० — ऐ.

^८ जगज्जन्म० — आ.

^९ या — ऐ.

^{१०} अत्र चशब्दोऽत्रिकः — ऐ.

^{११} आधारे न कारणेन — ऊ, ऋ.

^{१२} विना धेयं — ऊ; विनाधेयं — ऋ, ऋ.

^{१३} कार्यकरणानां — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ,
ए, ऐ.

^{१४} तत्प्रेर्यत्वेन सिद्धेः — अ, आ, ई, उ, ए; यत्-
प्रेर्यत्वेन सिद्धिः — ऐ.

^{१५} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} ०मनुभवात्मनो — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ, ए;

०मनुभवात्मनो — ऐ.

^{१७} नैरात्म्यभावः — अ, ई, उ.

^{१८} अत्र — ऊ, ऋ, ऋ, ए, ऐ.

^{१९} अनुमानेन^१ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ऋ;
अनुमाने कर्तृत्वे समर्थनाय — ए.

^{२०} कर्तृत्वसमर्थनाय — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ, ए.

^{२१} हेतोरन्यथा ० — ऊ, ऋ; हेतुरन्यथा — ऋ.

^{२२} अयस्कान्तोऽपि — ओ.

^{२३} सामर्थ्यं दृष्टं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२४} नियमं — ऐ.

^{२५} प्रस्पन्दनात्मकः — मु, उ, ओ; प्रस्पन्दनादिकाः
— ऋ; प्रस्पन्दनात्मकम् — ऐ.

^{२६} नकारो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२७} पारिशेष्यस्य — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२८} वा तच्छरीरे परि० — ऐ.

^{२९} ‘परि’ इत्येतन्नास्ति. — ऊ, ऋ, ऋ.

^{३०} वृत्तिः — ऊ, ऋ.

^{३१} ०भ्रमणादिषु प्रवृत्ति० — ऊ; ०भ्रमणादिषु
वृत्ति० — ऋ.

दर्शनात्। यतश्चैवं तस्मात् 'न स्फुटः चिदात्मस्वभाव एव प्रस्पन्दनादिकः क्रियाशक्तिरूप इत्ययं नियमः' अस्मादनुमानादसिद्ध इति, 'कुतश्चेतनस्य कर्तृत्वान्यथानुपपत्त्या नैरात्म्याभावः प्रागुक्त इति ॥ ३७-३८॥

अत्रोत्तरम् — 'वायुः प्रवाहकत्वाद्' इति।

परमेश्वर उवाच —

वायुः प्रवाहकत्वात्तु सदोपात्तगतिः स्मृतः।

निश्चलत्वं हि वैधर्म्यं तच्चैवात्रोभयोरपि ॥३९॥

'यथाभिमानिके ह्यात्मा बाह्योऽप्येवानुमीयते।

अस्ति धारयिता तस्मात्प्रेरकश्च न संशयः ॥४०॥

अयस्कान्तप्रवृत्तौ च 'नासमाधिः कदाचन।

'तस्यैवापेक्षते नित्यं योक्तारं मुनिपुङ्गव ॥४१॥

यदि हि वायुरत्र कारणं स्यात्। तदासौ प्रवहतीति, 'प्रवाहकैकस्वभावत्वात् सदोपात्तगतिः' 'प्रवहणस्वभाव एव भवेत्। न च 'भवति। 'तस्माद् वैधर्म्यं निश्चलत्वम्' 'अप्रवहणस्वभावत्वं यत् तद् उभयोरपि बाह्याध्यात्मिकयोर्व्यायोः' 'कदाचिद् दृश्यते यतः। तस्माद् अत्रापि तन्निमित्तेन कारणान्तरेण भवितव्यम्। तच्च न कर्म। तस्य 'कृप्यादिकर्मवत् स्व' 'फलमात्रजनन एव उपयोगादित्युक्तम्'। एवं चान्यथानुपपत्त्या अस्मिन् यथाभिमानिके' 'अहंकारवृत्तितया वक्ष्यमाणे' 'न तु सांख्यानानामिव 'सामान्यकरणवृत्तित्वेन। 'आन्तरे प्राणाद्यात्मके वायौ, अपिशब्दात् प्रागुक्ते वाक्शरीरे' 'स्पन्दात्मके कार्ये च आत्मा प्रेरकोऽनुमीयते। तथा' 'बाह्येऽपि वायौ' 'कदा-

^१ नकारो नास्ति — अ, आ.

^२ स्वभावप्रस्पन्द० — ए.

^३ 'एव' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^४ रूपं — ए.

^५ इत्यनियमो — ऐ.

^६ अस्मादनुमानात्सिद्धः — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ दसिद्धमिति — ए.

^८ कुतश्चेत् न स्वतन्त्रकर्तृत्वा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ तच्चैवात्रोभयोरपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} यथाभिमानिके — मु, उ; यथाभिमानिको — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{११} न समाधिः — मु, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ, ओ.

^{१२} तच्चैवापेक्षते — मु, उ, ऊ, ऋ, ॠ; तच्चैवापेक्ष्यते — ऐ.

^{१३} प्रवाहकैकस्वभाव० — आ.

^{१४} प्रवहनस्व० — आ, ई, उ, ऐ.

^{१५} भवतीति — ए.

^{१६} तद्वैधर्म्यं — ऊ, ऋ, ॠ; तस्माच्छक्त्यैव

धर्मत्वात् निश्चलत्वम् — ए; तस्माद्वैधर्म्य-
त्वं निश्चलत्वम् — ऐ.

^{१७} प्रवहणस्व० — अ, ए; प्रवहनस्व० — आ,
ई, ऊ, ऐ.

^{१८} 'व्यायोः' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ऐ.

^{१९} कृप्यादिवत्कर्मवत् — अ.

^{२०} फलजननमात्र एव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० ६. १३ उ० वृत्तौ।

^{२२} मानिके — आ, ई, उ, ऐ.

^{२३} मतङ्ग० विद्या० १८. १ उ०, २, ४, ५ पू०,
७९ उ० वृत्तौ।

^{२४} सामान्यकरणनिवृत्ति० — आ, सामान्यान्त-
वृत्ति० — ऐ.

^{२५} आन्तरप्राणा० — आ.

^{२६} स्पन्दनात्मके — ए, ऐ.

^{२७} तथैव — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८} कादाचित्कप्रवाहादि० — ऊ; कदाचित्कप्रवा-
हादि० — ऋ, ॠ; कादाचित्कं बाह्यादि — ऐ.

चित्कम्पादिदर्शनात् प्रेरकोऽन्योऽनुमीयत इतीश्वरसिद्धौ वक्ष्यामः^१ — “गतां वायोर्न संयमे ।”
इत्यत्र । ततश्च^२ वायोरप्यत्र प्रेर्यत्वेन कारकत्वसिद्धेः, चिदात्मन एव कर्तृत्वसिद्धिरित्यर्थः ।
^३न चायमयस्कान्तादिभिरप्युक्तैरवानैकान्तः^४ । यतः अयस्कान्तप्रवृत्तौ^५ न असमाधिः
अनिश्चयो विद्यते । अपि^६ तु तद्योजकस्य देवदत्तादेर्निश्चय एव । न हि योजकेन विना^७ स्वतः
एवायस्कान्तादिः^८ अयसादिसमाकर्षणाय गच्छन् दृष्टः । ततश्च व्याप्तिदर्शनविषयत्वेनात्र^९ अयस्का-
न्तादेः प्रत्युत^{१०} दृष्टान्तत्वम् । न त्वनैकान्तिकविषयता इत्यर्थः । तदेवं वाक्शरीर^{११} स्पन्दधा-
त्मनः पूर्वोक्तस्य हेतोः^{१२} अत्रान्यथा^{१३} सिद्धत्वाद् अनुमानेनापि सिद्धं चेतनस्य कर्तृत्वं क्षणिक^{१४} पक्षे^{१५}
नोपपद्यते । यदाहुः — “क्रियापलापनिबन्धनः क्षणिकवादः ।” इति । अनेनापि^{१६} प्रकारेण
^{१७}नैरात्म्याभाव एवेति । एवं च पशुपदार्थोऽत्रैव^{१८} विचारितः ॥३९-४१॥

तदियता “पाश्यः पाशयिता पाशान्त्रयमेतत्”, “प्रवक्तव्यम्” इत्यत्र मतङ्गमुनेः प्रश्नसूत्रात्
^{१९}चावकिनांगतादिप्रतिक्षेपेण पाश्यमभिहितमुपसंहर्तुं, पाशपाशयित्रोश्च^{२०} प्रदर्शनार्थोऽप्युद्धातार्थं सूत्रम्^{२१}
— ‘तस्मादात्मास्ति’ इत्यादि ।

तस्मादात्मास्त्यसंवेहाच्छरीरेऽस्मिन्नचेतने ।

भुङ्क्ते प्राधानिकान्भोगान्सततं कारणेरेणात् ॥४२॥

^१ ‘अन्यो’ इत्येतन्नास्ति — ऋ, ए.

^२ मतङ्गं विद्या० ६. १२ उ० वृत्तौ ।

^३ गते — ए; गतो — ऐ.

^४ वायी न — अ.

^५ संगमे — अ; संशयं — आ, ई, उ; संशये
— ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^६ तच्च — ऋ.

^७ वायोरत्र — आ.

^८ प्रेरकत्वेन — ए.

^९ कारकत्वसिद्धेः — आ, ई, उ, ए, ऐ; कारण-
त्वसिद्धेः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} ‘एव’ इत्यत्र ‘सर्व’ इति दृश्यते — ऐ.

^{११} न चायस्कान्तादिभिः — अ, ई, उ, ए, ऐ;
न चायस्कान्तादिरप्युक्तोऽत्रा० — आ.

^{१२} ०त्रानैकान्तः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} न समाधिरनिश्चयो — ऋ; नासमाधि-
निश्चयो — ऐ.

^{१४} तुशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

^{१५} स्वतन्त्र एवा० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} अयस्समाकर्षणाय — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१७} ‘अत्र’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} दृष्टान्तत्वेनैकान्तिक० — अ; दृष्टान्तत्वमनै-
कान्तिक० — ए.

^{१९} ०स्पन्दनाद्यात्मनः — ऐ.

^{२०} अन्यत्रान्यथा० — आ; अत्रान्यथा० —
ऋ, ॠ.

^{२१} ०सिद्धत्वाभावाद् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} ०पक्षेणोपपद्यते — अ.

^{२३} अत्र ‘स’ इत्यधिकम् — ऋ.

^{२४} क्रियाफलापलाप० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} प्रकरणेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२६} नैरात्म्यभाव — ऋ.

^{२७} विचार्यते — अ.

^{२८} मतङ्गं विद्या० ६. २ पृ०.

^{२९} मतङ्गं विद्या० ६. ३. पृ०.

^{३०} ०मुनिप्रश्न० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३१} चावकिनांगतादिप्रतिक्षेपेण — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३२} प्रकथनायो० — ऊ, ऋ, ॠ; दर्शनायो० —
ए.

^{३३} ‘उपोद्धातार्थं सूत्रम्’ इत्यत्र उपोद्धातः
इति दृश्यते — अ, ऋ,

^{३४} प्रधानजान् — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ, ओ.

तत्र शरीरेऽस्मिन्नचेतने इत्यनेन चार्वाकिनिरालम्बनवादप्रतिक्षेपयोरुपसंहारः । आत्मास्ति इत्यनेन नैरात्म्यवादप्रतिक्षेपस्येति । भुङ्क्ते प्राधानिकान् इत्यनेन, कारणेणाद् इत्यनेन च वक्ष्यमाणयोः पाशपाशयित्रोरुपोद्घातः । प्रधानपदम्यात्र सर्वपाशोपलक्षणार्थत्वात् । अत एव मलस्यात्र^१ निर्णयो भविष्यति^२ । प्रधानसमानन्यायत्वाच्च मायादेरप्यभिधानम् । यद्वक्ष्यत्यत्रैवोपसंहारे^३ —

“सति मायात्मके पुंसः संनिवृष्टे मलेऽपरे ।

स्थूलः प्राधानिको^४ बन्धः स च कर्मवशात्स्थितः” ॥ इति ।

तत्सिद्धौ^५ हि सर्वेषां चार्वाकिसौगताहृतनैयायिकवैशेषिकमीमांसकानां पशूनां प्रति^६ पक्षित्वात्^७ पारमेश्वरो^८ न्यायो निषिद्धत्वान्न प्रदर्शनीय इति, तन्न्यायसमानतान्त्रिकसांख्य^९ पाञ्चरात्रवेदान्त-भूमिकया दर्शयितुं^{१०} तत्सिद्धप्रधानतत्त्वनिष्ठमेव प्रदर्शयते ॥ ४२ ॥

अत एव मतङ्गमुनिः सर्वप्रतिवादिदृशात्र^{११} दृष्टानां तावत्^{१२} शरीरादिपाशानां दृष्टान्येव महा-भूतादीनि कारणानि सन्तीति, कुतोऽत्यन्तादृष्टप्रधानजत्वसिद्धिरिति चोदयति — ‘भूतानुसङ्घ-संयोगाद्’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

भूतानुसङ्घसंयोगाच्छरीरं कारणेरेणात् ।

यदि नाम^{१३} अवत्येव प्रधानस्य किमागतम् ॥ ४३ ॥

भूतानि च^{१४} अणवश्च^{१५} सङ्घाश्च, तेषां^{१६} संयोगात् । तत्र चार्वाकाः “यत्कठिनं सा पृथिवी,^{१७} यद्^{१८} द्रव^{१९} स्वरूपं तज्जलम्,^{२०} यदुष्णं तत्तेजः” इत्यादिपृथिव्यादिमहा^{२१} भूतचतुष्टयोपलब्धेभूतानां संयोगादेव दृश्यमानात् शरीरं भवतीत्याहुः ।

^१ लम्बवादः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ प्रधानजान् — ऐ.

^३ मतङ्गं विद्यां ६. ४४, ६१-९०, १०२ उ० — १०४ वृत्तौ पाशा वक्ष्यन्ते । ६. ९२-१०२ पू० वृत्तौ पाशयिता वक्ष्यते ।

^४ पाशपाशः — ए.

^५ मलस्यात्रैव — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ मतङ्गं विद्यां ६. ६२ उ० - ९० वृत्तौ ।

^७ मतङ्गं विद्यां ६. १०२ उ०, १०३ पू०.

^८ परे मले — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ स्थूलप्राधां — ऋ; स्थूले प्राधां — ऐ.

^{१०} ज्ञेयः — अ.

^{११} च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} पक्षित्वात् — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१३} पारमेशो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} न्यायोऽपि शुद्धत्वान्न — अ, ए, ऐ; न्यायो विशुद्धत्वान्न — आ, ई, उ.

^{१५} पाञ्चरात्रः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} तत्प्रसिद्धं प्रधानत्वमिहैव प्र० — अ, आ, ई, उ, ए; तत्प्रसिद्धप्रधानजत्वमिष्टमेव — ऐ.

^{१७} दृष्टान्तानां — ऐ.

^{१८} शरीरनाशानां — अ.

^{१९} भवत्येवं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} अणुसंघश्च — ऐ.

^{२१} संघातश्च — अ.

^{२२} संयोगः — आ, ई, ऊ, ए, ऐ.

^{२३} ‘यद् द्रवस्वरूपं तज्जलं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} स्वभावं — ऐ.

^{२५} ‘यदुष्णं तत्तेजः’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{२६} भूतरूपोपलब्धभूतानां — ऊ, ऋ.

नैयायिकवैशेषिकान्नु परमाणूनामनुमानसिद्धानां द्व्यणुकादिसंयोगक्रमेण ^१योऽन्त्यः संयोगः, तस्मान् शरीरमिति प्रतिपन्नाः ।

^२सौगताः पुनः ^३निरालम्बनगून्यवादयोर्निरस्तत्वाद्वाह्यार्थवादिनः शुक्रशोणिताद्यात्मनामणूनां ये ^४‘नद्वयः समूहाः’, तेषां यः संयोगः, एकार्थक्रियाकारितया परस्परोपकारात्मकः, तत एव शरीरं भवति । न द्व्यणुकादिक्रमेण संबध्यमानानामित्याहुः ।

एवमार्हतमीमांसकादयोऽपि संहता एव जायन्ते, संहता एव निरुध्यन्ते, संयुज्यन्ते च भावा इति ।

^५‘शुक्रशोणितादिमद्वयसंयोगादेव शरीरम् । यदि नामेति संभावनायाम्’ । प्रमाणसिद्धत्वा-
देपां पक्षाणाम् । कारणेरणादिति ^६‘प्रागुपन्यरतेश्वर’^७सिद्धयनु^८भाषणेन च इयत्तावत् ^९‘प्रश्नजात-
मिति दर्शयति । पश्चात् ^{१०}‘प्रकारान्तरेण तत्प्रश्नस्य ^{११}‘वध्यमाणत्वात् । एवं च ^{१२}‘न कदाचिदनी-
दृशं जगद्’ इति ^{१३}‘न्यायेन नित्यानामिवैषां दृश्यमानानां ^{१४}‘भूतानां साक्षात् पारंपर्येणापि वा संयो-
गात् ^{१५}‘शरीरं भवद्दृश्यते । नित्यानां ^{१६}‘वा अनुमानसिद्धानां परमाणूनां ^{१७}‘संयोगात्, अनित्यानां
वा अनादिसन्तत्या ^{१८}‘प्रवृत्तानामिति । प्रधानस्य किमागतमिति सर्वेषां गत्यर्थानां ज्ञानार्थत्वात्
^{१९}‘तस्य सिद्धौ किं प्रमाणम् । येन ^{२०}‘भुङ्क्ते ^{२१}‘प्राधानिकान् भोगान्’ ^{२२}‘इत्यत्रोक्तं तत्र भवतेति
प्रश्नार्थः ॥ ४३ ॥

अत्र प्रतिविधानम् — ‘लीयन्ते यत्र संहारे’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

लीयन्ते यत्र संहारे ^{२३}‘यतश्चोत्पद्य चात्मनः ।

शरीरघटनारम्भस्तत्प्रधानमिहोच्यते ॥ ४४ ॥

^१ ‘योऽन्त्यः’ इत्यारभ्य ‘द्व्यणुकादिक्रमेण’ इत्यन्तं नास्ति — ए.

^२ ‘तस्मात्’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^३ ‘सौगताः’ इत्यारभ्य ‘शुक्रशोणिताद्यात्मना-
मणूनां’ इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने ‘सौगताश्च
रूपाद्यात्मनामणूनाम्’ इति दृश्यते — अ, आ,
ई, उ, ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ६. २१ उ०, २२ वृत्तौ
गून्यवादनिरालम्बवाद्योनिरासो दृश्यते ।

^५ संघाताः — ऐ.

^६ शुक्रशोणितसंयोगादेव — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ संभावना — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ ऽन्वादेतेषां — ऐ.

^९ मतङ्ग० विद्या० ३. १० उ० — १६ पू० वृत्तौ ।

^{१०} ‘सिद्धयनु’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{११} ०भाषणेनायं तावत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} प्रश्नो जात इति — ऊ, ऋ.

^{१३} प्रकारान्तरेण — ऐ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० ६. ११ वृत्तौ ।

^{१५} आकरो न लभ्यते ।

^{१६} ‘न्यायेन’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१७} ‘भूतानां’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१८} शरीरमभवद्दृश्यते — ऐ.

^{१९} चानुमान० — ए.

^{२०} संघात् — अ.

^{२१} प्रभूताना० — ए.

^{२२} अस्य — ऐ.

^{२३} प्रधानजान् — ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० ६. ४२ उ०.

^{२५} यतो वागत्य — ऊ, ऋ, ॠ; यतश्चोत्पाद्य
— ऐ, ओ.

यत्र यस्मिन् कारणे प्रागुक्तभूताणुसङ्घा अपि लीयन्ते। यतश्च कारणाद् उत्पाद्य, तैर्भूताणुसङ्घैः आत्मनः शरीरघटनारम्भः क्रियते तत् प्रधानम् इति।

अयमर्थः—नैव शरीरादीनां साक्षात् कारणं प्रधानमस्माभिरुच्यते। महाभूतादिभूवन-जत्वेन एषां वक्ष्यमाणत्वात्। अपि तु कारणकारणं सर्गप्रलययोर्वक्ष्यमाणनयेन^१। तत एव कार्यकरणादीनां क्रमेण भावात्, तत्रैवोपसंहाराच्च। यदुक्तं सांख्यैरपि^२—

“प्रकृतेर्महांस्ततोऽहंकारस्तस्माद्गुणश्च^३ षोडशकः।

तस्मादपि षोडशकात्पञ्चन्यः पञ्च भूतानि॥” इति।

ततश्च शरीरकारणत्वेनोक्तानां भूतानाम् अचैतन्ये सत्यनेकत्वात्, घटादिवन्न^४ नित्यत्वम्। अपि तु कारणान्तरादेवोत्पादः, तत्रैव च तिरोधानमिति। यच्च तत् कारणान्तरं तत् प्रधानं प्रधानकार्यं वा भविष्यतीत्यविरोधः।

ननु “न कदाचिदनीदृशं जगद्” इत्युक्तम्। सत्यम्। प्रतिज्ञामात्रं चैतत्। न च ततोऽर्थमिद्विः। ननूत्पत्तिविनाशयोरदर्शनादित्यत्र हेतुरस्त्येव। न। असिद्धत्वात्। न हि कल्पाद्यन्तर्भावितोत्पत्तिविनाशयोरदर्शनं सिद्धम्। अस्मदादीनां जीर्णमठकूपादिभिरनैकान्ति-कश्च।

यद्येवं परमाणव एव द्व्यणुकादिक्रमेण संयुज्यमाना भूतानामपि कारणं भविष्यन्तीत्युक्तम्। ते च भवद्भिरपि सूक्ष्मभूततयाध्वप्रमाणश्रुतिभिश्चाप्युपगता एव।

मत्यम्। अत एवैषाम् अचैतन्ये सत्यनेकत्वादिति हेतोर्नित्यत्वाभावेन कारणान्तरपूर्व-

^१ प्रागुक्ता भू० — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ विलीयन्ते — ए.

^३ उत्पाद्य — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए.

^४ ० संघेनात्मक्षेत्रशरीर० — ऋ; ० संघैरात्म-क्षेत्रशरीर० — ऋ.

^५ ० भुवनजनितत्वेन — ऊ, ऋ.

^६ तैषां — ऐ.

^७ मतङ्ग० विद्या० १९. २-४, २५ उ०-३२पू० वृत्तिः।

^८ ‘कारण’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ मतङ्ग० विद्या० १५. ३उ०-६, ८-१३ वृत्तिः।

^{१०} ‘क्रमेण भावात्’ इत्यत्र ‘क्रमात्’ इति दृश्यते — अ.

^{११} सांख्यका० २२.

^{१२} गुणश्च — आ, ई, उ, ऋ.

^{१३} ० कारणेनो० — आ.

^{१४} आचैतन्ये — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए.

^{१५} नकारो नास्ति — अ, ए.

^{१६} अनित्यत्वम् — ए.

^{१७} कारणान्तरेणैवोत्पादः — ऐ.

^{१८} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{१९} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} प्राधानान्तरकार्यं — आ, ई, उ, ए, ऐ; प्रधानान्तरकार्यं — ए.

^{२१} आकरो न लभ्यते।

^{२२} त्वेतत् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} तद्वदतोऽर्थ० — ए.

^{२४} अस्मदादेर्जीर्ण० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} ० कान्तिकं च — ऋ, ॠ.

^{२६} भविष्यतीत्युक्तम् — आ.

^{२७} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२८} सूक्ष्मतयाध्व० — अ, आ, ई, उ; सूक्ष्मयत साम्यप्रमाण० — ए.

^{२९} ० गत एव — ऊ.

^{३०} अत्र तेषां तु इत्येतदधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३१} ‘एषाम्’ इत्यारभ्य ‘अनेकत्वादिति’ इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३२} आचैतन्ये — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{३३} ० त्वाकारेण भावेन — अ.

कन्वमिद्धया पूर्वनेने प्रधानकारणत्वं^१ सिद्धयत्येव । न च सामान्यादिभिर्व्यभिचारः^२ । तेषामपि पक्षीकृतत्वात् ।

ननु 'कालात्ययापदिष्टोऽयं हेतुः' प्रत्यक्षागममाधितत्वात् । यो 'हेतोः प्रयोगकालः, तम-
तीत्यापदिष्टो यतः । तथा हि — 'अस्मदागम'सिद्धान् 'परमाणून् धर्मित्वेन कुर्वतोऽस्मदाग-
माभ्युपगमः' इत्यर्थः भावी भवतः । तद्वाधितं चानित्यत्वमत्रेति ।

तदयुक्तम् । अस्मदागमेऽपि परमाणूनां सिद्धत्वाद्, युष्मदागमाभ्युपगमासिद्धेः, कुतस्तद्वाधेन
कालात्ययापदिष्टः स्यात् । तथा हि — 'यथा'^३ सामान्ये धर्मिणि नैयायिकोक्तः^४ 'सर्वगतत्वधर्म-
वाधेन वैशेषिकाणां व्यक्तिस्वर्गतत्वं साधयतां व्यक्तिभ्योऽन्यत्रानुपलम्भादिति हेतुः, यथा च
^५ 'नैयायिकानां' 'समवाये धर्मिणि वैशेषिकाभ्युपगतप्रत्यक्षत्व' 'समवेताश्रितत्वधर्मद्वयबाधनाय नित्या-
नुमेयत्वं' 'स्वातन्त्र्यं च साधयतां' 'परमाणुसमवायान्यतरत्वादित्यादिहेतुर्न कालात्ययापदिष्टो भव-
द्भिन्नच्यते' 'धर्मिणस्तत्रागमवादिमिद्धत्वादिति'^६ । 'सिद्धेषु परमाणुषु' 'अनित्यत्वं' 'नित्यत्वं च'
^७ 'साधयतो' 'रस्मदागमयुष्मदागमयोर्न' हेतुः 'कालात्ययापदिष्टः शक्यः प्रतिपादयितुम् । अन्यतरागम-
मिद्धे तु 'धर्मिणि स दोषः स्थित एव । यथा न्यायवैशेषिकसिद्धे समवायाख्ये धर्मिणि अनित्यत्वं
^८ 'साधयतः सांख्यस्य' 'मन्वत्त्वात् नययोगवत्' इति हेतुः, यथा च सांख्यसिद्धे प्रधानाख्ये धर्मिणि
^९ 'महदाद्यकारणत्वं साधयतां भवतां' 'प्रकृति' 'त्वात्तत्त्वादिवत्' इति हेतुः कालात्ययापदिष्ट एव ।
^{१०} 'तदाहुः' —

स्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{११} धर्मिणस्त्वनुभयवादि० — ए.

^{१२} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} 'सिद्धेषु' इत्यतः पूर्वं 'अत्रोभयवाद' इत्ये-
तदधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} अनित्यत्वनित्यत्वं — ऊ, ऋ, ॠ; अनित्यं
नित्यं च — ऐ.

^{१५} अत्र चशब्दोऽधिकः — ए.

^{१६} समाधयतो० — आ, ई, उ.

^{१७} 'रस्मदागमस्थयोरन' — ऊ, ऋ, ॠ; 'रस्म-
त्तदागमस्थयोरन' — ऐ.

^{१८} 'कालात्ययापदिष्टः शक्यः' इत्यस्य स्थाने
'दृष्टः' इति दृश्यते — अ.

^{१९} धर्मिणः — अ.

^{२०} साधनतः — अ, ऐ.

^{२१} महदादिकारणत्वं — आ, ई, उ, ए, ऐ; अमहद-
धिकारणत्वं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} 'त्वात्तत्त्वादिवत्' — ऊ, ऋ, ॠ, ए; त्वात्-
तन्नादिहेतुः — ऐ.

^{२३} तदाहुः — ऊ, ऋ.

^{२४} प्रमाणवार्तिके ४. ५१ पृ०

^१ सिद्धयतीव — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ 'व्यभिचारः' — ऋ.

^३ 'कालात्यया परिदृष्टोऽयं' — ऐ.

^४ 'प्रत्यागममाधितत्वं हि हेतुप्रयोगं' — ऊ, ऋ;

'प्रत्यागममाधित्वं हेतुप्रयोग०' — ऋ.

^५ 'हेतुप्रयोग०' — ऐ.

^६ 'अमदागम०' — अ.

^७ 'सिद्धान्' — ऋ, ॠ.

^८ 'परमाणुधर्मि०' — ऐ.

^९ 'भावि' — आ, ई, उ, ऐ.

^{१०} 'यथा' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{११} अत्र 'हि' इत्यधिकम् — अ, ऐ.

^{१२} 'सर्वगतत्व' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} 'नैयायिकादीनां' — आ.

^{१४} 'समवायधर्मिणि' — ऊ, ऋ, ॠ; 'समवाये'
इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१५} 'समवेतत्वाश्रितत्व०' — अ, आ; 'समवेताश्रित-
त्वं' — ऐ.

^{१६} 'स्वातन्त्र्यत्वं साधयतां' — ऐ.

^{१७} 'परमाणुसमवायान्यतरत्वादित्यादि' इत्येतन्ना-

“तद्विरोधेन चिन्तायास्तत्सिद्धार्थेष्वयोगतः।” इति।

ननु न समानतान्त्रिकान् प्रत्ययं हेतुदोषः। अपि तु भिन्नतान्त्रिकान्प्रत्येव।

यद्येवं वयमपि भवद्भिः सहात्र परमाण्वभ्युपगमेन समानत्वात् समानतान्त्रिका एव। न हि सर्वथा कश्चित् कस्यचित् समानतान्त्रिकः संभवति। एकत्वं हि तदानीं तयोर्भवेत्, न समान-
तेत्यदोषः। न च परमाणूनामागमसिद्धत्वमेव; अनुमानेन भवद्भिः साधितत्वाद् धूमादेरग्न्या-
दीनामिव^१। तत् कुतस्तदभ्युपगमसामर्थ्याच्छास्त्राभ्युपगमः, येन तद्विरोधात्कालात्ययापदिष्टोऽयं
हेतुरित्युच्यते। तथान्ये च यदाहुः^२ —

“कृतेयं सर्वचिन्तासु शास्त्रं ग्राह्यमिति स्थितिः।

“कृतेदानीं^३मसिद्धान्तैर्ग्राह्यो धूमन नानलः॥” इति।

एतेन कारणपूर्वकाः परमाणवः मूर्तत्वात्, घटादिवत्^४ इत्ययमपि हेतुर्न कालात्ययापदिष्टोऽ-
स्माकम्। अपि तु अनभ्युपगतपरमाणूनां चार्वाकादीनामेवेति मन्तव्यम्।

नन्वप्रयोजकोऽयं हेत्वाभास इति न्यायभाष्यटीकाकारः कश्चिदुदाहृतवान्। किं नाम नोदा-
ह्रियते^५ मूढमतिना। येन “तत्प्रयोजको हेतुश्च” इत्येतच्छब्दलक्षणमेव मौढ्यात् खण्डिको-
पाध्यायेनेव हेतुलक्षणत्वेनावसीयते। अन्यथा तर्कशास्त्रे क्वचिदपि प्रयोजकस्य हेतुलक्षणत्वे-
नानभिधाना^६दन्य एव स स्यात्।

न्यायसूत्रकारोऽपि पञ्चलक्षणाल्लिङ्गात् परोऽल्लिङ्गिनि ज्ञानमनुमानमिति लिङ्गलक्षणमभिधाय,
तद्वचःवृत्तान् अमिद्धं विद्वद्धानैकान्तिककालात्ययापदिष्टप्रकरणसमान् पञ्चैव हेत्वाभासानाह^७।

^१ ‘स्तत्सिद्धार्थेषु योगतः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^२ नकारो नास्ति — आ, ई, ऊ.

^३ परमात्मवदभ्युपगमेन — ए.

^४ णगमसमानत्वात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ नकारो नास्ति — अ.

^६ साधयित्वा धूमा० — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ ‘इव’ इत्यत्र ‘एव’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ हेतुश्च्यते — आ, ई, उ, ए.

^९ ‘तथान्ये च’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} प्रमाणवार्तिके — ४. ५३.

^{११} कृतेदानीं हि सिद्धार्थे ग्राह्यो — अ; कृते-
दानीं हि सिद्धार्थेर्ग्राह्यो — आ, ई, उ; कृते-
दानीं हि सिद्धा तैर्ग्राह्यो — ऋ; अत्रेदानीं
हि सिद्धार्थेर्ग्राह्यो — ए; कृतेदानीं हि सिद्ध्या-
न्ते ग्राह्यो — ऐ.

^{१२} ऽमसिद्धान्ते ग्राह्यो — ऊ, ऋ.

^{१३} घटवत् — अ, ई, उ, ऋ.

^{१४} ‘तु’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{१५} चार्वाकाणामेवेति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} ऽदीनामपि तु मन्त० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} ‘नन्वप्रयोजकोऽयं’ इत्यत्र ‘कोऽयं’ इति दृश्यते
— अ, ऋ.

^{१८} आकरो न लभ्यते।

^{१९} नोदाहृतं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} पा० सू० १. ४. ५५.

^{२१} इत्येतत्संवन्धलक्षण० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} मौढ्यात् — ऋ, ॠ.

^{२३} ऽलक्षणत्वेनाप्यवसीयते — आ, ई, उ, ए,
ऐ; लक्षणत्वेन व्यवसीयते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} ‘लक्षण’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} ऽदबाध्य एव सत्। — ऊ, ऋ; ऽदबाध्य
एव तत्। — ऋ.

^{२६} ‘स’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{२७} ते ध्यावर्तनाद्वाचवृत्तानसिद्ध० — अ; तद्वचा-
वर्तनाद्वाचवृत्तानसिद्ध० — आ, ई, उ, ऐ;
तद्वचावर्तनव्यावृत्त्या असिद्ध—उ पाठान्तरम्;
तद्वचावर्तनसिद्ध० — ऊ, ऋ, ॠ; तद्वचा-
वर्तनाद्वाचवृत्तानसिद्ध० — ए.

^{२८} ऽविच्छेदनेकान्तिक० — ए.

^{२९} व्यापादितप्रकरण० — ई, उ.

^{३०} न्यायसूत्रे १. २. ४-९.

भाष्यकारोऽपि न 'ह्यप्रयोजकं' नामेति । 'नन्वन्यथास्य' हेतोर्हेतुत्वं 'भवेत्' । 'यद्यप्रयोजको' नाम्युपगम्यते इति । तन्न । चार्वाकादीनां 'तावन्नायं' हेतुरेवेत्युक्तम् । त एव^१ 'भवतां' निरा-
कार्यत्वेनाभिप्रेताः । न तु वयम् । पशुदूशामगोचरत्वादित्यभिहितम् । ततोऽस्माकमयं हेतुरेव ।
युष्मदीयहेतु^२ लक्षणं नाप्यनिरस्तत्वादित्यदोषः^३ ।

'किं चेदं नाप्रयोजकत्वं' 'येनास्माकमयं' हेत्वाभासः^४ 'संभाव्येत भवद्भिः' । न तावदसं^५ बन्धत्वं
कृतक^६ 'त्वन्मेव' अस्यापि स्वसाध्येन महैकार्थसमवायात् । 'अमर्षगतद्रव्य'^७ परिमाणवतां हि मूर्तत्वम् ।
तद्घटादौ कारण^८ पूर्वकत्वेना^९ 'व्यभि'^{१०} चरितं निश्चितमेव । नाप्यन्यथासिद्धत्वं । घटाद्यभाव^{११} साधन-
प्रवृत्तानुपलम्भस्य 'सन्तमस' इव 'तस्यासिद्धभेदत्वेनाप्रयोजकस्य' 'हेत्वाभासान्तरत्वायोगात्' ।
'तद्भेदत्वं' च तथामूले विषये 'विशिष्टस्यैवानुपलम्भस्य'^{१२} हेतुत्वात् । न चान्यथासिद्धत्वमप्यस्य
'प्रकृतहेतोर्विद्यते' ।

ननु सावयवत्वाद् घटादौ अनित्यत्वं 'न मूर्तत्वादिति, कथं' 'नान्यथासिद्धता' सत्यम् ।
'यद्यन्यनुपलम्भमात्रस्याभावसिद्धाविव प्रमाणान्तरेणास्यापि हेतोः' साध्य^{१३} व्यभिचारोऽनिश्चितो भवेत् ।
तदभावे 'तु द्वयोरपि' 'सावयवत्वमूर्तत्वयोः' साध्याव्यभिचारात्, 'कृतकत्व'^{१४} प्रत्यत्नान्तरीयकत्वयोः

^१ ह्यप्रयोजकत्वं — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए; त्व-
प्रयोजकं — ऊ, ऋ; स्वप्रयोजकत्वं — ए.

^२ नन्वन्यथास्य — ई, उ, ए, ऐ.

^३ 'भवेत्' इत्येतन्नास्ति — ए, ऐ.

^४ द्रव्यप्रयोजको — अ; वेद्यप्रयोजको — ऐ.

^५ तावन्नायमहेतुः — अ, ई, उ; ताव. . यं
न हेतुः — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ भवता — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ लक्षणं नाप्यं — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ 'त्वादिति' दोषः — ऐ.

^{१०} किं चेदमप्रयोजकत्वं — अ, आ, ई, उ, ऊ,
ॠ, ॡ, ऐ; किं चेदमन्यप्रयोजकत्वं — ए;

^{११} येन युष्माकमप्ययं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} संभाव्यते — ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१३} 'वदत्वं' — उ; 'वदता' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} 'त्वस्यैव' — ई, उ.

^{१५} असंगतः — ए.

^{१६} परिमाणवता हि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} पूर्वकत्वेन व्यभिचारितं — ऐ.

^{१८} 'व्यभिचारितं' इत्येतन्नास्ति — अ;

^{१९} 'चारितनिश्चितः' — ई, उ; 'चारितं'
निश्चित — ऊ, ऋ, ए; 'चारितत्वं' नि-
श्चितः — ॠ.

^{२०} साधनपूर्वकानुप० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} सन्तमसेऽपि — ऐ.

^{२२} तदास्य सिद्धभेदत्वेना० — ऊ, ऋ, ॠ;
तस्मात्सिद्धभेदकत्वेना० — ए.

^{२३} हेतुत्वाभासा० — ई, उ; हेत्वाभासान्तरं
तत्त्वा० — ए.

^{२४} 'तद्भेदत्वं' इत्यारभ्य 'हेतुत्वात्' इत्यन्तं
नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} विशिष्टस्यैवानुप० — अ, आ, ए.

^{२६} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{२७} प्रकृतस्य हेतोः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२८} न मूर्तत्वा० — अ; न तु मूर्तत्वा० —
ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९} 'नान्यथा' इत्यारभ्य 'मूर्तत्वयोस्साध्या' इत्य-
न्तं नास्ति — ऐ.

^{३०} यद्यन्यनुपलम्भः — ऊ, ऋ, ॠ; यद्यन्यनुपलम्भ
— ए.

^{३१} 'व्यवहारो' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३२} 'तु' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ; 'तु' इत्यस्य
स्थाने 'अपि' इति दृश्यते — ए.

^{३३} सावयवमूर्तः — अ, ऋ.

^{३४} कृतत्व० — ऐ.

^{३५} 'प्रत्यत्नान्तरीयत्वयोः' — अ, ऐ; प्रत्यत्ना-
न्तरीयत्वयोः — ए.

शब्दानित्यत्वसाधनायोपात्तयोरिव हेतुत्वं देवैरप्यनिवार्यमेव । 'यदप्युक्तम् "साध्यधर्म" कारणप्रयुक्ता यस्य पक्षे वृत्तिर्नास्ति 'सोऽप्यप्रयोजकः" इति । तदप्युक्तम् । एवं हि कार्यमेव हेतुः स्यात् । तस्यैव हि पक्षे साध्यधर्मकारणप्रयुक्ता वृत्तिः । यतः संयोगिसमवाय्यादिलक्षणाः कृतकत्वाद-योऽप्रयोजका एव स्युरिति सर्वमसमञ्जसम् ।

यैरपि "नित्या पृथिवी "गन्धवत्वाद्" इत्यसाधारणानैकान्तिकस्यैवाप्रयोजकत्वमुच्यते । तैरप्युदाहरणमात्रमेव केवलं 'दृश्यते । अस्य हेतोस्तथात्वस्याभावात्, हेतुत्वमनिवार्यमेवेति । अत एव यदाहुः — "परमाणुत्वादेव तेषां नित्यत्वसिद्धिः" इति । तदयुक्तम् । अनित्यानामपि परमाणूनामस्माभिः सौगतैश्चाभ्युपगमात् ।

तर्हि निरवयवत्वान्नित्याः परमाणवः^१ आत्मवदिति 'विरुद्धव्यभिचार्याकान्तत्वादहेतुत्वं^२ पूर्वोक्तयोर्हेतोरिति । तदयुक्तम् । आकाशमनोबुद्धिभिरनैकान्तिकत्वात् । 'यथा चैतेषामनित्यत्वं तथा तत्प्रकरणेषु 'वक्ष्यामः ।

नन्ववयवविभागपूर्वकत्वेन सर्वस्य 'नाशाद् निरवयवस्य अवयवामंभवादेव विनाशाभावः । न । आमलक^३स्य सत्त्वादिभिरवयवविभागाभावेन 'स्वत एव 'विनाशस्वभावैरनैकान्तिकत्वात् । 'न द्रव्यत्वे सतीति विशेषितत्वादिति चेत्, सिद्धे गुणद्रव्ययोर्भेदे एवं स्यात्^४ । स तु नास्त्येव । विशिष्टादेव परिणामाद् विशिष्टस्यैव परिणामस्य 'क्रमेणैवोत्पत्ति^५सिद्धिरिति सत्कार्यसिद्धौ^६ वक्ष्यामः । एवं 'चाप्रतिपक्षावेतौ परमाणूनां कारणपूर्वकत्वसाधने^७ हेतु इति ।

यद्येवं परमाणव एव परमाणूनां सन्तत्या जनका भविष्यन्ति । ततो न प्रधानसिद्धिरिति सौगताः ।

^१ यदुक्तम् — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^२ 'कारण' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ सोऽप्रयोजकः — ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^४ गन्धत्वाद् — आ; गन्धवद् — ऐ.

^५ 'कान्तिकत्वमुच्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ दृश्यते — अ, आ, ऋ, ए, ऐ.

^७ 'गमत्वात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ अत्र एवकारोऽधिकः — आ.

^९ 'विरुद्धाव्यभि' — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१०} 'दहेतुकं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} यथा च नित्यत्वं — अ; यथा च तेषामनित्यत्वं — आ, ऋ, ए, ऐ; यथा च तेषां नित्यत्वं — ई, उ; यथैतेषामनित्यत्वं — ऊ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० १९. १७, १८ पू० वृत्तौ आकाशस्यानित्यत्वम्; १८. ४९ उ०, ५० वृत्तौ मनसोऽनित्यत्वम्; १७. ७, ८ वृत्तौ बुद्धेरनित्यत्वम् ।

^{१३} विनाशाद् — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१४} 'स्यासत्त्वादि० — ऋ.

^{१५} 'विभागादभावत एव — अ.

^{१६} स्वभावत एव — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} विनाशस्याभावै० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} 'रनैकान्तित्वात् — ऋ; 'रनेकत्वात् — ए; 'रनैकान्तिकत्वम् — ऐ.

^{१९} 'न द्रव्यत्वे सति वि० — अ; तद्द्रव्यत्वे — आ; न द्रव्यस्येति वि० — ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{२०} 'भेद एवं स्यात्' इत्यत्र 'भेदात्' इति दृश्यते — अ; भेद एतत् स्यात् इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} क्रमाक्रमेण चोत्पत्ति० — अ, आ, ई, उ, ए; क्रमात्क्रमेण चोत्पत्ति — ऐ.

^{२२} सिद्धेरिति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} मतङ्ग० विद्या० ६. ४६ उ०, ४७, ५४ वृत्तौ ।

^{२४} च प्रति० — ऐ.

^{२५} 'पक्षावेतौ — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२६} साधनौ — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{२७} हेतुः — अ, ई, उ.

^{२८} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ.

न। सद्विद्वानां जनकत्वामिद्वेः। न हि घटादय एव घटादीनां जनकाः सिद्धाः यतः। ननु शरीरेभ्यः शरीराण्युत्पद्यमानानि दृश्यन्ते। न। शुक्लशोणितादिभ्यस्तेषामुत्पत्तिरिति वक्ष्यामः। ननु श्रणिकत्वाद् अर्थानां घटादयोऽपि घटादीनां जनका एव। न। तस्यासंभवादित्युक्तम्। तदेवं भूताणामुत्पत्तिरिति नान्यत्वेन कारणपूर्वकत्वसिद्धिर्यत् तत्कारणं तत् प्रधानमिति प्रधान-मिद्वेः। यद्वक्ष्यति — “कार्यमेतत्प्रधानस्य” इति। अन्यान्यपि च प्रधानसिद्धौ साधनानि मान्यैरुपात्तानि^{१०}, तान्यपि तत एवावधार्याणि। यदाहुः^{११} —

“भेदानां परिमाणात् समन्वयात् शक्तितः प्रवृत्तेश्च।

कारणकार्यविभागादविभागाद् वैश्वरूप्यस्य ॥

कारणमस्त्यव्यक्तम्” इति ॥ ४४ ॥

अत्र मतङ्गमुनिः — ‘असदुत्पत्तिरुद्दिष्टा’ इति।

मतङ्ग उवाच —

असदुत्पत्तिरुद्दिष्टा सतः प्रख्याप्यते कथम्।

“अस्त्येवं भूताणुसंघानां कारणपूर्वकत्वेन प्रधानादुत्पत्तिः। तेषां तु उपलब्धिलक्षणप्राप्त-त्वेन कारणकालेऽनुपलम्भाद् असतामेवोत्पत्तिः प्रमाणोपपन्नत्वाद् उद्दिष्टा वादिभिः। न तु सतां सत्त्वे प्रमाणाभावात्। त्वया^{१२} “लीयन्ते यत्र मंहारे” इत्यादिना सतः उत्पत्तिर्व्याहृतेति विरोधः ॥

किं च सत्कार्यपक्षे कारकव्यापारवैयर्थ्यमित्युच्यते — ‘स्थितः संस्थाप्यत’ इत्यादिना।

^१ जननामिद्वेः — ऋ, ऋ.

^२ न तर्हि — ऐ.

^३ घटादयः पटादीनां जनकाः — अ.

^४ नकारो नास्ति — अ.

^५ मतङ्गं विद्यां १९. २५ उ० — ३२ वृत्तौ।

^६ नन्वक्षणिकं — अ.

^७ पटादीनां — अ.

^८ येन तस्यासं — ऐ.

^९ मतङ्गं विद्यां ६. २३-२८, ३०-४१ वृत्तौ श्रणिकत्वार्थसंभव उक्तः।

^{१०} संघातानां — ऐ.

^{११} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} ०मिद्वेः — ऊ, ऋ.

^{१४} मतङ्गं विद्यां ६. ६१ पू०.

^{१५} यान्यपि च — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} प्रधानानि सिद्धसाधनानि — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१७} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} सांख्यकां — १५, १६ पू०.

^{१९} परिणामात् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} वैश्वरूपस्य — ऋ, ॠ, ऐ.

^{२१} अस्त्येवं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२२} अणुभूतसं — अ, आ, ई, उ, ऋ, ऐ; भूत-संघानां — ए.

^{२३} ०पूर्वकप्रभावादुत्पत्तिः — अ; पूर्वकत्वं प्रधानां — ऊ.

^{२४} उद्दिष्टं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२५} ‘न तु’ इत्यत्र ‘ननु’ इति दृश्यते — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२६} अत्र ‘तु’ इत्येतदधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} मतङ्गं विद्यां ६. ४४ पू०.

^{२८} सर्वसंहारे — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२९} उत्पत्तिर्वा वृतेति — अ; उत्पत्तिः ख्यापितेति — ऊ, ऋ, ॠ.

स्थितः संस्थाप्यते यस्मात्पर्वतोऽयं महीतले ॥४५॥

^१नष्टस्यापीष्यते नाशो ^२न्यायेनानेन शंकरः ।

सत्कार्यवादिनां ^३हि चत्वारः पक्षाः । केचित् शक्तिसमाहारात्मकं ^४कारणं, शक्तय एव व्यक्तीभूताः कार्यमित्यभ्युपगतवन्तः^५ । यदाहुः^६ —

“शक्तिमात्रसमूहस्य भावस्य परिणामतः ।

कदाचिद्व्यज्यते काचिच्छक्तिः काचित्प्रलीयते ॥” इति ।

‘परे तु अभिव्यक्तिभावानां ^७न रूपान्तरपरवृत्तिः, अपि तु उपलभ्यमानतैव । ^८अतो नित्यत्वात् प्रधानात्मनि तेषां समाहारः, नवविद्धा धर्मविशेषे केषांचित् । ततश्च क्रमेणान्तमवस्थित-
रेव जन्म कथ्यत इति प्रतिपन्नाः । यदुक्तुः^९ —

“^{१०}क्रमावगाहचरूपेषु ^{११}स्वातन्त्र्यात्कापि ^{१२}चाश्रयात् ।

भावेषु प्रतिभासेन जन्मसंज्ञा निवेश्यते ॥” इति ।

अन्ये पुनः मनिवेशविशेषमात्रं कारणस्य कार्यं, हेम्नः कटक^{१३}कैयूरादिवदिति कथयन्ति । यदुक्तम्^{१०} —

“^{१४}हेम्नस्तु कुण्डलीभावो व्यग्राणां वा^{१५} समग्रता ।

तथैव ^{१६}जन्मनाशौ तु ^{१७}सतामेते प्रचक्षते ॥” इति ।

तदपरेऽपि क्रमविचित्रस्वभावत्वाद्भावाः ^{१८}क्रमेण न तमवस्थाविशेषमनुभवन्तो जन्मादिव्यपदेशं ^{१९}भजन्तीत्युक्तवन्तः । यदाहुः^{२०} —

“कारणं कार्यभावेन ^{२१}यदा वा व्यवतिष्ठते ।

कार्यशब्दं तदा लब्ध्वा ^{२२}कार्यत्वेनाय जायते ॥” इति ।

चतुर्वर्षि चैतेषु पक्षेषु

“^{२३}नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ।”

^१ नष्टं वापीष्यते नाश — उ, ऐ.

^२ न्यायेनान्येन — नु, उ, ओ.

^३ हिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ कारणं — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ ऽगमवन्तः — ऊ, ऋ, ॠ; ऽमित्युपगतवन्तः — ऐ.

^६ आकरो न लभ्यते ।

^७ ऽमात्रा समूहस्य — ऊ, ऋ.

^८ ‘परे तु’ इत्यत्र ‘परत्वे’ इति दृश्यते — ऋ.

^९ ऽव्यक्तिभावनात् न — अ, आ, ई, उ.

^{१०} न रूपेतरपरा० — ऋ. न तु रूपान्तर० — ऐ.

^{११} ततो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} आकरो न लभ्यते ।

^{१३} क्रमावगाह्य — अ, ऊ; क्रमावगाह्य — आ, ई, उ, ऋ, ए;

^{१४} स्वातन्त्र्याद्वापि — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ; स्वातन्त्र्यात्कापि — ऋ.

^{१५} चाश्रयात् — ऐ.

^{१६} कैयूरादिति — ऋ; कैयूरादिवत्तदिति — ऐ.

^{१७} वाक्यपदीये — ३. ७. १०७.

^{१८} अहेस्तु कुण्डली० — ऊ, ऋ, ॠ; यथाहेः कुण्डली० — वाक्यपदीय पाठः ।

^{१९} च — वाक्यपदीयपाठः ।

^{२०} जन्मरूपत्वं — वाक्यपदीयपाठः ।

^{२१} सतामेते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} क्रमेणानन्तमवस्था० — आ, ई, उ, ए.

^{२३} भजन्त इत्युक्त० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} वाक्यपदीये ३. ७. १०६.

^{२५} यथा — वाक्यपदीयपाठः ।

^{२६} कार्यत्वेनानुजायते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} पौष्करे विद्या० ४. ३०४ पू०; भगवद्गीता २. १६.

इत्ययमेव सत्कार्यसिद्धौ न्यायः । न चायुक्तः । यस्मादनेन न्यायेन स्थितः एव 'स्थाप्यते ।
न कारकैर्जन्यते । अपि तु 'पिण्डमेव पिप्यते । 'नष्टमेव बाध्यत इति प्रसक्तम् । 'मात्र-
याप्यन्यथात्वकरणे सत्कार्यपक्षव्याघातात् । न 'चैतदुक्तं पर्वतादेः कृतस्य करणायोगात्, नष्टस्य
वा' नाशानुपपत्तेः, कारकव्यापारवैयर्थ्याज्जननसामर्थ्यानुपपत्तेश्च । अथैतदोषपरिहाराय येन
रूपेणार्मा 'भावो व्यवस्थितः, तेन क्रियत इत्युच्यते । यद्येवमसदुत्पत्तिरेवेति न सत्कार्य'पक्षाः ।
प्रथमे च पक्षे शक्तिव्यक्त्यो'रत्यन्तस्वरूपभेदाद् घटपटयोरिव भेद एवेति 'न 'शक्तिसत्तया'
व्यक्तिसत्तामिद्वि'रित्यसत्तैव कार्यस्य । द्वितीयेऽपि क्षीरादि दध्यादेरकारणं स्यादि'त्यनुभव-
विरोधः । तृतीयेऽपि पक्षः क्षीर'दध्यादिष्वसंभवादव्यापक एव । तत्र हि माधुर्याम्लतादिरन्य
एवोत्पद्यते । न तु तस्य संनिवेशः । चतुर्थे 'च पक्षे कार्यकारणयोरिव घटपटादेरप्यैक्यप्रसङ्गाद्
भेदाभेदव्यवस्थानुपपत्तिरिति सर्वथा 'सत्कार्यपक्षक्षतेरसत्कार्यपक्ष एव युक्त इति 'पूर्वपक्षः ॥

'मिद्धान्ते तु यथा सत्कार्यसिद्धिः, न च कारकव्यापारवैयर्थ्यं तथा तावदुच्यते — 'मृद्'
इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

मृत्पिण्डेऽस्तित्वसामर्थ्याद्घटोऽभिव्यज्यते यथा ॥४६॥
लोकेऽपि"

अत्र 'च प्रकरणे "मृत्पिण्डेऽस्तित्व'सामर्थ्याद्" इत्यादिना 'शक्तिव्यक्तिदृशा, 'शाकल्याया'भव-
स्थाप्याम्" इत्यनेन, तथा "'प्रादुर्भवति यद्यस्मात्" इत्यादिना च क्रम'विचित्रस्वभावदृशा व्यवहरन्

^१ व्यवस्थाप्यते — ऐ.

^२ नकारो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ इष्टमेव भविष्यतीति प्रसक्तम् — अ, आ, ई, ऐ; विशिष्टमेव भविष्यतीति प्रसक्तम् — ऐ.

^४ 'नष्टमेव बाध्यते' इत्येतन्नास्ति — उ.

^५ यत्किंच मात्रयाप्यन्यथात्वकरणे — ऐ.

^६ चेत्युक्तं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; चैतदुक्तं — ऋ.

^७ वाशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
नाशानुत्पत्तेः — उ.

^८ 'वैयर्थ्यजनन' — अ; 'वैयर्थ्याज्जन्मनाशानुप' — ऊ; 'वैयर्थ्याज्जन्मनाशार्थानुप' — ऋ, ॠ.

^९ 'भावो' इत्येतन्नास्ति — ए; 'भावोऽप्यवस्थितेः' — आ; 'भावो न स्थितः' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} 'पक्षः' — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{११} 'रत्यन्तं' स्वरूपं — ऋ.

^{१२} नकारो नास्ति — ऋ, ॠ.

^{१३} शक्तशक्त्या — ई, उ.

^{१४} अत्र एवकारोऽधिकः — ऐ.

^{१५} 'रित्यस्येव' — आ, ई, उ; 'रिति सत्तैव' — ऋ; 'रित्यसत्तैव' — ॠ.

^{१६} 'त्यनुमानविरोधः' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} 'दध्यादिषु' व्यापक — उ; 'दध्यादिष्वव्यापक' — ऋ, ॠ.

^{१८} 'च' इत्यत्र 'अपि' इति दृश्यते — ऐ.

^{१९} 'सत्कार्यपक्षक्षतेः' इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^{२०} पूर्वः पक्षः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{२१} सिद्धान्तस्तु — आ.

^{२२} चशब्दो नास्ति — ऋ, ॠ.

^{२३} सामर्थ्यादिना — ऋ, ॠ.

^{२४} शक्तिदृशा — ऋ.

^{२५} मतङ्गं विद्या० ६. ४७ उ०.

^{२६} 'अवस्थायां' इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२७} मतङ्गं विद्या० ६. ५४ पृ०.

^{२८} 'विचित्रभाव' — ऊ, ऋ, ॠ.

सूत्रकारः पक्षयोरेतयोः 'अत्राभ्युपगमे' न चात्यन्तं भेद इति दर्शयति । तथा हि — कारणमेव कार्यं भवति, तदीया वा शक्तिरिति कोऽनयोर्वचनव्यत्ययः । भेदः सर्वथा नु न । 'तयोर-भेदसाधनायां 'प्रमाणं सत्कार्यवादिभिर्वक्तव्यमिति 'तदिदमभिधीयते — मृत्पिण्डे घर्मणि' 'घटोऽभिव्यज्यते न त्वस' दुत्पाद्यते इति साध्यम् । 'तत्र अस्तित्वं विद्यमानत्वं यत्कार्यस्य, तदेव वक्ष्यमाणनयेन कारणस्य सामर्थ्यं तत् 'इति हेतुः । यथा लोकेऽपि इति दृष्टान्तः । 'यत्र प्रमाणात्तरेण सिद्धास्तित्वं' वस्तु तोप' लभ्यते 'तत्र कारकैर्व्यज्यते । न 'तूत्पाद्यते । 'यथा लोके निशादौ' 'घटादि दीपादिभिः प्रमाणान्तरसिद्ध' सत्ताकं तथा मृत्पिण्डादीं घटादि नापलभ्यते' । 'ततः कारकैस्तत्र व्यज्यते, न तूत्पाद्यते इति न कारकव्यापारवैयर्थ्य' मभिव्यक्तेरस्तित्वादिति । 'वाधक' निरास उत्सूत्रेणैव 'भविष्यतीति अस्मिन्मूत्रे तत्साधकमेव प्रमाणमुपक्षिप्तम् ।

अथ केन प्रमाणेन घटादेः कार्यस्य 'तत्रास्तित्वसिद्धिः', 'कारणत्वसामर्थ्यदेव । 'तथाहि — किमिदं कारणत्वं मृत्पिण्डादेरत्रेति वक्तव्यम् । ननु प्राग्भावित्वमात्रमेव । 'यद्येवं 'सर्वं सर्वस्य कारणं स्यात् प्राग्भावित्वस्याविशेषात् । अस्तु तर्हि सहकारिसंनिधानमेव । न । घटादेरङ्कुरादिजनकसहकारिसंनिधानेऽप्यङ्कुरादिकार्यादर्शनात् । तर्हि 'शक्तत्वमेव कारणत्वम् । 'तदापि

- १ तत्रा० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
 २ ०शमो — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.
 ३ कार्या भवति — ऊ; कार्याभवति — ऋ, ॠ.
 ४ ०व्यत्ययोर्भेदः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; ०व्यक्तयोर्भेदः — ऊ; ०शक्तयोर्भेदः — ऋ, ॠ.
 ५ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ए.
 ६ नकारो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.
 ७ तयोर्भेद० — अ, आ, ई, ए, ऐ; तयोर्हेतुसाध० — उ, तयोरभेदसाधनाय — ऊ, ऋ.
 ८ प्रमाणमसत्कार्यं — ए.
 ९ ०व्यक्तमिति — ऐ.
 १० तदभिधीयते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
 ११ घटोऽभि० — ऋ.
 १२ ०दुत्पाद्यते — ऊ, ऋ, ॠ.
 १३ अत्र — ऋ.
 १४ एव — ऊ, ऋ, ॠ.
 १५ यद्यत्र — ऊ, ऋ, ॠ.
 १६ अत्र 'प्रमाणान्तरे' इत्येतदधिकम् — ऊ.
 १७ ०लभ्यन्ते — ए.
 १८ तत्र कारकं व्यज्यते — ऊ, ऋ, ॠ.
 १९ तूत्पाद्यते — ऐ.
 २० यथा निशाघटादि — ए.
 २१ घटादिदीपा० — ई, उ.

- २२ ०सत्ताकं कथं मृत्पिण्डा० — अ, ०सत्ताकं च मृत्पिण्डा० — ऊ, ऋ, ॠ; ०सत्ताकं मृत्पिण्डा० — ऐ.
 २३ अत्र 'सत्यत्वात्' इत्येतदधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ.
 २४ 'ततः' इत्यारभ्य 'तूत्पाद्यते' इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.
 २५ ०मभिव्यक्तस्सत्यत्वादि वाधक० — ऊ, ऋ; ०मभिव्यक्तेस्सत्यत्वादिविवाधक० ऋ; ०मभिव्यक्तोऽस्तित्वादिति — ऐ.
 २६ साधक० — ए.
 २७ ०निरासादुत्सूत्रेणैव — अ, ए; ०निरासोऽत्र सूत्रैरेव — ऊ, ऋ, ॠ.
 २८ मतङ्ग० विद्या० ६. ४७.
 २९ अत्रा० — ऋ.
 ३० कारणसामर्थ्या० — आ; कारणत्वं सामर्थ्या० — ऊ, ऋ, ॠ.
 ३१ 'तथाहि' इत्येतन्नास्ति — ए.
 ३२ यदेवं — ऋ.
 ३३ 'सर्वं' इत्येतन्नास्ति — अ.
 ३४ शक्तत्वमेव — अ, ए; शाक्तत्वमेव — ऊ, ऋ, ॠ.
 ३५ 'तदापि' इत्यत्र 'एवमपि' इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ; 'अपि' इति दृश्यते — ऐ.

नर्दत्तान् नर्दगन्भवः । नाशन्न नाम वस्तु संभवति यतः । एवं तर्हि विशिष्टकार्यजनकत्वमेव शततन्त्रम् । यदाहुः —

“भूमहेतुस्वभावो हि वद्विस्तच्छक्तिभेदवान् ।

अभूमहेतुर्भूमस्य भावे न स्यादहेतुकः ॥” इति ।

तर्हि अत एव कारणावच्छेदकत्वात् प्रागपि कार्यस्यास्तित्वसिद्धिः । असतोऽवच्छेदकत्वासंभवाद्, अनवच्छिन्नस्य “कारणत्वायोगादिति । यद् यदा यदवच्छेदकं न तत् तदा तत्रासत् । यथा ग्राहकादि ग्राह्याद्यवच्छेदकम्, “अवच्छेदकं च कार्यकारणस्य प्रागपीति सत्कार्यसिद्धिः । यथा च ग्राह्यादभिन्नं ग्राहकं ग्राहकस्वभावमेव” तथोक्तं “शून्य”वादिनिरास इति न “दृष्टान्तान्ता-
निद्धिः ।

ननु कल्पितमेवात्र “कार्यस्य कारणावच्छेदकत्वम् । यद्येवं कारणत्वमपि कल्पितमेवेति कथं ततो वक्ष्यामुतादेरिव “कार्योत्पत्तिः । परापेक्षस्य हि “भिन्नस्वभावस्य असति परस्मिन् वास्तवत्वानुपपत्तेः । निद्वेऽभ्युपगते वा “वान्तर्दे कारणत्वे सत्कार्य”वादप्रस्तावात् तत्कल्पनाभिधानमत्राभ्युपगतनिराकृतमेव । प्रत्यक्षविरुद्धं च । “घटमृदादीनां कार्यकारणभावस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वाद् अनुमाननिराकृतमपि । “तनुकरण”भुवनादेर्विश्वस्या “स्याहेतुकत्वप्रसङ्गात् । अहेतोश्च “देशकाल-
प्रकृतिनियमायोगादित्युक्तम्” ।

“नित्यं सत्त्वमसत्त्वं वाहेतोरन्यानपेक्षणात् ।

“अपेक्षातो हि भावानां कादाचित्कत्वसंभवः ॥” इति ।

ननु “न ब्रूमः “कारणत्वं कल्पितम् । अपि तु तस्य कार्यावच्छेदमात्रमेवेति न तदवच्छेद-

^१ जननशक्तत्वमेव तत् । यदाहुः — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ आकरो न लभ्यते ।

^३ “हेतु”भूमस्य — ऋ.

^४ “अवच्छेदकत्वा” — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ कारकत्वा” — ऊ, ऋ.

^६ नकारो नास्ति — अ, ई, उ.

^७ ग्राह्याद्यवच्छेदकत्वम् — ऐ.

^८ “अवच्छेदकं च” इत्यारभ्य “कारणावच्छेद-
कत्वम्” इत्यन्तं नास्ति — ऐ.

^९ “ग्राहक” इत्येतन्नास्ति — ए.

^{१०} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऋ, ॠ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ६. २१ उ०, २२ वृत्तौ ।

^{१२} “वादिनिरास इति — ऊ, ऋ.

^{१३} दृष्टान्तसिद्धिः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} “कार्यस्य” इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} कार्यस्योत्पत्तिः — ऊ, ऋ.

^{१६} हिशब्दो नास्ति — ए.

^{१७} “भिन्न” इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} वाशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} “वास्तवप्रस्तावात् — अ; वादप्रस्ताववत्-
कल्पना — ऐ.

^{२०} घटादिमृदा० — ऐ.

^{२१} तनुभुवनकरणादे० — ए.

^{२२} “भुवनादिविश्व० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} “स्याहेतुत्व० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} देशकालसमायोगा० — अ; देशकालप्रति-
नियमायोगा० — आ, ई, उ, ए.

^{२५} मतङ्ग० विद्या० ६. २५ उ०, २६ पू० वृत्तौ ।

^{२६} प्रमाणवार्तिके २. १८१ पू०.

^{२७} सत्यमसत्यं वा — अ, ऋ.

^{२८} कादाचित्कतया सिद्धा दुःखस्यास्य सहेतुता
(प्रमाणवार्तिकम् २. १८०उ, इदमर्थमेतदर्थं
सदृशार्थकमिव भाति ।

^{२९} नकारो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३०} “कारणत्वं” इत्यारभ्य “तदवच्छेदव्यतिरेकेण”
इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

व्यतिरेकेण 'कारणत्वस्याभावात्, तस्यापि कल्पितत्वमित्युक्तम्'। 'तदयुक्तम्'। न हि पूर्वदिः कल्पितत्वे पराद्यकल्पितमिति युक्तम्।

'नन्वसत्यपि पितरि पुत्रे तदवच्छेदोऽस्त्येव। न। आत्मन एव कर्तृत्वेन परमार्थतः पितृत्वात्तस्य चासत्त्वाभावात्।

'ननु 'न कार्यापेक्षं' कारणत्वम्। अपि तु 'विशिष्टपदार्थस्वरूपमेव तदपेक्षया' व्यवहियते। कीदृशं तदिति वक्तव्यम्। 'ननु 'नेदमियत्तया निर्देष्टुं शक्यमनिरूपितेन। 'न। मायात्मना भावान्वय' 'स्थापयन्तीति 'सुव्यवस्थिता भावाः।

ननु राहोः शिर इत्यादिवत्कल्पनयापि भावव्यवहारो दृश्यत एव। सत्यम्। तत्र हि शिरो-
'मात्रव्यतिरेक' 'णान्यस्य राहोरनुपलभ्यायुक्तैव कल्पना। अत्र तु मृत्पिण्डादि'स्वरूपातिरिक्त-
'मन्यदेव विशिष्टार्थकारित्व' 'मर्थव्यवस्थापकं 'ग्राहकत्वं ग्राहक' 'पदेनैव कारकं कारकपदेन व्यवस्था-
प्यमानमपूर्ववस्तुविषयत्वात् कल्पनिकमिति शक्यते वक्तुम्। सर्वस्य कल्पनिकत्वप्रसङ्गात्।
'प्रत्युक्तश्च एष पक्षः 'शून्यवादप्रतिक्षेपेण। प्रोक्तं च भवद्भिः' —

“अर्थक्रियासमर्थं यतदत्र 'परमार्थसत्' इति।

न च 'तत्' 'कार्यावच्छेदकं' 'विनाप्यवतिष्ठते' इत्युक्तम्'। 'अतः कारणस्येव तदवच्छेद-
कस्यापि कार्यस्य' पूर्वभावः' सिद्ध इति सत्कार्यमिद्विः।

१ 'कारणत्वस्याभावात् तस्यापि' इत्यस्य स्थाने
'कारणस्यापि' इति दृश्यते — ऋ.

२ 'उक्तम्' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

३ 'तदयुक्तम्' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

४ 'तत्त्वमिति — ऊ, ऋ, ॠ.

५ 'ननु सत्यपि — ऐ.

६ चासत्त्वाभावात् — अ, आ; च सत्यत्वा-
भावात् — ऐ.

७ 'ननु न कार्यापेक्षं' इत्यत्र 'प्रत्यक्षं' इति
दृश्यते — अ.

८ नकारो नास्ति — आ, ई, उ, ए.

९ कारणत्वात् — ऊ, ऋ.

१० विशिष्टं पदार्थः — ऊ, ऋ, ॠ.

११ अत्र तुशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

१२ 'ननु' इत्येतन्नास्ति — ए.

१३ नेदमिदं तथा शक्यं निर्देष्टुं निरूपितेन —
अ, ऋ, ए; नेदमिदं तथा शक्यं निर्देष्टुं निरू-
पितेन — आ, ई, उ; नेदमिदं तथा शक्यं
निर्दोषमनिरूपितेन — ऐ.

१४ नामायमात्मना — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

१५ 'स्थापयतीति — ऊ, ऋ, ॠ.

१६ 'स्वव्यवस्थिताभावः — ऋ; स्वव्यवस्थिता
भावाः — ऋ.

१७ 'मात्रा' — ऊ, ऋ, ॠ.

१८ 'णान्यस्य — आ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

१९ 'स्वरूपातिरिक्त' — आ; 'स्वरूपाद्यतिरिक्त' —
— ऋ; 'स्वरूपव्यतिरिक्त' — ऋ.

२० 'मात्रार्थकारित्व' — अ;

२१ 'मर्थानामर्थव्यवस्थापकं — अ, आ, ई, उ,
उ, ए, ऐ.

२२ 'ग्राहकत्वं' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

२३ 'पदेनैव — आ, ऐ; पदेन कारकपदेन — ऊ,
ॠ, ॡ.

२४ 'प्रत्युक्तं च — अ, ई, उ.

२५ 'मतङ्ग' विद्या ६. १४, १५, पू०, २१ उ०
२२ वृत्तौ शून्यवादप्रतिक्षेपः।

२६ 'प्रमाणवार्तिके ३. ३ पू०.

२७ 'परमार्थ सत् — अ, परमार्थवत् — ए.

२८ 'तत्' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

२९ 'कार्यावच्छेद' — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

३० 'विना व्यवतिष्ठते — ऊ, ऋ, ॠ; विना-
प्युपतिष्ठते — ए.

३१ 'अत्र चशब्दोऽधिकः — ऐ.

३२ 'सतः — ऊ, ऋ.

३३ 'अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ऐ.

३४ 'पूर्व भावः — ऊ, ऋ, ॠ.

अत्र च सांख्यैरन्यान्यपि साधनान्युक्तानीति तान्यपि तत्त एवावगन्तव्यानि । यदाहुः^१ —
 “असदकारणादुपादानग्रहणात्सर्वसंभवाभावात् ।

शक्तस्य शक्यकरणात् कारणभावाच्च सत्कार्यम् ॥” इति ।

एतेन यैरपि ‘सत्कार्यसत्कार्यपक्षयोः’ प्रतिक्षेपेण पक्षान्तरमवलम्ब्यते । यदाहुः^२ —

“अपदार्थे^३ पदन्यासः कारणस्य न विद्यते ।

अयं च प्रागसद्भावः कारणे सति दृश्यते ॥

‘अत्यद्भुता त्विर्यं वृत्तिर्यदभागं यदक्रमम् ।

भावानां प्रागभूतानामात्मतत्त्वं प्रकाशते ॥” इति ।

तेऽपि पराकार्याः । यतोऽनेन^४ क्रमेण तैः शून्यवादे एव प्रविश्यते । तस्य ‘प्रत्युक्तत्वा-
 दयुक्तमेतत् ।

‘तथान्यदेव’ सत्कार्यसत्कार्यात्मकं पक्षान्तरं तृतीय^५मवलम्ब्यते । तदप्ययुक्तमेव । विधि-
 निषेधयोरत्रान्योन्यव्यतिरेके^६ ‘भावस्थितेः’, पक्षान्तरासंभवाद् ‘भावाभावयोरिवेत्युक्तम् । न च
 प्रागपि कार्यात्मनो भावस्यासत्तेति कुतोऽसत्कार्यपक्षः ॥

यत्तु^७ सत्कार्यपक्षे जन्मनाशानुपपत्तिरित्युक्तम्^८ । तत्रोच्यते — ‘अर्थक्रियायुक्तः’ इत्यादि ।

“अर्थक्रियायुक्त उत्पन्नो यत्प्रभाष्यते ।

शाकल्यायामवस्थायां नष्ट इत्युपचर्यते ॥४७॥

अत्रापि “यथा लोकेऽपि^९” इत्यनुवर्तते । लोकशब्देन चात्र वाद्यन्तराण्युच्यन्ते । यथा^{१०} च
 ‘तत्राप्यनादित्वेऽप्यात्मनो विज्ञानसन्ततेर्वा’ शरीरसंयोगेन अभिव्यक्तितोऽर्थक्रियायुक्तत्वात्, उत्पन्नः^{११}

^१ एवानुगन्तव्यानि — अ, आ, ई, उ,

^२ सांख्यका० ९.

^३ सदसत्कार्यं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ वाक्यपदीये ३. ७८, ८१.

^५ अपदार्थे — ऊ, ऋ.

^६ पदं न्यासः — ऐ.

^७ ऽद्भावकारणे — अ, ए; ऽद्भावः करणे
 ई, उ, ऐ.

^८ अत्यद्भुता — अ, आ, ई, उ, ऐ; अत्र भूतादियं
 — ए.

^९ ऽभूतानां मानसत्वं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} ‘अनेन’ इत्यत्र ‘यद्यनेन’ इति दृश्यते —
 ऊ, ऋ, ॠ; ‘तेन’ इति दृश्यते — ऐ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ६. २१ उ० — २२ वृत्तौ
 शून्यवादप्रतिक्षेपः ।

^{१२} अथान्यदेव — ऊ, ऋ, ॠ; यथान्यदेव — ऐ.

^{१३} ऽमालम्ब्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} ऽण वावस्थितेः — अ.

^{१५} ‘भावाभावयोः’ इत्यारभ्य ‘भावस्यासत्तेति’
 इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने ‘भावाभावयोरिति’
 इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} ‘तु’ शब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. ४५ उ०, ४६ पू० वृत्तौ ।

^{१८} उत्पन्नेयं प्रभाष्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} नष्टम् — मु. उ. ऐ.

^{२०} ‘यथा’ इत्येतन्नास्ति — अ, ए.

^{२१} अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} चशब्दो नास्ति — ए.

^{२३} तत्रानादित्वे — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२४} तदुत्पन्नः — आ, ई, उ, ए.

पुत्र 'इत्युच्यते । तस्यैव 'च' शरीरस्य 'शकलानि भागाः, तेषां भावः शाकल्यं, तद्विद्यते अवस्था' यस्याः सा शाकल्यावस्था । मत्वर्थीयोञ्चप्रत्ययः । तस्यां 'शाकल्यायामवस्थायां शरीरस्य भागशो गमने सति "दस्युर्मृतः" इत्युपचारेणोच्यते । न त्वात्मनो' विज्ञानमन्ततेर्ना परमार्थतो जन्म-मरणयोः संभवः । 'यदाहुः' —

“अजो नित्यः” शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे” । इति ।

तथैव कार्यस्य प्रागपि कारणरूपतया सत्त्वे^{१८}ऽपीदानीं^{१९}कार्यात्मिकामवस्थामनुभवतः पूर्वापर-योरवस्थयोर्नाशोत्पादानुपचरितावेव । अत एवात्र^{२०}“अवस्थानामसत्यत्वेऽप्यव”स्थातृसत्यतया^{२१}सत्कार्यतासमर्थनं^{२२}मध्यव्याख्यैव । “तद्व्यतिरेकेण चावस्थानुरन्य”स्यासिद्धेः । अवस्था^{२३}एव हि क्षीरदध्यादि^{२४}रूपाः^{२५}“तदनन्तराभाव”विकला एव, वक्ष्यमाणनयेनाभेदेन प्रतीयमानत्वात् । अवस्थातोऽवस्थान्तरमेव च प्रागव^{२६}स्थाया अभावो^{२७}नान्यस्तु स्वरूप^{२८}इति । सत्यासत्यत्वे सत्ताब्रह्मवाद^{२९}एवाश्रितो भवेत् । यदाहुः^{३०} —

“सत्यासत्यां तु यां^{३१}भागौ^{३२}प्रतिभागं व्यवस्थितौ ।

सत्यं यत्तत्र सा जातिरसत्या व्यक्तयः स्मृताः” ॥ इति ।

^{३३}न तु सत्कार्यपक्षः । ततश्चोत्पादविनाशयोरनभवात् कार्योपचरितार्थेति ।

— ए.

^१ इतिशब्दो नास्ति — अ.

^२ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ 'शरीरस्य' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^४ शकलविभागाः — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ अत्र 'या' इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^६ शाकल्यावस्थायां — आ, ई, उ, ए.

^७ इदं स्मृतम् — अ.

^८ अत्र अपिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ 'यदाहुः' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१०} कठोपनिषदि २. १८; भगवद्गीतायाम् — २. २० उ०.

^{११} 'शाश्वतोऽयं' इत्यारभ्य ४८ तमश्लोकान्तं पठितुमशक्यत्वात् 'ऊ' कोशस्थपाठभेदो न लिख्यते ।

^{१२} अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} कार्यात्मिकावस्था० — ऋ, ॠ; कार्यात्मिकावस्था० — ए.

^{१४} अवस्थानां सत्य० — उ.

^{१५} ०स्थात्रसत्यतया — अ, आ, ई, उ, ऋ, ॠ; ०स्थाप्यसत्यतया — ऋ; ०स्थात्रावश्यतया

^{१६} असत्कार्यतासमर्थन० — अ, ऋ; सत्कार्यासमर्थन० — आ, ई, ऐ; असत्कार्यसमर्थन० — उ; सत्कार्यसमर्थन० — ऋ, ए.

^{१७} ०मध्यपव्याख्यैव — ऋ; ०मपव्याख्यैव — ऋ.

^{१८} तद्व्यतिरिक्तेन — अ, आ, ई, उ, ऋ.

^{१९} ०स्यासिद्धिः — ऋ, ॠ.

^{२०} 'एव' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} ०रूपा — ए.

^{२२} तदनन्तराभाव० — अ, ई, उ.

^{२३} ०विकलास्य वक्ष्यमाण० — ए.

^{२४} ०स्थाया भावो — अ, आ; ०स्थायामन्तराभावे — उ.

^{२५} नान्यस्तु शब्दरूपः — अ; नान्यस्तुच्छरूपः — आ, ई, उ, ऋ, ॠ; नान्यस्तुशश इव — ए; नान्यस्तु शक्तिरूपः — ऐ.

^{२६} तासां त्वसत्यत्वे — ऋ, ॠ.

^{२७} एवान्यतो — ए.

^{२८} वाक्यपदीये — ३. १. ३२.

^{२९} भावौ — वाक्यपदीयपाठः ।

^{३०} प्रतिभावं — ई, उ, ए, वाक्यपदीयपाठश्च ।

^{३१} 'न तु' इत्यत्र 'ननु' इति दृश्यते — अ.

एतच्च पराम्युपगमेनोच्यते । परमार्थतत्त्वाविर्भावतिरोभावावेव जन्मनाशौ । तयोरेव प्रत्यक्षसिद्धत्वात् । तथा हि — प्रत्यक्षेण क्षीराद्येव दध्याद्यात्मना भवद्दृश्यते । लोकोऽपि क्षीरं नष्टमग्नीभूतमित्याह । न च क्षणिकत्वाद्भावानां क्षीरस्य तथाभावगमनं नोपपद्यते इति वाच्यम् । क्षणिकत्वस्य पूर्वमेव निरस्तत्वात् ।

यद्येवं क्षीरकाले दध्नोऽसत्त्वादमदुत्पत्तिरेव । क्षीरात्मना तत्तदास्तीति चेत् कथमन्य-
भावेन तदस्ति, अतिप्रसङ्गात् । भवेदेव यद्यन्यदेव तत्ततो भवेत् । तदेव तु दध्यात्मना यतो भवद्दृश्यते इत्युक्तम् । वक्ष्यति च —

“प्रादुर्भवति यद्यस्मात्तदेवात्मानमादरात् ।

साधयेत्” इति ।

ननु क्षीरपरिच्छेदेन घटादिवद् दध्यपि व्यवच्छिन्नत्वात् क्षीरादन्यदेव सत्यम् । यदि क्षीरान्तरजन्यदधिवद् व्यवच्छिन्नं तत्स्यात् । इदं तु तज्जन्यं तदभिन्नस्वभावत्वात् तदानीं क्षीरस्वभावत्वेन परिच्छिन्नमेव । धूमपरिच्छेदेन वल्लिकार्यतापरिच्छेदवत् । विभ्रमात्तु न निश्चीयते । यदुक्तं भवद्भिः —

“एकस्यार्थस्वभावस्य प्रत्यक्षस्य सतः स्वयम् ।

कोऽन्यो न दृष्टो भागः स्याद्यः प्रमाणैः परीक्ष्यते ॥

नो चेद्भ्रान्तिनिमित्तेन संयोज्येत गुणान्तरम् ।

शुक्तेस्तु रजताकारो रूपसाधर्म्यदर्शनात् ॥” इति ।

एतेन भेदाभेदव्यवस्थितिदोषोऽप्यत्र प्रत्युक्तः । तत्कार्यकारणस्य ततो भेदाभावाद् अत-
त्कारणस्य ततोऽन्यत्वादिति ।

अथ तत्स्वभावत्वे दध्यात्मना तदानीं कथं क्षीरं नोपलभ्यत इति चेत् । न । तदानीम-

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. ५४.

^{१८} क्षीरादिना — अ; क्षीरान्यदेव — ऐ.

^{१९} दधिवच्च तदवच्छिन्नं — ऐ.

^{२०} भवद्भिरपि — ऋ, ॠ.

^{२१} प्रमाणवार्तिकभाष्ये ४. २९१.

^{२२} आकरो न लभ्यते; न चेद्भ्रान्ति० — ऋ, ॠ.

^{२३} संयोज्येन — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{२४} शुक्तौ वा रजताकारो — ऋ, ॠ; शुक्तौ तु रजताकारे — ऐ.

^{२५} भेदोऽप्यत्र — ऐ.

^{२६} तत्कारणस्य — ई, उ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२७} एतत्कारणस्य — ऋ.

^{२८} तदन्यत्वादिति — ऋ, ॠ.

^{२९} तत्स्वभावे — ए.

^{३०} ‘कथं’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{३१} ‘तदानीं’ इत्यत्र ‘तदा’ इति दृश्यते — ऋ, ॠ.

^१ प्रत्यक्षत्वात् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ दध्यात्मना — आ, ई, उ, ऋ, ॠ, ऐ; दध्या-
त्मा भवद् — ए.

^३ भाववद्दृश्यते — अ; संभवद्दृश्यन्ते — ऐ.

^४ ‘अपि’ इत्यत्र ‘हि’ इति दृश्यते — ऋ, ॠ.

^५ नोपलभ्यते — अ; चोपपद्यते — ऐ.

^६ मतङ्ग० विद्या० ६. २३-२८, ३०-४१ वृत्तौ ।

^७ यदेवं — ऐ.

^८ असत्त्वात्तदसदुत्पत्ति० — अ.

^९ क्षीरात्मा — आ.

^{१०} तदस्तीति — अ; स तदास्तीति — ऐ.

^{११} भावे तदस्ति — ऋ, ॠ.

^{१२} तदास्ति — आ, ई, उ.

^{१३} यदन्यदेव — आ, ई, उ.

^{१४} ततो — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} ‘तदेव तु’ इत्यत्र ‘तदेतत्’ इति दृश्यते — अ.

^{१६} तद्दध्यात्मना — ऋ, ॠ; दुग्धदध्यात्मना — ऐ.

नभिव्यक्तदधिस्वभावत्वात् । यो हि यदा यत्संनिधौ ^१चाभि^२व्यक्तस्वभावः सः कथं^३मधुनान-
भिव्यक्ततद्रूपो भवेत् । स्थिर^४भाववादिभिः ^५सहकारि^६संनिधानाभ्युपगतविशिष्टार्थ^७क्रियाकारिस्व-
भाववत् । न ह्यन्यथा विरुद्धधर्माध्यासापत्तेः सतां क्षणिकत्वं परिहर्तुं ^८शक्यमित्युक्तमात्म-
सिद्धौ^९ । क्षणिकवाद्यभ्युपगततत्त्वभावयुगपच्चित्रविज्ञानवच्च । अन्यथा तेषामपि प्रतिपर-
माणु ज्ञानभेदप्रसङ्गात् स्थैर्याभासाभावप्रसङ्ग^{१०} इत्युक्तं नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशे^{११} ।

^{१२}नन्वनुपलब्धेः क्षीरे दधि नास्त्येव । सत्यम् । घटवत्^{१३} ^{१४}व्यतिरिक्तम् । न तु^{१५} ^{१६}तत्स्वभाव-
सम्पत्तस्वभावम् । पश्चादपि तत्स्वभावाभि^{१७}व्यक्त्यनुपपत्तेः । दृश्यते च सा । ततः प्रागपि
^{१८}क्षीरात्मना सत्त्वसिद्धिः ।

अत एव तयोरवश्ययोर्भेद इति चेत् । न । तदेवेदं ^{१९}क्षीरं ^{२०}दधीभूतम् । ^{२१}क्षीरादि क्रमेणा-
व्यतिरिक्तनवनीतादि^{२२}स्वभावमेकमेवेत्यपर्यनुयोज्यमेव । न^{२३}च क्षीरकाले दध्नः, दधिकाले
^{२४}वा क्षीरस्य असत्ता । ^{२५}तदैक्येनैवाव^{२६}भासनादित्युक्तम् । न हि “घटो लोहितो मृण्मयः
परिवर्तुल” इत्येकत्वेन घटधर्माणां^{२७}मन्योन्यमशक्यपरिहारमन्यत्वं शक्यावगमम् ।

^१ चशब्दो नास्ति — ऋ, ऋ.

^२ व्यक्तस्तत्स्वभावः — अ; व्यक्तं तत्स्वभावः
— आ.

^३ ० मधुनाभिव्यक्त० — अ, आ, ई, उ, ऋ, ऋ,
ए, ऐ.

^४ भावादिभिः — अ, आ, ई, उ, ए; पदार्थवादिभिः
— ऋ, ऋ.

^५ सहकार० — ऋ, ऋ.

^६ ० संनिधौ विशिष्टार्थ० — अ; संनिधाना-
दुपगतविशिष्टार्थ० — ए.

^७ क्रियाविभागस्व० — ऋ; क्रियाविभावस्व०
— ऋ.

^८ शक्यमित्यध्यात्म० — अ, ऋ.

^९ मतङ्ग० विद्या० ६. २७ उ० वृत्तौ ।

^{१०} इत्युक्तौ प्रत्यक्षाप्रकाशे — अ.

^{११} १. ३६ पू० विवरणे ।

^{१२} नानुपलब्धेः — अ, ऐ.

^{१३} ‘न’ इत्येतन्नास्ति — ऋ, ऋ.

^{१४} व्यतिरिक्तेः — अ, ऐ.

^{१५} अत्र नशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} तत्स्वभावत्वमतस्वभावस्य पश्चादपि — अ,
आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} व्याप्त्यनुपपत्तेः — ऐ.

^{१८} क्षीरदध्यात्मना — ऋ, ऋ.

^{१९} क्षीरदधिभूतं — अ, आ, ई, उ, ए; क्षीरं
दधिभूतं — ऐ.

^{२०} ‘दधीभूत’ इत्यस्यानन्तरं ‘इति प्रत्यक्षसिद्ध-
त्वादभेदस्य । एतेनाभिव्यक्तेरप्यसत्त्वं प्रत्यु-
क्तम् । एकत्वेऽपि वस्तुनस्तदा तदभि-
व्यक्त्यनुपपत्तिर्न, तथा दृष्टत्वात् । न हि
दृष्टेऽनुपपन्नं नाम, युगपदिव तथास्वभाव-
त्वात् । न हि स्वभावाभावानां पर्यनुयोग-
मर्हति । तथा हि — अत्यन्तशीतस्पर्श-
वतोऽपि हिमस्य दाहकत्वं प्रत्यक्षसिद्धत्वाद-
पर्यनुयोज्यम् । एवं प्रत्यक्षेण तत् तथाभूतं
इत्यधिकम् — ऋ, ऋ.

^{२१} क्षीरादिवस्तुसिद्धं यत्क्रमेणाव्यतिरिक्तदधि-
नवनीतादि० — आ, ई, उ, ए, ऐ; क्षीरा-
दिवत्सिद्धं यत्क्रमेणाभिव्यक्त्या दधिनव-
नीतादि० — ऋ, ऋ.

^{२२} स्वभावमेवेत्य० — ऋ, ऋ.

^{२३} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} वाशब्दो नास्ति — ऋ, ऋ.

^{२५} तदैक्येनाव० — ऋ, ऋ.

^{२६} ० भासमाना० — आ.

^{२७} ० मन्योन्यसमत्वादित्यवमशक्यावगमम् —
— ऋ, ऋ.

ननु युगपत्तेषामवस्थितेरन्योन्यपरिहाराभावादविरोध एव । न^१ । 'युगपद्वचवस्थितैश्च'^२
 'घटपटादिभिरनैकान्तात् । ननु तेषां भेदेनैव वेदनादिति चेत् । न । 'तर्हि' युगपत्तेषाम-
 वस्थितेरन्योन्यपरिहाराभावोऽपि त्वभेदेवेदनादेव । तच्च^३ क्रमव्यवस्थितयोरपि क्षीरदध्यात्मनो-
 न्तर्द्धनयोरन्तीत्युक्तम् । अतः^४ 'स्तयोरपि न परस्परपरिहारेणाव'^५ स्थितिः । विभ्रमात्तथा प्रतिपत्तिः ।
 'परमार्थस्तु क्षीरपरिच्छेदेन तदात्मतया दध्यादि तत्कार्यं सर्वं परिच्छिन्नमेवेत्युक्तम् । क्षीरात्मनस्तेषां
 'भेदाभावादित्यनया^६ 'दिशान्येषामसत्कार्यपक्षे स्थितानां^७ 'प्रलापाः^८ 'परिहार्या इति ॥४७॥

अथायं सत्कार्यवादः^९ 'प्रकृते प्रधाननिर्णये कुत्रोपयुज्यते इति । तदर्थमेतत् — 'न्यग्रोध-
 कणिकायां तु' इत्यादि ।

न्यग्रोधकणिकायां तु यद्वृक्षोऽखिलः स्थितः ।

तद्वत्प्रधाने तत्त्वानां लयो^{१०} ज्ञेयश्च सुव्रत ॥४८॥

'प्रागुक्तनयेन यथा^{११} 'कारणात्मनि न्यग्रोधबीजेऽत्यन्ताणीयसि^{१२} 'कार्यरूपोऽनेकस्कन्ध'^{१३} 'विटपशाखा-
 'प्रकारोऽन्यन्तविस्तीर्णो^{१४} न्यग्रोध'^{१५} वृक्षः प्रागवस्थितः, तथैव प्रधानात्मन्येव सर्वाणि^{१६} 'पृथिव्यादीनि
 तत्त्वानि स्थितानीति^{१७} 'प्रधान'^{१८} 'स्यैवावशिष्टतत्त्वानां सौक्ष्म्यावस्थात्मकं स्वरूपं नियतमित्थं सिद्धय-
 तीति ॥ ४८ ॥

अत एव^{१९} 'नियतमसहमानोऽत्र^{२०} मतङ्गमुनिः — 'स्फुटोऽयं नियमो न स्याद्' इत्यादिना ।

^१ न तु — अ.

^२ नशब्दो नास्ति — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ युगपद्वच० — अ, आ.

^४ स्थितेः — ऋ, ॠ; स्थितैः — ए.

^५ घटादिभिरनैकान्तादि — अ, आ; घटादिभि-
 रनैकात् — ई, उ; घटादिभिरनैकान्तात्
 — ए; घटादिभिरनैकान्तात् — ऐ.

^६ न तु तेषां — अ, आ, ई, उ, ऐ; न तेषां —
 ऋ, ॠ.

^७ नशब्दो नास्ति — ऋ.

^८ 'तर्हि' इत्यस्यानन्तरं नशब्दोऽधिकः — अ,
 आ, ई, उ, ए.

^९ युगपद्वचवस्थितेऽन्योन्य० — अ, ऋ; युग-
 पदवस्थितेरन्योन्य० — आ, ई, उ, ऋ, ए.

^{१०} तद्वच्च — ऐ.

^{११} 'तयोरपि' इत्यारभ्य 'प्रतिपत्तिः' इत्यन्तं
 नास्ति — ऋ.

^{१२} स्थितिभ्रमात् — आ; स्थितिविभ्रमात् — ऋ.

^{१३} परमार्थस्तु — ऋ.

^{१४} भेदाभेदादित्यनया — ऋ.

^{१५} दिशान्यस्य सत्कार्यपक्षस्थितानां — ऋ, ॠ.

^{१६} प्रलापात् — ऋ, ॠ.

^{१७} परिहाराः — अ, ऐ.

^{१८} आहायं — ऋ, ॠ.

^{१९} प्रकृतप्रधानविज्ञेये — ऋ, ॠ.

^{२०} ज्ञेयस्तु — ऋ, ॠ.

^{२१} मतङ्गं विद्या० ६. ४६, ४७ 'वृत्तौ ।

^{२२} कारणात्मना — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} तत्कार्य० — ऋ, ॠ.

^{२४} विटपोऽन्यन्त० — ऋ, ॠ.

^{२५} प्रकारात्यन्त० — अ.

^{२६} वृक्ष इवावस्थितः — अ.

^{२७} पृथ्व्यादीनि — ऐ.

^{२८} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२९} प्रधानस्यैवाव० — ऐ.

^{३०} 'स्यैव विशिष्टं तत्त्वानां — ऊ, ऋ; 'स्यैव
 विशिष्टतत्त्वानां — ऋ.

^{३१} नियममसह० — ऋ.

^{३२} 'अत्र' इत्येतन्नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ॠ.

मतङ्ग उवाच —

^१स्फुटोऽयं ^२नियमो न स्याद् गोशृङ्गात्तु शरो यथा ।

^३दूर्वाजागोऽविलोमभ्यो गोमयाच्च यथोत्पलम् ॥४९॥

दृष्टं युक्तिविचारज्ञैर्नित्संदिग्धं वदेश्वर ।

“प्रधानात्मन्येव तत्त्वानां ‘लय इति’ नायं नियमः, कारणान्तरस्यापि संभवात् । ‘तथा हि — गोशृङ्गात् ‘शरो’ भवन्दृष्टः, शराच्च शरः । यथा^{१०} ^{११}अजा च गौश्च अविश्च ^{१२}तासाम् अजागोऽवीनां लोमभ्यो ^{१३}दूर्वा दृष्टा, ^{१४}दूर्वातिश्च दूर्वा । यथा गोमयाद् उत्पलं दृष्टम्, ^{१५}उत्पलाच्चोत्पलमत्यन्तनियम^{१६}निपुणैरिति । तथैव प्रधानादपि^{१७} तत्त्वानामुद्भवोऽन्यतश्च भविष्यतीति कारणान्तरे^{१८}ऽपि तत्त्वानां लय^{१९}संभावनायात्र नियमानुपपत्तिरिति पूर्वः पक्षः ॥

सिद्धान्तस्तु — ‘अनेनैवानुमानेन’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

अनेनैवानुमानेन कार्यकारणसन्ततो ॥५०॥

^१प्रवर्तव्यं मुनिव्याघ्र धर्मो ^२वैधर्म्यमेव ^३च ।

^४यदेतत्कार्यकारणसन्ताने कारणस्य ^५‘कार्यात्मकत्वसाधनमनुमानं प्रागुक्तम्’, अनेनैवानुमानेन^६ अन्यस्यान्यात्मनि^७ ^८निषेधः सिद्धः । सजातीयान् शरादे^९रुत्पन्नानां शरादीनां धर्मः समानता ।

^१ स्फुटोऽयं — ओ.

^२ नियमोऽन्यस्य गोशृङ्गात्तु — ऐ.

^३ ऊर्णाजागो — मु.

^४ ०दिग्धवदीश्वर — मु, उ.

^५ अत्र ‘अनेन’ इत्यधिकम् — ऐ.

^६ न्याय इति — ए.

^७ यथाहि — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^८ अत्र चशब्दोऽधिकः — ई, उ.

^९ भवद्दृष्टः — ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{१०} अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{११} अजश्च — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} तेषां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} ‘दूर्वा दृष्टा’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^{१४} अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१५} ‘उत्पलाच्चोत्पलं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^{१६} ०निपुणैरुत्पलमूलाच्चोत्पलं तथैव — ऊ,

ऋ, ॠ.

^{१७} अत्र ‘तत्त्वानां तदपि’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१९} ०संभावनायां तत्र — अ, ई, उ, ए, ऐ; ०संभावनां तत्र — आ.

^{२०} प्रवर्तव्यं — मु, उ, ओ; प्रवर्तव्यं — ऐ.

^{२१} वैधर्म्यमेव — ओ.

^{२२} वा — ऐ, ओ.

^{२३} यदेतत्कर्तव्यकारणं — ए.

^{२४} कार्यात्मित्वं — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ; कार्यात्मकत्वं — ऐ.

^{२५} मतङ्गं विद्यां ६. ४६ उ०, ४७ पू० वृत्तौ ।

^{२६} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ; नशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२७} अन्यस्याध्यात्मत्वं — ऊ; अन्यस्याप्यात्मत्वं — ऋ, ॠ; अन्यस्यान्यात्मं — ऐ.

^{२८} निषेधसिद्धेः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{२९} ०रुत्पत्तेरुत्पन्नानां — ऊ, ऋ.

विजानीयाच्च गोशृङ्गादेवत्पत्नानां वैधर्म्यम् । समानाकारयोगेऽपि स्पर्शोपयोगशृङ्गिणीनां हरीत-
कीनामिव प्रतिपत्तव्यमिति नानियमोऽत्र प्रधानजन्यस्यान्येनाजननादन्यजन्यस्य च तेनेति ॥

‘यद्येवं’ शरीरादेरिव पृथिव्यादेरपि तत्त्वान्तरस्य कारणान्तराद्बुद्भवसंभावना स्यादेव । न ।
यतः — ‘न च यन्नास्ति’ इति ।

‘न च यन्नास्ति तत्तस्माद्व्यज्यते निश्चिता मतिः ॥५१॥

भवेदेतत् । यदि यथादृष्टपृथिव्यादितत्त्ववैधर्म्येण ‘अन्यत् पृथिव्यादितत्त्वान्तरमस्तीति नि-
श्चितम्’ । ^{१०}‘तत् तस्मात् संभाव्यमानात् कारणान्तराद्बुद्भवविष्यतीति निश्चेतुं शक्यम् ।
^{११}‘यदाहुः’ — ‘तदसिद्धं ^{१२}‘यदसिद्धेन साध्यते ।’ इति कुतस्तत्संभावना ॥ ५१ ॥

^{१३}‘ननु प्रधानेन, अस्तित्वादेव सर्वस्मिन् काले जनयितव्यमिति प्रलयासिद्धेः ^{१४}‘कथमत्रोक्तं’
‘तद्वत्प्रधाने तत्त्वानां लयः’ इति । प्रोक्तं चान्यैः ^{१५}—

‘प्रलयेऽपि प्रमाणं ^{१६}‘बः सर्वोच्छेदात्मके न हि’ इति ।

तदर्थमेतत् — ‘अस्तित्वादपि’ इत्यादि ।

अस्तित्वादपि सर्वत्र न समा सूतिरिष्यते ।

यथोषरे तु बीजानामस्तित्वादप्यसंभवः ॥५२॥

^{१७}‘समानत्वेऽपि नारीणां ^{१८}‘सूतेर्यद्वन्न संभवः ।

^{१९}‘वन्ध्यायाः सन्ततौ किं स्यात् ^{२०}‘द्विचारो ह्युभयात्मकः ॥५३॥

^१ ‘संसिनीनां—आ, ई, ऊ, ऋ, ॠ; ०संसृतीनां
—उ; ०स्यासिनीनां—ए; स्वच्छनीकां—ऐ.

^२ प्रवक्तव्यमिति — ए.

^३ स्यान्येनाजननमन्यजन्यस्य — ऊ; स्यान्ये-
नाजननमन्यजनस्य — ऋ, ॠ; स्यान्येन
जननादन्यजन्यस्य — ऐ.

^४ ‘यद्येवं’ इत्यारभ्य ‘न यतः’ इत्यन्तं नास्ति
— ऊ, ऋ, ॠ.

^५ शब्दादेरिव — ऐ.

^६ ‘बुद्भववासंभावना — अ, ऐ.

^७ न यन्नास्ति न तत्तस्मा० — ऊ, ऋ, ॠ; न
चायं नास्ति यद्यस्मा० — ऐ.

^८ अन्यत्र — अ, ऋ, ऐ.

^९ अत्र ‘स्यात्तन्न चास्तीति निश्चितम्’ इत्य-
धिकम् — ई, उ; ‘स्यात् न च यन्नास्तीति
निश्चितम्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ॠ; ‘हृतात्
न चास्तीति निश्चितम्’ इत्यधिकम् — ए;
‘स्यान्न चास्तीति निश्चितम्’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१०} न तस्मात्—अ, आ, ई, उ, ऐ; नास्मात्—ए.

^{११} ‘यदाहुः’ इत्यारभ्य ‘तत्संभावना’ इत्यन्तो भागः
५२, ५३ तमश्लोकव्याख्यानप्रारम्भे दृश्यते ।
— ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} आकरो न लभ्यते ।

^{१३} यदसिद्धौ न साध्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} ननु यदि प्रधानात्मनीदं पृथिव्याद्युद्भव-
त्तत्त्वे (पृथिव्याद्युद्भवं तत्तत्त्वे-ऋ) नास्ती-
त्युक्तं तत्प्रधाने नास्ति । तदेव सर्वस्मिन्
— ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} कथं केनोक्तं — ए.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ६. ४८. उ०.

^{१७} श्लोकवा० संवन्धाक्षेपपरि० ६८ पृ०.

^{१८} यत् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; नः — श्लोक-
वातिकपाठः ।

^{१९} सामान्यार्थेऽपि — मु, उ, ऐ, ओ.

^{२०} सूतेर्यद्वन्नसंभवः — मु, उ; सूतेर्यद्वदसंभवः —
ऐ, ओ.

^{२१} वन्ध्यायां — मु, उ, ऐ, ओ.

^{२२} ‘द्विचारोऽप्युभयात्मकः — मु, उ, ऐ, ओ.

‘अनैकान्तिकत्वाद् न हि यद्यज्जननसमर्थः तज्जनयत्येव, सहकारिवैकल्ये “कदाचिदजन-
नात् । यथा^१ बीजं दृष्टसहकारिक्षेत्रादिवैकल्ये “सिक्तास्थलेऽप्युप्तम्, यथा च दृष्टसहकारि-
समानत्वेऽपि स्त्रीणामदृष्टस्य शुभाशुभस्य कर्मणो वैकल्यात् कदाचित् पुत्रादिसन्ततेरजननम् । यदि
च सहकार्यपेक्षोपादानकारणस्य नेष्यते तदा^२ वन्ध्यायाः सन्ततिविषये किमिति कस्माद् विचारः
विदुषां स्यात्; नैव स्यात् । उभयात्मकः इति किं दृष्टस्य^३ सहकारिणो वात^४ पित्तकफादेर्दोषा-
द्वन्ध्यायाः^५ सन्ततेरनुत्पादः, अथादृष्टस्य प्रागाजितस्य कर्मणो दोषादित्येवंरूपः^६ । “अस्ति चासौ ।
ततः सहकार्यपेक्षामुपादानकारणस्य साधयति । तस्यां च सिद्ध्यायां^७ तद्वदेव दृष्टस्य सहकारिण-
स्तदानीमनवरतानन्तपुरुषभोगसंपादनेन प्रकृतीनां सुकुमारवर्नितानामिव^८ पुंभोगप्रदस्य सामर्थ्यस्य
वैकल्यात्, “अदृष्टस्य वा^९ धर्माधर्मात्मनः “कर्मणः “चक्षुषोऽज्जनदानादेरिव^{१०} परिपाकापेक्षया
विशिष्टपरिपाकापेक्षिणो वैकल्यादवश्यं वर्नितानां स्वापादिवत्^{११} सामर्थ्यप्रबोधहेतोः^{१२} प्रलयोऽ-
भ्युपगन्तव्य इति । प्रोक्तं च श्रीमन्मृगेन्द्रे^{१३} —

“स्वापेऽप्यास्ते बोधयन्बोधयोग्यान्

रोध्यान् रुन्धन् पाचयन् कर्मिकर्म ।

मायाशक्तीर्व्यक्तियोग्याः प्रकुर्वन्

“पश्यन्सर्वं यद्यथा वस्तुजातम् ॥” इति ॥५२-५३॥

“एवं प्रासङ्गिकं प्रलयमभिधाय प्रकृतं सत्कार्यवादमुपसंहरति — ‘प्रादुर्भवति यद्यस्माद्’ इत्यादि ।

प्रादुर्भवति यद्यस्मात्तदेवात्मानमादरात् ।

साधयेन्मुनिशार्दूल स्थानमप्यविचारतः ॥५४॥

^१ नानैकान्तिक० — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^२ यज्जनन० — ऋ, ऋ.

^३ अत्र ‘यत्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ, ऋ, ऐ.

^४ तज्जनयत्येव — आ.

^५ कदाचिदप्यजननात् — ऊ, ऋ, ऋ.

^६ अत्र हिशब्दोऽधिकः — उ.

^७ दृष्टं सहकारिवैकल्ये — ऊ, ऋ, ऋ.

^८ सिक्तास्थलव्युप्तं — ऊ, ऋ, ऋ; सिक्ते
स्थलेऽप्युप्तम् — ऐ.

^९ यथा चाह दृष्ट० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१०} वन्ध्यायां — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{११} सहकारिकाकारिणो — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१२} ०पित्तादोषाद् — आ, ई, उ; ०पित्तादेर्दोषाद्
— ऊ, ऋ, ऋ, ए, ऐ.

^{१३} संततेरनुत्पत्तिदोषोऽदृष्टस्य — अ, आ, ई, उ,
ए, ऐ.

^{१४} ०रूपम् — ऐ.

^{१५} अतश्चासौ — उ.

^{१६} ०पेक्षमुपादानकारणं साधयति — अ, आ,
ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} तद्वदेव — आ.

^{१८} ०स्तदानीमभावतदनवरतानन्त० — अ;
०स्तदानीं भावादनवरतानन्त० — ए.

^{१९} पुंभोगप्रदसामर्थ्यस्य — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{२०} दृष्टस्य वा — ऐ.

^{२१} धर्माधर्मात्मकर्मणः — अ; धर्माधर्मात्मना
कर्मणः — ए.

^{२२} ‘कर्मणः’ इत्येतच्चास्ति — आ.

^{२३} चक्षुषो जननादेरिव — ए.

^{२४} परिवासापेक्षया — अ, आ, ई, ए, ऐ; परि-
वसनापेक्षया — उ.

^{२५} स्वापादिव — ऊ, ऋ, ऋ; स्वरूपादिवत् —
ऐ.

^{२६} हेतुः — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२७} मृगेन्द्रे विद्या० ४. १५.

^{२८} सर्वं पश्यन् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२९} एवमाङ्गिकं — अ.

यत् कार्यं यस्मात् कारणविशेषात् प्रादुर्भवति । तत् तदेव कारणमेव आत्मानं कार्यरूपं 'कारणस्थानं च' आदरात् तथा स्वभावत्वेन साधयेदिति संभाव्यते । दध्यादेः 'क्षीराद्यात्मन एव भवतः प्रत्यक्षसिद्धत्वात् । कारणस्थाने एव च कुण्डादावभिव्यक्तेः । 'न हि क्षीरादि नष्टम्, 'अन्यत्रैव वा गतं, दध्यादि' तु 'असदेवोत्पन्नं, कुतश्चिदा' गतं वेति प्रत्यक्षेण प्रतीयते । अपि 'तु तदेव दध्यादिभूमिकात्मनाप्यभिन्नमत्यन्तनिपुणै रवहितैर्नरैर्वहुभिश्च प्रतीयत इति सुविचारितः सत्कार्यपक्ष एवेति ॥५४॥

अथ असत्कार्यपक्षनिषेधः — 'प्रादुर्भावोऽसतः' इत्यादि ।

प्रादुर्भावोऽसतः सिद्धः स्फुटोऽयं नियमः कुतः ।

असत एव कार्यस्य कारणादुत्पाद इति अयं नियमः भवतां कुतः ॥

'अत्र पराभिप्रायः — 'उपलब्धेरभावाद्वा' इति ।

उपलब्धेरभावाद्वा कारणात्प्रत्यवस्थितः ॥५५॥

वाशब्दो वक्ष्यमाणप्रकारान्तरापेक्षया । यद्वक्ष्यति^{१०} — "अभावोऽर्थक्रियाभावादेवं चेत्" इति । तत्र कारणकाले कार्यस्यानुपलम्भाद्धेतोरयं नियमः 'प्रत्यवस्थितो^{११} व्यवस्थितो भवताम् । स 'चा-युक्तः । उपलब्ध्यभावमात्रस्यान्यथासिद्धत्वेनानैकान्तिकत्वात् ॥५५॥

तथा हि — 'अतिसूक्ष्मनिकृष्टत्वाद्' इत्यादि ।

अतिसूक्ष्मनिकृष्टत्वाद्वैकल्याद्वाथ चक्षुषः ॥

तस्य तस्य तदाभावो यच्च द्रष्टुं न शक्यते ॥५६॥

^१ उद्भवति — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ 'तत्' इत्यत्र इतिशब्दो दृश्यते—ऐ.

^३ कारणानां कार्यरूपं — अ.

^४ एवकारो नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^५ कारणं स्थानं — ऐ

^६ 'तथा' इत्येतन्नास्ति — अ.

^७ 'स्व' इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^८ क्षीराद्यात्मनैव — ऊ, ऋ, ॠ; क्षीरात्मन एव — ऐ.

^९ व्यक्तिः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} 'न हि क्षीरादि नष्टम्' इत्यत्र 'नन्वेवम्' इति दृश्यते — अ.

^{११} अन्यत्रैवापगतं — अ, ए; अन्यत्रैवावगतं — आ, ई, उ; अन्यत्रैव गतं — ए.

^{१२} तुशब्दो नास्ति — ए.

^{१३} सदेवोत्पन्नं — ए.

^{१४} 'गतं भवतीति प्रत्यक्षेण — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} तुशब्दो नास्ति — ऐ.

^{१६} 'रवहिततरैर्वहुं' — ऊ, ऋ, ॠ; 'रवहितनरैर्वहुं' — ए, ऐ.

^{१७} निश्चयः — मु, उ, ऐ.

^{१८} तत्र — आ, ई, उ.

^{१९} 'प्रत्युत स्थितः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} मतङ्गं विद्या ० ६. ५७ पू०.

^{२१} प्रत्युपस्थितो — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} 'स्थितोऽप्यवस्थितो — अ.

^{२३} स चायुक्तम् — अ, ऐ; सदायुक्तः — ऋ.

^{२४} त्वाद्वैकल्यादचक्षुषः — ऊ, ऋ, ॠ.

सूक्ष्माश्च निकृष्टाश्च 'सूक्ष्मनिकृष्टाः । विप्रकृष्टाश्च' निकृष्टाः । अतीव सूक्ष्माः परमाणवः । अतीव विप्रकृष्टा मेवादयः । 'तेषां भावः, 'तस्मादप्युपलब्धेरभावो दृष्टः 'परमाणुमेवादौ । तथा चक्षुरादिवैकल्याद् 'यथा अन्वादेः 'रूपादिषु 'विषयेषु 'यच्च 'दृष्टुं न शक्यते स्वभावविप्रकृष्टः' पिशाचादि । तस्य तस्य अर्थस्य परमाण्वादेः 'पिशाचादेश्च उप' 'लब्धभाव' मात्राद् अभावः प्रसक्तो भवताम् । अथ 'उपलम्भाभावमात्रा' 'तेषामेवाभावः । 'तर्हि वक्ष्यमाणनयेन 'तस्या गमकत्वात् कारण' 'कालेऽपि' ततः कार्यस्य नाभाव इति नश्य एव 'युक्तः । न त्वसत्तानियमः । 'तदिद-मुक्तं सांख्यैरपि' —

“अतिदूरात्सामीप्यादिन्द्रियघातात्मनोजनवस्थानात् ।

सौक्ष्म्याद्व्यवधाना' 'दभिभावात्समानाभिहाराच्च ॥

सौक्ष्म्यात्तदनुपलब्धिनिभावात्” इति ।

“विशिष्टा' 'तुपलब्धिलक्षणप्राप्तानुपलब्धिरेवार्था' 'भावे हेतुः । सा चात्र न संभवति । कारणा-त्मनैव तदा 'कार्यस्योपलम्भादित्युक्तम्” ॥५६॥

प्रकारान्तरेण पराभिप्रायः — 'अभावोऽर्थक्रियाभावाद्' इत्यादि ।

अभावोऽर्थक्रियाभावादेवं चेन्मन्यसे यदा ।

कार्येण हि धर्मिणोऽत्यन्तातीन्द्रियस्यापि सत्त्वमिन्द्रियादेरिव सिद्धचति । कारणकाले च कार्य-

^१ 'सूक्ष्मनिकृष्टाः' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए.

^२ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^३ निराकृष्टाः — अ; सूक्ष्मनिकृष्टाः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए; 'निकृष्टाः' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^४ 'तेषां भावः' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ अस्मादप्युप० — अ, आ, ई, उ, ऐ; अस्मादुप० — ए.

^६ परमाण्वादौ — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^७ यथाक्षादिरूपादिषु — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ रवादिषु — ऐ.

^९ विषयादिषु — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} तच्च — ऊ, ऋ, ॠ; यच्च — ऐ.

^{११} दृष्टिः — ऐ.

^{१२} स्वभावाद्वृष्टुं — अ; स्वभावदृष्टं — आ, ई, उ, ए; स्वभावनिकृष्टं — ऐ.

^{१३} पिशाचात्तस्याप्युप० — ऊ, ऋ, ॠ; पिशा-चादेश्च तस्मादप्युप० — ऐ.

^{१४} 'लब्धभाव०' — ऋ.

^{१५} 'मात्राद्यभावः' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} नोपलम्भाभाव० — अ, आ, ई, उ, ए; नोपा-लम्भाभाव० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} 'तेषामभावः' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} 'तर्हि' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१९} तस्य — ऐ.

^{२०} 'कालेऽपि' — अ.

^{२१} अत्र 'तर्हि' इत्यधिकम् — ऋ, ॠ.

^{२२} युक्ता — अ.

^{२३} तदिदमयुक्तम् — अ.

^{२४} अपिशब्दो नास्ति — ऋ.

^{२५} सांख्यका० — ७. ८ पू०.

^{२६} 'दभिभावात्' — आ, ए; 'दभिभावनात्' — ई, उ.

^{२७} विशिष्टमत्र पशुस्त्रीलक्षण — ए.

^{२८} 'तुपलब्धि०' — आ, ई, उ, ऐ; 'तत्वनुपलब्धि' — ऊ; 'तत्वनुरूपलब्धि' — ऋ, ॠ.

^{२९} 'भावहेतुः' — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३०} तस्योप० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{३१} मतङ्ग० विद्या० — ६. ४६-४८ वृत्तौ ।

स्यार्थक्रियाया अभावाद् बुद्धीन्द्रियादेः षष्ठस्यैवाभावः सिद्ध इति । एवं चेद् असत्कार्य-
साधनाय मन्यसे यदा यस्मिन्पक्षे ॥

‘तदा तं प्रति’ इति ।

तदा तं ‘प्रत्यभावः स्यादन्यत्रास्ति’

तदा तस्मिन्नपि पक्षे यं पुरुषं प्रति^१ तत्कार्यं नार्थक्रियां करोति, तं प्रत्येवाभावः तस्य स्यात् ।
अन्यत्र तु पुरुषान्तरे प्रागुक्तनयेन कारणभावात्मना अर्थक्रियां^२ तदा^३ तत् कुर्वद् अस्ति इति
स्यात् । ततो नाभावस्तस्य^४ प्रत्येतुं शक्यत इत्यर्थः । षष्ठस्य^५ तु बुद्धीन्द्रियादेः सर्वथा साधक-
प्रमाणाभावाद् अत्यन्ताभाव एव युक्तः ॥

अत्र दृष्टान्तः — ‘यथाम्भसः सतः’ इत्यादि ।

“यथाम्भसः ॥५७॥

सतः साधारणस्यापि दृष्टं लोके न चान्यथा ।

यथा^६ तोयस्य सतः विद्यमानस्यैव सकललोकसाधारणस्यापि लोके दृष्टम् एतत् किञ्चित् पुरुषं
प्रति सत्त्वं, किञ्चित् प्रत्यसत्त्वमिति । तद् न चान्यथा इति नार्थक्रियाभावाद् असत्त्वपक्षे तदुपपद्यते
इत्यर्थः ॥

कथं तर्हि तदम्भः सच्च, असच्च लोके इत्युच्यते — ‘वैकल्याच्चक्षुषोऽसत्तद्’ इत्यादि ।

वैकल्याच्चक्षुषोऽसत्तदागमस्याप्यभावतः ॥५८॥

पिपासार्तस्य चोपायः स्वयमेवावधारितम्^७ ॥

तद् अम्भः पिपासार्तस्य कस्यचित् चक्षुषो वैकल्यात्, पुरुषान्तरोपदेशात्मनश्च आगमस्य
अभावादसिद्धसत्ताकं पिपासानिवृत्त्यादिकार्याकरणादसदेव । तदेव तु पिपासार्तस्य च उपायः

^१ ० क्रियायास्तत्कार्यभूताया अभावात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ षष्ठस्याभावः — ऊ, ऋ, ॠ; षष्ठस्यैवाभावः — ए.

^३ चेदकार्यं — ऋ; चेदसत्यकार्यं — ऋ; त्वेतदसत्कार्यं — ऐ.

^४ ‘यदा’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^५ प्रत्यभावं — मु, उ.

^६ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऐ.

^७ मतङ्गं विद्या ० ६. ४६-४८.

^८ कारणस्वभावात्मना — ऋ, ॠ.

^९ ‘अर्थक्रियां’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} तथा — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} ‘तत्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} ततो भावः — अ, आ, ई, उ, ए; ततो न भावः — ऐ.

^{१३} ‘तस्य’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^{१४} तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} बुद्धीन्द्रिया देवाः सर्वथा — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} युक्तम् — अ.

^{१७} तत्र — ऐ.

^{१८} जलस्य — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} किञ्चित्पुरुषं — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२०} ० त्रप्रति त्वसत्त्वं — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} ० धारितः — ऊ, ऋ, ॠ, ओ.

^{२२} एतदम्भः — ऊ, ऋ, ॠ.

अन्यस्य पिपासानिवृत्तौ स्वयमेवावधारितं प्रत्यक्षेण साक्षात्कृतमिति सदेवोच्यते । ज्ञानाभावस्य^१ वस्त्वभावान्तरीयकत्वासिद्धेः ॥

तथा हि — 'यस्य यस्य' इत्यादि ।

यस्य यस्येन्द्रियस्याथ वैकल्यं दृश्यते मुने ॥५९॥

तस्य तस्य तदाभावो विषयस्य^२ किमागतः ।

‘इन्द्रियाभावाद्यनुत्पादो ज्ञानस्य नाथिभावहेतुः । तदाहुः^३ — “नैष स्थानोरपराधो यदेत-
मन्यो न पश्यति” इति ॥

यद्येवं सर्वज्ञानामपि ज्ञानाभावेन^४ ^{१०}वस्त्वभावासिद्धेरज्ञातस्य विषयान्तरस्य संभवात्, अस्मदादि-
वदसर्वज्ञता । तदयुक्तम् । ^{११}यतः — ‘ज्ञानचक्षुर्विहीनानाम्’ इति ।

ज्ञानचक्षुर्विहीनानां प्रत्यक्षादपरं कुतः ॥६०॥

^{१२}ये हि ज्ञानचक्षुर्विहीनाः असर्वज्ञाः तेषाम् । ^{१३}प्रत्यक्षाद् इत्युपलक्षणम् । प्रत्यक्षानुमानाग-
मेभ्यः अपरं प्रमाणं नास्ति^{१४} । प्रत्यक्षादीनि च ^{१५}नार्थसत्ताव्यापकानीति कुतो ज्ञानाभावादर्थ-
भावसिद्धिरित्युक्तम् । ज्ञानचक्षुर्युक्तानां तु सर्वज्ञानं यज्ज्ञानं तद् अर्थसत्ताव्यापकमिति, युक्तैव
तद^{१६}भावादर्थभावसिद्धिरिति, नास्मदादि^{१७}वदज्ञातविषयसंभव इति । ^{१८}तदेवं ^{१९}नार्थक्रियाभावादभावो^{२०}
^{२१}भावानां वास्तवोऽत्र पुरुषविषये । अपि तूपचरित इति । ^{२२}नातः कार्यस्यासत्ता ^{२३}प्राक् कारण-
काले^{२४} सिद्धयतीति^{२५} ॥ ६० ॥

^१ वस्त्वभावा नान्तरीयक० — आ; वस्त्व-
भावान्तरीयकत्वसिद्धेः — ए.

^२ तदाभावे — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ किमागतम् — ऊ, ऋ, ॠ.

^४ ‘इन्द्रियाभावा०’ इत्यारभ्य ‘न पश्यति इति’
इत्येतत्पर्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ ज्ञानस्यार्थाभावहेतुः — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ लौ० न्या० — ३. ७६ पृष्ठे.

^७ न ह्येष स्थानोरप० — लौकिकन्यायाञ्जलि-
पाठः ।

^८ स्थूणैरपराधो — ऊ, ऋ, ॠ.

^९ ०भावेऽपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१०} न स्वभावासिद्धे० — ऋ.

^{११} ‘यतः’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{१२} ये विज्ञान० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} प्रत्यक्षाम्युप० — ऊ; प्रत्यक्षारूप० — ऋ.

ऋ.

^{१४} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} नार्थं सत्ता० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१६} ०भावात्तदभाव० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ;

०भावादर्थभाव० — ऋ.

^{१७} ०वदज्ञानविषय० — ऐ.

^{१८} तदेव — ऐ.

^{१९} नार्थता क्रिया० — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२०} अत्र ‘भावो’ इत्यधिकम् — ऋ, ॠ.

^{२१} ‘भावानां’ इत्यत्र ‘भावा न संशयाः’ इति
दृश्यते — ए.

^{२२} न तत्कार्यस्यासत्ता — ऊ, ऋ, ॠ; नातः कार्य-
सत्ता — ए, ऐ.

^{२३} ‘प्राक्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} अत्र नकारोऽधिकः — ऐ.

^{२५} इतिशब्दो नास्ति — अ.

एवं प्रासङ्गिकमसत्कार्यं^१ पक्षनिषेधमपि कृत्वा, अथ प्रकृतमत्र प्रधानात्मकपाशनिर्णयमुप-
संहर्तुं, पाशान्तरस्य, पाशयितुश्च निर्णयायोपोद्घातं कर्तुं सूत्रम् — 'कार्यमेतत्' इत्यादि ।

कार्यमेतत्प्रधानस्य दृश्यं यत्सचराचरम् ।

कार्येण^२ कारणं सिद्धं तच्च भोक्तुरभीप्सितम् ॥६१॥

^३भोग्यं भोजयिता देवो भगवान् परमेश्वरः ।

पूर्वं हि^४ "तस्मादात्मास्ति" इत्यन्तेन आत्मा साधितः । भोक्तृत्वं^५ तु तस्य न अविद्या-
त्मकं पाशान्तरं विनोपपद्यते इति^६ भोक्तृपदेन तदुपोद्घातः । यथा चैतत्^७ तनुकरणभुवनादि सर्वमेव
प्रधानोपादानं, तद्योक्तं परमाणूनां तत्कार्यत्वसाधनेन^८ प्रागिति ॥

अथ मतङ्गमुनिः^९ "पाशयितुर्निर्णयं तावदवधीर्यं, ^{१०}पाशान्तरमसंभावयन् सांख्यभूमिकया चोदयति
— 'गवं वदन्ति मुनयः' इत्यादिना ।

एवं वदन्ति मुनयो ह्यात्मा शुद्धः सदैव तु ॥६२॥

विरागी स च^{११} भुक्तात्मा न च^{१२} तस्मात्परं क्वचित् ।

प्रधानस्येष्यते सर्गः स च सर्वत्र संस्थितः ॥६३॥

न कश्चिद्वध्यते लोके न च कश्चिद्विमुच्यते ।

आत्मनः^{१३} सततनिर्मलत्वात्, रागादेश्च मलस्य प्रकृति^{१४} गतत्वात्, ततः परस्य^{१५} मलात्मनो
बन्धस्य च क्वचिदप्यसिद्धेः, प्रधानमेव पुरुष^{१६} स्यात्प्रदर्शनाय तत्स्वभावत्वाद् यदा^{१७} प्रवर्तते तदा
मंसार उच्यते । यदा निवर्तते तदा मोक्षः । न त्वात्मनः पाश्यता, प्रधानस्य^{१८} च पाशत्वं
^{१९}प्रागुक्तमुपपद्यते इति^{२०} प्रतिज्ञातार्थविरोधः । यदाहुः सांख्याः^{२१} —

"तस्मान्न^{२२} वध्यते नापि मुच्यते नैव संमरति कश्चित् ।

^१ 'पञ्च' इत्येतन्नास्ति — ए.

^२ प्रधानात्मपाशः — ऊ, ऋ, ॠ.

^३ कारणासिद्धिः — उ.

^४ भोग्यं भोजयिता — मु; भोक्तुर्भोजयिता
ऊ, ऋ, ॠ.

^५ मतङ्गं विद्या० ६. ४२ पृ०.

^६ तस्मादात्मेत्यन्तेन — अ, आ, ई, उ, ए; तस्मा-
दस्यात्मेत्यन्तेन — ऊ, ऐ; तस्मादस्या-
त्मेत्यन्तेन — ऋ, ॠ.

^७ तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ .

^८ भोक्तृत्वपदेन — आ, ई, उ, ए.

^९ साधने प्रागिति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} मतङ्गं विद्या० ६. ४४ वृत्तौ ।

^{११} पाशयितुर्निर्णयं — ऋ.

^{१२} पाशान्तरं संभावयन् — ऐ.

^{१३} युक्तात्मा — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} तस्मात्परः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} स्वभावनिर्मलः — ऊ, ऋ, ॠ; सतो निर्मलः
— ऐ.

^{१६} भूतत्वात् — ए.

^{१७} कालात्मनो — अ; मलात्मनां — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१८} स्यादर्शनाय — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} प्रवर्तते — अ, आ, ई, उ, ऋ.

^{२०} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} मतङ्गं विद्या० ६. ४२ वृत्तौ ।

^{२२} प्रतिज्ञार्थः — ऋ, ॠ.

^{२३} सांख्यकाः — ६२, ६१.

^{२४} वध्यतेऽद्वा न मुच्यते नापि सं० — सांख्य-
कारिकापाठः ।

मंसरति 'बध्यते' सा विमुच्यते च नानाश्रया प्रकृतिः ॥
 प्रकृतेः मुकुमारतरं न 'किंचिदस्तीति मे 'मतिर्भाति ।
 या दृष्टास्मीति पुनर्न दर्शनमुपैति पुरुषस्य ॥" इति ॥

अत्रोत्तरम् — 'यद्यात्मा' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

यद्यात्मा केवलः स्वस्थः प्रधानं चाप्यचेतनम् ॥६४॥
 अनयोर्व्यतिरिक्तत्वादीशः सोऽप्यत्र नेष्यते ।
 सर्गस्यापि तदाभावो युक्तितोऽभ्युपगम्यते ॥६५॥

अनेन पूर्वपक्षार्थमेवानुभाष्य सर्गभावोऽत्र युक्तितो 'वक्ष्यमाण'कारणाभावात् प्रमक्त इति दर्शयति । यतः पुंप्रधानव्यतिरिक्तत्वाद् मलवदीश्वरोऽपि 'नात्र' 'कारणं' भवद्भिः इष्यते ॥६४-६५ ॥

अत्र 'पूर्वपक्षिकारणाशङ्का — 'संयोगश्चेत्' इति ।

संयोगश्चेत्"

पुंप्रधानयोः यः संयोगः 'द्रष्टृदृश्यलक्षणः', स एवात्र हेतुः । 'तत्किमन्येनेति ।

अत्र सिद्धान्तवादी — 'तदा रागी' इत्यादि ।

"तदा रागी 'साक्षः सावयवः' स्फुटः ।

'अस्यापि संयोगस्य जतुकाष्ठसंयोगस्येव अनादित्वं न युज्यते एव । न च भवद्भिरिष्यते, 'सर्ग-
 'महाप्रलयाभ्युपगमादिति कारणं वक्तव्यम् । तच्च पुरुषो वा स्यात्, प्रधानं वा । तत्र यदा पुरुष
 एव स्वात्मनः प्रकृति'संयोगहेतुः, तदा रागी सहाक्षैरिन्द्रियैरवयवैश्च कार्यकारणैर्वर्तते इति, 'तद्वान्
 पाश्यः 'प्रलये सिद्धः । शुद्धस्य 'पुंसः प्रकृति'संयोगकारणत्वाभावात् । तदुक्तं श्रीमत्स्वायम्भुवे^{२३}—

^१ बध्यते सा विच्यते च नाना० अ.

^२ सापि मुच्यते — आ, ई, उ.

^३ किंचिदस्तीति — ऊ, ऋ.

^४ मतिर्भवति — सांख्यकारिकापाठः ।

^५ मतङ्ग० विद्या० ६. ६६-७० पू० वृत्तौ ।

^६ कारणात्प्रसक्त — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ 'नात्र' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ भवद्भिः कारणमिष्यते — ऊ, ऋ.

^९ पूर्वपक्षकारणा० — ऊ, ऋ, ॠ, ऐ.

^{१०} दृष्टः दृश्यलक्षणं — अ.

^{११} तत्किमन्येति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१२} साक्षात्सावयवः — मु, उ.

^{१३} स्फुटम् — मु, उ, ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} तस्यापि — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} 'सर्ग' इत्येतन्नास्ति — अ, ए, ऐ.

^{१६} 'महा' इत्येतन्नास्ति — आ.

^{१७} 'संयोगग्रहहेतुः — ऊ, ऋ, ॠ; 'संयोग-
 हेतुः — ए.

^{१८} यद्वत्पाश्यः प्रागपि सिद्धः — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१९} प्रलयसिद्धः — आ, ई, उ, ऐ.

^{२०} 'पुंसः' इत्यत्र 'मुक्तपुंसः' इति दृश्यते — ऊ,
 ऋ, ॠ.

^{२१} 'संयोगकारणत्वाभावात् — अ; 'संयोग-
 कारणाभावात् — आ, ई, उ, ए, ऐ; 'संयोग-
 कारणाभावात् — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२२} स्वायम्भुवे ३३. ४

“यद्यशुद्धिर्न पुंमोऽस्ति सक्तिर्भोगेषु किंकृता ।
शुद्धे पुंमि न तद्भोगो जायतीति विपश्चितः ॥” इति ॥

नापि द्वितीयः पक्षो ‘यतः — ‘न स्वतः’ इत्यादि ।

न स्वतश्चाप्यचैतन्यात्प्रधानस्येष्यते जगत् ॥६६॥

‘न चापि स्वत एव प्रधानस्य प्रवृत्तेः जगत्पुंससर्गोऽचेतनत्वात् । भूनिहितनिधानवत् । प्रवृत्तौ वा मुक्तेष्वपि प्रसङ्गात् । किं च “माता च बन्ध्या च” इतिवत् स्ववचननिराकृतोऽयं भवतः पक्षः ॥६६॥

तथा हि — ‘अज्ञत्वम्’ इत्यादि ।

अज्ञत्वं कारणत्वं च ‘पारार्थ्यं’ चाप्यनर्थिनः ।

प्रतिपत्तिरियं प्रौढी भवतः ‘सुविचारिता ॥६७॥

यदि अज्ञत्वमेव प्रधानस्य न तदा कारणता कर्तृतोपपद्यते । अथ कर्तृत्वं ‘नाज्ञता; कर्तुः कारकान्तरप्रवृत्ति’ निवृत्तिहेतुत्वेन^१ चैतन्याव्यभिचारात् । यदाहुः^२ —

“प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च कारकाणां य ईश्वरः ।

अप्रवृत्तः^३ प्रवृत्तो वा स कर्ता नाम कारकः ॥” इति ।

तथा “यदपि पारार्थ्यं प्रधानस्योच्यते भवता तदपि अनर्थिनः पुरुषान् प्रति विरुद्धम् । तथा हि — “यदि पुरुषार्थमेव^४ प्रधानं प्रवर्तते^५ कथमनर्थिनः पुरुषाः ।^६ अथ अनर्थिन एव पुरुषाः, ततो मुक्ता एवेति कथं^७ तादर्थ्यं प्रधानस्य”^८ इत्येवंविधवाक्यजनिता इयं प्रतिपत्तिः परस्परविरुद्धत्वेन^९ “निरूप्यमाणेति”^{१०} प्रौढिहि अत्यन्ता प्रौढता भवतामित्यर्थः ॥ ६७ ॥

^१ ‘यतः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ ०श्चाप्यतः पाश्यः प्रधाने नेष्यते — मु;

श्चाप्यचैतन्यात्प्रधाने नेष्यते — उ.

^३ ‘न चापि’ इत्यारभ्य ‘भवतः पक्षः’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ परार्थ — ओ.

^५ प्रत्यनर्थिनः — ऊ, ऋ, ॠ.

^६ सुनिवारिता — ऊ, ऋ, ॠ.

^७ नाकृता — ऐ.

^८ ‘निवृत्ति’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ हेतुत्वे — ऋ.

^{१०} आकरो न लभ्यते ।

^{११} प्रवृत्तौ — आ, ऊ.

^{१२} ‘यदपि’ इत्यत्र ‘यदि’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१३} ‘प्रधानं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१४} ‘कथं’ इत्यारभ्य ‘पुरुषाः ततो’ इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{१५} ‘अथ अनर्थिन एव पुरुषाः’ इत्येतन्नास्ति — अ; ‘अथ अनर्थिनः’ इत्यत्र ‘अर्थानर्थिनः’ इति दृश्यते — आ, ई, उ; ‘अर्थानर्थिनः’ इति दृश्यते — ऐ.

^{१६} तादार्थ्यं — ऊ, ऋ; तादात्म्यं — ऋ.

^{१७} इत्येवं वा वाक्यजनितेयं प्रतीतिः — ऊ, ऋ; इत्येयं प्रतीतिः — ऋ.

^{१८} ०विरुद्धत्वे — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१९} निरूप्यमाणाः — ऊ, ऋ.

^{२०} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२१} प्रौढीत्यन्ताः प्रौढा भवता० — ऊ, ऋ;

प्रौढीत्यन्ता प्रौढा भवता० — ऋ; प्रौढस्या-
त्यन्ता प्रौढता — ए.

अथ 'प्रधानस्याज्ञत्वेनैतत्कर्तृत्वं, तदेव 'च 'पारार्थ्यमनर्थिनः प्रति चेत्येतद्वयं' जलादेः प्रवाह-
'रूपस्यैव अनुमानसिद्धत्वादविरुद्धमित्युच्यते । तदप्ययुक्तम् । 'साध्यद्वयेनाप्यनेन रहितत्वादस्य
दृष्टान्तस्य । तथा हि — 'पिपासयोज्झितस्य' इत्यादि ।

पिपासयोज्झितस्येत्यर्थः यद्यत्राम्भः स्वयं क्वचित् ।

'प्रवृत्तं दृश्यते तस्मात्प्रधानस्यापि शोभनम् ॥६८॥

यद्यत्र प्रवाहरूपमपि अम्भः क्वचित् लोके अनर्थिनं प्रति इत्थं कर्तृतया स्वयमेव 'प्रवृत्तं दृष्टं
भवेत्, 'तदा प्रधानस्य एतदनु'मीयमानं दृष्टान्तसिद्धत्वात् शोभनं भवेत् । यावता अनर्थिनः
पुरुषान्प्रत्यम्भसो नैतद्दृष्टमिति प्रधानस्यैतदुच्यमानं परस्परविरुद्धत्वादशोभनमेव ॥ ६८ ॥

अत्र परः — 'पारार्थ्येनाथवा' इति ।

'पारार्थ्येनाथवा गोश्च 'क्षीरं वत्सविवृद्धये ।

अथवा 'नैष दृष्टान्तः । अपि तु क्षीरमेव । 'तद्वि गोः, चशब्दात् स्यादेश्च' पुत्रादि-
वृद्धयर्थं स्वयं प्रवर्तमानं दृष्टमिति । तदिदमुक्तम् —

'वत्सविवृद्धिनिमित्तं क्षीरस्य यथा प्रवृत्तिरज्ञस्य ।

'पुरुषविवृद्धिनिमित्तं 'तथा प्रवृत्तिः प्रधानस्य' ॥ इति ॥

'अत्र 'सिद्धान्तवादी — 'गवि तत्रास्ति चैतन्यम्' इत्यादि ।

गवि तत्रास्ति चैतन्यं प्रेरकं पयसो हि तत् ॥६९॥

वत्सस्याप्यभिलाषित्वं न च 'तत्पुं प्रधानयोः ।

यद्येवं विरुद्धोऽयं हेतुः; 'दृष्टान्तोऽस्मिन् साध्यविपर्ययेण 'सह सिद्धव्याप्तिकत्वात् । 'अचेतनं

^१ प्राज्ञत्वेनैतत्कर्तृत्वं — अ.

^२ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ परमार्थत्वमनर्थिनः — अ; परार्थत्वमनर्थिनः

आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ 'द्वयं' इत्यत्र 'यथा' इति दृश्यते — ए.

^५ रूपस्यैव — ई, उ.

^६ साध्यत्वेनाप्यनेन — अ, आ, ई, उ, ए.

^७ 'योऽतिथितस्येत्यर्थः' — उ.

^८ प्रवृत्तिर्दृश्यते यस्मात् — मु, उ, ओ.

^९ प्रदृष्टं भवेत् — अ.

^{१०} तथा — अ.

^{११} 'मीयमानदृष्टान्तसिद्धत्वमेव । तानर्थिनः—अ.

^{१२} पारार्थ्येनाथवा — ऋ, ओ.

^{१३} कृतीयं वत्सवृद्धये — उ.

^{१४} नैष दधि क्षीरमेव — अ.

^{१५} तच्च — ऊ.

^{१६} पुत्रादि प्रत्यर्थं — अ; पुत्रादिविवृद्धयर्थं —
ऊ, ऋ, ॠ.

^{१७} सांख्यका० ५७.

^{१८} पुरुषविवृद्धिनिमित्तं — ऊ, ऋ, ॠ; पुरुषस्य
मोक्षनिमित्तं — ऐ.

^{१९} तदा — आ.

^{२०} इत्यादि — अ.

^{२१} 'अत्र सिद्धान्तवादी' इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२२} दृष्टान्तवादी — ऊ, ऋ, ॠ.

^{२३} तत्पुं प्रधानयेत् — मु.

^{२४} दृष्टं तस्मिन् — आ; दृष्टान्तोऽस्मिन् — ऋ.

^{२५} 'सह' इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२६} 'अचेतनं हि' इत्यारभ्य 'तथा यदर्थम्' इत्यन्तं
नास्ति — अ.

हि क्षीरादि चेतनाधिष्ठितं प्रवर्तमानं सिद्धमिति, प्रधानस्याप्यचेतनत्वात् प्रवर्तकेन चेतनेन भवितव्यमिति, पाद्यानिचुरीश्वरस्य सिद्धिरिति 'दर्शयिष्यामः'।^१ तथा यदर्थमचेतनं^२ हि क्षीरादि प्रवर्तते, तद् वत्सादि सामिल्यापं^३ 'सिद्धमिति प्रधानप्रवृत्तिविषयस्य पुंसोऽप्यभिलाषसिद्धेः^४ 'पाद्यत्वसिद्धिरित्यविरोधः ॥

अत एवात्र मतङ्गमुनि^५ रुभयवादिसिद्धे पाशान्तरे संभवति किं मलेन कल्पितेनेति चोदयति — 'अनादिकालसंख्ण्डाद्' इति ।

मतङ्ग उवाच —

अनादि^६ कालसंख्ण्डाद्वसितान्मनसः सदा ॥७०॥

प्रपञ्चोऽयमविद्याल्यो न पुंसः परिपठ्यते ॥

मनःशब्देनात्र महत्तत्त्वमुच्यते । तत्रैव अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशात्मकः^७ पञ्चपर्वो विपर्ययसमो वासनात्वेन सांख्यैरभ्युपगतः पाशः प्रकृतिगतो विद्यत इति किं तदन्येनानेन पुंसो मलाख्येन पाशेन कल्पितेनेति^८ । यदाहुः सांख्याः^९ —

“एष प्रत्ययसर्गो विपर्ययाशक्तितुष्टिसिद्ध्याख्यः ।

गुणवैषम्यविमर्दात्^{१०} तस्य च भेदास्तु पञ्चाशत् ॥” इति ॥

सांख्यार्थानुभाषणेन सिद्धान्तः — ‘मनः प्राधानिकम्’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

मनः प्राधानिकं^{११} प्रोक्तमचेतनमनातुरम् ॥७१॥

^{१२}युज्यते सुखदुःखोत्थवासनाभिरनेकधा ।

^{१३}यदा तदाश्मलोष्ठादौ न भवेत्केन हेतुना ॥७२॥

सत्यम् । उभयवादिसिद्धौ^{१४} बुद्धिगतो विपर्ययात्मकः पाशोऽस्त्येव । सा तु बुद्धिः सदोषत्वेनातुरत्व^{१५} कारणहेतुतया स्वतो नातुरापि कस्माद्धेतोः अश्मलोष्ठादिसदृशे^{१६} नात्यन्तनिरपेक्षेण^{१७} भुक्ता-

^१ ‘दर्शयिष्यामः’ इत्यारभ्य ‘पाद्यत्वसिद्धिः’

इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^२ मतङ्ग० विद्या० ६. ९२-९५ वृत्तौ ।

^३ यथा — ऐ.

^४ हिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऐ.

^५ ‘सिद्धमिति’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^६ पाशत्व० — ऐ.

^७ रुभयथा वादि० — ऊ, ऋ, ॠ.

^८ कालं संख्ण्डाद्वसितात्मा मनः सदा — मु,

उ; कालसंख्ण्डवासना यन्मनः सदा — ऊ,

ॠ, ॡ.

^९ पञ्चपौर्वा विपर्यस्तं सा वासनात्वेन — ऊ;

पञ्चपौर्वा विपर्यस्तं वासनात्वेन — ऋ, ॠ;

पञ्चपौर्वा विपर्ययः समोहवासनात्वेन — ऐ.

^{१०} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ॠ.

^{११} सांख्यका० — ४६.

^{१२} विमर्देन — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ए, ऐ.

^{१३} सिद्धमचेतन० — उ, ओ.

^{१४} उच्यते सुखदुःखार्थं वासना० — मु, उ, ओ.

^{१५} यथा यथाश्म० — मु.

^{१६} बुद्धिमूतो — ए.

^{१७} कारण० — अ, ऋ, ॠ, ए.

^{१८} नात्यन्तं नि० — ई, उ, ए.

^{१९} युक्तात्मना — ऊ, ऋ.

त्मना सह न संबध्यते । ^१अपि तु ^२बद्धात्मनैव, ^३मलानभ्युपगमे तयोर्विशेषाभावात् ॥ ७१-७२ ॥

अत्र परामिप्रायः — ‘आत्मना च’ इत्यादि ।

आत्मना चोपरक्तस्य मनसश्चेत्प्रवृत्तयः ।

न मनः ^४प्रागुक्तमात्मना संबध्यते । अपि तु “आत्मा मनसेति, ^५ततो न मनसः ^६पूर्वोक्त-
दोषः ॥

अत्रोत्तरम् — ‘तदा रागी’ इत्यादि ।

तदा रागी पुमान् न स्यात्प्रधानं ^७वाप्यचेतनम् ॥ ७३ ॥

यद्येवं मलानभ्युपगमे तुल्यत्वात्पुरुषाणां कस्मात्तदा ^८संसार्यात्मवन्मुक्तात्मापि मनसा ^९न संब-
ध्यत इति स एव दोषः । तस्माद्दोषपरिहारार्थं संसार्यात्मा रागी समलोऽभ्युपगन्तव्य इति मल-
सिद्धिः ।

अथ रागी ^{१०}पुमान्नाभ्युपगम्यते । ^{११}बद्धमुक्तविभागस्य प्रकृत्यधिकारसमाप्त्यसमाप्तिभ्यामेवोप-
पत्तेः । यदाहुः सांख्याः ^{१२}—

“रङ्गस्य दर्शयित्वा निवर्तते नर्तकी यथा ^{१३}नृत्यात् ।

पुरुषस्य ^{१४}तथात्मानं ^{१५}प्रकाश्य विनिवर्तते प्रकृतिः ॥” इति ।

तदा नर्तक्यादिवदेव प्रधानम् अचेतनं ^{१६}न स्यात् । न ह्यचेतनस्य ^{१७}किञ्चित्पुरुषं प्रत्यहमुपरता-
धिकारो, न ^{१८}त्वन्त्यं प्रतीति विवेकः संभवतीति ^{१९}बद्धवन्मुक्त^{२०}स्यापि प्रवर्तते । ^{२१}न वा द्वयोरपीति,
सर्वे ^{२२}एव मुक्ताः संसारिणो वा भवेयुरिति, ^{२३}बद्धमुक्तविभागाभाव एव । तस्मात्तन्निर्वाहार्थं
^{२४}रागी वा पुरुषोऽभ्युपगन्तव्यः, प्रधानं वा चेतनमिति विकल्पार्थः ॥ ७३ ॥

^१ ‘अपि तु’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^२ बन्धनात्मनैव — अ; बद्धात्मनैव — ऊ, ऋ, ऋ; बन्धात्मनैव — ए. बुद्धात्मनैव — ऐ.

^३ मलानाभ्युपगमे तयोर्वि० — अ; मलान-
भ्युपगमेन तयोर्वि० — ए; मलानभ्युपगमे-
जनयोर्वि० — ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ६. ७० उ, ७१ पू० वृत्तौ ।

^५ आत्मना मनसेति — ऐ.

^६ ‘ततो’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ; ‘ततो न’
इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ६. ७१ उ०, ७२ वृत्तौ;
पूर्वोक्तो दोषः — ऊ, ऋ.

^८ वा सचेतनम् — मु, उ, ओ.

^९ संसार्यात्मा मुक्तात्मापि — अ, आ, ई, उ, ए;
संसार्यात्मा मुक्तात्मनापि — ऐ.

^{१०} नशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} पुमानभ्युप० — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१२} बन्धमुक्त० — अ.

^{१३} सांख्यका० — ५९.

^{१४} नृत्तात् — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१५} तथात्मानं — आ; तथात्मनि — ऊ, ऋ.

^{१६} प्रकाश्यं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१७} नकारो नास्ति — ऐ.

^{१८} किञ्चित्पुरुषं — आ, ए; एनं पुरुषं — ऊ, ऋ, ऋ.

^{१९} त्वेन — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२०} बन्ध० — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२१} ऽस्यास्यापि — ऊ, ऋ, ऋ.

^{२२} न यावद्द्वयो० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} एवकारो नास्ति — आ, ई, उ.

^{२४} बन्धमुक्त० — अ, आ, ई, उ, ए; बद्धविमुक्ति-ऐ.

^{२५} रागीव — अ, ऐ.

ननु प्रधानस्य ^१अचेतनत्वेऽपि तदुद्भूतस्य महत्त्वस्य चेतनत्वात् तदेव स्व^२प्रवृत्तिहेतुभूतायाः^३ स्वप्रकृतेरुपरताधिकार^४तानुपरताधिकारते प्रत्येप्यतीति किं प्रधानस्य ^५चैतन्येन, पुंसो वा मले-
नाभ्युपगतेनेति । तदुक्तं सांख्यैः^६ —

“अध्यवसायो^७ बुद्धिर्वर्मो^८ ज्ञानं विराग एश्वर्यम् ।

सात्त्विकमेतद्रूपम्”^९ इति ।

^{१०}तत्रोच्यते — ‘मनः प्राधानिकम्’ इति ।

मनः प्राधानिकं सिद्धम्”

यदुक्तं भवद्भिरपि^{११} — “प्रकृतेर्महांस्ततोऽहंकार” इति । ततश्च यद् उपादानवत् तद्
^{१२}अचेतनं यथा घटादीति, तदप्युपादान^{१३}कारणवत्त्वाद् ^{१४}अचेतनमेव । तथा प्रधानमप्युपादानकारण-
त्वाद् ^{१५}मृत्तनुवदचेतनमिति, अतस्तयोरत्र न व्यवस्थापकत्वमुपपद्यत इत्युक्तं भवति ॥

^{१६}अत्र परामिप्रायः — ‘उपधाननिदर्शनाद्’ इत्यादि ।

“^{१७}उपधाननिदर्शनात् ।

मन्यसे स्फटिकोक्त्या वा”

स्फटिकस्य उक्तिः दृष्टान्त^{१८}त्वेनोपादानं, तथा हेतुभूतया । यथा^{१९} स्फटिको नीला^{२०}द्युपादान-
वशात् तन्मयो ^{२१}दृष्टः, तथा ^{२२}मनोऽपि ज्ञातृस्वभाव^{२३}पुरुषोपादानवशाद् ^{२४}ज्ञानरूपं भवि^{२५}ष्यतीत्येवं
यदि मन्यसे । यथोक्तं सांख्यैः^{२६} — “तस्मात् तत्संयोगादचेतनं ^{२७}चेतनादिवल्लिङ्गम् ।” इति ॥

^१चेतनत्वेऽपि — ऊ, ऋ, ॠ.

^२प्रवृत्तिनिवृत्तिहेतुः — ऊ, ऋ, ॠ.

^३भूतया — आ; भूतं — ऊ, ऋ, ॠ.

^४तानुपरताधिकारतेति प्रत्येप्य० — अ, आ,

ई, उ, ए, ऐ; तानुपरता प्रत्येप्य० — ऊ;

तानुसरतां प्रत्येप्य० — ऋ; तानुपरतां

प्रत्येप्य० — ॠ.

^५चेतनत्वेन — ए.

^६सांख्यका० — २३.

^७अध्यवसायबुद्धेर्वर्मो — ऊ, ऋ, ॠ.

^८बुद्धेर्वर्मो — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ज्ञाने — ऊ, ऋ, ॠ; ज्ञानविरागते...

ऐश्वर्यम् — ऐ.

^{१०}इतिशब्दो नास्ति — अ.

^{११}अत्रोच्यते — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१२}सांख्यका० — २२ पृ०.

^{१३}‘अचेतनं’ इत्यारभ्य ‘तदप्युपादानकारणवत्त्वाद्’

इत्यन्तं नास्ति — अ; ‘अचेतनं’ इत्यारभ्य

‘मृत्तनुवत्’ इत्यन्तं नास्ति — आ.

^{१४}कारणत्वाद् — ए, ऐ.

^{१५}अचेतना एव — ऐ.

^{१६}मृद्वदित्यतस्तयोरत्र — ऊ, ऋ.

^{१७}तत्र — अ.

^{१८}उपादाननिदर्शनात् — मु; उपादाननिदर्शनात्
— ओ.

^{१९}त्वेन पिधानं — अ, ई, उ.

^{२०}अत्र हिशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{२१}द्युपादानवशात् — अ.

^{२२}दृष्टान्तः तथा — अ.

^{२३}मनोऽपि विज्ञातृस्वभाव० — आ, ई, उ;

मनो विज्ञानमात्रस्वभाव० — ऐ.

^{२४}पुरुषोपादानवशाद् — ऐ.

^{२५}ज्ञानं रूपं—अ; ज्ञानरूपो—ऊ, ऋ; ज्ञानस्वरूपं—ऐ.

^{२६}ष्यतीत्येतदेवं — ऊ, ऋ.

^{२७}सांख्यका० २० पृ०.

^{२८}चेतनावदिव ल्लिङ्गम् — सांख्यकारिकापाठः ।

“तच्च तस्य न युज्यते ॥७४॥

इति सिद्धान्तः । तद् विज्ञानं तस्य ^१मनसो न युज्यते । ॥७४॥

कुतः ? यतः — ‘सत्त्वादन्त्यः पुमान् मिद्धः’ इति ।

सत्त्वादन्त्यः पुमान् ^२सिद्धः स्फटिकश्चातिसामलः ।

वीद्धस्य हि ज्ञानस्य “^३सात्त्विकमेतद्रूपम्” इत्युक्त्वा ^४“सत्त्वात्मकत्वं भवद्भिरभ्युपगन्तम् । तस्माच्च अन्यः पुरुषः ^५सिद्धः चेतनः प्रोक्तः । यदुक्तम् — “पुरुषोऽस्ति ‘भोक्तृभावान्’ इति । यदि च महतोऽपि तथा ज्ञानं स्यात्, ततः स एव पुरुषः स्याद् भोक्तृत्वादिति न पुरुषान्तरसिद्धिः । ^६अतश्चाभ्युपगमविरोधः । ^७“सत्त्वात्मकश्च स्फटिकादिः अतीव समलः भवः ^८सामलः ^९जडप्रकृतिरेव” सिद्ध इति, ततोऽपि न महतो ज्ञानं ^{१०}वास्तवं ज्ञप्तिरूपं सिद्धयति । अपि तु ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानं प्रकाशरूपतैवोपचारादुच्यते ^{११}इति । यदुक्तं भवद्भिः ^{१२}— “सत्त्वं लघु प्रकाशकमिष्टम्” इति ॥

तदेवं ^{१३}प्रधानवत् तद्विकारस्य मनसोऽपि चैतन्यासं ^{१४}भवात्, तत्प्रवृत्तिनिमित्तं तदा रागी पुमान् समलोऽभ्युपगन्तव्य इति प्रसङ्गाथोपसंहारः — ‘युक्तश्चेत् समलः’ इत्यादि ।

युक्तश्चेत् समलस्तस्मान्न ^{१५}वासोऽस्त्यमलीमसे ॥७५॥

यदि मनसा युक्तः ^{१६}संसारी पुरुषः, ततः समलः एव । ^{१७}अयममलीमसो मुक्तः, तस्मिन् अमलीमसे ^{१८}मनसा ^{१९}सह वासः संबन्धो नास्तीत्युक्तम् ^{२०}। अतोऽवश्यं संसारिणो मलोऽभ्युपगन्तव्यः ॥७५॥

^१ मनसा — ऊ, ऋ.

^२ शुद्धः — ऊ, ऋ.

^३ सांख्यका० २३ उ०;

^४ सात्त्विकम् इत्युक्त्या — अ, आ, इ, ए, ऐ;
सात्त्विकत्वमित्युक्त्या — उ.

^५ सत्त्वात्मकं — ऐ.

^६ सिद्धचेतनः — अ, ऐ; शुद्धचेतनः — ऊ, ऋ.

^७ सांख्यका० — १७ उ०.

^८ भोक्तृत्वात् — ऊ, ऋ.

^९ तथा तच्चाभ्युप० — ऊ; ततश्चाभ्युप० — ऋ.

^{१०} सत्त्वात्मकादिरतीव — अ.

^{११} समलः — अ.

^{१२} बद्धप्रकृति० — ए.

^{१३} अत्र ‘सिद्ध एव’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१४} वा संज्ञप्तिरूपं — ऐ.

^{१५} इतिशब्दो नास्ति — ऋ.

^{१६} सांख्यका १३ पू०.

^{१७} प्रधानत्वाद्विकारस्य — ऐ.

^{१८} भवात्मकप्रवृत्तिनिमित्तस्तदा — ए.

^{१९} वसेदमलीमसे — मु; वासोऽस्त्वमलीमसे — ओ.

^{२०} संसारिपुरुषः — ए.

^{२१} तथा — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} मनसो — ऐ.

^{२३} सह वा संबन्धो — ऊ, ऋ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० ६.७५ पू०.

ननु 'वक्ष्यमाणरागतत्वात्मकपाशप्रवृत्ति' निवृत्तिभ्यां 'बन्ध' मुक्तिविभागोपपत्तौ किं व्यक्ति-
रिक्तेन मलेन कल्पितेनेति । अत्रोच्यते — 'न च' इत्यादि ।

न च रागविरागाभ्यामुदासीनोऽधिवास्यते ।

विशेषोभावाद् न तु उदासीन एव 'संसार्या'त्मा वास्यते इति, ततोऽन्यथानुपपत्त्या 'तस्य
मलोऽभ्युपगन्तव्यः ॥

अपि 'च' — 'विद्याख्यश्च' इत्यादि ।

विद्याख्य^१श्चाप्युपायोऽयं योऽविद्यायाः प्रमार्जकः ॥७६॥

^{११}अनेनैवानुमानेन कृतकृत्यस्य कृत्यता ।

न वक्तुं युज्यते यस्मात्तस्माच्छास्त्रमकारणम् ॥७७॥

वासनाविनिवृत्त्यर्थमुपादेयं महामुने ।

ज्ञानं तस्योपकाराय ततः ^{१३}पुंसां मलः स्मृतः ॥७८॥

ज्ञानं हि प्रतिपक्ष^{१३}भूतसवासनाविद्यानिवर्तनेन मोक्षोपायो भवद्भिर्वक्तः । तदुक्तम्^{१४} —

"एवं तत्त्वाभ्यां^{१५}सान्नास्मि न मे नाहमित्यपरि^{१६}शेषात् ।

अविपर्ययाद्विशुद्धं केवलमुत्पद्यते^{१७} ज्ञानम् ॥" इति ।

न च मलानभ्युपगमे पुंसः कृतकृत्यस्य मुक्तस्येव ज्ञानाभ्यासलक्षणा कर्तव्यता प्रयोजनाभा-
वादुपपद्यते ^{१८}इति ^{१९}सांख्यशास्त्रमनारम्भणीयमेव^{२०} । आरब्धं च, ^{२१}ततः शास्त्रारम्भान्यथानुपपत्ति-
लक्षणेन अनुमानेन भवद्भिः पुंसां मलः अभ्युपगन्तव्य ^{२२}इति ॥ ७६ — ७८ ॥

^१ एकादशे प्रकरणे ।

^२ 'निवृत्तिभ्यां' इत्यनन्तरं 'अधिवास्यते' इत्य-
धिकम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ 'बन्धमुक्ति' इत्यारभ्य 'अत्रोच्यते' इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ 'शक्ति' — ऊ.

^५ 'भावात्तत्र आसीन एव — अ, ऐ; 'भावा-
दनुदासीन एव — ऊ, ऋ.

^६ अत्र तुशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^७ 'त्माधिवास्यते — ऊ, ऋ.

^८ 'तस्य' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^९ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१०} 'श्चाप्युपायो यः सोऽविद्यायाः — ऊ, ऋ.

^{११} अनेन वानु० — ऋ.

^{१२} पुंसो — ओ.

^{१३} 'भूतवासनाविद्या' ई, उ, ऊ, ऋ. *

^{१४} सांख्यका० — ६४.

^{१५} 'सान्नास्ति न मे नाहं — अ; 'सान्ना-
स्ति न मनोऽहं — आ; 'सान्नास्मिन्न मे
नाहं — ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१६} शेषम् — सांख्यकारिकापाठः ।

^{१७} अत्र 'स' इत्येतदधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१८} इतिशब्दानन्तरं 'चेतनाधिष्ठितं प्रवर्तमानं
सिद्धमिति प्रधानस्यापि अचेतनत्वात् प्रवर्त-
केन चेतनेन भवितव्यमिति पाशयितुरीश्वर-
[सिद्धि] रिति दर्शयिष्यामः' इत्येतदधिकम्
— अ.

^{१९} 'सांख्यशास्त्रमनारम्भणीयमेव । आरब्धं च'
इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२०} 'एव' इत्यत्र इतिशब्दो दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{२१} तथात्रारम्भा० — अ.

^{२२} इतिशब्दो नास्ति — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

स्यादेतत् । ^१अस्त्येवास्माकं ^२ज्ञाननिवर्त्यः क्लेशभूताविद्यात्मको मलः । ^३यदुक्तम् —
“अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पञ्च क्लेशाः” इति ।

तदयुक्तं । यतः — ‘संसारे’ इत्यादि ।

संसारे युज्यते मुक्तो न च बन्धोऽस्ति मुच्यते ।
ज्ञानेन वासनातोऽयं प्रतिपत्तिर्न शोभना ॥७९॥

नानां पुंसो मलः, तस्य शुद्धत्वेनैव भवद्भिरभ्युपगमात् । ^४यदुक्तम् —

“तस्माच्च विपर्ययात्सिद्धं साक्षित्वमस्य पुरुषस्य ।
कैवल्यं माध्यस्थ्यं द्रष्टृत्वमकर्तृभावश्च ॥” इति ।

अपि तु बुद्धिधर्मत्वेन भोग्यत्वादवैराग्यादिवत् ‘संसारात्मक एव । यद्विशितम्’ —

“एष प्रत्ययसर्गो विपर्ययाशक्तिनुष्टिसिद्ध्याख्यः ।” इति ।

ततश्च ^५अयं निर्मलत्वाद् मुक्तः एव भवद्दर्शने ^६पुरुषः । स कथं संसारे नियुज्यते ^७; नापि
तस्य बन्धोऽस्ति; ज्ञानाभ्यासाच्च ^८ततो मुच्यते ॥ ^९यदुक्तम् —

“सम्यग्ज्ञानाधिगमाद्धर्मादीनामकारणप्राप्ती ।

तिष्ठति संस्कारवशाच्चक्र ^{१०}भ्रमवद्धृतशरीरः ॥” इति ।

ततः परस्परविरुद्धार्थप्रतिपत्तिरियमपि भवताम् “एष बन्ध्यासुतो याति” इति वाक्यादिवदयुक्तै-
वेति ॥ ७९ ॥

^{११}तदेवं पाशान्तरस्य प्रकृत्यात्मनः संभवेऽप्यवश्यं ^{१२}सांख्यैः ^{१३}पुंसां मलोऽभ्युपगन्तव्य इति
^{१४}साधिते, अधुना मतङ्गमुनिः ^{१५}मल ^{१६}स्वरूपजिज्ञासया प्रश्नयति — ‘न्यायेनानेन’ इत्यादिना ।

मतङ्ग उवाच—

^{१७}न्यायेनानेन भवता मलौघोऽतोऽभिधीयते ।

मलः ^{१८}किमात्मकस्तस्य सहजो भाव एव वा ॥८०॥

^१ अस्त्येवमस्माकं — ई, उ, ए, ऐ.

^२ ज्ञानं निवर्त्यमवलेशः — अ; ज्ञाननिवर्त्य-
क्लेशः — आ.

^३ ‘यदुक्तं’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^४ योगसूत्रे — २. ३.

^५ तदुक्तम् — ऐ.

^६ सांख्यकाः — १९.

^७ ऽत्वाद्गर्वेष्यादिवत् — ऊ, ऋ.

^८ संसारात्मकमेव — ऊ, ऋ.

^९ सांख्यकाः ४६ पू०.

^{१०} यो — ऊ, ऋ.

^{११} भवद्दर्शनेन — आ.

^{१२} नियुक्तः — अ.

^{१३} ‘ततो मुच्यते’ इत्यत्र ‘मोक्ष उक्तः’ इति
दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१४} तदुक्तम् — अ, आ, ई उ, ए, ऐ.

^{१५} सांख्यकाः ६७.

^{१६} ऽभ्रमिवद्धृतः — सांख्यकारिकापाठः ।

^{१७} तदेव — ऊ, ऋ, ए.

^{१८} ‘सांख्यैः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१९} पुंसः — आ; पुंसा — ऊ, ऋ.

^{२०} साधितेनामुना — ऐ.

^{२१} ‘मल’ इति नास्ति — अ.

^{२२} ऽस्वरूपया जिज्ञासया — ऊ, ऋ.

^{२३} न्यायेन भवता ह्यात्मा मलोपेतोऽभिः —
ऊ, ऋ, ओ.

^{२४} क्रियात्मकस्तस्य — मु, उ.

‘वन्ध’मुक्तिविभागान्यथानुपपत्तिलक्षणेन अनेन न्यायेन भवता मलः पुंसां साधितः। सिद्धेऽपि तस्मिन् तदनुपपत्तिदोषः ‘तदवस्थ एव। तथा हि — मलः पुंसां वस्तु, अवस्तु वा। वस्तुत्वेऽपि व्यतिरिक्तो वा, अव्यतिरिक्तो वा। ‘तत्र यदि व्यतिरिक्तो मलः, तस्य पुंसः किमात्मकः संबन्धाभावादकिञ्चिन्कार एवेति बन्धमोक्षानुपपत्तिरेव’। अयं अव्यतिरिक्तः सहजः एव। ‘ततो नित्यत्वव्यापकत्ववद् अनिवर्त्यत्वादिनिर्मोक्षः। अथावस्त्वेवोपरिचरितो भाक्त उच्यते। ‘ततस्तस्याप्यकिञ्चित्करत्त्वान्मुक्त एव पुरुषः, ततो बन्धानुपपत्तिरिति पूर्वः पक्षः॥ ८० ॥

अथ सिद्धान्तः — ‘चित्तेऽचित्सहजो धर्मः’ इत्यादि।

परमेश्वर उवाच —

चित्तेऽचित्सहजो धर्मः स चानादिमलावृतः।

चित्तिः आत्मा तन्त्रान्तरेऽपि तथा प्रसिद्धेः। यदाहुः^{१३} — “चित्तिशक्तिरपरिणामिन्यप्रति-
संक्रमा दक्षितविषया शुद्धा चानन्ता च” इति। तस्याः चित् ज्ञानं सैव धर्मः प्रोक्त इति क्रिया-
शक्त्यात्मकोऽपीत्युक्तम्^{१४}। धर्मश्च सहजः असौ; अपृथक्^{१५} सिद्धेर्न व्यतिरिक्तः। ‘नापि नैयायिका-
द्युक्तवन्मनःसंयोगादुत्पद्यते इत्यर्थः। अन्यकृतधर्मस्य नित्यधर्मव्यतिरेकायोगात्। व्यतिरेके वा
नार्त्तां ज्ञातेति कस्य बन्धो मोक्षो वा। न च तद्व्यतिरिक्तोऽन्यो ज्ञाता। नाप्यभावस्तस्य;
संवेद्यत इत्युक्तमात्म^{१६} सिद्धावित्यतः सहज एवासावभ्युपगन्तव्यः। स च धर्मो ज्ञानक्रियात्मकः
^{१७}अनादिमलावृतः, तस्य युगपत् सर्वत्रानभिव्यक्तेः। ततश्च सहज^{१८} धर्मावारकत्वाद् न अवस्तु मलः।
नाप्यात्मस्वभावः। अपि तु व्यतिरिक्तं वस्त्वेवेत्युक्तं भवति॥

यत्तु व्यतिरेकशब्दे^{१९} पुंसः कथमावारक इत्युक्तम्^{२०}। तत्रोच्यते — ‘ताम्रकालिकवद्’ इत्यादि।

^१ वद्धं — ऋ.

^२ ०मुक्तिभावान्यथा० — अ; ०मुक्तिभागा-
न्यथा — अ; ०मुक्तिविभागान्यथा — ऊ, ऋ.

^३ तदवस्थ एव — ऊ, ऋ.

^४ वस्त्ववस्तुत्वेऽपि व्यतिरिक्तोऽव्यतिरिक्तो
वा — उ, ऋ.

^५ ‘तत्र’ इति नास्ति — आ; ‘तत्र’ इत्यत्र
‘यत्र’ इति दृश्यते — ऐ.

^६ एवकारो नास्ति — अ.

^७ अतो — अ.

^८ ०चारितो — ऐ.

^९ भोक्तेत्युच्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} ततस्त्वस्याप्यकिञ्चित् — आ, ई, उ; तत-
स्तस्य किञ्चित् — ऊ, ऋ; ततस्तस्या-
किञ्चित् — ए.

^{११} सिद्धेः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} योगसूत्रे पा० १. सू० २ व्यासभाष्ये।

^{१३} धर्मो धत्त इति — ऊ, ऋ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० ६. ३२ — ३४ पू०.

^{१५} ०सिद्धो न — ऊ, ऋ.

^{१६} ‘नापि’ इत्यारभ्य ‘तद्व्यतिरिक्तो’ इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. १२, १३, २४, २५ पू०,
३१ — ३७ पू० वृत्तौ; ‘इत्युक्तम्’ इत्ये-
तन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} ०सिद्धावपि ततः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} एवाभ्युप० — ऐ.

^{२०} अनादीति मला० — अ; अनादिमलादि-
वृतः — ऊ, ऋ.

^{२१} धर्मावतारकत्वाद् — अ.

^{२२} अत्र तुशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} मतङ्ग० विद्या० ६. ८० वृत्तौ।

ताम्रकालिकवद्योगात् सहजः समुदाहृतः ॥८१॥

योगात् 'संबन्धाद् आवायावारकलक्षणाद् व्यतिरिक्तोऽपि 'तदावारकस्वभाव इत्यर्थः । तत्स्वभावनैव संबन्धः । नान्यो व्यतिरिक्तः । अत्र दृष्टान्तः — यथा ताम्रस्य नाकालिकेन कालिकयाव्यतिरिक्तेन ताद्यावायावारकस्वभावनैव संबन्धोऽनादित्वाच्च सहजः 'मलोऽप्युच्यते इति ॥ ८१ ॥

अत्र पुनर्मतङ्गमुनिः — 'सहजो यस्य' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

सहजो यस्य यो भावः सोऽग्निमास्तयोरिव ।

धर्माभावाद्भावः स्याद्वर्माद्वर्मा कुतोऽपरः ॥८२॥

यस्य वस्तुनो 'यो' भावः स्वभावः सहजः, 'सः' अग्निमास्तयोरिव यावद्द्रव्य^{११}भावी; 'न' निवर्तयितुं ^{१२}शक्य इत्यर्थः । यतो धर्मस्य स्वभावस्य सहजस्य अभावः स्यात् । अभाव एव वस्तुनः सहजस्वभावव्यतिरिक्तस्य, तस्याभावात् । तदयमर्थः — यो यस्य सहजः स्वभावः, स तस्य निवर्तयितुमशक्यः; यथाग्नेरूर्ध्वज्वलनात्मकः, वाय्वास्तिर्यग्गमनात्मकश्च । मलस्य ^{१३}चात्मा-वारकस्वभावः सहज एवेप्यते भवद्भिः । अतः ^{१४}सोऽप्यनिवार्य एवेति ^{१५}तत्राप्यनिर्मोक्षदोष इति ॥८२॥

सिद्धान्तस्तु नैतदनैकान्तिकत्वादित्युच्यते — 'ग्रन्थैर्विषम्' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

ग्रन्थैर्विषं यथा ताम्रात्कालिका तण्डुलादपि ।

कम्बुकं शक्यते ^{१६}भेत्तुं न ^{१७}चाभावोऽस्ति वस्तुनः ॥८३॥

^१ संबन्धत्वाद् — ऐ.

^२ लक्षणाया तद्व्यतिरिक्तोऽपि — ऐ.

^३ 'तदावारकस्वभाव' इत्यारभ्य 'ताद्यावाया-वारकस्वभावनैव' इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने 'तदावारकस्वभावोऽपि तथैव' इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ मल इत्युच्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ 'दधर्मा' स्याद् — मु, उ; 'दधर्मः' स्याद् — ओ.

^६ धर्मा धर्मा — मु, उ, ऊ, ऋ.

^७ कुतः परः — ऊ, ऋ.

^८ योऽभावः — अ.

^९ भावः स्वभावसहजः — आ; भावस्वभावः

सहजः — ए; भावः सहजः — ऐ.

^{१०} 'सः' इत्यत्र 'सोऽपि' इति दृश्यते — ए.

^{११} 'भावी' — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} 'न निवर्तयितुं' इत्यारभ्य 'स्वभावः, स तस्य' इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} शक्यत इत्यर्थः — ऋ.

^{१४} तदात्मतावारकस्वभावः — ऊ; तदात्मता-वारकस्वभावः — ऋ.

^{१५} सोऽप्यनिवार्य — आ, ई, उ; सोऽप्यनिवारित एव — ऐ.

^{१६} अत्राप्यनिर्मोक्ष० — आ, ई, उ, ए, ऐ; अत्रा-निर्मोक्ष — ऊ, ऋ.

^{१७} हर्तुं — ओ.

^{१८} स्वभावोऽस्ति — मु, उ.

सहजोऽपि स्वभावः^१ विपग्रन्थे^२ विपमारकत्वं, कालिका^३ कम्बुकयोश्च ताम्रतण्डुलावारकत्वं यथा निवर्तते। तदनिवृत्तौ तत्स्वभावस्यापि वस्तुनः^४ कम्बुकादेः तण्डुलादिभ्यो न निवृत्तिर्भवेत्। न चापि तत्र सहजस्वभावनिवृत्त्या^५ कम्बुकादिवस्त्वभावः, तस्य रूपान्तरेण^६ परिणतेः। तथा मलस्य सहजा^७ त्मावारक^८ स्वभावनिवृत्तिः। तन्निवृत्त्या च न^९ तत्स्वरूपाभावो रूपान्तरेण^{१०} परिणति-
र्भवत्यनीत्यदोषः ॥८३॥

यद्येवं मलस्य आवारकत्वमिव^{११} तदानीं^{१२} चात्मनोऽपि सहजस्वभावः^{१३} आचार्यत्वं निवर्तत इति परिणामित्वप्रसङ्ग इत्यत्रोच्यते — ‘पशुत्वानादिसंबन्धाद्’ इत्यादि।

पशुत्वानादिसंबन्धात्सति बीजे^{१४} मलात्मके।

^{१५} अज्ञानवासना पुंसो^{१६} नान्यथा चोपजायते ॥८४॥

सत्यम्। यदि अज्ञानवासना पुंसः^{१७} आचार्यत्वं सहज एव स्वभावः स्यात्। स तु पाशत्वेन मलेन योजादिसंबन्धः, तस्मात्तस्योपजायते। मलापेक्षोऽसौ।^{१८} तस्य स्वभावोऽसन्^{१९} मलो भवन्नपि न किञ्चित्करः। तत्कुतः परिणामित्वापादक इत्यदोषः ॥८४॥

ननु मलापेक्ष[त्वं]मपि तत्सहजस्वभावविरुद्धत्वात्^{२०} तदानीमनुपपन्नमिति पुनर्मतङ्गमुनिः — ‘शिवत्वमतिशुद्धं स्याद्’ इत्यादि।

मतङ्ग उवाच —

शिवत्व^{२१} मतिशुद्धं स्यात्पशु^{२२} त्वमतिसामलम्।

^{२३} द्वयोर्विरोधादेकत्वं भगवन् गम्यते कथम् ॥८५॥

^१ अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ऐ.

^२ पङ्ग्रन्थः — अ, आ, ई, उ, ए; पङ्गवैविषम-
मारकत्वं — ऐ.

^३ विपमानवत्त्वं — ऊ; विपमानत्वं — ऋ.

^४ कम्बुकायां च ताम्र० — ऊ, ऋ; कम्बु-
कयोस्ताम्र — ऐ.

^५ कम्बुकादेः — ऊ, ऋ.

^६ कम्बुकादिस्वरूपस्य रूपान्तरेण — अ; कम्बु-
कादिस्वभावस्तस्य रूपान्तरेण — आ; कम्बु-
कादिव स्वभावस्तस्यैव रूपान्तरेण — ऊ, ऋ;
कम्बुकादिवस्त्वभावस्तस्य रूपान्तरेण — ऐ.

^७ परिणतः — ऊ, ऋ.

^८ ‘तथा’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^९ त्मावारकत्वस्वभाव० — ऋ.

^{१०} स्वभाववृत्तेः — अ.

^{११} स्वभावाभावो — ऊ, ऋ; तत्स्वरूपभावो
— ऐ.

^{१२} ‘परिणतिः’ इत्येतन्नास्ति — अ; परिणतेः

— ऊ, ऋ.

^{१३} ‘इव’ इत्यत्र इतिशब्दो दृश्यते — अ, आ,
ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१५} आचार्यत्वं — ई, उ; आचार्यत्वं — ऊ, ए, ऐ.

^{१६} मलात्मकः — ऊ, ऋ.

^{१७} यज्ञानवासना — ऊ, ऋ.

^{१८} नान्यवाचोप० — ऊ, ऋ.

^{१९} आचार्यत्वं — ऊ, ऋ, ऐ; अन्याप्यत्वं — ए.

^{२०} सत्यस्वभावो सति मलो — ऊ, ऋ.

^{२१} मलेन भावात् नाप्यकिञ्चित्करः — अ, आ,
ई, उ, ए; मलो भवन्नपि किञ्चित्करः — ऊ, ऋ;
मलेन स्वभावात् नाप्यकिञ्चित्करः — ऐ.

^{२२} ‘तदानीं’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२३} मिति शुद्धं — ऊ, ऋ.

^{२४} त्वमपि सामलम् — मु, उ; त्वे सति
सामलम् — ऊ, ऋ.

^{२५} अस्माद्विरोधा० — ऊ, ऋ, ओ.

“चित्तेचित्सहजो धर्मः” इत्यादिनोक्तं पुंसां ज्ञानक्रियात्मकं शिवत्वं सहजत्वादेव निर्मलं स्यादिति संभाव्यते । पशुत्वं चाज्ञत्वाकर्तृत्वात्मकं यत् तदतीव समले ज्ञानक्रियावारके भवं सामलं मलोपाधिकं तत्रेत्युक्तत्वात्, ततः सहजमलोपाधिकयोः चेतनाचेतनस्वभावयोः परस्पर-विरुद्धत्वाद् घटतदभावयोरिव न एकत्वम् एकात्मवृत्तित्वमुपपद्यत इति सहजस्य स्वभावस्य निवर्तयितुमशक्यत्वाद् विद्यमानोऽप्यकिञ्चित्कर एव तस्य मलः । अथ सहजस्वभावनिवर्तनेन किञ्चित्कर इत्युच्यते । तदा स्वभावाभावात्तस्याप्यभाव इति प्रोक्त एव प्रसङ्गः ॥८५॥

अत्र सिद्धान्तः — ‘अनादिकालसंरूढाः’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

अनादिकालसंरूढाः पशवः पशवेष्टिताः ।

भवेदेव प्रसङ्गः यद्यादिमांस्तयोः संबन्धः । अनादित्वेन तु तस्य सिद्धत्वात् कोऽयं प्रसङ्गः । न च मलस्यात्र सहजस्वभावनिवर्तकत्वमिष्यते । अपि तु कार्यान्तरहेतुत्वमेव । तच्च विरुद्धस्याप्युपपद्यते । यतः — ‘विरुद्धमग्निना’ इत्यादि ।

विरुद्धमग्निना तोयं युक्तं दहति तत्क्षणात् ॥८६॥

यथाग्नेः विरुद्धमपि तोयमग्निना संयुक्तमेव स्वविरुद्धं दाहलक्षणं कार्यं करोति । तथा मलेन विरुद्धेन युक्तं तच्छिवत्वं स्वविरुद्धमर्थविषयाज्ञानलक्षणं कार्यं स्वसंनिविष्टतया करोतीति न कस्यचित् सहजस्य स्वभावस्यात्र अभावः । येन वस्त्वभावप्रसङ्ग इति ॥८६॥

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. ८१ पू०.

^२ इत्यादि तेनोक्तं — अ.

^३ पुंसां — ऊ, ऋ.

^४ शुद्धत्वं — ए.

^५ पशुत्वाज्ञत्वाकर्तृ० — आ; पशत्वं चाज्ञत्वाकर्तृ० — ए.

^६ त्वज्ञत्वाकर्तृ० — ई, उ; तज्ज्ञात्वाकर्तृ० — उ; . . . कर्तृकात्मकम् — ऋ; च ज्ञत्वाकर्तृ० — ऐ.

^७ सदतीव — ए.

^८ ०क्रियावारके — अ, ०क्रियावारको — ऋ.

^९ मतङ्ग० विद्या० ६. ८४ वृत्तौ ।

^{१०} ततश्च सहज० — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{११} ०वृत्तित्वं — ऐ.

^{१२} सहजस्वभावस्य — ऊ, ऋ.

^{१३} ०स्वभावनिवर्तनेन इत्यत्र ‘स्वभावो निवर्तते’ इति दृश्यते — अ.

^{१४} ‘किञ्चित्कर इत्युच्यते’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१५} इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{१६} पशवे स्थिताः — ऊ, ऋ.

^{१७} भावदोषप्रसङ्गः — आ; भवेदोषप्रसङ्गः — ऐ.

^{१८} अत्र ‘स्यात्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१९} अनादित्वे तु — ऊ, ऋ; अनादिमत्वेन तु — ए.

^{२०} ‘तस्य’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} हेतुत्वादेव — ऊ, ऋ.

^{२२} न च — ऐ.

^{२३} भवति — ऊ, ऋ.

^{२४} दाहलक्षणं — ए, ऐ.

^{२५} ‘कार्यं’ इत्यत्र ‘कस्य’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{२६} स्वसंनिविष्टतया — ऋ.

^{२७} सहजस्वभाव० — ऐ.

^{२८} ०स्यार्थाभावः — ऊ, ऋ.

‘तत एव — ‘अस्तित्वाद्’ इति ।

अस्तित्वान्मुनिशार्दूल विरोधोऽत्र न युज्यते ।

स्वात्मनि ज्ञत्वस्य विषये त्वज्ञत्वात्मनः, शिवत्वस्य च पुरुषेषु विद्यमानत्वाद् न शिवत्व-
पशुत्वयोः महानवस्थानलक्षणो विरोधः । “भिन्नविषयत्वेनोभयोरपि तत्र विद्यमानत्वात् ।
परस्परपरिहारात्मकस्त्वविरुद्धयोर्घटपटयोरपि दृश्यत एवान्यत्र न दोषहेतुरुक्तः ॥

न चायं ‘विरुद्धस्वभावलक्षणोऽत्र अस्माकमेव पर्यनुयोगः । भवतामपि संभवात् । यतः —
‘भवतापि हि’ इत्यादि ।

भवतापि हि यत्रोक्तमविद्याख्यो मलः सदा ॥८७॥

न समानेन धर्मेण चैकः पर्यनुयुज्यते ।

अत्यन्तशुद्धात्म^{१४}वादिनापि हि^{१५} त्वया^{१६} सांख्येन यत्र आत्मनि उक्तम् । किमुक्तं^{१७} तत्रेत्युच्यते
— अविद्याख्यो मल इति । यदुक्तम्^{१८} — “अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पञ्च क्लेशाः”
इत्यभिधाय, “अनित्याशुचिदुःखानात्मसु नित्यशुचिसुखात्मस्यातिरविद्या” इति । तत्रास्माकं^{१९}म-
शुद्धात्मवादिनां कः पर्यनुयोगः । तथाहि — यदि शुद्धः पुरुषो भवतां कथं तस्य विपरीतप्रति-
पत्तिरविद्या । अथ अविद्या कथं शुद्धत्वमिति विरोधस्तदवस्थ एव ।

अथ^{२०} “स्वात्मनि शुद्धत्वं, विषये तु विपरीतप्रतिपत्तिरविद्येति भिन्नविषयत्वेनात्र विरोधः
परिह्रियते भवद्भिः । यदुक्तम्^{२१} —

“सर्वमा^{२२}लम्बनं भ्रान्तिर्न स्वात्मनि कथंचन ।” इति ।

तदितरत्रापि समानमिति कः पर्यनुयोगः । तदिदमुक्तम्^{२३} —

^१ तत एव — अ.

^२ विषये ज्ञत्वात्मनोऽशिवत्वस्य — अ.

^३ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

^४ संहारावस्थानं — ऊ, ऋ.

^५ विभिन्नविषयं — ए.

^६ ऽत्मकस्त्वविरुद्धयोः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ दोषो युक्तः — अ, आ, ई, उ, ए; दोषो
निरुक्तः — ऐ.

^८ पुरुषस्वभावः — ए.

^९ ‘अपि’ इत्यत्र एवकारो दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१०} वादिनोऽपि — आ.

^{११} हिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१२} सांख्यैरत्र ० — अ; सांख्यैर्न यत्र — ए.

^{१३} तत्रोच्यते — ऐ.

^{१४} योगसू० २. ३; तदुक्तम् — ऊ, ऋ.

^{१५} योगसू० २. ५.

^{१६} ०मथ चात्मवादिनां — ए.

^{१७} ‘अथ’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{१८} शुद्धात्मनि — ए.

^{१९} विषयविपरीतः — अ; विषयेषु विपरीतः — ऐ

^{२०} न्यायविन्दुटीकायां १९ तमे पृष्ठे ‘इति योगा-
चारमते’ इति निर्दिश्य, एतत्सदृशमर्थं लभ्यते
— ‘सर्वमालम्बने भ्रान्तं मुक्त्वा तथागत-
ज्ञानम्’ इति ।

^{२१} ०लम्बने भ्रान्तिर्न — अ; ०लम्बने भ्रान्तं
न — आ, ई, उ, ए, ऐ; ०लम्बने भ्रान्ते
न — ऊ; ०लम्बनं भ्रान्ते न — ऋ,
०लम्बनि भ्रान्तिर्न — ऐ.

^{२२} लौ० न्या० साहस्री १३९.

“यत्र स्यादुभयोर्दोषः परिहारोऽपि वा नमः ।

नैकः पर्यनुयोक्तव्यस्तादृगर्थविचारणे” ॥” इति ।

अत एव “मायाप्रकरणान्तरेऽत्र च मलं साधयता सगवतैतज्ज्ञाप्यते ततोऽन्यो मल इति । यद्वक्ष्यति” — “सति मायात्मके पुंसः संनिवृष्टे मलेऽपरे ।” इति । नापि तत्त्वान्तरमिति च पशुतत्त्वे एवान्तर्भावाद्, मलेन विना पशुत्वाद्योगादिति ॥

तदेवं ‘मलस्वरूपमपि प्रतिपाद्य, प्रकृतं “एवं वदन्ति मुनयः” इत्यादि प्रश्नपूर्व सांख्यप्रति-
क्षेपेण पुंसाद्योः पाश्यपाशत्वं प्रतिपादितमुपसंहरतु, ^{१८}‘प्रकरणप्रारम्भ’^{१९}प्रश्नाच्च शिष्टस्य^{२०} पाशयितु-
निर्णयायोपोद्घातं कर्तुं सूत्रम् — ‘तस्माद्रागी मलोपेतः’ इत्यादि ।

तस्माद्रागी मलोपेतो भोगभुक् पुरुषः स्मृतः ॥८८॥

कर्मी च कर्मसामर्थ्याद्यतो ^{२१}भोगेष्वभिप्लुतः ।

शिवत्वाद्युज्यते मोक्षे पशुत्वाद्युज्यते तनौ ॥८९॥

भोगेष्वपि हि सामर्थ्यात्कर्मणां मुनिसत्तम ।

ईश्वराधिष्ठितात्मासावस्वतन्त्रो यतः सदा ॥९०॥

तस्मात् सांख्यभूमिकया यदुक्तं भवता — “विशगी” “स च मुक्तात्मा” इति । तन्न । अपि
तु ^{१८}प्रोक्तयुक्तितो रागी मलयुक्त एव पुरुषः । मलयुक्त ^{१९}एवात्र प्रकरणे रागी ^{२०}कथ्यत इति
दर्शितम्^{२१} — “तदा रागी पुमान्” इत्यत्र । एवं च विज्ञानकेवलः प्रतिपादित इति । भोग-
भुगिति सकलः । कर्मी चेति ^{२२}प्रलयाकलः । मोऽपि^{२३} मलोपेत एव । यतो भोगेषु ^{२४}अभिमुख्येन
गच्छति । अन्यथा मुक्त एव स्यादित्युक्तम् । अत एव ^{२५}नात्र ^{२६}बन्धमुक्तिविभागानुपपत्तिदोषः ।
यस्मात् शिवत्वम् अशिवत्वं^{२७}निवृत्तिः मलपरिणामः, ततो ^{२८}मोक्षे युज्यते । यदुक्तं श्रीमत्स्वार्थ-
भुवे^{२९} —

^{१८} मतङ्ग० विद्या० ६. ६३ पू०.

^{१९} सति युक्तात्मा — ऊ, ऋ.

^{२०} प्रोक्तनियुक्तितो — आ.

^{२१} एव चात्र — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} कार्यते — आ, ई, उ.

^{२३} मतङ्ग० विद्या० ६. ७३ उ०.

^{२४} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२५} भूयोऽकलः — ए.

^{२६} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^{२७} अभिमुख्येन — ऊ, ऋ.

^{२८} ‘नात्र’ इत्यस्य स्थाने ‘अत्र’ इति दृश्यते—आ.

^{२९} बन्धमुक्त० — ऊ; बद्धमुक्त० — ऋ.

^{३०} निवृत्तमलपरिणामः ततो — ऊ, ऋ; नि-
वृत्तिशीलपरिणामतो — ए.

^{३१} मोक्षः — ऐ.

^{३२} ३२. १७ उ०.

^१ यत्रोभयोस्समो दोषः — लौकिकन्यायसाहस्री-
पाठः ।

^२ हा नैकः परियोक्तव्यः — ऐ.

^३ ‘तादृगर्थविचारणे’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ,
ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^४ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^५ मतङ्ग० विद्या० ८. १८ उ०, १९ पू० वृत्तौ ।

^६ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ए.

^७ मतङ्ग० विद्या० ६. १०२ उ०.

^८ मले स्वरूप० — अ.

^९ मतङ्ग० विद्या० ६. ६२ उ०.

^{१०} प्रकरण एव प्रारम्भ० — ए.

^{११} प्रश्नावशिष्टस्य — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१२} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऋ.

^{१३} भोगेष्वभिप्लुतः — मु, उ.

“क्षीणे तस्मिन् धियासा स्यात्परं निःश्रेयसं प्रति ।” इति ।

पशुत्वात्^१ तु मलमवस्थ्याद्^२ युज्यते तनौ^३ स्वमूतविव विज्ञानकेवलविषय इत्यर्थः । ‘भोगेष्व-
पि हि’ इति अपिशब्दाद् भोगसाधनेषु शरीरेन्द्रियविषयेषु ‘कर्मसामर्थ्यात्’^४ प्रलयकेवली^५ युज्यत
इति पाश्यपाशानामुपसंहारः । पाशयितुनिर्णयाय तु उपोद्धातः । ईश्वरेण अधिष्ठितः आत्मा
स्वरूपं यस्य असौ^६ एवंविधः समलः संसारी प्रतिपादितः । मुक्तस्य ईश्वराधिष्ठानाभावा-
दिति ॥ ८८-९० ॥

अत एव ईश्वरोपो^७ द्धातादनन्तरं^८ तत्स्वरूपनिर्णयाय प्रश्नः—‘स्वभावेनैव जगतः’ इत्यादिना ।

मतङ्ग उवाच —

स्वभावेनैव जगतः प्रवृत्तिर्दृश्यते यतः ।

ततः कर्ता न युक्तः स्याद्वचपदेष्टुं सुरेश्वर ॥९१॥

‘ननु पूर्व पतिपदार्थ’^९ विचारे एव “धूमादग्नेर्यथा पत्युः ‘शक्तयो विद्धि साधनम्’” इत्यादि-
नैव ईश्वरसिद्धेरुक्तत्वात् पुनरुक्तमिदं प्रकरणम् । नैतत् । तत्र हि “न कदाचिदनीदृशं जगद्”
इति मीमांसकदृशा जगतस्तत्त्वभुवनादेनित्यत्वमभ्युपगम्य, भोगमोक्षयोः कर्तृपूर्वकत्वेन^{१०} मेषादौ सिद्धेः,
तदुपगमादीश्वरसिद्धिरुक्ता^{११} । अत्र तु पुंप्रधान^{१२} साधनपर्यन्तेनानेन^{१३} प्रकरणेन जगन्नित्यत्वपक्षस्य^{१४},
‘क्षणिकत्वपक्षस्य च’^{१५} प्रतिक्षेपेण चात्मनामकर्तृत्वस्य^{१६} निरस्तत्वात्, केवलमीश्वरः साध्यो विशिष्यत
इति पतिपदार्थाविशिष्टविचारार्थत्वेन पुनरुपन्यास इत्युक्तं प्राक्^{१७} । अत एव मतङ्गमुनिः पातञ्जल-
भूमिकया भोगमोक्षकर्तृत्वमात्रं गुरुणामिव ईश्वरस्य, सौगतभूमिकया^{१८} सुगत^{१९} स्येव वाभ्युपगम्य
प्रकृतिस्वभावादेव जगतः तत्त्वभुवनात्मनः पृथिव्यादेरुत्पत्तिः परिदृश्यमानस्य वनतृणादेरिव भविष्य-

‘यया सा स्यात् — ऋ; हि या सा स्यात् —

ए; धिया सा स्यात् — ऐ.

‘नैःश्रेयसं — ऊ, ऋ.

‘तुशब्दो नास्ति — अ, ए.

‘उच्यते — ऐ.

‘स्व’ इति नास्ति — ए; सुमूतविव — ऐ.

‘प्रलयमामर्थ्यात् — ऊ, ऋ.

‘अत्र तुशब्दोऽधिकः — ऐ.

‘प्रलये केवली — ऐ.

‘धिष्ठानादिति — ए.

‘उद्धातानन्तरं — अ, ऊ, ऋ.

‘तत्’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

‘ननु’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

‘विचारणे एव — अ.

‘मतङ्गो विद्या० ३. ८७०; धूमा अग्नेर्यथा

— ई, उ, ऐ; धूमादग्निर्यथा — ऊ, ऋ.

‘शक्तयः सिद्धि० — ए, ऐ.

‘आकरो न लभ्यते ।

‘मोक्षादौ — ए.

‘मतङ्ग० विद्या० ३. १२, १३ पू० वृत्तौ ।

‘साधन’ इत्येतन्नास्ति — अ.

‘प्रकरणे — ऊ, ऋ.

‘नित्यपक्षस्य — ऊ, ऋ.

‘क्षणिकप्रतिक्षेपेण — ऊ, ऋ.

‘जगन्नित्यत्वपक्षप्रतिक्षेपः — मतङ्ग० विद्या०

६. ४४ वृत्तौ, क्षणिकत्वपक्षप्रतिक्षेपः —

मतङ्ग० विद्या० ६. २३-५१ वृत्तौ ।

‘आत्मनामकर्तृत्वनिरासः — मतङ्ग० विद्या०

६. ३९-४१ वृत्तौ ।

‘मतङ्ग० विद्या० ३. १२, १३ पू० वृत्तौ ।

‘तत एव — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

‘अत्र वाशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

‘स्येवाभ्युपगम्य — आ; स्याभ्युपगम्या — ऊ,

ऋ.

तीति प्रत्यवस्थितः । ^१यदाहुः पातञ्जलाः “क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः”,
“स एष पूर्वेषामपि गुरुः कालेनानवच्छेदात्” इति । सौगता अपि — “श्रीमानकलङ्कधीः स्वय-
मुपेत्य योजुजग्राह यम्” इति ।

अत एव भोगमोक्षयोः कर्ताप्यसौ जगतः कर्ता न युक्तः स्याद् कल्पयितुं न युज्यत इति
पूर्वः पक्षः ॥ ९१ ॥

‘अत्र सिद्धान्तः — ‘स्वभावस्य’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

स्वभावस्य विपर्यासो भूतानामपि दृश्यते ।

तत्र तावत् “कार्यमेतज्जगत्सदा” इत्यत्र कार्यस्य कर्तृपूर्वकत्वेन ^{१३}घटादौ व्याप्तिसिद्धेः, जगतः
कार्यत्वादेव ^{१४}कर्तृपूर्वकत्वेन ईश्वरसिद्धिं वक्ष्यतीति, अत्र ^{१५}प्रकारान्तरं व्युत्पादयितुं ^{१६}स्वभावभेदान्य-
थानुपपत्तिलक्षणेन कार्यपरिशेषानुमानेन रूपादिदर्शानान्यथा ^{१७}नुपपत्त्या नयनेन्द्रियादेरिव ईश्वरस्य
सिद्धिरुपक्रान्ता । तथा हि — यदि पृथिवीस्वभावादेव वनतृणादिकार्यं भवेत् ^{१८}स्वभावत्वाविशेषात्
^{१९}कस्मात्तस्य कदाचिद् विपर्यासः अनुत्पादो भवेत् । दृश्यते चार्त्ता । ततस्तत्कारणस्य पृथिवी-
स्वभावस्यापि विपर्याससिद्धेः, ^{२०}यस्तस्य हेतुः “स ईश्वर इति दर्शयिष्यति” —

“एवं हि ^{२१}परतन्त्रत्वाज्जगतोऽस्याखिलस्य तु” ।

प्रवृत्तिर्नेष्यते यस्मात्तस्मात्कर्ता महेश्वरः ॥” इति ॥

^{२२}ननु दृष्टस्यैव सहकारिणो वातातपादेः महाभूतान्तरस्याभावात् तदानीं ^{२३}पृथिव्याः वनतृणादि-
जनकस्य स्वभावस्य विपर्यास इति, कुतोऽत्यन्तादृष्टस्य ^{२४}ईश्वराख्यस्य ^{२५}हेत्वन्तरस्य सिद्धिः । तद-
युक्तं तेषामपि स्वभावविपर्यासस्य भावात्तस्य सिद्धेः । तथा हि — ‘प्रदाहेऽग्नेः’ इत्यादि ।

^१ पातञ्जला यदाहुः — ऊ, ऋ.

^२ योगसू० १. २४.

^३ योगसू० १. २६.

^४ आकरो न लभ्यते ।

^५ ०मुपेत्यार्योऽनुग्राह... मित्यादि । अत एव
— ऊ, ऋ.

^६ योजुजग्राहायमिति — आ; योजुग्रहयतीति
— ऐ.

^७ अत्र तुशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^८ ‘अत्र सिद्धान्तः’ इत्यत्र ‘सिद्धान्तस्तु’ इति
दृश्यते — ऊ, ऋ.

^९ मतङ्ग० विद्या० ६. १०० पू०.

^{१०} सर्गान्तरव्याप्ति० — ए.

^{११} ‘कर्तृपूर्वकत्वेन’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१२} प्रकरणान्तरं — अ, ऋ.

^{१३} स्वभाववाधान्यथा० — ऋ.

^{१४} ०नुपपत्त्यात्मन इन्द्रियादेरिव — ऊ, ऋ.

^{१५} स्वभावस्याविशेषात् — ऊ, ऋ; स्वभावत्व-
विशेषात् — ऐ.

^{१६} तस्मात्तस्य — अ.

^{१७} यतस्तस्य — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१८} ‘स’ इति नास्ति — अ; सर्वेश्वरः — ऊ,
ऋ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० ६. ९५.

^{२०} चरितं कृत्वा जगतो — ए.

^{२१} च — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} ‘ननु’ इत्यारभ्य ‘तथा हि’ इत्यन्तं नास्ति—
ऊ, ऋ.

^{२३} पृथिव्यां — आ.

^{२४} ईश्वरस्यास्य — ऐ.

^{२५} हेत्वन्तरसिद्धिः — अ, ए, ऐ.

प्रदाहेऽग्नेर्न निर्वाणे 'गतौ वायोर्न संयमे ॥९२॥

‘आतपात्मनो हि अग्नेः वनतृणाद्युत्पादानुगुणे ^१प्रदाहे स्वेदात्मके कर्तव्ये स्वभावः सिद्धः । न तु निर्वाणे जलस्येव दाहोपशमलक्षणे । तथा वायोरपि ^२वनतृणाद्युत्पादानुगुणे प्रवाह इव कर्तव्ये स्वभावः सिद्धः । न तु तदभावात्मके संयमे इति, तस्य स्वभावस्य तयोः कुतो विपर्यासः । ^३येन कदाचिद् वनतृणादयो भवन्ति, कदाचिद् नेति यतो विपर्यासः स ईश्वर इत्युक्तम् ॥ ९२ ॥

न केवलं महाभूतानामेव स्वभावस्य विपर्यासो दृश्यते । यावत् प्राणिनामपि यतः — ‘प्रवृत्तिः’ इत्यादि ।

प्रवृत्तिः प्राणिनां सौख्ये न च दुःखे कदाचन ।

सर्वे एव हि प्रेक्षावन्तो ^४हितसाधने दृष्टेऽदृष्टे वा कर्मणि प्रवर्तन्ते इति ^५तत्स्वभावा एव सिद्धाः । ते कदाचिदक्षक्रीडाब्रह्महत्यादि ^६ष्वप्यहितसाधनेषु प्रवर्तमाना दृश्यन्ते इति ^७सः स्वभाव-
^८विपर्यासस्तेषां नाहेतुकः । यस्तस्य हेतुः स ईश्वरः ^९इति । यदाहुः ^{१०}—

“ईश्वरप्रेरितो गच्छेत् ^{११}स्वर्गं वा श्वभ्रमेव वा ।” इति ॥

ननु किमत्र कारणान्तरेण ईश्वराख्येन कल्पितेनेति । ^{१२}कर्मैव धर्माधर्मात्मकं ^{१३}भुभयवादिसिद्धमत्र कारणं भविष्यतीति । ^{१४}तदपि न । यतः — ‘कर्मणश्चापि’ इत्यादि ।

कर्मणश्चाप्यचैतन्यात्प्राधान्यं नेष्यते मुने ॥९३॥

सत्यम् । कर्म विद्यते एव । तस्य तु अस्मै पुरुषायानेन साधनेन ^{१५}इयन्तं ^{१६}कालमेवं फल-

^१ यतो वायोर्न — मु, उ; गते वायोर्न — ऊ, ऋ.

^२ अद्रवात्मनो — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ वृणोत्पादानु० — आ.

^४ प्रवाहे — ई, उ.

^५ शमनलक्षणे — ऊ, ऋ.

^६ न तृणोत्पादानु० — अ, ऋ; वनतृणोत्पादानु० — आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^७ ‘येन’ इत्यारभ्य ‘विपर्यासः’ इत्यन्तं नास्ति — अ.

^८ इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ हि तत्साधने — ऐ.

^{१०} तत्स्वभावा एवासिद्धाः — ऊ; तत्स्वभाव एव सिद्धाः — ऋ; तत्स्वभावसिद्धाः — ऐ.

^{११} ष्वप्यहितान्यहितसाधनेषु — ऊ, ऋ; ष्वप्यभिहितसाधनेषु — ऐ.

^{१२} ‘सः’ इति नास्ति — अ.

^{१३} विपर्ययस्तेषां — ऊ, ऋ.

^{१४} इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१५} महाभारते ३. ३१. २८ उ०.

^{१६} कुलं वा श्वभ्रमेव वा — ऊ, ऋ; स्वर्गं वा स्वतामेव वा — ऐ; स्वर्गं नरकमेव च — मुद्रितमहाभारतपाठः ।

^{१७} ‘कर्मैव’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} भुभयथा सिद्धं — ऊ, ऋ.

^{१९} यदपि न — ई, उ.

^{२०} ‘इत्यन्तं कालमेवं फलमनेन’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२१} कालमद्येदं फलमनेन — आ, ई, उ, ए, ऐ.

मनेन फलान्तरेण सह पृथग् वा दास्यामीत्येवंविधसमस्तज्ञानशून्यत्वात् कृप्यादिकर्मण इव प्राधान्यं कर्तृत्वं न युक्तमिति, अवश्यमेवंविधज्ञानयुक्तेनात्र कर्त्रा भवितव्यमितीश्वरसिद्धिः ॥ ९३ ॥

ननु पिशाचादिपिता^१महान्तोऽष्टभेदो देवयोनिवर्गोऽत्र कर्ता विद्यते । किमीश्वरान्तरेणेति सांख्याः । यद्वाहुः^२ —

“अष्टविकल्पो दैवस्तैर्यग्योनश्च” पञ्चधा भवति ।

मानुषश्चैकविधः समासतो भौतिकः सर्गः ॥” इति ।

सौगता अपि^३ —

“काम”धातौ ‘प्राणिनोऽमी रूपाख्ये देवयोनयः ।

‘अरूपे वीतरागास्तु धातौ तिष्ठन्ति ते क्रमात् ॥”^४ इति ।

तदयुक्तम् । यतः — ‘इच्छाविधातिनः’ इत्यादिना ।

इच्छाविधातिनः सर्वे न च^५ मुक्ता दुःखवः ।

जगदेतत्सदा^६ यत्तमीश्वरस्य^७ महामुने ॥ ९४ ॥

^१न अस्माभिर्देवयोनयो नेप्यन्ते ! अध्वनि^{११}वक्ष्यमाणत्वात् । किं तु^{१२} इच्छा विधातो येषां ते तथाभूताः कर्मफल^{१३}भोक्तृत्वादस्मदादिवद् महाप्रलये चोपसंहारमाजः । यदुक्तं भवद्भिरपि^{१४} —

“ऊर्ध्वं सत्त्वविशालस्तमो^{१५} विशालश्च मूलतः सर्गः ।

मध्ये रजोविशालो ब्रह्मादि^{१६}स्तस्मपर्यन्तः ॥” इति ।

^{१७}ततः एतद् अपि देवयोन्यात्मकं जगत् स्वभावविपर्ययसंयोगाद्^{१८} ईश्वरायत्तमेवेति ॥ ९४ ॥

प्रकरणार्थोपसंहारः — ‘एवं हि परतन्त्रत्वाद्’ इत्यादि ।

एवं हि परतन्त्रत्वा^{१९}ज्जगतोऽस्याखिलस्य तु ।

प्रवृत्तिर्नेष्यते यस्मात्तस्मात्कर्ता महेश्वरः ॥ ९५ ॥

^१ कर्मणैव — ऐ.

^२ महान्तेऽष्टभेदे — ऊ, ऋ.

^३ अत्र ‘तत्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^४ सांख्यकां — ५३.

^५ स्तिर्यग्योनिश्च — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ आकरो न लभ्यते ।

^७ यातो — अ; यातौ — ए, ऐ.

^८ प्राणिनामी — अ.

^९ आरूप्ये — ऋ, ऐ.

^{१०} ‘इति तदयुक्तं’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{११} तृप्ता — मु, उ, ओ.

^{१२} युक्तमीश्वरस्य — उ.

^{१३} महात्मनः — ऊ, ऋ.

^{१४} ‘न’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१५} लक्ष्यं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; मतङ्गं विद्यां १७. १२६उ० — १३२पू०; २३. ६ उ० वृत्तौ ।

^{१६} ‘इच्छा’ इत्यत्र ‘स्थितीच्छया’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१७} भोक्तृत्वमस्मदादि० — अ.

^{१८} सांख्यकां — ५४.

^{१९} विशालस्तु — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} स्तस्मपर्यन्तः — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२१} तत एव योन्यात्मकं — अ; तत एतदेव देव० — ऊ, ऋ; तत एव तदपि देव० — ऐ.

^{२२} ईश्वरायत्तमिति — अ; ईश्वराय समेवेति — ऐ.

^{२३} ज्जगतश्चाखिलस्य — मु, उ, ओ.

‘प्रोक्ततयेन सर्वम्यैव जगतः स्वभाव’विपर्ययदर्शनाद्, अहेतोश्च देशकालप्रकृतितनियमायोग-
म्योक्तत्वात्, कर्मदीनां च ‘हेतुत्वामिद्वेख्यं हेत्वन्तरेण भवितव्यम् । योऽसौ हेतुः स ईश्वर
‘इतीश्वरसिद्धिः । तदिदमुक्तमनुभवस्तोत्रे गुरुभिः’ —

आहितास्मदुदयप्रतीरणा यद्विघातरहिता मरीचयः ।

‘एतदेव वयमात्मनोऽधिकं’^{१०}रूपमीश तव संगिरामहे ॥” इति ॥ १५ ॥

“यद्यस्ति भगवानीशः” इत्यादिना अनीश्वरवादिगीत^{११}दूषणानुसारेण पुनश्चोदकः —

मतङ्ग उवाच —

यद्यस्ति भगवानीशः कर्तृत्वे^{१२}संमतः सदा ।

जगतः परिपूर्णत्वाद्देविचित्र्याच्चापि^{१३}युज्यते ॥१६॥

‘रागद्वेषादिभिर्दोषै’^{१४}स्तस्मादीशोऽस्मदादिवत् ।

यदि एवं^{१५}जगतः^{१६}स्वभाव^{१७}विपर्यासभावादोषस्तदवस्थ एव । तत्कर्तुरीश्वरस्य परिपूर्णत्वेन
रागद्वेषादेः^{१८}अभावात् प्राणिनां^{१९}सुखदुःखादिभोगवैचित्र्यं न^{२०}प्राप्नोति । दृश्यते च तत् । ततो
वैचित्र्यात् नोऽपि रागद्वेषादिभिर्दोषैर्युज्यते । तस्माद् अस्मदादिवद्^{२१}अनीश्वरः प्रसज्यत इति ॥

अत्र सिद्धान्तः — ‘वैचित्र्यं जगतः’ इत्यादिना ।

परमेश्वर उवाच —

वैचित्र्यं जगतः प्रोक्तं स्वकर्मगुणभेदतः ॥१७॥

भवेदेष दोषः यदि ईश्वरहेतुकमेव^{२२}जगतां वैचित्र्यमेतत् सिद्धं स्यात् । तत् असिद्धम् । यतो
यस्य जगतः^{२३}जन्मवज्जन्तुचक्रस्य यत् स्वधर्माधर्मात्मकं कर्म, तस्य यो गुणः अग्निहोत्रब्रह्महत्यादि-

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. १२ उ०—१४.

^२ ‘जगतः’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^३ विपर्यासदर्शनात् — ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ६, २५ उ, २६ पू० वृत्तौ ।

^५ हेतुत्वासिद्धेख्यं — ऊ, ऋ; हेतुत्वासिद्धे-
नावश्यं — ऐ.

^६ इति सिद्धिः — अ.

^७ आकरो न लभ्यते ।

^८ दुभयप्रतीरणा — ऋ.

^९ एतदेव च यमात्मनो — आ, ई, उ; तदेव
वयमात्मनो — ऊ, ऋ.

^{१०} रूपमीशित्वं सं० — अ.

^{११} ०रूपणानुसारेण—अ; ०भूषणानुसारेण—आ.

^{१२} समता तदा — ऊ, ऋ.

^{१३} ०च्चाभि० — ऊ, ऋ.

^{१४} राजद्वेषादि० — मु.

^{१५} ०स्तस्मादेषो० — ऊ, ऋ.

^{१६} ‘जगतः’ इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१७} अत्र ‘स्वभावकर्तृत्वनिमित्तमीश्वरोऽभ्युपगम्यते ।

तदा जगतः समत्वमेकरूपता’ इत्यधिकम्
— ऊ, ऋ.

^{१८} विपर्यासाभावदोषः — ऊ, ऋ; विपर्यास-
भावादौषः — ए.

^{१९} ‘अभावात्’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{२०} ‘सुख’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} अत्र चशब्दोऽधिकः — ए.

^{२२} ‘अनीश्वरः’ इत्यत्र ‘ईश्वरः’ इति दृश्यते ऊ, ऋ.

^{२३} जगतः — ऋ.

^{२४} ‘यस्य जगतः’ इत्यस्य स्थाने ‘कर्मत एवास्य

जगतः’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} ‘जन्मवज्जन्तुचक्रस्य’ इत्यारभ्य ‘तज्जगतो’
इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

माधनवैचित्र्येण विचित्रस्वभावत्वं, तस्य भेदाद् वैचित्र्याद्वेनोः तज्जगतो वैचित्र्यं ^१सिद्धम् ॥१७॥

ननु कर्मणः शक्तिरूपत्वेन 'मायाया इव वैचित्र्यानुपपत्तिः । अत्रोच्यते — 'आधेयाधारभावेन' इत्यादि ।

आधेयाधारभावेन विभिन्नमुपचर्यते ।

अत एव मायावद् जगतः ^२कार्यकरणादेरत्यन्तविचित्रस्य प्रतिपुरुषम् ^३आधेयस्य आधारभावेन धारकतया उत्पादकत्वेन स्थितम् । ततो^४ विचित्रजगदुत्पादकस्वभावत्वाद्विचित्रमुपचारादुच्यते । न तु मुख्यतः । यदुक्तम्^५ —

“कर्मतश्च शरीराणि विषयाः करणानि च ।

भोगमसिद्धये भोक्तुर्भवन्ति न भवन्ति च ॥” इति ॥

ननु अन्यतरासिद्धोऽयं हेतुः, सांख्यैः पुंसः कर्मकर्तृत्वानभ्युपगमात् । तदयुक्तम् । ^६यतः — ‘कर्मकृत् पुरुषः’ इत्यादि ।

कर्मकृत् ^७पुरुषः प्रोक्तस्तद्विभागभुगेव सः ॥१८॥

^८यथा चैतत्तथा प्रतिपादितं ^९शून्यवादप्रतिक्षेपे^{१०} ॥ १८ ॥

^{११}‘क्व तर्हि ईश्वरः कर्तेति । अत्रोच्यते — ‘ईश्वरः’ इत्यादि ।

ईश्वरः सृष्टिसंहारे रक्षणे च ^{१२}प्रभुः स्मृतः ।

पुरुषैरनुष्ठितान्यपि कर्माणि तनुकरणभुवननिर्माणं विना न भोगाय तेषां ^{१३}पर्यवस्यन्तीति, ^{१४}तदनुसारेणैव तनुकरणभुवनात्मनो जगतः सृष्टिसंहारादिके प्रभुः कर्ता स्मृतः शक्तिपटले^{१५} प्रतिपादित इत्यर्थः । ततश्च पुंसां स्वकर्मानुसारेण सुखदुःखादि^{१६}भोगवैचित्र्यं ^{१७}सृजतः कुतस्तस्य राग-^{१८}द्वेषादिदोषयोगेन अनीश्वरताप्रसङ्ग इति ॥

^१ अत्र ‘एतत्’ इत्यधिकम् — ऊ.

^२ ‘मायाया’ इत्यारभ्य ‘अत एव’ इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ.

^३ तस्य करणादेः — ए.

^४ आख्यातस्य — अ.

^५ अत्र अपिशब्दोऽधिकः — अ.

^६ न मुख्यः । तदयुक्तम् — ऐ.

^७ स्वायम्भुवे — ३२. १३.

^८ कर्तृत्वाभ्युपगमात् — अ.

^९ ‘यतः’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} पुरुषः — मु.

^{११} तथा — अ, ऋ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० ६. २३ पृ, २८ वृत्तां ।

^{१३} प्रतिक्षेपेण — अ, ऐ.

^{१४} ‘क्व’ इत्यत्र ‘न’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} विभुः — मु.

^{१६} पर्यवस्यतीति — ऊ, ऋ.

^{१७} तदनुसरणेनैव — ई, उ.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० ४. ३२-४३ वृत्तां ।

^{१९} ‘भोग’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२०} सृजते कुतः — ऊ, ऋ.

^{२१} ०द्वेषादिति दोष० — ऐ.

नन्वेवं जगत्स्वभावविपर्ययस्यास्मिन् प्रकरणे^१, भोगमोक्षयोश्च पतिपदार्थप्रकरणे^२ हेतुत्वेन ईश्वरः सिद्धः। ^३जगद्धेतुत्वेन कुतोऽवगम्यते। ^४जगद्धेतुत्वेऽपि च कस्मादसौ महेश्वर उक्तः। ^५न तु दर्शनान्तरदृष्टो ब्रह्मविष्णवादिः, तस्यापि प्रधानपर्यन्तस्यैश्वर्यस्य तैस्त्वत्वेन विशेष^६हेतुत्वाभावात्। ^७जगच्च सृजतस्तस्य किमुपादानकारणं, ^८सहकारिकारणं वा^९। यदाहुः^{१०} —

“न ^{११}हि निःसाधनः कर्ता ^{१२}कश्चित्सृजति किंचन।” इति।

तदर्थमेतत् — ‘निमित्तकारणं त्वीशः’ इत्यादि।

निमित्तकारणं त्वीशो ह्युपादानं ^{१३}तु शक्तयः॥१९॥

^{१४}समवायि तथा माया कार्यमेतज्जगत्सदा।

ब्रह्मादेस्तावत्^{१५} ^{१६}तद्रूपत्वमसिद्धमेव, उपादानकारणत्वेन^{१७} ^{१८}तत्र श्रुतेः। यच्चोपादानकारणं तदचेतनमेव ^{१९}यथा मृदादि। ^{२०}यदि चोपादानकारणमीश्वरः स्यादचेतन एव स्यात्। न च^{२१} अचेतनः। तस्मान्नोपादानकारणम्। अपि तु घटादेः कुम्भकारादिवन्निमित्तकारणमेव ^{२२}सदेति स्वापिऽपि कर्तृत्वानुपसंहारादित्युक्तम्^{२३}। उपादीयते कार्यमिति उपादानं सहकारिण्यः शक्तयः शक्तिप्रकरणे^{२४} प्रतिपादिता ईशान्याद्याः। किं च ^{२५}समवेति स्वधर्मन्वयेन कार्यमिति, उपादानकारणमेव समवायिकारणमुच्यते। ^{२६}न तु परिणामपक्षे कार्यकाले कारणस्य नैयायिकादिगीतवद-

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. ११-१५ वृत्तौ।

^२ मतङ्ग० विद्या० ३. १२-१६ पू० वृत्तौ।

^३ जगतो हेतुत्वेन — ए.

^४ जगतो हेतुत्वे० — ए.

^५ ‘न तु’ इत्यत्र ‘ननु’ इति दृश्यते — अ, आ ई, उ, ए, ऐ.

^६ पर्यन्तस्तस्यैश्वर्यस्य — ऐ.

^७ हेतुत्वेऽभावात् — अ; हेतुभावात् — आ, ई, उ, ए; हेतुत्वेनाभावात् — ऊ, ऋ.

^८ जगत्तच्च — अ.

^९ ०दानं करणं — अ, ऐ; ०दानकरणं — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१०} ‘सहकारिकारणं’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} वाशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१२} श्लोकवा० संबन्धाक्षेपपरि० ५० उ०.

^{१३} च — श्लोकवार्तिकपाठः।

^{१४} कश्चित् — अ, ऐ.

^{१५} च — मु, ओ.

^{१६} समवायितया माया — ऊ, ऋ.

^{१७} ‘तावत्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१८} तद्रूपमसिद्ध० — ऊ.

^{१९} ०कारणत्वे — ऊ, ऋ.

^{२०} ततः — अ, ए.

^{२१} ‘यथा मृदादि’ इत्यस्य स्थाने ‘मृदादिवत्’ इति दृश्यते — अ; ‘मृदादीव’ इति दृश्यते — आ, ई, उ, ए.

^{२२} ‘यदि च’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२३} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} ‘सदेति’ इत्यत्र ‘सदपि’ इति दृश्यते — अ.

^{२५} मतङ्ग० विद्या० ६. ५२, ५३ वृत्तौ।

^{२६} मतङ्ग० विद्या० ४. ५ उ०, ६, १५ उ०, १६ पू० वृत्तौ।

^{२७} समवेति — ऊ, ऋ.

^{२८} ‘न तु’ इत्यत्र ‘ननु’ इति दृश्यते — ऐ.

^{२९} ०पक्षकार्यकाले — अ, ऊ, ऋ.

युतसिद्धत्वादिना समवायि^१कारणत्वमुपपद्यते^२ इत्युक्तं सत्कार्यवादे^३। सा^४ च माया 'मोहान्व-
याज्जगत इति वक्ष्यामो^५ मायाप्रकरणे। ननु प्रधानमेवात्र जगतः उपादानकारणमित्युक्तम्^६।
सत्यम्। तस्यापि च त्रिगुणात्मकत्वेन अचैतन्ये सत्यनेकत्वेन कारणपूर्वकत्वेन 'मायोपादानत्वं'
वक्ष्यतीत्यविरोधः। कार्यमेतज्जगत्^७ 'यदत्र मायाकार्यत्वेनोक्तं पृथिव्यादिकलाप्रान्तं तत्त्वं^८ 'तत्
सदैव कार्यम्, अवान्तरपरिणामेनापि परिणामादिति, न निःसाधनः। नापि ब्रह्मादीनामन्यतमः।
तेषां निमित्तकारणत्वाभ्युपगमेऽपि^९ 'मायाबोऽधिष्ठातृत्वेन परमेश्वरत्वासिद्धेः। ततश्च^{१०} 'यत् कार्यं
तत् कर्तृपूर्वकमेव, यथा घटादि^{११}। कार्यं चादृष्ट^{१२} 'कर्तृकं सर्वमेव^{१३} 'तनुकरणभुवनादिकं सत्तृण^{१४} 'वन-
स्पत्युदकं जगत्। तस्मात् तस्यापि कर्त्री भवितव्यमिति जगतोऽपि कर्तृपूर्वकत्वसिद्धेः कर्तुरीश्वरस्य
सिद्धिः। न^{१५} 'च कार्यत्वमसिद्धं^{१६} 'जगतः।^{१७} 'अत्रैव पृथिव्यादेः प्रधानोपादानत्वेनोक्तत्वात्, प्रधाना-
दिकलान्तस्य च मायोपादानत्वेन^{१८} 'वक्ष्यमाणत्वात्।^{१९} 'नाप्यदृष्टकर्तृकेषु पृथिवीपर्वतादिष्वत्यन्त-
वैलक्ष्यण्यात् तस्यासिद्धत्वं^{२०} 'चोदनीयम्। यदाह^{२१} —

“सिद्धं यादृगधिष्ठातृभावाभावानुवृत्तिमत्।

संनिवेशादि तद्युक्तं तस्माद्यदनुमीयते॥

वस्तु^{२२} 'भेदे प्रसिद्धस्य शब्दसाम्यादभेदिनः।

न^{२३} 'युक्तानुमितिः पाण्डु^{२४} 'द्रव्यादिव हुताशने॥” इति।

विशेष^{२५} 'स्याहेतुत्वात् कार्यमात्रस्यैव कर्तृमात्रेण धूममात्रस्य^{२६} 'वह्निमात्रेणैव, 'कृतकत्वमात्रस्य

^१ कारणमुप० — अ, आ.

^२ इत्युक्तं — ऊ, ऋ.

^३ मतङ्ग० विद्या० ६. ४६ उ०, ४७, ५४ वृत्तौ
सत्कार्यसिद्धिर्वर्ण्यते। तत्रायं विषयः स्पष्टतया
नोपलभ्यते।

^४ 'सा च माया' इत्यस्य स्थाने 'पिशाचमायेव'
इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^५ मोहान्वया० — ऊ, ऋ, ऐ.

^६ मतङ्ग० विद्या० ८. २-५ वृत्तौ।

^७ मतङ्ग० विद्या० ६. ४४ वृत्तौ।

^८ मायोपादानत्वमित्यविरोधः — अ; मायो-
पादानं वक्ष्यती० — आ.

^९ मतङ्ग० विद्या० ६. १०४ उ०; ८. ५५ उ०,
५६ पू०; १४. ९ उ०—१२ वृत्तौ।

^{१०} 'यदत्र' इत्यस्य स्थाने 'यत्र' इति दृश्यते —
अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} 'तत्' इति नास्ति — अ.

^{१२} मायातोऽयो० — ऋ.

^{१३} 'यत्' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१४} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{१५} पूर्वकं — ऊ.

^{१६} 'तनुकरण' इत्यत्र 'क्रमेण' इति दृश्यते —
आ, ऐ.

^{१७} वान० — ऊ, ऋ.

^{१८} चाकार्यत्व० — ऋ.

^{१९} 'जगतः' इत्यारभ्य 'तस्यासिद्धत्वं' इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ६. ४४ वृत्तौ।

^{२१} मतङ्ग० विद्या० ६. १०४ उ०; ८. ५५ उ०,
५६ पू० १४. ९ उ०—१२ वृत्तौ.

^{२२} 'नाप्यदृष्टकर्तृकेषु' इत्यस्य स्थाने 'नापि
दृष्टकर्तृकस्याकार्यत्वस्यात्र हेतुत्वाददृष्टकर्तृ-
केषु' इति दृश्यते — ऋ.

^{२३} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{२४} प्रमाणवार्तिके २. ११, १२.

^{२५} भेदप्रसिद्धस्य — अ, आ.

^{२६} शक्यानुमितिः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} द्रव्यादिवद्हुताशने — प्रमाणवार्तिकपाठः।

^{२८} 'स्याहेतुत्वात् — आ; 'स्य हेतुत्वात् —
ऐ.

^{२९} वह्निमात्रेणैव — आ, ऐ; वह्नेरेव — ऊ, ऋ.

^{३०} कृतकमात्रस्य — ऊ, ऋ.

अनित्यत्वेनैव^१ व्याप्तेः सिद्धत्वात्। अन्यथा महानसर्वतनो धूमस्य अग्निकार्यत्वसिद्धावपि पर्वता-
द्विर्वातनस्ततोऽन्यत्वाद् अग्निकार्यत्वामिद्वेः, घटगतस्य^२ कृतकत्वस्य अनित्यत्वसिद्धावपि शब्दसंबन्ध-
नोऽग्निद्वेः सर्वत्रासिद्धत्वस्य संभवात्^३ सर्वानुमानाभाव एव।^४ अथ तत्र धूम^५मात्रं बल्लिमात्रेण,
‘कृतकत्वमात्रं चानित्यत्वमात्रेण व्याप्तं सिद्धमिति’ नासिद्धतेत्युच्यते। तदिहापि कार्यमात्रं कर्तृ-
मात्रेण व्याप्तं सिद्धमिति कुतोऽसिद्धत्वदोषः। पाण्डुत्वादीनां तु^६ अवल्लिकार्येऽपि^७ ‘हिममक्कोलादी’
^८दर्शनात् तज्जन्य^९ विशेषासिद्धौ युक्तमेवागमकत्वम्। नाप्यनैकान्तिकः। सर्वस्य^{१०} अदृष्टकर्तृकस्य
कार्यस्य वनतृणादेरपि पक्षीकरणादित्युक्तम्।^{११} नन्वयं विरुद्धः। यदाहुः^{१२} —

“यथासिद्धे च दृष्टान्ते भवेद्वेतोर्विरुद्धता”^{१३}।

“अनीश्वरविनाश्यादिकर्तृकत्वं प्रसज्यते ॥” इति।

तदयुक्तम्। साध्य^{१४}विपर्ययव्याप्तो हि^{१५} हेतुर्विरुद्धः। न चायं^{१६} दृष्टान्तोऽनीश्वर^{१७}कर्तृत्वेन
व्याप्तः सिद्धः। कुम्भकारादेः^{१८} स्वकार्यसर्वज्ञसर्वकर्तृत्वसिद्धेः। तदेव^{१९} चेश्वरत्वम्। न हि
^{२०}तत्र तस्याज्ञत्वे, शक्तिवैकल्ये^{२१} वा कुम्भः ततोऽकुम्भकारादिव^{२२}, व्याध्याद्युप^{२३}हृतकुम्भ^{२४}कारादिव
वा भवेत्। नापि तस्य^{२५} विनाशित्वम्। आत्मनो^{२६} नित्यत्वेनैवोक्तत्वात्^{२७}। तस्यैव च^{२८} कर्तृ-
त्वात्। नापि धर्मस्वरूपविपरीतसाधनोऽयं विरुद्धः। यदाहुः^{२९} —

^१ अनित्यत्वेन — अ, आ, ई, उ, ए; अनित्य-
त्वेनैव — ऐ.

^२ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ ‘त्रासिद्धस्य — ऊ, ऋ.

^४ सर्वत्रानुमानाभाव एव — आ; सर्वानुमान-
भावनेव — ऊ, ऋ.

^५ कथं — अ.

^६ ‘मात्रवल्ली’ — आ.

^७ कृतकमात्रं चानित्यत्वम् — ऊ, ऋ.

^८ नासिद्धतोच्यते — ऐ.

^९ बल्लिकार्यत्वेऽपि — आ, ई, उ, ए.

^{१०} ‘हिममक्कोलादी’ इत्यत्र ‘हिमकालादावपि’
इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए; ‘मक्को-
लादी’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ; ‘मृत्तकपाला-
दावपि’ इति दृश्यते — ऐ.

^{११} तद्दर्शनाज्जन्यम् — अ.

^{१२} ‘विशेषसिद्धौ’ — अ, ई, उ.

^{१३} दृष्टकर्तृकस्य — ऊ, ऋ.

^{१४} नत्वयं — ऊ, ऋ.

^{१५} श्लोकावा० संबन्धाशेषपरि० ८०.

^{१६} यथादृष्टे च सिद्धान्ते — आ; यथा सिद्धे
न दृष्टान्ते — ऊ, ऋ; यदासिद्धे च दृष्टान्ते
— ऐ.

^{१७} ‘विरुद्धतः — ऐ.

^{१८} हानीश्वर० — ऐ.

^{१९} ‘विपर्यये हि — अ; ‘विपर्ययव्याप्त्या हि
— ऋ; ‘सिद्धाय व्याप्तो हि — ए;
‘विपर्ययव्याप्ते हि — ऐ.

^{२०} ‘हेतुः’ इति नास्ति — ऐ.

^{२१} दृष्टान्तोऽनीश्वर० — अ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२२} ‘कर्तृत्वेनाव्याप्तः — अ, आ; कर्तृकत्वेन
व्यापिनः — ऐ.

^{२३} सर्वकार्य० — ऐ.

^{२४} चेदीश्वरत्वम् — ऐ.

^{२५} तस्य तत्राज्ञत्वे — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२६} वा वस्तुतोऽकुम्भ० — आ, ई, उ.

^{२७} ‘कारादिवत् — ऐ.

^{२८} ‘हृतात्कुम्भ० — ऊ, ऋ.

^{२९} कारादिव व्यापारोऽपि तस्य — अ; कारा-
दिवद्वा भवेत् नापि तस्य — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३०} विनाशित्वम् — ऐ.

^{३१} नित्यत्वे वोक्तत्वात् — ऊ; नित्यत्वेनोक्त-
त्वात् — ऋ, ए, ऐ.

^{३२} मतङ्ग० विद्या० ६. ४ उ०, ५ वृत्तौ।

^{३३} कर्तृत्वं नापि — अ; कर्तृत्वे नापि — ऐ.

^{३४} आकरो न लभ्यते।

‘कार्यं’ शरीरयुक्तेन कर्त्रा व्याप्तं घटादि यत् ।

कार्यत्वात्तेन जगतः कर्ता देही प्रसज्यते ॥” इति ।

कार्यस्य शरीरव्यभिचारान् स्वदेहस्पन्दादिकार्येण देहान्तरपूर्वक[त्वं] मिद्धं यतः । नापि क्षणिकत्वाच्छरीरस्य पूर्वशरीरक्षणपक्षगापक्षया चलदवस्थशरीरक्षणान्तरक्षणान्तरजननादत्र तदव्यभिचारो वाच्यः । क्षणिकस्य निराकृतत्वादभ्युपगमविरुद्धत्वाच्च । अभ्युपगमे ह्यात्मनि कर्तृकत्वे चेश्वरपरीक्षाप्रस्तावः । तच्च क्षणिकत्वे नोपपद्यते यतः । अत एव

“अशरीरो ह्यधिष्ठाता नात्मा मुक्तात्मवद्भवेत् ।”

इत्येतदपि [न], “अनेनैव व्यभिचारात् । दृष्टान्ताश्चायं माधन्यममिमिद्धः । मुक्तात्मनां मर्वाधिष्ठातृत्वेनोक्तत्वात् । नापि धर्मविरोपविपरीतसाधनोऽयं विरुद्धः । यदाहुः^१ —

“संनिवेशादिमत्सर्वं बुद्धिमद्धेतुं यद्यपि ।

प्रसिद्धेः संनिवेशादेरेककारणता कुतः ॥

रथाद्यवयवा नानातक्ष^२निर्मापिता अपि ।

दृश्यन्ते जगति प्राय उपकार्योपकारकाः ॥” इति ।

यतो रथाद्यवयवानामनेक^३तक्षनिर्मितानामपि^४ एकस्थपतिबुद्ध्या विना^५ परस्पररोपकार्योपकारकभावेन एकरथादिद्रव्यास्मकत्वं नोपपद्यते एव । इहापि च जगतोऽस्य सर्वस्य

“कलोद्भूतवैतन्यो विद्यादशितगोचरः”

इत्यादि^६ “वक्ष्य”माणतत्त्वभावभूतमुचनात्मनः^७ परस्पररोपकारेणैव^८ सिद्धेः, धर्मिणो^९ विशेषाद् रथादेरिव एक^{१०}कर्तृकत्वमेव सिद्धयति । “न त्वनेक^{११}कर्तृकत्वमित्यविरोधः ।

नापि “अनीश्वरकर्तृकं जगत् कार्यत्वात्, घटादिवत्”^{१२} इत्यादिविरुद्धाध्ययिचार्याक्रान्तत्वात्, अहेतुरयमिति वाच्यम् । धूमादेरिव कार्य^{१३}हेतोरस्य वस्तुबल^{१४}प्रवृत्तत्वात् । न च वस्तुबल^{१५}प्रवृत्ते

^१ ‘कार्यं’ इत्यारभ्य ‘यदाहुः’ इत्यन्तं नास्ति —
अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^३ मतङ्ग० विद्या० ६. २३—४१ वृत्तौ ।

^४ श्लोकवार्तिके संबन्धाक्षेपपरि० ७८ उ०.

^५ अनेनैवमव्यभिचारं — ऊ, ऋ.

^६ विधिविवेके पृ. २१९, २२४.

^७ यद्यदि — ऋ.

^८ प्रसिद्धसं० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ रथाङ्गाद्यवयवा नानातक्षनिर्मिता अपि —
विधिविवेकपाठः ।

^{१०} निर्मिता अपि — ई, उ, ए.

^{११} तक्षकारनिर्मिता० — ऊ, ऋ; तक्षकनिर्मिता० — ऐ.

^{१२} एकस्य पतिबुद्ध्या — अ, एकस्थापितबुद्ध्या
ऊ, ऋ.

^{१३} परस्पररोपकारक० — अ,

^{१४} स्वायम्भुवे ३२. १० पृ०.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ८. १७—२० वृत्तौ ।

^{१६} ०माणावधिना तत्त्व० — ऊ, ऋ.

^{१७} परस्परेणैव — अ.

^{१८} सिद्धे धर्मिणः — ऊ.

^{१९} ‘विशेषाद्’ इत्यत्र ‘विशेषो’ इति दृश्यते —
ऊ, ऋ.

^{२०} ०कर्तृत्वमेव सिद्धयति — ऊ, ऋ; ०कर्तृत्वमेव
सिद्धयति — ऐ.

^{२१} ‘न तु’ इत्यत्र ‘ननु’ इति दृश्यते — अ.

^{२२} ०कर्तृत्वमि० — अ, आ, ई, उ, ऐ; ०कर्तृकमि०
— ऊ, ऋ.

^{२३} ‘इत्यादि’ इत्यत्र ‘विद्यादि’ इति दृश्यते —
अ.

^{२४} हेतुत्वेनास्य — ऊ, ऋ.

^{२५} ०प्रावृत्तत्वात् — अ, ऋ.

^{२६} प्रवृत्तेः — अ.

हेतौ^१ विरुद्धाव्यभिचारिणः संभवः । वस्तुनो रूपान्तराभावादिति^२ भवतामभ्युपगमः । अन्यथा पर्वतादावगम्यनुमानेऽपि “अत्र अपर्वतवर्ती^३ वृत्तिः धूमवत्वाद् महानसवद्” इति सर्वत्र विरुद्धा-
व्यभिचारिप्रतिप्रयोगावस्करस्य संभवाद् अनुमानाभावप्रसङ्ग इति । एवमादयोऽत्र हेतुदोषा विस्तेरेणास्माभिः “नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशे निराकृता इति तत एवावधार्याः ॥

अथ यदुक्तम् — “उपादानं तु शक्तयः” इत्येतदयुक्तम् । स्वशक्तिमात्रस्य सहकारित्वेन क्वचिदप्यसिद्धेरिति ।^४ “अत्रोच्यते — ‘यथा’ इत्यादि ।

यथार्करश्मयो दीप्ता निरपेक्षास्तपन्ति हि ॥१००॥

विकासाकुञ्चने^५ दृष्टे कुमुदेऽवम्बुजेषु ते^६ ।

शक्तीनां परमेशस्य स्वभावो ह्युपवर्णितः ॥१०१॥

तेनैवावसरप्राप्ते त्वं मुने प्रत्यवस्थितः ।

अर्कस्य रश्मयश्च तच्छक्तिस्वभावाः । ते^७ यथा^८ पद्मादिविकासादिकार्येषु^९ निरपेक्षाः तद्व-
च्छक्तयोऽपि निरपेक्षाः पुरुषेषु^{१०} बन्धमोक्षादिकार्यसंपादिकाः परस्परापेक्षयैव स्वभावसिद्धा^{११} इति पूर्वनीशान्वादिप्रतिपादनप्रकरणे^{१२} ऽस्माभिरुपवर्णितम् ।^{१३} येनैवमुपवर्णितं तेनैव हेतुना त्वमप्यत्र अवसरप्राप्ते —

अथ शक्तिसमूहस्य चरतोऽस्य जगत्पतेः ।”

इत्यादिना प्रत्यवस्थितः^{१४} प्रश्नाय प्रवृत्त इति ॥

^१ हेतौ विरुद्धा० — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^२ विरुद्धो व्यभि० — अ.

^३ भवतामभ्युप० — अ.

^४ वर्तिवृत्तिः — अ, ऐ.

^५ वृत्तिधूमाद्यत्र धूमस्तत्रापर्वतवर्तिवृत्तिर्महानस० — ऊ, ऋ.

^६ व्यभिचारिप्रयोगा० — ऊ, ऋ; व्यभिचार-
वृत्तिप्रयोगा० — ए; व्यभिचारिणं प्रति
प्रयोगा० — ऐ.

^७ द्वितीयकाण्डे श्लो० ९-१३ विवरणे ।

^८ मतङ्ग० विद्या० ६. ९९ उ०.

^९ मात्रसह० — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१०} तत्रोच्यते — ऐ.

^{११} दृष्टाः — ऊ, ऋ, ओ.

^{१२} च — ऊ, ऋ, ओ.

^{१३} वावसरे प्राप्ते — ओ.

^{१४} अर्कश्च — ऊ.

^{१५} ‘यथा’ इत्यारभ्य ‘स्वभावसिद्धाः’ इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने ‘यथा सहकार्यान्तरनिरपेक्षाः

स्वभावेनैव परस्परापेक्षात्मना कुमुदादिषु संकोचविकासादिकार्यमात्रपात्मना व्यापारेण विदधति, तथा यत्तदोक्तित्वमभिसंबन्धादीश्वरस्य शक्तीनां च सहकार्यान्तरनिरपेक्षाणां पुरुषेषु बन्धमोक्षादिकार्यसंपादकः परस्परापेक्षयैव स्वभावः सिद्धः’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१६} पद्मादिषु विकासादि० — आ, ई, उ, ऐ.

^{१७} निरपेक्षत्वात्तच्छक्तयो० — अ, ऐ; निरपेक्षा-
वन्त्यच्छक्तयो० — ए.

^{१८} ‘बन्ध’ इत्येतन्नास्ति — अ, ऐ.

^{१९} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ४. १-५०; ५. १, २
वृत्तौ ।

^{२१} तेनैवोप० — अ, ऐ; ‘येनैवोपवर्णित’ इत्ये-
तन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२२} मतङ्ग० विद्या० ६. १ पू०.

^{२३} प्रश्नायामिप्रवृत्त — ऊ, ऋ; प्रश्नाय प्रवर्तत — ए.

तदियता “^{११}पाश्यः पाशयिता पाशास्त्रयमेतत्”, “प्रवक्तव्यम्” इति प्रागुक्तादत्र मतङ्गमुनि-
प्रश्नसूत्रात् पाश्यपाशानामिव पाशयितुरपि स्वरूपं ^{१२}पतिपदार्थविचारोपभूतमुक्त्वा, अधुना पाशानां
प्रधानमलकर्ममायोपादानानामनेकविधानां प्रकरणान्तरेऽपि पाश्यपाशयितृप्रसङ्गेऽपि ^{१३}उक्तत्वाद्
विक्षिप्तानां संक्षेपेण स्वरूपं, ^{१४}प्रवृत्तिवैविध्यपाशान्तराणि चाभिधातुं शिष्टं प्रकरणम् — ‘सति
मायात्मके पुंसः’ इत्यादि ।

सति मायात्मके पुंसः संनिच्छते ^{१५}‘मलेऽपरे ॥१०२॥

^{१६}स्थूलः प्राधानिको ^{१७}बन्धः स च कर्मवशात्स्थितः ।

मायैव ^{१८}‘आत्मा कारणं यस्य तस्मिन्’ कलादिके बन्धे पुंसः प्रवृत्ते सति ^{१९}‘प्राधानिको बन्धः
स्थितः । नासति विज्ञानकेवलिनः तथा संनिच्छते’ ^{२०}परिपाकं प्राप्ते, ततः अपरे ^{२१}‘मायाव्यतिरिक्ते
मलाख्ये बन्धे सति । यदुक्तम् ^{२२}— “स चानादिमलावृतः” इति । तस्मिन् सति प्राधानिको
बन्धः स्थितः । न तु तस्मिन् असन्निच्छते, तदानीं तस्य दीक्षया क्षपणीयत्वात् । अत एव
अपरश्रुतेः ^{२३}‘मायात्मकाद् बन्धाद् अन्यो मलाख्यो बन्धः सिद्ध इति । ^{२४}‘एतच्च मायाप्रकरणेऽपि
^{२५}‘स्फुटयिष्यामः । मलस्यात्र रात्रिकृत्येऽप्यन्धकारस्येव सहकारिकारणत्वम् । ^{२६}‘न तु उपादानकार-
णता । मायाया एवोपादानकारणत्वात् । ततश्च मायामलवादिना योऽत्र हेतुस्ततः — “उपादा-
न” ^{२७}कारणात् ^{२८}‘कार्यस्योत्पत्तेर्न मायाव्यतिरिक्तो मल इति । सः अनित्यः शब्दः काकस्य ^{२९}‘काण्ण्याद्’
^{३०}‘इतिवद्व्यधिकरणासिद्ध एवेति । ^{३१}‘स तु प्राधानिको बन्धः तत्त्वभावभूतभुवनतात्मकः स्थूलः ।
मायीयस्य ^{३२}‘कलाद्यात्मनोऽवनि सूक्ष्मस्य ^{३३}‘वक्ष्यमाणत्वात् । स च कर्मवशात् स्थितः । न प्रकृति-
स्वभावात् ^{३४}। चशब्दाद् ^{३५}‘मायात्मकोऽपि ^{३६}‘कलादिको बन्धः कर्मवशात् स्थितः । एवं पाशानां
संक्षेप उक्तः ॥

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. २ पू०, ३ पू०.

^२ पतिपदार्थशेषमुक्त्वा — अ; पतिपदार्थविशेष-
भूतमुक्त्वा — आ.

^३ मतङ्ग० विद्या० २. १७ उ०, १८; ३. १० उ०
— १३; ५. ६ पू० वृत्तौ ।

^४ प्रवृत्तौ च वैचित्र्यं — ऊ, ऋ.

^५ परे मले — मु, उ.

^६ स्थूलप्राधानिको — ऊ, ऋ.

^७ बद्धः — ओ.

^८ आत्माकारेण यस्य — अ; आत्मकारणं यस्य
— ऋ.

^९ कालादिके — ऐ.

^{१०} ‘प्राधानिको बन्धः स्थितः नासति’ इत्ये-
तन्नास्ति — अ.

^{११} परिपाकमप्राप्ते — अ, ऊ, ऋ, ए.

^{१२} मायातो व्यति० — ऊ, ऋ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ६. ८१ पू०

^{१४} मलात्म० — ऊ, ऋ.

^{१५} तच्च — अ; अतश्च — ऊ, ऋ

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ८. १८ उ०, १९ वृत्तौ ।

^{१७} न कारणता — ऐ.

^{१८} कारणभावे कार्यानुत्पत्तेर्न — ऊ, ऋ.

^{१९} कार्यस्योत्पत्तेर्न — ए, ऐ.

^{२०} काण्ण्यादिवद्व्यधि० — ऊ, ऋ.

^{२१} इत्यधिकरणा० — अ.

^{२२} वस्तुप्राधानिको — अ; स च प्राधानिको
— ऊ, ऋ.

^{२३} कालाद्यात्मनो — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऐ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० ८. १७ वृत्तौ ।

^{२५} अत्र ‘इत्युक्तं’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ; ‘उक्तम्’
इत्यधिकम् — ऐ.

^{२६} चशब्दो — ऐ.

^{२७} अपिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२८} कलादिभुवनान्तः कर्म० — ऊ, ऋ; द्वि-
कलाभुवनान्तः कर्म० — ऐ.

अधुना पाशान्तरमुच्यते — ‘मोहो मदश्च’ इत्यादि ।

मोहो ‘मदश्च रागश्च विषादः शोष एव च ॥१०३॥

‘वैचित्र्यं चैव हर्षाख्यः सप्तैते सहजा मलाः ।

एते च सप्त सहजमलकार्यत्वात् सहजाः मलाः इति ‘वक्ष्यति मायातत्त्वप्रकरणे । प्रोक्तं च ‘श्रीमत्स्वायम्भुवे’ —

“अथानादिमलः पुंसां पशुत्वं परिकीर्तितम् ।”

इत्युक्त्वा, “‘तत्सम्भावशो’ज्जादिपाशावः पौरुषः ‘स्थितः ।” इति ॥

कथं तर्हि एषु ‘पाशत्वमिति’^{१०} । तत्रोच्यते — ‘सत्स्वेतेषु’ इत्यादि ।

सत्स्वेतेष्वपि ^{११}ये पाशा मायातः ^{१२}क्षरिताः कलाः ॥

^{१३}यथा मलकर्णमायाख्यपाशान्भवे सति मायातः कलादयः पाशाः प्रवृत्ताः, तथैव^{१४} एतेष्वपि सत्सु इत्येतेऽपि पाशा उच्यन्ते । न तु परमार्थतः एषां पाशत्वमित्यर्थः । कलाशब्देन ^{१५}चात्र ‘साहचर्याद् विद्यादिपृथिव्यन्ताः प्रतिपुरुषनियतास्तत्त्वमात्रा उच्यन्ते । यदनन्तरमाह^{१६} — “तदु-
द्वलितवीर्योऽणुः” इति ^{१७}। ^{१८}एवं पाशान्तरमपि प्रतिपादितमलपाशानामेव प्रवृत्तिवैचित्र्यमुच्यते ॥

तदुद्वलितवीर्योऽणुर्भुङ्क्ते प्रकृतिजान्गुणान् ॥१०४॥

ताभिः मायातः समुत्पन्नाभिः ^{१९}कलादिभिः उद्वलितम् उतेजितं वीर्यं ज्ञानक्रियात्मकं यस्य ।
^{२०}यच्छ्रूयन्ते^{२१} —

“कलोद्वलितचैतन्यो विद्यादशितगोचरः ।” इत्यादि ।

मः अणुः आत्मा । प्रकृतिजान् इति प्रधानादधः कालाग्निभुवनं यावत् प्रधानं^{२२}लक्षणप्रकृतिजान् । प्रधानाद्दूर्ध्वं तु मायारूपप्रकृतिजान् । गुणान् इति भावभूतभुवनात्मकान् भुङ्क्ते इति ^{२३}प्रतिपद्यते ॥१०४॥

^१ मलश्च — ऊ, ऋ.

^२ वैचित्र्यमथ हर्षश्च — ऊ, ऋ; वैचित्र्यं हर्षणाख्यं च — ओ.

^३ मतङ्ग० विद्या० ८. ३२ उ०.

^४ ‘श्रीमत्’ इत्यत्र ‘श्री’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^५ स्वायम्भुवे — ३३. १ पू०, २ पू०.

^६ तत्सम्भाव० — आ, ई, उ, ए.

^७ ज्जादिः पाशावः — ऋ.

^८ स्मृतः — ऊ, ऋ.

^९ ‘पाशत्वं’ इत्यारभ्य ‘न तु परमार्थतः एषां’ इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{१०} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{११} ‘ये पाशाः’ इत्यस्य स्थाने ‘पाशेषु’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१२} क्षरिताः — ओ.

^{१३} यदा मलकर्मख्य० — ऊ, ऋ.

^{१४} एवकारो नास्ति — अ, ऊ, ऋ.

^{१५} चशब्दो नास्ति — ए.

^{१६} कलासाहचर्याद् — ऊ, ऋ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. १०४

^{१८} ‘इति’ इत्यस्य स्थाने ‘इत्यादि’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} ‘एवं’ इत्यारभ्य ‘वैचित्र्यमुच्यते’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} कलाभिः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२१} यच्छ्रूयन्ते — अ, ई, उ.

^{२२} स्वायम्भुवे — ३२. १० पू०.

^{२३} ०प्रकृतिलक्षणजान् — ऊ, ऋ.

^{२४} प्रतिपद्यते — आ, ई, उ, ए.

एवं पतिपदार्थे ^१‘एव प्रसङ्गतो विचारोपमपि निर्वर्त्य’, ^२‘व्याख्यातार्थोपसंहाराय, प्रकरणान्तर-
व्याख्येयोपक्रमाय’ च श्लोकः — ‘प्रोक्तः पुमान्’ इति ।

प्रोक्तः पुमानीश्वरचोदितो बलाद्

भुङ्क्ते गुणान्कर्मविपाकसंभवान् ।

तेभ्यो ^३‘वियोक्ता स शिवो हि शक्तिमान्

मन्त्रैर्महद्भिः शिवशक्तिसंभवैः ॥१०५॥

प्रोक्तः पुमान् इति अनेन चार्वाकसंगतप्रतिक्षेपोपसंहारः । ‘स च पुमान् मलयुक्तः । न तु सामान्यपक्ष-
वच्छुद्ध इति मलसिद्धेरुपसंहारः । स च ईश्वरचोदितः इति ईश्वरनिर्देशः । बलादिति ज्ञानक्रियात्मकान्
त्वसामर्थ्याद्विज्ञेः^४ । न तु मनःसंयोगादिनेति ^५“चित्तेदिचन् सहजो धर्मः” इत्यादिप्रोक्तभ्यामसंहारः ।
गुणानिति^६ गुणकार्याणि भुङ्क्ते । न तु परमाप्वादिकार्याणीत्यप्यत्रोक्तम्^७ । एतच्चोपलक्षणम् । यतो
गुणेभ्यः ऊर्ध्वं कलाभुवनं यावन्मायाकार्यमपि ^८‘भुङ्क्ते इत्युक्तम्’ । कर्मविपाकसंभवानिति यदुक्तम्^९ —
“भोगेष्वपि हि सामर्थ्यात् कर्मणाम्” इति । ^{१०}अथ व्याख्येयार्थोपक्रमः — तेभ्यः मलकर्ममायादिभ्यां
^{११}‘वन्वेभ्यः यो वियोजकः पुंसः स एव भगवान् योजन साधितः ।’ ^{१२}‘शक्तिमान् मन्त्रैर्महद्भिः
शुद्धविद्यावर्तिभिरणुभिः शिवैः शक्त्या समभिव्यक्तसामर्थ्यैः करणभूतैः, नान्यैः । यदुक्तम्’ —

“अन्ये प्राधानिका मन्त्रा ब्रह्मविष्णवादयोऽपराः ।” इत्यादि ।

एवं च विद्यातत्त्वस्य ^{१३}‘प्राक् शक्तिपदार्थत्वेन संगृहीततया वक्ष्यमाणस्योपक्रम इति सिद्धम् ॥१०५॥

^{१४}इति [श्री] ^{१५}‘मट्टनारायणकण्ठात्मजमट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ’ ^{१६}‘विद्यापादे

^{१७}‘पतिपदार्थविचारे प्रासङ्गिकं पुंशादेश्वरप्रकरणं [पठं] समाप्तम् ॥

षष्ठः पटलः

^१ एवं — आ.

^२ विचारसहितमभिनिर्वर्त्य — ऊ, ऋ.

^३ अत्र ‘अथ प्रकरणान्ते’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^४ व्याख्यातोप० — ऊ, ऋ.

^५ चशब्दो नास्ति — ऐ.

^६ वियुक्तास्य शिवो — ऊ; नियुक्तास्य शिवो — ऋ.

^७ इति तत्रानेत — ऊ, ऋ.

^८ ‘स च’ इत्यारभ्य ‘मलसिद्धेरुपसंहारः’ इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ ० क्रियात्मकस्व० — ए.

^{१०} अत्र ‘भुङ्क्ते जानाति’ इत्यधिकम् — ऊ,
ऋ; ‘भुङ्क्ते प्रकृतिजान्’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ६. ८१ पृ०.

^{१२} इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ६. ४४ वृत्तौ ।

^{१४} भुक्तं — अ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ६. १०४

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ६. ९० पृ०.

^{१७} अन्यथा — अ.

^{१८} ‘वन्वेभ्यः’ इत्येतन्नास्ति — अ; मलेभ्यः —
आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} एवं — ऐ.

^{२०} ‘शक्तिमान्’ इत्यत्र ‘सशक्तिकः’ इति दृश्यते
ऊ, ऋ.

^{२१} ० शक्तिभ्यामभिव्यक्त० — ऊ, ऋ.

^{२२} इदमर्थं ‘श्रीमद्रौरवेऽप्युक्तम्’ इति निर्दिश्य
४९, ५० तमपृष्ठयोर्मृगेन्द्रवृत्तिदीपिकायामुदा-
हृतम् । परं तु मुद्रितरौरवे नोपलभ्यते ।

^{२३} मतङ्ग० विद्या० २. १५. १६ पृ० वृत्तौ ।

^{२४} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२५} ‘मट्ट’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{२६} ‘विद्यापादे’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} ‘पतिपदार्थविचारे’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

सप्तमः पटलः

विद्यातत्त्वप्रकरणम्

अथ विद्याधिकारोऽयं न्यायप्राप्तोऽत्र वर्ण्यते ।

तदियता पतिपदार्थे प्रसङ्गतो विशिष्टविचारयुक्ते प्रतिपादिते च, ^१अनन्तरं विद्यायाः ^२परा-
परायाः, यदुक्तं ^३“श्रीमत्पौष्करे” —

“परा वागीश्वरी विद्या माया विद्यापरा स्मृता ।” इति ।

अधिक्रियते विचार्यतयानेन सा विद्येत्यधिकारः शक्त्याह्वयः^४ पदार्थः । तत्त्वद्वयसंग्रहात्म-
त्वेन पूर्वमेव ^५शक्त्याह्वयस्य पदार्थस्योक्तत्वात्^६ । अयं च न्यायप्राप्तः । यतः एष एव ^७प्राक्,
^८पतिपदार्थविचारानन्तरं ^९“विद्यामिदानीं शृणु विप्रमुख्य”^{१०} इत्युक्त्या वर्णयितुमुपक्रान्तोऽपि, ^{११}“ताव-
द्विद्यावधार्यताम्”^{१२} इत्यनेन प्रश्नेन मतङ्गमुनिना पुंपाशेश्वरविचारान्तं ^{१३}यावदवधारितो ^{१४}विज्ञातः ।
अधुना ^{१५}तु ^{१६}तद्विचारे कृते पति^{१७}पदार्थानन्तरमेष ^{१८}शक्त्याह्वयः पदार्थो वर्णयितुमुपक्रान्तत्वाद्
^{१९}वर्ण्यते इति पदार्थसंबन्धः । सौवस्तु पदपङ्क्तिपदेन ज्ञेयः । वाक्यात्मकस्तु^{२०} —

“न केवलं महेशाना विद्याश्चामितविक्रमाः ।”

“विद्यातत्त्वविधौ वाच्यास्तासामेव विभूतयः ।”

इत्याद्यनेकविधः । पादगतः, पाटलिकश्च पतिपदार्थप्रकरणे एव सर्वेषां ^{२१}दर्शितः^{२२} ॥

^१ ०प्राप्तोऽभिवर्ण्यते — ऊ, ऋ.

^२ वा — ई, उ.

^३ अनन्तविद्यायाः — अ.

^४ परम्परायाः — ए.

^५ श्रीपौष्करे — ऊ, ऋ.

^६ शतरत्नसंग्रहे २३ तमश्लोकव्याख्यायां ‘तदुक्तं
श्रीमत्पौष्करे’ इति निर्दिष्टार्थमिदमुदाहृतम् ।
परं तु मुद्रितपौष्करे नोपलभ्यते ।

^७ शक्यः — अ; शक्त्याह्वयः — ऊ, ऋ.

^८ तत्त्वद्वयं सं० — ऐ.

^९ ०संगृहीतात्मकत्वेन — अ; ०संग्रहात्मकत्वेन
— आ, ई, ऊ, ए, ऐ; संग्रहात्मनो न — ऋ.

^{१०} शक्त्या एव यस्य — अ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० २. १५, १६ पू० वृत्तौ ।

^{१२} ‘प्राक्’ इति नास्ति — ऋ.

^{१३} प्रकृतिपदार्थं० — ऊ, ऋ.

^{१४} ०विचारादनन्तरं — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ५. ७७ उ०.

^{१६} इत्युक्त्वा — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. ३. पू०.

^{१८} विद्या विचार्यताम् — ऊ, ऋ; विद्याव-
धारितम् — ए.

^{१९} यावदवधीरितो — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२०} अवज्ञातः — अ, आ, ई, उ, ऐ; जातः — ऊ, ऋ.

^{२१} तुशब्दो नास्ति — ए.

^{२२} तद्विचारकृते — आ.

^{२३} ०पदार्थादिनन्तरमेव — ऊ, ऋ; पदार्थान्तर-
मेष — ऐ.

^{२४} शक्त्या यः पदार्थो — अ; शक्त्याह्वयपदार्थो
— ऊ, ऋ; शक्त्याह्वयपदार्थो — ऐ.

^{२५} वर्ण्यन्त इति — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२६} मतङ्ग० विद्या० ५. १७ उ०, १८ उ०

^{२७} दर्शितम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ

^{२८} तृतीयप्रकरणोपक्रमे दर्शितः ।

^१एतत्संग्रहस्य ^२संगृह्यमाणद्वारेण वर्णयितुं शक्यत्वात् ^३शक्त्याह्वयपदार्थे पूर्व परा विद्या वर्ण्यते — ‘तस्य’ इत्यादि ।

तस्य पत्युरसोघात्मा शक्तिव्यूहोऽतिरस्कृतः ॥१॥

प्रवृत्तः सर्वदिवकेन ^४‘माहात्म्येनातिसर्पिणा ।

तेनोपोद्वलिताः सर्वे ^५शुद्धाध्वभुवनेश्वराः ॥२॥

रुद्राणवो महाभागा मन्त्राणां सप्तकोटयः ।

तस्य इत्थं पति^६पदार्थात्मना साधितस्य ^७परमेश्वरस्य ईशान्यादिकोऽयं शक्तिसमूहो विद्येश-
शक्तिसमूहवन्नान्येनाधिष्ठितो नित्यव्यापकलक्षणेन च ^८माहात्म्येन परोपकाराय प्रवृत्तः प्रागुक्तः^९ ।
तेन अभि^{१०}व्यक्तशक्तयः शुद्धविद्याभुवनेषु ^{११}‘ईश्वराः’^{१२} । न त्वनन्तशक्तिसमूहेन । प्रोक्तं च धी-
मत्किरणे^{१३} —

^{१४}“शुद्धेऽध्वनि शिवः कर्ता प्रोक्तोऽनन्तोऽसिते प्रभुः ।” इति ।

ते च मायागर्भाधिकारिरुद्रवद् अणुः आत्मा येषां शिवाद्भिन्ना एव अणव इत्यर्थः^{१५} । ^{१६}न
तु ^{१७}‘ब्रह्माङ्गादिवच्छक्तिपक्षे वर्तन्ते । ^{१८}‘रुद्रेभ्यश्च ^{१९}‘विशेषो महाभागाः इति; ^{२०}‘मायोर्ध्वमप्यधिकार-
भागित्वात् । ये ^{२१}‘चैते’ प्रोक्ताः, ते न विद्येशाः । तेषामतोऽप्यतिशयस्य प्रतिपादितत्वात् ।
यदुक्तम्^{२२} —

“तस्मिन्नेवेश्वरे तत्त्वे संस्थिताः परमेश्वराः ।” इति ।

अपि तु ता एता मन्त्राणां सप्तकोटयः इति ॥

कथं तर्हि ^{२३}‘एतेषां विद्यातत्त्व’^{२४}त्वमुच्यते — ‘विवेको यत्’ इत्यादि ।

विवेको यत्सुशुद्धानां मन्त्राणां सर्वतोमुखः ॥ ३॥

विवेकात्तत्त्वरूपेण विद्यातत्त्वमतः ^{२५}‘स्मृतम्’ ।

^१ तत्र संग्रहस्य — ऊ, ऋ.

^२ संग्रहीष्यमाणं — ऐ.

^३ शक्त्याह्वयः पदार्थो — आ; शक्त्याह्वात्पदा-
र्थात् — ऊ, ऋ.

^४ वक्ष्यते — ए.

^५ माहात्म्येनापिसर्पिणा — ऊ, ऋ.

^६ ०पदार्थात्मनः — ऊ, ऋ.

^७ परमेश्वरेशान्यादिको यः — ऊ, ऋ; पर-
मेश्वरस्य शान्त्यादिकोऽयं — ए.

^८ मतङ्ग० विद्या० ३. १८, १९ वृत्तौ ।

^९ ०व्यक्तिशक्तयः — ऐ.

^{१०} अधीशाः — ऐ.

^{११} अत्र ‘ते’ इत्यधिकम् — अ.

^{१२} किरणे विद्या० ३. २७ उ०.

^{१३} शुद्धाध्वनि — ऋ.

^{१४} ‘न तु’ इत्यत्र ‘ननु’ इति दृश्यते—अ, ऊ, ऋ.

^{१५} ब्रह्मादिवच्छक्ति० — आ, ई, उ; अङ्गब्रह्मा-
दिवच्छक्ति० — ऊ; अङ्गब्रह्मादिवच्छक्ति०
— ऋ; ब्रह्माङ्गवच्छक्ति० — ए; ब्रह्माङ्गा-
दीव शक्ति० — ऐ.

^{१६} अत्र ‘माया’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ,
ए, ऐ.

^{१७} विशेषमहाभागाः — ऐ.

^{१८} ‘मायोर्ध्व’ इत्यारभ्य ‘सप्तकोटय इति’ इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} चैनं — ऊ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ५. ५. पू०.

^{२१} ‘एतेषां’ इत्यत्र ‘एकं’ इति दृश्यते — ऊ,
ऋ; ‘एषां’ इति दृश्यते — ऐ

^{२२} ०त्वमित्युच्यते — ऊ, ऋ, ए.

^{२३} स्मृतः — ओ.

यद् यस्मान् तस्मिन् विद्यातत्त्वे स्थितानां ^१मन्त्राणां विवेकः सर्वतोमुखः सर्वज्ञत्वं भवति । शुद्धानामिति निवृत्ताशुद्धीनाम् । अतश्च समलानां विज्ञानां विज्ञानकेवलानां सतां मन्त्राणामप्यधिकार इति सिद्धम् । ^२अतो विवेकात् समानाद्वेतोः तेन मन्त्रस्वरूपेण सह तद् विद्यातत्त्वम् उच्यते । ^३तत्त्वदीक्षायां मन्त्रैः सह ^४एतत्तत्त्वं शीघ्रमित्यर्थः ॥

अथ किमेता विद्येशेभ्यः प्राग्, अनन्तरं वा उत्पन्नाः । ^५उच्यन्ते — ‘तस्मिन् याः’ इत्यादि ।

तस्मिन्याः ^६संस्थिता विद्याः ^७‘शिवसद्भावदायिकाः’ ॥४॥

^८नियुक्तास्ता महाभागाः ^९पाशविच्छित्ति^{१०}कारणम् ।

पशूनां ^{११}परमेशेन शुद्धसर्गादनन्तरम् ॥५॥

तस्मिन् विद्यातत्त्वे ^{१२}याः अवस्थिताः विद्याः मन्त्राणां सप्तकोटयः शिवकृताः ^{१३}पाशनिवृत्त्यर्थं शिवत्वाभिव्यक्तये च पशूनाम् ^{१४}उक्ताः ^{१५}‘ताः विद्येशसृष्टेः अनन्तरं नियुक्ताः सृष्टा इत्यर्थः ॥४-५॥

‘ततस्ताः’ इत्यादि ।

ततस्ताश्च ^{१६}स्ववीर्येण सर्वदुष्कृत^{१७}हारिणा ।

आशु संस्पर्शनादेव सृष्टिं कमलजन्मनः ॥६॥

संहृत्योपरताः सर्वा विरक्ताश्चातिकिल्बिषात् ।

सर्गात्पैतामहाद्विप्र जन्ममृत्युभयावहात् ॥७॥

ततः जन्मसमनन्तरम्, अत्यन्तपापाकुलामिमां पितामहकृतां पिण्डसृष्टिं ^{१८}‘मवलोक्य, एवं विरक्ताः — ‘तात्र अत्यन्तोपहृते मर्गे वयं ^{१९}भोग^{२०}पालनात्मकमधिकारमीश्वरादिष्टमपि कर्तुं क्षमाः’ इति ^{२१}निरूप्य, ^{२२}तथापि परमेश्वराज्ञावश्यकर्तव्येति ताः विद्याः स्ववीर्येणैव आचार्यान्तरप्रयोज्यतानपेक्षेण

^१‘मन्त्राणां’ इत्यारभ्य ‘अधिकार इति सिद्धम्’

इत्यन्तस्य स्थाने ‘मन्त्राणां शुद्धानामपि

विवेक इति सिद्धम्’ इति दृश्यते — अ, आ,

ई, उ, ए, ऐ.

^२ततः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३इत्युच्यते — ए.

^४तद्वदीक्षायां — ऐ.

^५‘एतत्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^६इत्युच्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७संस्थितास्ताश्च शिवः — उ.

^८ताश्च सद्भावः सु० पाठान्तरम्; शैव्य-

स्तद्भावः — ऊ, ऋ.

^९नियुक्तास्तु — सु, उ, ओ.

^{१०}कारणात् — ऊ, ऋ.

^{११}परमेशान० — ओ.

^{१२}या एता विद्याः — ऊ, ऋ.

^{१३}पाशविनि० — ऊ, ऋ.

^{१४}उक्तविद्येशः — ऐ.

^{१५}‘ताः’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ,

ऊ, ए.

^{१६}ततस्तास्तु — ऊ, ऋ.

^{१७}कारिणी — उ.

^{१८}मवलोक्यैव वि० — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१९}‘स्तोपसंहृते’ — ऊ, ऋ.

^{२०}अत्र ‘कथं’ इत्यधिकम् — ए.

^{२१}पालात्म० — ई, उ.

^{२२}निरूपितास्तथापि — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२३}अत्र ‘ताः’ इत्यधिकम् — ऐ.

ब्रह्ममृष्टिमेतां स्थूलशरीरं^१मंत्रद्वान्गून् आश्विति तत्कालमेव शक्तिपानेन^२संभृष्टां संहृत्येति विमोच्य, अनन्तरं^३तस्माद्व्यापाराद् उपरताः ॥६-३॥

‘ततोऽधिकारम्’ इत्यादि ।

ततोऽधिकारं निर्वर्त्य स्वभावेनैव ताः कलाः ।

प्रतिसंचरमापन्नास्तत्तेजः पारमेश्वरम् ॥८॥

‘प्रवेष्टुमुद्यताः’^४सद्यः कारणेन^५महात्मना ।

‘वारिता विनियोगार्थमनन्तेन शिवरेणात् ॥९॥

ततस्ताः प्रष्टुमारब्धाः कारणं मन्त्रनायकम् ।

भगवन्^६स्त्वयास्मभ्यमधिकारोऽतिदुष्करः ॥१०॥

‘प्राग्दत्तः स समस्तोऽयं सम्यङ् निर्वर्तितोऽधुना ।

गच्छामः स्वोचितं स्थानं किमर्थं^७विनिवार्यसे ॥११॥

ततोऽनन्तेन ताः^८‘प्रोक्ता विद्या’^९वेद्यार्थदायिकाः ।

भवत्यः स्वोचितं स्थानं प्रयान्त्वर्थेन शोभनाः ॥१२॥

मत्प्रीत्या विनियोगार्थं धार्यतामेकवासरम् ।

ततः स्वाचारवर्तिन्यो भर्तुराज्ञानु^{१०}पालिकाः ॥१३॥

स्थितास्त्वर्थेन सेनाया^{११}‘गताः शिष्टाः परस्वरम् ।

‘संप्रधार्य महावीर्या भर्तुः शासनतत्पराः ॥१४॥

ततः ताः^{१२}‘मन्त्ररूपाः’^{१३}कलाः विरक्ताः, ^{१४}‘सद्यः तं’^{१५}प्रागुक्तं^{१६}मीश्वराज्ञानुरूपम् अधिकारं स्वशक्त्यैव^{१७}निर्वर्त्य, प्रति^{१८}संचरस्याधिकारं^{१९}प्रतिनिवृत्यात्मनो^{२०}हेतुत्वान् प्रति^{२१}संचरं^{२२}परमेश्वराभ्यर्थनानुरूपं

^१ ०संबन्धानामगूनां तत्कालमेव — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ संभृष्टां — अ, ऐ; संस्पृष्ट्वा — आ; संभृष्टं — ऊ, ऋ.

^३ अस्माद्व्या० — ऐ.

^४ विवेष्टुमुद्य० — मु, उ.

^५ सत्यः — मु, उ, ओ.

^६ महात्मनाम् — ऊ, ऋ.

^७ धारिता — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ ०स्त्वया मह्यमधि० — मु, उ.

^९ प्रागुक्तः — मु, उ, ओ.

^{१०} विनिवारिताः — ऊ.

^{११} प्रीत्या — मु, उ, ओ.

^{१२} वेदार्थदायिकाः — मु; विद्यार्थदायिकाः—उ. पाठान्तरम्

^{१३} ०पालिताः — ऊ; पालकाः — ओ.

^{१४} गतास्त्विष्टाः — ऊ, ऋ.

^{१५} संप्रधाय — ऋ.

^{१६} मन्त्ररूपाः — ऋ.

^{१७} अत्र ‘विद्याः’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} सत्यस्तं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; सत्यस्तं — ऋ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० ५. १७ उ०, १८ वृत्तौ ।

^{२०} ०मीश्वराज्ञारूप० — ऋ.

^{२१} निर्वर्त्याप्रति० — ऊ, ऋ.

^{२२} ०संचारस्याधि० — ए.

^{२३} प्रवृत्तिनिवृत्यात्मनो — ऊ, ऋ.

^{२४} ०संचारं — ए.

^{२५} परमेश्वरार्थना० — ऊ, ऋ.

प्राप्ताः । यतस्तत्प्रसादं विना तासामपि च परां मुक्तिं प्रवेष्टुमसामर्थ्यमिति । तास्तथाभूताः सत्यः परमेश्वरचोदितेनानन्तेशेन^१ अधिकारार्थमेव वृताः ।

ततस्ताभिरनन्तेशः पृष्टः — “भगवन् अत्यन्तकुत्सितोऽपि अयम् अधिकारोऽस्माभिः पाशच्छेद-
शिवत्वव्यक्त्यात्मकत्वेन समस्तः एव ईश्वरादिष्टत्वात् कृतः । अधुना मोक्षाधिष्ठानप्रवृत्ताः ।
तत् किमर्थं वयं वारिताः” इति ।

ततोऽनन्तेशः प्रत्युवाच — “भवतीषु मध्याद् याः प्रकृष्टतर^{१३} मलपरिपाकयुक्तत्वात् शोभनाः,
ताः परमेश्वराज्ञयैव मोक्षं यान्तु । यास्तु तद्विपरीतत्वाद् अधिकाराभिलाषिण्यस्ता महाप्रलयं
यावत्तिष्ठन्तु” इति ।

“सर्वभूतसुखप्रदो हि पतिः । स कथं^{१४} मस्मदादीन् अनभिमते विषये प्रवर्तयति^{१५} इत्युपश्रुत्य,
परस्परं कस्याः कुत्र रतिरिति संमन्थ्य, याः स्वाचारवर्तिन्यः अधिकारकामाः, ताः सप्तकोटिसंख्या-
याः सेनायाः अधेन स्थिताः । गताः शिष्टाः इति अतोऽन्यार्थेन या महावीर्याः परमुक्तिमाजः,
ताः भर्तुः शासनपराः मुक्तिं गताः इति ॥ ८-१४॥

‘तासां भुवनविन्यासम्’ इत्यादि ।

तासां भुवनविन्यासं कृतवान्परमेश्वरः ।

नानातन्त्रविचित्राणि दिव्याचारगुणानि तु ॥ १५॥

भवानां सहस्राणि मन्त्राणामभितौजसाम् ।

तासाम् अधिकारार्थं स्थितानां विद्यानाम्, अशुद्धभोगपरिहारार्थमत्रैवाध्वनि विद्यातत्त्वे भुवन-
विन्यासं कृतवान् परमेश्वरः । प्रतिभुवनं च नानाशोभायुक्तानां भवनानां गृहाणां सहस्राणि
मन्त्राणां तत्परिवारात्मनां सहस्राणि तद्वाचकाक्षररूपाणां कृतवान् परमेश्वरः ॥

अथ कियन्ति तत्र तासां भुवनानि भगवता निमित्तानीत्युच्यते — ‘विद्यानामधिपः’ इत्यादि ।

^१ प्राप्तः — ऋ.

^२ न — ऊ, ऋ.

^३ प्रवेष्टुं सामर्थ्यं — ऊ, ऋ.

^४ नानान्तेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ वृताः — ऊ.

^६ ‘अयम्’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^७ पशूनामेव—अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; समस्तमेव—ऊ.

^८ मोक्षानुष्ठानं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^९ ‘वयं’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} वारिताः — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{११} भगवतीषु — ऐ.

^{१२} तीव्रतरं — ऐ.

^{१३} मलपाकं — आ, ए.

^{१४} मस्मदादीनामनभिः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१६} सेवनेन स्थिताः — ऊ, ऋ.

^{१७} अन्येनानेन या — ऊ; अनेनार्थेन या — ऋ.

^{१८} ‘या’ इत्यत्र ‘माया’ इति वर्तते — अ.

^{१९} भर्तृशासनं — ऐ.

^{२०} शासनपरां — अ, आ, ए, ऐ; शासनात्परां — ऊ, ऋ.

^{२१} ‘भुवनानां’ इति सर्वासु मातृकासु मुद्रित-
पुस्तके च दृश्यते । वृत्त्यनुसारेण ‘भवनानां’
इति पाठः संपादितः ।

^{२२} अधिकारार्थस्थितानां — अ; अधिकारार्थं
वृत्तानां—ऊ, ऋ; अधिकारार्थममृतानां—ऐ.

^{२३} ‘प्रतिभुवनं’ इत्यारभ्य ‘परमेश्वरः’ इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} आह — ऊ, ऋ.

विद्यानामधिपः श्रीमान् यत्रासौ मन्त्रनायकः ॥१६॥
स्थितवान् स्वेन वीर्येण शिरश्चामिततेजसा ।
दिव्यं ब्रह्म^१शिरो नाम्ना रुद्राणो च यशस्विनी ॥१७॥
पुरुषुतश्च दीप्तात्मा रक्षाकर्मणि^२पेशलः ।
अस्त्र^३मप्यतितेजस्कं यत्तत्पाशुपतं महत् ॥१८॥
छेदने भेदने दाहे रक्षणे च सुपेशलम् ।

प्रथमं तावद्विद्याङ्गानां^४ पञ्चानां सृष्टिक्रमेण पञ्चैव^५ भुवनानि । अत एवात्र विद्याङ्गाना-
मणुपक्षस्यैव^६ मुख्यत्वाद् न^७ शिवाङ्गब्रह्माणामिव सकलीकरणे प्रयोगः ॥ ^८यद्वक्ष्यति क्रिया-
पादे^९ —

“^{१०}भक्त्या संपूज्य यत्नात्तु ब्रह्माङ्गसहितं शिवम् ।
चन्द्रनादीनि गायत्र्या स्नानकर्म च कारयेत्” ॥ इति ।

^{११}किंतु आसने एव । यद्वक्ष्यति तत्रैव^{१२} —

“विद्यातत्त्वमयीं तस्य कणिकां^{१३} तु विचिन्तयेत् ।
^{१४}मन्त्राणि केसराणि स्युर्विद्यायां ये प्रतिष्ठिताः ॥” इति ।
संहितान्तरेषु ^{१५}तु शिवाङ्ग^{१६}ब्रह्मवद्विद्याङ्गानामपि^{१७} ^{१८}शिवतनुत्वमुक्तम् ॥

‘विद्या भानुमती’ इत्यादि ।

विद्या भानुमती ^{१९}नाम्ना भाभिरप्रतिमा तु सा ॥१९॥
ततोऽन्यापि महाभागा ^{२०}रौद्री रौद्रेण कर्मणा ।

^१ तेजसः — मु, उ, ओ .

^२ शिखो — ओ.

^३ नाम — ऊ, ऋ.

^४ पाटलः — मु.

^५ मप्यथ तेजादयं — मु, उ०; मप्यति-
तेजादयं — ओ.

^६ तावत्कृतानां — मु.

^७ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऋ.

^८ मपक्ष एव — अ, आ, ई, उ.

^९ अत्र हिशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{१०} मकरणप्रयोगः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} ‘यद्वक्ष्यति क्रियापादे’ इत्यारभ्य ‘किं तु आसने
एव’ इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१२} मतङ्ग० क्रिया० अर्चनाप्रकरणे श्लो० ३१.

^{१३} स्मृत्वा संपूजयित्वा तु — टि. २१, १८६
मातृकापाठः; प्रीत्या संपूजयित्वा तु —
टि. ६७८ मातृकापाठः; प्रीत्या तं पूजयित्वा

तु — टि. ६७९ मातृकापाठः

^{१४} किं च — ए, ऐ.

^{१५} मतङ्ग० क्रिया० अर्चनाप्रकरणे श्लो. ४३
उ०, ४४ पू०.

^{१६} परिचिन्तयेत् — टि. २१, १८६, ६७८, ६७९
मातृकापाठः ।

^{१७} मन्त्राश्च — टि. २१, १८६, ६७८, ६७९.
मातृकापाठः ।

^{१८} तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१९} ब्रह्मविद्याङ्गानामपि — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} अत्र “सकलीकरणेन विनियुक्तत्वादेभ्योऽ-
न्यत्वे न शाक्तत्वमिति । (सार्थत्वमिति
— ऋ) यदुक्तं श्रीमत्पौष्करे—‘ब्रह्ममिः सकली-
कुर्याद्विद्याङ्गैः परतः शिवम्’ (शिवः — ऋ)
इत्यविरोधः ॥” इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{२१} ‘शिवतनुत्वमुक्तम्’ इत्येतन्नास्ति — ऊ.

^{२२} नाम — मु, उ, ऊ.

^{२३} रौद्री — ऊ, ऋ.

विश्वा च काली कापाली ^१विद्यान्यापि महोदया ॥२०॥
 मुखोदयान्या विख्याता तथा वज्रीति कीर्तिता ।
 अष्टाचेता यशस्विन्यो विद्येशानां महात्मनाम् ॥२१॥
 क्रीडनार्थं विलासिन्यः पशूनां ^२पाशमोचिकाः ।

^३ततः अनन्तरम् अनन्तादि^४विद्येश्वरराजीनाम् अष्टौ क्रमेण भुवनानि ॥

‘अघोरो घोरः’ इत्यादि ।

अघोरो घोरनामा च तथा घोरतरोऽपरः ॥२२॥
 अघोरश्चातिघोरश्च ^५‘मुघोरश्चातिदीर्यवान्’ ।
 महाघोरो विघोरश्च ^६रुद्रास्त्वेते महाबलाः ॥२३॥

ततोऽनन्तरमघोरादीनाम^७ष्टानां विद्यारुद्राणामष्टौ ‘क्रमेण भुवनानि । एवमत्र एकविंशति-
 भुवनानि भुवनदीक्षायां शोध्यन्ति । तत्त्वदीक्षायां ^८‘त्वेकमेव विद्यातत्त्वमित्युक्तम्’^९ ॥ २२-२३ ॥

अथ यदुक्तं भोगे^{१०}‘तत्त्वनिरूपणायां बिन्दुस्वरूपोपसंहारे’^{११}‘योनिः स्यादक्षराणाम्’ इति । तद्
 बिन्दुकार्यस्य विद्या^{१२}‘तत्त्वस्याप्यक्षर्यो नित्वाद् बोद्धव्यम् । न तु साक्षात्तस्येत्युच्यते — ‘शिव-
 स्याङ्गानि’ इति ।

शिवस्याङ्गानि ^{१३}‘हान्तानि संनिवृष्टानि नित्यशः ।
 ब्रह्माणी चैव नाथस्य यैर्निबद्धा तनुः शिवा ॥२४॥
 तान्यत्रापररूपेण नियुक्तानि महात्मना ।
^{१४}‘ब्रह्माण्यङ्गानि यानि स्युस्तानि सादाख्यगोचरे ॥२५॥
 तथाप्यनुग्रहार्थं तु तत्त्वे विद्याह्वये मुने ।
 द्रष्टव्यान्यधिकारेण तेषां नामान्यमूनि तु ॥२६॥
 सर्वात्मा हृदयं मुख्यं मुशिवाख्यं शिरः प्रभोः ।
 ज्वालनीति ^{१५}‘शिखा ज्ञेया कवचं पिङ्गलं महत् ॥२७॥

^१ विद्या चान्यमहो० — ऊ; विद्या चान्या
 महो० — ऋ.

^२ पाशमोचकाः — ओ.

^३ ‘ततः’ इत्यारभ्य ‘भुवनानि’ इत्यन्तं नास्ति
 — ऊ.

^४ विद्येश्वराणामष्टौ — ऐ.

^५ ‘मुघोरश्चाति०’ — ऊ, ऋ.

^६ रुद्रा ह्येते — ऊ, ऋ.

^७ ‘अष्टानां’ इत्येतन्नास्ति — ऋ.

^८ कनिष्ठेन — ऐ.

^९ ‘त्वेकमेव’ इत्यस्य स्थाने ‘तत्त्वमेकमेव’ इति

दृश्यते — अ, आ, ई, उ; एकमेव — ए;
 त्वैकमेव — ऐ.

^{१०} ‘इत्युक्तम्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए,
 ऐ; मतङ्ग० विद्या० ७. ३. उ०, ४. पू०
 वृत्तौ ।

^{११} ‘तत्त्वे निरूपणायां’ — आ, ई, उ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० ३. ३५ पू०.

^{१३} ‘तत्त्वस्याप्य-
 परयोनि०’ — ऐ.

^{१४} सान्तानि — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१५} ब्राह्माण्यङ्गानि — उ.

^{१६} शिवो — ऊ, ऋ.

शिवास्त्रं ^१च ^२महादीप्तमग्निज्वालाकुलं ^३परम् ।
 एते मन्त्राः समाख्याताः प्राधान्येन शिवात्मकाः ॥२८॥
^४ईशानं ^५प्रथमं ब्रह्म ^६द्वितीयं पुरुषात्मकम् ।
 तृतीयमप्यधोराख्यं ^७वामदेवं तुरीयकम् ॥२९॥
 पञ्चमं ^८सद्य इत्युक्तं ब्रह्म सर्वार्थसाधकम् ।
 प्राधान्येन स्थिता ^९ह्येते विद्या मन्त्राश्च सुव्रत ॥३०॥

शिवाङ्गब्रह्मणां शिव^{१०}मूर्तित्वे सति शक्तिरूपत्वेन उक्तत्वाद्^{११} वस्तुतः सदाशिवपदे एव स्थितिः ।
 अत्र तु विद्यातत्त्वात्मनि ^{१२}अपररूपेण ^{१३}अधिकारिणां जपादि^{१४}सिद्धये भगवतैव नियुक्तानि । ततो-
 ऽङ्गब्रह्माणि ^{१५}वाचकान्युत्पादितानीति ^{१६}विद्यातत्त्वमेव अक्षरयोनिरिति ॥२४-३०॥

एवं ^{१७}व्योमव्याप्यादेरप्यक्षरजातस्येत्युच्यते —

एकाशीतिपदा देवी या सा शक्तिः शिवात्मिका ।
 शाक्तौ विनिर्गता पूर्वं स्थानं तस्यास्तदात्मकम् ॥३१॥
 लये च शिवतत्त्वाख्यं ^{१८}व्यक्तौ बिन्दात्मकं ^{१९}परम् ।
^{२०}भोगः सदाशिवस्थाने ईश्वराख्ये च ^{२१}शासनम् ॥३२॥
 विद्यातत्त्वे^{२२}ऽधिकारोऽस्या ^{२३}योनिर्ज्ञेया सदैव हि ।
^{२४}अस्यामेव स्थिता ^{२५}मन्त्रा विद्याश्च विविधा मुने ॥३३॥
 इयं तावन्महाशक्तिः शिवस्य परमात्मनः ।

^१ तु — ऊ, ऋ.

^२ महादीप्तमग्नि ज्वालातुरं — मु, उ; महातेजं
 ह्यग्निज्वालाकुलं — ऊ, ऋ.

^३ महत् — ऊ, ऋ.

^४ ईशानः — मु, ऊ, ऋ.

^५ परमं — ओ.

^६ ततस्तत्पुरुषा० — मु, उ, ओ.

^७ वामदेवात्मकं ततः — मु, ओ; वामदेवात्मकं
 महत् — ऊ, ऋ.

^८ सत्यमित्युक्तं — मु, उ.

^९ ह्येता — मु, उ, ओ.

^{१०} ०मूर्तिमत्त्वे — ए.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ३. ३५ वृत्तौ ।

^{१२} 'अपररूपेण' इत्यस्य स्थाने 'अपरेण' इति
 दृश्यते — ऊ.

^{१३} 'अधिकारिणां' इत्यारभ्य 'ततोऽङ्गब्रह्माणि'

इत्यन्तं नास्ति — ऊ.

^{१४} ०सिद्धयो — अ, ऋ.

^{१५} 'वाचकानि' इत्यत्र 'तद्वाचकात्मानि' इति
 दृश्यते — ऊ.

^{१६} अविद्यातत्त्वमेव — ऋ.

^{१७} व्योमव्याप्यक्षर० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ;
 व्योमव्याप्यादेरव्याप्यादेरक्षर० — ऊ; व्यो-
 मव्याप्यादेरव्याप्यादेरप्यक्षर० — ऋ.

^{१८} व्यक्तं विद्याह्वयं पदम् — ऊ, ऋ.

^{१९} परः — ओ.

^{२०} भोग्यः सदाशिवे स्थाने — ऊ, ऋ.

^{२१} शासने — ऊ, ऋ, ओ.

^{२२} ०ऽधिकारः स्याद्योनि० — मु, उ.

^{२३} योनिर्ज्ञेयः — ऊ, ऋ.

^{२४} तस्यामेव — ऊ, ऋ.

^{२५} मन्त्रास्ता विद्या विविधा — ऊ, ऋ.

या व्योम^१व्याप्याद्यक्षरसंहतिः सा परिग्रहवर्तिनी शक्तिः। शिवस्य ^२आत्मा^३ शरीरम्, अभि-
^४व्यक्ति^५स्थानत्वात्। आत्मनां भौवनशरीरवत्। ^६तत्राभिव्यक्तो भगवान् पुंसामर्थसाधको
 भवतीति। ^७तस्याश्च लयभोगाधिकारपदप्राप्तिहेतुत्वादत्र लयभोगाधिकारसंबन्ध उक्तः। न तु
 मन्त्राक्षराणामपि सयोनित्वान्मायीयानामक्षराणामिवाचेतनत्वेन ^८स्वाभाविको ^९लयभोगाधि-
 संयोग इति। ^{१०}तथा विद्यातत्त्वे अधिकारो जन्म ^{११}अस्याः। योनिरिति ^{१२}योनित्वमस्या ^{१३}व्योम-
 व्याप्याद्यक्षर^{१४}संहतेरेव सर्वमन्त्राणामुद्भारादिति वक्ष्यति क्रियापादे^{१५} — “प्राक् पदं ^{१६}प्रणवस्तस्याः”
 इत्यादिना ॥

एतच्छ्रुत्वा मतङ्गमुनिः —

एवमुक्ते ^{१७}ततोऽर्थेऽस्मिन् मतङ्गः पृष्टवान्मुनिः ॥३४॥

तत्त्वधर्मेण विद्याख्यं विद्यानां संनिवेशतः।

प्रसिद्धं सर्वतन्त्रेषु विशेषेण निगद्यताम् ॥३५॥

एवं तत्त्वधर्मेण मन्त्राक्षराणां मन्त्राणां च भुवनानां ^{१८}च ^{१९}योनितया ^{२०}विद्याख्यं तत्त्वं विद्यानां
^{२१}संनिवेशतः भुवनधर्मेण ^{२२}च ^{२३}अत्रोक्तत्वात् प्रसिद्धम्; निश्चितमित्यर्थः। अधुना ^{२४}सर्वाणि च तानि
 तन्त्यन्ते अधिक्रियन्ते इति तन्त्राणि; ^{२५}प्रागुक्तार्थहीनचतुष्कोटिसंख्यातानि^{२६} मन्त्रात्मकानि वस्तुनि,
 तेषु ^{२७}सर्वतन्त्रेषु विशेषेण यथा स्थितं तद् ^{२८}विद्याख्यं तत्त्वं तथा निगद्यताम् इति। न तु “प्रसिद्धं

^१ व्याप्याक्षरसहितपरिग्रह० — अ, आ, ई, उ,
 ए; व्याप्याक्षरपरिग्रह० — ऐ.

^२ आत्मशरीरम् — अ.

^३ व्यक्त० — अ, आ.

^४ स्थानत्वात्मनां शोभनशरीर० — ऊ, ऋ.

^५ तत्राप्यभिव्यक्तो — ई, उ, ए; तत्र ह्यभि-
 व्यक्ते — ऊ; तत्र ह्यभिव्यक्तो — ऋ;
 अत्राभिव्यक्तो — ऐ.

^६ तस्यां च — अ; अस्याश्च — ऊ, ऋ.

^७ तात्त्विको — ऊ, ऋ.

^८ ‘लय’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^९ ङकारसंग इति — आ, ई, उ; ङकारयोग
 इति — ऊ, ऋ.

^{१०} तत्तथा — ए.

^{११} यस्य योनिरिति — अ; स्याद्योनिरिति —
 आ, ऐ; अस्या योनेरिति — ऊ, ऋ; अर्थस्य
 योनिरिति — ए.

^{१२} योनित्वं तस्या — ऊ, ऋ.

^{१३} योनिव्याप्याक्षर० — ऊ; योनिव्याप्याद्य-
 क्षर० — ऋ.

^{१४} संहतेनेव — अ; संगतेरेव — आ; संहते-
 रिव — ऊ, ऋ.

^{१५} मतङ्ग० क्रिया० दीक्षापटले श्लो० ५८. पू०.

^{१६} प्रणवं तस्याः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१७} तथार्थेऽस्मिन् — मु, उ.

^{१८} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१९} योनित्वतया — ऊ, ऋ.

^{२०} विद्याख्यतत्त्वं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{२१} संनिवेशेन — ऐ.

^{२२} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२३} ‘अत्रोक्तत्वात्’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई,
 उ, ए, ऐ.

^{२४} अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} सर्वाण्येतानि — अ; सर्वाण्येतानि — आ,
 ई, उ, ए, ऐ.

^{२६} प्रागुक्तार्थचतुर्थकोटि० — ऊ, ऋ.

^{२७} अत्र ‘मन्त्राः’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{२८} ‘सर्वतन्त्रेषु’ इत्यत्र ‘सर्वेषु’ इति दृश्यते —
 अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२९} विद्याख्यतत्त्वं — आ, ई, उ, ए, ऐ.

सर्वतन्त्रेषु^१ इति व्याख्येयम्; असंभवात् । न हि पशुतन्त्रेषु एवमत्रोक्तं विद्यातत्त्वं^२ तत्त्वधर्मेण भुवनधर्मेण वा क्वचिदपि प्रसिद्धम् । सिद्धान्ततन्त्रेषु प्रसिद्धमपि^३ मतङ्गमुने-
स्तेषु 'ज्ञानाभावस्योक्तत्वाद'प्रसिद्धं चैवेति^४ ॥३४-३५॥

अत्र सिद्धान्तः — 'ततः प्रोवाच' इत्यादि ।

ततः प्रोवाच भगवांस्त्र्यम्बकः पार्वतीपतिः ।

परमेश्वर उवाच —

विद्या वेदनशीलत्वात्सामान्येयम्^५

'विदन्ति अनया मन्त्राः सर्वमर्थजातं^६ मायात्मिकयेव मायागर्भाधिकारिण^७ इति विद्या ।
^८ततश्च ^९मन्त्राणामपि ^{१०}कार्य^{११}करणयोगे हेतुः सा विद्या सामान्यरूपा^{१२} सिद्धाप्येवम् इयं
^{१३}विशेषेण प्रतिपत्तव्येत्यध्याहारः । न च ^{१४}मन्त्रेश्वरादिभिर्व्यभिचारः । ^{१५}तेषामपि ^{१६}कार्य-
करणादेरुक्तत्वादिति^{१७} ॥

अत्र पराशङ्कापरिहारः — 'न जातुचित्' इत्यादि ।

"न जातुचित् ॥३६॥

^{१८}सामान्यापि प्रवक्तव्या वेद्यार्थप्रतिपादिका ।

^{१९}शुद्धेऽध्वनि ^{२०}विवेको यः साधकानां महात्मनाम् ॥३७॥

निर्विकल्पशिवत्वे ^{२१}तु स धर्मस्तात्त्विको मतः ।

^१ अत्र अपिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए.

^२ व्याख्येयसंभवात् — अ, ऊ, ऋ.

^३ तु — अ.

^४ त्वधर्मेण — आ; तावद्धर्मेण — ए.

^५ अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ मतङ्ग० विद्या० १. ५ वृत्तौ ।

^७ ०सिद्धमेवेति — ऊ, ऋ.

^८ इतिशब्दो नास्ति — अ.

^९ वेद्यन्तेऽनया मन्त्राः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} अमायात्मिके माया० — अ, ऋ; मायात्मिके-
माया० — आ; मायात्मिके माया० — ए;
मायात्मिक एव माया० — ऐ.

^{११} इवेति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१२} तत्त्वमन्त्राणामपि — ए.

^{१३} मन्त्रा अपि — ऊ, ऋ.

^{१४} अत्र 'कारणयोगिनः समलत्वे सत्यधिकारि-
त्वात् मायागर्भाधिकारिवदिति तेषां' इत्य-
धिकम् — ऊ, ऋ.

^{१५} ०कारणयोगे हेतुः — अ, आ, ई, उ, ए;

०कारणहेतुः — ऊ, ऋ; ०कारणयोगहेतुः —
ऐ.

^{१६} सामान्या — ऊ, ऋ.

^{१७} सिद्धाप्येवमियं — आ; सिद्ध्याप्येवमियं
— ई, उ.

^{१८} विशेषे प्रति० — अ.

^{१९} महेश्वरादिभिः — ए.

^{२०} 'तेषामपि' इत्यारभ्य 'पराशङ्कापरिहारः'
इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२१} कार्यकारणादेः — अ, ए, ऐ.

^{२२} मतङ्ग० विद्या० ४. ५३. उ० वृत्तौ; ५.
६३०, ७ वृत्तौ च ।

^{२३} सामान्यात्मापि वक्तव्या — ओ.

^{२४} शुद्धाध्वनि — ओ.

^{२५} विवेकोऽयं — ऊ, ऋ.

^{२६} निर्विकल्पः शिवत्वेऽपि — ऊ; निर्विकल्प-
शिवत्वेऽपि — ऋ.

न चैतद्वक्तव्यं यथा प्राग् मन्त्राक्षरं भुवनयोनित्वेनोक्ताया विद्याया इयमन्यैवेति । यात्र मन्त्राणां कार्यकरणादिजननद्वारेण वेद्यार्थदायिकेत्युक्ता । यतः शुद्धेऽध्वनि अवस्थिता ये, कार्यं साधयन्तीति साधकाः मन्त्राः तेषाम्, अभिव्यक्तदृक्क्रियात्मकत्वेऽपि यो विवेकः मायागर्भाधिका-
रिणामिव सर्वजत्वाद्यात्मकः प्रागुक्तः मन्त्राणां कार्यकरणादिभिर्न विद्यात्मकैर्दर्शनं भुवनैरपि क्रियते
इति, वर्णभुवनैः सहास्य कार्यकरणादेरपि तेन तत्त्वधर्मेण शुद्धविवेकात्मनान्वितत्वादेकैव शुद्ध-
विद्या कारणं सिद्धयति । न त्वन्येति ॥

किं च — 'न केवलम्' इत्यादि ।

न केवलं तत्त्वधर्मो मन्त्राणाममितौजसाम् ॥३८॥

भुक्तिमुक्तिप्रदा मन्त्रास्तर्पिताः सम्यग्ध्वरे ।

जप्ताश्च विधिवद्विप्र कामभेदेन साधकैः ॥३९॥

ददात्यभिमताभोगान्नात्र कार्या विचारणा ।

न केवलं मन्त्राणाम् एवायं विवेकात्मकः तत्त्वधर्मः अक्षरभुवनशरीरजननेन विद्याहेतुकः
प्रागुक्तः । यावत् तर्पणादिकर्मभिराराधितैर्मन्त्रैः अत्र विद्यात्मनि येभ्यः साधकेभ्यो भोगा दीयन्ते
तेषामपीति, न कार्या विचारणा । अतश्च वास्तवादत्र शरीरभुवनादेर्दीक्षायां वास्तवान्येव
संयोजनादीनि कर्माणि । न तु कल्पितानीति सिद्धम् ॥

अत्र मतङ्गमुनिः, भोगमोक्षप्रदत्वमुक्तं मन्त्राणामसंभावयन् विद्यातत्त्वहेतूनां प्रागुक्तानामाश्र-
यासिद्धत्वमिति मीमांसकच्छायाया चोदयति — 'मन्त्रो नाम' इत्यादि ।

^१ नैव चैतद्वक्तव्यं — ऊ, ऋ.

^२ मतङ्गं विद्यां ७. ३ उ०-२३ वृत्तौ ।

^३ भुवनत्वेनोक्ताया — ऊ, ऋ.

^४ विद्या इयम् — अ.

^५ अन्यैव या मन्त्राणां — ऊ, ऋ; अन्यथेति
यात्र — ए.

^६ मायादिकारिणामिव — ऊ, ऋ.

^७ मतङ्गं विद्यां ७. ३. उ०, ४ पू० वृत्तौ;
प्रागुक्तसर्वकार्यं — ऐ.

^८ सर्वकार्यं — अ, आ, ई, उ.

^९ रिवविद्यां — अ, ऋ.

^{१०} क्रियन्ते — आ, ई, उ.

^{११} कार्यकरणादेरपि — अ, आ, ऊ, ऋ, ए.

^{१२} तत्त्वत्वं — ऊ, ऋ.

^{१३} कात्मना अद्वैतत्वां — अ; कात्मना
अद्वैतत्वां — आ, ई, उ, ऐ; कात्मना
अचित्त्वां — ए.

^{१४} विद्यानाममितौजसाम् — ऊ, ऋ.

^{१५} मन्त्रास्तर्पिताः — मु, उ, ओ.

^{१६} ददात्यभिः — मु, उ.

^{१७} एवेयं — अ.

^{१८} कात्मकतत्त्वत्वं — अ.

^{१९} जनने — ऊ, ऋ.

^{२०} मतङ्गं विद्यां ७. २४-३०.

^{२१} अत्र नशब्दोऽधिकः — अ, ई, उ.

^{२२} ततश्च — ऊ, ऋ.

^{२३} भुवनशरीरादेर्दीक्षायां — ए.

^{२४} भुवनादिदीक्षायां — ऊ; भुवनादिदीक्षया
ऋ; भुवनादेर्दीक्षया — ऐ.

^{२५} अत्र 'अत्र' इत्येतदधिकम् — ऊ, ऋ.

^{२६} तत्त्वे हेतूनां — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} मतङ्गं विद्यां ७. ३० — ५, २४-३४
पू०, ३६-४० पू० वृत्तौ ।

^{२८} यासिद्धत्वादिति — ए; यासिद्धेनेति — ऐ.

मतङ्ग उवाच —

मन्त्रो^१ नाम जगन्नाथ वर्णानां रचना स्फुटा ॥४०॥

स च शब्द इति ख्यातो^२ विषयोऽम्बरकारणम् ।

इन्द्रियं च^३ तमेवाहुर्भुनयः शास्त्रवित्तमाः ॥४१॥

तेन यः साध्यते मोक्षः स मोक्षः कीदृशो भवेत् ।

यदि हि शब्दव्यतिरिक्ताः आत्मविशेषाः^४ एव मन्त्राः स्युः, परिदृश्यमानाक्षरव्यतिरिक्तानि च^५ मन्त्राकाराण्यक्षराणि । ततश्च^६ तच्छरीरभुवनानां तद्वर्णानां च या योनिस्तद् विद्यातत्त्वं सिद्धं स्यात् । यावता शब्द एव मन्त्रः मिद्धः । स च आकाशवायुप्रभवः । यदाहुः^७ —

“आकाशवायुप्रभवः शरीरान् समुच्चरन्वक्त्रमुपैति नादः ।

स्थानान्तरेषु प्रविभज्यमानो^८ वर्णत्वमागच्छति यः स शब्दः ।” इति ।

^९ततो^{१०}नुभूय^{११}माननादविशिष्टादस्माच्छब्दात् कुतो भोगः^{१२} मोक्षप्रदत्वसिद्धिः ॥

^{१३}तत्रोत्तरम् — ‘वाच्यवाचकभेदोऽयम्’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

वाच्यवाचकभेदोऽयं सुप्रसिद्धो महामुने ॥४२॥

मोक्षार्थं^{१४} सुनियुक्तानां वाच्यानां कारणेच्छया ।

नियुक्ता वाचकत्वेन वर्णाः शास्त्रे शिवोदये ॥४३॥

श्रुतौ —^{१५} “रौद्रं चरुं निर्वपेत् प्रजाकामः”, “विष्णुरुषांशु यष्टव्यः”, “ब्रह्मणे ब्राह्मणं^{१६} मालभते । इत्यादि^{१७} नानाविधविभक्त्यन्वयदर्शनान्न शब्दो मन्त्रः । अपि तु^{१८} तद्वाच्योऽन्य एव । शब्दस्तु तद्वाचकत्वान्मन्त्र इति प्रसिद्धो यथा सामान्यशास्त्रेषु, तद्वदिहापि

^१ नाथ — ओ.

^२ स्फुटम् — मु, उ; स्फुटः — ऊ, ओ.

^३ विषयो बन्धकारणम् — मु, उ, ऊ, ऋ.

^४ तदेत्याहुः — ऊ, ऋ.

^५ विशेषः — अ.

^६ ‘एव मन्त्राः स्युः’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^७ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ मन्त्राण्यक्षराणि — ऊ; मन्त्राक्षराणि — ऋ;

मन्त्राकाराक्षराणि — ए.

^९ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} तद्धर्मशरीरं — ऐ.

^{११} आकरो न लभ्यते ।

^{१२} वक्तृत्वं — ए.

^{१३} अतो — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} रूपसाध्यविशिष्टां — ऊ, ऋ.

^{१५} मानादविशिष्टात्तस्मात् — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१६} मोक्षदत्वसिद्धिः — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए;

मोक्षफलसिद्धिः — ऊ.

^{१७} अत्रोत्तरम् — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१८} संनियुक्तानां — ऊ, ऋ.

^{१९} तैत्तिरीयसंहिता २. २. १०. ३.

^{२०} मीमांसासूत्रे (१०. ८. ६३.) शावरभाष्ये

उदाहृतम्; ‘विष्णुः’ इत्यारभ्य ‘इत्यादि’

इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{२१} तै० ब्राह्मणे ३. ४. १.

^{२२} मालभेत — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२३} मानाविभक्त्यन्वयं — अ, आ, ई, उ, ए;

मानाविभक्त्यन्तत्वं दर्शनात् — ऐ.

^{२४} तद्वाच्य एव शब्दस्तु — ऊ, ऋ; तद्वाच्योऽन्यशब्दस्तु — ऐ.

^{२५} तद्वदितीहापि — आ, ई, उ, ए; एवमिहापि

— ऊ, ऋ; अयमिहापि — ऐ.

वाच्यानां मन्त्राणां ये वर्णाः 'वाचकाः' कारणेन नियुक्ताः, तेऽपि मन्त्रा उच्यन्ते । ततश्च 'वाच्यानां' दृक्क्रिययोरतिशयसिद्धेर्मुक्तिमुक्तिप्रदत्वसिद्धिः । अत एव च तेषां शरीर^{१०}भुवनादिना भवितव्यमिति, तस्य योनिर्विघातत्वम् । ^{११}"शुद्धेऽध्वनि शिवः कर्ता" इत्युक्तत्वात्, परमेश्वरकृतानां^{१२} वर्णानां 'न' मिथ्यातेति नाश्रयासिद्धत्वदोषः ॥४२-४३॥

यद्येवमीश्वरकृता वर्णाः, कथमेभ्यो भेदेन अस्मदादिभिर्नोप^{१३}लभ्यन्ते इति । ^{१०}अत्रोच्यते — 'अस्वतन्त्रम्' इत्यादि ।

अस्वतन्त्रं जगद्यस्मात् स्वतन्त्रः परमेश्वरः ।

^{११}तदीरिताः साधकानां ^{१२}विद्याः संनिहिता गिरि ॥४४॥

सर्वशक्तित्वेन प्रागीश्वरसिद्धौ^{१३} भगवतः प्रोक्तत्वात्, परमेश्वरकृता एव साधकानां शब्द^{१४}रूपाः ^{१५}"अर्थात्मिकाश्च" ^{१६}विद्याः संनिहिताः गिरि वाचीति । एतदुक्तं भवति — एतेष्वङ्गार^{१७}स्थानेषु यतोऽग्निकल्पास्ते वर्णाः ^{१८}"संनिहिताः", ततो भेदेन नोप^{१९}लभ्यन्ते । यतश्च ^{२०}अर्थरूपाः अपि विद्याः, ईश्वरचोदिताः एव गिरि ^{२१}वर्णात्मके संनिहिताः ^{२२}शरीरे इवात्मानः । ततः साधकानामुच्चारण-मात्रेणैव भोगभोगदा भवन्तीति । ॥४४॥

यस्त्वाह^{२३} —

^{२४}षण्मूलां षडधिष्ठानां षड्रन्ध्रां च षडत्ययाम् ।

^१ 'वाचकाः' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^२ व्याप्यानां — ई, उ.

^३ प्रदायकः स एव च — अ.

^४ भुवनादि भवि० — ई, उ.

^५ किरणे विद्या० ३. २७ उ० .

^६ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ .

^७ 'न मिथ्यातेति' इत्यत्र 'सिद्धीति' इति दृश्यते ऊ, ऋ.

^८ मिथ्यातेति — ए.

^९ लभ्यन्ते — ए.

^{१०} तत्रोच्यते — ऊ, ऋ.

^{११} तदीरिता — मु, उ.

^{१२} नित्यं संनिहिता — मु, उ, ओ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ३. १० उ० - १६ पू० ; ६. ९२-९५, ९९-१०२ पू० वृत्तौ ।

^{१४} 'रूपाः' इत्यत्र 'रूपाणां' इति दृश्यते — अ.

^{१५} अर्थात्मिकाश्च — अ ; अर्थात्मिकाश्च — ऋ.

^{१६} 'विद्याः' इत्यत्र 'नित्यं' इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{१७} स्थानीयेषु — ऊ, ऋ.

^{१८} सहिता — ऐ.

^{१९} लभ्यन्ते — ऊ ; लभ्यते — ऐ.

^{२०} आत्मरूपाः — ए.

^{२१} वर्णात्मनि — ऊ, ऋ.

^{२२} शरीररूपात्मनः — अ, आ ; शरीररूपात्मानः ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} वाक्यपदीये १. ११८ तमश्लोकटीकायामेतत्सदृशः श्लोक उपलभ्यते — "षड्द्वारां षडधिष्ठानां षट्प्रबोधां षडव्ययाम् । ते मृत्युमतिवर्तन्ते ये वै वाचमुपासते" इति ।

^{२४} 'षण्मूला' इत्यारभ्य 'जडामतिवर्तन्ते' इत्यन्तं ऊ, ऋ. कोशयोरधस्तनरीत्या पाठ उपलभ्यते स यथामातृकमत्र लिख्यते — 'षट्प्रकाराणि षट्स्वनां षडधिष्ठानां षट्प्रभावविकाराः ।

ते जडामतिवर्तन्ते ये वै वाचमुपासते ॥”

इत्यादिश्रुतेः, वागेव स्वतन्त्रत्वान्मन्त्रः^१ । “तत्किमीदृशविधानेनेति । तत्रोच्यते — ‘इन्द्रियाणाम्’ इत्यादि ।

इन्द्रियाणाम्चेतन्याद्वर्णानामप्यमूर्तता ।

मनोश्च परतन्त्रत्वात्साधकस्यापि शासने ॥४५॥

शक्त्यावेशात्ततः सिद्धो मन्त्राणां वाचि संनिधिः ।

वाक्शब्देनात्र^{११} यदि वागिन्द्रियमेव विवक्षितं^{१२} तदचेतनमिति वक्ष्यामः^{१३} । अथ तदुत्पाद्या वर्णाः, तेऽप्यविद्यमानमूर्तयः, उच्चारितप्रध्वंसितत्वेन सिद्धेः । अथ तदधिष्ठात्री देवता, सापि यदि सर्वज्ञत्वादिविधिभिर्वा^{१४} तदास्मत्पक्ष एव । अथ ततोऽन्या साप्यस्वतन्त्रत्वान्ना^{१५} मन्त्रः । अथ स्थूलशब्दहेतुरात्मन एवावस्थाविशेषः^{१६} कश्चिद् वागित्युच्यते । यदाहुः^{१७} —

“अविभागात् पश्यन्ती सर्वतः संहतक्रमा ।

स्वरूपज्योतिरेवान्तः सूक्ष्मा वागनपायिनी ॥

तस्यां दृष्टस्वरूपायामधिकारो निवर्तते ।

पुरुषे षोडशकले तामाहुरमृतां कलाम् ॥” इति ।

^१ सिद्धा — मु, उ, ओ.

^{१०} वाचि सान्निध्यता मनोः — मु, उ, ओ.

^{११} ‘अत्र’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} ‘तदचेतनमिति’ इत्यारभ्य ‘सिद्धेः’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १८. ९६ उ०, ९७ वृत्तौ इन्द्रियाणामचेतनत्वसूचनीपलभ्यते ।

^{१४} प्रध्वंसितेन न सिद्धेः — ऊ.

^{१५} तदा — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} ‘तद्’ इति नास्ति — ए.

^{१७} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ए.

^{१८} तदा तदस्मत्पक्ष — ऋ; तदस्मत्पक्ष — ऐ.

^{१९} सास्वतन्त्र० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} नकारो नास्ति — ए, ऐ.

^{२१} मन्त्राः — आ, ई, उ.

^{२२} काचिद् — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए.

^{२३} वाक्यपदीये १. १४४ टीकायामिमौ श्लोकौ दृश्येते; रत्नत्रये पृ० ३१, ६२

^{२४} अविभागा तु — ऐ.

^{२५} स्वरूपं ज्योति० — ऊ, ऋ.

^{२६} सैषा — वाक्यपदीयटीकापाठः ।

^{२७} ०स्वाप्यशासने — ऊ, उ०.

तानत्येत्यतिक्रामति, तेन व्ययावा स्वभाव-
वरणाभ्यासयोगा संयोगा दृष्टोपपादिका ।
पटप्रतिविदुरिति । पटप्रतिभालक्षणाः प्रबोधाः
यस्याः सेति । मनषण्ठानीन्द्रियाणि पटप्र-
विशिष्टे परता चेति प्रतिभा षड्विधा, षड-
व्ययात् ते स्मभ्युपतिवर्तन्ते इति ।

*स्वभाववरणाभ्यासयोगा इत्यारभ्य ‘पट-
प्रतिविदुः’ इत्यस्य ग्रन्थस्य सदृशत्वेन वाक्य
पदीयश्लोको लभ्यते — “स्वभाववरणाभ्या-
सयोगाद् दृष्टोपपादिताम् । विशिष्टोपगतां
चेति प्रतिभां षड्विधां विदुः” ॥ इति ।
वाक्यपदीये — २. १५२.

^१ जडमति० — आ; जडमति० — ई, उ;
कृत्यमति० — ऐ.

^२ च — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए; चैव —
ऐ.

^३ स्वातन्त्र्यत्वा० — आ.

^४ मन्त्राः — ए; मन्त्रस्य — ऐ.

^५ ‘तत्’ इति नास्ति — ए.

^६ अत्रोच्यते — ऐ.

^७ ०मप्यमूर्तितः — ऊ, ऋ.

^८ ०स्याप्यशासने — मु, उ०.

यद्येवं साधकात्मनोऽपि परतन्त्रत्वेनोक्तत्वात्^१ साप्यस्वतन्त्रैवेति न मन्त्रः । तस्मात् पर-
मेश्वरशक्तिसमावेशादेव^२ सिद्धौ मन्त्राणां वाचि संनिधिरित्यदोषः । यदाहुः^३ —

“इत्थं कृतगरुडतनुर्यत्कथयेत्तदेव मन्त्रपदम् ।” इति ।

शुक्लार्किका अपि^४ —

“येऽपि तन्त्रविदः केचिन्मन्त्रान्कांश्चन कुर्वन्ते ।

प्रभुप्रभावतस्तेषां तदुक्ता न्याय^५सिद्धयः ॥” इति ॥

अत्र^६ मतङ्गमुनिः — ‘वाच्यस्य’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

वाच्यस्य वस्तुनो यस्माद्वाचि सान्निध्यता भवेत् ॥४६॥

खड्गोच्चारेण जिह्वायाश्छेदः केन निवार्यते ।

^१वाच्यस्य वस्तुनो वाचि सान्निध्यं यदि तद्भवेत् । ततः सान्निध्यस्याविशेषात् क्षुरमोदक
^२शब्दोच्चारणेन मुखस्य पाटनपूरणे स्याताम् । ^३तस्य तद्वाच्यत्वाविशेषात् । न वाचि संनिधि-
मन्त्रत्वम् । अपि तु ^४शब्दविशेष एव कश्चिदिति ॥

अत्र सिद्धान्तः — ‘यस्य यत्र’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

यस्य यत्राधिकारोऽस्ति^७ चेतनस्य महामुने ॥४७॥

लोकेऽपि यो यदायत्तो^८ वाङ्मात्रेण स तत्र वै ।

आशु^९ सान्निध्यतामेति निश्चितेयं^{१०} मतिर्मम ॥४८॥

^{११}यस्य यत्रैव नियोगः पारमेशश्चिदात्मनो मन्त्रस्य, ^{१२}स तत्रैव संनिहितो भवति^{१३} । नान्यत्रा-

नास्ति — ऊ, ऋ.

^१मतङ्ग० विद्या० २. १७ उ०, १८ पू०.
वृत्तौ ।

^२सोऽप्यस्वतन्त्र एवेति — अ, आ, ई, उ, ऋ,
ए, ऐ.

^३सिद्धौ — ऊ; सिद्धे — ऐ.

^४वाचिसंनिधि० — ऊ; वापि संनिधि० — ऐ.

^५आकरो न लभ्यते ।

^६आकरो न लभ्यते ।

^७न तु प्रभाव० — ऊ, ऋ.

^८तदुक्तन्याय० — आ, ए; तदुक्तं न्याय० —
ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^९सिद्धये — आ, ई, उ, ए, ऐ; सिद्धितः —
ऊ, ऋ.

^{१०}‘मतङ्गमुनिः’ इत्यारभ्य ‘सान्निध्यं’ इत्यन्तं

^{११}वाच्यस्यास्य — ऐ.

^{१२}शब्दोच्चारणे मुखस्य — अ; शब्दोच्चारेण
मुखस्य — ऊ, ऋ.

^{१३}तस्माद्वाच्यत्वविशेषात् न वाच्यसंनिधिः —
ऊ, ऋ.

^{१४}शब्दाविशेष एव — आ.

^{१५}चैतन्यस्य — ऊ, ऋ.

^{१६}यदा दत्तो — ओ.

^{१७}यन्मात्रेण — मु, उ, ओ.

^{१८}सान्निध्यमायाति — ऊ, ऋ.

^{१९}मतिस्सदा — मु, उ, ऋ; मुनिस्सदा — ऊ,.

^{२०}‘यस्य’ इति नास्ति — अ, ए, ऐ.

^{२१}‘स’ इति नास्ति — अ, ए, ऐ.

^{२२}अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ.

न्येषाम्^१। यथा लोके विशिष्टादेव शब्दाद्विशिष्ट एव नियोज्यो नियोक्तुः संनिहिता भवतीति, कुतो वाच्यत्वाविशेषान्मन्त्रेभ्योऽन्येषां क्षुरमोदकादिशब्दानामपि प्रसङ्गः ॥४७-४८॥

यत्तूक्तं शब्दविशेष एव कश्चिन्मन्त्र इति। तदयुक्तम्। यतः — 'वागिन्द्रिये' इत्यादि।

वागिन्द्रिये^२ऽधिकारोऽस्मिन्वर्णानां दृश्यते यतः।

'मन्त्रस्वरूपेण'^३ तावच्छब्दानां शब्दान्तरेभ्यो विशेषो न दृश्यत एव। 'कारणे तु वागिन्द्रिये वर्णानाम् उत्पत्तावेव अधिकारः दृश्यते। सा च मर्देषामविशिष्टेति, न ततोऽपि विशेषः ॥

अथोच्यते 'शक्त्या विशेषो मण्यादीनामिव। यदाहुः^४ — 'अचिन्त्यो हि मणिमन्त्राग्रशीला प्रभावः।' इति। तदप्ययुक्तम्। यतः — 'वर्णोपोद्बलिनी' इत्यादि।

वर्णोपोद्बलिनी शक्तिः शक्त्याधाराश्च देवताः ॥४९॥

तस्मात्सं^५निहिताश्चापि समाधानबलान्विताः।

^६यत्र यत्र नियुज्यन्ते तत्र तत्र फलप्रदाः ॥५०॥

युक्तो मण्यादीनां^७ शक्तिभेदे^८ हेतुः, स्वरूपभेदात्। वर्णानां तु^९ 'तदभेदस्योक्तत्वात् केषांचिदेव पुरुषश्रेयोऽभिव्यञ्जिका शक्तिः, नान्येषामिति, न निमित्तान्तरं तदधिष्ठानं^{१०} विनावतिष्ठते इति, शक्तेराधारभूताः देवताः एव^{११} सिद्धयन्ति। यस्मात् स एव शब्दो लेखकाद्यसमाहितपुरुषप्रयुक्तोऽफल एव। समाहितप्रयुक्तस्तु सफलो दृश्यते। ततो न मण्यादीनामिव तस्याधिष्ठानं विना शक्तिसिद्धिरिति ॥४९-५०॥

^{१२}यदि त्वेतन्नाभ्युपगम्यते। तदा — 'बाह्येष्वपि' इत्यादि।

बाह्येष्वपि^{१३} हि लक्ष्येषु गन्धधूपस्रगादिभिः।

आराध्यमाना विधिवद्यथेप्सितफलप्रदाः ॥५१॥

^१ 'अन्येषाम्' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; अन्यो वा — ऊ.

^२ वाचकत्वविशेषाद् — ऊ, ऋ.

^३ ऽधिकारः स्याद्वर्णानां — ऊ, ऋ.

^४ अत्र 'विना' इत्यधिकम् — ऐ.

^५ तत्र स्वरूपेण — ऊ, ऋ; तन्त्रस्वरूपेण — ऐ.

^६ कारणे तु — ऐ.

^७ शक्त्यादिविशेषो — ऐ.

^८ मण्यादीनामपि — ऊ, ऋ.

^९ रत्नावल्यां द्वितीयेऽङ्के राजवाक्यम्. पृष्ठम् — ३९.

^{१०} अविचिन्त्यो — ऊ, ऋ.

^{११} ऽनिहिता वाचि — उ, ओ; ऽनिहिता वापि

— ऊ, ऋ.

^{१२} 'यत्र' इत्यारभ्य 'स्वरूपभेदात्' इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१३} शक्तिभेदो — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१४} हेतुस्वरूपं — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} तदा भेदं — ऊ, ऋ.

^{१६} पुरुषाश्रेयोऽभिव्यञ्जिका — ऊ, ऋ; पुरुषाश्रेयाभिव्यञ्जिका — ऐ.

^{१७} 'विनावतिष्ठते' इत्यारभ्य 'तस्याधिष्ठानं' इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} सिद्धयति — ऊ.

^{१९} यदित्येतन्नाभ्युप० — अ.

^{२०} च — ओ.

रूपरसादिष्वपि प्रतिमाद्याकार^१निविष्टेषु अचेतनत्वात् ^२चिद्वाह्येषु ^३सर्वेष्वाराधितेषु फलदर्श-
नान्मन्त्रत्वप्रसङ्गः । “अथ तत्र देवताधिष्ठानात् फलमित्युच्यते । तदितरत्रापि समानमिति ^४न
शब्दविशेषस्य ^५मन्त्रत्वमिद्विः ॥५१॥

किं च — ‘नित्यम्’ इत्यादि ।

नित्यं ^६शब्दात्मका मन्त्रा बिलघोत्पत्तिर्धर्मिणः ।

ईश्वराधिष्ठिताः सन्तो न च स्वेच्छाविधायिनः ॥५२॥

शब्दानां सदैवानित्यत्वेन पुरुष^७कर्तृकत्वसिद्धेः स्वातन्त्र्याभावाच्च मन्त्रत्वं प्रतिमादीनामिव ।
अपि तु ईश्वराधि^८ष्ठानादेवेति ॥५२॥

अतः ^९‘एवात्र जैमिनीय’^{१०}च्छायाक्षेपपरिहारः — ‘येषाम्’ इत्यादि ।

येषां स्वभावतः सिद्धो नित्यः शब्दोऽप्रयत्नतः ।

कर्तृत्वे नेश्वरः सिद्धो युक्तिस्तेषां न युज्यते ॥५३॥

^{११}‘येषां तु वादिनां नित्यत्वादक्षराणां न ^{१२}‘योनिर्विद्यातत्त्वं सिद्धं, नापि ^{१३}‘तत्कर्तृत्वनिमित्तम् ईश्वरः
सिद्धः इति ^{१४}‘प्रतिज्ञातार्थः । “युक्तिस्तेषां न युज्यते” अनुमाननिरा^{१५}कृतत्वादस्य पक्षस्य^{१६} ॥५३॥

तथा हि — ‘यस्माद्’ इत्यादि ।

यस्मादचेतनः शब्दस्ताल्लोष्ठ^{१७}पुटयोगतः ।

व्यज्यते नान्यथा कर्तुरभावान्मुनिसत्तम ॥५४॥

^{१८}‘शब्दो हि, अचेतनोऽभिव्यज्यते । कारणान्वय^{१९}व्यतिरेकानुविधायी च^{२०} दृश्यते । तस्मात्

^१ अत्र ‘रस’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^२ ०निविष्टेऽस्तु चेतनत्वात् — ऊ; ०विशिष्टे-
ऽस्तु चेतनत्वात् — ऋ; ०निविष्टेऽप्यचेतन-
त्वात् — ऐ.

^३ क्वचिद्वाह्येषु — ऐ.

^४ सर्वेष्वाराधितेष्वफलं — अ; सर्वेष्वे-
वाराधितेषु — आ, ई, उ, ऋ, ऐ; शब्दे वारा-
धितेषु — ऊ.

^५ कथं — ए.

^६ नकारो नास्ति — ई, उ.

^७ तन्त्रत्वं — ऐ.

^८ शब्दात्मिका — ऊ, ऋ.

^९ कर्तृत्वसिद्धेः — अ; कर्तृत्वसिद्धे — आ, ई,
उ; कर्तृत्वे सिद्धे — ऐ.

^{१०} ०ष्ठानमेवेति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} एव चात्र — आ, ई, उ.

^{१२} ०च्छायाक्षेपं — ऊ, ऋ.

^{१३} ये तु — ऊ, ऋ.

^{१४} योनिरविद्यां — ऐ.

^{१५} तत्कर्तृत्वान्निमित्तम् — अ, आ, ई, उ, ए;
तत्कर्तृत्वं निमित्तम् — ऐ.

^{१६} प्रतिज्ञार्थः — ऋ, ए.

^{१७} ०कृतत्वाददृश्यपक्षस्य — ऐ.

^{१८} मतङ्गं विद्यां ३. १२-१९ वृत्तौ ।

^{१९} ०पुटयोगतः — ओ.

^{२०} यो हि — ऊ, ऋ.

^{२१} व्यतिरेकविधायी — आ; व्यतिरेकानुविधा-
यि च — ए; व्यतिरेकानुविधायि — ऐ.

^{२२} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऐ.

तस्यापि उपादानकारणेन ^१कर्त्रा च भवितव्यमिति, विद्यातत्त्वेऽवरतत्त्वसिद्धिरिति, तदभावात्मनः पक्षस्य निरासः ॥५४॥

^२अथ मन्त्रव्यापारविचारप्रसङ्गान्मतङ्गमुनेः ^३दीक्षाविषयप्रश्नः — ‘मन्त्रातीतो हि’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

मन्त्रातीतो हि भगवान्निर्विकल्पः शिवोऽव्ययः ।

मन्त्रैश्च क्रियते दीक्षा प्रपञ्चेऽस्मिन्सनातने ^४॥५५॥

^५‘पुंसो योजयितुं’ शक्ताः कथं मन्त्राः शिवे पदे ।

एवं हि मन्त्राणां विद्यातत्त्वे^६ऽवस्थितेः, तदधश्च व्यापारस्योक्तत्वान्, ^७कथं तत ऊर्ध्वभाविनि निर्विकल्पे समस्तव्यापारोपसंहारात्मनि ^८‘लयतत्त्वे’ प्रगमो, व्यापारो वेति ॥

^९‘अत्र प्रतिविधानम् — ‘व्यापारः’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

व्यापारोऽध्वनि मन्त्राणामखिलेऽस्मिन्महेऽश्वरात् ^{१०}॥५६॥

^{११}‘प्राप्तोऽखिलोऽखिलैर्मन्त्रै’^{१२}रध्वा बन्धस्य कारणम् ।

तस्मिञ्शुद्धे विशुद्धास्ते शेषं वस्तु सुनिर्मलम् ॥५७॥

न ^{१३}‘मन्त्राः कारणं तत्र’ ^{१४}‘व्यक्तं निर्वाति’ ^{१५}‘सर्वतः’ ।

कालिकाहरणे यद्वत्कारणं सर्वदा रसः ॥५८॥

न स्यात्काञ्चनदाने तु स तथाप्युपचर्यते ।

मन्त्रैः विद्या^{१६}‘तत्त्वान्ताध्वशुद्ध्या मलान्तपाशेभ्यः सर्वेभ्य एव’ ^{१७}‘विमोच्य, ततो विद्यातत्त्वे’^{१८}‘सर्वज्ञत्वतदवधि’^{१९}‘कर्तृत्वात्मकशिवत्वव्यक्त्या’ ^{२०}‘पुमांसः शोधिता एव ।’ ^{२१}‘अतस्तेषां यत् कर्तव्य-

^१ कर्तृतया च — ऐ.

^२ अथात्र मन्त्र० — ए.

^३ दीक्षया विषयः प्रश्नः — आ; दीक्षाविषयः प्रश्नः — ऊ, ऋ.

^४ सनातन — उ, ऊ ऋ.

^५ पुंसां — उ.

^६ मन्त्राः कथं शक्ताः — मु, उ, ओ.

^७ अवस्थिते — ए, ऐ.

^८ तदयं च — अ.

^९ कथित ऊर्ध्व० — ऊ, ऋ; कथं तदध ऊर्ध्व- व्यापिनि० — ऐ.

^{१०} ‘लय’ इति नास्ति — ऐ.

^{११} अत्र विधानम् — ऋ.

^{१२} महेऽश्वराः — उ, पाठान्तरम् ।

^{१३} प्रोक्तोऽखिलो — ऊ, ऋ.

^{१४} ०रध्वबन्धस्य — ओ.

^{१५} मन्त्रैः कारणैस्तत्र — मु; मन्त्राः कारणा- स्तत्र — उ; मनुः कारणं तत्र — ऊ, ऋ.

^{१६} व्यक्त — मु, उ.

^{१७} तन्वतः — ओ.

^{१८} ०तत्त्वान्ताध्वविशुद्ध्या — ऊ, ऋ; ०तत्त्वा- न्ताध्वनि शुद्ध्या — ए, ऐ.

^{१९} विमोच्य — ऋ.

^{२०} सर्वज्ञ तदवधि — ऐ.

^{२१} ०कर्तृत्वात्मकशिवत्वव्यक्त्या — ऊ, ऋ, ए.

^{२२} पुंसां — ऐ.

^{२३} ततस्तेषां — ऊ, ऋ.

शेषं वस्तु सर्वकर्तृत्वाभिव्यक्त्यात्मकं, तत्र न मन्त्राः कारणं प्रगमाभावात् । अपि तु सु-
निर्मलं लयभोगाधिकाराद्यं तत्त्वत्रयमेव । 'तदुक्तमन्यत्र' —

“शिवेन त्वाहुतीर्दद्याद्ब्रह्मभिश्च” इति ।

इहापि च — “शुद्धेऽध्वनि १० प्रकर्तव्या शक्त्या ११ पञ्चाहुतिः क्रमात् ।” इति ।

यतस्तत्र लयतत्त्वात्मनि व्यक्तं योजितं दीक्ष्यवस्तु सर्वतो निर्वाति समभिव्यक्तं १२ लयावस्थात्मकं
संपद्यत इति, तस्यैव १३ तत्र कारणत्वम् । १४ मन्त्राणां तु उपचारादुच्यते । यथा १५ येनैव रसेन्द्रेण
शुल्वात् कालिकापनीयते, तेनैव न १६ तस्य हेमत्वमभिव्यज्यते । अपि १७ तु तत्पाकादिसंस्काराहित-
सामर्थ्यं रसेन्द्रान्तरमेव तत्र हेतुः । पूर्वस्य १८ तु तद्धेतुत्वमुपचारादुच्यत इति ॥

पुनरत्रैव मतङ्गमुनिः — ‘अध्वपाश’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

अध्वपाशं १९ निबद्धानां शरीराणां महेश्वर ॥५९॥

तद्विशुद्धेऽपि नाभावः समाधिर्जायते कथम् ।

अध्वा पृथिव्यादिकलाप्रान्तस्तत्त्वभुवनात्मकः, २० तन्निबद्धानि शरीराणि सूक्ष्मस्थूलात्मकानि
पुंसाम् । तथा पाशाः मलकर्मलक्षणाः, २१ तन्निबद्धानि चेत्युक्तम् । ततश्च, तेऽध्वपाशाः दीक्षया
२२ विशुद्धाः यस्मिन् पुंसि तस्मिन् । २३ न अभावः शरीराणाम् इत्यत्र समाधिर्जायते कथम्; २४ नात्र
समाधिरस्तीत्यर्थः । २५ निमित्ताभावाच्चैमित्तिकाभावस्तदेव शरीरपातप्रसङ्गो यतः ॥

१० कर्तृत्वात्मकाभि० — ए.

११ ‘तत्र’ इति नास्ति — अ.

१२ ‘मन्त्राः कारण’ इत्येतन्नास्ति — अ; मन्त्रः
कारणं — ऐ.

१३ प्रागभावात् — ऊ, ऋ.

१४ निर्मलं — ऊ, ऋ.

१५ यदुक्तमन्यत्र — ऊ, ऋ.

१६ आकरो न लभ्यते ।

१७ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

१८ मतङ्ग० क्रिया० दीक्षापटले — ३३ पू०.

१९ प्रकर्तव्यं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

२० पञ्चाहुतिक्रमात् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ;

पञ्चाहुतिः क्रमात् — ऋ.

२१ लयात्मकं — अ; लयतत्त्वात्मकं — ए.

२२ ‘तत्र’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

२३ ‘मन्त्राणां’ इत्यारभ्य ‘पूर्वस्य तु तद्धेतुत्वम्’
इत्यन्तं नास्ति — ए.

२४ अत्र नशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

२५ नशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

२६ तुशब्दो नास्ति — आ.

२७ ०राहितासामर्थ्यं — ऋ.

२८ तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

२९ निबन्धानां — ओ.

३० तन्निबन्धानि — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऐ; तन्नि-
मित्तानि — ए.

३१ तन्निबन्धानि — अ, ई, उ, ए, ऐ; तन्निबन्ध-
नानि — आ.

३२ विमुक्ताः शुद्धाः — अ, ई, उ; मुक्ताः शुद्धाः
— आ.

३३ नशब्दो नास्ति — आ, ऋ.

३४ तत्र — ऐ.

३५ निमित्ताभावे नैमित्तिकस्याप्यभावः — अ;
निमित्ताभावे नैमित्तिकाभावः — आ, ई, उ;
निमित्ताभावे नैमित्तिकाभावमुक्तास्तदेव —
ए; निमित्ताभावे नैमित्ताभावस्तदेव — ऐ.

अत्र समाधिः — 'प्राक्मंस्कारवशाद्' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

प्राक्संस्कारवशाद्यद्वच्चक्रं निर्वर्तितेऽपि हि ॥६०॥

घटे 'तद्वद्भ्रमत्यन्तः शरीरं ध्रियते मुने ।

लोकेऽपि सुप्रतीतं 'स्याद्विविधं कर्म कर्मिणाम् ॥६१॥

क्रियावसानिकं दृष्टमदृष्टं तत्र संक्षये ।

न चेदेवं 'तदाभावः शास्त्रस्य सह कर्मणा ॥६२॥

'द्विविधा हि दीक्षा सद्योनिर्वाणफला,^१ 'असद्योनिर्वाणफला च । तत्र पूर्वस्यां सर्वबन्धक्षयेऽपि कियन्तं कालं ^२"तिष्ठति संस्कारवशाच्चक्रभ्रमवद्धृतशरीरः" इत्युक्तम्^३ । द्वितीयस्यां तु द्विविधं कर्म ^४'अनारब्धकार्यम्, आरब्ध^५कार्यं चेति^६ । तत्र यदनारब्धकार्यं जन्मान्तर^७'भोग्यत्वाद् अदृष्टं कर्म तस्यैव दीक्षया क्षयः । न तु क्रियाया अवमाने ^८"भवं" ^९"फलदं" ^{१०}"शरीरादि दृष्टम्" यस्मात्तस्यापीति, ^{११}"कुतस्तस्य शरीरादेरभावः । अन्यथा सर्वस्यैव दीक्षा^{१२}"कर्मणो^{१३}"ऽभिचारवच्छरीराभावफलत्वाद्, आचार्यद्विरपि दीक्षित^{१४}"त्वादभावतः, ^{१५}"अनुष्ठानुरभावेन पारमेशस्यास्य शास्त्रस्य दीक्षा^{१६}"कर्मणश्चोच्छेद-प्रसङ्गः । तस्मादवश्यं तदवस्थित्यन्यथानुपपत्त्या ^{१७}"प्रारब्धकार्याणां" ^{१८}"कर्मणां" न क्षयः सर्वस्माद्दीक्षा-कर्मण ^{१९}"इत्यभ्युपगन्तव्यम् ॥ ६०—६२ ॥

अत्र ^{२०}"पुनर्मतङ्गमुनिः — 'धर्माधर्मात्मकम्' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

धर्माधर्मात्मकं कर्म तच्च बन्धस्य कारणम् ।

मुक्तिस्तेनैव शास्त्रेऽस्मिस्तत्कथं गम्यते विभो ॥६३॥

^१ भ्रमत्यतः पुंसः शरीरं — ऊ, ऋ.

^२ सुप्रसिद्धं — ओ.

^३ स्याद् विविधं — मु, उ, ओ.

^४ 'वसानिको — ऊ, ऋ; 'वसानकं — ओ.

^५ ततोऽभावः मन्त्रस्य — ऊ, ऋ.

^६ द्विधा — अ, ऊ.

^७ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^८ 'असद्योनिर्वाणफला' इत्येतन्नास्ति — अ.

^९ सांख्यका० — ६७ उ०.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० २. १, २ पू० वृत्तौ ।

^{११} 'आरब्धकार्यमनारब्धकार्यं' चेति—आ; 'अनार-ब्धकार्यं' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१२} कार्यं — ऐ.

^{१३} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१४} 'भोग्यत्वादृष्टं — ऐ.

^{१५} इहैव फलमिदानीं शरीरादि — ऐ.

^{१६} फलमिदं — अ, आ, ऊ, ऋ, ए.

^{१७} 'शरीरादि दृष्टम्' इत्यारभ्य 'दीक्षाकर्मणो-ऽभिचारवत्' इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१८} कुतोऽप्यस्य — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१९} कर्मणो व्यभिचारः — अ.

^{२०} 'अभिचारवशाच्छरीरा० — ए.

^{२१} 'वत्वाभावतः — ऐ.

^{२२} अनुष्ठान्तरभावेन — ऊ, ऋ.

^{२३} 'कर्मणोच्छेदः — अ.

^{२४} अत्रारब्धः — ऊ.

^{२५} 'कर्मणां' इति नास्ति — आ.

^{२६} इत्युपगन्तव्यम् — ऋ, ऐ.

^{२७} 'पुनः' इति नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

यत् कर्म तद्, बन्धहेतुः । 'यथा ज्योतिष्टोमब्रह्महत्यादि । कर्म च दीक्षाख्यम् । 'अतस्त-
स्यापि बन्धहेतुत्वाद् न मुक्ति'साधनत्वमिति ॥ ६३॥

अत्र सिद्धान्तः — 'न कर्मतः' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

'न कर्मतः' 'फलावाप्तिरशुभस्य शुभस्य वा ।

बन्धात्मनः 'फलस्यास्तित्ता कर्मतः इति व्याप्तिः [न] युक्ता । 'न तु कर्मावश्यं फलहेतुरिति ।
व्यभिचारात् । यदाहुः' —

"नावश्यं कारणानि कार्यवन्ति भवन्ति ।" इति ।

इतश्चैतदयुक्तम् — 'शुभाच्च' इत्यादि ।

शुभाच्च यद्भवेन्मोक्षः कर्मणः प्रतिपद्यते ॥ ६४॥

'यस्मात् प्रायश्चित्तादेः शुभाद् विशिष्टात्^{१०} कर्मणः, दुष्कृतेभ्यो ब्रह्म^{११}हत्यादिभ्यः कर्मबन्धेभ्यः
पुरुषो मुच्यत इति प्रतिपद्यते स्वयमेवा^{१२}भ्युपगच्छत्ययं पूर्वपक्षवादी । ततस्तद्वद्दीक्षात्मकस्यापि
कर्मणो मोक्षहेतुत्वसंभवात्^{१३} पूर्वपक्षोक्तस्य हेतोरनैकान्तिकता ॥ ६४॥

किं च — 'शत्रुभिः' इत्यादि ।

शत्रुभि^{१४}र्बध्यते^{१५} यद्वत्कर्मभिर्निगदादिना ।

तद्वदेव^{१६} पुमात्सद्भिः^{१७} कर्मभिश्च विमुच्यते ॥ ६५॥

^{१८}प्रत्यक्षेणापि शत्रुकर्मणां बन्धहेतुत्वेन, साधुकर्मणां च मोक्षहेतुत्वेन सिद्धेरनैकान्तिकतैव ॥ ६५॥

^१ तथा — ऐ.

^२ 'अतः' इति नास्ति — ऐ.

^३ 'साधनत्वादिति — ऊ, ऋ.

^४ नाकर्मतः — मु, उ, ऊ, ऋ, ओ; अत्र वृत्त्यनु-
सारेण 'न कर्मतः' इति पाठः शोधितः ।

^५ 'फलस्यास्ति नाशुभस्य — ऊ, ऋ; फल-
प्राप्तिरशुभस्य — ओ.

^६ 'फलस्यास्ति नानाकर्मत इति — ऊ, ऋ;

^७ 'फलस्याप्तिकर्मत इत्यव्याप्तिर्युक्ता — ऐ.

स तु — ऊ, ऋ.

^८ 'आकरो न लभ्यते ।

^९ 'यस्मात्' इत्यत्र 'यद्यस्मात्कारणात्' इति
दृश्यते — आ; 'यद्यस्मात्' इति दृश्यते —

ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} अत्र 'विशिष्टे' इत्यधिकम् — ऐ.

^{११} 'हत्यादिकर्म' — ऊ, ऋ.

^{१२} 'वाभ्युपागच्छत्ययं — आ, ई, उ.

^{१३} पूर्वपक्षस्योक्तस्य — ऐ.

^{१४} 'र्बध्यते — ओ.

^{१५} यद्वत्कर्मणा निगदादिना — ऊ, ऋ.

^{१६} 'पुमात्सद्भिः — मु, उ.

^{१७} 'कर्मणैव — मु, उ, ओ.

^{१८} अत्र 'अतश्च' इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ,
ए, ऐ; 'प्रत्यक्षेणापि' इत्यारभ्य 'आगमान्तरेऽ-
प्युक्तत्वादित्युच्यते' इत्यन्तं नास्ति — अ,
आ, ई, उ, ए, ऐ.

न चैतत् कर्मणो मोक्षहेतुत्वमत्यन्तापूर्वत्वेनात्रोच्यमानमाश्चर्यत्वेन मन्तव्यम् । आगमान्तरेऽप्युक्तत्वादित्युच्यते — ‘संबोधादपि’ इत्यादि ।

संबोधादपि यत्रोक्तो ‘वाग्व्यापारादगरीयसः ।

क्लेशेन चावबोधः स्यान्न स्याद्वा तच्च दुष्करम् ॥६६॥

यदुत्तरमतीतस्य कर्मणस्तद्विभेदकम् ।

दृश्यते च किमाश्चर्यं तत्कर्म बलवत्तरम् ॥६७॥

यस्मादमूर्तं सापेक्षमस्वतन्त्रमचेतनम् ।

यत्र आगमविशेषे, संबोधादपीति “आत्मा ज्ञातव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः” इत्यात्मविषयप्रतिपत्तिकर्तव्यतात्मकज्ञानानुष्ठानकर्मविशेषादपि उक्तो “भवेद् अवबोधो मोक्षः । यन्तदो नित्याभिर्बन्धात् तत्रास्मिञ्शास्त्रे किमाश्चर्यम् ।” यद् दीक्षाख्यादयो उक्त इति । “यथा यत्रागमविशेषे वाग्व्यापाराद् जपस्वाध्यायात्मकाद् गरीयसः” अनेकावृत्तिरूपात् कर्मविशेषादेव मोक्ष उक्तः । “तत्रास्मिञ्शास्त्रे किमाश्चर्यम् । यदुक्तम्” —

“मन्त्राणामेव जपतः स्वाध्यायाध्ययनान्तथा ।

दुष्कृतेभ्यो विमुच्यन्ते कर्मणः सुकृतादपि ॥” इति ।

“यथा यत्रागमे विशेषे क्लेशेन शरीरेन्द्रियपरितापात्मना तपोलक्षणेन च कर्मणा अवबोधः मोक्षः स्यात् ।” तत्र किमाश्चर्यम् । यद् “दीक्षाख्याद् न स्याद्वेति मंशयो भवताम् ।” यच्छ्रूयते —

“तपोभिरग्नैः प्रविजित्य दोषान्

सुकेवलं ब्रह्म परं विशन्ति ।” इति ।

“यथा यत्रागमे यदुत्तरं कर्म प्रकृतत्वाद् अतीतकर्मणः । तच्च अतिदुष्करं शूरतरपुरुषसाध्यत्वात् । तद् विभेदकम् अतीतस्य कर्मणः दृश्यते । यदुक्तम्” —

^१ वाग्व्यापारागरीयसः — ऊ, ऋ.

^२ ०स्तद्विभेदतः — मु, उ, ओ.

^३ फलवत्तरम् — ऊ, ऋ.

^४ ०विशेषसंबोधा० — ऐ.

^५ बृहदारण्ये ४. ५. ६. ‘आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः’ इत्यस्योपनिषद्वाक्यस्यानुवादरूपोऽयमिति भाति ।

^६ ‘ज्ञातव्यो मन्तव्यो’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ इत्याद्यात्म० — ए.

^८ ०प्रतिपत्तिः कर्तव्यता० — अ, ऊ, ऋ.

^९ ०तात्मकाज्ज्ञानानु० — आ, ई, उ; ०तात्मकत्वाज्ज्ञानानु० — ए.

^{१०} भवेदेव बोधो — ए.

^{११} ०नित्यसंबन्धात् — आ.

^{१२} ‘यद्’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} तथा — ऊ, ऋ.

^{१४} जपः स्वाध्याया० — अ, ई, उ, ऐ.

^{१५} ‘अनेकावृत्तिरूपात्’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^{१६} तत्रास्मिञ्चास्त्रे शास्त्रे — ए.

^{१७} आकरो न लभ्यते ।

^{१८} तथा — ऊ, ऋ.

^{१९} ०विशेषेण — ऋ.

^{२०} अत्र — आ, ई, उ, ए.

^{२१} दीक्षाख्या न स्याद्वेति — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२२} ‘यत्’ इति नास्ति — अ.

^{२३} आकरो न लभ्यते ।

^{२४} ब्रह्मपदं — ऐ.

^{२५} तथा — ए, ऐ.

^{२६} ‘अतीत’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{२७} अपि दुष्करं — ए.

^{२८} शूरवीरपुरुष० — ए.

^{२९} आकरो न लभ्यते ।

“मंग्रामे निहतः शूरो निर्भिद्यादित्यमण्डलम् ।

दुष्कृतान्यवधूयाशु याति ब्रह्म सनातनम् ॥” इति ।

तत्र किमाश्चर्यं यत्तत्कर्म दीक्षाक्षणं तथा दृश्यते इति । यस्मात् तत् कर्म बलवत्तरम् ईश्वरशक्त्यात्मकत्वात् । यत्पुनः पुरुषानुष्ठानात्मकमेतत्कर्म तत्तु भूतपरिस्पन्दात्मकत्वाद् अविद्यमानमूर्तिः क्षणिकमित्यर्थः । इतिकर्तव्यतापेक्षित्वाच्च सापेक्षम् । अस्वतन्त्रपशुजन्यत्वाद् अस्वतन्त्रम् । अचेतनं चेति । ततोऽस्य ईश्वरशक्तिरूपत्वेन बलवत्तरत्वात् किमाश्चर्यं यन्मोक्षहेतुत्वं दृश्यते इति ॥

अत्र पुनर्मतङ्गमुनिः — ‘प्रध्वंसि’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

प्रध्वंसि प्राक्तनं कर्म बलवच्च यदुत्तरम् ॥६८॥

तद्विपाकं भुजो भोगो मोक्षः कुत्र समागतः ।

एवं हि प्राक्तनस्य कर्मणो दीक्षाद्वारेणोपभोगाद् अस्तु प्रध्वंसः । यत्तु दीक्षोत्तरमनुष्ठितं शुभाशुभं कर्म, तस्यानुपभुक्तत्वेन बलवत्त्वात् तद्विपाकं पुरुषो भुङ्क्ते एवेति, कुतोऽस्य दीक्षया मोक्षः ॥

सिद्धान्तस्तु — ‘मन्त्राः कृत्स्नस्य’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

मन्त्राः कृत्स्नस्य बन्धस्य छेत्तारः कर्तुरिच्छया ॥६९॥

मायार्थस्यापि कुशलाः किं पुनः कर्म सन्ततेः ।

परमेश्वरशक्तिप्रयुक्ता मन्त्राः कृत्स्नस्यैव कर्मणः प्राक्तनस्य, दीक्षोत्तरस्य च छेत्तारः ।

^१ निर्भिद्यादित्यं — ऊ, ऋ.

^२ अत्र — आ, ई, उ, ए.

^३ ‘तत्’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ मेव तत्कर्म — ए.

^५ तत्तु भूते परि० — अ; तद्भूतपरि० — ऊ, ऋ.

^६ क्षणिकत्वमित्यर्थः — अ, ई, उ.

^७ तापेक्षितत्वाच्च — ई, उ, ए; तापेक्षत्वाच्च — ऊ, ऋ.

^८ जातत्वाद् — ए.

^९ ‘अत्र पुनः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} ‘पुनः’ इति नास्ति — आ.

^{११} भुजां योगो — मु, उ; भुजां भोग० —

ओ.

^{१२} मोक्षस्यात्र किमागतम् — ऊ, ऋ, ओ.

^{१३} प्राक् तस्य कर्मणो — अ.

^{१४} णोपभुक्तत्वाद् — ऊ, ऋ.

^{१५} शुभाशुभकर्म — अ, ऐ.

^{१६} द्विकर्मपाकं — ऐ.

^{१७} मोक्षतारः — मु, उ; भेतारः — ओ.

^{१८} पत्युरिच्छया — मु, उ, ओ.

^{१९} मायार्थस्यापि — उ.

^{२०} ते पुनः — उ.

^{२१} सन्ततौ — मु, उ, ओ.

^{२२} शक्तियुक्ता हि कृत्स्नस्यैव — ऊ, ऋ.

^{२३} अत्र ‘एव’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

ये हि सद्योनिर्वाणदीक्षायाम् ^१‘अभिचार’कर्मणीवात्यन्तस्थूलस्य^२ मायीयस्य शरीरात्मनो बन्धस्य भोग्यतया भाविनः^३ छेतृत्वेन कुशलाः सिद्धाः, ते कथं भाविनो वासनारूपत्वेन सूक्ष्मस्य कर्म-सन्तानात्मनो^४ न भवेयुः। ^५‘कार्यफलं विना’^६ तस्य कारणस्य छेतुमशक्यत्वात् केवलं प्राक्तनस्य ^७‘दीक्षयोपभोगेन क्षयः। तदुत्तरस्य’^८ तया दग्धवीजत्वेन ^९‘मन्कारारम्भणसामर्थ्यविधातादित्य-दोषः॥

नन्वेवं दीक्षोत्तरकालं साधकस्यापि फलं न स्यादिति। तदर्थमेतत् — ‘सापेक्षाः सिद्धये’ इत्यादि।

सापेक्षाः ^{१०}‘सिद्धये यस्मान्निरपेक्षा विमुक्तयोः॥७०॥

तद्विपाको विरक्तस्य नोपसर्पति ^{११}‘कर्हिचित्’।

रागिणः साधकस्येत्यमुपभोगाय ^{१२}‘सर्पति॥७१॥

साधकस्य ^{१३}‘ह्यपरिपक्वकषायत्वात् सवीजैव दीक्षा। न ^{१४}‘त्वत्यन्तपरिपक्व’^{१५}कषायस्यमु मुक्षो-रिव’^{१६} निर्वीजेति। अतस्तं प्रति ^{१७}‘मन्त्राः’^{१८}सापेक्षाः एव। ततस्तस्य स्वशास्त्रविहितकाम्यकर्म-विपाकफलभोक्तृत्वमुपपद्यत एव॥ ७०-७१॥

एतच्च^{१९} दीक्षायाः ^{२०}‘कर्मत्वमभ्युप’^{२१}गम्योक्तम्। परमार्थतस्तु — ‘मन्त्रशक्तिः’ इत्यादि।

मन्त्रशक्तिरमोघा स्याद्विकल्प’^{२२}विषयोज्जिता।

मननत्राणात्मनः परमेश्वरस्य ^{२३}‘आचार्याधिकरणस्येयम् अमोघा शक्तिः,’^{२४}‘आज्यानलाद्यभिव्यक्ता ^{२५}‘संस्कार्यपुरुषविषया दीक्षाख्या निश्चिता। न तु पुरुषकर्मेति, कुतः पूर्वोक्तप्रश्नावकाशः॥

^१ अभिचारकर्मणा चात्यन्त० — अ, आ, ई,

उ; अभिचारकर्मणेवात्यन्त० — ए.

^२ कर्मणि चात्यन्त० — ऊ, ऋ, ऐ.

^३ अत्र ‘अस्य’ इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^४ अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^५ नकारो नास्ति — ऊ, ऋ.

^६ कारणविच्छेदं विना — ऊ, ऋ.

^७ तस्यापि विच्छेत्तुं — ऊ, ऋ; कारणस्यापि छेत्तुं — ऐ.

^८ देवयोगायोपभोगेन — ऊ, ऋ.

^९ अत्र तुशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^{१०} मायाया दग्धवीज० — ऊ, ऋ; तयावीज० — ऐ.

^{११} संस्कारारम्भसामर्थ्य० — ऊ, ऋ.

^{१२} सिद्धयोऽस्माकं निरपेक्षा — मु, उ.

^{१३} कुत्रचित् — ऊ, ऋ.

^{१४} सर्पते — मु, उ, ओ.

^{१५} हि परिपक्व० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} ‘अन्यन्त’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१७} कषाया मुमुक्षो० — ऊ, ऋ.

^{१८} इवशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१९} ‘मन्त्राः’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} सापेक्षैव — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} चशब्दो नास्ति — आ.

^{२२} कार्यत्व० — ए.

^{२३} गम्योत्तरम् — ए.

^{२४} विषयोत्थिता — मु, उ.

^{२५} आचार्यत्वे ह्ययममोघशक्तिः — अ; आचार्य-स्येयममोघा — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२६} आज्यानलादभि० — ऐ.

^{२७} संस्कारस्य पुरुषविषयत्वाद्दीक्षाख्या — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

न च मन्त्राणां 'शक्तिविचारयितुं' शक्या । तथा हि — 'वृश्चिकाद्यपवर्गान्ते' इत्यादि ।

'वृश्चिकाद्यपवर्गान्ते' कर्मण्यत्र स्वके स्वके ॥७२॥

नियुक्ताः परमेशेन न सीमांस्याः कथंचन ।

यस्मादचिन्त्यफलदाः प्रत्यक्षेणापि संस्फुटाः ॥७३॥

मन्त्रा हि परमेश्वरेण वृश्चिकादिदशादेरारभ्य अपवर्गान्ते कर्मणि 'बन्धनान्निवृत्त्यर्थं' भेदेन नियुक्ताः । तत्कर्म 'ते' कथं साधयन्तीति न कुतर्क'दृशा विचार्याः । यतो विषग्रहनिवृत्त्यादि-कमत्यन्ताश्चर्यभूतं कार्यं 'कुर्वन्तस्ते' प्रत्यक्षेणैव सिद्धाः ॥ ७२-७३ ॥

प्रासङ्गिकस्यार्थस्य 'सातिरेकस्योपमंहारः — 'तस्मान्मन्त्र' इत्यादि ।

तस्मान्मन्त्रक्रिया मुख्या सेश्वरी भुक्तिमुक्तिदा ।

तस्माद् मन्त्राणां 'या' 'आराधनक्रिया' 'सा' प्रधाना पुरुषकर्मभ्यः । या च सहेश्वरेण वर्तते इति आचार्याधिकरणशिवकर्तृका दीक्षाख्या भुक्तिमुक्तिप्रदत्वेनात्र विचारयितुमुपक्रान्ता 'क्रिया-शक्तिः' सापि मुख्यैवेति ज्ञानादिभ्योऽपि । तेषां दीक्षितपुरुषार्थत्वेन 'वक्ष्यमाणत्वादिति सूक्तं दीक्षा-ख्यं कर्म' 'बलवत्तरमिति' ॥

तथा हि — 'यस्माद्' इत्यादि ।

यस्मादचेतनामूर्ता 'निर्दया' निरहंकृता ॥७४॥

येषामनीश्वरी तेषां फलदानं 'प्रमीयते' ।

यतो या ज्योति'ष्टोमादिका पुरुषकर्तृका क्रिया, 'सा' भूत'परिस्पन्दरूपत्वाद् अचेतना, क्षणि-कत्वाच्च 'अविद्यमानमूर्तिः', कर्म'स्वभाव्यादेव फलं कुर्वती, कृप्यादिकर्मवत् कारणान्तरयोगात् कदाचिद् न 'कुर्यादपीति', 'ततः' 'प्रधानैषा' ॥

^१ शक्तिर्वारयितुं — अ, ए.

^२ वृश्चिकाद्याप० — मु, उ, ऋ.

^३ बन्धनानां निवृत्त्यर्थं — ऊ, ऋ, ए.

^४ 'ते' इति नास्ति — ऊ.

^५ 'दृशा' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ कुर्वन्ति ते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ अस्यातिरेकस्योप० — ऊ; अतिरेकस्योप० — ऋ.

^८ 'या' इति नास्ति — ए, ऐ.

^९ आराधनक्रिया — ए.

^{१०} सप्रधाना — ऐ.

^{११} 'क्रिया' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० २६. ६३ वृत्तौ ।

^{१३} फलवत्तरमिति — अ, उ, ऋ; बलं परमिति

— ऐ.

^{१४} निर्भया — उ; निर्मदा — ऊ, ऋ.

^{१५} प्रतीयते — ऊ, ऋ.

^{१६} 'ष्टोमात्मका' — ए.

^{१७} 'सा' इति नास्ति — अ.

^{१८} 'परिस्पन्दत्वाद्' — ऐ.

^{१९} अविद्यमाना मूर्तिः — आ, ई, उ, ए; विद्य-मानमूर्तिः — ऊ, ऋ; विद्यमाना मूर्तिः — ऐ.

^{२०} 'स्वभावादेव' — आ, ऊ, ऋ.

^{२१} कुर्यादिति — ए.

^{२२} ततः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} प्रधानैव — अ, ई, उ, ऐ; प्रधानैव — आ; अप्रधानैव — ए.

किं च — 'वणिक्कृष्यादयः' इत्यादि ।

वणिक्कृष्यादयोऽप्यत्र किञ्चिदाश्रित्य कारणम् ॥७५॥

प्रपद्यन्तेऽन्यथा हानिः प्राक्तनस्यापि जायते ।

येऽपि ^१हि कृष्यादयः पुरुषव्यापाराः, तेऽपि ग्रामेश्वरादिपुरुषसंश्रयेण फलदा दृश्यन्ते । अन्यथा तद्रक्षणानामेवार्थहानिरेव तत इति, तेभ्योऽपीश्वरसेवाया मुख्यत्वम् ॥

तथा — 'लोष्टादिकल्पितैः' इत्यादि ।

लोष्टादिकल्पितैरीशैः सम्यगाराधनक्रिया ।

सफला दृश्यते यस्मात्तस्मादीशात्फलं ध्रुवम् ॥७६॥

यदपि ^२पुत्रपश्वनादिरक्षात्मकं सर्वमेव लौकिकं कर्म,^३ तदपि सर्वदेशेषु प्रतिगृहं समाचार-
सिद्धाद् मुद्गोमयाद्याकारगृहदेवताराधनाद्, गृहाद्ब्रह्मिणा यज्ञाद्याराधनात् सफलं दृश्यत इति,
तस्माल्लौकिककर्मभ्यां ^४सेवा प्रधानेति ॥७६॥

तदियता प्राप्तं परिसमाप्य, प्रकृतस्य विद्यातत्त्वस्योपसंहाराय, ^५प्रकरणान्तरव्याख्येयस्य
चोपक्रमाय^६ श्लोकः — 'विद्यात्मकं तत्त्वम्' इत्यादि ।

विद्यात्मकं तत्त्वमुदारवृत्तं समासतस्ते निखिलं मयोक्तम् ।

मायात्मकस्यावसरागतस्य स्वरूपमेतद्विधिनाधुनोच्यते ॥७७॥

तच्च उदारवृत्तं भुक्ति^७भुक्तिसाधनत्वेनोक्तत्वात्^८ । मायातत्त्वस्य ^९तु स्वरूपं ^{१०}वर्णयिष्य-
तीति प्रकरणान्तरव्याख्येयोपक्रमः ॥७७॥

^{११}इति [श्री]^{१२}भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ
[विद्यापादे] शक्तिपदार्थविचारे विद्यातत्त्वप्रकरणं [सप्तमं] समाप्तम् ॥

सप्तमः पटलः

^१ हिशब्दो नास्ति — अ, ई, उ.

^२ पुत्रवत्त्वादि० — ए; पुत्रपश्वनादिवृक्षात्मकं
— ऐ.

^३ अत्र 'तेभ्यः' इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ,
ऋ, ए, ऐ.

^४ 'तदपि' इत्यारभ्य 'लौकिककर्मभ्यां' इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ सैव प्रधानेति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ प्रकरणान्तरस्य व्या० — ए.

^७ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए.

^८ समासतस्तन्निखिलं — ऊ, ऋ.

^९ ०द्विधिनाभिधास्ये — ऊ, ऋ.

^{१०} 'भुक्ति' इति नास्ति — ऐ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० — ७. ३९ पू.

^{१२} तुशब्दो नास्ति — आ, ऊ ऋ.

^{१३} वर्णयिष्ये इति — ऊ, ऋ.

^{१४} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१५} 'भट्ट' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

अष्टमः पटलः

मायातत्त्वप्रकरणम्

अथ मायात्मकं ^१चक्रमुदीर्णममितात्मकम् ।

वर्णयिष्यामि संक्षेपाद्यथावत्सु^२ विचारितम् ॥१॥

अथेति ^३शक्त्याह्वयपदार्थसंगृहीतविद्या^४ तत्त्वव्याख्यानादनन्तरं तत्संग्रहावशिष्टं मायातत्त्वं ^५‘वर्ण-
यिष्यामीति पदार्थसंबन्धः । वाक्यात्मकस्तु ^६‘समवायि तथा माया’ इत्याद्यनेकविधः । अन्ये
तु संबन्धाः ^७‘पूर्ववद्द्रष्टव्याः । मायैव आत्मा यस्य चक्रस्य सकलसंसारोद्भवामिभवभ्रमणहेतोः ।
तच्च उदीर्णं सर्वस्वकार्यव्यापकम् । अमितश्च आत्मा स्वरूपं कालतो यस्य^८ तद्, नित्यमित्यर्थः ।
तत् सुविचारितम् अनुमानेन वर्णयिष्यामीति ॥१॥

अथ तद्वर्णनम् — ‘यत्कर्मण’ इत्यादि ।

^९यत्कर्मणो विपक्वस्य कर्मिणश्चाभिलाषिणः ।

^{१०}भोक्तुमभ्युद्यतस्येह शरीरोत्पत्तिकारणम् ॥२॥

^{११}ततस्तन्नादिमध्यान्तं स्ववृत्तिगुणसंकुलम् ।

स्फुटमत्यन्तगहनं व्यक्तं कर्तुः समीरणात् ॥३॥

सूक्ष्मं सर्वगतं नित्यमत्यद्भुतगुणावहम् ।

चैतन्यनिलयं विश्वमचेतनमरूपकम् ॥४॥

रूपं ^{१२}चैतस्य यत्प्रोक्तमुपचारवशात्स्थितम् ।

नान्यथा शक्यते वक्तुं मायातत्त्वमिदं ^{१३}यतः ॥५॥

^{१४}प्रागुक्तमहाप्रलयविश्रान्त्या कर्मणः ^{१५}परिपाकं प्राप्तस्य ^{१६}सतः यद् अहर्मुखे ^{१७}कर्मिणः प्रलय-

^१ तत्त्वमुदीर्णं — उ, ऊ, ऋ.

^२ ०विचार्यताम् — ओ.

^३ शक्त्याह्वयपदार्थं — ऊ, ऋ.

^४ ०तत्त्वाख्यानादनन्तरं — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^५ वर्णयतीति — ऐ.

^६ मतङ्गं विद्यां ६. १०० पू०.

^७ मतङ्गं विद्यां तृतीयप्रकरणारम्भोक्तवत् ।

^८ ०संसारोद्भवामिभव० — अ; ०संसारोद्-

भवादिति भवभ्रमण० — ऐ.

^९ अत्र ‘सः’ इत्यधिकम् — अ, ऊ.

^{१०} यत्कर्मणोऽपि पक्वस्य — मु, उ.

^{११} भोक्तुमभ्युद्यतस्येह — मु, उ; भोक्तुमभ्यु-
त्थितोऽस्येह — ओ.

^{१२} यतस्तन्नादि० — उ; ततस्तन्नादि० — ऊ,
ऋ, ओ.

^{१३} चैतन्यवत्प्रोक्त० — मु, उ.

^{१४} वचः — ओ.

^{१५} मतङ्गं विद्यां ६. ५२, ५३ वृत्तौ; प्रागुक्तं
महा० — अ.

^{१६} परिपाकप्राप्तस्य — ऊ, ऋ.

^{१७} ततः — ऐ.

^{१८} कर्मणः — ए, ऐ.

केवलिनः सूक्ष्मशरीरोत्पत्तिकारणं तद् इदं मायातत्त्वम् इति मन्त्रन्धः। यच्च अभिलाषिणः रागादि-
सूक्ष्मशरीरसंबन्धस्य ^१अप्राप्तबाह्यशरीरस्य, प्रणष्टबाह्यशरीरस्य ^२च बाह्यस्थूलशरीरोत्पत्तिकारणम्।
यच्च भोक्तुमभ्युद्यतस्य ^३इह योगिनः प्राकाम्यशक्तियुक्तस्य ^४कर्मिणः सकलस्यापि शरीरोत्पत्तिकारणं
तदिदं मायातत्त्वमिति। यदाहुः^५ —

“प्रकृतिभ्यः शरीराणि निर्माय स्वात्मनः प्रभुः।

युगपत्स्त्रीसहस्राणि भुङ्क्ते ^६प्राकाम्यशक्तितः॥” ^७इति।

अत एव हेतोस्तद् अनादिमध्यान्तं कर्मशरीर^८संतानस्य बीजाङ्कुरसंततैरिवादिमध्यान्तनि-
रस्तत्वात्। यदाहुः^९ —

“इदं पूर्वमिदं पश्चादिति वक्तुं न पार्यते।” इति।

^{१०}स्ववृत्तयः, तस्य कलाद्याः गुणाश्च, तद्द्वारेण ^{११}चैतन्योद्बलनादयः पुरुषार्थाः, तैः संकुलम्।
असंख्यातानां शक्तिरूपत्वेन तत्रावस्थानात्। अत एव च स्फुटं कृत्वा अत्यन्तगहनम्। तच्च,
कर्तुरिति अनन्तेशस्य। यद्वक्ष्यति^{१२} —

“क्षोभितोजन्तनाथेन ग्रन्थिमयात्मको यदा।” इति

यत्प्रेरणं तस्माद्धेतोः ^{१३}शक्तिरूपतां विहाय व्यक्तं साक्षाद् द्वादश^{१४}कपालेशाष्टग्रन्थीशभुवनात्मना
सूक्ष्म^{१५}कलारूपेण ^{१६}च परिणतम्। तच्च ^{१७}सूक्ष्मं न्यग्रोध^{१८}बीजकर्णिकावत् कारणत्वेन ^{१९}प्राक् प्रति-
पादितत्वात्^{२०}। न तु स्थूलं पुर^{२१}प्राकारादिमत्; यथा महाव्रतै^{२२}ग्रन्थितत्त्वमभ्युपगतम्। तथात्वे
हि कार्यत्वात् परमकारणत्वानुपपत्तिः। कथं तर्हि ^{२३}कपालेशादिभुवनानि तत्रोक्तानि। अत एव
न तदात्मनि। अपि तु तत्कार्यं^{२४}मूर्धन्येवेति ^{२५}वक्ष्यामः। प्रोक्तं च श्रीमृगेन्द्रे^{२६} —

“मायायामपि पठ्यन्ते गहनेशादयो^{२७}ऽधिपाः।

^{२८}तत्त्वशुद्धिश्च दीक्षायां सर्वं तत्कृतिमस्तके॥” इति।

^१यद्वा अभि० — ए.

^२प्राप्तबाह्य० — ऊ, ऋ.

^३शरीरप्रणष्ट० — अ.

^४चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^५इष्टयोगिनः — अ.

^६कर्मणः — ई, उ, ए.

^७‘यदाहुः’ इत्यत्र ‘आहुः’ इति दृश्यते — अ.

^८आकरो न लभ्यते।

^९प्राकाम्यमस्य तत् — ऊ, ऋ.

^{१०}इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ.

^{११}संपातनस्य — ए; ‘संतानस्य बीजाङ्कुर०’

इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१२}आकरो न लभ्यते।

^{१३}सुवृत्तयः — अ, ऐ.

^{१४}चैतन्योद्बलनादयः — आ, ई, उ.

^{१५}मतङ्ग० विद्या० ९. २ पू०.

^{१६}शक्तिपातरूपतां — ऊ, ऋ.

^{१७}कपालीशाष्ट० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८}कलातत्त्वरूपेण — ऊ, ऋ.

^{१९}चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२०}सूक्ष्मन्यग्रोध० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१}बीजकर्णिकावत् — अ; बीजकावत् — ऋ;

बीजकर्णिकावत् — ऐ.

^{२२}मतङ्ग० विद्या० ६. ४८ वृत्तौ।

^{२३}अत्र चशब्दोऽधिकः — आ.

^{२४}प्राकारादित्वाद्यथा — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५}ग्रन्थितत्त्वमभ्युपगतः — ऐ.

^{२६}कपालीशादि० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७}वर्त्मन्येवेति — ऊ, ऋ.

^{२८}मतङ्ग० विद्या० ८. ६७-६९ पू० वृत्तौ।

^{२९}मृगेन्द्रे० विद्या० १. १३. ३.

^{३०}ऽमराः — आ, ऊ, ऋ.

^{३१}भोगशुद्धिस्तु — ऊ, ऋ.

‘सर्वगतं च ^१संख्यातस्वकार्यव्याप्तेः। नित्यं च तत्कार्याणामनिदं प्रथमतया प्रवृत्तेः। ^२तस्य च दक्षिणीरवत् सर्वात्मना परिणामाभावाद् ^३अत्यद्भुतान् गुणान् ^४प्रागुक्तान् ^५सत्त्वादीन् आवहति धारयतीति, तद्रूपं तत्कारणत्वेन ^६वक्ष्यमाणमित्यर्थः। ^७चैतन्यस्य ^८नित्यं ^९भोग्यसाधनं ^{१०}भोग्याधि-
^{११}करणजननेन व्यञ्जकम्। न तु मलवत् तदा ^{१२}वारकमित्यर्थः। अत एव विश्वम् एवरूपत्वा-
 देव सर्वस्य संसारस्य। अचेतनं च ^{१३}तत्कार्यस्याचैतन्यात्। ^{१४}अरूपकं च अनेकं ^{१५}शक्त्यात्मक-
 त्वाद् ^{१६}नैकत्वभावत्वेन रूपयितुं शक्यमित्यर्थः। ^{१७}यदि तस्य रूपं योगिनां भावनार्थमवश्यं योग-
 पादे वक्तव्यं तदा कार्यगतेन ^{१८}मोहान्वयेनोपात्तं ^{१९}सिद्धम्। यतो मायाकार्यस्य कलादिकृत्यन्तस्य
 अनात्मं ^{२०}न्यात्मप्रतिपत्त्यात्मकं ^{२१}मोहान्वयात् ^{२२}तस्य ^{२३}परमकारणत्वेनोपचारादुच्यते। यतो नान्यथा
 तस्य साक्षान्मोहकत्वं शक्यते वक्तुम् ^{२४}अप्रत्यक्षादिति ^{२५}वक्ष्यामः। तद् इदम् एतल्लक्षणं यत्
 तत्त्वं ^{२६}तद्, माति अस्मिन् प्रलये सर्वं जगदिति कृत्वा ^{२७}माया शक्तिशब्देनोच्यते ॥२-५॥

लौकिकोऽप्यत्रार्थो मायाशब्दस्य प्रवृत्तावस्तीत्युच्यते — ‘यद्वा मायात्मकम्’ इत्यादि।

^{२८}यद्वा मायात्मकं लोके वस्तु ^{२९}रूपं सकुत्सितम्।

^{३०}नादृष्टं शक्यते ^{३१}वक्तुं दृष्टं वा शक्रजालवत् ॥६॥

^{३२}तस्माद्द्रष्टास्य सर्वस्य ^{३३}चैक एव जगत्पतिः।

न चान्यैः शक्यते द्रष्टुं हेतुं ^{३४}जालशतैरपि ॥७॥

^१सर्वगतश्च — ए.

^२संख्यातसर्वकार्यं — ऐ.

^३तत्र च — ऊ, ऋ.

^४अद्भुतान् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५मतङ्गं विद्यां ६. १०४ वृत्तौ।

^६सत्त्वादिना वहति — अ.

^७मतङ्गं विद्यां ८. ९ उ०.

^८चैतन्यस्यानित्यं — अ,

^९अत्र चशब्दोऽधिकः — ए, ऐ.

^{१०}भोग्यभोगसाधनं — ऊ, ऋ.

^{११}भोग्याधिकारजननेन — अ.

^{१२}कारणजननेन — ए.

^{१३}वारकत्वमित्यर्थः — अ.

^{१४}तत्तत्कार्यं — ऐ.

^{१५}अरूपं च — ऊ, ऋ.

^{१६}मात्रात्मकत्वात् — ऊ, ऋ.

^{१७}अत्र ‘नैकत्वात्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१८}अनादि च तस्य — ऊ, ऋ.

^{१९}मोहात्मनान्वयेनोपात्तं — ऊ, ऋ.

^{२०}‘सिद्धम्’ इति नास्ति — ऋ.

^{२१}न्यात्मप्रतिबन्धकं — अ; न्यात्माभि-
 मानाद्यात्मकं — ऊ, ऋ; न्यात्मप्रतिपक्वा-
 त्मकं — ए.

^{२२}मोहानान्वयात् — ऊ, ऋ.

^{२३}तत्तस्य — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ; तत्त्वस्य
 — ऐ.

^{२४}‘परम’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२५}अप्रत्यक्षादिति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२६}मतङ्गं विद्यां ८. ११-२० वृत्तौ।

^{२७}‘तद्’ इति नास्ति — ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२८}मायाशब्देनोच्यते — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२९}यदा — उ; यच्च — ऊ, ऋ.

^{३०}रूपमकुत्सितम् — उ. पाठान्तरम्, ऊ, ऋ.

^{३१}न दृष्टं — ओ.

^{३२}वक्तुमदृष्टं शक्रं — मु, ओ; वक्तुमदृष्टं
 शक्तिं — ऊ.

^{३३}तस्माद्द्रष्टास्य — मु; तस्माद्द्रष्टस्य — उ.

^{३४}एक एव — ऊ, ऋ, ओ.

^{३५}जालान्वितैरपि — उ.

‘यद्वा सकुत्सितं’^१ यद्वस्नु^२ अस्मदादिभिः दृष्टं, अदृष्टं वा युक्तिभिः^३ विशेषेण एवंरूपमेतदिति न व्यपदेश्यते, तद् लोके मायाशब्देनोच्यते इन्द्रजालादिवत् । न च ‘प्रत्यक्षमाश्रितेश्वरलक्षण-सर्वज्ञव्यतिरेकेणास्मदादिभिरेतन् तत्स्वरूपेण विशेषात्मना हेतुभिर्यपदेश्यते^४ शक्यते । ततोऽपि मायाशब्देनोच्यते इति ॥६-७॥

केन तर्हि तथा^५ व्यपदिश्यत इत्युच्यते — ‘तद्वक्त्राम्बुजनिष्क्रान्तैः’ इत्यादि ।

तद्वक्त्राम्बुज^६ निष्क्रान्तैर्ज्ञानोद्गारमरीचिभिः ।

जगत्प्रदीपकैः शुद्धैस्त^७ प्रसादोपसर्पिभिः ॥८॥

बुद्धावधिष्ठितैर्विप्र दृश्यते नान्यथा क्वचित् ।

तस्य परमेश्वरस्य यद् वक्त्रं परिग्रहवर्तिनीं शुद्धविद्याशक्तिः^८ प्रागुक्ता, तदेव सर्वतो^९ विकसितत्वादम्बुजं, ततो^{१०} निष्क्रान्तैरभिव्यक्तैः । ज्ञानस्य उद्गिरणमुद्गारः प्रतिपादनं, तस्य मरीचयः प्रकाशकाः शब्दाः, तैरागमवाक्यैः । परमेश्वरप्रसादादेव उपसर्पणशीलैः । बुद्धौ पुरुषेण अधिष्ठितैः^{११} विमृश्यतां नीतैः । तन्मायातत्त्वं^{१२} तथा दृश्यते इति ॥

अत एवात्र मतङ्गमुनिः, तद्धेतुस्वरूपजिज्ञासयैव प्रव्रजति — ‘मायेयम्’ इत्यादि ।

मतङ्गः उवाच —

मायेयं भवता युक्त्या^{१३} स्वकार्यगुणविस्तृतेः ॥९॥

वक्तव्या स्वेन रूपेण तच्च^{१४} रूपमनिश्चितम् ।

मायेयं शक्रजालं स्यान्न च प्राप्ताक्षगोचरम् ॥१०॥

यद्यप्यत्यन्तातीन्द्रियत्वाच्च प्रत्यक्षेण, नापीन्द्रजालवदनुमानेन मायेयं विशेषतो व्यपदेश्यते^{१५} शक्यत इत्युक्तम् । तथापि स्वेन मायामात्रेण सामान्येन रूपेण अनुमानतो वक्तव्या । त्वया^{१६} सुवि-

^१ यद्वचकुत्सितं — ऊ, ऋ.

^२ अत्र ‘मया’ इत्यधिकम् — ऐ.

^३ वस्त्वेव — ऊ, ऋ.

^४ ‘अस्मदादिभिः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^५ ‘विशेषेणैव रूपं — अ, ऐ.

^६ शक्यम् — ऊ, ऋ.

^७ ‘तल्लोके’ इत्यारभ्य ‘हेतुभिर्यपदेश्यते’ शक्यते इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ मतङ्ग० विद्या० ३. ६ उ० - २० पू०, ६. ९२-१०० पू० वृत्तौ ।

^९ तदपि — अ;

^{१०} व्यपदेश्यत — ऐ.

^{११} निष्क्रान्तज्ञानोद्गारः — ओ.

^{१२} प्रसादात्प्रसर्पिभिः — भु, उ; प्रसादाव-

सर्पिभिः — ऊ, ऋ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ४. २० उ०-२३ पू० वृत्तौ ।

^{१४} विकसितं — ऋ.

^{१५} अत्र अपिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} विनिष्क्रान्तैः — ऐ.

^{१७} विमृश्यतान्वितैः — ए; विमृश्यान्वितैः — ऐ.

^{१८} ‘तथा’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१९} स्वकार्यगुणविस्तरात् — सु; बहूनि गुण-विस्तरात् — उ; स्वसूतिगुणविस्तरात् — ओ; स्वसूतिगुणविस्तृतेः — ऊ, ऋ.

^{२०} रूपं विनिश्चितम् — उ.

^{२१} ‘इत्युक्तम्’ इति नास्ति — आ; मतङ्ग० विद्या० ८. ६, ७ वृत्तौ ।

^{२२} मतङ्ग० विद्या० ८. १ उ०.

चारितपदेन 'तथैवात्र वक्तव्यतया प्रतिज्ञातत्वात् । 'सा च स्वकार्यलक्षणस्य 'गुणस्य या विस्तृतिः प्रकटीभावो निश्चयः, ततो हेतोः 'युक्त्या अनुमानेन स्वकार्यान्वयिना 'प्रागुक्तप्रधानवद् वक्तव्या' । तच्च रूपम्, अद्य 'यावद् मायाकार्यस्य 'कस्यचिदप्यनिश्चयाद् अनिश्चितम्, इति कुतो मायासिद्धिरिति पूर्वः पक्षः ॥९-१०॥

सिद्धान्तस्तु — 'प्राकृतैः' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

प्राकृतैरिन्द्रियैर्विप्र प्रकृतेर^{१०}प्यनात्मनः ।

नोपलब्धमिदं रूपं यत्तत्सूक्ष्मगुणात्मकम् ॥११॥

अस्याः सूक्ष्मतरा ^{११}दूरा माया केनोपलभ्यते ।

^{१०}यदुक्तं प्रधानकार्येन्द्रियप्रत्यक्षगोचरा माया न भवतीति । तत् सिद्धसाधनमेव । योगि-
प्रत्यक्ष^{११}गोचरत्वेन तस्या ^{१२}वक्ष्यमाणत्वात् । न च इन्द्रिय^{१३}प्रत्यक्षागोचरत्वमात्रेण वस्तुनोऽसत्ता
सिद्धयति । प्रधानादीनां तथात्वेऽपि सत्त्वस्य ^{१४}प्रतिपादितत्वात् ॥

^{१५}यत्तुक्तं मायासिद्धौ युक्तिर्नास्तीति तत्रोच्यते — 'तथापि युक्तित' इत्यादि ।

तथापि युक्तितो वाच्या शृणुष्वैकमना मुने ॥१२॥

^{१६}तत्र ^{१७}प्राक् प्रतिपादितात् प्रधानतत्त्वाद् मायातत्त्वं भेदेन प्रतिपादयितुं सामान्यशास्त्रसिद्ध-
मपि प्रधानकार्यं तावदुच्यते — 'अणोर्मल' इत्यादि ।

^{१८}अणोर्मलः प्रधानाख्यो विभूत्यं स्थूलतां गतः ।

बहिरङ्गोपचारेण पञ्चधा संस्थितः पुनः ॥१३॥

योऽयं भूतात्मको वर्गः स्थूलः स परिविस्तरः ।

तस्मात्सूक्ष्मतरो वर्गः प्रोक्तस्तन्मात्रसंज्ञकः ॥१४॥

^१तथैवात्र — ऊ.

^२प्रतिज्ञानात् — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^३'सा च' इत्यत्र 'तथापि' इति दृश्यते — ऐ.

^४'गुणस्य' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^५युक्तानुमानेन — ई, उ.

^६मत-ज्ञ० विद्या० ६. ४४ वृत्तौ ।

^७वक्तव्यता — आ, ए.

^८'यावद्' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९क्वचित्तदप्यनिश्चयाद् — ऐ.

^{१०}प्यनात्मकम् — मु, ओ; ०प्यनात्मकम् —
उ; ०प्यथात्मजम् — ऊ, ऋ.

^{११}दूरात् — ऊ, ऋ.

^{१२}मत-ज्ञ० विद्या० ८, ९ उ०, १० पू०.

^{१३}'गोचरत्वेन' इत्यारभ्य 'न च इन्द्रिय-
प्रत्यक्षा०' इत्यन्तं नास्ति — ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१४}मत-ज्ञ० योगपादे शिवतत्त्वोपलब्धिपटले
१६-२८ श्लोकेषु मायातत्त्वप्रस्तावो दृश्यते ।

^{१५}प्रत्यक्षगोचरमात्रेण — ऐ.

^{१६}मत-ज्ञ० विद्या० ६. ४४ वृत्तौ ।

^{१७}यदुक्तं — ऋ; यत्तुक्तं — ऐ; मत-ज्ञ०
विद्या० ८. ९ उ०, १० पू०.

^{१८}'तत्र' इत्यारभ्य 'तावदुच्यते' इत्यन्तं नास्ति
— ऊ, ऋ.

^{१९}मत-ज्ञ० विद्या० ६. ४४ वृत्तौ ।

^{२०}अणोर्मलः — ऊ, ऋ.

पश्चाद्घटमयोऽन्योऽपि वर्गः कर्मेन्द्रियाह्वयः ।
 बुद्धीन्द्रियात्मकस्तस्माद्वर्गः सूक्ष्मोऽथ पञ्चमः ॥१५॥
 त्रिधान्तः^१करणाख्योऽन्यो वर्गः शास्त्रे शिवोदये ।
 इदं तावच्छरीरं स्याद्गौणं भोक्तुः शरीरिणः ॥१६॥

मन्त्रिणीकरोति पुंसो दृक्क्रियात्मकं तेजः स्ववृत्त्यभेदेन दर्शयतीति मलः प्रधानाख्यः त्रिमूर्त्यर्थं भोगसाधनाय स्थूलत्वं प्राप्तो बाह्येनोपचारेण । कलादेरान्तरोपचारत्वेन वक्ष्यमाणत्वात् । पञ्चधा भूततन्मात्रकर्मेन्द्रियबुद्धीन्द्रियान्तःकरणवर्गपञ्चकभेदेन व्यवस्थितः । घटः चेष्टा कर्मेन्द्रियवृत्तिः । तद् इदं तावत् कार्यकरणात्मकं शरीरम् आतिवाहिकं मांस्त्रैरपि गौणं चतुर्विधतितत्त्वात्मकमिष्यते । गुणानामत्रावरकत्वेनावस्थितेः, मायीयं स्यान्नैव कलादेर्वक्ष्यमाणत्वात्^२ तावच्छब्दोपादानम् । अत्र च भूतानि पञ्चतन्मात्राणि च कार्यशब्दवाच्यानि इन्द्रियाधिकरणत्वेन वर्तन्ते । इन्द्रियाणि दश, अन्तःकरणत्रयं च एतत्कार्याश्रितानि यानि तौ योन्यन्तरगमनादिकार्यमारभन्ते । इत्येवमेतन् शरीरं स्यात् भोक्तुरिति प्राक्साधितमल्लयुक्तस्य । अन्यथा भोक्तृत्वाभावादित्युक्तम्^३ ॥१६-१६॥

ततः किमिन्युच्यते — 'भोक्तृत्वाद्' इत्यादि ।

भोक्तृत्वाल्लक्ष्यते माया चित्तेरासन्नगोचरा ।

षोढा व्यवस्थिता चेयं स्वेन रूपेण सर्पिता ॥१७॥

समलस्य हि प्रागुक्तस्य ज्ञत्वकर्तृत्वयोरावृतत्वात्, प्रलयकेवलिन इव न भोक्तृत्वमिति,

^१ पञ्चाघाटमयो० — ऊ, ऋ; पश्चाद्घाटमयो ओ.

^२ पञ्चधा — ऊ, ऋ.

^३ ०करणं चान्यो — मु, उ, ओ.

^४ तेजसे स्ववृत्त्यभेदेन — अ.

^५ स्वप्रत्ययभेदेन — ए; स्वं प्रत्ययभेदेन — ऐ.

^६ प्राप्तं — अ.

^७ कलादेरन्तरोप० — ऊ, ऋ.

^८ मतङ्ग० विद्या० ८. १७ वृत्तां ।

^९ व्यवस्थितघाटश्चेष्टा — आ, ई, उ.

^{१०} आघाटश्चेष्टा — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{११} कार्यकं शरीरम् — ऊ, ऋ, ए.

^{१२} गुणानामावरकत्वेन — आ; गुणानामत्रावरकत्वेन — ऊ, ऋ; गुणानामत्रावरकत्वेन — ऐ.

^{१३} ०स्य चात्र कलादे० — ऊ, ऋ; ०स्यात्र च कलादे० — ऐ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० ८. १७, १८ पू० वृत्तां ।

^{१५} 'तावत्' इति नास्ति — अ.

^{१६} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{१७} इन्द्रियादिकरण० — ए.

^{१८} अत्र तुशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१९} ०करणं चैतत्० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ६. ७१ उ०-९० वृत्तां ।

^{२१} मतङ्ग० विद्या० ३. ११ उ०, १२ पू० वृत्तां 'पतितशरीरस्य भोगसंवित्त्यभावात्' इत्युक्तम् ।

^{२२} स्थितेरासन्न० — उ.

^{२३} व्यवस्थितेनेयं — मु, उ, ओ.

^{२४} वीर्येण — उ० पाठान्तरम्, आं.

^{२५} 'हि प्रागुक्तस्य' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२६} मतङ्ग० विद्या० ६. ७१ उ०-९० वृत्तां; 'प्रागुक्तस्य' इति नास्ति — ऐ.

^{२७} अज्ञत्व० — अ.

^{२८} इवाभोक्तृत्वमिति — ए, ऐ.

अवश्यं तयोर्व्यञ्जकत्वेन^१ तत्त्वद्वयेन भवितव्यमिति, कलाविद्ये^२ सिद्धयतः। अभिव्यक्ततद्रूपस्य च वीत^३ रागस्यैव 'नाभिप्रवृत्तिरिति, तत्प्रवृत्त्यर्थमवश्यंभावाद् रागः सिद्धः।^४ 'भोगायामिप्रवृत्तस्य 'कलननियमयोश्च^५ 'अवश्यंभावात् 'कालनियती सिद्धे। नियमश्च^६ 'कार्यं^७ 'करणादिविषयापेक्ष इति, तत्कारणानां^८ 'प्रागुक्तानां^९ 'गुणानामाचैतन्ये सति अनेकत्वाद् इन्द्रियाणामिव कारणान्तरेण भवितव्यमिति, 'तदव्यक्ताख्यं कारणं गुणजननद्वारेण कार्यं^{१०} 'करणाद्युत्पादनाय प्रवर्तत इति, षड्-भिरेभिः प्रकारैः माया भोक्तुः आसन्ना भोक्तृस्वरूपनिष्पादकत्वेन अन्तरङ्गोपचारेण व्यवस्थिता इति कलादिप्रकरणे सुविस्तरेण^{११} 'वक्ष्यामः ॥१७॥

तदेवं वक्ष्यमाणानुमानं^{१२} 'मिद्धिः — 'रूपनियामिका' इत्यादि।

रूपनियामिका भोक्तुर्मलोपेतस्य सुव्रत।

ततः समलस्य पुंसः प्रलयकेवलिन इव भोगव्यवस्थानुपपत्तेरवश्यं तद्वचवस्थापकैः^{१३} 'कलादिभिः षड्भिः, बुद्ध्यादिवत्^{१४} 'प्रतिपुरुषं भिन्नैर्भवितव्यम्। तेषां च आचैतन्ये सति अनेकत्वात् तद्वदेव कारणान्तरं^{१५} 'पूर्वकत्वसिद्धिः। या तु पुंसो भोक्तृत्वसंपादिका सा परमकारणं मायेति, कार्यानुमाना-देव मायातत्त्वसिद्धिः ॥

यद्येवं नैव मलो भविष्यतीति, व्यतिरिक्तमलकल्पनाप्रयासः^{१६} 'प्राक् पुंशादेश्वरप्रकरणरचितो निष्फल एवेति मायामलवादिनः। 'तान्प्रतिक्षेप्तुमत्र साधनव्याप्तिविषयदृष्टान्ताह — 'सुसत्या-माशये यद्वद्' इत्यादि।

सुसत्यामाशये यद्वत्क्षीरं दोषविवृद्धये ॥१८॥

दीप्तानेर्न तथा यस्मात्तस्मादत्रापि^{१७} 'निश्चितः।

'पुंसोऽपि लक्ष्यते दोषः सहजः स्वगुणात्मकः ॥१९॥

^१ व्यञ्जकेन — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^२ अत्र 'ते' इत्यधिकम् — ऐ.

^३ रागस्यैव — आ, ऐ.

^४ 'नाभिप्रवृत्तिरिति' इत्यारभ्य 'रागः सिद्धः' इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने 'नाभिष्वङ्गं विना भोग इति वक्ष्यमाणनयेन रागतत्त्वसिद्धिः' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^५ 'भोगाय' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ कलानियमयोश्च — अ; कलना नियमश्च — ऊ, ऋ.

^७ अवश्यंभावीति — ऊ, ऋ.

^८ कालनियतिसिद्धेः — अ, ऐ.

^९ 'कार्यं' इति नास्ति — आ.

^{१०} 'करणादि' — ए.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ८. १३-१६; 'प्रागुक्तानां' इति नास्ति — ए.

^{१२} गुणानां चैतन्यानामचैतन्ये — अ, ऐ.

^{१३} तदव्यव्यक्ताख्यं — ऐ.

^{१४} 'करणाद्युत्पादनाय — अ, आ, ए.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ९-१५ प्रकरणेषु।

^{१६} 'सिद्धेः — ऊ, ऋ.

^{१७} कालादिभिः षड्भिः — ई, उ, ए; कलादि-षड्भिः — ऐ.

^{१८} प्रतिपुरुषभिन्नैः — अ, ई, उ, ए, ऐ; प्रति-पुरुषमभिन्नैः — आ.

^{१९} 'पूर्वकत्वसिद्धिः — अ, आ, ई, उ, ए; 'पूर्वकत्व-सिद्धे कृतैः पुंसो — ऊ, ऋ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ६. ७१ उ०-७९ वृत्तौ।

^{२१} तत्प्रतिक्षेप्तुं — अ, ई, उ, ऋ, ए; तत्प्रतिक्षेप्तुं — आ; तत्प्रतिक्षेप० — ऐ.

^{२२} निश्चितम् — ऊ, ऋ.

^{२३} पुंसोऽपिलक्ष्यते — ऊ, ऋ; पुंसोपलक्ष्यते-ओ.

आमः एव 'आशयः स्थानं मन्दान्तितायाः, तस्मिन् सुष्ठु सति विद्यमाने पुंसः क्षीरं दापहेतुः । न त्वामाभावे दीप्ताग्नेः यथा । तद्वदत्रापि 'मायाप्रवृत्तौ' 'हेतुभूतः सहजः पुरुषगत एवान्यो मलोऽभ्युपगन्तव्यः । मायायाः स्वप्रवृत्तौ 'क्षीरस्यैव 'निमित्तत्वानुपपत्तेरिति । एकत्वे प्रमाण-भावाच्च' । अत्यन्तातीन्द्रियं 'हि वस्तु कार्यभेदादेव वन्तवन्तरादिभिन्नमवसीयते कलादिरूपमिव बुद्ध्यादेः । इह 'च 'मायाकार्य' कलादिभिन्नमेव कार्यं दृक्क्रियावारकत्वम् । यन् 'कलाद्युप-संहारेऽपि प्रलयकेवलानां, मायोर्ध्वं च मन्त्रादीनां भागशो भवद्भिरभ्युप'गन्तव्यं 'युक्तिसिद्धत्वा-दिति कथं 'तयोर्महामलयोरभेदसिद्धिः । 'मायायाश्च कार्यद्वारेण 'दृक्क्रिययोरूपोद्बलतस्वभावः सिद्धः । यदुक्तम्' —

"कलोद्बलितचैतन्यो विद्यादशितगोचरः ।

रागेण रञ्जितश्चापि बुद्ध्यादि'करणैस्ततः ॥",

"भुङ्क्ते तत्र 'स्थितान्भोगान्भोगैरकरसिकः पुमान् ।" इति ।

'तद्विरुद्धं च दृक्क्रिया'वारकत्वमिति । ततः 'कार्यविरुद्धोपलब्ध्या तदभावो मल'त्मनि प्रतीयत इति, 'तयोर्भेदसिद्धिः ॥१८-१९॥

एवं च — 'तत्तिरस्कारवश' इत्यादि ।

तत्तिरस्कारवशः 'कर्मयुग्भोगतत्परः ।

ततः प्राधानिकैः स्थूलैर्गौणैः स परिभूयते ॥२०॥

मलतिरस्कारवशं प्राप्तः पुरुषः कर्मयुक्तः सन् 'भोगपरः प्रथमं मायैयैः कलादिभिः संबध्यते । ततः गौणैः कार्यकरणैराक्रम्यत इति ॥२०॥

^१ आशयस्थानं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ मायाप्रवृत्तौ — अ.

^४ 'हेतुभूतः' इत्याख्य 'स्वप्रवृत्तौ' इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ क्षीरस्यैव — ऐ.

^६ निमित्तत्वानुप० — अ; निमित्तानुप० — आ.

^७ चशब्दो नास्ति — आ.

^८ हिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

^९ चशब्दो नास्ति — ए.

^{१०} मायाकार्यात्कलादेर्भिन्नं — ऊ, ऋ;

^{११} कलादिभिन्नमेव — ए; कलादिकार्याद्भिन्न-मेव — ऐ.

^{१२} कलाद्युप० — ऐ.

^{१३} गन्तव्यः — अ, आ, ई, उ, ऐ; गतम् — ऊ, ऋ.

^{१४} यद्वि सिद्धत्वाद् — ऊ, ऋ.

^{१५} ततो माया० — ऊ, ऋ.

^{१६} अत्र 'कथं' इत्यधिकम् — ए.

^{१७} दृक्क्रियोद्बलतस्वभावः सिद्धः — अ, ई, उ, ए; दृक्क्रियोद्बलतस्वभावः सिद्धः — आ; दृक्क्रियोद्बलतस्वभावसिद्धम् — ऊ, ऋ; दृक्क्रिययोरूपोद्बलतस्वभावसिद्धम् — ऐ.

^{१८} स्वायम्भुवे ३२. १०, ११ उ०; 'यदुक्तं' इत्येतन्नास्ति — अ, ऐ.

^{१९} करणस्ततः — ऊ, ऋ; करणैर्युतः — स्वायम्भुवमातृकापाठः ।

^{२०} स्थितो भोगान् — ऊ, ऋ.

^{२१} 'तद्विरुद्धं च' इत्यस्य स्थाने 'न विरुद्धं च' इति दृश्यते — अ, ई, उ, ऐ; 'विरुद्धं च' इति दृश्यते — आ, ए.

^{२२} कारकत्वमिति — अ, ऋ; वारकमिति — आ.

^{२३} कार्यं विरुद्धोप० — अ.

^{२४} तयोर्भेदः सिद्धः — अ.

^{२५} भोगभुग्भोग० — उ.

^{२६} भोगतत्परः — ऊ, ऋ; भोगे तत्परः — ऐ.

अत्र मल^१स्यावारकत्वं नोपपद्यत इति प्रसङ्गाद् मतङ्गमुनिः — 'अणुश्चिच्छक्तिमान्' इत्यादिना ।

मतङ्ग उवाच —

अणुश्चिच्छक्तिमा^२श्चैतन्मलात्सूक्ष्मतरः स्थितः ।

^३मलः प्रध्वस्त^४चैतन्यः स्थूलः स्वातन्त्र्यवर्जितः ॥२१॥

तिरस्कृतात्मनः^५ प्रोक्तो न्यायेनानेन नेष्यते ।

न ^६व्यापकात्मनः तिरस्कृता मलः; अचेतनत्वाद्, अव्यापकत्वात्, स्वातन्त्र्यवर्जितत्वाच्च ।
तद्वि आत्मतिरस्कृतृत्वं चेतनत्वेन व्यापकत्वेन स्वातन्त्र्येण च व्याप्तमीश्वरे सिद्धमिति नात्र ।
शीतस्पर्शो बह्वैरिति वद्व्यापकविहृदोपलम्भाद् 'मले निषिध्यत इति ॥

नैतदनैकान्तिकत्वादिति सिद्धान्तः — 'ततः प्रोवाच' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

ततः प्रोवाच विश्वात्मा ^७यद्वत्पुंश्चेतनः क्षितौ ॥२२॥

वारुण्यात्मवशीकृत्य ^८दृष्यतेऽविकलेन्द्रियः ।

यतः कादम्बर्यादि^९गतानाम् अचेतनत्वाव्यापकत्वास्वतन्त्र^{१०}त्वानामपि धर्माणाम् आत्मवशीकरणस्य, ^{११}धर्षणस्य च, चैतन्यतिरस्कारात्मनो दृष्टत्वादनैकान्तिकत्वेन ^{१२}नात्र व्यापकविहृदोपलम्भोपपत्तिरिति ॥

^{१३}तत्र अनैकान्तिकत्वपरिहाराय पुनर्मतङ्गमुनिः — 'मुनिः प्रोवाच' इत्यादिना ।

मतङ्ग उवाच —

मुनिः प्रोवाच भगवन् भूतपिण्डमचेतनम् ॥२३॥

^{१४}तन्मध्यवशगं दृष्टं चैतन्यस्य किमागतम् ।

^१ स्यावारकत्वे नोप० — ए, ऐ.

^२ श्वैतान् मलान् सूक्ष्म० — मु, उ; ०श्छे-
त्ता मलात् — ऊ, ऋ.

^३ मलप्रध्वस्त० — मु, उ, ओ.

^४ ०चैतन्योऽवलः स्वा० — मु, उ.

^५ तिरस्कृता मलः — मु, उ, ओ.

^६ व्यापकतरात्मतिरस्कृता — ऊ, ऋ.

^७ 'तद्वि आत्मतिरस्कृतृत्वं' इत्यत्र 'तिरस्कृतृत्वं'
इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए; 'तिरस्कृतु'
इति दृश्यते — ऐ.

^८ मलो — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^९ तद्वत्पुं० — ऊ, ऋ.

^{१०} दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{११} ०तोयानाम् — ऐ.

^{१२} ०त्वादीनामपि — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१३} 'धर्षणस्य' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} नात्राव्यापकविहृदोपलब्ध्या सोपपत्तिरिति—ऐ.

^{१५} अत्र अनैकान्तिकपरि — ऊ, ऋ; तत्र अनै-
कान्तिकपरि० — ऐ.

^{१६} तन्मध्यवशगं — मु, उ, ओ.

न हि 'वारुण्यादीनां' चैतन्य^१तिरस्कारकत्वं सिद्धम् । अपि तु वात^२श्लेष्मादिना शरीरेन्द्रिय-
योरिव तत्रैव कम्पादिविकारदर्शनात्^३ तत्कुतोऽत्रानैकान्तिकता ॥

अत्र सिद्धान्तः — 'अचेतने स्थितः पात्र' इत्यादिना ।

परमेश्वर उवाच —

अचेतने स्थितः पात्रे सुचिरं वेगवानपि ॥२४॥

न पात्रस्य विकारः स्यान्मन्यसे केन हेतुना ।

सत्यम् । यदि 'अचेतनमदहेतुत्वमचेतनस्य । तीव्रतरमदशक्तेरपि' 'तन्मात्रमदहेतुत्वासिद्धेः ।
^{२२}वातश्लेष्मादीनां तु मृतशरीरविकार^{२३}हेतुत्वेनादर्शनाच्च ^{२४}चेतनतिरस्कारकत्वं सिद्धं यतः ॥

कथं तर्हि पीतमद्यस्य शरीरविकारा दृश्यन्ते । तत्रोच्यते — 'भोगात्मा' इत्यादि ।

भोगात्मा ^{२५}चेतनः सिद्धस्तन्निषङ्गेण चेतनम् ॥२५॥

^{२६}पिण्डमात्रोदितं तस्माद्विशेषाद्वर्षणादिभिः ।

^{२७}ग्लानोत्कृष्टवपुष्मत्या छाययैवोपलक्ष्यते ॥२६॥

नेत्रादिभिविकारैश्च रक्षणपि विचक्षणैः ।

लक्ष्यते कारणं ^{२८}कर्तुर्बाह्यै^{२९}रभ्यन्तराश्रितम् ॥२७॥

^{३०}भोक्तृपुरुषचैतन्यं^{३१}विकारद्वारेणैवास्य ^{३२}द्वेषहर्षादिरिव शरीरविकारहेतुत्वम् । न ^{३३}तु माक्षात् ।
द्वेषहर्षादिभिर्बुद्धिगतैरपि चैतन्यविकारद्वारेण शरीरस्य ग्लानिविकासदि^{३४}दुःखसुखनेत्रच्छाया तथा-

^१वारुणादीनां — अ, आ, ऋ, ए; वारुण्यादिना — ऐ.

^२चैतन्यस्य तिरस्कारः — ए, ऐ.

^३तिरस्कारत्वं० — अ.

^४श्लेष्मादीनामिव शरीरेन्द्रिय० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^५दर्शनम् तत्कुतोऽत्र — अ.

^६स्थिते मात्रे — ऊ, ऋ.

^७वेगवत्त्वपि — ऊ; वेगवत्त्वपि — ऋ.

^८स्यान्मन्यन्ते केन — ऊ, ऋ.

^९'अचेतनमदहेतुत्वमचेतनस्य' इत्यस्य स्थाने
'अचेतनमदहेतुत्वं मद्यस्य स्यात् । ततः
शरीरमदहेतुत्वं सिद्धयेत् । तत्त्वसिद्धमेव ।
अचेतनमात्रस्थिरस्य' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१०}तन्मात्रमद० — ऊ, ऋ.

^{११}वातश्लेष्मामृतशरीर० — अ.

^{१२}हेतुत्वेन दर्शनादचेतनग्राह्यतिरस्कारकत्वं —
ऊ, ऋ.

^{१३}चेतनतिरस्कारत्वं — अ; चेतनतिरस्कारकं
— आ; चेतनग्राह्यतिरस्कारत्वं — ऐ.

^{१४}वै नरः सिद्धः — उ० पाठान्तरम् ।

^{१५}पिण्डमात्रोदितं यस्माद्विपादप्रमदादिभिः —
ऊ, ऋ.

^{१६}ग्लानोत्कृष्ट० — ऊ, ऋ.

^{१७}कर्तुं बाह्यै० — ओ.

^{१८}रभ्यन्तराश्रितम् — मु, उ; रभ्यन्तरा-
श्रितम् — ओ.

^{१९}भोगपुरुषे चैतन्य० — ए; भोक्तृपुरुषश्चै-
तन्य० — ऐ.

^{२०}विकारेणैवास्य — ऊ, ऋ; विकारद्वारेणैव
तस्य — ए.

^{२१}'द्वेष' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२२}तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२३}दुःखसुखच्छाया — आ; मुखनेत्रच्छाया —
ऊ, ऋ; दुःखनेत्रच्छाया — ऐ.

भूता दृश्यते । यथातिगृहिताभिप्रायाणामपि तद्वेष^१हर्षादिकारणं लक्ष्यते इत्यनैकान्तिक-
त्वादेयां हेतुनामत्र वात्स्यादेरिव मलभ्यापि चैतन्यादारकत्वं युक्तमेवेति ॥ २५-२७ ॥

न्यायमिद्धोऽयमर्थोऽन्यत्राप्यतिदिश्यते — 'एवम्' इत्यादि ।

एवं विकारैः सहजैः सुखदुःखोपसर्पिभिः ।

समलोऽणुः किमाश्चर्यं वास्यतेऽनादिकर्मणा ॥ २८ ॥

तद्विपाकाभिर्लाषित्वं नेच्छन्नपि प्रयाति हि ।

यथा मलतिरस्कृत एव मायीयैः, प्राधानिकैश्च पाशैः परिभूयत इत्युक्तम्^{१०} । एवं^{११}कर्मणापि
स्वविकारैः^{१२}सहजैः अनादिप्रवृत्तैः सुखदुःखोपसर्पिभिः भावप्रत्ययात्मकैः वास्यते ।^{१३}न तु निर्मल
इति । एवं मायीयकर्मयोर्वन्धयोः^{१४}अनादिहेतुहेतुमद्भावः प्रदर्शितः^{१५}प्रागुक्तो भवतीति ॥

एवं^{१६}च व्यतिरिक्ते मले सति,^{१७}न महाप्रलयतो मायोपसहारमात्रेण पुंसां^{१८}भोक्षप्रसङ्गः ।
अन्यथा^{१९}तु दुष्परिहार एवेत्युच्यते — 'तस्मिन्मायात्मक' इत्यादि ।

तस्मिन्मायात्मके ग्रन्थौ^{२०}सुसूक्ष्मोऽतिरिस्कृतः ॥ २९ ॥

पति^{२१}शक्त्युद्भूतो^{२२}भोगात्सुषुप्त इव लक्ष्यते ।

न विजानाति शब्दादीन्मात्मानं न च कारणम् ॥ ३० ॥

स्थानं च^{२३}लुप्तवृत्तित्वाद्यावत्कालमहर्मुखम् ।

^{२४}व्यापको हि आत्मा मायायां भोगाधिकारित्वेन तिरस्कृत^{२५}इत्युच्यते । ततश्च महाप्रलये

^१दृश्यन्ते — अ, ऐ.

^२यथा गृहीताभिः — अ; यथा गृहीताभिः
— आ; यथा गृहिताभिः — ई, उ; यथा
गूढाभिः — ऐ.

^३हर्षादिभिः कारणं — अ, ऐ.

^४दृश्यते — ऋ.

^५वारुणादेरिव — ए.

^६अन्यत्राप्यतिदिश्यते — अ, ए; अन्यत्राप्य-
त्रातिदिश्यते — आ, ई, उ; अन्यत्रापि
दृश्यते — ऐ.

^७वासितोऽनादि — मु, उ, ओ.

^८लाषित्वान्नेच्छन्नपि — मु, उ.

^९एवं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०}मतङ्गो विद्या ८. २० वृत्तौ ।

^{११}कर्मणोऽपि — अ, आ.

^{१२}'सहजैरनादिप्रवृत्तैः' इत्यारभ्य 'वास्यते' इत्य-
न्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने 'सहजैः सुखदुःखमोहैः
परिभूयते' इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३}'न तु' इत्यारभ्य 'बन्धयोः' इत्यन्तं नास्ति
— अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४}अन्येनादिहेतुमद्भावः — अ; अनेन नादि-
हेतुमद्भावः — आ; अनेनानादिहेतुमद्भावः
— ई, उ, ए; अनेनादिहेतुमद्भावः — ऐ.

^{१५}मतङ्गो विद्या ८. १७-२० वृत्तौ ।

^{१६}चाव्यतिरिक्ते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७}नशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८}दोषप्रसङ्गः — ए.

^{१९}तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०}सुसूक्ष्मो न तिरस्कृतः — उ. पाठान्तरम् ;
सुसूक्ष्मेऽपि तिरस्कृतः — उ, ऋ.

^{२१}शक्त्युद्भूतो — ऊ, ऋ; शक्त्युत्थितो — ओ.

^{२२}भोक्ता प्रसुप्त इव — ऊ, ऋ.

^{२३}लब्धवृत्तित्वाद् — मु, उ; वृत्तिलुप्तत्वाद्-
उ; लुप्तशक्तित्वाद् — ऊ, ऋ.

^{२४}व्यापकात्मा — ऊ, ऋ.

^{२५}इतिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

कार्यकारणयोरुपसंहाराद् भोगेभ्यः समुद्भूतोऽत्यन्तं मलावृतत्वाद् विनिवृत्तममस्मन्निवृत्तं सु-
पुप्तपदावस्थ इव भवति यावत् पुनः भगिरस्मकालमिति ॥

‘यद्येवमेक एवायं’ मलः । तत्कथं पुंसांशेस्वरप्रकरणे “मोहो मदश्च रागश्च” इत्यादिना
सप्तधा प्रोक्त इति मतङ्गमुनिश्चोदयति — ‘मलोऽणोः सप्तधा पूर्वम्’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

मलोऽणोः सप्तधा पूर्वं भवता सूचितो मम ॥३१॥

‘यथावत्तं स्वरूपेण भगवन् वक्तुमर्हसि ।

अत्र सिद्धान्तः — ‘मोहो नाम’ इत्यादि ।

परमेस्वर उवाच —

मोहो नाम मलः पुंसः सहजोऽनादिमानिति ॥३२॥

‘योनिः षण्णां’ मदादीनां प्रधानत्वाद्विजोत्तम ।

‘सत्यम् । एक एवायं मोहाख्यो मलः । तस्मिन्सु ‘सत्येव मदादयो’ भवन्ति । ‘तद-
भावे च परिणतमलस्य मायीयवन्धसद्भावेऽपि दीक्षितस्य यतो न भवन्ति । ततस्तेऽपि
तत्स्वभावाः कथ्यन्ते इत्युक्तं प्राक् ॥

यथा च मोहनिबन्धनैव तेषां प्रवृत्तिस्तथा मोहस्वरूपप्रतिपादनं पूर्वमुच्यते — ‘सति मोह’
इत्यादि ।

सति मोहे प्रकृष्टोऽणुमयातः पतिशक्तिभिः ॥३३॥

मोहशक्तिनिरुद्धात्मा मुह्यत्यात्मार्थ एव हि ।

धर्मेऽप्यधिवसन्नोहाद्विपरीतेषु भावितः ॥३४॥

^१ करणयोरुप — आ, ई, उ, ए.

^२ संहारे — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ योगेभ्यः — ऊ.

^४ ‘सत्यन्तमलावृतं’ — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^५ सुषुप्ततावस्थ — अ, आ, ई, उ, ए; सुषुप्ता-
वस्थैव — ऐ.

^६ समारम्भं — ऊ, ऋ.

^७ यद्येक एवायं — ऐ.

^८ अत्र ‘मोहाख्यो’ इत्यधिकम् — ए.

^९ मतङ्गं विद्यां ६. १०३ उ०, १०४ पू०.

^{१०} यथावत्तं — उ, ओ; यथावत्तत्स्वरूपेण —
ऊ, ऋ.

^{११} पुंसां — ऊ, ऋ.

^{१२} यो हि षण्णां — मु, उ, ओ.

^{१३} अनादीनां — उ.

^{१४} सत्यमेव चायं — ऊ, ऋ.

^{१५} सत्येवं — आ.

^{१६} अत्र ‘यतः’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१७} तदभावेन — अ, आ, ई, उ, ए; तदाभावेन
— ऐ.

^{१८} भवति — ऋ.

^{१९} मतङ्गं विद्यां — ६. १०२ उ०, १०३ पू०
वृत्तं ।

^{२०} पूर्वमुक्तमित्युच्यते — ऐ.

^{२१} प्रकृष्टोऽणुं — मु. उ.

^{२२} ‘त्यात्मार्थमेव हि’ — ऊ, ऋ.

^{२३} ‘अप्यधिवसन्नोहाद्’ — मु, ओ; ‘अप्यधिवसे-
न्नोहाद्’ — उ; ‘अप्यधिवसन्नोहाद्’ — ऊ, ऋ.

असत्कर्म^१ ष्यनायासात्सद्बुद्ध्या संप्रवर्तते ।
 विष्णुमूत्ररुधिरविलिङ्गां त्वगस्थिशकलीकृताम् ॥३५॥
 भुक्तामपि स्त्रियं प्रीत्या तान्येवाङ्गानि मुञ्चत ।
 जुगुप्सते विरक्तोऽत्र^२ क्षणादन्यां^३ सुशोभनाम् ॥३६॥
 दृष्ट्वा मोहं^४ बलाविष्टो बाह्यावयवशोभया ।
 आकृष्यमाणो मूढात्मा^५ साभिमानो विभावितः ॥३७॥
 शिरश्छेदात्परं दुःखं तद्वियोगात्प्रपद्यते ।

‘ज्ञत्व’कर्तृत्वनिरोधात्मके मलाख्ये मोहे सति कलादिभिरभिव्यक्तचेतनोऽपि, सायातः मुह्यति
 ‘अनात्म’^१ ‘धर्मासत्कर्म’दिषु विपरीतबुद्ध्या प्रवर्तते इति, मलात्मकान्मोहादन्यो साया^२ ‘मोहस्तन्नि-
 मित्तक’ इत्यर्थः ॥

अधुना मलात्मकमोहनिमित्तत्वं पण्णामपि मदादीनां क्रमेणोच्यते — ‘अस्मान्मोहवशाद्’
 इत्यादि ।

अस्मान्मोहवशात्क्षिप्रं मदेनैवाभिभूयते ॥३८॥
 निर्भर्त्स्यमानोऽपि तदा ताड्य^{१२} मानोऽपि भूरिशः ।
^{१३}अन्धीकृतो मदेनाशु विरूपामपि रूपिणीम् ॥३९॥
^{१४}मन्वानोऽस्याः परा भद्रा^{१५} स्वर्गे नास्ति यशस्विनी ।
 ततोऽभिभूयते^{१६} गाहं^{१७} रागेणातिबलीयसा ॥४०॥
 नियम्यते यथा पङ्क्तः^{१८} सकषायेऽपि वाससि ।
^{१९}न जह्याति क्षणं^{२०} रागं नो च तूप्तिं^{२१} प्रयाति हि ॥४१॥
 क्षीणशक्तितर्यदा पश्चात्क्षीणद्रव्योऽथ मानवः ।

^१ ष्यनायासं सद् — ऊ, ऋ.

^२ विष्णुमूत्रपूरुधिरविलिङ्गां शकलीकृताम् — ऊ, ऋ; विष्णुमूत्रपूरुधिरविलिङ्गास्थिशकलीकृताः — ओ.

^३ जुगुप्सितवदुक्तात्मा — मु; जुगुप्सितविलु-
 प्तात्मा — ऊ, ऋ.

^४ सुशोभनः — ऊ, ऋ.

^५ मदाविष्टो — मु; बलाविष्टो — ऊ, ऋ.

^६ सानुरागानुभावितः — ऊ, ऋ.

^७ अत्र नकारोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^८ कर्तृत्वं तिरोधात्मके — ऐ.

^९ अनात्मो धर्मासत्कर्मदिषु — ऊ; अनात्मो
 धर्मासत्कर्मदिषु — ऋ.

^{१०} धर्मासत्कर्मदिषु — ऐ.

^{११} मोहस्तन्निमित्तीकृतित्यर्थः — अ, आ, ई,
 उ, ए, ऐ.

^{१२} मानश्च भूरिशः — मु, उ, ओ.

^{१३} अन्धीकृतमदेनाशु — ऊ, ऋ.

^{१४} मन्येताभ्योऽपरा — मु, उ; मन्वन्नास्याः परा
 — उ० पाठभेदः; मन्यन्तेऽस्याः परा — ऊ,
 ऋ; मन्यन्नास्याः — ओ.

^{१५} स्वर्गेऽप्यस्ति — मु, उ, ओ.

^{१६} गाहं — ऊ, ऋ.

^{१७} रागेणापि — मु, उ.

^{१८} सकषाये तु वाससी — मु; सकषाये तु
 वाससि — उ, ओ.

^{१९} तच्च जह्यात्क्षणं — मु, उ, ओ.

^{२०} रागान्न च — मु, उ, ओ.

^{२१} च याति हि — उ, ऋ.

तदा ^१विषादमाविश्य विषण्णवदनः सदा ॥४२॥
^२स्वस्मृतौ स्नेहमाविश्य विषादमलपीडितः ।
 त्यक्तुं ^३नोत्सहते ^४चित्तमियमेवाहमात्मनः ॥४३॥
^५पश्यन्विषीदते पश्चाद्विषादेनाकुलीकृतः ।
 विषादे च भवेच्छोषो मलश्चाणोः सुदुस्तरः ॥४४॥
 शुष्यमाणस्य वैचित्र्यं ^६महान्पाशो न संशयः ।
^७वियुज्ये त्वधुना येन बन्धुर्वर्गात्सुलालितात् ॥४५॥
^८कस्त्रातास्य कुटुम्बस्य गते वै पञ्चतां मयि ।
 एवं संचिन्त्य संचिन्त्य वैचित्र्याकुलितेक्षणः ॥४६॥
 कृतकृत्योऽहमथवा ^९पुत्रपौत्रस्तुषादिभिः ।
 किमद्यापि मया कार्यं ^{१०}हृष्टिमायाति तत्क्षणात् ॥४७॥
^{११}विधात्रा सर्वजगतः स्थापितोऽहमनुक्रमात् ।
 एवं संचिन्त्यमानोऽपि चिनोति च पुनः पुनः ॥४८॥
 एवं दृष्ट्वा तु विभवमात्मीयं हृष्यते मुहुः ।
 यद्यप्यन्ते मया प्रोक्तो ^{१२}मलोऽयं हर्षणात्मकः ॥४९॥
 तथापि व्यापकत्वेन द्रष्टव्यो मुनिपुङ्गव ।
^{१३}यतो दुःखावसानेषु हृष्टिः सर्वत्र दृश्यते ॥५०॥
 लाभे चेप्सितवस्तूनामिष्टस्यापि समागमे ।

ननु बुद्धिधर्मा ^{१४}एवैते धर्मज्ञानादिप्रत्ययरूपत्वेन तत्प्रकरणे ^{१५}वक्ष्यमाणा मदादयः । तत्कथं मल^{१६}स्वभावा इति । तत्रोच्यते — 'सत्स्वेतेषु' इत्यादि ।

सत्स्वेतेषु ^{१७}पशोः पाशा मायातः ^{१८}क्षुरिताः ^{१९}सदा ॥५१॥
 नान्यथा प्राकृतान्भोगान्भोक्तुं शक्नोति पुद्गलः ।

^१ विषयमाविश्य — मु.

^२ स्वस्मृतेः स्नेहः — उ.

^३ नो सहेते — उ.

^४ चित्तादियमेवा० — ऊ, ऋ.

^५ पश्यन्निषीदते — ओ.

^६ महत्पापं न — मु, ओ; मलत्पापं न — उ.

^७ वियुज्यामोऽधुना — ओ.

^८ बन्धुर्गन् सुलालितान् — मु, उ, ओ.

^९ कस्त्राताद्य — ऊ.

^{१०} पौत्रपुत्र — ऊ, ऋ.

^{११} दृष्टिमायाति — ऊ, ऋ; सृष्टिमायाति — ओ.

^{१२} विधातुः सर्वं — मु, उ, ओ.

^{१३} ऽयमनु० — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१४} मनसो हर्षः — उ.

^{१५} यदा — ओ.

^{१६} एव ते — अ, आ, ई, उ.

^{१७} वक्ष्यमाणमदादयः — अ; वक्ष्यमाणान्मदादयः — आ; मतङ्ग० विद्या० १७. १३३ उ० — १५७.

^{१८} स्वभाव इति — अ.

^{१९} पशोर्भोगो — मु, उ; पशोर्भोगा — ओ.

^{२०} क्षुरितः — मु, उ; क्षरिताः — ओ.

^{२१} कलाः — ऊ, ऋ.

बुद्ध्युपसंहारेऽपि तेषां प्रकृतिसंस्काररूपत्वेन अवस्थितेः, ^१मले सतीव तेष्वपि सत्सु ^२यतो मायीयाः ^३पाशाः ^४भोगार्थं पुंसो भवन्ति । ततस्तेऽपि मलस्वभावा इत्युच्यन्ते ॥

तथा हि — ‘एवंविधैः’ इत्यादि ।

एवंविधैरसंख्यातैरणुभिः परि^५पूरिता ॥५२॥

माया मायाविनी यस्माज्जगतः ^६परिकीर्तिता ।

समलैरेव असंख्यातैः पुरुषैः संबद्धा माया विपरी^७तार्थप्रदर्शकत्वेन मोहिका कीर्तिता । ‘न तु ^८अनेकविधैर्निर्मलैः ^९संबद्धेति ॥

किं तत् ^{१०}जगत् । ^{११}यस्य सा मायाविनीत्युच्यते — ‘जगच्चराचरम्’ इत्यादि ।

जगच्चरा^{१२}चरं सैव विधात्रा क्षोभिता सती ॥५३॥

सैव माया, ^{१३}यदा तत्त्वभूतभुवनविकारैरनन्तेशेन क्षोभिता भवति तदा पुंसां जन्मगमनहेतुत्वाद् जगच्छब्देनोच्यते । न तु तेषां स्वतो ^{१४}जगद्रूपतेत्यर्थः ॥५३॥

जगदात्मना चास्याः ^{१५}क्षोभे क्रमः — ‘तद्वासनाभिः’ इत्यादि ।

तद्वासनाभिः सूक्ष्माभिर्बहु^{१६}कालानुसारिभिः ।

प्रवास्यन्तेऽणवः सूक्ष्माः पाशानां वशवर्तिनः ॥५४॥

^{१७}पश्चात्कालादिभिः ^{१८}स्थूलैर्बध्यन्तेऽध्वनि संस्थिताः ।

तस्याः मायायाः ^{१९}वासनाः शक्तिरूपत्वात् ^{२०}सूक्ष्माः चिरकालानुबन्धिन्यो महाप्रलयं याव^{२१}दवस्थिताः, ताभिः ^{२२}कालादितत्त्वरूपाभिः प्रथमं^{२३} व्यापका अपि अणवः यतः कर्मयोगात् पाशानां

^१ मलीमसेव तेष्वपि — ऋ; मले सति एते-
ष्वपि — ऐ.

^२ ‘यतः’ इत्यत्र ‘सन्तः’ इति दृश्यते — अ,
आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ पाशभोगार्थाः — अ.

^४ भोगार्थाः — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ ०पूरितम् — ओ.

^६ परिपूरिता — ऊ, ऋ.

^७ ०तार्थदर्शकं — ऊ, ऋ.

^८ नकारो नास्ति — अ.

^९ अनेकविधैः — ऊ, ऋ.

^{१०} संबद्धेति — अ, ए.

^{११} ‘जगत्’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} यस्याः सा — आ.

^{१३} ०चरा सैव — ऊ, ऋ.

^{१४} या तत्त्व० — ऐ.

^{१५} जगद्दृश्यत इत्यर्थः — ए.

^{१६} क्षोभक्रमः — ऊ; क्षोभे क्रमाः — ए; क्षोभो-
पक्रमः — ऐ.

^{१७} ०कालाभिसारिभिः — उ; ०कालानुवर्तिभिः
— उ० पाठान्तरम्, ओ.

^{१८} पश्चात्कालादिभिः — ऊ, ऋ.

^{१९} स्थूलैर्बध्यन्ते — ऊ, ऋ.

^{२०} ‘वासनाः’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} सूक्ष्मात् — ऐ.

^{२२} ०दवस्थितेः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} कालतत्त्व० — आ, ई, उ.

^{२४} अत्र ‘भोगार्थं’ इत्यधिकम् — ऋ.

वशवर्तिनः, ततः प्रकर्षेण वास्यन्ते भोगार्थं ^१संस्क्रियन्ते । पश्चात् तु ^२स्थूलैः कलादिभिः भुवन-
रूपैर्भुवनजशरीररूपैश्च ^३संयोज्यन्ते इति । एतदुक्तं भवति — तत्त्वमृष्टेरनन्तरं भुवनादिमृष्टि-
रिति ॥

तथा — ‘प्रधानमपि’ इत्यादि ।

प्रधानमपि मायोत्थं कलातः स्थूलतां गतम् ॥५५॥
तस्य याः सूतयः पुंसः संबन्धोऽतिगरीयसः ।

^१प्रधानं यद् ‘मायोत्थम्’ अव्यक्ताख्यं ^२वक्ष्यमाणम् । न तु सांख्यप्रसिद्धं गुणात्मकमित्यर्थः ।
तदपि कलातः एव स्थूलतां गतम् क्रमेण व्यक्तीभूतम् । साक्षात्कला^३जातमित्यर्थः । तस्य च
प्रधानस्य अतिगरीयसः गुणकारणत्वेन ^४वक्ष्यमाणस्य याः ^५सूतयः गुणबुद्ध्याद्याः महाभूतपर्यन्ताः,
ताभिः महं पुंसः संबन्धः तथैव क्रमेणेति ॥

तदेवम् — ‘पुंसन्धो जगतः’ इत्यादि ।

पुंसन्धो जगतः कृत्स्नो ^६मायोत्थः परिभाष्यते ॥५६॥

जगतः प्रागुक्तस्य संबन्धी यः पुंसां बन्धः तत्त्वभुवनाद्यात्मकः प्राधानिकः, ^७तत्प्रसूत्यात्मक-
श्चोक्तः ^८‘स’ ^९सकलो ^{१०}मायोत्थत्वेन परिभाष्यते ।

“‘मायीयमाणवं’ कार्ममेतावदणुबन्धनम् ।” इत्यादौ मायीयत्वेन कारणकारणत्वादुच्यते । न
तु कालादिवत् साक्षान्माया^{११}जन्यतयेति ॥५६॥

अत एव — ‘हारिणी’ इत्यादि ।

हारिणी या शिवस्योक्ता तथात्मनि ^{१२}वशीकृता ।
प्रवर्तते तु संहारे मायाणूनां महामुने ॥५७॥

^१ संस्क्रियन्ते — ए.

^२ तुशब्दो नास्ति — ऐ.

^३ कलादिभुवनरूपैर्भुवनशरीरं — ए.

^४ भुवनरूपान्भुवनजनशरीरं — ऊ; भुवना-
द्रूपान्भुवनजनशरीरं — ऋ.

^५ संयोज्यन्ते — ऊ, ऋ.

^६ गतः — उ, ओ.

^७ ‘प्रधानं’ इत्यारभ्य ‘अतिगरीयसः’ इत्यन्तं
नास्ति — ऊ.

^८ मायार्थम् — अ, ऋ; मायोक्तम् — ए.

^९ मतङ्ग० विद्या० १४. ९ उ०-१२; १५.
१-१३ वृत्तौ ।

^{१०} जनकमित्यर्थः — ऐ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० १५. ३ उ० — ५ पू०.

^{१२} स्थूलरूपतया बुद्ध्याद्याः — अ.

^{१३} मायातः — ऊ, ऋ.

^{१४} तत्प्रसूत्यात्मकं — अ, ऊ, ऋ; तत्प्रसूत्या-
त्मकं — ए; तत्प्रसूत्यात्मकं — ऐ.

^{१५} ‘स’ इति नास्ति — अ.

^{१६} सर्वो — ऊ, ऋ.

^{१७} मायोक्तत्वेन — ऊ, ऋ.

^{१८} स्वायम्भुवे — ३३. २३ पू०; ‘मायीय-
माणवं’ इत्यारभ्य ‘कारणत्वादुच्यते’ इत्यन्तं
नास्ति — ऊ; मायेयमाणवं — स्वायम्भुव-
मातृकापाठः ।

^{१९} जन्यतेति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} परीकृतः — मु० पाठान्तरम्, उ.

साक्षात्पारम्पर्येण च समस्तजगदुपादानकारणत्वाद् माया महाप्रलयेऽपि ईश्वरप्रेरिता, अणूनां सर्वेषामेव पुरुषाणां सर्वात्मना तत्त्वभुवनाद्युपसंहारे प्रवर्तते । न तु वक्ष्यमाणावान्तरगुणादि-प्रलयवत् सर्वेषामसर्वात्मना, 'केषांचिच्च नैवेति' वक्ष्यामः ॥५७॥

अत्र प्रसङ्गान्ततङ्गमुनिः — 'स्वभाव' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

स्वभावो रश्मयः पत्युर्ग्रन्थेरपि तदीरणात् ।

व्यक्तये जगतः 'सिद्धाः संहारः केन हेतुना ॥५८॥

संकोचश्चेत्तदायतः ^{१०}पत्युस्ते रश्मयस्तदा ।

^{११}ध्रुवं संकोच ^{१२}धर्माणो न च सर्वगतः प्रभुः ॥५९॥

^{१३}व्यक्तये नो भवेन्नाशो कुलालस्य यथा तथा ।

भगवतो रश्मयः ये शक्त्यात्मकाः, न ते व्यतिरिक्ताः । अपि तु जगत्कारणाय स्वभाव एवासौ ^{१४}इत्युक्तम् । एवं मायाया अपि ईश्वरप्रेरणेन जगदुपादान^{१५}कारणात्मक^{१६}स्वभाव एव शक्तय इति, स्वभावस्यान्यथात्वा^{१७}भावात् संहारानुपपत्तिः । अथ यदि ^{१८}संहारोऽपि ^{१९}तयोः स्वभावान्तरायत्त एवेत्युच्यते । यद्येवं रश्मयस्ते प्रलयधर्माणः ^{२०}इत्यनित्याः । यश्चानित्यो न असौ सर्वगतः, यथा घटादिरिति, ^{२१}तदव्यतिरेकाद् ईश्वरोऽप्यनित्योऽसर्वगतश्च प्रसज्यते । यस्य च यदुत्पत्तौ हेतुत्वं^{२२} न तस्य तन्नाशे, यथा घटे कुलालस्य । तन्नाशे तु जलवाहकस्य । ^{२३}ननु कुम्भ^{२४}कारस्यात्रापि हेतुत्वं दृश्यते । सत्यम् । ^{२५}तस्य रूपान्तर^{२६}परिणतेर्युक्तम् । ^{२७}न त्वीश्वर-

^१जगदुत्पादनकारणत्वाद् — अ, आ, ई, उ.

^२महाप्रलयेऽपि इत्यत्र 'प्रलयेऽपि' इति दृश्यते — ऊ, ऋ, ए.

^३वर्तते — ऊ, ऋ.

^४वक्ष्यमाणान्तरं — ऐ.

^५'सर्वेषां' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६केषांचिद्वन्धेनैवेति — अ, आ, ई, उ, ए;

केषांचिद्वन्धेनैवेति — ऐ.

^७कनिष्ठमध्यमप्रलययोरुक्तिः — मतङ्ग० विद्या० २५. २०-५३ पू० वृत्तौ । महाप्रलयोक्तिः — मतङ्ग० विद्या० २५. ५३ पू० — ५८ पू० वृत्तौ ।

^८सिद्धः — ऊ, ऋ; सिद्धा — ओ.

^९तदा पत्युः पत्युस्ते — ऊ, ऋ.

^{१०}तदा ते रश्मयः पते — मु, उ, ओ.

^{११}यूयं — मु.

^{१२}धर्मिण्यो — मु; धर्माणां — ऊ, ऋ.

^{१३}मुक्तये वा न खे नाशं — ऊ, ऋ.

^{१४}मतङ्ग० विद्या० ३. १ पू० 'स्वशक्तिकिरणा-

त्मकम्' इत्यस्य वृत्तौ, ४. ७ उ० 'स्वयोगो-
द्भूतरिकणैः' इत्यस्य वृत्तौ च ।

^{१५}कारणस्वभावशक्तयः — आ; कारणात्म-
स्वभावः — ऋ.

^{१६}स्वभावशक्तयः — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७}भावात् संहारानुप० — ऊ, ऋ.

^{१८}संहारोऽपि — ऊ, ऋ.

^{१९}तथा — ऐ.

^{२०}इत्यनित्याश्चानित्येनासर्वगता यथा — अ,
आ, ई, उ, ए; इत्यनित्यतश्च नित्यो नासौ — ऐ.

^{२१}तदव्यतिरेकाद् — ए.

^{२२}अत्र 'यदि ईश्वरस्य' इत्यधिकम् — ए.

^{२३}'ननु' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२४}कारकस्यात्रापि — ए.

^{२५}'तस्य' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२६}परिणामं युक्तम् — ऐ.

^{२७}नेश्वरस्यानित्यप्रसङ्गात् — अ; न त्वीश्वर-
स्यानित्यप्रसङ्गात् — आ, ई, उ, ए; न त्वी-
श्वरस्य नित्यत्वप्रसङ्गात् — ऐ.

स्थानित्यत्वप्रसङ्गादित्यभिप्रायः । ततश्च जगदुत्पत्तौ 'यदीश्वरस्य हेतुत्वं, न हि तन्नागे । 'अथ जगन्नाशे हेतुत्वं, न तर्हि तदुत्पत्ताविति, तत्रेश्वरान्तरं वाच्यमिति' 'एकेश्वराभ्युपगमविरोधः । न चैतन् 'प्राक् पतिपदार्थप्रकरणार्थं विचारितमित्यधिगतार्थता प्रयत्नस्य ॥

अत्र सिद्धान्तः — 'कर्तृत्वमिष्यते' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

कर्तृत्वमिष्यते 'सृष्टौ शक्तिभिः परमेष्ठिनः ॥६०॥

'संहारे' 'नेष्यते कस्माद्यथा भानोर्गभस्तिभिः ।

अम्भसः सृष्टिसंहारे न 'कुलालनिदर्शनात् ॥६१॥

भवेदेव 'दोषप्रसङ्गः यदि सृष्टिमहारायोरिव 'तत्कर्तृत्वस्यापि भेदः सिद्धः स्यात् । तत्तु 'जत्ववद् विषय' 'वैचित्र्येऽप्यभिन्नमेव । 'न चानित्य' 'त्वापादकमित्युक्तं' 'प्रागात्म' 'सिद्धौ । ततश्च सृष्टाविव संहारेऽपि 'तदेव शक्तिभिर्भवतः कर्तृत्वमिति, 'कस्य केन विरोधः । 'यदप्युक्तम् — 'यस्योत्पत्तौ हेतुत्वं न तस्य विनाशे, यथा कुलालस्य' इति । तदपि न^{२६} । भानुनानैकान्ति-कत्वात् । भानोः हि 'एकस्यैव एकस्वैश्च गभास्तिष्ठक्षणैः किरणैः, उदकादेः 'सृष्टौ' संहारे च कर्तृत्वं सिद्धमिति । एवमेश्वरस्यैकस्यैव भविष्यतीति 'न दोषः कश्चित् ॥६०-६१॥

अपि च महाप्रलयानभ्युपगमे स एवायं 'न कदाचिदनीदृशं जगद्' इति जैमिनीयपक्ष एवोक्तः स्यात् । ततश्च मायेश्वरयोरप्यसिद्धिः । तत्साधनेनैव 'च स 'निराकृतः । तथा हि — 'कृतकस्य' इत्यादि ।

^१ यदेश्वरस्य हेतुत्वं — ऊ, ऋ; यदीश्वरहेतुत्वं ए.

^२ 'अथ' इति नास्ति — आ, ई, उ, ए.

^३ तर्हि — ऐ.

^४ अत्र 'तद्व्यतिरेकादीश्वर[रः]' इत्यधिकम् — अ.

^५ एकेश्वरस्याभ्युपगमः — ऐ.

^६ मतङ्ग० विद्या० ३-६ प्रकरणेषु ।

^७ 'मित्यगतार्थता' — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ 'मीप्ससे' — मु, ओ.

^९ सृष्टेः — मु, उ, ओ.

^{१०} संहारो — ऊ, ऋ.

^{११} नेप्सितः — मु.

^{१२} कुलालादिदर्शनात् — उ, ऋ.

^{१३} 'दोष' इति नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१४} 'तत्' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} जत्वविषय० — आ; जत्वविषये — ऐ.

^{१६} वैचित्र्येऽप्यभिन्न० — ऐ.

^{१७} तच्चानित्य — अ.

^{१८} 'त्वापादकमित्युक्तं' — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऋ, ए.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० ६. ३१, ३४ उ०, ३५ पू०, ९९ पू० वृत्तौ ।

^{२०} 'बुद्धौ' — अ.

^{२१} 'तदेव' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} तस्य — ए.

^{२३} यदुक्तं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{२४} नकारो नास्ति — आ, ए.

^{२५} एकस्य वैक० — ऊ; एकस्य नैक० — ऋ.

^{२६} सृष्टावुपसंहारे — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} नकारो नास्ति — ऐ.

^{२८} 'गमे वायं' — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२९} आकरो न लभ्यते ।

^{३०} स च निरा० — अ, आ, ई, उ, ए.

^{३१} मतङ्ग० विद्या० — ६. ४४ वृत्तौ ।

कृतकस्य विनाशोऽस्ति सर्वत्रैव न च स्वयम् ।
 'नानिमित्तोऽथवाकर्ता निमित्तं शक्तिपूर्वकम् ॥६२॥
 शक्तयश्चात्र^१ संपूर्णाः स्वव्यापारसुपेशलाः ।
 अव्याहतगुणाकीर्णा यस्यासौ परमेश्वरः ॥६३॥
 स्वतन्त्रः सर्वकर्तृत्वे तस्य किं प्रविचार्यते ।
 मायापि^२ तद्वशा यस्मान्नित्यं प्रसवधर्मिणी ॥६४॥

कार्यं तावज्जगत् 'संनिवेशवत्त्वाद् घटादिवद् इत्युक्तम् । कार्यत्वे चास्य घटादेरिव 'सर्वत्र
 'दृक्क्रियाशक्तियुक्तकर्तृ'पूर्वको विनाशः सिद्धः । न स्वतो 'निर्हेतुको वा इत्युक्तं 'संगतप्रति-
 क्षेपे । यश्चासौ 'दृक्क्रियाशक्ति'युक्तः कर्ता 'सः, जगदुत्पत्ताविव तत्संहारेऽप्येक एव स्वतन्त्रः
 सिद्धयतीत्युक्तमीश्वर'परीक्षायामिति, कुतो 'न कदाचिदनीदृशं जगद्' इत्यस्य पक्षस्य पुनर्विचारा-
 वकाशः । तथा जगतः कार्यत्वादेव उपादानकारणेन घटादेरिव 'भाव्यमिति मायासिद्धिरुक्तैव
 'उपादान', 'तथा माया' इत्यादिना पुंशाशेश्वरप्रकरणे इति, नैष प्रसङ्गः । एवं तत्त्वरूपेण
 मायोक्ता ॥६२-६४॥

भुवनरूपेणोच्यते — 'मधुकोशपुटाकारा' इत्यादि ।

मधुकोशपुटाकारा निचिता परमाणुभिः ।

मधुनः संभवस्थानानां कोशानां पुटानीव आकारो यस्याः । निचिता च व्याप्ता 'सर्गकाले-
 ऽपि प्रलयाकलैरसंख्यातैः । यद्वक्ष्यति 'शक्तिसंमूर्च्छितात्मानः' इत्यादि ॥

अत एव — 'कृष्णाम्बुमुक् चित' इत्यादि ।

कृष्णाम्बुमुक्चिते व्योम्नि मायाख्ये शिवशक्तयः ॥६५॥

विभान्ति कारणत्वेन रात्राविव तडिल्लताः ।

रुद्राश्च भुवनाधारा 'वृता रुद्रैः सहस्रधा ॥६६॥

^१ न निमित्तौ — उ.

^२ ०ऽथवा कर्तुर्निमित्तं — ऊ, ऋ.

^३ ०श्चापि — ऊ, ऋ.

^४ तद्वशाद्यस्मा० — ऊ, ऋ.

^५ संनिवेशवत्त्वाद् — ऋ; संनिवेशवत्त्वाद् — ऐ.

^६ सर्वकर्तृकक्रियाशक्ति० — ऐ.

^७ चित्क्रियाशक्ति० — ऊ, ऋ.

^८ पूर्वकोऽपि नाशः — अ, ऋ, ए; पूर्वकोत्पत्ति-
 विनाशौ सिद्धौ — ऐ.

^९ निर्हेतुकौ — ऐ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ६. ९९ उ०, १०० पू वृत्तौ ।

^{११} दृक्क्रियायुक्तः — ऊ, ऋ.

^{१२} ०युक्तकर्ता — अ, ए.

^{१३} 'सः' इति नास्ति — आ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० ६. ९९, १०० पू० वृत्तौ ।

^{१५} आकरो न लभ्यते ।

^{१६} भाव्यमिति सिद्धि० — अ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. ९९ उ०.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० ६. १०० पू०.

^{१९} सर्वकालेऽपि — ऊ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ८. ९३ पू०.

^{२१} भान्ति रुद्रैः — उ.

तस्यामवस्थायां ^१कृष्णाः चैतन्योद्बलनसमर्थत्वाद् अम्बुमुचश्चैव कलादि^२क्षित्यन्तानां तत्स्रोत-
सामुद्रमनयोग्यत्वात्, तैः शक्त्यात्मकैः चित्ते व्याप्ते तस्मिन् मायाव्योम्नि शिवशक्तिजन्यत्वात्
शिवशक्तयः अनन्तादिविद्येशाः कारणत्वेन ^३प्रकाशन्ते ^४दीप्तिभिः रात्राविव विद्युत्कलाः । तथा
भुवनानि आधारी येषां ते भुवनेशाः संख्यारहितैः रुद्रैः वृताः तत्र ^५भान्तीति । ते च^६ भुवनेशा
अपि उत्सर्गतोऽनन्तेशकृता ^७एवेति गम्यते ॥६५-६६॥

अथ कियन्ति तद्भुवनानि । कथं च स्थितानीत्युच्यते — ‘ग्रन्थेरुर्ध्वम्’ इत्यादि ।

ग्रन्थेरुर्ध्वं कपालानि षट्संख्यातानि सुव्रत ।

तावन्त्यधस्तादिव्यानि ^१रचितानि च धातुभिः ॥६७॥

नानारत्नविचित्राणि ^२एतावन्त्यधुनोच्यते ।

विभागो भुवनेशानां श्रीडाभूमिस्थितात्मनाम् ॥६८॥

भुवनानामियं माला मायान्तर्बर्तिनी शुभा ।

ग्रन्थिशब्देनात्र ^१न मायोच्यते । अपि तु ^२कार्यग्रन्थिः । ^३वक्ष्यमाणानां ^४विग्रहेशानादीना-
मष्टानां ^५रुद्राणां^६ निवासस्थानमेव । ततश्च, ऊर्ध्वं षड् भुवनानि, अधश्च षड् इत्येवं द्वादश
स्थितानीति^७ । इयं च भुवनं^८माला न मायात्मनि, शक्तिरूपत्वेन ^९भुवनाधारत्वासंभवात् । ^{१०}तत्-
संभवे वा कारणान्तरपूर्वकत्वेन ^{११}परमकारणत्यागादित्युक्तम्^{१२} । अपि तु तत्प्रान्तवर्तिनी,
कलादिभ्यः ^{१३}प्रागुत्पन्ना तदूर्ध्वं च वर्तते ^{१४}इत्युच्यते ॥

अथ तद्भुवनेशानां कीदृशानि शरीराणीत्युच्यते^{१५} — ‘रुद्राणां कार्यकरणम्’ इत्यादि ।

^१ कृष्णाश्च तेऽम्बुमुचश्चेतनोपोद्बलनाः — ऊ, ऋ.

^२ क्षित्यन्तान्तस्रोतसाः — ऊ, ऋ.

^३ प्रकाशन्ते — ऊ, ऋ.

^४ योगिनां रात्राविव — ऊ, ऋ; दीप्तादिभिः
रात्राविव — ऐ.

^५ भवन्तीति — आ.

^६ अत्र ‘भुवनवद्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^७ एव गम्यन्ते — ऊ, ऋ.

^८ ष्टाद्रम्याणि — ऊ, ऋ.

^९ रचितानीव धातुभिः — ऊ, ऋ.

^{१०} एतावन्त्यः — उ, ऊ, ऋ.

^{११} नकारो नास्ति — ऋ, ऐ.

^{१२} तत्कार्यः — ऊ, ऋ.

^{१३} मतङ्गः विद्याः ८. ८३-८५ वृत्तौ ।

^{१४} विग्रहेशादीनाः — ए, ऐ.

^{१५} ‘रुद्राणां’ इति नास्ति — अ,

^{१६} अत्र ‘तथा’ इत्यधिकम् — ए.

^{१७} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१८} मालानां मायात्मनि — अ.

^{१९} ‘भुवनाधार’ इत्यारभ्य ‘पूर्वकत्वेन’ इत्यन्तं
नास्ति — ऊ, ऋ; भुवनाधारत्वसंभवात् —
अ; भुवनासंभवात् — ऐ.

^{२०} तत्त्वभावे — आ, ई, उ.

^{२१} परमकारणत्यागाद् — अ, आ, ई, उ, ए,
ऐ.

^{२२} मतङ्गः विद्याः ८. २-५ वृत्तौ ।

^{२३} प्रागुत्पन्नत्वाद्ूर्ध्वं — अ, आ, ई, उ, ए,
ऐ.

^{२४} इत्युक्तम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} णीत्युच्यन्ते — ऐ.

रुद्राणां ^१कार्यकरणं ^२ब्रह्माख्यमतिनिर्मलम् ॥६९॥

^३अन्योन्यापेक्षया ^४संस्थं क्रमशो ^५गुणवत्तरम् ।

ब्रह्म बृहत् सर्वस्मात् स्वकार्यात्, स्वकार्यं^१ बृंहकत्वाच्च मायैव ब्रह्मोच्यते, तेन यदाख्यायते तद् मायीयमित्यर्थः । यद्वक्ष्यति —

^{१०}“सूक्ष्मपाशावृताः सर्वे न च स्थूलैस्तिरस्कृताः” इति ।

^{११}न तु ब्रह्माण्यत्र सद्योजातादीनि, तदानीं हि रुद्राणामपि^{१२} शिववन्मान्त्रशरीरेण व्यापकेन योगात् प्रतिनियतभुवनेश्वरत्वभोक्तृत्वादेरनुपपत्तिः । शरीराविनाभावात्तस्येति । शक्यते ^{१३}च वक्तुं तेषामपि ^{१४}मायीयान्येव कार्य^{१५}करणानि मायागर्भाधिकारित्वाद् ^{१६}ब्रह्मेन्द्रादिवदिति ।

तच्च तेषाम् ^{१७}अतिनिर्मलं मायीयत्वेऽपि मोहकमलशून्यत्वाद्^{१८} अस्मदादीनामिव च ^{१९}परस्पर-
पेक्षयैव स्थितम् । ^{२०}तदुक्तम् — ^{२१}‘न विना भावैर्लिङ्गम्’ इत्यादि । गुणवत्तरमिति अणि-
मादिगुणयुक्तम् ॥

अथ किं तेषां कर्मनिबन्धनमेव^{२२} ^{२३}तत्कार्यकरणम् । ^{२४}‘नेत्युच्यते — ‘स्वेन स्वेन’ इत्यादि ।

स्वेन स्वेन तु वीर्येण रुद्रा भोगभुजः शिवाः ॥७०॥

विशुद्धकारणत्वेन ^{२५}मायाञ्जनविवर्जिताः

भुवनेषु विचित्रेषु क्रीडन्त्यमिततेजसः ॥७१॥

^{२६}‘यतस्तैः कलोत्तीर्णत्वात् स्वेन स्वेन अधिकारित्वलक्षणेन वीर्येण भोगा भुज्यन्ते । तत-

^१ कार्यकरणाद् — मु, उ.

^२ ब्रह्माख्यमिति — ऊ, ऋ.

^३ अन्योन्यापेक्षं — ऊ, ऋ; अन्योन्यापेक्षा — ओ.

^४ क्रमशः संस्थितं गुणं — ऊ, ऋ, ओ.

^५ गुणवर्जिताः — उ० पाठान्तरम् ।

^६ ‘स्वकार्यात्’ इति नास्ति — अ.

^७ ब्रह्मकत्वाच्च — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए;

बृंहणत्वाच्च — ऐ.

^८ यथाख्यायते — ऐ.

^९ मायेयमित्यर्थः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ८. ७९ पृ०.

^{११} ‘न तु’ इत्यत्र ‘यदि’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} अत्र ‘मायीयान्येव’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१३} चशब्दो नास्ति — आ.

^{१४} मायीयानीव — ऊ, ऋ.

^{१५} ०करणादीनि — अ.

^{१६} ब्रह्मेन्द्रवदिति — ऊ, ऋ.

^{१७} अपि निर्मलं — ऊ, ऋ; इति निर्मलं — ऐ.

^{१८} मोहकत्वमलशून्यं — ऊ, ऋ; मोहकत्वमला-
शून्यत्वाद् — ऐ.

^{१९} परस्परमापेक्षयैव — ऐ.

^{२०} यदुक्तम् — ऊ, ऋ.

^{२१} सांख्यका० ५२ पृ०.

^{२२} ०निबन्धतो — ऊ; निबन्धनो — ऋ.

^{२३} तत्कार्यकरणं — अ; ‘तत्कार्यकरणं’ इत्यत्र
‘भोगः’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ; तत्कार्य-
कारणा — ऐ.

^{२४} नकारो नास्ति — ऐ.

^{२५} मायाशनविवर्जिताः — मु, उ; मायाज्ञान-
विवर्जिताः — ऊ, ऋ.

^{२६} ‘यतस्तैः’ इत्यारम्य ‘वेदितव्यम्’ इत्यन्तस्य
ग्रन्थस्य स्थाने ‘आत्मीयेनैव अधिकारात्मना
वीर्येण भोगभुजः । यतो विशुद्धसमोऽ-
हङ्कार्यकरणं तेषामित्युक्तम् ।’ इति दृश्यते
— ऊ, ऋ.

स्तेषां ^१कार्यकारणमपि न कर्मनिबन्धनम् । अपि तु ^२निर्मलत्वेनोक्तत्वाद् ^३विशुद्धेन शिवाराधनाद्यात्मना ^४कारणेनावस्थितं वेदितव्यम् । कर्मनि^५बन्धनत्वे हि अशुद्धमेव स्यात् । अत-
एव शिवाः ^६इत्युच्यन्ते । ^७मायाञ्जनविर्वजिताः इति सकलाः ^८सन्तोऽधिकृता अपि^९ न ^{१०}मायाया वश्या इत्यर्थः । ते च भुवनेष्वधिकारिणः । अत एव ^{११}तद्भुवनेशत्वमेव तेषाममिततेजस्त्व-
मुक्तम् ॥७०-७१॥

^{१२}अथ किमेते सर्वज्ञाः । ^{१३}नेत्युच्यते — 'ऐश्वर्यमदम्' इत्यादि ।

ऐश्वर्यं^{१४}मदमाविश्य मन्यमाना महोदयाः ।

^{१५}मत्तः श्रेष्ठतरं नान्यत्कारणं जगतः परम् ॥७२॥

अहमेव समस्तस्य जगतोऽस्य जगत्पतिः ।

तस्मादधःस्थितस्यापि ^{१६}गर्वोऽयं नात्र संशयः ॥७३॥

एवमेते^{१७}, ^{१८}एतदधोवर्तिन^{१९}श्चान्येऽपि भुवनेशाः समलाः सन्तोऽधिकारे नियुक्ता इत्यर्थः ॥
७२-७३॥

अत्र मतङ्गमुनिः — 'नियुक्ता' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

नियुक्ताः कारणेनेते रुद्रा भुवनपालकाः ।

कर्तारो^{२०}ऽधिकवीर्यास्तु प्रबुद्धाः शुद्धवृत्तयः ॥७४॥

कारणं स्वं न जानन्ति भगवन् केन हेतुना ।

यदि कारणेन ^{२१}अनन्तेशेन अधिकारे नियुक्ताः, तत्कथं ^{२२}न शुद्धाः । ^{२३}सर्वज्ञाः सर्वकर्तारः । अथ
^{२४}अशुद्धाः, कथमधिकारे नियुक्ता इति ॥

^१कार्यकारणमपि — ए.

^२मलत्वेनोक्तत्वाद् — ऐ.

^३विशुद्धेन — ऐ.

^४'कारणेनावस्थितं' इत्यत्र 'कारणेन' इति नास्ति — आ; कारणेनावस्थितिः — ऐ.

^५बन्धनकत्वे — ऐ.

^६इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७मायाशन० — ई, उ.

^८सन्तो विकृता अपि — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९अत्र तुशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{१०}मायाया अञ्जन्ते इत्यर्थः — ऊ, ऋ.

^{११}तद्भुवनेषु तेषाम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२}'अथ' इति नास्ति — आ, ई, उ; अहो — ऊ, ऋ.

^{१३}नेत्युच्यन्ते — अ.

^{१४}मदमाविश्य — ऊ, ऋ.

^{१५}अतः श्रेष्ठ० — उ.

^{१६}शर्वोऽयं — मु० पाठान्तरम्, उ.

^{१७}'एते' इति नास्ति — अ.

^{१८}तदधो० — ए.

^{१९}श्चाप्यधोभुवनेशाः — उ; ०श्चाप्यधोऽ-
पि भुवनेशाः — ऋ.

^{२०}मितवीर्यास्तु — ऊ, ऋ.

^{२१}अनन्तेशादिनाधिकारे — ए; अनन्तेशाधि-
कारे — ऐ.

^{२२}विशुद्धाः — ए.

^{२३}'सर्वज्ञाः' इति नास्ति — ऐ.

^{२४}कथमशुद्धाधिकारे — आ; शुद्धाः कथमधि-
कारे — ऐ.

अत्र सिद्धान्तः — 'यतोऽधोदृष्टय' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

^१यतोऽधोदृष्टयः सर्वे स्वसृष्टिमदमोहिताः ॥७५॥

तस्मिन्नभिरताः सन्तः क्रीडा^२भोगेष्वनिन्दिताः ।

समलत्वेऽपि अधिकारोपयोगिशक्तवकर्तृत्वयोगाद् ब्रह्मेन्द्रादीनामिव तेषां नाधिकारविरोधः ॥

किं च — 'स्वकारणकरैः' इत्यादि ।

^३स्वकारणकरैः सम्यक् संहारे ^४स्वापमागताः ॥७६॥

ततः क्षोभिकयाविष्टाः संप्रबुद्धाः परस्परम् ।

तद्विधामेव ^५पश्यन्तः स्वां ^६सृष्टि रचनोज्ज्वलाम् ॥७७॥

^७सुप्तोत्थिता वयं किं तु स्वनिद्रावशर्वतितनः ।

क्रीडामो विगतक्लेशाः स्वार्जितेषु दुःखेषु ॥७८॥

^८पूर्वकल्पोपसंहारे ^९हि ते तत्संहारकारणानन्तशक्तेरेव ^{१०}स्वापं प्रलयकेवलित्वं प्राप्ताः । ततः अहर्मुखे ^{११}तत्कारणानन्तान्तरशक्त्या समधिष्ठिताः । तदन्यपुरुषवत् कर्मानुसारेण संप्राप्तकार्य-
^{१२}करणाः सन्तो भुवनेश्वरत्वेन तत्प्रसादादेव ^{१३}संप्रबुद्धाः संपन्नाः । ^{१४}ततश्चापरिणत^{१५}मलत्वाच्च अशुद्धा एव ^{१६}तदधोभुवनपतयश्चेति ॥७६-७८॥

अत एव ^{१७}च — 'सूक्ष्मपाशावृताः सर्वे' इत्यादि ।

सूक्ष्मपाशावृताः सर्वे न च स्थूलैस्तिरस्कृताः ।

कलादिक्षित्यन्तैः कार्य^{१८}करणैर्युक्ताः । न च बाह्यैर्भुवनजैरपि शरीरैः ^{१९}तिरस्कृताः । असंबद्धा एवेत्युक्तम्^{२०} ॥

^{२१}त एव भुवन^{२२}क्रमेणोच्यन्ते — 'अनन्तोऽनन्तवीर्यात्मा' इत्यादि ।

^१ यतो यदृष्टयः — मु; यतो या दृष्टयः—उ.

^२ भोगेषु निन्दिताः — उ.

^३ स्वकार्यकरणैः — ऊ, ऋ.

^४ स्वापमाप्नुयुः — मु, उ, ओ.

^५ पश्यन्ति — मु, उ, ऊ, ऋ.

^६ सृष्टिरचनो — मु, उ.

^७ सुप्तोत्थिता — मु.

^८ पूर्व कल्पोप — आ, ई, उ.

^९ हि नः संहारकारणानन्तशक्तिभिरेव—ऊ, ऋ.

^{१०} स्वापे — अ.

^{११} तत्कारणानन्तरशक्त्या — आ.

^{१२} कारणाः — अ, ऐ.

^{१३} संप्रबुद्धाः — अ, ऐ.

^{१४} ततश्च परिणत० — ऊ, ऋ.

^{१५} मलत्वादशुद्धा—ऊ, ऋ; मलत्वाच्च शुद्धा-
एव — ऐ.

^{१६} 'तदधो' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१७} चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{१८} करणैर्युक्ताः — अ.

^{१९} तिरस्कृताः तैस्संबद्धाः — ऊ, ऋ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० ८. ६९ उ०-७२ वृत्तौ ।

^{२१} अत एव — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} क्रमेणोच्यते — अ, ऐ.

अनन्तोऽनन्तवीर्यात्मा सर्वेषां ^१मूर्धनि स्थितः ॥७९॥
 ततोऽथस्ताच्छिवो ^२नाम्ना रुद्रो भुवनभृत्प्रभुः ।
^३विश्वेशश्च महातेजा विद्येशानोऽपरस्ततः ॥८०॥
 ततोऽन्यो ब्रह्मणः स्वामी ^४क्षोभीशचाप्यनन्तरम् ।
 एते षड् भुवनेशानाः ^५स्वतेजोऽद्भुतवृत्तयः ॥८१॥
 मायानिशीथतमसि निष्कम्पाश्च मुनिर्मलाः ।
 द्योतयन्तो जगत्सर्वं ^६प्रविभान्ति महेश्वराः ॥८२॥

‘एभ्योऽथः संस्थित’ इत्यादि ।

‘एभ्योऽथः संस्थितो ग्रन्थिर्दुर्भेद्यश्चातिविस्तृतः ।
 यत्रासौ विग्रहेशानः स्थितः परमदुर्जयः ॥८३॥
 वृत्तो ^७रुद्रैर्महाभागैः ^८‘स्वशक्ति’^९बलशालिभिः ।
 भुवनं भुवनेशस्य ^{१०}‘विनोदशतसंकुलम्’ ॥८४॥
 यत्र शर्वो भवश्चैव ^{११}‘ह्युग्रो भीमश्च वीर्यवान्’ ।
 भस्मान्तको दुन्दुभिश्च श्रीवत्सश्च महाबलः ॥८५॥

एभ्यः पुटक्रमेणावस्थितेभ्यः षड्भ्यो भुवनेभ्योऽनन्तरं मायायाः कार्यभूतो ^{१२}‘ग्रन्थ्याकारो ग्रन्थ्य-
 मिधानो भुवनसमूहोऽवस्थितः । यत्र ^{१३}‘पूर्वादिदिक्रमेण ^{१४}‘विग्रहेशानादिश्रीवत्सान्ताः भुवने’^{१५}‘ष्वष्ट-
 स्वष्टौ रुद्राः स्थिताः । ^{१६}‘यदाह — “भुवनं भुवनेशस्य” इत्यादि ॥८३-८५॥

‘अस्माद्ग्रन्थेरध’ इत्यादि ।

अस्माद्ग्रन्थेरधश्चक्रं षट्कपालमयं महत् ।
^{१७}‘चितं भुवनं’^{१८}‘मालाभिर्भोगैस्तुक्व’^{१९}‘परिप्लुतम्’ ॥८६॥
 गोपतेर्भुवनं दिव्यं त्रिकलस्याप्यनन्तरम् ।
 तदधस्ताद्दशेशस्य भुवनं चारु निर्मलम् ॥८७॥

^१ मूर्धनि संस्थितः — ऊ, ऋ, ओ.

^२ नाम — ऊ, ऋ.

^३ विश्वेशस्तु — ऊ, ऋ.

^४ क्षोभीश० — मु, उ.

^५ ०प्यनन्तरः — ओ.

^६ स्वतेजोद्भूत० — मु, उ, ऊ, ऋ.

^७ ये विभान्ति — ऊ, ऋ.

^८ एभ्यो यः — मु, उ.

^९ रुद्रो महामोगैः — मु, उ.

^{१०} सशक्ति० — ऊ, ऋ.

^{११} बलवादिभिः — उ० पाठान्तरम् ।

^{१२} विद्येशादशसंकुलम् — उ.

^{१३} उग्रो — ऊ, ऋ, ओ.

^{१४} ग्रन्थ्याकारत्वे ग्रन्थ्यमिधानं — ऊ; ग्रन्थ्या-
 कारत्वे ग्रन्थ्यमिधाने — ऋ.

^{१५} पूर्वादिदिक्रमेण — ऋ.

^{१६} विग्रहेशानाद्याः श्री० — ऊ, ऋ.

^{१७} ०ष्वष्टास्वष्टौ — ऊ.

^{१८} यदाहुः — ऐ.

^{१९} चित्रं — ऊ, ऋ.

^{२०} ०मायामिर्योगैस्तुक्व० — ओ.

^{२१} ०परिप्लुतम् — मु, उ, ओ.

हरेर्हरस्य देवस्य तथा हरिहरस्य च ।

^१भुवनानामियं माला चतुर्थभुवनाश्रिता ॥८८॥

असाध्यस्य ततोऽधस्ताद्भुवनं रुद्रसेवितम् ।

^२यत्तदत्यन्तगहनं गहनैशस्य धीमतः ॥८९॥

^३अस्मादधः पुट^४क्रमेणैव पट् गोपत्यादीनां भुवनानि ॥८६-८९॥

कथं तर्ह्यत्र^५ विद्येशा^६ विभान्तीत्युक्तम्^७ । तदर्थमेतत् — ‘पुद्गलानां लयो यत्र’ इत्यादि ।

पुद्गलानां लयो यत्र प्रधानस्य च सुव्रत ।

तत्रासौ भुवनेशनो भुवनेशमहाबलः ॥९०॥

वृत्तो विराजते तत्त्वे मायाख्येऽतीव गह्वरे ।

कालानलान्तमध्वानं येनात्तं स्वेन तेजसा ॥९१॥

यत्र महाप्रलये केवलाणूनां लयः, अव्यक्तस्य च मायाकार्यस्य, तत्रासौ मायातत्त्वे समस्ताशु-
द्धाध्वप्रभुरनन्तेशः^{१०} विद्याभुवनेश्वरत्वेन सहान्यविद्येशैः^{११} परिवारितो विराजते इत्युक्तम् । न तु
मायाभुवनेष्वित्यविरोधः ॥९०-९१॥

अथ भुवनोपसंहारः — ‘भुवनानि दश द्वे च’ इत्यादि ।

भुवनानि दश द्वे च^{१२} यान्यशुद्धे तु वर्त्मनि ।

एभ्योऽन्यद्भुवनं नास्ति मायोत्थं मुनिसत्तम ॥९२॥

पुटक्रमेण^{१३} द्वादश एव कपालेशभुवनानि सृष्टिसंहारवर्त्मविषये स्थितानि । ग्रन्थीशभुवनानां
^{१४}‘तद्वर्त्मक्रमतिरस्कारेण युगपदवस्थानस्योक्तत्वात्’, तैस्तु सह विंशतिभुवनानीत्युक्तम् ॥ एभ्योऽ-
न्यद् भुवनं नास्ति मायोत्थम् इति ॥९२॥

^{१५}अथ महाप्रलये^{१६} केवलादीनामिव किमेषां भुवनानामुपसंहारोऽस्ति^{१७} वा न वा । अत्रोच्यते
— ‘शक्तिसंमूर्च्छितात्मानो’ इत्यादि ।

^१ भुवनानामधोमाला — उ.

^२ त्यक्तमत्यन्तं — उ; पञ्चपञ्चातिगहनं —
ऊ, ऋ.

^३ तस्मादधः — ऊ, ऋ.

^४ ०क्रमेणैव तु गोपत्यादीनां — अ, आ, ई, उ, ए
ऐ.

^५ अत्र ‘ति’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^६ अपि भान्ती० — अ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ८. ६५ उ०, ६६ वृत्तौ ।

^८ विराजितस्तत्त्वे — उ.

^९ येनोत्तं — ऊ, ऋ.

^{१०} अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^{११} प्रतिपादितो — ऊ, ऋ.

^{१२} यान्यशुद्धानि वर्त्मनि — ऊ, ऋ.

^{१३} द्वादशकपाले भुवनानि — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} ‘तद्वर्त्मक्रमतिरस्कारेण’ इत्यारभ्य ‘किमेषां भुव-
नानाम्’ इत्यन्तं नास्ति—ए; तद्वर्त्मक्रमतिरस्का-
रेण—अ, आ, ई, उ; तत्तद्वर्त्मतिरस्कारेण—ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ८. ८३-८५ वृत्तौ ।

^{१६} आह — ऊ, ऋ; ‘अथ’ इति नास्ति—ऐ.

^{१७} कलादीनामिव — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१८} वाशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

शक्तिसंमूर्च्छितात्मानो लुप्तव्यापारवृत्तयः ।

यत्राणवः प्रलीयन्ते तदिदं गहनाह्वयम् ॥९३॥

यत्र मायात्मनि, अणवः अपि प्रलयकेवलिनो मलकर्मेशशक्तिसंमूर्च्छिताः 'प्रलीयन्ते' 'तदे-
त्युक्तम्'। तत्र भुवनानामेषां लयो दण्डापूपिकयैव^१ सिद्धः। अत एव इदं मायातत्त्वं प्रवि-
लीनसमस्त^२तत्त्वभुवनादिरूपत्वाद् गहनमित्युच्यते शास्त्रे ॥९३॥

^१अथैकतत्त्वकारणम् — 'माया' इत्यादि ।

माया ^{११}मन्त्रेश्वरस्यैषा ^{१२}क्रीडनाय विसर्पिता ।

नानारूपधरा विश्वा विश्वस्य ^{१३}जगतोऽरणिः ॥९४॥

यादृक्कर्म^{१४}विपाकः स्याद्भोक्तुः ^{१५}स्थानविभूतये ।

तदात्मकेन रूपेण ^{१६}तादृशं प्रति पेशला ॥९५॥

या एषा अनेकभुवनयुक्ता माया उक्ता^{१७}, सा तत्त्वदीक्षायां प्रोक्त^{१८}भुवनान्तर्भावेन अनेकत्रोतो-
रूपजननापुरणस्वभावा, निखिलविश्व^{१९}कारणम्, अनवच्छिन्नकर्मधारतया तत्तत्कर्मविपाकानुसारेण
^{२०}असंख्येयपुरुषभोगदानचतुरा, मन्त्रेश्वरस्य ^{२१}अधिकारस्थानम्, इत्येवं संचिन्त्य सकृत्प्रयोगादेव
विनियोज्येत्यर्थः ॥९४-९५॥

^{२२}अथ प्रसङ्गात्मकर्म^{२३}विषयप्रश्नः — 'भोक्तुः' इत्यादि ।

निराकरणम् — आ, ई, उ; अथैकत्वकरणम्
— ऐ.

^१अत्र संमूर्च्छिता० — ऊ, ऋ.

^२यत्राणवो विलीयन्ते — ऊ, ऋ; यत्राणवोऽपि
लीयन्ते — ओ.

^३शक्तिभिः संमूर्च्छिताः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ,
ए, ऐ.

^४प्रविलीयन्ते — ऊ, ऋ.

^५तदिदमुक्तम् — आ, ई, उ; तदिष्टमुक्तम्
— ए; तदेवेत्युक्तम् — ऐ.

^६मतङ्ग० विद्या० ८. ५७, ९०, ९१ वृत्तौ ।

^७'एव' इत्यत्र 'इव' इति दृश्यते — अ, ई,
उ, ए.

^८एवं मायातत्त्वं — ऊ, ऋ.

^९प्रविलीनं समस्त० — ई, उ; विलीनसमस्त०
— ऊ, ऋ.

^{१०}'तत्त्व' इति नास्ति — अ.

^{११}अथैकतत्त्वकरणम् — अ, ऊ, ए; अथैकत्व-

^{१२}मायेश्वर० — उ, उ, ऋ.

^{१३}कथं नाम विसर्पिता — उ.

^{१४}जगतोऽरणी — ऊ, ऋ, ओ.

^{१५}विपाकस्य भोक्तुः — मू, उ, ओ.

^{१६}स्थानं विभूतये — उ, ऋ, ओ.

^{१७}तादृशं प्रति — मू, उ, ओ.

^{१८}मतङ्ग० विद्या० ८. ९२ वृत्तौ ।

^{१९}भुवनान्तरभावेन — ऐ.

^{२०}कारणानवच्छिन्न० — अ.

^{२१}असंख्येयचतुरा — अ, ई, उ, ए; असांख्येय-
चतुरा — आ; संख्येयकार्योत्पादनचतुरा —
ऐ.

^{२२}अत्र इवशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^{२३}अत्र — ऋ.

^{२४}विषयः प्रश्नः — ऊ, ऋ, ए.

मतङ्ग उवाच —

भोक्तुः शरीरमत्रोक्तं स्थानभूत्यै महेश्वर ।

कर्मणा वासितस्येत्यमशुभेन शुभेन वा ॥९६॥

किमर्थं सुखदुःखाभ्यां बाध्यते तत्र संस्थितः ।

एकस्यामेव मे भ्रान्तिश्छिन्धि शास्त्रार्णवोदरे ॥९७॥

अनेककर्मसद्भावेऽपि हि पुंसोऽवश्यमेकेन केनचित् कर्मणा शुभेन अशुभेन वा विपक्वेन शरीरम् इदं भोगाधिकरणत्वेनारभ्यमित्येवाभ्युपगन्तव्यम् । न तु शुभाशुभाभ्याम् । विरुद्धयोरेकारम्भकत्वायोगात् । ततश्च क्वचिच्छरीरे सुखस्यैव, क्वचिच्च दुःखस्यैव अनुभवः स्यात् । दृश्यते च सर्वस्मिन् सुखदुःखयोर्विरुद्धयोरेवेति । अतः कथमेतदुपपद्यते तनौ एतस्याम् एकस्यामेव इति मम भ्रान्तिः । ततः प्रश्नः ॥९६—९७॥

उत्तरं तु — 'जगत' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

जगतः सुप्रसिद्धे द्वे धर्माधर्मौ तु कर्मणो ।

अनादिकालं संरुद्धे ताभ्यां पुंवासितः सदा ॥९८॥

ब्रह्मादिस्थावरान्तेऽत्र^{११} जगति प्रतिशरीरं धर्माधर्मकार्ययोः सुखदुःखयोः प्रमाणतः सिद्धेः, तत्कारणयोः^{१२} स्थिरे विरोधेऽपि एककार्यानारम्भकत्वमसिद्धम् । न च विरुद्धयो^{१३} रवश्यमेककार्याना-रम्भकत्वमेव । पितृश्लेष्मादिभि^{१४} रनेकान्तात् ॥९८॥

अपि च — 'यद्येकेन' इत्यादि ।

यद्येकेन विपाकेन शरीरं भोगिनः स्थितम् ।

तदा भोगस्य नारम्भः कर्मणो वाथ जायते ॥९९॥

एककार्मरम्भपक्षे हि जातिप्रदेनैव शरीरस्यावस्थितेः, भोगप्रदस्य कर्मणोऽनपेक्षणाद् भोगाभाव-

^१ स्थानं भूत्यै — ऊ, ऋ, ओ.

^२ कर्मणावस्थितस्येत्यम् — मु, उ.

^३ बाध्यन्ते — ऊ.

^४ तनुसंस्थितः — ऊ, ऋ.

^५ एतस्यामेव — ऊ, ऋ.

^६ भ्रान्ति छिन्धि — ऊ, ओ.

^७ 'अनेककर्मसद्भावेऽपि' इत्यारभ्य 'ततः प्रश्नः' इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ कारणत्वेन — ऊ.

^९ संरुद्धाः — उ; संरुद्धं — ऊ, ऋ.

^{१०} पुंवासिताः सदा — मु, उ.

^{११} 'अत्र' इत्यस्य स्थाने तुशब्दो दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} 'स्थिरे' इति नास्ति — ऋ; स्थितेरविरोधे-ऽपि — ऐ.

^{१३} रवश्यकार्यारम्भकत्वमेव — अ, आ, ई, उ; रस्य कार्यारम्भकत्वमेव — ए; रवश्य-कार्यानारम्भकत्वमेव — ऐ.

^{१४} रनेकान्तात् — ऊ, ऋ.

^{१५} कार्यस्य — मु, उ, ओ.

^{१६} नारब्धः — ऊ.

^{१७} 'जातिप्रदेनैव' इत्यारभ्य 'शरीरमभ्युपगन्तव्य-मिति' इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

प्रसङ्गः शरीरिणां स्यात् । आयुःप्रदस्य चानपेक्षणाद्, भोगाभावप्रसङ्गाच्चित्यवश्यमने[क]कर्मजं शरीरमभ्युपगन्तव्यमिति ^{११}“नामिश्रं परिणमते” इति न्यायेन ^{१२}भोग्यस्यानारम्भ एव जायते । कर्मणो वेति दुष्कृतारब्धशरीरिणां हि बहुविन्नव्ययमाव्यस्य ज्योतिष्टोमादेः ^{१३}सर्वकर्मणोऽनारम्भः । तत एव तस्य तदसंभवात् । सुकृतारब्धशरीरिणां भोगनिष्ठत्वाद् अनेकब्रह्मचर्यादिव्रतनियम-क्लेशमाव्यस्य ज्योतिष्टोमादेरनारम्भो यतः ॥१९॥

‘कथं तर्हि तीव्रवेगस्यैकस्यैव फलारम्भकत्वं श्रूयत इति । उच्यते — ‘जात्युत्कटेन’ इत्यादि ।

जात्युत्कटेन तज्जातेः कर्मणो देहसंभवः ।

प्राक्संचितसमूहस्य वासनाख्यस्य कर्मणः ॥१००॥

उपलक्षणत्वादस्य जात्यायुर्भोगेष्वन्यतमोत्कटेन यदा जन्माद्यारभ्यते । तदा ‘प्रागाजितानेक-फलप्रदस्य वासनात्मनः’ ^{१४}कर्मसमूहस्य मध्यात्, ^{१५}सा जातिः जन्म यस्मात् ^{१६}तज्जातिकर्म, तस्य अनु-रूपतया ^{१७}यत्संबन्धि यत् प्रागाजित^{१८}कर्मन्तरमायुर्भोगप्रदं तेन सहारभ्यते । एवं भोगोत्कटेनारभ्य-माणं जात्यायुःप्रदेन सह, ^{१९}आयुःस्कटेन वारभ्यमाणं जातिभोगप्रदेन सहारभ्यते । न तु उत्क-टेनाप्येकैकेनारब्धुं शक्यमिति ॥१००॥

तथा हि — ‘यत्कर्म’ इत्यादि ।

यत्कर्म ^{२०}सहकारि स्याद्यस्य यस्य ^{२१}तदात्मकम् ।

तेनोपबृंहितं भूत्यै भोक्तुर्व्यक्तिमुपैति हि ॥१०१॥

जात्यायुर्भोगप्रदाना^{२२}मन्यतमे हि ^{२३}तीव्रवेगेऽवश्यं तदपरप्रदेनान्येन शुभेनाशुभेन वा तस्य सह-^{२४}कारिणा भाव्यम् । त्रयाणामन्यतममात्रप्रदस्यानुपपत्तेः ।

^१ ‘नामिश्रं’ इत्यारभ्य ‘ज्योतिष्टोमादेरनारम्भो यतः’ इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ.

^२ आकरो न लभ्यते ।

^३ दाहस्य नारम्भः — ऐ.

^४ ‘सर्वकर्मणः’ इति नास्ति — आ.

^५ अत्र ‘अथ’ इत्यधिकम् — ऐ.

^६ ०स्यैकफलस्यैवारम्भकत्वं — अ, ऋ.

^७ ०संभवम् — ओ.

^८ ‘प्रागाजित’ इत्यारभ्य ‘यत्संबन्धि यत्’ इत्यन्तं नास्ति — आ.

^९ ०जन्मप्रदस्य — उ, ऋ.

^{१०} कर्मणः समूहमध्यात् — ऊ, ऋ.

^{११} स जातिजन्म यस्मात् — अ, ई, उ; सा जातिर्यस्मात् — ऊ, ऋ; स जन्मादिजन्म यस्मात् — ए; यज्जातिजन्म यस्मात् — ऐ.

^{१२} तज्जातिः — ऊ, ऋ.

^{१३} ‘यत्संबन्धि यत्प्रागाजितकर्मन्तरम्’ इत्ये-तन्नास्ति — ऊ, ऋ; ‘यत्’ इति नास्ति — अ, ई, उ, ए.

^{१४} ०कर्मन्तरायुर्भोगः — ऐ.

^{१५} ‘आयुःस्कटेन’ इत्यारभ्य ‘आरब्धुं शक्यमिति’ इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने ‘आयुःस्कटेनाप्येकं फलमारब्धुं शक्यमिति’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} सहकारी — उ.

^{१७} तदात्मनः — उ. पाठान्तरम् ।

^{१८} ०मन्यतमं हि — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} ‘तीव्रवेगेऽवश्यं’ इत्यारभ्य श्लो १०२ वृत्तौ ‘यद्गुहं’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} ०कारिणावश्यं त्रयाणां — ऊ.

“प्रतिग्रहधनत्यागे विप्रो जायति मर्कटः ।”

इत्यादिश्रुतेः जन्मोपपत्तावपि, आयुर्भोगकर्माभावाज्जन्मसमनन्तरमेव विनाशप्रसङ्गः ॥१०१॥

अत एव — ‘न्यग्भूतम्’ इत्यादि ।

‘न्यग्भूतमन्यदपरं यदवष्टम्भकं’ गुरु ।

तेनातिगुरुणा पूर्वमशुभेन शुभेन वा ॥१०२॥

यद् गुरु ‘तीव्रम् अवष्टम्भकं कर्मान्तरफलस्येत्युक्तं’, तेन यथा पूर्वमिति ‘प्रागर्जितं’ कर्म न्यग्भूतं, तथैव अपरम् अपि इदानीमनुष्ठितं चित्राकारीर्यादि दृष्टपशुवृष्ट्यादिफलमिति । सह-कारिभूतं तु नाभिभूतमित्यर्थः । तदिदमाहुः^{१०} —

फलति यदि न सर्वं तत्कदाचित्तदैव । ध्रुवमपरमभुक्तं कर्म शास्त्रीयमास्ते ॥” इति ॥१०२॥

अथ न्यग्भूतस्यास्य द्विरूपस्यापि कर्मणः तदानीं किं नाश एव । नेत्युच्यते — ‘व्यक्तीभूत’ इत्यादि ।

व्यक्ती^{११}भूतेऽनुभूते च ततोऽन्यदुपसर्पति ।

भावप्रत्ययात्मना भोग्यतां प्राप्ते भुक्ते चावष्टम्भके तस्मिन् तदन्यदिहैव, जन्मान्तरे^{१२} वा भोग्यत्वेन उपसर्पति । प्रायश्चित्तकर्मणो दुष्कृतक्षयकृत्ये इव तस्य एतन्नाशकत्वे प्रमाणाभावात् । तथा च श्रुतिः^{१३} — “नाभुक्तं कर्म नश्यति” ॥ इति ॥

न केवलमनारब्धकार्यमेव यावत् — ‘क्षिप्रं बलवता’ इत्यादि ।

^१ आकरो न लभ्यते ।

^२ कर्म न्यग्भूतमपरं — मु, ओ; किमन्यद्भूत-मपरं — उ.

^३ गुरुः — ऊ, ऋ.

^४ पूर्व शुभेनाप्यशुभेन वा — मु, उ, ओ.

^५ तीव्रवेगमवष्टम्भकं — अ, आ, ई, उ, ऐ; क्षिप्रमेवावष्टम्भकं — ए.

^६ कर्मान्तरफलस्येत्युक्तत्वात् — अ, आ, ई, उ, ए; कर्मान्तफलमित्युक्तं — ऊ; कर्मान्त-फलस्येत्युक्तं — ऋ; कर्मफलस्येत्युक्तत्वात् — ऐ.

^७ ‘तेन’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ प्रागर्जितं — ऊ, ऋ.

^९ कर्मान्यद्भूतं — अ.

^{१०} श्लोकवार्तिके चित्राक्षेपपरिहारे श्लो० २६.

^{११} अथान्यद्भूतं — अ; अन्यथान्यद्भूतं — आ; आह न्यग्भूतं — ऊ, ऋ.

^{१२} एवेत्युच्यते — ए; एव नोच्यते — ऐ.

^{१३} भूते न भुक्ते च — मु; भूते न भूते च — उ; भूते अभूते च — ऊ, ऋ.

^{१४} प्राप्तेऽभूते — अ.

^{१५} वावष्टम्भके — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{१६} तदन्यतर एव — ए.

^{१७} जन्मान्तरेण — अ, आ, ई, उ.

^{१८} वाशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

^{१९} पौष्करे० विद्या० बिन्दुपटले ४५ उ. ‘नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि’ इति दृश्यते ।

^{२०} केवलमारब्धं — अ, आ, ई, उ, ऊ.

क्षिप्रं बलवता वापि तीव्रेणातिगरीयसा ॥१०३॥
 प्रत्यग्रेण विधार्येत^१ प्राक्तनं लघु^२ तद्यथा ।
 तस्मिन्नेवोप^३भुक्ते तु^४ भूयस्तदुपसर्पति ॥१०४॥

आरब्धकार्यमपि कर्म यदा लघु भवति, तदा तीव्र^१वेगेन केनापि^२ विरुद्धेनानायुष्यानायुष्यादि-
 कर्मणा विधार्यते एव, 'नन्दीश्वरनहुषकर्मणा यथा । अयमेव^३ च दैवपुरुषकारयोः प्रविवेक इति
 'दक्षितं^४ 'प्रागेव । तस्मिन्^५ भुक्ते पुनर्भोग्यत्वेन तदन्यदुपतिष्ठत इत्युक्तम् । यदा पुनर्द्वयोरपि
 तीव्रवेगिता^६ विरुद्धत्वादेव च युगपद्भोगः^७ प्रदत्तवानुपपत्तिः, 'तत्रा^८ ईश्वरशक्तिपातात् तयोर्नाश एव
 नान्या गतिरस्तीति^९ 'वक्ष्यामः ॥१०३-१०४॥

^{१०}अथ प्राक्तनं कर्म किं सर्वत्रैव प्रत्यग्रेण कर्मणा विधार्यते । ^{११}नेत्युच्यते — 'युगपच्च' इत्यादि ।

युगपच्च न^{१२} भोगस्तु^{१३} कर्मणो जायते क्वचित् ।
^{१४}यस्माद्दुःखे सुखं नास्ति न च दुःखं सुखे क्वचित् ॥१०५॥
 अन्योन्यमनयोर्यस्मादुप^{१५}लब्धिव्यवस्थिता ।

यत्र प्राक्तनस्य वर्तमानस्य च कर्मणः विरोधः, तत्र क्वचिद् न^{१२} युगपद्भोगः उपजायते ।
 न हि^{१३} नहुषस्य अजरशरीरदुःखदेन कर्मणा^{१४} सह स्वर्गराज्यसुखं संभवति । भगवतो^{१५} नन्दी-
 श्वरस्य^{१६} च उभापतिभुवनसुखेन^{१७} सह^{१८} बहुमनुष्यलोका^{१९} सुखदुःखभोगः इति । यत्र तु^{२०} तयो-

^१ विधार्येत — मु, उ.

^२ तद्यथा — मु, उ, ओ.

^३ ०भुक्ते तु — उ.

^४ भूयस्तमुप० — मु, उ.

^५ ०वेगेन न हि केनापि — अ; ०वेगैरैहि-
 केनापि — ऊ, ऋ; ०वेगेन ह केनापि — ऐ.

^६ विरुद्धेनानायुष्यादि० — अ, आ, ई, उ, ए;
 विरुद्धेनानायुष्यादि० — ऐ.

^७ ०कर्मणापि साध्यत एव — ए.

^८ नन्दीश्वरकथा कूर्मपुराणे उत्तरार्धे ४३
 तमेऽध्याये । नहुषकथा महाभारते वनपर्वणि
 १८१ तमेऽध्याये ।

^९ चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} दक्षितः — ए.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ६. २९ वृत्तौ ।

^{१२} ०वेगत्वाद्—अ; वेगित्वाद्—आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} ०प्रदानत्वानुप० — ऐ.

^{१४} 'तदा' इत्यत्र 'तदैव' इति दृश्यते — अ,
 आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १३. १५-१७ वृत्तौ ।

^{१६} आह — ऊ, ऋ.

^{१७} 'नेत्युच्यते' इति नास्ति — ए.

^{१८} भोक्तुस्तु — उ; भोगोऽस्य — ऊ, ऋ.

^{१९} कर्मणोर्जायते — मु, उ.

^{२०} यस्मात्सुखे दुःखं नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२१} ०लब्धिः सुनिश्चिता — ऊ, ऋ.

^{२२} युगपद्भोगा जायन्ते — ऊ, ऋ.

^{२३} नहुषकथा — महाभारते वनपर्वणि १८१
 तमेऽध्याये दृश्यते ।

^{२४} 'सह' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ, ए.

^{२५} नन्दीश्वरकथा — कूर्मपुराणे उत्तरार्धे ४३
 तमेऽध्याये दृश्यते ।

^{२६} वा — ऊ, ऋ.

^{२७} 'सह' इति नास्ति — अ.

^{२८} 'बहु' इति नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२९} 'सुख' इति नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{३०} तयोरपि विरोधो — आ, ई, उ; अनयोरवि-
 रोधो — ऊ, ऋ.

रविरोधां यथा चित्रादिफले, तत्र युगपद् भोगोऽस्त्येव । अन्योन्यमनयोर्यस्मादुपलब्धिव्यवस्थिता इत्यदोषः ॥

यद्येवं पूर्वापरविरोध इति पुनर्भतङ्गमुनिः — ‘प्राग्वासनाभिभूतस्य’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच—

प्राग्वासनाभिभूतस्य भोक्तुमभ्युद्यतस्य हि^१ ॥१०६॥
तद्रोधयित्री^२ या त्वन्या स्वेन रूपेण सपिता ।
^३सा लक्ष्यते यथा तत्त्वं तथा^४ वद महेश्वर ॥१०७॥

रोधो हि नियम एव । प्राक् च तत्कारणतया रोधयित्री शक्तिः साधिता । यदुक्तम्^५—

“रोधयित्री च या पत्युरावृत्य जगदातुरम् ।

हणद्धि स्थितयेऽत्यर्थम्” इति ।

अधुना तु तत्कारणं कर्मोक्तमिति विरोधः । ततस्तत्परिहाराय कर्मणः अन्या सा रोध-
यित्री^६ यथा लक्ष्यते^७ तथा^८ ‘तत् त्वं कथयेति पूर्वः पक्षः ॥१०६—१०७॥

अन्य एवार्थं नियम इति सिद्धान्तः — ‘उपकारापकाराभ्याम्’ इत्यादिना ।

परमेश्वर उवाच—

उपकारापकाराभ्यां वासितस्य^९ शरीरिणः ।
^{१०}वासनाभिर्युक्तस्यापि बह्वीभिः कालपर्ययात् ॥१०८॥
^{११}यत्संगम^{१२}समावेशः^{१३} क्षणात्तत्प्रति कारणम् ।

न फलनियमे रोधयित्रीयाः कारणत्वम् । कर्मणामेवात्र कारणत्वात् । अपि तु^{१४} बहुभिर्वा-
सनात्मकैः कर्तृभिर्युक्तस्यापि पुनो यदा कालवशात् कश्चित्^{१५} ‘पाकविशेषात्, तीव्र^{१६}वेगानुष्ठान-
^{१७}विशेषाच्च युगपदेव गुमाशुभाभ्यां भोगदानाय^{१८} ‘पुरुषोऽधिवास्यते, ‘तदा तस्यात्यन्त^{१९}विरुद्ध^{२०}कर्मद्व-

^१ वा — मु, उ.

^२ सा — मु, उ.

^३ संलक्ष्यते — मु, उ.

^४ वेह — मु; वेत्ति — उ; वेद्मि — ओ.

^५ मतङ्ग० विद्या० प. ३८ उ०, ३९ पू०.

^६ यद्वा — ए.

^७ यथार्थत्वं कथयेति — ए.

^८ ‘तत्’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^९ शरीरिणाम् — ओ.

^{१०} वासनान्तरितस्यापि — उ, ऊ, ऋ.

^{११} यद्यत्कर्मवशाविष्टः — उ; सत्संगमवशावेशः
— ऊ, ऋ.

^{१२} समावेशां — ओ.

^{१३} क्षणात्तं प्रति — ऊ, ऋ.

^{१४} अत्र ‘स’ इत्यधिकम् — ए.

^{१५} परिपाकवेशतः तीव्र० — उ; परिपाका-
वेशतः तीव्र० — ऋ.

^{१६} प्रवेगानुष्ठानवशाच्च — आ; वेगादनु-
ष्ठानविशेषाच्च — ए.

^{१७} वशाच्च — ई, उ; विशेषाद्वा — ऊ, ऋ.

^{१८} पुरुषो विवास्यते — ए.

^{१९} ‘तदा तस्यात्यन्त’ इत्यत्र ‘तदान्यत्र’ इति
दृश्यते — ए.

^{२०} विशुद्ध० — ए.

^{२१} कर्मद्वयावासितस्य — ऊ, ऋ; कर्मद्व-
याभ्यां हि तस्य — ए.

याध्यासितस्य तद् एकं शुभमशुभं वा प्रति^१ कारणम्^२; यत्संगमसमावेशः^३ भोगसंयोगनियम-
योग्यता भवति । न तु द्वितीयं प्रति । सा विरुद्धद्वितीयकर्षरोधनाद्रोधयित्रीति, अन्य एवायं
नियमः । यस्मिन् रोधयित्री कारणमित्यविरोधः ॥

किं च — 'द्वेषेण' इत्यादि ।

द्वेषेण वाय रागेण साटोपेन प्रवर्तते ॥१०९॥

द्वेषकाले न रागोऽस्ति न च द्वेषोऽस्ति रागतः ।

द्वेषाद्दुःखमवाप्नोति सुखमाप्नोति रागतः ॥११०॥

एवं रागविरागाभ्यां लोकोऽयं दृश्यते मुने ।

फले हि कर्मणो नियामकत्वमुक्तम् । कर्मणि तु ज्योतिष्टोमब्रह्म^१ हत्यादिके रागद्वेषादेः ।
रागद्वेषाभ्यां^२ तु येन कर्मान्तरभोगोपरोधः^३ प्रागलब्धः क्रियते, सा तु^४ रोधयित्रीति प्रागेवोक्तम् —
अथ कार्येषु प्रस्थितस्य क्रियावतः । प्रवृत्तां धारयेच्चितम्^५ इत्यविरोधः । नियते-
श्चान्य एव नियमव्यापार इति तत्प्रकरणे दर्शयिष्यामः ॥

तेदेवं प्रासङ्गिकं परिसमाप्य प्रकृतेमायाकार्यविशेषः एव कर्म । नान्यदिति सांख्यच्छायाया
मतङ्गमुनिः — 'रागद्वेषात्मिका' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

रागद्वेषात्मिका येयं वासना चोदिता त्वया ॥ १११॥

असतोऽपि हि दृश्येत तस्मादनियमो ह्ययम् ।

यदि रागद्वेषवासनाप्रयुक्तकर्मनियमात् फलनियमः । तर्हि किं कर्मणा । असतोऽपि कर्मणो

^१ अत्र 'यस्मात्' इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^२ कारणात् — आ, ई, उ, ए, ऐ; 'कारण'
इत्यारभ्य 'यस्मिन् रोधयित्री' इत्यन्तं नास्ति —
ऊ, ऋ.

^३ संगमवशावेशः — आ; तत्संगमवशावेशः —
ई, उ; यत्संगमं यथावेशो — ए; तत्संगम-
वासनावेशः — ऐ.

^४ भोगनियमः — ए

^५ चाथ — मु, उ; वापि — ओ.

^६ लोके यन्मृष्यते — मु, उ; लोकोऽयं मृष्यते
— ओ.

^७ फलेति कर्मणो — ऊ, ऋ.

^८ नियमात्मकत्वः — ऐ.

^१ कर्माणि तु — ए.

^२ ० हत्यादीनि रागद्वेषादेः — अ, आ, ई, उ, ए;
हत्यादिरागद्वेषादेः — ऐ.

^३ तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^४ प्रकल्पः क्रियते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^६ मतङ्गः विद्याः ५. ३९ उ०, ४० पू.

^७ क्रिया यतः — आ, ए, ऐ.

^८ प्रवृत्तं — ऊ, ऋ.

^९ 'तत्प्रकरणे' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} मतङ्गः विद्याः १३. ४-१७ वृत्तां ।

^{११} प्रकृते मायाकार्यं — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१२} प्रदृश्येत — उ.

^{१३} 'रागद्वेषवासना' इत्यारभ्य 'असतोऽपि कर्मणो'
इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

‘रागद्वेषवासनात्मकात् प्रकृतिस्वभावादेव कर्मस्वभावादिव फलं भविष्यतीति, तस्माद् न अयं कर्मनिवन्तनो नियम इति ॥

अत्र सिद्धान्तः — ‘यदलीकेन’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

यदलीकेन भावेन वर्तनं मन्दमेधसाम् ॥११२॥

परैर्वा प्रेर्यमाणानां कुशलैश्च परं प्रति ।

तथापि तत्प्रपत्तव्यमुभयोरपि कर्मजम् ॥११३॥

तत्फलं मुनिशार्दूल नान्यथा निश्चितं मनः ।

अत्र ‘तथापीत्यभिसंबन्धाद् यच्छब्दोऽयं यद्यपीत्येतदर्थपरामर्शकः । तदयमर्थः — यद्यपि नास्ति कर्मेत्येवं स्वकल्पितेन असत्येनैवाशयेन वर्तनं सांख्यानां, परैर्वा चार्वाकैः प्रेरितानाम् । परं प्रति ‘कुशलैः; चशब्दादात्मानं प्रति च । ‘पूर्वं निराकृतत्वादुभयत्रापि ‘अकुशलैरित्यर्थः । तथापि अवश्यं तत् कर्म ‘प्रतिपत्तव्यम् । यतः उभयोरपि ‘सांख्यचार्वाकयोः कर्मजम् एव तत्फलम् । अन्यथा ‘स्वभावस्याप्यविशेषाज्जगद्वैचित्र्यस्य को हेतुरित्यत्र ‘न तयोर्निश्चयप्रत्ययो’ विद्यत इत्यवश्यं ‘तद्धेतुनिश्चयाय कर्माभ्युपगन्तव्यमिति ॥

कर्माभ्युपगमे तु न जगद्वैचित्र्यानुपपत्तिरित्युच्यते — ‘येनोपायेन’ इत्यादि ।

येनोपायेन यस्येह ‘यद्विपाकस्य सुव्रत ॥११४॥

‘संभवस्तादृगेव ‘स्यान्मनो बुद्धिश्च नान्यथा ।

येन ‘कर्नलक्षणेन उपायेन ‘यस्य पुंसो यादृशस्य कर्मविपाकस्य ‘संभवः, ‘तादृगेव’ फलं मनो-

१ रागद्वेषादिवासनात् — ऊ, ऋ.

२ ०संभवादेव — ऐ.

३ ०स्वभावात्फलं — अ, आ, ई, उ; ०स्वभावादिफलं — ऐ.

४ तत्प्रपत्तव्यम् — मु.

५ तथापीत्यभिसंबन्धाद् — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

६ स्वकल्पिते सत्येनैवाशयेन — अ, स्वकल्पितेनासत्येनैवाशयेन — आ.

७ प्रेरितानां — अ; प्रतिपद्यमानानां — ऊ, ऋ.

८ कुशलैः — ऐ.

९ मतङ्ग० विद्या० ६. ७ उ० — १५ वृत्तौ चार्वाकिनिराकरणम्; ६. ७१ उ० — ७९ वृत्तौ सांख्यनिराकरणम् ।

१० कुशलैरित्यर्थः — ए.

११ ‘प्रतिपत्तव्यं’ इति नास्ति — अ.

१२ चार्वाकसांख्ययोः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

१३ स्वभावस्याविशेषा० — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

१४ नकारो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

१५ ‘निश्चयप्रत्ययो’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

१६ ‘तद्धेतु’ इति नास्ति — अ.

१७ प्राग्विपाकस्य — उ० पाठान्तरम्, ऊ, ऋ.

१८ उद्भवस्तादृगेव — ऊ, ऋ; संभूतस्तादृगेव — ओ.

१९ स्यान्मनोबुद्धिश्च — उ० पाठान्तरम् ।

२० ‘कर्मलक्षणेन’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

२१ अस्य — ऐ.

२२ ‘संभवः’ इति नास्ति — अ, ए.

२३ अत्र ‘तस्य’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

२४ प्रागेव — अ, ए.

वृद्धिलक्षणं भावप्रत्ययात्मकभोग्यसंविद्रूपं स्यात् । न अन्यस्य अन्यथा चेति जगद्वैचित्र्योपपत्तिः ॥

तथा हि — 'सामान्य' इत्यादि ।

सामान्ये परिणामेऽस्मिन्मायाख्ये मुनिसत्तम ॥११५॥

आत्मनश्चाविकारित्वाद्विचित्रं कर्मणः फलम् ।

यदि प्रकृतिस्वभाव एव फलप्रदत्वात् कर्म स्यात् तस्य सर्वान्प्रत्यविशेषात्, पुरुषाणां च निष्कर्मत्वेन विशेषाभावाज्जगद्वैचित्र्यानुपपत्तिरिति,^{१०} तदन्यथानुपपत्त्या^{११} कर्मणः सत्त्वमिद्विः ॥

स्यादेतन् । प्रकृतेरेव^{१२} सः तथाविश्वभावविपर्ययः । येन^{१३} कर्मवत् पुरुषस्य तथाभूतं भोग्यं संपादयति कस्यचित्; नान्यस्येति । पुरुषस्य वा^{१४} सः तथाभूतस्वभावविपर्ययः, येन कश्चिदेव^{१५} किञ्चिद्भोग^{१६} मास्वादयति; न^{१७} सर्वः सर्वमिति । तन् किं कर्मणा । तत्रोच्यते — 'चिदचित्त-
त्वयोः' इत्यादि ।

चिदचित्तत्वयोर्यस्मात्स्वभावस्य विपर्ययः ॥११६॥

नेष्यते^{१८} कर्मणोऽभावस्तच्चैवेच्छाविघातिनः ।

अन्यो^{१९} न्यातिशयो लोके^{२०} तस्मात्कर्मवशाद्भ्रुवम् ॥११७॥

जगदेतत्समस्तं स्यात्कर्म कर्तृवशाद्भ्रुवम् ।

कर्मणः कारणं कर्ता स पुमानत्र कीर्तितः ॥११८॥

भोगस्य कारणं कर्म भोगो बन्धस्य कारणम् ।

भोगभुग्भोगसन्ताने बन्धेनैव कलादिना ॥११९॥

^{२१} बद्धः संतिष्ठते यस्मात्तस्माद्वन्धो^{२२} ऽतिदुर्भेदः ।

प्रादुर्भूतं जगत्कृत्स्नं मायातः सचराचरम् ॥१२०॥

अस्तु स्वभावविपर्यय^{२३}स्तयोः । स तु यदि स्वभावमात्र^{२४} निमित्तस्तस्य सर्वान्प्रत्यविशेषात्^{२५}

^१ वृद्धिलक्षणम् — अ, ई, उ, ए.

^२ वृत्त्यात्मकं — अ, आ, ए.

^३ वेति — ऊ, ऋ.

^४ परिमाणेऽस्मिन् — मु, उ.

^५ ऽश्चाविकारित्वाद् — उ.

^६ ऽत्वाद्वैचित्र्यं — ऊ, ऋ.

^७ प्रकृतेः स्वभावः — ऊ, ऋ.

^८ ऽस्वभावादेव — ऐ.

^९ सत्यान् — अ, ऐ.

^{१०} अत्र 'उक्तमिति' इत्यधिकम् — ऐ.

^{११} कर्मसत्त्वः — आ, ऐ.

^{१२} 'सः' इति नास्ति — अ.

^{१३} तत्कर्मवत् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} 'सः' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} 'किञ्चिद्' इति नास्ति — अ; किञ्चिद् — ई, उ.

^{१६} ऽमापादयति — ऊ, ऋ.

^{१७} 'सर्वः' इत्यत्र 'सः' इति दृश्यते — ऐ.

^{१८} कर्मणोऽभावात्तच्चैवेच्छा० — मु, उ; कर्मणो-
ऽभावाच्चैवेच्छा० — ऊ, ऋ.

^{१९} ऽन्यातिशयाल्लोके — मु, उ, ओ.

^{२०} भोगे कर्म० — उ० पाठान्तरम् ।

^{२१} बध्यः — मु, आ; संबन्धस्तिष्ठते — उ.

^{२२} ऽतिदुस्तरः — मु, उ.

^{२३} ऽस्तयोस्तु यदि — अ.

^{२४} ऽनिमित्तं तस्य — अ, ऊ; ऽनिमित्तस्तस्य
— ए.

^{२५} सर्वान् प्रविशेत् — ऊ, ऋ.

सर्वेषां प्रसज्यते इत्युक्तम्^१। अथ हेतुवन्तरात्, तदेव तर्हि कर्म इति न कर्माभावो भवद्भि-
रपि^२ इष्यते। 'समानमधीयानानां च ब्राह्मणादीनां केचित्फलवन्तो दृश्यन्ते। 'परे तु,
इच्छाया विघातः स विद्यते 'येषां 'ते तथाभूताः, निष्फला एवेष्यन्ते। न चैतत् कर्माभावे
युज्यते। 'तथा आढ्यदरिद्राद्यतिशयोऽपीष्यते। सोऽपि न विना कर्मणोपपद्यत इति। 'तस्मात्
प्रकृति^३ प्रवृत्त्यात्मकजगन्निमित्तभूतं मायातोऽन्यत् कर्मेष्टव्यम्। अत एव च पुंसोऽपि कर्तृत्वसिद्धि-
रित्युक्तमात्मसिद्धौ^४। एवं च भोगस्य 'कारणं कर्म उक्तम्। भोगस्तु बन्धस्य कार्यकरणादेः
कारणं, तेन विना तस्याभावादिति। भोगभुग् एव 'बद्धः सन् संतिष्ठते इति 'यतः प्रोक्तः,
तस्माद् बन्धः 'यः कलादिकोऽति^५ दुर्बन्धः। कर्मण एव पारम्पर्येण 'संबन्धः। यदुक्तं 'श्री-
मत्स्वायम्भुवे^६ —

“कर्मतश्च शरीराणि विषयाः करणानि च”। इति।

‘तत् कर्माक्षिप्तमपि जगद् मायात उपादानाद्भवतीत्युक्तम् ॥११६-१२०॥

एवं माया^७ मलपक्षवद् माया^८ कर्मपक्षमपि प्रतिक्षिप्योपसंहारः — ‘जगतः कारणं माया’ इत्यादि।

जगतः कारणं माया मायायाः कारणं मुने।

‘प्रवृत्तौ शक्तयः सिद्धाः शक्तीनां कारणं शिवः।

अकारणः शिवः प्रोक्तस्तन्त्रेऽस्मिन्पारमेश्वरे ॥१२१॥

^१ प्रयुज्यते — ऋ.

^२ मतङ्ग० विद्या० ८. ११५ उ०, ११६ पू० वृत्तौ।

^३ हेतुवन्तत्वात् — ऊ.

^४ अपिशब्दो नास्ति — ए.

^५ एतत्सदृशं वाक्यं महाभाष्ये (२. २. २९) दृश्यते — ‘समानमीहमानानां चाधीयानानां च केचिदर्थैर्युज्यन्तेऽपरे न।’ इति; समान-धर्ममायीनां — अ, आ; समानधर्ममायीयानां — ई, उ; समानधर्माधीयानां — ए; समान-धर्मायानां — ऐ.

^६ ब्राह्मणानां — ऊ, ऋ, ऐ.

^७ केचिद्बलवन्तो — ए.

^८ परे तु इच्छया — ऊ; परे तत्त्वेच्छया — ऋ; परेच्छया — ए; परे तु इच्छाविघातः — ऐ.

^९ एषां — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१०} ‘ते’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{११} तथा स दरिद्रा० — ऐ.

^{१२} यस्मात् — ऊ, ऋ.

^{१३} प्रवृत्त्यात्मकं जग० — अ, आ, ई, उ, ऋ, ऐ;

० प्रकृत्यात्मकं जगदिति इत्थंभूतं — ए.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० ६. ३१, ९८ उ०.

^{१५} कारणकर्म — ऊ, ऋ.

^{१६} बन्धः संतिष्ठते — उ, ऋ, ऐ; बन्धः सद्य-
स्तिष्ठते — ए.

^{१७} ‘यतः’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} ‘यः’ इत्यत्र ‘अयं’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१९} दुर्बन्धः — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२०} संबन्धो — ऊ, ऋ.

^{२१} ‘श्रीमत्’ इति नास्ति — अ, ऐ.

^{२२} स्वायम्भुवे — ३२. १३ पू०.

^{२३} विषयः — ऊ, ऋ.

^{२४} तत्कर्माक्षिप्त० — अ.

^{२५} माया तदुपादानाद् — अ, ए.

^{२६} ० दानादभवदित्युक्तम् — आ, ई, उ; ० दाना-
त्तद्भवतीत्युक्तम् — ऐ.

^{२७} ० कर्मपक्षवत् — ऊ, ऋ.

^{२८} ० मलपक्षमपि — ऊ, ऋ; ० मलकर्मपक्षा-
वपि — ऐ.

^{२९} प्रवृत्ताः शक्तयः — ओ.

मायायास्तु ^१नित्यत्वाद् नोत्पत्ती ईश्वरशक्तयः कारणम् । अपि तु प्रवृत्तौ । तानां तु परमेश्वरः । स तु स्वतन्त्रो ^२नान्यप्रेर्य इत्युक्तम् ॥१२१॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणन्योपसंहाराय, व्याख्येयस्य ^३चोपक्रमाय^४ श्लोकः — ‘मायेयम्’ इत्यादि ।

मायेयमाद्या जगतो धरित्री स्वरूपतः ^५सा कथिता यथावत् ।

^६कलादिकोऽस्या विभवः समस्तः सोऽप्युच्यते कारणकार्यभावात् ॥१२२॥

मायेयम् आद्या कारणं जगतः । ^७‘धरित्री च धारिका’^८ । अद्यतस्य करणं, कृतस्य परिद्वर्धनं ^९‘प्रकृतिकर्म यतः’ । सा च स्वरूपतः, भुवनाकारेणापि यथावत् प्रमाणमिद्धा ^{१०}‘कथिता’ । अधुना तु ^{११}‘अस्याः संबन्धी कदादि’^{१२}क्षित्यन्तो विभवः तत्त्वं ^{१३}‘भूतभुवनात्मकः’ ^{१४}‘कार्यविस्तारस्त्रिपदार्थत्वेन यः’ ^{१५}‘प्राक् प्रतिज्ञातः’, सोऽपि अवान्तरकार्यकारणभावप्रदर्शनेन उच्यते इति व्याख्येयोपक्रमः ॥१२२॥

‘इति [श्री]’^{१६}भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ
[विद्यापादे] शक्तिपदार्थविचारे ^{१७}‘मायातत्त्वप्रकरणम्’
[अष्टमं] समाप्तम् ॥

अष्टमः पटलः

दृश्यते — अ.

^१ प्रवाहनित्यत्वाद् — ऊ, ऋ, ऐ.

^२ लुशब्दो नास्ति — ऐ.

^३ नान्यप्रेर्यः — ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ३. १८, १९ वृत्तौ ।

^५ चशब्दो नास्ति — ऐ.

^६ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ तैः — उ; ते — ऊ, ऋ, ओ.

^८ कथितं — ओ.

^९ कलादिकस्यापि भवः — उ.

^{१०} धात्री — अ.

^{११} आधारिका — ई, उ, ऋ; आपूरिका — ऊ.

^{१२} ‘प्रकृतिकर्म यतः’ इत्यत्र ‘प्रकृतिकर्मतः’ इति

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ८. १-२० वृत्तौ स्वरूप-
तत्त्वतत्त्वपेणोक्ता; ८. ६५-९५ वृत्तौ भुवना-
कारेणोक्ता ।

^{१४} तस्याः — ए.

^{१५} ०क्षित्यन्तविभवः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} ०कृतभुवनात्मकः — ऐ.

^{१७} कार्यविस्तर० — ऊ, ऋ; कार्यविस्तरत्रि-
पदं — ऐ.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० २. १६ उ०, १७ पू० वृत्तौ ।

^{१९} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२०} भट्टशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} मायाप्रकरणम् — ऊ, ऋ, ए.

नवमः पटलः

कलातत्त्वप्रकरणम्

अथातो जगदुत्पत्तिं विचित्ररचनोज्ज्वलाम् ।

^१समासेनाभिधास्यामि शृण्वेकाग्रमना मुने ॥१॥

अथेति ^२शक्त्या ह्यपदार्थव्याख्यानादनन्तरं ^३यत्तस्त्रिपर्वाभिधानपदार्थः प्रतिज्ञातः, ^४ततो हेतोः ।
^५जगदुत्पत्तिम् इति तत्त्वभूतभुवनात्मकत्वेन त्रिपर्वणो जगतः कलादिकत्वेन ^६प्रागुक्तस्योत्पत्तिरवधार्यता-
मिति पदार्थसंबन्धः । वाक्यात्मकस्तु “मायातः ^७क्षुरिताः कलाः” इत्यादिभिरनेकविधः । अन्ये
^८तु संबन्धाः ^९पूर्वोक्ता एवेति ॥१॥

अथ महा^{१०}मायावन्मायापि किं परमेश्वरक्षोभ्यैव । ^{११}तत्कार्यं चैतत् त्रिपर्वात्मकं जगत् ^{१२}किं
सर्वमेव साक्षान्मायात उत्पन्नम् । ^{१३}उत किञ्चिदेव, किञ्चिच्च^{१४} पारम्पर्येणेति । ^{१५}उभयत्राप्युच्यते —
‘क्षोभितोऽनन्तनाथेन’ इत्यादि ।

क्षोभितोऽनन्तनाथेन ग्रन्थिर्मायात्मको यदा ।

तदा स्वेन विकारेण ^{१६}करोति विपुलं जगत् ॥२॥

षट्^{१७}कपालेश्वरा रुद्रा लुप्तव्यापारशक्तयः ।

शिवाकर्कशकिरणव्यूहबलेनोन्मीलितेक्षणाः ॥३॥

सहसा बोधमायान्ति त्यक्त^{१८}निद्रा गतक्लमाः ।

^{१९}ऐश्वर्यमदमाविश्य स्वव्यापारसुपेशलाः ॥४॥

क्रोडन्यमितभोगेषु शिवतेजोप^{२०}बृंहिताः ।

येऽप्यधस्तान्महाभागा रुद्राः षड् भुवनेश्वराः ॥५॥

^१ समासतोऽभि० — ऊ, ऋ.

^२ शक्त्या ह्यपदार्थ० — ऊ, ऋ.

^३ ‘यतः’ इति नास्ति — अ; यस्त्रिपर्वाभि०
— आ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ धानः पदार्थः — ऊ.

^५ मतङ्ग० विद्या० ८. १२२ वृत्तौ ।

^६ ‘जगदुत्पत्तिमिति’ इत्यारभ्य ‘प्रागुक्तस्योत्पत्ति’
इत्यस्य स्थाने जगदुत्पत्ति’ इति दृश्यते —
अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ मतङ्ग० विद्या० २. १६ उ०, १७ पू० वृत्तौ ।

^८ मतङ्ग० विद्या० ६. १०४ उ०.

^९ क्षुरिता कलेत्यादिभिः — आ, ई, उ; क्षरिताः
कलाः — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१०} तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० तृतीयप्रकरणोपक्रमोक्ताः ।

^{१२} ०मायावन्मायाकर्म किं — ए.

^{१३} तत्त्रिपर्वात्मकं — अ.

^{१४} ‘किं’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} ‘उत’ इति नास्ति — ए.

^{१६} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} ‘उभयत्राप्युच्यते’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१८} तनोति — ऊ, ऋ, ओ.

^{१९} कपालेश्वरा रुद्रा — मु, उ; कपालेश्वरनेत्रा
— ऊ, ऋ.

^{२०} ०निद्रामदक्लमाः — ऊ, ऋ.

^{२१} ऐश्वर्यपद० — ऊ, ऋ.

^{२२} ०बृंहितम् — ओ.

प्रध्वस्तावयवाङ्गास्तु शक्त्याभूत^१निषेचिताः ।

प्रादुर्भवन्ति^२ संसिद्धाः^३ स्वमदोद्दामगविताः ॥६॥

अनन्तेश^४ एव तस्य क्षोभकः । न तु परमेश्वर इत्यर्थः । ग्रन्थिश्चायं न कार्यात्मकः^५ प्रागुक्तः यतो विशेष्यते मायात्मकः इति, मायैव समस्तजगद्ग्रहणस्वगहनात्मकत्वाद्^६ ग्रन्थिः इत्युक्ता । सा च तेन क्षोभिता साक्षात्स्वविकारेण^७ पटकपालेश्वरोपलक्षित^८ भुवनात्मना, तदधश्चाष्टग्रन्थीश-रुद्रभुवनरूपेण, तदधोऽपि च पट^९ कपालेश्वरभुवन^{१०} लक्षणेन प्राक्^{११} कलादिकार्यादूर्ध्वं च जगद् विस्तारयतीत्युक्तम्^{१२} । प्रध्वस्तावयवाङ्गाः इति प्रध्वस्तमवयवेषु^{१३} कलादिषु^{१४} अङ्गं मोहकत्वं^{१५} येषां रुद्राणामित्युक्तम्^{१६} ॥२-६॥

ततश्च — ‘कृत्स्नवैनाशिका’ इत्यादि ।

कृत्स्नवैनाशिका येऽपि^{१७} क्षेत्रिणो मूढचेतसः ।

विषयसंमूर्च्छितात्मानो ध्वस्तसंज्ञा विचेतसः ॥७॥

निरुद्धशक्तयः सर्वे शिवार्ककरचोदिताः ।

विकसन्त्यणुपद्मास्तु मायासरसि विस्तृते ॥८॥

ईषदुन्मीलितात्मानः^{१८} कलयाविद्धमूर्तयः ।

प्रस्पन्दमानास्तरलाः प्रयान्त्युच्छूनतां मुने ॥९॥

कृत्स्नविनाशप्रयोजना ये महाप्रलयवशात् केवली^{१९} भूताः । न तु विज्ञानकेवलिनः । यदुच्यते क्षेत्रिणः इति क्षेत्रं शरीरं कर्मवशाद्भोग्यत्वेन विद्यते येषां ते प्रलयकेवलिनः मल^{२०} कर्मबद्धाः सन्तः कलया मलनिवृत्तिद्वारेण^{२१} ईषदुन्मीलितात्मानो भवन्ति । इयमेव उच्छूनता तेषामुच्यते । भोग^{२२} फलाय उद्योगाभिमुखीभावो यतः ॥७-९॥

^१ निषेचिताः — सु, उ, ओ.

^२ संहृष्टाः — ऊ, ऋ, ओ.

^३ स्वमतोद्दाम — उ, ओ.

^४ एवकारो नास्ति — ऊ, ऋ.

^५ मतङ्गं विद्यां ८. ६७.

^६ जगद्गणस्थग [ह] नात्मत्वाद् — ऊ, ऋ;

जगद्ग्रहणस्थो गणात्मकत्वाद् — ऐ.

^७ ‘ग्रन्थिरित्युक्ता’ इति नास्ति — ऐ.

^८ इत्युक्त्वा स च — ऊ, ऋ.

^९ ‘पटकपालेश्वरोप’ इत्यारभ्य ‘तदधोऽपि च’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} भुवनात्मता — ऊ.

^{११} कपालीश्वर — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१२} ‘लक्षणेन’ इत्यत्र ‘लक्षणे’ इति दृश्यते — ऐ.

^{१३} कालादि — अ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१४} मतङ्गं विद्यां ८. २-५ वृत्तौ ।

^{१५} कालादिषु — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१६} अङ्गमोहकत्वमेषां — आ, ए, ऐ; अङ्गमनोह-कत्वमेषां — ई, उ; अङ्गमोहकत्वं येषां — ए.

^{१७} एषां — अ.

^{१८} मतङ्गं विद्यां ८. ७९ पू वृत्तौ ।

^{१९} क्षेत्रिणोऽदृढचेतसः — ओ.

^{२०} विकसन्त्यणुपद्मास्तु — मु.

^{२१} कलयासिद्धं — ओ.

^{२२} कृत्स्ना विनाश — अ, ई, उ, ए.

^{२३} भूतानां तु — ऊ.

^{२४} कर्मबलाः — अ; कर्मबन्धाः — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} इव उन्मीलिता — ऐ.

^{२६} फलाद्योऽभिमुखीभावो — ऊ, ऋ; फला-याद्योऽभिमुखीभावो — ऐ.

अन मतङ्गवृत्तिः कलामिन्द्रो प्रमाणानुपपन्निरिति चोदयति — 'संतिरुद्ध' इत्यादिना ।

मतङ्ग उवाच —

संतिरुद्धाणवी शक्तिर्मायोदरवशानुगा ।

कालेन शांकरौ तस्या बोधयित्री महाबला ॥१०॥

कलेति या तृतीयोक्ता क्वागता परमेश्वर ।

मलकर्मनिरुद्धापि हि ^१पुंशक्तिर्महाप्रलयावसाने ^२शिवशक्त्या प्रबोधमेप्यति । ^३तत्कुतोऽधि-
गता कलेति । तथा क्वागता इति कुतो हेतोस्तप्तेत्ययमपि पूर्वः पक्षः ॥

अत्र त्तिद्धान्तः — 'यथा धेनु' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

यथा क्षेत्राम्बुसंयोगाद्वीजं वायुसमीरितम् ॥११॥

क्षणादुच्छूनतामेति ^४स्वोष्मणा ^५प्रचलीकृतम् ।

मृद्वीजाम्बुसमायोगात्तत्रैवाग्निः समास्तः ॥१२॥

व्यक्तीभूतो विवृद्धार्थं तथा संयोगजा कला ।

विवृद्धयेऽभिलाषेण यथा युक्तः ^६प्रबुद्धयते ॥१३॥

^७संयोगोन्मीलिनी ज्ञेया पुंसो ^८मायात्मजा कला ।

तुषं कम्बुकसंयोगात्तण्डुलाज्जायतेऽङ्कुरः ॥१४॥

तद्वन्मायाणुसंयोगाद्वच्यतेऽचेतना कला ।

यदुक्तम् "आगता कुत" इति तत्र जलक्षेत्रादिमंयोगात् स्वेन चोष्मणा ^१प्रचलीकृतस्य बीज-
^२स्योच्छूनतैव मायाकर्नविपाकसंयोगात् कला समुत्पन्ना । यथा ^३उच्छूनतासामर्थ्यादेव पुनर्जलात-
पादिद्रव्यं ^४संयोगाद् अग्निः अङ्कुरानुगुणं ^५वृद्धिनिमित्तं भवति । तथा ^६पुंसः भोगविवृद्धार्थं ^७विद्या-
संयोगस्य ^८रागादिजन्यं ^९प्रबोधस्य ^{१०}च हेतुः सैव संयोगजा कलेति । यथा ^{११}वा तण्डुलतुषादिसंयो-
गादङ्कुरो जायते । तथा मायापुरुषयोः कर्मनिमित्तं ^{१२}भोग्यभोक्तृत्वसंबन्धाद् अचेतना कला उत्पद्यते ॥

^१ चोच्छूनता० — ऋ, ए, ऐ.

^२ संयोगोऽङ्कुरानुगुण० — ऊ, ऋ; संयोगाद-
ङ्कुरानुगुण — ऐ.

^३ विवृद्धि० — आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^४ पुंसि — अ, ऐ.

^५ विद्यादिसंयोगस्य — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ सरागादि० — अ, ऐ.

^७ प्रयोगस्य — ए.

^८ चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ए.

^९ वाशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} भोक्तृभोग्यत्वसंबन्धाद् — अ, ई, उ; ० भोक्तृ-
भोग्यसंबन्धाद् — ऊ, ऋ, ऐ; ० भोगभोक्तृ-
त्वसंबन्धाद् — ए.

^१ पुंशक्तिर्महा० — ऐ.

^२ शिवशक्त्यैव बोध० — ऊ, ऋ.

^३ तत्कुत आगता — अ, आ; तत्कुत आगता
— ई, उ, ए; यत्कुत आगता — ऐ.

^४ स्वोष्मणा — मु, उ, ओ.

^५ प्रचलीकृतम् — मु, उ, ऊ, ऋ.

^६ प्रबुद्धयति — ओ.

^७ संयोगोन्मीलिनी — ऊ, ऋ.

^८ मायात्मिका कला — ऊ, ऋ.

^९ ० तण्डुलसंयोगा० — उ.

^{१०} प्रचलीकृतस्य — ऋ.

^{११} ० स्योच्छूनतैव — आ, ऊ, ऋ.

अथोपादानकारणात् कुत आगतेति प्रश्नः । तत्राव्युच्यते — “यद्यनीयम्” इत्यादि ।

यद्यपीयं कला सूक्ष्मा मायापापसमुद्भवा ॥१५॥

उभयोरपि संयोगाच्चेतनाचेतनात्कला ।

यद्यपि उभयोरपि^१ अनयोरमूर्तयोः^२ चेतनाचेतनयोः^३ यः संबन्धः स च^४ न व्यतिरिक्त इति दर्शयितुं^५ चेतनाचेतन उक्तः, तस्मात्कलेयममूर्तवोत्पन्ना । तथापि मायायाः क्षोभा-दुत्पन्ना । न तु पुंसः, चेतनत्वेनोपादानकारणत्वायोगात् ॥

यदुक्तं^६ कलासिद्धौ प्रमाणं नास्तीति । तत्रोच्यते — ‘सुखदुःखोपभोगस्य’ इत्यादि ।

सुखदुःखोपभोगस्य द्वारमेतत्सदा चितेः ॥१६॥

सिद्धे^७ हि मले तेनावृतत्वात् पुंसः^८ प्रलयकेवलावस्थायामिव सुखदुःखवेदनं न संभवतीत्यवश्यं^९ तत्र तदावरणनिवर्तकेन भवितव्यमिति कलातत्त्वसिद्धिः ॥१६॥

प्रागुक्तार्थानुवादेन कलाशब्दप्रवृत्तावत्र हेतुरुच्यते — ‘पुमांश्चेतन’ इत्यादि ।

पुमांश्चेतन उद्दिष्टो मायातत्त्वसचेतनम् ।

तत्संगमसमुत्थेयं कला कलयते जगत् ॥१७॥

न स्वयं मुनिशार्दूल कारणाग्निकरेरणात् ।

इयं च कलयन्ती भोगेषु क्षिपन्ती जगत् कला^{१०} इत्युच्यते । सा च न स्वयम् उत्थिता । किं तु कारणम्^{११} अनन्तेशः जगत्प्रकाशदाहादिधर्मयोगाद् अग्निः, तस्य^{१२} करेरणादिति ॥

अथ सा^{१३} किं^{१४} वक्ष्यमाणविद्यादिवत्^{१५} करणतयैव पुंस उपयुज्यते । रूपान्तरेण वा । तत्रोच्यते — ‘सुसूक्ष्मा’ इत्यादि ।

^१ ०च्चेतनाचेतना कला — मु, उ, ओ.

^२ अपिशब्दो नास्ति — अ, ए.

^३ ‘चेतनाचेतनयोः’ इत्येतन्नास्ति — अ, ई, उ.

^४ यः इति नास्ति — ऐ.

^५ ‘न’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ चेतनाचेतनोक्ता — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ ०त्कलेयं मूर्तवोत्पन्ना — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ ‘तथापि मायायाः क्षोभादुत्पन्ना’ इत्येतन्नास्ति — अ.

^९ यत्तुक्तं — ऋ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ९. १०, ११ पू० वृत्तौ ।

^{११} ०त्सदोचिता — मु, उ.

^{१२} हिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} प्रलयकैवल्या० — ऊ, ऋ.

^{१४} अत्र — ऊ, ऋ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० ९. १५ उ०, १६ पू०, वृत्तौ ।

^{१६} पुंसां चेतन इत्युक्तो — ऊ, ऋ; पुमांश्चेतन-मुद्दिष्टे — ओ.

^{१७} तत्संयोगात्समुत्थेयं — ऊ, ऋ.

^{१८} कारणं करणेणात् — उ.

^{१९} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} अनन्तेशाज्जगत् — अ.

^{२१} ०काशादिदाहादि० — ऐ.

^{२२} करणेणादिति — आ; करणादिति — ऐ.

^{२३} किशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० १०. ४ उ०, ५ वृत्तौ ।

^{२५} करणतयैव — ई, उ; कारणतयैव — ए; करणं तथैव — ऐ.

सुसूक्ष्मा विमला सत्ता या सा ज्ञानक्रियात्मिका ॥१८॥

समर्थीकृत्य कलया भोगेषु विनिपात्यते ।

यस्मान्मोहादिना ^१व्याप्ता चिन्मात्रासन्नगोचरा ॥१९॥

यतो व्यापिका विमला च भोक्तुः ज्ञानक्रियात्मिका सत्ता मोहेन मलेन कर्मणा च व्याप्ता ^१प्रलयकेवलिन इव ^२भोगेषु न पतति । ततः “कलया एवेष्टमलं ^३निवृत्त्यात्मकचित्समर्थनेन ^४पात्यते इत्यस्मात् कर्तृस्वरूपोपकारकत्वात्, ^५अचेतनत्वेऽपि पुरुषं प्रति प्रयोजककर्तृत्वमुच्यते । न तु ^६करणत्वम् । विद्यादीनामेव कर्तुः ^७कर्मण्युपयोगेन ^८करणत्वात् ॥१८-१९॥

तथा हि — ‘यावद्’ इत्यादि ।

यावद्विद्यादयो न स्युर्भावाः ^९पुंसः प्रवृत्तये ।

^{१०}अनुमानोत्थितास्तावत्कलेयं त्वग्यथा तरोः ^{११} ॥२०॥

^{१२}‘विद्यादयो हि भावाः प्रवृत्तिः ^{१३}विषयदर्शकत्वेन पुंसः ^{१४}समुपयुज्यन्त इति ^{१५}करणम् उक्ताः । ^{१६}कला तु असंबन्धमानैव त्वग्यथा तरोः तथा पुंसः स्वरूपोपकारिकेति कर्तृत्वेनोक्ता ॥२०॥

तथा हि — ‘वेदन’ इत्यादि ।

वेदने सुखदुःखानां नान्यात्किञ्चित् ^{१७}प्रविद्यते ।

विद्या ^{१८}रागात्मकैर्यावद्विकारैर्न प्रवर्तते ॥२१॥

^{१९}प्रविकीर्णबलः पश्चात्सर्वं वेत्ति करोति च ।

^१ ‘व्याप्ता’ इत्यस्य स्थाने ‘विद्वान्’ इति दृश्यते ऊ, ऋ.

^२ ‘प्रलयकेवलिनः’ इत्यस्यानन्तरं ‘वृत्त्यात्मकचित्समर्थनेन’ इत्येव दृश्यते । मध्यस्थो भागो नास्ति — ऊ, ऋ.

^३ न भोगेषु पतति — ए.

^४ नकारो नास्ति — आ, ई, उ, ऐ.

^५ कलैवेष्टमलं — आ.

^६ निवृत्त्या किञ्चित्समर्थनेन — अ, आ, ई, उ, ए; निवृत्त्यात्मकचित्समर्थनेन — ऐ.

^७ व्यज्यते — अ, आ, ई, उ, ऐ; अर्ध्यते — ए.

^८ उपकारत्वात् — अ, ऐ.

^९ ‘अचेतनत्वेऽपि पुरुषं प्रति प्रयोजक’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} ‘करणत्वम्’ इति नास्ति — आ; कारणत्वम् — ऊ, ऋ.

^{११} कर्मण्युपयोगेन — अ; कर्माभ्युपयोगेन — आ, ई, उ, ऐ; कर्माभ्युपयोगेन — ए.

^{१२} करणत्वम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} पुंसोऽप्रवृत्तये — ओ.

^{१४} अनुमानोत्थिता तावत् — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१५} कलेयत्तद्यथातुरैः — मु. पाठान्तरम्; कलेयं तद्यथातुरैः — उ.

^{१६} ‘विद्यादयो हि’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१७} विषयाः प्रवर्तकत्वेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} समुपयुज्यत इति — आ; स्वमुपयुज्यत इति — ऐ.

^{१९} कारणम् — आ, ऊ, ऋ.

^{२०} ‘कला तु’ इत्यारभ्य ‘तरोः’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} कारितेति — ऐ.

^{२२} प्रवेद्यते — ऊ, ऋ; प्रपद्यते — ओ.

^{२३} रागात्मकैर्यावद् — मु, उ.

^{२४} विप्रकीर्णबलः — ऊ, ऋ.

न हि यावद् विद्यादिभिः ^१प्रवर्तते, तावद् अन्यत् किञ्चिद् करणं पुंसो भोगे ^२न विद्यते ।
^३तैस्तु विस्तारितज्ञानक्रियाबलः पश्चात् सर्वं भोग्यं वेत्ति । तदर्थं धर्मादिकं च करोति इति ॥

न केवलं विद्यादय एव तस्य ^४करणम् । यावद् ^५बुद्ध्यादयोऽपीत्युच्यते — ‘बाह्योऽर्थ’
इत्यादि ।

बाह्योऽर्थोऽतीव ^६यः ‘स्थूलस्तं विकारैः प्रधानजैः ॥२२॥

प्राधानिकेन कायेन ^७प्रधानस्थः स एव हि ।

विजानाति मुनिव्याघ्र सति तत्त्वे कलात्मके ॥२३॥

^८नासत्येवातिसूक्ष्मत्वान्निर्मलत्वाच्च कारणात् ।

एतत्सर्वं यतः तत्त्वे कलात्मके सति ^९जानाति, ^{१०}नासत्येव । प्रलय^{११}केवल्यवस्थायाम् ^{१२}अति-
सूक्ष्मत्वाद् ^{१३}असर्वज्ञत्वाद्, ^{१४}मुक्तावस्थायां^{१५} च निर्मलत्वात् ^{१६}सर्वज्ञत्वादित्यर्थः । ततस्तस्या एव
कर्तृत्वम् । न तु विद्यादीनाम् । तेषां तु ^{१७}करणत्वमेव ॥

सा च न ईश्वर^{१८}शक्त्यनधिष्ठिता प्रवर्तते ^{१९}इत्युच्यते — ‘कलान्तर’ इत्यादि ।

कलान्तर्वर्तिनी ज्ञेया कलयित्री महात्मनः ॥२४॥

शक्तिः शक्तिमतः पत्युर्वीर्येणातिबलोत्कटा ।

^{२०}“न च शक्त्युज्जितं क्वचित् । प्रवर्तते” इत्युक्तमीश्वरसिद्धौ ॥

^{२१}यत्तूक्तम्^{२२} ^{२३}ईश्वरशक्तिरेव पुंसश्चैतन्योपोद्बलिका अस्तु । किं कलयेति । तत्प्रतिक्षेपा-
योच्यते — ‘तयोपोद्बलिता चित्तस्याद्’ इत्यादि ।

^१अत्र नकारोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^२नकारो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^३‘तैस्तु’ इत्यारभ्य ‘करोति इति’ इत्यन्तस्य
स्थाने ‘ततस्तु विस्तृतज्ञानक्रियाबलकः सर्वं
करोति इति’ इति दृश्यते—अ, आ, ई, उ, ए.

^४केवला विद्यादयः — ऐ.

^५कारणम् — ऊ, ऋ.

^६विद्यादयोऽपी० — अ.

^७यत् — ओ.

^८स्थूलस्तद्विकारैः — मु, उ.

^९प्रधानस्तु सदैव हि — ऊ, ऋ.

^{१०}नासत्त्वादिति० — मु, उ, ओ.

^{११}जानादिना सत्येव — अ, ए.

^{१२}न सत्येव—आ, ई, उ; वा सत्येव—ऊ, ऋ.

^{१३}०केवल्यवस्थायां — ऊ, ऋ.

^{१४}‘अतिसूक्ष्मत्वाद्’ इति नास्ति—आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५}‘असर्वज्ञत्वाद्’ इति नास्ति — आ, ई, उ, ए,
ऐ; अनुपलब्धत्वाद् — ऊ, ऋ.

^{१६}अत्र ‘तस्य’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१७}मुक्त्यवस्थायां — ऊ, ऋ, ए; ‘मुक्तावस्थायां’
इति नास्ति — ऐ.

^{१८}सर्वज्ञादित्यर्थः — आ; सर्वज्ञादित्यर्थः —
ई, उ; सर्वज्ञत्वाच्चेत्यर्थः — ऊ, ऋ.

^{१९}कारणत्वमेव — आ; कारणमेव — ऊ, ऋ.

^{२०}०शक्त्यनधिष्ठाना — ऐ.

^{२१}‘इत्युच्यते’ इत्यतः प्रभृति ३४, ३५ तम-
श्लोकयोर्वृत्ता ‘प्रकृतिपुरुषविवेकविषयज्ञानवत्’
इत्यन्तं लुप्तम् — ऊ, ऋ.

^{२२}मतङ्ग० विद्या० ३. १२.

^{२३}यत्रोक्तम् — ऐ.

^{२४}मतङ्ग० विद्या० ९. १०, ११ पू०

^{२५}ईश्वरस्यैव पुंसः — अ.

तयोपोद्वलिता चित्तस्याच्चेतनोद्वलने क्षमा ॥२५॥
चैतन्यमपि तद्योगादाशु^१ गृह्णाति^२ पुद्गलः ।

[नया] चिद् उपोद्वलिता भवेत् । ततो मुक्तस्येवेयमपि शिवशक्तिव्यक्तत्वात्^३ चैतनस्य पुरुषान्तरस्य उद्वलने क्षमा स्यात् । परमेश्वरशक्तिर्योगाद्^४ "ध्यायिनश्चैव" पुरुषाः सर्वे मुक्तिप्रसादयन्ति । न च 'तथाभूतोऽयं भोक्ता । ततो नेश्वरशक्त्याभिव्यक्तेति' गम्यते । परिमितया कालत्रैवेति ॥

यद्येवं परिमितेन कर्मणैव चैतन्योपोद्वलनमन्तु । किं कलयेति । 'तत्राप्युच्यते — 'स्वकर्म' इत्यादि ।

स्वकर्मवास^५ नायत्तमुद्भूतं चलतः^६ पुरा ॥२६॥
तत्त्वान्मायात्मकादुःखं सुखं वापि यदुत्कटम् ।

"चलतः संक्षुब्धाद्^७ मायातत्त्वात्^८ पुंसः स्वकर्मवासनानुसारेण सुखदुःखं च उद्भूतम् । नान्यत् । एतदुक्तं भवति — "कार्यैकगम्यानां हि वस्तूनां^९ हेतुभेदा कार्यभेदाभ्यामेव सिद्धयतः । कर्मकार्यात्^{१०} सुखदुःखरूपाद् भिन्नमेव कार्यं^{११} चैतन्योपोद्वलनमिति । ततस्तत्र भिन्नेनैव निमित्तेन कलात्मना भवितव्यम् । अन्यथा सर्वस्यैव कर्मनिमित्तत्वसिद्धेर्बुद्बुदचादितत्त्वानामप्यसिद्धिः । कर्मैव मयं स्यात् । ततश्च प्रत्यक्षानुमानेन विरोधः ॥

अत्रोपसंहारः — 'एवम्' इत्यादि ।

एवमादौ^{१२} प्रवक्तव्या सृष्टिर्ग्रन्थेः कला पशोः ॥२७॥

तद् एवम् अतिप्रसङ्गपरिहारार्थं^{१३} कर्मणोऽप्यन्या^{१४} मायातः पुंसां चिच्छक्त्युपोद्वलनाय प्रथमं कला उत्पद्यत इत्यभ्युपगन्तव्यम् ॥२७॥

कर्मादि^{१५} वैलक्षण्येन कलाव्यापारो दृष्टान्तेनोच्यते — 'यथाग्नितप्तम्' इत्यादि ।

^१ 'आशु' इत्यत्र 'अनु' इति दृश्यते — मु० पाठान्तरम्, उ, ओ.

^२ पुद्गलम् — मु० पाठान्तरम्, उ, ओ.

^३ चैतनः — ऐ.

^४ योगादध्यात्मनश्चैव — ऐ.

^५ ध्यायिन एव — आ, ई, उ.

^६ पुण्यशब्दमुक्तं — ऐ.

^७ प्रसादयन्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ तथाभूतेयं भोक्तुः ततो — अ, आ, ई, उ, ए.

^९ तत्रोच्यते — ई, उ.

^{१०} नायतादुद्भूतं — मु, उ.

^{११} पुनः — मु० पाठान्तरम्, उ० पाठान्तरम् ।

^{१२} चलतः क्षुब्धाद्—ई, उ; प्राग्भिन्नसुषुप्ताद्—ऐ.

^{१३} माया तु पुंसः — अ.

^{१४} अत्र तुशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{१५} कार्यैकगम्यानि हि वस्तूनि—अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१६} भेदविभेदौ — ऐ.

^{१७} सुखरूपाद् — आ.

^{१८} चैतन्योद्बलनं — आ.

^{१९} प्रकर्तव्या — मु, उ.

^{२०} कर्मणोऽप्यन्या — ऐ.

^{२१} माया अतः — अ, आ, ई, उ.

^{२२} वैलक्षण्यव्यापारो — अ.

‘यथाग्नितप्तं मृत्पात्रं जतुनालिङ्गने क्षमम् ।
तथाणुः कलयाविद्धो भोगाञ्छक्नोति वासितुम् ॥२८॥
स्वाजितान्परया प्रीत्या”

यथा अग्निसंबद्धं मृदादि पात्रं जतुना पलाशनिर्यासस्य आलिङ्गने ‘क्षमं’ भवति । न त्व-
संबद्धमेव । तथा पुमान् कलासंबद्ध एव भोगान् शक्नोति वासितुं तेषामालिङ्गने क्षमो भवतीति ।
न तु ‘तया असंबद्धः ॥

अत एव — ‘कलया’ इत्यादि ।

“कलयाणुः ‘कलाप्यथ ।

स्वालिङ्गिताणुना यस्मात्तयोस्तस्माद्विभागतः ॥२९॥
न शक्यते^{१०}ऽन्तरं द्रष्टुमेकमेवोपलक्ष्यते ।
तथापि कारणज्ञानं^{११}किरणोद्योतिते हृदि ॥३०॥
बुद्धिः प्रवर्तते ज्ञातुं स्वभावेनैव पेशला ।

‘यस्मात्’ कलया सह अणुः भोक्ता, न ‘अकलः । कलापि अणुना प्रयोक्त्री, न केवला;
सद्योनिर्वाणदीक्षया ‘वियोजिता । तस्मात् तयोः विभागतः ‘‘अन्तरं द्रष्टुं न ‘‘शक्यते ।
संभूय एकमेव कारणं लक्ष्यते यद्यपि । तथापि मायागर्भाधिकारीव्वरसंप्रदायेन उद्योतिते सति
हृदि चित्ते पुंसः कलादिविवेकेन ज्ञानं स्वभावेनैव प्रवर्तते ॥

अथ कथं सर्वदैव तथाभूतं ज्ञानं तस्य तथा न प्रवर्तत इति । तत्रोच्यते — ‘भोगधात्री’
इत्यादि ।

भोगधात्री कला ज्ञेया कलाधारश्च पुद्गलः ॥३१॥
तत्स्थः कर्मविपाकेन ‘भूरिणादिमतापि तु ।
‘‘वासितो नोत्सहेत्यक्तुं भूयो^{१२}भूयोऽनुरज्यते ॥३२॥
भोगानामपि नान्योऽस्ति कलां^{१३}त्यक्त्वा समाश्रयः ।
ततोऽयं नियमः स्पष्टः ‘‘संसारोऽस्ति^{१४}दुरुत्तरः ॥३३॥

^१ अग्नितप्तं यथा पात्रं — ओ.

^२ ‘क्षमं भवति’ इत्यारभ्य ‘तेषामालिङ्गने’
इत्यन्तं नास्ति — अ, आ.

^३ तयासंबन्धः — अ, आ, ई, उ; तेनासंबन्धः
— ऐ.

^४ कलोऽप्यथ — उ.

^५ ०ऽन्तरा — उ.

^६ ०किरणोद्योतिता — उ.

^७ अत्र ‘यत्’ इत्यधिकम् — ए.

^८ तस्मात् — ए, ऐ.

^९ अकलः — आ, ई, उ.

^{१०} वियोजितात् — अ, आ.

^{११} अनन्तरं — आ, ई, उ; अन्तरा — ए.

^{१२} शक्येत — अ, ऐ.

^{१३} भूरिणाभिमतं तु — मु, उ.

^{१४} वासिते नोत्सहे त्यक्तुं — ओ.

^{१५} भूयो न रज्यते — उ.

^{१६} त्यज्य समाश्रयम् — ओ.

^{१७} संहारोऽस्ति ० — उ.

^{१८} ०दुरुत्तरम् — ओ.

प्रागर्जितभोगनंपादिका हि कला पुंसः। अकालस्य भोगानुत्पत्तेरित्युक्तम्। कलासंबद्धश्च पुनः कर्माणि करोतीति। आदिमतापि कर्मविपाकेन अतिप्रभूतेन वास्यते। वासितः च “नाभुक्तं कर्म नश्यति” इति वा अमृच्छन् सानुरागः संपद्यते। भोगानामपि कलाव्यतिरेकेणानुपपत्तेः कलाद्यपेक्षितमित्युक्तम्। ततः नद्या जवजविभावेन अयं संसारः प्रवृत्त इति नियमेन न कलापुरुषविवेकविषयज्ञान^{१०}मुत्पद्येत ॥३१-३३॥

^{११}यद्येवं न ^{१२}कदाचित्तदुत्पद्येतेति। उच्यते — ‘किं तु’ इत्यादि।

किं तु कारणवक्त्राब्जसमुद्भूतेषु सुव्रत।

ज्ञानचक्षुः^{१३}प्रदीपेन सम्यगालोक्य सादरम् ॥३४॥

^{१४}अयं पुमानयं चैषा कला दोषालयाशुभा।

अनयोरन्तरं ज्ञात्वा स्वस्थो^{१५} निर्वात्य^{१६}संशयम् ॥३५॥

कदाचित्तु मायागर्भाधिकारीश्वरप्रणिधानात्, सांख्ययोगिनां बुद्धिपुरुषभेदोपलम्भतः प्रकृतिपुरुष^{१७}विवेकविषयज्ञानवत्, ^{१८}अयं पुमान् इयं च ^{१९}एषा कला इति ^{२०}कलापुरुष^{२१}भेदोपलम्भतो मायापुरुषविवेक^{२२}विषयं ज्ञानमुत्पद्यत एव। तदा च ^{२३}ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते इति न्यायेनार्त्तो ^{२४}परिक्षीणसर्वकर्मत्वाद् निर्वाति विज्ञानकेवलित्वम् असंशयं प्राप्नोति। प्रकृतिपुरुष-

^१ प्रागर्जित० — ऐ.

^२ अत्र ‘कलायाः’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^३ ०संबन्धवच्च — अ, ऐ.

^४ पीष्करे विद्या० विन्दुपटले ४५ उ०. — ‘नाभुक्तं क्षीयते कर्म’ इति दृश्यते।

^५ सानुरागत्वं प्रपद्यते — ए.

^६ प्रवर्तते — ए.

^७ नकारो नास्ति — ए.

^८ कलापुरुषविषयविवेकज्ञानम् — अ, आ, ई, उ.

^९ ‘विवेकविषयज्ञानमुत्पद्येत’ इत्यारभ्य ३४, ३५ तमश्लोकयोर्व्याख्याने ‘भेदोपलम्भतः प्रकृतिपुरुष’ इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{१०} ०मुत्पद्यते — आ.

^{११} ‘यद्येवं न कदाचित्तदुत्पद्येत’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{१२} कदाचिदिदमुत्पद्यतेत्युच्यते — ऐ.

^{१३} प्रदीपेन — ओ.

^{१४} अयं सुनियमाप्येषा — उ.

^{१५} स्वतो — मु. पाठान्तरम्, ओ.

^{१६} ०त्यसंशयः — ओ.

^{१७} विवेकवत्, अयं — ऐ.

^{१८} ‘अयं’ इत्यत्र ‘चिदयं’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१९} एषां — ऐ.

^{२०} अत्र ‘स’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{२१} ०विभेदोप० — ऊ, ऋ.

^{२२} ०विषयज्ञानम् — अ, ई, उ, ऐ.

^{२३} कामिकागमे पूर्वभागे ४. ५५ पू०; भगवद्गीता ४. ३७.

^{२४} ‘परिक्षीणसर्वकर्मत्वाद्’ इत्यारभ्य ‘असंशयं प्राप्नोति’ इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने ‘परिक्षीणकर्माशयं प्राप्नोति’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए. ‘परिक्षीणोऽकर्मसंशयं प्राप्नोति’ इति दृश्यते — ऐ.

^१विवेकविषयज्ञानाद्धि^२ न ^३सर्वकर्मक्षयः । ततः ^४ऊर्ध्वमनुत्पन्न^५बुद्धितः कलादि^६विवेकानुत्पादेन तद्गतस्य कर्मणो^७ऽपरिक्षया^८माया^९पुरुष^{१०}विवेकविषयज्ञानादेव सर्वकर्मक्षयसिद्धिः ।

न त्वत्र परो निर्वाणो विवक्षितः । मल^{११}स्वरूपापरिज्ञानात् । तस्य च परमेश्वरज्ञानैक-
^{१२}निष्ठत्वादिति ^{१३}वक्ष्यामोऽन्तरप्रकरणे ॥३४-३५॥

^{१४}‘एषा च — ‘इत्थम्’ इत्यादि ।

इत्थं ^{१५}‘गुणवते’ ^{१६}‘चेयं’ ^{१७}‘स्वधर्मेण’ स्थिता कला ।

^{१८}‘मलकर्मबद्धायैव इयं कला’ ^{१९}‘चिदुपोद्वलनेन’ स्थिता । न तु विज्ञानकेवलायेत्यर्थः । एवं तत्त्वरूपेण कलोक्ता ॥

^{२०}‘अधुना’ भुवनरूपेणापि त्रिपर्वपदार्थैकदेशताख्यापनायोच्यते — ‘अस्याम्’ इत्यादि ।

अस्यां ^{२१}‘भुवनमाला’ तु स्थिता रुद्राणुसन्ततेः ॥३६॥

भोगार्थं ^{२२}‘रचिता’ ^{२३}‘धात्रा’ क्रीडनाय सुखोदया ।

प्रह्लादन^{२४}‘विनोदादद्या’ भुवनैर्दशभिस्त्रिचिता ॥३७॥

^{२५}‘मृगाङ्कमौलयस्तत्र रुद्राः’ क्रीडन्त्यनिन्दिताः ।

^{२६}‘रुद्राणुसन्ततेः’ संवन्धिनी तत्र भुवनमाला । ^{२७}‘रुद्राः’ तत्र शशाङ्कमौलयो विशिष्टतद्भौवन-शरीरयुक्ताः ॥

^१विषयविवेकविषयज्ञानात् — आ; ०विषय-विवेकज्ञानात् — ई, उ, ए, ऐ; ०विवेकज्ञानात् — ऊ, ऋ.

^२‘हि’ इत्यारभ्य ‘मायापुरुषविवेकविषयज्ञानाद्’ इत्यन्तं नास्ति — आ.

^३तत्कर्मक्षयः — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^४अतः — ऊ, ऋ.

^५ऊर्ध्वमुत्पन्नं — अ, ई, उ.

^६०बुद्धितत्त्वतः — ऊ, ऋ.

^७०विवेकानुत्पादत्वेन तत्कृतस्य कर्मणो — ऐ.

^८०ऽपरीक्षयाद् — ई, उ.

^९०पुरुषविषयविवेकज्ञानादेव — ऐ.

^{१०}०विवेकज्ञानात् सर्वमायाविवेकसिद्धेः सर्वं — ऊ; ०विवेकज्ञानात् सर्वमायाकार्यविवेकसिद्धेः सर्वं — ऋ.

^{११}०स्वरूपपरिज्ञानात् — अ, ऐ.

^{१२}०निर्वाणतत्वादिति — अ, आ, ई, उ; ०नि-

वर्तत्वादिति — ऊ, ऋ; ०निर्वृतत्वादिति — ए.

^{१३}मतङ्गं विद्यां १०. २६-२८ वृत्तौ ।

^{१४}येषां च — ऐ.

^{१५}गुणवतो — उ.

^{१६}नेयं — सु; येयं — सु० पाठान्तरम्, उ, ओ.

^{१७}स्वधर्मेण व्यवस्थिता — सु० पाठान्तरम्, उ.

^{१८}सकलायैव — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९}चिदुद्वलितेन — ऊ; चिदुद्वलनेन — ऋ.

^{२०}‘अधुना’ इत्यत्र ‘अथ’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ; ‘अधुना’ इति नास्ति — ऐ.

^{२१}भुवनमालानां स्थिता — उ.

^{२२}चरिता — ऊ, ऋ.

^{२३}धात्री — सु, उ, ओ.

^{२४}०विनोदादद्यमुवनैः — ऊ, ऋ.

^{२५}प्राप्तकामोदयास्तत्र — सु, उ, ओ.

^{२६}रुद्राणां सन्ततेः — ऐ.

^{२७}रुद्राश्च तत्र — ऊ, ऋ.

‘ने एव भुवने’पालकाः क्रमेणोच्यन्ते — ‘वामदेव’ इत्यादिना ।

वामदेवो महातेजा ज्येष्ठश्चैव महाबलः ॥३८॥

^१रौद्रो रुद्र इति ख्यातः ^२कालश्चेति महाबलः ।

^३कलविकरणोऽन्योऽपि ^४पञ्चमोऽतीव पुष्टवान् ॥३९॥

^५बलविकरणः षष्ठो भुवनेऽस्ततः परः ।

बलप्रमथनोऽन्योऽपि विख्यातो भुवनेश्वरः ॥४०॥

भूतानां दमनः प्रोक्तो भुवने सुमनोरमे ।

^६मनश्चैव महातेजा ^७उन्मनश्चातिवीर्यवान् ॥४१॥

एते रुद्राः समाख्याता रुद्रेरात्म^८समैर्दृताः ।

ततश्च दशैवात्र^९ भुवनानीत्यर्थः^{१०} ॥

^{११}अथ किमेते ^{१२}कपालेशादिवदशुद्धा एव । नेत्युच्यते — ‘अलुप्तशक्तयः’ इत्यादि ।

अलुप्तशक्तयः सर्वे बोद्धारः ^{१३}परमेश्वराः ।

शिवेच्छानुमताः सर्वे चेष्टन्ते विपुलेऽध्वनि ॥४२॥

परमेश्वराः सर्वज्ञाः सर्वकर्तारश्च^{१४} शिवेच्छ^{१५}यैवात्र अनुमताः नियुक्ताः । न तु ^{१६}कपाले-
शादिवदनन्तनियुक्ता इत्यर्थः ॥

^{१७}अथ ^{१८}व्याख्यातस्य प्रकरणस्थोपनंहराय व्याख्येयस्य ^{१९}चोपक्रमाय ^{२०}श्लोकद्वयम्^{२१} — ‘कला’
इत्यादि ।

^१ तत एव — आ; ता एव — ऊ, ऋ; ‘ने एव’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^२ पालाः — ए.

^३ रुद्रो रुद्रबलः ख्यातः — ऊ, ऋ.

^४ कालश्चाति० — ऊ, ऋ.

^५ कलविकरणो० — मु.

^६ पञ्चमोऽपि वपुष्मता — ऊ, ऋ.

^७ बलविकरणः — मु.

^८ परम् — मु, उ, ओ.

^९ महश्चैव — मु.० पाठान्तरम्, ओ.

^{१०} उन्मनश्चाति० — मु; उत्पन्नश्चाति० — ऊ, ऋ.

^{११} ०समावृताः — ओ.

^{१२} दशैव तत्र — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} ‘इत्यर्थः’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१४} ‘अथ किमेते’ इत्यस्य स्थाने ‘ते’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१५} कपालीशादि० — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} पारमेश्वराः — मु, उ.

^{१७} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} ०यैव चात्र मताः — ऊ; ०यैव चानुमताः — ऋ.

^{१९} कपालीशादि० — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} ‘अथ’ इति नास्ति — ऊ; अतः — ए.

^{२१} व्याख्यातार्थोपनंहराय — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} चशब्दो नास्ति — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} ‘श्लोकद्वयम्’ इत्यत्र ‘श्लोकः’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ऐ.

‘कलेयमाशाश्रयिणी पशूनां धात्री च भोगे भुवनेश्वराणाम् ।
कृत्स्नं जगत्कालयितुं समर्था भोगेषु योक्तुं कुशलाणुबृन्दम् ॥४३॥
सेयं मया ते कथिता यथावत् समासमार्गेण न विस्तरोक्त्या ।
तत्त्वान्वयप्राप्तिबलेन वाच्यां विद्यां मुने तामवधारयस्व ॥४४॥

‘आशा भोगहेतुत्वात् तत्कमशा सैव आश्रयः स विद्यते यस्याः प्रवृत्तिहेतुः । यदुक्तम् —
“कर्मतश्च शरीराणि विषयाः करणानि च ।” इति ।

‘पशूनाम् अशुद्धानां तद्भुवनभोक्तृणाम्, भुवनेश्वराणां च शुद्धत्वेनोक्तानां भोगनिमित्तं
‘धात्री धारिका भुवनरूपेत्यर्थः । कृत्स्नं जगत् चैतन्योपोद्बलनेन कालयितुम् अथः क्षेप्तुं समर्था
इति तत्त्वधर्मप्रदर्शनम् । भोगेषु योजयितुमणुसमूहं स्वभुवनभौवनशरीरजातेन समर्थेति त्रि-
पदार्थैकदेशत्वमप्यस्याः समुदाहृतम् ।

अथ व्याख्येयोपक्रमः — कलातत्त्वव्याख्यानादनन्तरं क्रमप्राप्तिसामर्थ्याद् विद्यातत्त्वमेव
वक्तव्यमिति तदेवोच्यत इति ॥४३—४४॥

इति [श्री] भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ
विद्यापादे त्रिपर्वपदार्थे कलातत्त्वप्रकरणं [नवमं] समाप्तम् ॥

नवमः पटलः

- ‘येयं कला चाश्रयिणी — ऊ, ऋ.
‘धात्रीव भोगे — मु.
‘प्राप्तबलेन — उ.
‘आत्मभोगः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
‘कर्माश्रयः — ऊ, ऋ; तत्कर्माश्रया — ए.
‘आश्रया स विद्यते — अ; आश्रयस्य विद्यते—
आ.
‘सा — ऐ .
‘वृत्तिहेतुः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
‘स्वायम्भुवे ३२. १३ पू०.
‘कर्मतस्तु — ऊ, ऋ.
‘विविधानि शरीरिणाम् — आ, ई, उ, ए, ऐ.
‘पशूनाम्’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
‘चात्र शुद्धत्वे० — ऊ, ऋ.
‘धात्रीव धारिका — ऐ.
‘जगतश्चैतन्यो० — ऊ.
‘कलयितुं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
‘अथः क्षेप्तु’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ,
ए, ऐ.
‘समर्थेति’ इति नास्ति — ऐ.

- ‘तत्त्वधर्मप्रदर्शनम्’ इत्यस्य स्थाने ‘प्रदर्शितम्’
इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए; ‘कर्म-
प्रदर्शनम्’ इति दृश्यते — ऐ.
‘अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
‘स्वभवने — ऊ; स्वभुवने — ऋ.
‘जननेन — ऊ, ऋ; ब्रातेन — ऐ.
‘अपदार्थार्थिक० — अ, आ, ई, उ, ए.
‘समुपसंहृतम् — ऊ, ऋ.
‘व्याख्यातार्थकलातत्त्व० — अ, आ, ई, उ, ए;
व्याख्यातार्थोपक्रमः । कलातत्त्व० — ऐ.
‘अनन्तरक्रम० — अ, ऐ.
‘विद्यातत्त्वमेव वक्तव्यमिति तदेवोच्यत
इति’ इत्यस्य स्थाने ‘विद्यातत्त्वमुच्यत इति’
इत्येव दृश्यते — ऐ.
‘इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.
‘इति श्रीमन्नारायण० — ऐ.
‘‘भट्ट’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.
‘श्रीमन्मतङ्ग० — आ.
‘विद्यापादे’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ,
ऊ, ऋ, ए.
‘त्रिपर्वपदार्थे’ इति नास्ति — ऐ.

विद्यातत्त्वप्रकरणम्

अथाणोः ^१कलितस्यास्य कलया प्राग्जगन्निधेः ।

कलाधारेऽणु ^२विज्ञानं बुभुक्षोर्विद्ययाभूवत् ॥१॥

‘इहाम्स्मिन्’ विद्यातत्त्वप्रकरणे ‘प्राक्प्रकरणोक्ता एव पदार्थादिमन्वन्धाः । वाक्यात्मकस्तु मन्वन्धो “यावद्विद्यादयो न स्युः” इत्यादिनानेकविधः । अथशब्दस्तु ^३कलाव्यापारादनन्तरं विद्या-व्यापारप्रदर्शनार्थोज्जेति “सूत्रपदसमन्वयाद्गम्यते । तथा हि — जगन्निधेः मायायाः संबन्धिन्या कलया प्राक् कलितस्य अणोः ‘बुभुक्षोः कर्मयुक्तस्य ^४अथ अनन्तरं ^५कलैव ^६आधारः ^७अधिकरणं तस्मिन् ^८मति या विद्या ^९तत्कारणिकेत्यर्थः । यदुक्तम् ^{१०} —

“कलादिकोऽस्या विभवः समस्तः सोऽप्युच्यते कारणकार्यभावात्” । इति ।

श्रीमद्रौरवादावपि ^{११} —

“‘कलातत्त्वाद्वागविद्ये द्वे तत्त्वे संबभूवतुः ।” इति ।

तया विद्यया अणु स्वल्पं परिमितं भोग्यविषयं विज्ञानम् अभवदिति ॥१॥

अथ किं सर्वेषां पुरुषाणामेकैवामौ विद्या । उत प्रतिपुरुषं भिन्नेति । तत्रोच्यते — ‘सत्सु’ इत्यादि ।

^१ कल्पित० — उ.

^२ कालाधारेण — मु; कालाधारेय — मु० पाठान्तरम्; कलाधारेण — उ; कलाधारेय — उ० पाठान्तरम्; कलाधारे या — ओ.

^३ ‘इह’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए; ‘इहाम्स्मिन्’ इत्यत्र ‘अथेति’ इति दृश्यते — ए.

^४ विद्यातत्त्वप्रकरणोक्ता — ऊ, ऋ; विद्या-प्रकरणे — ऐ.

^५ तृतीयतन्त्रमप्रकरणयोद्धपक्रमे ।

^६ मतङ्ग० विद्या० ९. २० पू०.

^७ कलाव्यापारप्रदर्शनार्थो — अ, आ, ई, उ; कलाव्यापारदर्शनप्रदर्शनार्थो — ए; कलात्म-व्यापारप्रदर्शनार्थो — ऐ.

^८ सुपद० — अ, आ, ई, उ, ए.

^९ व्यभुक्षोः कर्म० — ए; भोक्तुः कर्म० — ऐ.

^{१०} अथशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} अत्र ‘विद्यया सुविज्ञै सम्यग् ज्ञानमुत्पद्यते’ इत्येतदधिकम् — ऐ.

^{१२} कलैवम् — ऐ.

^{१३} ‘आधारः’ इति नास्ति — ऐ.

^{१४} कारणं — ऊ, ऋ.

^{१५} ‘सति’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} तत्कारणिकेत्यर्थः — आ, ई, उ; तत्कारणि-केत्यर्थः — ऋ; तत्त्वकारणिकेत्यर्थः — ए.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ८. १२२ उ०.

^{१८} रौरवे विद्या० ३. १५ पू०.

^{१९} ‘कलातत्त्वाद्’ इत्यत्र ‘कलातत्त्वे’ इति दृश्यते । ‘रागविद्ये’ इत्यारभ्य ‘महाप्रलये हि’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए; ‘कलातत्त्वाद्’ इत्यतःप्रभृति ‘रचना जायते स्फुटा’ इत्यन्तं नास्ति — ऐ.

सत्सु 'सत्सु' विपाकेषु कलाधारेषु कर्मणाम् ।
पृथङ्न्यायाद्विभागाख्या रचना जायते स्फुटा ॥२॥

‘महाप्रलये हि धर्माद्याश्रयभूताया बुद्धेरुपसंहारात्, कर्माणि मायायां वर्तन्त इत्युक्तम्’ ।
अहर्मुखे तु कर्मणां संबन्धिनो विपाकाः प्रतिपुरुषं विद्यमानां भिन्नामेव कलामधिष्ठाय
पुनर्वुद्धितत्त्वं कारणक्रमेणाधितिष्ठन्तीति^१ ‘कलाधारा एव । ततस्तेषु तदानीं^२ ‘कलाधारेषु
पुरुषभेदेनोद्भवत्सु सत्सु पृथक्कर्मविपाकाक्षिप्तत्वादित्यनेन^३ भेदसाधकेन न्यायेन विद्याया^४ ‘अपि
विभागाख्या रचना जायते ।^५ ततः प्रतिपुरुषं कर्म^६ विपाकभेदवत् तदाक्षिप्ता^७ विद्यारचनापि भिन्नै-
वेत्यर्थः ॥२॥

यदेतद्विद्यामाध्यम् — ‘वेदनं द्विविधम्’ इत्यादि ।

वेदनं द्विविधं प्रोक्तं तत्प्रबक्ष्यामि विस्तरात् ।

धर्मात्सुखावहं पुंसो येन रागोऽभिजायते ॥३॥

अधर्माद्दुःखदं ज्ञेयं यस्माद्द्वेषेण युज्यते ।

कर्म^८ विपाकप्रयुक्तत्वेन^९ तस्य वेदनस्योक्तत्वात्^{१०}, ‘कर्मविपाकस्य च धर्माधर्मभेदेन^{११} द्विविध-
वेदनत्वात्, तस्यापि सुखदुःखसाधनद्वय^{१२} परिच्छेदकत्वेन, तद्वासनान्वयोद्बोधकत्वेन वा सुखदुःखावह-

^१ ‘सत्सु’ इत्यत्र ‘शास्ता’ इति दृश्यते — उ.

^२ विपाकाख्ये — मु० पाठान्तरम्; विभागेषु — ओ.

^३ ०न्यायविभागाख्या — ऊ, ऋ.

^४ स्फुटम् — उ.

^५ प्रलयकाले कर्माद्याश्रय० — ऐ.

^६ कर्माद्याश्रय० — अ, आ, ई, उ; काष्ठाद्या-
श्रय० — ए.

^७ मतङ्ग० विद्या० ४. ३७ उ०—४० वृत्तौ,
८. २९ उ०—३१ पू० वृत्तौ ।

^८ ०क्रमेण यास्यन्तीति — ऊ, ऋ; क्रमेणापि
तिष्ठन्तीति — ए; क्रमेणाधिगच्छन्त इति
— ऐ.

^९ अत्र ‘तदानीं’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१०} कलाधार एव — अ, ऊ, ऋ; कलाधाराण्येव
— ए.

^{११} कलाधारेषु — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१२} ०विपाकाक्षिप्तत्वादानेन — आ; ०विपाक-
त्वादित्यनेन — ऊ, ऋ.

^{१३} ‘अपि विभागाख्या’ इति नास्ति — अ, आ,
ई, उ, ए; ‘अपि विभागाख्या रचना’ इत्ये-
तन्नास्ति — ऐ.

^{१४} यतः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} ०विपाकमभवत् — ए; ०विपाकारब्धभेदवत्
— ऐ.

^{१६} विद्यारचना विभिन्नैव — अ, आ, ई, उ, ऐ
विद्यादिरचनापि भिन्नैव — ए.

^{१७} ०विपाकयुक्तत्वेन — आ, ई, उ, ए.

^{१८} तस्या विद्याया उक्तत्वात् — ऐ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० ९. ११ उ०—१५पू०
वृत्तौ ।

^{२०} ‘कर्मविपाकस्य च’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ,
ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} ‘द्विविधवेदनत्वात्’ इत्यस्य स्थाने, ‘द्विविधः
स्यात्’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ; ‘द्विविध-
त्वात्कर्मणः’ इति दृश्यते — ऐ.

^{२२} तस्या अपि — ऐ.

^{२३} ०परिच्छेदवत्त्वेन — ऊ.

त्वमिति द्वैविध्यमेव । येन कारणेन ^१तद्वेदनं रागः सुखवेदनं, द्वेषो दुःखवेदनं ^२चोपयुज्यते । ततश्च धर्माधर्मफलसुखदुःखेन भेदेन, सुखदुःखसाधनविषयभेदेनापि ^३तद्वेदनं द्विविधमेवेत्युक्तं भवति ॥

ननु ^४द्विविधेऽप्यस्मिन्वेदने ^५सामान्यविशेषशास्त्रदृष्टानि बुद्ध्यादीन्येव ^६करणानि सन्ति । ^७तत्कुतस्तद्व्यतिरिक्ता विद्या ^८साध्यते इति । ^९तत्रोच्यते —

विद्यान्तरङ्गमुद्दिष्टा यया भोगान्प्रपद्यते ॥४॥

अस्वेन यया दीपिकया व्रजनीत्यादाविवात्र ^{१०}अनेककरणं ^{११}साध्ये फलेऽपि ^{१२}विद्यैव परं ^{१३}करणम् । यतस्तया भोगान् प्रपद्यते ^{१४}पुरुषो ^{१५}जानातीति ॥४॥

ननु बुद्ध्यादिभिरेव भोगान् ^{१६}प्रतिपद्यत इत्युक्तम् । तदयुक्तं यतः — ‘सासन्नातीव’ इत्यादि ।

सासन्नातीव सततं सर्वाङ्गलिङ्गने क्षमा ।

न तथा ^{१७}प्राकृती ^{१८}बुद्धिर्बहिरङ्गा यतस्तु सा ॥५॥

^{१९}सततम् इति ^{२०}प्रतिवेदनं ^{२१}सा एव आसन्ना । न तु बुद्ध्यादीनि । बुद्धेरक्षार्थं ^{२२}बोधे ^{२३}ऽक्षाणां

^१ ‘तद्वेदनं रागः’ इत्यत्र ‘तत्संवेदनानन्तरमेव रज्यते जनेनेति रागः’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^२ नोपजायते — ऐ.

^३ सुखदुःखभेदेनेव तत्साधनविषयभेदेनापि — ऊ, ऋ.

^४ ‘विषय’ इति नास्ति — ऐ.

^५ तद्वेदना — ए.

^६ द्वैविध्येऽप्यस्मिन् बोधे — ऊ, ऋ.

^७ ‘सामान्यविशेषशास्त्रदृष्टानि’ इत्येतन्नास्ति—अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ करणानि — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ; अत्र मृगेन्द्र० विद्या० १०.९ दीपिकामनुसृत्य ‘करणानि’ इति शोधितम् । (मृ० वृ० दीपिका पृ० २५९).

^९ तत्कुतो व्यतिरिक्ता — ए.

^{१०} सिद्धयतीति — ऊ, ऋ.

^{११} ‘तत्रोच्यते’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१२} अनेककरण० — आ.

^{१३} साध्येऽपि फलेव — ऋ; साम्ये फलेऽपि — ए.

^{१४} ‘विद्यैव’ इत्यतः प्रभृति ‘प्रपद्यते’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} कारणम् — ऊ, ऋ; मृगेन्द्र० विद्या० १०.९ दीपिकां, तत्त्वसंग्रहे १२तमश्लोकवृत्तिं चानुसृत्य ‘करणम्’ इति शोधितम् । (मृ० वृ० दीपिका पृ० २५९, तत्त्वसंग्रहः पृ० १५)

^{१६} अत्र ‘विद्यैव’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} ‘पुरुषो’ इत्यत्र ‘प्रतिपद्यते पुरुषो’ इति दृश्यते — ऐ.

^{१८} प्रपद्यत — ऊ, ऋ.

^{१९} प्रकृतिर्बुद्धिः — ओ.

^{२०} ख्यातिर्बहिरङ्गयुतस्तु सा — ऊ, ऋ.

^{२१} सन्ततमिति — ए, ऐ.

^{२२} वेदनं प्रति — ऐ.

^{२३} सैवानन्तरा न तु — अ; सैवान्तरङ्गा न तु — आ, ई, उ, ए; सैव वासना न तु — ऐ.

^{२४} योगेऽक्षाणां — आ, ई, उ, ए.

^{२५} ‘अक्षाणां च’ इत्यारम्य ‘स्मृतिभेदादौ’ इत्यन्तं नास्ति — ऐ.

च ^१बुद्धचर्यबोधे ^२स्मृतिभेदादौ व्यभिचारादिति वक्ष्यामः^३ । किं च ^४सर्वस्य भोगभोग्यादि-
व्यवहारस्य अङ्गं बुद्धिः; अध्यवसायात्मकत्वात् । ^५तस्य आलिङ्गने संवेदने सैव ^६क्षमा ^७भवति ।
एतदुक्तं भवति — ‘अध्यवसायस्मृतिप्रतिभादिप्रत्ययभेदभिन्ना बुद्धिरपि यया वेद्यते ^८‘सा विद्या
तत् परं करणम्’ । यतः ^९प्रकृतिसंबन्धिन्याः बुद्धेः न ^{१०}तथा ^{११}स्वात्मानमेव ^{१२}ग्राह्यतापन्नं करण-
त्वेन ^{१३}आलिङ्गने क्षमत्वम्; ग्राह्यत्वेन ^{१४}बहिरङ्गत्वादिति, ^{१५}विद्यासिद्धिः ॥५॥

^{१६}यत्त्वत्रोक्तम् “आसन्ना नैव सततम् । ^{१७}न तु ^{१८}बुद्ध्यादीनि” इति । तदेव सार्धेन श्लोक-
सप्तकेनोच्यते — ‘अक्षार्थसङ्गमोद्भूत’ इत्यादि ।

अक्षार्थसङ्गमोद्भूतः प्रत्ययो ^{१९}योऽवधार्यते ।

आकृष्टः स कषायेण ^{२०}भोगाख्येनात्मवर्तिता ॥६॥

आशयेनातितीव्रेण सम्यग्वेगवता भृशम् ।

अत्युत्कटाभिलाषेण द्वारमाश्रित्य गर्वजम् ॥७॥

क्रमात्संचोदितं चित्तं बहिरङ्गेन वास्यते ।

वासितं तेन भावेन ^{२१}संकल्प्य च ^{२२}चिकीर्षया ॥८॥

^{२३}संगृह्यानु^{२४}विशेद्गर्वं ^{२५}गर्वोऽप्याशयगोचरे ।

प्राप्तो^{२६}ऽन्तरङ्गतां येन स्वाभिमानेन ^{२७}गर्वितः ॥९॥

^{२८}अभिमानयितुं शक्तः ^{२९}स्वधर्मेण ^{३०}बलीयसा ।

अभिमानात्मकात्तत्त्वात्त्यातिरध्यवसायिनी ॥१०॥

^१बुद्धचर्यबोधे — ऋ; ‘बुद्धचर्यबोधे स्मृति-
भेदादौ’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^२‘स्मृतिभेदादौ’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ.

^३मतङ्गं विद्या० १०. ६-१३ पू० वृत्तौ ।

^४सर्वभोग्यभोगादि० — ऊ, ऋ.

^५तस्यार्थलिङ्गने — ए.

^६क्षमं — ए.

^७‘भवति’ इति नास्ति — ऋ, ए.

^८अध्यवसायादिस्मृति० — अ; अध्यवसाया
स्मृतिः — ऐ.

^९तत्त्वसंग्रहे १२ उ०.

^{१०}प्राकृती ख्यातिः बुद्धिः — ऊ, ऋ; प्रकृति-
जन्या बुद्धेः — ऐ.

^{११}तथात्वं न हि सैव स्वात्मानमेव — ऐ.

^{१२}सर्वात्मानमेव — अ; अथात्मानमेव — ऊ.

^{१३}अग्राह्यापन्नं — ऊ; ग्राह्यापन्नं — ऋ.

^{१४}आलिङ्गितुं क्षमा — ऊ, ऋ; आलिङ्गिनोऽ-
क्षग्राह्यत्वेन — ऐ.

^{१५}अन्तरङ्गत्वादिति — ऊ, ऋ.

^{१६}सविद्यासिद्धिः — ऐ.

^{१७}तत्त्वत्रोक्तम् — ऐ.

^{१८}‘आसन्ना सैव सतत’ इति नास्ति — अ,
आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९}‘न तु’ इति नास्ति — ऐ.

^{२०}बुद्ध्यादीन् इति — ई, उ.

^{२१}येन धार्यते — उ.

^{२२}भोगाख्येनातिवर्त्मना — उ, भेदाख्येनात्म०
— ऊ, ऋ.

^{२३}संकल्प्यं च — मु. उ.

^{२४}जिहीषया — उ; जिगीषया — ऊ, ऋ.

^{२५}संग्राह्यानु० — उ. पाठान्तरम्; संगृह्याशु — ऊ, ऋ.

^{२६}विशेत्सर्वं — मु. उ.

^{२७}गर्वोऽप्याचारगोचरे — उ.

^{२८}ऽऽन्तरङ्गतां येन — उ; ऽऽन्तरङ्गाभावेन — ऊ, ऋ.

^{२९}गर्विता — उ.

^{३०}अभिमानयत्यशक्तस्य धर्मेण — उ.

^{३१}सुधर्मेण — ऋ.

^{३२}बलीयसः — उ; गरीयसा — ऊ, ऋ.

तमालभ्यात्मधर्मेण बोधाख्येन सुमेधसा ।
ततस्तदुचितं चित्तं ख्यातिर्यायानुवर्तिनी ॥११॥
निवेदयति विद्याया बहिश्चारमुपेशला ।
पुंसोऽन्तश्चारिणी विद्या विवेचयति सादरम् ॥१२॥
एतत्स्रोतः सदा भोक्तुर्भोगोद्वहनतत्परम् ।

तत्रोद्घाटिताक्षस्य श्रुत्येवेन्द्रियार्थमयोगाद् यः प्रत्ययः जायते न तत्राव्यवसायात्मिकाया
बुद्धेर्व्यापारो जायत इत्यर्थः । तदिदमुक्तम् —

“अस्ति ^१ह्यालोचनं ज्ञानं ^२प्रथमं निर्विकल्पकम् ।

बालमूकादिविज्ञानसदृशं शुद्धवस्तुजम् ॥” इति ।

सः प्रत्ययोऽत्युक्तआत्मनाभिलाषेण ^३वक्ष्यमाण^४रागतत्त्वजनितेन; अत एव आत्मवर्तिना ^५द्रष्टृ-
गणेन कषायेण ^६उपरागेण अस्तितीव्रेण; भुज्यतेऽनेनेति भोगः तदभिधानात्मना समाकृष्टः, बाह्यार्थ-
^७भोगवत् किंविषयोऽयं प्रत्यय इत्येवंविधविमर्शयोग्यः पुंसः संपद्यत । इत्यर्थः । स च
द्वारमाश्रित्य गर्वजम् ^८अभिमानमिति ^९तथा संपद्यते । न ह्यहंकारवृत्त्यात्मपरामर्शं विना कश्चि-
दपि ^{१०}विषयपरामर्श उपपद्यत इति तत्प्रकरणे ^{११}वक्ष्यामः । एवं च ^{१२}अहंकार^{१३}कारणके
ऽस्मिन्प्रत्यये ^{१४}न बुद्धेरिन्द्रियाणां वा व्यापार इत्युक्तं भवति । ततः पुरुषेण बाह्यार्थ^{१५}विषया-
व्यवसाय^{१६}चिकीर्षया ^{१७}वक्ष्यमाणनयसिद्धं मनः ^{१८}प्रचोदितमुभयप्रचारमपि बहिरङ्गेन प्रचारेण युज्यते ।

^१ विनिगृह्यात्म० — ऊ; तमालभ्यात्म० — ओ.

^२ ०ऽन्तश्चरणी — उ.

^३ तत्रोद्घातेऽक्षस्य — अ, ऊ; तत्रोद्भूतेऽक्षस्य
— आ, ई, उ; तत्रोद्भूते सत्येवेन्द्रियार्थ०
— ए; तत्रोद्भूतोऽक्षस्य — ऐ.

^४ सत्येवेन्द्रियार्थ० — अ, आ, ई, उ; संवित्ये-
वेद्यमयोगाख्यः प्रत्ययः — ऐ.

^५ तदव्यवसायात्मि० — ए.

^६ बुद्धेरव्यवसायत इत्यर्थः — ऐ.

^७ अत्र ‘अहङ्कारस्य वा’ इत्यधिकम् — ऊ,
ऋ.

^८ धार्यते — ऊ, ऋ.

^९ श्लोकवार्तिके प्रत्यक्षसूत्रे ११२.

^{१०} ह्यालोचनाज्ञानं — ऊ, ऐ; मुद्रितश्लोक-
वार्तिकपाठः ।

^{११} परमं — अ.

^{१२} एकादशप्रकरणे ।

^{१३} ०रागद्वेषजनितेन — ए.

^{१४} दृष्टेन कषायेण — अ, आ, ई, उ, ए; दृष्ट-
रूपेण कषायेण — ऐ.

^{१५} अत्र ‘संस्काररूपेण’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१६} ०भोगवत् किं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} ‘अभिमानमिति’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१८} अत्र ‘आत्मपरामर्शः’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१९} ‘विषय’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० १८. १२, १३ वृत्तौ ।

^{२१} अहंकारकेऽप्यस्मिन् — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२२} ०कारणकेऽप्यस्मिन् — आ, ई, उ, ए.

^{२३} ‘न बुद्धेरिन्द्रियाणां वा व्यापारः’ इत्येतन्ना-
स्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} ०विषयानध्यवसाय० — ऊ, ऋ.

^{२५} ०जिगीर्षया — अ, ई, उ, ऐ; ०जिगीषया
— आ, ऊ, ऋ, ए.

^{२६} मतङ्ग० विद्या० १८. ८०-८२ वृत्तौ ।

^{२७} ‘प्रचोदितम्’ इत्यत्र ‘चोदितम्’ इति दृश्यते
— ऊ, ऋ.

तेन च बहिः प्रचारात्मना स्वभावेन युक्तं ^१संकल्प्य इत्यवधानात्मना ^२वक्ष्यमाणेन स्वव्यापारेण बाह्येन्द्रियाण्यधिष्ठाय, तदधिष्ठानेन च विषयान् सम्यग् गृहीत्वा, आशुसंचारित्वाद् ^३अनुविशेद् ^४गर्वमिति मया ^५एतत्परिग्राह्यमित्यात्मपरामर्शमवधानेन तदेकनिष्ठं विदधातीत्यर्थः । अहंकारोऽपि स्वसामर्थ्येन वासनागोचरतां प्राप्ते विषये सति, ^६अन्तरङ्गरूपेण ग्राहकात्मना ^७अहंकारममकारात्मकमभिमानमुत्पादयितुं ^८शक्त इति ^९वक्ष्यामः । ^{१०}ततः अभिमानात्मकात् तत्त्वाद् अहंकारवृत्त्यात्मनो ग्राहकरूपपरामर्शाद्विज्ञेयः ख्यातिः ^{११}बुद्धिः स्वधर्मेण ^{१२}पूर्वदृष्टाकारपरिग्रहात्मना पटीयसा ^{१३}तमेवाक्षार्थं ^{१४}सङ्गमोद्भूतप्रत्ययमवलम्ब्य अयमिति ^{१५}अध्यवसायिनी भवति । यदाहुः ^{१६}—

“ततः परं पुनर्वस्तु धर्मैर्जात्यादिभिर्यथा” ।

बुद्ध्यावसीयते सापि प्रत्यक्षत्वेन संमता ॥” इति ।

^{१७}आलोचनज्ञानादनन्तरं ^{१८}परामर्शबुद्ध्युत्पादे मनोव्यापारः कार्यसिद्ध इति ^{१९}तत्प्रकरणे ^{२०}वक्ष्यामः । न च तत्समनन्तरमेव परामर्शप्रत्ययानुभवादस्य व्यापारस्याभावो वाच्यः । ^{२१}अभ्यस्ते ^{२२}युगपद्भावाद्, अनभ्यस्ते ^{२३}तु विषये क्रमेण परामर्शप्रत्ययोत्पत्तेस्तत्सत्त्वं ^{२४}भवत्येवेति ^{२५}वक्ष्यति ^{२६}—

- ^१ तेन च बहुलेन युक्तं — अ; तेन न च बहुलेन युक्तं — आ, ई, उ; तेन न तत्त्वबहुलेन युक्तं—ए; तेन च बहिरङ्गेनोक्तं—ऐ.
^२ संकल्पे व्यवधाना०—अ; संकल्पेत्यवधाना०—ए.
^३ मतङ्ग० विद्या० १८. ८०—८२ वृत्तौ ।
^४ ‘अनुविशेद्’ इत्यत्र ‘विशेद्’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ; ‘अनुविशेषाद्’ इति दृश्यते — ऐ.
^५ सर्वमिति — ए.
^६ एतत्परिच्छिन्नमित्यहंकारवृत्त्यात्म०—ऊ, ऋ.
^७ ० परामर्शमवधानादेकनिष्ठं — अ.
^८ स्वसामर्थ्येन परामर्शवासना० — ऋ; स्वसामर्थ्येन स्वमिति वासना० — ऐ.
^९ अनन्तरङ्गरूपेण — अ; अन्तरूपेण — ऊ; अन्तारूपेण — ऋ.
^{१०} अहंकारं ममकारात्मक० — अ, ऐ.
^{११} शक्यत इति — आ; शक्तं स्वप्नैवेति — ऊ; शक्तः स्वप्नैवेति—ऋ; शक्तमिति—ए.
^{१२} मतङ्ग० विद्या० १८. ५ उ० — ११ वृत्तौ ।
^{१३} अनेनात्मकात्तत्वाद् — अ; अथोऽभिमानात्मकतत्त्वाद् — आ, ई, उ; अथोऽभिमानात्मकात्तत्वाद् — ए, ऐ.
^{१४} बुद्ध्या स्व० — ए.
^{१५} पूर्व दृष्टाकार० — अ.
^{१६} तमेवायमित्यध्यवसायिनी — ऊ; तमेवायमित्यवसायिनी — ऋ.

- ^{१७} ० सङ्गमोद्भूतं प्रत्ययम् — आ, ई, उ, ए;
 ० सङ्गमोऽयं प्रत्ययम् — ऐ.
^{१८} ‘अवलम्ब्य अयमिति’ इत्यस्य स्थाने ‘अवश्यं न्यायमिति’ इति दृश्यते — ए; ‘तमेवायमिति’ इति दृश्यते — ऐ.
^{१९} श्लोकवार्तिके प्रत्यक्षसूत्रे १२०.
^{२०} ० यथा — अ, ऊ, ऋ, ए.
^{२१} आलोचनविज्ञानाद् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
^{२२} ‘परामर्शबुद्ध्युत्पादे मनोव्यापारः’ इत्यस्य ग्रन्थस्य स्थाने ‘परामर्श एव बुद्धिरुत्पद्यते । बुद्ध्योत्पादेऽन्यैतावतः कारण (करण—ऋ) चक्रच्छायमन्योन्यमपेक्षागर्भो व्यापारः’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ; ‘परामर्शबुद्ध्युत्पादे बुद्धेरनहंकारमन्योन्या न्यायगर्भो व्यापारः’ इति दृश्यते — ऐ.
^{२३} तत्प्रकरणेषु — ऊ, ऋ, ए, ऐ.
^{२४} मतङ्ग० विद्या० १८. ५५, ५६ पू० वृत्तौ ।
^{२५} ‘अभ्यस्ते युगपद्भावाद्’ इत्यस्य स्थाने ‘अत्यन्ताभ्यासादाश्वेव तस्य संपत्तेः’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.
^{२६} अत्र ‘तु’ इत्यधिकम् — ए.
^{२७} ‘तु’ इति नास्ति — ए.
^{२८} ० प्रत्ययोत्पादात्तत्सत्त्वं — ऊ, ऋ.
^{२९} ० स्तत्सत्त्वं — ऐ.
^{३०} संभवत्येवेति — ऋ, ऐ.
^{३१} वक्ष्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
^{३२} मतङ्ग० विद्या० १०. १३ पू०.

“एतन्त्रोतः सदा भोक्तुर्भोगोद्वहनतत्परम्” ।

इत्यन्वयः । न तु सांख्यदर्शनप्रसिद्धोऽयं पूर्वः पक्ष इति । अत्र यथाश्रुतान्येव सूत्राणि व्याख्येयानि । प्रतिदर्शनमर्थप्रतीतिभेदाभावात् । न हि “सांख्यैषट एव पट” इति शक्यं वक्तुम् । वस्तुविषयत्वात् प्रतीतिः । वस्तुनश्च “नियतरूपत्वात्” । तदाहुः —

ज्ञानं प्रत्यभिज्ञापं च सदृशौ बालपण्डितौ” इति ।

“पूर्वव व्याख्या युक्ता । ततश्च ^{१०}भोग्यत्वेनोचितं वस्तु चित्तम् इति चित्ता ^{११}धिष्ठितं बुद्धी-
न्द्रियवृत्तं कर्तुं निवेदयति ^{१२}विद्याया ^{१३}विषयत्वेनोपस्थापयति । ख्यातिः बुद्धिः ^{१४}अन्यानु-
वर्तिनीति ^{१५}न्याय ^{१६}सिद्धाहंकारबुद्ध्यात्मपरामर्शपूर्विकेत्युक्तम् । ^{१७}यतोऽसावपि ^{१८}बुद्धीन्द्रियवद्वा-
ह्यार्थविषये प्रचारेहंकारवृत्त्यविनाभावेन सुपेशला ^{१९}प्रवृत्तियोग्या । यदाहुः ^{२०}—

“बुद्ध्यध्वं ^{२१}वमितमर्थं पुनश्च ^{२२}श्चेतयते” ^{२३}इति । “बुद्ध्यादीनां रूपाद्यन्यतम ^{२४}नियतानियतसंनिहित-
त्वांसंनिहितत्वादिविषयः प्रस्थापकत्वेनोपयोगः । न तु संविज्जनकत्वेन । ^{२५}तत्रोपस्थापितं विषयं
बुद्ध्यहंकारेन्द्रिय ^{२६}भेदैः सह या ^{२७}विवेचयति सामन्नत्वादन्तरङ्गकरणमित्युक्तम् । एतच्चेन्द्रियादि-
^{२८}विद्यान्तं करणत्रोतः सदा भोक्तुर्भोगोद्वहनतत्परम् इति । यथा च विद्यादिव्यतिरिक्त ^{२९}
बुद्ध्यादि ^{३०}करणत्रोतो ^{३१}त्यन्तानिन्द्रियं भोक्तुर्भोगोद्वहन ^{३२}तत्परं तथा तत्प्रकरणेषु ^{३३}वक्ष्यामः ^{३४}॥

^१ दर्शनाप्रसिद्धोऽयमपूर्वार्थपरामर्शक्रमः इति —
ऊ, ऋ; ० दर्शनाप्रसिद्धोऽयं पूर्वपक्षः इति — ऐ.

^२ पूर्वपक्षः इति — आ, ई, उ.

^३ प्रदर्शितमर्थं प्रति भेदाभावात् — अ, आ, ई,
उ; प्रतिदर्शितमर्थं प्रति भेदाभावात् —
ए; प्रतिदर्शनमर्थं प्रति भेदाभावात् — ऐ.

^४ न हि घट इव पटः प्रतीयत इति — ऊ, ऋ.

^५ नियतविषयत्वात् — ऊ, ऋ.

^६ यदाहुः — ऊ, ऋ.

^७ वाक्यपदीये ३. ३. ५५ उ०; प्रमाणवार्तिक-
भाष्ये ४. ५४ उ०.

^८ प्रति घटस्येहाविभेदौ बाल० — अ, आ, ई,
उ; प्रतिपदस्येहाविभेदौ बाल० — ए.

^९ पूर्ववद्व्याख्या — अ, ई, उ, ए, ऐ; पूर्ववद्व्याख्या
— आ.

^{१०} तद्भोग्यत्वेनोचितं — ऊ, ऋ.

^{११} ० धिष्ठितबुद्धीन्द्रिय० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ए.

^{१३} विद्याया — अ, ए, ऐ.

^{१४} विषयत्वोप० — आ.

^{१५} न्यायानुवर्तिनी — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१६} ० न्यायेनात्मपरामर्श० — अ, आ, ई, उ, ए;
० न्यायोऽपरामर्श० — ऐ.

^{१७} ० सिद्ध्याहंकार० — ऊ.

^{१८} ‘यतोऽसावपि’ इत्यस्य स्थाने ‘तया विना
तत्र घटते सापि’ इति दृश्यते — ऐ.

^{१९} बुद्धीन्द्रियतद्वाह्यार्थ० — ऊ, ऋ.

^{२०} वृत्तियोग्या—अ, आ, ई, उ, ऐ; वृत्तियोक्ता—ऐ.

^{२१} स्याद्वादरत्नाकरे ३५ तमे पृष्ठे उद्धृतम् ।

^{२२} ० वसितमप्यर्थ — ऊ, ऋ.

^{२३} ० श्चेतयति — आ, ऊ, ऋ.

^{२४} इतिशब्दो नास्ति — आ.

^{२५} अत्र ‘अत एवेन्द्रिय’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{२६} ० नियतानियतसंनिहितत्वादिविषयोप० — ऊ,
ऋ; ० नियतसंनिहितत्वादिविषयोप० — ऐ.

^{२७} तं तूपस्थापितं—ऊ, ऋ; तत्र स्थापितं—ऐ.

^{२८} ० भेदैः सह विवेचयति — आ; ० भेदैर्यथा विवे-
चयति — ऊ, ऋ; ० भेदैर्या विवेचयति—ऐ.

^{२९} विवेचयति पुरुषः सा विद्या सततमासन्न-
त्वाद् — ऊ, ऋ.

^{३०} विद्यान्तःकरणत्रोतः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३१} अत्र ‘एतद्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{३२} ० कारणत्रोतो — ए; ० करणं त्रोतो — ऐ.

^{३३} ० स्तीन्द्रियपुंसस्सिध्यति यथा स भोगोद्वहन०
—ऊ, ऋ; ० स्तीन्द्रिये भोक्तुर्भोगोद्वहन०—ऐ.

^{३४} ० तत्परः — ऐ.

^{३५} तत्प्रकरणे — आ.

^{३६} मतङ्ग० विद्या० १८. ८३.

तदेवम् — 'पुमान् प्रत्यागतान्' इत्यादि ।

पुमान्प्रत्यागतान्भोगान्^१क्रमशो व्यूढगोचरान् ॥१३॥

भोगभुक् प्रतिजानाति विद्ययात्मनिषण्णया ।

^१प्रागुक्तेन क्रमेण बुद्ध्यादिकरणैः व्यूढः प्रापितः गोचरः विषयः स्थ्यादिर्येषां तान् ^२भोगान् संवेदनरूपान् पुरुषः 'कर्मवासनात्मना विदूरं गतानपि तत्परिपाकतः प्रत्युप^३स्थापितान् विद्यया जानाति । ^४भोगैकसंवेदने तस्याः 'करणत्वमित्युपनंहारः ॥

^५ननु ^६बुद्धेर्ग्राह्यत्वेऽपीन्द्रियादिवैलक्षण्येन^७ ^८प्रकाशरूपत्वात्^९ करणत्वं भविष्यतीति । तत्रोच्यते — 'गौणी ख्यातिः' इत्यादि ।

गौणी ख्यातिर्यतः ^{१०}स्थूला गुणातीतः पुमान् सदा ॥१४॥

इत्थं गुणवती विद्या ^{११}वेद्यार्थप्रतिपादिका ।

^{१२}सवितृप्रकाशवद् गौणत्वेन स्थूलत्वाद्, ग्राह्याद् भेदेन ^{१३}ग्राह्यतया च ^{१४}भाममानत्वाच्च ^{१५}करणान्तरं ^{१६}भवतीति^{१७} तद्वि^{१८}लक्षणकरणान्तरविद्यासिद्धिः ॥

^{१९}ननु सांख्यादिभिः सर्वज्ञैरदृष्टत्वादश्वविषाणवद्विद्या नास्त्येव । तदयुक्तं हेतोरसिद्धत्वात् । तथा हि — 'वेत्ता येषाम्' इत्यादि ।

वेत्ता ^{२०}येषाममुक्तात्मा सन्नलोऽप्यमलः सदा ॥१५॥

न तेषां वेदने विद्या स्वशास्त्रोपात्तगोचरे ।

^१क्रमतो — उ.

^२मतङ्ग० विद्या० १. २०-२४ पू० वृत्तौ ।

^३कारणैः — अ, ऊ, ऋ; ०कारणं — ऐ.

^४'भोगान् संवेदनरूपान् पुरुषः' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५कर्मवासना विदूरं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६स्थितान् — आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^७विद्याया — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^८भोगात्मसंवेदने — ऊ, ऋ.

^९करणत्वम् — आ.

^{१०}न तु बुद्धेर्ग्राहकत्वे — ई, उ; ननु बुद्धेर्ग्राहकत्वे — अ, आ, ए, ऐ.

^{११}अत्र 'सत्त्वाधिक्यतः' इत्येदधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१२}प्रकाशवत्कारणत्वं — ऐ.

^{१३}अत्र 'सवितृप्रकाशवत्' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१४}स्थूलगुणा० — उ.

^{१५}वेत्यर्थ० — उ.

^{१६}अत्र 'अत एव' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१७}ग्राह्यतयावभासाच्च — ऊ, ऋ.

^{१८}भासनत्वाच्च — आ.

^{१९}कारणान्तरं — अ, ई, उ, ए, ऐ; न कारणान्तरं — ऊ, ऋ.

^{२०}अत्र 'चक्षुरादि यथा सवितृप्रकाशनात् तथा बुद्धिर्न कारणान्तरविद्यालक्षणा विना कमन्तरेण बुद्धिरात्मानं ग्राहयितुं' इत्येतदधिकम् — ऊ, ऋ.

^{२१}शक्नोतीति — ऊ, ऋ.

^{२२}०लक्षणकरणविद्यासिद्धिः — ऊ; ०लक्षणाकरणा विद्यासिद्धिः — ऋ.

^{२३}न तु — ए.

^{२४}येषां विमुक्तात्मा — ऊ, ऋ.

‘बुद्धेश्चाविषयः सूक्ष्मस्ततस्तेऽज्ञानमोहिताः ॥१६॥

‘अयुक्तं मुक्तमात्मानं भावयन्ति कुदृष्टयः ।

येषां ज्ञाता ^१‘संसारो’ ‘पुंसांश्वरप्रकरणप्रतिपादितनयेन समलोऽपि अमलः स्वशास्त्रोपात्तगोचरे’
‘विद्यते । तेन हेतुना अज्ञानमोहिताः असर्वज्ञा एव’^२ ‘ते । ततः तेषाम् अस्मदादीनामिव’^३ वेदन-
विषये विद्या न संभवत्येवेति, ‘कुतस्तददर्शनात् तस्या अभावः सिद्धयतीति ।’^४ ‘न च विद्याया
विना बुद्ध्यादिभिः सूक्ष्मः भोगमवेदनात्मकोऽर्थः शक्य उपपादयितुमित्युक्तम्’^५ । ^६‘अतस्तदभाव-
वादिनः’^७ ‘कुदृष्टय एवोक्ताः ॥

अत एव ^८‘मलयोगात् — ‘कलयोद्वलित’ इत्यादि ।

^९‘कलयोद्वलितो भोगे विद्ययोद्वलितः पुमान् ॥१७॥

युज्यते नान्यथा यस्माद्वृत्तयस्तु तदुद्भवाः ।

ख्यातिः प्राधानिकान् ^{१०}‘भोगान्विवेदयितुमुद्यता ॥१८॥

यदा तदात्मवर्तिन्या विद्यया ^{११}‘सुनिरूपिता ।

कल्या मलनिवर्तनेन विद्यया च ^{१२}‘भोग्यविषय’^{१३} ‘ज्ञानोत्पादनेन’^{१४} पुरुषो युज्यते । नान्यथा
यतो ज्ञानक्रियावृत्तयस्तस्य कलाविद्योद्भवा एवेत्युक्तम्^{१५} । ख्यातिश्च बुद्धिः । प्राधानिकान्
इत्युपलक्षणम् । तद्वर्त्ममपि रागविद्याभुवनेषु तद्भुवनज्ञानपि । ^{१६}‘भोगान्’ ^{१७}‘स्थ्यादीनध्यवसायेन च

^१ ‘बुद्धेश्च विषयाः सूक्ष्माः — मुः बुद्धेश्च
विषयः सूक्ष्मः — उ; बुद्धेश्चाविषयाः
सूक्ष्माः — ऊ, ऋ.

^२ ‘अमुकामुक्ततातां — उ; अमुक्तामुक्त-
मुक्ततातां — उ० पाठान्तरम्; अमुक्तामुक्त-
मात्मानं — ऊ, ऋ.

^३ ‘‘संसारो’ इत्यारभ्य ‘नयेन’ इत्यन्तग्रन्थस्य
स्थाने ‘संसारिवदमुक्तात्मा तेन येन’ इति
दृश्यते — अ, ई, उ; ‘संसारिवदमुक्तात्मा
तेन येन’ इति दृश्यते — आ, ए; ‘संसारिव-
दिति न मुक्तात्मा येन’ इति दृश्यते — ऐ.

^४ ‘मतङ्ग० विद्या० ६. ७३ उ० — ७५ वृत्तौ ।

^५ ‘विद्यते’ इति नास्ति — अ.

^६ ‘तेऽज्ञानमोहिताः — अ, ऐ; तेन ज्ञानमोहिताः
— आ, ई, उ, ए.

^७ ‘ते’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ ‘‘इव’ इत्यत्र ‘एव’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^९ ‘कुतस्तस्यास्तदर्शनादभावः — अ, ई, उ, ए,
ऐ; कुतस्तस्यास्तदर्शनाभावः — आ.

^{१०} ‘‘न च’ इत्यारभ्य ‘सूक्ष्मः’ इत्यन्तं नास्ति
— अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} ‘मतङ्ग० विद्या० १०. ४ उ० — १४ पू० वृत्तौ ।

^{१२} ‘ततः — ऊ, ऋ.

^{१३} ‘कुत (कं) बुद्धयः — ई, उ.

^{१४} ‘मलयोगाः — ऊ, ऋ.

^{१५} ‘कलोद्वलितभोगेषु विद्योपोद्वलितः — मु, उ;
कलोद्वलितो भोगेष्वविद्योपोद्वलितः — ओ.

^{१६} ‘भोगान्विवेचयितुमुद्यता — मु, उ, ओ.

^{१७} ‘सुनिरूप्यताम् — मु० पाठान्तरम्, उ० पाठा-
न्तरम्, ऊ, ऋ; सुनिरूप्यते — ओ.

^{१८} ‘भोगविषय० — ए.

^{१९} ‘ज्ञानोपोद्वलितः समर्थितस्सामर्थ्यः पुरुषोपभोगे
युज्यते — ऊ, ऋ; ज्ञानोपादानेन पुरुषो — ऐ.

^{२०} ‘अत्र नकारोऽधिकः — अ.

^{२१} ‘मतङ्ग० विद्या० १८ उ० — २२ पू० वृत्तौ ।

^{२२} ‘भोगार्थस्थ्यादीन् — ए.

^{२३} ‘‘स्थ्यादीनध्यवसायेन’ इत्यत्र ‘स्मृतिप्रतिभा-
दिषु तदाकारापत्याध्यवसायेन’ इति दृश्यते
— ऊ, ऋ.

‘स्ववृत्त्यात्मना यदा’ ग्राह्यत्वेन ‘निवेदयितुमुद्यता’ इत्युक्ता, तदा विद्यालक्षणेन करणेन तान् भोगान्निरूप्य पुरुषो भोगेषु युज्यते, नान्यथेति नाभावो विद्यायाः ॥

‘सापि च — ‘तदीरिता’ इत्यादि ।

तदीरिता सती तद्वद्यतः साचेतना मता ॥१९॥

पौरुषं भावमाश्रित्य स्वभावोन्मीलिनी मुने ।

विद्येयं सर्वभावानां न शिवार्थप्रदायिका ॥२०॥

शिवसद्भावकुशला विद्यान्या शुद्धगोचरे ।

‘सर्वज्ञेश्वरेण प्रेरिता सती विद्या’ तद्वदिति बुद्धिसमैव; ‘अचेतनत्वेन करणं पुंसो भवती-
त्यर्थः । ‘अयं त्वस्या विषयः — ‘पौरुषं भावं कलयोत्तेजितं ज्ञत्वम् आश्रित्य सर्वेषां’ ‘भोगभोक्तृ-
त्वेन’ ‘भवतां पुरुषाणां’ भोगसंवेदनात्मनः स्वभावस्योन्मीलिनी; तत्र करणतां प्रतिपद्यते । न
तु ‘बुद्धिवद्वृत्त्यात्मना क्रमस्वभावेनेति । अत एव पौरुषं भावमाश्रित्य पुरुषाणां ‘प्रवृत्तत्वाद्देषा
न तदतीतशिवाद्यर्थः’ प्रकाशिकेति । तत्प्रकाशिका शुद्धविद्यैव मन्तव्येति दर्शितं तत्प्रकरणे^{१०} ॥

अत एवैतन्नोपपद्यत इति, अत्र प्रसङ्गान्मतज्ञमुनिः — ‘मायान्तर्वर्तिन’ इत्यादि ।

मतज्ञः उवाच —

मायान्तर्वर्तिनः प्रोक्ताः पशवः पाशधर्मिणः ॥२१॥

‘मायातत्त्वात्परा विद्या’ शुद्धमार्गप्रदर्शिका ।

सा कथं युज्यतेऽणूनां छिन्धि सन्देहजं तमः ॥२२॥

‘स्ववृत्त्यात्मा यदा — ऊ, ऋ; स्वप्रत्ययात्मना
यदा — ए .

‘ग्राहकत्वेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

‘निवेदितुम् — आ, ई, उ.

‘इत्युक्तम् — ऊ, ऋ.

‘‘सापि च’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

‘सम्यक् तत्समाचेतना — ऊ, ऋ.

‘‘भावानामशिवार्थः — मु.

‘‘प्रपादिका — ऊ, ऋ.

‘विद्या शुद्धाध्वगोचरे — मु, उ, ओ.

‘‘सर्वज्ञेश्वरेण’ इत्यत्र ‘तेन पुरुषेण’ इति
दृश्यते — ऊ, ऋ.

‘तदिति — ऊ, ऋ; तत्त्वादिति — ए.

‘अचेतनत्वे करणं — ऊ, ऋ.

‘‘अयं त्वस्या विषयः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ,
ई, उ, ए, ऐ.

‘‘पौरुषभावं — ऋ.

^{१०} भोग्यभोक्तृत्वेन — ऊ, ऋ.

^{११} भवतामात्मानः स्वभावस्योन्मीलिनी — अ,
आ, ई, उ, ए. भगवानात्मनः स्वभावोन्मीलिनी
— ऐ.

^{१२} बुद्धिवद्वृत्त्यात्मना क्रमस्वभावेनेति — अ,
ई, उ, ए; बुद्धिवद्वृत्त्या क्रमस्वभावेनेति —
आ; बुद्धिवद्वृत्त्यात्मना कर्मभावेनेति —
ऊ, ऋ; बुद्धिवद्वृत्त्यात्मना क्रमस्वभावो नेति
— ए.

^{१३} प्रवृत्तत्वाद्देषां न — अ.

^{१४} ‘प्रकाशिकेत्युक्ता शुद्धविद्यैव मन्तव्येत्युक्तं
तत्प्रकरणे — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} मतज्ञः विद्या ० ७. ३६ उ० — ३८ पू० वृत्तौ ।

^{१६} मायातीता परा विद्या — ऊ, ऋ.

^{१७} शुद्धाध्वा संप्रदर्शितः — मु; शुद्धाध्वसंप्रदा-
यिका — मु० पाठान्तरम्, उ; शुद्धाध्वसं-
[प्रद]शिका — ओ.

^{१८} विद्यतेऽणूनां — उ.

‘कलादियुक्तानां हि द्वाभितवेऽपि’ मायान्तर्वर्तित्वान्न^१ शुद्ध^२विद्यायाः ‘प्रगमः, तदन्तर्वर्तिनां वा मायाया इति पूर्वः पक्षः ॥२१-२२॥

मिद्वान्तन्तु नैतच्छिवादिभिर्नैकान्तिकत्वादित्युच्यते — ‘शिवाद्यवनिपर्यन्त’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

शिवाद्यवनिपर्यन्तो योज्यमध्वाति^३विस्तृतः ।

स सर्वश्च चित्तौ ज्ञेयो नाशिवत्वाद्भिमुच्यते ॥२३॥

शिवादिनृथिव्यन्तां योज्यमध्वा यातव्यमार्गः ‘शुद्धाशुद्धभेदेन प्रतिपाद’^४यितुमतिविस्तारः, ^५‘स समस्त एव । चित्तौ इति ^६‘संज्ञातात्मके पुरुषे ^७‘कलादियुक्ते ज्ञेयः । न त्वकले’^८ । तस्मिन् नृथिव्या^९‘द्यसंभवाच्च समस्तो यतः । नापि मुक्तपुरुषे । तत्र शिवादेर^{१०}‘प्यसंभवादिति’^{११} ।

ननु कलादियुक्तेऽपि नृसि शुद्धेन ^{१२}‘विद्यातत्त्वेन मह ^{१३}‘संबन्धाच्छुद्धत्वस्योक्तत्वाच्च समस्तोऽसा-
वुपपद्यते । तदयुक्तम् । नाशिवत्वाद्भिमुच्यते ^{१४}‘यतः । एतदुक्तं भवति — यद्यशुद्धेऽस्मिन्
^{१५}‘मायात्मनि शुद्ध^{१६}विद्याया न प्रगमः, ^{१७}‘ततः शुद्धत्वादेव स्वतः, बन्धसामर्थ्याद्वा [न] विमुच्यते ।
अपि तु शिवादेवेत्युक्तं ^{१८}‘पतिपदार्थप्रकरणे । ततश्च न पूर्वोक्तदोषः । यदुक्तं श्रीमत्कालोत्तरे^{१९} —

नादाख्यं यत्परं बीजं सर्वभूतेष्ववस्थितम् ।

मुक्तिदं परमं दिव्यं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥” इति ।

अशुद्धस्य ^{२०}‘तु शुद्धवर्त्मनि नास्त्येव सः’^{२१}, तन्निवृत्तिहेतुत्वात् ^{२२}‘तत्प्रगमस्येति’^{२३} न दोषः ॥२३॥

^१ अत्र नकारोऽधिकः — अ.

^२ अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^३ नकारो नास्ति — अ.

^४ ‘विद्यायां प्रगमः — ऐ.

^५ प्रगम एव मायायामिति — अ, आ, ई, उ,
ए; प्रगम एवं मायायामिति — ऐ.

^६ ‘रनैकान्तित्वाद् — ऊ, ऋ.

^७ विस्तारः — सु, उ, ओ.

^८ समस्तश्चित्तौ — ऊ, ऋ.

^९ शुद्धाशुद्धत्वभेदेन — ऊ, ऋ.

^{१०} ‘यितुमुपक्रान्तः स सर्व एव — ऊ, ऋ.

^{११} ‘स’ इति नास्ति — अ, ए, ऐ.

^{१२} संज्ञातात्मके — ए.

^{१३} कलादियुक्ते — ऊ.

^{१४} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^{१५} ‘द्यसंभवाच्च समस्तो यतः — ऐ.

^{१६} ‘प्यसंभवतेति — ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. ८८ उ० ९० वृत्तौ
‘मुक्तस्य ईश्वराधिष्ठानाभावादिति’ इत्युक्तम् ।

^{१८} ‘विद्यातत्त्वेन’ इत्यत्र ‘अध्वना’ इति दृश्यते
— ऊ, ऋ; ‘विद्यातत्त्वेन’ इत्येतन्नास्ति —
ए, ऐ.

^{१९} संबन्धत्वाच्छुद्धत्वस्योक्त० — अ; संबन्धा-
च्छुद्धस्योक्त० — आ; संबन्धस्योक्त० —
— ऊ, ऋ; संबन्धस्योक्त० — ऐ.

^{२०} ‘यतः’ इति नास्ति — ए.

^{२१} मायावर्तिनि — ऊ, ऋ.

^{२२} ‘विद्यायां न गमः — अ.

^{२३} ‘ततः’ इत्यारभ्य ‘पूर्वोक्तदोषः’ इत्यन्तस्य
स्थाने ‘ततः शुद्धत्वादेव शिवादेरपि प्रगमा-
भाव इति पूर्वोक्तदोषः’ इति दृश्यते — अ,
आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० ४. ५९ उ० वृत्तौ ।

^{२५} सार्धत्रिंशत्कालोत्तरे — १. ५.

^{२६} तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} ‘सः’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२८} तत्प्राप्तेरित्येकान्त एषः — ऊ, ऋ.

^{२९} अत्र ‘सः’ इत्यधिकम् — ऐ.

न चायं दीक्षितः सकलोऽप्यशुद्धे वर्त्मनि स्थित इत्युच्यते — 'ध्वस्तमायाशयस्य' इत्यादि ।

ध्वस्तमायाशयस्येह पुंसः स परमेश्वरः ।

शक्त्यात्मवीर्यवर्तिन्या तमः 'प्रोद्धाट्य निर्मलम्' ॥२४॥

करोति विद्यया युक्तं यथा जानात्यणुः शिवम् ।

परमेश्वरो ह्याचार्याधिकरणो दीक्षालक्षणया 'स्वशक्त्या प्रथमं' 'मायां' 'सकार्यामाशयरूपं' 'च' 'सकलं कर्म ध्वंसयति । न 'त्वनाशयरूपं' वर्तमानफलम् । तस्य भोगेनैव क्षयात् । अत एव असद्योनिर्वाण^{१०} दीक्षायां न शरीरपात इत्युक्तम्^{११} । ततो ध्वस्तमायाशयस्य 'तस्यास्मिन्नवस्थान एव' 'तमः प्रोद्धाट्य, निर्मलं कृत्वा, विद्यया युक्तं करोति; विद्यातत्त्वे संयोजयतीत्यर्थः । ततः^{१२} 'श्चाशुद्धवर्त्मनो मायाध्वस्तत्वात् सकलोऽप्ययं दीक्षितः शुद्धविद्यया शिवं पश्यतीति, 'शुद्ध-वर्त्मस्थ' इत्युच्यते ॥

^{१३}अथ भगवान् सर्वदा तस्य तन्न करोतीत्युच्यते — 'संसाराद्' इत्यादि ।

^{१४}संसारात्स विरज्येत प्रध्वस्तकलुषः सदा ॥२५॥

^{१५}यावदमौ संसारान्न विरक्तो न तावच्छक्तिपातस्य विषयः ^{१६}प्राकृतपुरुषवत् । प्रध्वस्तकलुषः ^{१७}परिणतमलश्च ततो विरज्यत इति । ^{१८}मलपरिपाकापेक्षत्वादनुग्रहस्य ^{१९}न ^{२०}सदा प्रसङ्गः । श्री-मत्स्वायम्भुवेऽप्युक्तम्^{२१} —

"क्षीणे तस्मिन् ^{२२}यियासा स्यात्परं ^{२३}निःश्रेयसं प्रति ।" इति ॥२५॥

आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६}अथ भगवान् सर्वदा' इत्यस्य स्थाने 'शुद्ध-विद्याः किमेवं सति सर्वदा' इति दृश्यते — अ; 'शुद्धविद्या किमेवं सती सर्वदा' इति दृश्यते — आ, ई, उ, ए; 'शुद्धविद्या अस्मिन् सर्वदा' इति दृश्यते — ऐ.

^{१७}संसाराच्च — मु, ओ; संसारान्न — उ.

^{१८}यावद्व्यसौ — ऊ, ऋ.

^{१९}प्राकृतिपुरुषः — ऋ, ए, ऐ.

^{२०}'परिणतमलश्च ततो विरज्यत इति' इत्ये-तस्य स्थाने 'परिणतमलश्च भवति' इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१}शक्तिपातापेक्षत्वादनु० — अ, ई, उ, ए, ऐ; शक्तिपातापेक्षत्वादनु० — आ.

^{२२}अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२३}तदा — ऐ.

^{२४}स्वायम्भुवे — ३२. १७ उ० .

^{२५}यिया सा — ऋ.

^{२६}नैश्श्रेयसं — ऊ, ऋ.

^१प्रोत्पाट्यं — ओ.

^२योगं — ऊ, ऋ.

^३यथा — उ.

^४स्वभक्त्या — ए.

^५मायायां — आ; मायाया — ऐ.

^६सर्वकार्याशयरूपं — अ; सकार्याशयरूपं — ऋ; कार्याशयरूपं — ऐ.

^७चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८'सकलं कर्म' इत्यत्र 'भविष्यत्फलं कर्म' इति दृश्यते—ऊ, ऋ; 'सकलकर्म' इति दृश्यते—ए.

^९त्वाशयरूपं — ऊ, ऋ.

^{१०}दीक्षया न — ऊ, ऋ, ए.

^{११}मतङ्ग० विद्या० ७. ६० उ० — ६२ वृत्तौ ।

^{१२}तस्यास्थाने — ऊ, ऋ; तस्यावस्थाने — ऐ.

^{१३}तमो मलात्मकमुद्धाट्य तन्निर्मलं — ऊ, ऋ.

^{१४}श्चाशुद्धस्य वर्त्मनो — आ, ई, उ, ऊ, ऋ. ए, ऐ.

^{१५}'शुद्धवर्त्मस्थ' इत्युच्यते' इत्येतन्नास्ति — अ,

किं च — 'यदा च' इत्यादि ।

यदा च निपतेत्तेजस्तच्छिवत्वपशुत्वयोः ।

तदा सीमान्तरं कर्तुं मुत्सहेत्साधकं प्रति ॥२६॥

शिवत्वमतिशुद्धं स्यात्पशुत्वमतिसामलम् ।

दिवेकाग्निरमोघात्मा प्रवृत्तः सर्वगोचरः ॥२७॥

निर्दहत्याशयं कृत्स्नं मायोत्थं प्रसवात्मकम् ।

ततो निर्वात्यसावग्निः^१ साधकः स न संशयः ॥२८॥

तत् शुद्धविद्यात्मकं तेजः साधकं प्रति यदा निपतेत् इति संभावनायाम् । 'तदा' साधकस्य 'तथाभूतो' विवेकाग्निः प्रवर्तते । 'य. प्रवृत्तः' साधकगतशिवत्वस्य दीक्षयात्यन्तशुद्धस्य,^{१०} पशुत्वस्य 'च' मलमय प्रकाशको भवेत् । अत एव 'तेनात्यन्तप्रबलेन तेजसा'^{११}, 'स्वविरुद्धेन'^{१४} मलेन^{१५} च सह 'वर्तमानस्तदानीं'^{१२} 'तुच्छतां प्राप्तस्य सीमान्तरं'^{१३} 'मर्यादाविवेकं कर्तुं'^{१६} शक्तो भवतीति । स च 'मलविषयो'स्य विवेकः सर्वविषयत्वात् 'सर्वबन्धनिवृत्तिहेतुर्भवति । न तु मायाविषयः प्रकृतिविषयो वेत्युक्तम्'^{१७} । येन 'असौ सर्वविषयः तेन'^{१८} 'कर्माशयं, मायोत्थं च कलादि, यच्च'^{१९} 'तयोः प्रसवस्वभाव'^{२०} 'मलरूपं प्रागारब्धकार्यकर्म'^{२१} 'भोगोपरोधेन सर्वथा दीक्षया क्षपितं तत् कृत्स्नं निर्दहति । ततो निर्वाति साधकः; निर्वाणेन परेण मोक्षेण युज्यत इति ॥२६-२८॥

^१ मुत्सहे साधकं — ओ.

^२ निर्वासनाग्निस्तु — मु.

^३ साधकश्च न—उ, ओ; साधकस्य न — ऊ, ऋ.

^४ 'संभावनायां' इति नास्ति—अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ तथा — अ.

^६ 'साधकस्य' इति नास्ति—अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ 'तथाभूतो' इत्यत्र 'तथा' इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए.

^८ यथा प्रवृत्तः—अ, आ, ई, उ; यथा प्रत्युक्तः—ए.

^९ ऽगतस्य शिवः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} अत्र चशब्दोऽधिकः—अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{११} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१२} तेनात्यन्तप्रबलेन मलेन तेजसा — अ; तेनात्यन्तप्रबलेन मलेन तेजसा — ई, उ; नात्यन्तप्रबलेनामलेन तेजसा — ऊ, ऋ; तेना...न्तबलेन तेजसा — ए; तेनात्यन्तप्रबलेन मलेन स्वतेजसा — ऐ.

^{१३} अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ.

^{१४} 'स्वविरुद्धेन' इत्यत्र 'विरुद्धेन' इति दृश्यते अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१५} 'मलेन' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} वर्तमान्तदानीं — अ, आ, ई, उ, ए; वर्तमाना तदानीं — ऐ.

^{१७} 'तुच्छतां प्राप्तस्य सीमान्तरं' इत्येतन्नास्ति अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} कार्यादी विवेकं — ऐ.

^{१९} अत्र नकारोऽधिकः — ऐ.

^{२०} मलविषयो विवेकः — अ, आ, ई, उ, ए; मलविषये तस्य विवेकः — ऐ.

^{२१} 'सर्वबन्ध' इत्यारभ्य 'सर्वविषयस्तेन' इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२२} मतङ्गं विद्यां ९. ३४, ३५ वृत्तौ ।

^{२३} चासौ — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} 'कर्माशयं' इति नास्ति—अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} तथा — ऐ.

^{२६} ऽमलरूपप्रागारब्धं — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२७} 'भोगोपरोधेन' इत्यतः प्रभृति १७ तमे बुद्धितत्त्वप्रकरणे २४ तमश्लोकपूर्वार्धवृत्तौ 'परमेश्वरेण प्राज्ञनिरूपिता रूपीकृ०' इत्यन्तो भागः 'ऊ, ऋ' कोशयोरेवोपलभ्यते । यद्यपि 'ऐ' कोशे पूर्वनिर्दिष्टस्थले वृत्तिरुपलभ्यते । तथापि सा विजातीयत्वेन वर्तते इति नात्र पाठभेदायोपयुक्ता ।

अथ प्रासङ्गिकप्रसङ्गेन मतङ्गमुनेः सर्वविवेकविषयः प्रश्नः — ‘आशयो नाम’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

आशयो नाम ‘कर्मोत्थः सुखदुःखात्मको हि’ सः ।

किमर्थं ध्रियते ‘देहः सति ज्ञानोदयेऽप्यणोः ॥२९॥

गुणमायामलविवेकविषये त्रिविधेऽप्येतस्मिन् विज्ञाने यथास्वविषयमुदिते सति अणोः अविद्या-
यास्तत्तद्विषयाया निवृत्तत्वात्, तन्निमित्तकर्मतद्वासनादिफलविभागः सर्व एव निवृत्तः इति, तत्त-
द्विषयज्ञानोदयादनन्त[र]मेव तद्विषया मुक्तिः स्यादिति तदैव विषयभक्षणादिव शरीरपातो भवेत् ।
न च भवति । ज्ञानिनामपि सुखदुःखाद्यनुभवतां व्यवहारदर्शनादाचारोपदेशाच्च । ततश्च ज्ञानात्
कर्मक्षयप्रतिपादिकाः श्रुतयः, “अग्निना सिञ्चेद्” इति श्रुतिवदप्रमाणमेवेति पूर्वपक्षः ॥२९॥

सिद्धान्तस्तु — ‘यथोष्म’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

यथोष्मदग्धबीजानि स्थितये न प्रसूतये ।

लोकेऽस्मिन् मुनिशार्दूल शरीराणि तथैव हि ॥३०॥

स्यादेव दोषो यदि ज्ञानोदयमात्रेणैव अज्ञानस्येव अज्ञानकार्यस्यापि निवृत्तिर्दृष्टा भवेत् । सा
तु न तत्समनन्तरमेव दृश्यते । यथा रज्जुसर्पभ्रमलक्षणाज्ञाननिवृत्तावपि न तत्कार्यस्य भयकम्पा-
देस्तदैव निवृत्तिः । अपि तु स्वसंस्कारनिवृत्तिक्रमः कालान्तरेणैवेति । ततः “भृष्टबीजमिव
क्षिप्तमारब्धकार्यकर्मसंस्कारेण ज्ञानिनामपि शरीरं स्वरूपमात्रेणावस्थितम् । न तु कार्यान्तरारम्भ-
ककर्मजननेनापीति । तदिदमुक्तं सांख्यैः^१ —

“तिष्ठति संस्कारवशाच्चक्रभ्रमवद्धृतशरीरः” इति ।

सौगतैरपि^२ —

“अवस्था वीतरागाणां दयया कर्मणापि वा ।

‘आक्षिप्तेऽविनिवृत्तीष्टेः’ इति ॥३०॥

ततश्च — ‘प्राक्तनस्य’ इत्यादि ।

प्राक्तनस्योपभोगाय^३ निबद्धस्योपभोगतः ।

क्षय^४श्चागामिनश्चापि दग्धबीजस्य नान्यथा ॥३१॥

आरब्धकार्यस्य कर्मणो भोगेनैव क्षयः सिद्धः । आगामिनः तु ज्ञानप्राप्तेरूर्ध्वमनुष्ठीयमानस्य,

^१ कर्मोत्थसुख० — ओ.

^२ कः — ऊ, ऋ.

^३ नाथ — मु, ओ.

^४ च — ऋ.

^५ प्रष्टबीजवाक्षिप्तकार्य० — ऊ, ऋ.

^६ सांख्यका० ६७ उ०.

^७ प्रमाणवार्तिके २. १९४.

^८ ‘अवस्था’ इत्यारभ्य ‘इति’ इत्यन्तं नास्ति
— ऋ.

^९ आक्षिप्ता विनिवृत्तीष्टेः — ऊ.

^{१०} निबद्धस्येव भोगतः — ओ.

^{११} ०श्चागमिकस्यापि — ऊ, ऋ.

अपिशब्दान् प्राक्तनस्य अनारब्धकार्यस्य च अविद्यानिवृत्तितो दग्धप्ररोहशक्तितया । न त्वन्येन प्रकारेण अयः ॥३१॥

‘ननु ज्ञानस्याहंकारममकान्प्रतिशेषेण प्रवृत्तेः, अहंकारममकारानुबन्धिना आरब्धकार्येण कर्मणा सहभावो विरोधादेव नोत्पद्यत इति । तदयुक्तं यतः — ‘उपाय’ इत्यादि ।

‘उपायोऽप्यपरः सूक्ष्मो भावनातो व्यवस्थितः ।

एकस्मादज्ञानस्य कर्मणा सहभावे भयकम्पादिनेव तत्संस्कारानुवृत्त्यात्मकोऽत्रोपाय उक्तः । अयं त्वन्य उपायो य आत्मनात्मस्वरूपभावनया ज्ञानिनः स्थितः ॥

कोऽनाविद्युच्यते — ‘अनात्मनि’ इत्यादि ।

अनात्मन्यात्मभावो यः प्रीत्या बन्धस्य कारणम् ॥३२॥

निर्विशङ्कः पुरावस्थः क्रीडन्नपि न बाध्यते ।

अनात्मन्यात्माभिमानात्मको यो मोहः सः, अभिमानविदेहाशयानुग्रहोपघाताभ्यां प्रीत्युपद्वेष-जननेन बन्धस्य कारणम् । यस्तु निवृत्तानात्मात्माभिमानात्मशङ्कानिवृत्तमोहः, ज्ञाने[न] पुरे शरीरे-ज्वलिष्ठत इति पुरावस्थः सशरीरः क्रीडन् विषयानुपयुञ्जन्नपि सः न बाध्यते । यदाहुः^९ —

“वसन् विषयमध्येऽपि न वसत्येव बुद्धिमान् ।

‘स वसत्येव दुर्वृद्धि’रसत्सु विषयेष्वपि ॥” इति ॥

तथा हि — ‘गतिः’ इत्यादि ।

गतिः सर्वत्र विख्याता वासनावशवर्तिनी ॥३३॥

यथा राग^{१०}वशात्तिष्ठन्ने^{११}विपन्ने^{१२}प्रयते^{१३}ध्रुवम् ।

न तथा बन्धुवर्गेऽपि विरक्तः संयतः^{१४}सदा ॥३४॥

इह हि सरागव्रीतरागयोस्तुल्यधनवान्धवादिविप्रयोगे सरागः प्राणान्^{१५}परित्यजन् दृश्यते । न च व्रीतरागः । ततोऽवगम्यते बन्धस्य गतिः प्राप्तिः^{१६}सर्वत्र अविद्यावासनासंस्कारानुवर्तिन्येवेति । ज्ञानिनिमित्ततदभावाद् विषयवेदनात्मकभोगयोगेऽपि न बन्धगतिः ॥३३-३४॥

^१ नन्वज्ञान० — ऋ.

^२ उपायोऽप्य परः — ऊ, ऋ.

^३ वासनातो — ऊ, ऋ.

^४ ०ज्ञानकर्मणा — ऊ, ऋ.

^५ पुरावस्थः — मु, ओ; पुरावस्था — ऋ.

^६ प्रीत्युपद्वेष — ऋ.

^७ महाभारते १२. ३०४. ६.

^८ संवसत्येव — मु० महाभारतपाठः ।

^९ ०रसत्त्वविषयेष्वपि — ऋ.

^{१०} ०वशात्सिद्धे — मु, ओ.

^{११} विवशो — मु, ओ.

^{१२} प्रयते — ऊ, ऋ; ह्रीयते — ओ.

^{१३} ध्रुवः — ओ.

^{१४} तदा — मु, ऊ, ऋ.

^{१५} परित्यज्यन् — ऋ.

^{१६} सर्वत्र विद्या० — ऊ.

अत एव — 'जीवन्नपि' इत्यादि ।

जीवन्नपि विमुक्तात्मा यो विरक्तो भवार्णवात् ।

स्थित्यर्थः ^१वर्ततस्तस्य न बन्धो मुनिसत्तम ॥३५॥

तस्य शरीरवृत्त्यर्थ^२माहारादि वर्तयतो ^३न बन्धः । यतोऽसौ विगताविद्यात्मकत्वाद् विरक्तः कामक्रोध^४मोहो^५मदो^६योजितः 'स्वात्मरूपसंतुष्टो दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः, सुखेषु विगतस्पृहः चित्र-लिखितानिव विषयत्वेनोपस्थितान् अनुमन्यत इति जीवन्मुक्त एव कथ्यते । एवं प्रासङ्गिकप्रसङ्गो-पात्तस्त्रिविधविषयः ^७प्रश्नो निराकृतः ॥३५॥

अधुना प्रासङ्गिके एव शुद्धविद्याविषये ये आहुः — "विद्याव्यापारोऽपि बन्धहेतुः व्यापार-त्वाद् अविद्याव्यापारवद्" इति । तत्प्रतिशेपायोच्यते — 'चर्या' इत्यादि

चर्या ^८येयमविद्याख्या सर्वबन्धस्य कारणम् ।

^९बन्धप्रध्वंसिनी विद्या शिवत्वोन्मीलने क्षमा ॥३६॥

चर्या व्यापारः, योज्यमविद्यासंबन्धित्वादविद्याख्यः स सर्वो बन्धहेतुरिष्यत एव । न च तस्य तद्रूपत्वे तद्विरुद्धेनापि तद्रूपेण भवितव्यम् । विरुद्धत्वेनानेन विद्याख्येनानैकान्तिकत्वात् । तमः-प्रकाशादिवद्विरुद्धा च विद्या अविद्यायाः । ततः सा बन्धध्वंसिन्येव युक्तेति शिवत्वव्यञ्जि-कोक्ता ॥३६॥

न च विरुद्धत्वमत्रासिद्धम् । यतः — 'तावद्' इत्यादि ।

तावद्वलवती ज्ञेया पाशवी पशुसन्ततौ ।

^{१०}भोगोपपादने शक्ता ^{११}यावद्भोगात्परं न हि ॥३७॥

^{१२}जानाति विद्ययाविष्टस्तदा ^{१३}प्रोत्सार्य सादरम् ।

^{१४}अविद्यां ^{१५}व्यज्यते विद्या प्रसन्ने परमेश्वरे ॥३८॥

तावद् अविद्यायाश्चर्या बलवती यावत् पुमान् भोगात्परं न जानाति; अविद्याया युक्त इत्यर्थः । यदा तु शक्तिपातक्रमतो विद्याव्यापारेणाधिष्ठितो भवति पुरुषः, तदा तेन व्यापारेण अविद्यां प्रोत्सार्य विद्यां पुंसोऽभिव्यज्यत इति, भवत्येवाविद्याविरोधित्वमस्या इत्यदोषः ॥३७-३८॥

अथ प्रासङ्गिकोपसंहारः, प्रकृतस्य चोपक्रमः —

^१ वसतस्तस्य — ऊ, ऋ.

^२ माहारादिव तु यतो — ऋ.

^३ अनुबन्धः — ऊ, ऋ.

^४ 'मोह' इति नास्ति — ऋ.

^५ स्वानुबन्धतत्स्वरूपं — ऋ.

^६ प्रश्नः कृतः — ऊ.

^७ ये धर्मविद्याख्या — ओ.

^८ बद्धप्रध्वंसिनी — ओ.

^९ भोगोपपादने — ऊ, ऋ.

^{१०} यावद्भोगान् समं नहि — मु; यावद्भोगा-
न्समश्नुते — मु० पाठान्तरम् ।

^{११} जानात्यविद्यया० — ओ.

^{१२} प्रोत्सार्यते सदा — मु, ओ.

^{१३} अविद्या व्यज्यते — ऊ, ऋ.

^{१४} त्यजते — मु.

एवं परा 'प्रपत्तव्या ह्यपरा भोगसिद्धये ।

तत्र यदुक्तम् —

“शिवसद्भावकुसला विद्यान्या शुद्धगोचरे ।” इति ।

तस्योपसंहारः । अपरा भोगसिद्धये इत्यनेन अशुद्धविद्यायाः प्रकृतस्वरूपोपक्रमः ।

एवं तत्त्वरूपतामस्याः प्रतिपाद्य भुवनरूपत्वमुच्यते — ‘तस्याम्’ इत्यादि ।

तस्यां ये संस्थिता रुद्रास्तान्प्रवक्ष्यामि तेऽधुना ॥३९॥

भुवनेषु विचित्रेषु रमन्तेऽक्लिष्टसंपदः ।

रुद्रो ह्येकशिवो नाम नायकः परमेश्वरः ॥४०॥

विद्याभुवनसङ्घस्य ततोऽनन्तः प्रतिष्ठितः ।

अजेशश्च महातेजा उमाकान्तश्च वीर्यवान् ॥४१॥

ईश्वरश्चातिविक्रान्तः प्रचण्डोऽतिप्रचण्डकृत् ।

एकवीरश्च शर्वश्च सोऽष्टमः परमेश्वरः ॥४२॥

ततो भवस्य नाथस्य भुवनं भूतिदं महत् ।

उग्रस्यापि ततोऽधस्ताद्भीमस्यापि ततोऽपरम् ॥४३॥

भुवनं वामदेवस्य तत्रैवामिततेजसः ।

एते रुद्रा महाभागा भुक्तिमुक्तिप्रदाः शिवाः ॥४४॥

एते च रुद्राः द्वादश एकशिवादयो भुक्तिमुक्तिप्रदाः शिवाः शुद्धाः; तत्र गुह्यत्वेन नियुक्ता इत्यर्थः ॥ ३९-४४॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः—

द्विषदकमाला भुवनेश्वराणां विद्याश्रिता कारणतुल्यवीर्या ।

समासतस्ते कथिता विभज्य रागोऽधुना विस्तरतोऽभिधास्ये ॥४५॥

अत्र द्वादशभिर्भुवनैरियं भुवनेश्वराणां माला । सा च कारणेन अनन्तेशेन तुल्यवीर्या कपालेश्वरमालावत् सा ह्यनन्तनियुक्तेत्यर्थः । विद्याश्रिता समासतः कथिता इति व्याख्यातार्थस्योपसंहारः । रागोऽधुनेति व्याख्येयस्योपक्रमः ॥४५॥

[इति श्री] भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ

[विद्यापादे] त्रिपर्वपदार्थे विद्यातत्त्वप्रकरणं [दशमं समाप्तम्] ॥

दशमः पटलः

^१ प्रवक्तव्या — मु; प्रवक्तव्याप्यपरा — ओ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १०. २१ पृ०.

^३ मे — मु.

^४ ह्येकः शिवो — मु, ओ.

^५ ऽतिनिचण्डकः — मु, ओ.

^६ एकेवीरश्च — ऊ, ऋ.

^७ सर्पश्च — मु; सर्वश्च — ओ.

^८ प्रभुरीश्वरः — मु, ओ.

^९ रुद्रमहाभागाः — ओ.

^{१०} रागं त्वहं — मु.

एकादशः पटलः

रागतत्त्वप्रकरणम्

अथाणोर्विसृतस्यास्य ^१कलाविद्धस्य वेगतः ।
प्रवृत्तस्याभिलाषेण विद्ययोन्मीलितस्य च ॥१॥
तस्मादेवा^२शयाद्रागः सूक्ष्म^३रूपोऽभिजायते ।

अथेति विद्यातत्त्वविचारादनन्तरं रागतत्त्वप्रकरणम् । अथ पदार्थादिसंबन्धाः ^४प्राग्वदेव द्रष्टव्याः । वाक्यात्मकस्तु “यथा रागवशाद्” इत्यादिभिर्विक्रियैरनेकविधः । अणोरिति पुंसः अस्य प्र[कृ]तस्य प्रलयकेवलिनः । कलया मलस्य, विद्यातत्त्वाद् विद्यया च दृशः समुन्मीलितत्वाद् विसृतस्य भोगाय, प्रवृत्तस्य उन्मुखीभूतस्य सतः यः, अभिलाषेण विषयगर्वात्मना वेगतः युक्ता-युक्तपरामर्शतः प्रवृत्तस्य अनुमेयत्वेन ^५वक्ष्यमाणो रागः सूक्ष्मः । प्राकृतस्य बुद्धितत्त्वस्य स्थूल-त्वेन ^६वक्ष्यमाणत्वात् । सः तस्मादेव विद्योपादानकारणाद् ‘आशयाद् अतिसूक्ष्मरूपात् कलातत्त्वा-ज्जायते इति । यदुक्तं श्रीमद्रौरवे^७ —

“कलातत्त्वा^८द्रागविद्ये द्वे तत्त्वे संबभूवतुः ।” इति ॥

अथ कथमसौ रागोऽभिलाषेण वेगवता प्रवृत्तस्यानुमीयते इत्युच्यते — ‘येनासौ’ इत्यादि ।

^९‘येनासौ रञ्जितः क्षिप्रं भोगभुग्भोगतत्परः ॥२॥

प्रीतिं बध्नाति सहसा यया तेषु निमज्जति ।

इह हि सकलावस्थायां पुंसो योज्यं भोग्यार्थविषयोऽभिलाषो लक्ष्यते, नासौ ज्ञत्वकर्तृत्ववत् स्वभावेनैव । मुक्त्यवस्थायामदर्शनात् । नापि विषयेणान्तःकरणेन बोत्पादयितुं शक्य इति वक्ष्यामः^{१०} । ततो येनोत्पद्यते स राग इति रागतत्त्वसिद्धिः ॥

ननु विषयस्य सुखदुःखमोहात्मना त्रैगुण्येन ^{११}वक्ष्यमाणत्वात् स एवानन्दात्मा सुखरूपस्तत्राह्लाद-कहेतुत्वेन रागो भविष्यति । तत्किमनेन ततोऽन्येन कल्पितेनेति । तत्रोच्यते — ‘आनन्द’ इत्यादि ।

^१ कलासिद्धस्य — मु, ओ.

^२ श्रयाद्रागः — मु, ओ.

^३ रूपेण जायते — ओ.

^४ तृतीयनवमप्रकरणयोरुपक्रमे प्रोक्तवत् ।

^५ मतङ्ग० विद्या० १०. ३४ पू०.

^६ मतङ्ग० विद्या० ११. २ उ०, ३ पू० वृत्तौ ।

^७ मतङ्ग० विद्या० ११. ४ उ०, ५ पू० वृत्तौ ।

^८ साशयात् — ऋ.

^९ रौरवे विद्या० २. १५ पू०.

^{१०} द्रागतत्त्वे — ऊ, ऋ.

^{११} येनाणू रञ्जितः — मु; येनाणुरञ्जितं — ओ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० ११. ३ उ० — ५ वृत्तौ ।

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १७. १९० वृत्तौ ।

आनन्दाह्लादकत्वेन तन्मयो न विभाव्यते ॥३॥
नोत्सहेत परित्यक्तुं भोगान्स्निग्धतया तदा ।

मुखात्मनो विषयाह्लादकत्वेन सर्वान्प्रत्यविशेषात् सर्वे एवाह्लादमयाः स्युः । न च तन्मयः कश्चिद् वीतरागो विभाव्यते सरागः । स हि उक्तरागितया भोगान् नैव परित्यक्तुं शक्तः । वीतरागमन्तः परित्यक्तुमुत्सहत इति स[राग]वीतरागाभावप्रसङ्गात् । विषयस्याभिरमणीयतया नुवृत्त्यन्वेषि न ग्राहकगतसृहात्मकरागहेतुत्वमिति विषयादन्यो रागस्तद्धेतुः सिद्धयतीति ॥

‘यद्येवं’ प्रागुक्त एव मायाया मोहकस्वभावो रागः । किमन्येनेति । तत्रोच्यते — ‘समीप-वर्ती’ इति ।

समीपवर्ती मायातः क्षुरितः पशुना सह ॥४॥

येनोपरक्तो लौल्येन रागी समुपलक्ष्यते ।

सति तस्मिन् प्रधानात्मा स्थूलस्तं प्रति युज्यते ॥५॥

‘वक्ष्यमाणनयेन कलादिवदयमात्मनः समीपवर्ती; मायातश्च पारम्पर्येणाप्युक्त’^{१०} एव । एतदुक्तं भवति — न मायायाः साआत्मोहकत्वम् । अपि तु कार्यद्वारेणैवेत्युक्तम्^{११} । अतस्ततोऽप्यन्यस्तत्कार्यवर्त्मनि व्यवस्थितो रागः सिद्धः । स च पशुना मलेन सह रज्जको भवति । येन कारणेन लौल्येन मलेन उपरक्तः अयं पुरुषो रागी लक्ष्यते । न निर्मलो मन्त्रमन्त्रेश्वरादिः । एवं च “नोहो मदश्च रागश्च” इत्यादिना यो मलनिमित्तः प्रागुक्तः, सोऽयमेव नान्य इत्युक्तं भवति ।

‘बाह्योऽवैराग्यलक्षणो’^{१२} बुद्धिधर्मः प्रधानकार्यत्वेन ‘वक्ष्यमाणो रागोऽस्ति । तत्किमन्येन । तदयुक्तं यतः — सति तस्मिन्निति । सति तस्मिन् ग्राहकगते रागे प्रधानकारणकोऽयं^{१३} करणरागः पुरुषं प्रति युज्यते । यतोऽयं गवाद्यात्मकः स्थूलः ग्राह्यस्वभावः प्रत्ययत्वात्; सर्वेष्वपिप्रत्ययवत् । तथा च सौमता अपि — “अभूतगुणाभिनन्दनं चेतसोऽभिपङ्गं रागम्” आहुः । न च ग्राह्येण वटादिनेव ग्राहकः समाक्रान्तुं शक्यः । प्रत्युत तस्य तदाक्रान्तत्वाद्बह्व्यादिभिरिन्द्रियादिवत् ॥४-५॥

ननु रागादीनां बाह्यतात्मकत्वेनैव भवद्भिः सांख्यैरिव बुद्धिधर्मत्वमिष्यते । नैयायिकादिवत्

^{१०} तयान्यथा — मु; ०तया सदा — ओ.

^{११} ग्राहकं गतं — ऋ.

^{१२} रागतद्धेतुः — ऋ.

^{१३} ‘यद्येवं’ इत्यारभ्य ‘किमन्येनेति’ इत्यन्तं नास्ति — ऋ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० ८. ३३ उ० — ३८ पू० वृत्तौ ।

^{१५} ०वर्तिमायातः — ओ.

^{१६} क्षुरितः — ऊ, ऋ, ओ.

^{१७} प्रधानार्थी — ऋ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ११. ३३ उ०, ३४ पू० वृत्तौ ।

^{११} मतङ्ग० विद्या० ११. १, २ पू० वृत्तौ ।

^{१२} मतङ्ग० विद्या० ८. २-५ वृत्तौ ।

^{१३} मतङ्ग० विद्या० ६. १०३ उ०.

^{१४} बाह्यं वैराग्य — ऊ; बाह्यवैराग्य — ऋ.

^{१५} अत्र पाठः भोगकारिकावृत्तौ ४८ तत्र पृष्ठे दृश्यमानपाठानुसारेण शोधितः ।

^{१६} मतङ्ग० विद्या० १७. १४७, १४८ वृत्तौ ।

^{१७} करणं रागः — ऋ.

^{१८} आकरो न लभ्यते ।

पुरुषे वासनानभ्यपगमादिति । तस्यापि ग्राहकत्वानुप[प]त्तेर्वासनात्मनैव रञ्जकत्वं भविष्यतीति न व्यतिरिक्तरागसिद्धिः । तत्रोच्यते — 'एकीभूत' इत्यादि ।

^१एकीभूतस्ततः पश्चाद्वलवाञ्जायते क्षणात् ।

येनाभिभूतो बाह्येषु प्रत्ययेष्वनुरज्यते ॥६॥

तेनायं सुखदः प्रोक्तस्तद्वीर्येणोपबृंहितः ।

^२संमूढस्तत्परो भूत्वा सुखमेवानुमन्यते ॥७॥

सत्यम् । वासनात्मनैव बुद्धौ धर्मादिवद्रागो वर्तत इति ^३वक्ष्यामः । स तु बुद्धिधर्मत्वादेव तद्वृत्तिलक्षणप्रत्ययान्तरवद्वासनापरिपाकवशात् स्थूलेन प्रत्ययात्मना एकीभूतः स्थूलतां प्राप्त इत्यर्थः । बलवान् पुरुषस्योपकारायापकाराय वा संपद्यते । येन प्रत्ययात्मना अभिभूतरूपेणैव सुखरूपेणैवानुरागं ^४भजते । अन्यथा त्रैरूप्येण 'अविशेषेऽपि बाह्यस्यायं विशेषो न स्यात् । तेनायमेव प्रत्ययात्मको रागो भोगहेतुरुक्तस्तस्य ग्राहकगतस्य रागस्य वीर्येणोपबृंहितस्सन् । न तु वासनात्मक एव । बुद्धेः सर्वदानन्तवासनायोगेन पुंशो युगपद्विरुद्धानन्तप्रतिपत्तिवैगमप्रसङ्गः इति, बुद्धिधर्मस्य वासनावस्थायामपि रञ्जकत्वात् तद्व्यतिरिक्तरागगतत्वसिद्धिः ॥६-७॥

न तु भोक्तृरागेण विनास्य प्रत्ययात्मनो रागस्य रञ्जकत्वमुपपद्यत इत्युच्यते — 'यस्माद्' इत्यादि ।

^५यस्मादणुविरक्तात्मा प्राकृतेन बलीयसा ।

विचेतनेन सान्द्रेण शक्यते नाभिरञ्जितुम् ॥८॥

न हि अणुः असति तस्मिन् ग्राहकगते रागे वीतरागः सन्, बुद्धिप्रत्ययात्मना ग्राह्येणानेन रागेण रञ्जयितुं शक्यः सर्वज्ञवत् । तस्य हि तत्प्रतिभासत्वेऽपि वीतरागत्वात् । ननु सर्वज्ञस्य मलो नास्ति । अस्य तु विद्यत एव किमतः । न हि मलो रागस्य हेतुः । प्रलय^६केवलादावदर्शनाद्रागस्य । अपि त्वज्ञस्यैवेत्युक्तम् ॥८॥

अत एव — 'कलया' इत्यादि ।

कलयोद्भूतसंयोगाद्वासना विद्यया यदा ।

^७प्रदृश्यते विधौ पुंसस्तदा रागवशाद्भ्रुवम् ॥९॥

प्रध्वस्तात्मगुणो भूत्वा न विजानाति मोहितः ।

यत्तत्स्वाभिजनं दिव्यं^८मविनाश्यजुगुप्सितम् ॥१०॥

^१ एकीकृतस्ततः — ऊ, ऋ.

^२ संमूढस्तत्परो — ऊ, ऋ; स मूढस्तत्परो — ओ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १७. २४ उ० — २६ पू०. वृत्तौ ।

^४ भजतोऽन्यथा — ऋ.

^५ 'अविशेषेऽपि' इत्यत्र 'विशेषेऽपि' इति दृश्यते — ऊ.

^६ तस्मादणु० — मु, ओ.

^७ केवलादेव दर्शनाद्रागस्य — ऊ, ऋ.

^८ प्रदृश्यते — ऊ, ऋ.

^९ मविनाश्यं जुगुप्सितम् — ओ.

नित्यमत्यन्तममलमसादृश्यगुणान्वितम् ।

^१अनभिप्लुतसामर्थ्य^२मनाख्यममितात्मकम् ॥११॥

कल्या विद्यया च यः समुद्भूतः पुंसः संयोगः, तस्माद्धेतोर्वासनाजनितत्वाद् ^३वासना[त्मा-
रागः प्रका]शते । न बुद्धिधर्मरूपो राग उच्यते । स यदा पुंसः दृश्यते तदानीं ग्राहकगतस्य
रागस्य सामर्थ्यादेव । अन्यथा यदि नाम मलेन प्रध्वस्तगुणत्वतो ^४मोहितत्वाद् यत् स्वाभिजनं
शिवत्वमविनाश्यादिधर्मयुक्तं तद् न जानाति । रागस्य [सामर्थ्य] किं वर्तते इति । अतो
मन्त्रोपयोगेऽपि ग्राहकगतरागाभावात् प्रत्ययात्मकरागवेदनेऽपि सर्वज्ञस्येव तस्य वीतरागत्वप्रसङ्ग इति
सूक्तम् ॥९-११॥

अत्र रागस्य सुखदत्वमुक्तमसंभावयन्मतङ्गमुनिः — ‘धर्मात् सुखम्’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

धर्मात्सुखं ततो रागः ^५‘स च ह्लादात्मकः स्मृतः ।

विरक्तस्य भवेद्दुःखं न्यायेनानेन गम्यते ॥१२॥

धर्मात् हि सुखम् उत्पद्यते । सुखान्च रागः बुद्धिधर्मः, स च ह्लादात्मकः सुखसंवेदनप्रत्यय-
लक्षणः स्मृतः सांख्यादिभिः । अस्य चोपलक्षणत्वादेवमधर्माद्दुःखं, ततो विरागः, स च दैन्यात्मकः
स्मृतः^६स्तैरेवेति युक्तम् । भवन्मते तु “तेनायं सुखदः प्रोक्तः” इत्यादिना रागादेव सुखमुक्तमिति
सामर्थ्यात् तदभावाद्दुःखमिति प्रतीतेः धर्माधर्मयोः सुखदुःखत्वं प्रतिक्षिप्तं ‘भवेदिति न्यायेनानेन
गम्यते । मुक्तस्य च रागाभावाद्दुःखत्वमिति सर्वागमविरोधः ॥१२॥

अत्र ‘सिद्धान्तः — ‘सुखद’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

सुखदः सर्वदा रागः किं तु ये ^७‘यत्र वासिताः ।

सत्यम् । धर्मादेव सुखमुत्पद्यते । किं तु त्रैरूप्येण सर्वेषां प्राधानिकानामविशेषात् सुख-
तद्दुःखमोहोऽग्निरुद्ध इति सुखतयैव पुंसामवभासते । भासते च ये यस्मिन्विषये रागेण वासिताः,
तेषां तद्विषयस्वरूपं सर्वदा सुखमयत्वेनैवेति रागः सुखदः उक्तः । न तु सुखजनकत्वेनेत्य-
विरोधः ॥

अत एव — ‘श्वयोनावपि’ इति ।

^५ स चाह्लादात्मकः — मु.

^१ अनभीप्सितसामर्थ्यं — मु.

^६ स्तैरेवेत्ययुक्तम् — ऊ, ऋ.

^२ मानन्त्यममितां — मु, ओ.

^७ मतङ्गं विद्यां ११. ७ पू०.

^३ अत्र पाठः मतङ्गं विद्यां ११. २२ उ०
— २४ वृत्तिमनुसृत्य कल्पितः ।

^४ भावयेदिति — ऊ, ऋ.

^५ दृष्टान्तः — ऊ, ऋ.

^६ मोहितत्वाद्यात्माभिजनं — ऊ.

^७ तत्र — मु, ऊ, ऋ.

श्वयोनावपि यो भोगो यश्च 'राज्ये' सुखोदये ॥१३॥
सदृशः स तु मन्तव्यः स्वशरीरस्य पालनात् ।

अत्यन्तमोहमयं रजोमयमपि वा विषयं रागवासिताः सुखमयमेव पश्यन्ति । अन्यथा मोहमय-
त्वाद्विषयस्य श्वप्रभृतीनां क्रिमीणां च शरीरधारणमेव नोपपद्येत । रागवशात् 'सर्वस्यैवेय-
मात्माशीः क्रिमेरपि मा न भूवं भूयासम्' इति ॥

यदप्युक्तं "विरक्तस्य भवेद्दुःखम्" इति । तदपि न युक्तं यतः — 'न केवलम्' इत्यादि ।

न केवलं सुखायोक्तो रागो भोगभुजः सदा ॥१४॥
दुःखेऽपि हि बोद्धव्यो वासितस्य सदात्मनः ।
स्नेहेन यस्य नावाप्तिर्न च रागाद्वियुज्यते ॥१५॥
अणोस्तद्वागजं दुःखं न विरक्तस्य जायते ।

यथा हि रागः सुखस्य हेतुः [तथा] दुःखस्यापि मोहस्य । यतो रागवासितस्यैव आत्मनः
रागेण यद्विषयीकृतं स्यादिव वस्तु, तस्यानवाप्तौ दुःखम् उत्पद्यमानं दृश्यते मोहश्च । न तु रागा-
भावादिति । कुतो विरक्तस्य दुःखप्रसङ्गः ॥

यद्येवं रागनिबन्धनात्सुखस्य बीतरागावस्थायां तदभावात् पुरुषार्थत्वेन न कश्चित् तत्प्राप्त्यर्थं
यतेत । सर्वे हि प्रीत्यर्थं यतन्त इति । तत्रोच्यते — 'यत्सुखम्' इत्यादि ।

यत्सुखं बीतरागाणां 'सर्वारम्भेषु' सुव्रत ॥१६॥
न तत्सुखं कदाचित्स्याद्रागेणाभिहितात्मनाम् ।

सुखस्येव दुःखस्यापि रागहेतुत्वेनोक्तत्वाद् बीतरागाणां रागाभावत एव सर्वदुःखनिवृत्त्यात्मकं
सुखम् अन्यदेवास्ति । यद्वागिणां न कदाचिदपि विद्यत इति ॥

न चेद[म]प्रसिद्धमेव लोके सुखमिति मन्तव्यम् । यतः —

दुःखं रागाभिभूतस्य 'यदप्राप्तौ' तु जायते ॥१७॥
तदपेक्ष्य 'सुखं' प्राप्तौ विद्वद्येवं 'मुनिसत्तम ।

रागेण विषयीकृतेन वस्त्यादिना पुंसः, तस्य वस्त्यादेरर्थस्य अप्राप्तौ दुःखम् उत्पद्यते । तद्
विद्वद्येवम् — दुःखाह्लादात्मनः सुखाभावात्मक[त्व]मेव । न तु ह्लादात्मकप्रत्यक्षरूपं प्रागुक्तम् ।

^१ राज्यसुखोदये — मु, ओ.

^२ 'सर्वस्य प्राणिन इयमाशीर्नित्या भवति मा
न भूवं भूयासम्' — योगसूत्रभाष्ये २. ९;
'येयमात्माशीर्मा न भूवं भूयासमिति सर्वस्य
दृश्यते' योगसूत्रभाष्ये ४. १०.

^३ मतङ्ग० विद्या० ११. १२ उ० .

^४ सर्वारम्भे सुखव्रत — ऊ, ऋ.

^५ ०णाभिहितात्मनाम् — ऊ, ऋ.

^६ यतः प्राप्तस्य जायते — मु; यदा प्राप्तस्य
जायते — ओ.

^७ सुखप्राप्तौ — मु, ओ.

^८ मुनिपुङ्गव — ऊ, ऋ.

तस्य संभोगादिना जन्यत्वान्न तु प्राप्तिभात्रेणैव । प्रागप्राप्तिकृतदुःखाभावे तस्यानुत्पादादित्युक्तं तदपेक्षयेति । ततश्चैतदपि लोकप्रसिद्धमेव ॥

एवं प्रसङ्गाद् वीतरागस्य [मरागस्य च] सुखदुःखहेतुत्वं प्रकारान्तरेणापि सिद्धमुच्यते —

विरक्तं प्रति यो रागः सोऽतिदुःखस्य कारणम् ॥१८॥

रक्तेभ्योऽपि विरागो यस्तत्सुखं परमं मतम् ।

योऽन्योन्यमविरक्तानां विद्विषाणां द्वयोर्भवेत् ॥१९॥

योगस्तेन समं नास्ति सुखं वा यदि वासुखम् ।

द्वयोः सर्वानुमयोः अन्यतरस्य रागः दुःखहेतुः । द्वयोश्चात्यन्तरक्तयोरन्यतरस्य दोषदर्शना-
दान्यन्तिको यो विरागो जायते । यदुक्तम् — “प्रवृद्धस्य प्रेम्णः स्खलितमविषहं हि भवति”
इति । तत् परमं सुखम् । “तदर्जनरक्षणादिदुःखाभावात्मकत्वात् । यदाहुः^१ —

“भोगानासञ्जनादेको रक्षातोऽन्योऽपरः क्षयात् ।

सङ्गदोषो निरीक्ष्यान्यो हिंसातोऽन्यो विरज्यते ॥” इति ।

यस्तु परस्परानुरक्तयोः योगः तेन समं सुखं नास्ति । यस्त्वरक्तयोर्योगः, तेन समं दुःखं
नास्त्येवेति । एवं रागः सुखद उक्तः ॥

यद्येवं परमेश्वरपदे किं सुखम् । येन दुःखविविक्तमपि मन्त्रमन्त्रेशपदं परित्यज्य, तत्प्राप्तये
घटन्त इति । तत्रोच्यते — ‘सर्वम्’ इत्यादि ।

सर्वं परवशं दुःखं सर्वमात्मवशं सुखम् ॥२०॥

न चाणुस्तद्विजानाति भोह^{११} शक्त्यातिमोहितः ।

अशक्तत्वाद्धि पुंसः सर्वं सुखमपि, कर्मवशत्वाद्यत्नात् प्रार्थितमप्रार्थितं वोपतिष्ठमानं तद्वशादेवा-
परिपूरिताकाङ्क्षस्य निरस्यं दुःखम् । एवं मन्त्रमन्त्रेशपदे ईश्वरपारतन्त्र्यमेव दुःखम् । परमे-
श्वरपद^{१२}प्राप्तौ तु तस्येश्वरस्येव स्वात्मवशमिति, ^{१३}शक्तत्ववृद्ध्या सर्वदुःखनिवृत्तेः परा परिपूर्णता ।
तस्यान्यदेव सुखं प्राकृतात्सुखादभिव्यज्यते यत्पशूनामगोचर^{१४}मित्येवं दुःखित्वप्रसङ्गोऽपि परिहृत
एवेति ॥

अधुना ग्राहकगतरागप्रतिक्षेपाय मतङ्गमुनिः — ‘सुखम्’ इत्यादि ।

^१ विकारो यः — ओ.

^२ विद्विषां न द्वयोः — सु; विद्विष्टानां च यो
भवेत् — ऊ, ऋ.

^३ समो — सु, ऊ, ऋ, ओ.

^४ सुखे वा यदि वासुखे — मु, ओ.

^५ विनाशो — ऊ, ऋ.

^६ रत्नावल्याम् ३. १५; ‘प्रकृष्टस्य’ इति मुद्रित-
रत्नावलीपाठः ।

^७ मविषह्ये हि — ऊ; ० मविषह्यो हि — ऋ.

^८ तदञ्जनं — ऋ.

^९ आकरो न लभ्यते ।

^{१०} सङ्गदोषो निरीक्ष्यान्यो — ऊ.

^{११} शक्त्या नियामितः — ऊ, ऋ.

^{१२} प्राप्तौ तु स तस्येश्वरस्येव — ऋ.

^{१३} अशक्तत्ववृद्ध्या — ऊ; शक्तत्ववृत्त्या —
ऋ.

^{१४} मित्येवमुक्तस्य दुःखित्वं — ऋ.

मतङ्ग उवाच —

‘सुखं रागाभिभूतस्य यद्यणोर्दुःखमेव च ॥२१॥
रागश्चानादिमान्निद्रो विरागस्य किमागतम् ।

एवं यदि ग्राहक^१रागादेव सुखदुःखं, तदा तस्य कलादेरिव सर्गप्रारम्भकालादारभ्यानाद्येव कार-
णान्तरं विना प्रवृत्तेः, रक्तत्वात् क्षणमात्रमपि पुंसो वैराग्यानुपपत्तिः, रागस्यानिवृत्तेः । दृश्यते
च भुक्तभोगस्य पुंसस्तद्विषयं वैराग्यमिति, ततोऽनादिप्रवृत्तग्राहकरागाभावसिद्ध्या, वैराग्यसहभावी
रागो स्थिरप्रत्ययात्मको बुद्धिधर्मः सिद्धयतीति पूर्वः पक्षः ॥

सिद्धान्तस्तु — ‘भोग्येन’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

भोग्येन ^१भोगायाकृष्टो यावन्न परिहीयते ॥२२॥
तावत्तस्मिन्स रागी ^२स्याद्भुक्ते वैराग्य^३मेति हि ।
विरागात्तत्परित्यज्य यदन्यदुचितं फलम् ॥२३॥
तस्मिन्नाग^४वशाविष्टः प्रीतिं बध्नाति पुद्गलः ।

द्विविधो हि रागः पुंसो वासनात्मकः प्रत्ययरूपश्चेत्युक्तम् । तत्र प्रत्ययरूपेणैव भोग्येन
भोगाकाङ्क्षात्मना संवेद्यमानेन भोगार्थम् आकृष्टः पुरुषो यावन्न त्यज्यते तौवत्तस्मिन् ^५विषये
रागी कथ्यते । तेन तु त्यक्तो विरक्त इति स एव प्रत्ययात्मकः । तदानीं पुंसो निवृत्तिः
सिद्धयति । न तु वासनारूपोऽपि । विषयान्तरे ततोऽन्यत्राभिरमणीये रागवशेनाभिलाषदर्शनात् ।
तदुक्तम्^६ —

“विषया विनिवर्तन्ते निराहारस्य देहिनः ।
रसवर्जं ^७रसोऽप्यत्र परं दृष्ट्वा निवर्तते ॥” इति ॥

पुनरपि ग्राहकरागप्रतिक्षेपाय मतङ्गमुनिः — ‘रागेण’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

रागेण युज्यते प्रीती विरागेण वियुज्यते ॥२४॥
तत्किमर्थं सरागाणां ^८विरागः प्राक् त्वयोदितः ।

एवं हि वासनात्मनस्तस्य रागस्याभावप्रसङ्गस्तदवस्थ एव । [अ]भावश्च सिद्धो विषया-
नभिलाषादिदर्शनेन वीतरागागमिति । ततस्तस्य रागस्याभावसिद्धिरिति पूर्वः पक्षः ॥

सिद्धान्तस्तु — ‘दुःखम्’ इत्यादि ।

^१ सुखरागाभिः — ऊ, ऋ.

^२ रागादेः सुखं — ऊ, ऋ.

^३ भोगाय कृष्टो — ऊ, ऋ.

^४ स्याद् भुक्ते — मु; स्याद्भुङ्क्ते — ओ.

^५ ०मेव हि — ऊ, ऋ.

^६ ०बलाविष्टः — मु; ओ.

^७ विषयी — ऋ.

^८ भगवद्गीता २. ५९.

^९ रसोऽप्यस्य — मु. भगवद्गीतापाठः ।

^{१०} विरागाः प्रत्ययोदिताः — ऊ, ऋ.

परमेश्वर उवाच —

दुःखं प्रति न रागोऽस्ति न च सौख्ये विरागता ॥२५॥
तथापि सुखदुःखाभ्यां युज्यते कर्मणो वशात् ।

यथैव हि पुरुषेच्छानपेक्षया बलात्कारेणैव प्राक्तनं कर्म सुखदुःखैः पुरुषं योजयति । यदाहुः* —

“अप्राथितानि दुःखानि यथैवायान्ति देहिनाम् ।

मुवान्यपि तथा मन्ये दैन्यमत्रातिरिच्यते ॥” इति ।

नयैव च विरुद्धभावेनात्मकमीश्वरप्रणिधानात्मकं वा कर्म तमनादिप्रवृत्तं वासनात्मकमपि रागं सर्वत्र एकदेशे वा सांख्यादीनामिव “कार्ये वध्नातीति नात्र वीतरागाभावप्रसङ्गः । अचिन्त्यत्वा-
त्कर्मशक्तेरित्यर्थः ॥

तथा हि — ‘यत्कर्मण’ इत्यादि ।

यत्कर्मणो विपक्वस्य फलमत्युत्कटं पशोः ॥२६॥

तत्कारणकराविष्टं न च स्वातन्त्र्यतः क्वचित् ।

तस्माद्वापो विरागो वा कारणात्मवशान्मुने ॥२७॥

प्रवर्ततेऽणुसङ्घस्य बर्त्मन्यस्मिन्सितासिते ।

यतो यदत्यन्ततीव्रवेगकर्मजनितत्वाद्भोगस्य अत्युत्कटमपि फलं पुंसस्तद् ईश्वरशक्तिप्रेरणात्मना कर्मणा विना न स्वातन्त्र्येण भवतीत्युक्तमीश्वरसिद्धौ^१ । ततोऽन्यत्रापि ईश्वरप्रणिधानात्मक-
कर्मवशतो रागशक्तिनिवृत्तेरेव परं वैराग्यमुत्पद्यत इत्युक्तम् ॥

अथ रागनिवृत्त्युपायभूतमेतत्कर्म कस्मात् सर्वः सर्वदा नानुतिष्ठतीति । तदर्थमेतत् —
‘स्वाम्नाय’ इत्यादि ।

स्वाम्नायोचितकालस्य मर्यादावसरगता ॥२८॥

या यस्य तां न विप्रेन्द्र व्यतिक्रम्य प्रयाति हि ।

स्वप्रवन्नावस्थानस्य उचितः तथाभूतः कालः यस्य, तस्य वस्तुनः या मर्यादा विशिष्टावधि-
युक्तता [तां] न कश्चिदतिक्रामतीति । अतश्च रागस्य मलकर्मनिमित्तत्वात् तयोरन्यथाभाव एव
निवृत्तिकालमर्यादा । तत्र मलस्य परिपाकादन्यथात्वे सर्वथा रागनिवृत्तिः शक्तिपातघ्राताना-
मित्युक्तम्^२ — “संसारत्स विरज्येत प्रध्वस्तकलुषः सदा” । इति ।

कर्मणस्तु^३ “विज्ञानयोग”संन्यासभोगाद्वा कर्मणः” [इति] परिक्षयादन्यथात्वे तद्विषयरागनिवृत्तिः

^१ तत्कार्यकरणाविष्टं — मु, ओ.

^२ मतङ्ग० विद्या० ३. १२, १३ पू० वृत्तौ ।

^३ मतङ्ग० विद्या० ४. ४४-४८ वृत्तौ ।

^४ मतङ्ग० विद्या० १०. २५ उ०.

^५ पौष्करे विद्या २. १४६; परमोक्षनिरास-
कारिका ५४ उ०.

^६ सन्यस्तेर्भोगाद्व्याप्यवधिक्रमेण परिद... द्—ऊ;
सन्यस्तेर्भोगाद्व्याप्यवधिक्रमेण परिद... द्—ऋ.

^१ प्रकृतिरागोऽस्ति — ऊ, ऋ.

^२ सौख्यं विरागतः — मु, ओ.

^३ कर्मणां — मु, ओ.

^४ सायगप्रथितसुभाषितसुधानिधौ (३२) विधि-
प्रशंसापद्धत्याम् इलो० १०.

^५ कार्यं — ऊ, ऋ.

^६ यत्कर्मणोऽपि पक्वस्य — मु.

सांख्यसौगतानाम् । दृष्टश्च विषयान्तराद्विरक्तस्य विषयान्तरे रागः । सर्वात्मना कर्मणः परिक्षयेणान्यथात्वे सर्वविषयरानिर्वृत्तिर्विज्ञानकेवलाह्नीणां परिपाकापेक्षया वा प्रलयकेवलनामिति । निमित्ताभावाच्च रागनिवृत्युपायभूतं कर्म सर्वेण सर्वदानुष्ठीय [त] इति ॥

तस्मात्सुखं च दुःखं च ^१रागे सत्युपलक्ष्यते ॥२९॥

न च रागविरागाभ्यां विना कश्चित्प्रदृश्यते ।

तदेवं सुखदुःखयोः कर्महेतुत्वेषु यथा ^२रागनिमित्तकत्वं तथोक्तम्^३ । तथा च रागेण विरागेण च विना [न] कश्चित् पुरुषो दृश्यते । तथा च रागस्य प्रवृत्तौ निवृत्तावपि हेतुरस्तीति तथा चोक्तम्^४ । एतच्च कलादेरपि ज्ञेयम् । मायागर्भाधिकारिणां कलादियोगेषु पशुसंघवत् कलादिवश्यत्वाभावादिति नात्र बीतरागाभावप्रसङ्ग इत्यदोषः ॥

अत्र प्रसङ्गाच्छुद्धोऽत्र रागः प्रोच्यते — ‘रागोऽन्योऽपि’ इत्यादि ।

रागोऽन्योऽपि ^५परः सूक्ष्मो विशिष्टोऽस्मात्तदात्मकात् ॥३०॥

येन ^६निःश्रेयसे पुंसां प्रवृत्तिरुपजायते ।

दृश्यते च विरक्तानां नराणां बन्धगोचरात् ॥३१॥

आचार्यान्विषणे ‘रागः शिवमुद्दिश्य सादरम् ।

प्रवर्तते प्रहृष्टात्मा शिवरागानुरञ्जितः ॥३२॥

^७तस्माद्धेतुपरो रागो मायाजालापनुत्तये ।

एष च शुद्धविद्यानिमित्तो रागः इत्युक्तमशुद्धविद्याप्रकरण एव प्रसङ्गतो ^८“ध्वस्तमायाशयस्य” इत्यादिना, “संसारात्स विरज्येत” इत्यन्तेन । भक्त्यात्मना चायं पुंसामीश्वरविषये ज्ञानविशेषेण गम्यत इति ^९प्रारम्भ एव प्रतिपादितम्^{१०} —

“अन्योऽपि योग्यतावेश^{११}लक्षणोपहृतस्मृतिः ।

भक्तित्वेन समाख्यातो ^{१२}विज्ञानावयवः पृथक् ॥” इति ।

ततश्च हेतुः परः प्रधानं यस्य, स परमेश्वरनिविष्टो रागो मायाजालापनुत्तये । यस्तु न हेतुपरः स मायाजालप्रवृत्तय एवेत्युक्तम् ॥

^१ रागी — मु.

^२ रागे निमित्तं तथोक्तम् — ऊ, ऋ.

^३ मतङ्ग० विद्या० ११. १४ उ — १६ पू० वृत्तौ ।

^४ मतङ्ग० विद्या० ११. २५ उ०—२८ पू०.

^५ वरस्सूक्ष्मो — मु.

^६ ऽस्मान्मलात्मकात् — ऊ, ऋ.

^७ नैःश्रेयसं पुंसां — ऊ, ऋ.

^८ रागी — मु, ओ.

^९ तस्माद्धेतुः परो — मु.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १०. २४, २५.

^{११} मतङ्ग० विद्या० १. ११.

^{१२} अयं श्लोकः मृ० वृ० दीपिकायां २२ तमे पृष्ठे, क्रियाक्रमद्योतिकाव्याख्यायां प्रभायां ३६१ तमे पृष्ठे च प्रमाणत्वेनोद्धृतः ।

^{१३} लक्षणोऽपर उच्यते — मृ० वृ० दीपिकापाठः; लक्षणोपहृतस्मृतिम् — प्रभापाठः ।

^{१४} विज्ञानावयवोऽप्यथ — मृ० वृ० दीपिकापाठः; विज्ञानावयवं पृथक् — प्रभापाठः ।

‘अथ समीपवर्ती राग इत्युक्तम्’^१। कस्य समीपवर्तीति वक्तव्यम्। उच्यते — ‘रागविद्या’ इत्यादि।

‘रागविद्याकलाख्येन कञ्चुकत्रितयेन वै ॥३३॥

‘प्रच्छादितः समर्थात्मा क्षेत्री क्षेत्रफलं प्रति।

सर्पस्य कञ्चुक इव एतत्तत्त्वत्रयमात्मनस्तत्त्वान्तरापेक्षयान्तरङ्गत्वेन समीपवर्त्युच्यते। तथा हि — मलप्रच्छादितोऽनेन युक्तः शरीरात्मकक्षेत्रं प्रति, भोगरूपफलं प्रति चात्मा समर्थो भवति ॥

किं च —

इदं तावदणोज्ञेयं भोक्तृत्वं नियतं सदा ॥३४॥

इदं च तत्त्वत्रयं तावदिति आदौ आत्मनो भोक्तृत्वहेतुत्वाद् भोक्तृत्वं ज्ञेयम्। ननु कर्मैव भोक्तृत्वनिन्युक्तम्। सत्यम्। न साक्षात्। किं तु एतद्वधवधानेन ॥३४॥

यतः — ‘प्रध्वस्न’ इत्यादि।

प्रध्वस्तावयवः सूक्ष्मो ह्यशक्तश्चातिनिर्गुणः।

‘अनादिमलसंरुद्धः’^२ कञ्चुकेन बलीयसा ॥३५॥

शक्नोति प्राकृतान्भोगान्भोक्तुं मुनिवरेश्वर।

तत्त्वधर्मः समाख्यातो रागस्य परिविस्तरात् ॥३६॥

कर्मयोगेऽपि^३ प्रध्वस्तकलाद्यवयवः प्रलयकेवलो यतोऽनादिमल^४रुद्धत्वात् सूक्ष्मः अत्यन्तानुपलक्ष्यो ज्ञानक्रियागतिविकलो भोक्तृत्वगुणशून्य एव भवति। पुनश्चानेन कञ्चुकेन युक्तो भोगान् भोक्तुं शक्नोति। नतः कर्महेतुत्वेऽप्येतत्कर्मत्रयमेव भोक्तृत्वमुच्यते। न कर्मेति। एवं तत्त्वधर्मो रागस्योक्तः ॥३५-३६॥

अधुना भुवनधर्मः प्रोच्यते — ‘भुवनार्थ’ इत्यादि।

‘भुवनार्थोऽपि संक्षेपात्कथयिष्यामि तेऽधुना।

रुद्राणां^५ भूमयश्चित्रा भुवनैः परि^६मण्डिताः ॥३७॥

भुवनं तत्र रुद्रस्य गहनेशानु^७संमतम्।

अङ्गुष्ठमात्ररुद्रस्य ततो जातस्य धीमतः ॥३८॥

^१ आह — ऊ, ऋ.

^२ मतङ्ग० विद्या० ११. ४ उ०.

^३ रागी विद्या० — ऊ, ऋ.

^४ प्रच्छादितसमर्थात्मा — ओ.

^५ अनादिकालसंरुद्धः — मु, ओ; अनादिकाल-
संरुद्धः — ऊ, ऋ.

^६ काञ्चुकेन — ओ.

^७ अपिशब्दो नास्ति — ऊ.

^८ रुद्धात् — ऊ, ऋ.

^९ भुवनात्मकोऽन्यः सं — मु; भुवनात्मकोऽ-
न्यसं — ओ,

^{१०} भूमयश्चित्रो — ओ.

^{११} मण्डितः — ओ.

^{१२} संमतः — ओ.

ईशानस्य ततोऽधस्ताद्भुवनं ^१भोगभूतिदम् ।
^२एकपिङ्गक्षेणस्यान्यद्भवस्यापि ततोऽपरम् ॥३९॥
 उद्भवस्य च रुद्रस्य ततो वामस्य धीमतः ।
 रुद्रोऽन्योऽपि महातेजा भुवनेशोऽतिवीर्यवान् ॥४०॥
 एते रुद्राः समाख्याता रुद्रैरात्मसमैर्वृताः ।
 अनौपम्यगुणोपेताः शिवमण्डलतत्पराः ॥४१॥
^३यजन्ति विविधैर्यज्ञैर्मन्त्रतन्त्रविशारदाः ।
 कारणानुमताः सर्वे सर्वे चामोघशक्तयः ॥४२॥

एतच्च अङ्गुष्ठमात्रादेर्यस्य रुद्रस्य यद् भुवनम् अत्र तद् गहनेशानस्य मायाधिकारिणोऽनन्ते-
 शस्य संमतम् । तेन निर्मितमित्यर्थः । एते चाष्टावत्रोक्ता भुवनेश्वराः कारणेशस्यानन्तेशस्या-
 नुमताः तेन नियुक्ताः । न तु परमेश्वरेणेत्यर्थः ॥३७-४२॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्थोपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय विषमवृत्तेन श्लोकः — ‘राग’
 इत्यादि ।

रागो यथायं सकषाययुक्त्य ।
 प्रवर्ततेऽणोः सुखदुःखभावात् ।
 तथाखिलोक्तोऽवसरागतोऽयं
 कालोऽधुना वच्मि ^४किमद्भुतं स्यात् ॥४३॥

यथा रागोऽयमणोः प्रवर्तते तथोक्तः । स च सकषाययुक्त्या भोगवासनायोगेन प्रवर्तते ।
 यतः सारागस्यैव सुखदुःखयोर्भावः सुखदुःखत्वमुपपद्यते न वीतरागस्येति व्याख्यातस्योपसंहारः ।
 अथ व्याख्येयस्योपक्रमः — अवसरागतः यः कालः तम् अधुना वच्मि इति । ननु अत्यद्भुत-
 मेतद् यदधुना रागतत्वादनन्तरं कालः प्रोच्यते । श्रीमत्स्वायम्भुवे हि — “तस्मात्कालकले राग-
 विद्याव्यक्तम्” इत्यादिना कलातत्त्वात्पूर्वं काल उक्तः । सत्यम् । अद्भुतं स्याद् यथा तु न
 भवति तथा ^५वक्ष्यामः ॥४३॥

[इति श्री] भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ
 [विद्यापादे] त्रिपर्वपदार्थे रागतत्वप्रकरणम् [एकादशं समाप्तम्] ॥

एकादशः पटलः

^५ यथावत् — मु, ओ.

^१ भूरिभोगदम् — मु; परिभोगदम् — ओ.

^२ ०भोगात् — मु; ०भागात् — ओ.

^३ एकं पिङ्गक्षेण० — मु.

^४ तमद्भुतं — ऊ, ऋ.

^५ यजन्ते — ऊ, ऋ.

^६ स्वायम्भुवे — ३३. ९ पृ०.

^७ ०मन्त्रं तन्त्रविशारदाः — मु.

^८ मतङ्ग० विद्या० १२. १.

द्वादशः पटलः

कालतत्त्वप्रकरणम्

अथ कालः क्रमात्प्राप्तः कञ्चुकत्रयदर्शनात् ।

येनासौ कल्प्यते सूक्ष्मः शिवसामर्थ्ययोगतः ॥१॥

अथेत्यान्तर्ये । रागतत्वादनन्तरं कालः उच्यत इति पूर्वप्रकरणात्कारकप्रत्ययव्यत्ययेन संबन्धः । अत्र च पदार्थादिर्बन्धाः प्राग्वदेव द्रष्टव्याः । वाक्यात्मकस्तु संबन्धः ^१“स्वात्मना-योचितकालस्य” इत्यादिभिर्वाक्यैरनेकविधः । स च ^२वक्ष्यमाणनयेन मायोत्पन्नोऽप्यत्रैव वक्तव्य-तया क्रमप्राप्तः । येन कारणेन असौ पुरुषः सूक्ष्मः ^३पुंपाशेश्वरप्रकरणोक्तनयेन कालानवच्छिन्न-मूर्तिरपि प्रागुक्तकञ्चुकत्रयजनितदर्शनाद्भोगसंवेदनलक्षणाद्वेतोः कालेन कल्प्यते भोगादिगत^४चिर-क्षिप्रा^५दिप्रत्ययोपाधिद्वारेण आक्षिप्यते । यदाहुः^६ — “कालो धिया विभज्यते” इति । कारणेन समस्तमायाकार्यव्यापकोऽपि कालोऽत्रैवोपाधियोगवशाद् दीक्षायां शोध्यत्वेनोक्तः पुरुष इवाव्यक्तादूर्ध्वमिति ^७दर्शयिष्यामः । ततश्च श्रीस्वायम्भुवादिभिः सहात्राविरोध एव । ननु तत्रास्योत्पत्तिस्थान एव शुद्धिरुक्ता । किमतः । तत्रैव तथास्तु सा । न त्विह, अन्यथाश्रुतेः । न च क्रियाभेदस्तन्त्रविरोधहेतुः । अपि तु तस्याः क्रियायास्तद्भेदस्यैव । यदुक्तम् —

^१“क्रियादिभेदभेदेन तन्त्रभेदो यतः स्मृतः ।

तस्मात्तत्र यथैवोक्तं कर्तव्यं ^२नान्यतन्त्रतः ॥” इति ।

^१तृतीयनवमप्रकरणयोः प्रारम्भे प्रोक्तवत् ।

^२मतङ्ग० विद्या० ११. २८ उ०.

^३मतङ्ग० विद्या० १२. २० उ०, २१ पू० वृत्तौ ।

^४मतङ्ग० विद्या० ६. ४ उ०, ५ पू० वृत्तौ ।

^५मतङ्ग० विद्या० ११. ३३ उ०, ३४ पू० वृत्तौ ।

^६तत्त्वप्रकाशिकावृत्तौ पृ० ३७; मृ० वृ० दीपिकायाम् पृ० २६६.

^७कालात् क्रिया विभज्यन्ते — ऊ, ऋ, मुद्रित-वाक्यपदीये ३. ७. १७३; अत्र मृ० वृ० दीपिकापाठः स्वीकृतः । (पृ० २६६)

^८०ऽत्रैवोपायोगवशाद् — ऊ, ऋ; मृ० वृ० दीपिका (पृ० ३६४) पाठमनुसृत्यात्र ‘उपाधि योगवशाद् दीक्षायां शोध्यत्वेनोक्तः’ इति

शोधितः ।

^९साध्यत्वेनोक्तः — ऊ, ऋ.

^{१०}मतङ्ग० विद्या० १२. २५ — ३० पू० वृत्तौ ।

^{११}एतच्छ्लोकसदृशः श्लोकः कामिके उत्तर-भागे स्तनपनविधिपटले (२२७, २२८ पू०) ‘क्रियामन्त्रादिभेदेन शास्त्रभेदो न वा भवेत् । क्रियामन्त्रादिभेदेन तन्त्रभेदो यतस्ततः ।

तस्मात्तत्र च शैवोक्तं कर्तव्यं नान्यतन्त्रतः ।’ इति दृश्यते ।

^{१२}नान्यतन्त्रतः — ऊ, ऋ; ‘नान्यतन्त्रतः’ इति पाठः मृ० वृ० दीपिकामनुसृत्य स्वीकृतः । (पृ० २६४). मतङ्गक्रियापादवृत्तावधिव्यासन-पटले च उद्धृतोऽयं श्लोकः । तत्रापि ‘नान्यतन्त्रतः’ इत्येव पाठो दृश्यते । (टि० ६७८. पृ० ८८.)

तेन चासौ शिवसामर्थ्ययोगतः एव 'कल्प्यतेऽयम् । यतोऽचेतनस्य चेतनानधिष्ठितस्य व्यापारायोगः प्रोक्त एव 'ईश्वरसिद्धौ ॥१॥

अत एव यदाहुः — ईश्वरशक्तिरेव कालोऽस्तु । किमन्येन । यद्दर्शितं 'भगवन्मारायणो-
क्तितो व्यासमुनिना "कालोऽस्मि लोकक्षयकृत्प्रवृद्धः" इति । तत्रोच्यते — 'कलयित्री' इत्यादि ।

"कलयित्री महाशक्तिः कालमाश्रित्य 'पुद्गलान् ।

प्रेरयत्यखिले विश्वे कारणाज्ञानुवर्तिनी ॥२॥

यद्येवमीश्वरशक्तिरेव सर्वं विधास्यति । किं पृथिव्यादिभिरपि 'तत्त्वैः । दृश्यन्ते च तानि ।
ततोऽनुग्रहव्यतिरेकेणान्यत्सर्वमेव स्थित्यादिकं कर्म भगवान्, पशुषु तत्त्वान्तरव्यवधानेन करोतीति
प्रतीतिः सिद्धेरेतदपि तदेकदेशत्वात् प्रेरणात्मकं कर्म कालमाश्रित्य करोति न 'केवलस्यैव शक्त्ये-
तीश्वरशक्तिव्यतिरिक्तः कालः पुंसां प्रेरकः सिद्धः ॥२॥

अत्र कालस्य तावद् वाद्यन्तरमतभेदेन स्वरूपनिश्चयात् सर्वमेतदसिद्धमिति मतङ्गमुनिः —
'काल' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

कालः सर्वगतः सूक्ष्मो ह्यनन्तोऽमूर्तिमान् विभुः ।

अकर्ता निरवस्थानो निष्कामश्चाप्यचेतनः ॥३॥

स कथं प्रेरकत्वेन गम्यते परमेश्वर ।

योऽयं कालः त्वया प्रतिपादितः, स यदि नैयायिकादिभिरेव सर्वगतः नित्योऽप्रत्यक्षश्चेष्यते ।
यदाहुः^{१०} —

'नित्यमेकं विभु द्रव्यं परिमाणं क्रियावताम् ।

व्यापारव्यतिरेकेण कालमेके प्रचक्षते ॥" इति ।

यदा^{११}यदुक्तं — "मायातत्त्वादुत्पद्य अनन्तरं प्रेरयति" इति तदा तन्नोपपद्यते एव । नित्य-
त्वाद्व्यापकत्वाच्च शिवतत्त्वं यावदवस्थितेः ।

अथ ज्योतिश्शास्त्रप्रसिद्ध्या^{१२} क्रियाविशेषात्मक एवाभ्युपगम्यते । यदाहुः^{१३} —

"आदित्यग्रहः^{१४} तारादिपरिस्पन्दमथापरे ।

भिन्नमावृत्तिभेदेन कालं कालविदो विदुः ॥" इति ।

^१ कालयते यः — ऊ, ऋ; मृ० वृ०

दीपिकामनुसृत्य पाठः कल्पितः (पृ० २६४) ।

^२ मतङ्ग० विद्या० ६. ६९ उ०, ७० पू० वृत्तौ ।

^३ य आहुः — ऊ, ऋ.

^४ भगवद्गीता ११. ३२ पू०.

^५ कालयित्री — ऊ, ऋ.

^६ पुद्गलम् — ऊ, ऋ.

^७ तत्त्वं — ऊ.

^८ सिद्धेन तदपि — ऊ, ऋ.

^९ केवलस्यैव — ऊ, ऋ,

^{१०} वाक्यपदीये ३. ९. १.

^{११} मतङ्ग० विद्या० १२. १. २ वृत्तौ ।

^{१२} प्रसिद्धा — ऊ.

^{१३} वाक्यपदीये — ३. ९. ७६.

^{१४} 'तारादि' इत्यत्र 'नक्षत्र' इति मुद्रिते वाक्य-
पदीये दृश्यते ।

यद्येवम् अमूर्तिमान् असर्वगतः कर्तृविशेषत्वात् पाकादिवत् । ^१असर्वगतद्रव्यपरिमाणा हि नूनिरुच्यते परैः । ततश्च तस्याव्यापकत्वात् पुनरपि [माया]तत्त्वादधोभावेन [सर्व]प्रेरकत्वं नोपपद्यते ।

अथ वेदान्तमार्गतदृशा व्यवहारनिवन्धन एव कालः । न पारमार्थिक इत्युच्यते । यदाहुः^२ —

“केचिद्बुद्धचतुर्मुन्धानपूर्वकत्वं प्रचक्षते ।

ज्ञानानुगत^३शक्तिर्वा ‘बाह्येनासत्यतः स्थितः ।

कालात्मानमनाश्रित्य ‘व्यवहारो न शक्यते’^४” । इति ।

तथापि विभुः एव, शिवतत्त्वं यावद्ब्रह्मव्यवहारस्योक्तत्वादिति पूर्वतरपक्षोक्त एव दोषः । अकर्ता च अहेतुरेव द्विचन्द्रादिवदविद्यारूपत्वेनासत्यत्वादिति प्रेरकत्वानुपपत्तिरेव ।

अथ सांख्यदृशा प्रकृतेः स्वभाव एव ‘परिणत्यात्मकोऽसावित्युच्यते । यदाहुः^५ —

“परिणामः पृथग्भावो व्यवस्थाक्रमतः सदा ।

भूतप्य^६द्वर्तमानात्मा कालरूपो विभाव्यते ॥^७” इति ।

तदाप्यनवस्थितः कालः । परिणतेः ^८क्रियात्वेनावस्थानासंभवादिति, मायातत्त्वादधोभावेन प्रेरकत्वानुपपत्तिरेव । निष्कामश्च अनध्यवसायात्मबुद्धिधर्मत्वेनैव कामादेरभ्युपगमात् । अचेतनश्च कर्मन्त्रात् पाकादिवदिति न बुद्धिपुरुषेश्वराणामिव तस्य पुद्गलप्रेरकत्वमुपपद्यते । किं च युक्तितोऽपि मायातत्त्वाद्बुद्ध्वं भोगाह्वयतत्त्वं यावत् कालो गम्यते । तत्रापि सृष्टिसंहारयोगात् तदधोव्यवस्थिततत्त्ववत् । रागाद्यभावे च महाप्रलयेऽपि भावात् । अन्यथा तत्रावधिनियमानुपपत्तिरधमप्रलये यथेति । सर्वथा मायातत्त्वादधोऽवस्थानेन कालस्य प्रेरकत्वानुपपत्तिरिति पूर्वः पक्षः ।

कालस्य तु कर्तृत्वनिराकरणायात्र सर्वगतत्वादीनां हेतुत्वव्याख्यानमयुक्तमेव । ^९प्रागुक्तकार्यतः कालमिद्वच्चैव तस्यापि सिद्धेः । ^{१०}अनुमाननिराकृतत्वादस्य पक्षस्य कालसिद्धौ चाश्रयामिद्वत्त्वादहेतुत्वमेषाम् । न च कालस्याद्य यावदत्र क्वचित् सर्वगतत्वादीनां धर्माणां सिद्धिरस्तीत्यसिद्धतापि । अनैकान्तिकत्वं चेश्वरादिभिः । पदानां पौनरुक्त्यदोषश्चानिवार्य एवेति पूर्वमेव व्याख्यानं ज्यायः ॥

अत्र कालस्वरूपनिर्णयाय सिद्धान्तः — ‘यद्यद्विनश्वरम्’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

^१ असर्वगतस्य द्रव्यपरिमाणं हि — ऊ, ऋ.

^२ वाक्यपदीये ३. ९. ५७ उ०, ५८.

^३ केचिद्बुद्धचतुर्मुन्धारलक्षणं तं — ऊ, ऋ, मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^४ शक्तिर्वा — ऊ, ऋ, मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^५ बाह्ये चासत्यतः स्थितम् — ऊ, ऋ; बाह्यं वा सत्यतः स्थितम् — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^६ व्यवहर्तुं न शक्यते — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^७ अर्धत्रयेऽपि मृ० वृ० दीपिकामनुसृत्य पाठः — स्संपादितः (पृ० २६६) ।

^८ (पृ० २६६) मृ० वृ० दीपिकामनुसृत्य पाठः शोधितः । परित्यागात्मकः — ऊ, ऋ.

^९ आकरो न लभ्यते ।

^{१०} परिणामं व्रजन् भावो ह्यवस्था — ऊ, ऋ.

^{११} ०द्वर्तमानाद्वा — ऊ, ऋ.

^{१२} अस्मिन् श्लोके मृ० वृ० दीपिकामनुसृत्य पाठः संपादितः । (मृ० वृ० दीपिका पृ० २६६).

^{१३} क्रियात्वेनानवस्थानासं — ऊ, ऋ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० १२. १, २ वृत्तौ ।

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १२. १७ उ०, १८ वृत्तौ ।

यद्यद्विनश्वरं स्थूलं कृतकं दृश्यमुल्लब्धम् ॥४॥
तस्य तस्य तदावस्था धर्मान्तरविसर्पिणी ।

तत्र सांख्याभ्युपगतस्तावत्कालो न युक्तः । तथा हि — यद्यद्विनश्वरम् अनित्यं स्थूलं व्यक्तं कृतकम् अव्यक्तप्रधानकार्यं दृश्यं पृथिव्यादि, उल्लब्धम् 'च अस्मदाद्यदृश्यशक्तियुक्तं बुद्ध्यादितन्मात्रान्तं, तस्य तस्य परिणतिरस्त्येव । न तु सैव कालः ॥

यतः — 'भोक्तुः' इत्यादि ।

भोक्तुराधारकत्वेन 'निबद्धा' 'नियता' तनुः ॥५॥
तस्याः कालकृतावस्था कुमारादिजरान्तिका ।
तयोपलक्ष्यते कालः ”

भोक्तुः आधार एव आधारकः, तत्त्वेन भोगाधिकरणत्वेन या तनुः नियमेन स्थिता, तस्याः या वृद्धतरुणाद्यवस्था, तथा उपलक्ष्यते अनुमीयते कालः । यदाहुः^१ —

“आषोडशाद्भवेद्बालः तरुणस्तु ततः परः ।
आसप्ततेः परो वृद्धः” इति ।

तथाहि — [यदि] परिणतिमात्रनिमित्तं वृद्धत्वं, तरुणत्वं वा [स्यात्]; तदा तस्याः सर्वत्र सर्वदा चैकरूपत्वात् सर्वस्य सर्वदा तद्भवेत् । परिणतिविशेषनिमित्तत्वे तु स विशेषः कुतोऽस्याः इति वक्तव्यम् । नाहेतुकः; ”नित्यं 'सत्त्वमसत्त्वं बाहेतोः' इत्युक्तम् । नापि स्वसन्तानमात्रात्, तस्य 'सर्वदेव भावात् । नाप्यन्नपानादेः, शीतोष्णादेर्वा; तस्यापि सर्वदेव भावेनाविशेषात् । नापि कर्मतः, अवस्थाक्रमनियमेन सर्वदा भावाद् अनन्तरपरिणत्यादिवत् । 'कर्म-निमित्तं हि अनवस्थितोत्पत्तिक्रमं जात्यायुर्भोगवत् । पारिशेष्याद् यस्तस्य हेतुः, स काल इति । तदिदमुक्तम्^२ —

“जराख्या कालशक्तिर्या शक्त्यन्तरविरोधिनी ।
सा शक्तीः प्रतिबध्नाति जायन्ते च विरोधिनः ॥” इति ।

एवं विरक्षिप्रप्रत्ययलिङ्गत्वमपि कालस्यानुमन्तव्यम् । यदाहुः^३ —

“शनैरिदमिदं क्षिप्रमिति तेन प्रतीयते” इति ।

अनयैव दृशा वैशेषिकादिभिरपि परापरव्यतिकरप्रत्ययलिङ्गत्वं कालस्य गीयते । परापरदिव्यवस्थितयोर्हि युववृद्धयोर्देशकृतपरत्वापरत्वव्यतिकरेण परस्मिन्नपि यून्यपरप्रत्ययः, अपरस्मिच्च वृद्धे परप्रत्ययः कालविशेषप्रतीतिविवक्षया । न च तस्मादेव निमित्ताद्व्यतिकरो युक्त

^१ प्रमाणवार्तिके २. १८१ पू०.

^२ निबोद्धा — ऊ, ऋ.

^३ सर्वदेवाभावात् नाप्यनुमानादेः — ऊ, ऋ.

^३ प्राकृती — मु, ओ.

मू० वृ० दीपिकामनुसृत्य पाठः साधितः ।

^३ शब्दकल्पद्रुमे बालशब्दविवरणे 'इति स्मृतिः इति भरतः' इति निर्दिश्योद्धृतः — 'आषोडशाद्भवेद्बालस्तारुणस्तत उच्यते । वृद्धः स्यात्सप्ततेरूर्ध्वं वर्षीयान् नवतेः परम् ॥' इति ।

(पृ० २६७)

^३ क्रमनिमित्तं — ऊ, ऋ.

^३ वाक्यपदीये ३. ९. २४.

^३ ०लिङ्गत्वेऽपि — ऊ, ऋ.

^३ वाक्यपदीये ३. ९. ३५ उ०.

इति, यन्निमित्ते परत्वापरत्वे स काल इति । एवं च न प्रकृतिपरिणत्यात्मासौ । नापि आदि-
त्यादिपरिस्पन्दमात्मकः, तद्वदेव 'न कल्पत इति सांख्यज्योतिर्विद्वेदान्ताभ्युपगतकालप्रतिशेषः ॥

‘अस्नु तर्हि नैयायिकाभ्युपगत एवात्र क्रियाव्यतिरिक्तः कालः । सत्यम् । न तु निन्यो,
व्यापको वेति घटयितुं तस्य तावत् 'सभागत्वमुच्यते — 'त्रिविध' इत्यादि ।

“त्रिविधः सोऽप्यथोच्यते ॥६॥

एष्यन्नतीतो लोकेऽस्मिन् वर्तमानश्च सुव्रत ।

एकपक्षेऽपि हि कालस्य सर्वपदाथानामेककालता स्यात् । दृश्यन्ते च केचिद्वर्तमानाः, केचिद-
तीता 'भावाः, भाविनश्च केचित् । ततः कालस्यानेकत्वं प्रतीयते । तदिदमाहुः^५ —

“तमः प्रकाशवत्तस्य त्रयोऽध्वानो व्यवस्थिताः ।

‘क्रमास्तेषु च भावानां ‘क्रमात् तदुपजायते ।’ इति ।

ननु तदुपाधेः क्रियाया अतीतादिरूपत्वात्तस्यातीतादिभेदो न पारमार्थिक इति नैयायिकादयः ।
‘तदुक्तम् । तस्याः^६ स्वतोऽतीतादिभेदाभावादतीतादिकालयोगादेव ह्यतीतादित्वं तस्याः ।
अन्यथा नैव कालः स्यादिति, कुतः क्रियाव्यतिरिक्तकालसिद्धिः । तस्मात्तदुपाधेः स्वतोऽतीतादि-
भेदानंभवादुपाधिमतः कालस्यैवातीतादिभेदानेकरूपत्वं दिगात्मनो भुवनस्येवाभ्युपगन्तव्यम् ।
यथा दिग्भेदेन भुवनं^७ भेदः । तदिदमुक्तम्^८ —

“विशिष्टकाल”संबन्धाल्लवकाष्ठासु शक्तिषु ।

क्रियाभिव्यज्यते “भिन्ना वर्तमानादिभेदतः ॥” इति ।

अत एव इतिहासाद्युक्तं भविष्यतः कालस्य वर्तमानत्वं तद्द्वारेण समुपपद्यते । यदुक्तम्^९ —

“इदं युगसहस्रान्ते भविष्यदभवद्दिनम् ।

तदेवाद्यत्वमायातम्” इति ।

“लौकिका अपि “रम्यः कालोऽयमागतो न मुग्धे प्रत्येतुं प्रभवति । गतः कालहरिणः ।”
इत्याहुः । न त्वन्यथेत्युक्तम्^{१०} ।

स्वीकृतः ।

^१ ‘न कल्पत’ इत्यस्य स्थाने ‘अत एव कल्पित’

इति दृश्यते — ऊ, ऋ । अत्र पाठः

(पृ० २६७) मृ० वृ० दीपिकामनुसृत्य कृतः ।

^२ अस्ति — ऊ, ऋ.

^३ सुभागत्व० — ऋ.

^४ भावः — ऊ.

^५ वाक्यपदीये ३. ९. ५२.

^६ प्रकाशवत्त्वेते त्रयो० — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^७ अक्रमास्तेषु भावानां — ऊ, मुद्रितवाक्यपदीय-
पाठः; अक्रमस्तेषु भावानां — ऋ.

^८ क्रमस्समुपजायते — ऊ, ऋ; क्रमस्समुप-
लभ्यते — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः । अस्मिन्

श्लोके पृ० २६७ मृ० वृ० दीपिकापाठः

^९ तदुक्तम् — ऊ, ऋ.

^{१०} भेदे — ऊ, ऋ.

^{११} वाक्यपदीये ३. ९. १६; अत्र (पृ० २६७,
२६८) मृ० वृ० दीपिकापाठः स्वीकृतः ।

^{१२} संबन्धाल्लवकाष्ठासु — ऊ, ऋ; संबन्धा-
ल्लवधपाकासु — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^{१३} नित्या प्रयोगाख्येन कर्मणा — मुद्रितवाक्य-
पदीयपाठः ।

^{१४} ‘शाङ्गधरपद्धतौ (४१३२)’ इति सुभाषितरत्न-
भाण्डागारे ३७२ तमे पृष्ठे उद्धृतम् ।

^{१५} आकरो न लभ्यते ।

^{१६} वाक्यपदीये ३. ९. १४; अत्र (पृ० २६५)
मृ० वृत्तिपाठः स्वीकृतः ।

“जलयन्त्र”भ्रमावेगसदृशीभिः प्रवृत्तिभिः ।

स ‘कालः कलयंस्तावत् कालाख्यां लभते’ततः ॥” इति ।

एवमेक एव त्रिप्रकारः सिद्धः; पूर्वपिरादिदिग्व्यवस्थितानेकावयवप्रकारात्मकभुवनवत् । अत एव न दिशस्तत्त्वता; भुवनसंनिवेशव्यतिकरेण सिद्धेः । कालस्य तु क्रियाव्यतिरेकेण समस्त-कलनीयव्यापकतया सिद्धेस्तत्त्वत्वमित्यदोषः ॥

अथापर्यवसित एव सिद्धान्ते प्रसङ्गान्मतङ्गमुनिः — ‘एष्यन्नतीत’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

एष्यन्नतीतो देवेश ‘कालेऽस्मिन्सुप्रतीयते ॥७॥

वर्तमानस्तृतीयो यः स कथं गम्यते विभो ।

शीघ्रं पचति चिरं पचतीति हि प्रतीतेः क्रियाभिव्यङ्ग्य एव कालः । सा च क्षणप्रचयात्मिका । क्षणाश्च केचिदतीताः, केचिदनागता एवेति । यदि परमेक एव क्रियाक्षणो वर्तमानो विशिष्यते । पौर्वापर्यरहितश्च क्षणोऽत्यन्तसूक्ष्मत्वान्नावागर्शनैरधिगन्तुं शक्यत इति, पचति तिष्ठतीत्यादिवर्तमानप्रत्ययो निरालम्बन एव प्राप्नोति । भूतभविष्यत्कालभागद्वयव्यतिरेकेण तृतीयस्य वर्तमानस्य प्रतीत्यसंभवादिति पूर्वः पक्षः ॥

सिद्धान्तस्तु — ‘योज्यमर्थ’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

योज्यमर्थक्रियायोग्यो घटः सर्वत्र घुष्यते ॥८॥

‘वर्तमान उपादेयः स्थितये मुनिसत्तम ।

न ‘तस्य युज्यते’ऽतीतः समयोऽर्थप्रसिद्धये ॥९॥

मृत्पिण्डकत्वादिप्रेन्द्र एष्यंश्च शकलात्मकः ।

‘तदपेक्ष्य सदा ग्राह्यो वर्तमानो महात्मभिः ॥१०॥

अयमर्थः — न क्रियाभिव्यङ्ग्यः कालः । अपि तु ^{१३}प्रागुक्तवृद्धयुवाद्यर्थमिव तां विषयीकरोति । ततश्च तिष्ठतीत्यादौ स्थित्यर्थं स्थितिक्रियाविषयत्वेन योज्यस्थितौ वर्तमानः कालः, तत्संबन्धादेव ^{१३}घटादिरर्थक्रियार्थिभिः उपादेयः । यतः तस्य घटादेर्यः अतीतः कालसंबन्धी न असौ तदर्थक्रियानिमित्तम् । तदानीं तस्य मृत्पिण्डाद्यात्मकत्वात् । नापि एष्यन् कालः । तदा-

^५ लोकेऽस्मिन् — ऊ, ऋ; कालोऽस्मिन् — ओ.

^१ ० भ्रमावेशसदृशीभिः — ऊ, ऋ; मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^६ ० स्तृतीयोक्तः — मु, ओ.

^३ कालं कलयन् भावात् — ऊ, ऋ; सकलाः कलयन् सर्वाः — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^७ ० भोग्यो — मु.

^८ वर्तमानादुपादेयः — ऊ, ऋ.

^४ विभुः — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^९ तत्र — मु, ओ.

^५ व्यतिकरेणासिद्धेः — ऊ, ऋ; अत्र (पृ० २६८) मृ० वृ० दीपिकानुसारेण पाठः शोधितः ।

^{१०} ० ऽतीतसमयो — मु, ओ.

^{११} तदपेक्ष्य मु, ओ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० १२. ५ उ०, ६ वृत्तौ ।

^{१३} घटादिरप्यत्र क्रियार्थिभिः — ऋ.

नीमपि शकलाद्यात्मकत्वादिति, वर्तमानकालाभावे घटानादेयत्वप्रसङ्गः । उपादीयते च घटादि-
रर्थक्रियाभिधिरिति, तदुपादेयत्वमपेक्ष्य वर्तमानः कालः सदा ग्राह्यः अनुमाननिपुणैरिति [न] वर्त-
मानाभावः । तदिदमाहुः^१ —

“द्राभ्यां किल मभागाभ्यां भावनावरणात्मकः ।

‘नृतापो वर्तमानोऽस्य भोगभावप्रकाशकः ॥’ इति ॥८-१०॥

न चास्मदाद्यगोचरअणुरूपक्रियाव्यङ्ग्यत्वाभ्युपगमेऽपि वर्तमानकालस्य प्रतिशक्तिरित्युच्यते—
‘नावस्था’ इत्यादि ।

नावस्थान्तरभेदेन वर्तमानः प्रहीयते ।

न हि अणिकत्वान् क्रियायाः पूर्वअणात्मकावस्थातो द्वितीयअणाद्यवस्थान्तरयोगेऽपि तद्व्यङ्ग्यस्य
वर्तमानस्य काचिद्वान्तिः । सर्वेषां अणानां ‘पूर्वोऽहत्’, तद्व्यङ्ग्यत्वाद् ज्वालादिअणानामिव ।
न हि ज्वालादीनानस्मदाद्यगोचरअणुरूपत्वेऽपि तद्व्यङ्ग्यघटादेः काचिद्वानिरिति ॥

अन्योग्यत्र दृष्टान्तः — ‘यथा’ इत्यादि ।

‘यथातीतस्तु शिशिरो निदाघश्चाप्यथैष्यति ॥११॥

वर्तमानो मधुस्तद्वद्येन त्वमपि भावितः ।

वेणुं वादितुमारब्धः स कालस्ते सुनिश्चितः ॥१२॥

आदित्यग्रहनारादिपरिस्पन्दविशेषात्मनः शिशिरस्य अहोरात्राद्यवस्थाभेदेऽपि यथा न तद्गता-
नीतन्त्रं, ग्रीष्मगतं चानागतत्वं भिद्यते । तद्वत्क्रियायाः अणात्मकत्वावस्थान्तरभेदेऽपि, न तद्विष-
यस्य वर्तमानस्य वसन्तादेर्भेदो लोके दृश्यत इति । किमत्र वा दृष्टान्ते । तथापि सुनिश्चितः
एवाग्रं कालः । येन वर्तमानेन वसन्तात्मना त्वमपि उत्पादितस्तदानीं वेणुं वादितवा-
निति ॥११-१२॥

अथोपनंहारः — ‘एवम्’ इत्यादि ।

एवं सर्वत्र मन्तव्यः स्थिर एकोऽधुनात्मकः ।

तिष्ठति पञ्चतीत्यादिक्रियाभेदेऽपि क्रियाणां अणिकत्वेन, स्थैर्याद् अधुनेति आत्मा यस्य वर्तमानः
कालः सर्वक्रियाविषयतया पञ्चतीत्यादिषु प्रत्ययेषु तत्परिच्छेद[क]त्वेन एकः स्थिरश्च मन्तव्यः ।
सर्वत्राभेदेनैव प्रतीतेरात्मवत् । तदिदमुक्तम्^{१०} —

^१ वाक्यपदीये ३. ९. ५० ५०.

^२ स किल शक्तिभ्यां भावानां वरणात्मकः —
मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^३ शक्तिस्तु वर्तमानाख्या भोगभावप्रकाशिनी—
मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^४ प्रहीयते — मु, ओ.

^५ पूर्वाहितस्तदेव व्यञ्जकत्वाद् — ऊ, ऋ.

^६ यथातीता तु — ऋ.

^७ निदाघश्चाप्यथैष्यते — मु; निदाघश्चेष्य-
दिष्यते — ऊ, ऋ.

^८ मधुचायं येन त्वमसि — मु, ओ.

^९ मतङ्ग० विद्या० १. ९, १०.

^{१०} वाक्यपदीये ३. ९. २७.

“क्रिययोरपवर्गिण्योनानार्थसमवेतयोः ।

संबन्धिता विनैकेन परिच्छेदः कथं भवेत् ।” इति ।

तदेवं वर्तमानस्य निश्चयानुपपत्तिप्रश्नो निराकृतः ॥

तथाप्ययं तत्र प्रश्नार्थः — ‘वर्तमान’ इत्यादि ।

वर्तमानोऽतिसूक्ष्मत्वात्कालो नैवोपलक्ष्यते ॥१३॥

अत्यन्तातीन्द्रियत्वाद् वर्तमानः कालो न निश्चेतुं शक्यते पिशाचादिवत् ॥१३॥

अत्रोत्तरम् — ‘तथापि’ इत्यादि ।

तथापि स्थितये सिद्धः प्रपञ्चेऽस्मिन् द्विजोत्तम ।

तथापि वर्तमानं विना पदार्थानां स्थित्यभावात्, तदर्थमनुमेय इत्यतो नित्यानुमेयत्वेन तस्य, इन्द्रियादेरिव नानिश्चय इत्युक्तम् ।

एवं प्रासङ्गिकं प्रश्नमपाकृत्य प्रकृते — ‘तस्माद्’ इत्यादि ।

तस्मात्कालयिता कालो नाकाले म्रियते यतः ॥१४॥

नाकालाज्जायते कश्चिन्नाकालाद्वृद्धिमेति हि ।

यस्मात् त्रिविधः कालः सिद्धः, तस्मात्, उत्पत्तिस्थितिविनाशैरतीतवर्तमानभविष्यत्संबन्धैः सर्व-
वस्तूनां कालयिता त्रिविध एव । अन्यर्थकत्वात् कालस्यातीतादिभेदाभाव इत्युक्तम् ॥

किं च — ‘ऋतुमद्भिः’ इत्यादि ।

ऋतुमद्भिः सदा लिङ्गैः स्वैः स्वैः ‘कालोऽभिलक्ष्यते ॥१५॥

ऋतूनामपि कालत्रयसंबन्धितैव स्वलिङ्गैरनुमीयते । यदुक्तम्^१ —

“रुतैर्मृगशकुन्तानां स्थावराणां च वृत्तिभिः ।

छायादिपरिणामैश्च ऋतु^२धामानुमीयते ॥” इति ।

एतैः कालत्रैविध्यप्रतिपादनेन एतदपि प्रत्युक्तम् । यदुक्तं “कालस्य सूक्ष्मत्वेनातीन्द्रियत्वात् कर्तृत्वमसिद्धम्” इति ॥१५॥

^१ विवेकेन — ऊ, ऋ.

^२ वर्तमानोऽपिसूक्ष्मः — ऊ, ऋ.

^३ तत्रापि सिद्धये सिद्धः — ऊ, ऋ.

^४ प्रपञ्चोऽस्मिन् — ऊ, ऋ.

^५ नाकालो जायते — ऊ, ऋ.

^६ कश्चिन्नाकालो वृद्धिमेव हि — ऊ, ऋ.

^१ मतङ्ग० विद्या० १२. ६ उ०, ७ पू० वृत्तौ ।

^२ कालोऽपि लक्ष्यते — ऊ, ऋ.

^३ वाक्यपदीये ३. ९. ४५.

^४ कायादि० — ऊ, ऋ.

^५ धामा निरूप्यते — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^६ मतङ्ग० विद्या० १२. ७ उ०, ८, १३ उ०

वृत्तौ ।

यतः — 'अमूर्तस्यापि' इत्यादि ।

अमूर्तस्यापि कर्तृत्वं^१ लिङ्गं यस्मात्प्रवृत्तिः^२ ।

यस्मात् चिरञ्चिप्रादिप्रत्ययवृत्तिलक्षणात् कार्यलिङ्गाद् लिङ्गं कालः सिद्ध इत्युक्तम्^३ ।

'यदप्युक्तं वृद्धिपुरुषव्यतिरेकेण नान्यस्य प्रेरकत्वमिति । तत्रोच्यते — 'निष्कामस्यापि' इत्यादि ।

निष्कामस्यापि यो यस्य स्वभावो 'ह्यनिवृत्तिमान् ॥१६॥

स तेन लक्ष्यते कर्ता यथाग्निः पचनादिषु ।

यथा अग्न्यादेस्तद्व्यतिरिक्तस्यापि दाहादिषु कार्येषु अनिवृत्तिमतः स्वभावादेव कर्तृत्वं, तथा कालस्यापि भवनीत्यदोषः ॥

'यत्तुक्तं "तत्त्वाध्वनि मायातत्त्वादधोऽवस्थानं कालस्य नोपपद्यत" इति । तत्रोच्यते — 'वृद्ध्यादिभिः' इत्यादि ।

वृद्ध्यादिभिरनित्याभिः कलाभिः प्रवहन् सदा ॥१७॥

प्रकरोत्यध्वसंस्थानं नित्यत्वमपि^४ नास्फुटम् ।

'कलातो व्यतिरिक्तत्वात्सर्वग^५श्चाप्ययुक्तिमान् ॥१८॥

न केवलं 'प्राक् प्रतिपादिताभिरतीताद्याभिः' 'कलाभिः, यावत् तदवयवभूताभिरपि त्रुटिलव-मुद्धर्तव्याभिः अनित्याभिः कलाभिः आ सर्गात्प्रतिवासरं प्रवहन् अध्वनि मायातत्त्वादधः संस्थानं भूचक्रवत्करोत्येव । तदिदमुक्तम्^६ —

"तस्माद्वहु[गुणै]भिन्नो भेदैर्धर्मान्तराश्रितैः ।" इति ।

ननु नित्यत्वात् कालस्यैतन्नोपपद्यत इत्युक्तम् । तदयुक्तम् । यतः नित्यत्वमपि न कालस्य अपिशब्दान्न सर्वगतत्वमपि, अत एव सकलत्वाद्भूगोलकादिवत् । ननु नैयायिकादिभिः स्फुटमेव कालस्य नित्यत्वं सर्वगतत्वादात्मवदित्युक्तम् । तदपि अस्फुटम् एव; अस्य सर्वगतत्वासिद्धेः सकल-त्वाद् भूगोलकादिवदित्युक्तम् । न त्वनेन हेतुनात्रास्य नित्यत्वं सर्वगतत्वं वा साधयितुं शक्यम् । विपश्च एव वृत्तेर्विरुद्धत्वादिति, कालस्यैकत्वेऽप्यनित्यत्वमसर्वगतत्वं च सिद्धमिति, नाध्वन्यवस्थानुप-पत्तिः ।

यस्त्वत्र केनापि, हेतुसाध्यप्रविभागमबुद्ध्वैव, श्रीमत्स्वायम्भुवादिशास्त्रश्रुतमपि च कालस्य माया-कार्यत्वं समर्थयितुमशक्तेन, नैयायिकादिदर्शनमोहतः प्रत्युत कालस्य नित्यत्वसाधनाय भावोत्पत्ति-

^१ लिङ्गं — मु.

^२ प्रवृत्तिः — ओ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १२. ५ उ०, ६ वृत्तौ ।

^४ मतङ्ग० विद्या० १२. ३, ४ पू वृत्तौ ।

^५ ह्यनुवर्तिनः — मु; ह्यनिवर्तिनः — ओ.

^६ मतङ्ग० विद्या० १२. ३, ४ पू० वृत्तौ ।

^७ न स्फुटम् — मु, ओ.

^८ कालतो व्यतिरिक्त० — ऊ, ऋ; कलातो-
ऽप्यतिरिक्त० — ओ.

^९ श्चाप्ययुक्तिमान् — मु, ओ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १२. ६, ७ पू० वृत्तौ ।

^{११} कालाभिः — ऋ.

^{१२} आकरो न लभ्यते ।

रिति हेतुवक्तः । सः “नित्यः शब्दः काकस्य काष्ण्याद्” इ[ति]वद् ‘व्यधिकरणसिद्धत्वादित्यहेतुरेव ।

योऽपि अवधिकालाभावे कार्यानुत्पत्तेः, कालोत्पत्तावपि कालान्तरेणावधिना भवितव्यमिति, कालस्य नित्यत्वसिद्धौ हेतुवक्तः । सोऽप्यसिद्ध एव । स्वकारणकुम्भकाराद्यभावे हि घटादेः कार्यस्यानुपपत्तिः सिद्धा, न पुनरवधिकालाभावात् । तदभावात् तत्कार्यस्यैव चिरक्षिप्रादेरनुत्पाद इत्युक्तम् । सिद्धौ वा विरुद्धः; अवधिकालाभावस्य कालानित्यत्वाव्यभिचारादिति ।

न चात्र मायास्रोतसामयुगपत्सृष्टिसंहारयोः संभवतः स्रोतोऽन्तरोपसंहारेऽपि स्रोतोऽन्तरेषु कालस्य भावान्नित्यत्वं भविष्यतीति वाच्यम् । तेषामयुगपत्सृष्टिसंहारयोः प्रमाणाभावात् । भावे वा सर्वमायाकार्याणामेवानित्यत्वप्रसङ्गः । अथ स्रोतोभेदेनैतेषां भेदादप्रसङ्ग इत्युच्यते, तदितरत्रापि समानमिति न किञ्चिदेतत् ।

स्यादेतत् । न वृट्छाद्यास्तस्य कलाः, येन सकलत्वादभूगोलकादिवदसर्वगतः कालः स्यात् । किं तु कलाभ्यो व्यतिरिक्तोऽकल एव स्वरूपेण; तस्मादात्मवत्सर्वगत एवेति । तदयुक्तम् । यतोऽकलो व्यतिरिक्तत्वाद् इति कलातः इति जात्यभिप्रायेणैव वचनम् । वृट्छादिकलाभ्यो व्यतिरिक्तत्वादकलादित्यनेनापि हेतुना सर्वगतः, चशब्दान्नित्योऽपीत्ययं हेतुः अयुक्तिमान् । परमाणुवृद्ध्यादिभिर्नैकान्तिकत्वादस्य हेतोरिति भावः । साधितं च परमाणूनामनित्यत्वमपि पुंषाशेश्वरप्रकरणे । न च कलाभ्यो व्यतिरिक्तस्य कालस्य प्रतीतौ प्रमाणमस्ति ॥१७-१८॥

यतः — ‘वस्तुनश्च’ इत्यादि ।

वस्तुनश्चोद्भवे नाशे क्षये दृढौ च लक्ष्यते ।

कर्तृत्वं मुनिशार्दूल न च रूपं स्वकं क्वचित् ॥१९॥

कालस्य शक्यते वक्तुममूर्तत्वान्महामुने ।

वस्तूनां हि उद्भवा[दि]क्रियास्वतीतादिकलात्मन एव कर्तृत्वं लक्ष्यते । नान्यस्य कालमात्रेण व्यवहाराभावादित्युक्तम् — “त्रिविधः सोऽप्यथोच्यते” इति । तत्कुतस्तद्व्यतिरिक्तस्य “नित्यत्वव्यापकत्वरूपमात्मीयं शक्यं वक्तुम् । अमूर्तत्वात् प्रमाणं विना तथाभूतस्य, मूर्तेः सत्ताया असिद्धेः । ननु सर्वत्र चिरक्षिप्रादिलङ्घ्यविशेषादेकः कालः । सत्यम् । अत एवैकोऽप्यनेकरूपः । पूर्वपरादिदिव्यवस्थितविभिन्नपर्वताटव्याद्यवयवेषु पृथिव्यादिप्रतिपत्त्यविशेषसिद्धविचित्रभुवनात्मकवदित्युक्तम्”^{१९} —

“उत्पत्तौ^{२०} संस्थितौ चैव संहारे चैव तद्वताम् ।

निमित्तं कालमेवाहु^{२१} विभिन्नेनात्मना स्थितम्” ॥ इति ।

ततश्चातीतादिकलात्मक एवासौ सिद्धयति । न तु नित्यः, सर्वगतो वेति ।

“यद्वस्तु तत् कालाविविक्तम् । कालविविक्तं च खपुष्पवदवस्त्वेव । वस्तु चात्मादि ।

‘स्वयं — मु, ओ.

^१ व्यधिकरणासिद्धं — ऋ.

^१ शक्यते वक्तुममूर्तं — मु.

^२ सिद्धा वा — ऋ.

^{१०} मतङ्गं विद्यां १२. ६ उ०.

^३ तेषामयुगपद्दृष्टिं — ऊ, ऋ.

^{११} नित्यत्वं व्यापकत्वं — ऋ.

^४ कालात इति — ऊ.

^{१२} वाक्यपदीये ३. ९. ३.

^५ ० रनेकान्तिकत्वाद् — ऊ.

^{१३} च स्थितौ चापि विनाशे चापि तद्वताम् — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

^६ मतङ्गं विद्यां ६. ४४ वृत्तौ ।

^७ लक्षिते — ऊ, ऋ.

^{१४} ० विभक्तेनात्मना — मुद्रितवाक्यपदीयपाठः ।

अतस्ततोऽविवेकसिद्ध्या कालस्य नित्यत्वव्यापकत्वसिद्धिः” इति ‘मण्डनमिश्रः। तस्य कालेनानै-
कान्तिकोऽयं हेतुरिति, नानेन कालस्य नित्यत्वं सिद्धयति। कथं तर्ह्यत्मादीनां नित्य-
त्वम्। अत एव कालानवच्छेदात् कालस्येव भवत्पक्षे इत्युक्तम्। न च कालात्मनोऽप्यपि-
त्वात्मयोगः परैरपीष्यते इत्यदोषः।

नन्वेवं सकलत्वाद्वाङ्मयादिवत् कालः प्रत्यक्षः प्रसक्तः। न। पिशाचादिशरीरैर्द्वर्चणुकादि-
भिश्चानैकान्तिकत्वादित्यदोषः॥

यद्येवं कुतस्तर्हि तस्योत्पत्तिरित्युच्यते — ‘स तस्माद्’ इत्यादि।

स तस्माद्ग्रन्थिविवराच्चलतोऽणोर्विभाव्यते॥२०॥

तत्त्वानां क्रमशो व्यक्तौ स्थितये च विभागशः।

यः चलतः कञ्चुकत्रययुक्तत्वात्मनः सवन्धी कालः प्रागुक्तः, सः तस्माद्ग्रन्थिविवराद् माया-
स्रोतोमुवाद् ईश्वरेण विशेषतः कलायाः पूर्वमेव [वि]भाव्यते क्रियते। श्रीमत्स्वायम्भुवे^१ —
“तस्मात्कालकले... अवृजन्” इति। श्रीमत्किरणेऽपि^२ — “तस्मात् ‘कला वृटिः संस्था’
इति। स एव तत्त्वानां सवन्धिनी या व्यक्तिः प्रकाशमानता, भोगस्थितिश्च भुवनशरीरात्मिका
तदर्थं काल इत्युक्तम्। चिरमिप्रप्रत्ययहेतुत्वेनापि कालस्य भोगाङ्गत्वात्। तथा च श्लोकः^३ —

“चिरेण वत लब्धासि न जाने करवाणि किम्।

प्रविशामि किमङ्गेषु भवन्तीं निगिरामि किम्॥ इति॥

यद्येवं महाप्रलये कलादिवत् कालोऽपि संहारावृष्ट इति, ततः कथं तद्व्यवहार इति
‘पूर्वोक्तमनिराकृतमेव। तत्रोच्यते — ‘संहारे’ इत्यादि।

संहारे हरणात्पत्युर्नष्ट इत्युपचर्यते॥२१॥

इतिशब्दो हेतौ। यत एव संहारे कालो नष्टः, तत एव उपचर्यते न मुख्य एव तत्र कालो
व्यवहाराभावादित्यर्थः॥२१॥

तथा हि — ‘नात्मा’ इत्यादि।

नात्मा प्रसूयते लोके न च नाशमुपैति हि।

^४युक्तो योगविभागाभ्यां ^५संयोगाच्च कलात्मकात्॥२२॥

अयमुत्पन्न एवात्र नष्टोऽयं वक्तुमादरात्।

^१ विधिविवेके ‘कालविविक्तं च खपुष्पवत्’

पृ० ४९.

^२ न च पिशाचादि० — ऊ. ऋ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १२. १ वृत्तौ।

^४ स्वायम्भुवे ३३. ९. १० पू०.

^५ किरणे विद्या० ४. २३ उ०.

^६ काला — ऊ.

^७ आकरो न लभ्यते।

^८ कमङ्गेषु — ऊ, ऋ.

^९ मतङ्ग० विद्या० १२. ३, ४ पू०.

^{१०} युक्तं — भु, ओ.

^{११} संयोगाच्च कलात्मकाम् — ऊ, ऋ.

^१तस्याणो रञ्जितस्येत्यमञ्जनेन कलादिना ॥२३॥

^२स्फुटः प्रवर्तते कालः पुद्गलं प्रति विश्वराट् ।

महाप्रलये हि सर्वेषामुपसंहृतत्वाच्छिवविन्द्यात्ममायाख्यानि चत्वार्येव तत्त्वानि विद्यन्ते । तेषां च नित्यत्वादेव जन्मनाशाद्यभावात् कुतः कालव्यवहारः । अनित्य^१कलादिशरीरसंयोगवियोगकलना-पूर्वकः सः पुंसां प्रवर्तमानो दृष्टः । तदभावे कलनीयाभावात् कालव्यवहाराभाव एव ॥

कथं तर्हि महाप्रलये कालाभावादवधिनियमं भगवान् वेत्तोत्युच्यते — 'कालरूपी' इत्यादि ।

कालरूपी महातेजा रुद्रो^२ऽनन्तपराक्रमः ॥२४॥

न हि सर्वेऽपि भगवतोऽवधिपरिच्छेदाय कालः समुपयुज्यते । कालस्यापि तत्परिच्छेद्यत्वात् । स हि तदानीमपि प्रकृतीनामनवरतानन्तपुरुषभोगादिजननेनापचिततरशक्तित्वाद् दासीनामिव भोगदानाक्षमत्वं, कर्मणां च परिपाकापेक्षितत्वाकलय्य, तद्विश्रामाय रौद्रं व्यापारं निशामिव महा-प्रलयमारब्धवान् । न कालानुरोधेन । ततश्च विश्रामतो मायाशक्तीनां कर्मणां च सामर्थ्या-त्पादक एव महाप्रलयस्योपसंहारावधिर्भगवतः सर्वज्ञत्वकर्तृत्वतेजोयुक्तस्येति न कालोपयोगः लौकिक-कर्तृवत् । लोकेऽपि हि पाचकादयः कर्तारः, कालानपेक्षया पचनीयकार्यसिद्धिमेव पच्यादिक्रियोप-संहारस्यावधि मन्यन्ते । कालापेक्षया ह्यपक्वं दग्धमेव तत् स्यादिति, न तु कर्तुः क्रियोपसंहारे कालापेक्षेति ॥२४॥

यद्येवं पुंसोऽपि किं कालेनेति । उच्यते— 'कलित' इत्यादि ।

^३कलितोऽधोमुखो जन्तुः कञ्चुकै^४रवगुण्ठितः ।

न विजानाति ^५रुद्धात्मा महामायां यतः पशुः ॥२५॥

पशुत्वात्कलितः^६ क्षिप्रं कालेनान्ततेजसा ।

^७नियत्याख्येन तत्त्वेन ^८स च पश्चान्नियम्यते ॥२६॥

येन पुंभावमायाति ^९जगदापूरणं प्रति ।

परिपक्वसमस्तपुरुषकर्मवासनायोगान्मायैव महतीत्युच्यते । तामीश्वरव^{१०}द्यतो न जानाति पशु-त्वात्, ततः कञ्चुकेन ^{११}प्रागुक्तेन अवगुण्ठितः ^{१२}सः कालेन सूक्ष्मदेहनिविष्टतत्त्वसंयोगे क्रमेण कल्यते । यदुक्तं श्रीमत्परे^{१३} —

^१ तस्यानुरञ्जितः — ऊ, ऋ.

^२ स्फुटं — ऊ, ऋ.

^३ कालादिशरीरं संयोगः — ऊ, ऋ.

^४ ऽनन्तः पराक्रमः — ओ.

^५ कलितोऽधोमुखो — मु.

^६ रवगुण्ठितः — मु, ओ.

^७ रुद्धात्मा — मु.

^८ कलितं — ओ.

^९ नियत्या स्वेन — मु, ओ.

^{१०} स पश्चाद्विनियम्यते — मु; स च तस्मा-न्नियम्यते — ऊ, ऋ, ओ.

^{११} जगतां पूरणं — मु; जगता पूरणं — ओ.

^{१२} द्यतोऽनुजानाति — ऊ.

^{१३} मतङ्गः विद्याः ११. ३३ उ, ३४ पू० वृत्तौ ।

^{१४} सन् कालेन — ऋ.

^{१५} आकरो न लभ्यते ।

“कालोऽपि सूक्ष्मदेहस्थो लक्ष्यते लिङ्गयोगतः।

उदाज्यं तद्भवेल्लिङ्गं महाकल्पावसानिकम् ॥” इति।

कलितः च 'वक्ष्यमाणेन नियतितत्त्वेन सूक्ष्मदेहादौ भेदेन नियम्यते। येन पुंभावमायाति जगदापूरणं प्रति। अत एव नियतितत्त्वस्य कालेन महोत्पत्तिः, भुवनस्थितिश्च सिद्धा। अन्यथा तदुपन्यासस्यात्र निष्प्रयोजनत्वादिति ॥

अथास्यैव पुंभावस्य जगतः तदापूरणस्य च व्याख्यानायैतत् — ‘जगच्छब्देन’ इत्यादि।

जगच्छब्देन 'मायातः प्रधानमभिधीयते ॥२७॥

तेनैकत्वमवाप्नोति 'ताम्रं कालिकया यथा।

'प्रच्छादितः' 'प्रबुद्धात्मा सर्वाङ्गलिङ्गान् 'क्षमः ॥२८॥

स्फुटं शब्दादिविषयांस्तदा गृह्णाति पुद्गलः।

जगच्छब्देन तावद् मायातः प्रधानकार्यं क्षित्यन्तं कार्यकारणात्मकं तत्त्वबृन्दमुच्यते। तेन-कत्वम् अभेदबुद्धिः, सैव आपूरणात्मनः कर्मणो हेतुत्वाद् आपूरणमुच्यते। तेन जगताच्छादितो युक्तः समुन्मिषद्दृक्क्रियत्वात् प्रबुद्धात्मा सर्वभोगयोग्यो भोग्याञ्छब्दादीन् भुङ्क्ते इत्येतत्पुंभावाद्युच्यते ॥

‘एवं कालेन’ इत्यादि।

एवं कालेन 'बहुधा 'कल्पमानः पुनः पुनः ॥२९॥

न जानात्युत्तमां 'सिद्धिं नात्मानं 'न च देवताम्।

यथानेन जगता युक्तो भोगान् भुङ्क्ते, तथा कालेन अपि युक्तश्चिरक्षिप्रादिलब्धान् पुनः पुनः अत्यर्थं भुञ्जानो दृश्यते। अत एव भोगनिष्ठत्वाद् न किञ्चिच्छ्रेयः, तत्कारणं वा ईक्षेतेति न कालेन प्रयोजनं पुंसः, तस्यापि भोगाङ्गत्वेन सिद्धेः ॥

अथ कियन्तं कालमेवंविधो भवतीत्युच्यते — ‘यावन्न’ इत्यादि।

यावन्न कलया पत्युः 'प्रेरितोऽणुगुरुं प्रति ॥३०॥

परमेश्वरसंबन्धिनी सा कला शुद्धविद्यात्मकः कालः, तया यावन्न प्रेरितः श्रेयोमार्गे इति।

^१ त्रयोदशप्रकरणे।

^२ माया तत्प्रधानं — मु, ओ.

^३ ताम्रकालीकवद्यथा — मु; ताम्रकालिकवद्यथा — ओ.

^४ पश्चादितः — मु० पाठान्तरम्।

^५ प्रबुद्धात्मा — मु.

^६ क्षमा — ओ.

^७ महता — ऊ, ऋ.

^८ कल्पमानः — मु; कल्पमानः — ऊ, ऋ.

^९ सिद्धिमात्मानं — ऊ, ऋ, ओ.

^{१०} तु — ओ.

^{११} प्रेरितो वै गुरुं — ओ.

अयमर्थः— उपर्यपि मायायाः 'प्रोक्तनयेन रागविद्याकलादीन्यपि शुद्धानि तत्त्वानि विद्यन्ते इति । यदुक्तं श्रीमत्स्वायम्भुवे^१ —

“तथोपरि महाध्वन्या 'निर्मला मन्त्रनायकाः ।

यत्रासतेऽतिलावण्यस्त्रीष्वक्षीण'मदाः सदा ॥” इति ।

“न त्वत्र परमेश्वरशक्तिरेव कला मन्तव्या । साक्षात् पशूनां तस्याः प्रवृत्त्यभावादित्युक्तम्” । ततश्च यच्चोदितं^२ मायोर्ध्वं कालाभावात्तत्र सृष्टिसंहारानुपपत्तिरिति । तदपि प्रतिक्षिप्तमेवेति ॥३०॥

अत्रोपसंहारः — 'एवं काल' इत्यादि ।

एवं कालः 'प्रपत्तव्यस्तच्च तत्त्व'मनिन्दितम् ।

तच्च तत्त्वं^३ 'प्रागुक्ततत्त्वलक्षणयोगात् । एवं च कालस्य तत्त्वधर्मः प्रोक्तः ॥

भुवनधर्मः प्रोच्यते — 'तत्र ये' इत्यादि ।

तत्र ये संस्थिता रुद्रास्तान्प्रवक्ष्यामि विस्तरात् ॥३१॥

अनन्त^४ विभवामोदमुखं नात्यन्तं^५ वासिताः ।

^६पतद्गुर्भुवनेशानः प्रथमः परिकीर्तितः ॥३२॥

^७हालाहलस्ततोऽधस्ताद्यमश्चातिबलोत्कटः ।

घोरश्चान्यो महातेजा^८ मातङ्गश्चातिवीर्यवान् ॥३३॥

^९ततोऽधोभुवने चण्डः स्फुरच्चन्द्रवपुर्गुरुः ।

^{१०}शाबरो योऽतिविक्रान्त^{११}स्ततोच्छुष्मो महाबलः ॥३४॥

एते रुद्रा वृता रुद्रैरनेकैर्भुवनेश्वरैः ।

^१ प्रवक्तव्यः — मु. ओ.

^{१०} मनिन्दितः — ओ.

^{११} मतङ्गं विद्यां ५. ३, ४ वृत्तौ ।

^{१२} विभवं मोदः — ओ.

^{१३} वासिताम् — ओ.

^{१४} प्रदुद्गुर्भुवनेशानः — मु; प्रदुद्गुर्भुवनेशानः — ओ.

^{१५} कालानलस्थितो — मु, ओ.

^{१६} मतङ्गश्चाति० — मु; मातङ्गश्चाति० ओ.

^{१७} तत्त्वतो भुवने — मु. ओ.

^{१८} शरबोऽन्योऽपि — ओ.

^{१९} स्ततोच्छुष्मो — मु; स्तयोच्छुष्मो —

— ऊ, ऋ; ततः + उच्छुष्मः = तत उच्छुष्मः; अत्र सन्धिरार्षः । अजितागमे क्रियापादे १०.

५९ उत्तरार्धं पश्यत ।

^१ मतङ्गं विद्यां ९. ३० उ०, ३१ पू०, ३४, ३५ वृत्तौ शुद्धकलातत्त्वसूचनं, १०. २४—२८ वृत्तौ शुद्धविद्यातत्त्वसूचनं, ११. ३० उ०—३३ पू० वृत्तौ शुद्धरागतत्त्वप्रतिपादनं, १२. ३० उ० वृत्तौ शुद्धकालतत्त्वसूचनं, १३. १८—२२ पू० वृत्तौ शुद्धनियतितत्त्ववर्णनं च क्रमेण दृश्यते ।

^२ स्वायम्भुवे ३९. १३.

^३ ततोपरि — स्वायम्भुवपाठः ।

^४ निमलो मन्त्रनायकः — ऊ, ऋ.

^५ मदाः स च — ऊ, ऋ.

^६ नन्वत्र — ऊ, ऋ.

^७ मतङ्गं विद्यां १२. २ वृत्तौ ।

^८ मतङ्गं विद्यां १२. ३, ४ पू० वृत्तौ ।

भुक्तिमुक्तिप्रदाः सर्वे ^१प्रकीर्णविभवाः शिवाः ॥३५॥
 मायाभोगभुजः सर्वे सर्वे चामोघशक्तयः ।
 कारणानुभवाः सन्तः क्रीडन्त्यमितविक्रमाः ॥३६॥

एते चाष्टावपि पनदुक्प्रभृतयः कारणेशस्यानन्तेशस्यानुभवाः ^२कपालेशादिवत् तन्नियुक्ता
 एवेति ॥३१-३६॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय विषमवृत्तेन श्लोकः — ‘कालो
 यथा’ इत्यादि ।

कालो यथा तत्त्वविभागयुक्त्या स्थितोऽध्वनि ^३प्रेरणशीलकत्वात् ।
 ‘तथा मयोक्तोऽखिलभावनासु मुनेऽधुना ^४तां नियतिं शृणुष्व ॥३७॥

यथा कालः चिरक्षिप्रादिप्रत्ययजननद्वारेण पुंसः प्रेरणस्वभावत्वेन क्रियाव्यतिरिक्तः स्थितः
 यथा च अध्वनि तत्त्वभावयुक्त्या रागतत्वादयः स्थितः, तथोक्तः इति व्याख्यातार्थोपसंहारः ।
 अथ व्याख्येयोपक्रमः — अखिलभावनासु सर्वक्रियासु नियामिका तां नियतिमधुना शृणुष्व
 इति ॥३७॥

[इति श्री] भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ [विद्यापादे]
 त्रिपर्वपदार्थे कालतत्त्वप्रकरणं [द्वादशं समाप्तम्] ॥

द्वादशः पटलः

^१ प्रकीर्णकिरणाः शिवाः — मु; प्रकीर्णकिरणा-
 श्शुभाः — ओ.
^२ कपालेशादिव तु नियुक्ताः — ऋ.

^३ प्रेरकशीलकत्वात् — मु, ओ.
^४ तेषां मयोक्तो० — ऊ, ऋ.
^५ मां — ऊ, ऋ.

त्रयोदशः पटलः

नियति[तत्त्व]प्रकरणम्

अथेदानीं मुनिव्याघ्र कारण^१स्यामितद्युतेः ।
शक्तिर्नियामिका पुंसः सह तत्त्वेन सर्पिता ॥१॥
नियामकेन भावेन नियमस्थितिहेतुना ।
यथाणुर्भोगसन्ताने नियम्य विनिपात्यते ॥२॥
नेच्छन्नपि बलात्तेन नियतिः सा शिवोदये ।
तन्त्रेऽस्मिन्विहिता विप्र भर्तुराज्ञानुवर्तिनी ॥३॥

अथेति कालतत्त्वादनन्तरं नियतिः प्रकरणेन प्रतिपाद्यते । अत्र च पदार्थादिसंबन्धाः पूर्व-
वद् द्रष्टव्याः । वाक्यात्मकस्तु संबन्धः “नियत्याख्येन तत्त्वेन” इत्यादिनानेकविधः । या
नियामिका पुंसः कलादिसंबन्धस्येत्युक्तम् —

“नियत्याख्येन तत्त्वेन स च पश्चान्नियम्यते ।” इति ।

न तु विज्ञानकेवलिनः, प्रलयकेवलिनो वा । नापि मायामलकर्मणाम् । तदभावेऽपि तेषां
नियमदर्शनात् । नापि ^{१०}कलादेः । ^{११}स्वतः कारणशक्त्यैव तस्य नियमितत्वात् । अपि तु
संबन्धस्य पुंस एवेति ^{१२}दर्शयिष्यामः ।

या ^{१३}कारणस्य परमेश्वरस्य संबन्धि यत्तत्त्वं शक्तिः तेन नियमस्वभावेन तदानीं च नियम-
व्यवस्थायां प्रवृत्तेन सह सर्पिता । न हि तेन विना अस्या अपि कलादेरिव प्रवृत्तिरुपपद्यते ।
यतः सापि भर्तुराज्ञानुवर्तिनी इति । यथा च अणुः नियमत्वेन प्रागुक्तेन न स्वात्मनि नियम्यते ।
अपि तु अनिच्छन्नपि बलाद् भोगविषये एव । सा नियतिः शास्त्रेऽस्मिन् विहिता इति ॥१-३॥

अथ नियतिसिद्धौ प्रमाणम् — ‘असमञ्जस’ इत्यादि ।

असमञ्जसवैनाशं कृत्वा नित्यम^{१४}तत्परा ।

^{१५}स्वोचितेष्वथ भोगेषु शरीरेषु ^{१६}च पेशला ॥४॥

व्यवस्थाकारिणी नान्या विद्यते तत्त्वसन्ततौ ।

क्रमे प्रोक्तवत् ।

^१ ०स्यामितद्युते — मु; ०स्यामितात्मनः —

— ऊ, ऋ.

^२ पुंसां — मु.

^३ निस्समस्थितहेतुना — ऊ, ऋ.

^४ यथाणुर्भोगं — मु.

^५ विनिवार्यते — मु, ओ.

^६ विमूढात्मा — ऊ, ऋ.

^७ मतङ्गं विद्यां तृतीयनवमप्रकरणयोरुप-

^८ मतङ्गं विद्यां १२. २६ उ०.

^९ मतङ्गं विद्यां १२. २६ उ०.

^{१०} कलादेः — ऊ, ऋ.

^{११} ततः — ऋ.

^{१२} मतङ्गं विद्यां १३. ५-७ पू० वृत्तौ ।

^{१३} ०तत्परा — ऊ, ऋ.

^{१४} सोचितेष्वथ — ओ.

^{१५} सुपेशला — मु, ओ.

असमञ्जसस्य अनियमस्य विनाशः एव वैनाशः, तं कृत्वा या नियममुत्पादयति । यदि हि सा न भवेत् । अन्योपाजितान्यपि कर्मफलान्यन्ये भुञ्जीरन् । राजनियमशक्त्यभावे द्विजाति-
कृप्यादिकलानीव दम्यव इति । कर्मानुष्ठानान्नातशास्त्रमनारम्भणीयमेव स्यात् । आरब्धं च ।
ततो यस्य पुंसः स्नानुष्ठितकर्मनुसारेण यान्युचितानि फलानि, शरीराणि च, तेषु नियमकारिणा
केनापि नन्वेत भवितव्यम् । यच्च तन् तत्त्वं सा नियतिरेव तत्त्वसन्ताने विद्यते इत्युच्यते ।
न तु ततः अन्या शिवशक्तिरेव । यनस्तत्त्वान्तरव्यवधानेनैव सा पशूनामुपकारिका । न साक्षा-
दित्युक्तम्^१ ॥

ननु कर्मैव नियामकं भविष्यति । किं नियत्येति । तत्रोच्यते — ‘कोटिद्वयम्’ इत्यादि ।

कोटिद्वयं समाख्यातं धर्माधर्मात्मकं पशोः ॥५॥

‘यदर्थं व्यक्तिमायाति शरीरं सर्वदेहिनाम् ।

तद्विपाकेष्वनायासं क्षेत्रज्ञं सुनिरूप्य^२ तु ॥६॥

‘यस्मान्निग्रमयत्येषा तस्मान्नियतिरुच्यते ।

धर्माधर्मात्मनो हि ज्योतिष्टोमब्रह्महृन्नादिलक्षणकर्मणोर्द्वे संस्काररूपे कोटी प्रान्ते धर्मवासना
च, अधर्मवासना च । तस्यैव हि कर्मवासनात्मनः कोटिद्वयस्य उपभोगाय सर्वप्राणिनां ‘कार्य-
करणाद्युत्पद्यते । यदुक्तम् — “कर्मतश्च शरीराणि विषयाः करणानि च ।” इति ।

ततस्तस्य कोटिद्वयस्य ये विपाकाः सुखदुःखादिकलात्मकाः, तेषु अनायासं कृत्वा शरीरिणं या
नियमयति सा नियतिः इति । अयमर्थः — न कर्मवासनैव स्वकर्तृनियमसंबन्धं विदधाति । तत्कर्म-
वासनात्वात्; कृप्यादिकर्मवासनावत् । “ततः कर्मफलकर्तृसंबन्धस्य तत्तत्कर्मव्यतिरिक्तेनान्येन
नियामकेन भवितव्यम्” कर्मफलकर्तृसंबन्धत्वात्; कृप्यादिकर्मफलकर्तृसंबन्धनियामकदृष्टनृपतिवत् ।
यच्च नियामकं सा नियतिरिति नियतिसिद्धिः ॥

इतश्च नियतिनिर्दिष्टः — ‘तयोरपि’ इत्यादि ।

तयो रप्यधिकं यच्च दुःखं वाप्यथवा सुखम् ॥७॥

न ददाति समं धत्ते स्ववीर्येणैव सर्वदा ।

तयोः कर्मद्वयकोटयोः प्रकृते शरीरे, काले, अवस्थाविशेषे वा भोग्यत्वेनोपस्थितयोः यदप्यधिकं
शरीरान्तरे, कालान्तरे, अवस्थान्तरे भोग्यं, तस्यैव पुंसः कर्मफलं [ददाति । न परस्य कर्मफलं]
शरीरान्तरकालान्तरावस्थान्तरभोग्यतया । या समं धत्ते नियमयति, सा नियतिः । यदाहुः^३ —

“यस्मिन्वयसि यत्काले यद्दिने यच्च वा निशि ।

भर्तुनियमतः पुंसां तत्तथा न तदन्यथा ॥” इति ।

^१ मतङ्ग० विद्या० १२. २ वृत्तौ ।

^२ तदुत्थं — मु, ओ.

^३ तम् — मु, ओ.

^४ नियामयति यस्माद्धै — मु, ओ.

^५ कार्यकारणाद्युत्पद्यते — ऊ, ऋ.

^६ स्वायम्भुवे ३२. १३ पू०.

^७ कोष्ठान्तर्गतोऽयं भागः (पृ० २७०) मृ०
वृ० दीपिकामनुसृत्य संघटितः ।

^८ रभ्यधिकं — ऊ, ऋ.

^९ नोपतिष्ठयोः — ऊ, ऋ.

^{१०} आकरो न लभ्यते ।

कालादिनियमभोग्यानामर्थानां कर्मव्यतिरिक्तेन नियामकेन भवितव्यम् । नियतकालभोग्यत्वात् । नियतकालभोग्यत्वेनावस्थापितमोदकादिनियामकदृष्टगृहपतिवदिति । यच्च नियामकं सा नियतिरिति ॥

अथ कालस्येवास्याः सभागत्वमुच्यते — ‘न च’ इत्यादि ।

न चोपभोग^१वैकल्यान्नाभुक्तात्^२ समुद्धरत् ॥८॥

‘जात्यादिना यद्भोक्तुर्भोगवैकल्यं तस्माद्धेतोः न ततः पुरुषं समुद्धरति । जात्यायुर्भोगप्रदकर्म-मद्भावं यावत् तत्रैव नियमयति । नापि अभुक्तात् कर्मणः समुद्धरति । तदिदमुक्तम्^३ — “नाभुक्तं कर्म नश्यति” इति ॥८॥

‘भुक्तेऽपि’ इत्यादि ।

भुक्तेऽपि^४ स्वविपाकेऽणोर्यदन्यदतिरिच्यते ।

तस्मिन्नि^५योजयत्याशु^६ त्र्युटचंशमपि^७ नोचितात् ॥९॥

ददाति^८ यस्माद्धरति^९ कारणेनाधिरोपिता ।

तत्तन्त्रः सततं भोक्ता न च तां वेत्ति मूढधीः ॥१०॥

क्षीणे तु जात्यायुर्भोगप्रदे कर्मणि यदि कदाचिद्देवताप्रसादाददृष्टफलवैदिकसुवर्णदानादिकर्म-सामर्थ्याद्वा यदतिरिच्यते शरीरम् अणोः^{१०} श्रीमन्नन्दीश्वरादेरिव, तदानीं तत्र शरीरयोगं विना स्थित्य-भावाद् अन्यद् शरीरान्तरभोग्यं फलं योजयति तस्यात्मीयमेव । न तु परकर्मफलम् । यतः परमाण्वंशमपि स्वकृतात्कर्मणोऽन्यद् न ददाति हरति वा, नियमैकस्वभावत्वात् । न चाचेतनत्वा-त्तस्याः कुतोऽयं विवेक इत्याशङ्कनीयम् । यतः कारणेन प्रेरितेत्युक्तम् । अत्यन्तं तया आक्रान्तो-ऽपि पुरुषो न तां मूढत्वाद् वेत्ति इति ॥९-१०॥

‘नियम्य’ इत्यादि ।

नियम्य बलवत्प्रीत्या भोगिनं भोगतत्परम्

‘स्वेषु भोगेषु वातृप्तं पुद्गलं दुःखपीडितम् ॥११॥

ध्वस्तकर्माशयं^{११} यस्मा^{१२} न्नियतेष्वपरेषु तम् ।

नियम्य^{१३} धारयेत्तावद्यावन्न परिहीयते ॥१२॥

द्विविधेष्वप्यथैव^{१४} स्यादनन्ते सृष्टिवर्त्मनि ।

^१ वैकल्यं नाभुक्तात् — मु, ओ.

^२ व्याध्यादिनायं यद्भोक्तुः — ऊ, ऋ.

^३ पौष्करे विद्यापादे बिन्दुपटले एतत्सदृशार्थ-कमर्थं दृश्यते — ‘नाभुक्तं क्षीयते कर्म’ ४५ उ०.

^४ स्वविपाकेऽणुं यदन्यद् — मु, ओ.

^५ योजयेदाशु — मु, ओ.

^६ तुष्टचंश० — मु, ओ.

^७ नोचितम् — मु, ओ.

^८ हरते यस्मात् — मु, ओ.

^९ नन्दीश्वरकथा कूर्मपुराणे उत्तरार्धे ४३ तमेऽध्याये दृश्यते ।

^{१०} तत्सुभोगेषु — ऊ, ऋ.

^{११} तस्मा० — मु, ओ.

^{१२} नियतेषु परेषु — ऊ, ऋ.

^{१३} नियम्य — मु, ऊ, ऋ.

^{१४} अप्यथैव — मु.

अथ ध्वस्तकर्माशयं प्रणष्टवाह्यशरीरं नियम्य बलात् प्रीत्या रागेण युक्तमत्यन्तभोगनिष्ठं भोगिनम् अपरेषु नियतेषु एव जात्यायुर्भोगान्तरफलेषु कर्माशयेषु द्विविधेष्वपि धर्माधर्मावधेषु तावद्धारयेत्; यावत् तत्कर्माशयस्य रूपं न परिक्षीणमिति । एवं तत्क्षयेऽन्यत्रेति यावत्संसारे इति ॥

‘प्रेर्यम्’ इत्यादि ।

प्रेर्यं प्रेरयितुं शक्ता स्वभावेनात्मवर्तिना ॥१३॥

यथाविष्टः पुमाँल्लोके ग्रहेणातिबलीयसा ।

‘विकारान्दर्शयत्याशु नियत्या तद्वदेव हि ॥१४॥

एषा च स्वभाववैचित्र्यादेव पुरुषं प्रेरयति । ग्रह इवाणिमादियुक्तशरीरवैचित्र्यादिति । एवं विविचित्रनियमभेदेनैव नियतेः सिद्धत्वान्नियममात्रस्य क्वचिदप्यसिद्धेः । सवितृप्रकाशादीनां प्रकारभेदेनैव सभागतं सिद्धयतीति, तद्वदेव कारणपूर्वकत्वसिद्धौ कालोपादानकारणादेवोत्पत्तिरित्युक्तं ‘कालतत्त्वप्रकरणे । शिवशक्त्यादीनां तु पृथग् ज्ञानक्रियात्मनापि सिद्धेर्न तथात्वमित्यदोषः ॥१३-१४॥

न केवलं नियतिर्भोगनियममेव विधत्ते पुंसः, यावत्केनापि भागेन निवृत्तिमपीत्युच्यते -- ‘धर्माधर्म’ इत्यादि ।

धर्माधर्मं विपाकेऽस्मिस्तुलाकोट्युपलक्षिते^१ ।

नियतिस्तत्समुद्धाराद्यदा पश्यति^२ कर्मणी ॥१५॥

‘समे भोक्तुस्तदा तस्य युगपच्चाप्यसंभवात् ।

शून्यवत्संस्थिता यस्मान्नि^३रपेक्षैव लक्ष्यते ॥१६॥

समानधर्मव्यापारः कष्टोऽयं^४ स्यात्सुदुष्करः ।

युगपत्सुखदुःखाभ्यां योक्तुं पुं शक्यते कथम् ॥१७॥

कर्मणां तीव्रवेगानामासन्नं फलं परिपक्वं वेत्युक्तम्^५ । यदा तु धर्माधर्मविपाकलक्षणस्वर्गनरकादिकलनिमित्ते धर्माधर्मात्मके धर्मात्मके वा स्वर्गब्रह्मलोकप्राप्तिनिमित्ते, रौरवावीचिनिमित्ते अधर्मात्मके वा, द्वे अप्यत्यन्तविरुद्धे कर्मणी तीव्रवेगत्वेन, परिपाकप्राप्त्या वा तुलाप्रान्ततुलिते इव अत्यन्तसमे पुंसः पतितशरीरस्यापतितशरीरस्य वा अदृष्टफलायुष्यानायुष्यादिलक्षणे युगपद् भवतः; तदा तयोर्द्वयोरपि [वि]रुद्धयोः कर्मणोः समानो धर्मः तीव्रवेगत्वादि^६ व्यापारो लक्ष्यते, तेन युगपत्

^१ भोगेनिष्ठे भोगिनि संपरेषु — ऊ, ऋ.

^२ प्रेरयिता — ओ.

^३ वर्त्मना — ओ.

^४ प्रगृह्णाति — मु.

^५ विकारं दर्श० — मु, ओ.

^६ मतङ्ग० विद्या० १२. २५-२७ पू० वृत्तौ ।

^७ विवेकेऽस्मिन् — ऊ, ऋ.

^८ स्तुल्याकोट्युपलक्ष्यते — मु, ओ.

^१ कर्मणि — मु, ओ.

^२ समा — मु.

^३ युगपद्वृत्त्यसं० — मु, ओ.

^४ ०रपेक्षैव — ओ.

^५ कष्टोऽपि — मु, ओ.

^६ मतङ्ग० विद्या० ८. १००-१०४ पू०.

^७ अत्र (पृ० २२६) मू० वृ० दीपिकामनु-
सृत्य लुप्तांशः पूरितः ।

सुखदुःखलक्षणस्वर्गन]रकादि[दा]नासंभवात्, समत्वादेव च क्रमेणाप्यनुपपत्तेः, क्रमयौगपद्यव्यतिरिक्तस्य च प्रकारान्तरस्याभावात् “कष्टोऽयम् अनन्तेऽस्मिन्संसारे कदाचित् कस्यचित् पुरुषस्य एवंविध-
यन्त्रान्तःप्रवेशलक्षणः प्रकारः कर्मान्तराणामविरुद्धानामप्यभोगपर्यवसायीत्यालोच्य, तत्कर्मविरो-
धान्नियमेन पुरुषमुद्धरतीति नियतिरुच्यते। न हि ईश्वरनियत्या विना अस्मान्नियमादुद्धारः पुंसो
युगपत् तुल्यबलघातकशरण्यपुरुषद्वयापेक्षान्नियमादिव संभवतीति, अनीश्वरवादिभिरप्यत्र दृष्टनृपतिव-
दीश्वरशक्तिनियामिका अभ्युपगन्तव्या। न च अदृष्टानां कर्मणां नियमो न संभवतीति वाच्यम्।
कर्मत्वादेव वध्यरक्षणीयदृष्टपुरुषकर्मवत् तेषामपि तस्य सिद्धत्वात्। सा च दृष्टवदेव विरुद्धेभ्य
एव कर्मभ्यस्तमुद्धरति। न त्वविरुद्धेभ्यः, विशेषभावेन सर्वदाप्रसङ्गात्, “नाभुक्तं कर्म नश्यति”
इत्युक्तत्वाच्च। “यतश्चोद्धृतः, तस्मिन्विषये व्यापाराभावाद् निरपेक्षैव सा कालकल्पा व्यवतिष्ठते”
इत्येतत्कर्मसाम्यमुच्यते। न तु धर्माधर्मराशिद्वयसमत्वम्। तदानीं तस्य हि विरोधाभावाद-
समत्व इव यदेव तीव्रवेगं, तदेव फलदमुपपद्यत इत्युद्धारस्य किं वर्तते। विरोधाभावादुद्धारस्य
सर्वदाप्रसङ्ग इति सकलतत्त्वानुपपत्तिरेव। ननु वचनादेतत्प्रतीयत इति किमुपपत्त्या। सत्यम्।
यदि प्रतीयेत तत्तूपपत्त्येवाधि[ग]तमेव तस्मात् प्रतीयत इति दर्शितम्॥१५-१७॥

अथ शुद्धस्य कलादेरिव नियत्यात्मनोऽप्यत्र व्यापार उच्यते — ‘एतस्मिन्’ इत्यादि।

एतस्मिन्नन्तरे कर्तुंर्यासावुद्धारशीलिनी।

प्रोत्सार्य निर्याति वेगात्स्ववीर्येणातिभूरिणा॥१८॥

क्षेत्रज्ञं वासयेत्पश्चात्कृत्वा भोगपराङ्मुखम्।

एतस्मिन् प्रागुक्ते कालविशेषे परमेश्वरसंबन्धिनी असौ शक्तिः शुद्धनियत्यभिव्यक्तितः सा,
अशुद्धे निर्याति प्रोत्सार्य इति अविनाश्यः; अपि तु पश्चात् पराङ्मुखीं कृत्वा, पुरुषं भोगपराङ्मुखं
परिणतमलं [वासयेत्]। अपरिणतमलस्य भोग]पराङ्मुखत्वासंभवात्। यदुक्तमशुद्धविद्याप्रकरणे—
“संसारात्स विरज्येत प्रध्वस्तकलुषः सदा।” इति। श्रीमत्स्वायम्भुवेऽपि —

“क्षीणे तस्मिन् यियासा स्यात् परं नैश्वर्यसं प्रति।”

इत्यदोषः। यस्त्वपरिणतमलः, तस्याविरुद्धकर्मवशाद् भोक्तृत्वमेव॥

ततश्च शक्तिपातात्तस्यैवंविध ऊहः प्रवर्तते — ‘नानायासाद्’ इत्यादि।

नानायासान्महाघोरादस्मात्संसारसागरात्॥१९॥

अस्ति कश्चिदुपायोऽन्यो येन संत्यज्य किल्बिषम्।

प्राप्यते परमं सौख्यं यत्तत्पदमनिमित्तम्॥२०॥

संसाराद्व्यतिरिक्तः संसारशास्त्रापरिदृष्टः कश्चिदुपायोऽस्ति; येन संसारं परित्यज्य परा

शालिनी — ओ.

१ पौष्करे विद्यापादे बिन्दुपटले एतदर्थकमर्ध-
मुपलभ्यते ‘नाभुक्तं क्षीयते कर्म’ ४५ उ०.

२ विरोधो भावो बोद्धारस्य — ऊ, ऋ.

३ ०र्या सोद्धरणशीलिनी—मु; र्या सोद्धरण-

४ मतङ्ग० विद्या० १०. २५ उ०.

५ स्वायम्भुवे ३२. १७ उ०.

६ नानायासा महा० — मु, ओ.

७ ०मनिन्दितम् — मु, ओ.

शक्तिः प्राप्यते इति । एवं शक्तिपातान्मलस्य श्रेयोदृक्प्रतिरोधकत्वमात्रं निवर्तत इत्युक्तं भवति ॥१९-२०॥

‘तेन शक्तिनिपातेन’ इत्यादि ।

‘तेन शक्तिनिपातेन सम्यक् संरक्षितो ह्यणुः ।
नियत्याख्येन तत्त्वेन न नियम्येत कर्हिचित् ॥२१॥
यतस्तस्या वशो न स्यात् स समानतया स्थितः ।

युद्धनियत्याख्येन तेन शक्तिपातेन नियमितः अणुः न अनेनाशुद्धेन नियतितत्त्वेन नियम्यते कदाचिदपि । न तु अविहङ्गकर्मभोक्त्वं तदानीमपि तस्यास्तीति ततस्तया नियम्येत । सत्यम् । न तु तद्वय इति । ततः समानतया साधारणत्वेन शुद्धाशुद्धयोनित्योः असौ अवस्थितः पुरुषः, तदानीं ततोऽशुद्धत्वेन दुर्बलत्वान्न तस्या वशो वर्तते । बलवदवलवत्साधारणो हि बलवद्वय एव ग्रामादिर्दृष्टः ॥

अत्र मतङ्गमुनिः — ‘समान’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

समानपरिपक्वस्य कर्मणोऽणुर्न युज्यते ॥२२॥
भोगे शक्तिनिपाताच्च निरवस्थान एव सः ।
न ज्ञानं न परा दीक्षा न च योगः प्रवर्तते ॥२३॥
चर्या वाथ महादेव तत्क्षणान्मुच्यते न च ।
विरोधः “स महानत्र समाधानं ब्रवीहि मे ॥२४॥

विहङ्गेन कर्मणा समानं च तत् परिपक्वं च विहङ्गकर्मवत् फलदानायाभिमुखीभूतं कर्म, तस्य मन्त्रि[नि] भोगे अणुः न युज्यते । अधुनैव नियत्या ततः समुद्धृतत्वादित्युक्तम् । अविहङ्गमपि कर्मणो भोगे, यतः शक्तिपातात् मलपरिणत्यविनाभूताद्धेतोः निर्गतं संसारावस्थानहेतुत्वाद् अवस्थानं शरीराद्यारम्भकं कर्म यस्मात् पुरुषात् सः निरवस्थानः पुरुषो न युज्यते ।

“तन्निपातात्परित्यक्तं मलं संसारकारणम्” । इति ।

परिणतमले हि पुरुषे कर्माणि पदं न बध्नन्ति । मलस्य सहकारिणोऽन्यद्भावाद् उदकाद्यभावे इव क्षेत्रे बीजानीति । यदुक्तं “शुद्धविद्याप्रकरणे” —

“तस्माद्वागी मलोपेतो भोगभुक् पुरुषः स्मृतः ।” इति ।

निरवस्थानत्वादेव च तस्य शरीराद्यभावाद् “भोगवज्ज्ञानाद्युपायान्वेषणसामर्थ्यमपि नास्त्येव । ततश्च यदुक्तम् — “अस्ति कश्चिदुपायोऽन्यः” इत्यादिनात्रोपायान्वेषणसामर्थ्यं तद्विरुद्धयते । न

१ न स शक्तिः — ऊ, ऋ.

२ संरक्ष्यते — मु.

३ अणुः प्रयुज्यते — ऊ, ऋ.

४ एव वा — मु.

५ सुमहानत्र — ओ.

६ स्वायम्भुवे ३२. १७ पृ०.

७ पुंसांशेस्वरप्रकरणे इति भवितव्यम् ।

८ मतङ्गं विद्यां ६. ८८ उ०.

९ योगवद् — ऊ.

१० मतङ्गं विद्यां १३. २० पृ०.

च तस्य परिणतमलस्य विज्ञानकेवलिन इव शक्तिपातमात्रादेव मोक्षो भविष्यतीति वाच्यम् । यतः तत्क्षणान्मुच्यते न च इति । अयमर्थः — शक्तिपातेन संसारविरागाद्यविनाभूतलिङ्गसिद्धेन सह सकलस्य दर्शनान्न शक्तिपातादेव मोक्षः सिद्ध्यति । अपि तु दीक्षादेरिवोपायान्तरपरमेश्वरानुग्रहात्मकादिति । एवमेतदत्र विरुद्धमुक्तमिति पूर्वः पक्षः । अत एव 'संस्कारवशाद्यद्वच्चक्रं' 'भ्रमति' इत्यादिना, 'मायाप्रकरणोक्तेन सूत्रेण [च] नास्य प्रतिक्षेपः । यतस्तेन कर्मवशोऽसौ प्ररनो निराकृतः । अत्र तु मलविषयः प्रश्न इति ॥२२-२४॥

सिद्धान्तस्तु — 'एकस्माद्' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच—

‘एकस्मादाशयादन्यं ह्याशयं योऽनुसर्पति ।
स तेन वासितः क्षिप्रं तन्मयत्वमुपैति हि ॥२५॥
यथा तथैव सामर्थ्यं प्राप्य शक्तिमयं परम् ।
तद्वासितो निरुद्धात्मा ध्वस्तकर्मशयोऽपि सन् ॥२६॥

यथा हि स निरुद्धात्मा मलेन वासितः एव एकस्मात् कर्माशयात् कर्माशयान्तरं भोग्यत्वेनोप-
सर्पति तन्मयो भूत्वा । न तु तेनावसित एव सन् अक्षीणकर्मवासनः । दीक्षादिनैव तत्क्षयस्य
वक्ष्यमाणत्वात्^१ । ततश्च निरवस्थानाभावात् तस्यावोक्तमुपायान्वेषणादि न विरुद्धयते । न च
शक्तिपातादेव मोक्षप्रसङ्गः । श्रेयोदृक्प्रतिरोधभावमेव ततो मलस्य निवर्तत इत्युक्तम् —
“एतस्मिन्नन्तरे” इत्यत्र । श्रीमत्स्वायम्भुवेऽपि —

“तन्निपातात्क्षरत्यस्य मलं संसारकारणम् ।”

न सर्वमेवेत्युक्तम् । अतो नैव विरोधः ॥२५-२६॥

अत्र मलसदृश एव दृष्टान्तः — 'हिङ्गुपूर्णम्' इत्यादि ।

हिङ्गुपूर्णं यथा पात्रं भुपयुक्तेऽपि न त्यजेत् ।
तद्वासस्तद्वदेव स्याच्छरीरं मुनिपुङ्गव ॥२७॥
न च तत्रास्ति तद्द्रव्यं न च वासः प्रहीयते ।
एवमाहितसंस्कारः पूर्वाशयवशात्पुमान् ॥२८॥
युज्यते सुखदुःखाभ्यां न चात्यन्तं प्रबाध्यते ।
‘शरीरनिरपेक्षत्वा’^{१३} द्विमुक्तो नात्र संशयः ॥२९॥
नापेक्षते परान्भोगान्निराकाङ्क्षः सदैव हि ।
रञ्जितः शिवरागेण^{१४} यावद्देहस्य पर्ययः ॥३०॥

^१ मतङ्ग० विद्या० ७. ६० उ०, ६१ पू०.

^२ मतङ्ग० विद्या० ८. ९६ — १०६.

^३ एतस्मादाशयादन्यदाशयो योऽनुसर्पति—मु, ओ.

^४ ०दन्यो ह्याशयोऽनुसर्पति — ऊ, ऋ.

^५ वासितं — ओ.

^६ तथापि — मु, ओ.

^७ मतङ्ग० विद्या० १३. ३२ वृत्तौ ।

^८ मतङ्ग० विद्या० १३. १८—२० वृत्तौ ।

^९ स्वायम्भुवे ३२. १७ पू०.

^{१०} ०मुपयुक्तेऽपि — मु.

^{११} प्रतीयते — ऊ, ऋ.

^{१२} शरीरं निरपेक्षं — मु, ओ.

^{१३} ०द्विरक्तो — ओ.

^{१४} यावद्देहविपर्ययः—मु; यावद्देहस्य संशयः—ऊ, ऋ.

न यथा कस्तुरिकादिद्रव्योपयोगेऽपि तद्वासितं वस्त्रादि सुरभ्यर्थिभिर्युज्यते । तथा निवृत्त-
मल्लो ह्यन्तरपरिणतमल्लो वा पुरुषो मलाहितसंस्कारवशात् पूर्वकर्मशिववशेन सुखदुःखाभ्यां शरीरा-
दि[नि]श्च युज्यते । न च तैर्वाव्यते । अत एव परिणतमलत्वतः संसारविरागाद्युत्पादादि-
त्युक्तम् —

“संमारात् स विरज्येत प्रध्वस्तकलुपः सदा ।” इति ।

अत एव चानौ “अस्ति कश्चिदुपायोऽज्यः” इत्यादिना अब्रुक्तेन क्रमेण लब्धोपायत्वादेव
संसारनिरवेर्वाञ्मशयमेव मुक्त इत्युच्यते । न चाप्यसौ परान् एतच्छास्त्रविहितान् भोगान् काम्या-
निषिद्धकर्मानुष्ठानेन अपेक्षते । येन पुनरप्यमुक्तः स्यात् । यावच्च देहस्य परितः सर्वस्माद्
अयः निवृत्तिः नान्यन्तिक्ता तावत्, शिवरागेण रञ्जितः तद्विषयनित्यानुष्ठानतत्पर इति । तद-
नुष्ठानान्मनोऽपि प्रत्यवायकलस्याभावान्मुक्त एवेति ॥२७—३०॥

एवं च — ‘प्रागेव’ इत्यादि ।

‘प्रागेव परिपक्वं स्याच्छरीरं हि शरीरिणः ।

किं तु दीक्षात्मकैर्लिङ्गैर्विना ज्ञायते क्वचित् ॥३१॥

देहस्य पर्याप्तं प्रागेव तस्य मलवत् शरीरम् अपि परिपक्वं न भावान्तरभावित्वेन स्याद्
इति नान्येन लिङ्गेन ज्ञायते । किं तु दीक्षात्मकैर्लिङ्गैर्विना न ज्ञायते । दीक्षादिसंस्कारदर्शनेन
दीक्षितस्य तदपश्चिमं जन्म प्रतीयते । दीक्षादीनां तत्कारणत्वेऽपि अविनाभावेनात्र कार्यं प्रति
लिङ्गवन्मिषुक्तमनुमानविचारे ‘प्रागेव’ श्रूयते च —

“दीक्षिताः परमं शान्तं विशन्ति [च] तनुक्षये ।” इति ॥३१॥

यत एवं दीक्षितस्य तदपश्चिमं जन्मेति प्रतीयते — ‘तत’ इत्यादि ।

ततः प्रवर्तते ‘सर्वो निष्ठान्तो यः शिवोदितः ।

संस्कारः सर्वजन्तूनां शिवशक्त्युद्धृतात्मनाम् ॥३२॥

ततः शिवशक्तिः दीक्षा, तया समुद्धृतानां दीक्षितानां सर्वः दीक्षोत्तरकालभावी यो नित्य-
नैमित्तिकोऽन्तेष्टिपर्यन्तः कर्मकलापः परमेश्वरोक्तः संस्कारः एव, दीक्षयारब्धकार्यकर्मभोगोपरो-
धेनाविच्छिन्नानामंशमात्रेण मलादिपाशानां निवृत्तये, व्यक्तये च सर्वविषयस्य शिवत्वस्य प्रवर्तते ।
न निष्प्रयोजनः, नापि जन्मान्तरारम्भक इत्यविरोधः ।

‘यस्तु’ शक्तिपातादेव मोक्षः दीक्षात्मकानि तु तज्जापकानि लिङ्गानि ” इत्येतावदनयोः सूत्रयोरर्थं
इति व्याचष्टे । सः पूर्वापरसूत्रार्थापिरामर्शेन यथाश्रुतमेव सूत्रं गमयन्नुपेक्षणीय एव । यदाहुः^{१०}—

^१ आकरो न लभ्यते ।

^२ सर्व — ऊ, ऋ.

^३ शक्त्या धृतात्मनाम् — ऊ, ऋ.

^४ यातुः — ऋ.

^५ सूत्रार्थापिरामर्शत्वेन — ऊ.

^{१०} श्लोकवार्तिके संबन्धाक्षेपपरि० श्लो. ६३ उ०.

^१ मतङ्ग० विद्या० १०. २५ उ०.

^२ मतङ्ग० विद्या० १३. २०—२२ पू० वृत्तौ ।

^३ प्रागेव हि विमुक्तोऽसौ यदा युक्तः शिवेच्छया
— मु, ओ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ४. ४४ वृत्तौ ।

“पौर्वापरामृष्टः^१ शब्दोज्यां कुरुते मतिम् ।” इति ।

पूर्वं हि पतिपदार्थप्रकरणे^२ —

“नाप्रसन्ने प्रभौ यस्माद्द्वारमाप्नोति पुद्गलः ।

मुक्तये गुरुनामानं व्यक्तं वर्त्म सुपेशलम् ॥” इति वाक्येन,

विद्याप्रकरणादौ^३ च —

“मन्वा. कृत्स्नस्य बन्धस्य छेत्तारः पत्नुरिच्छया ।

मायोत्थस्यापि कुशलाः किं पुनः कर्मसन्ततेः ॥” इत्यादिभिर्वाक्यैः,

अस्मिन्नेव च प्रकरणे शक्तिपातादनन्तरम्,

“अस्ति कश्चिदुपायोऽन्यो येन संत्यज्य क्लिबपम् ।

प्राप्यते परमं स्थानं यत्तत्पदमनिर्मितम् ॥”

इति वाक्येनोक्तम् । भोगपदार्थप्रकरणे च “मोक्षो वाथ चतुष्टयात्” इत्यादिभिर्वाक्यैः, तथा “दीक्षानलप्लुष्टमलस्य जन्तोः” इति वाक्येन वक्ष्यति । यथा शक्तिपातादनन्तरमाचार्याभिव्यक्तशिवकर्तृकैर्मन्वादिकरणकैश्च दीक्षादिभिरेवोपायैर्मोक्षः सर्वसंहितासु तथैव श्रूयमाणो नान्यत्रान्यथा व्याख्यातुं युक्तः । अत एव दीक्षादेरुपायपदार्थत्वेन संग्रहः कृतः । यदुक्तम्^४ —

“पादत्रय उपायो यः संसारोद्धारकारणम् ।

पठः सोऽभिहितस्तन्त्रे पदार्थः पारमेश्वरे ॥” इति ।

न चात्राप्येषोऽर्थः सुस्पष्टः, यस्तु स दशित एव । कथं तर्हि किरणा[दौ]^५ तीव्रमन्दादिभेदः शक्तिपातस्योक्तः । सोऽपि नैवमर्थः । अपि तु दीक्षितानामपि केषांचित् तिरोभावहेतुषु प्रवृत्तिर्दृश्यते, केषांचिन्नेत्यत्र हेतुत्वेनोक्तः । यस्य हि अतीव्रमलपरिपाकापेक्षया मन्दः शक्तिपातः प्रवृत्तः, तस्य तिरोभावहेतुषु प्रवृत्तिः । यस्य तु प्रकृष्टमलपरिपाकापेक्षया तीव्रशक्तिपातः, तस्य नेत्येवमुक्त इति । ततोऽन्यस्यार्थस्य सिद्धिः ।

कथं च दीक्षादीनां तल्लिङ्गत्वं, लिङ्गं हि वस्तुतो भवत् स्वसाध्यस्य गमकमिष्यते । यथा शक्तिपातस्येव मलपरिपाकाव्यभिचारिणः संसारविरागादि इत्युक्तम् —

“संसारत्स विरज्येत प्रध्वस्तकलुषः सदा ।” इति ।

न तु यत् शक्तिपातोत्तरकाल^६मनुष्ठेयत्वेन चोदितम्; इतरेतराश्रयापातात् । यावद्धि शक्तिपातः प्रवृत्तो न ज्ञातः; न तावद्दीक्षाप्रवृत्तिः । यावच्च न दीक्षात्मकं लिङ्गं, न तावच्छक्तिपातज्ञानमित्यलमेवंविधैः कुविकल्पप्रदर्शनतद्दूषणैः । यदाहुः^७ —

“कुमार्गं न हि तित्यक्षुः पुनस्तमनुधावति ।” इति ॥३२॥

^१ ०पर्यपरामृष्टः — ऊ, ऋ.

^२ मतङ्ग० विद्या० ४. ४९.

^३ मतङ्ग० विद्या० ७. ६९ उ०—७० पू०.

^४ मतङ्ग० विद्या० १३. २०.

^५ मतङ्ग० विद्या० २६. ६३ उ०.

^६ मतङ्ग० क्रिया० भुवनदीक्षापटले श्लो० ४०.

^७ मतङ्ग० विद्या० २. २१.

^८ किरणे विद्या० १. २१; ५. ३०.

^९ ०न्यस्यार्थसिद्धिः — ऊ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १०. २५ उ०.

^{११} ०मनुष्ठेयत्वं न चोदितम् — ऋ.

^{१२} आकरो न लभ्यते ।

‘नस्माद्’ इत्यादि ।

तस्मान्नियतितत्त्वस्य ^१वीर्यं शक्त्युद्धृतं प्रति ।

नियामकत्वभावेन ^२न तु सर्पति कर्हिचित् ।

^३नियतिश्च सदा पुंसो भोगाय विसृता पुरा ॥३३॥

नदेवं शक्त्यात्मकशुद्धनियतिविषयोक्तं प्रति ^४‘नास्य नियतितत्त्वस्य मामर्थ्यं प्रसरति । एतच्च भोगोपेव पुंसः नियामकत्वेन प्रवृत्तं पूर्वमेव सर्गकालान्न मोक्षे चेति ।

कालनियतिनन्वयोश्च संभूय भुवनत्वेनावस्थानम् । कालतत्त्वभुवनदर्शनेनास्या अपि भुवनानि भुवनदोषायां भेदनियोज्यत्वप्रदर्शनायोक्तानीति न पुनर्दिशितानि । ^५‘तत्त्वे च कालतत्त्वादस्य भेदेन विनियोग इति पृथङ्निर्देशः । तथा च योगप्रकरणे ^६—

“रागतो नियतिः सिद्धा कालश्चैव महामुने ।” इति ।

भुवनापेक्षया समुच्चयमभिधाय, तत्त्वापेक्षया क्रमं दर्शयति —

^७“नियामकत्वाद्वोद्व्या कालतत्त्वादधः स्थिता ।” इति ॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः — ‘याणोः’ इत्यादि ।

‘याणोनित्यं प्रसक्ता स्थितिर्विलयवशाद्भोगदा सादरेण

^८‘दक्षा ^९‘भोगान्विभक्तुं समुचितं ^{१०}विषयान्धायतो ^{११}नीतिभावात् ।

रूपेणात्यन्तशुद्धा विषमं ^{१२}तटगता लक्ष्यते या पशूनां

व्याख्यातेयं समासात्प्रथितं ^{१३}गुणगणं साम्प्रतं पुं विधास्ये ॥३४॥

या अणोः प्रकृतस्य सकलस्यैव ^{१४}सर्वदा भोगदातृत्वे तात्पर्यतः प्रवृत्ता । न तु विज्ञानके-
वल्यादीनामित्युक्तम् ^{१५}। यच्च भोगदत्तं ^{१६}‘तस्या नैकरूपतया । किं तु कर्मानुसारेण किञ्चिद-
वस्थापयति । अन्यदुपसंह[र]तीति वैचित्र्येण । अत एव तस्या अपि वैचित्र्यसिद्धि ^{१७}‘रभ्युपगता ।
या च भोगान् समुचितपुरुषभेदविषयान् कर्तृत्वन्यायतो नियमस्वभावत्वादेव विभक्तुं समर्थ-
त्युक्तम् ^{१८}। या च स्वरूपेण नियमात्मना अत्यन्तशुद्धा; न त्वन्यदीयमन्यस्य अशुद्धयोगिवत्

^१ कार्य — ऊ, ऋ.

^२ नानुसर्पति — ऊ, ऋ.

^३ नियतिश्चिद्यतः पुंसो — मु; नियतिश्चिद्व्रतः पुंसो — ओ.

^४ नाप्यनियति ० — ऊ.

^५ एतच्च — ऊ, ऋ.

^६ मतङ्ग० योग० शिवतत्त्वोपलब्धिपटले — २४ उ०.

^७ मतङ्ग० योग० शिवतत्त्वोपलब्धिपटले — २५ — पू०.

^८ याणोनित्यप्रसक्ता स्थितिः — मु, ओ; याणोनित्यं प्रसक्तस्थितिः — ऊ.

^९ ० नियमवशाद् — मु, ओ.

^{१०} शक्ता — मु, ओ.

^{११} भोगान्विभक्तुः — मु, ओ.

^{१२} ० विषया न्यायतो — ओ.

^{१३} नीतिभावान् — मु.

^{१४} ० तटघटा — ऊ, ऋ.

^{१५} ० गुणगणा — मु, ओ; ० गुणगणः — ऊ, ऋ.

^{१६} अत्र ‘सर्वान्’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० १३. १-३ वृत्तौ ।

^{१८} तस्यानेकरूपतया — ऊ, ऋ.

^{१९} ० रभ्युपसंहृता यदा भोगान् — ऊ, ऋ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० १३. ८ उ०-१४ वृत्तौ ।

तुर्यांशमपि ददाति, आत्मनो वा स्वीकरोतीत्यर्थः । या च विषमकर्ममार्गस्थिता अणूनां लक्ष्यते ।
समे कर्मणि तेषामुद्धारः 'प्रोक्तो यतः । सा इयं व्याख्याता इत्युपसंहारः ।

अथ व्याख्येयस्योपक्रमः — प्रथितो दृक्क्रियात्मको नित्यव्यापकादिश्च गुणगणः पुंसांशेऽश्वर-
प्रकरणे^१ यस्य, तत् पुरुषतत्त्वतया भोक्तृपदार्थत्वेन प्राक्^२ संगृहीतमत्र प्रसङ्गाद्व्याप्तीति ॥३४॥

[इति श्रीभट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ विद्यापादे
त्रिपर्वपदार्थे] नियति[तत्त्व]प्रकरणं [त्रयोदशं समाप्तम्]

त्रयोदशः पटलः

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. ४, ५ पू०. वृत्तौ ।

^२ मतङ्ग० विद्या० १३. १५-१७ वृत्तौ ।

^३ मतङ्ग० विद्या० २. १७ उ, १८ पू० वृत्तौ ।

चतुर्दशः पटलः

पुरुषतत्त्वप्रकरणम्

अथ पुंस्तत्त्वनिर्देशः 'स्वाधिष्ठानोप'सर्पतः ।

अथेति आनन्तर्ये नियतितत्त्वादनन्तरं, पुंसः पशुपदार्थत्वेन 'संगृहीतस्य, 'पुंशाशेष्वरप्रकरणे च नित्यव्यापकतया प्रबन्धेन विचारितस्यात्र तत्त्वतया त्रिपर्वपदार्थमध्ये एव निर्देशः । एतदुक्तं भवति — दीक्षादौ संस्कार्यो 'वक्ष्यमाणान् प्रकृतितत्त्वात् श्रीकण्ठमुवनात् प्रोद्धृत्य, पुंस्तत्त्वे योजनीयो 'वक्ष्यमाणपुंस्त्वविच्छेदाय ।

अस्मिन् प्रकरणे पादादिसंबन्धाः 'प्राग्वदेव द्रष्टव्याः । सौत्रस्तु संबन्धः — "अथाणो." इत्यणुपदेन । पदार्थसंबन्धस्तु पशुपदार्थतया । वाक्यात्मकस्तु — "धर्माधर्मात्मकं पशोः" इत्यादिभिरनेकविधः । ^{१०}तस्य च पशुपदार्थस्य तत्त्वत्वं स्वे भोगादौ अधिष्ठानं शरीरं, तदर्थम् उपसर्पतः । न तु विज्ञानकेवलस्य प्रलयकेवलस्य वा ॥

यतः — 'न च' इत्यादि ।

न च तत्त्वं मुनिव्याघ्र द्वितीयं पुरुषाह्वयम् ॥१॥

दीक्षया हि तत्त्वान्तरेष्विव एकस्मिन्नेव पुंस्तत्त्वे संयोजनादिसंस्कारः श्रूयते । यदि तु द्वितीय-स्मिन्नप्यसौ श्रूयेत, भवेदेव तयोरपि तत्त्वान्तरत्वं लयतत्त्वाद्भोगाधिकारतत्त्वयोरिव ॥१॥

तत् सकलस्यैव युक्तम् । न तु विज्ञानकेवलस्य, प्रलयकेवलस्य वेत्युच्यते — 'कञ्चुकत्रितया-विद्धम्' इत्यादि ।

कञ्चुकत्रितयाविद्धं कालेन कलितं शनैः ।

नियत्या^{११}लिङ्गितं याति पुंभावेनात्मवर्तिना ॥२॥

यतः तत् पुंस्तत्त्वं कलादिनियत्यन्तेनानेन तत्त्वपञ्चकेन संयुक्तमेव दीक्षादौ पुंस्तत्त्वनिर्देशं याति । अस्यामेवावस्थायामत्र संयोजनादि कर्तव्यम् । ततश्च सकलस्यैव तत्त्वत्वम् । ^{१२}न तयोस्तदवस्थात्मनोरपीति ॥२॥

^१ स्वाधिष्ठानः स वर्णितः — मु.

^२ ०सर्पितः — ओ.

^३ मतङ्ग० विद्या० २. १७, १८ पू० वृत्तौ ।

^४ मतङ्ग० विद्या० ६. ४ उ० — ४१.

^५ मतङ्ग० विद्या० १५ तमे प्रकरणे ।

^६ मतङ्ग० विद्या० १४. २, ३. वृत्तौ ।

^७ मतङ्ग० विद्या० तृतीयप्रकरणोपक्रमे प्रोक्त-वत् ।

^८ मतङ्ग० विद्या० २. १ पू० .

^९ मतङ्ग० विद्या० १३. ५ उ०.

^{१०} तच्च — ऊ, ऋ.

^{११} ०लिङ्गितो — मु, ओ.

^{१२} नयतोस्तदवस्था० — ऊ ऋ

किं च — 'यस्मात्प्रधानम्' इत्यादि ।

'यस्मात्प्रधानमुत्कण्ठादापूरयति भावितः ।

तस्मात्पुंभावसामर्थ्यात्पञ्चादयबलक्षितः ॥३॥

पुष्णाति प्रकृतिं यस्मात्तस्मात्पुरुष उच्यते ।

उत्कण्ठा विद्यते कार्यत्वेन यस्य असौ उत्कण्ठः रागः, तस्माद् निमित्तात्, यतश्च पुंस्तत्त्व-
मलसामर्थ्येन भावितः 'कलादिपञ्चतत्त्वयुक्त एव प्रधानं भोग्यत्वेन आपूरयति; प्रकृतिं च पुष्णाति
ततोऽपि निमित्तात् स एव पुंस्तत्त्वमित्युच्यते ॥

'तज्जेष्वेव' इत्यादि ।

'तज्जेष्वेवोपभोगेषु पञ्चतत्त्वोपबृंहितः ॥४॥

न 'समर्थोऽन्यथा भोक्तुं दृक्क्रियोऽपि यतः सदा ।

'अकर्ता निर्गुणः सूक्ष्मो ह्यशक्तश्चेति पठ्यते ॥५॥

अन्यथा यद्युत्कण्ठायोगः, पुंस्त्वं चात्र निमित्तत्वेन नेप्यते, तदा दृक्क्रियः अप्रतिबद्धज्ञानशक्ति-
त्वात् पञ्चतत्त्वयुक्तोऽपि प्रधानजभोगविषये भोक्तुं [न] समर्थः एव, अपरविद्येशवदिति न पुंस्तत्त्व-
मुच्यते । तथा पुंस्त्वमलयोगेऽपि यदि पञ्चतत्त्वयोगोऽप्यत्र निमित्तत्वेन नेप्यते, तदानीमसौ
अकर्तृत्वादिधर्मयोगात् प्रलम्बकेवल एव, प्राधानिकान् भोगान् भोक्तुं [न] समर्थ इति, योजनाद्य-
विषयत्वात् पुंस्तत्त्वान्तररूपत्वेऽपि न पुंस्तत्त्वतया निर्दिश्यत इति द्वयमत्र पुंस्तत्त्वनिर्देशनिमित्तम् ।
तच्च तस्यैवास्ति, न तयोरपि यतः ॥४-५॥

एवं च — 'सोऽणुः' इत्यादि ।

'सोऽणुः पुंभावमापन्नः प्रधानाशयगोचरम् ।

प्राप्याभिलाषमोहेन न च भेदोऽस्ति कश्चन ॥६॥

यतः सः एव पञ्चतत्त्वोपबृंहितः अणुः प्रधानशक्तेः प्रकृतेर्गोचरं प्राप्य अभिलाषमोहेन प्रकृतेः
पञ्चपक्षात्मना विपर्ययेण युक्त एव पुंस्तत्त्वनिर्देशं प्राप्तः । न च तस्य तदानीं प्रधानाद् भेदः
प्रकाशते । यदाह पतञ्जलिः — "अनित्याशुचिदुःखानात्मसु नित्यशुचिसुखात्मख्यातिरविद्या"
इति । ततस्तदेवात्र संयोजितस्य पुंस्त्वं दीक्षया शोध्यमित्युक्तं भवति ॥६॥

अथ किमेतत् तत्त्वान्तरवत् तस्मिन् स्वस्थाने स्थितमेव नेत्युच्यते — 'तस्मात्' इत्यादि ।

तस्मात्सर्वेषु तत्त्वेषु क्षरतोऽस्य विभागकृत् ।

^१ तस्मात् — ऊ, ऋ.

^२ तस्मिन् — ऊ, ऋ.

^३ कालादि० — ऊ.

^४ तज्जेष्वेवोप० — ऊ, ऋ; तेजेष्वेवोप० —
ओ.

^५ सामर्थ्योऽन्यथा — ओ.

^६ अकर्तरि गुणः सूक्ष्मे — ऊ, ऋ.

^७ सोऽणुं — ओ.

^८ गोचरः — सु, ओ.

^९ योगसूत्रे २. ५.

तस्मात् स्वस्थानादस्य कर्मानुसारेणोर्ध्वाधः प्रतिभुवनं शरीरं वा संचरतस्तत्त्वविषयो विभागः
‘कण्ठद्वलितचैतन्य’ इत्यादिको भगवता कृतः । तादर्थ्यमर्धतत्त्वविभागस्य भगवता निर्मितत्वा-
दस्य संचरनोऽपि प्रकृतं तन्व[त्वि]मित्यर्थः ॥

अत्र दृष्टान्तः — ‘यथाश्वत्थकणात्’ इत्यादि ।

यथाश्वत्थकणात्क्षुब्धात्सर्वतः प्रविर्भागतः ॥७॥

‘त्वक्पर्णमूलशाखादिविभागोऽस्य पृथक् पृथक् ।

तद्वत्सृष्टिविभागः^१ स्यात्तत्त्वानां मुनिपुङ्गव ॥८॥

प्रकरोति महादेवः ‘स्वतन्त्रः परमेश्वरः ।

यथा अस्मैव पुरुषस्योपकाराय अश्वत्थादिवीजान् त्वक्पत्रादिविभागो भवति । एवमस्यैवोप-
काराय सर्वतन्त्रानां विभागो ‘यः’ तं भगवान् करोतीति ॥

नया हि — ‘स्थूलम्’ इत्यादि ।

स्थूलं मायासमुद्भूतं तत्त्वं प्रकृति^२संज्ञकम् ॥९॥

हार्यं कार्यं च धार्यं^३ चाप्यस्वतन्त्रमचेतनम् ।

^४पुरुषापूर्णाद्व्यक्तं^५ पुराणाकुलितं सदा ॥१०॥

तयोर्योगाज्जगत्कृत्स्नं ब्रह्माद्यं सचराचरम् ।

व्यक्तिमायाति विस्पष्टं^६ कारणेच्छासमीरितम् ॥११॥

^७वक्ष्यमाणं तावत् प्रकृतिसंज्ञकं तत्त्वं मायातः परमकारणात् कलाव्यवधानेन विद्यादिवद्
उद्भूतम् इत्युक्तम् —^८

‘प्रधानमपि मायोत्थं^९ कलातः स्थूलतां गतम्’ । इति ।

श्रीमद्रौरवेऽपि^{१०} —

“कलातत्त्वाद्वागव्ये द्वे तन्त्रे संवभूवतुः ।” अव्यक्तं च^{११} इति ।

तच्च पुरुषोपकारायैव संहार्यं मध्यमोत्तमप्रलययोः, कार्यं च तयोः संहारे, धार्यं च आकल्पं

^१ ‘वा’ इति नास्ति — ऋ.

^२ स्वावम्भुवे — ३२. १०, ११; कालोद्-
बलितं — ऊ, ऋ.

^३ तादर्थ्यं सर्वं — ऋ.

^४ भागशः — ऊ, ऋ.

^५ तत्पुत्रमूलं — मु, ओ.

^६ तत्सृष्टिविभागः — मु, ओ.

^७ सत्तम — मु, ओ.

^८ स्वभावः — ऊ, ऋ.

^९ यस्ते भगवान् — ऊ, ऋ.

^{१०} संज्ञितम् — ऊ, ऋ.

^{११} च अस्वतन्त्रं — ऊ, ऋ.

^{१२} पुरुषस्फुरणाद्व्यक्तं — मु; पुरुषस्मरणाद्व्यक्तं
— ओ.

^{१३} पुमान् रागाकुलस्सदा — ऊ, ऋ;

^{१४} कारणैश्च समी० — मु, ओ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १५. १-१३.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ८. ५५ उ०.

^{१७} कालतः — ऋ.

^{१८} रौरवे विद्या २. १५.

^{१९} कालतत्त्वाद् — ऋ.

प्रकृत्यापूरणेन । अत एव न नित्यमिति तत्प्रकरणे 'वक्ष्यामः । तच्च रागाकुलत्वेनोपलक्षितपुरुषोपका-
रायैव गुणबुद्ध्याद्यात्मना व्यक्तम् । यतः प्रकृतिपुरुषसंयोगादेवैतत् प्राकृतं जगद् ब्रह्मण आद्यं श्री-
कण्ठभुवनादि ब्रह्मा चाद्यो यस्य कालाग्निभुवनादेः, तत्सर्वं स्थावरजङ्गमं व्यक्तिमायाति ॥९-११॥

अत एव — 'तयोरन्योन्य' इत्यादि ।

तयोरन्योन्यसंयोगात्साध्यसाधनकल्पना ।

जगतः शक्यते वक्तुं नान्यथा तु कदाचन ॥१२॥

'यत्पुमान्दृक्क्रियामात्रः प्रधानोपरतः सदा ।

प्रधानमपि सूक्ष्मत्वात्सत्तामात्रं स्वभावतः ॥१३॥

तद्भोगेषु समासक्तो भोगी 'समुपलक्ष्यते ।

भोग्यत्वादपि तत्त्वं 'तत्प्रधानमुपलक्ष्यते ॥१४॥

एवमन्योन्यसंयोगादुभयोरपि तत्त्वयोः ।

साध्यसाधनधर्मित्वमित्युक्तं युक्तितो मया ॥१५॥

अनादिराशयोपेतः प्रेरितश्च कलादिना ।

भोक्तेत्येवं पुमान्भोक्तो भुङ्क्ते प्रकृतिजान्गुणान् ॥१६॥

अस्वतन्त्रः पुमान्यस्मात्प्रकृतिश्चाप्यचेतना ।

तयोर्योगः कृतो धात्रा देवदेवेन शक्तिभिः ॥१७॥

युक्तस्तन्मयतामेति 'यतोऽधः संस्थितोऽग्रभुः ।

[प्रकृतिपुरुषयोः संयोगादेव जगतः जन्मवज्जन्तुचक्रस्योत्प[त्तिरित्युदि]तं पुंशाश्वरप्रकरणे^१ ।
अन्यथा हि प्रलयावस्थायां पुरुषो मलावृतत्वाद् दृक्क्रियामात्रः एव प्रधानात्मनि मध्यमप्रलये सदैव
मृतकल्पः, प्रधानमपि शक्तिमात्रत्वेनावस्थितः । भोग्यभोक्त्रादिव्यवहाराभावे भोक्तृत्वेन या पुंसः
सिद्धिः, भोगान्वयाच्च प्रधानस्य, भोग्यभोक्त्रोच्चास्वतन्त्रत्वादीश्वरस्य या 'पुंशाश्वरप्रकरणे प्रोक्ता,
सा नोपपद्यत एवेति, प्रकृतियुक्त एव पुरुषः साध्यसाधनप्रतिपत्तिमयत्वात्ततः अधः संस्थितः ।
वियुक्तः साध्यसाधनेऽत्र अग्रभुः एवेति ॥

तदेवम् — तत्तत्त्वम् इत्यादि ।

तत्तत्त्वं तत्त्वसन्ताने पुमाख्यं परिकीर्तितम् ॥१८॥

सकलात्मकमेव भोक्तरूपत्वेन व्यवस्थापकत्वव्यवस्थाप्यत्वाच्च तत्त्वसन्ताने पुंस्तत्त्वशब्देनो-
च्यते । न तु विज्ञानकेवलादि तदवस्थारूपमपीति ॥१८॥

^१ यतोऽयं संस्थितः प्रभुः — मु, ओ.

^१ मतङ्ग० विद्या० १५. ५ उ०, ६ वृत्तौ ।

^१ मतङ्ग० विद्या० ६. ९७ उ०, ९८ वृत्तौ ।

^२ तस्मात्पुंद्दृक्क्रियामात्रः — मु, ओ.

^२ भोक्तृत्वेन पुंसः सिद्धिः मतङ्ग० विद्या० ६. १२,

^३ पुमुपलक्ष्यते — मु, ओ.

१३ पू०, १५ उ०, १८ उ०, १९ पू०, ३५, ४२

^४ स्यात्प्रधान० — मु, ओ.

वृत्तौ; प्रधानस्य भोगान्वयात्सिद्धिः मतङ्ग०

^५ एव — ओ.

विद्या० ६. ४४, ४८, ६२, ६३ पू० वृत्तौ; भोग्य-

^६ . . . भुक्तो — ऊ, ऋ.

भोक्त्रोच्चास्वतन्त्रत्वादीश्वरसिद्धिः मतङ्ग०

^७ पुमानस्मात् — मु, ओ.

विद्या० ६. ८८ उ०-९०, ९२-९५ वृत्तौ ।

यद्येव पुंस्तत्त्वस्य सर्वत्र संचरतो व्यापकत्वात् संभवे पृथिवीतत्त्वे एव, कालाग्निभुवने वा असी पुंस्तत्त्वलक्षणो मोहः अपि न इति, कथमत्र प्रकृतेरध्वन्येव तच्छोधनाय व्याप्तिर्वर्ण्यत इत्युच्यते — ‘प्रकृतेरपि’ इत्यादि ।

प्रकृतेर^१प्यनानात्वं शरीरस्यानुरूपतः ।

प्रदीपमात्रवद्योगात्स्थूलसूक्ष्म^२विभागशः ।

व्याप्तिस्तस्य सदा ज्ञेया वैश्वरूप्यान्महामुने ॥१९॥

पृथिव्यादेरिव प्रकृतेरपि अनानात्त्वलक्षणो मोहः पुंसो विद्यत एव । ततश्च वैश्वरूप्याद् व्यापकत्वात् पुंसः सर्वत्र संचाराद्वा यतः प्रकृतिगतमप्यनानात्वं विद्यते । ततश्च तन्निवर्तनायात्र व्याप्तिः दीक्षायां सर्वदा ज्ञेया । न च पृथिवीतत्त्वे एव कथं तदप्यनानात्वं दीक्षया न च तस्य धावर्तित्वत्वं इत्याशङ्कनीयम् । यतः शरीरस्यानुरूपतः तद्भवति । कार्यकारणाद्यविवेको मोहो यतः^३ । तानि च सर्वहितार्थविद्योतकान्येव प्रदीपादिवत् । यदाहुः^४ —

“एते प्रदीपकल्पाः परस्परविलक्षणा गुणविशेषाः ।

कृत्स्नं पुरुषस्यार्थं प्रकाश्य बुद्धौ प्रयच्छन्ति ॥” इति ।

न च यः स्थूलः पृथिव्याद्यारब्धः स्थूलशरीरविषयतयैवानानात्वप्रतिपत्त्यात्मकस्तेर्मोहो व्यक्तः, स सूक्ष्मः प्रकृतिविषयोऽपि व्यक्तो भवति सूक्ष्मस्थूलयोर्विभागेनैवावस्थानादिति, अत्र सूक्ष्मविषय-मोहव्यावर्तनाय व्याप्तिरुक्तेत्यविरोधः ॥

पुंस्तत्त्वस्यापरिणामित्वेन ‘प्राक्’ प्रतिपादितत्वाद्भुवनविभागोऽत्रासंभवादेव नोक्तः । कथं तर्हि स्वायंभुवादावुक्तः । अत एव [न] तदात्मन्यसौ । अपि तु सा तत्स्थानविषये प्रकृत्यात्मन्येव । तद्भुवनविभागशुद्ध्या पुंस्तत्त्वशुद्धिः; तच्छुद्ध्या तच्छुद्धिरिति प्रदर्शनाय तत्र विरोधः । अत एवाह भुवनदीक्षायामप्येतत्स्वरूपेणैव शोध्यमन्यथा शुद्धचनुपपत्तेरिति ॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः—‘अस्यात्मन’ इत्यादि ।

अस्यात्मनस्तत्त्वविभागसंस्था यया स भोक्तेति^५ समर्थितः स्यात् ।

सेयं मया ते कथिता यथावद्भोग्यं जगत्तच्च विधौ^६ विधास्ये ॥२०॥

अस्य पशुपदार्थत्वेन ‘प्राक्’ संगृहीतस्य आत्मनः तत्त्वक्रमे व्यवस्था कथिता । यया स भोक्ता आत्मैव पशुतत्त्वशब्देन समर्थितः स्यात् । न तु विज्ञानकेवलादिरिति व्याख्यातोपसंहारः । भोग्यं जगदित्यादिना व्याख्येयोपक्रमः । प्राकृताज्जगद्वेतुत्वाद् जगत् प्रकृतितत्त्वं तदध्वविधौ वक्ष्यामीति ॥२०॥

[इति श्रीभट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ विद्यापादे]

पशुपदार्थसंगृहीतपुरुषतत्त्वप्रकरणं [चतुर्दशं समाप्तम्]

चतुर्दशः पटलः

^५ सांख्यका० ३६.

^१ ०प्यनन्तत्वात् — मु, ओ.

^२ मतङ्ग० विद्या० २. २ उ०, ३; ६. ८४ वृत्तौ ।

^३ ०विभागतः — मु, ओ.

^४ समर्थितात्मा — मु, ओ.

^५ ‘यतः’ इत्यनन्तरं किञ्चिद्ग्रन्थपातः स्यादिति भाति ।

^६ ०द्योग्यं जगत्तत्त्वविधौ — ऊ, ऋ.

^७ मतङ्ग० विद्या० २. १७, १८ पू० वृत्तौ ।

पञ्चदशः पटलः

अव्यक्ततत्त्वप्रकरणम्

अथ रुद्रा 'महात्मानो योगियोगेश्वराः शिवाः ।

'सूक्ष्माः सूक्ष्मतराः सन्तः प्रक्रीडन्त्यध्वसंस्थिताः ॥१॥

श्रीकण्ठश्च महातेजाः सर्वरुद्राग्रनायकः ।

अथेति आनन्तर्ये, पुंस्तत्त्वादनन्तरमध्वक्रमापेक्षया त्रिपर्वपदार्थैकदेशभूतम् अव्यक्तमिति 'वक्ष्य-
माणेनान्वयः । पदार्थादिसंबन्धाश्चात्र नियतितत्त्वप्रकरणवद्वेदितव्याः । वाक्यात्मकस्तु —

“स्थूलं मायासमुद्भूतं तत्त्वं प्रकृतिसंज्ञितम् ।” इत्यादिनानेकविधः ।

अत्र चाव्यक्तस्वरूपमनुक्तवैव यद् भुवनेशानां रुद्राणां स्वरूपवर्णनं तत्, श्रीकण्ठनाथस्य प्राधान्यज्ञापनार्थम् । यथा हि “क्षोभितोजनन्तनाथेन ग्रन्थिर्मायात्मकः” [इति मायाक्षोभ उक्तः, तथाव्यक्तक्षोभः] श्रीकण्ठनाथस्यात्रोच्यते । ननु प्रकृत्यादेरप्यस्य जगतो मायाकार्यत्वेनोक्तत्वाद् अनन्तेश एव सर्गसंहारयोः कर्तृत्युक्तम् । सत्यम् । आद्यभाविनोरेव महाप्रलयोपसंहारोपक्रमयोः । मायागर्भाधिकारिणां हि मायाप्रकरणे सकलत्वेनोक्तत्वात्^{१०}, श्रीकण्ठनाथस्य च तद्रूपत्वेनादिसर्गकाले स्वरूपस्यैवासिद्धिर्यतः । मध्यम^{११}प्रलयोपसंहारोपक्रमयोः श्रीकण्ठनाथस्यैव, अधमप्रलयोपसंहारोपक्रमयो-
र्ब्रह्माण्डान्तर्भुवनेषु ब्रह्माण एव । यद्वक्ष्यति^{१२} —

“प्रबुद्धोऽहर्मुखे स्वाक्ये श्रीकण्ठोजनन्तविक्रमः ।” इति ।

ते च रुद्राः शिखेदाद्याः क्रोधेशान्ता अष्टावत्र भुवनेशत्वेन गुणप्रकरणे वक्ष्यमाणाः^{१३} ।
यद्वक्ष्यति^{१४} —

“प्रधानतत्त्वे प्राधान्यं तेषां श्रीकण्ठनिर्मितम् ।” इत्यादि ।

अव्यक्तमेव च यथा प्रधानशब्देनावोच्यते तथात्रैव “भविष्यति । महात्मानः प्रकृष्टज्ञानादि-
युक्ताः । योगिनां च गुणभुवनवासित्वेन^{१५} वक्ष्यमाणानां योगेश्वराः । यद्वक्ष्यति गुणतत्त्वप्रकरणे^{१६}
“योगिनो योगवीर्येण” इति । शिवाश्च शुद्धाः, सूक्ष्माः सूक्ष्मतराश्चेति अणिमादिगुणयुक्ताः ।

^१ महाभागा — ऊ, ऋ.

^२ योग० — ऊ, ऋ; योगी० — ओ.

^३ सूक्ष्मासूक्ष्म० — ऋ; सूक्ष्मात्सूक्ष्म० — ओ.

^४ प्रक्रीडन्त्यध्वसंस्थिताः — मु; प्रक्रीडं तत्त्व-
संस्थिताः — ओ.

^५ मतङ्ग० विद्या० १५. ३ उत्तरार्धे वक्ष्य-
माणेन ।

^६ मतङ्ग० विद्या० १४. ९ उ०.

^७ मतङ्ग० विद्या० ९. २ पू०.

^८ मतङ्ग० विद्या० ५. २८ उ०—७३, विद्येश-

शक्तीनां व्यापारवर्णनावसरे ।

^९ ०क्रमरूपयोः — ऊ, ऋ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ८. ७६ उ०—७९ पू० वृत्तौ ।

^{११} ०प्रलयोपसंभवोपक्रमयोः — ऊ, ऋ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० १६. १ उ०.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १६. ६—९ पू० वृत्तौ ।

^{१४} मतङ्ग० विद्या० १६. ५ उ०.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १५. ५. उ०, ६ पू०.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० १६. २७—३१ पू०.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० १६. ३२ पू०.

श्रीकण्ठोऽपि तथाभूत एव । किं तु महातेजाः; यनस्तेषामधोवर्तिनां च रुद्राणां नायकः । अतस्ते तदिच्छानश्चेष्टन्ते इति ॥

‘तस्य’ इत्यादि ।

तस्योर्ध्वभागे भुवनं चारु सर्वगुणालयम् ॥२॥
स नाथोऽव्यक्तरूपी स्याद्व्यक्तः स्वेच्छाविधायिनः ।

श्रीकण्ठनाथस्य गुणप्रकरणे योगिमध्यस्थत्वेन वैक्ष्यमाणत्वात्, तेभ्यः ऊर्ध्वभागे अव्यक्तात्मनि तस्य भुवनम् । न तु क्रोधेशादीनाम् । अपि त्वध एव । यतस्तस्मिन् अव्यक्ते रूपमाकारः शरीरमस्यास्तीति एवम् अव्यक्तरूपी कथ्यते । स च तथाभूतः स्वेच्छाविधायिनः शिवाद् व्यक्तः सकलत्वेऽपि कलाभुवनेशवच्छिवनियुक्तः । न त्वनन्तनियुक्त इत्यर्थः ॥

एवमव्यक्तभुवनवासित्वेऽप्यस्याव्यक्ताधिपतित्वे तद्भुवनवासिभ्यो विशेषं प्रतिपाद्य, इदानीमव्यक्तस्वरूपमुच्यते — ‘अव्यक्तम्’ इत्यादि ।

अव्यक्तमखिलस्यास्य जगतो जन्मकारणम् ॥३॥
‘संक्षोभ्य शक्तिकिरणैर्व्यक्तिं नयति तत्क्षणात् ।
व्यक्तस्य वृत्तयस्तिष्ठो वितताः सर्वगोचराः ॥४॥

अस्य गुणादिपृथिव्यन्तस्य तत्त्वभुवनात्मनो जगतः जन्मकारणं यत्तद् अव्यक्तम् उच्यते । तच्च स्वशक्तिभिः संक्षोभ्य असौ नाथो व्यक्तिं नयति । व्यक्तस्य च तस्य सत्त्वादिगुणात्मिकाः तिष्ठः वृत्तयः वितताः समस्तकार्यान्वित्यः समस्तपुरुषभोग्याश्च भवन्तीति ॥३-४॥

ननु सत्त्वादिवृत्तय एव अव्यक्तमिति सांख्याः । तदयुक्तम् । यतः — ‘तामाम्’ इत्यादि ।

तासां या परमा काष्ठा तत्प्रधानमिहोच्यते ।

सत्त्वादिवृत्तीनामचैतन्ये सत्यनेकत्वाद्घटादीनामिव अवश्यमविभागावस्थात्मना कारणेन भवितव्यम् । यत्तत् कारणं तत् तत्सत्त्वादिगुणव्यतिरिक्तं प्रधानम् इति ॥

अथ अव्यक्तशब्देनोक्तप्रधानशब्दवृत्तौ हेतुरुच्यते — ‘प्रतिसंचारम्’ इत्यादि ।

प्रतिसंचारमापन्नं जगदेतद्गुणात्मकम् ॥५॥
‘प्रकृत्या धारितं शक्ते स्विदरे विनिपात्य तु ।
‘तस्मात्प्रधानशब्देन तत्त्वमुक्तं सनातनम् ॥६॥

^१ स्याद्व्यक्तस्वेच्छा० — मु, ओ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १६. २५, २६ वृत्तौ ।

^३ मतङ्ग० विद्या० ९. ४२ उ०, ४३ पू० वृत्तौ ।

^४ जगतः सृष्टिकारणम् — मु, ओ.

^५ स्वशक्तिकिरणैः क्षोभ्य व्यक्ति — मु, ओ.

^६ विसृताः — मु; विस्रस्ताः — ओ.

^७ गुणात्मकाः — ऊ, ऋ.

^८ प्रकृत्य धारितं — मु, ओ.

^९ शक्तं — मु; शक्ता — ओ.

^{१०} विनिपद्य — मु; विनिपाद्य — ओ.

^{११} तत्तत्प्रधान० — ऊ, ऋ.

प्रतिसंचारम् उपसंहारं प्राप्तं जगत् शक्तिरूपं प्रतीयतेऽस्मिन्निति अव्यक्तमेव प्रधानशब्देन उच्यते । तच्च सनातनमिति न नित्यमेव । कलाकार्यत्वेन मायाप्रकरणे प्रतिपादितत्वात् । यदुक्तम्^१ —

“प्रधानमपि मायोत्थं कलातः स्थूलतां गतम् ।” इति ।

अपि तु गुणादीनामिव मध्यमप्रलयसर्गयोविनाशाभावेन महाप्रलयं यावदविनश्वरमित्यर्थः ॥५-६॥

अत एव येऽस्य नित्यत्वमिच्छन्ति तेषां प्रतिक्षेपः — ‘अस्मात्परम्’ इत्यादि ।

अस्मात्परं नास्त्यपरं येषां भावः प्रतिष्ठितः ।

न ते मुक्ता मुनिव्याघ्र पुनरायान्त्यधोमुखाः ॥७॥

यदाहुः पाञ्चरात्राः^२ —

“भगवान् वासुदेवोऽसौ गुणेभ्यः प्रकृतिः परा ।

अव्यक्तं नित्यमाहुस्तं परमस्मान्न विद्यते ॥” इति ।

एवं येषां वादिनामभिप्रायः प्रतिष्ठां प्राप्तः, न ते मुक्ताः । किं तु भ्रान्तितः प्रकृतिष्वात्मबुद्ध्या लीना इति प्रकृतिषु परिणमन्तीषु पुनरावर्तन्त एव ॥७॥

किं चैवंभूतं तदव्यक्तमित्युच्यते — ‘स्वव्यापार’ इति ।

स्वव्यापारावसाने तु ब्रह्मा लोकपितामहः ।

यस्मिँल्लयमवाप्नोति श्रीकण्ठेच्छासमीरितः ॥८॥

ब्रह्मा आदिर्यो लोकानां भूरादीनां सप्तानां^३ वक्ष्यमाणानां पितामहः स्रष्टा । न तु वक्ष्यमाणयोगिमध्ये, देवयोनिमध्ये वा पठित इत्यर्थः । तस्य यः स्वो व्यापारोऽण्डान्तर्व्यवस्थित-लोकविषये स्वदिनरात्रयोः सर्गसंहारादिको वक्ष्यमाणः, तस्य अवसानं ब्राह्मेण मानेन वर्षशतान्तं तस्मिन् प्राप्ते । पितामह इत्युपलक्षणम् । सर्वे एव तदध्वभोक्तारः पुरुषाः, क्षित्यादिगुणान्तर्व्यवस्थितस्य तत्त्वभावभूतभुवनात्मनः सर्गस्योपसंहृतत्वात् स्थूलशरीराभावेन सूक्ष्मशरीरमात्र-संबन्धाः यत्र श्रीकण्ठनाथनिशाकाले तदानीं लयं यान्ति; तद् अव्यक्तस्वस्थानाम्यां तृतीयस्मिन् स्थानेऽवस्थानम् । यदाहुर्वेदान्तविदः^४ —

“अव्याकृतं तृतीयं स्याद्यमाहुर्बहुधानकम् ।

यत्र तिष्ठन्त्यणीयांसः क्षेत्रज्ञाः कर्मभिः सह ॥” इति ।

अत एव तदनित्यम्; सभागत्वाद्घटादिवदिति । श्रीकण्ठनाथस्य त्वेवं स्वमानेन वर्षसहस्रान्ते

^१ मतङ्ग० विद्या० ८. ५५ उ०.

^२ आकरो न लभ्यते ।

^३ मतङ्ग० विद्या० २३. ४७ उ०-५६.

^४ मतङ्ग० विद्या० १६. २७-३४ पू०

^५ मतङ्ग० विद्या० १७. १६-२०.

^६ मतङ्ग० विद्या० २५. २५-२८ पू० वृत्तौ ।

^७ आकरो न लभ्यते ।

^८ परमोक्षनिरासकारिकायां द्वितीयकारिकावृत्ति-मनुसृत्यात्र पाठः शोधितः ।

^९ समानेन वर्षशतान्ते — ऊ, ऋ; मतङ्ग० विद्या० २५. ५३ पू० वृत्तिमनुसृत्य पाठः शोधितः ।

मायोपमंहारो महाप्रलयस्य कथ्यते । स एव शुद्धाध्वनोऽप्युपसंहारकाल इति प्रोक्तः^१ पतिपदार्थे एवेति ॥८॥

ततश्च — ‘श्रीकण्ठस्यापि’ इत्यादि ।

श्रीकण्ठस्यापि नाथस्य संप्राप्याहर्मुखं विराट् ।
व्यक्तिमायाति सहसा प्रबुद्धः स्वेन तेजसा ॥९॥
ततः करोति विविधां सृष्टिं क्षेत्रज्ञभोगदाम् ।

श्रीकण्ठनाथस्यापि मंत्रन्धो योऽहर्मुखः तन्निशाव्यापारोपरमः, तं प्राप्य, अन्यो ब्रह्मा श्रीकण्ठे-
च्छासमीरितः एवं व्यक्तिं विशिष्टप्रबोधाध्यात्मिकाम् आयाति । ततः असौ ब्रह्मा श्रीकण्ठनाथश्च
स्वे स्वे विषये सृष्टिं च करोति ॥

ततः श्रीकण्ठनाथसृष्टिः — ‘सत्त्वम्’ इत्यादि ।

सत्त्वं रजस्तमश्चेति गुणाः स्वस्वप्रवृत्तिषु ॥१०॥
प्रवृत्ताः सम्यगित्युक्ता विशेषान्तव्यवस्थया ।

एवं श्रीकण्ठनाथाख्येन तावदव्यक्तात् सत्त्वादयो गुणाः स्वासु स्वासु प्रवृत्तिषु बुद्ध्याद्यासु
विशेषान्तव्यवस्थया ब्रह्माण्डं यावत् प्रवृत्ताः ॥

ब्रह्मसर्गोऽपि गुणा एव — ‘लक्ष्यन्ते’ इत्यादि ।

लक्ष्यन्ते सुरमानुष्यतिर्यग्जातिव्यवस्थिताः ॥११॥

यदाहुः —

“अष्टविकल्पो दैवस्तैर्यग्योनश्च” पञ्चधा भवति ।
“मानुष्यश्चैकविधः समासतो भौतिकः सर्गः ॥” इति ॥११॥

एवं च — ‘प्रसरणाकुञ्चनाभ्याम्’ इत्यादि ।

प्रसरणाकुञ्चनाभ्यां प्रधानस्य महात्मनः ।
सर्गः प्रसरणं प्रोक्तः प्रतिसर्गोऽपि संपणम् ॥१२॥

प्रधानस्य प्रवृत्त्या ये गुणा लक्ष्यन्ते, तदभावे च न लक्ष्यन्ते । ततस्ते कार्या एवेति ॥१२॥

^१ मतङ्ग० विद्या० ३. २९-३३ वृत्तौ ।

^२ ततश्चकार विविधां — मु, ओ.

^३ स्वासु प्रवृत्तिषु — ऊ, ऋ.

^४ ०त्युक्तं — ऊ, ऋ.

^५ विशेषान्तं — मु, ओ.

^६ सांख्यका० ५३.

^७ ०स्तैर्यग्योनश्च — ऊ, ऋ.

^८ मनुष्य० — ऊ, ऋ.

^९ प्रसरणा० मु, ओ.

^{१०} प्रसरणं प्रोक्तं — मु, ओ.

^{११} ०सर्पणम् — मु, ओ.

अथ अव्यक्त[तत्त्वस्य] प्रतिपादितस्योपसंहारः — 'एवंविधम्' इत्यादि ।

एवंविधं प्रधानं तद्ब्रह्मणा सहितं पुरा ।

श्रीकण्ठकिरणाघ्रातं क्षोभमाया^१त्यसंशयः ॥१३॥

अतश्च मध्यमप्रलयोपसंहारोपक्रमकाल एव ब्रह्मणः सर्गप्रलयकाल इति सिद्धम् ॥१३॥

अत्र पराभिप्राय[मनूद्य खण्डयति] 'ईषदुन्मीलनम्' इत्यादि ।

^१ईषदुन्मीलनं सत्त्वं ^२प्रवृत्ती रजसः ^३स्मृता ।

^४निवृत्तिस्तमसो वृत्तं ^५यतस्तेभ्यो न विद्यते ॥१४॥

पृथक्तत्त्वं प्रधानाख्यमतः ^६सर्वं गुणात्मकम् ।

महदादि महत्कार्यं कारणेभ्योऽपि लक्षणम् ॥१५॥

उन्मीलनं कार्यस्य प्रकाशनसामर्थ्यं सत्त्वं^१वृत्तित्वात् सत्त्वं, कार्याय प्रवृत्तिश्च रजसः, ततो निवृत्तिस्तमसः इति सत्त्वादिवृत्तित्वं कार्योन्मीलनादीनां सिद्धमेव । यतश्चाव्यक्तेऽपि ता भवद्भिरभ्युपगम्यन्ते । अन्यथोपादानत्वायोगात् । अतः तदपि गुणात्मकमेव बुद्ध्यादिवत् । एवं मायादीनामपि वाच्यम् । अतो गुणा एव परमकारणस्योपलक्षणम् । महान् बुद्धिः, तस्या आदि यद् गुणतत्त्वं, तच्चार्तिमहत् समस्तस्वकार्यव्यापकत्वात् । कार्यं च अचैतन्ये सत्यनेकत्वादित्युक्तम् । तच्च कार्यत्वादेव स्वकारणस्याव्यक्तस्योपलक्षणं गमकमिति । अतश्चाव्यक्तं गुणात्मकमित्ययं पक्षोऽत्र तावदनुमाननिराकृत इत्यर्थः ॥१४-१५॥

हेतुरप्यत्रासिद्ध इत्युच्यते — 'प्रवृत्तिः' इत्यादि ।

प्रवृत्तिरसतो यस्मान्नेष्यते ^७मुनिपुङ्गव ।

प्रवृत्तिशब्दोऽत्र सत्त्वादिवृत्तित्वेन ^८प्रागुक्तायाः सर्वस्या वृत्तेरुपलक्षणम् । एषा कार्यप्रकाशाद्या वृत्तिः यस्मादसतः अर्थक्रियायामक्षमस्य नेष्यते । अयमर्थः — यदि प्रकाशादिवृत्तिः कार्यजननादिस्वभावा उच्यते, तदा कारणधर्म एव सा स्यात् । न तु सत्त्वादिवृत्तिः । रजस्तमसोरपि स्वकार्यजननदर्शनात् । स्वतो हि तयोः स्वकार्यजननसामर्थ्याभावे सहकारिसत्त्वादिसंनिधावपि असमर्थत्वात् पुष्टपवदिति रजस्तमसोरकारणत्वप्रसङ्गः । तस्मादन्ये एवामी कारणधर्माः कार्यजननतद्रूपापत्तिनियमलक्षणाः, ये गुणेष्वपि कारणधर्मत्वा^९द्विद्यन्ते । गुणधर्मस्त्वन्ये एव 'स्थैर्यं वैर्यं लघुर्दाक्ष्यम्' इत्यादिना ^{१०}गुणप्रकरणे वक्ष्यमाणाः । ये सर्वभुवनेषु सूक्ष्मदेहवत्सु गुणधर्मतया संवेद्यन्ते इति कुतः सर्वस्याव्यक्तादेरपि गुणात्मत्वसिद्धिरिति ॥

^७यतस्तस्मान्न — मु, ओ.

^८सर्वगुणात्मकम् — मु, ओ.

^९वृद्धित्वात् — ऊ, ऋ.

^{१०}मुनिसत्तम — मु, ओ.

^{११}मतङ्ग० विद्या० १५. १४ श्लोकोक्तायाः ।

^{१२}द्विपद्यन्ते — ऊ, ऋ.

^{१३}मतङ्ग० विद्या० १६. १७ उ० वृत्तौ ।

^१तं ब्रह्मणा सहितः पुरा — ऊ, ऋ.

^२त्वसंशयम् — ऊ, ऋ.

^३ईषदुन्मीलितं — मु, ओ.

^४प्रवृत्तं — मु.

^५स्मृतम् — मु; स्मृतः — ओ.

^६संहारस्तमसो — मु, ओ.

‘युगपद्’ इत्यादि ।

युगपच्चलतस्तस्य ^१स्थूलात्स्थूलतराण्यतः ॥१६॥

^२गुर्वनुक्रमसिद्धानि ^३विशेषान्तानि कालतः ।

^४तत्त्वानि तत्त्वमार्गेऽस्मिन्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतराण्यतः^५ ॥१७॥

प्रतिलोमात्प्रसिद्धानि ^६योक्तव्यानि समासतः ।

अनश्वाव्यक्तभेदात् कारणमुक्तम् । अतः तस्य युगपदेव मृष्टिक्रमेण क्षोभमुपगच्छतः गुणादि-
महाभूतान्तानि स्थूलस्थूलतरभेदेन तत्त्वानि भवन्ति । अत एव च संहारक्रमेण दीक्षादौ प्रयोक्त-
व्यानीति ॥

एवमव्यक्तस्यात्र तत्त्वधर्म प्रतिपादितमुपसंहृत्य, भुवनधर्मो वक्तव्यतया प्रतिज्ञायते — ‘तत्त्वम्’
इत्यादि ।

तत्त्वं जगदुपादानमित्युक्तं ^७पारमेश्वरे ।

तन्त्रेऽस्मिन्वृत्तयस्तस्य शृणु विप्र यथाक्रमम् ॥१८॥

एवं जगतो गुणात्मकस्योपादानकारणं तत्त्वमुक्तम् । क्रोधेशादिभुवनात्मिकास्तद्विष्टावस्य वृत्तयः
गुणप्रकरणे वक्ष्यमाणा इत्येतच्च ‘प्रागेव दर्शितम् । एवं च प्रकरणोपसंहारश्लोकस्यानेन गतार्थतेति ॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः — ‘गुणत्रयम्’ इत्यादि ।

गुणत्रयं ह्येतदुदारवृत्तं प्रशान्तकालानुगतं समस्तम् ।

प्रभूतिरस्यावसरागतेयं मत्तः ^८सकाशादवधारयस्व ॥१९॥

एतद्गुणत्रयं प्रशान्तकालानुगतमिति उपशान्तविभागावस्थमव्यक्तमुक्तमिति पूर्वेण संबन्धः ।
यदुक्तम्^९ —

“गुणानां या परा काष्ठा तत्प्रधानमिति स्मृतम्” ॥ इति ।

उदारं सनस्तगुणापूरणं वृत्तं चेष्टितं यस्य तदुपादानवृत्तं चेति व्याख्यातार्थोपसंहारः । अस्य
तु प्रसूतिः कार्यम् अप्रशान्तभेदा गुणाः; अवसरप्राप्ता अधुना वर्ण्यत इति व्याख्येयोपक्रमः ॥

[इति श्री] भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ

[विद्यापादे] त्रिपर्वपदार्थेऽव्यक्ततत्त्वप्रकरणं [पञ्चदशं समाप्तम्] ॥

पञ्चदशः पटलः

तराणि तु — ओ.

^१ स्थूलस्थूलतराणि तु — सु, ओ.

^६ वक्तव्यानि — सु, ओ.

^२ सर्वानुक्रमसिद्धानि — सु; सर्वानुक्रमसिद्धानि
— ओ.

^७ परमेश्वरे — ऊ, ऋ, ओ.

^३ शेषान्तानि कलावतः — सु.

^४ मतङ्ग० विद्या० १५. १, २ पू० वृत्तौ ।

^५ तत्त्वानां — सु.

^५ समासादव० — सु, ओ.

^६ सूक्ष्मसूक्ष्मतराणि तु — सु; सूक्ष्मात्सूक्ष्म-

^६ मतङ्ग० विद्या० १५. ५ पू०; तत्र ‘तासां
या परमा काष्ठा’ इति पाठः ।

षोडशः पटलः

गुणतत्त्वप्रकरणम्

अथातः संप्रवक्ष्यामि सृष्टिं विस्तरतः क्रमात् ।

अथेति आनन्तर्ये, अव्यक्ततत्त्वादनन्तरम् अतः अव्यक्तादेवोपादानात् सृष्टिं तद्भुवनात्मिकां, सत्त्वादिगुणत्रयरूपां चेति विस्तरतः वक्ष्यामीति । पदार्थादिसंबन्धाश्चात्र प्राग्वद्द्रष्टव्याः । वाक्यात्मकस्तु संबन्धः “सत्त्वं रजस्तमश्च” इत्यादिभिरनेकविधः ॥

सैव कर्तृक्रमेणोच्यते — ‘प्रबुद्ध’ इत्यादि ।

प्रबुद्धोऽहर्मुखे स्वाकथे श्रीकण्ठोऽनन्तविक्रमः ॥१॥

स्वभावो वृत्तयस्तस्य प्रबुद्धस्य समन्ततः ।

शक्तयो विसृताः सूक्ष्मा वीर्येणातिबलीयसा ॥२॥

तत्संयोगाच्चलत्याशु प्रधानं स्वासु वृत्तिषु ।

वृत्तयस्तु गुणाः प्रोक्ता न्यग्भूताः प्रकृतिर्यतः ॥३॥

स्वभावो योनिकारी स्यात्प्रकृतिः सोच्यते मुने ।

स्वमेव स्वकं, तस्य भावः स्वाकथमत्यन्तात्मीयम् । न तु ब्रह्मादीनामहर्मुखमित्यर्थः । तस्मिन् काले श्रीकण्ठः अनन्तस्येव परमो ज्ञानक्रियात्मा विक्रमो यस्य सः, तथाभूतस्तावत् प्रबुद्धः भवति । तस्य च प्रबुद्धस्य अयं स्वभावः येन वृत्तिरूपाः शक्तयः समन्ततः प्रवृत्ता भवन्ति । शक्तिसमायोगाच्च गुणलक्षणप्रवृत्तिनिमित्तं प्रधानं क्षोभमायाति । यतो गुणा एवाविभागं प्राप्ताः प्रधानमित्युक्तम्^१ । लोकेऽपि मृदादिरविक्षुब्धस्वभावः प्रकृतिः उच्यते । विक्षुब्धस्तु^२ उषेष्टकादि-विकृतिरिति । एवमव्यक्तस्य तत्त्वात्मिका सृष्टिरुक्ता ॥

अथ भुवनात्मकोच्यते — ‘तस्मादेव’ इत्यादि ।

तस्मादेव परात्क्षोभात्प्रबुद्धाः^३ परमेश्वराः ॥४॥

चेष्टन्ते विविधैर्भोगैः प्रकीर्णकिरणाः शिवाः ।

^१ विस्तरतः — मु, ओ.

^२ तृतीयनवमप्रकरणयोरुपक्रमे प्रोक्तवत् ।

^३ मतङ्ग० विद्या० १५. १० उ०.

^४ स्वाकथे — मु, ओ.

^५ ०च्छलत्याशु — ऊ, ऋ, ओ.

^६ वृत्तयश्च — मु, ओ.

^७ न्यग्भूता प्र० — मु, ओ.

^८ स्वभावोऽपि विकारी — मु, ओ.

^१ ब्रह्मादिना मुखं — ऊ, ऋ.

^२ परमेश्वराज्ज्ञानक्रियात्मा — ऊ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १५. ५ पू०.

^४ ‘उपा उखा—स्थालीति यावत्’ इति शब्द-कल्पद्रुमे ।

^५ परिक्षोभात् — मु, ओ.

^६ प्रबुद्धाः — ऊ, ऋ.

^७ परमेश्वराः — ऊ, ऋ, ओ.

यस्मात् प्रधानशोभाद् गुणसमभिव्यक्ता रुद्राः प्रबुद्धाः इति भुवनशरीरसंबद्धाः संपन्नाः, तैर्विनागूनां प्रबोधसंभवात् । तेषां च प्राग् योगयोगेश्वरश्रुत्यैवेश्वर[त्व]स्य प्रतिपादितत्वात्, पारमेश्वरत्वश्रुत्या साक्षात्परमेश्वरनियुक्तत्वं सकलत्वेऽपि भुवनवासिनामिव श्रीकण्ठस्येव च प्रतिपद्यते । अत एव शिवाः इत्युच्यन्ते ॥

अथ क्रमेते 'गुणतत्त्वभुवनेश्वरा एव । नेत्युच्यते — 'प्रधानतत्त्वे' इत्यादि ।

प्रधानतत्त्वे प्राधान्यं तेषां श्रीकण्ठनिर्मितम् ॥५॥

अव्यक्ततत्त्वभुवनेश्वरा एवैते इत्यर्थः । अत एव गुणभुवनेशा योगिनोऽनन्तेशस्येव सूक्ष्मादय इति ॥५॥

ते कियन्तः, केन च क्रमेण तत्र स्थिता इत्युच्यते — 'शिखेदस्य' इत्यादि ।

शिखेदस्य पुरं तत्र सहस्रादित्य^१सप्रभम् ।

^२एकवीरस्य रुद्रस्य पुरमन्यत्सुशोभनम् ॥६॥

पुरं पञ्चान्तकस्यापि ^३सूरगस्य च धीमतः ।

पिङ्गलस्य ततोऽधस्तात्पुरमन्यत्सुशोभनम् ॥७॥

ज्योतिष्मतः पुरं दिव्यं ^४नानाचन्द्रांशुनिर्मलम् ।

ततः संवर्तकस्यापि ^५चण्डस्य च महात्मनः ॥८॥

^६क्रोधेशस्याप्यथोऽधस्तात्पुरमन्यत्सुनिर्मलम् ।

अत्र पिङ्गलस्यैव ज्योतिष्मत्त्वं ज्ञेयमित्यष्टावेव क्रोधेशादयः । 'श्रीमत्स्वायम्भुवादावपि तथा दर्शनात् । प्रोक्तं च श्रीमन्निःश्वासे^{१०} — "महादेवाष्टकं ह्येतद्" इति । ^{११}श्रीमद्रौरवेऽपि "अष्टावेते महात्मानः" इत्यादि । ततश्च ^{१२}प्रागुक्तश्रीकण्ठनाथभुवनेन सह नवैवात्र भुवनानीति ॥

एवमव्यक्तस्यात्र सृष्टिप्रसङ्गेन भुवनविभागमुक्त्वा, प्रकृता तत्र तत्सृष्टिर्गुणात्मिकैव कार्यतो वृत्तितश्चोच्यते — 'तस्मादेव' इत्यादि ।

तस्मादेव महाग्रन्थेर्गुणपिण्डात्मकं शुभम् ॥९॥

^{१३}साधिकारभराक्रान्तं ब्रह्मणोऽण्डं पुराभवत् ।

^१ मतङ्ग० विद्या० १५. १ पृ०.

^२ गुणास्तत्त्व० — ऊ, ऋ

^३ ०वर्चसा — ऊ, ऋ.

^४ एकवीर्यस्य — ऊ, ऋ.

^५ सूरस्य च — मु, ओ.

^६ चारुचन्द्रांशु० — मु, ओ.

^७ चण्डस्यापि महा० — ओ.

^८ क्रोधीश० — मु, ओ.

^९ स्वायम्भुवे ३५. ३१. 'शिखेदश्चैकवीरश्च पञ्चान्तः सूरगस्तथा । ज्योतिःपिङ्गलः संवर्तश्चण्डी क्रोधेश्वरः परः' ॥ इति ।

^{१०} आकरो न लभ्यते ।

^{११} रौरवे विद्या० ४. १८ पृ०.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० १५. २७०, ३ पृ० वृत्तौ ।

^{१३} साधिकारपराक्रान्तं — मु; साधिकारापराक्रान्तं — ओ.

तन्मध्ये कललं सूक्ष्मं गुणात्मकमनिन्दितम् ॥१०॥
 'तद्भिन्नं शक्तिसंपाताद्यतोऽभिव्यक्तवान्विराट् ।
 सत्त्वोत्कटेन भावेन चतुष्पष्टिगुणान्वितः ॥११॥
 अन्योऽपि सात्त्विको 'भावश्चतुर्धा संप्रतिष्ठितः ।
 तेन सांसिद्धिकेनायं ब्रह्मामरगुरुः प्रभुः ॥१२॥
 करोति प्रक्रियां चित्रां नानाभुवन^१मालिकाम् ।

'योऽसावव्यक्तवृत्त्यात्मकः सत्त्वादिगुणलक्षणः पृथिव्यन्त^२जगत्कारणत्वेन महाग्रन्थिः 'प्रतिपादितः, तस्मादेव । गुणाः धर्मज्ञानादयः आत्मा यस्य, तद् गुणात्मकं वृद्धितत्त्वं, पिण्डश्च मनोबुद्धीन्द्रिय-कर्मन्द्रियतन्मात्रसंघातः आत्मा यस्य, तत् पिण्डात्मकम् अहंकाररूपं च अभवदिति । शुभं च शुभस्य ज्ञानक्रियात्मनो हेतुत्वादिन्द्रियजातं, महाधिकारभराक्रान्तेन 'वक्ष्यमाणानेकाधिकारिपञ्चाष्टकाधिष्ठितेन तु तन्मात्रपञ्चकेन भवतीति साधिकारभराक्रान्तं तच्छुभमभवद् ब्रह्माण्डं च पञ्च-भूतात्मकमिति । एतच्च यद्यथाभूतं येन च क्रमेण भवति तद्विस्तरेण 'भविष्यति । प्रोक्तं च सांख्यैः ^३—

“प्रकृतेर्महांस्ततोऽहंकारस्तस्माद्गणश्च^४” षोडशकः^५ ।

तस्मादपि ^६“षोडशकात् पञ्चभ्यः पञ्च [भूतानि] ॥” इति ॥

भूरादिलोकविभागो ब्रह्मसृष्टेः पुरा श्रीकण्ठनाथादेव अभवत् । यतस्तदपि कललं श्रीकण्ठ-नाथशक्तिपातेन ^७“भिन्नं क्षोभितम् । क्षोभिताद्यस्मात् सात्त्विकेन भावेन युक्तो ब्रह्माभिव्यक्तः प्राप्तवाह्यशरीरः संपन्नः । यदुक्तं सांख्यैः^८—

“ऊर्ध्वं सत्त्वविशालस्तमोविशालश्च मूलतः सर्गः ।

मध्ये रजोविशालो ब्रह्मादि^९स्तम्बपर्यन्तः ॥” इति च ।

स च ब्रह्मा चतुष्पष्टिगुणान्वितः इति ब्रह्माण्डान्तर्व्यवस्थितानां पिशाचादिपितामहान्तानां देवानां, भूलोकस्य भूमिजलभेदेन द्विधावस्थितत्वात् सप्तलोकगतेष्वष्टासु स्थानेषु क्रमेण प्रत्येक-मणिमादिगुणाष्टकविवृद्ध्या ब्रह्मणश्चतुष्पष्टिगुणमेवैश्वर्यं भवतीति बुद्धिप्रकरणे वक्ष्यामः^{१०} । प्रोक्तं च सांख्यैः^{११}—

^१ तद्भिन्नशक्ति० — मु, ओ.

^२ भावश्चतुर्थः सं० — मु; भेदश्चतुर्थस्सं-प्रतिष्ठितम् — ओ.

^३ ०पालिकाम् — मु, ओ; ०मालिताम् — ऊ, ऋ.

^४ योऽसौ व्यक्त० — ऋ.

^५ ०जगत्कृतत्वेन — ऊ, ऋ.

^६ मतङ्ग० विद्या० १५. ३ उ०, ४.

^७ मतङ्ग० विद्या० १८. १०९ उ०—११२ पू०; १९. ३४ उ०—३८ पू०; २०. ५१ उ०—५५; २१. १६ उ०—१९; २२. १३—१५. एषु क्रमेण स्थूलेश्वर-स्थाणु-भीम-भैरव-लाकुला-

द्यष्टकाधिकारिणो वक्ष्यन्ते ।

^८ मतङ्ग० विद्या० १७—२३ प्रकरणेषु ।

^९ सांख्यका० २२.

^{१०} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{११} षोडशात्मकः — ऊ, ऋ.

^{१२} षोडशात्मकात् — ऊ, ऋ.

^{१३} भिन्नक्षोभितम् — ऋ.

^{१४} सांख्यका० ५४.

^{१५} ०स्तम्भपर्यन्तः — ऊ, ऋ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० १७. १२६ उ०—१३२ पू० वृत्तौ ।

^{१७} सांख्यका० ५३.

“अष्टविकल्पो दैवस्तैर्यग्योनश्च पञ्चधा भवति ।

‘मानुष्यश्चैकविधः समासतो भौतिकः सर्गः ॥’ इति ।

तस्य ब्रह्मणः अन्योऽपि सात्त्विको भावः चतुष्प्रकारोऽवस्थितः । यदाहुः सांख्याः^१ — “धर्मो ज्ञानं विराग ऐश्वर्यम् । सात्त्विकमेतद्रूपम्” इति । तेन च धर्मादिना चतुर्विधेन भावेन सम्यगधिकारभावे एव सिद्धेन युक्तो ब्रह्मा, करोति सृष्टिं ब्रह्माण्डान्तर्भूलाकादिरचनामिति ॥

एवं च — ‘गुणाः’ इत्यादि ।

‘गुणाः सर्वे यतो विप्र ततस्तेषां प्रवृत्तयः ॥१३॥

समासेनोपवर्ण्यन्ते सत्त्वादीनां यथाक्रमम् ।

सर्वब्रह्माण्डान्तकार्योपादानत्वाद् यतः गुणाः एव सर्वम्, ततः तेषां प्रकृष्टा वृत्तयः स्थैर्यं श्रैर्यम् इत्यादिकाः संक्षेपेणात्र वर्ण्यन्ते इति ॥

अधुना गुणानां सर्गकाले एव वृत्तयः समुपलक्षितुं शक्याः, न तु संहारकाले इति दर्शयितुं, “प्राग्बेदान्तवादिनामिवात्र प्रसङ्गतः सांख्यस्य मोक्षहेतुत्वं प्रतिक्षिप्यते — ‘सत्त्वादन्त्यः’ इत्यादि ।

‘सत्त्वादन्त्यः पुमान्सिद्धः स च मुक्तो विपश्चिताम् ॥१४॥

अनेनाशययोगेन विमुक्ताः परमाणवः ।

तेऽधुना क्षोभमायान्ति यतः संयोजिता बलात् ॥१५॥

शिवशक्तिसमूहेन ये च लीनाः क्रमेण तु ।

पुरुषो हि सत्त्वादन्त्यः सिद्धः पुंशाशेस्वरप्रकरणे । स च सत्त्वादिप्रकृतिविवेकादेव मुक्त इति च पण्डिता मन्यन्ते यतः । तेषाम् अनेन अभिप्रायेण सर्वे एव अणवः प्रलयकेवला मुक्ताः प्रसज्यन्ते । ‘यतस्तथा प्रकृतिविवेकाविशेषात् । न च ते मुक्ताः, यतोऽधुना सर्गकाले क्षोभमायान्तीति भवतामस्युपगमः ।^१ अस्माकं तु बलादिति कर्मसद्भावेन परमेश्वरशक्तिभिः संसारे योजिताः इति^{११} यथा ते न मुक्ताः, तथा सोऽपीति ।

ननु तस्य ज्ञानात् प्रकृतिविवेकः, तेषां तु महाप्रलयादिति । किमित्युपायभेदोऽप्यम् ।^{१२} उपेये त्वभेद एव । ननु ज्ञानान्निवृत्ता प्रकृतिः पुनर्न प्रवर्तते । प्रलयात् प्रवर्तते इत्यस्त्युपेयेऽपि भेदः । तदयुक्तम् । तस्यामवस्थायां भवद्भिः पुंसां निर्विशेषेणाभ्युपगमात्^{१३} सर्वेषामपि न प्रवर्ततेति न कश्चिन्मुक्तः । एवं ये च क्रमेण गुणबुद्ध्यर्हकारचित्तेन्द्रियतन्मात्रभूतेषु आर्हतादिचार्वाकान्ताः

‘यतस्तथा’ इति नास्ति — ऊ.

^१ ० निधोगाविशेषात् — ऊ; ० विशेषाविशेषात् — ऋ.

^{१०} अस्माकं दुर्बलादिति — ऊ.

^{११} यथा स तेन मुक्तः तथा सोऽपीति — ऊ, ऋ.

^{१२} उपाये त्वभेद एव — ऊ, ऋ.

^{१३} सर्वेषामप्रवर्ततेति — ऊ, ऋ.

^१ मनुष्य० — ऊ, ऋ.

^२ सांख्यका० २३.

^३ गुणः सर्व — ओ.

^४ प्रपत्तयः — ओ.

^५ मतङ्ग० विद्या० १५. ८ वृत्तौ ।

^६ सत्त्वादयः — मु.

^७ मतङ्ग० विद्या० ६. ७५ पू०.

लीनाः, तेऽप्यधुना क्षोभमायान्तीत्यमुक्ता एव । ते च ये तेष्वेव लीनाः, तथा बुद्धितत्त्वप्रकरणे वक्ष्यामः^१ । दर्शितं^२ चास्माभिः सर्वागमप्रामाण्ये इति तत् एवावधार्यम् ॥

ततश्च — ‘व्यक्तीभूतेषु’ इत्यादि ।

व्यक्तीभूतेषु सर्वेषु गुणवृत्तं स्वकं स्वकम् ॥१६॥
विस्पष्टं शक्यते वक्तुं नान्यथा मुनिसत्तम ।

तेषु सर्वेषु अणुषु सर्गकाले कार्यकारणादिमयोगाद् व्यक्तीभूतेषु सत्सु, गुणानां प्रत्येकं वृत्तं दर्शयितुं शक्यम् । न तु तेष्वप्रवृत्तेषु प्रलयकाले इत्यर्थः ॥

अथ गुणानां क्रमेण वृत्तयः — ‘स्थैर्यम्’ इत्यादि ।

स्थैर्यं धैर्यं तथा दाक्ष्यमार्जवं लघुता तथा ॥१७॥
‘संतोषो मार्जवं शौचं’ व्यवसायः क्षमा स्मृतिः ।
सौहित्यं पटुता कान्तिर्दया दानं घृणा सदा ॥१८॥
औत्सुक्यं चेति सत्त्वस्य वृत्तयः समुदाहृताः ।
‘क्रौर्यं शौर्यं महोत्साहः साभिमानः सकल्कता ॥१९॥
‘दाढर्यं च निर्दयत्वं च भोगो दम्भश्च वृत्तयः ।
रजसः प्रतिपत्तव्यास्तन्त्रेऽस्मिन्पारमेश्वरे ॥२०॥
अरतिर्मन्दता दैन्यं पैशुन्यं गुह्यता सदा ।

^१ मतङ्ग० विद्या० १७. ५३-६४ पू० वृत्तौ ।

^२ ‘ते ज्ञातारो दर्शनान्तरमुक्तास्तत्त्वभुवनस्कन्धेषु लीनाः । कस्य कस्मिन् लय इति चेत् तदेतद्दर्शितमागमप्रामाण्योपन्यासे’ इति परमोक्षनिरासकारिकायां (पृ ६७) ५७ तमकारिकावृत्तिर्द्रष्टव्या । एवं — “तथा रामकण्ठाचार्येणाप्युक्तम् —

पशौ ब्रह्मत्वमाहुर्न चिद्विवर्तनिर्मलान् ।
तत्रैव ये प्रपञ्चान्ये क्रियाशक्तौ परा हि वाक् ॥
अव्यक्तं येऽप्युपादानं गुणानां ब्रह्मवादिनः ।
तत्रैव कारणं तेषां ये तु नारायणाभिधम् ॥
गुणपृष्ठे गुणेभ्यो ये विवेकोक्तिबलान्नरम् ।
गुणेषु येऽप्यनेकान्तः स्याद्वादश्चलवृत्तिकः ॥
बुद्धौ भ्रान्त्या पुमांसं ये ज्ञानादिगुणशालिनम् ।
बुद्धिवृत्तौ क्षणध्वंसि ज्ञानमात्रं तु ये भ्रमात् ॥
अर्हकृतौ तु तद्वृत्तिप्राणमात्मभ्रमेण ये ।
मनसीन्द्रियवृत्तौ ये येऽतिमात्रं भ्रमान्तरम् ॥

इन्द्रियेष्विन्द्रियाण्येव ज्ञात्वा चात्मेति ये विदुः ।
तन्मात्रेष्वप्यमाहुर्न ब्रह्मभूताण्डकारणम् ॥
हिसामैथुनतः शुद्धाः पिशाचादिपदे स्थिताः ।
भूतेषु येऽपि चैतन्यं प्राप्यं भूतात्मकं विदुः ॥
इत्थं प्रत्यागमं येन भिन्नं प्राप्यं व्यवस्थितम् ।
सर्वागमानां तेनोक्तं प्रामाण्यमविरोधतः ॥”
इत्युमापतिशिवाचार्यविरचितपौष्करभाष्योद्धृता-
नि पद्यानि चात्र द्रष्टव्यानि । (पौष्करभाष्ये
पृ० ३८१).

^३ धृतिर्दाक्ष्य० — ऊ, ऋ.

^४ संतोषो मार्जवं शौचं — मु; संतोषस्सत्य-
शौचं च — ऊ, ऋ.

^५ व्यवसायक्षमा — मु.

^६ धृतिः — ऊ, ऋ.

^७ परता क्षान्तिर्दया — मु, ओ.

^८ क्रौर्यशौर्यमहोत्साहसाभिमानसकल्कता — मु.

^९ सकल्पता — ओ.

^{१०} तथैर्ष्यं निर्दयत्वं च भेदो — ऊ, ऋ.

निद्राधिक्यं मदालस्यं निरोधो भूढता च या ॥२१॥
तमसो वृत्तयः प्रोक्ता विभिन्नाः सर्वजन्तुषु ।

तत्र स्थैर्याद्याः सत्त्वस्य, क्रौर्याद्या रजसः, अरत्याद्यास्तमस इत्येता बुद्धिगतत्वेन प्रतिसंवेद्यमाना एवेति ॥

एताश्च वृत्तयो गुणानामसंकीर्णा एवेति न । पुरुषाणां विषयत्वेन वर्तन्ते यतः — विमिश्राश्च' इत्यादि ।

विमिश्राश्च यथा तेषां गुणानां युगपत्स्थिताः ॥२२॥
प्रवृत्तिर्नेष्यते यस्माद्व्यस्तानां कारणादृते ।
शास्त्रेऽस्मिन्मुनिशार्दूल 'तथाप्युत्कृष्टदर्शनात् ॥२३॥
'व्यस्ताः संपरिगीयन्ते यतोऽधः प्रबलीकृतम् ।
दृश्यं तेभ्योऽपरं नास्ति द्रष्टुर्भोगाभिलाषिणः ॥२४॥

एताश्च वृत्तयो मिश्रा एव स्थिताः । न हि व्यस्तानां गुणानां प्रवृत्तिः दृष्टा कदाचिदपि ।
यदुक्तं सांख्यैरपि —

“प्रीत्यप्रीतिविषादात्मकाः प्रकाशप्रवृत्तिनियमार्थाः ।

अन्योन्याभिभवाश्रयजननमियुनवृत्तयश्च गुणाः ॥” इति

कारणादृते इति गुणकारः प्रोक्तः श्रीकण्ठदेवः तद्विषया, 'वक्ष्यमाणविण्वकृतविषया च'^१
गुणानां व्यस्ता च प्रवृत्तिरिष्यत एवेति एतद्भुवनस्वरूपप्रतिपादनावसरेऽत्रै[व] 'भविष्यति ।
यद्यप्येताः सत्त्वादिबुत्तयोऽसंकीर्णाः पुरुषाणामसिद्धा एव । तथापि क्वचित् पुरुषेऽत्र [का]सांख्य-
दुत्कृष्टानां दर्शनमस्ति, यः सात्त्विक उच्यते । एवं क्वचिदपकृष्टानां यस्तामसः, मध्यानां च यो
राजस इत्युपोद्धारतो व्यस्ताः अपि वर्ण्यन्ते । यतः गुणैरेव सर्वं ब्रह्माण्डान्तम् अधः परस्परसंवलनया
व्यवस्थापितम् । न च गुणेभ्योऽन्यद् दृश्यम् अस्तीत्युक्तम्^२ । अतस्त एव संकीर्णा वृत्तिभिर्वर्ण्यन्त
इति । एवं गुणानां तत्त्वधर्मः प्रोक्तः ॥२२—२४॥

^१ भूढता तथा — मु, ओ.

^२ 'विभिन्नाः सर्वजन्तुषु' इत्यस्य स्थाने सर्वासु
मातृकासु, मुद्रितपुस्तके च 'शुद्धाः सर्वेषु जन्तुषु'
इत्येव दृश्यते । अयं पाठो न युक्त इति भाति ।
मतङ्गवृत्तौ गुणवृत्तीनां संकीर्णत्वमेव वर्ण्यते, न
शुद्धत्वम् । मृगेन्द्रवृत्तिदीपिकायां प्रमाणत्वेनोद्धृते
मतङ्गयोगे 'तमसो वृत्तयः ख्याता विभिन्नाः
सर्वजन्तुषु' इत्येव पाठो दृश्यते (मृ० वृ०
दीपिका पृ० २७६) एवं पौष्करेऽपि दृश्यते ।
(पुंस्तत्त्वपटले ४१ पृ०).

^३ तदा — ऊ, ऋ.

^४ यस्माद्व्यस्तानां — मु, ओ.

^५ 'तथाप्युद्देशदर्शनात् — ऊ, ऋ.

^६ व्यक्ताः — मु.

^७ यतो यत्प्रबलीकृतम् — मु, उ; यतोऽधः-
प्रवयीकृतम् — ऊ, ऋ.

^८ सांख्यका० — १२.

^९ मतङ्ग० विद्या० १६. २७—३४ पृ० वृत्तौ ।

^{१०} चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० १६. २७—३४ पृ० वृत्तौ ।

^{१२} मतङ्ग० विद्या० १६. ९ उ—१४ पृ० वृत्तौ ।

भुवनधर्मः कथ्यते — 'श्रीकण्ठः' इत्यादि ।

श्रीकण्ठस्तत्कृतावासः^१ प्रधानादवतीर्य तु ।

द्विधा विभज्य स्वं वीर्यं रुद्राणां स्थितये विभुः ॥२५॥

तच्छक्तिबलमाहात्म्याद्रुद्राश्चेष्टन्त्यदुःखिताः ।

वीरभद्रादयश्चैव ब्रह्मान्ता लोकनायकाः ॥२६॥

यद्यपि श्रीकण्ठनाथस्य प्रधानतत्त्वे भुवनमुक्तम् । तथापि ततोऽवतीर्य रुद्राणां स्थित्यर्थ-
मत्रापि गुणतत्त्वे ज्ञानक्रियात्मकं वीर्यं द्विधा विभज्य स्वात्मनोऽपि संपादितभुवनलक्षणावासः ।
यतस्तच्छक्तिसामर्थ्येनैव सर्वे तदधोवर्तिनो रुद्रा लोकपालाश्च चेष्टन्ते इति । ततश्च दीक्षाया-
मेतद्भुवनविशुद्धयैवोभयभुवनविशुद्धिः कार्येत्यर्थः ॥२५-२६॥

एवं श्रीकण्ठस्य प्रधानतत्त्वे इव गुणतत्त्वेऽपि भुवनं प्रतिपाद्य, अन्येऽप्यत्र भुवनेश्वराः, तद्-
भुवनानां च वैलक्षण्यमुच्यते । — 'पत्युः' इत्यादि ।

पत्युः सत्त्वोत्कटस्थानं^२ तस्मादुन्मीलितं शनैः ।

स्थानमौमं^३ महादीप्तं^४ रजसस्तु सुखावहम् ॥२७॥

लेशानु^५विद्धं सत्त्वेन कुमारस्य महात्मनः ।

विष्णो^६रप्युचितं तत्र स्थानं^७ शुद्धरजोमयम् ॥२८॥

ब्रह्मणस्तदधस्तात्^८ किञ्चित्तमसि^९ मीरितम् ।

विभोस्तमसि विज्ञेयं^{१०} रजसोन्मीलितं शनैः ॥२९॥

कृतनाम्नोऽपरं^{११} स्थानं तमस्येव महामुने ।

रजसश्चाश्रयोपेतमीषं^{१२} त्सत्त्वोज्झितं^{१३} हितम् ॥३०॥

अकृतं शुद्धतमसि स्थानमुक्तमथाष्टमम् ।

पत्युः श्रीकण्ठनाथस्य केवलसत्त्वात्मकं भुवनम् । अन्येषां तु तदुदयक्रमत इति ॥

तदेवम् — 'तमसः' इत्यादि ।

तमसो वृत्तिमाश्रित्य यथानुक्रमतः स्थिताः ॥३१॥

योगिनो योगवीर्येणाकृताद्या भुवनेश्वराः ।

^१ ०स्तक्रियावासः -- मु, ओ.

^२ तथा विसर्ज्य -- मु; त्रिधा विभज्य -- ऊ, ऋ.

^३ ०फलं -- ऊ, ऋ.

^४ तत उन्मीलितं -- मु, ओ.

^५ सुदीप्तं तु -- मु, ओ.

^६ राजस्यं स्यात्सुखां -- मु; राजन्यं स्यात् सुखां -- ओ.

^७ ०विद्धसत्त्वेन -- मु, ओ.

^८ ०रभ्युदितं -- मु, ओ.

^९ स्थानशुद्धं रजो -- ओ.

^{१०} शुद्धं रजो -- मु.

^{११} किञ्चित्तमसेरितम् -- ऊ, ऋ.

^{१२} ०मीरितः -- ओ.

^{१३} रिभोस्तमसि -- ऊ, ऋ.

^{१४} राजसोन्मीलितं -- मु, ओ.

^{१५} कृतं नाम्ना परं -- मु, ओ.

^{१६} रजश्च संशयोपेतं -- मु; रजसश्चाशयो-
पेतं -- ओ.

^{१७} ०त्सत्त्वोज्झितं -- मु, ओ.

^{१८} हितम् -- ऊ, ऋ.

रजोवृत्तिकृताधारा ब्रह्माद्याश्चाप्यनुक्रमात् ॥३२॥
 सत्त्वोत्कटेन भावेन स्थानं योगयुजामपि ।
 'औमं मन्त्रोदितं दिव्यं' शुद्धतत्त्वमतः परम् ॥३३॥
 'विनयेनापि सिद्धानां क्रम एष' उदाहृतः ।

अत एव अकृताद्याः श्रीकण्ठपर्यन्ता योगिनोऽत्र भुवनेशा अष्टावुच्यन्ते । तेषु च मध्याद् अकृतविष्णुश्रीकण्ठानां शुद्धतमोरजस्सत्त्ववृत्तीनि भुवनानि । अन्येषां तु विमिश्राणीति । न केवलं तेषामेवैतत् क्रमेण निवासस्थानम् । यावद् विनयेनापि सिद्धानां साधकानामप्येतत्क्रमेण स्थानम् । रुद्राणां तु सांमिद्विकमिति भेदः ॥

अथ कथमेषां योगित्वेन व्यपदेश इत्युच्यते — 'योगवीर्यं' इत्यादि ।

योगवीर्यं^१मदामोदविलासेन महाबलाः ॥३४॥
 अतिरस्कृतधर्माणो रुद्राः 'क्रीडन्त्यनिन्दिताः' ।
 देवानां बलमाक्रम्य सूक्ष्मशक्तियुताः शिवाः ॥३५॥
 न तेषां शक्यते वक्तुं प्रमाणं मुनिपुङ्गव ।
 यावत्सम्यङ्निरूप्यन्ते 'स्वतेजोव्यूढगोचराः' ॥३६॥
 निसर्गेणैव चेष्टन्ते ये च सिद्धा महाधियः ।
 शिवाद्यवनिपर्यन्ते क्रीडन्त्यध्वनि संस्थिताः ॥३७॥

योगः समाधिः प्रकृतत्वादेषां श्रीकण्ठनाथविषयः, तस्य तु शिवविषयः, तस्य वीर्यं प्रकर्षा-
 वस्था । यदाहुः^२ —

"अतिक्रम्याप्रयत्नेन साध्यसाधनवर्त्मनी ।
 यत्राचलमवस्थानं स समाधिरकृत्रिमः ॥" इति ।

तस्य मदो देवताप्रसादः, तेन आमोदः साधकस्य विचित्रशक्त्याविर्भावः, तस्य विलासो यथेच्छाविहारः, तेन च महाबलाः यतस्ते ततो योगिन इत्युच्यन्ते । तेन च अतिरस्कृतपालनादि-
 धर्माणः । देवयोनिनां बुद्धद्यधिष्ठातृत्वेन 'वक्ष्यमाणानां बलमाक्रम्य क्रीडन्ति । अत एव सूक्ष्म-
 शक्तियुक्ताः श्रेयोहेतवश्चेति । न च तेषां शक्तेः प्रमाणं शक्यते वक्तुम् । केवलमेतावन्निरूप-
 यितुं शक्यम् । स्वतेजसा ज्ञानक्रियात्मकेन व्याप्ताः स्व[ल]ब्धावधिगोचरो यैस्ते तथाभूता इति ।
 ते च निसर्गेण अधिकारस्वभावात्मना केवलं तत्र चेष्टन्ते, ततो नैसर्गिका इत्युच्यन्ते । सिद्धास्तु
 वैनयिका इति । क्रीडा तु तेषां शिवाद्यवनिपर्यन्तेऽध्वनि योगबलादेवेति दर्शितम् । शिवश्चात्र
 प्रकृतत्वात् श्रीकण्ठनाथ एव । मायोर्ध्वं सकलानां प्रगमो न संभवति यतः । एवमत्र भुवनान्युक्तानि ॥३४-३७॥

^१ ०महामोद० — ऊ, ऋ.

^२ क्रीडन्त्यनिन्दिताः — ऊ, ऋ.

^३ स्वतेजोगूढगोचराः — मु, ओ.

^४ आकरो न लभ्यते ।

^५ मतङ्ग० विद्या० १७. १६-२० वृत्तौ ।

^१ औममन्त्रो० — ऊ, ऋ, ओ.

^२ शुद्धसत्त्व० — मु.

^३ विना येनापि — मु, ओ.

^४ उदाहृतम् — ओ.

अथ तेषां रूपादिकमुच्यते — 'चन्द्रांशुनिर्मलम्' इत्यादि ।

चन्द्रांशुनिर्मलं सत्त्वं ^१प्रविकासि बलोत्कटम्^२ ।
अरुणाभं रजस्तीव्रं प्रवृत्ति^३गुणवत्तरम् ॥३८॥
तमः पुष्पविवर्णाभं स्वभावात्सुनियामकम् ।

शुक्लारुणभ्रमरवर्णानि क्रमेण सत्त्वादीनां शुद्धानि भुवनानि । परिशिष्टानि तु एतद्विमिश्रा-
प्येव । विकासप्रवृत्तिनिरोधास्तु तेषां तत्र प्रकृष्टा वृत्तयः ॥

न केवलं तत्रैव यावदिहापि — 'आह्लादन' इत्यादि ।

आह्लादनस्वभावो यः सर्वदा सर्वजन्तुषु ॥३९॥
शुद्धसत्त्वसमायोगाद्व्यक्तस्यवोपजायते ।
^४आवेशो यः प्रदृश्येत सर्वात्मनेषु सुव्रत ।
^५रजसः शुद्धभावत्वान्मूढता तमसः स्मृता ॥४०॥

एतच्च ^६पूर्वमेव विभक्तम् ॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः —

व्यक्ता गुणाः कारणवीर्ययोगा-
द्व्याप्तं ^७जगद्यैः स्थितये पशूनाम् ।
व्यावर्णितास्ते तव विप्रमुख्य
बुद्धेरिदानीं शृणु विस्तरं च^८ ॥४१॥

ये स्वकारणाव्यक्ताच्छ्रीकण्ठनाथशक्तिक्षोभतो व्यक्ताः गुणाः. यैश्च जगत् समस्तं ब्रह्माण्डान्तं
पुरुषाणां स्थित्यर्थं ^९व्याप्तमिति व्याख्यातार्थोपसंहारः ॥ अधुना बुद्धितत्त्वं विस्तरेण व्याख्यायत
इति व्याख्येयोपक्रमः ॥४१॥

[इति श्री] भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ
[विद्यापादे] त्रिपर्वपदार्थे गुणतत्त्वप्रकरणं [षोडशं समाप्तम्]

षोडशः पटलः

^१ प्रविकासबलो० — मु, ओ.

^२ बलोत्कटः — ओ.

^३ गुणवत्तरः — ओ.

^४ आवेशयन् प्रदृश्येत — मु, ओ.

^५ रजसा शुद्ध० — ओ.

^६ मतङ्ग० विद्या० १६. १७ ३०-२२ वृत्तौ ।

^७ जगद्यत्स्थितये — - मु.

^८ मे — मु, ओ.

^९ 'व्याप्तमिति व्याख्यातार्थोपसंहारः' इत्यस्य
स्थाने 'व्याप्यन्त व्याख्याताः' इति दृश्यते
— ऊ, ऋ.

सप्तदशः पटलः

बुद्धितत्त्वप्रकरणम्

अथ 'बुद्धेर्विकासो यः' स्वधर्मेणानुमीयते ।

क्षुब्धेभ्यः सहसा पूर्वं गुणेभ्यो भूतगोचरा ॥१॥

अथेति गुणतत्त्वादनन्तरं बुद्धेर्विकासः बुद्धितत्त्वस्य प्रकाशनम् । अत्र च पदार्थादिसंबन्धाः प्राग्बुद्धेः वाच्याः । वाक्यात्मकस्तु संबन्धो^६ "महदादि महत्कार्यम्" इत्यादिभिरनेकविधः । स च बुद्धेः प्रकाशो यः स्वधर्मेण^७ वक्ष्यमाणेन अनुमीयते; अनुमानात्मक एवेत्यर्थः । सा गुणेभ्यः समुत्पन्ना पूर्वमिति श्रीकण्ठादिसर्गादिपि प्राग् महाप्रलयोपसंहारकाले एव । तत्त्वसर्गस्यानन्तेश-कर्तृ[क]त्वात् । भूतगोचरा इत्युपलक्षणम् । तत्त्वभावभूतभुवनानि गोचरस्तस्याः, तथा ह्यनव-सितानि न भोग्यानि भवन्तीति ॥१॥

अथ कोऽसौ धर्मः, येन बुद्धिरनुमीयत इत्युच्यते — 'बुद्धिः' इत्यादि ।

बुद्धिरध्यवसायेन भावानां जननी शुभा ।

वर्ण्यतेऽष्टगुणोपेता विभागेन यथाक्रमम् ॥२॥

द्विविधो हि बोधो भावानामध्यवसायात्मकोऽनध्यवसायरूपश्च । यदाहुः^८ —

"अस्ति ह्यालोचनाज्ञानं प्रथमं निर्विकल्पकम् ।

बालमूकादिविज्ञानसदृशं शुद्धवस्तुजम् ॥

ततः परं पुनर्वस्तु धर्मेज्जित्यादिभिर्धर्या^९ ।

बुद्ध्यावसीयते सापि प्रत्यक्षत्वेन संमता ॥" इति ।

तत्र योजन्यवसायात्मकः स सर्वदा ग्राह्य[क]रूपेणैव भासमान आत्मस्वभाव एवेत्युक्तं^{१०} पुं-पाशेश्वरप्रकरणे । यस्त्वध्यवसायरूपः स उत्पन्नापवर्गित्वेनावभासमानो न पुंस्वभावः; नित्यस्या-नित्यस्वभावत्वायोगात् । तत्त्वभावत्वे वा नित्यत्वप्रसङ्गात्संवेदनस्येव । न च नित्योऽनुभूयते । ततो न पुंसः स्वभाव इति । यस्य स्वभावः सा बुद्धिः भावानाम् अध्यवसेयतोत्पादिका । न तां विना तेषामध्यवसेयता संभवति यतः ।

^६ बुद्धेर्विकासोऽयं — ओ.

^७ स्वभावेनानु० — मु, ओ.

^८ अपीति — ऊ.

^९ मतङ्ग० विद्या० तृतीयनवमप्रकरणयोरुप-
क्रमे प्रोक्तवत् ।

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १५. १५ उ०.

^६ मतङ्ग० विद्या० १७. २.

^७ मतङ्ग० विद्या० ५. २८ उ०—३०; ९. २—६
वृत्तौ ।

^८ संविभज्य यथाक्रमम् — ऊ, ऋ.

^९ श्लोकवा० प्रत्यक्षसूत्रे ११२, १२०.

^{१०} यथा — ऊ, ऋ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० ६. ३४, ३५ वृत्तौ ।

किं च वर्ण्यते अष्टाभिर्धर्मादिभिर्गुणैरुपेतात्र विभागेन इति अयमर्थः धर्माद्यात्मकानि ज्योतिष्टो-
मादीनि कर्माण्यनुष्ठीयमानानि समनन्तरमेव स्वर्गादिकलं [न] जनयन्ति । आमुत्रिकफलत्वात् ।
स्वयं च तानि ऋत्विग्यजमानव्यापाररूपत्वेन विनष्टान्येवावभासन्त इत्यतो^१ न फलकालमनुवर्तन्त
इति शक्यते वक्तुम् । प्रत्यक्षविरोधात् । ततस्तैः प्रत्यात्मनियतोऽपूर्वाख्यः संस्कारः फलश्रुत्य-
न्यथानुपपत्त्या क्रियत इत्यभ्युपगतं परैरपि । स च नात्मनि संभवति । अविकारित्वात् । कर्मणां
च कृष्यादीनामात्मसंस्कारकारकत्वेनादृष्टेस्त्युक्तम्^२; अपि तु जड एवेति । यत्र तानि संस्कारं
कुर्वन्ति सा अष्टगुणा बुद्धिरिति । एवं ज्ञानादिसंस्कारेऽपि वाच्यम् । तद्वलादेव स्वप्नस्मृतिप्रति-
भादावसत्यप्यर्थोऽर्थोल्लेखो दृश्यते यतः ॥२॥

अत्र मतङ्गमुनिर्गुणभ्यो बुद्धे^३रुत्पादमुक्तमसंभावयन् नित्यान्तःकरणदृशा पूर्वपक्षयति —
'कार्यकारणभावः' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

कार्यकारणभावो यः स सर्वत्र प्रतीयते ।

स्वात्मलोपकृतो ह्येको द्वितीयो मातृपुत्रवत् ॥३॥

कर्तृकर्मतृतीयोऽन्यो लोकेऽस्मिन्मुप्रतीयते ।

स्वात्मलोपकृतो यो हि प्रध्वस्तात्पयसो दधि ॥४॥

व्यक्तिमायाति यद्येवं गुणनाशस्ततोऽखिलः ।

बुद्धिरेका प्रपत्तव्या गुणानां वृत्तयः कुतः ॥५॥

मातृपुत्रकृतान्यायाद्व्यापित्वं नेष्यते विभोः ।

कर्तृकर्मविभेदाच्च^{१३} वस्तुभेदोऽनवस्थितः ॥६॥

अकार्यभूता बुद्धिः सर्वथा कार्यत्वासंभवात्, आत्मवत् । तथा हि — उपादानोपादेयभावः
कार्यकारणयोः^{१०} क्षीरदधिन्यायेनैव यथा दशितं सत्कार्यसिद्धिप्रकरणे^{११} । तत्र यथा प्रध्वस्तात्
पयसो दधि^{१२} अभिव्यज्यते, एवं प्रध्वस्तेभ्यो बुद्धिरिति सैव तदानीं कार्यत्वेन तत्त्वं स्यात् । कार्य-
कारणयोः सहभावाभावान्न गुणा इति । तेषामाकल्पस्थितेर्जगदापूरणेन^{१४} तत्त्वत्वं च सहभावा-
दत्रावश्यमेव । उक्तं च । ततः सहभावादात्मन इव बुद्धेरप्यकारणं गुणा इति ।

^१ अत्र 'न फलतः' इत्यधिकम् — ऊ; 'फलतः'
इत्यधिकम् — ऋ.

^२ मतङ्ग० विद्या० ६. ९३ उ० वृत्तौ ।

^३ संस्कारोऽपि — ऊ.

^४ मतङ्ग० विद्या० १७. १ वृत्तौ ।

^५ लोपकृते — मु; लोपः कृतो — ओ.

^६ कर्मकर्तृतृतीयो — ऊ, ऋ.

^७ आत्मलोपः — ऊ, ऋ.

^८ प्रध्वस्तपयसो — ऊ, ऋ.

^९ यदि — ओ.

^{१०} प्रवक्तव्या — मु, ओ.

^{११} कृता न्यायात् — ओ.

^{१२} विभो — मु, ओ.

^{१३} विभेदाश्च — ऊ, ऋ.

^{१४} वस्तुधर्मोऽनवः — मु, ओ.

^{१५} दधिक्षीरन्यायः (१. ४. २६) ब्रह्मसूत्रश्रीकर-
भाष्ये उदाहृतः ।

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ६. ४७ वृत्तौ ।

^{१७} विभज्यते — ऋ.

^{१८} गुण इति — ऊ.

^{१९} तत्त्वत्वमसंभवादत्र — ऊ, ऋ.

यदि वा मानृपुत्रोपलक्षितेन वक्षिधूमन्यायेन तयोः कार्यकारणभावः सहभावाविरोधायाभ्युप-
गम्यते । तदानीमपि सहकारिकारणत्वमत्र गुणानां प्रसज्यते । कार्येण सहभावाद्वृत्त्यादिवत् ।
सहकारिकारणं हि वृत्त्यादि धूमादेः, इन्धनाद्युपादानत्वादिति । ततो न बुद्धिव्यापित्वं 'बुद्ध्यु-
पादानत्वं' गुणानां सिद्धयतीति ।

अथ यथा मूढः कश्चिद्भागः कर्तृत्वेन व्यवस्थितो यो भुवनात्मकः, कश्चित्तु कर्मत्वेन यो
घटकारणता^१मापन्नो मृत्पिण्डात्मकः, तद्वद्गुणानां कश्चिद्भागः स्कन्धतया कार्यापूरकत्वेनाकल्प-
मवस्थितः, कश्चित्तु बुद्ध्यात्मना कर्मत्वेनेति । यद्येवं गुणा एव बुद्धिरिति, कार्यकारणयोरनयो-
र्वस्तुभेदस्यानवस्थानाद् [न] बुद्धेस्तत्त्वान्तरत्वम् । न हि मूढो मृत्पिण्डस्य [च] तत्त्वान्तरत्वमिति,
अध्यवसायादिकार्याभावप्रसङ्गः । तस्मादध्यवसायादिकार्यान्वयानुपपत्त्या गुणेभ्योऽन्या नित्यैव बुद्धि-
रभ्युपगन्तव्येति ।

न तु कर्तृकर्मन्यायो मानृपुत्रन्यायो वा घटकुम्भकारादिवद्व्याख्येयः । अत्रोपादानकारण-
विषयस्यैव आशेषस्य प्रस्तुतत्वेन तस्यासंभवात् । निमित्तकारणविषय एवासौ दृष्टान्त इत्युक्त-
मीश्वरसिद्धौ ॥३-६॥

अत्र सिद्धान्तः — 'लोकसंव्यवहारार्थम्' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

लोकसंव्यवहारार्थं^४ मूढः स्थात्यादयो यथा ।

वस्तुनश्चाप्यभेदेऽपि व्यक्तिभेदः^५ पृथक् पृथक् ॥७॥

लोहस्याप्यथ 'लोकेऽस्मिन् किं न दृष्टं महामुने ।

साध्यसाधनं^६भेदेन विभिन्ना^७ स्थानसंहतिः ॥८॥

यद्यपि मूढो भुवनाकाराया घटोपादानभूतो मृत्पिण्डो मूढपतयैव लोकैः प्रतिपद्यते । तथापि
संदंशात्मकालोहात्तादाकृष्य लोहान्तरस्यैव रूपान्तरपरिणामेन शक्तिविशेषप्रतिलम्भाद् भेदोऽस्त्येव ।
तदपरामर्शेन यथा मूढः घटादयो भवन्तीति व्यवहरति लोकः । तथैव वस्तुनः गुणतत्त्वस्य स्कन्ध-
कारणात्मना भिन्नस्याप्यभेदे सति बुद्ध्यादिव्यक्तिभेदो भवतीत्युच्यत इति, न बुद्धेः कारणत्वा-
नुपपत्तिः, येन नित्यत्वं स्यादिति ॥७-८॥

अथ गुणैरेव भगवान् बुद्ध्यादिकर्तव्यं विदधातु । ततः किं बुद्ध्यादिपृथिव्यन्तैरुपादितैरिति ।
अत्रोच्यते — 'शक्तयः' इत्यादि ।

शक्तयः परमेशस्य स्वभावेन बलोत्कटाः ।

प्रवृत्ताः सर्वकार्येषु कर्तृत्वेनात्मवर्तिना ॥९॥

^१ बुद्ध्युपादानत्वं — ऋ.

^२ ० मापन्ने मृत्पिण्डा० — ऊ, ऋ.

^३ वस्तुतत्वेन — ऊ, ऋ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ६. ९९ उ० — १०० पू०
वृत्तौ ।

^५ मूढ स्थात्यादयो — मु.

^६ व्यक्तिभेदात् — मु, ओ.

^७ लोकस्याप्यथ — मु.

^८ भेदेऽस्मिन् — ओ.

^९ ० भावेन — मु.

^{१०} स्थानसंहतिः — मु, ओ.

‘षट्पत्ना सविशुद्धेन सर्व^१दिककेन भूरिणा ।
न ^२मीमांसा यतः पत्युरत्यद्भुतगुणोदयाः’ ॥१०॥

यद्येवं परमेश्वरशक्तयः स्वभावेनैवाविचारिताः सर्वकार्यसम्पादिकाः सिद्धा इति, किं गुणादी-
नामुत्पत्त्या । अथ न ताः स्वतः पुंसामर्थसाधिकाः; अनुपादानत्वात् अपि तु गुणादिव्यवधानेने-
त्युच्यते ॥९-१०॥

यद्येवम् — ‘ताभिः’ इत्यादि ।

ताभिः “संचलितेभ्योऽन्या गुणसंस्था प्रवर्तते ।

शक्तिभिः संशोभितेभ्यो गुणेभ्यः अन्या बुद्धिलक्षणगुणस्थितिस्वभावा पुरुषाणामुपकाराय
प्रवर्तते इति को विरोधः ॥

अत्र दृष्टान्तः — ‘यथान्नपरिपाकस्य’ इत्यादि ।

यथान्नपरिपाकस्य ^३भेदे देहेऽप्यवस्थिताः ॥११॥

रसासृङ्मांसमेदोऽस्थिमज्जा^४शुक्लानि धातवः

रसस्यात्मगुणो व्यापी ^५देहो रसमयो यतः ॥१२॥

स्थान^६भेदेऽपि नाभावो रसस्य मुनिसत्तम ।

यथा तथा न भेदोऽस्ति गुणानां स्थानभेदतः ॥१३॥

दृष्टवद्बुद्धदृष्टकल्पना युक्ता । यथा चैकदेशोपयुक्तस्यैवान्नस्य परिपाकाद्रसः, रसस्यासृक्,
असृजस्त्वङ्मांसांसानि, मांसस्य मेदः, मेदसोऽस्थि, अस्थनो मज्जा, मज्जायाश्च शुक्रमित्येवं वातपित्त-
श्लेष्मात्मका धातवः परिपाकभेदेन जगतीति । यथा च रसस्य लवणमधुरकटुकादेरुपयोगमात्रेणैव
सकलशरीरव्यापिस्वभावस्य शरीरावयवशाखा^७भेदेऽपि न स्वरूपाभावः । यदुक्तमायुर्वेदे^८ —

“किंचिद्रसेन कुरुते किंचिद्वीर्येण ^९वस्तुनः ।” इति ।

तथा बुद्ध्यादिकार्यभेदव्यापकत्वेऽपि गुणानां न स्वात्माभाव इति । एवं दृष्टान्ताव-
त्रोक्तौ ॥११-१३॥

अथ हेतुरुच्यते — ‘व्यक्तः’ इत्यादि ।

^१ षट्पत्ना सविशुद्धेन — मु.

^२ ०दिककेण — मु.

^३ मीमांसा यतः — ऊ, ऋ.

^४ ०गुणोदयः — ऊ, ऋ.

^५ संचालितेभ्यो — मु, ओ.

^६ भेदो देहे व्यवस्थितः — ऊ, ऋ; भेदो देह-
व्यवस्थिताः — ओ.

^७ ०शुक्राणि — ऊ, ऋ.

^८ देहे — ऊ, ऋ.

^९ ०भेदो विनाभावो — मु; ०भेदोऽविनाभावो
— ओ.

^{१०} भेदोऽपि — ऊ, ऋ.

^{११} आकरो न लभ्यते ।

^{१२} वस्तुतः — ऊ, ऋ.

व्यक्तः पुंस्युपकाराय भेदेन महदादिना ।

यतोऽर्थोऽनेकधा भोग्यो भोक्तुः कर्मविपाकजः ॥१४॥

ततो गुणा विकारैः स्वस्तावद्धि विसृता मुने ।

यो यः प्रकृतिभूतः सोऽपि अतुप्तात्मवृत्तिरेकदेशविकारद्वारेण पुनिमित्तं 'विसरतीति, न स्वात्मलोकेन 'कार्यकृत् तदव्यापको वेति ॥

तदेवं बुद्धेः कार्यत्वामभवेन नित्यत्वं पूर्वपक्षीकृतं प्रतिक्षिप्य, अधुनाष्टगुणोपेतत्वं 'प्रागुक्तं प्रतिपाद्यते — 'धर्मो ज्ञानम्' इत्यादि ।

धर्मो ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं सात्त्विका गुणाः ॥१५॥

अत्र च धर्मादीनां चतुर्णां सात्त्विक[त्वं]मुक्तम् । अवैराग्यस्य तु राजसत्त्वेन 'वक्ष्यमाणत्वाद्, अधर्मादीनां त्रयाणां तामसत्त्वेन च, अष्टावपि बुद्धिगुणा विभागोक्तता भवन्तीति ॥१५॥

इदानीमत्रापि भुवनेश्वराणां 'प्रागुक्तगुणतत्त्वभुवनेश्वराणामिव सत्त्वादिनिर्हसिक्रमतो भुवन-वैविध्यमुच्यते — 'निसर्गणैव' इत्यादि ।

निसर्गणैव ते व्यक्ता वेधस्युत्कृष्टवृत्तयः ।

'प्रजापतौ 'रजः किञ्चित्तेन 'ज्ञानं न वेधसः ॥१६॥

सदृशं मुनिशार्दूल सोमस्य रजसोत्कटम् ।

'इन्द्रस्यार्धाधिकं तच्च रजसा सत्त्वं 'सीदृशम् ॥१७॥

गन्धर्वस्य तदेवोक्तं तमसालिङ्गितं शनैः ।

यक्षस्यापि तमः प्रोक्तं 'तच्चार्धेन 'रजः शनैः ॥१८॥

राक्षसानां 'रजोऽर्धेन पादोनं कीर्तितं 'तमः ।

तमसोत्कृष्टमेवोक्तं रजः प्रध्वस्तगोचरम् ॥१९॥

पिशाचानां विजानीयाद्

^१ पुंसोऽपकाराय — मु, ओ.

^२ यथार्थो मु.

^३ गुणाधिकारैः — ऊ, ऋ.

^४ स्वैस्तावद्भिर्निसृता — मु; स्वैस्तावद्भि-
विसृता — ओ.

^५ विसरन्तीति — ऊ, ऋ.

^६ कार्यकृतस्तदव्यापका — ऊ, ऋ.

^७ मतङ्ग० विद्या० १७. २ उ०.

^८ मतङ्ग० विद्या० १७. १३३ उ० — १५७.

^९ मतङ्ग० विद्या० १६. २७-३४ पू०.

^{१०} व्यक्ताद्वेधस्यु० — मु.

^{११} वेधस्युत्कटवृत्तयः — ऊ, ऋ.

^{१२} प्रजापते रजः — मु, ओ.

^{१३} रजाः — ऊ, ऋ.

^{१४} जानन्ति वेधसः — मु, ओ.

^{१५} इन्द्रस्यावाविकं — ऊ, ऋ.

^{१६} सीप्सितम् — मु० पाठभेदः, ऊ, ऋ, ओ.

^{१७} सत्त्वावेन — ऊ, ऋ.

^{१८} रजोगुणैः — मु, ओ.

^{१९} तमोऽनेन पादोऽत्र कीर्तितं — ऊ, ऋ.

^{२०} शनैः — मु० पाठान्तरम् ।

‘स्वभावेनैव विकारात्मना ते सत्त्वान्मका गुणा भुवनाकारत्वेन ब्रह्मणो विषये इत्यर्थः । ततः,

“ब्रह्मप्रजेशमोमानां शक्रगन्धर्वयोस्तथा ।

यक्षरक्षःपिशाचानां बुद्धौ भुवनपद्धतिः ॥

सत्त्वादिह्लासतः प्रोक्ता गुणा नाथेषु मायया ।” इति ॥

एताश्च देवानां योनयः प्रागुक्ता न देवयोनयो भूतसर्गमध्यवर्तिनः । किं तु — ‘बुद्धि-
तत्त्वनिदर्शनाद्’ इत्यादि ।

“बुद्धितत्त्वनिदर्शनात् ।

देवानां योनयः सिद्धा ब्रह्मादीनां महात्मनाम् ॥२०॥

बुद्धितत्त्वे यत एते दृश्यन्ते, ततस्तत्समानाभिधाना अन्या एवैता देवानां ब्रह्मादीनां योनयः । यत्तु श्रीमद्भारवे^१ —

“पृथिवीतः पिशाचानामणिमादिगुणाष्टकम्” ।

इत्यादि वार्तिककृतोक्तं तत्तदध्वजोतसि तन्मात्रमनोऽहंकृद्बुद्धिभुवनेष्वेपां क्रमेणावस्थितेष्वत-
त्वात् पृथिवीतन्मात्राद्येव पृथिव्यादि मन्तव्यम् । अन्यथा महाभूतेषु देवयोनीनां परा-
पराणामपि न क्वचिदेव स्थितिः श्रूयत इति विरुद्धमेवैतदिति । अत एवैते ब्रह्मादयो महात्मानः
सांख्यादिदृष्टेभ्यो ब्रह्मादिभ्यो[ऽपराः] । ते ह्येतेभ्योऽपचितशक्तय इत्यर्थः । येन कारणेन बुद्धि-
भुवनेऽप्येषामवस्थितिः सिद्धा ॥२०॥

‘तेन’ इत्यादि ।

तेन ते सात्त्विका देवा अष्टावपि महौजसः ।

मानुषा राजसाः प्रोक्तास्तिर्यक्तामसलक्षणाः ॥२१॥

तथापि युक्तितो वाच्यं क्रमेणैव यथास्थितम् ।

तेन ते सांख्यादिदृष्टा देवाः ब्रह्माद्या अन्ये, ये मानुष्यादिभिः सहास्मिन्नेव भूतसर्गे सत्त्वादि-
भेदेन वर्तन्ते । यदाहुः सांख्याः^२ —

“ऊर्ध्वं सत्त्वविशालस्तमोविशालश्च मूलतः सर्गः ।

मध्ये रजोविशालो ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तः ॥” इति ।

यद्यपि सांख्यैरेवमुक्तम् । तथापि प्रोक्तयुक्तितस्तदपि देवयोन्यष्टकं गुणापचयक्रमेणैव वाच्य-
मित्युक्तं प्राक् । अपि च भविष्यति ॥

^१ स्वभावैवं वा — ऊ, ऋ.

^२ ब्राह्मणविषयेत्यर्थः — ऊ, ऋ; अत्र ग्रन्थ-
पातः स्यादिति भाति ।

^३ आकरो न लभ्यते ।

^४ मतङ्ग० विद्या० १५. ११ उ०.

^५ मुद्रिते न लभ्यते ।

^६ ०लक्षणम् — मु. ओ.

^७ सांख्यिका० ५४.

^८ ०स्तम्बपर्यन्तः — ऊ, ऋ.

^९ मतङ्ग० विद्या० १७. २० वृत्तौ ।

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १७. १२६ उ० — १३२
पू० वृत्तौ ।

अत्र धर्मादीनां स्वरूपवैचित्र्यमुच्यते — 'तिष्ठतः' इत्यादि ।

'तिष्ठतः प्राकृते देहे पुरुषस्याभिलाषिणः ॥२२॥

तदापूरितवीर्यस्य प्रधानस्य विचेतसः ।

बुद्ध्यादयः प्रवृत्त्यर्थं वृत्तयः प्राङ्निरूपिताः ॥२३॥

कारणेन जगद्धात्रा पुरुषाणां विभूतये ।

महाप्रलये शरीरस्यासंभवादत्र देहशब्देन 'देहकारणं कर्म' कथ्यते । तच्च प्रकृतेः संबन्धि तदानीं बुद्धेरुपसंहृतत्वान्न पुंस 'इत्युक्तम् । तस्मिन् प्राकृते देहे प्रकृतिस्थे कर्मणि तिष्ठतः पुंसः, तत्संबन्धयोग्यतां भजतः अभिलाषिणः मलयुक्तस्य प्रलयकेवलिनः सतः इत्यर्थः । तेन प्राकृतेन देहेन सहकारिणापूरितं वीर्यं शक्तिर्यस्य प्रधानस्य अचेतनस्य संबन्धिन्यो बुद्ध्यादिवृत्तयः पुरुषाणां प्रवृत्त्यर्थं, भोगलक्षणविभूत्यर्थं च परमेश्वरेण प्राङ्निरूपिताः रूपीकृताः पुरुषभेदेन विचित्रस्वभावा रचिता इति ॥

'प्रागुक्तानुवादेन पूर्वार्थिकथनाय 'सैयं' कथ्यते — 'बोधयित्री' इत्यादि ।

बोधयित्री 'स्मृता ख्यातिर्भावानां योनिरव्यया ॥२४॥

भोक्तुर्भोगाभिलाषेण बुद्धिरष्टगुणान्विता ।

अणोरध्यवसायेन 'प्रवृत्ताध्यवसायिनी ॥२५॥

प्रवर्तते 'ततो भावैरनन्तैः प्रत्ययात्मकैः ।

यैषा 'ख्यातिः बुद्धिः अणोः अध्यवसायेन बोधयित्री इत्युक्ता, मैव 'भावानां धर्मादीनां योनिः । 'तस्यां हि ते 'वासनावीजात्मना 'निषिध्यन्ते । यतः सैव भोक्तुः अष्टगुणान्विता 'प्रवृत्तये 'प्रवृता । ततः, भावैः धर्मादिभिः, प्रत्ययैश्च सिद्ध्यादिभिः अनन्तैः प्रवर्तते इति । यदुक्तं सांख्यैः^{१८} —

“एष प्रत्ययसर्गो 'विपर्ययाशक्तिस्तुष्टिः' सिद्ध्याख्यः ।

गुणवैषम्यं^{१९} विमर्दात्तस्य च भेदास्तु पञ्चाशत् ॥” इति ॥

^१ वर्ततः — मु; तिष्ठत्यः — ऊ; त्रिष्वतः — ओ.

^२ देवकारणं — ऊ, ऋ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १०. २ वृत्तौ ।

^४ 'स्वभाववरचिता — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ मतङ्ग० विद्या० १७. २.

^६ 'वादोऽपूर्वार्थं० — ऊ, ऋ, ऐ.

^७ सोऽयं — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^८ स्मृतिः ख्यातिः० — मु, उ, ओ.

^९ प्रयुक्ताध्यव० — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१०} तदा भावै० — ऊ, ऋ, ओ.

^{११} ख्यातिबुद्धिरणोः — ई, उ, ए; ख्यातिबुद्धि-द्विरणोः — ऐ.

^{१२} भाविनां — आ; भावनान् — ऐ.

^{१३} यस्यां — ए.

^{१४} वासानां बीजात्मना — ऐ.

^{१५} निषिध्यन्ते — अ, ऋ; निषिध्यन्ते — आ; अतिषिध्यन्ते — ए; निषिध्यन्ते — ऐ.

^{१६} प्रवृत्तेत्युक्तं ततः — ऊ, ऋ.

^{१७} प्रवृत्तां ततः — आ, ई, उ.

^{१८} सांख्यका० ४६.

^{१९} विपर्ययासिद्धिशक्तितुष्टिः० — आ; विपर्यय-शक्तितुष्टिः० — ए;

^{२०} 'तुष्टी० — ऐ.

^{२१} 'सिद्ध्याख्याः — ऋ.

^{२२} 'विमर्देन न तस्य भेदास्तु — अ; 'विमर्देन तस्य भेदास्तु — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

अथ सिद्ध्यादीनां यथा प्रत्ययशब्दवाच्यत्वं तथोच्यते — ‘प्रत्यय’ इत्यादि ।

प्रत्ययोऽक्षार्थयोगोत्थः^१ पुंसः प्रत्ययकृत्सदा ॥२६॥

सिद्ध्यादिकोऽपि^२ प्रत्ययो यद्यपि मनोलक्षणेन्द्रियतद्गोचरार्थसंबन्धेनोत्थितः । तथापि यतः ‘सार्वकालं पुंविषयं प्रत्ययमुत्पादयति । यदुक्तम्^३ — ‘तदा द्रष्टुः स्वरूपेऽवस्थानम्’ इति । ततः प्रत्ययशब्देनोच्यते । तथा ‘चाहुः’ —

“प्रत्याययन्ति क्षेत्रज्ञं^४ प्रत्यायास्तेन ते स्मृताः” इति ॥२६॥

धर्मादीनामपि भावशब्द^५ प्रवृत्तौ हेतुरुच्यते — ‘भावनात’ इत्यादि ।

भावनातः^६ स्मृतो भावो वास्यते येन^७ पुद्गलः ।

“भावयन्ति अधिवासयन्ति बुद्धिं यतो धर्मादयोऽनुष्ठिताः, ततो भावाः कथ्यन्ते । यदाहुः^८ —

“भावयन्ति यतो लिङ्गं तेन भावाः प्रकीर्तिताः ।” इति ।

अत एव पुद्गलशब्देनात्र पुद्गल^९ प्रत्यासत्त्या लिङ्गमुच्यते ॥

^{१०}अथ धर्मादीनामनुष्ठितानां भावरूपत्वं दर्शयितुं ज्ञानादिभ्यस्तावद्धर्मस्यानुष्ठानभेदसिद्धये-
^{११}ऽधिकारिभेद उच्यते — ‘सत्त्वेन’ इत्यादि ।

^{१२}सत्त्वेनापूरितस्येत्यं महतः शनकै रजः ॥२७॥

यदा तु ध्वस्ततमसस्तदासौ परमेश्वरः ।

बुद्धावाश्रित्य किरणै^{१३} रमोर्ध्वबलशालिभिः ॥२८॥

नियुनक्त्यतिवीर्येण पुरुषं धर्मसाधने ।

^{१४}इत्थम् अधिवासनात्मना सत्त्वेनापूरितस्य । अत एव निवृत्ततमसो महत्तत्त्वस्य ^{१५}यदा ^{१६}ईषद् रजः प्रवर्तते; तदा ^{१७}तद्युक्तं पुरुषम् ईश्वरो धर्मानुष्ठाने ^{१८}नियुज्यते ॥

^१ योगार्थः — सु, उ, ऊ, ऋ.

^२ ‘अपि’ इत्यत्र हिशब्दो दृश्यते — ऐ.

^३ मनोर्धर्मिणेन्द्रिय० — ए.

^४ सर्वकालं — ऊ, ऋ.

^५ योगसू० १. ३.

^६ स्वरूपावस्थानम् — ऊ, ऋ.

^७ शब्देनोच्यते — आ.

^८ चशब्दो नास्ति — ए.

^९ पौष्करे विद्या० पुंस्तत्त्वपटले १२४.

^{१०} तेन ते प्रत्यायाः स्मृताः — मुद्रितपौष्करपाठः ।

^{११} प्रवृत्तिहेतु० — अ.

^{१२} स्थितो — मु, उ, ओ.

^{१३} पुद्गलम् — ओ.

^{१४} भावय इत्यधिवास० — ऐ.

^{१५} आकरो न लभ्यते ।

^{१६} शक्त्या — अ; ०प्रत्यायासक्त्या —

आ; ०प्रत्यायासक्त्या—ई, उ; ०प्रत्यासक्त्या—ए.

^{१७} अत्र — ए; ‘अथ’ इत्यारभ्य ‘उच्यते’ इत्यन्तं

नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१८} ऽधिकारभेद० — ए.

^{१९} सत्त्वेन पूरित० — ओ.

^{२०} ०रमेयैर्बल० — ओ.

^{२१} इत्थमिति वा परात्मना — ऊ, ऋ; इत्थ-

मधिवासनाः सत्त्वेना० — ए.

^{२२} यदि — ऊ, ऋ.

^{२३} ईषदृशः प्रवर्तते — ई, उ.

^{२४} तद्युक्तं — अ, ऊ, ए.

^{२५} नियुज्यते — अ; नियुज्यन्ते — ए.

‘धर्मश्च’ इत्यादि ।

धर्मश्च^१ द्विविधः प्रोक्तो यमश्च नियमोऽपरः ॥२९॥

चित्तमयमो यमः । नियमः त्वशास्त्रीय^२कर्मपरिहारेण शास्त्रीयैः क्रियानुष्ठानायेन्द्रिय-
संयमः ॥२९॥

‘अहिंसा’ इत्यादि ।

अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्य^३मकल्कता ।

यमः पञ्चविधः प्रोक्तो नियमश्चाप्यथोच्यते ॥३०॥

अक्रोधो गुरुशुश्रूषा शौचं संतोष एव च ।

‘आर्जवं’ चेति नियमः पञ्चधा परिकीर्तितः ॥३१॥

अहिंसेत्यादिपञ्च यमाः । अक्रोध इत्यादि^४पञ्च नियमाः । गुरु^५शुश्रूषा^६चात्रोपलक्षणमन्येषां
नित्यनैमित्तिककाम्यानां^७ वैदिकानां^८ कर्मणाम् । यद्वक्ष्यति तल्लक्षणे^९ —

‘दानोपवासतीर्थानि^{१०} कीर्तनावसथादयः’ । इति ।

कीर्तनं^{११} स्वाध्यायाध्ययनम् ।^{१२} अवसथस्तु आहिताग्नितेति ॥३०-३१॥

‘ते च लोकसिद्धा एव । केवलमत्र प्रकृष्टाः प्रतिपाद्यन्ते —

अहिंसा नाम यददुःखं परेभ्यो नोपपद्यते ।

आत्मवत्सर्वभूतानि यः पश्यति^{१३} स आत्मवान् ॥३२॥

‘नापकारेऽपि किञ्चित्स्याददुःखमुत्पादितुं^{१४} क्षमः ।

अहिंसेयं समाख्याता पुंसो धर्मजिगीषया ॥३३॥

आपत्स्वपि न यस्येत्यमलीके वाक् प्रवर्तते ।

‘तथ्येऽपि न भवेद्येन परेभ्यो दुःखमण्वपि ॥३४॥

^१ धर्मो हि — मु.

^२ नियमश्च यमोऽपरः — मु, उ, ओ.

^३ तु शास्त्रीयं — अ; त्वशास्त्रस्वकर्म — ए.

^४ कर्मणः परि — ए.

^५ शास्त्रवैकक्रियानिष्ठतया इन्द्रियसमयः —
ऊ, ऋ.

^६ मकल्कता — उ.

^७ यमोऽयं पञ्चधा प्रोक्तो — मु, उ, ओ.

^८ अर्जवं — ओ.

^९ पञ्चयमः — ऐ.

^{१०} पञ्चनियमः — ऐ.

^{११} शुश्रूषामात्रोपलक्षणम् — ऊ, ऋ.

^{१२} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१३} ‘वैदिकानां’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ,
ए, ऐ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० १७. ४७ उ०.

^{१५} कीर्तनयावसंस्थाप्य इति — ऐ.

^{१६} स्वाध्यायोऽध्ययनम् — आ; स्वाध्येयाध्य-
यनम् — ई, उ.

^{१७} अवसथस्तु — अ, ऊ, ऋ, ए.

^{१८} एवं च — ऊ, ऋ.

^{१९} महात्मवान् — ऊ; ऋ.

^{२०} नापकारोऽपि — ओ.

^{२१} ‘उत्पादयितुम्’ इत्यर्थे ‘उत्पादितुम्’ इत्यार्ष-
प्रयोगः ।

^{२२} तथापि हि भवेद्येन — उ; तथ्येऽपि हि
भवेद्येन — ऊ, ऋ; तथ्योऽपि हि भवेद्येन — ओ.

तत्सत्यं मनसः शुद्धये धर्मवृत्तिं स्थितात्मनः ।
 नादत्तमादत्ते किञ्चिद्दत्तं वा न्यायतः शुभम् ॥३५॥
 दृष्टमप्यथ कस्यापि च्युतमेतन्निशाम्य तु ।
 तृणवन्मन्यते धर्मा तदचौर्यमुदाहृतम् ॥३६॥
 कर्मणा मनसा वाचा श्रवणाद्दर्शनादपि ।
 मातृवन्मन्यते नित्यं प्रार्थयन्तीमपि स्त्रियम् ॥३७॥
 दिव्यायामप्यलौल्येन य एवं वर्तते सदा ।
 तस्य तद्ब्रह्मचर्यं स्याच्छ्लेषा व्रतविडम्बकाः ॥३८॥
 स्वच्छता समता प्रीतिरपकारशतैरपि
 १ कालुष्यं नोत्सहेद्दोढं ११ सेयमुक्ते १२ त्यकल्कता ॥३९॥
 एते पञ्च यमाः प्रीयता यतीनां १३ सुशिवात्मनाम् ।
 प्रध्वस्तं १४ कलुषो नित्यं १५ कृष्यमाणोऽपि भूरिशः ॥४०॥
 ताड्यमानोऽपि १६ बलवत्प्रहृष्यति मुहुर्मुहुः ।
 न कुप्यति कदाचिच्च सोऽक्रोधः १७ परिभाष्यते ॥४१॥
 देवानां ब्राह्मणानां च मातापित्रोश्च भक्तितः ।
 वृद्धानामपि सर्वेषां १८ सदाज्ञानुचरो भृशम् ॥४२॥
 शुश्रूषेयं समुद्दिष्टा नियमो धर्मवृद्धये ।
 मृदमभसा सुपूतेन गन्धलेपापकर्षणम् ॥४३॥
 गात्रप्रक्षालनं १९ शौचं स्थानासननिषेधणम् ।
 २० अकुत्सितेषु २१ संस्पर्शाच्छौचवृत्तिरनिन्दिता २२ ॥४४॥
 परिपूर्णं चित्तेन २३ निरारम्भः २४ सदैव हि ।
 २५ लाभालाभे समौपम्यं स संतोष उदाहृतः ॥४५॥

१ स्थितात्मनाम् — मु, उ, ओ.
 २ नादत्तमादते किञ्चिद् — मु; नादातुमाद-
 देत्किञ्चिद् — ऊ, ऋ.
 ३ न्यायतोऽशुभम् — ऊ, ऋ.
 ४ निशाम्यते — उ; निशाम्य तु — ऊ, ऋ.
 ५ तृणवन्मन्यतो — मु.
 ६ तदा शौचमुदाहृतम् — ऊ, ऋ.
 ७ स्थितम् — ऊ, ऋ.
 ८ वृत्तविडम्बकाः — मु.
 ९ प्रीतिनापकारः — उ; प्रीतिनापकारः —
 ऊ, ऋ.
 १० कालुष्यमुत्सहेत्सोढं — ऊ, ऋ.
 ११ सेयमात्मन्यकल्कता — ऊ, ऋ.
 १२ त्यकल्पता — उ.

१३ सेवितात्मनाम् — ऊ, ऋ.
 १४ कल्मषो — ओ.
 १५ कृष्यमानोऽपि — ऊ, ऋ.
 १६ बलवान् ब्रह्मस्यति — ऊ, ऋ.
 १७ कथ्यते बुधैः — ऊ, ऋ.
 १८ तदाज्ञानुः — उ.
 १९ शौचस्थानासननिवेशनम् — ऊ, ऋ.
 २० अकुत्सितेष्वसंस्पर्शाः — ओ.
 २१ संस्पर्शः शौचः — ऊ, ऋ.
 २२ अनिमित्ता — ऊ, ऋ.
 २३ निरारम्भः — मु, उ, ओ; निरालम्भः — ऋ.
 २४ यदैव — मु.
 २५ लाभालाभे समौ धर्मः संतोषः स उदाहृतः
 — ऊ, ऋ.

जानन्नपि ^१हि मेधावी जड^२बन्मूकवत्सदा ।
निवृत्तः पर^३पीडायाः ^४श्रद्धानश्च भावितः ॥४६॥
आजंवं तस्य तत्प्रोक्तं नियमो ^५नियतात्मनः ।
दानोपवासतीर्थानि कीर्तनावसथादयः ॥४७॥
धर्मस्य हेतवो दृष्टा ^६धर्मिणश्च महात्मनः ।

^७अधुना ज्ञानस्य तथैवाधि^८कारिभेदेन स्वरूपमुच्यते — ‘प्रध्वस्तरजसम्’ इत्यादि ।

प्रध्वस्तरजसं सत्त्वं धर्मेणाच्छादितं ^९तमः ॥४८॥
तदा बुद्ध्यावधिष्ठाय भगवान्परमेश्वरः ।
^{१०}ज्ञाने नियोजयत्याशु धर्मानुक्रमतः शनैः ॥४९॥

यदा निवृत्त^{११}रजस्कं शुद्धमेव सत्त्वं बुद्धौ भवति धर्मानुष्ठानेन च ^{१२}ध्वस्ततमसः, तदा भगवान्
तथा^{१३}भूतबुद्धियुक्तं ^{१४}‘पुरुषं’ ^{१५}धर्मानुष्ठानक्रमेणैव ज्ञाने नियोजयति । ^{१६}तदेव ^{१७}च ^{१८}ज्ञानं प्रकर्षविस्थां
^{१९}प्राप्तं ^{२०}सिद्धिरित्युच्यते ॥४८-४९॥

‘पञ्चात्मकम्’ इत्यादि ।

पञ्चात्मकमिदं सर्वं यत्किञ्चित्सचराचरम् ।
एभ्यः परतरं नास्ति सिद्धोऽहमिति मन्यते ॥५०॥
ततस्य ^{२१}साधकस्येष्टं ज्ञानं पञ्चात्मकं मतम् ।

सांख्यानं ^{२२}हि ^{२३}व्यक्ताव्यक्तजविज्ञानान्मोक्ष ^{२४}इति व्यक्तस्य ^{२५}गुणत्रयात्मकत्वात् ^{२६}पञ्चात्मकं

^१ च — ओ.

^२ वज्रकवत्सदा — ओ.

^३ पीडायां — मु, ओ.

^४ श्रद्धानश्च — उ; श्रद्धानः स्वभावतः — ऊ, ऋ.

^५ नियमात्मनः — मु, उ, ओ.

^६ धर्मो यस्य महात्मनः — ऊ, ऋ.

^७ ‘अधुना’ इत्यारभ्य ‘स्वरूपमुच्यते’ इत्यन्तं
नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ कारभेदेन — ऊ, ऋ.

^९ रजसा सत्त्वं — मु.

^{१०} ततः — उ.

^{११} ज्ञानेन योजं — ओ.

^{१२} रजसं शुद्धं — ऊ, ऋ.

^{१३} ध्वस्ततमस्तदा — आ, ए.

^{१४} भूतं बुद्धिं — आ, ई, उ.

^{१५} पुरुषधर्मानु० — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१६} कर्मानुष्ठानं — ऐ.

^{१७} तदेव — अ.

^{१८} चशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ.

^{१९} ‘ज्ञानं’ इति नास्ति — अ; ज्ञाने प्रकर्षां
— ऊ, ऋ; ज्ञानप्रकर्षां — ए.

^{२०} प्राप्तां — आ, ई, उ, ए.

^{२१} सिद्धिरुच्यते — ए.

^{२२} साधकस्येष्टं — ऊ, ऋ; साधकस्येष्टं — ओ.

^{२३} हिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२४} सांख्यकां २ उ०; व्यक्ताव्यक्तविज्ञानाद् —
ए; व्यक्ताद्विज्ञानाद् — ऐ.

^{२५} इत्यव्यक्तस्य — ऊ, ऋ; इत्यव्यक्ताव्यक्त-
जविव्यक्तस्य — ऐ.

^{२६} गुणक्रियात्मकत्वात् — अ.

^{२७} पञ्चात्मकज्ञानम् — ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

ज्ञानम् । 'उक्तस्यैव पञ्चाधिकरणत्वेन प्रसिद्धेः । अत एव यत्किञ्चित् ब्रह्मादिस्थावरान्तं तत् सर्वं पञ्चात्मकमेव । यत एभ्यः 'पञ्चभ्यः' परमन्यत् सांख्यमते नास्ति । 'ततस्तस्माज्ज्ञानात्' पुरुषस्य 'केवल्यप्राप्तिरिति तदेव ज्ञानं सिद्धिरित्युच्यते ॥

'सा च निमित्तभेदादष्टविधा । तथा हि — 'निरूप्यमाणस्य' इत्यादि ।

निरूप्यमाणस्य यत्तत्सहसोत्पद्यते त्रयात् ॥५१॥

'सद्भ्योपदेशमाकर्ण्य दृष्ट्वा वा लिखितं' स्वयम् ।

'अधीत्य' 'वाथ संसिद्धो मन्यते' 'भावितात्मवान्' ॥५२॥

'निरूप्यमाणस्य' प्रकृतिपुरुषविभागात्मनोऽर्थस्य यद् ज्ञानं, सहसेति उपदेशानपेक्षया प्राक्तन-संस्कारसामर्थ्येनैव 'साधकानामूहात्मकम् उत्पद्यते, सा एका सिद्धिः । किं च त्रयादिति 'तदू-हादियोग्यस्यापि' 'साधकस्य' यदा आध्यात्मिकेन, 'आधिदैविकेन, आधिर्भातिकेन वा दुःखेनाभि-तप्तत्वात् 'तदूहादिर्न' संपद्यते, 'तदा तस्य' 'दुःखत्रयस्य' विधातत्रयाद्वेतोस्तज्ज्ञानं 'मुत्पद्यते' इति सिद्धिर्नयमुच्यते । किं च सद्भ्यः कल्याणमित्रेभ्यः श्रुत्वा कथःत्मकम् उपदेशं कदाचित् सिद्धो भवति यदि वा स्वयमेव 'शास्त्रालोकनात्, गुरुतः अधीत्य वा इत्येवं सिद्धिर्नयमन्यदुच्यते । किं च 'दानादिना भावितात्मना वा संसिद्धः' 'भवतीत्येवमेताः सिद्धयोऽष्टौ सांख्यैर्मन्यन्ते । यदाहुः'—

"ऊहः शब्दोऽध्ययनं दुःखविधातत्रयं मुहूत्प्राप्तिः ।

दानं च सिद्धयोऽष्टौ" इति ॥५१-५२॥

^१ उक्तस्यैव — अ, आ, ई, उ, ए; उक्तं तस्यैव — ऊ, ऋ.

^२ 'प्रसिद्धेः' इत्यत्र 'सिद्धेः' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^३ पञ्चभ्य एभ्यः — ए; येभ्यः — ऐ.

^४ 'पञ्चभ्यः' इति नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

^५ परमन्यं सांख्यमतं नास्ति — ऊ, ऋ.

^६ ततस्माद् — ऊ, ऋ.

^७ पुरुषकेवल्यं — ऊ, ऋ, ऐ.

^८ केवलस्य प्राप्तिः — अ, ए.

^९ स च — ऐ.

^{१०} ०माणस्ततः सहसो — उ; ०माणस्य सतः सहसो — ऊ, ऋ.

^{११} सद्भ्यो वा लेशमाकर्ण्य — मु, उ, ओ. 'सद्भ्य उपदेशम्' इत्यत्र सन्धिरार्थः ।

^{१२} सकृत् — मु, उ, ऊ, ऋ, ओ; अत्र वृत्ति-मनुसृत्य 'स्वयम्' इति, पाठः स्वीकृतः ।

^{१३} अध्ययं — मु, उ, ओ.

^{१४} वा स संसिद्धो — ऊ, ऋ, ओ.

^{१५} भावितात्मनाम् — ऊ, ऋ; भावितात्मना-ओ.

^{१६} विचार्यमाणस्य — ऊ, ऋ.

^{१७} साधकानां समूहात्मकम् — अ, आ, ई, उ, ए ऐ.

^{१८} तदूहाद्योग्यस्यापि — अ, आ, ई, उ; तदू-हाधियोग्यस्यापि — ऊ, ऋ.

^{१९} 'साधकस्य' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२०} 'आधिदैविकेन' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२१} 'तद्' इति नास्ति — ऋ.

^{२२} नकारो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए ऐ.

^{२३} 'तदा तस्य' इत्यत्र 'न कदास्य' इति दृश्यते-ऐ.

^{२४} दुःखत्रयस्य — अ, आ, ई, उ, ए ऐ; सुख-दुःखत्रयस्य — ऊ, ऋ.

^{२५} ०मुपपद्यते — अ, आ, ई, उ, ए ऐ.

^{२६} शास्त्रावलोकनात् — ऊ, ऋ.

^{२७} 'दानादिना भावितात्मना वा' इत्यस्य स्थाने 'पापादिना पुंसानुभावितात्मा सिद्धिविषये भवति, ततश्च दानेन पापक्षयाद्भावितात्म-वान्' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{२८} भवत्येवमतः सिद्धयो — ऊ, ऋ.

^{२९} सांख्यका० ५१.

अथ तत्त्वान्तरनिष्ठयः — 'तन्मात्रेभ्यः' इत्यादि ।

^१तन्मात्रेभ्यः परं नास्ति ज्ञानं तन्मात्रमुच्यते ।

तत्र ये ^२स्मात्तदयो ^३भूताण्डकारणमेव यत्, तदेव परं ब्रह्म ज्ञानेन प्राप्तव्यम् । नान्यदसंभवा-
^४दित्याहुः । ते वस्तुतः तन्मात्रमिच्छा इत्युच्यन्ते ॥

'इन्द्रियार्थाद्' इत्यादि ।

इन्द्रियार्थात्परं ज्ञानं न भूतं न भविष्यति ॥५३॥

अस्मात्सं^५योगजाज्ज्ञानात्सिद्धोऽहमिति मन्यते ।

तज्ज्ञानं योगजं नाम भावितानां महामुने ॥५४॥

ये ^६त्विन्द्रियचैतनिकाः इन्द्रियजगदादयस्त्वं परम् अन्यदात्मवस्तु नास्तीत्याहुः । ते ज्ञानेना-
नेन भाविताः इन्द्रियसिद्धाः कथ्यन्ते ॥५३-५४॥

'अन्योन्यकारणम्' इत्यादि ।

^७अन्योन्यकारणं ज्ञात्वा परमेतत्किमद्भुतम् ।

^८तस्मादेव समुत्पन्नं जगदेतच्चराचरम् ॥५५॥

^९तन्मन्यमानाः संसिद्धास्तज्ज्ञानं गुह्यमुच्यते ।

ये पुनरिन्द्रियाणां प्रवृत्तौ^{१०} निवृत्तौ ^{११}वापि कारणं तद् ब्रह्म ^{१२}परम्, तस्माद् जगत् सर्वं प्रवर्तते
^{१३}'इत्यभ्युपगमा'^{१४}दिन्द्रियाणां प्रवृत्त्यादिकारणं ज्ञानात् ^{१५}'प्राप्तव्यमित्याहुः । तेऽन्तःकरणचैतनिकेषु
मनःसिद्धाः प्रोक्ताः । तस्यैव ^{१६}नियन्तृत्वात् ॥

'अहम्' इत्यादि ।

अहमिति प्रत्ययो यः परमात्मा स उच्यते ॥५६॥

^१ तन्मात्रेभ्योऽपरं — उ.

^२ मन्वादयो — ऊ, ऋ.

^३ भूतार्थकारणमेव — ए.

^४ ०दित्याद्याहुः — अ.

^५ ०योगजज्ञानात् — मु, उ, ओ.

^६ त्वैन्द्रियं चैतनिकाः — अ, ई, उ; त्विन्द्रिय-
चैतनिकाः — ऊ, ऋ; त्वैन्द्रियचैतनिकाः —
ए; त्वैन्द्रियचैतनिकाः — ऐ.

^७ ते ज्ञानेन भाविताः — ए; तेन ज्ञानेनानेन
भाविताः — ऐ.

^८ अन्योन्यं कारणं — उ; अन्योन्यकरणं—ऊ;

अन्योऽन्तःकरणं — ऋ.

^९ अस्मादेव — मु, उ, ओ.

^{१०} तान्मन्यमानाः — ओ.

^{११} अत्र 'ये' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ; चशब्दो-
ऽधिकः — ए.

^{१२} चापि — ऊ, ऋ.

^{१३} परमं तस्माद् — ऊ, ऋ; परतस्तस्माद् — ऐ.

^{१४} इत्युपगमाद् — ऐ.

^{१५} ०दिन्द्रियादीनां प्रवृत्त्यादि० — अ, ई, उ.

^{१६} प्राप्तव्यमहमित्याहुः — अ.

^{१७} नियन्त्रितत्वात् — ए.

^१कः कर्ता क्रियते ^२कस्य किं कृतं जगतो मया ।
स ^३एवाहं ^४विमुक्तात्मा तज्ज्ञानं ^५गर्व उच्यते ॥५७॥

^६येषां तु ^७निरूपाध्यर्हं प्रत्ययस्वभावमेव ब्रह्म जानात् प्राप्तव्यमिति ^८मतिः, तेऽन्तःकरण-
चैतनिकेषु अहंकारसिद्धाः कथ्यन्ते ॥५६-५७॥

‘योज्यम्’ इत्यादि ।

योज्यमध्यवसायाख्यो जगतो हेतुरच्ययः ।

स^{१०} परः ^{११}परतस्तस्मान्नान्यदस्तीति कारणम् ॥५८॥

अस्माद्बोधात्परा ^{१२}सिद्धिज्ञानमध्यवसायजम् ।

^{१३}येषां पुनः अध्यवसायादिभेदभिन्नं विज्ञानमेव ब्रह्मवाप्सनायोगात् संसारहेतुः । न तु ततो
व्यतिरिक्तम् अन्यद् आत्मादिकं वस्तु अस्तीति ^{१४}अभ्युपगमो बौद्धानां ते^{१५}, येषां च ^{१६}बुद्धिसुखं^{१७}दुःखे-
च्छाद्वेपप्रयत्नधर्मधर्मसंस्काराणां नवानामात्मगुणानां^{१८}मत्यन्ताभावो मोक्ष इति, परमार्थतस्तेऽप्यष्ट-
^{१९}गुणां बुद्धिमे^{२०}वात्मत्वेन मन्यमाना नैयायिकादयोऽन्तःकरणचैतनिकेषु बुद्धिसिद्धाः ^{२१}इत्युच्यन्ते ॥

‘गुणाः’ इत्यादि ।

^{२२}गुणाः ^{२३}सर्वजगन्मुख्या ^{२४}गुणा एव परं पदम् ॥५९॥

सिद्धोऽहमिति तज्ज्ञानं गौणं भावितं^{२५}चेतसः ।

^१कर्ता हि क्रियते — मु.

^२तस्य — मु, उ, ओ.

^३एवायं — उ.

^४विमुक्तात्मा — मु, उ, ओ.

^५गर्वमुच्यते — ऊ, ऋ; गर्वमुच्यते — ओ.

^६तेषां तु — अ, आ, ई, उ; एषां तु — ऐ.

^७अत्र ‘तद्’ इत्यधिकम् — ऐ.

^८निरूपाध्याहं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^९अतस्तेऽन्तःकरणं — अ, आ, ई, उ; अत
एवान्तःकरणं — ए; मानान्तःकरणं — ऐ.

^{१०}यः — मु, उ.

^{११}परतस्तस्य नान्यं — मु, उ, ओ.

^{१२}सिद्धिज्ञानमध्यवसायकम् — ऊ, ऋ.

^{१३}एषां — ऐ.

^{१४}उपगमो — ऊ, ऋ.

^{१५}‘ते’ इति नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ऐ; ‘ते’
इत्यत्र ‘ते च’ इति दृश्यते — ए.

^{१६}आत्मगुणाः नैयायिकमते — ‘तस्य गुणा बुद्धि-
सुखदुःखेच्छाद्वेपप्रयत्नधर्मधर्मसंस्कारसंख्यापरि-
णामपृथक्त्वसंयोगविभागाः । आत्मलिङ्गा-
धिकारे बुद्ध्यादयः प्रयत्नान्ताः सिद्धाः । धर्मा-
धर्मावात्मान्तरगुणानामकारणत्ववचनात् । सं-
स्कारः स्मृत्युत्पत्तौ कारणवचनात् ।’ प्रशस्त-
पादभाष्ये पृ० ९७, ९८.

^{१७}दुःखेच्छारागद्वेषं — ऐ.

^{१८}मत्यन्ताभावे मोक्षः — अ, आ, ई, उ.

^{१९}गुणाः बुद्धिम् — अ; ऐ; गुणात्मबुद्धिम्
— ए.

^{२०}वात्मकत्वेन — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१}इत्युच्यते — ई, उ, ऐ.

^{२२}गुणात्सर्वं जगन्मुख्या — मु, उ.

^{२३}सर्वं जगन्मुख्यं — ऊ, ऋ.

^{२४}गुण एव — ओ.

^{२५}चेतसम् — उ.

ये तु स्याद्वादिनोऽनैकान्तिकमेव वस्तु प्राप्यसाहुः । तेऽपि^१ “चलं च गुणवृत्तम्” इति^२ पातञ्ज-
लोक्तेन नयेन^३ गुणानेव तथा मन्यन्ते इति^४ गुणसिद्धाः इत्युच्यन्ते । यदुक्तं श्रीमत्सर्वज्ञानोत्तरे^५
“बुद्धितत्त्वे स्थिता वाङ्मा^६ गुणेष्वेवार्हताः स्थिताः ।” इति ॥

‘प्रधानम्’ इत्यादि ।

प्रधानं पुरुषं केचिन्मन्यमानाः सुभाविताः ॥६०॥

पञ्चविंशत्मात्तत्त्वादव्यक्तत्वं न विद्यते ।

केचित्पुनः “भगवान् वासुदेवः परा प्रकृतिज्ययिषी^१ विभूतिः” इत्याद्यभ्युपगमाद्^२ गुण-
कारणं प्रधानमेवाव्यक्ताभिधानं प्राप्यं मन्यन्ते^३ पाञ्चरात्रास्तेऽव्यक्तसिद्धाः कथ्यन्ते इति दर्शित-
मव्यक्तप्रकरणे^४ ।

केचित् पुनः “पुरुषं एवेदं सर्वम्” इत्याद्यभ्युपगमात् पुरुषमेव प्राप्यं^५ तथा व्यवस्यन्तीति ते
पुरुषसिद्धाः इति दर्शितं पुंस्तत्त्वप्रकरणे^६ ॥

ननु प्रागुक्तपञ्चार्थसिद्धिरियं पुरुषप्राप्तिरूपत्वात् । तदयुक्तम् । यतः — ‘सा सिद्धिः’
इत्यादि ।

सा सिद्धिः परमा तस्य लोष्टवत्परि^१ कीर्तिता ॥६१॥

तज्ज्ञानं पौरुषं विद्धि साधकस्य न संशयः ।

एतदष्टविधं^२ बौद्धं ज्ञानमुक्तं समासतः ॥६२॥

^१ अत्र ‘चलम्’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ,
ए, ऐ.

^२ योगसूत्रभाष्ये २, १५.

^३ पातञ्जलोक्तनयेन — ऊ, ऋ, ए.

^४ गुणा एव — ऊ, ऋ; ‘गुणानेव’ इति नास्ति
— ऐ.

^५ गुणसिद्धम् — ए.

^६ मुद्रितसर्वज्ञानोत्तरे न लभ्यते ।

^७ गुणेषु त्वर्हताः स्थिताः — आ; गुणे त्वार्हताः
स्थिताः — ऊ, ऋ;

^८ आकरो न लभ्यते ।

^९ पराकृतिः — ऊ, ऋ.

^{१०} ‘विभूतिः’ इति नास्ति — ऐ.

^{११} ‘गुणकारणं’ इत्यारभ्य ‘सर्वम्’ इत्याद्यभ्यु-
पगमात् इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{१२} ‘पाञ्चरात्रास्तेऽव्यक्तसिद्धाः कथ्यन्ते’ इत्ये-
तन्नास्ति — अ, आ.

^{१३} मतङ्गो विद्या ० १५. ७ वृत्तौ ।

^{१४} ‘पुनः’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१५} ऋग्वेदे १०. १०. २; तै० आरण्यके ३.
१२. १.

^{१६} एव सर्वमिदम् इत्यभ्युपगमात् — अ, आ,
ई, उ, ए; एव सर्वम् इत्यभ्युपगमात् — ऊ,
ऋ.

^{१७} ‘तथा व्यवस्यन्तीति — अ, आ, ई, उ, ऐ;
‘तथा व्यवस्यन्तीति — ऋ; ‘तथा व्यव-
स्यन्तीति — ए.

^{१८} पुंस्तत्त्वप्रकरणे नैवायं पक्षो दृश्यते । ग्रन्थ-
पातात्प्रणष्टः स्यादिति भाति । किंतु
तृतीये लयभोगाख्यतत्त्वद्वयविचारप्रकरणे १-३
श्लोकवृत्तौ दृश्यते ।

^{१९} प्रागुक्ता पञ्चमार्थः — अ; प्रागुक्तपञ्च-
मार्थः — आ, ई, उ, ए.

^{२०} कल्पिता — ऊ, ऋ.

^{२१} सिद्धिः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} एतदष्टगुणं — ऊ, ऋ.

‘सा’ एषा सिद्धिः तस्य वेदान्तवादिनः लोष्टवत् प्रकृतिप्रत्ययस्वभावत्वात् तथाभूतस्यैव पुरुषस्य प्राप्तिहेतुः, न तु पारमार्थिकस्य प्रकृतिव्यतिरिक्तस्येति । सांख्यैस्तुष्टिरित्युक्ता सौषाष्टविधा दर्शनान्तरभेदेनाध्यवसायभेदाद्वैद्वी प्रोक्ता सिद्धिः सांख्यसिद्धिं वर्जयित्वा ॥६१-६२॥

‘अथान्या भूतसिद्धिः — ‘अन्येऽपि’ इत्यादि ।

‘अन्येऽप्यभावमिच्छन्ति परमाणुं तथापरे ।

नास्ति मर्त्यात्परं किंचित्केचित्स्वर्गात्परं न हि ॥६३॥

मन्यमानाः स्वभावोत्थवासनाभिः पृथक् पृथक् ।

[अन्ये] प्रदीपनिर्वाण^१वादिनः । ते हि नित्यत्वाच्चेतनस्य परमार्थतो विच्छेदासंभवा^२द्विच्छेदमभ्युपगच्छन्तो विच्छेदयोग्यं पृथिव्यादिभूतसमूहमेव^३ अमाच्चेतनत्वेनाभ्युपगच्छन्तीति भूतसिद्धाः कथिताः । तथापरे कौलाः घटचटकन्यायेन शरीरे परमाणुरूपमित्यव्यापकस्वभावं ग्राहकमिच्छन्तीत्यव्यापकत्वात् तस्य विनाशित्वे सति प्राग्वदेव भूतसिद्धाः प्रोक्ताः । केचित् पुनश्चावाकाः^४ —

‘‘यावज्जीवं मुखं जीवेन्नास्ति मृत्युरगोचरः ।

भस्मीभूतस्य शान्तस्य पुनरागमनं कुतः ॥’’

इत्यभ्युपगमाद् मर्त्यात्परमनिच्छन्तो भूतसिद्धा एव ।

तथान्येऽपि केचिज्ज्योतिःशास्त्रविदः, तारकाभुवनप्राप्तिमेव मोक्षत्वेन मन्यमानाः भूत-

^१ ‘सा’ इत्यत्र ‘सैव’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^२ प्रकृतिप्रलयस्वभावः — आ, ई, उ, ए; प्रकृति-लयः स्वभावः — ऊ, ऋ.

^३ पुरुषस्याप्राप्तिः — ऊ, ऋ.

^४ तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ परमार्थिकस्य — आ; परमार्थिकस्य — ऐ.

^६ सांख्ये तुष्टिरित्युक्ताः — ऐ.

^७ विषया दर्शनान्तरः — अ; विधात-दर्शनान्तरः — ऐ.

^८ भेदाद्वैद्वीप्रोक्ताः सिद्धिसाध्यसिद्धं — ऐ.

^९ सांख्यं वर्जयित्वा — ऊ, ऋ; सांख्यसिद्धिं जयित्वा — ऐ.

^{१०} अन्यथा भूतः — ऊ, ऋ; अथान्यभूतः — ऐ.

^{११} अन्येऽपि भावः — ऋ.

^{१२} मर्त्याः परं — उ.

^{१३} केचित्स्वर्गात्परतरं न हि — ऊ, ऋ.

^{१४} त्सर्गात्परं — उ.

^{१५} मन्यमानस्वभावोत्थं — ओ.

^{१६} वादिना — ऐ.

^{१७} नित्यत्वाच्चेतनस्य — आ; नित्यत्वाच्चेतनस्य — ऐ.

^{१८} परमार्थतोऽप्यविच्छेदाः — ऐ.

^{१९} व्युच्छेदासं — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२०} द्व्युच्छेदाभ्युपगमतो — ऊ, ऋ; द्व्युच्छेदाभ्युपगच्छन्तो — ऐ.

^{२१} प्राणादिः — ऊ, ऋ.

^{२२} एवकारो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२३} भूसिद्धयः — ऊ, ऋ; भूतसिद्धयः — ऐ.

^{२४} पटचटकः — ऐ.

^{२५} शरीरेऽन्तःपरमाणुमित्यव्यापकः — ऊ, ऋ.

^{२६} मिच्छत्यव्यापकः — ऐ; मिच्छत्याव्यापकः — ऐ.

^{२७} भूतसंसिद्धाः — अ, ऐ; भूतसिद्धयः — ऋ, ऐ.

^{२८} ‘केचित्’ इति नास्ति — अ.

^{२९} चावाकादयः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३०} योगवासिष्ठे उत्तरार्थे १००, २.

^{३१} मृत्योरगोचरः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{३२} ‘मर्त्यात्’ इति नास्ति — ऐ, ऐ.

^{३३} ‘तथा’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

मिद्धा एवेप्यन्ते । ^१इत्येवं ममासतो दर्शनान्तरं ^२गीतास्तत्तत्त्वान्तरप्राप्यभेदेन ^३दश सिद्धयः
^४पूर्वोक्तैरूहादिभिर्भेदैरष्टाभिः प्रत्येकं ^५भिद्यमाना अशीतिसंख्या भवन्तीति ॥

एवं च — ‘रूपैः’ इत्यादि ।

रूपैः सप्तभिरित्युक्ता^१ दृष्टेऽर्थे ^२‘सानुवर्तते ॥६४॥
बुद्धिज्ञानेन ^३‘चादृष्टे भावितस्य ^४‘महाधियः ।

धर्मादिभिः सप्तभिः धर्मैः ^१‘बुद्धिः पुरुषं ^२‘संवध्नाति । अष्टमेन तु ज्ञानेन ^३‘सिद्ध्यात्मना
^४‘यथास्वं दर्शनभेदेन मोचयति । यदुक्तं सांख्यैः^५ —

“रूपैः सप्तभिरेव तु बध्नात्यात्मानमात्मना प्रकृतिः ।

सैव च पुरुषार्थं प्रति विमोचयत्येकरूपेण ॥” इति ।

कथं तर्हि सांख्यैः स्वसिद्धिव्यतिरिक्ता एता बुद्धचङ्कारं ^१‘मनोऽक्षसिद्धय आध्यात्मिकाः, ^२‘बाह्या-
श्चाव्यक्तं^३ पुरुषगुणनन्मात्रं ^४‘भूतसिद्धय ^५‘एव तुष्टयः कथिताः । यदुक्तम्^६ —

“आध्यात्मिकाश्चतस्रः प्रकृत्युपादानकालं^७ भाग्याख्याः ।

^८‘बाह्या विषयोपरमात्पञ्च नव^९ तुष्टयो^{१०}ऽभिमताः ॥” ^{११}इति ॥

तत्रोच्यते — ‘यस्यैवम्’ इत्यादि ।

^{१२}‘यस्यैवं संस्थितो भावः स मुक्त इति ^{१३}‘घुष्यते ॥६५॥

^१ एवमेता दर्शनान्तरं — ऊ, ऋ.

^२ गीतास्तत्त्वान्तरव्याप्यं — अ; गीतास्त-
त्त्वान्तरख्याप्यं — आ; गीतास्तत्त्वान्तर-
प्राप्यं — ए, ऐ.

^३ दर्शसिद्धयः — ए; दर्शनसिद्धयः — ऐ.

^४ मतङ्गं विद्यां १७. ५१ उ०, ५२ वृत्तौ ।

^५ रूहादिभेदैः — अ, आ, ई, उ, ए.

^६ रष्टाभिः — ई, उ, ऊ, ऋ.

^७ विद्यमाना — अ, आ, ई, उ, ए.

^८ भवति — ऐ.

^९ रित्युक्तं — ओ.

^{१०} संप्रवर्तते — ऊ, ऋ.

^{११} या दृष्टे — सु, उ, ओ.

^{१२} महाधिया — उ.

^{१३} बुद्धिभिः पुरुषसंबन्धेन अष्टमेन — ऐ.

^{१४} बध्नाति — ऊ, ऋ.

^{१५} सिद्ध्यात्मनः — ऐ.

^{१६} यथा स्वदर्शनं — अ, आ; यथा संदर्शनं
— ए.

^{१७} सांख्यकां ६३.

^{१८} मनोमोक्षसिद्धयः — अ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए;
मनोऽक्षसिद्धयः — ऐ.

^{१९} बाह्याश्च व्यक्तपुरुषं गुणं — ऊ, ऋ;
बाह्याश्च व्यक्तं पुरुषं गुणं — ऐ.

^{२०} ‘पुरुष’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२१} भूताः सिद्धयः — ए.

^{२२} एव चतुष्टयाः कथिताः — ऊ, ऋ; एवं
तुष्टयः — ए; एतत्तुष्टयः — ऐ.

^{२३} सांख्यकां ५०.

^{२४} भाग्याख्याः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; भोगा-
ख्याः — ऊ, ऋ.

^{२५} बाह्याविषयोप० — अ, ऊ, ऋ; सांख्यविष-
योप० — ए.

^{२६} अत्र चशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२७} ऽभिहिताः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२८} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२९} यस्यैव सं० — उ, ओ.

^{३०} घुष्यति — ओ.

मोक्षश्च प्रकृतेरन्यः सुखदुःखविवर्जितः ।

‘स्वभाव इति’ वक्तव्यः पञ्चावयव^१लक्षणः ॥६६॥

यस्यैवं सुखदुःखादिरूपायाः^२ ‘प्रकृतेरन्यः सुखदुःखविवर्जितत्वेन व्यवस्थितो भावः स मुक्तः पञ्चाधि^३करणे सांख्यशास्त्रे । अयमर्थः — ‘सांख्यैः’ ‘पुरुषस्वरूपप्राप्त्यात्मकं’ ज्ञानं सिद्धिरित्युक्तम्^४ । ‘ततो न्यूनाधिकप्राप्तिकारणं’^५ तु तुष्टिरिति । तथा च लौकिकाः — “‘पादेन तुष्टोऽर्थेन तुष्टोऽधिकेन तुष्टः’” इति । ततो न्यूनाधिकतत्त्वान्तरप्राप्तिहेतुत्वाभ्युपगमेन सांख्यैरेतास्तुष्टयः कथिताः । अस्मद्दर्शने तु सांख्यज्ञानवदेतान्यपि ज्ञानानि तत्त्वान्तरप्राप्तिकारणानीति सिद्धय एवोच्यन्ते । तुष्टयस्तु वैराग्य^६भेदेन वक्ष्यमाणाः^७ ॥६५-६६॥

‘अथैतद्दर्शनसिद्धिर्नास्ति’^८ सिद्धयन्तरवद्विधर्मत्वेन^९ वक्तव्या । न । ‘यतो न यो बुद्धि-धर्मः — ‘किं तु’ इत्यादि ।

किं तु बुद्धौ यदा^{१०} पत्युज्जनिशक्तिर्विराजते ।

स्ववीर्य^{११}किरणौघेन तदा पुंसः प्रवर्तते ॥६७॥

शिव^{१२}वक्त्राम्बुजोत्पन्नममलं सर्वतोमुखम् ।

‘शिवत्वोन्मीलनं’^{१३} तथ्यं ज्ञानमज्ञाननाशनम् ॥६८॥

अनेन सिद्धाः पश्यन्ति यत्तत्पदमनामयम् ।

यत्र दृष्टं महामोहं^{१४} भावज्ञानाकुलेक्षणः ॥६९॥

‘यदा’^{१५} दीक्षादिना संस्कृतस्य पुंसः बुद्धौ परमेश्वर^{१६}संबन्धिनी शक्ति^{१७}रधिष्ठायिकात्वेन

^१ स पुमानिति मन्तव्यः — ऊ, ऋ.

^२ वक्तव्यं — ओ.

^३ लक्षणम् — ओ.

^४ सुखदुःखायाः — ऊ, ऋ.

^५ प्रकृतेरन्यत्वेन व्यवस्थितो — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ ऽकरणसांख्यशास्त्रैः — अ.

^७ ‘सांख्यैः’ इति नास्ति — ऐ.

^८ पुरुषं स्वरूपं — ए; पुरुषरूपं — ऐ.

^९ ज्ञानसिद्धिः — ऐ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १७. ५०, ५१ पू० वृत्तौ ।

^{११} ‘ततो’ इत्यारभ्य ‘तुष्टोऽधिकः इति’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} न — ऋ.

^{१३} पदेन — ऊ, ऋ. (पृ० २८३) मृ० वृ० दीपिकामनुसृत्य ‘पादेन’ इति शोधितः ।

^{१४} ऽभेदेन तत्त्वेन वक्ष्य० — ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १७. ७४ उ० — १०३.

^{१६} आहैतद्दर्शनं — ऊ, ऋ; तथैतद्दर्शनं — ऐ.

^{१७} सिद्धयन्तरवुद्धिः — ऊ, ऋ.

^{१८} व्यक्तव्या — ई, उ; वक्तव्याः — ए.

^{१९} यतो यो बुद्धिः — अ; यतोऽथो बुद्धिः — आ, ए; युतोऽसौ बुद्धिः — ऊ, ऋ.

^{२०} पुंसो ज्ञानं — मु, उ, ओ.

^{२१} ऽकिरणोपेता — मु, उ; ऽकिरणोपेतं — ओ.

^{२२} ऽवक्त्राम्बुजोद्भूतममलं — मु, उ, ओ.

^{२३} शिवत्वोन्मीलितं — मु, उ, ओ.

^{२४} तथ्यमज्ञानतिमिरापहम् — मु, उ, ओ.

^{२५} भावज्ञाना — ऊ, ऋ.

^{२६} ‘यदा’ इत्यत्र ‘यद्’ इति दृश्यते — ए.

^{२७} दीक्ष्यादीनां — ऐ.

^{२८} संबन्धिनीशशक्तिः — ऐ.

^{२९} ऽरधिष्ठायिकात्वेन — अ; ऽरधिष्ठायिकात्वेन — ऊ, ऋ, ऐ; ऽरधिष्ठायिकात्वेन — ए.

प्रवर्तते। तदा स्वशक्त्यात्मकमेव ^१तस्य पुंसो ज्ञानं श्रेयःप्रकाशकं^१ प्रवर्तते। यतोऽनेनैव ज्ञाने-
नास्म^२दर्शनमिद्धाः शिवं पश्यन्ति। न तु बुद्धयेति। तेनास्मद्दर्शनसिद्धिरपि न बुद्धिधर्म-
त्वेन वक्तव्येति ॥६७—६९॥

एवं ज्ञानमुक्तम्। इदानीं वैराग्यमप्यधिकारिभेदेनोच्यते — ‘ज्ञानमन्यत्’ इत्यादि।

ज्ञानमन्यत्स्वभावोत्थं भावितस्योपजायते ॥
अनित्यमतिशोकादयमैश्वर्यमसुखावहम् ॥७०॥
^३मानुष्यं किमनेनेति जन्ममृत्युभयावहम्।
^४त्यजामोऽस्य किमाश्चर्यं निःसङ्गत्वात्सुखं भवेत् ॥७१॥
तदा ज्ञानबलात्तस्य बुद्धौ स परमेश्वरः।
सुसूक्ष्मः शक्तिमान्भूत्वा रजसोऽप्यथ योगतः ॥७२॥
सत्त्वेनोत्कृष्टं^५वपुषो बुद्धिं क्षोभितवान्विभुः।
साप्यणोज्ञानियुक्तस्य विरक्तस्य ^६प्रवर्तते ॥७३॥
वैराग्यगुणसाहात्म्याज्ज्ञानानुक्रमवर्तिनी।

अनित्याशुचिदुःखानात्मादिषु ^१विषयेषु ^२विपरीतप्रतिपत्त्यात्मकं यद् अन्यदेव ज्ञानं, तस्मिन्
सति पुंसः सत्त्व^३युक्तायां बुद्धौ रजःपादयोगेन^४ भगवान् ^५वैराग्यमनुजानाति। ततो ज्ञानवैराग्य-
युक्ता^६ बुद्धिः प्रवर्तते इति ॥

इदानीं ज्ञाननिमित्तभेदात् सिद्धिभेदवत्, वैराग्यनिमित्तभेदात् तुष्टिभेदः कथ्यते — ‘सहसा’
इत्यादि।

जुगुप्सा

सहसा व्याधितं दृष्ट्वा जीर्णं वाप्यथवा ^१मृतम् ॥७४॥
ततो विरागमायाति ^२विपाकस्य ^३महात्मनः।
संतुष्टः सर्वकार्येषु निःस्पृहत्वाज्जुगुप्सते^४ ॥७५॥

^१ ‘तस्य’ इति नास्ति — अ.

^२ पुंसः — ऐ.

^३ प्रकाशं — ऐ.

^४ दर्शने नद्धाः — ऊ, ऋ.

^५ अप्यधिकारभेदेनोच्यते — आ, ऐ.

^६ मानुष्या किं जनेनेति — उ.

^७ त्यज मोहं किमाश्चर्यं — मु, उ; ब्रजामो-
स्य किमाश्चर्यः — ओ.

^८ निस्सङ्गात्मा सुखीभवेत् — ऊ, ऋ.

^९ रजसो वार्धयोगतः — ऊ, ऋ.

^{१०} वपुषं — मु, ओ; वपुषा — उ, ऊ, ऋ.

^{११} विवर्तते — मु, उ, ओ.

^{१२} ‘विषयेषु’ इत्यत्र ‘येषु’ इति दृश्यते — अ,
आ.

^{१३} अविपरीतं — आ, ई, उ, ए.

^{१४} शक्त्यायां — ऐ.

^{१५} पादयोगे — अ, आ.

^{१६} वैराग्यं समनु — ऊ, ऋ.

^{१७} वैराग्यमुक्ता — ऊ, ऋ.

^{१८} मृतः — ओ.

^{१९} विभवस्य — ऊ, ऋ.

^{२०} महामुने — मु, ओ.

^{२१} ज्जुगुप्सति — मु, उ, ओ.

किमर्थं ^१दृश्यते ^२लोकः पुत्रदारादिभिर्भूतः ।
^३मूढो न पश्यत्यात्मानं ^४न ज्ञेयं रागपीडितः ॥७६॥
 जुगुप्सा नाम सा ^५तुष्टिर्नराणां भावितात्मनाम् ।

आध्यात्मिकी

^६आध्यात्मिकेन दुःखेन वातपित्तकफादिना ॥७७॥
 विरागः पीड्यमानस्य ^७सहसा योऽभिजायते ।
 स तेन वनमाश्रित्य ^८वायुभुङ्गनिघतेन्द्रियः ॥७८॥
 तुष्टोऽसौ लौकिकं ^९त्यक्त्वा ^{१०}तुष्टिराध्यात्मिकी हि सा ।

आधिभौतिकी

^{११}तस्करैर्बलिभिश्चैव राज्ञा ^{१२}वाथ बलीयसा ॥७९॥
 पीड्यमानस्य यद्दुःखं विरक्तस्तेन लौकिकात् ।
^{१३}प्रपञ्चात्सोऽप्यथैवं स्यात् किमनेन ^{१४}बलीयसा ॥८०॥
 भोगेन परतन्त्रेण श्रेयोऽस्त्यन्यत्सुशोभनम् ।
 एवं संचिन्त्य विरतो गृहधर्मात्पराङ्मुखः ॥८१॥
 तुष्टिः ^{१५}श्चैवाभिभूतस्य भावितस्याधिभौतिकी ।

आधिदैविकी

^{१६}दिव्यैर्गृहादिभिर्भूतैरभिभूतस्य तत्क्षणात् ॥८२॥
^{१७}यस्तापो भावितस्यैव तेन तस्माद्विरज्यते ^{१८} ।
^{१९}बन्धुभिर्वार्यमाणोऽपि गृहं त्यक्त्वा वनं व्रजेत् ॥८३॥
 सुखमस्मात्परं नास्ति मन्यमानः सुभावितः ।

^१ दृश्यते — ऊ, ऋ.

^२ लोके — मु, उ.

^३ नात्मानं पश्यते मूढो — मु, उ, ओ.

^४ नष्टोऽयं रागः — मु, उ, ओ.

^५ तुष्टिर्नराणां — मु, उ; तुष्टिर्वरणा — ऊ, ऋ.

^६ आध्यात्मिकेन — उ.

^७ सहसैवोपजायते — ऊ, ऋ.

^८ वन्यभुङ्ग — ऊ, ऋ.

^९ दृष्ट्वा — उ, ऋ.

^{१०} तुष्टिराध्यात्मिका हि सा — मु, उ, ओ.

^{११} तस्करैः पुष्टिभिश्चैव — मु; तस्करैर्वृष्टि-
 मिश्चैव — उ. पाठान्तरम्, ओ; तस्करै-
 र्दंष्टिभिश्चैव — ऊ, ऋ.

^{१२} चातिबलीयसा — मु, उ, ओ.

^{१३} प्रपञ्चेऽसावथैवं — मु, उ, ओ.

^{१४} मलीयसा — मु, उ.

^{१५} ०श्चैवाथ भूतस्य — ऊ, ऋ.

^{१६} दिव्यैर्गृहादिभिः — मु, उ; दृश्यैर्गृहादिभिः
 — ओ.

^{१७} यस्तापो — उ.

^{१८} ०द्विरच्यते — मु.

^{१९} बन्धुभिर्वार्यः — ओ.

संतोषान्न परं लोके सुखमन्यत्प्रदृश्यते^१ ॥८४॥

एव^२ संचिन्त्य मनसा भूयो भूयः^३ प्रहृष्यति ।

तुष्टिः सोक्ता विरक्तस्य नाम्ना चैवाधिदैविकी ॥८५॥

निःस्वा

निःस्वभावाभिभूतो यः परेषां^४ वीक्ष्य संपदम् ।

महतापि प्रयत्नेन^५ नार्थं प्राप्तोऽस्तिदुःखितः ॥८६॥

प्राप्तं चाह्लियते चोरेण^६ च शक्नोति^७ पालितुम् ।

पालनाद्बहवो दोषाः^८ क्षणादन्यत्समार्जितुम्^९ ॥८७॥

न शक्यं^{१०} किमनेनेति दुःखायास^{११} करेण तु ।

न चाराधयितुं^{१२} शक्यो लोकोऽयं भिन्नमानसः ॥८८॥

कृते^{१३} ऽप्याराधने नास्ति^{१४} फलमल्पमपि क्वचित् ।

अस्माद्विरागात्संतुष्टः^{१५} किञ्चित्क्षेत्रं समाश्रितः ॥८९॥

न च^{१६} क्षेत्रफलं नित्यं नित्यमन्यद्विरागतः ।

निःस्वा तुष्टिरियं प्रोक्ता नराणां^{१७} भावितात्मनाम् ॥९०॥

प्ररोदिका

स्निग्धाद्विद्युज्यमानस्य यदि मृत्युर्न जायते ।

स तेन पीडितोऽत्यन्तं किं मदीयेन^{१८} पाणिना ॥९१॥

शरीरेणातिपुष्टेन^{१९} कं दृष्ट्वा^{२०} हृष्टिमेति^{२१} सः ।

स्नेहमूलानि दुःखानि न^{२२} चास्नेहात्परं सुखम् ॥९२॥

क्षणिकं किमनेनापि तस्माद्वन्धुरकारणम् ।

ऊ, ऋ; न चानाययितुं — ओ.

शक्तो — ओ.

१४ ०ऽप्यारसने — उ.

१५ फलमन्यदपि — ऊ, ऋ.

१६ अस्माद्रागाद्वि सं०—ऊ; अस्माद्रागादिसं०—ऋ.

१७ किञ्चित्क्षेत्रे — ऊ, ऋ.

१८ क्षेत्रात्परं नित्यं — मु. पाठान्तरम्, उ, ओ.

१९ न स्वा तुष्टि० — मु. पाठान्तरम्, उ.

२० पापिना — ऊ, ऋ.

२१ शरीरेणेति पुष्टेन — ऊ, ऋ.

२२ तं — मु, उ, ओ.

२३ पुष्टिमेति — ओ.

२४ हि — ऊ, ऋ, ओ.

२५ च स्नेहात्परं— मु, उ, ऊ, ऋ.

१ ०त्प्रवर्तते — ऊ, ऋ.

२ संचिन्त्यमानस्सन् भूयो — मु, उ, ओ.

३ प्रहृष्यते — उ.

४ पश्य — मु.

५ नार्थमाप्नोति—मु, ओ; नातिमाप्नोति—उ.

६ प्राप्तं वा ह्लियते — मु, उ, ओ; प्राप्ते चाह्लियते — ऋ.

७ 'पालयितुम्' इत्यर्थे 'पालितुम्' इत्यार्षप्रयोगः ।

८ क्षणादन्य० — मु.

९ ०त्समार्जितुम् — ऊ, ऋ.

१० नोत्सहेत्किमनेन—मु, उ; नोत्सहे किमनेन—ओ.

११ ०हरेण तु — उ; ०परेण तु — ऊ, ऋ.

१२ न च चारयितुं — उ; न चारोधयितुं —

ततोऽसौ निर्दयो भूत्वा रुदन्नपि विहाय तु ॥९३॥
 बन्धुवर्गं वनं गच्छेत्तर्हि प्राप्य प्रहृष्यति ।
 तुष्टिः साभिहिता तन्त्रे भावितस्य प्ररोदिका ॥९४॥

विडम्बा

विण्मूत्रपूरितं कोष्ठं बहिश्चर्माविगुण्ठितम् ।
 दुर्गन्धिं पूयकलुषं विचिन्त्य शनकैस्त्यजेत् ॥९५॥
 अस्मादेव भगद्वारात्रिष्कान्तोऽहं सुकिल्बिषात् ।
 तत्रेदानीं रमेत्कण्ठं विडम्बेयं सुदारुणा ॥९६॥

कामोद्भवा

विरक्तः सहसा वृद्धो नित्यगो यतिवत्स्थितः ।
 तुष्टिः कामोद्भवा नाम भावितस्य महात्मनः ॥९७॥

क्षपिका

स्वयमेव स्वकं कार्यं सबाह्याभ्यन्तरं शनैः ।
 पुष्टमन्त्रेण सततं पानेन च विवर्जितम् ॥९८॥
 दुर्गन्धं किल्बिषोपेतमनित्यमसुखावहम् ।
 एकाहस्याप्युपायेन ग्लानिं बध्नात्यनात्मवत् ॥९९॥
 चिरकालोपचारेऽपि कृते नास्त्युपचारिता ।
 तस्माद्विरक्तो लघ्वाशी किञ्चिदाश्रित्य निम्नगा ॥१००॥

१ तदासौ — मु.

२ रोदन्नपि — ऊ, ऋ.

३ बन्धुवर्गद्विनं — मु, उ, ओ.

४ गच्छेत्तस्मिन् प्राप्ते न हृष्यति — मु, उ, ओ.

५ भावितस्य प्ररोदिकीम् — ऊ, ऋ.

६ विण्मूत्रापूरितं — ऊ, ऋ.

७ कुण्ठितम् — मु, उ, ओ.

८ दुर्गन्धी पूय० — मु.

९ नवद्वारा० — मु, उ, ओ.

१० सुकल्मषात् — ओ.

११ तदिदानीं — मु, उ, ओ.

१२ विडम्बोऽयं — मु, ओ; विडम्बो यत् — उ.

१३ सुदारुणः — मु; सुदारुणम् — उ, ओ.

१४ सहसा विद्धो — उ, ओ.

१५ नित्यगो यदवस्थितः — उ.

१६ तुष्टिः — मु, उ.

१७ कार्यं — मु, उ, ओ.

१८ अभ्यन्तरः शनैः — ओ.

१९ विवर्जितम् — उ.

२० दुर्गन्धि — ऊ, ऋ.

२१ एकाहस्यायमानेऽपि — ऊ, ऋ; एकाहस्यो-

प्युपायेन — ओ.

२२ अत्यनात्मवान् — मु, ऊ, ऋ.

२३ नास्त्युपकारता — मु, ओ; नास्त्युपकारता — उ.

२४ किञ्चिदाश्रित्य निम्नगाः — ओ.

‘मृदम्बप्रक्षालनासक्त’स्तुष्ट एवोपलक्ष्यते ।

‘सा तस्य ‘क्षपिका नाम्ना तुष्टिर्भावात्मिका मता’ ॥१०१॥

वैखानसा

प्रतिग्रहभयादन्यः सहसैव विरज्यते ।

‘हिंसातो वाप्युपादानात्संयम्येन्द्रियवाहिनीम्’ ॥१०२॥

‘तुष्टः’ संतिष्ठते तस्य तुष्टिर्वैखानसात्मिका ।

‘एवंविधास्तु वैराग्यादनन्तास्तुष्टिजातयः ॥१०३॥

व्याध्यादियुक्तप्राणि^{१०}दर्शनात्, आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकदुःख^{११}योगैः, धनार्जनादिना, रोदनादेः, स्त्रीगमनादितः, ^{१२}स्वस्माद्विरागतः, ^{१३}अशुद्ध्यादेः, प्रति^{१४}ग्रहाच्चेति दशभिर्वैराग्यनिमित्तैः क्रमेण जुगुप्सा, ^{१५}आध्यात्मिकी, ^{१६}आधिभौतिकी, आधि^{१७}दैविकी, निःस्वा, ^{१८}प्ररोदिका, ^{१९}विडम्बा, कामोद्भवा, क्षपिका, वैखानसा^{२०}चेति दश तुष्टयो वैराग्य^{२१}साधनभेदाद्भिन्ना भवन्तीति ।

^{२२}तुष्टिश्चात्मविषयत्वेन परंपरया मोक्षहेतुर्भवत्येव । यदाहुः —

^{२३}‘यः स्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च’^{२४} मानवः ।

^{२५}‘स मुक्तः सर्वपापेभ्यो याति ब्रह्म सनातनम् ॥’ इति ।

^१मृदं प्रक्षालना० — ओ.

^२स्तुष्टो ह्येवोप० — मु, उ, ओ.

^३स — उ, ओ.

^४क्षिप्रको नाम्ना — उ; क्षपिका नाम्ना — ऊ, ऋ; क्षापिका नाम्ना — ओ.

^५स्मृता — ऊ, ऋ.

^६भयादन्यत्सहसैव — मु, उ.

^७विरज्यते — मु, उ.

^८हिंसासावप्युपा० — उ.

^९दानासंयमेन्द्रिय० — उ; दाना संयम्येन्द्रिय० — ऋ.

^{१०}संयमेन्द्रियवाहिनी — मु, ओ.

^{११}तुष्टिः — मु, उ, ओ.

^{१२}सूतिष्वतस्तस्य — ऊ, ऋ.

^{१३}एवं हि धातुर्वैराग्याद् — मु, ओ; एवं हि धातुर्वैराग्याद् — उ; एवंविधा तु वैराग्याद् — उ. पाठान्तरम्, ऊ, ऋ.

^{१४}द्वर्षोऽनन्तोऽभिजायते — मु; दनन्ता तुष्टिर्जायते — उ; दनन्ता तुष्टिर्जायते — ओ.

^{१५}दर्शनेनाध्या० — ऊ, ऋ; दर्शनाध्या० — ऐ.

^{१६}योगे — ए.

^{१७}अकस्माद् — ऊ, ऋ.

^{१८}अशुद्धादेः — ऐ.

^{१९}ग्रहादेशचेति — ऊ, ऋ.

^{२०}आध्यात्मिका — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१}‘आधिभौतिकी’ इति नास्ति — ई, उ; आधिभौतिका — ए.

^{२२}दैविका — अ, ऐ.

^{२३}प्रतिरुदिता — ऊ, ऋ; प्रारोधिका — ऐ.

^{२४}विडम्बकामोदोद्भवा — अ; विडम्बा कामोदोद्भवा — ई, उ; विडम्बकामोद्भवा — ए.

^{२५}चेति च तुष्टयो — ऊ, ऋ.

^{२६}बोधन० — ए.

^{२७}तुष्टयश्चात्म० — ऐ.

^{२८}भगवद्गीता ३. १७ पू०; यश्चात्मरतिरेव — ऊ, ऋ; यथात्मरतिरेव — ऐ.

^{२९}तृप्तिश्च — अ, ऐ.

^{३०}महाभारते एतत्सदृशार्थकमर्थं लभ्यते ‘सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्म सनातनम्’ (महाभा० १३. २५४. १३२) ।

‘सापि’ च तुष्टिः ‘सिद्धिवत्’ पूर्वोक्तदर्शनभेदेन ‘भूततन्मात्रादि’ ज्ञानयुक्तस्य ‘विरक्तस्य’ प्रवर्तते —

“वैराग्यगुणमाहात्म्याज्ज्ञानानुक्रमवर्तिनी”

इत्युक्तत्वात्^{१०}, दशधा^{११} भवन्तीति पुनरेभिर्भेदैः प्रत्येकं^{१२} दशधा भिद्यमाना शतसंख्यैव भवतीति शतसंख्यैवात्र, अनन्ता तुष्टिर्जायते इत्युक्तम् ॥७४-१०३॥

अयैश्वर्यमधिकारिसाधनपूर्वकमुच्यते — ‘स्वभाव’ इत्यादि ।

स्वभावो योऽयवाक्षाणां^{१३} धार्यमाणः प्रवर्तते ।

स्वभावेन पुमाञ्शुद्धस्तस्य किं^{१४} विनिवार्यते ॥१०४॥

ज्ञानेनानेन सिद्धानां भावः संजायते^{१५} परः ।

इन्द्रियार्थेषु^{१६} नाशक्तिः प्रवृत्तिर्विरतिर्न च ॥१०५॥

संतुष्टः सर्वदा विद्वान्नित्याध्यात्मपरायणः ।

विरक्तः^{१७} सङ्गदोषाच्च^{१८} ततस्तं प्रति कारणम् ॥१०६॥

रजस्तमोभ्यां संप्रेर्यं बुद्धिसंश्वर्यगोचरे ।

विरागेऽस्य सहसा ध्यानोपोद्बलितस्य^{१९} तु ॥१०७॥

ऐश्वर्यमाप्नुयात्क्षिप्रं बुद्धितत्त्वव्यपाश्रयात् ।

प्रकृतेः स्वभावः^{२०} अयम्, अथवा इन्द्रियाणाम् । यः अनित्याशुचिदुःखानात्मरूपेषु विषयेषु^{२१} भावो धार्यमाणोऽपि प्रवर्तते, न^{२२} पुरुषस्वभावो बन्धत्वादिति । एवं सांख्यज्ञानेन अनेन ये

‘सापि’ इत्यत्र ‘सिद्धापि’ इति दृश्यते — ऐ.

चतुष्पष्टिसिद्धिवत् — ऊ, ऐ; चतुष्पष्टिः सिद्धिवत् — ऋ.

सिद्धिवत् — ए.

मतङ्गं विद्यां १७. ५०-६६; प्रोक्त-दर्शनं — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

भूतात्मतन्मात्रादि — ऊ, ऋ, ऐ.

‘युक्तज्ञानस्य’ — अ.

‘विरक्तस्य’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

मतङ्गं विद्यां १७. ७४ पू०.

माहात्म्यज्ञानानुक्रम — ऐ.

अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ.

भवन्ति पुनः — आ, ई, उ, ए; भवन्ती पुनः — ऊ, ऋ; भवति पुनः — ऐ.

शतधा — ऊ, ऋ.

धार्यमाणोऽपि वर्तते — मु, उ, ओ.

प्रविचार्यते — मु, उ, ओ.

परम् — ओ.

नो शक्तिः — मु, उ.

विरतिश्च न — मु, उ.

सर्वदोषाश्च — ऊ, ऋ.

ततः संप्रति — उ, ओ.

विरागे चास्य — मु; विरागे स्वस्य — उ.

च — ऊ, ऋ.

‘अयं’ इत्यत्र ‘यः’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ.

‘अथवा’ इत्यत्र ‘अथ’ इति दृश्यते — अ.

स्वभावो — अ, आ, ई, उ, ए.

धार्यमाणो — अ, आ, ई, उ, ऐ.

पुरुषस्य स्वभावो — ऊ, ऋ; पुरुषः स्वभावो — ऐ.

बन्धादिति — अ; बन्धत्वादिति — ऊ, ऋ.

ज्ञानादिना ये — ऊ, ऋ, ऐ; ज्ञानेन ये — ए.

मिद्धाः, ^१तेषां तस्माज्ज्ञानाद् यत् एवंविधो ^२भावो ^३रजस्तमसोरनुपक्षयतो भवेत् । ततश्च इन्द्रि-
यार्थेषु तावद् अशक्तिर्न युक्ता । अपि तु प्रवृत्तिरेव ^४शोभना^५ । न तु ^६विरतिः । ततस्तेषां
मध्याग्नौ ^७ज्यन्तं तुष्टो यमनियमनिष्टो ज्ञानी दुष्ट^८सङ्गाद् ^९विरक्तः, तस्य ^{१०}संबन्धिनी या बुद्धिः,
तां सक्रियत्वादेव पुरुषं प्रति भगवान् ^{११}ऐश्वर्यगोचरे योजयतीत्यव्याहारः । ततश्च स^{१२} पुरुषो
बुद्धितत्त्वान्श्रयाद् ऐश्वर्यं प्राप्नोतीति^{१३} ॥

^{१४}तच्चैश्वर्यं ^{१५}प्रागमणिमाद्यष्टभेदयुक्तमुक्तमित्यणिमा तावदुच्यते — ‘सत्त्वम्’ इत्यादि ।

अणिमा

सत्त्वं ^{१६}तदात्मभावेन ^{१७}संवृत्तमणुतां नयेत् ॥१०८॥

अणुत्वमणुमात्रं स्याच्छरीरं^{१८}मपि तत्क्षणात् ।

येनासौ सहसा योगी गच्छन्नपि ^{१९}ततस्ततः ॥१०९॥

^{२०}स्थाणुभिर्न ^{२१}निवार्येत न च दृश्येत केनचित् ।

तयोः श्वर्यहेतुत्वेन ^{२२}प्रागुक्तयोर्बुद्धिधर्मयो रजस्तमतो^{२३}र्यदा ^{२४}सत्त्वं तदात्मभावेन तादात्म्या-
पत्त्या भवति; ^{२५}तदाणुत्वमुत्पादयति । तच्च अणुत्वं तस्य ^{२६}परमाणुमात्रपर्यन्तं यावत्संभाव्यते ।
^{२७}बाह्यं च शरीरं ^{२८}साधकस्याणु संपद्यत ^{२९}इत्यत्रैव ^{३०}भविष्यति ॥

^१तेषु — अ.

^२भावो — अ.

^३‘रजस्तमसोरनुपक्षयतो भवेत् । ततश्च इन्द्रि-
यार्थेषु’ इत्यस्य स्थाने ‘रजस्तमसोरनु-
पक्षयतो परो धर्मादिजनितो भावेभ्यो न्यूनी
बुद्धिधर्मस्तयैश्वर्यहेतुभूतः संजायते यथेन्द्रि-
यार्थेषु’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^४एवकारो नास्ति — ऊ, ऋ.

^५शोभनाय — ऐ.

^६विरमति ततः — अ.

^७‘ज्यन्तं तुष्टो’ — ऊ, ऋ.

^८‘संगमाद्’ — ऐ.

^९विरक्तस्य — अ, ऊ, ऋ.

^{१०}‘संबन्धीयबुद्धिः’ — ऊ, ऋ.

^{११}‘ऐश्वर्यगोचरे’ — अ.

^{१२}‘स’ इति नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१३}इति शब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{१४}ततश्चैश्वर्यमणिमाद्यष्टभेदयुक्तमित्यणिमा—अ,
आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५}मतङ्ग० विद्या० १६. ९ उ०—१३ पू० वृत्तौ ।

^{१६}चेदात्म० — ऊ, ऋ.

^{१७}विवर्तमणुतां—उ; संवृत्तमणुतां—ऊ, ऋ, ओ.

^{१८}‘मभवत्क्षणात्’ — ऊ, ऋ.

^{१९}इतस्ततः — उ, ओ; यतस्ततः — ऊ, ऋ.

^{२०}स्थाणुभिर्न — उ.

^{२१}निवार्येत — उ, ओ; विधार्येण — उ.

^{२२}मतङ्ग० विद्या० १७. १०४—१०८ पू० वृत्तौ ।

^{२३}‘र्यथा’ — ऊ, ऋ.

^{२४}‘संवृत्तदात्मभावेन—अ; सत्त्वमात्मभावेन—ऊ, ऋ.

^{२५}‘तदाणुत्वमुत्पादयति’ इति नास्ति — अ, ऊ.

^{२६}परमाणुत्वमात्र० — ऊ, ऋ.

^{२७}बाह्यशरीरं — अ, ई, उ, ऐ.

^{२८}साधकस्याणुः — अ.

^{२९}इति तत्रैव — ऐ.

^{३०}मतङ्ग० विद्या० १७. ११४ वृत्तौ ।

अथ' — 'लघिमा' इत्यादि ।

लघिमा

लघिमा नाम 'यः प्रोक्तो लघुत्वमुपजायते ॥११०॥
'स मनोवेगः 'सर्वत्र न च पङ्कजलादिषु ।
निमज्जति कदाचित्स्यात्कण्टकैश्च न बाध्यते ॥१११॥

महिमा

महत्त्वं सर्वलोकेषु कर्तुं शक्नोत्यवारितः ।
सिद्धैश्च पूज्यते नित्यं महाकायोऽथवा क्षणात् ॥११२॥
क्रीडित्वाप्यथवा 'तिष्ठेद् ब्रह्माद्यं सवराचरम् ।
स तस्य महिमा नाम तृतीयो योगिनो गुणः ॥११३॥

'लघिममहिम्नोः प्रतिपादनम् ॥११०-११३॥

'अथात्र गुणत्रयस्य 'अत्रोपयोग इत्युच्यते — 'त्रितयम्' इत्यादि ।

'त्रितयं कार्यतः सिद्धमैश्वर्यमणिमादिकम् ।

प्राप्त्यादयो गुणाः पञ्च 'योगिनां 'करणात्मजाः ॥११४॥

एतदणिमादिगुणत्रयं कार्यतः 'इति 'बाह्ये भुवनजे शरीरे सिद्धम् । तस्यैव 'कार्यत्वेनोक्त-
त्वात्^{१५} । प्राप्त्यादयस्तु पञ्च गुणाः 'करणविषया योगिनः । तेषामेव क्रियाश्रयत्वेन 'वक्ष्यमाण-
त्वादिति ॥११४॥

^१ या प्रोक्ता — ऊ, ऋ.

^२ समानो वाथ सर्वत्र — उ; मनोवेगः स
सर्वत्र — ऊ, ऋ; स मनोवेगि सर्वत्र —
ओ.

^३ सर्वात्मा — मु.

^४ ०त्यवारितम् — ओ.

^५ तिष्ठेद् ब्रह्माद्यः — ऊ, ऋ; तिष्ठद् ब्रह्माद्यं
— ओ.

^६ 'लघिममहिम्नोः' इत्यत्र 'महिम्नः' इति
दृश्यते — ऊ, ऋ.

^७ अथास्य गुणः — ऊ, ऋ.

^८ अत्रोपयोग उच्यते — ए.

^९ तृतीयं — मु, उ, ओ.

^{१०} योगिनः — ऊ, ऋ, ओ.

^{११} कारणात्मजाः — मु, उ, ऊ.

^{१२} 'इति' इत्यत्र 'इत्यादि' इति दृश्यते — ऐ.

^{१३} बाह्यभुवनजे — ऋ, ए.

^{१४} कार्येणोक्तत्वात् — ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १६. ९ उ०-१३ पू० वृत्तौ ।

^{१६} कारणविषया योगिनः — अ; कारणविषय-
योगिनः — ऊ, ऋ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० १७. ११५-१२५ पू०.

‘त एव प्राप्न्यादयोऽत्र’ गुणाः पञ्च क्रमेणोच्यन्ते — ‘यद्यदीप्सति’ इत्यादि ।

प्राप्तिः

यद्यदीप्सति योगीन्द्रो मनसाप्यथ तत्क्षणात् ।
 ‘सर्वमाप्नोत्यसंदेहादथवा यत्र रोचते ॥११५॥
 ‘क्षणात्प्राप्नोति तत्स्थानं प्राप्तिर्नाम गुणोऽव्ययः ।

प्राकाम्यम्

युगपत्स्त्रीसङ्ख्याणि रूपेणाप्रतिमानि तु ॥११६॥
 ‘निर्मातुं शक्नुयाद्भोक्तुं’ विभज्यात्मानमादरात् ।
 सुरतो हीयते नैव स्वेच्छाकामी ‘रमेच्चिरम् ॥११७॥
 तत्प्राकाम्यमिति प्रोक्तं यथेप्सितगुणावहम् ।

ईशित्वम्

‘योगोऽथाभिरमोघाभिरीशानीभिर्महाबलः ॥११८॥
 ‘अध्यास्य चेष्टते कृत्स्नं ब्रह्माद्यं सचराचरम् ।
 आज्ञानुवर्तिभिर्देवैः ‘युज्यते ‘योगिसङ्घराट् ॥११९॥
 ‘क्रीडते सुरकन्याभिर्बृंहितश्चारुविलासिभिः ।
 ईशित्वं नाम ‘तत्प्रोक्तं तन्त्रे मुनिवरेश्वर ॥१२०॥

वशित्वम्

वशीकृत्य ‘जगत्सर्वं ‘बद्धुं शक्नो’त्यवारितः ।
 भोक्तुं योग’बलोपेतोऽप्यथवाच्छाद्य लीलया ॥१२१॥
 निमग्न्य’ स्थापयेदन्यास्तैः सार्धं वशवर्तिभिः ।

‘तथा च प्राप्न्या० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

‘अत्र’ इति नास्ति — ऊ, ऋ; ‘अत्र’ इत्यस्य स्थाने ‘यत्र’ इति दृश्यते — ए, ऐ.

‘सर्वं प्राप्नोत्यसं० — ऊ; सर्वं प्राप्नोति सं० — ऋ.

‘प्राप्नोति तत्र तत्स्थानं — मु, उ.

‘निर्मातुं तत्संदेहभोक्तुं — मु, उ, ओ.

‘विषयात्मानं — उ.

‘रमेच्चिरात् — ऊ, ऋ.

‘योगार्थाभिः — मु, उ.

‘अध्यवस्येशते कृत्स्नं — मु; अध्यस्यैवेशते कृत्स्नं — उ; अध्यस्येव शतैः कृत्स्नं — ओ.

‘युज्यते — उ० पाठान्तरम् ।

‘योगिसविराट् — मु; योगिनां स्वराट् — उ.

‘रमते — ऊ, ऋ; क्रीडन्ते — ओ.

‘बृंहितश्चारु० — उ.

‘संप्रोक्तं — ओ.

‘जगत्कृत्स्नं — ऊ, ऋ.

‘बोद्धुं — मु, उ, ओ.

‘अत्यवारितम् — ओ.

‘बलाद्धर्मेदेऽप्यथवाच्छाद्य० — उ; बलोपेतो ह्यथवाच्छाद्य — ओ.

‘निर्मातुं — मु, ऊ, ऋ.

‘क्रीडत्यक्लिष्ट’ विभवस्तद्विशित्वमुदाहृतम् ॥१२२॥

कामावसायित्वम्

यत्र ^१यत्रेच्छति स्वामी तत्र ^२तत्रानिवारितः ।
स्वेच्छाभि^३लषितैर्भोगैर्न च सीदति कर्मणा ॥१२३॥
^४प्रद्रवन्नपि मेधावी न परैरवसादितुम् ।
शक्यते योगसामर्थ्यान्न च कामोऽवसाद्यते ॥१२४॥
यत्र कामावसायित्वं ^५कीर्तितं गुणसन्ततौ ।

अथोपसंहारः — ‘एतदष्टगुणोपेतम्’ इत्यादि ।

^६एतदष्टगुणोपेतमैश्वर्यं विनयोद्भवम् ॥१२५॥
सांसिद्धिकं ^७च देवानां ^८तत्तद्वक्ष्याम्यतः परम् ।

तच्च ^९विशिष्टो नयः विनयः, तदुद्भवमित्युक्तम् ^{१०}। सांसिद्धिकं च ^{११}अधिकार^{१२}स्वभाव इत्यर्थः ॥

अत एवाधिकारोत्कर्षा^{१३}दस्याप्युत्कर्ष इत्युच्यते — ‘पिशाचानाम्’ इत्यादि ।

पिशाचानां यथोद्दिष्टमणिमादिगुणाष्टकम् ॥१२६॥
^{१४}तदेव द्विगुणं प्रोक्तं राक्षसानां ^{१५}महात्मनाम् ।
स्वात्मीयेन^{१६} सहैवोक्तं चतुर्विंशद्गुणात्मकम् ॥१२७॥
यक्षाणां मुनिशार्दूल ^{१७}तदैश्वर्यमनिन्दितम् ।
द्वात्रिंशद्गुणमात्रोक्तमणिमाद्यष्टकं पुनः ॥१२८॥
गन्धर्वाणां ^{१८}ततस्तेभ्यो यक्षेभ्यो ^{१९}बलवत्तरम् ।

^१ क्रीडन्त्याक्लिष्ट० — उ.

^२ विभवस्तच्छिवत्व० — मु, उ; विभवश्शुद्धचित्त० — ऊ, ऋ.

^३ यत्रेप्सते योगी — मु, उ; यत्रेप्सितो योगी — ओ.

^४ तत्र निवारितः — ओ.

^५ लषितैर्योगैर्न — ओ.

^६ प्राद्रवन्नपि — उ.

^७ साधितम् — ऊ, ऋ.

^८ कीर्तितं — उ; कीर्त्यते — ऊ, ऋ.

^९ एतदष्टगुणोपेतम् — उ.

^{१०} तु — ऊ, ऋ.

^{११} तत्ते वक्ष्याम्यतः — ऊ, ऋ.

^{१२} विशिष्टनयो विनयः — अ, आ, ई, उ, ए;

विशिष्टानधो विनयः — ऐ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १६. ३१ उ० — ३४ पू० वृत्तौ ।

^{१४} अधिकारि० — ऐ.

^{१५} स्वभावसिद्धान्तित्यर्थः — ऊ, ऋ; स्वभावमित्यर्थः — ए, ऐ.

^{१६} दस्याप्युत्कर्ष इत्युच्यते — आ; दस्याप्युत्कर्षता इत्युच्यते — ऋ.

^{१७} तदैव — ऊ.

^{१८} मुनीश्वर — ऊ, ऋ.

^{१९} स्वात्मीयैश्च — मु, ओ; स्वकीयैश्च — उ.

^{२०} तदेवाष्टगुणात्मकम् — ऊ, ऋ.

^{२१} यतस्तेभ्यो — मु, उ, ओ.

^{२२} बलवत्तरः — मु; बललिङ्गितः — उ.

इन्द्रागामप्यथैश्वर्यं चत्वारिंशद्गुणोत्तरम् ॥१२९॥
 भूयस्तदेव सोमानामणिमादिगुणाष्टकम् ।
 स्वात्मीयेनैजसा सिद्धं षडष्टकगुणोत्तरम् ॥१३०॥
 षट्पञ्चाशद्गुणोपेतमैश्वर्यमणिमादिकम् ।
 प्रजापतीनां विज्ञेयं स्ववीर्येणोपबृंहितम् ॥१३१॥
 चतुष्पष्टिगुणं बौद्धमैश्वर्यं ब्रह्मणः स्मृतम् ।

एते च^१ पिशाचादिपितामहान्ता देवाः सांख्यादिदृष्टा ब्रह्माण्डान्तर्वर्तिनः । न तु बुद्धि-
 तत्त्ववर्तिन इति दर्शितं^२ प्रागेव । एतेषां च भूलोकस्य भूमिजलभेदेन^३ द्विधावस्थितत्वात् सप्तलोक-
 १३ गतेष्वष्टसु स्थानेषु १३ क्रमेणैश्वर्यविधुद्विरिति^४ दर्शितं^५ गुणप्रकरणे । एवं ततोऽप्यूर्ध्ववर्तिनामपि
 भुवनेश्वराणां^६ यथास्वं भुवनेषु चतुष्पष्टिगुणमैश्वर्यं मायाभुवन^७भेदेन^८ तदवान्तर^९भेदानां,
 १४ वक्ष्याम्यतः परम् । विशेषोऽयम्^{१०} इत्यादिना वक्ष्यमाणत्वान्नात्र निर्देशः । १३ मायागर्भाधि-
 कारिणां तु श्रृङ्खलादीनां न^{११} तद् बौद्धम् । अपि तु^{१२} प्रागुक्तज्ञानक्रियाशक्तिनिमित्तमेवेति न
 बौद्धस्यैश्वर्यस्यात्र^{१३} न^{१४} संख्यान्तरयोगः ॥

‘जेन’ इत्यादि ।

येनाभिषिक्तो विद्वात्मा^{१५} सत्त्वामृत^{१६} सुशीकरैः ॥१३२॥

स करोत्यध्वसंस्थानं विमाननगराकुलम् ।

- १ तन् त्रिंशद्गुणोत्तरम् — मु, उ.
 २ स्वात्मनैवैजसा — मु, उ.
 ३ चत्वारिंशद्गुणोपेतं — सु.
 ४ पशुपतीनां — उ.
 ५ स्ववीर्येणैव बृंहितम् — मु, उ, ओ.
 ६ स्थितम् — ऊ, ऋ.
 ७ चराब्दो नास्ति — ऋ.
 ८ देवताः — ए.
 ९ ब्रह्माण्डवर्तिनः — ए, ऐ.
 १० मतङ्ग० विद्या० १७. २० वृत्तौ ।
 ११ द्विविधावस्थितं — आ; द्विधा स्थितं — ऊ, ऋ.
 १२ ऽगतेष्वष्टसु — ऊ, ऋ; ऽभूनेष्वष्टसु — ए.
 १३ क्रमेणैश्वर्यं बुद्धिरिति — ऐ.
 १४ दर्शितो गुणप्रकरणे — ऊ, ऋ; दर्शितं गुण-
 संकरणे — ऐ.
 १५ मतङ्ग० विद्या० १६. ९ उ० — १३ पू० वृत्तौ ।
 १६ यथा स्वायंभुवनेषु — ऊ, ऋ; यथा स्वयं-
 भूनेषु — ए; यथा संभुवनेषु — ऐ.
 १७ ऽभेदेषु न तदवान्तरभेदेनावेक्ष्यतः परम् — ऐ.

- १८ अत्र तुशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.
 १९ अत्र ‘भुवन’ इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ए.
 २० मतङ्ग० विद्या० १७. १५९ उ. १६० पू०;
 वक्ष्यत्यतः — अ, आ, ई, उ; वक्ष्यमाणत्वतः — ए.
 २१ परविशेषानस्येत्यादिना — ऊ, ऋ; परं
 विशेषानस्येत्यादिना — ऐ.
 २२ ‘मायागर्भाधिकारिणां’ इत्यस्मिन् पदे ‘णां’
 इत्यारम्भ १४२ उ० — १४६ तमश्लोकवृत्तौ
 ‘भूताव्यक्तज्ञानयोः’ इत्यस्मिन्पदे ‘ज्ञान’ इत्यन्तं
 लुप्तम् — ई.
 २३ ‘तद्’ इति नास्ति — अ, आ, उ.
 २४ मतङ्ग० विद्या० ४. ११; १६. १ उ० — ४ पू०
 वृत्तौ ।
 २५ ऽस्यैश्वर्याप्त्यात्र — ऐ.
 २६ सांख्यान्तरं — ए, ऐ.
 २७ तत्त्वामृतं — मु, उ.
 २८ ऽस्वशीकरैः — उ.
 २९ प्रकरोत्यध्वसंस्थानं — मु; ओ; स करो-
 त्यूर्ध्वसंस्थानं — ऊ, ऋ; प्रकाशोऽध्यर्थशं-
 स्थानं — उ.

येन कारणेन प्रकृष्टैश्वर्ययुक्तो ब्रह्मा, तेन कारणेन स एव सत्त्वामृतमुदीकरै^१रामिवतः श्रुति-
कण्ठनाथेन भूलोकाद्यध्वनिर्माणं विधत्ते । नायः पिशाचादिरिति ॥

^१अथाधर्मोऽधिकारिहेतुभेदेनोच्यते — ‘ऐश्वर्यमदमोहेन’ इत्यादि ।

ऐश्वर्यमदमोहेन विषयेष्वभिसंप्लुताः ॥१३३॥

‘क्षरन्त्यजस्रं’ संयुक्ताः स्वोचितस्य परिक्षयात् ।

विनश्वरेण^२सिद्धा ये योगेन च नरेश्वराः ॥१३४॥

क्षरन्ति क्षीणभोगास्तु क्षीणाश्चाप्यत्र भोगिनः ।

कुले^३महति^४संभोगान्प्राप्य मोदन्त्यशङ्किताः ॥१३५॥

^१ऐश्वर्यमदाद्येन^५मोहेन विषयेषु अभिसंप्लुता इत्यधर्मेण प्रवृत्तास्तं तस्मादैश्वर्यान्सं^६चलन्ति
देवराज्यादेर्नहुपादिवत् । ^७यतस्तस्मादेवाधर्मात्^८तेषां तत् प्राप्तनं कर्म शुभं परिणयमर्त्ताति ।
ततश्च —

^९“कर्मभूमिरियं ब्रह्मन् फलं^{१०}भूमिरिति परा ।

इह यत्किञ्चिन् कर्म तत्परत्रोपभुज्यते^{११}॥”

^{१२}इत्येतदयुक्तमेव । तत्रापिन्द्रादीनां सुकृतकुक्कृतश्रवणादिना । ये पुनः ^{१३}भावधिनैश्वर्यादिना
युक्ताः, ते तस्मिन् काललक्षणेऽवधौ प्राप्ते तस्मात् स्थानात् ^{१४}क्षरन्ति । न त्वधर्मफलमपि नहुपा-
दिवद् ^{१५}भुज्यते । तैरधर्मस्य ^{१६}तत्राननुष्ठितत्वात् । केवलं ^{१७}शुभकर्मक्षेपेण^{१८}महति कुले जन्म
प्राप्य भोगान्भुज्जत इति । तदिदमुक्तम्^{१९} —

“शुचीनां श्रीमतां गेहे योग^{२०}भ्रष्टोऽभिजायते ।” इति ॥१३३-१३५॥

^१रासेचितः — ऊ, ऋ; ०रासिञ्चितः — ए.

^२भूलोकाद्यध्वं० — ए; भूलोकाद्यध्व० — ऐ.

^३अथाधर्मोऽधिकारी हेतु० — आ; अथ धर्मो-
ऽधिकारिहेतु० — ऊ, ऋ.

^४क्षीयन्तेऽजस्रसंयुक्ताः — भु, उ; क्षीयन्ते-
जस्रसंसंयुक्ताः — उ. पाठान्तरम्; क्षरत्य-
जस्रं संयुक्ताः — ऊ; क्षीयन्तेऽजस्रसंयुक्ताः — ओ.

^५संयुक्ताः — ऋ.

^६संसिद्धा ये योगेन निरीश्वराः — ऊ, ऋ;
संसिद्धा ये योगेन नरेश्वराः — ओ.

^७भवन्ति — उ.

^८संप्राप्य क्रीडन्ते ह्याविशङ्किताः — ऊ, ऋ.

^९‘ऐश्वर्यमदाद्येन’ इत्यत्र ‘ऐश्वर्यपदाद्ये’ इति
दृश्यते — ऊ, ऋ; ‘ऐश्वर्यमदाद्येषु’ इति
दृश्यते — ऐ.

^{१०}मोहो — अ, उ; ‘मोहेन’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{११}चरन्ति — ऊ, ऋ.

^{१२}यस्तस्मादेव धर्मात् — ऐ.

^{१३}महाभारते ३. २६२. ३६ उ०, पू०.

^{१४}भूमिरति परा — अ, उ; भूमिरियं परम् —
ए; भूमिरसौ मता — मुद्रितमहाभारतपाठः ।

^{१५}भुज्यते — अ, आ, उ, ए, ऐ.

^{१६}इत्थं यदुक्तं तदयुक्तमेव — अ, आ, उ, ऐ.

^{१७}सावधिरैश्वर्यादिना — ऊ, ऋ; सा विधि-
नैश्वर्यादिना — ऐ.

^{१८}क्षरन्ति — आ.

^{१९}भुज्यन्ते — अ, आ, उ, ए.

^{२०}तत्रानुष्ठितत्वात् — अ, ए, ऐ.

^{२१}‘शुभ’ इति नास्ति — ऋ.

^{२२}अत्र ‘भवति’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{२३}भगवद्गीतायां ६. ४१ उ०.

^{२४}भ्रष्टो हि जायते — अ, आ, उ.

यत एवं ते पुनरपि मनुष्यलोकं प्राप्ताः — 'तस्माद्' इत्यादि ।

^१तस्माद्भोगात्परं नास्ति ततस्ते मूढचेतसः ।

रागेण क्षिप्तचैतन्याः ^२स्वकर्मपरिवर्जिताः ॥१३६॥

ततः प्रवर्तते बुद्धिः ^३किंचिद्राजसमीलिता ।

प्रध्वस्तसत्त्वभावेन तमसातीव भूरिणा ॥१३७॥

^४परमेशकरा^५घाता भोग^६निद्राकुलान् प्रति ।

विवर्तमाना तरला ह्यधर्मेणात्मवर्तिना ॥१३८॥

ततो भोगात् परम् अन्यद् नास्तीत्येवं पुनरपि लोकायतदृशा मोहिताः सन्तो रागेण पुनरा-
क्षिप्तत्वाच्छास्त्रविहितानुष्ठानविमुखाः । 'यतस्तान्प्रति' ईश्वराधिष्ठानात् ^७तमोमध्येष्वद्रजोयुक्ता
^८प्रणष्टसत्त्वभावात्, ^९तरला ^{१०}शास्त्रनियमोज्झितत्वात्, ^{११}अधर्मात्मकेन भावेन विवर्तमाना ^{१२}बुद्धिः
प्रवर्तते इति ॥१३६-१३८॥

^{१३}यत एवम् — 'तत' इत्यादि ।

^{१४}ततोऽणो रतिमाहात्म्यात्प्रवृत्तिः ^{१५}परपीडने ।

^{१६}हिंसातोऽलीकभाषि^{१७}त्वमस्माच्चौर्ये प्रवर्तते ॥१३९॥

परदारे^{१८}ष्वनायासमतो गुर्वङ्गनागमः ।

^{१९}कालुष्यमतिदौर्भाग्यं ^{२०}क्रोधश्चाप्यनिवारितः ॥१४०॥

सतां व्यतिक्रमे प्रीतिरप्रीतिर्गुह्यसन्ततौ ।

^{२१}शौचहानिश्च ^{२२}सततमति^{२३}दौःख्यं प्रमादतः ॥१४१॥

अनार्जवं ^{२४}च सततमधर्माकुलितेक्षणः ।

^१तस्मात्परं नाप्यपरं ततस्ते — उ; अस्माद्-
भोगात्परं — ऊ, ऋ.

^२सत्कर्म० — मुं, उ, ओ.

^३किंचिद्राजसमीलिता — उ; किंचिद्रजस्समी-
लिता — ऊ, ऋ, ओ.

^४परमेश्वरीकरा० — उ.

^५०घ्रातभोग० — ओ.

^६०निद्राकुलं प्रति — ऊ, ऋ.

^७पुनराक्षिप्ताच्छास्त्र० — आ.

^८यतस्ततस्तत्प्रति — ऊ, ऋ; यतस्तस्मात्प्रति
— ए; यतस्तत्प्रति — ऐ.

^९ईश्वरानुष्ठानात् — अ, उ.

^{१०}तमोमध्येष्वमीषद्रजो० — अ, उ; तमोमध्य-
ेष्वद्रजो०—ऊ, ऋ; ततो मध्ये येषु रजो०—ए.

^{११}'प्रणष्टसत्त्वभावात्' इति नास्ति — आ, ऊ,
ऊ, ए, ऐ.

^{१२}तरलाः — उ, ऊ, ऋ.

^{१३}शास्त्रानियमोज्झितत्वात् — अ, आ.

^{१४}अधर्मात्मकमेकेन भावेन — आ; अधर्मात्म-
कमेकभावेन — उ.

^{१५}बुद्धितः प्रवर्तन्ते — उ.

^{१६}य एवम् — अ, उ.

^{१७}ततोऽणोरपि माहा० — ऊ, ऋ; ततोऽणु-
रति० — ओ.

^{१८}परपीडया — ऊ, ऋ.

^{१९}हिंसातोलितभावित्वमस्माच्चार्यं प्रवर्तते — उ.

^{२०}०त्वं ततश्चौर्ये—ऊ, ऋ; ०त्वमस्माच्चौर्यं—ओ.

^{२१}०ष्वनायासो मतो — ओ.

^{२२}अकार्यमति० — मुं.

^{२३}क्रोधं चाप्यनि० — उ.

^{२४}गौरीहानिश्च — उ.

^{२५}सततं मति० — मुं, उ.

^{२६}०लौत्यं प्रमादिता — ऊ, ऋ.

^{२७}तु — ऊ, ऋ.

तस्मादधर्महेतुभूताद्रजस्तमो^१योगाद्यागानुबन्धेन^२ पुंमो हिंसादिष्वधर्मेषु^३ प्रागुक्त^४धमनिय-
मात्मकधर्म^५विपर्ययेषु दशसु बुद्धिः प्रवर्तते इति । यतोऽयमधर्मकुलितदृष्टिः ॥

इदानीमज्ञानमधिकारिसाधनद्वारेणोच्यते — 'ततोऽधर्मेण' इत्यादि ।

ततोऽधर्मेण पुष्टस्य^६ भोक्तुर्भोक्तृत्वलीलया ॥१४२॥

^७प्रध्वस्य सत्त्वरजसी यदा बुद्धौ महेश्वरः ।

^८तमसोत्कृष्टवीर्येण नियुनक्ति तदा^९ पशूम् ॥१४३॥

अज्ञान^{१०}तिमिरौघेण येन^{११} गूढो न पश्यति ।

^{१२}स्वोपकाराय यत्किञ्चित्^{१३} स्यात्पञ्चात्मके मतिः ॥१४४॥

न च^{१४} तन्मात्रजं ज्ञानं तमसाकुलितस्य तु ।

योगजं न च गुह्याख्यं न च^{१५} गर्वोद्भव^{१६} तथा ॥१४५॥

^{१७}मौढयेनाभिहतस्यास्य^{१८} नष्टमध्यवसायजम् ।

गौणस्यापि तदाभावो^{१९} न विजानाति पौरुषम् ॥१४६॥

ततः^{२०} अनन्तरमधर्मभूयिष्ठपुरुषाणां संवन्धिनी^{२१} या बुद्धिः, तस्यां विनिवृत्तसत्त्वरजो^{२२} रूप-
त्वात् केवलेन तमसा युक्तायां सत्यां भगवान्, पशून्ज्ञानतिमिरौघेण इति —

^{२३} 'तमो^{२४} मोहो महामोह^{२५} स्तामिस्रोऽप्यन्धतामिस्रः ।'

^१ योगाद्यागानु० — ए.

^२ सन्धेन — अ.

^३ पुंसां — अ, आ, उ, ए, ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० १७. ५०-६४.

^५ धर्मनियमात्मकधर्मविपर्ययेषु — आ; धर्म-
नियमात्मकविपर्ययेन — ऐ.

^६ विपर्ययेण दशधा — ऊ; विपर्ययेण दशसु
— ऋ, ए.

^७ यतोऽधर्मकुलित० — ऐ.

^८ मधर्मकुला दृष्टिः — अ, उ.

^९ 'इदानीम्' इत्यारभ्य 'उच्यते' इत्यन्तं नास्ति
— ऊ, ऋ; इदानीमधिकारी साधन—अ, उ.

^{१०} भोक्तुं भोक्तृत्व० — ऊ, ऋ.

^{११} प्रध्वस्तसत्त्वरजसा — मु.

^{१२} तमसा तु स वीर्येण — मु.

^{१३} परम् — उ; पशून् — ऊ, ऋ.

^{१४} तिमिरौघेन — ऊ, ऋ.

^{१५} गूढो — उ.

^{१६} सोपकाराय — मु, उ, ओ.

^{१७} यत्किञ्चित् — मु.

^{१८} साध्यं चात्मिके सति — उ; स्यात्पञ्चा-
त्मिके मतिः — उ० पाठान्तरम्, ओ.

^{१९} तन्मात्रकं ज्ञानं — ऊ, ऋ.

^{२०} गुह्याद्भव — उ.

^{२१} तदा — उ, ऊ, ऋ, ओ.

^{२२} मौढयेनाभिहृतार्थस्य — मु, उ; मौढयेनापि
हृतार्थस्य — ओ.

^{२३} नश्यमध्यव० — ऊ, ऋ.

^{२४} न च जानाति — ऊ, ऋ.

^{२५} अनन्तरमयमधर्म० — अ, उ.

^{२६} 'या' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२७} तस्या विनिवृत्त० — ऊ, ऋ; तस्यापि
निवृत्त० — ऐ.

^{२८} रूपत्वतः — ऊ, ऋ.

^{२९} पशून्ज्ञानतिमिरौघेनेति — ऊ, ऋ.

^{३०} विष्णुपुराणे १. ५. ५; योगसूत्रभाष्ये पृ० १३.

^{३१} मोहमहा० — उ.

^{३२} स्तामिस्रोऽप्यन्धतामिस्रः — उ; तामिस्रोऽप्य-
तामिस्रम् — ऊ, ऋ; स्तामिस्रोऽप्यन्धतामिस्रः
— मु० योगसूत्रभाष्यपाठः; स्तामिस्रो
ह्यन्धसंज्ञितः — मु० विष्णुपुराणपाठः ।

इत्येवंविधेन 'वक्ष्यमाणेन पञ्चपदात्मना विपर्ययेण योजयति । तदिदमुक्तं सांख्यैः^१ — “पञ्च विपर्ययभेदा भवन्ति” इति । येन 'अज्ञानतिमिरौघेण' मोहिनः पुमानात्मनो 'हिताहितं' न 'किञ्चित् पश्यतीति । ततश्च तस्य पञ्चात्मके प्राग्वत्सांख्यज्ञानादौ न स्यात्सिद्धिरिति । 'असिद्धयोऽप्येवं' 'तमः' 'प्रोक्ताः । 'भूताव्यक्ताज्ञानयोरप्यत्रोपलक्षण]त्वात्'^२ । एतेषां 'चासिद्धिभेदानां तमःकार्यत्वेन' 'वक्ष्यमाणत्वाद्वाज्ञान' 'भेदत्वमेव दर्शयिमुपन्यासः, 'सांख्यैः प्रदर्शितानैश्वर्य' 'भेदत्वं निवर्तयितुम् । यदुक्तं माण्ड्यैः^३ —

“एकादशेन्द्रियवधाः सह बुद्धिवधैरशक्तिरुद्दिष्टा ।

सप्तदश वधा बुद्धेर्विपर्ययात्तुष्टिसिद्धीनाम्”^४ ॥” इति ।

पञ्चविधमेवाज्ञानं 'वक्ष्यमाणलक्षणमिति ॥१४२-१४६॥

अथावैराग्यमपि 'तथोच्यते — 'एवम्' इत्यादि ।

एवमज्ञानमोहेन न्यग्भूतस्याभिलाषिणः ।

न विरागोऽस्ति भोगेषु भूयो भूयो^५ ऽनुरज्यते ॥१४७॥

बुद्धिस्तस्य 'तमोयुक्ता किञ्चिद्वागानुवासिता ।

'कारणेच्छेरिता' 'भोक्तुरवैराग्येण' 'वर्तते ॥१४८॥

“एवम्[अज्ञानस्य] जवजविभावेन मोहः^६ रागादीनामवस्थितेरज्ञानयुक्तस्य पुंसो न विषयेषु वैराग्यम् ।

दर्शयितुम् — ए, ऐ.

^१ मतङ्ग० विद्या० १७. १७५ उ० — १८५.

^२ विपर्यये पर्ययेण — ऊ.

^३ सांख्यका० ४७ सू०.

^४ अज्ञानेन तिमिरौघेण — अ, आ, उ, ऐ; अज्ञानतिमिरौघेण — ऊ, ऋ; अज्ञानेन तिमिररूपेण — ए.

^५ लोहितः — ऊ, ऋ.

^६ हिताहितत्वं — अ; हिताहितकं — आ.

^७ च — ए.

^८ कश्चित् — ऐ.

^९ असिद्धयेऽप्येवं — उ.

^{१०} दमः — ऊ, ऋ; दशः — ऐ.

^{११} 'प्रोक्ताः' इति नास्ति — अ, उ.

^{१२} भूताव्यक्तज्ञानयोः — आ, ए, ऐ; भूताव्यक्तयोः नयोः — ऊ, ऋ.

^{१३} ०लक्ष्यत्वात् — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ; ०लक्षत्वात् — ऋ.

^{१४} च सिद्धभेदानां — ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १७. १७५ उ०.

^{१६} ०भेदं दर्शयितुम् — अ, आ, ई, उ; भेदत्वं

^{१७} सांख्यप्रदर्शित०—ऊ, ऋ; सांख्ये प्रदर्शित०—ए.

^{१८} ०भेदं निवर्तयितुम् — अ; ०भेदं निवर्तयितुम् — आ, ई, उ.

^{१९} सांख्यका० ४९.

^{२०} ०सिद्धितुष्टीनाम्—अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२१} वक्ष्यमाणमिति — ऊ, ऋ; वक्ष्यमाणलक्षणमिति — ए, ऐ; मतङ्ग० विद्या० १७.

१७५ उ — १८५.

^{२२} तथोच्यते — ऐ.

^{२३} ०ऽनुगम्यते — मु; ०ऽनुयुज्यते — उ.

^{२४} समोपेता — मु, उ, ओ.

^{२५} कारणप्रेरिता — मु; कारणे प्रेरिता — उ.

^{२६} भोक्तुरवैराग्यनिवर्तये — उ; भोक्तुं न वैराग्येण — ऊ, ऋ.

^{२७} वर्तने — उ० पाठान्तरम् ।

^{२८} एवमार्जवजवीभावेन — अ, ई, उ, ऊ, ऋ; एवमार्जं जवीभावेन — आ; एवं मार्ज-

सञ्जीवीभावेन — ए.

^{२९} ०रागादीनामेव स्थितेरज्ञान० — ए; ०रागादीनामवस्थिरज्ञान० — ऐ.

^१अपि तु अवैराग्यं राग एव । यतः तस्य ^२ईश्वरेच्छया बुद्धिः ईषद्रजोऽयोगोऽपि तमोरूपैव ॥१८७-१८८॥

‘एवं वैराग्यभेदत्वेन ^३तुष्टेरुक्तत्वाद्, ^४अत्र अवैराग्यरूपा ‘दशैव तुष्टिलक्षणाभावा उच्यन्ते — ‘न जुगुप्सोद्भवा’ इत्यादि ।

न जुगुप्सोद्भवा तुष्टिर्न ^५चैवाध्यात्मिकी पशोः ।

^६आधिभौतिकभावोत्था ^७न चैवास्याधिदैविकी ॥१४९॥

^८निःस्वस्यापि ^९तदाभावात्तुष्टिर्न ^{१०}स्यात्प्ररोदिका^{११} ।

न च ^{१२}‘कामोद्भवा तस्य ^{१३}क्षपिका वा महामुने ॥१५०॥

ध्वस्तवैखानसः पश्चा^{१४}दनुष्टश्चाथ सर्वदा ।

^{१५}तेषां ^{१६}चासिद्धीनां^{१७}मिवाभावप्रत्यय^{१८}रूपत्वेनाविशेषात् साधनान्तरभेदाद्भेद इति दशसंख्यैवो-
क्ता^{१९} ॥

अथानैश्वर्यं^{२०}मप्यधिकारिसाधनभेदेनोच्यते — ‘भोगपङ्के’ इत्यादि ।

भोग^{२१}पङ्के निमग्नस्य ^{२२}पशोर्बुद्धिर्महेश्वरात् ॥१५१॥

^{२३}चिलेच्छक्तिसंपातात्किञ्चित्सत्त्वविकासिता^{२४} ।

रजसोद्वलितेनाशु तथसा पूरिता सती ॥१५२॥

^{२५}निवर्तते स्वभावेन ^{२६}ह्यव्याहृतगुणात्मना ।

^१असिद्धवैराग्यं — ऊ, ऋ.

^२ईश्वरेच्छया — ए,

^३योगोऽपि — ऊ, ए; योगोऽपि — ऋ.

^४तमो न रूपैव — ए.

^५‘एवम्’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए.

^६मतङ्ग० विद्या० १७. ६५ उ०, ६६. वृत्तौ ।

^७‘अत्र’ इति नास्ति — अ.

^८दशैवातुष्टि० — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^९चैवाध्यात्मिका — मु, उ, ऊ, ऋ, ओ.

^{१०}भौतिकी न तु भावोत्था — मु; नातिभौति-
भवोत्थाना — मु. पाठान्तरम्; भौतिका

न तु भावोत्था—उ; नातिभौतिकभावोत्था—ओ.

^{११}न वै स्यादातिभौतिकी — मु; न वै स्या-
दातिभौतिका—उ; न चैवास्याधिदैविका—ऊ, ऋ.

^{१२}न स्वस्यापि — उ.

^{१३}तदाभावे तुष्टि०—ऊ० ऋ; तदाभावस्तुष्टि०
— ओ.

^{१४}स्यात्पुरोदिता — मु, उ० पाठान्तरम् । स्या-
त्प्ररोहिका — उ ; स्यात्प्ररोदकः — ऊ, ऋ.

^{१५}अत्र विडम्बातुष्ट्यभावप्रतिपादकं वचनं
भवितव्यम् । तत्सहितपाठो नोपलभ्यते ।

^{१६}कामोद्भवः — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१७}क्षपको — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१८}दनुष्टिश्चाथ — उ.

^{१९}एवं — ऊ, ऋ.

^{२०}चासिद्धानामिव—अ; च सिद्धीनामिव—आ, ऐ.

^{२१}मिव भावप्रत्यय० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२}रूपत्वेन विशेषा न साधनान्तर० — ऐ.

^{२३}संख्यैवोक्ताः — ऊ, ऋ.

^{२४}मधिकारि०—ऊ, ऋ; मप्यधिकार०—ए, ऐ.

^{२५}पङ्कनिमग्नस्य — मु, ओ.

^{२६}पुरो बुद्धिर्महेश्वरः — उ.

^{२७}चिलिते शक्तिसंघातात् — मु, उ; चिलिते
शक्तिसंघातात् — ओ.

^{२८}विकासिका — ऊ, ऋ.

^{२९}निवर्तते — उ, ऊ, ऋ.

^{३०}ह्यविधातगुणात्मना — मु, ओ; तस्यायात-
गुणात्मना — उ० पाठान्तरम् ।; अव्याहृत-
गुणात्मना — ऊ; अव्याहृतगुणात्मना — ऋ.

‘तस्यावैराग्ययुक्तस्य पुंमः सत्त्वादिविकासहेतो रजस्तमोभ्यां^१ संयुक्ता^१ सती^१ बुद्धिः शक्ति-
संपाताद् ऐश्वर्याच्चलति; ‘अशक्त्या युज्यते। यतस्तेन^१ ‘अव्याहतगुणात्मना ऐश्वर्यस्वभावेन
निवर्तते; तद्विपर्ययेणानैश्वर्यात्मना^१ भवतीति ॥

एवं च — ‘नाणिमा’ इत्यादि।

नाणिमा लघिमा वापि महिमा च गुणो महान् ॥१५३॥

कार्यं न वशमायाति ‘करणं ‘चाप्ययोगिनः।

‘अनैश्वर्यबलावेशा^१ त्रणष्टा प्राप्तिरप्यतः ॥१५४॥

‘अप्राकाम्य^१ तयाविष्टो दुःखितः पुरुषाधमः।

‘अनीशित्वं च सततं सर्वकार्येषु जायते ॥१५५॥

स्वात्मीय^१ स्यापि देहस्य न ‘शित्वं महामुने।

‘प्राप्तार्थस्याप्यभावः स्यात्किं पुन^१ ‘श्चाभिलाषिणः ॥१५६॥

एवं सर्वेषु कार्येषु^१ ‘नरः^२ ‘सीदत्यनीश्वरः।

‘ऐश्वर्यस्याणिनादिभेदेनोक्तत्वात्, अनैश्वर्यमणिमाद्यभाव^३ रूपेणाशक्त्यात्मनाष्टधा^३ भवतीति^३।
‘तथा, ‘अप्राप्त्याद्यशक्तिः; येन ‘कार्यं न वशमायाति करणं चेति। करणाशक्तिश्च द्वादश-
विधेति ‘वक्ष्यामोऽङ्कारादिसप्तदश^३ तत्त्वप्रकरणे। इत्येव^३ ‘मशक्तिरेकविंशतिभेदा^३ भवति। ‘बुद्ध्य-

भावः — उ० पाठान्तरम्।

‘श्चाभिलाषिते — मु, उ० ०श्चाभिलाषते
— ओ.

‘नराः सीदत्यनीश्वराः — ऊ, ऋ.

‘सीदत्यनैश्वरः — ओ.

‘ऐश्वर्यस्याष्टभेदेनोक्तत्वात् — ऐ.

‘रूपेण शक्त्यात्मना क्रिया भवतीति — अ,
ऐ; रूपेणाशक्त्यात्मना त्रिधा — आ, ई,
उ.

‘‘अष्टधा’ इत्यत्र ‘त्रिधा’ इति दृश्यते — ऐ.

‘इतिशब्दो नास्ति — ऋ; भवन्तीति — ऐ.

‘तथा प्राणाद्यशक्तिर्या न कार्यमिति शरीरं
न वशमायाति — उ; तथा प्राणादिशक्तिर्या
न कार्यमिति शरीरं न वशमायाति — ऋ.

‘अप्राप्त्याद्योक्तिः — ऐ.

‘कार्यमिति न — ऐ.

‘मतङ्ग० विद्या० १८. ३२-३४ वृत्तौ।

‘तात्त्वप्रकरणमित्येवम् — ऐ.

‘मशक्तिरष्टविंशतिभेदा — ऊ, ऋ.

‘भवन्ति — अ, ऋ, ऐ, ऐ.

‘बुद्धिरशक्तेः — ऐ.

‘अत्र ‘ततः’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

‘अत्र ‘भगवता’ इत्येतदधिकम् — ऐ.

‘संपृक्ता — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए; संवृत्ता —
ऐ.

‘बुद्धिशक्ति० — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

‘अशक्ता — अ, ऊ, ऐ.

‘अव्याघातगुणा० — अ, आ, ई, उ; अव्या-
पातगुणा० — ए; अव्यहितो गुणा० — ऐ.

‘भवन्तीति — ऐ, ऐ.

‘करणं — मु, ऊ, ऋ.

‘नाप्ययोगिनः — ऊ, ऋ.

‘अनैश्वर्यमलावेशात् — मु, ओ; नैश्वर्यमल-
मावेशात् — उ.

‘०त्प्रणष्टात्प्राप्ति० — उ० पाठान्तरम्।

‘अप्रकाम्य० — उ.

‘०तयाविष्टा — ओ.

‘अनैश्वर्याच्च सततं — मु, उ, ओ.

‘०स्याथ देहस्य — ऊ, ऋ.

‘शित्वं — मु, उ, ओ.

‘प्राप्त्यर्थ० — मु, उ, ओ; प्राप्यस्य चाप्य-

शक्ते^१रसिद्धचतुष्टिरूपाया^२ अज्ञानावैराग्य^३भेदत्वेनोक्तत्वादिति^४ । ततश्च यदुक्तं सांख्यैः^५ —

“एकादशेन्द्रियवधाः सह बुद्धिबधैरशक्तिरुद्दिष्टा ।

सप्तदशवधा बुद्धेर्विपर्ययात्तुष्टिसिद्धीनाम्^६ ॥” इति ।

^७एतत्सापवादमेव ॥

अथोपसंहारः — ‘भावा’ इत्यादि ।

‘भावा बुद्धिसमुद्भूताः क्रमेणैवोपवर्णिताः’ ॥१५७॥

धर्मादय एव भावाः क्रमेण प्रत्ययरूपतां प्राप्ता इति । ^{१०}एवं शतत्रयसंख्यात्र दर्शिता । न तु सांख्यैरिव पञ्चाशदित्युक्तमन्यत्र —

^{११}धर्मो दशभिर्भेदैर्ज्ञानि^{१२}मशीत्या शनेन वैराग्यम् ।

^{१३}ऐश्वर्यं चतुष्पष्ट्या ^{१४}दशभिरधर्मस्तदर्थतोऽज्ञानम् ॥

दशभिरवैराग्यं चानैश्वर्यं ^{१५}भिन्नमेकविंशत्या ।

भावप्रत्यय^{१६}भेदः संक्षेपोक्तः शतत्रयेणायम् ॥ ॥१५७॥

यत एवं ^{१७}बुद्धिरनेकभावप्रत्ययात्मना ^{१८}परिणतस्वभावा — ‘ततः’ इत्यादि ।

ततः कालवशात्क्षीणे ^{१९}पुनरायात्यथोन्नतिम् ।

ऐश्वर्यं हि परा काष्ठा ^{२०}भोगिनो ह्यपरा मता ॥१५८॥

^{२१}अनैश्वर्यं मुनिव्याघ्र चक्रमेतद्दुरुत्तरम्^{२२} ।

^१ ०रसिद्धतुष्टि० — अ; ०रसिद्धितुष्टि० — आ; ०रेव सिद्धचतुष्टि० — ऊ, ऋ; ०रसिद्धा तुष्टि० — ऐ.

^२ ०रूपतया — ऐ.

^३ ०भेदेनोक्त० — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^४ मतङ्ग० विद्या० १७. १४२-१५०.

^५ सांख्यका० ४९.

^६ ०विपर्ययात्सिद्धितुष्टीनाम् — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^७ ‘एतत्’ इत्यत्र ‘तत्’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ; ‘यत्’ इति दृश्यते — ऐ.

^८ भावबुद्धि० — ओ.

^९ ०वोपवर्णिताः — उ.

^{१०} त एव शतत्रया संख्यायात्र — ऊ, ऋ.

^{११} इमौ श्लोकौ मू० वृ० दीपिकायां २८४ तमे पृष्ठे ‘उक्तं च भगवता रामकण्ठेन’ इति निदिश्योदाहृतौ ।

^{१२} ०मशीतिशनेन — ऊ, ऋ.

^{१३} ‘ऐश्वर्यं’ इत्यस्य स्थाने ‘चैश्वर्यं’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ; ‘ऐश्वर्यं च’ इति दृश्यते — ए, ऐ.

^{१४} दशभिर्धर्मः — ऊ, ऋ.

^{१५} ‘भिन्न’ इत्यत्र ‘अभिन्न’ इति दृश्यते — ए, ऐ.

^{१६} ०भेदः संक्षेपेणोक्तः — ए; ०भेदसंक्षेपोक्तः — ऐ.

^{१७} बुद्धिरनेकभाव० — ई, उ.

^{१८} परिणतिस्वभावा — आ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१९} पुनरायात्यथोन्नतिम् — उ० पाठान्तरम्, ओ; पुनरायात्यथोन्नतिम् — ऊ, ऋ.

^{२०} भोगेनोह्या परा — उ; भोगिनो हि परा — ऋ; भोगिनोऽप्यपरा — ओ.

^{२१} अनेनैव मुनि० — मु, उ, ओ.

^{२२} ०दुरुत्तमम् — ऊ, ऋ.

‘अष्टारं’ वर्णितं युक्त्या पुनर्वक्ष्याम्यतः परम् ॥१५९॥
विशेषोऽस्य समासेन^१ साम्प्रतं मुनिसत्तम ।

ततः कस्मिंश्चिद्भावे धर्मादी क्षीणे पुनः अन्यो भावस्तथा^२भूत एव उन्नतिमायाति । यदुक्तं श्रीमत्स्वायम्भुवादी^३ —

“उन्नत्यवनती यद्वत्तुलाकोट्योरवस्थिते^४ ।

‘कर्मणो विलयोत्पत्तिः’ तद्वदुत्तरपूर्वयोः^५ ॥” इति ।

ऐश्वर्योपपन्नं च ‘धर्मादिः’ त्रुष्ट्यं भावे^६ परमुच्यते । ‘अनैश्वर्योपलक्षितं’^७ ‘त्वधर्मा-
द्यपरमिति । एवम् एतद् ‘धर्मादिभिरष्टाभिरनेकमेकमिदं’^८ ‘चक्रं’ द्रुत्तरं संसारिणो वर्णितम् ।
^९‘अस्य तु यो विशेषः, तमधुना वक्ष्यामि इति ॥

सोऽयमुच्यते — ‘मूढसंज्ञा’ इत्यादि ।

मूढसंज्ञा विधर्माणि^{१०} विधर्माभिरताः सदा ॥१६०॥

^{११}प्रधान्त्यक्षीणकलुषाः^{१२} सुघोरेषु महत्सु च ।

नरकेषु ततस्तेभ्यः कालेन^{१३} बहुना मुने ॥१६१॥

^{१४}तिर्यग्भोगमनुप्राप्य कारणेच्छानुरोधिनः^{१५} ।

तेभ्योऽप्याशय^{१६} सामर्थ्यान्नाना^{१७} जात्यन्तखेदिताः ॥१६२॥

^{१८}प्राप्य^{१९} मानुष्यतां दीनां दरिद्राः^{२०} क्लेशभागिनः ।

दुःखिता^{२१} व्याधिता मूर्खाः संकीर्णाश्च भवन्ति हि ॥१६३॥

^१ अष्टारवर्णितं — मु, उ, ओ.

^२ विशेषाच्च समासेन — उ; विशेषानस्य संक्षेपात् — ऊ; विशेषानप्यसंक्षेपात् — ऋ.

^३ भूतमेव — ए.

^४ स्वायम्भुवे ३३. २०.

^५ ‘कोट्योरवस्थितेः — अ, आ, ई, उ, ऋ; कोट्याववस्थिते — ऊ; कोट्योरवस्थितेः — ए.

^६ कर्मणो विलयोत्पत्तिः — आ; कर्मणो विल-
योत्पत्ति — ई, उ, ऋ, ऐ.

^७ ‘विलयोत्पत्तिः — अ.

^८ ‘पूर्वयोः — स्वायम्भुवमातृकापाठः ।

^९ ‘धर्मादि’ इत्यारभ्य ‘लक्षितं’ इत्यन्तं नास्ति
— ऊ, ऋ.

^{१०} ‘चतुष्टयभावे’ — ई, उ.

^{११} ‘नानैश्वर्योप० — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१२} ‘अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} ‘त्वधर्माद्यपरमिति । एवमेतद्’ इत्येतन्नास्ति
— अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} ‘अधर्मादिभि० — ए.

^{१५} चक्रे — ऐ.

^{१६} तस्य तु यो — अ, आ, ई, उ, ऐ; तस्यापि
तु यो — ए.

^{१७} विरमादिरताः — उ; विरमाभिरताः — ऊ, ऋ.

^{१८} प्रधान्त्य क्षीण० — ऋ.

^{१९} ‘सुरैरेषु — उ.

^{२०} बहुधा — उ, ओ.

^{२१} ‘तिर्यग्भोगामृतं प्राप्य — मु; तिर्यग्भोगापरं
प्राप्य — उ; तिर्यग्भोगावरं प्राप्य — ओ.

^{२२} ‘रुधिरताः — ऊ, ऋ, ओ.

^{२३} ‘सामर्थ्यं नाना० — ओ.

^{२४} ‘व्याध्या च खेदिताः — उ; ‘जात्यन्त-
वेदिताः — ओ.

^{२५} ‘मानुष्यं प्राप्य ते दीनाः — ऊ, ऋ.

^{२६} ‘मानुष्यतादीनां — मु, उ.

^{२७} ‘के च भोगिनः — उ० पाठान्तरम्; क्लेश-
भोगिनः — ओ.

^{२८} व्यथिता — उ.

एवं जन्मसहस्रेषु ^१ह्यतीतेषु कदाचन ।
भवन्ति धर्मिणः ^२शूराः प्राक्तनानुक्रमेण तु ॥१६४॥
भ्राम्यमाणाः ^३स्वकर्मतिथिवासनाभिस्ततोऽणवः ।
अष्टारस्य च चक्रस्य ^४नान्तं पश्यन्ति दुःखिताः ॥१६५॥

परस्परहेतुभावेन यतश्चक्रमेतदष्टारमवस्थितम् ^५। ^६ततोऽनेन ^७भ्राम्यमाणाः मूढा नान्तं पश्यन्ति । ^८अत एव ^९नित्यं दुःखिताः इति ॥१६०-१६५॥

अत्र मतङ्गमुनिः — ‘यादृक्कर्म’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

यादृक्कर्मवशाद्येन जन्म ^{१०}प्राप्तं महेश्वर ।
^{११}स बध्नाति रतिं तत्र नारतो भोक्तुमर्हति ॥१६६॥
सर्वं तत्सुखभावेन ^{१२}मन्यमानस्तदा तदा ।
अनेनैव शरीरेण चिरं जीवितुमिच्छति ॥१६७॥
^{१३}प्रयत्नरूपया वृत्त्या शरीरं प्रति रक्षणे ।
^{१४}तस्मादेवं ^{१५}न तद्दुःखं ^{१६}सर्वमेव सुखं सदा ॥१६८॥

यदुक्तं “अष्टारस्यास्य ^{१७}चक्रस्य यतो नान्तं ^{१८}पश्यन्ति । ^{१९}अतो दुःखिताः” ^{२०}इत्येतत्प्रत्यक्षा-
दिनिराकृतम् ^{२१}। यतः ^{२२}सर्वस्ववैयमात्माशीः किवेरपि ^{२३}‘मा न भूवं भूयासम्’ इति । सा दुःखि-
तत्त्वे नोपपद्यते । तदानीं हि ^{२४}‘तस्य व्याध्याद्युप’ ^{२५}तप्तस्यान्ते मृत्युप्रवेशकाल इव सर्वदा ^{२६}‘प्रति-
पत्तिं [न] स्यादिति पूर्वः पक्षः ॥१६६-१६८॥

- ^१ अतीतेषु — उ, ऊ, ऋ.
^२ शूद्राः — मु, उ, ओ.
^३ स्वधर्मोत्थं — मु, उ, ओ.
^४ नाशं — उ; नान्त्यं — ओ.
^५ मवस्थिते — ऐ.
^६ ततो येन — ऐ.
^७ भ्राम्यमाणमूढा — अ; भ्राम्यमाणां मूढा — ए.
^८ पश्यति — अ, ऐ.
^९ अन्त एव — ऐ.
^{१०} ‘नित्यं’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.
^{११} प्राप्तो — उ.
^{१२} अबध्नाति रतिस्तत्र — उ.
^{१३} मन्यमानस्तदा तदा — ऊ, ऋ.
^{१४} प्रयात्यपायया — उ.

- ^{१५} यस्मादेव — मु, उ, ओ.
^{१६} महादुःखं — मु, उ, ओ; रतं दुःखं — ऊ, ऋ.
^{१७} सर्व एव — ऋ.
^{१८} ‘चक्रस्य’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
^{१९} पश्यति — अ, ऊ, ऋ, ऐ.
^{२०} ‘अत’ इत्यत्र ‘पश्यतः’ इति दृश्यते — ऐ.
^{२१} इत्येतत्प्रतीक्षादि० — ऋ.
^{२२} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.
^{२३} योगसूत्रभाष्ये २. ९; ४. १०.
^{२४} ‘मा न भूवं’ इत्यत्र ‘भूयो’ इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए; ‘न भूयं’ इति दृश्यते — ऐ.
^{२५} तस्या — अ.
^{२६} तप्तस्याग्निप्रवेशकाल इव मा भूवन्ति सर्वदा — ऊ, ऋ; तप्तस्यान्तेऽत्र ते मृत्यु-प्रवेशकाल इव न भूयात् सर्वदा — ऐ.
^{२७} अत्र ‘मा न भूवं भूयासमिति’ इत्यधिकतया भवितव्यमिति भाति ।

सिद्धान्तस्तु — 'मोहशक्तिनिरुद्धानाम्' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

मोहशक्तिनिरुद्धानां ^१स्वयोनावपि निश्चयः ।
^२प्राप्तानां ^३रक्षणे विप्र तत्सुखं ^४प्रतिपद्यसे ॥१६९॥
 क्षुत्पिपासादिकं ^५तावन्महदुःखं न मन्यसे ।
^६सर्वपिराधजं तस्य तस्मादप्यपरं महत् ॥१७०॥
 जिह्वोपस्थं ^७वशात्तत्तज्जातीयैर्विनिहन्यते ।
 तद्दुःखं ^८मृष्यमाणस्य पुच्छच्छेदादिकं ^९च यत् ॥१७१॥
 कण्टकेनाभिविद्धस्य ^{१०}तीव्रा भवति वेदना ।
 किं पुनः ^{११}कुन्तखड्गाद्यैर्भिद्यमानस्य ^{१२}यद् भवेत् ॥१७२॥
 अत्र किं बहुनोक्तेन ^{१३}शृणुष्व अवहितोऽधुना ।

यत्तावदुक्तं 'दुःखितत्वं प्राणिनां प्रत्यक्षादिनिराकृतम्' इति । तदयुक्तम् । यतः सर्वेषामेव मोहशक्तिनिरुद्धानां स्वमाज्जरिदीनां क्षुत्पिपासाद्यनेक ^{१४}विधं दुःखं दृश्यत एवेति ^{१५}किमत्र बहुनोक्तेन ॥

यत्तूक्तमेवं ^{१६}दुःखितत्वेऽपि तेषां ^{१७}कथं न शरीरत्यागाभिनिवेश इति । ^{१८}तत्र ^{१९}श्रूयताम् — 'यन्निबद्धम्' इत्यादि ।

यन्निबद्धं ^{२०}तदण्डाभिः शरीरं हि ^{२१}शरीरिणः ॥१७३॥
 पशोः ^{२२}प्रकृतिमालाभिः ^{२३}प्रतिपत्त्यात्मशीलया ।
 गृहीतमात्मभावेन दुःखानामालयं परम् ॥१७४॥
 तेन नोत्सहते त्यक्तुं पीड्यमानोऽपि दुःखभाक् ।

^१ व्याधयो नास्त्यनिश्चयः — उ; स्वयोनावपि — ऊ, ऋ, ओ.

^२ प्राप्तव्यानां लक्षणेऽपि — उ.

^३ लक्षणे — मु.

^४ प्रति मन्यसे — मु, उ, ओ.

^५ तावन्महादुःखं — ऊ, ऋ.

^६ यच्चापकरणं तस्य — ऊ, ऋ.

^७ वशात्प्राप्तं तज्जातीयैर्विहन्यते — ऊ, ऋ.

^८ दुष्यमाणस्य — उ; घृष्यमाणस्य — ऊ, ऋ.

^९ 'च यत्' इत्यस्य स्थाने 'महत्' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१०} नापि विद्धस्य — ऊ, ऋ.

^{११} कुन्तखड्गाद्यैर्भिद्यमानस्य — मु; खड्गकुन्ता-
 द्यैर्दीर्यमाणस्य — ऊ, ऋ; . . . खड्गाद्यैर्दीर्य-
 माणस्य — ओ.

^{१२} या भवेत् — ऊ, ऋ.

^{१३} शृणुष्व अवहितो — ऊ, ऋ.

^{१४} विधदुःखं — आ, ई, उ, ए.

^{१५} किमभूद्बहुनोक्तेन — ऐ.

^{१६} 'एवं' इत्यत्र 'एव' इति दृश्यते — अ, आ,
 ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} 'कथं न' इत्येतन्नास्ति — अ; 'कथं' इति
 नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} ततः — ऐ.

^{१९} श्रूयते — ऊ, ऋ.

^{२०} ततोऽण्डाभिः — मु; अथाण्डाभिः — ऊ, ऋ.

^{२१} शरीरिणाम् — ओ.

^{२२} प्रकृतिनाम्नीभिः — मु; प्रकृतिनामाभिः — उ, ओ.

^{२३} प्रदीपाद्यात्मशीलया — उ; प्रतिपत्त्यात्म-
 लीलया — ऊ, ऋ.

यद् बाह्यमिदं भुवनजं शरीरं मायादिभूतान्ताभिः^१ अष्टाभिः प्रकृतिभिः पारम्पर्येण संबद्धं, तत् सर्वदुःखालयम्^२। अहमित्यात्मविषयया प्रतिपत्त्या^३ आत्मभावेन यतः पशुना गृहीतं तेन कारणेन पीड्यमानोऽपि^४ अमौ^५ तत् त्यक्तुं नोत्सहते। तस्मिन् हि^६ त्यक्तेऽहमेव नास्मीति मन्यमानोऽग्निपयः^७ प्रवेशनाद्यकर्ता शरीराव्यतिरिक्तमात्मानं^८ मध्यवस्यति। अत एव^९ तत्सुकृतमित्यत्र^{१०} दृष्टान्तः॥

अथ^{११} कुतस्तेषां तथाभूतो मोह इति प्रमङ्गदज्ञानपञ्चकमवि^{१२} कारिभेदक्रमेण^{१३} वक्तुं तमसस्ता-
वल्लक्षणमुच्यते — 'तमःशक्तिबलावेशाद्' इत्यादि।

तमःशक्तिबलावेशादनात्मन्यात्मभावतः^{१४} ॥१७५॥

अनात्मन्यात्मभावेन हि तामसीं दशविधासिद्धिभेदेन^{१५} प्राग्दर्शिता इति। यदुक्तं सांख्यैः —
"भेदस्तमसोऽष्टविधः" इति। तदयुक्तमेव ॥१७५॥

मोहस्य तु अष्टविधो भेदः^{१६} सांख्योक्तो युक्त एव; अग्निमादिषु^{१७} क्रमेण^{१८} परत्वप्रतिपत्त्यात्मक इत्युच्यते — 'अग्निमादि' इत्यादि।

अग्निमादिगुणोपेतो यः^{१९} प्राप्तैश्वर्य आदरात्।

^{२०} रतिं बध्नाति^{२१} विपुलं नातः परतरं सुखम् ॥१७६॥

मन्यते^{२२} मोहमाविष्टः^{२३} शक्त्या स परमेष्ठिनः।

— अ, आ, ई, उ, ए.

^१ बाह्यमिदं भुवनजं — अ, ऐ; बाह्यमिन्द्र-
भुवनजं — ए.

^२ अष्टविधप्रकृतिभिः — अ; इष्टाभिः प्रकृति-
भिः — ऐ.

^३ सर्वं दुःखालयम् — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^४ अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^५ आत्मविभावेन — ऐ.

^६ अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^७ 'तत्' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ हिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^९ नास्तीति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} ० प्रवेशनाद्यक्रमशरीराव्यति० — अ; ० प्रवेशादि
कर्तुं शरीराव्यति० — ऊ, ऋ; ० प्रवेशनादि
कर्ता शरीराव्यति० — ऐ.

^{११} ० मध्यवसति — अ; ० मध्यवसायं कुर्वन्ति
— ऊ, ऋ.

^{१२} एतत्सुकृतम् — ऊ, ऋ.

^{१३} 'दृष्टान्तः' इत्यत्र 'अदृष्टान्तता' इति दृश्यते

^{१४} 'कुतस्तेषां तथाभूतो मोह इति प्रसङ्गाद्'
इत्यस्य स्थाने 'मोहादिप्रसङ्गाद्' इति दृश्यते
— अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} ० कारभेद० — ऋ, ए, ऐ.

^{१६} अत्र एवकारोऽधिकः — ऐ.

^{१७} ० भावितः — उ, ऊ, ऋ.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० १७. १४२ उ० — १४६
वृत्तौ।

^{१९} सांख्यका० — ४८ पू०.

^{२०} सांख्योक्तैर्युक्त एव — अ, आ, ई, उ, ऋ,
ए; सांख्योक्तौ युक्त एव — ऊ.

^{२१} 'क्रमेण' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} परतत्त्वप्रति० — आ, ई, उ, ऐ.

^{२३} प्राप्तैश्वर्यमादरात् — उ, ऊ, ऋ.

^{२४} किं च बध्नाति — उ.

^{२५} विपुलं — ओ.

^{२६} मोहमाविष्टो शक्त्या — मु.

^{२७} प्रशस्तस्तु शुभाशुभम् — उ.

विपुलामिति क्रमनः समस्तमायीयभुवनगतत्वेन तत्संख्यागुणितभेदाद् द्वादशाधिकैकोन-
 'ति' (२९१२) संख्यामित्यर्थः^५ । अत एव ऐश्वर्यागामियमेवावान्तरभेदसंख्या द्रष्टव्येति ।

तथा —

‘शब्दादिविषयान्भोक्तुमुद्यतस्याभिलाषिणः ॥१७७॥

सहस्रोत्पद्यते श्रद्धा श्रुत्वा श्रोत्रेण वर्त्मना ।

तत्साधने परोत्साहः स्वर्गोऽप्यप्सरसः शुभाः ॥१७८॥

‘‘भोक्ष्य इत्युद्यतं चित्तं परा निष्ठा तपस्विनः ।

महामोहकरी पत्युः १ शक्तिस्तं प्रति सर्पिता ॥१७९॥

कृच्छ्रेण तपसा कालादभ्यासेन च योगिनः ।

‘‘धारणाभिः सुखिन्नस्य व्यज्यते वा परैर्बलात् ॥१८०॥

‘‘हीयते योगसामर्थ्यात्तदुद्धतमतिदारुणम् ।

‘‘दृष्टानुश्रविकभेदेन यः शब्दादिषु ‘‘पञ्चसु विषयेषु परत्वावबोधः स ‘‘दशविधो महा-
 मोहः ॥

१ विपुलादिति — अ; विपुलामति — आ, ई, उ.

२ ०मात्रेय० — ऊ, ऋ.

३ तत्संख्यागुणित० — आ, ई, उ; तत्संख्याया गुणित० — ऊ, ऋ.

४ त्रिंशच्छतसंख्य-मित्यर्थः — अ; त्रिंशच्छतसंख्य-मित्यर्थः — ऊ, ऋ.

५ समस्तमायेयभुवनानां संख्या चतुरशीत्यधिक-शतत्रयं प्रतिपादिता । तथा सहस्रैश्वर्याष्ट-कस्य गुणने (३८४+८=३०७२) द्विसप्त-त्यधिकतत्त्वत्रयसंख्या सिद्धयति । किं तु बुद्धितत्त्वप्रकरणे चात्र पूर्वं १२६ उ० — १३२ पू० वृत्तौ श्रीकण्ठादीनां मायागर्भा-धिकारिणां तु न तु बौद्धनैश्वर्यमिति निवेदो दृश्यते । यदि ते च मायागर्भाधिकारिणः श्रीकण्ठादयो विंशतिसंख्याका भवन्ति तर्हि (२०+८=१६०) तेषानैश्वर्यस्य संख्यायाः षण्चधिकशतस्य ह्रासे (३०७२-१६०=२९१२) द्वादशाधिकैकोनत्रिंशच्छतसंख्या = संपद्यते । ते च विंशतिसंख्याका माया-गर्भाधिकारिण एव नूनाः—कलातत्त्वभुवनाधि-पतयो दश शिवनिपुक्ताः, गुणव्यक्ततत्त्व-

द्वयाधिपतिः श्रीकण्ठ एकः, अव्यक्ततत्त्व-भुवनेशः क्रोधेशादयः शिवनिपुक्ता अष्ट, पृथिवीतत्त्वे सप्तलोकनाथत्वेन प्रथितः श्री-कण्ठ एक इति ॥

६ ऐश्वर्यागामियमेवावान्तरसंख्या — अ,

ऐश्वर्यस्यापीयमेवान्तरसंख्या — ऊ, ऋ.

७ ‘तथा’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

८ धर्मादि० — ऊ.

९ श्रौतेन — ऊ, ऋ.

१० भोक्ष्यामीत्युद्यतं — मु, ओ; भोज्यमित्युद्यतं — उ.

११ शक्तिस्सर्वप्रसूतिका — मु, उ; शक्तिः प्रति-सर्पिता — ऊ, ऋ.

१२ धारणातः सुखं तस्य — मु; धारणाभिः सुखं तस्य — उ, ओ; धारणाभिश्च क्षेत्रस्य — ऋ.

१३ ह्रियते — उ, ऊ, ऋ.

१४ दृष्टानुग्राहिकभेदेन — अ; दृष्टशब्दानु-श्रविकभेदेन — ए; शब्दानुश्रविकभेदेन — ऐ.

१५ शब्दादिविषयेषु — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

१६ महान् मोहः — ऐ.

एवम् — 'तामिस्रशक्तिवशग' इत्यादि ।

तामिस्रशक्तिवशगो न च प्राणान्दरित्यजेत् ॥१८१॥
आशाशक्त्यावृतोऽत्यन्तं 'तच्चैश्वर्यं' न पश्यति ।
अथवाष्टगुणोपेतमैश्वर्यं 'प्राप्य भोगभुक्' ॥१८२॥
'तुष्टिमायाति सहसा यावत्पश्यति 'संक्षयम् ।
'तस्माद्विद्युज्यते 'भोगाद्विनष्टोऽस्मीति च 'ध्रुवम् ॥१८३॥

'प्रागुक्तानां' 'दशानां' शब्दादीनाम्, अष्टानां 'त्रागिनादीनां' 'यदा साधनानु' 'ष्ठानेनाप्य-
प्राप्ति' 'पश्यति, प्राप्तानां वा 'नाशं' यतः । 'ततो' यः संतापः स तामिस्रोऽष्टादश-
विधः^{१०} ॥१८१-१८३॥

तथा भवत्यन्धतामिस्रः — 'बुभुक्षया' इत्यादि ।

बुभुक्षयाभिभूतस्य विश्वस्यापि तपस्विनः ।
क्लेशेन सहता प्राप्तं 'भोक्ष्य' इत्युद्यतस्य यत् ॥१८४॥
दुःखं 'तदपहारेण' 'नेप्सितं' केन हेतुना ।
कृतं तदन्ध^{११} तामिस्रं 'प्रभावेण बलीयसा ॥१८५॥

'प्रागुक्तेषु' 'अष्टादशसु' भोग्येष्वाहृतेष्वपि बलवतान्येन 'योगिनापहारे' सति 'यद्दुःखमुपपद्यते,

^१ तच्च धैर्यं — ऊ, ऋ.

^२ च — ओ.

^३ प्रत्यभोगभुक् — ऋ.

^४ कष्टमायाति — उ; हृष्टिमायाति — ऊ,
ऋ; सृष्टिमायाति — ओ.

^५ संक्षयात् — ऊ.

^६ तस्मात्तद्विद्युज्यते — उ.

^७ भोगाद्धा नष्टोऽस्मीति — मु, उ.

^८ ध्रुवम् — मु.

^९ मतङ्ग० विद्या० १७. १७७ उ० — १८१
पू०.

^{१०} 'दशानां' इत्यारभ्य 'प्राप्तानां' इत्यन्तं लुप्तम्
— आ; दर्शनानां — ऐ.

^{११} चशब्दो नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ए.

^{१२} यथा — अ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} 'ष्ठानेनाप्यप्राप्ति' — अ, इ, उ; 'ष्ठाने-
नाप्यप्राप्तं' — ऐ.

^{१४} पश्यन्ति — अ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१५} नाशनात्मनश्च मरणं ततो — ऊ, ऋ.

^{१६} 'ततः' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऐ;
'ततः यः' इति नास्ति — ए.

^{१७} 'अष्टादशधा' — ऊ, ऋ.

^{१८} भोक्ष्यामः, इत्युद्यतस्य — मु, उ, ओ.

^{१९} तत्त्वपहारेण — ऋ.

^{२०} नेप्ससे केन — मु, उ; नेच्छसे केन — ऊ,
ऋ; नोपसे केन — ओ.

^{२१} 'तामिस्रप्रभावेन' — ऊ, ऋ.

^{२२} प्रभावेन — मु; स्वभावेन — ओ.

^{२३} मतङ्ग० विद्या० १७. १८१ उ० — १८३.

^{२४} अष्टादशविधेषु शब्दादि बलवता — अ;
अष्टादशविधेषु शब्दादिषु बलवता — आ,
ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} योगिना संहृतेषु सत्सु — अ, आ, ई, उ, ए;
योगिना संहारे सति — ऐ.

^{२६} यदि दुःखमुपपद्यते — अ; यद्दुःखमुपपद्यते
— आ, ई, उ, ए, ऐ.

मोऽष्टादशविधोऽन्यतामित्र इति । एवं प्रागुक्तः पञ्चविधो विपर्ययोऽत्रावान्तरभेदेन चतुष्प-
ष्टिविधो व्याख्यातः ॥१८४-१८५॥

एतैश्चाज्ञानभेदैरीश्वरः कलादियुक्तमेव पुरुषं योजयति । न तु प्रलयाकलं विज्ञानकेवलं
वेद्युच्यते — 'कर्माशयमनुप्राप्य' इत्यादि ।

कर्माशयमनुप्राप्य रोधयित्री 'महात्मनः ।

'शक्ती रोधयितुं शक्ता नेच्छन्तमपि पुद्गलम् ॥१८६॥

'बौद्धाद्यानामज्ञानां, बुद्ध्यादीनां च कर्मसामर्थ्येनैव भगवता पुंसंबन्धस्य कृतत्वात्, 'प्रलय-
केवलादेश्च बुद्ध्याद्यभावान्नानेन संबन्धः । अपि तु सकलस्यैव ॥१८६॥

तथा हि — 'कश्चिद्' इत्यादि ।

कश्चिद्भोगाभिलाषेण कश्चित्स्नेहेन वा पुनः ।

कश्चिद्वाक्षिप्यसामर्थ्याज्ज्ञानन्नपि 'हि धार्यते ॥१८७॥

कश्चिदज्ञानमोहेन कश्चित्कालानुरोधतः ।

कश्चित्कारणवैकल्याद्धार्यते च जगत्सदा ॥१८८॥

कश्चित्कालानुरोधतः इति यश्चक्रभ्रमवद्भूतशरीरः 'प्रोक्तः' ॥१८७-१८८॥

'अथ 'किमर्थमज्ञानयोगेन 'भगवता जगदेतद्धार्यम्' । न पुनः 'प्रलयाद्यवस्थायामिव 'तद-
योगेनेत्युच्यते' — 'निःश्रेयस' इत्यादि ।

^१ 'विधेऽन्ध' — ई, उ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १७. १४२ उ० — १४६
वृत्तौ ; प्रागुक्तेः — ऊ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १७. १७५ उ० — १८५
श्लोकेषु तमो दशविधम्, मोहोऽष्टविधः,
महामोहो दशविधः, तामिस्रोऽष्टादशविधः,
अन्धतामिस्रोऽष्टादशविधः इति (१० + ८, +
१० + १८ + १८ = ६४) चतुष्पष्टिविधः
प्रोक्तः ।

^४ विख्यातः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^५ तदात्मनः — उ.

^६ शक्तिं रोधयितुं शक्तो नेच्छन्नपि हि पुद्गलः — उ.

^७ 'बौद्धत्वाद्' इत्यादिभ्य 'कृतत्वात्' इत्यन्तस्य
स्थाने 'आशयपरिपाके वासनात्मनामेव कर्मणां
न तु मायात्मन्यपि प्रध्वंसकृतत्वात्' इति
दृश्यते — अ; आशयपरिपाको बुद्धौ
वासनात्मनामेव कर्मणां न तु मायात्मन्यपि

प्रध्वंसकृतत्वात्' इति दृश्यते — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ प्रलयकैवल्यादेश्च — ऊ, ऋ.

^९ मानवः — ऊ, ऋ.

^{१०} न धार्यते — ऊ, ऋ.

^{११} 'द्वैतमेव जगत्सदा — उ; 'द्वैतमेव'
जगत्सदा — ऊ, ऋ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० २. १-२; ७. ६० उ० —
६२; १०. ३० वृत्तौ ।

^{१३} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ.

^{१४} 'अथ' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} किमर्थं ज्ञानयोगेन — अ.

^{१६} भवता — ई, उ; विभवतो — ऐ.

^{१७} जगद्धार्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} 'प्रलयाद्यवस्थायामिव' इत्येतन्नास्ति — अ,
आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} तद्वियोगेन — अ, आ, ई, उ, ए; तस्य योगेन — ऐ.

^{२०} 'इत्युच्यते' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^१निःश्रेयसपदं प्राप्त्यै मुक्त्वैकं ^२परमेष्ठिनः ।

^३प्रसादं मुनिशार्दूल ^४एवं मे निश्चिता मतिः ॥१८९॥

^५“नामिश्रं परिणमते” इति न्यायेन ^६मायीयकामसिबद्धस्य मलस्य परिपाकसंभवात्, ^७तत्परिपाकं विना ^८च ^९निःश्रेयसानुपपत्तेरित्युक्तत्वात्^{१०}, ^{११}परमेश्वरानुग्रहं वर्जयित्वा ^{१२}सर्वेणैतदेवं जगज्जन्म^{१३}वज्जन्तुचक्रमधिकारिणा धार्यम् । अन्यथा ^{१४}मोक्षसंभवात् । विज्ञानं^{१५}केवलावस्थायां मायेयकामानाश्रितत्वेऽपि मलस्य तत्कृतसंस्कारमिश्रत्वात् ^{१६}परिणमतो ^{१७}निःश्रेयससिद्धिरिति मे निश्चिता मतिः ^{१८}इत्येवमेतदित्यर्थः ॥१८९॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपमं हाराय ^{१९}व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः — ‘बुद्धिर्गौणी’ इत्यादि ।

बुद्धिर्गौणी प्रवृत्ता त्रिगुणैः^{२०}गुणमयोद्गारभारं वहन्ती
वीर्येणा^{२१}त्युल्बणैः जगदिदमखिलं ^{२२}भावयन्त्यात्मवृत्त्या ।

सेयं संक्षेपे^{२३}युक्त्या विवृतगुणगणाकीर्णं^{२४}संपद्विभक्ता
कारो नाम्नापरोऽयं ^{२५}स्वविभवविमलानुक्रमेणैव ^{२६}वाच्यः ॥१९०॥

गुणानां संबन्धिनी येयं बुद्धिः ^{२७}पुंसां प्रवृत्ता । या च त्रयाणां सत्त्वादिगुणानां ये ^{२८}गुणा धर्मादयो भावाः, तन्मयो^{२९} य उद्गारः प्रसरः प्रत्ययात्मकः, स एव ^{३०}भारोऽत्यन्तं बहुत्वात्, तं

^१ निःश्रेयस० — ऊ, ऋ.

^२ ०प्राप्तैर्मुक्त्वैकं — उ.

^३ पारमेश्वरम् — ऊ, ऋ.

^४ प्रसादो — उ, ओ.

^५ इति मे — उ, ऊ, ऋ, ओ.

^६ आकरो न लभ्यते ।

^७ इतिशब्दो नास्ति — अ.

^८ अत्र ‘न’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ए.

^९ ‘मायीयकामसिबद्धस्य’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} ‘तत्’ इति नास्ति — अ, आ.

^{११} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१२} निःश्रेयसानुपपत्तेरुक्तत्वात् — ऊ, ऋ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १०. २५ उ० वृत्तौ ।

^{१४} महेश्वरानुग्रहं — ऊ, ऋ.

^{१५} ‘सर्वेणैतदेवं’ इत्यस्य स्थाने ‘नैतदेवं’ इति दृश्यते — अ, ऐ; ‘नैतदेवं’ इति दृश्यते — आ, ई, उ, ए.

^{१६} ०वर्जं तु चक्रम् — अ, ऊ, ऋ, ए.

^{१७} मोक्षाभावात् — ऊ, ऋ; मोक्षसंभवात् — ऐ.

^{१८} केवलावस्थायास्तु मायीयकर्ममिश्रत्वेऽपि — ऊ, ऋ; केवलावस्थाया तन्मायेयकर्ममिश्रितत्वेऽपि — ऐ.

^{१९} परिणामतो — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२०} निःश्रेयस्सिद्धिरिति — अ, आ, ई, उ, ऐ; निःश्रेयसा सिद्धिरिति — ऊ, ऋ.

^{२१} इत्येवमेतदित्यर्थः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} व्याख्येयस्योपक्रमाय च श्लोकः — अ, आ, ई, उ.

^{२३} ०गुणमर्याभावगारं वहन्ती — ऊ, ऋ.

^{२४} ०त्युल्बणैषा जगदिदम् — सु, उ, ओ.

^{२५} भावयत्यात्म० — ऊ, ऋ, ओ.

^{२६} ०वृत्त्या — सु.

^{२७} ०संपद्वि कारः कालेनाप्तोऽपरोऽयं — उ.

^{२८} सुविभवविमलोऽनु० — ऊ, ऋ.

^{२९} वाच्या — उ, ऊ, ऋ.

^{३०} पुंसः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३१} गुणधर्मादयः — ऊ.

^{३२} अत्र नशब्दोऽधिकः — ए.

^{३३} भारो बहुत्वात् — ऐ.

^{३४} बहुधा कृतं — ए.

वहन्ती प्रवृत्ता । सा च इयं वीर्येणात्युत्बणा या त्रिरूपमपि बाह्यं वस्तु बुद्धिः स्ववासनावशात् सुखात्मना दुःखरूपेण मोहस्वभावतया चैकरूपं दर्शयतीति । यदाहुः^१ —

“कुणपः कामिनी भक्ष्य इति तिलो^२ विकल्पनाः ।

परित्राट्कामुक^३शुनां भेदेनैकत्र संस्थिताः ॥” इति ।

या चेयम्^४ आत्मवृत्त्या^५ अध्यवसायात्मकतया जगदिदमखिलं^६ प्रकाशयन्ती प्रवृत्ता । अन्यथा जगतामध्यवसायाभावादित्युक्तम्^७ । किं च विवृतो^८ निश्चितो गुणगणो भावप्रत्ययात्मको^९ यः प्रवर्तने, तेन आकीर्णा व्याप्ता संपद् यस्याः, सेयं^{१०} संक्षेपयुक्त्या विभक्ता इति व्याख्यातार्थोपसंहारः ।

अथ व्याख्येयोपक्रमः — कार इति भीमसेनो भीम इतिवदहंकार एव कारो नाम्ना । अपरस्य शुद्धविद्यात्मनः कलादेरिवास्याप्युक्तत्वात् सः अयं स्वेन विभवेन चित्तादिना षोडशकेन विकारेण विमर्शेन प्रमाणसिद्धतया संशयादिरहितेन वाच्यः । ततश्च, अहंकारोऽत्र मनोबुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियतन्मात्रभेदैः सह वक्तव्यतया प्रतिज्ञातः ॥१९०॥

[इति] श्रीभट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ
[विद्यापादे] त्रिपर्वणार्थे बुद्धितत्त्वप्रकरणं [सप्तदशं समाप्तम्]

सप्तदशः पटलः

^१ वहन्तीति प्रवृत्ता — अ, ए; वहन्ति प्रवृत्ता
— आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^२ या — ऊ, ऋ.

^३ वीर्येणात्युत्बणा — ए.

^४ यत् — ऊ, ऋ.

^५ स्ववासनातः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ हेयस्वभावः — अ.

^७ दर्शयन्तीति — अ, ई, उ, ऐ.

^८ इतिशब्दो नास्ति — आ.

^९ अयं श्लोकः पूर्वार्धोत्तरार्धयोर्विपर्ययेण सर्वदर्शनग्रहे बौद्धदर्शनप्रस्तावे ६५ तमे पृष्ठे उद्धृतः ।

^{१०} विकल्पिताः — ऋ.

^{११} शुनामेकस्यां प्रमदातनौ — मुद्रित सर्वदर्शनसंग्रहपाठः ।

^{१२} आत्मभुक्त्यनुव्यवसाया जगद् — ए; आत्मशक्त्याध्यवसायात्मिकया जगद् — ऐ.

^{१३} अध्यवसायात्मिकया जगद् — अ, आ, ई, उ.

^{१४} प्रकाशयन्ती — ऊ, ऋ.

^{१५} मतङ्गं विद्यां १७. १, २ वृत्तौ ।

^{१६} निवृत्तो — ए.

^{१७} निश्चितगुणगणो — ऊ, ऋ.

^{१८} यः पूर्वं तेन — ऊ, ऋ.

^{१९} संक्षेपमुक्त्वा विरक्तेति — ऋ.

^{२०} कारो नामेति — ऊ, ऋ.

^{२१} कारनाम्ना — आ, ई, उ; कारो नामा परः परस्य — ऊ, ऋ.

^{२२} शुद्धविद्यात्ममलादेरिव — अ.

^{२३} विभवेऽङ्गे निश्चिन्तादिना — ऐ.

^{२४} विकारेणावमलः प्रमाणः — ऊ, ऋ.

^{२५} प्राणसिद्धतया — अ.

^{२६} संशयादिरहितो वाच्यः — ऊ, ऋ; संशयादिभिरहितेन — ऐ.

^{२७} तत्र च — ए.

^{२८} ‘अत्र’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२९} तन्मात्रैस्सह — ऊ, ऋ.

^{३०} व्यक्तव्यतया — ई, उ.

^{३१} प्रतिज्ञायते — ऊ, ऋ.

^{३२} ‘भट्ट’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{३३} मतङ्गप्रवृत्तौ — ऋ.

अहंकारादिसप्तदशतत्त्वप्रकरणम्

अथ 'बुद्धेर्विकारो यः स्वभावाद् व्यतिरिच्यते ।

अथेति बुद्धितत्त्वादनन्तरं बुद्धेर्विकारो यः स्वभावाद् 'वक्ष्यमाणाद् व्यतिरिच्यते । 'स सर्वो व्यवहितोऽव्यवहितश्च 'अहंकारमनोबुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियतन्मात्र'लक्षणः सप्तदशतत्त्वात्मकः प्रोच्यते इति पूर्वक्रियाभिसंबन्धः । तथा 'चोपसंहारे भविष्यति' —

“तत्त्वं मया कारणकार्यभेदात् 'सूक्ष्माक्षयुक्तं विधिनोपदिष्टम्” इति ।

“एवं च 'प्रतिज्ञातार्थकथनादत्र न दोष इति । पदार्थादिसंबन्धश्चात्र 'पूर्ववद्वाच्यः । 'वाक्यात्मकस्तु संबन्धः 'तज्ज्ञानं 'गर्व उच्यते” इत्युक्तम् ॥

कश्चासौ विकार इति । तत्रोच्यते इति — 'स्वभाव' इत्यादि ।

“स्वभावोऽध्यवसायाख्यः प्रकृतिः सोच्यते यतः ॥१॥

“विकारश्चाभिमानाख्यस्तच्च तत्त्वमनिन्दितम् ।

“स्वसूतेरुच्यते योनिः कारणं तत्त्वसङ्घराद् ॥२॥

तत्र अध्यवसायाख्यः 'यतः स्वभावः, सः बुद्धेरव्यतिरेकात्तद्विकाराणां प्रकृतिरुच्यते । अभिमानोऽहंकारः, तदाख्यो यो विकारः, तत् तत्त्वमनिन्दितं स्वात्मपरामर्शरूपत्वात् स्वप्रसूतेः योनिः

^१ बुद्धिविकारो — ऊ, ऋ.

^२ ० तत्त्वप्रकरणानन्तरं — आ, ई.

^३ मतङ्ग० विद्या० १८. १ उ०, २ वृत्तौ ।

^४ अतिरिच्यते — ए.

^५ 'स' इति नास्ति — आ, इ, ऐ.

^६ अहंकारे मनो० — आ, इ.

^७ ० लक्षणसप्तदश० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ ० तत्त्वात्मकोऽप्रोच्यते — ऊ, ऋ.

^९ चोपसंहारे — ए.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १८, ११६ पू०.

^{११} सूक्ष्मार्थयुक्ततां — आ, ई, उ; सूक्ष्मार्थयुक्त्या — इ; सूक्ष्माक्षयुक्तं — ए.

^{१२} 'एवं च प्रतिज्ञातार्थ' इत्यारभ्य 'पूर्ववद्वाच्यः' इत्यस्य स्थाने 'एवं च प्रतिज्ञा' इत्येतावदेव दृश्यते — ऐ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १७. १९० तमश्लोके ।

^{१४} तृतीयनवमप्रकरणयोरुपक्रमे प्रोक्तवत् ।

^{१५} 'वाक्यात्मकस्तु' इत्यारभ्य ३७ उ०—३९ वृत्तौ 'यदाहुरायुर्वेदप्रयोग' इत्यन्तो ग्रन्थः ऊ, ऋ कोशयोरेवोपलभ्यते । अत्र विषये यद्यपि ऐ कोशे वृत्तिरुपलभ्यते सा त्वन्या-दृशीति नात्रोपयुक्ता ।

^{१६} मतङ्ग० विद्या० १७. ५७ उ०

^{१७} गार्वमुच्यते — ऊ; गर्वमुच्यते — ऋ.

^{१८} स्वभावाध्यव० — उ.

^{१९} विकाराश्चाभि० — ऊ, ऋ.

^{२०} ० मानाख्यातच्च — ऋ; ० मानाख्यं तच्च — ओ.

^{२१} स्वसूतिरुच्यते — ऊ, ऋ.

^{२२} 'यतः' इति नास्ति — ऋ.

सोच्यते । ततश्च तदहंकाराख्यं कारणं स्वप्रभूत्यात्मना चित्तादितत्त्वसमूहेन राजत इति तथा-
भूतमेवात्रोच्यत इति ॥१-२॥

तथा हि — ‘स्वाभिप्रायेण’ इति ।

स्वाभिप्रायेण तीव्रेण विकिरत्यखिलं जगत् ।

स्वसामर्थ्येनैव ^१चित्तादिषोडशतत्त्वात्मकं जगत् विकिरति अधो ^२निर्मिणोति । तेषां ^३वक्ष्य-
माणनयेन कार्यत्वात् कारणं तदहंकारात्मकं तत्त्वमित्यर्थः ॥

अत एव — ‘स त्रिधा’ इत्यादि ।

स त्रिधा भेदमापन्नो यस्माद्गुणमयो महान् ॥३॥

महतश्च समुद्भूतः”

यतो ^४वक्ष्यमाणनयेन कार्यमेतत् सत्त्वरजस्तमोरूपं प्रतीयते । ततस्तत्कारणेन त्रिविधेन
भाव्यम् । महतश्च बुद्धेः समुद्भूतः यतोऽहंकारः । महाश्च सत्त्वादिगुणमयः प्रोक्तः^५ । ततो-
ऽप्यहंकारस्त्रिविधः सिद्धः । एवं कार्यादस्याहंकारस्य धर्मिणः स्वरूपमुक्तम् ॥

अथ — ‘वृत्तिभिः’ इत्यादि ।

“वृत्तिभिस्तेऽधुनोच्यते” ।

स्वरूपं धर्मिणस्तस्य धर्मो वृत्तं स्वकं ध्रुवम् ॥४॥

अहमिति प्रत्ययो यः सर्वभूतेष्ववस्थितः ।

अधुना अहंप्रत्ययरूपाभिः सर्वपुरुषप्रत्यक्षसिद्धाभिः वृत्तिभिः तस्य स्वरूपम् उच्यते ।
यतस्तद्वृत्तमेवंविधवृत्तिलक्षणम् । अस्य धर्मो ध्रुवम् अविनाभावीति ॥

ननु अहमिति प्रत्ययोऽध्यवसायरूपत्वादिन्द्रियार्थाध्यवसायाद्बुद्धेरेव वृत्तं भविष्यति । तर्हि
व्यतिरिक्तेनाहंकारेण कल्पितेनेति । तत्रोच्यते — ‘पञ्चधा’ इत्यादि ।

पञ्चधा स तु विज्ञेयस्तन्त्रेऽस्मिन्कारणोदिते ॥५॥

अहं श्रोता मयावश्यं श्रोतव्यं ^६गोयमादरात् ।

तस्याः कमलनेत्रायाः ^७स्पृष्टव्यं स्तनयुग्मकम् ॥६॥

^८स्पृष्टाहमिति कोऽन्योऽस्ति तां समर्थोऽपगूहितुम् ।

^१ चित्तानि षोडश० — ऊ, ऋ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १८. ४५ उ० — ५० श्लो-
कैर्वक्ष्यमाणप्रकारेण ।

^३ मतङ्ग० विद्या० १८. ४४, ४५ पू० श्लोकयो-
र्वक्ष्यमाणप्रकारेण ।

^४ मतङ्ग० विद्या० १५. १५.

^५ ०स्तेन चोच्यते — मु.

^६ गोयमादरात् — ऊ, ऋ.

^७ स्पृष्टव्यम् — मु, ऋ, ओ.

^८ स्पृष्टाहमिति — मु.

‘द्रष्टाहमिति भावेन ‘द्रष्टव्येन्दुमुखी मया ॥७॥
 रसोऽवश्यं विलासिन्या मयास्वाद्यो ह्ययत्नतः^१ ।
 यतः ‘स्वादयितात्यन्तमहमेव’ किमद्भुतम् ॥८॥
 ‘नीलोत्पलवहोच्छ्वासस्तन्वङ्ग्या यो मयाधुना ।
 आध्रेयः स किमाश्चर्यं यतो ‘जिघ्रामि तां त्वहम् ॥९॥
 क्रियापञ्चकमन्यच्च^२ वृत्तमस्योदितं^३ ध्रुवम् ।
 वक्तव्यमिति ‘तत्रैकमादेयमपरं मुने ॥१०॥
 गन्तव्यं हि तृतीयं^४ ‘स्यादुत्सृष्टव्यमतः परम् ।
 तथानन्दयितव्यं^५ ‘स्यात्पञ्चमीयं क्रिया^६ मता ॥११॥

शब्दादिषु बुद्धीन्द्रियार्थपरामर्शपञ्चकादभेदेन, वचनादिकर्मेन्द्रिया[र्थ]परामर्शपञ्चकाच्च भेदेन यतोऽयं सर्वदैवाभिन्नरूपोऽहमिति ग्राहकाध्यवसायोऽत्यन्तविलक्षणो दृश्यते^७ तस्य । स सर्वदैवं-रूपस्तत्संवित्कर्तृविषयपरामर्शमक एव संविद्यत इति, ततोऽत्यन्तविलक्षणत्वान्न बुद्धेर्धर्मः । नापि ‘मनःप्रभृतीनां तत्त्वान्तराणाम् । तेषां कार्यान्तरैरेव सिद्धेर्वक्ष्यमाणत्वात्^८ । यस्य तु धर्मः स सिद्धोऽहंकार इति ॥ ५-११॥

अत एव — ‘या सा’ इत्यादि ।

‘या सा ज्ञान’^९क्रियासत्ता ‘भोक्तुः’^{१०}सोन्मीलिता सती ।
 लक्ष्यते मुनिशार्दूल वृत्तैरेभिः स्वकैः स्वकैः ॥१२॥
 अहंकार’^{११}समायोगाज्ज्ञानसत्ता विकासते ।

या सा ‘कला[दि]भिर्मलनिवृत्त्यादिना योग्यतां^{१२}प्रापिता सती पुंसो ज्ञानक्रियासत्ता बुद्धि-

^१ द्रष्टाहमिति — मु.

^२ द्रष्टव्येन्दु — मु.

^३ स्वाद्योऽप्रयत्नतः — मु, ओ.

^४ स्वदयिता — ऊ, ऋ.

^५ मेवं — मु.

^६ नीलोत्पलनिभश्चास्यास्तन्वङ्ग्या — मु, ओ.

^७ जिघ्रयता ह्यहम् — ऊ; जिघ्रयिता ह्यहम् — ऋ.

^८ मन्यस्य — मु.

^९ स्योचितं — मु, ओ.

^{१०} तत्रैकं क्रमादेयं परं — मु; तत्रैकमादेयं परमं — ओ.

^{११} स्यादुत्सृष्टव्यं — मु.

^{१२} स्यात्पञ्चमेयं — ओ.

^{१३} मते — मु, ओ.

^{१४} अत्र ‘ततो न बुद्धेर्धर्मः’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१५} मनःप्रभृतीनां — ऊ, ऋ.

^{१६} मतङ्गं विद्या १८. १९ उ० — २३; ५६ उ० — ७९ पू० श्लोकेषु बुद्धीन्द्रिय-कर्मेन्द्रियाणां स्वस्वासाधारणकार्यतया सिद्धिः, तथा ८०-८२ श्लोकेषु मनसः संकल्पेन सिद्धिः, तथा १०५ पूर्वार्धे तन्मात्राणां स्व-कार्यतया सिद्धिश्च वक्ष्यते । एवं पञ्च-भूतानां स्वकार्यतया सिद्धिः तत्तत्प्रकरणेषु वक्ष्यते ।

^{१७} यासौ — ओ.

^{१८} क्रिया शक्ता — मु; क्रिया शाक्ता — ओ.

^{१९} भोक्तुः सोन्मीलिता — मु, ओ.

^{२०} समायोगज्ञानसत्ता — मु, ओ.

^{२१} कलाभिर्मलनिवृत्त्यादिना — उ; कालाभि-र्मलनिवृत्त्यादिना — ऋ.

^{२२} प्राप्यता — ऋ.

मतोभ्यां बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियैश्चोन्मील्यते, सैवाहंकारवृत्तैः प्रतिपुरुषभिन्नैरहमित्यध्यवसायात्मकै-
र्लक्ष्यते । यतोऽहंकारपरामृष्टा ज्ञानशक्तिरपि निश्चयमेति । अन्यथा गच्छतस्तृणादिज्ञानस्येव
तस्या अपि सद्भावामिद्वैरित्युक्तं ^१प्राक् ॥

यद्येवं सर्वदा स्वापावस्थास्वपि कथं सा तेन न परामृश्यत इति । तत्रोच्यते — ‘सत्त्वेन’
इत्यादि ।

सत्त्वेनोन्मीलिता क्षिप्रं ^२रजश्चाश्रित्य वेगतः ॥१३॥

शब्दादि^३विषयान्गृह्य तमसा सा निवर्तते ।

^४रजःसमाश्रितेन ^५सत्त्वेनाहंकारः, तेन शब्दादिवस्तुग्रहणनिमित्तं जाग्रदाद्यवस्थासु सा
प्रोन्मील्यते । यदा त्वकस्माच्छब्दादिवस्तूनि मंगृह्य निवर्तते, अहंकारस्य ^६त्रैगुण्येनोक्तत्वात्, तदानीं
तमोवृत्तैः प्रसर इति [न] सर्वदा तत्परामर्शात्मकत्वमिति । एतच्च स्वप्नप्रकरणे ^७स्फुट-
विष्यतीति ॥

यथैव च ज्ञानसत्ता प्रतिपादिता — ‘क्रियासत्ता तथैव’ इत्यादि ।

क्रियासत्ता ‘तथैव’ ^८स्याद्यागादिभिरनिन्दिता ॥१४॥

गुणाधार^९समायोगादहंकारेण सादरम् ।

विकरोति मुनिव्याघ्र कर्तृत्वेन यशस्विनी ॥१५॥

सापि ह्यहंकारगतेन रजःसमाश्रितेन सत्त्वेन कार्यनिमित्तं जाग्रदाद्यवस्थासून्मील्यते । कदा-
चित् त्वहंकारगतस्य तमसः प्रसरात् सुपुप्तावस्थायां सापि न व्यज्यत इति । सा च अहं कर्तृत्येवं-
^{१०}रूपेण परामृष्टा सर्ता, क्रियाशक्त्यात्मनो गुणस्य योजसावाधारः सत्तालक्षणः, ^{११}वक्ष्यमाणकर्मेन्द्रिय-
लक्षणश्च, तत्समायोगात् कार्यं विशेषेण करोति ॥१४-१५॥

तथा हि — ‘मयैषा’ इत्यादि ।

^{१२}मयैषा महिषी भद्रा ममैतद्विपुलं पुरम् ।

^{१३}मद्वत्नं प्रतिगृह्णीष्व मत्तः शीघ्रतरो मृगः ॥१६॥

मां कश्चिन्न विजानाति ^{१४}नास्ति मे निश्चितं मनः ।

^१ मतङ्ग० विद्या० १०. ६ — १३ पू० वृत्तौ ।

^२ पुनश्चावृत्यवेगतः — ऊ, ऋ.

^३ विषयान्प्राप्य — मु, ओ.

^४ रजसः समाश्रितेन — ऊ, ऋ.

^५ सत्त्वेनाहंकारयते ना शब्दादि० — ऋ.

^६ मतङ्ग० विद्या० १८. ३ उ०, ४ पू० वृत्तौ ।

^७ मतङ्ग० विद्या० १८. १४ उ०, १५,
२४-२६ पू० वृत्तौ ।

^८ तथैवं — मु, ओ.

^९ स्यात्पाशादिभि० — मु; स्याद्यागादिभि०
— ऊ, ऋ.

^{१०} ०समायोगाद्गर्वमाश्रित्य सादरम् — ऊ,
ऋ.

^{११} ०गर्वेण — ऋ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० १८. २२, २३.

^{१३} मयैषा — मु, ओ.

^{१४} मद्वत्नं प्रति० — मु, ऊ, ऋ.

^{१५} इति मे निश्चिता मतिः ऊ, ऋ.

तुष्टे मयि न भेतव्यं नाहं गच्छामि ^१सागरम् ॥१७॥
अस्मभ्यं ^२पृथुवासांसि ^३ह्येतद्भावाष्टकं मतम् ।

भावः क्रिया, तस्य अष्टकम् आमन्त्रणविभक्तिसहितेन प्रथमादिविभक्तिसप्तकेन प्रतिपाद्यम् ।
यदेतत् तत्क्रियाशक्तिकार्यस्यैव ^४विशेषणकारणमित्यर्थः ॥

यथा चाहंकारस्य त्रैगुण्यादृत्तिषु वैचित्र्यमुक्तम् । एवं कार्ये[ष्वर्पी]त्युच्यते — ‘सत्त्वेन’
इत्यादि ।

^५‘सत्त्वेनापूरितस्यास्य ^६व्यज्यते निर्मलं मनः ॥१८॥
^७इन्द्रियार्थेषु पाटव्यं तच्च ^८गर्वात्प्रवर्तते ।

अहंकारात्मनः कारणस्य सत्त्वेनापूरितस्य सतः कार्यमपि ^९‘वक्ष्यमाणसंकल्पवृत्ति मनो निर्मलं’
भवति इन्द्रियाण्येव ^{१०}अर्थ्यन्ते भोगाय पुरुषेणेत्यर्थः । तेषु अहंकारकार्येषु तदानीं सत्त्वात्
पूरात् पटुत्वमुपजायते । तच्च स्ववृत्तिभिरेव तेषां सिद्धमिति ॥

बुद्धीन्द्रियाणां तावद्वृत्तयः कथ्यन्ते — ‘विस्पष्टं’ इत्यादि ।

विस्पष्टं शब्दविषयं श्रोत्रवृत्तमुदाहृतम् ॥१९॥
^{११}‘त्वचश्च स्पर्शनं वृत्तं ^{१२}चक्षुषश्चापि दर्शनम् ।
पाटवं ^{१३}‘स्वादाने ज्ञेयं जिह्वाया वृत्तमेव तत् ॥२०॥
^{१४}‘घ्राणस्याघ्राणनं वृत्तं ^{१५}‘पञ्चकं यत्सुनिर्मलम् ।
ज्ञानशक्तिबलोपेतं पाटवं ^{१६}‘स्यात्स्वकं स्वकम् ॥२१॥

कर्मेन्द्रियाणामपि — ‘वक्तव्यपाटवं’ इत्यादि ।

^{१७}‘वक्तव्यपाटवं वाचो दानादानं च ^{१८}‘हस्तयोः ।
गमनं ^{१९}‘पादयोर्ज्ञेयं पायोर्हस्तसर्जनं ^{२०}‘मतम् ॥२२॥
^{२१}‘आनन्दश्चाप्युपस्थस्य ^{२२}‘स्वकं वृत्तमुदाहृतम् ।
क्रियाशक्तिबलोपेतं पञ्चकं स्यात्सुनिर्मलम् ॥२३॥

^१ सादरम् — ऊ, ऋ.

^२ यच्च वासांसि — ऊ, ऋ.

^३ एतद्भावाष्टकं — ऊ, ऋ, ओ.

^४ विशेषणकरण० — ऊ.

^५ सत्त्वेन पूरित० — ओ.

^६ व्यक्त्या ते निर्मलं — ऊ, ऋ.

^७ गव्यात्प्रवर्तते — सु.

^८ मतङ्ग० विद्या० १८. ८०-८२.

^९ अत्यन्ते — ऊ.

^{१०} त्वचः संस्पर्शनं — ऊ, ऋ.

^{११} चक्षुषा चापि — ऋ; चाक्षुषं चापि — ओ.

^{१२} रसनं — ऊ, ऋ; रसनं — ओ.

^{१३} घ्राणस्य जिघ्रणं वृत्तं — ऊ, ऋ.

^{१४} पाटवं — ओ.

^{१५} च स्वकं — ऊ, ऋ.

^{१६} वक्तव्यं पाटवं — ऊ, ऋ.

^{१७} पाणयः — ओ.

^{१८} पादयोर्वृत्तं — ऊ, ऋ.

^{१९} महत् — ओ.

^{२०} पाटवं चाप्युपस्थस्य — मु, ओ.

^{२१} सुखं — मु, ओ.

यदा तु — 'तमसा' इत्यादि ।

तमसा ^१भूरि संपृक्ता ^२नष्टसत्त्वरजास्तथा ।
भोक्तुर्ज्ञानं ^३क्रियासत्ता ^४प्रसुप्ता चैव लक्ष्यते ॥२४॥
तदा गर्वस्य माहात्म्यं ^५प्रध्वस्तकरणं ज्ञानैः ।
^६चित्ते लीनं ^७करोत्यन्तर्दुःखमाशयजं पशोः ॥२५॥
^८एषाशक्तिरित्यं ज्ञेया तस्या वक्ष्यामि लक्षणम् ।

अभिभूतसत्त्वरजोवृत्तित्वादहंकारः ^१सम[भि]व्यक्ततमोवृत्तिरेव भवति । तदा सुषुप्तावस्थायां विनिवृत्ताहंकारममकारवृत्तिरेव संपद्यत इति सैपाहंकाराशक्तिरित्युक्तम् ॥

तदशक्त्यैव च मनसोऽप्यशक्तिरित्युच्यते — 'मनसोऽपाटवं' इत्यादि ।

^१मनसोऽपाटवं सौढं ^२संकल्पस्याप्यपाटवम् ॥२६॥
^३ध्वस्तं तत्तमसा यस्मात्तस्मान्मूढे तु नायके ।
^४शेषो यः परिवारोऽस्य सोऽतिमूढतरस्तदा ॥२७॥

तस्मिंश्च ^५वक्ष्यमाणनयेनेन्द्रियाणां नायके मनस्यशक्ते तत्परिवारोऽपीन्द्रियं ^६वर्गोऽशक्त एव भवति ॥२६-२७॥

'किं तु' इत्यादि ।

किं तु स्वाशयं ^१माहात्म्याद्भागशोऽवसरागतम् ^२ ।
भोक्तव्यं ^३भोगिना यस्मात्तस्मात्सर्वं न सर्वदा ॥२८॥
न सर्वत्र क्वचित्किञ्चि ^४त्सर्वमेतत्क्वचित्क्वचित् ।
अपाटवमशक्त्याह्वं ^५ततो वक्ष्याम्यतः परम् ॥२९॥

कमिशयबलेन भागशः कस्मिंश्चिदवसरे क्वचिच्च देशे किञ्चिदेव पुरुषेण ^६भोक्तव्यम् उक्तम् ।
[न] सर्वं सर्वत्र सर्वदा वेति ॥२८-२९॥

^१ भूरियं पृक्ता — ऊ, ऋ.

^२ सत्त्वेन रजसा तथा — ऊ, ऋ.

^३ रजस्तथा — ओ.

^४ ०क्रिया शक्ता — मु, ओ.

^५ प्रसुप्तेवाभिलक्ष्यते — ऊ, ऋ; प्रसुप्ता इव लक्ष्यते — ओ.

^६ प्रध्वस्तं करणं — ओ.

^७ चित्तेर्लीनं — ऊ, ऋ; चित्तौ लीनं — ओ.

^८ करोत्यन्तं दुःखं — ओ.

^९ एषाशक्तिरिति ज्ञेया — मु.

^{१०} समुद्वृत्ततमो — ऊ.

^{११} मानसापाटवो — मु.

^{१२} संकल्पश्चाप्यपाटवम् — मु, ओ.

^{१३} ध्वस्तस्तत्तमसा — मु; प्रध्वस्ततमसा — मु० पाठान्तरम् ।

^{१४} शेषोऽयं — मु०.

^{१५} मतङ्गं विद्या० १८. ४९ उ०-५६ पू० वृत्तौ ।

^{१६} ०वर्गोऽशक्तिरेव भवति — ऋ.

^{१७} माहात्म्यात्कलातोऽवसरा० — ऊ, ऋ.

^{१८} ०गतः — मु, ओ.

^{१९} भोगिनो — मु, ओ.

^{२०} ०त्सर्वमेव क्वचि० — ऊ, ऋ.

^{२१} ततो वक्ष्या० — ऊ, ऋ.

^{२२} भोक्तव्यं वक्तुं सर्वं — ऊ, ऋ.

अथ कथं तदर्थत्वं तेषां भवतीत्युच्यते — 'शिवशक्तिकरावेशात्' इत्यादि ।

शिवशक्तिकरावेशाच्चलितस्याभवच्छनः ।

रजः ^१प्रणष्टसत्त्वं स्यादतिरिक्तं तमोऽखिलम् ॥३०॥

तदा ^२सर्वपरीवारो न ^३क्वचित्स्वामु वृत्तिषु ।

प्रवर्तते मुनिव्याघ्र हृतव्यापारगोचरः ॥३१॥

ईश्वरशक्तिचोदनया चलितस्य अहंकारस्यैतद्भवति । तदानीं हि सत्त्वरजसोरभिभवस्यो-
त्पादात् तम एवोद्विक्तं वर्तते इत्यहंकारकार्यस्याशक्तिः प्रसरति ॥३०-३१॥

सा च मनसः ^४प्राक्प्रदक्षिता बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाणामत्र निदिश्यते — 'श्रोत्रेन्द्रियस्य' इत्यादि ।

श्रोत्रेन्द्रियस्य ^५बाधिर्यं त्वचः ^६कौष्ठं प्रजायते ।

जायते चक्षुषोऽन्धत्वं ^७जिह्वाया जडता तथा ॥३२॥

^८घ्राणेन्द्रियस्याघ्राणत्वं मौक्त्यं वागिन्द्रियस्य च ^९ ।

^{१०}कुणित्वं हस्तयोर्ज्ञेयं पादयोः पङ्गुता ^{११}तथा ॥३३॥

^{१२}गुदावर्तः स्मृतः पायोऽपस्थस्याप्यथोच्यते ।

क्लैब्यमेषा ^{१३}प्रवक्तव्या ह्यशक्तिर्मुनिपुङ्गव ॥३४॥

सैषा सा क्लब्यपर्यन्ता ^{१४}द्वादशविधात्राशक्तियोऽदिष्टा सा बुद्धचवसितैव पुंसो भोग्या भवतीति
बुद्धिधर्मत्वेन प्राग् ^{१५}बुद्धितत्त्वप्रकरणे दर्शितेत्यविरोधः ॥३२-३४॥

सा च — 'सर्वात्मना' इत्यादि ।

सर्वात्मना ^{१६}निषण्णोऽयं स्थावराणां ^{१७}यतस्ततः ।

तमसोत्कृष्टवीर्येण योगेन कमलात्मनः ॥३५॥

^{१८}सिसृक्षोः ^{१९}प्रथमं जाता मुख्यास्तेन प्रकीर्तिताः ।

अशक्तिरियं तद्वचनप्रकारैः सर्वैः, सह बुद्धचशक्त्या ^{२०}प्राक् प्रदर्शितया स्थावराणां प्रवर्तते ।
यतः, ते प्रथममेव वेधसा तमसैव निर्मिता इति ॥

^१ प्रणष्टं सत्त्वं — ऊ, ऋ.

^२ सर्वपरीवारो — मु, ओ.

^३ क्वचित्स्वामु — मु, ओ.

^४ मतङ्ग० विद्या० १८. २६ उ०, २७.

^५ काठिन्यं — मु.

^६ कौष्ठं — मु, ओ.

^७ जिह्वायां — मु, ओ.

^८ घ्राणेन्द्रियस्य चाघ्राणत्वं — मु, ओ.

^९ तु — ऊ, ऋ.

^{१०} कुणितं — ऋ.

^{११} स्मृता — मु.

^{१२} गुदावर्तं स्मृतं — ऊ, ऋ.

^{१३} क्लैब्यमेषां — मु, उ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० १७. १५१ उ० — १५७
पू० वृत्तौ ।

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १७. २ वृत्तौ ।

^{१६} निषण्णोऽयं — मु; विषण्णोऽयं — ऊ, ऋ, ओ.

^{१७} यतस्तु ते — ऊ, ऋ.

^{१८} विसृक्षोः — ओ.

^{१९} परमे — मु; प्रथमे — मु० पाठान्तरम्, ओ.

^{२०} मतङ्ग० विद्या० १७, १५३ उ० — १५७ पू०
वृत्तौ ।

अत्र मतङ्गभुनिः — ‘स्थावरान्’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

‘स्थावरांश्चेतनानेके वदन्त्यन्येऽप्यचेतनान् ॥३६॥

‘संशयाङ्कुरमेतद्वि छिन्वि ज्ञानासिना प्रभो ।

केचिदाहुराहुनाः — “चेतनास्तरवः सर्वत्वगपहरणे मरणाद् मेपादिवत्” । सौगतास्तु “अन्य-
देवैतन् तन्मन्त्राङ्गमुक्ताद्यात्मकं स्वरूपम् । अन्यदेव च प्राणादिप्रवृत्तिनिवृत्त्यात्मकं जीवनमरणं
चैतन्याव्यभिचाराणि, ततो दृष्टान्ते सिद्धाविनाभावस्याप्यस्य सविशेषणस्य हेतोः साध्यधर्मिणि
विशेष्यासिद्वचम्” इत्याहुः । एवं स्थावराणां चैतन्यविप्रतिपत्तौ सर्वात्मनेयमशक्तिनिषण्णेति
यदुक्तं तत्र “निश्चेतुं शक्यमिति प्रसन्नार्थः ॥

उत्तरं च — ‘ऋतुमद्भावसंयुक्ताः इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

ऋतुमद्भावसंयुक्ताः पादपास्तरवो यतः ॥३७॥

पुष्ट्यर्थं स्वाभिलाषेण पिबन्त्यम्बु यतः क्षितौ ।

म्रियन्ते च निराहारास्तरवो मूढशक्तयः ॥३८॥

अन्योन्यमुपकारेण जङ्गमाः स्थावरैः सह ।

लक्ष्यन्ते चेतना वृक्षा द्रव्यलोभाच्च सादरम् ॥३९॥

“ऋतावुपेयास्त्रयं पुरुष” इति श्रुत्या ऋतुविद्यते येषां, ते ऋतुमन्तः स्त्रीपुरुषाः, तेषां भावः
स्वभावो योजन्योन्यपरिष्वङ्गदिना शरीरविकारपुलकादिजननात्मकः, तेन संयुक्ताः यतस्तरवः
केचिद्दृश्यन्ते । यतश्चैते चेतनाः यत्र हि कामिनीपरिष्वङ्गदिना शरीरविकारोत्पादः ^{१०}सचेतने
यथा कामुके, [तथा] दृष्टश्च कामिनीपरिष्वङ्गगण्डूपादाघातादिभिः कुरवकवकुलाशोकादीनां
पुष्पादिविकारोत्पादः । ततोऽन्योन्यमुपकारेणानेन स्थात्मकद्रव्यानुरागाच्च जङ्गमाः स्थावरा
अपि, ते तावच्चेतना लक्ष्यन्ते । तत्साधर्म्यात् सर्वे एव तरवश्चेतनाः सिद्धाः । ततो नाचेतना
इति । यदाहुः ^{११} —

“कुरवक कुचाघातक्रीडासुखेन वियुज्यसे

वकुलविटपिन्मर्तव्यं ते मुखासवसेचनम् ।

चरणघटनाशून्यो यास्यस्यशोक सशोकता-

मिति निजपुरत्यागे यस्य द्विषां जगदुः स्त्रियः ॥” इति ।

^१ स्थावराश्चेतना ह्येके — ऊ, ऋ.

^२ वदन्त्यन्ये ह्यचेतनाः — ऊ, ऋ.

^३ संशयं कुरुते तद्वि — मु, ओ.

^४ विभो — ऊ, ऋ.

^५ निश्चितं — ऋ.

^६ यथा — ऊ.

^७ मूढचेतसः — मु, ओ.

^८ द्रव्यलोभाच्च — मु; द्रव्ययोगाच्च — ऊ, ऋ.

^९ ‘ऋतावुपेयात्’ गौतमधर्मसूत्रम् १. ५. १.

^{१०} सचेतनो यथा कामुकः — ऊ, ऋ.

^{११} शार्ङ्गधरपद्धतौ १२६९. इति सुभाषित-
रत्नभाण्डागारे १३२ तमे पृष्ठे अरिपला-
यनप्रकरणे १७ तमश्लोकत्वेनोद्धृतः ।

यतश्च सर्वे एव पादेन अस्मि पिवन्तः पादपाः पुष्टाः, तदभावे चापुष्टा दृश्यन्ते । ततोऽपि चेतनाः, मेपादिवत् ।

^१ननु अन्यथासिद्धोऽयं हेतुः केशनखादिवत् । न हि केशनखादीनां चैतन्यमस्ति । यथा चाचैतन्येऽपि तेषां तदाश्रयचैतनशरीरोपकारकान्नपानोचितमद्भावासद्भावाभ्यां पुष्टिशोषौ [भवतः], तथा पृथिव्यात्मनो महाभूतदेवताशरीरस्योदकाद्युपयोगसंभवासंभवाभ्यां तरुष्वचैतनेऽपि पुष्टिशोषौ भविष्यत इति । तदयुक्तम् । तेषां देवदारुधृतप्रयोगोपदिष्टस्य धृतपानाच्चैतन्याव्यभिचारिणः कार्यस्यात्र हेतुभूतत्वात् । यदाहुरायुर्वेदप्रयोगनिपुणाः^२ —

“पीत्वा वसन्ते मूत्रेण यद्ग्रीष्मप्रावृषीर्धृतम् ।

स्वदेहे मुरवृक्षेण त्यक्तं शरदि यत्तथा ॥

देवदारुधृतं तत्स्याद् “मन्दाग्नीनां रसायनम् ।” इत्यादि ।

^३न चैतत् केशनखादीनामचेतनानां दृष्टमिति नान्यथासिद्धता । ^४पर्णशाखादीनां तु केशनखादिसाधर्म्याभ्युपगमादत्र न कश्चिदोप इति ॥३७-३९॥

चेतना अपि सन्तो नास्मदादिवदहंकारवृत्तियुक्तास्तेऽनुमातुं शक्याः — ‘किं तु’ इत्यादि ।

^५किं तु ते नानुमानेन ^६त्वहंकारेण संस्थिताः ।

प्रध्वस्तशक्तयस्तस्माल्लुप्तसंज्ञा निरिन्द्रियाः ॥४०॥

पापेन महता ^७विद्धास्तेऽत्यन्तं मूढचेतसः^८ ।

^९यतोऽत्यन्तपापयोगात् ते अहंकारादिसर्वेन्द्रियाशक्त्या व्याप्ताः, ततो ^{१०}न अस्मदादिवदहंकारवृत्तिः स्फुटैव तेषामनुमातुं ^{११}शक्या । तद्रूपस्यासिद्धत्वादिति ॥

तथा हि — ‘अनुमानं’ इत्यादि ।

अनुमानं न सर्वत्र जङ्गमेष्वपि दृश्यते ॥४१॥

ब्रह्मादिस्थावरान्तानामन्योन्या ^{१२}पेक्षयादरात् ।

न ^{१३}च संदृश्यते ज्ञानं तस्मादनियमो ^{१४}ह्ययम् ॥४२॥

^१ न तु — ऊ, ऋ.

^२ तदा — ऊ, ऋ.

^३ आकरो न लभ्यते ।

^४ तस्यां — ए; तस्या — ऐ.

^५ मन्दाग्निर्ना रसायनम् — अ, इ; मन्दाग्निना रसायनम् — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ ‘न च’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ.

^७ तृणशाकादीनां — ऊ, ऋ.

^८ ‘साधर्म्याभ्युपगमा । तत्र न — इ; साधर्म्याभ्युपगमेऽप्यत्र न — ऊ, ऋ.

^९ ‘वृत्ति’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ.

^{१०} किं च ते नानुमानेन — मु; किं तेऽग्नि-

रनुमानेन — उ; किं चग्निरनुमानेन — उ०

पाठान्तरम्; किं तु निरनुमानेन — ऊ; कं

च ते नाणुमात्रेण — ओ.

^{११} तेऽहंकारेण — ऊ, ऋ; अहंकारेण — उ, ओ.

^{१२} विद्धा यान्त्यन्ये मूढ० — मु, उ, ओ.

^{१३} ‘चेतनाः’ — ओ.

^{१४} ‘यतो’ इत्यत्र ‘धर्मो’ इति दृश्यते — अ; ‘ततो’ इति दृश्यते — आ.

^{१५} नकारो नास्ति — इ.

^{१६} शक्त्या — इ; शक्याः — ऊ, ऋ.

^{१७} ‘पेक्षमादरम्’ — ऊ, ऋ.

^{१८} स — ऊ, ऋ.

^{१९} ह्यहम् — ऊ, ऋ.

मनुष्याणामपि हि^१ बालवृद्धानुराणां परस्परापेक्षया अहंकारादिवृत्तिः, ^२आदराद् इति^३ ^४अत्यन्त-
तात्पर्येणापि ^५न ^६समानुमातुं ^७शक्या । ^८किमुत ब्रह्मादिस्थावरान्तानां ^९शक्येति । तस्मात्
सर्वत्राहंकारादिवृत्त्या सदृशयैव भाव्यमिति नायं नियमः ॥४१-४२॥

एवं ^{१०}वृत्तिभिस्त्रिविधोऽहंकारः ^{११}प्रोक्तः । अधुना तत्त्वान्तरकारणत्वेन त्रिविध एवोच्यते —
'तत्त्वधर्मः' इत्यादि ।

तत्त्वधर्मस्त्रिधा तावदहंकारस्य सुव्रत ।

वैकारिकस्तैजसश्च^{१२} ^{१३}भूतादिरिति ^{१४}चैव हि ॥४३॥

^{१५}तत्त्वधर्मोऽहंकारस्य^{१६} ^{१७}दध्न इव रसः^{१८} ^{१९}सारासाररूपतया विभिन्नकार्ये^{२०}जनकस्वभावो ^{२१}वैका-
रिकतैजसभूतादि^{२२}भेदभिन्न इत्युच्यते ॥४३॥

यतः — 'सत्त्वेन' इत्यादि ।

सत्त्वेनोत्कृष्टवीर्येण गर्वो ^{२३}वैकारिकः स्थितः ।

रजसा भूरिसंयुक्तस्तैजसः परिकीर्तितः ॥४४॥

भूतादिस्तमसोत्कृष्टस्तेषां वक्ष्यामि वृत्तयः ।

सत्त्वेनोत्कृष्टोऽहंकारः^{२४}भागो वैकारिकः ^{२५}उच्यते । ^{२६}रजसोत्कृष्टस्तु^{२७} तैजसः । ^{२८}तमसो-

^१ हिशब्दो नास्ति — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^२ 'आदरादिति' इत्येतन्नास्ति — इ, ऊ, ऋ.

^३ इतिशब्दो नास्ति — अ.

^४ अत्यन्ताद्विपर्ययेणापि — इ.

^५ नकारो नास्ति — ऊ, ऋ.

^६ सानुमातुं — अ; सहननुमातुं — इ.

^७ शक्त्या — इ; शक्याः — ऐ.

^८ किमु ब्रह्मादि० — आ, इ, ई, उ, ऐ.

^९ अशक्येति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} वृत्तिभिस्त्रिविधोऽहंकारः — ए.

^{११} प्रोक्तम् — इ.

^{१२} तैजसश्चैव — ऊ, ऋ; तैजसश्च — ओ.

^{१३} भूतादिरितरोऽपि च — ओ.

^{१४} चोच्यते — ई, उ.

^{१५} तत्त्वधर्मोऽहंकारस्य — इ; भुवनधर्मोऽहं-
कारस्य — ऊ, ऋ.

^{१६} 'अहंकारस्य' इत्यन्तरं 'वक्ष्यमाण इति
तावच्छब्दः एकस्यैव चाहंकारस्य' इत्येतद-
धिकम् — ऊ; 'वक्ष्यमाण इति भावशब्दः

एकस्यैव चाहंकारस्य' इत्येतदधिकम् — ऋ.

^{१७} दध्नरूपरसः — अ, आ; दध्न इव रसं
— इ; दध्न इव सारं — ऊ, ऋ; दध्नैव
रसः — ऐ.

^{१८} 'रसः' इत्यन्तरं 'सारासारं च वैकारिकादि'
इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१९} सारसाररूपतया — आ; सारासाररूपतया
— इ; साररूपतया — ऐ.

^{२०} जनकस्वभावे — इ; जनकः स्वभावो —
ऊ, ऋ.

^{२१} वै सात्त्विकतैजसः भूतादि० — इ; वैका-
शिकतैजसः भूतादि — ए.

^{२२} भेदेन भिन्न उच्यते — ऊ, ऋ; भेदः किं
इत्युच्यते — ए.

^{२३} वैकारिकस्थितिः — उ.

^{२४} भोगो — इ, ऐ.

^{२५} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ए.

^{२६} रसोत्कृष्टस्तु — अ, ऐ.

^{२७} तुशब्दो नास्ति — ऋ.

^{२८} तामसोत्कृष्टस्तु — अ.

त्कृष्टस्तु ^१पुनः भूतादिः इति । ^२एतेषां त्रयाणामहंकाराणां ^३वक्ष्यन्ते वृत्तयः इति । वृत्ति-
शब्देनात्र कार्यमुच्यते । तस्याः ^४प्रथममेवोक्तत्वादिति ॥

तत्र — ‘रजस्तमोभ्यां’ इत्यादि ।

^५‘रजस्तमोभ्यामाक्रम्य बलं सम्यक् प्रवर्तते ॥४५॥

ईषद्रजःसमायोगाद्विकारैः ^६‘स्वैरनिन्दितः ।

वैकारिकोऽक्ष’सेनायाः कारणं योनिरुच्यते ॥४६॥

इह हि सात्त्विकस्याहंकारस्य “तन्मुच्यः कारणेच्छातः” इत्यादिना पश्चात् ^७कार्यजातं मनो-
बुद्धीन्द्रियात्मकं वक्ष्यतीति, अत्र राजस एवाहंकारो ^८यः तैजसशब्देन ^९प्रागुक्तः, स एव विकार-
प्रयोजनयोगाद् वैकारिकशब्देनोच्यते कर्मेन्द्रियसेनायाः कारणतया । तस्याः क्रियावत्त्वेन ^{१०}‘रजः-
प्रधानत्वादित्यविरोधः ॥४५-४६॥

^{११}भूतादेरपि कार्यमुच्यते — ‘योनिस्तन्मात्रसंघस्य’ इत्यादि ।

योनिस्तन्मात्रसंघस्य यदा सम्यक् प्रवर्तते ।

^{१२}‘तमोबलं समाक्रम्य यथावन्मुनिपुङ्गव ॥४७॥

रजसः ^{१३}‘सह सत्त्वेन ^{१४}‘किञ्चित्तमस ईरणात् ।

^{१५}‘नन्वहंकारस्य सत्त्वादिगुण’^{१६}त्रयभेदेन ^{१७}‘त्रैविध्यमुक्तम् । ^{१८}‘किमर्थं पुनः प्रत्येकं गुणान्तरसांकर्य-
मुच्यत ^{१९}इति । ^{२०}अत्रोच्यते — ‘अन्योन्यजनकाः’ इत्यादि ।

अन्योन्यजनकास्त्वेते जगत्स्मिन्सितासिते ॥४८॥

गुणागुणमयं सर्वं जगत्स्थायरजङ्गमम् ।

^१‘पुनः’ इति नास्ति — ऐ.

^२‘एतेषां’ इत्यस्य स्थाने ‘एषां’ इति दृश्यते
— इ, ऋ, ए, ऐ.

^३वक्ष्यामि — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^४मतङ्ग० विद्या० १८. ४-१८ पू०.

^५तेजसस्तमसोरेकबलं — उ.

^६स्वैरनिर्मितः — ऊ, ऋ.

^७सेनायां — मु, उ, ओ.

^८मतङ्ग० विद्या० १८. ४९ उ०, ५०.

^९कार्यजातमनो० — अ, ए; कार्यं मनो० —
आ, ई, उ; कार्यमात्मनो बुद्धी० — इ.

^{१०}यः तैः प्रकाशकः स एव — इ.

^{११}मतङ्ग० विद्या० १८. ४४ उ०.

^{१२}रजःप्रधानतादित्य० — इ; रजसा प्रधान-
त्वादित्य० — ऐ.

^{१३}भूतादेरपि — ऊ, ऋ.

^{१४}तदा बलं — मु, उ, ओ.

^{१५}सहसत्त्वेन — मु, उ.

^{१६}किञ्चिद्रजसमीरणात् — उ; किञ्चिद्रजसमीरणात्
ऊ, ऋ; किञ्चित्तमसमीरणात् — ओ.

^{१७}‘नन्वहंकारस्य’ इत्यारभ्य ‘इत्येतदर्थमुच्यते’
इत्यन्तं नास्ति — इ; नन्वहंकारस्य — ऊ.

^{१८}त्रयभेदेन त्रैविध्यमुक्त्वा किं पुनः — ऊ.

^{१९}मतङ्ग० विद्या० १८. ३ वृत्तौ ।

^{२०}किं पुनः — ऋ, ए.

^{२१}इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२}‘अत्रोच्यते’ इति नास्ति — अ.

“नामिदं परिणमते” इत्येतदर्थमुच्यते । यदाहुः सांख्याः^१ —

“अन्योन्याभिभवाश्रयजननमिथुनवृत्तयश्च गुणाः ।” इति ॥

अधुना सात्त्विकस्याहंकारस्य^२ पूर्वनिदिष्टस्यापि कार्यजातं^३ विचारप्रक्रमायैव पश्चादुच्यते — ‘संक्षुब्धः’ इत्यादि ।

संक्षुब्धः कारणेच्छातो यदा गर्वस्तु सात्त्विकः ॥४९॥

तदा संघृष्य^४ ते द्वेऽन्ये मिथुनं संप्रवर्तते ।

मिथुनाज्जायते गर्वान्मनश्चैवोभयात्मकम् ॥५०॥

यदा ईश्वरशक्त्या^५ स सात्त्विकः^६ अहंकारः ओमितो भवति, तदा असौ ते द्वे^७ अन्ये रजस्तमसा^८ कर्मभूते^९ संघृष्य^{१०} संपात्य, एकत्र नीत्वा मिथुनं संप्रवर्तते । तेन^{११} रजस्तमोलक्षणेन^{१२} वस्तुनैकत्र नीतेन सह मिथुनीभवतीत्यर्थः । तस्माच्च^{१३} मिथुनाद् मनो बुद्धीन्द्रियवर्गश्च जायते । यथा च मनसः कार्यत्वमेव न नित्यता तथा^{१४} परमाणुकार्यत्व^{१५} साधनन्यायोऽस्यापि दर्शितः^{१६} प्रागेवेति स एवानुसंधेयः । किं च जडत्वे सति करणत्वादिन्द्रियादिवदिति ॥४९-५०॥

अयं मनसो^{१७} वक्ष्यमाणप्रमाणसिद्धस्य^{१८} स्वरूप^{१९} मुभयात्मकं यदत्रोक्तं^{२०} तत् तावदुच्यते — ‘द्वे कोटी’ इत्यादि ।

द्वे कोटी^{२१} मनसः सिद्धे शुद्धाशुद्धा च^{२२} साधने ।

^१ आकरो न लभ्यते ।

^२ सांख्यकां १२ उ०.

^३ अन्योन्याभिभवाश्रयजननं — इ; अन्योन्याभिभवजननं — ऋ.

^४ इत्यादि — अ, आ, ई, उ.

^५ मतङ्ग० विद्या० १८. ४४ पू०; पूर्वोक्तस्यापि — ऋ.

^६ अविकारप्रक्रमायैव — अ; विकारप्रक्रमायैव — आ, इ.

^७ संघृष्य — उ, ओ.

^८ ते त्वन्ये — ऊ, ऋ.

^९ मिथुनं जायते — मु, ओ.

^{१०} ‘स’ इति नास्ति — आ, इ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{११} अहंकारकः — ए.

^{१२} ‘अन्ये’ इत्यत्र ‘त्वन्ये’ इति दृश्यते — ऊ.

^{१३} रजस्तमसि — ए; रजस्तमसः — ऐ.

^{१४} संघट्टचैकत्वं नीत्वा — ऊ, ऋ.

^{१५} संपाद्य — अ.

^{१६} रजस्तमसोलक्षणेन — अ, आ, ए.

^{१७} वस्तुनैकत्वात्तेन — इ; वस्तुनैकत्वात्नीतेन — ऐ; वस्तुनैकतां नीतेन — ऊ, ऋ.

^{१८} मिथुनात्मनो — इ, ऐ; मिथुनं मनो — ई, उ; मिथुनात्मनश्च शब्दाद्बुद्धीन्द्रियं — ऊ, ऋ.

^{१९} परमाणुसाधनन्यायो — आ.

^{२०} साधनन्यायस्यापि प्रदर्शितः — इ; साधननायन्यायः प्रदर्शितः — ऊ, ऋ; साधनन्यायोऽस्याः स प्रदर्शितः — ए.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० ६. ४४ वृत्तौ ।

^{२२} मतङ्ग० विद्या० १८. ८०-८२ वृत्तौ ।

^{२३} ‘स्वरूप’ इत्यत्र ‘रूप’ इति दृश्यते — ए.

^{२४} मुभयात्मकवदत्रोक्तं — इ.

^{२५} ‘तत्’ इति नास्ति — अ.

^{२६} अत्र चशब्दोऽधिकः — उ.

^{२७} मनः सिद्धे — उ०; मनसः शुद्धे — उ० पाठान्तरम्; मनसा सिद्धे — ऋ.

^{२८} शासने — ऊ, ऋ.

कोटिरवस्था, यद्भविव्यति^१ “यास्य रागोज्जितावस्था” इति । ^२चशब्दान् ^३तृतीया कोटिर्वक्ष्य-
माणा^४ ॥

‘तत्राशुद्धा कोटिः — ‘संकल्पेन’ इत्यादि ।

संकल्पेन सरागेण स्फुरद्वीर्येण वेगवत् ॥५१॥

^१विनिष्कृष्याक्षमार्गेण प्रेरयित्वा तदिन्द्रियम् ।

अर्थेन सह संयोज्य ^२सरागं च निवर्तते ॥५२॥

संकल्पो हि इन्द्रियाधिष्ठानात्मको वृत्तिर्मनसः साधनं चेति^३ वक्ष्यामः । ^४तेन रागसहभाविना
पुरुषं ^५विनिष्कृष्य इन्द्रियमार्गे प्रेरयित्वा, इन्द्रियमर्थेन सह संयोज्य ^६सरागमेव मनो निवर्तते ।
ततस्तस्य सा कोटिः संसारकारणत्वाच्चाशुद्धोच्यते ॥५१-५२॥

द्वितीया तु ^१कोटिः — ‘यास्य’ इत्यादि ।

^२‘यास्य रागोज्जितावस्था मनसोज्जीव निर्मला ।

तथा संयुज्यते ^३योगे परे संकल्पितात्मवान् ॥५३॥

^४‘या तु मोक्षसाधने योगादावस्यावधानात्मिकावस्था सा ^५‘रागोज्जितत्वाच्छुद्धा कोटि-
रुच्यते ॥५३॥

तृतीया ^१कोटिर्दृश्यते — ‘शुद्धाशुद्ध’ इत्यादि ।

^२‘शुद्धाशुद्धविभागोऽन्यो ^३‘दिव्यभूतिप्रसाधने ।

येन संकल्प्य संकल्प्य ^४लक्ष्यमभ्यासतो भवेत् ॥५४॥

संसारपेक्षया अशुद्धो, मुक्त्यपेक्षया ^१तु शुद्धो योजवस्थाविशेषो मनसः ^२कालाग्निः ^३कपालेश-

^१ मतङ्ग० विद्या० १८. ५३ पू० .

^२ ‘चशब्दात् तृतीया’ इत्यारभ्य ५८ उत्तरार्ध-
पर्यन्तं लुप्तम् — ऊ, ऋ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १८. ५४ वृत्तौ ।

^४ ‘वक्ष्यमाणा’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^५ ‘तत्राशुद्धा कोटिः’ इत्येतन्नास्ति — आ;
तत्राशुद्धकोटिः — ए.

^६ विनिष्कृष्याक्षमार्गेण — मु; विनिष्कृष्या-
क्षमार्गेण — उ.

^७ सरागश्च — उ.

^८ मतङ्ग० विद्या० १८. ८०-८२ वृत्तौ ।

^९ तेन तयो राग० — इ; तेन मनो राग०—ए.

^{१०} विनिष्कृत्य — इ.

^{११} रागमेव — अ.

^{१२} कोटी — ऐ.

^{१३} यस्य — ओ.

^{१४} रागः परे — उ.

^{१५} यातुर्भोक्ष० — इ; धातुर्भोक्ष० — ए.

^{१६} रोगोच्छ्रितत्वाच्छुद्धा० — अ.

^{१७} ‘कोटिः’ इति नास्ति — इ.

^{१८} शुद्धाशुद्धा विभागो — ओ.

^{१९} रुद्रभूति० — मु० पाठान्तरम्, उ.

^{२०} लक्ष्यमभ्यासतो — मु, उ, ओ.

^{२१} त्वशुद्धो — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{२२} कालाग्निरुद्रकपालंशादिरुद्रान्त० — इ,

^{२३} कपालेशादि शतरुद्रान्त० — ए, ऐ.

रुद्रान्तपदमिद्विनिमित्तः । येन कारणेन 'मनसैव' तल्लक्षणं 'संकल्प्य' भावनाभ्यासतः साक्षात्-
कृत्वा 'साधकेनासाध्यत' इति ॥५४॥

अथ 'करणान्तरेभ्योऽस्य' विशेषः — 'तदासन्नतमं' इत्यादि ।

तदासन्नतमं चित्तमिन्द्रियेभ्योऽस्मितात्मनः^१ ।

'येनात्मवर्तिना' नित्यमभिमानेन गर्वितः ॥५५॥

बुद्धीन्द्रियाणामुत्पत्तिं येन बुध्यति 'भोगभृक्' ।

तन्मनोलक्षणं 'करणम्' इन्द्रियेभ्योऽस्मितात्मनः अहंकारस्य 'तन्निष्कृष्टतरं' कर्तुः । यतो 'येन'
मनसान्तरङ्गे ग युक्तोऽहंकारवृत्त्या गर्वितः भवतीति^{१२} । इन्द्रियाणां च व्यापारं बुध्यते पुरुषः ।
न हि 'निरवधानस्यात्मपरामर्शो', विषयपरामर्शो वा समुपपद्यत इत्युक्तम्^{१३} । 'अवधानं' नाम
मनसो वृत्तिरिति वक्ष्यामः^{१४} ॥

एवं मनसो 'विचित्रं' स्वरूपमुक्तम् । अधुना बुद्धीन्द्रियाणामपि^{१५} श्रोत्रादिक्रमेणोच्यते —
'श्रोत्रं' इत्यादि ।

श्रोत्रं श्रवणधर्मत्वात्प्रतिगृह्णाति स्वोचितम् ॥५६॥

'विषयं' शब्दनामानं व्यक्तं वाव्यक्तमेव वा ।

तदध्यात्ममिति ख्यातं 'श्रोतव्यमधिभूतता' ॥५७॥

विहिता 'कारणेनात्र' 'दिशस्तत्राधि' 'देवताः' ।

श्रोत्रं तावच्छ्रवणस्वभावत्वादेव 'शब्दं' व्यक्तम् अन्तिमवर्णपदाद्यात्मकं 'माकाशीयं' गृह्णाति ।
'यथाहुः'^{१६} —

^१ 'मनसैव तल्लक्षणं' इति नास्ति — ए.

^२ तत्तल्लक्षणं — आ, इ; तत्तल्लक्षं — ई, उ; तत्तल्लक्ष्यसंकल्पभावना० — ऐ.

^३ संकल्पभावनाभ्यासतः — अ, आ, इ, ई, उ, ए.

^४ साधकेनासाध्यत इति — ए; साधकेन साध्यते इति — ऐ.

^५ कारणान्तरेभ्यो — अ, ई, उ, ऐ.

^६ ऽस्मितात्मना — उ.

^७ तेनात्मवर्तिना — ओ.

^८ भोगभृत् — उ.

^९ कारणं — आ.

^{१०} उःकृष्टतरं — इ; 'संनिष्कृष्टतरं कर्तुः' इति नास्ति — ए.

^{११} 'येन' इत्यत्र 'यो' इति दृश्यते — अ; 'तेन' इति दृश्यते — इ, ऐ.

^{१२} इतिशब्दो नास्ति — इ, ऐ.

^{१३} निरवस्थानात्तस्यात्मनः परामर्शो — ऐ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० १०. ६-१३ पू० वृत्तौ ।

^{१५} अथवा मनसो — इ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० १८. ८०-८२ वृत्तौ ।

^{१७} विचित्रस्वरूप० — आ, ई, उ.

^{१८} अपिशब्दो नास्ति — इ, ए, ऐ.

^{१९} विषयाः — उ.

^{२०} श्रोतव्यमधिभूतता — मु, उ.

^{२१} कारणेनात्र — ओ.

^{२२} दिशस्तस्याधि० — उ, ओ.

^{२३} देवता — ओ.

^{२४} शब्दव्यक्तमन्त्रवर्णपदा० — इ.

^{२५} माकाशं शिवं गृह्णाति — इ.

^{२६} यथाहुः — आ.

^{२७} आकरो नोपलभ्यते ।

“आकाशवायुप्रभवः शरीरात् समुच्चरन्वक्त्रमुपैति नादः ।
स्थानान्तरेण प्रविभज्यमानो वर्णत्वमागच्छति यः स शब्दः ॥” इति ।

‘अव्यक्तम्’ अन्यभूतान्तरगतमपि शब्दं गृह्णाति । ‘घटघटादिको हि पृथिव्यां शब्दः, चलचला-
दिको ‘हि जले, धमधमादिकोऽग्नौ, शकलाकादिकस्तु वायाविति ‘दर्शयिष्यामः । ‘तत्’ श्रोत्रमध्या-
त्मकत्वेनात्रोच्यते । अधिभूतस्तु ‘तद्विषयोऽर्थः’ । अधिष्ठातृदेवता तु दिग्लक्षणा । इत्ये-
तत्त्रितयाभिध्यानाच्छोत्रेन्द्रियतत्त्वजयः साधकैर्व्यवहिततत्त्वच्छब्दश्रवणकामैः कर्तव्य इत्यर्थः । एव-
मिन्द्रियान्तरेष्वपि ‘वाच्यम् ॥

‘त्वगिन्द्रियम्’ इत्यादि ।

त्वगिन्द्रियमथोत्पन्नं स्पर्शोऽस्य च महामुने ॥५८॥

विषयः सर्वदा ज्ञेयाः शीतोष्णमृदु^१कर्कशाः ।

^२‘त्वगिन्द्रियं चाप्यध्यात्मं’ ^३‘स्पष्टव्यमधिभूतता ॥५९॥

^४‘तस्याधिदेवता सिद्धो मातरिश्वा महाबलः ।

तस्माद्वैकारिकाद्गर्वादुत्पन्नं चक्षुरिन्द्रियम् ॥६०॥

^५‘विषयोऽस्य स्मृतं रूपं वर्णाकृतिप्रमाणतः ।

^६‘चक्षुरध्यात्मं’^७मेवं ^८‘स्याद्द्रष्टव्यमधिभूतता ॥६१॥

सूर्योधि^९देवता ^{१०}‘प्रोक्तस्तन्त्रेऽस्मिन्पारमेश्वरे ।

जिह्वेन्द्रियं^{११}मथो व्यक्तं विषयोऽस्य रसः सदा ॥६२॥

^{१२}‘कट्वम्ललवणादीनि प्रतिगृह्णात्यसंशयः’^{१३} ।

^{१४}‘अध्यात्मं रसनं’ ^{१५}‘प्रोक्तमास्वाद्य’^{१६}‘माधिभौतिकम् ॥६३॥

तत्रापि हि विजानीयाज्जलाध्यक्षोऽधिदेवता^{१७} ।

^१ अव्यक्तानुभूतान्तरं — इ, ऐ.

^२ घटघटादिको — अ, ए.

^३ हिशब्दो नास्ति — अ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० १९. ८ वृत्तौ ।

^५ तत्र — इ, ए, ऐ.

^६ श्रोत्रमाध्यात्मकत्वे ० — आ; श्रोत्रमध्यात्म-
त्वे० — इ, ए, ऐ.

^७ तद्विषयार्थः — इ.

^८ ‘अर्थः’ इति नास्ति — ऐ.

^९ ०व्यवहितं तच्छब्दग्रहणकामैः — इ; ०व्य-
वहिततच्छब्दग्रहणकामैः — ए, ऐ.

^{१०} वाच्यः — ए.

^{११} ०कर्कशः — मु, उ, ओ; कर्कशः — ऊ, ऋ.

^{१२} त्वगिन्द्रियस्याप्यध्यात्मं — उ; त्वगिन्द्रिय-
मथाध्यात्मं — ऊ, ऋ.

^{१३} स्पृष्टव्यमधिभूतता — मु; अस्पष्टव्याधि-

भूततः — उ; स्पृष्टव्यमधिभूतता — उ०

पाठान्तरम्, ऋ.

^{१४} तस्यादिदैवतं सिद्धे — ऊ, ऋ.

^{१५} विषयस्य — ऊ, ऋ.

^{१६} चक्षुषोऽध्यात्मं — उ.

^{१७} ०मेव स्याद् — ऊ, ऋ, ओ.

^{१८} स्याद्द्रष्टव्यं — मु.

^{१९} ०दैवतः — ऊ, ऋ.

^{२०} प्रोक्ता तन्त्रे — मु.

^{२१} ०मतो व्यक्तं — ऊ, ऋ, ओ.

^{२२} कट्वाम्लं — मु, उ.

^{२३} ०गृह्णात्यसंशयम् — ऊ; ०गृह्णाति संशयम् — ऋ.

^{२४} आध्यात्मं — मु, उ.

^{२५} प्रोक्तमस्वाद्यं — ऊ, ऋ.

^{२६} ०मधिभौतिकम् — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{२७} ०दैवतम् — ऊ, ऋ.

घ्राणमिन्द्रियमित्युक्तं गन्धोऽस्य विषयः सदा ॥६४॥

^१स च प्रतिर्यथा न्यायमुग्रतीव्रतया तथा ।

^२क्वचित्सुरभिराल्लादी यथावत्प्रतिगृह्यते ॥६५॥

घ्राणमध्यात्ममेवोक्तमाश्रेयमधिभूतता ।

पृथिवी देवता तत्र बोद्धव्या शास्त्रचिन्तकैः ॥६६॥

अथेति श्रोत्रेन्द्रियोत्पत्ते^१रनन्तरं त्वगिन्द्रियमुत्पन्नम् इत्यर्थः । ^२विषयापवयक्रमेणैवेन्द्रियाणामुत्पत्तेः ।
तथा हि — श्रोत्रं महाविषयं पञ्चभूतगतशब्दद्योतनात् । ततोऽपि^३विषया त्वक्, चतुर्भूत-
गतस्पर्शविषयत्वात् । ततोऽपि^४विषयं चक्षुः, भूतत्रयरूपग्राहकत्वात् । एवं ततो^५न्यूना रसना
भूतद्वयगतसावद्योतनात्^६ । ततोऽपि च^७न्यूनतरं घ्राणम्, एक^८भूतगतगन्धावभासनादिति ।
अत एव श्रोत्रादीनि क्रमेण नाकाशादिभूतमयानि । ^९भूतान्तरगतस्यापि गुणस्य ग्राहकत्वाद्,
^{१०}गुणव्यतिरिक्तस्य^{११}वा कर्मशामान्यादेः^{१२}प्रकाशनाच्चित्तवदिति^{१३}भौतिकेन्द्रिय^{१४}वादी प्रति-
क्षिप्तः । तेन^{१५}हि^{१६}भूतगुणग्रहण^{१७}नियमान्यथानुपपत्त्या नियतभौतिकत्वमिन्द्रियाणामभ्युपगतं^{१८}
^{१९}यतः । ^{२०}यत्तुक्तम्^{२१}आहंकारिकत्वाविशेषे^{२२}नैतेषां विषय^{२३}नियत^{२४}स्वभावभेद इति । ^{२५}तदपि

^१स च सूते यथा० — उ; सोऽसुरभिर्यथा०
— ऊ, ऋ.

^२न्यायमुग्रं तीव्रं० — सु; न्यायमुग्रं तीव्रं
यथा तथा — उ.

^३क्वचित्सुरभिराल्लादं० — सु, ओ; क्वचित्सु-
महिमाल्लादं० — उ.

^४गृह्यते० — उ, ओ.

^५मतिभूतता० — सु.

^६रनन्तरत्वं च त्वगिन्द्रियं० — ऐ.

^७विषयावयवक्रमेण० — इ.

^८विषयपञ्च० — इ.

^९शब्दाद्योतनात्० — आ, ई, उ; शब्दाव-
द्योतनात्० — ऊ, ऋ.

^{१०}विषयत्वात्त्वक्० — अ, ऊ.

^{११}चतुर्भूतत्रयरूपं० — अ; चतुर्भूतत्रयरूपं० —
आ, इ ऐ.

^{१२}न्यूना इत्यारभ्य 'ततोऽपि च' इत्यन्तं
नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१३}द्योतना० — इ.

^{१४}अत्र 'विद्धि' इत्येतदधिकम् — इ.

^{१५}भूतवर्तिगन्धा० — ऊ, ऋ; भूतगतविषयं
गन्धा० — ऐ.

^{१६}भूतान्तरस्यापि० — आ.

^{१७}शुभव्यति० — ए.

^{१८}वाक्कर्म० — अ.

^{१९}प्रकाशना चित्तं० — ऊ, ऋ.

^{२०}भौतिकेन्द्रियं० — ए.

^{२१}वादीति प्रतिक्षिप्तः० — इ.

^{२२}'हि' इत्यत्र 'वा' इति दृश्यते — अ.

^{२३}'भूत' इति नास्ति — ऋ.

^{२४}नियमोऽन्यथा० — ए.

^{२५}'यतः' इत्यत्र 'यदा' इति दृश्यते — अ.

^{२६}'यत्तुक्तम्' इत्येतन्नास्ति — आ, ई, उ, ऊ
ऋ, ए; यत्तत्र [त]महंकारिकतत्त्वाविशेषे
— इ; यत्र तमाहंकारिकतत्त्वाविशेषे — ऐ.

^{२७}अहंकारित्वाविशेषेणैतेषां० — अ.

^{२८}कुत एषां विषये नियतं० — ऋ.

^{२९}नियतः स्वभावः० — इ, ऐ.

^{३०}स्वभावभेदाः भावभेद इति० — ऐ.

^{३१}तदप्युक्तं यत० — ऐ.

यत एवोत्पत्तिभेदादिशुविकाराणां 'गुडखण्डशर्करादीनामिव' भविष्यतीति 'न किञ्चित्' ॥५८-६६॥

अथ 'कथमेकमेव' 'बुद्धीन्द्रियमनेकविषयं बुद्ध्यादिवन्नेप्यत इति । तत्रोच्यते — 'स्वं स्वं वृत्तम्' इत्यादि ।

स्वं स्वं 'वृत्तमथोपात्तं प्रतिगृह्णन्ति देवताः ।

न 'जानन्त्युचितात्स्वायाद्' 'वृत्तमन्यतमं' क्वचित् ॥६७॥

'दर्शयन्त्यखिलं' 'भोक्तुर्यतस्तेभ्यो' विशिष्यते ।

'वर्तनेऽस्मिन्करणत्वेनेन्द्रियमिति'^{११} वृत्तं शब्दादि वस्तु प्रमेयम् । ^{१२}तत् स्वं स्वं येनैव दर्शन-
श्रवणादिना प्रकारेण उपात्तं तेनैव ^{१३}गृह्णन्ति । ^{१४}देवताधिष्ठितत्वाद् ^{१५}देवताः ^{१६}इन्द्रियाप्युच्यन्ते ।
न तु ^{१७}स्वविषयाद् ^{१८}विषयान्तरं गृह्णातीति । अयमर्थः — ^{१९}यद्येकमिन्द्रियं स्यात्, ^{२०}तदा बहुष्वैव
शब्दादयोऽपि ^{२१}गृह्येरन् । श्रोत्रादिना वा रूपादयः । न च ^{२२}गृह्यन्ते । ततो ^{२३}नैकम् ।
अपि तु बहूनि । ^{२४}भिन्नमेव ^{२५}सर्वं शब्दादिकं भोक्तुर्दर्शयन्ति । अत एवेन्द्रियव्यतिरिक्तो ^{२६}भोक्ता
सिद्ध इत्युक्तं पुंशाशेस्वरप्रकरणे^{२७} ॥

अधुना कर्मेन्द्रियाणामप्युच्यते^{२८} — 'तस्माद्वैकारिकाद्' इत्यादि ।

^१गुलखण्ड० — अ, ऋ; रसखण्ड — इ;

शुद्धखण्ड — ए.

^२'इव' इत्यत्र 'अपि' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^३'न किञ्चित्' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^४कथमेतद्बुद्धी० — इ.

^५बुद्धीन्द्रियमेकविषयं — आ, इ, ई, उ, ऐ.

^६वृत्तं तथोपात्तं — ऊ, ऋ; वृत्तं यथोपात्तं — ओ.

^७जानात्युचितान् स्वात्म्यान् — मु; जानात्यु-
दिताच्छुक्लाद् — उ; जानन्त्युचितात्स्वा-
क्यात् — ओ.

^८उक्तादन्यतमं — मु० पाठान्तरम्, उ०
पाठान्तरम्; रक्तमन्यतमं — उ; वृत्ता-
नन्यतमं — ऊ; प्रतादन्यतमं — ओ.

^९दिदृक्षेत्यखिलं — मु; न द्रष्टेत्यखिलं —
मु० पाठान्तरम्; न दृष्टेत्यखिलं — उ, ओ.

^{१०}'भोक्तुः' इत्यत्र 'प्रोक्तं' इति दृश्यते — मु,
उ, ओ.

^{११}वर्तते करण० — अ.

^{१२}०त्वेनेन्द्रिय इति — ऐ.

^{१३}यत् — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१४}गृह्णाति — आ, इ, ई, उ, ए.

^{१५}देवताविष्ठितत्वात् — ए.

^{१६}देवता इत्युच्यते — इ, ऐ.

^{१७}इन्द्रियाणां, त्युच्यन्ते — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१८}स्वकीयाद् — अ.

^{१९}विषयानन्तरं गृह्णातीति — ऋ.

^{२०}यद्येकमिन्द्रियं — ऊ; यदेकमिन्द्रियं — ऋ.

^{२१}तच्चक्षुषैव — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ;

तच्चक्षुषेव — ऋ.

^{२२}अपिशब्दो नास्ति — आ.

^{२३}गृह्यन्ते — ऋ.

^{२४}दृश्यन्ते — ऐ.

^{२५}नैमित्तिकबहूनि — ऊ, ऋ.

^{२६}अत्र 'तद्' इत्यधिकम् — ऋ.

^{२७}सर्वशब्दादिकं — आ.

^{२८}'भोक्ता' इति नास्ति — इ, ऐ.

^{२९}मतङ्ग० विद्या० ६. १६-१९ पू० वृत्तौ;
'प्रकरणे' इत्यत्र 'प्रकरणेन' इति दृश्यते — इ.

^{३०}०मप्युच्यन्ते — अ, आ, इ, ई, उ, ए.

तस्माद्वैकारिकादेव गर्वात्मैर्न्द्रियाण्यपि ॥६८॥
 व्यक्तिमायान्ति 'संक्षोभात्तिसृक्षोः कारणात्मनः ।
 वागिन्द्रियमिति ख्यातं वक्तव्येति क्रिया 'मता ॥६९॥
 या वर्णपदवाक्यस्तु परत्र 'विनिवेद्यते ।
 विधिस्तुतिजुगुप्साद्यैर्विकारैः 'प्रविभिद्यते ॥७०॥
 सेयमध्यात्ममुद्दिष्टं 'वक्तव्यमधिभूतता ।
 देवता हुतभुक् 'प्रोक्ता 'सा च वायुसमीरणात् ॥७१॥
 'वक्त्रहृत्कण्ठतालवोष्ठपुटयोगेन नाभितः ।
 'समुत्था या तु जिह्वाग्रे व्यक्तीभावमुपैति हि ॥७२॥
 'हस्तेन्द्रियं समाख्यातं 'दानादानादिका क्रिया ।
 'हस्तावध्यात्ममुद्दिष्टमादानाद्याधिभौतिकम् ॥७३॥
 इन्द्रोऽधिदेवता विप्र 'विहिता शूलपाणिना ।
 पादावेवाक्षमित्युक्तं 'तच्चाध्यात्मं महामुने ॥७४॥
 क्रियाधिभौतिकं 'तत्र 'तत्प्रोक्तं गमनादिकम् ।
 'केशवाधिष्ठितं तच्च स च 'प्रोक्तोऽधिदेवता ॥७५॥
 पायुः कर्मेन्द्रियं 'तस्य ह्युत्सर्गश्चोदिता क्रिया ।
 अध्यात्मं 'पायुरित्युक्तं 'मुत्सर्गश्चाधिभौतिकः ॥७६॥
 मित्रोऽधिदेवता 'प्रोक्ता पायोर्मुनि 'वरोत्तम ।
 उपस्थं पञ्चमं प्रोक्तमिन्द्रियं सृष्टिकारणम् ॥७७॥
 'तस्योदिता क्रियानन्दो वृत्तमत्रोदितं मया ।

- 'संक्षोपाद्विसृक्षोः—उ; संक्षोभाद्विसृक्षोः—ओ.
 'सदा — मु, उ, ओ.
 'विनिवेदिता — मु.
 'स्तुतिजुगुप्सा० — मु.
 'प्रतिकुर्वते — ऊ, ऋ.
 'मुद्दिष्टा — ऊ, ऋ.
 'वक्तव्यमतिभूतता — मु, ओ.
 'प्रोक्ता — मु० पाठान्तरम्, उ, ओ.
 'स च — ऊ, ऋ.
 'व्यक्तो हृत्कण्ठ० — ऊ, ऋ.
 'समुत्थाय तु — ऊ, ऋ, ओ.
 'हस्ते दृढं समाख्याता — उ.
 'दानादानादिकं क्रिया — मु; दानादानादिक-
 क्रिया—उ; तदादानादिका क्रिया— ऊ, ऋ.
 'हस्तावध्यात्ममुद्दिष्टम् — मु, ओ; हस्ता-
 वध्यात्ममेकोक्तिः — उ; हस्तावध्यात्मने-
 वोक्तं — ऊ, ऋ.

- 'आदानाद्याधिभौतिकम्' इत्यस्य स्थाने 'आदे-
 याद्याधिभौतिकम्' इति दृश्यते — मु;
 'तदेवाध्याधिभौतिकम्' इति दृश्यते — उ.
 'विहितः — उ.
 'तथाध्यात्मं — ऊ, ऋ.
 'तस्य — ऊ, ऋ.
 'प्रोक्तं तद्गमनादिकम् — ओ.
 'केशवो विहितस्तत्र — मु; .. दितस्तत्र — ओ.
 'प्रोक्ताधिदेवता — मु; प्रोक्तोऽधिदेवतम् —
 ऊ, ऋ.
 'तस्य ह्युत्सर्गं चोदिता — मु; तस्य उत्सर्गं
 चोदिता—उ; तस्य उत्सर्गश्चोदिता—ऊ, ऋ.
 'पायुरेवोक्त० — मु, उ; पायुर्दृष्ट० — ओ.
 'मुत्सर्गादाधिभौतिकम् — उ; मुत्सर्गश्चा-
 दिद्वैविकम् — ऊ, ऋ.
 'ज्ञेया — ऊ, ऋ, ओ.
 'वरोत्तम — ओ.
 'तस्योचितो — मु; तस्योचिता — उ, ओ.

‘उपस्थेन्द्रियमध्यात्ममानन्दश्चाधिभौतिकः ॥७८॥
प्रजापतिरिति ज्ञेयो देवतात्वेन तत्र तु ।

तस्मात् ‘विकारप्रयोजनयोगेन वैकारिकत्वेनोक्ताद् राजसात् तैजसाख्यादहंकारात्कर्मन्द्रियाण्यभिव्यज्यन्त इति’ । तत्र वागिन्द्रियस्योक्त्यात्मिका क्रिया या हृत्कण्ठात्वाद्यनेकस्थानोद्भवैः वर्णपदवाक्यैः वक्तव्येति^{१०} [मा] परत्र पुरुषे विधिस्तुतिनिन्देति^{११} हासादिकमर्थविभागेन कुर्वती^{१२} संवेद्यते । कर्मेन्द्रियाणामपि स्वाध्यात्मादिभेदप्रतिपादनप्रयोजनं पूर्वोक्तमेव । अनेन च कर्मेन्द्रियाणि ये नेच्छन्ति नैयायिकादयः, ते प्रतिक्षिप्ताः । नाकरणा कृतिर्दृष्टा यतः । यत्तूक्तम् — एवं हि भूलतोत्क्षेपादीनां दन्तच्छेदनादीनां च कर्मणां करणान्तराणि कल्पनीयानीत्यनन्तता कर्मेन्द्रियाणां प्रसज्यते । न पञ्चत्वमिति । तत्सत्यं मुख्यतया यदि शरीरैकदेशवृत्तीनि तान्यभ्युपगम्येरन् । त्वगिन्द्रियवत् सर्वशरीरव्यापकत्वेन तेषां, हस्तस्यैवायं व्यापारो भ्रूक्षेपणादिः, जीर्णविरेचकाद्यात्मकः पाय्वादेरिति नानन्तता । सर्वशरीरव्यापकत्वे

^१ उपस्था सोऽयमध्यात्मः — ऊ, ऋ.

^२ मानन्दश्चाधिभौतिकम् — मु; मानन्दश्चाधिभौतिकम् — उ;

^३ भौतिकाः — ओ.

^४ ज्ञेया — मु, उ.

^५ विधिकालप्रयोजनः — इ.

^६ वैकारिकेनोक्ताद् — अ.

^७ राजसतैजसाख्याद् — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए; राजसाख्याद् — इ.

^८ व्यञ्जन्त इति — इ.

^९ ०स्योक्तात्मिका — ए.

^{१०} वक्तव्यैः — ऊ, ऋ.

^{११} ०हासादिकमन्तं — ऊ, ऋ; ०हासादि किमर्थं — ऐ.

^{१२} अत्र ‘परत्र’ इत्यधिकम् — अ, आ, इ, ई, ऋ, ऐ; ‘इति परत्र’ इत्यधिकम् — ए.

^{१३} चाध्यात्मादि — ऊ, ऋ; साध्यात्मादि — ऐ.

^{१४} ०पादनं प्रयोजनं — इ, ए, ऐ.

^{१५} पूर्वमुक्तमेव — ऊ, ऋ; मतङ्गः विद्याः १८. ५६ उ० — ५८ पू० वृत्तौ ।

^{१६} अन्ये च — इ.

^{१७} ये कर्मेन्द्रियाणि नेच्छन्ति — ऊ, ऋ.

^{१८} ०क्षिप्ताः । किं च नाकरणाः — ऋ.

^{१९} नाकारणकृतिर्दृष्टा — आ; न कारणत्वादिति दृष्टा — इ; करणाकृतिर्दृष्टा — ए.

^{२०} यत्तूक्तमेव मूलतोत्क्षेपाः — अ, ई, उ, ए; यत्तूक्तमेव भूलतोत्क्षेपाः — आ; यत्र तमेव स्थूलतोत्क्षेपाः — इ; यदुक्तमेव मूलतोत्क्षेपाः — ऐ.

^{२१} दन्तच्छेदादीनां — अ, ई, उ, ए, ऐ; दन्तच्छेदनादीनां — आ; तच्चेन्द्रियादीनां — इ; ‘दन्तच्छेदनादीनां’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२२} कारणाभावः . . . त्पनीयानीः — अ; कारणा-न्तराणि — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२३} तत्सत्यमुच्यते तदयि शरीरैकः — ऊ, ऋ.

^{२४} ‘सर्वशरीर’ इत्यारभ्य ‘नानन्तता’ इत्यन्तं नास्ति — ई, उ.

^{२५} ०व्यापकत्वे तु तेषां — अ, आ, ऊ, ऐ; ०व्यापकत्वे तेषां — ऋ.

^{२६} भ्रूविक्षेपणादिजीर्णः — इ; ‘भ्रूक्षेपणादिः, जीर्णविरेचकाद्यात्मकः’ इत्यस्य स्थाने ‘स्तनादिना (सुतादिना) च क्षीरविरेकाद्यात्मकः’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{२७} विरेकाद्यात्मकः — इ, ऐ.

^{२८} ०व्यापारकत्वेति च यस्मिन् — इ; ०व्यापारकत्वेति यस्मिन् — ऊ; ०व्यापारकत्वेऽपि यस्मिन् — ऋ.

मति ^१च यस्मिन्नधिष्ठाने विशेषाभिव्यक्तिः, ^२तन्नामानिन्द्रियाणीति^३ वागिन्द्रियमित्यादिव्यपदेशो-
ज्युपपद्यत ^४इत्यविरोधः ॥

एवं च — ‘इन्द्रियाणि’ इत्यादि ।

इन्द्रियाणि दशैकं च ^५वर्तनं समुदाहृतम् ॥७९॥

बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाणि दश, मनोलक्षणं च एकम् इन्द्रियमहंकारस्य कार्यत्वेनोदाहृतम् । ^६वर्तनं
च शरीरधारणं प्राणादिव्यापारात्मकं तस्यैवोदाहृतम् ।

ननु “सामान्यकरणवृत्तिः प्राणाद्या वायवः पञ्च ।” इति सांख्यैः [उक्तम्] । सत्यम् । अतः
^७एवाहंकारिकारणत्वेन अहंकारस्य तत्सामान्य^८रूपत्वादित्यविरोधः ॥७९॥

अथ ^९मनःसाधनम् — ‘इन्द्रियम्’ इत्यादि ।

इन्द्रियं यत्पुरा प्रोक्तं मनश्चात्रोभयात्मकम् ।

विषयस्तस्य संकल्पः ^{१०}सोमश्चास्याधिदेवता ॥८०॥

^{११}द्विधाधिकारि तच्चित्तं ^{१२}भोक्तृभोगोपपादकम् ।

बहिः ^{१३}करणभावेन ^{१४}स्वोचितेन यतः सदा ॥८१॥

इन्द्रियाणां तु सामर्थ्यं संकल्पेनात्मवर्तिना ।

करोत्यन्तःस्थितं^{१५} भूयस्ततोऽन्तःकरणं ^{१६}मनः ॥८२॥

^{१७}यदिन्द्रियं^{१८}मुभयात्मकं मनोलक्षणं ^{१९}प्रागुक्तं, तस्य विषयः ^{२०}कार्यं संकल्पः ^{२१}अवधानमेकाग्रता,
तेन हि तद्विषयीक्रियते । तथा ^{२२}हि — संनिहितेष्वपि ^{२३}इन्द्रियार्थेषु अनवहितस्य, ^{२४}अर्थान्तरा-

^१ चास्मिन्नधिष्ठाने — अ.

^२ तन्नामाना पाणीन्द्रियमित्यादिव्यपदेशो — ऊ, ऋ.

^३ इतिशब्दो नास्ति — इ, ऐ.

^४ इति विरोधः — ऋ.

^५ वर्तनं — ऋ.

^६ वर्तमानशरीरधारणः प्राणादि० — इ.

^७ सांख्यिका० २९ उ०.

^८ करणं वृत्तिः — ऊ.

^९ एवाहंकारिकारणत्वेन — इ, ए; एवाहंकारि-
कीकरणकारणत्वेन — ऊ, ऋ.

^{१०} ०रूपत्वादिविरोधः — ऐ.

^{११} मनःसाधारणम् — ऋ.

^{१२} सोमश्चैवाधि० — ऊ, ऋ; सोमस्तस्याधि०
— ओ.

^{१३} द्विधाधिकरणं चित्तं — उ.

^{१४} हेतुभोगोप० — उ; भोक्तृभोगोप० — ऊ, ऋ.

^{१५} ०करणभागेन — ऊ, ऋ.

^{१६} स्वोदितेन — ऊ.

^{१७} स्थितो — उ.

^{१८} मतम् — मु, उ, ओ.

^{१९} यदीन्द्रिय० — अ, आ, इ, ई, उ.

^{२०} ०मुभयात्मिकमिमं मनो० — इ, ऐ; ०मुभया-
त्मकमनो० — ए.

^{२१} मतङ्ग विद्या० १८. ४९ उ० — ५६ पू०
वृत्तौ ।

^{२२} कार्यसंकल्पः — ए.

^{२३} अवधारणमेकाग्रता — ऐ.

^{२४} हिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२५} आत्मेन्द्रियार्थेषु — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२६} अर्थान्तरासहितस्य — ए.

वहितस्य ^१वा तदर्थविषयं ज्ञानं नोत्पद्यत इत्यवधानमपि ज्ञानोत्पत्तौ ^२कारणत्वेन सिद्धम् । तस्य ^३च न 'बुद्धिहेतुः अहंकारो वा' । दृक्क्रियात्मकत्वेन ^४प्रत्ययरूपत्वाद्ग्राह्याहंकारप्रत्यययोर्हि ^५तौ हेतु इत्युक्तम् । ततोऽन्यदेव ^६त्विदं ^७क्रियान्मकमवधानं नामेति । ^८यस्तस्य हेतुस्त्वन्मन इति । तच्च चित्तं मनो द्विधेति अन्तर्बहिश्च ^९अधिकारि । तत्र बहिः स्वोचितेन अवधानात्मना ^{१०}करणभावेन इन्द्रियाणां सामर्थ्यं करोति । ^{११}यतो नानवहितस्यार्थेष्विन्द्रियाणि प्रवर्तन्त इत्युक्तम् । संकल्पेनैव ^{१२}आत्मवर्तिना आन्तरेण अन्तःस्थितशुद्धचहंकारव्यापारोऽप्युपपद्यत ^{१३}इत्युक्तम् ॥८०-८२॥

^{१४}न केवलं ^{१५}मन एव यावत् — 'मनो गर्वस्तथा बुद्धिः' इति ।

मनो गर्वस्तथा बुद्धिर्द्वारमेतत्सदात्मनः ।

भूतये भूतनाथेन निर्मितं ^{१६}करणं त्रिधा ॥८३॥

त्रिविधमपि एतत् अन्तःकरणं ^{१७}भोक्तुर्भोगाय द्वारं भगवता निर्मितम् ^{१८}इति ॥८३॥

^{१९}अथ शुद्धचहंकारयोरपि प्रसङ्गादध्यात्मादिभेदः — 'अहंकारस्तथाध्यात्मम्' इत्यादि ।

अहंकारस्तथाध्यात्ममभि ^{२०}मानः स्वको ध्रुवम् ।

आधिभौतिकमेवोक्तं ^{२१}रुद्रस्तस्याधिदेवता ॥८४॥

बुद्धिरध्यात्मभावेन स्वभावेनैव संस्थिता ।

^१च — आ.

^२तत्त्वविषयज्ञानं — ए.

^३कारणत्वे सिद्धम् — आ.

^४चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^५बुद्धिहेतुः — इ, ए, ऐ.

^६'वा' इति नास्ति — इ.

^७अप्रत्ययरूपः — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^८प्रत्ययौ यौ हि — ऊ, ऋ.

^९हिशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०}तद्वेतृक्तम् — अ; तौ हेतुक्तम् — आ, ई, उ, ए; तौ प्रागुक्तम् — इ; तौ गतः — ऐ.

^{११}'त्विदं' इत्यत्र 'हि' इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए; 'त्वमिन्द्रियं' इति दृश्यते — इ; 'हेतु' इति दृश्यते — ऐ.

^{१२}दृक्क्रियात्मकम् — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१३}यस्तस्य — ई, उ; यतस्तस्य — ऊ, ऋ.

^{१४}अधिकारी — ए.

^{१५}करणभावेन्द्रियाणां — अ, आ, ऐ; कारणभावेनेन्द्रियाणां — ऊ, ऋ; करणाभावेनेन्द्रियाणां — ए.

^{१६}यतो विना नानवहितस्यार्थेषु — अ; यतो विना नानवहितस्य तस्यार्थेषु — आ, ई, उ, ए; यतो विनानवहितस्यार्थेषु — इ, ऐ.

^{१७}मतङ्ग० विद्या० १०. ६-१३ पू० वृत्तौ ।

^{१८}एवकारो नास्ति — आ, ई, उ.

^{१९}मतङ्ग० विद्या० १८. ५५, ५६ पू० वृत्तौ ।

^{२०}नकारो नास्ति — ऐ.

^{२१}'मन एव यावत्' इत्यस्य स्थाने 'एतद्' इति दृश्यते — अ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२}कारणं — मु, उ.

^{२३}भोक्तुं भोगाय — ऊ, ऋ.

^{२४}इतिशब्दो नास्ति — अ.

^{२५}'अथ' इत्यारभ्य "अध्यात्म्यादिभेदः" इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२६}मानं स्वकं ध्रुवम् — मु, उ, ओ.

^{२७}रुद्रस्तत्राधिदैवतम् — ऊ, ऋ.

बोद्धव्यं^१मभिभूताख्यं तत्र ब्रह्माधि^२देवता ॥८५॥
बाह्यार्थं^३ग्रहणं भोक्तुर्द्वारमेतदुदाहृतम् ।

अधुनान्तःकरणबाह्यकरणयोः परस्परतो विशेषः — ‘यदन्तःकरणम्’ इत्यादि ।

यदन्तःकरणं नाम^४ त्रिकालविषयं मतम् ॥८६॥

‘अतोऽवसीयते यस्माच्चिरं^५कालानुसंचितम् ।

‘भोक्तुः स्मारयितुं^६ शक्तमाशयं प्रत्ययात्मकम् ॥८७॥

वर्तमानमतीतं च यच्चैष्यदनुमानतः ।

वर्तमानं बहिर्देवाः प्रेरिता मनसा यदा ॥८८॥

तदा गृह्णन्त्यायासं स्वोचितं यत्कमागतम् ।

यदेतद् अन्तःकरणं पुंसः प्रोक्तं, तत् त्रिकालविषयम् । ^{१०}अतः बुद्धिः ^{११}प्राक्तनानुभवसंस्कार-
द्वारेण स्मर्यमाणम् अतीतम्, ^{१२}अनुभवसामर्थ्येन चेदंतया निर्दिश्यमानं वर्तमानम्, अनागतं ^{१३}चाविना-
भूतोन्नतमेवादिलिङ्गदर्शनाद् ^{१४}वृष्ट्याद्यात्मनः ^{१५}प्रदर्शयन्ती त्रिकालविषया संवेद्यते । अहंकारोऽपि
‘‘^{१६}दृष्टो मया, पश्याम्यहं, ^{१७}द्रष्टव्यं मया’’ इति त्रिकालं ^{१८}संबन्ध्यात्मपरामर्शं कुर्वन्नेवानुभूयते ।
मनस्तु त्रिकालविषयावधानं ^{१९}बुद्ध्यहंकारयोर्वृत्त्यनुगुणमुत्पादयतीति त्रिकालविषयं कथ्यते । बाह्यानि
^{२०}तु करणानि मनःप्रेरितानि वर्तमानमेव वस्तु गृह्णन्तीत्युक्तम्^{२१} —

‘‘^{२२}संबद्धं ^{२३}वर्तमानेन ^{२४}गृह्यते ^{२५}चक्षुरादिना’’ इति ॥

अधुनैषामेव सत्त्वादि^{२६}गुणत्रयक्रियान्वयः कथ्यते — ‘विकासः’ इत्यादि ।

^१मभिभूताख्यं — ऊ, ऋ; ०मतिभूताख्यं
— ओ.

^२दैवतम् — ऊ, ऋ.

^३ग्रहणं — ऊ, ऋ.

^४त्रिकालं विषयं — उ.

^५कुतो० — उ, ऊ, ऋ.

^६कालात्मसंचितम् — मु, ओ.

^७भोक्तुं — मु, उ.

^८शक्तमाशयः — उ; शक्तं स्वाशयं — ऊ, ऋ.

^९गृह्णन्त्यायासं — मु; गृह्यन्त्यायासं — ऊ,
ऋ.

^{१०}ततः — इ, ई, उ.

^{११}प्राक्तनानुभव० — इ; प्राक्तनानुभाव० — ऋ,
ऐ.

^{१२}अनुभाव० — ऋ.

^{१३}च विना० — ऐ.

^{१४}वृष्ट्यात्मनः — अ; वृष्ट्याद्यनुमानं — इ;

वृष्ट्याद्यनुमानेन — ऊ, ऋ; वृष्ट्याद्य-
मात्मनो — ऐ.

^{१५}प्रतिपादयन्ती — इ; प्रतीयन्ती — ऊ, ऋ;
दर्शयन्ती — ऐ.

^{१६}दृष्टोऽपि मया — इ, ऐ.

^{१७}द्रष्टव्येति — इ; द्रष्टव्येति स मयेति — ऐ.

^{१८}संबन्धात्म० — इ, ऋ; संबुद्ध्यात्म० — ऊ.

^{१९}विषयानुमानं० — इ; विषयावधानेन —
ऊ, ऋ.

^{२०}तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऐ.

^{२१}श्लोकवा० प्रत्यक्षसूत्रे श्लो० ८४ पू०.

^{२२}संबन्धं — अ, इ, ई, उ, ऋ, ऐ.

^{२३}वर्तमानतां — ऋ; वर्तमानं च — श्लोक-
वार्तिकपाठः ।

^{२४}गृह्यन्ते — अ, ऋ.

^{२५}चक्षुरादीनि — इ.

^{२६}गुणत्रयान्वयः — इ, ऊ, ऋ.

‘विकासः सत्त्वसामर्थ्यात्प्रवृत्तिश्च रजोमयी’ ॥८९॥

‘प्रत्यागमनमागृह्य’ यदेतत्तमसा स्मृतम् ।

‘विकासः’ अर्थप्रकाशादियोग्यता. तत्र ‘प्रवृत्तिः, प्रत्यागमनमागृह्य’ अर्थं च निवृत्त्यात्मक-
मिन्द्रियाणां सत्त्वादिगुणत्रयरूपता ॥

अथ ‘प्रसङ्गात्’ ‘प्रागुक्तमन्तः’ करणतरमपि विद्याख्यं ^{१८} ‘स्मर्यते’ — ‘गृहीत’ इत्यादि ।

गृहीतोऽर्थोऽभिमानेन ख्यातिरध्यवसायिनी ॥९०॥

^{१९} निवेदयति ^{२०} विद्याया विद्यया ^{२१} विन्दते पुमान् ।

^{२२} इत्येवोऽनुक्रमः प्रोक्तो ^{२३} भोक्तुर्भोगप्रवृत्तये ॥९१॥

प्रत्यागतानामर्थानां ^{२४} ग्राहकः परिकीर्तितः ।

^{१५} यदा चाहंकारेण ग्राहकरूपोऽर्थो ^{१६} गृहीतः, ^{१७} तदा ^{१८} च ^{१९} बुद्ध्याध्यवसायेन प्रत्युपस्थापितानर्थान्
पुरुषो विद्यया क्रमेण ^{२०} वेत्तीति स ^{२१} क्रमः ^{२२} “अश्वार्थसंगमोद्भूतः” इत्यादिना विद्यातत्त्व ^{२३} प्रकरण एव
दर्शितः ॥

अथ बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाणां परस्परतो विशेषः — ‘देवाश्चापि’ इत्यादि ।

^{२४} देवाश्चाप्यविकुर्वाणा बोद्धारो बुद्धि ^{२५} संज्ञकाः ॥९२॥

^{२६} प्रच्यवन्ते ^{२७} स्वकात्स्थानान्मनःसंकल्पिताः सदा ।

कर्माख्याः कर्मनिरताः कर्तुः कारणसैनिकाः ॥९३॥

^१ प्रकाशः — ऊ, ऋ.

^२ ०त्प्रवृत्तिश्चरतो मयि — उ.

^३ प्रतीपागमनं ग्राह्ये — मु. ओ; प्रतीपा-
गमनं ग्राह्यं — उ.

^४ यत्तत्तु मनसा स्मृतम् — उ; यत्तत्तत्तमसः
स्मृतम् — ऊ, ऋ.

^५ ‘विकासः’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^६ ‘प्रवृत्तिः’ इत्यारभ्य ‘अयं’ इत्यन्तं नास्ति
— अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ ‘प्रसङ्गात्’ इत्यत्र ‘अर्थप्रसङ्गात्’ इति दृश्यते
— इ, ए, ऐ.

^८ मतङ्ग० विद्या० १०. ४ उ०, ५ वृत्तौ ।

^९ ०करणान्तरमपि — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} स्मारितः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} निवेदयन्ती विद्यायां — मु, उ.

^{१२} विद्यायां — ओ.

^{१३} वेदते — मु, ओ; वेदने — उ.

^{१४} इत्येवानु० — ऊ, ऋ.

^{१५} भोक्तुर्भोग्यप्रवृत्तये — ऊ, ऋ.

^{१६} ग्राहकाः परिकीर्तिताः — ऊ, ऋ.

^{१७} यथा — इ, ऊ, ए, ऐ.

^{१८} ०रूपार्थो — ए.

^{१९} यथा — इ, ऊ, ऐ; तथा — ए.

^{२०} चशब्दो नास्ति — इ, ए.

^{२१} बुद्ध्याध्यवसायेन — अ, आ, ई, उ, ऋ; बुद्ध्य-
वसायेन — ऊ; बुद्ध्यावसायेन — ऐ.

^{२२} वेत्तीति क्रमः — अ, आ, ई, उ, ए; वेत्ति
स क्रमः — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२३} ‘क्रमः’ इति नास्ति — इ.

^{२४} मतङ्ग० विद्या० १०. ६-१३ पू० वृत्तौ ।

^{२५} प्रकरणमेवं दर्शितम् — इ.

^{२६} देवाश्चापि विकुर्वाणा — मु, उ, ओ.

^{२७} ०संज्ञिकाः — ऋ.

^{२८} प्राप्नुवन्ति — मु, उ; प्रच्यवन्ति — ओ.

^{२९} स्वकात्स्थानात्स्थानं संकल्पितं सदा — उ.

तत्र ^१बुद्धिसंज्ञकाः देवाः मनःप्रेरिता एव केवलं ^२स्वस्मात्स्थानादर्थग्रहणाय ^३प्रवर्तन्ते । न तु ^४स्वस्थाने क्रियात्मकं विकारमुत्पादयन्ति । कर्मस्थ्यास्तु देवाः कर्मनिरतत्वादेव स्वाश्रये क्रियानुत्पादयन्तः कार्यं कुर्वन्तीति ॥९३-९३॥

किं च — 'साहित्येन' इत्यादि ।

साहित्येन निबद्धास्तु यतस्तस्याभिलाषिणः ।

उद्यतस्याप्यथैकस्मिन्नर्थे ^५ह्याकुलतां ययुः ॥९४॥

^६एकस्यार्थं प्रकुर्वन्ति संघातेन महामुने ।

‘इह भोक्तुः’ ^७एकस्मिन्नर्थे ग्रहणाय ^८बुद्धीन्द्रियेण उद्यतस्य ^९कर्मैन्द्रियाण्यपि आकुलतां यान्ति । यत एकस्मिन्नेव वस्तुनि ^{१०}एकस्य भूभो युगपदेव ^{११}ज्ञेयकार्यलक्षणं अर्थं ^{१२}कुर्वन्तो बुद्धीन्द्रियकर्मैन्द्रियाण्यवसीयन्त एव ॥

किं च — ‘विकृष्टम्’ इत्यादि ।

विकृष्टं बुद्धिदेवानां संनिकृष्टं क्रियात्मनाम् ॥९५॥

सिद्धचतुर्व्योम्यसंघातान्नान्यथा तु ^{१३}कदाचन ।

भूयसा ^{१४}विप्रकृष्टं वस्तु बुद्धीन्द्रियाणां ^{१५}चक्षुःश्रोत्रघ्राणानां ^{१६}वेद्यम् । ^{१७}संनिकृष्टमेव ^{१८}च कर्मैन्द्रियाणां कार्यम् । न ^{१९}तु विप्रकृष्टम् ^{२०}कस्यचिदपि कार्यं ^{२१}च बुद्धीन्द्रियकर्मैन्द्रियाणां संघातान् ^{२२}सिद्धयति । ^{२३}न केवलात् कर्मैन्द्रियात् ; अज्ञातस्य ^{२४}करणासंभवात् । बुद्धीन्द्रियाणि ^{२५}तु कर्मैन्द्रियानपेक्षयैव ^{२६}स्वकार्यं ^{२७}कुर्वन्तीत्युक्तो विशेषः ॥

^१ बुद्धिसंज्ञिकाः — अ.

^२ स्वस्थानादर्थं — ऋ.

^३ प्रवर्तते — अ, ऋ.

^४ संस्थाने — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ ०मुत्पादयति — आ, ई, उ.

^६ व्याकुलता यतः — उ.

^७ तस्यार्थं प्रतिकुर्वन्ति — मु.

^८ महाभोक्तुः — ऊ, ऋ.

^९ एकस्मिन्नर्थग्रहणाय — ए.

^{१०} अत्र ‘यद्’ इत्यधिकम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} कर्मैन्द्रियाण्यपि — ऐ.

^{१२} एतस्य — इ, ऐ; ‘एकस्य’ इत्यत्र ‘एकस्यैव’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१३} ज्ञेयत्वकार्यलक्षणम् — इ, ऐ; ज्ञेयत्वकार्यत्व-लक्षणम् — ऊ, ऋ.

^{१४} कुर्वन्तो — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१५} कथंचन — ऊ, ऋ.

^{१६} विप्रकृष्टवस्तु — आ, ए; विकृष्टं वस्तु — इ; विकृष्टवस्तु — ऐ.

^{१७} ‘चक्षुः’ इति नास्ति — इ.

^{१८} ०श्रोत्रपुराणानां — ऐ.

^{१९} स त्वेष्टमेव — इ.

^{२०} चशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} तुशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए.

^{२२} विकृष्टम् — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२३} न — अ; तु — ए.

^{२४} अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ए.

^{२५} अत्र ‘न केवलात् कर्मैन्द्रियाणां संघातात् सिद्धयति’ इत्येतदधिकम् — आ.

^{२६} करणमसंभवात् — इ; करणं संभवात् — ऐ.

^{२७} तुशब्दो नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२८} स्वं कार्यं — ऊ, ऋ.

^{२९} कुर्वन्तीत्युक्तो — ऐ.

इन्द्रियचैतनिकानां तु — 'येषां नात्मेति' इत्यादि ।

'येषां नात्मेति वचनं तेषामभ्युदितः क्रमः ॥९६॥

एकैकस्यैकमेकं स्याद्विज्ञानं सुप्रतीतये ।

समस्तं यस्य तज्ज्ञातुः सोऽस्मिन्नास्त्यस्फुटं वचः ॥९७॥

येषाम् 'इन्द्रियेभ्यो ह्यन्यो नात्मेति' अभ्युपगमः, तेषामप्युक्तः 'प्रतिक्षेपक्रमः पुंपाशेश्वर-
प्रकरणे'^{१०} । तदानीं 'च' पञ्चानामपीन्द्रियाणाम् 'एकैकस्यैकमेकम्'^{११} स्याद्विज्ञानम् इत्येकस्मिन्धारिरे
देवदत्तयज्ञं 'दत्तादिवत् पञ्च प्रमातारः स्युरिति । यस्य 'ज्ञातुः तद् ज्ञानं रूपरसादि'^{१२} समस्तार्थ-
विषयत्वात् समस्तं 'सुप्रतीतये परामर्शायः', 'स' 'तथाभूतः प्रमाता अस्मिन् इन्द्रियचैतन्य'^{१३} पक्षे
'नास्ति' इत्यर्थः । 'चेतनानीन्द्रियाणि' इति 'अस्फुटं वचः प्रतिज्ञातम् । 'सर्वेन्द्रिया'^{१४} यानि भव-
'परामर्श'^{१५} स्वभावैकात्मकद्रष्टुः स्वसंवेदनेन निराकृतत्वादित्युक्तं 'पुंपाशेश्वरप्रकरणे' विस्तरेणेति ॥

अधुना 'योनिस्तन्मात्रसंघस्य' इत्युक्तं 'व्याक्रियते — 'भूतादेः' इत्यादि ।

भूतादेरप्यहंकारात्तन्मात्राणि भवन्ति हि ।

नन्विन्द्रियवदहंकारादुत्पन्नत्वात् तन्मात्रमपि पुंसः करणं 'कस्मान्न भवतीति' तत्रोच्यते —
'तमसोत्कृष्टवीर्येण' इत्यादि ।

^१ एषां — ओ.

^२ तेषामभ्युदितः क्रमात् — मु, उ.

^३ सुप्रतीतये — मु, ऊ, ऋ.

^४ तज्ज्ञातः — ऋ.

^५ इन्द्रियाणामन्यो — ऋ.

^६ हिशब्दो नास्ति — आ.

^७ इतिशब्दो नास्ति — ऋ.

^८ प्रतिपक्षोपक्रमः — इ.

^९ पुंपाशेशप्रकरणे — अ, आ, इ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० ६. १६-१९ पू०.

^{११} चशब्दो नास्ति — इ, ऊ.

^{१२} पञ्चानामिन्द्रियाणाम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; पञ्चानां प्रकाराणामपीन्द्रियाणाम् — ऋ.

^{१३} एकैकस्यैकैकं — आ.

^{१४} अत्र चशब्दोऽधिकः — ऋ.

^{१५} 'दत्तादिव पञ्च' — ऊ, ऋ.

^{१६} 'ज्ञातुः' इति नास्ति — ऊ, ऋ; ज्ञातुस्तस्य ज्ञानं — ए; ज्ञातुः संज्ञानम् — ऐ.

^{१७} समस्तविषयत्वात् — अ.

^{१८} सुप्रतीतयोः — इ.

^{१९} 'सः' इत्यत्र 'त्वष्टः' इति दृश्यते — ए.

^{२०} तथाभूतप्रमाता — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} 'पक्षोऽस्तीत्यर्थः' — इ.

^{२२} नास्त्यतश्चेतनानी० — ऊ, ऋ.

^{२३} अस्फुटप्रतिज्ञानम् — इ; अस्फुटा प्रतिज्ञा — ऊ, ऋ; अस्फुटप्रतिज्ञातम् — ऐ.

^{२४} अत्र 'अस्य' इत्यधिकम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} 'यत्तिदभावपरा०' — इ.

^{२६} 'परापर्शः साक्षाद्वैकात्मकं दृष्टं' — ए.

^{२७} 'स्वभावैकात्मकद्रष्टुः' — अ; 'स्वभावैकात्मकं द्रष्टुं' — इ, ऐ; 'स्वभावैकात्मकदृश्यसुसंवेदनेन' — ऊ; 'स्वभावैकात्मकत्वादृश्यसुसंवेदनेन' — ऋ.

^{२८} मतङ्ग० विद्या० ६. १६-१९ पू०.

^{२९} विस्तारेणेति — ऊ.

^{३०} मतङ्ग० विद्या० १८. ४७, ४८ पू०.

^{३१} व्याख्या क्रियते — इ.

^{३२} किमस्मान्न — ऐ.

^{३३} अत्रोच्यते — इ; उच्यते — ऊ, ऋ.

तमसोत्कृष्टवीर्येण 'यथा सत्त्वं रजस्तथा ॥९८॥

^१अभिभूतं तु ^२संवृष्य मिथुनाच्चाभवत्तदा ।

लेशानु^३विद्धं रजसा तमस्तत्र विजृम्भते ॥९९॥

तेन ^४तत्करणं न स्यान्मूढत्वात्कार्यतां ^५गतम् ।

^६करणस्थितये सिद्धं 'यदाश्रित्य विचेष्टते ॥१००॥

भूताद्यहंकारवर्तिना ^१हि ^२अत्यन्तोत्कृष्टेन तमसा ^३सत्त्वं रजश्च ^४अभिभूतम् । अत एव तमोरजः ^५संवर्षणादेव मिथुनात् ^६तन्मात्रजभवत् । ^७तस्मिन्स्तन्मात्रे रजोलेशानुविद्धम् ^८तमः ^९एव वर्तत इति यत उक्तं, तेन कारणेन ^{१०}तमसात्यन्तं मूर्धाकृतत्वात् ^{११}तन्मात्रं न इन्द्रियवत् ^{१२}करणं भवति । अपि तु ^{१३}करणानां ^{१४}स्थित्यर्थं कार्यतामेव गतम् । यतः करणैराविश्य ^{१५}कार्यते चेष्टां योनितो ^{१६}योन्यन्तरगमनास्मिकाम् । अतो ^{१७}भूतवत् तन्मात्रं ^{१८}पञ्चकमपि सूक्ष्मदेहस्थं कार्यशब्देनोच्यत ^{१९}इति ॥९८-१००॥

तत्र प्रथमम् — 'अभवच्छब्दतन्मात्रम्' इत्यादि ।

^{२०}अभवच्छब्दतन्मात्रं ^{२१}सूक्ष्मं नैवोपलक्ष्यते ।

वक्तव्यं ते मुनिव्याध पुरस्तात्सुविचार्यं ^{२२}तु ॥१०१॥

^{२३}तन्मात्रशब्दः शेषार्थविनिवृत्त्यर्थमुच्यते ।

^१ यदा — मु, उ, ओ.

^२ अभिभूतेषु संवृष्य — मु; अभिभूतेषु संपुष्य — उ; अभिभूतेषु संधुष्य — ओ.

^३ संघस्य — ऊ, ऋ.

^४ ० विद्धरजसा — उ; ० विष्टं रजसा — ऊ.

^५ तत्करणं — ओ.

^६ गतः — उ.

^७ कारणस्थितये — मु, उ.

^८ समाश्रित्य — मु;

^९ हिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१०} अत्यन्तेनोत्कृष्टेन — आ, ई, उ; अनन्तो-त्कृष्टेन — ऊ, ऋ.

^{११} सत्त्वरजसश्चाभि० — इ.

^{१२} अभिभूतस्य सत एव — ऋ.

^{१३} संवर्षिणीयादेव — अ, आ; संकर्षिणी देव — इ, ऐ; संघनीयादेव — ऊ; संवाद्यादेव — ऋ; संकर्षि त्रिधा देव — ए.

^{१४} तन्मात्रमवध्यस्मिन् — ऊ, ऋ.

^{१५} तस्मिन्स्तन्मात्रलेशानु० — अ.

^{१६} ०वेशानुसिद्धं — इ; ०लेशानुविद्धः — ए;

०लेशानुसिद्धं — ऐ.

^{१७} एवोक्तमिति — इ.

^{१८} तमसोऽत्यन्तमूर्धी० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} तत्तन्मात्रेणेन्द्रियवत् — ऊ; तन्मात्रेणेन्द्रिय-वत् — ऋ.

^{२०} कारणं — आ.

^{२१} कारणानां — ऊ, ऋ.

^{२२} सिद्धचर्थं — अ, इ.

^{२३} कार्यचेष्टितां योनितो — ऋ;

^{२४} योन्यन्तरगमना० — इ.

^{२५} 'भूतवत्' इति नास्ति — ऋ.

^{२६} ०पञ्चकं सूक्ष्म० — अ, आ, ई, उ, ए;

०पञ्चकसूक्ष्म० — इ, ऐ.

^{२७} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२८} अभावे चैव तन्मात्रं — उ.

^{२९} सूक्ष्मेणैवोपदृश्यते — उ.

^{३०} तम् — ओ.

^{३१} तन्मात्रशेषः शब्दार्थो विनि० — मु; तन्मात्रशेषे शब्दोत्थो विनि० — उ; तन्मात्रशब्दशेषार्थविनि० — ऊ, ऋ.

^१तच्च ^२तन्मात्रमित्यन्तमूक्षमत्वादस्मदाद्य^३गोचरमित्युक्तम् । ^४तच्चाकाशानन्वप्रकरणे ^५विस्तरेण वक्ष्यामः^६ । तन्मात्रशब्दश्च ^७तत्र शब्दगुणाच्छेषस्येति विशेषस्य ^८निवृत्त्यर्थमिति ^९शब्द-
तन्मात्रं ^{१०}शब्दमात्रमेव । ^{११}तस्य ^{१२}रूपमेव ^{१३}तस्य ^{१४}स्वरूपम् ; ^{१५}न तु ^{१६}स्पर्शान्मात्रादिकमपीति
यावत् ॥

‘अतोऽन्यत्’ इत्यादि ।

^{१७}अतोऽन्यत्स्पर्शतन्मात्रं किञ्चिच्छब्दसमन्वितम् ॥१०२॥

रूपतन्मात्रं^{१८}मप्येवं शब्दस्पर्शसमायुतम् ।

^{१९}ततोऽन्यद्रसतन्मात्रं प्रागुक्तत्रितयान्वितम् ॥१०३॥

गन्धतन्मात्रमप्येवं चतुष्टयसमन्वितम् ।

अनश्च शब्दस्पर्शरूपरसगन्धतन्मात्राणि क्रमेण एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणानि सिद्धानि ॥

यद्येवं भूतान्यप्येवं^{२०}गुणान्येवेति तेभ्यस्तन्मात्राणां को विशेष इति । उच्यते — ‘तन्मात्राणि’
इत्यादि ।

तन्मात्राण्यतिसूक्ष्माणि ^{२१}भूतेभ्योऽनुपलब्धतः ॥१०४॥

^{२२}तथागुणयोगेऽपि भूतेभ्यस्तन्मात्राण्यतिसूक्ष्माणि । ^{२३}भूतानि ^{२४}तु ^{२५}स्थूलान्यस्मदाद्युपलभ्या-
नीत्ययं विशेषः ॥२०४॥

^१‘तच्च’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^२तन्मात्रमित्यन्त० — ई, उ, ए.

^३गोचर इत्युक्तम् — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^४तच्चाकाशादितत्त्व० — ऊ, ऋ.

^५विस्तारेण — इ.

^६मतङ्ग० विद्या० १९. १८ उ० — २२ वृत्तौ ।

^७तन्मात्रशब्दगुणाद्विशेषस्येति — इ; तत्र
शब्दगतस्य शेषस्येति — ऊ; तन्मात्र-
शब्दगतस्य शेषस्येति — ऋ; तत्र शब्द-
गुणस्य शेषस्येति — ऐ.

^८‘निवृत्त्यर्थमिति’ इत्यस्य स्थाने ‘ध्वनिः’
इति दृश्यते — इ; ‘निवृत्त्यर्थः’ इति
दृश्यते — ऊ; ‘निवृत्त्यर्थः’ इति दृश्यते — ऋ;
‘निवृत्त्यर्थः’ इति दृश्यते — ऐ.

^९‘शब्दतन्मात्रं’ इत्येतन्नास्ति — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१०}शब्दतन्मात्रमेव — अ, आ, इ, ए, ऐ.

^{११}अस्य — ऐ.

^{१२}‘रूपमेव तस्य’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ऊ,

ऋ; रूपमेवं — ई, उ, ए.

^{१३}‘तस्य स्वरूपं’ इत्येतन्नास्ति — ई, उ, ए.

^{१४}‘स्वरूपं’ इत्यत्र ‘रूपं’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१५}‘न तु’ इत्यस्य स्थाने ‘एवं’ इति दृश्यते
— अ, आ; ‘न तु’ इत्येतन्नास्ति — ई, उ, ए.

^{१६}तारामात्रादिकमपीति यावत् — इ; तारम-
द्रादिकमपीति यावत् — ऊ; तारमुद्रादिक-
मपीति यावत् — ऋ; तारमात्रादिकमपि
यावत् — ऐ.

^{१७}अतोऽन्यत्स्थूलतन्मात्रं — ऊ;

^{१८}मप्येवं — ऊ, ऋ.

^{१९}अतोऽन्य० — ऊ ऋ; अथोऽन्य० — ओ.

^{२०}गुणान्येवं तेभ्यः — ऊ, ऋ.

^{२१}भूतेभ्योऽनुपलब्धतः — ऊ, ऋ.

^{२२}तथानुगुण० — ऐ.

^{२३}‘भूतानि’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२४}तुशब्दो नास्ति — अ, इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२५}स्थूलानि युष्मदाद्युप० — ऋ.

अथ तन्मात्रसाधनम् — 'कार्यत' इत्यादि ।

कार्यतः कारणं सिद्धं कार्यं 'स्यात्खादिपञ्चकम् ।

भूतानि तावदाकाशादीनि पञ्च वक्ष्यमाणानि^१, तान्यस्मदादि^२प्रत्यक्षत्वे सति बाह्येन्द्रियपरि-
च्छेद्यगुणत्वाद् घटादिवत् कार्याणि । अतस्तेषां कारणैर्भवितव्यम् । यानि 'च' तानि कारणानि
'तानि तन्मात्राण्युच्यन्ते ॥

अत एव — 'कार्यत्वम्' इत्यादि ।

कार्यत्वं 'कारणत्वं च तन्मात्राणां 'प्रकीर्तितम् ॥१०५॥

नोपात्तं 'करणत्वं स्यात्करणानि त्रयोदश ।

इन्द्रियाणि^३ दशैकं च गर्वो बुद्धिश्च सुव्रत ॥१०६॥

अहंकारकार्यत्वं भूतकारणत्वमेव च तन्मात्राणाम् अत्र सिद्धम् । न तु 'करणत्वं' 'कथंचनेति ।
^१तत्र 'करणानि त्रयोदश प्रोक्तानि । ^२तेषु 'तु मयादेकादश करणान्येव । बुद्ध्याहंकारौ
^३तु 'करणत्वेन कारणत्वेन च व्यवस्थिताविति ॥१०५-१०६॥

एवमहंकारादितत्त्वसप्तदशकं व्याख्यातमुपसंह्रियते — 'तत्त्वधर्म' इत्यादि ।

तत्त्वधर्मोऽहंकृतश्च सेन्द्रियस्योपवर्णितः ।

'तन्मात्रैः सहितस्यास्य 'दिङ्मात्रेण मयाधुना ॥१०७॥

कथ्यते 'रुद्रवर्गस्य विभागोऽनुक्रमान्वितः ।

^१ स्यात्खादिपञ्चकम् — मु, उ, ओ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १९-२३ प्रकरणेषु ।

^३ प्रत्यक्षे सति — इ, ऐ.

^४ 'च तानि' इत्येतन्नास्ति — ए.

^५ 'तानि' इति नास्ति — आ, ई, उ.

^६ 'तानि' इति नास्ति — ऊ.

^७ पञ्चतन्मात्रं मात्राणां परिकीर्तितम् — उ.

^८ प्रतिष्ठितम् — ऊ, ऋ.

^९ कारणत्वं स्यात्कारणत्वं त्रयोदश — ऊ, ऋ.

^{१०} इन्द्रियाणां — ऋ.

^{११} कारणत्वं — अ, आ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१२} कथंचिन्नेति — अ.

^{१३} 'तत्र' इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ,

ए, ऐ.

^{१४} क्रमेणैतानि — इ.

^{१५} तेषां — इ.

^{१६} तुशब्दो नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऋ; 'तु'
इत्यत्र 'च' इति दृश्यते — ऊ.

^{१७} तुशब्दो नास्ति — ऐ.

^{१८} कारणत्वे च व्यवस्थिता इति — इ; कारणत्वे
च व्यवस्थिताविति — ई, उ; कारणत्वे
कारणत्वे च व्यवस्थितः इति — ऐ.

^{१९} तन्मात्रस्य स्थितिश्चास्य — मु.

^{२०} तन्मात्रेण सहाधुना — मु; तन्मात्रेण मया-
धुना — उ.

^{२१} रुद्रवर्गस्य — ऊ, ऋ.

अहंकृतः अहंकारस्य ^१सेन्द्रियस्य सतन्मात्रस्य ^२च ^३तत्त्वधर्मः, चशब्दाद् ^४वृत्तिधर्मश्चोप-
वर्णितः । अधुना ^५रुद्रवर्गस्य ^६विभागः भुवनधर्मः कथ्यते ॥

‘श्रीकण्ठानुमताः’ इत्यादि ।

श्रीकण्ठानुमताः सन्तो ये रुद्रा भुवनेश्वराः ॥१०८॥

तेषां स्थानानि दिव्यानि नानारत्नोज्ज्वलानि तु ।

^७ते च रुद्राः सर्वे एव ^८अनन्तकृता अपि श्रीकण्ठस्यानुमतेन ^९कार्यकृतः ॥

तत्र ^{१०}पञ्चाष्टकानां ^{११}मध्ये चतुर्गमिष्टकानामाकाशादिषु ^{१२}चतुर्भूतेषु ^{१३}भुवनानि^{१४} ^{१५}वक्ष्य-
माणानीति, अत्र स्थूलेश्वरादेरेव पञ्चमस्याष्टकस्य भुवना^{१६}न्यष्टावुच्यन्ते — ‘स्थूलेश्वरम्’ इत्यादि ।

स्थूलेश्वरमतः पूर्वं स्थानं भूधन्यवस्थितम् ॥१०९॥

चातुर्धामीकरप्रस्थं स्थानमन्यत्स्थूलेश्वरम् ।

शङ्खु^{१७}कर्मतोऽधस्तात्तस्मात्कालञ्जरं स्मृतम्^{१८} ॥११०॥

मण्डलेशं च ^{१९}माकोटं द्विरण्डमपरं ततः ।

^{२०}छगलण्डं च विख्यातं स्थानं मुनिवरोत्तम ॥१११॥

स्थानान्येतानि रुद्राणां ^{२१}भुवनैर्निश्चितानि तु ।

एतानि ^{२२}च भुवनानि, अहंकारादिभिः कर्नेन्द्रियान्तैर्द्वादशभिस्तत्त्वैरभिन्नाध्वनि^{२३} निविष्टानि^{२४},
^{२५}तन्मात्रभुवनेषु रुद्रान्तराणां ^{२६}वक्ष्यमाणत्वात् । विचित्रैश्च गृहैः एतानि उपेतानीति ॥

^१‘सेन्द्रियस्य’ इत्यत्र ‘इन्द्रियस्य’ इति दृश्यते
— आ, इ, ऐ.

^२चशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ ऊ, ऋ.

^३तत्त्वधर्मश्च तत्त्वशब्दाद् — अ; तत्त्वधर्मस्य
च शब्दाद् — इ; तत्त्वधर्मस्य शब्दाद् —
ऋ; तत्त्वधर्मा च शब्दाद् — ए.

^४व्यक्तिधर्मः — अ, इ, ऐ.

^५रुद्रवर्गस्य — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^६स्वभागे — इ, ऐ.

^७एते — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^८अनन्तकृतत्वेऽपि — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए,
ऐ; अनन्तकृतेऽपि — इ.

^९कार्याः कृताः — ऊ; कार्यभूताः — ऋ.

^{१०}पञ्चाष्टकानां — आ, ई, उ.

^{११}मध्याच्चतुर्णां — ऊ, ऋ.

^{१२}चतुर्भूतेषु च भुवनानि — इ; चतुर्भूतेषु
भुवनानि — ऐ.

^{१३}भूतभुवनानि — अ.

^{१४}अत्र चशब्दोऽधिकः — इ.

^{१५}वक्ष्यतीत्यत्र — ऊ, ऋ; मतङ्ग० विद्या०
१९. ३४ उ० — ३८ पृ०; २०, ५१ उ० —
५५; २१, १६ उ० — १९; २२. १३ — १५.

^{१६}न्यष्टाप्युच्यन्ते — इ.

^{१७}कर्ममधस्तात् — ऊ, ऋ.

^{१८}कालकरं स्मृतम् — उ; कलञ्जरं शुभम् —
ऊ, ऋ.

^{१९}माकोटि — ऊ, ऋ.

^{२०}छगलण्डं — ऊ, ऋ.

^{२१}भुवनैर्निश्चितानि तु — ओ.

^{२२}चशब्दो नास्ति — इ.

^{२३}तत्त्वभिन्नाध्वनि — इ; ‘अभिन्नाध्वनि’
इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२४}निर्मितानि — ऊ, ऋ.

^{२५}तन्मात्राभुवनेषु — ऐ.

^{२६}मतङ्ग० विद्या० १८. ११३ उ० — ११५.

किं च — 'तेषाम्' इत्यादि ।

तेषां स्वपरिभाषाभिः क्षेत्राण्यत्र स्थितानि तु ॥११२॥

निगूढ^१करणाः सूक्ष्मा ह्रदाः क्रीडन्त्यनिन्दिताः ।

पञ्चाष्टकानां ^१मध्ये ^२वक्ष्यमाणानां स्थाण्वार्दीनामिव तेषामपि स्थूलेश्वरादीनाम् अत्र अस्मिन् 'भूलोके' ^३क्षेत्राणि नामभिः प्रसिद्धान्येव^४ । यदुक्तं 'बृहदाधीचे — "पञ्चाष्टकानि स्थानानि ^५भूलोकेऽपि" इत्यभिधाय

"ये त्यजन्ति ^६स्वकान्प्राणान्स्थानेष्वेतेषु^७ मानवाः ।

^८ब्रह्माण्डं ते विनिर्भिद्य यान्ति पञ्चाष्टकं पदम् ॥" इति ॥

तन्मात्रेषु ^९तु पञ्चैव ^{१०}विश्वदेवादीनां पञ्चानां ह्रदाणां ^{११}भुवनानीत्युच्यते — 'तन्मात्रेष्वथ' इत्यादि ।

तन्मात्रेष्वथ ^{१२}ये ह्रदा योगैश्वर्यबलान्विताः ॥११३॥

^{१३}क्रीडन्त्यविलष्टकर्माणस्तेषां नामानि मे शृणु ।

विश्वदेवो ^{१४}विरूपाक्षः सहिष्णुर्विभुरेव ^{१५}च ॥११४॥

मनोवेगश्च विख्यातः सूक्ष्माचार^{१६}गुणान्विताः ।

^{१७}येभ्यो ^{१८}येऽनुचरास्तत्र तेषां संख्या न विद्यते ॥

सर्वज्ञाः सर्वकर्तारः स्वेच्छारूपविधायकाः ॥११५॥

^१ किरणाः — मु, उ, ओ.

^२ पञ्चात्मकानां — ए.

^३ मध्याद् — ऊ, ऋ.

^४ वक्ष्यमाणानीनां — इ, ए, ऐ; मतङ्ग० विद्या० १९. ३४ उ० — ३८ पू०.

^५ भूलोके — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ 'क्षेत्राणि' इत्यत्र 'एतानि तन्मात्राणि' इति दृश्यते — इ.

^७ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ 'बृहदाधीचे' — अ, ऋ; ब्रह्माधीचे — ए, ऐ; ग्रन्थोऽयं न लभ्यते ।

^९ पञ्चाष्टकस्थानानि — ऊ, ऋ.

^{१०} भूलोकेऽपीत्यभिधाय — अ, आ, ई, उ, ऐ; भूलोकेऽभिधाय — ऊ, ऋ; भूलोकेऽप्यभिधाय — ए.

^{११} 'स्वकान्' इत्यत्र 'सदा' इति दृश्यते — ऊ,

ऋ.

^{१२} स्थानेषु तेषु — इ.

^{१३} ब्रह्माण्डान्ते — अ, आ, ऐ; ब्रह्माण्डान्तं — ऊ, ऋ; ब्रह्माण्यन्ते — ए.

^{१४} तुशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१५} विश्वदेवादीनां — अ, ऋ.

^{१६} भुवनान्युच्यन्ते — अ, आ, इ, ई, उ; भुवना-नीत्युच्यन्ते — ऊ.

^{१७} ह्रदा ये — ऊ, ऋ, ओ.

^{१८} क्रीडन्त्यविलष्ट-कर्माणां — ओ.

^{१९} विरूपाक्षोऽसहिष्णुः — मु, उ, ओ.

^{२०} हि — मु, उ, ओ.

^{२१} गुणान्वितः — ऊ, ऋ.

^{२२} एभ्यो — ऊ.

^{२३} य उचितास्तत्र — मु; ये तु चितास्तत्र — उ; येऽनुचितास्तत्र — उ० पाठान्तरम्.

‘अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय’ श्लोकः — ‘तत्त्वं मया’ इत्यादि ।

तत्त्वं मया कारणकार्यभेदात् सूक्ष्माक्षयुक्तं विधिनोपदिष्टम् ।

तच्चान्वयानन्वयधर्मसंस्थं भूतान्यथो विस्तरतः शृणुष्व ॥११६॥

तत्त्वम्^१ अहंकाराख्यम् । एतद्वैकारिकादिकारणत्रयभेदेन, बुद्धिकार्यतया^२ च, सूक्ष्मैस्तन्मात्रैरक्षैश्च इन्द्रियैर्युक्तम् उपदिष्टम् अहंकारादिसप्तदशतत्त्वात्मकमित्यर्थः । तच्च प्रकृतत्वात् तैः सूक्ष्माक्षैः सह अन्वयानन्वयधर्मसंस्थं साधर्म्यवैधर्म्ययुक्तमुपदिष्टम् । तथा हि — तैः सहाहंकारस्य कार्यत्वेन साधर्म्यं, कारणत्वेन त्विन्द्रियैः सह वैधर्म्यं, तन्मात्रैः साधर्म्यं, कारणत्वेन पुनस्तन्मात्रैर्वैधर्म्यम्, इन्द्रियैः साधर्म्यमिति व्याख्यातस्योपसंहारः । अथ व्याख्येयस्योपक्रमः — भूतान्यतो^३ विस्तरतः^४ शृणुष्व इति ॥११६॥

इति श्रीभट्टनाथाराणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ [विद्यापादे]

त्रिपर्वपदार्थे, अहंकारादिसप्तदशतत्त्वप्रकरणम् [अष्टादशं समाप्तम्]

अष्टादशः पटलः

^१ अतः — ऐ.

^२ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ.

^३ विधिवत्प्रदिष्टम् — उ.

^४ तस्यान्वयादन्वयः — ऊ; ऋ.

^५ अत्र ‘एतद्’ इत्यधिकम् — ऋ.

^६ भेदेन कार्यतया च — इ; भेदेन कार्य-कार्यतया च — ऊ.

^७ चशब्दो नास्ति — आ, इ, उ.

^८ प्रकृतितत्त्वान्तैः — इ, ऐ.

^९ मुदिष्टम् — इ.

^{१०} कारणत्वेन — अ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{११} सहधर्म्यमिति — ऐ.

^{१२} अथशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} भूतान्यतिविस्तरतः — ऊ, ऋ.

^{१४} विस्तरतः — आ,

^{१५} शृणुष्विति — इ, ऐ.

^{१६} ‘श्रीभट्ट’ इति नास्ति — अ; ‘श्री’ इति नास्ति — आ, ऋ, ऐ.

^{१७} मतङ्गप्रवृत्तौ — ऋ.

^{१८} त्रिपदार्थे — इ.

^{१९} ‘अहंकारादि’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

एकोनविंशः पटलः

आकाशतत्त्वप्रकरणम्

अथ भूताधिकारो यः प्राप्तो न्यायेन सांप्रतम् ।

वर्णयिष्ये यथा तेभ्यस्तन्मात्रेभ्यो विनिर्गतः ॥१॥

अथेति अहंकारादितन्मात्रपर्यन्तसप्तदशतत्त्वविचारादनन्तरं भूतानामधिकारः, येन भोगायतनान्यधिक्रियन्ते । स तत्त्वभूतभुवनात्मकः त्रिपर्वपदार्थरूपो यथा तन्मात्रेभ्यो विनिर्गतः तथा क्रमात् प्राप्तः वर्णयित इति । अत्र च पदार्थादि संबंधाः प्राग्ब्रह्मदेव द्रष्टव्याः । वाक्यात्मकस्तुसंबन्धः — तन्मात्राण्यतिसूक्ष्माणि भूतेभ्योऽनुपलब्धितः । इत्यादिभिरनेकविधः ॥१॥

अत्र तावद्भूतसाधनमुच्यते — 'भूतानाम्' इत्यादि ।

भूतानां पञ्चकं सिद्धं क्षोण्यन्तं खपुरस्सरम् ।

स्थितये सर्वभूतानां शरीराण्यसृजत्पुरा ॥२॥

ततोऽभिधाय विश्वात्मा ब्रह्मा लोकपितामहः ।

पानान्नशयनाधारस्थानासनविसर्पणे ॥३॥

स्थूलानि तद्विशिष्टानि सृष्टवान्भूतनायकः ।

१ कारोऽयं — मु, उ, ऊ, ऋ.

२ तथा — मु, उ, ओ.

३ विनिःसृताः — उ, ओ; विनिःसृतः — ऊ, ऋ.

४ पर्यन्तं सप्त — अ, इ, ऊ, ऋ.

५ 'तत्त्व' इति नास्ति — इ, ऐ.

६ ०विरचनानन्तरं — अ, आ, ई, उ, ए; ०विरचितानन्तरं — इ; ०विचारतोऽनन्तरं — ऐ.

७ यो न — ऊ, ऋ.

८ भोगायतनान्यधिक्रियन्ते — इ, ऐ; भोगायातान्यधिक्रियन्ते — ऊ, ऋ.

९ ०भुवनात्मकत्रिपर्वपदार्थः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; ०भुवनात्मकत्रिपदार्थः — इ.

१० निर्गतः — ऋ.

११ क्रमप्राप्तः — ऊ, ऋ.

१२ चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

१३ संबद्धासंबद्धाः — ऊ; संबन्धः — ऐ.

१४ मतङ्ग० विद्या० तृतीयनवमप्रकरणयोरुपक्रमे प्रोक्तवत् ।

१५ द्रष्टव्यः — ऐ.

१६ मतङ्ग० विद्या० १८. १०४ उ०; तन्मात्राह्यति० — इ.

१७ भूतेभ्योऽप्युप० — ऊ, ऋ.

१८ ०लभ्यते — आ.

१९ विधिः — इ.

२० अथ — ऋ.

२१ च पुरा ततः — उ; खपुरः स्थितम् — ऊ, ऋ.

२२ शरीरमसृजत्प्रभुः — ओ.

२३ ततोऽभिधाय — ऋ.

२४ ब्रह्मलोक० — ऊ, ऋ.

२५ शयनाधारास्था० — ऋ.

२६ स्थूलानि — ऋ.

२७ च विशिष्टानि — उ.

भूतपञ्चकमेतत्तावत् ^१सर्वभूतानां मनुष्यादीनाम् आकाशादिपृथिव्यन्तं प्रत्यक्षादिना स्थितये ^२भुवनाकारतया सिद्धम् । ततः एव भूतपञ्चकात् शरीराणि स्थूलानां वक्ष्यमाणत्वात् सूक्ष्मा-
प्यणिमादियुक्तानि कर्मविपाकवैचित्र्यम् अभिधाय ^३ब्रह्मा लोकानां ^४भूम्यादीनां पितामहः स्रष्टा
न तु ^५देवयोन्यादिमध्यपठितः प्रथमम् असृजत् । ततः ^६पानाशनादि भोगार्थं स्थूलानि शरी-
राणि तेभ्यः प्रागुक्तेभ्यः शरीरेभ्यो विशिष्टानि स एव ^७सृष्टवानिति ॥

ब्रह्मणोऽस्मिन् ^८भुवने शरीरादीनां ^९कर्तृत्वम् । न तु तत्त्वभुवनानाम् । अनन्तेशश्रीकण्ठा-
भ्यामेव तयोः कृतत्वादित्युक्तम् ^{१०} । ^{११}तेन — ‘विशेषाः’ इत्यादि ।

विशेषाः क्रमशो व्यक्ता धातुर्योगबलेरणात् ॥४॥

^{१२}प्रागुक्ताः शरीराणां ^{१३}सूक्ष्मत्वादयो विशेषाः ब्रह्मविहितसंवन्ध-^{१४}प्रेरणया व्यक्ताः । यदुक्तम् ^{१५}—
“अष्टविकल्पो ^{१६}दैवस्तैर्यग्योनिश्च पञ्चधा भवति ।
मानुष्यश्चैकविधः समामतो भौतिकः सर्गः ।” इति ॥४॥

तत्रापि — ‘लोकत्रयविभूत्यर्थम्’ इत्यादि ।

लोकत्रयविभूत्यर्थं तदूर्ध्वं ^{१७}सूक्ष्मजानि ^{१८}तु ।

^{१९}यतस्ते योगिनो देवाः सूक्ष्मदेहा ह्यनिन्दिताः ॥५॥

विचरन्ति महात्मानः ^{२०}शुद्धाचारगुणान्विताः ।

^१मेव तावत् — ऐ.

^२सर्वभूतानां — ई, उ.

^३भुवनाधिकारतया — इ.

^४ब्रह्मादिलोकानां—अ; ब्रह्मलोकानां—इ, ऋ.

^५अत्र ‘मध्ये’ इत्यधिकम् — इ.

^६भूरादीनां — ऊ, ऋ, ऐ.

^७योन्यष्टकादिमध्य० — अ, आ, ई, उ, ए;

योन्यादिमध्य० — इ; योगाष्टकमध्य० — ऐ.

^८पानाशनादि — ऐ.

^९सृष्टानीति — ऐ.

^{१०}भुवनेश्वरादीनां—इ ऐ; भुवने शरीराणां —
ऊ, ऋ.

^{११}कर्तृत्वभुवनानां — इ; कर्तृत्वं न भुवनानां
— आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{१२}तत्त्वभुवनानामनन्तेशकर्तृत्वोक्तिः — मतङ्ग०
विद्या० ५. २८ उ० — ३०; ९. २-६
वृत्तौ; तत्त्वभुवनानां श्रीकण्ठकर्तृत्वोक्तिः

— मतङ्ग० विद्या० १६. १ — १३ पू०
वृत्तौ ।

^{१३}ते च — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१४}प्रागुक्तशरीराणां — इ, ऐ.

^{१५}सूक्ष्मत्वात्तयोर्विशेषाः—इ; सूक्ष्मादयो विशेषाः
— ऋ.

^{१६}प्रेरणाया व्यक्ताः — ऋ; प्रेरणायप्युक्ताः—ऐ.

^{१७}सांख्यका० ५३.

^{१८}‘अष्टविकल्पो’ इत्यारभ्य ५. ६ पू० वृत्तौ
‘व्यक्ताः’ इत्यन्तं नास्ति — आ.

^{१९}दैवस्तैर्यग्योनिश्च — अ, ए; दैवस्तैर्यग्यो-
निश्च — इ; देवस्तैर्यग्योनिश्च — ई, उ;
दैवस्तैर्यग्योनिश्च — ऋ, ऐ.

^{२०}सूक्ष्मजा हि तु — ओ.

^{२१}हि — उ.

^{२२}ततस्ते — मु, उ, ओ.

^{२३}शुद्धाधारक्रिया० — मु, उ; शुद्धाचारक्रिया०
— ओ.

स्वभूर्भुवर्लक्षणेषु त्रिषु लोकेषु भोगार्थं स्थूलस्थूलतरस्थूलतमक्रमेण व्यक्ताः । तत ऊर्ध्वं महर्लोकादिषु चतुर्षु सूक्ष्मसूक्ष्मतरादिक्रमेण शरीराणां [विशेषाः] व्यक्ताः । यतः तेषु भुवनेषु देवाः सूक्ष्मदेहाः एवाणिमादिगुणयोगेन विचरन्ति । पूर्वेषु त्रिषु मनुष्यादय इति । एवं वक्ष्यमाणब्रह्माण्डान्तर्वर्तिभूलोकादिविषयेऽस्मिन् ब्रह्मणः शरीरादिकर्तृत्वमुक्तम् ॥

अथुना ततो बहिराकाशादीनां चतुर्णां भूतानामवस्थितिं दर्शयितुं तन्मात्रभेदेनोत्पत्तिरुच्यते^{११} — ‘आकाशम्’ इत्यादि ।

आकाशं शब्दतन्मात्रादवकाशत्वलक्षणम् ॥६॥

व्यक्तं व्यक्तिकरं विप्र पृथक्संस्थानसिद्धये ।

भूतानां भुवनानां च गत्यर्थं चाध्वसन्ततौ ॥७॥

पूर्वं ह्याकाशं कार्यत्वेन तन्मात्राद्व्यक्तमित्युक्तम् । अत्र तत्त्वचतुष्टयविशेषदर्शनाय शब्दतन्मात्राद् व्यक्तम् इत्युच्यते । तच्च अवकाशस्य भावोऽवकाशत्वं येनाकाशस्य सिद्धिः । अमूर्तत्वेन तल्लक्षणं, यस्य तत्तथाभूतं व्यक्तम् । अमूर्तं ह्यात्मादिवत् स्वदेशेऽन्यस्यावकाशं प्रयच्छति । न तु पृथिव्यादिवद् मूर्तमित्यर्थः । तथा हि — भूतानां, भुवनानां च पृथक् स्थान-

^१ स्वभूर्भुवर्लक्षणेषु — इ; स्वभुवर्लक्षणेषु — ए; स्वभूर्भुवर्लक्षणेषु — ए.

^२ त्रिलोकेषु — अ, इ, ऋ, ए, ऐ.

^३ ततस्तूर्ध्वं — ई, उ, ऐ; तदूर्ध्वं — ए.

^४ सूक्ष्मतरादि० — इ.

^५ ततः — अ, आ, ई, उ; ‘यतः’ इति नास्ति — ए.

^६ देहाः — आ.

^७ सूक्ष्मदेवाः — अ, ऋ.

^८ ‘गुण’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^९ पूर्वेषां — इ.

^{१०} ‘त्रिषु’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० २३. १०-८५ श्लोकेषु ।

^{१२} भूलोकादि० — आ, ई, उ, ऐ.

^{१३} ब्रह्मशरीरादि० — इ.

^{१४} शरीरकर्तृत्वम् — ऊ, ऋ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० १६. ९ उ०-१३ पू० वृत्तौ; ‘उक्तम्’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११} ततोऽपि बहिः — ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१०} भेदेनोत्पत्तिरित्युच्यते — ऊ.

^{१२} चोर्ध्वसन्ततौ — ओ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १८. १०५ पू० वृत्तौ ।

^{१४} ह्याकाशः — इ, ए, ऐ; त्वाकाशं — ऋ.

^{१५} दर्शनात् — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{१६} आकाशस्य — ऊ, ऋ.

^{१७} येनावकाशस्य — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१८} न मूर्तत्वेन — अ, आ, ई, उ, ए; तन्मूर्तत्वेन — इ.

^{१९} ‘तत्’ इति नास्ति — ऋ.

^{२०} अमूर्तो ह्यात्मादि० — इ; अमूर्तं त्वात्मादि० — ऋ.

^{२१} ‘ह्यात्मादिवत्’ इत्यस्मिन्पदे ‘वत्’ इत्यतः प्रभृति २०. १ उ०, २ श्लोकवृत्तौ ‘स्पर्श-शब्दवृत्तिकम्प’ इत्येतत्पर्यन्तं लुप्तम् — ऋ.

^{२२} ननु — इ.

^{२३} मूर्तत्वमित्यर्थः — आ.

^{२४} चशब्दो नास्ति — ऊ.

‘सिद्धये, गमनागमनाय च तद्व्यक्तिकरम् । न हि पृथिव्यादिवत् तस्मिन्नपि ‘मूर्ते’ तेषामिव’ तदुपपद्यते; अन्यस्य प्रसराभावादिति ॥६-७॥

अथ ‘तथाभूताकाशसिद्धौ प्रमाणम् — ‘तच्छब्दगुण’ इत्यादि ।

तच्छब्दगुणसाधर्म्यात्सिद्धि^{१०} यस्मात्तदाश्रितः ।

शब्दोऽभिव्यक्तिमायाति नान्यथा मुनिपुङ्गव ॥८॥

शब्दलक्षणस्य ‘गुणस्य यद्गुणान्तरैः^{११} साधर्म्यं, ततः सिद्धं तद् आकाशम् । यस्मात् तदाश्रितः ‘यः प्रतिश्रुत् शब्दः, सोऽन्यथा ‘नाभिव्यक्तिमायाति । अयमर्थः — वाय्वादी-
नामपि पृथिव्यन्तानां^{१२} महाभूतानां — ‘तत्क्षोभादभवद्वायुद्विगुणो ‘व्यूहलक्षणः ।’ इत्या-
दिना, ‘लोकधात्री महाभूते’, ‘गुणैः पञ्चभिरन्विता’ । इत्यन्तेन ‘शकशकान्’
‘खटखटान्तान्’ शब्दान् वक्ष्यतीति । तेभ्यो विशिष्टस्यास्य ‘प्रतिश्रुच्छब्दस्यापि ‘गुणत्वा-
दवश्यमाश्रयेण गुणिना भवितव्यं, पृथिव्यादिगत^{१३} खटखटादि^{१४} शब्दस्येव । न च पृथिव्यादय-
स्तस्याश्रयत्वेन^{१५} संभवन्ति । ‘ततोऽन्यस्यैव ‘अवकाशगतत्वे’ नोत्पत्तेः । ‘मूर्तद्रव्याभावा-

^१ ०सिद्धयो — ई, उ.

^२ गमागमाय — आ, इ, ई, उ, ऊ, ए.

^३ चशब्दो नास्ति — इ.

^४ तद्व्यक्तिकरणम् — इ; तद्व्यक्तिकरणम् — ए.
— ई, उ; तद्व्यक्तिकारणम् — ए.

^५ मूर्तेः — इ.

^६ तेषामेव — इ, ए.

^७ इवशब्दो नास्ति — ऊ.

^८ ‘तथा’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ सामर्थ्यात् — मु, उ.

^{१०} सिद्धि — ओ.

^{११} ‘गुणस्य’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} यद्गुणान्तरेण — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} यतः श्रुतिः आकाशादिशब्दस्यान्यथा — इ;
यतः प्रतिश्रुतीकादिशब्द... न्यथा — ऐ.

^{१४} प्रतिगृहीतशब्दः — अ; प्रतिश्रुक्शब्दः —
आ; प्रतिशक्शब्दः — ई, उ; प्रति-
श्रुत्कादिशब्दः — ऊ; प्रति यदृक्शब्दः —
ए.

^{१५} निनादाभिव्यक्तिमायाति — इ, ऐ.

^{१६} ‘अपि पृथिव्यन्तानां’ इत्येतन्नास्ति — अ,
आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० २०. २ पू०.

^{१८} व्यूहने प्रभुः — इ, ए, ऐ; प्रेहने प्रभुः —
ऊ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० २३. १ पू०, उ०.

^{२०} ०मुनेः — आ, इ.

^{२१} शकशकान् — इ.

^{२२} कटकटान्तान् — अ; खटखटकानान्तान्
— इ; ‘खटखटान्तान्’ इति नास्ति — ऐ.

^{२३} प्रतिसृक्शब्द० — अ; प्रतिश्रुक्शब्द० —
आ, ई, उ; प्रतिशुक्लादिशब्द० — इ;
प्रतिश्रुत्कादिशब्द० — ऊ; प्रतिश्रुःशब्द०
— ए; प्रतिश्रुतिकादिशब्द० — ऐ

^{२४} गुणत्वादस्या आश्रयेण — अ; गुणत्वादस्या-
प्याश्रयेण — आ, इ, ई, उ, ए; गुणत्वादप्या-
श्रयेण — ऐ.

^{२५} ०कटकटादि० — अ, आ; ०खटखटजटादि०
— ऊ.

^{२६} ०शब्दस्येव च न पृथिव्या० — इ, ऐ.

^{२७} अत्र नकारोऽधिकः — ए.

^{२८} ततोऽन्यस्यैव — अ, आ, इ; ‘ततः’ इत्यस्या-
नन्तरं ‘अन्यगतत्वेनाकाशगतत्वेनोत्पत्तेः’ इत्य-
धिकम् — उ.

^{२९} आकाशगतत्वे० — अ, आ, ई, उ; आकाश-
भूतत्वे० — ए.

^{३०} ०नोपलब्धेर्नापि मूर्ते० — ऊ.

^{३१} तद्द्रव्याभावात्म० — इ.

त्मकत्वेन ^१अवस्तुत्वादवकाशोऽप्याश्रयत्वेन ^२न संभवति । तत्पारिशेष्याद् योऽस्याश्रयस्तदाकाशं सिद्धमिति ॥८॥

^३ननु कैश्चिज्जैमिनीयैरवकाशात्मक^४मेवाकाशं प्रत्यक्षमिष्यते । तदतीन्द्रियत्वे हि दूरादाकाशदेशात् ^५‘पततः’ शकुनेरपराकाश^६देशप्राप्ति^७र्नावगम्यतेतराम् । ^८‘तस्याकाशदेशसंयोगस्य प्रत्यक्षत्वात्’ तत्प्रत्यक्षमिति । यथाह मण्डनो भावनाविवेके^९ —

“कथं गम्येत ^{१०}वयसो ^{११}नियतापरदेशतः^{१२} ।

^{१३}‘पततो’^{१४}ऽक्षनिवृत्तिश्चेद्विहायोदेशसंगमः^{१५} ॥” इति ।

तदयुक्तम् । यतः — ‘नासतश्च’ इत्यादि ।

नासतश्च प्रसिद्धं स्यात्तच्च वस्तुसमाश्रयात् ।

सतो मूर्तद्रव्याभावात्मकादवकाशात् ^{१६}‘तदाकाशं सिद्धं स्यात्’ । ^{१७}‘नाप्यसतोऽरूपात्’^{१८} । यदाहुः^{१९} —

^{२०}“मह्यन्मूर्तद्रव्यत्वादूपाच्चैवोपलब्धतः ।” इति ।

न ^{२१}चावकाशस्य रूपमस्ति । किमिदं तर्हि दृश्यते । आलोकाख्यं तेजोद्रव्यमेव सकलभुवनव्यापीति । ततः ^{२२}‘पततः’ शकुनेः ^{२३}‘संयोगविभागाः प्रत्यक्षा इति, नातो’^{२४}ऽन्यथासिद्धाद्धेतोराकाशस्य प्रत्यक्षत्वसिद्धिः । कथं ^{२५}‘तर्हि लोकस्यावकाश एवाकाशमिति प्रतिपत्तिः । ^{२६}‘मूर्तद्रव्याभावात्मकावकाशावच्छेदेन ^{२७}‘तद् यतो वस्तुनः शब्दस्याश्रयतया ^{२८}‘सिद्धम् । ततो भ्रान्त्या तद्रूपेण प्रतीयते । ^{२९}‘न परमार्थत इति ।

^१ अवस्तुत्वादित्यस्मिन्पदे ‘स्तुत्वात्’ इत्यारभ्य १७, १८ पू० वृत्तौ ‘तमसा’ इत्यन्तं लुप्तम् — ऊ; अवस्तुत्वाच्चावकाशो० — इ.

^२ नकारो नास्ति — इ, ई, उ.

^३ न तु — इ.

^४ ‘मेवाकाशप्रत्यक्षम्’ — इ.

^५ प्राप्तिः — इ; प्रतिपत्तिः — ऐ.

^६ ‘देश’ इति नास्ति — ऐ.

^७ ‘नावगम्यते’ गम्यतेतराम् — आ, ई, उ; नापिगम्येत गम्यते तारं — इ, ऐ.

^८ ‘तस्याकाशभेदेन सं० — इ.

^९ ‘तत्’ इति नास्ति — इ, ऐ.

^{१०} कारिका १९.

^{११} वयसा — अ; वा यतो — ऐ.

^{१२} नियतपर० — ऐ; नियताधार० — मुद्रित-भावननाविवेकपाठः ।

^{१३} ‘देशता — मुद्रितभावननाविवेकपाठः ।

^{१४} ‘चलतो० — मुद्रितभावननाविवेकपाठः ।

^{१५} ‘ऽक्षनिवृत्तिश्चेद् — अ, आ; ० ऽक्षातिवृत्ता-श्चेद् — मुद्रितभावननाविवेकपाठः ।

^{१६} ‘संगमाः — मुद्रितभावननाविवेकपाठः ।

^{१७} ‘आकाशसंसिद्धि—अ; तदाकाशं संसिद्धि—आ.

^{१८} नात्यसतो — ऐ.

^{१९} ‘ऽरूपत्वात् — इ.

^{२०} आकरो नोपलभ्यते ।

^{२१} ‘मह्यन्मूर्तद्रव्य० — आ; इत्यनेकद्रव्य० — इ; मह्यनेकद्रव्य० — ऐ.

^{२२} चाकाशस्य — इ, ऐ.

^{२३} ‘पततः’ इति नास्ति — इ, ऐ.

^{२४} ‘संयोगा विभागाः — इ, ऐ.

^{२५} ‘ऽन्यथा हि सिद्धा० — इ.

^{२६} तर्ह्यलोक० — ऐ.

^{२७} ‘मूर्तिद्रव्याभावात्मिका० — इ; मूर्तिद्रव्याभावात्मिका० — ऐ.

^{२८} यद् — इ; तद्यत्यन्तावस्तुनः — ऐ.

^{२९} सिद्धः — ऐ.

^{३०} नकारो नास्ति — इ.

तथा हि — 'स्थाण्वभावाद्' इत्यादि ।

स्थाण्वभावाद्यथा चित्रं न क्वचित्संप्रदृश्यते ॥१॥

शब्दस्यापि ततोऽस्तित्वा^१दाकाशं गुणवत्सदा ।

शब्दो हि गुणत्वादाश्रयमपेक्षते । यथा ^१चित्रं पटकुड्यादीत्युक्तम् । न ^२चावकाशो ^३मूर्त-
द्रव्याभावात्मकत्वादाश्रयो भवितुमर्हति । ततस्तत्समानदेश^४विशिष्टस्य शब्दस्य ^५तत्र अस्तित्वाद्
आकाशं शब्द^६गुणमत्र प्रतीयत इति ॥

अधुना यैर्महता क्लेशेनाकाशस्य नित्यत्वं साध्यते नैयायिकादिभिः तेषां ^७स वृथैव क्लेशः ।
^८सत्कार्यदृष्ट्यैव तत्त्वान्तराणामिव तस्यापि ^९नित्यत्वसिद्धेरित्युच्यते — 'तच्चापि' इत्यादि ।

तच्चापि शब्दतन्मात्राद्व्यक्तं संप्रति लक्ष्यते ॥१०॥

संहारे तु प्रणष्टं स्याद्भोगिनं प्रति निश्चितम् ।

येनावकाशकं वस्तु न किञ्चिदपि विद्यते ॥११॥

न केवलं पूर्वयुक्त्या ^{१०}कारण^{११}पूर्वकमेव यावत् ^{१२}तद् आकाशं शब्दतन्मात्राद्व्यक्तम् ^{१३}इत्युक्तम् ।
संप्रति वर्तमानावस्थायामस्यां लक्ष्यते इत्युक्तम् । ^{१४}न त्वसदेवोत्पन्नम् । महा^{१५}प्रलयेऽप्यव्यक्तमेव
^{१६}नष्टं स्यात् । न तु वस्तुतो नष्टम् । येन प्रागुक्तक्रमतो ^{१७}मूर्तद्रव्याभावात्मकावकाशावच्छिन्न-
माकाशात्मकं वस्तु न किञ्चिदपि व्यक्तात्मना तदानीं विद्यते । सर्वस्य शक्तिरूप^{१८}तयैवावस्थिते-
रित्युक्तं ^{१९}प्राक् सत्कार्यसिद्धौ ॥१०-११॥

अत्र दृष्टान्तम् — 'ध्वस्ते' इत्यादि ।

ध्वस्ते व्यापारनिलये प्रलीनस्य तदात्मनः ।

न ^{२०}चास्यात्यन्तिकोऽभावो न चोत्पत्तिरिहेष्यते ॥१२॥

नित्यत्वान्मुनिशार्दूल स तथाप्युपचर्यते ।

—इ.

^१ ०दाकाशगुणवत्सदा — ओ.

^२ चित्ररूपं पट० — अ, आ, ऐ.

^३ चापराकाशो — इ; चास्वरकाशो — ऐ.

^४ मूर्तेर्द्रव्यभावा० — इ; मूर्तद्रव्यभावा० — ऐ.

^५ ०विशिष्टशब्दस्य — इ.

^६ तत्रास्थित्वा० — ए; तत्रास्थितत्वा० — ऐ.

^७ ०गुणं नात्र — इ; ०गुणकमत्र — ऐ;

^८ ०गुणं तत्र — ऐ० पाठान्तरम् ।

^९ सत्यं वृथैव — अ; सर्वथैव — इ.

^{१०} सत्कार्यदृष्ट्यैव — अ; सत्कार्यदृष्ट्यैव — ई,
उ.

^{११} नित्यत्वं सिद्धेरि० — अ; नित्यत्वसिद्धैरि०

^{१२} अकारण० — अ, आ, ई, उ.

^{१३} ०पूर्वकत्वमेव — अ.

^{१४} तावदाकाशं — अ, आ, ई, उ, ए.

^{१५} इतिशब्दो नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} नन्वसदेवोत्पन्नम् — आ.

^{१७} ०प्रलयो व्यक्त० — इ, ऐ; ०प्रलयेऽपि व्यक्त०
— ई, उ.

^{१८} नष्टव्यं स्यात् — ए.

^{१९} मूर्तेर् दृष्ट्वा भावात्मका० — ए.

^{२०} ०तयैव स्थिते० — इ, ए.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० ६. ४६, ४७ वृत्तौ ।

^{२२} चाप्यात्यन्तिको — उ.

व्यापारस्य निलये तत्त्वभूतभुवनात्मनि त्रिपत्र^{१०}पदार्थरूपे महाप्रलयवशादुपसंहृते सति, तस्य भोक्तुरात्मनोऽपि प्रलीनस्यास्य नात्यन्तम् अभावः, नापि भोगादौ उत्पत्तिरिष्यते नित्यत्वात् । अथवा 'उत्पन्नो भोक्ता नष्ट इत्युपचारादुच्यते यथा, तथा आकाशे शक्तिव्यक्त्यपेक्षया 'नाशो-त्पादादुपचारेणोच्यते' । न तु परमार्थत इति ॥

अत्रैव दृष्टान्तान्तरम् — 'नेत्रोत्पादाद्' इत्यादि ।

नेत्रोत्पादाद्यथा पुंसो रूपाभावः 'सुनिश्चितः ॥१३॥

न चाभावोऽस्ति रूपाणां शुक्लादीनां दृगात्मनाम् ।

व्यञ्जकभावा^{११}भावाभ्यामुत्पत्ति^{१२}विनाशादुपचारेण 'भावानामुच्यते । यथान्धस्य रूपादीनाम-भावः कथ्यते । अन्येषां तु दृगात्मनाम् 'अन्धानां न शुक्लरूपादीनाम् अभावः प्रत्यक्षेण सिद्धः ॥

एवं न केवलमाकाशमेव । यावन्त्यन्यानि — 'न्यग्भूतकरणत्वात्' इत्यादि ।

न्यग्भूतकरणत्वाच्च चलतश्चाखिलानि तु ॥१४॥

व्यक्तिमायान्ति तत्त्वानि रचनाश्च पृथग्विधाः ।

करणानां भावः करणत्वं ^{१०}'न्यग्भूतं' ^{११}'करणत्वं' यस्मिन् स न्यग्भूत^{१२}करणत्वः महाप्रलयः, तस्मात् चलतः पुंसः सर्गकाले समस्तान्येव कलादिक्षित्यन्तानि तत्त्वानि भुवनानि ^{१३}'च भिन्नरचनानि' ^{१४}'व्यक्तिमायान्ति; सन्त्येवोत्पद्यन्त इति, तान्यपि सत्कार्यदृष्ट्या^{१५} नित्यानीत्युच्यते^{१६} ॥

तथा हि — 'प्रतिसंचरतः' इत्यादि ।

प्रतिसंचरतः पुंसः ^{१७}'प्रध्वस्तान्युपचारतः ॥१५॥

शेषाणां स्थितये सन्ति किमाश्चर्यं महामुने ।

यथा सर्गकाले शरीरान्तरं गच्छतः पुंसः, ^{१८}'पुरुषान्तराणामनष्टान्यपि' ^{१९}'नष्टानि तत्त्वभुवनादी-

^{१०} पदार्थरूपैः — इ.

^{११} चोत्पन्नो — इ.

^{१२} नाशोत्पादादुप० — इ.

^{१३} ऽणोच्यते — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४} स निश्चितः — उ.

^{१५} ऽभावाभ्यामुत्पत्ति० — आ, ए; भावाना-मपि व्युत्पत्ति० — ऐ.

^{१६} ऽविनाशादुप० — इ, ए, ऐ.

^{१७} भावानामुच्यते — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

० मभावात्कथ्यते — ए.

^{१८} अनन्तानां मूर्त्यरूपादीनाम् — ए; अन्धानां न रूपादीनाम् — ऐ.

^{१०} न्यक्कृतं करणत्वं — इ.

^{११} 'करणत्वं' इति नास्ति — ए.

^{१२} ऽकरणः — इ, ऐ.

^{१३} चाभिन्न० — ऐ.

^{१४} व्यक्तिं यान्ति — ए.

^{१५} ऽदृष्टानि — अ.

^{१६} ऽत्युच्यन्ते — अ, आ, इ, ई, उ, ए.

^{१७} प्रध्वस्तान्युप० — उ.

^{१८} पुरुषान्तराणां नष्टाद्यपि तत्त्व० — इ, ई, उ;

पुरुषाणामनिष्टान्यपि तत्त्व० — ए; पुरुषान्त-

राणां नष्टाद्यन्यपि नष्टानि तत्त्व० — ऐ.

^{१९} 'नष्टानि' इत्यत्र 'नष्टान्यपि' इति दृश्यते — अ; 'नष्टानि' इति नास्ति — आ.

नीत्युपचारे^१णोच्यते । तथा महाप्रलये शक्तिरूपतां^२ प्राप्तान्युपचारेणैव नष्टान्युच्यन्ते इति । तत् किमाश्चर्यं, यदाकाशमेव नैतित्यभिप्रेयते । सत्कार्य^३दृशा सर्वेषामेव तत्त्व^४भुवनादीनां नित्यत्वादिति ॥

अथ किं सर्वमेव वस्तुजातं भवद्भिर्नित्यमिष्यते । सत्यम् — ‘किं तु’ इत्यादि ।

किं तु बाह्याध्वसंहारात्सर्वं नाशमुपैति हि ॥१६॥

स्थूलेन व्यक्त्यात्मना रूपेणोपसंहृतत्वात् सर्वम् एतत् तत्त्व^५भुवनादिकं नष्टमित्युपचारादुच्यते । न परमार्थतः । शक्त्यात्मनावस्थितमेव तद्यत इति ॥१६॥

एवं च — ‘प्रणष्टस्य’ इत्यादि ।

प्रणष्टस्यास्य जगतस्तमसा पूरितस्य हि ।

किमपेक्ष्य सदाकाशमस्ति चैत्किमतः परम् ॥१७॥

वक्तव्यमुचितस्यापि मुह्यसे केन हेतुना ।

कलादिक्षित्यन्तस्य तत्त्वभूतभुवनात्मनोऽस्य प्रागुक्तस्य जगतः व्यक्तरूपतया प्रणष्टस्य; अत एव भोक्तृभोग्यभोगसंवेदनाभावात् तमसा पूरितस्यैव । किमपेक्षया सद् आकाशम् उच्यते । तस्यापि बाह्येन रूपेण तदानीमुपसंहृतत्वात् । अथ शक्तिरूपतया तद् अस्ति इत्येवं चेत् । उच्यते । यद्येवम् उचितस्य अस्य सत्कार्यपक्षस्य यद् वक्तव्यं किम्; अतः प्रागुक्तात् परम् अस्य । एवं हि सर्वमेव वस्तुजातं नित्यं प्रसज्यत इत्युक्तं यतः । ततः कुतोऽयं व्यामोहो भवतो नैयायिकादिपक्षस्थस्य । येनाकाशमेव नित्यमुच्यते । न तु कलादिक्षित्यन्तान्यपि तत्त्वभवनादीनीति^{११} । अथ तान्यनित्यान्युच्यन्ते; तदाकाशमपि तथैवास्त्वविशेषादिति प्रकरणार्थः ॥

^१ णोच्यन्ते — अ, आ, इ, ई, उ, ए.

^२ यथा — ऐ.

^३ प्राप्तानुप० — ई, उ.

^४ दृशां — ए, ऐ.

^५ भुवनादिना नित्य० — इ.

^६ व्यक्त्यात्मरूपेणोप० — अ.

^७ भुवनात्मकं — अ.

^८ नष्ट इत्युप० — इ.

^९ अव्यक्तमुचित० — उ.

^{१०} तत्त्वभुवनात्मनो — आ, ई, उ.

^{११} मतङ्ग० विद्या० २. १६ उ०, १७ पू० वृत्तौ ।

^{१२} जगतः संवेदनाभावात् — इ; भोक्तृभोग्य एव संवेदनाभावात् — ऐ.

^{१३} तथा हि येन रूपेण — अ.

^{१४} भूतादीनामुप० — ए.

^{१५} प्रकाशरूपतया — इ.

^{१६} इत्येवं सोच्यते — ऊ.

^{१७} सत्कार्यस्य पक्षस्य — अ.

^{१८} यदुक्तं तत्किमतः — इ.

^{१९} अत्र ‘तत्’ इत्यधिकम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०} अस्त्येवं हि — ऊ.

^{२१} भवता — इ.

^{२२} नैयायिकपक्षस्थस्यैव — ऊ.

^{२३} कालादिक्षित्यन्तान्यमिततत्त्व० — ऊ.

^{२४} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ए.

^{२५} अन्यानि नित्यान्युच्यन्ते — अ; तानि नित्यान्युच्यन्ते — आ, इ, ई, उ, ए; तान्यनित्यानीत्युच्यन्ते — ऊ.

न ^१चाप्यकृतत्वेनामूर्तमाकाशम् । किं तु — ‘अपेक्ष्योच्चम्’ इत्यादि ।

^२अपेक्ष्योच्चं ततो ^३निम्नं ^४निम्नतश्चाप्यथोच्छ्रितम् ॥१८॥

लोकेऽपि ^५सुप्रतीतं स्याद्यथा च सुखदुःखयोः ।

प्रवृत्तयः प्रपञ्चवेस्मिन्पुलब्धिः परस्परम् ॥१९॥

एवंविधं तदाकाशं सितृक्षोः परमेष्ठिनः ।

व्यक्तं तच्छब्दतन्मात्रात्तन्मात्रं समुदाहृतम् ॥२०॥

यथा निम्नमपेक्ष्योच्चं, पूर्वं चापेक्ष्य परमुच्यते ‘लोके यथा च सुखदुःखयोरिति ।’ प्रकृतेः प्रवृत्तयः ^{१०}कारणकार्यरूपाः सूक्ष्मसूक्ष्मभेदेनोक्ताः^{११} । तदुपलब्धिश्च ^{१२}भेदाभेदपूर्वकत्वेनोक्ता । तत्रामूर्तं ^{१३}तदाकाशं शब्दतन्मात्राद्व्यक्तमिति । अयमर्थः — पृथिव्याद्यपेक्षया ^{१४}तच्च सूक्ष्ममुच्यते । न तु शब्दतन्मात्रापेक्षयापि । ^{१५}कारणस्य ^{१६}कार्यपेक्षया ^{१७}सूक्ष्मत्वादिति वक्ष्यामः^{१८} —

“यल्लघु व्यापकं ^{१९}तस्यात्तद्व्याप्यं^{२०} तदधः स्थितम् ।

^{२१}तत्त्रं गुरुतरं यस्मान्नास्मादप्यपरं तथा ॥

व्याप्यव्यापकभावेन ^{२२}जगत्यन्तः ^{२३}स्थितानि तु ।” इति ।

अत एव तत्कारणं तन्मात्रं शब्द^{२४}मात्रमेवेत्युक्तम्^{२५} । एवमाकाशं कार्यतः ^{२६}स्वरूपेण चोक्तम् ॥१८-२०॥

^१आपि तु तत्त्वेनामूर्तं — इ; चाप्यकृतत्वेनामूर्तं — ऊ; चापि कृतत्वेनामूर्तं — ऐ.

^२अपेक्षं च सतो — उ.

^३निम्नो — ओ.

^४निम्नगश्चा० — उ.

^५ाप्यथोन्नतम् — ऊ.

^६सुप्रतीतः — सु, उ.

^७चापेक्ष्यापर० — ऊ.

^८लोके च यथासुत्रं — ऊ.

^९प्रकृते प्रवृत्तयः — अ; प्रकृतः प्रवृत्तयः — आ; प्रकृते प्रवृत्तः — इ; ‘प्रकृतेः’ इति नास्ति — ऊ; प्रकृते वः प्रवृत्तः — ऐ.

^{१०}कार्यकरणरूपाः — इ, ऊ.

^{११}भेदोक्ताः — इ.

^{१२}भेदस्याभेदकत्वेनोक्ताः — अ; भेदस्याभेदपूर्वकत्वेनोक्ताः — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३}तथाकाशं — ऐ.

^{१४}तत्सूक्ष्म० — ऊ.

^{१५}कारणत्वकार्यत्वापेक्षया — इ.

^{१६}कार्यत्वापेक्षया — ऐ.

^{१७}सूक्ष्मार्थादिति — ऐ.

^{१८}मतङ्ग० विद्या० २३. ८, ९ पू०.

^{१९}यल्लघुव्यपिकं — अ, आ, ई, उ, ए.

^{२०}तद्वि व्याप्तं — इ, ऊ, ऐ.

^{२१}व्याप्तं — अ.

^{२२}तस्यादधःस्थितम् — इ, ऐ; तस्मादधःस्थितम् — ऊ.

^{२३}इदमर्थं नास्ति — इ, ऊ.

^{२४}जगत्यन्तं — आ, ई, उ.

^{२५}सूतानि तु — अ, आ, ई, उ.

^{२६}एव कारणतन्मात्रं — अ; एव कारणं तन्मात्रं — आ, ई, उ, ए; एव कारणात्तन्मात्रशब्द० — इ; एव कारणं तन्मात्रभूतशब्द० — ऐ.

^{२७}मात्रमेवेत्युच्यते — इ; तन्मात्रमेवेत्युक्तम् — ऐ.

^{२८}मतङ्ग० विद्या० १८. १०१, १०२ पू० वृत्तौ ।

^{२९}स्वरूपेण च प्रोक्तम् — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; स्वरूपाप्रोक्तम् — इ.

‘अथ मृध्मदेहगतत्वेन वक्तुं प्रसङ्गान् तन्मात्राणामिव भूतानामपि ‘करणाधारहेतुत्वमुच्यते —
‘न चाधारादृते’ इत्यादि ।

न ‘चाधारादृते किञ्चिद्वस्तु’^१ स्वाश्रयतः स्थितम् ।
तन्मात्रा^२णीह घटवद्^३विशेषाश्च प्रलेपवत् ॥२१॥

इन्द्रियादिकं वस्तु नाधारं विना^४ स्वाश्रयेणैवावतिष्ठत इत्युक्तम् । अतस्तस्य ‘यथा तन्मा-
त्राणि^५ घटवदाधारत्वेन स्थितानीत्युक्तं’^६ तन्मात्रविचारे प्रसङ्गेन तथा तलेपवद् भूतात्मका
‘विशेषाः’ इति ॥२१॥

‘ननु बाह्यं भौवनमेव शरीरं तस्येन्द्रियादिवस्तुनः आधारो भविष्यति । तत्किमनेनेति’^७ ।
‘तत्रोच्यते — ‘ध्वस्ते’ इत्यादि ।

ध्वस्ते पञ्चात्मके पिण्डे सति पुर्यष्टके पशोः ।
शक्यते घटितुं भूतैर्नान्यथा^८ धारकादृते ॥२२॥
एतावद्वदशधा कार्यं शरीरं सर्वदेहिनाम् ।
यत्समाश्रित्य करणं भोक्तुर्भोगोप^९पादने ॥२३॥
‘समर्थं सर्वकार्येषु कर्तृत्वे’^{१०} ह्यजुगुप्सितम् ।
पुर्यष्टकसमायोगात्पुंसः^{११} कर्मानुरूपतः ॥२४॥
देहाद्देहान्तरप्राप्तिः पित्रोः संयोग एव हि ।

पञ्चात्मकग्रहणं चात्र सर्वस्यैव कालान्यादेः^{१२} कपालेशभुवनान्तस्य^{१३} भौवनस्य पिण्डस्योपलक्ष-

^१ अतः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ कारणाधार० — ऊ.

^३ बाधारादृते — उ; चाधारादृते — ओ.

^४ स्वाश्रयता स्थितिः — ओ.

^५ णीति कटवद् — उ, ओ; णीह कटवद् — ऊ.

^६ विशेषास्तत्प्रलेपवत् — उ; विशेषाच्चाथ लोपवत् — ऊ.

^७ स्वाश्रयेणैव तिष्ठत — इ; स्वाश्रयेणैवा-
वस्थित — ऐ.

^८ यतस्तन्मात्राणि — आ; यदतन्मात्राणि —
ऊ.

^९ कटवदाधार० — आ, इ, ई, उ, ऊ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १८. १८ उ० — १००
वृत्तौ ।

^{११} तन्मात्रविचारप्रसङ्गेन — आ, ई, उ, ऊ;
तन्मात्रविचारप्रसङ्गेन — इ, ऐ.

^{१२} विशेष इति — अ, ऐ.

^{१३} ‘ननु’ इत्यारभ्य ‘भविष्यति’ इत्यन्तं नास्ति
— ऊ; न तु — इ.

^{१४} इतिशब्दो नास्ति — ए.

^{१५} ‘तत्रोच्यते’ इत्यारभ्य ‘शरीरान्तरभोगसाधने’
इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{१६} तु घटादृते — उ; तु कटादृते — ऊ, ओ.

^{१७} ०पादकम् — ऊ.

^{१८} सर्वार्थसर्व० — उ.

^{१९} नाजुगुप्सितम् — ऊ.

^{२०} कर्मानुरूपता — ऊ; कामानुरूपतः — ओ.

^{२१} कपालीश० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२२} भौवनपिण्ड० — ऊ.

णम् । तस्मिन् ध्वस्ते सति,^१ 'पुर्यष्टके' शरीरान्तरभोगसाधने 'पुरुषस्य' 'इन्द्रियादिसमूहात्मके' 'सूक्ष्मदेहे' । भूतैरिति 'संभूतैरिन्द्रियादिभिराधाराद्विना' 'न शक्यते चेष्टितुं यतः । तत एता-
वद् भूत'^२तन्मात्रकं दशविधं '^३'करणैराविश्य'^४ कार्यते चेष्टाम्' इति कार्यशब्देन सूक्ष्मशरीरं पुंसा-
मुच्यते । '^५कार्यसमाश्रयेणैव च '^६करणं '^७भोगार्थं '^८सर्ववेदनोत्पादनस्य च समर्थत्वा'^९दनिन्दित-
मुच्यते । कार्यं'^{१०}करणसंयोगादेव च पुंसः कर्मानुसारेण शरीराच्छरीरान्तर'^{११}प्राप्तिः ; माता च पिता
च '^{१२}पितरौ तयोः पित्रोः संयोग'^{१३}निमित्तत्वात्कथ्यते । '^{१४}अन्यथा पुंसो '^{१५}व्यापकत्वेन सर्वदा
^{१६}तत्प्राप्तिर्न कदाचिदेव यतः ॥

तच्च देहान्तरम् — 'भूतानाम्' इत्यादि ।

भूतानां चोप'^{१७}भुक्तानां रेतस्तत्परिणामजम्'^{१८} ॥२५॥

ऋतुकालमनुप्राप्य '^{१९}तद्बीजादुपबृंहितम् ।

'कललं जायते '^{२०}तस्माद्भूयो बृद्बुदतां व्रजेत् ॥२६॥

'शोगितं तु '^{२१}ततो '^{२२}भूयाच्चर्ममांसाङ्कुराः शनैः ।

अन्नपानोपयोगेन '^{२३}मातुनिश्वसितेन च ॥२७॥

^१ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ.

^२ पुर्यष्टकशरीरान्तर० — आ, ऊ.

^३ शरीरान्तरभोग० — ऐ.

^४ पुरुषेन्द्रियादिभिराधाराद्विना — अ.

^५ इन्द्रियसमूहात्मके — इ.

^६ सूक्ष्मदेहेर्भूतैः — इ; सूक्ष्मदेहभूतैः — ऊ.

^७ संभूतैरित्यादिभिः — आ, ई, उ; संभूतै-
रितीन्द्रियादिभिः — इ, ऐ; सद्भूतैरिन्द्रिया-
दिभिः — ऊ,

^८ नशब्दो नास्ति — आ, ऊ.

^९ एव तावद् — इ, ए, ऐ.

^{१०} तन्मात्रके — ऊ.

^{११} तत्त्वसंग्रहे — श्लो० ४ पू०.

^{१२} करणैराविष्टं — ऊ; करणेनाविश्य — ए,
ऐ.

^{१३} शक्यसमाश्रयेणैव — ए; 'कार्यसमाश्रयेणैव'
इत्यारभ्य 'उच्यते' इत्यन्तं नास्ति — ऊ.

^{१४} कारणं — इ, ए, ऐ.

^{१५} भोगादेः संवेदनोत्पाद० — इ, ऐ.

^{१६} सर्वसंवेदनोत्पाद० — ए.

^{१७} दनित्यत्वमुच्यते — इ; दनित्यत्व-

मुच्यते — ऐ.

^{१८} कारणसंयोगादेव — ए.

^{१९} व्याप्तिः — अ.

^{२०} मातापितरौ — इ, ऐ.

^{२१} निमित्तात्कथ्यते — अ, आ, ई, उ, ए;
निमित्ताः कथ्यन्ते — ऊ.

^{२२} 'अन्यथा' इति नास्ति — ऊ.

^{२३} व्यापकत्वे सर्वदा — ऊ.

^{२४} तत्प्राप्तिः कदाचिदेव — अ, आ, ई, ए;
तत्प्राप्तिः कदाचिद्वा यतः — इ, ऊ, ऐ.

^{२५} भूतानां — उ.

^{२६} तत्परिणामतः — उ, तत्परिमाणजम् — ओ.

^{२७} तद्बीजाद्रूप० — उ; तद्बीजेनोप० — ऊ.

^{२८} सकलं — उ.

^{२९} यस्माद्भूयो — मु, उ.

^{३०} शोगितत्वं ततो — उ० पाठान्तरम्, ऊ, ओ.

^{३१} तयोः — उ.

^{३२} भूयो वर्ममांसा० — उ; भूयोभूयो मां-
साङ्कुरं शनैः — ऊ.

^{३३} मातुनिःश्वसितेन — उ; मातुनिःश्वसिते
तदा — ऊ.

‘धात्र्यम्भोज्ज्गि’मरुद्वचोमसं संयोगाद्व्यक्तिमेति हि ।
 प्रादुर्भवन्त्यथाङ्गानि वर्धन्ते च शनैः शनैः ॥२८॥
 भूतान्येव विपक्वं तच्छुक्लं वृद्धिमुपैति हि ।
 लोमानि मांसं रक्तं च मातृजं त्रिकमुच्यते ॥२९॥
 मज्जास्थिशुक्लसंघातं पितृजं तदुदाहृतम् ।
 प्रपुष्टमन्नपानाभ्यां षट्कमेवं विवर्धते ॥३०॥
 तद्भूतेभ्यः समुत्पन्नं भूतैरेवोपबृंहितम् ।
 बाह्यावयववृद्धयर्थं भूतान्येवं स्मृतानि ॥३१॥
 न यान्ति भर्तुराघाटात्कृतात्परं तं मुने ।
 व्यवस्थाकारिणी यस्मान्निवर्तिः प्राग्यथोदिता ॥३२॥

अन्नपानादिभावेन भूतानां पृथिव्यादीनामुप^{१०}भुक्तत्वाद् रेतः पित्तोः संभवति । ततः ^{११}कल-
 लादिक्रमेण ^{१२}पाट्कौशिकं ^{१३}शरीरात्मनामुत्पद्यते । पुनश्चात्रपानाद्यात्मना भूतैरेव परिपोष्यत
 इति, बाह्यशरीरात्मना तेन ^{१४}भूतान्येव ^{१५}स्थितानीत्युच्यते । तानि च ^{१६}स्वमर्यादातो ^{१७}नान्यत्
 परं तन्मात्रभुवनं, ^{१८}परतरं वा ^{१९}न यान्ति । एवं तान्यपि ^{२०}नेहायान्ति; नियत्या नियमितत्वादि-
 त्युक्तं^{२१} प्राक् ॥२५-३२॥

अथोपसंहारः — ‘एवम्’ इत्यादि ।

एवं चराचरं कृत्स्नं सत्याकाशे विसर्पितम् ।

^१ धात्र्या भोगी मरु — उ; धात्र्याम्भोज्ज्गि०
 — ओ.

^२ मरुद्वचोमसं० — उ, ऊ.

^३ प्रादुर्भवन्ति चाङ्गानि — उ.

^४ भूतान्येवं विभक्तानि शुक्लं वृद्धि० — ऊ.

^५ तच्छुक्लवृद्धि० — ओ.

^६ रोमाणि — ऊ.

^७ मांसरक्तं — ओ.

^८ शुक्लं० — ऊ.

^९ विवृद्धये — ऊ; निवर्तते — ओ.

^{१०} तु — ऊ, ओ.

^{११} न यातु — उ.

^{१२} भर्तुराघाटात् — मु, उ; भर्तुरापट. . त् — ऊ.

^{१३} तमं मुने — मु, उ.

^{१४} प्राग्यथोदिता — उ.

^{१५} भूतत्वाद् — इ; भुक्तत्वादेरतः — ऐ.

^{१६} कलादि० — इ; ललनादि० — ई, उ.

^{१०} पट्कौशिकं — ऊ; पट्कौशिकं — ऐ.

^{११} शरीरात्मनोत्पद्यते — अ, ई, उ; शरीरा
 न उत्पद्यते — आ; शरीरात्मनामुत्पद्यते —
 इ; शरीरात्मना नोपपद्यते — ए.

^{१२} भूतान्येवेत्युच्यन्ते — इ; भूतानीत्युच्यन्ते —
 ऊ.

^{१३} स्थितानीत्युच्यन्ते — ई, उ; अवस्थितानी-
 त्युच्यन्ते — ए.

^{१४} स्वमर्यादातो — अ, आ, इ, ई, उ.

^{१५} नान्यं परं — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६} परं वा — इ, ऊ, ऐ.

^{१७} नायान्ति एवं तान्यपि — आ; न याज्येव
 तान्यपि — इ; यो. . व तान्यपि — ऊ;
 न यास्येवं तान्यपि — ए; न यां तेभ्य व
 तान्यपि — ऐ.

^{१८} नेह यान्ति नियत्या — आ; नेहायान्त्या
 नियत्या — इ; नेह व याता नियत्या — ऐ.

^{१९} मतङ्गं विद्या० १३. ४, ५ पू० वृत्तौ ।

‘एवं’ सूक्ष्मदेहावस्थिते सति आकाशे चराचरं विश्वं^१ विसर्पितम् । नासति समुदायकार्यस्यै-
कापायेऽप्यसंभवात् । शिविकोद्वाहिनरवत् ॥

तद्विधता — ‘तत्त्वधर्मः’ इत्यादि ।

तत्त्वधर्मः स्मृतो व्योम्नः शिववक्त्राम्बुजोद्भवे ॥३३॥
तन्त्रे भुवनधर्मोऽपि संक्षेपात्कथयामि ते ।

‘पारमेश्वरे शास्त्रे’ यो व्योम्नः तत्त्वधर्मः^{१०} स स्मृतः उदित इत्यर्थः । अधुना^{११} तस्य भुवन-
धर्मः प्रोच्यत इति ॥

‘स्थानानि’ इत्यादि ।

स्थानानि भुवनेशानां पवित्राणि शुभानि च ॥३४॥
अमेयसुखपूर्णाणि रम्याणि विविधानि च ।
प्रधानत्वेन^{१३} तान्यष्टौ तत्रादौ^{१४} स्थानसंज्ञकम् ॥३५॥
सुवर्णाक्षमतो यस्माद्भद्रकर्णमतः परम् ।
गोर्कर्मपरं रम्यं स्थानमुक्तं सुशोभनम् ॥३६॥
महालयं पञ्चमं स्यात्स्थानं स्थानवतां वरम् ।
षष्ठमप्यविमुक्ताख्यं रुद्रकोट्याह्वये च ॥३७॥
वस्त्रपादमतोऽधस्ताद्विख्यातं भुवनत्रये ।

पञ्चाष्टकेषु मध्यादत्र स्थाण्वष्टकं^{१५} स्यैवाष्टौ भुवनानीति ॥

१ ‘एवं’ इति नास्ति — आ, ई, उ.

२ चराचरीं — ऐ.

३ समर्पितम् — ऊ.

४ नास्ति समुदायः — अ; नासति समुदायः —
इ; नास्तीति समुदायः — ई, उ; नासती
समुदायः — ऐ.

५ शिविकोद्वाहिनां यत् — ए.

६ स्थितो — ई, उ, ओ.

७ धर्माश्च — ऊ.

८ पारमेश्वरधर्मयोर्व्योम्नः — इ; पारमेश्वरतन्त्रे
यो व्योम्नः — उ; पारमेश्वरशास्त्रे यो
व्योम्नः — ए.

९ ‘यो’ इति नास्ति — ऐ.

१० संस्मृत इत्यर्थः — इ; संस्मृतोऽनूदित
इत्यर्थः — ऊ; स स्मृत इति तत इत्यर्थः — ऐ.

११ ‘तस्य’ इत्यत्र ‘तत्त्व’ इति दृश्यते — इ;

‘तस्य’ इति नास्ति — ऊ.

१२ रस्यानि — ऊ.

१३ प्रधानतत्त्वे — ऊ; प्रधान्येन तु — ओ.

१४ तन्त्रादौ — उ, ओ.

१५ ऋणु — ऊ.

१६ सुवर्णाख्यं ततोऽधस्ताद्भुवनं — उ.

१७ रम्यं स्थानं चतुर्थाख्यमुक्तं परमशोभनम् — मु.

१८ स्थानं — उ, ओ.

१९ महालम्पं — मु.

२० स्थानवता वरम् — ऊ.

२१ षष्ठमप्यविमुक्ताख्यं — मु, उ; षष्ठमस्य
विमुक्ताख्यं — ऊ.

२२ ऽकोट्याख्यमेव च — मु; ऽकोट्याख्यमेव
च — ऊ.

२३ वस्त्रपादमतोऽधस्तात् — मु; वस्त्रपादमतो
यस्मात् — उ; वस्त्रं पदमतोऽधस्तात् — ओ.

२४ ऽस्यैवाष्टौ — ऊ.

अधुनाहंकारादिभूवनस्य स्थूलेश्वराद्यष्टकस्यैवास्याप्यष्टकस्यास्मिन् भूलोके ध्वजपुच्छेन — 'तत्प्राप्त्यै' इत्यादि ।

तत्प्राप्त्यै भारते पुण्ये मनुष्याणां हितशया ॥३८॥

निमित्तानि पुरा धात्रा येषु संनिहितो हरः ।

तेषां स्थाण्वादिभूवनानामाकाशवर्तिनां प्राप्त्यर्थमस्मिन् भारते वर्षे धात्रा श्रीकण्ठनाथेन स्थानानि निमित्तानि । येषु लिङ्गात्सर्वभिव्यक्तो भगवानिज्यत इति ॥

अथ व्याख्यानस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः — 'व्यक्तं दत्तं क्रमतः' इत्यादि ।

व्यक्तं यथानुक्रमतः प्रधानाद्विवृद्धये^{१९} तज्जगतो यथावत् ।

तथा मयोक्तं गगनं समासाद्वायोरिदानीं प्रभवं विधास्ये ॥

यथा 'तद् आकाशं प्रशलाद् वृद्धयहं^{१९}कारशब्दतन्मात्रक्रमेणाभिव्यक्तं जगतश्च^{१९}वृद्धयर्थं^{१९}व्यक्तम् उक्तमित्यर्थः । 'मूर्ते हि^{१९}तास्मिन्नन्यस्य भूतभूतनादेः संनिवेशात्मिका^{१९}वृत्तिः संभवति^{१९}इत्युक्तम् । तथा मयोक्तमिति^{१९}व्याख्यातार्थोपसंहारः । अथ व्याख्येयोपक्रमः — वायोरिदानीं प्रभवं विधास्ये^{१९}इति ॥३९॥

इति [श्री]^{१९}भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतज्ञवृत्तौ [विद्यापादे]
त्रिपर्वपदार्थे, आकाशतत्त्वप्रकरणम् एकोनविंशं [समाप्तम्]

एकोनविंशः पटलः

^१अत्र 'स' इत्यधिकम् — इ.

^२द्यष्टकस्यैवास्यां — अ, आ, ऐ.

^३भूलोके — आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^४हितैषया — ऊ; हिताशयात् — ओ.

^५निमित्तानि — ओ.

^६नरः — ओ.

^७बाह्यार्थमस्मिन् — ए.

^८स्वाभिव्यक्तो — अ.

^९भगवान्निमित्त इति — अ; भगवानासन्यत इति — ऊ.

^{१०}उपक्रमाय च श्लोकः — अ; उपक्रमाय श्लोकः — आ, ऐ.

^{११}वृत्तं — ओ.

^{१२}निवृत्तये — ओ.

^{१३}हिताय — ऊ.

^{१४}समाप्तं वायो — ऊ.

^{१५}तथा — इ, ए, ऐ.

^{१६}कारशब्दतन्मात्रेणाभि० — अ; कार-
तन्मात्रक्रमेणाभि० — आ.

^{१७}वृत्त्यर्थं — ई, उ; विवृद्धयर्थं — ऊ.

^{१८}व्यक्तं मूतमित्यर्थः — अ, आ, इ, ई, उ, ए;
व्यक्ताव्यक्तं मूर्तमित्यर्थः — ऐ.

^{१९}अमूर्ते हि — इ, ऐ.

^{२०}तस्मिन्नन्यस्य — ई, उ; तस्मान्नान्यस्य — ऊ.

^{२१}वेशात्मका — ऐ.

^{२२}वृद्धिः — अ, ऐ; 'वृत्तिः संभवति' इत्यस्य
स्थाने 'वृत्तिं निबोध' इति दृश्यते — ऊ.

^{२३}मतज्ञ० विद्या० १९. ६ उ०, ७ वृत्तौ;
'इत्युक्तं । तथा मयोक्तमिति' इत्येतन्नास्ति — ऊ.

^{२४}व्याख्यातस्योपसंहारः — अ, आ.

^{२५}इत्यादि — आ.

^{२६}इतिशब्दो नास्ति — ऊ.

^{२७}'भट्ट' इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{२८}श्रीमन्मतज्ञवृत्तौ — आ; श्रीमातज्ञवृत्तौ — ए.

विंशः पटलः

वायुतत्त्वप्रकरणम्

अथ वायोः ^१समुत्पत्तिं ^२कथ्यमानां निबोध मे ।

^१अथेति आकाशादनन्तरं वायोः ^२समुत्पत्तिं ^३निबोधेति । पदार्थादि^४संबन्धाश्चात्र ^५प्राग्वद् द्रष्टव्याः । वाक्यात्मकस्तु संबन्धः — “^६धात्र्यम्भोऽग्निमरुद्वयोन्मा” ^७इत्यादिभिरनेकविधः ॥

पूर्वं च “^८कार्यं स्यात्खादिपञ्चकम्” इत्यनेनैव वायोरपि कार्यत्वात्तन्मात्रं ^९पूर्वकत्वं प्रतिपादितम्, अत्र तु विशेषान्वयात् स्पर्शतन्मात्रकारणत्वं ज्ञाप्यते — ‘यत्तत्प्राग्’ इत्यादि ।

यत्तत्प्राक्स्पर्शतन्मात्रं तामसं समुदाहृतम् ॥१॥

तत्क्षोभावभवद्वार्युद्विगुणो व्यूहलक्षणः^{१०} ।

शब्दस्पर्शसमायोगात्स्वभावेन सदागतिः ॥२॥

^{११}स च वायुः शकशकादि^{१२}शब्दाविनाभूतविशिष्ट^{१३}स्पर्शयोगाद् द्विगुणः सिद्धः । प्रोक्तं च^{१४} त्रैशेषिकैः^{१५} —

^{१६}“स्पर्शशब्दधृतिकम्पलिङ्गो वायुः” इति ।

धृतिकम्पावस्य लिङ्गत्वेन ^{१७}वक्ष्यमाणौ । ^{१८}व्यूहश्च रचना लक्षणं यस्य ^{१९}घटादिव्यूहोऽपि ।

^१समुत्पत्तिः कथ्यमाना — ऊ.

^२कथ्यमानं — मु, उ.

^३अथेत्यादि — इ.

^४समुत्पत्तिः — अ, इ, ऊ, ए.

^५निबोधयति — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ.

^६संबन्धश्चात्र — आ, इ, ई, उ.

^७तृतीयनवमप्रकरणयोरुपक्रमे प्रोक्तवत् ।

^८मतङ्ग० विद्या० १९. २८ पृ०.

^९इत्यादिरनेकविधः — अ, आ, ऊ; इत्याद्यनेकविधः — इ.

^{१०}मतङ्ग० विद्या० १८. १०५ पृ०; कार्यस्य तत्खादिपञ्चकम् — ए.

^{११}पूर्वकत्वमुक्तं ज्ञाप्यते — अ, आ, इ, ई, उ,

ए, ऐ.

^{१२}व्यूहलक्षणात् — उ.

^{१३}स एव वायुः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४}०शब्दाविशिष्टाविनाभूत० — अ, ई, उ, ऐ;
०शब्दाविष्टाविनाभूत० — आ; ०शब्दादि-
शिष्टाविनाभूत० — इ; ०शब्दविशिष्टाविना-
भूत० — ए.

^{१५}०स्पर्शसमायोगाद् — ऊ.

^{१६}चशब्दो नास्ति — ऊ.

^{१७}प्रशस्तपादभाष्यम् ५४.

^{१८}शब्दस्पर्शधृति० — ऊ.

^{१९}मतङ्ग० विद्या० २०. ३-८ वृत्तौ ।

^{२०}व्यूहं च — अ, आ, इ, उ, ऐ.

^{२१}घटादिव्यूहोऽपि — अ, ऊ, ऋ.

‘प्राणाख्यबललक्षणवायुश्चेष्टापूर्वक एव सिद्धो यतः । स च वायुः स्वभावेनैव सदा प्रवहणात्मकः सिद्धः ।

ननु वैशेषिकैः न स्पर्शवद्विषेणगुणः शब्दः । अस्मदादिप्रत्यक्षत्वे सति अकारणगुणपूर्वकत्वात्, ‘यावद्द्रव्यभावित्वात् सुखादिवदिति शब्दस्य वाय्वादिविषेणगुणत्वं निपिद्धमेव । तदयुक्तम् । सिद्धसाधनत्वात् । यतो नास्माभिरपि स्पर्शवतां विषेणगुणः शब्द इष्यते । अपि तु भूततन्मात्रवृत्तित्वेन सामान्यगुण एव । अथ स्पर्शवतां गुणो न भवतीत्येतावदेव साध्यते । तत्रापि यदि प्रतिश्रुत् शब्दो धर्मी, तथापि सिद्धसाधनतैव । तस्याकाशगुणत्वेनोक्तत्वात् दस्पर्शवद्गुणत्वं सिद्धमेव यतः । अथ ब्रह्मण्यदिशब्दो धर्मी, तत्रापि प्रत्यक्षविरोधः । यतः प्रत्यक्षेणासौ स्पर्शवतां पृथिव्यादीनामेव धर्मत्वेन प्रतीयते ‘शकटे शब्दो, घटे शब्द’ इति । न च प्रत्यक्षविरुद्धमनुमानं प्रमाणतामासादयति । अथ शब्दतन्मात्रं धर्मि, तत्रापि सामान्यस्य तद्गुणत्वात् सिद्धसाधनमेव । अकारणगुणपूर्वकत्वादिति च हेतु रन्यतरासिद्धः । तथा हि स्पर्शवद्भूतकारणेषु तन्मात्रेष्वस्माभिः शब्दोऽभ्युपगम्यत एव । परमाणूनां तत्कारणत्वस्य प्राक्पुंषादेश्वरप्रकरणे निरस्तत्वात् । संयोगादिभि रनेकान्तिकश्च । तेषामकारणगुणपूर्वकत्वेऽपि स्पर्शवद्गुणत्वात् । दृष्टान्तश्चोभयधर्मासिद्धः । अत्र सुखादीं साधनं धर्मस्याकारणगुणपूर्वकत्वस्य, साध्यधर्मस्य च स्पर्शवद्गुणनिषेधस्यासिद्धेः । येनास्माभिरात्मगुणनिषेधपूर्वकं सुखादीनि स्पर्श-

१ प्राणाख्यबललक्षणं — इ; प्राणाख्यलक्षणो वायुः — ऐ.

२ प्रवहणात्मसिद्धः — ऐ.

३ ननु न वैशेषिकैः स्पर्शः — ऊ, ऋ.

४ नकारो नास्ति — इ, ई, उ, ऐ.

५ यावद्द्रव्यं — इ, ऐ.

६ शब्दस्तु वाय्वादि — ऐ.

७ स्पर्शवता — ऊ

८ गुणशब्द इष्यते — ऊ, ऋ, ए; गुणशब्दोऽपिष्यते — ऐ.

९ इष्यन्ते — अ, आ, इ, ई, उ.

१० शब्दतन्मात्रवृत्तित्वेन — अ.

११ अतः — अ, ऋ.

१२ भवति ते तावदेव — ऐ.

१३ यद्यप्रतिश्रुक् — ऐ.

१४ प्रतिश्रुक्शब्दो — अ, आ, ई, उ, ए; प्रतिश्रुतिशब्दो — इ; प्रतिश्रुत्काशब्दो — ऊ, ऋ.

१५ गुणेनोक्तत्वात् — अ; गुणत्वेनोक्तात् — ऊ, ऋ.

१६ दस्पर्शगुणत्वमेव सिद्धम् । अथ — इ.

१७ कटकटादिकः — अ, इ.

१८ विरोधी — ऊ, ऋ.

१९ अत्र ‘स’ इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

२० सिद्धमनुमानं — आ, ई, उ.

२१ मनुमानप्रमाणता — इ.

२२ शब्दमात्रं धर्मी — आ, ई, उ; शब्दमात्रं धर्मि — ऊ, ऋ; शब्दमात्रधर्मी — ऐ.

२३ धर्मी — अ, ई.

२४ सामान्यस्यातद्गुणत्वात् — अ, आ, इ, ऋ, ए; सामान्यस्यागुणत्वात् — ऊ.

२५ आकाशगुण — इ.

२६ चशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ऋ.

२७ अन्यतरसिद्धः — ऊ, ऋ.

२८ ‘तथा’ हि इत्यत्र ‘येन’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

२९ तत्कारणत्वेन — ऊ, ऋ.

३० मतङ्गं विद्यां ६. ४४ वृत्तौ ।

३१ सांख्ययोगादिभिः — आ, इ, ई, उ.

३२ रनेकान्तश्च — ऐ.

३३ तेषां कारणगुण — इ.

३४ स्पर्शवद्गुणाः दृष्टान्तः — ऐ.

३५ चोभयथासिद्धः — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ.

३६ धर्मस्य कारण — इ.

३७ गुणात्पूर्वकस्य — ऊ, ऋ; ‘गुण’ इति नास्ति — ऐ.

३८ धर्मत्वस्य — ऐ.

वतामपि गुणत्वेन, सत्त्वादिगुणत्रयकारण[क]त्वेन च 'प्राक्' पुंयाशेश्वरप्रकरणे 'साधितानीति ।
 'अयावद्द्रव्य'भावित्वादिति 'च हेतुरन्यतरासिद्धः' । येनास्माभिः 'सशब्दकपरिणामाद-
 शब्दकपरिणामोऽन्य एव 'भवतीत्यभ्युपगम्यते । अथ द्रव्यमात्राभिप्रायेणास्य हेतुत्वं भविष्यती-
 त्युच्यते । 'तदामलक'श्यामलत्वादि'नानैकान्तः । न हि तस्यापि यावद्द्रव्यभावित्वं पीत-
 त्वोत्पत्त्या निवृत्तिसिद्धेः । अथ पाकजोत्पत्तिक्रमेण श्यामगुणयुक्तमलकनिवृत्तौ, अन्यदेव पीत'गुण-
 युक्तमामलकान्तरमुत्पद्यत इत्युच्यते । 'यद्येवमसिद्ध' 'एवायमित्युक्तम् । एवं हि 'सशब्दकात्
 परिणामा'दशब्दकस्यान्यत्वेन 'सिद्धेः । 'दृष्टान्तश्चात्र साध्यधर्मासिद्ध' 'एवेति । 'योऽप्यत्रैवाश्रया-
 दन्यत्रोप'लब्धेरिति हेतुः कथितः । सोऽप्यसिद्ध एव । इह घटे शकटे वा शब्द इति शब्दस्य
 'स्वाश्रय'गतत्वेनोपलब्धेरित्युक्तम् । 'यत्तूतं तीव्रतरशब्दश्रुत्यविनाभूतकर्णव्यथानुपपत्त्या
 शब्दस्याश्रयान्तरे श्रोत्रदेशे एवोप'लब्धेरित्यनुमानम् । तत्प्रत्यक्ष'विरुद्धत्वादयुक्तमेव । येन हि
 प्रत्यक्षतो 'भेर्या तीव्रः शब्द इति प्रतिपत्तिः । 'न तु श्रोत्रदेश इति । श्रोत्रव्यथा तु तीव्रतरेण
 शब्देन सहोत्पन्नाद्यायोरेव' सिद्धेति । न 'तु तदन्यथानुपपत्त्या 'शब्दस्य 'प्रत्यक्षसिद्धा स्वाश्रयो-
 पलविनिर्वाक्यत्वं 'शक्या । अन्यथानुपपत्तेरेवासिद्धेः । विपक्षैक'देशवृत्तित्वादनैकान्तिकश्च । येन

१ 'प्राक्' इति नास्ति — इ.

२ साधित इति — इ.

३ अथ यावद्द्रव्य० — इ, ऋ, ए, ऐ.

४ भावित्वादिहेतु० — इ.

५ चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

६ ०सिद्धिः — ऐ.

७ सार्थशब्दकपरिणामादिशब्दकपरि० — इ;

सशब्दकात्परिणामादशब्दः परि० — ऊ;

सशब्दकात्परिणामादशब्दकपरि० — ऋ.

८ भवतीत्युपगम्यते — इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

९ तदामलकस्य मलत्वादिना — ऊ, ऋ.

१० श्यामलत्वादिना — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

११ ०नानैकान्तः — आ, ए; ०नानैकान्ताः — ऐ.

१२ ०द्रव्याभिभावित्वं — ऐ.

१३ ०गुणामलकान्तर० — अ; ०गुणयुक्तमल-
कान्तर० — ए, ऐ.

१४ यद्येवं सिद्ध — अ, इ.

१५ एवायं हेतुरित्युक्तमेव हि — ऊ, ऋ.

१६ सशब्दकतत्परिणामा० — आ, ई, उ, ए, ऐ;

सशब्दकं तत्परिणामादिशब्दक० — इ.

१७ ०दशब्दस्यास्यान्यत्वेन — अ, ०दशब्दकस्या-
प्यन्यत्वेन — ऊ, ऋ; ०दशब्दकस्यास्यान्य-
त्वेन — ए.

१८ सिद्धिः — अ.

१९ दृष्टान्तश्चासाध्य० — ऊ.

२० एव भवति — अ.

२१ योऽत्रैवाश्रया० — आ, इ, ई, उ.

२२ ०लब्ध इति — ऋ.

२३ आश्रय० — आ, ई, उ.

२४ ०पदत्वे० — अ, ऋ.

२५ ०लब्धेरित्युक्तम् — ऋ, ए.

२६ यत्तु तीव्रतर० — अ, इ, ऊ, ऋ, ऐ.

२७ ०लब्धेरनुमानम् — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

२८ ०विरुद्धादयुक्तमेव — इ.

२९ भेर्यादौ तीव्रप्रतिपत्तिः — इ; भेर्या तीव्र-
शब्दप्रतिपत्तिः — ऐ.

३० 'न तु' इत्येतन्नास्ति — ए.

३१ 'एव' इत्यत्र 'इव' इति दृश्यते — आ,
ई, उ.

३२ 'तु' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

३३ 'शब्दस्य' इत्यस्य स्थाने 'शब्दस्वाश्रय-
सिद्धत्वे तद्गुणत्वम् । रूपादीनां च गन्ध-
स्तथा सिद्धः' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

३४ 'प्रत्यक्षसिद्धा' इत्यारभ्य 'असिद्धेः' इत्यन्तं
नास्ति — ऋ.

३५ शब्दस्यान्यथानुप० — अ.

३६ ०देशागमनवृत्तित्वादनैकान्तिकश्च — अ.

ह्यत्र^१ वैधर्म्यदृष्टान्ततयोपात्तेषु रूपादिषु मध्याद् गन्धे वर्तते एव । अत एवास्मान्निर्गन्धस्य
‘द्रव्यसहितस्यैव’^२ घ्राणदेशागमनं^३ ‘कल्प्यत इति चेत्’^४; दृग्द्रव्याप्येवं^५ ‘कल्पनमस्त्विति न स्पर्श-
वतां शब्दो गुणत्वेन प्रत्यक्ष^६सिद्धत्वादेवंविधैरनुमानावस्करेन्नियेद्धुं शक्यत इति ॥१-२॥

अथ ‘स्पर्शशब्दवृद्धतिकम्पावपि वायोः साधनत्वेन दर्शयितुं व्यापारवैचित्र्यमुच्यते — ‘येना-
विष्टम्’ इत्यादि ।

येनाविष्टं जगत्कुत्सनं^७ ‘विस्फुरद्वृद्धिमेति च ।
येन संचार्यते ह्यात्मा’^८ धार्यते च जगत्सदा ॥३॥
‘यत्र बद्धा विमानानां’^९ ‘कोटयोऽष्टौ च विंशतिः ।
भ्रमन्ति चक्रवत्सोऽयं वायुः प्राणभृतां वरः ॥४॥
लोकत्रयकृतावासः’^{१०} ‘सप्तधा यो महामुने ।
येन संप्रेर्यते बीजं’^{११} ‘शरीरेऽन्तरवस्थितम् ॥५॥
येनावयवनिष्पत्तिः प्रसूतिश्चोपजायते ।
‘जरायुणा मुखे’^{१२} ‘छिन्ने’^{१३} ‘कण्ठे च कफवेष्टिते ॥६॥
‘वायोर्गतिनिरोधाच्च न गर्भस्थः प्ररोदिति ।
‘प्राणः प्राणमयो यस्मात्प्राणितं’^{१४} ‘जीवनं हि तत् ॥७॥
‘यदत्रोच्छ्वासनं प्रोक्तं’^{१५} ‘प्राणस्तेनाथ नाभितः ।
समुत्थाय’^{१६} ‘हृद्गुदगारैश्चेष्टते च महाबलः ॥८॥

येन आक्रान्तं जगत् चेष्टायोगाद् वृद्धिमेति । निश्चेष्टस्य^{१७} ‘मृतशरीरस्य’^{१८} ‘वृद्धचदर्शनाच्चेष्टा

^१ ह्यत्रैव — ए, ऐ.

^२ दृष्टस्य हि तस्यैव — ए; दृश्यद्रव्यसहित-
स्यैव — ऐ.

^३ एवकारो नास्ति — इ.

^४ देशागमनं — ई, उ, ऊ, ऐ.

^५ कल्पित इति — अ, इ, ऐ.

^६ कल्प्यत्वमस्त्विति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ ‘सिद्धत्वादित्येवं’ — आ.

^८ इतीति — ऐ.

^९ स्पर्शवृद्धतिकम्पनापि — अ, ए; स्पर्श-
वृद्धतिकम्पावपि — आ, इ, ई, उ, ए.

^{१०} स्फुटते वृद्धि — मु, ओ; सुलभाद्वृद्धि —
उ; विस्फुरद्वृद्धिमेव च — ऋ.

^{११} ह्यस्माद् — ऋ.

^{१२} यत्राबद्ध — मु, उ; यात्राबद्ध — ओ.

^{१३} कोटयोऽप्यष्टविंशतिः — मु, उ; कोटयोऽ-
ष्टा च विंशतिः — ऊ, ऋ.

^{१४} अष्टमो यो महामुने — ऊ, ऋ.

^{१५} योनावृत्पत्तिकारणम् — मु० पाठान्तरम्, ऊ,
ऋ, ओ.

^{१६} जरायूणां — मु; जरायुना — उ, ऊ, ऋ.

^{१७} छिन्ने — मु, उ.

^{१८} कण्ठोऽस्त्ववचोष्णता — उ.

^{१९} वायोस्तत्र निरोधाच्च — मु, उ.

^{२०} प्राणयः प्राणितो यस्मात् — उ; प्राणो
य प्राणयो यस्मात् — उ० पाठान्तरम्;
प्राणाः प्राणमयो यस्मात् — ओ.

^{२१} जीवनं हितम् — ऊ; जीवितं हितम् —
ऋ.

^{२२} यदत्रोच्छ्वासनं — मु, उ.

^{२३} प्राणस्सोऽप्यथ नादितः — ऊ, ऋ.

^{२४} हृद्गुदगाराद्विचेष्टति — मु, ओ; ततोद्गारा-
द्विचेष्टति — उ.

^{२५} मृतशरीरस्य — अ.

^{२६} वृद्धचदर्शनाद्वायु० — आ.

च वायुव्यापार एव । येन च आत्मेति स्थूलशरीरं 'संचार्यते, जगच्च' तृणपर्णाद्यूर्ध्वमनाधार एव धार्यते, स 'च वायुरित्युक्तः' "धृतिकम्पलिङ्गो वायुः" इति । यत्र चागमेषु 'विमानानां कोटयो भ्रमन्ति' इति श्रूयते । 'यश्चास्मिन्' 'भूर्भुवस्स्वलक्षणे' लोकत्रये 'सप्तधा' 'तत्सन्धेऽप्यवस्थित' इति 'श्रुतीतिहासादावुक्तः । येन 'च' 'स्त्रीपुंसयोर्गर्भजननव्यापारकाले' 'शरीरेऽन्तरवस्थितं बीजं' प्रेर्यते । 'गर्भस्य' 'च मातृ' 'कुक्षौ अवयवनिष्पत्तिः, ततश्च योनिद्वारेण' 'जन्म क्रियते स वायुः । यस्य च' 'गर्भाशयादिना गतिनिरोधाद् न' 'गर्भस्थैरगर्भस्थैरिव' शब्द उच्चार्यते । न चैतावता गर्भस्थस्य विपत्तिरिति संभावनीयम् । यस्मात् 'प्राणो यो' 'वक्ष्यमाणः' 'स जीवनमयो हीति । यस्मात्तदेव प्राणिनां जीवनमुच्यते । तस्मिन्निवृत्ते मरणदर्शनादिति । 'यदत्र' गर्भे 'समुच्छ्वसन-मुक्तं प्राणः' तेन 'कारणभूतेन' 'नाभिः' समुत्थाय हृदयसंक्षोभात् 'चेष्टते' इति 'न गर्भस्थस्य पञ्चतेति । 'यस्यैतद्व्यापारवैचित्र्यं स वायुः' सिद्धः ॥३-८॥

अथ तस्य भेदाः — 'स वायुः' इत्यादि ।

स वायुः पञ्चधा भिन्नो यथा भवति तच्छृणु ।

'प्राणोऽपानः समानश्च' 'हृदानो व्यान एव च ॥९॥

'संचार्यन्ते — इ, ऐ; संचाल्यते — ऊ;
सन्वक्ष्यते — ए.

'तृणपर्णाद्यूर्ध्वं — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

'धारमेव — अ.

'चशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

'रित्युक्तम् — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

'मतङ्गं विद्यां २३. ५२ उ०, ५३ पू०.

'यश्चास्मिन् — अ, ऊ, ऋ.

'भूर्भुवस्स्वलक्षणे — अ.

'सप्त तथा — अ.

'अत्र 'वा' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

'तत्सन्धेषु स्थित — इ; तच्छ्रोत्रेष्ववस्थित — ऊ.

'श्रुतीतिहासादौ वृत्तम् — इ; ऋग्वेदे ५. ५२. सू०. वाल्मीकिरामायणे बाल० ४७.

'चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

'स्त्रीपुंसोर्गर्भजननं — अ, आ, इ; स्त्री-पुंसोर्गर्भजननं — ई, उ.

'शरीरान्तरवस्थितं — अ, इ, ऐ.

'अत्र 'न चैतावता' इत्यधिकम् — अ, इ, ऊ.

'गर्भस्थस्य — अ, ऊ.

'चशब्दो नास्ति — ऋ. चशब्दादनन्तरं

'विपत्तिरिति संभाव्यम् । यस्मात्प्राणे यो वक्ष्यमाणः स जीवनमयो हीति । यस्मात्तदेव प्राणिगर्भस्य' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

'कुक्ष्यवयव — अ.

'जनीक्रियते — ए.

'गर्भाशयनादिना — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ; यस्य शयनादिना — ऐ.

'गर्भस्थस्यैव गर्भस्थैरिति शब्द — अ, ऊ.

'प्राणे — अ, ऐ.

'वक्ष्यमाणस्य जीवनं — ए; वक्ष्यमाणसंजीवनं — ऐ.

'सन् जीवनं — अ.

'यदत्र' इत्यस्य स्थाने 'तत्र' इति दृश्यते — ई, उ.

'समुच्छ्वासनं — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

'करणभूतेन — ई, उ, ऊ, ऋ.

'नाभिः — ऊ, ऋ.

'नकारो नास्ति — ई, उ, ए; ना — ऐ.

'यस्य तद्व्यापारं — ऊ, ऋ.

'भेदः — अ, इ, ऐ; भेदात् — ऊ, ऋ, ए.

'प्राणापानसमानाश्च — ओ.

'उदानो — उ, ऊ, ऋ, ओ.

तत्र प्राणस्य लक्षणम् — 'प्राणो बलम्' इत्यादि ।

प्राणो बलं 'समाख्यातं' तच्चैवाणोर्न हीयते ।

न च प्राणादृते कश्चित्स्पन्दते मुनिसत्तम ॥१०॥

'नासारन्ध्रवहो यो हि वेगवान्प्राण उच्यते ।

लाघवं दीप्तिरायामो मेधा च प्राणवृत्तयः ॥११॥

योऽयं 'श्वासात्मको वायुः', स 'प्राणः' । स एव 'च बलम् अहंकारवृत्तित्वेनोक्तमिति, अणोः सकलस्य न हीयते । प्रलयकेवलं विज्ञानकेवल्योस्तु अहंकाराद्यभावात् तस्याप्यनंभव एव । तस्य च 'लाघवाद्या वृत्तयः ॥२०-११॥

अथापानस्य — 'अपानाख्येन' इत्यादि ।

अपानाख्येन भेदेन 'पानाद्याघ्रातमेव' सः ।

नयत्यधस्ताद्विष्णुमूत्ररेतांसि च यथाक्रमम् ॥१२॥

नाभेरधस्ताद्यो वायुस्तेन 'संधुक्ष्यतेऽनलः' ।

कृत्वाम्भोऽव'स्ततो ह्यन्नमुपरिष्ठाद्विपच्यते ॥१३॥

तद्विपाको द्विधा याति 'स्थूलः सूक्ष्मश्च' सुव्रत ।

स्थूलो विष्णुमूत्रसंज्ञोऽन्यः 'सूक्ष्मः कोशविवृढये ॥१४॥

अपानाख्येन भेदेन पानाद्याघ्रातमिति पीतं भुक्तं च सः 'वायुः', 'अधस्तान्नयति विष्णुमूत्ररेतांसि च यथाद्वारम् । यश्चासौ 'अधः स्थितो वायुः अपानाख्यः, तेनैव 'वह्निः जाठरः 'संधुक्ष्यते । तत एव हेतोर्जलम् अधः कृत्वा 'तेन 'अन्नं पच्यते । 'तत्प्रेरणयैव 'चान्नविपाकोऽपि स्थूलसूक्ष्म-

^१ समाख्यातः — मु, उ, ओ.

^२ स एवाणोर्न — मु, उ.

^३ मनसा रन्ध्रपायोहि — उ.

^४ द्वेधा प्राणस्य वृत्तयः — ओ.

^५ श्वासप्रश्वासात्मको — ऊ, ऋ.

^६ प्राणाः — ऋ.

^७ चशब्दो नास्ति — ऐ.

^८ 'वृत्तित्वेन । तेनोक्तं — इ, ऋ.

^९ 'विज्ञानकलयोस्तु — ऊ, ऋ; 'विज्ञान-
केवलिनोस्तु — ए.

^{१०} लाघवाद्यवृत्तयः — इ.

^{११} पानान्नादिजिघृक्षता — उ.

^{१२} च — मु, उ, ओ.

^{१३} संधुक्षते — ऊ, ऋ.

^{१४} 'स्ततोऽन्यं — मु, उ; 'स्ततोऽन्यं —

ओ.

^{१५} स्थूलसूक्ष्मश्च — ऊ, ऋ, ओ.

^{१६} सूक्ष्मकोशः — ओ.

^{१७} 'वायुः' इत्यारभ्य 'अधःस्थितो' इत्यन्तं लुप्तम्
— ऋ.

^{१८} रसस्थानं नयति — ए.

^{१९} व्यवस्थितः — अ.

^{२०} 'वह्निः' इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए,
ऐ.

^{२१} संधुक्षते — अ.

^{२२} 'तेन' इति नास्ति — ए.

^{२३} अन्यं — ऊ.

^{२४} तत्र प्रेरणः — ए.

^{२५} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ; चात्यन्तविपाको
हि — ऐ.

भेदेन याति । स्थूलभेदोऽपि विंशतिभेदेन । सूक्ष्मभेदस्तु^१ पूर्वोक्तस्य षट्संख्यात्मनः कोशस्य^२ वृद्धये इति ॥१२-१४॥

समानस्य स्वरूपम् — 'समानो नाम' इत्यादि ।

समानो नाम यो भेदो^३ वायोस्तेन^४ विधार्यते ।

रसः सोऽपि द्विधा भूयो रक्तं स्थूलतरं तयोः ॥१५॥

^५रक्तान्मांसं नाड्यश्च त्वग्वपुश्चोपजायते ।

सूक्ष्मभेदात्पुनर्भेदो^६ रसस्येह^७ विभिद्यते ॥१६॥

^८स्थूलाच्छुक्लविपाकोऽन्यः^९ सूक्ष्मान्मज्जोपजायते ।

^{१०}तस्मात्सूक्ष्मतमो यो हि तेनास्थीनि भवन्ति हि ॥१७॥

तस्मादप्यपरः सूक्ष्मो^{११} रसपाकविभेदजः ।

तेन लोमानि केशाश्च^{१२} नखानि मुनिपुङ्गव ॥१८॥

प्रादुर्भवन्त्यथाङ्गानि कान्तिश्चैवोपजायते ।

मेदोऽन्यो धातुरद्विष्टः सोऽप्यत्र^{१३} रसपाकजः ॥१९॥

^{१४}समानमरुद्विक्षेपाद्^{१५} रसः^{१६} सर्वशरीरगः ।

नाडीरन्ध्रेषु सूक्ष्मेषु^{१७} पुष्ट्यर्थमुपसर्पति ॥२०॥

इन्द्रियाणां^{१८} हृदुत्थाभिर्नाडीभिर्दशभिः स्थितः ।

येन^{१९} सर्वधातुक्रमेण शरीरे रसः समतां नीयते, ^{२०}स समानो नाम वायुः । तच्छक्त्यैव^{२१} च रसः अत्यन्तसूक्ष्मेष्वपि नाडीरन्ध्रेषु इन्द्रियस्थानेषु च उपसर्पति ॥

^१ सूक्ष्मभेदेन — अ; सूक्ष्मस्तु — इ, ऐ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १९. २५ उ० — ३२.

^३ वृत्तये — इ.

^४ वायुस्तेन — उ.

^५ विसर्पति — उ, ऋ.

^६ रक्तान्मांसात्मनो यच्च — उ; रक्तं मांसं नाड्यश्च — उ० पाठान्तरम्; रक्तमांसं नाड्यश्च — ओ.

^७ रसस्येव — ऋ.

^८ निगद्यते — उ.

^९ स्थूलं चक्रविपाको० सु, उ, ऊ; स्थूल-चक्रविपाको — ऋ.

^{१०} सूक्ष्मो मज्जोप० — ऊ, ऋ.

^{११} तस्माच्चक्षुस्तमो — उ.

^{१२} रसः पाक० — ऊ, ऋ.

^{१३} वायास्ते मुनि० — उ; नखश्च मुनि० — ऊ, ऋ.

^{१४} रसधातुजः — उ.

^{१५} समानमरुतो वक्ष्ये — उ; समानमरुद्विक्षे-पाद् — उ० पाठान्तरम्, ओ; समानमारुत-क्षेपाद् — ऊ, ऋ.

^{१६} वायोस्सर्वशरीरिणः — उ,

^{१७} सर्वशरीरिणाम् — ऊ, ऋ; सर्वशरीरिणः — ओ.

^{१८} पुत्रार्थमुपसर्पति — उ; पुष्ट्यर्थमुपसर्पति — उ० पाठान्तरम्; पुष्ट्यर्थमुपसर्पति — ओ.

^{१९} यदुत्थाभि० — उ, ओ.

^{२०} सर्वधातुषु क्रमेण — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} 'स' इति नास्ति — ऋ.

^{२२} चशब्दो नास्ति — अ, इ.

अथ प्रसङ्गाद् नाडीनां स्वरूपप्रतिपादनाय 'मध्यमनाड्याः स्वरूपं तावदुच्यते — 'पादा-
ङ्गुष्ठाग्रतः' इत्यादि ।

पादाङ्गुष्ठाग्रतो व्यक्ता नाभितो हृदयं गता ॥२१॥
सुषुम्ना नाम सा ज्ञेया ब्रह्मरन्धाद्यनिर्मिता ।
प्राणिनां प्राणसंचारे निर्मिता परमेष्ठिना ॥२२॥
अज्ञानस्यापि संचारे सन्निभेयं सुविस्तृता ।
गुदे यो वर्तते वायुरथस्तादुपयाति हि ॥२३॥
सर्वासांमेव नाडीनामुद्भवो नाभिदेशतः ।
तस्माद्दशाङ्गुलं नालं निबद्धा यात्र वर्णिता ॥२४॥
वृत्रस्याष्टदलस्योर्ध्वं तन्मध्ये भोगभुक् सदा ।
संस्थितः सर्वगोऽप्यस्मात्कारणात्सुप्रतीयते ॥२५॥
येनाशु विषयान्दृष्ट्वा विचारयति सादरम् ।
शोकं क्रोधं विषादं वा विस्मयं तापमेव वा ॥२६॥
हर्षं वाप्यथ संचिन्त्य हृदयेनैव भावयेत् ।
ताभ्योऽन्या नाड्यः सूक्ष्मास्ताभ्यः सूक्ष्मतमास्तथा ॥२७॥
एवं ता लोमकूपान्ता नाड्यो विस्तृता मुने ।
समीकरोति सर्वाङ्गैर्विषयं तद्रसं सदा ॥२८॥
नाडीरन्ध्रेषु तेनोक्तः समानोऽयं सदागतिः ।

^१ नाडीनादस्वरूपं — अ.

^२ मध्यमनाड्याः — ई, उ, ऋ; मध्यमनाड्यां
— ए.

^३ संचाराभिर्मिता — उ, ओ.

^४ संचारात् — उ.

^५ सर्पतीयं — ओ.

^६ सुविस्मिता — उ; सविस्तृता — ओ.

^७ गुदादौ वर्तते — मु, उ; गुदे या वर्तते —
ऊ, ऋ.

^८ नाभिदेशतः — उ; नाडिदेशतः — ओ.

^९ तस्मादेवाङ्गुरे नालं — उ.

^{१०} निबद्धा — ऋ.

^{११} यात्र — उ० पाठान्तरम्.

^{१२} पुत्रस्याष्टं — उ.

^{१३} दलस्येत्थं — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१४} सान्निध्यः सर्वं — मु, उ, ओ; सो स्थितः
— ऊ, ऋ; वृत्त्यनुसारेणात्र 'संस्थितः' इति
पाठः संपादितः ।

^{१५} यान् गृह्य विषयान् — उ; येनाशु विषयान्
— ओ.

^{१६} विचारं याति — ऊ; ऋ.

^{१७} शोकः क्रोधो विषादो वा — मु; शोकः
क्रोधो विषादो वा — उ; शोकः क्रोधो
विषादोऽपि — ओ.

^{१८} विस्मयस्ताप एव वा — मु, ओ; विस्मय-
स्ताप एव च — उ.

^{१९} च — ऊ, ऋ.

^{२०} हर्षो वाप्यथ — मु, उ, ओ.

^{२१} नाड्योऽन्या — उ; नाभ्योऽन्या — ऋ.

^{२२} स्थूलतमां — उ.

^{२३} तल्लोमरूपान्ता — मु, उ; ता लोमरूपान्ता
— ओ.

^{२४} विस्तृता — मु, उ, ऊ; विधृता — ऋ.

^{२५} सर्वाङ्गो विषयं तं रसं — ऊ, ऋ.

^{२६} तेनोक्तः — उ, ऊ; तेनोक्ताः — ऋ.

^{२७} समानेयं — ऋ.

सा च 'मध्यमनाडी तालुब्रह्मरन्ध्रेण' ^१द्वादशान्तव्यवस्थितं सकलजगज्जीवनभूतं ^२शशिकुशेशयं यावन्निर्गता । 'ततश्च तेन मार्गेण' ^३योगिनस्ततोऽमृतमुप^४युज्यामृतीभवतीति । 'तन्मध्याच्च नाभिदेशादन्यासां रसवायु' ^५वहानां नाडीनामुत्पत्तिः । 'ततश्च नाडीचक्रमध्यादूर्ध्वं' ^६'हृत्कुशेशय-
कर्णिकायां' ^७'भोगभुक्' ^८'पुरुषः संस्थितः । स च ^९'सर्वगोऽपि अस्माद् हृदयस्थानाद्धेतोर्यतः सुष्ठु प्रतीयते, ततस्तत्र संस्थितः इत्युपचारादुच्यते । येन हृदयस्थान एवासौ कार्यकरणैरभिव्यक्तः
'सन् विषयान् दृष्ट्वा विचारयति शोकक्रोधादिकं च संचिन्त्य । हृदयेनैवेति हृदयाव'^{१०}स्थितै-
र्बुद्ध्यादिभिरेव ^{११}'भावयन्' ^{१२}'शक्तो दृष्टः । तेन ^{१३}'तत्राभिव्यक्त' ^{१४}'इत्युच्यते ॥

उदानस्य लक्षणम् — 'उदानो ह्यूर्ध्वगमनः' इत्यादि ।

^{१५}उदानो ह्यूर्ध्व^{१६}गमनो वह्निना ^{१७}सह सर्पितः ॥२९॥

श्लेष्माणमुदरादूर्ध्वं पित्तं वाप्यथ लोहितम् ।

वमयत्यन्नं^{१८}पानं वा सोद्गारः ^{१९}क्षुद्रिजृम्भका ॥ ३०॥

^{२०}काश^{२१}शोषादयश्चापि ^{२२}विकारास्तत्समुद्भवाः ।

तस्मिन्नेव निबद्धा ^{२३}वाग्व्यज्यते तदुदीरणात् ॥३१॥

उन्मीलने च नेत्राणां तथा ^{२४}संमीलनेऽपि च ।

भ्रूविकारे च साटोप उदानः ^{२५}प्रविजृम्भते ॥३२॥

^१मध्यमनाडी ब्रह्मरन्ध्रेण — आ; मध्यमनाडी ब्रह्मरन्ध्रेण — ई, उ, ए; मध्यमनाडी तालु-
रन्ध्रेण — ऊ, ऋ; मध्यमनाडी तालुरन्ध्रेण-
— ऐ.

^२अत्र 'तद्' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^३द्वादशान्तं व्यवस्थितं — ए.

^४शशिकेशेशयं — अ, ए; शशिकुशेशयं —
ऊ, ऋ; शशिकुशेशयं — ऐ.

^५ततश्चेतनेन मार्गेण — अ; ततश्चेतनमार्गेण
— ऐ.

^६योगिनस्ततोऽमृतमुप० — इ; योगेन ततोऽ-
मृतमुप — ऊ, ऋ; योगिनस्तदमृतमुप० —
ए.

^७० युज्याथामृतीभवतीति — ऊ, ऋ.

^८तं मर्त्याच्च — इ.

^९० वहनानां — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०}ततश्चासीत्क्रमध्यानमूर्ध्वं — इ.

^{११}'हृत्कुशेशय' इत्यस्य स्थाने 'कुशेशया' इति
दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१२}भोगात्पुरुषसं० — इ.

^{१३}पुरुषसं० — ऐ.

^{१४}सर्वोऽपि — आ.

^{१५}सन् विषयं दृष्ट्वा — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ;
स विषयं दृष्ट्वा — इ.

^{१६}० स्थिते बुद्ध्यादि० — ऋ, ऐ.

^{१७}भाव्यं — ऋ; भावयेत् — ऐ.

^{१८}शक्तेः — इ.

^{१९}तत्राभिव्यक्त — इ.

^{२०}इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१}उदानऊर्ध्वं — उ, ऊ, ऋ, ओ.

^{२२}० गमने — ओ.

^{२३}सर्पितस्तदा — मु, उ, ओ.

^{२४}० पाने वा — मु.

^{२५}क्षुद्रिजृम्भिताः — मु; क्षुद्रिजृम्भकाः — ओ.

^{२६}काश० — मु.

^{२७}० शोषादयः क्वापि — उ; ० श्वासादयश्चापि
— ऊ, ऋ; ० शोषादयस्यापि — ओ.

^{२८}विकारस्त० — उ, ओ.

^{२९}वाग्युज्यते — ऋ.

^{३०}संमीलनेऽनिलः — उ; सम्मीलनेऽनिलः —
ऊ; सम्मीलितेऽनिलः — ऋ.

^{३१}प्रविजृम्भितः — मु, उ.

बह्निना जाठरेण सह ऊर्ध्वगमन^१निमित्तं धातूनां प्रवृत्तो यः, ^२स उदानः। ^३तथा हि श्लेष्मादिकम् ^४उदरादूर्ध्वं ^५वामयतीति उद्गिरति^६ ^७अन्नपानं च सोद्गारो भूत्वा। तथा ^८क्षुताद्याः ^९काशादयश्च ^{१०}तन्निबन्धना एव। ^{११}तत्रैव निबद्धा वाग्, यतः तदुदीरणादेव ^{१२}व्यज्यते। नैत्राणाम् उन्मीलनादौ, ^{१३}भ्रूविक्षेपे च स एव प्रवर्तते ॥२९-३२॥

अथ ^{१४}व्यानस्य लक्षणम् — ‘आक्षेपाकुञ्चने’ इत्यादि।

^{१५}आक्षेपाकुञ्चने ^{१६}व्याने गमने च प्रसारणे ॥३३॥

^{१७}चलनास्फोटने चैव बहिश्चेष्टासु सर्वदा।

प्रवृत्तः कुरुते व्यानः पञ्चमो योऽनिलो महान् ॥३४॥

आक्षेपाकुञ्चनादिषु बहिश्चेष्टासु ^{१८}‘प्रवृत्तः व्यानः, तास्तावत् कुरुते ॥३३-३४॥

‘कर्मशियवशाद्’ इत्यादि।

कर्मशिय^{१९}वशाद्वीजं ^{२०}निषिक्तं योनिमध्यतः।

मातुर्दर्पबलाच्चारी पितुर्दर्पबलात्पुमान् ॥३५॥

समदर्पबलोत्साहात्कललात्तु^{२१} नर्पुसकम्।

^{२२}कर्मविपाकं च सहकारिणमपेक्ष्य, मातापित्रो^{२३}रन्यतर^{२४}स्थोभयोर्वान्तर्दर्पात्मको भूत्वा स वायुः स्त्रीपुनर्पुंसकानां हेतुत्वं याति ॥

^१० निमित्तमणूनां — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^२‘स’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^३‘तथा हि’ इत्येतन्नास्ति — अ, इ, ए, ऐ; तथापि — ऊ, ऋ.

^४उदरोर्ध्वं — आ; उदरादूर्ध्वं — ऐ.

^५वामयतीति — ऊ, ऋ; गमयतीति — ए.

^६अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ए.

^७अन्नं पानं च — आ, इ, ऐ.

^८क्षुताद्याः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^९काशादयश्च — अ, ऊ.

^{१०}तन्निबन्ध एव — ऊ, ऋ.

^{११}तत्रैव निबन्धा यतः — अ, इ; तत्रैवानिबन्धा वाग्यतः — आ; तत्रैव च वचनं निबद्धं यतः — ऊ; तत्रैव च वचनं निरुद्धं यतः — ऋ; तत्रैव निबन्धा वाग्यतः —

^{१२}व्यज्यन्ते — अ, इ, ए, ऐ.

^{१३}भ्रूक्षेपे च सर्वं एव — ऊ, ऋ.

^{१४}वक्तव्यस्य — अ, आ, ई, उ.

^{१५}उत्क्षेपाकुञ्चने — ऊ, ऋ.

^{१६}व्यानो — ऊ.

^{१७}चलनास्फोटने — ऊ; वर्गणास्फोटने — ऋ.

^{१८}प्रवक्तव्यो न तावत् — अ; प्रवृत्तो व्यानस्तावत् — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऐ, ए.

^{१९}वशाद्वीजान् — ओ.

^{२०}निषिक्तं — ऋ; निषिप्तं — ओ.

^{२१}केवलात्तु — मु, उ, ओ; कलिलात्तु — ऊ, ऋ.

^{२२}कर्मविपाकश्च — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{२३}०रन्यतमस्यो० — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२४}०स्योभयोर्वा दर्पात्मको — ए.

‘मातापित्रोः’ इत्यादि ।

मातापित्रोरनाचारादशुभंश्च ^१पुराकृतैः ॥३६॥

भवेत्कुब्जः ^२कुणिः ^३पङ्कगुर्मूको वायन एव च ।

तेन च वायुनोपकृताद् ^४मातापित्रोः ^५संबन्धिनः ^६प्रागर्जिताद्, इदानीं ^७वानुष्ठितादशुभात्
कुब्जवामनादिविकृताङ्गो जायते ॥

‘तयोः’ इत्यादि ।

^८तयोर्भविसमायोगो^{१०} ^{११}विकारैरपि जायते ॥३७॥

^{१२}पितृशीलः ^{१३}पुमानत्र ^{१४}मातृशीला कुमारिका ।

^{१५}शीलेनोभयथोपेतमभवत्तन्मपुंसकम् ॥३८॥

तस्यैव ^{१६}च वायोः, शुभाशुभकर्माक्षिप्तैः विकारैः ^{१७}मातृपितृगतेन ^{१८}शरीरस्वभावेन योगः
पुत्रादौ भवति ॥३७-३८॥

‘विभिन्ने’ इत्यादि ।

विभिन्ने वायुना ^{१९}शुक्ले द्विधा भेदः ^{२०}प्रवर्तते ।

कुक्षिद्वयं समाश्रित्य युग्ममुत्पद्यते तदा ॥३९॥

अपानानिल^{२१}विक्षोभाद्भेदैर्यावद्भिरीर्यते^{२२} ।

तावत्तः^{२३} सूतयस्तस्य ^{२४}रेतसः संभवन्ति हि ॥४०॥

^१ पुरातनैः — ऊ, ऋ.

^२ कुणिः — ऊ, ऋ.

^३ पङ्कगुः — मु, उ.

^४ वायुनोपकृता — इ, ए, ऐ.

^५ ०पितृसंबन्धिनः — ऊ, ऋ.

^६ संबन्धिनः न प्रागर्जिताद् — इ.

^७ प्रागर्जिताद् — ऊ.

^८ चानुष्ठिता० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^९ तयोर्भोगे समा० — उ.

^{१०} ०समायोगाद् — मु, ऊ, ऋ.

^{११} विपाकरूपजायते — ऊ; विपाकेनोपजायते—

ऋ; विकारैरुपजायते — ओ.

^{१२} मातृशीलः — उ, ऊ, ऋ.

^{१३} पुमांस्तत्र — ऊ, ऋ.

^{१४} पितृशीला — उ, ऊ, ऋ.

^{१५} शीलेनोभयकोपेत० — मु, उ, ओ.

^{१६} चशब्दो नास्ति — इ, ए, ऐ.

^{१७} मातापितृ० — आ.

^{१८} शरीरस्य भावेन — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} शुक्ले — ऊ, ऋ.

^{२०} प्रपद्यते — मु, उ, ओ.

^{२१} ०विक्षेपा० — ऊ, ऋ.

^{२२} ०द्भिरिष्यते — मु, उ, ओ.

^{२३} तावन्तः — मु, उ.

^{२४} शक्तितः — उ.

तेन चापानवायुसहभूतेन वायुना यावन्तो भेदा निषेककाले मातृयोनौ बीजस्योत्पाद्यन्ते, तावन्त्यपत्यानि ततो भवन्तीति ॥३९-४०॥

‘पित्रोः’ इत्यादि ।

‘पित्रोः कर्मानुरूपत्वात्स्वाश्रयस्यानुरूपतः’ ।

भवेदपत्यं विप्र्रेन्द्र निषेकसमयात्पुनः ॥४१॥

‘यद्वातुस्तद्भवेच्छुक्लमनिलेनाकुलीकृतम् ।

प्रकृतिस्तद्वशात्तस्य’ तादृग्वोपजायते ॥४२॥

वातस्थानगते शुक्ले कृशो रूक्षोऽनवस्थितः ।

चलस्वभावो लघ्वाशी विकृतेक्षण एव च ॥४३॥

पित्ताशयगते शुक्ले गौरः पिङ्गोक्षणस्तथा’ ।

अकाल’ पलितो दक्षस्तेजस्वी चोपजायते ॥४४॥

‘श्लेष्मधातौ जलघ्राणः’ स्निग्धत्वक् स्थिर एव च ।

शुक्लाक्षः सुभगश्चैव सुकेशवदनस्तथा ॥४५॥

आमाशयगते शुक्ले स्थूलो जीर्णस्थितिस्तथा ।

‘विमिश्राण्यपि चिह्नानि’ विमिश्रैः संभवन्ति हि ॥४६॥

‘भावैरन्तर्विशेषाच्च कालभेदैश्च’ सुव्रत ।

‘कामभेदैश्च जायन्ते’ वर्णाकारसमाधयः ॥४७॥

तेनैव च वायुना मातृपितृकर्मानुरूपतः, पुत्राद्याश्रयकर्मणोऽनुसाराच्च निषेककाले वात-

तेनापानवायुभूतेन — अ, आ, ई, उ, ए; तेन वायुभूतेन — इ; तेन चापाने वायुसहभूतेन — ऊ, ऋ; तेनापानभूतेन — ऐ.

मातृप्रधानो बीजः — अ.

स्योत्पाद्यन्ते — ई, उ.

‘ततः’ इति नास्ति — ऋ.

अर्धमिदं — मु, उ, ओ, कोशेषु ४३ पूर्वा-र्धादनन्तरं दृश्यते ।

‘ऽत्स्वाशयाच्चानुरूपतः’ — मु, उ; ‘ऽत्स्वा-शयश्चानुरूपतः’ — ओ.

धातुस्थं यद्भवेच्छुक्रं मलिनैनाकुली — ऊ, ऋ.

‘द्वशात्तत्र’ — ऊ, ऋ.

‘तादृग्वोप’ — ओ.

शुक्ले कृशो रूक्षो — ऊ, ऋ.

‘प्रकृतेः क्षीण एव च’ — उ.

शुक्ले — ऊ, ऋ.

‘स्तदा’ — मु, उ.

‘फलितो’ — मु, उ, ओ.

‘श्लेष्मधातुर्जलघ्राणः’ — मु, उ; श्लेष्म-जान्तर्जडः प्राणी — ऊ, ऋ.

‘स्थिरत्वक्’ — ऊ; स्थिरत्वात् — ऋ.

सः — ऊ, ऋ.

शुक्ले — ऊ, ऋ.

‘जीर्णस्थितिः सदा’ — मु, ओ; वायुर्यतः सदा — उ.

‘विमिश्राद्धि विमिश्राणि’ — उ.

‘विशिष्टैः’ — ऊ, ऋ.

‘भावैरन्तर्विशेषाच्च’ — ऊ, ऋ.

‘भेदाच्च’ — ऊ, ऋ.

‘शुक्लभेदैश्च’ — मु० पाठान्तरम्; कामभेदाश्च — उ; शुक्लभेदाश्च — उ० पाठान्तरम् ।

‘वर्णागमसमाधयः’ — ऊ, ऋ.

‘चशब्दो नास्ति’ — आ.

‘रूपं पुत्रा०’ — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

‘निषेककालवातः’ — ऊ, ऋ.

पित्तादिधातुष्वन्य^१तमस्मिन् बीजं^२ प्रेर्यते । यत्प्रेरणया^३ कृशरूक्षादिप्रकृति पुत्राद्युत्पद्यत इति ॥४१-४७॥

‘तत्सर्वं’ इत्यादि ।

तत्सर्वं^४ वायुसामर्थ्यात्प्रसूतेरुपवर्णितम्^५ ।

‘प्राधान्यं कर्मणः’ प्रोक्तं तद्विपाकं^६ वशात्स्फुटम् ॥४८॥

आयुः कर्म तथा^७ वित्तं विद्या जन्म च यादृशम् ।

प्राप्नोति नान्यथा यस्मात्तस्मादेतत्सुनिश्चितम् ॥४९॥

बोद्धव्यं मुनिशार्दूलं^८ वायोरप्यस्वतन्त्रता ।

स्वतन्त्रः परमेशानो^९ यदायत्तं जगत्सदा ॥५०॥

तत्त्वधर्मप्रसङ्गेन वायोरुक्तं^{१०} विचेष्टितम् ।

यद्यपि च^{११} सर्वं कर्मतः परमेश्वरप्रेरितात् पुंसो भवतीत्युक्तम्^{१२} । तथाप्येतत्प्र^{१३}सूत्यादिक-
मान्तरवायुसहकारिणो भवतीति वायोस्तत्त्वधर्मः प्रोक्तः ॥

अथ ‘वायौ भुवनान्युच्यन्ते — ‘स्थानानि’ इत्यादि ।

स्थानानि तत्र रुद्राणामष्टावत्यद्भुतानि तु ॥५१॥

भीमं^{१४} भीमेश्वरस्योक्तं स्थानमन्यत्सुखावहम् ।

महेन्द्रं चारु रत्नाढ्यं^{१५} मन्त्रेशस्य च धीमतः ॥५२॥

महानादस्य नाथस्य^{१६} चाट्टहासाख्यमेव हि ।

विमलं विमलस्योक्तं स्थानं रुद्रस्य शोभनम् ॥५३॥

^{१७}नाखलं ^{१८}नाखलेशस्य ^{१९}ततोऽन्यद्विपुलं मुने ।

^१ ०पित्तादिष्वन्य० — आ.

^२ ०तमस्य बीजं — ऊ, ऋ.

^३ प्रेर्यन्ते — इ, ऐ.

^४ यत्प्रेरणेण शरीरं क्षमादिप्रकृति — इ.

^५ कृशरूपक्षमादिप्रकृतिरिति — अ.

^६ युगसामर्थ्यां — ऊ, ऋ.

^७ ०त्प्रसूतेरुपवर्णितम् — उ; प्रसूतेरपि वर्णितम् — ऊ, ऋ.

^८ प्राधान्ये — ऊ, ऋ.

^९ प्रोक्तः — ऋ.

^{१०} ०वशाद्भुवम् — ऊ, ऋ.

^{११} वृत्तं — सु.

^{१२} वायोरपि स्वतन्त्रता — ऋ.

^{१३} यस्यायत्तं — ऊ, ऋ.

^{१४} विचेष्टितः — ओ.

^{१५} सर्वे कर्मतः — ऊ, ऋ; सर्वकर्मतः — ऐ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ८. ११६ उ० — १२१.

^{१७} ०सूत्यादिकमान्तरवायु० — आ, इ, ई, उ, ए; ०सूत्यादिकमान्तरवायु० — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१८} वायुभुवना० — ऊ, ऋ.

^{१९} भीमेश्वरं प्रोक्तं — उ.

^{२०} तद्व्रतेशस्य धीमतः — ऊ, ऋ; तादृशे यस्य धीमतः — ओ.

^{२१} चाट्टहासस्य चैव हि — उ; अट्टहासाख्यमेव च — ऊ, ऋ, ओ.

^{२२} नाबलं तु बलेशस्य — उ.

^{२३} नखलेशस्य — मु, ओ; तु खलेशस्य — उ० पाठान्तरम्.

^{२४} तन्त्रेऽत्र विपुलं मुने — उ; ततोऽन्यद्वि-
मलं मुने — ऊ, ऋ.

‘स्थानं च नखलेशस्य तन्नाम्ना चारुमण्डितम् ॥५४॥
‘कुरुक्षेत्रमतोऽथस्तात्स्थानं रुद्रस्य कीर्तितम् ।
गयेति नाम यत्स्थानं तत्रासौ प्रपितामहः ।
रुद्रैरात्मगुणोपेतैर्वृतः स परमेश्वरः ॥५५॥

पञ्चाष्टकानां मध्यादत्र भीमाष्टकक्रमेणाष्टौ भुवनानीति ॥५१-५५॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः — ‘वायोः’
इत्यादि ।

वायोर्मयाध्यात्मबहिः स्थितस्य धर्मः समासात्कथितो विभज्य ।
एकोऽपि सन् भिद्यते वृत्तिभेदात् बह्वैरिदानीं शृणु विस्तरं मे ॥५६॥

य एकोऽपि सन् प्रागुक्तैर्वृत्तिभेदैः भिद्यते; तस्य वायोः शरीरान्तर्बाह्यविभागेन धर्मः
कथितः इति व्याख्यातार्थोपसंहारः । अथ व्याख्येयोपक्रमः — “बह्वैरिदानीं शृणु विस्तरम्”
इति ॥५६॥

इति [श्री] भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ [विद्यापादे]
त्रिपर्वपदार्थे वायुतत्त्वप्रकरणं [विंशं समाप्तम्] ॥

विंशः पटलः

^१ स्थानं कनकलेशस्य — मु, उ; स्थानं
कनखलेशस्य — ऊ, ऋ; स्थानं च नाख-
लेशस्य — ओ.
^२ कुरुक्षेत्रमतो — मु; कुरुक्षेत्रं ततो — ऊ, ऋ.
^३ नामतः स्थानं — मु, उ, ओ.
^४ मध्याष्टकं — ए.
^५ भीमाष्टकस्वक्रमेणाष्टौ — ऊ, ऋ.
^६ प्रकरणोप० — ऊ.
^७ चशब्दो नास्ति — आ, ए.
^८ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ.
^९ महीस्थितस्य — उ.
^{१०} सन् भिद्यति — उ, ओ; संभिद्यत — ऊ,
ऋ.

^{११} सत् — ए.
^{१२} प्रागुक्तैः प्रतिभेदैः — इ; प्रागुक्तैर्भेदैः —
ऋ; प्रागुक्तैर्व्यक्तिभिर्भेदैः — ए.
^{१३} भिद्यन्ते — इ, ऐ; विभिद्यते — ऋ.
^{१४} शरीरान्तरस्य ह्यविभागेन — अ; शरीर-
बाह्यविभागेन — आ, इ, ए, ऐ; शरीरस्या-
स्य विभागेन — ई, उ.
^{१५} व्याख्यातार्थस्योप० — ऊ, ऋ.
^{१६} विस्तरम् — अ, इ, ऐ.
^{१७} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.
^{१८} ‘भट्ट’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ.
^{१९} अत्र ‘श्रीमन्’ इत्यधिकम् — आ, ए.
^{२०} प्रवृत्तौ — ऋ.

एकविंशः पटलः

वह्नितत्त्वप्रकरणम्

अथेदानीं जगद्धातुरमोघेनात्मतेजसा^१ ।

सृजतो रूपतन्मात्रात्संक्षुब्धादभवत्तदा ॥१॥

त्रिगुणोऽग्निः स्ववीर्येण^२ रूपेणातीवशोभिना ।

शब्दस्पर्शसमायोगात्तत्तेजः पक्षितलक्षणम् ॥२॥

अथेति वायुतत्त्वोत्पत्तेरनन्तरम् अग्निः ईश्वरस्य सृजतः सामर्थ्येन क्षुब्धाद् रूपतन्मात्रादभवत् इत्युच्यते । पदार्थादिसंबन्धाश्चात्रापि^३ प्राग्वदेव वाच्याः । वाक्यात्मकस्तु संबन्धः^४ “वह्निना सह सर्पितः” इत्यादिवाक्यैरनेकविधः । स च रूपेण प्रथिव्यादिविलक्षणेन^५ प्रकाश-स्वभावेन, स्पर्शेन^६ चौष्ण्यादिना, धमधमादिना^७ च शब्देन योगात्^८ त्रिगुणोऽग्निः स्वेन कारणात्मना वीर्येण^९ । न तु संसर्गवशात्तस्य^{१०} ते गुणा इत्यर्थः । तच्च तस्य रूपं तेजो-लक्षणं^{११} प्रकाशकं दिव्यं, भौमम्, आकरजं हिरण्यात्मकमिति^{१२} त्रिविधम् । औदरं पुनः पक्षि-लक्षणमेव ।^{१३} न तु प्रकाशात्मकम् ॥१-२॥

तथा हि — ‘येन’ इत्यादि ।

येनान्तर्वर्तिना सर्वं^{१४} जगत्पाकमुपैति हि ।

^१ ०नाथ तेजसा — उ.

^२ सृजते — ओ.

^३ त्रिविधोऽग्निस्व० — ओ.

^४ स्वरूपेणातिशोभनः — मु, उ.

^५ अपिशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

^६ तृतीयनवमप्रकरणयोरुपक्रमे प्रोक्तवत् ।

^७ मतङ्ग० विद्या० २०. २९ उ०.

^८ इतिवाक्यैरनेक० — आ, ए; इत्यादिभि-
र्वाक्यैरनेक० — ऊ, ऋ.

^९ क्रमेण — ए.

^{१०} प्रकाशो भास्वरस्वभावेन — आ; प्रकाश-
शोभास्वभावेन — ई, उ, ऋ, ए; प्रकाश-
सौस्वभावेन — ऊ; प्रकाशोऽस्य भावेन —
ऐ.

^{११} ‘स्पर्शेन’ इति नास्ति — आ.

^{१२} चौष्ण्यात्मना — ऊ, ऋ.

^{१३} चशब्दो नास्ति — आ, ऊ.

^{१४} त्रिविधोऽग्निः — ऊ, ऋ.

^{१५} कायात्मना — अ.

^{१६} संबन्धवशा० — ए.

^{१७} एते — ऊ.

^{१८} प्रकाशदिव्यभौमम् — इ, ऐ.

^{१९} आकरजमरण्यात्मकम् — अ; आकरजं मण्या-
त्मकं — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए;
आकरजं मह्यात्मकम् — ऐ.

^{२०} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} औदर्य — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; उदर्य —
ऊ, ऋ.

^{२२} ‘नतु’ इत्येतन्नास्ति — आ.

^{२३} हिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२४} जगत्पक्षितमुपैति हि — ओ.

येन 'उदरस्थेन वृद्धिना सर्वं जगद् जन्मवज्जन्तुचक्रं नाना'शरीरात्मकमवस्थाभेदेन 'पाकम्' एति ॥

भौमोऽपि हि कश्चिदग्निस्तथाभूत 'एवेत्युच्यते — 'ऊष्मतः' इत्यादि ।

ऊष्मतो'ऽङ्कुरितं 'बीजमुच्छूनं वृद्धिमेति हि ॥३॥

भौमेन 'हयूष्मणा शाल्यादिबीजम् अङ्कुरितं सदुच्छूनोच्छूनतरादिक्रमेण वृद्धिम् अङ्कुरादि-
'लक्षणम्' एति । ततः पाक 'एव तस्यापि विद्यते । न 'प्रकाश इति ॥३॥

'पूर्वस्तु न पाकवृत्तिरेव । किं तु — 'क्षुत्पिपासा' इत्यादि ।

क्षुत्पिपासापरीतापपक्वितवृत्तेन चाप्यणोः ।

'नाभिस्थो वायुना सार्धं यत्कोष्ठेऽज्ञादिकं 'गतम् ॥४॥

तत्पचत्यात्मसापथ्यात्सुसमिद्धो'दकेन्धनः ।

पुरुषस्य नाभिस्थः 'जाठराग्निः वायुसहितः 'क्षुत्पिपासादिनात्येनापि' वृत्तेन कोष्ठस्थमाहा-
रादि 'स्वशक्त्यैव पचति । यतः सुसमिद्धोऽग्नौ उदकाद्याहारेल्यनः । यदाहुः' —

'आहारमग्निः पचति दोषानाहारवर्जितः ।

धातून्क्षीणेषु दोषेषु 'जीवितं धातुसंक्षये ॥' इति ॥

द्वितीयः पुनः — 'बाह्यतः' इत्यादि ।

बाह्यतः स विशेषत्वाद्दहनालोकपक्वितभिः ॥५॥

जगतश्चोपकाराय 'स्थापितोऽग्निः स्वयंभुवा ।

^१ उदरस्थितेन — ऊ, ऋ.

^२ 'शरीरात्मकं दिव्यमवस्था' — इ, ऐ.

^३ पाकमेवेति — इ.

^४ एवोच्यते — अ, आ.

^५ 'ऽङ्कुरतो — मु; 'ऽङ्कुरितो — उ.

^६ 'बीजात्मकमशो वृद्धि' — मु; बीजात्मकमेण वृद्धि' — उ.

^७ सूक्ष्मेण — अ; सूक्ष्मणा — ए.

^८ 'लक्षणमभितः पाक — इ; लक्षणा चेति ततः पाक — ऋ.

^९ एतस्यापि — आ, ई, उ.

^{१०} प्रकाशक इति — इ, ऐ; प्रकाशत इति — ऊ.

^{११} पूर्व तु न पाकादिवृत्ति' — आ; पूर्वोक्त-

नानुपाकवृत्ति' — इ; पूर्वोक्तं न पाक-
वृत्ति — उ; पूर्व तेन पाकवृत्ति' — ए.

^{१२} नाभिस्थवायुना — ऋ.

^{१३} गतः — उ.

^{१४} 'दकेन्धनम् — उ' पाठान्तरम् ।

^{१५} जाठरोऽग्निः — ऊ, ऋ; जठराग्निः — ए,
ऐ.

^{१६} क्षुदादिना' — ऊ, ऋ.

^{१७} 'नाद्येनापि — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} स्वशक्त्यैः पचति — ए.

^{१९} आकरो न लभ्यते ।

^{२०} जीवितुर्धातुसंक्षयः — अ, ऐ.

^{२१} 'स्थापितोऽयं स्वयंभुवा — ऊ, ऋ.

बाह्ये तु यः 'पूर्वोक्ताद्भौमाद्विशिष्टः सः विशेषत्वाद्' 'दहनप्रकाशपचनैः जगतः' 'वक्ष्यमाणो-
पकाराय स्थापितः इति भौम एवोद्भूतानुद्भूत' 'दाहप्रकाशवृत्तिभेदेन उभयविशेषात्मकः कथितः ॥

अथ कोऽसौ वक्ष्यमाणोऽस्य वल्लेर्जगद्दुपकार इति । तत्रोच्यते — 'स्वर्गावाप्त्यै' इत्यादि ।

स्वर्गावाप्त्यै त्रिधा 'स्थाप्य' हूयते वेदवित्तमैः ॥६॥

'तद्भेदो गार्हपत्याग्निर्गीयते कल्पितः पुरा ।

ततश्चाहवनीयाख्यो दक्षिणाग्निश्च कीर्तितः ॥७॥

'यतोऽन्नावास्थिताः सत्यः प्रीयन्ते सर्वदेवताः ।

यो ह्येष 'जाठरः' — 'असावग्निः' इत्यादि ।

'असावग्निरिति ज्ञेयो 'जीर्यते येन यौवनम् ॥८॥

सोऽपि अग्निरिति 'एवं जगद्दुपकाराय प्राणाग्निहोत्रविधिना स्वर्गादिसाधनत्वेन ज्ञेयः
ज्ञानिभिः । येन तेषां 'ज्ञानिनां यौवनं' 'जीर्यते; न विकाराय प्रभवतीति ॥८॥

ततश्च — 'धर्मोऽस्य' इत्यादि ।

'धर्मोऽस्य 'सहजो ह्यौष्ण्यं मरुद्योगा' 'च्चलात्मकः ।

दृश्यते मुनिशार्दूल न 'कदाचिन्निरिन्धनः ॥९॥

'अस्य अग्नेद्विविधस्यापि ह्यौष्ण्यं 'स्वभावसिद्धो धर्मः । न त्वाकरजस्य । तस्य प्रकाश-
रूपत्वेऽपि अनुद्भूत' 'स्पर्शत्वात् । अस्य 'च द्विविधस्यैव 'वायुसंयोगाच्चलात्मकत्वं; न 'तूष्णवत्
सहजम् । न चायमाकरजवह्नि' 'वदनिन्धनः क्वचिदपि दृश्यत इति ॥९॥

^१ पूर्वोक्तत्वाद् — ई, उ.

^२ अत्र एवकारोऽधिकः — ऋ.

^३ अग्निप्रकाशः — इ.

^४ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^५ मतङ्ग० विद्या० २१. ६ उ०-८.

^६ दहनप्रकाशः — ऋ.

^७ दुपकारायाग्निरिति — इ; दुपकाराय
स्थापित इति — ऐ.

^८ व्याप्य — मु.

^९ स्तूयते — उ; भूयते — ओ.

^{१०} वेदादौ गार्ह० — ऊ, ऋ; भेदो वा गार्ह०
— ओ.

^{११} यतोऽन्नावस्थिताः — ऊ, ऋ.

^{१२} जठरः — इ.

^{१३} असौ वल्लिरिति — मु, उ.

^{१४} येन जीर्यति यौवनम् — मु, उ, ओ.

^{१५} एव — ऐ.

^{१६} निरामययौवनं — इ.

^{१७} शीर्यते — ऐ.

^{१८} धर्मोऽस्य — ओ.

^{१९} सहजोष्णत्वं — मु, उ, ओ.

^{२०} च्चलात्मता — मु, उ, ओ.

^{२१} कदाचिदनिन्धनम् — उ.

^{२२} अस्यामन्तद्विविधः — ऐ.

^{२३} स्वभावे सिद्धो धर्मः — ऊ; स्वभावो ह्यौष्ण्यो
धर्मः — ऋ.

^{२४} स्पर्शनात् — इ.

^{२५} चशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२६} वायोः संयोगा० — इ; वायुसंवेगा० — ऐ.

^{२७} त्वौष्ण्यवत् — ऊ, ऋ.

^{२८} वदनिबन्धनः — अ, ई, उ, ऐ.

अथ चतुर्थो दिव्यः प्रकारो वक्त्रेः क्रमेणोच्यते — 'संग्रहेऽम्भोऽणवः' इत्यादि ।

संग्रहेऽम्भोऽणवो ज्ञेयाः सर्वास्विन्धनजातिषु ।

तासु काठिन्यभावो यः सूक्ष्मः क्षमाणुमयो हि सः ॥१०॥

दह्यतश्चाग्निना तस्य द्विधा भेदः प्रजायते ।

पार्थिवाणोः परा काष्ठा भस्मत्वमुपयाति हि ॥११॥

अम्भोऽणवश्च नीहारन्यायेनोर्ध्वं विनिर्यमुः ।

प्रयान्ति स्वोचितं स्थानं यद्दत्तं प्राक् स्वयम्भुवा ॥१२॥

द्विविधस्याप्यग्नेः इन्धनजातयो याः, तासु संग्रहनिमित्तं जलपरमाणवः स्थिताः । कठिनात्मना च पार्थिवाः परमाणवः । तथा च दाहेन इन्धनस्य यः पार्थिवो भागः स भस्मसाद्भवति । जलपरमाणवस्तु धूममार्गेण ऊर्ध्वं मेघस्थानं यान्ति । मेघात्मकोऽप्यग्निर्वक्ष्यमाणः नयेनादित्यकिरणात्मक एव यतः ॥१०-१२॥

यदप्यदग्धमुदकं तदपि — 'प्रजार्थम्' इत्यादि ।

प्रजार्थं रश्मिभिः शोषमर्कस्याम्भोऽपकृष्यते ।

प्रजोपकारायैवावशिष्टं तद् अर्कस्य संबन्धिभिः किरणैराकृष्यते । तदिदमाहुः —

'सहस्रगुणमुत्त्रष्टुमादत्ते हि रसं रविः ।'

अतश्च — 'संविभज्य' इत्यादि ।

संविभज्यैकमेवात्र विधात्रा तद्विधा कृतम् ॥१३॥

स्थितये त्वग्निभावेन तथा लोकाय भास्करः ।

चतुर्थोऽस्य दिव्यप्रकारो — आ, इ; चतुर्थोऽस्य दिव्यः प्रकारो — ई, उ, ऊ; प्रकारचतुर्थस्य दिव्यप्रकारो — ऋ; चतुर्थोऽस्य दिव्यः प्रकाशो — ए, ऐ.

तापोऽयं — उ.

सूक्ष्मक्षमाणं — ऊ, ऋ, ओ.

दह्यतश्चानतीतस्य — उ; महतश्चाम्भसस्तस्मात् — ओ.

भेदोपजायते — उ.

पार्थिवा परमा काष्ठा — मु.

अम्भोऽणवस्सनीहारं — उ.

यदन्तं प्राक् — उ.

द्विविधस्याप्यस्याग्नेः — ऊ, ऋ; द्विविध-

स्याग्नेः — ऐ.

कठिनात्मत्वादिना पार्थिवाः — ऊ, ऋ.

भावः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

ऊर्ध्वमेव स्थानं — इ, ए.

मेघात्मकोऽग्निः — इ.

मतङ्गं विद्यां २१. १३-१५ पू०.

यद्यपीदमुदकं — इ.

करणायैवावशिष्टं — आ, ई, उ.

तदिदमाहुः इत्यारम्य 'रविः' इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

रघुवंशे १. १८ उ.

स्थितयेऽग्नित्वभावेन — ऊ; स्थितयेऽग्नि-

स्वभावेन — ऋ.

एकमेव इदं तेजः संसारस्थित्यर्थं 'भूमौ वह्निरूपतया, 'दिव्यमादित्यात्मना 'च भगवता स्थापितम् ॥

अत एव — 'वह्निः' इत्यादि ।

'वह्निः संलीयते 'भानौ समाप्येन्धनराशयः [राशिकम् ?] ॥१४॥

'भौमाग्निरचिर्मागिणादित्यात्मन्येव लीयते इति श्रुतयोऽन्युपपन्नाः । 'यच्छ्रूयते —

"अग्निः प्रविशति सूर्यमन्तर्धीयते ततः ।" इति ॥१४॥

'यस्मान्चैवमर्ककिरणैरेव 'जलमाकृष्यते — 'तस्माद्' इत्यादि ।

तस्मात्ते किरणा भानोर्वर्षन्ति च 'तपन्ति च ।

तस्मात् 'कारणात् 'ते किरणाः मेवरूपतया वर्षन्ति । तेजोरूपत्वेन च 'तपन्ति इति ।
'यदुक्तम्' —

"आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ।" इति १० ॥

अतश्च — 'व्यक्तिः' इत्यादि ।

व्यक्तिर्ज्योतिष्मतां सिद्धा 'नान्यतो 'हुतभोजनात् ॥१५॥

'तत्त्वमेतत्समाख्यातं स्वधर्मेण यथा तथा ।

ज्योतिष्मतां चन्द्रादीनां न भानोः 'अन्यतः व्यक्तिः सिद्धा । 'स्वतेजोमयत्वेन तेषां 'प्रकाशा-

^१ भूमावग्निरूपं — आ, ई, उ, ऊ, ऐ.

^२ दिव्यादित्यात्मना — आ, इ, ई, उ, ए;

दिव्यादिव्यात्मना — ऊ, ऋ; दिव्यादिव्या-
त्मनः — ऐ.

^३ चशब्दो नास्ति — इ, ए.

^४ वह्निरस्य लीयते — उ.

^५ भानोः — मु, उ, ओ.

^६ भौमोऽग्निः — ऊ, ऋ.

^७ श्रूयते — आ, इ, ई, उ; यच्छ्रूयन्ते — ए.

^८ अग्निर्वा संसूर्यमनुप्रविशति ततोऽन्तर्धीयत

इति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; अग्निर्वास्तं

सूर्यमनुप्रविशति ततोऽन्तर्धीयत इति — ऊ, ऋ.

^९ यस्मान्चैकमर्कः — अ.

^{१०} जलमाकर्ष्यन्ते — इ; जलमाकर्ष्यते — ए.

^{११} तपन्ति च — ऋ.

^{१२} किरणात् — अ.

^{१३} तेऽर्ककिरणाः — ऊ, ऋ.

^{१४} तपन्तीति — ऊ, ऋ.

^{१५} 'यदुक्तम्' इत्यारभ्य 'इति' इत्यन्तं नास्ति
— ऊ, ऋ.

^{१६} मनुस्मृतौ ३. ७६ उ०.

^{१७} इत्यादि — अ, ऊ, ऋ.

^{१८} नान्यत्र व्रतलक्षणः — उ; नान्यत्र हुतभूष-
णात् — उ० पाठान्तरम् ।

^{१९} ब्रह्मभूषणः — ऊ, ऋ; वृतभूषणा — ओ.

^{२०} तत्त्वमेव तवाख्यातं — ऊ, ऋ.

^{२१} 'अन्यतः' इति नास्ति — अ.

^{२२} स्वतो जलमयत्वेन — आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ;

सतो जलमयत्वेन — ऋ.

^{२३} प्रकाशसंभवादिति — इ, ऊ; प्रकाशसद्-

भावादिति — ऋ.

संभवादिति^१ । जलपात्रप्रतिबिम्बप्रकाशवत् तेषामपि यथा प्रकाशस्तथा ज्योतिःशास्त्रे विस्तरेण^२ दर्शितमिति तत एवावधार्यम् । तेन प्रकाशात्मकमेतदित्यग्नेस्तत्त्वधर्मः प्रोक्तः ॥

अथात्र भुवनानि — 'तस्मिन्ये' इत्यादि ।

तस्मिन्ये भुवनेशाना रुद्रा बालेन्दुमौलयः ॥१६॥
तेषां स्थानानि दिव्यानि दिव्याचारगुणानि तु ।
नामभिः कीर्तयिष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥१७॥
भैरवं नाम तत्रैकं केदारं चाप्यतः^{१०} परम् ।
तृतीयं मध्यमं नाम महाकालं चतुर्थकम् ॥१८॥
पञ्चमं स्थानमन्यच्च नाम्ना त्वाम्नातिकेश्वरम् ।
जलपेश्वरमतोऽधस्ताच्छ्रीशैलं च ततः परम् ।
हरिश्चन्द्रं च विख्यातमष्टमं मुनिसत्तम ॥१९॥

पञ्चाष्टकानां मध्याद् भैरवाद्यष्टकस्यैवात्र क्रमेण^{११} भुवनान्यष्टाविति ॥१६-१९॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय^{१२} श्लोकः — 'येनाशेषम्' इत्यादि ।

येनाशेषमिदं स्वधर्मकिरणैश्चित्रं जगद्द्योतित-
मापः^{१३} संपरिवेष्टिता^{१४} दशगुणोत्सेधेन^{१५} क्षिप्तोदरे^{१६} ।
सोऽयं वह्नि^{१७} रमोघवीर्यबलवान्संक्षेपतो वर्णितो^{१८}
वक्तव्यं विधिवन्मुने स^{१९}मुचितं प्राप्तं पयोऽनुक्रमात् ॥२०॥

^१ 'इति' इत्यत्र 'इत्यादि' इति दृश्यते — अ.

^२ प्रकाशकस्तथा — ऐ.

^३ प्रदर्शितमिति — ऊ, ऋ.

^४ अत एवाव० — अ.

^५ ०धार्यताम् — इ.

^६ 'तेन' इत्यारभ्य 'अथात्र भुवनानि' इत्यन्तं नास्ति — ऊ, ऋ.

^७ प्रकाशात्मकं तदित्यग्ने० — अ, इ, ऐ;
प्रकाशात्मकमेव तदित्यग्ने० — ई, उ, ए.

^८ तत्पूर्वं — ऊ, ऋ.

^९ केदारश्चाप्यतः — मु, उ.

^{१०} पुनः — उ.

^{११} त्वाम्नादिकेश्वरम् — मु, उ, ओ.

^{१२} जलेश्वरमतो० — मु; जलपेश्वरं ततो० — ऊ, ऋ.

^{१३} शैलश्च ततः परम् — उ; ०शैलमपरं ततः — ओ.

^{१४} ०स्यैव क्रमेण — अ; ०स्यैव च क्रमेण — आ; ०स्यैव च क्रमेण — इ, ई, उ, ए; स्यैव चाक्रमेण — ऐ.

^{१५} चशब्दो नास्ति — आ.

^{१६} अत्र चशब्दोऽधिकः — इ.

^{१७} 'आपः' इत्यत्र 'स्वापः' इति दृश्यते — मु.

^{१८} ०वेष्टितं — उ.

^{१९} ०गुणोच्छ्रायेण — ऊ, ऋ, ओ.

^{२०} क्षिप्तोदरे — मु; कृत्वोदरे — ऊ, ऋ; क्षिप्तोदरे — ओ.

^{२१} ०रमोघमेघबलवान् — ऊ, ऋ.

^{२२} संक्षिप्य चोक्तोऽधुना — मु.

^{२३} समुचितप्राप्तं — ऊ, ऋ.

येन^१ अग्निना अशेषमिदं^२ जन्तुचक्रं स्वधर्मैः^३ दाहपाकादिभिः जाठरभौमविशेषरूपेण, किरणैः^४ प्रकाशात्मकैर्दिव्य^५ भौमाकरजरूपेण द्योतितम् । येन चाम्भो भुवनात्मना बाह्यतो वेष्टितम् । यदुक्तम्^६ —

“सलिलेन क्षितिर्व्याप्ता व्याप्तं सलिलमग्निना ।” इति ।

‘सोऽयं वह्निरमोघवीर्यबलवान्संक्षेपतो वर्णितः’ इति व्याख्यातार्थोपसंहारः । अथ व्याख्ये-
यस्योपक्रमः — “वक्तव्यं . . पयोऽनुक्रमाद्” इति ॥२०॥

‘इति [श्री]’^१ भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां^२ ‘मतङ्गप्रवृत्तौ’^३
[विद्यापादे] त्रिपर्वपदार्थे^४ ‘वह्नितत्त्वप्रकरणम् [एकविंशं] समाप्तम् ॥

एकविंशः पटलः

^१ अत्र चशब्दोऽधिकः — ए.

^२ जन्तुधर्मोपाधिभिः जाठर० — इ.

^३ देहपाकादिभिः — ऐ.

^४ अत्र चशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^५ प्रकाशकैः — अ.

^६ ० भौमाकरजरूपेण — इ; ० भौमाकरणरूपेण —
ऊ, ऋ.

^७ आकरो न लभ्यते ।

^८ सोऽयमग्निरमोघ० — अ, इ; योऽयं वह्निर-

मोघ० — ऐ.

^९ व्याख्येयोप० — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{११} ‘भट्ट’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ;
‘भट्ट’ इत्यारभ्य ‘विरचितायां’ इत्यन्तं नास्ति
— ऐ.

^{१२} अत्र ‘श्रीमन्’ इत्यधिकम् — आ.

^{१३} मतङ्गप्रवृत्तौ — ऋ.

^{१४} अग्नितत्त्व० — ऊ, ऋ.

द्वाविंशः पटलः

अप्तत्वप्रकरणम्

अथातः संप्रवक्ष्यामि सान्वयोपात्तलक्षणम् ।
तोयं यद्रसतन्मात्रात्संक्षुब्धात्कारणेच्छया ॥१॥
व्यक्तं लोकोपकाराय तच्चैवाणोश्चतुर्गुणम् ।

अथेति अधिकारार्थः । 'अत इति अग्नितत्त्वविचारानन्तरं तोयं प्रवक्ष्यामि; तोयतत्त्व-
विचारोऽधिक्रियत इत्यर्थः । अत्रापि पदार्थादिसंबन्धाः प्राग्वदेव द्रष्टव्याः । वाक्यात्मकस्तु
संबन्धः "संग्रहेऽम्भोऽणवः" इत्यादिभिरनेकविधः । तच्च 'सह कारणेन उपात्तं लक्षणं यस्य
'तत् तथाभूतं प्रवक्ष्यामि । 'यद् यस्माद् रसतन्मात्राद् ईश्वरेच्छया 'क्षुब्धादभिव्यक्तं; तस्मात्
'सान्वयोपात्तलक्षणम् एवोच्यत इति । तच्च लोकानामुपकाराय सरित्समुद्रादिभावेन साधारणा-
त्मना व्यक्तम् । अणोश्च प्रकृतत्वा^{११}दुपकारायासाधारण^{१२}सूक्ष्मदेहगतत्वेन व्यक्तमित्युक्तं ^{१३}'प्राक् ।
^{१४}'वक्ष्यमाणैश्च ^{१५}'तत् चतुर्भिर्गुणैर्युक्तम् ॥

तत्र — 'रसः' इत्यादि ।

^{१६}'रसः स्वाक्योऽस्य बोद्धव्यस्त्रयोऽन्ये संकरोद्भवाः ॥२॥
शब्दः स्पर्शश्च रूपं च यतो^{१७}ऽन्योन्यं समीरिताः ।
^{१८}'विशेषा व्यक्तिमायान्ति तमसा पूरिता भृशम् ॥३॥

मधुरो रसः ^{१९}'प्रोक्तैर्भूतैः ^{२०}'सहास्यासाधारणः । शब्दस्पर्शरूपात्मकास्तु गुणाः क्रमेणाकाशा-

साधारण — ऋ.

^१तथैवाणो० — मु, उ.

^२'अत' इत्यारभ्य 'इत्यर्थः' इत्यन्तं नास्ति
— ऊ, ऋ; अथ इति — आ, इ, ई, उ.

^३विचारानन्तरं — अ, इ, ए, ऐ.

^४तृतीयनवमप्रकरणयोः प्रारम्भे प्रोक्तवत् ।

^५मतङ्ग० विद्या० २१. १० पू०.

^६सहजान्वयेनोपात्तं — ऊ, ऋ.

^७'तत्' इति नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^८यस्मात् तद्रसतन्मात्राद् — ऊ, ऋ.

^९क्षुब्धमभि० — ऊ, ऋ.

^{१०}सान्वयोक्तलक्षणम् — अ.

^{११}दुपकरणायासाधारण० — अ; दुपकाराय

^{१२}सूक्ष्मदेहेन — इ; मदहेतुत्वेन — ए.

^{१३}मतङ्ग० विद्या० १९. २२-२५ पू० वृत्तौ ।

^{१४}मतङ्ग० विद्या० २२. २ उ०, ३; वक्ष्य-
माणैश्चतुर्भिः — आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५}'तत्' इति नास्ति — अ.

^{१६}रसः स्वादुः प्रबोद्धव्य० — मु, उ.

^{१७}ऽन्योन्यसमीरिताः — ऊ, ऋ.

^{१८}विशेषाद्व्यक्ति० — मु, उ.

^{१९}प्रोक्तै रसैर्भूतैः — आ.

^{२०}सहास्याः साधारणः — अ, ऐ; सह स्यात्
साधारणः — इ; सहास्य साधारणाः —
ऊ, ऋ.

विभिः सह साधारणतयास्य जाताः। तत्र शब्दः 'चलचलादिकः। स्पर्शः शीतः। रूपं तु शुक्लमेवेति। 'न चैते शब्दादयो गुणा जले न सन्तीति वाच्यम्। यतः परस्परमभिभवायापि प्रेरितास्ते विशेषगुणात्मकाः व्यक्तिभेदेनैव आयान्ति "अयमम्बरस्य शब्दः, अयं वायोरनेर्वा, अयं तु जलस्येति। एवं स्पर्शादयोऽत्रैकान्वयेऽपि 'विशिष्टा एव व्यक्तिमायान्ति। न चैकान्वयो भेदप्रत्ययविरोधी। यतोऽहंकारादिसप्तदशतत्त्वप्रकरणप्रतिपादितनयेन^९ तमसान्विता^{१०}अप्येते रूपरसादयो गुणा भेदेनैव प्रकाशन्त इति॥२-३॥

अथान्तर्वहिश्व तोयस्यापि स्वरूपमुच्यते — 'बीजम्' इत्यादि।

बीजं भूत^{११}विपाकोत्थं^{१२}भूतैरेव विवर्धितम्।

तदेव भोग्यं भोक्तृत्वं शरीरं हि शरीरिणाम्॥४॥

कृतकं^{१३}चाप्यनित्यं च दुःखानामालयं परम्।

शरीरिणां तदेव तोयं बीजं^{१४}शुक्लाख्यं^{१५}वक्ष्यमाणाभ्यां हेतुभ्याम्। तच्चान्न^{१६}पानाख्यान्महाभूतपरिपाकादुत्पन्नम्। महाभूतैरेव^{१७}चान्नपानादिद्वारेण^{१८}विवर्धितम्॥^{१९}तदेव^{२०}च^{२१}स्त्र्याद्याकारशरीरात्मना परिणतं भोग्यम्।^{२२}भोक्तृशरीराकारेण^{२३}च^{२४}परिणतत्वं भोक्तृत्वम्। अन्यथा पतितबाह्यशरीरस्य, अप्राप्तबाह्यशरीरस्य च भोक्तृत्वाभावात्। तदेव^{२५}च संसारात्मकम्। हीति यस्मात्^{२६}कृतकानित्यं^{२७}दुःखाद्यात्मकः संसारः^{२८}शरीरिणां^{२९}शरीरमेव। तच्च^{३०}तोयात्मनो बीजस्यैव विशेषा^{३१}वस्थानात्मकमिति॥

दिमहाभूत० — आ, ई, उ.

^{१०}वचनादिद्वारेण — ऋ.

^{११}वर्धितम् — ऊ, ऋ.

^{१२}'तदेव च' इत्यत्र 'तदेव वपुः' इति दृश्यते — अ; 'तदेव' इति दृश्यते — ए.

^{१३}चशब्दो नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{१४}पुत्राद्याकार० — आ, ई, उ, ए; वस्त्राद्याकार० — इ.

^{१५}भोक्तृ शरीरकारणे — इ.

^{१६}चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

^{१७}'परिणतत्वं' इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; परिणतं — ऊ.

^{१८}चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ए.

^{१९}अत्र 'तस्मात्' इत्यधिकम्—अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२०}दुःखाद्यात्मकसंसारः—अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१}अत्र 'सः' इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ए.

^{२२}अत्र 'सः' इत्यधिकम् — ए.

^{२३}अत्र 'तोयात्मकं' इत्यधिकम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४}वस्थात्मकमिति — अ.

^१छलछलादिकः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ;

छलफलादिकः — ऋ.

^२तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^३न च शब्दादयो — इ; न चैत एव शब्दादयो — ऐ.

^४भावायापि — ऊ; भावतयापि — ऐ.

^५गुणात्मिका व्यक्तिभेदेनैव — ऐ.

^६आयाति — ऐ.

^७'अयं' इति नास्ति — इ, ऐ.

^८'विशिष्ट एव व्यक्तिमायाति' — इ.

^९मतङ्ग० विद्या० १८. ५उ०-११, ४७, ४८ पू०, ९८-१०४ पू०.

^{१०}अप्यन्ते — इ.

^{११}विकारोत्थं — मु, उ.

^{१२}भूतान्येव विसर्पते—उ; भूतैरेव विसर्पते—ओ.

^{१३}चापि नित्यं च — ऋ.

^{१४}शुक्लाख्यं — ऊ, ऋ; शक्त्याख्यं — ए.

^{१५}मतङ्ग० विद्या० २२, ५ उ०, ६ पू०.

^{१६}पानाख्यमहाभूत० — अ, इ, ए, ऐ; पाना-

अथ तद्वीजं तोयात्मकमेव । न तु 'पृथिव्याद्यात्मकमपीत्यत्र को हेतुरित्युच्यते — 'येन' इत्यादि ।

येन ^१विक्लिद्यते यद्वि यत्प्रभावाच्च संग्रहम् ॥५॥

^२प्रयान्ति क्षमाणु^३संघातास्तत्ततोयाणुवीर्यतः ।

येन हि पृथिवीद्रव्यं ^४विक्लिद्यते । ^५यस्य ^६प्रभावाच्च ^७पृथिवीपरमाणवः संग्रहं यान्ति ततोयमुच्यते । बीजेन ^८च स्वशक्त्यनुसारेण पृथिवीद्रव्यं ^९तावन्मात्रमेव ^{१०}विक्लिद्यते, संग्रहं च नीयत इति ततोयस्वभावमेव सिद्धयति । ^{११}न ^{१२}पृथिव्याद्यात्मकमपीति तोयस्य भूतान्तरेभ्योऽयं^{१३} प्रकर्षः प्रोक्तः ॥

अथ ^{१४}गुणान्तराण्युच्यन्ते — 'शीतत्वं' इत्यादि ।

शीतत्वं च द्रवत्वं च ^{१५}स्निग्धता चाम्भसः सदा ॥६॥

अन्योऽपि — 'धर्मो यश्च' इत्यादि ।

धर्मो यश्च शरीरे^{१६}ऽस्मिन्श्लेष्मरक्तादिको गुणः ।

^{१७}पयसस्तं विजानीयात्काठिन्यं पार्थिवो गुणः ॥७॥

धातवः ^{१८}पयसः सिद्धाः पार्थिवाः ^{१९}स्थूलतां गताः ।

^{२०}आग्नेयेनाथ वीर्येण ^{२१}पच्यमानाः शनैः शनैः ॥८॥

^{२२}ततः पिण्डत्व^{२३}मापन्ना विभक्ताश्चापि ^{२४}वायुना ।

^{२५}खमाहात्म्यमनुप्राप्ताः स्वेन स्वेन महामुने ॥९॥

धर्मेणैवोप^{२६}लक्ष्यन्ते देहे ^{२७}व्योम्ना प्रकाशिताः ।

^१पृथिव्यात्मक० — ऊ, ऋ.

^२प्रक्लेद्यते तद्वि—ऊ, ऋ; प्रक्लिद्यते यद्वि—ओ.

^३प्रयान्ति — ऊ, ऋ.

^४संघातस्तद्गतो योऽणु० — उ; संघातस्तच्च तोयाणु० — ऊ, ऋ.

^५विक्लिद्यते — अ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^६'यस्य' इत्यारभ्य 'विक्लिद्यते' इत्यन्तं नास्ति — ई, उ.

^७भावाच्च — ऊ, ऋ, ऐ.

^८'पृथिवीपरमाणवः' इत्यारभ्य 'स्वशक्त्यनुसारेण' इत्यन्तं नास्ति — अ, ऐ.

^९चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०}तावन्मात्रकमेव — आ, इ, ऊ, ए, ऐ.

^{११}विक्लिद्यते — अ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१२}नकारो नास्ति — ए.

^{१३}पृथिव्यात्मकमपीति — ऊ, ऋ.

^{१४}अत्र 'विशेषः' इत्यधिकम् — ए.

^{१५}गुणान्तरा अस्योच्यन्ते—अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१६}स्निग्धभावोऽम्भसः — ऊ, ऋ.

^{१७}०ऽस्मिन्श्लेष्मरक्तादिको—मु; ०ऽस्मिन्कृत्स्न-श्लेष्मादिको — उ० पाठान्तरम्, ऊ, ऋ, ओ.

^{१८}पयसस्तद्विजानी० — मु, ओ; पयसः संविजानी० — ऊ, ऋ.

^{१९}पयसा सिद्धाः — मु, उ, ओ.

^{२०}लघुतां — मु, उ.

^{२१}वह्निर्येनाथ — ओ.

^{२२}पच्यमानः — ऋ.

^{२३}यावतः पिण्डमापन्नं — उ.

^{२४}०मापन्नं — ओ.

^{२५}वा पुनः — ओ.

^{२६}स्वमाहात्म्य० — ओ.

^{२७}०लक्ष्येण देहे — उ.

^{२८}व्योम्नावकाशिताः — ऊ, ऋ.

‘योऽपि श्लेष्मरक्ताद्यात्मकः शरीरे धातुविशेषो लक्ष्यते । सोऽपि तोयस्यैव गुणः ।
‘काठिन्यं स्थौल्यं’ च तत्र पार्थिवो गुण इति ‘वक्ष्यामः । पाकस्तु’^१ ‘तत्राग्नेयो’ गुणः, अवयव-
विभागस्तु ‘वायवीयो गुण इत्युक्तम्’ । ते ‘च भूम्यादयः’^२ ‘स्तत्रार्थाः खस्य’^३ ‘माहात्म्यसंबन्धम्’
अनुप्राप्ताः इत्युक्तम् । यतो व्योम्ना सह ‘प्रकाशिताः तत्र देहे स्वेन स्वेन धर्मेण’^४ ‘प्रागुक्तेनापि’^५
पञ्चापि लक्ष्यन्ते । व्योम्नोऽत्र स्थितिः ‘स्वकार्यसिद्धेत्यर्थः’^६ । यदाहुः^७ —

“आकाशवायुप्रभवः शरीरात्समुच्चरन्वक्त्रमुपैति नादः ।

स्थानान्तरेषु प्रविभज्यमानो वर्णत्वमागच्छति यः स शब्दः ॥”^८ इति ।

ततश्च ‘तोयात्मकमपीदं पञ्चभूतात्मकमेव शरीरमिति प्रसङ्गात्कथितम् ॥

प्रकृतं तु — ‘जीवनं’ इत्यादि ।

जीवनं सर्वजन्तूनां कार्यस्य ‘करणस्य च ॥१०॥

तत्सर्वमम्भसो वीर्यं पोषणं पुष्टिवर्धनम् ।

‘तृट्तापवारणं’ लोके ‘तदेवामृतमुत्तमम् ॥११॥

यत् सर्वजन्तूनां संबन्धिनः कार्यं^९ करणस्य जीवनम् ओजःशब्दवाच्यं ‘वैद्यशास्त्रप्रसिद्धं, येन
शरीरं^{१०} धार्यते । तदप्यम्भस एव कार्यम् । यदाहुः^{११} —

पानीयं प्राणिनां ‘प्राणो’^{१२} विश्वमेव हि तन्मयम् ।

अतोऽत्यन्तनिषेधेन न ‘क्वचिद्धारि वार्यते ॥’ इति^{१३} ।

^१ सोऽपि — ऐ.

^२ काठिन्यस्थौल्यं — अ, ऊ, ऐ.

^३ चशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० २३. ५.

^५ तुशब्दो नास्ति — ए.

^६ तत्राग्नेर्यो — आ, इ, ई, उ.

^७ ‘गुणः’ इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^८ सावयवीयो — आ.

^९ आग्नेयो गुणः मतङ्ग० विद्या० २१. ३-
६ पू० वृत्तौ । वायवीयो गुणः मतङ्ग०
विद्या० २०. ६ वृत्तौ ।

^{१०} चशब्दो नास्ति — अ, ऋ.

^{११} ‘स्तत्राकाशस्य’ — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} माहात्म्यं संबन्धम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} प्रकाशितः — ए.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० १९. २५ उ० — ३३ पू०
वृत्तौ ।

^{१५} अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१६} स्वकात्सिद्धेत्यर्थः — ऊ, ऋ.

^{१७} ‘सिद्धेरित्यर्थः’ — अ, ऐ. ‘सिद्धचेत्यर्थः’
— ई, उ.

^{१८} आकरो न लभ्यते ।

^{१९} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{२०} तोयमपीदं — आ, इ, ई, उ, ए; तोयप्रधानम-
पीदं — ऊ, ऋ; तोयात्ममपीदं — ऐ.

^{२१} कारणस्य — ओ.

^{२२} तृट्तापवारणं — ऊ, ऋ; तद्वातवारणं — ओ.

^{२३} तदेवामृतमुच्यते — उ; तद्देवामृतमुत्तमम्
— ओ.

^{२४} ‘कारणस्य’ — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२५} वैद्यकशास्त्रप्रसिद्धः — अ; वैद्यशास्त्रे प्रसिद्धं
— आ; वैद्यकशास्त्रप्रसिद्धं — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२६} जायते — अ, ए.

^{२७} आकरो न लभ्यते ।

^{२८} प्राणा — इ, ऋ.

^{२९} पानमेव हि — इ.

^{३०} क्वचिद्धारि वार्यते — ऐ.

^{३१} इतिशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

तच्च तस्य पोषणम् । 'पुष्टेस्तु वर्धनम् । तदेव च 'तृडाहक्लेशादिशमनहेतुत्वाद्
अमृतम् 'इत्युच्यते 'लोके ॥१०-११॥

'तदेवं च — 'विभज्य' इत्यादि ।

विभज्य घात्रा स्थितये बहिरस्तश्च कल्पितम् ।

परापरेण भेदेन जगत्प्रस्मिन्सितासिते ॥१२॥

परापरेण भेदेन 'तोयं विभागेन अन्तर्बहिश्च ईश्वरेण ब्रह्मादि'स्थावरान्ते जगति निर्मितमिति
तत्त्वधर्मोऽस्य' कथितः ॥१२॥

अथाप्तत्वे भुवनान्युच्यन्ते — 'स्थानान्यत्र' इत्यादि ।

स्थाना^{११}न्यत्र मुनिव्याघ्र रुद्राणाममितौजसाम् ।

निर्मितान्यधिकाराय श्रीकण्ठेन महात्मना ॥१३॥

लाकुलं प्रथमं तत्र ^{१२}भारभृत्याह्वयेव च ।

तृतीयं ^{१३}दिण्डि नाम्ना वै ^{१४}आषाढीशमतः परम् ॥१४॥

^{१५}पौष्करं पञ्चमं प्रोक्तं ^{१६}नैमिशं षष्ठमुच्यते ।

प्रभासमपरं ^{१७}रम्यं तस्माद^{१८}प्यमराह्वयम् ॥१५॥

^{१९}पञ्चाष्टकानां मध्यादत्र ^{२०}लाकुलाद्यष्टकस्य क्रमेणाष्टौ भुवनानीति ॥१३-१५॥

अथ किमेतान्येवैषां^{२१} रुद्राणां स्थानानि । नेत्युच्यते — 'स्थानान्यन्यानि' इत्यादि ।

^{२२}स्थानान्यन्यानि तत्प्राप्त्यै भूलोकेऽपि ^{२३}महात्मनाम् ।

^१पुष्टेश्च — ऊ, ऋ; तुष्टेस्तु — ऐ.

^२'तदेव च' इत्यारभ्य 'तदेवं च' इत्यन्तं नास्ति — ऋ.

^३चात्र मोहक्लेशादि — इ.

^४तृण्मोहक्लेशादि — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५इत्युक्तम् — इ.

^६'लोके' इति नास्ति — ऊ.

^७तदेव च — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^८'तोयं' इत्यत्र 'उक्तोऽयं' इति दृश्यते —
ऊ, ऋ.

^९स्थावराज्जगति — इ.

^{१०}असौ — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११}न्यत्राथ रुद्राणामष्टानाममितौजसाम् — उ,
ऊ, ऋ, ओ.

^{१२}भारभृत्याह्व० — उ.

^{१३}दिण्डिनाम्नो वै — मु, उ; दिण्डिनाम्ना वै —
ऊ, ऋ.

^{१४}आषाढीश० — ऊ, ऋ, ओ.

^{१५}पौष्करं — ऊ, ऋ.

^{१६}नैमिशं — ऊ, ऋ.

^{१७}तस्मात्तदप्यमराह्वयम् — ऊ, ऋ;

^{१८}प्यमराह्वयम् — मु, उ.

^{१९}पञ्चात्मकानां — अ, ए.

^{२०}लाकुलाद्यष्ट० — अ, ए; कुलाद्यष्टकस्य
— ऐ.

^{२१}'एषां' इत्यत्र 'एतेषां' इति दृश्यते — ऊ.

^{२२}स्थानान्येतानि — मु, ऊ, ऋ.

^{२३}महात्मना — ऊ, ऋ.

स्थापितानि जगद्धात्रा पुण्यतोयानि ^१सर्वतः ।

^२एषु नित्यं ^३शिवः साक्षादनुगृह्णाति ^४भावितः ॥१६॥

^५तेषां ^६पञ्चाष्टकानां प्राप्त्यर्थमस्मिन् ^७भूलोके ^८अन्यानि ^९स्थानानि श्रीकण्ठनाथेन तद-
भि^{१०}धानान्येव निर्मितानि तेषां रुद्राणामित्युक्तम् । ^{११}एतेषु चाधिकरणभूतेष्वहं पञ्चाष्टकेषु
सर्वदा परमेश्वरः संनिहितो भक्तानां ^{१२}मनुग्रहं करोतीति^{१३} ॥१६॥

अथ ^{१४}व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय ^{१५}व्याख्येयस्य चोपक्रमाय^{१६} श्लोकः — ‘प्रथितगुण’
इत्यादि ।

प्रथितगुणगणोक्त्या वर्णितं तत्त्वमाप्यं

शिववदनसमुत्थैर्वाक्यरत्नैर्यथावत् ।

प्रविकसितविवेका तत्त्वधर्मेण लेशा-

दवसरपदमाप्ता वर्ण्यतेऽतो धरित्री ॥१७॥

^{१७}लोकप्रसिद्धसमस्तगुणसमूहाभिधानेनाप्तत्वमेव^{१८} ^{१९}परमेश्वरोक्तेरेव वाक्य^{२०}रत्नैः कथितमिति
व्याख्यातोपसंहारः । व्याख्येयोपक्रमस्तु “^{२१}प्रविकसितो^{२२}ऽतिविस्तीर्णो विवेको भुवनात्मको यस्याः,
सा तथाभूता । अवसरपदमाप्तेति — ^{२३}अवसरप्राप्ता ^{२४}धरित्री वर्ण्यते तत्त्वधर्मेण । लेशादिति
अल्पया मात्रयेति ॥१७॥

^{२५}इति श्री^{२६}भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां ^{२७}मतङ्गप्रवृत्तौ

[विद्यापादे] ^{२८}त्रिपर्वपदार्थे अप्तत्त्वप्रकरणं [द्वाविंशं समाप्तम्]

द्वाविंशः पटलः

^१सुव्रत — ऊ, ऋ.

^२येषु — ओ.

^३भवः — उ.

^४भावितान् — ऊ, ऋ; भावितान् — ओ.

^५‘तेषां’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^६पञ्चाष्टकस्थानानां — ऊ, ऋ.

^७भूलोके — आ, ऊ, ऋ, ऐ.

^८यानि — अ, ए.

^९‘स्थानानि’ इति नास्ति — इ, ऐ.

^{१०}०धानाख्यपरिनिर्मितानि — ऊ, ऋ.

^{११}तेषु — ऊ, ऋ.

^{१२}०मनुग्रहार्थं — ऊ, ऋ.

^{१३}इतिशब्दो नास्ति — इ.

^{१४}व्याख्यातस्यार्थस्योप० — आ.

^{१५}व्याख्येयोपक्रमाय — ऊ, ऋ, ऐ.

^{१६}अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१७}लोके प्रसिद्ध० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ;
लोकप्रथित० — आ.

^{१८}‘एवं’ इत्यत्र ‘एव’ इति दृश्यते — अ, ऊ,
ऋ.

^{१९}तत्परमेश्वरोक्तेनेव — ऊ, ऋ.

^{२०}०रत्नैः — ए.

^{२१}‘प्र’ इति नास्ति — आ; प्रविकथितो — ऐ.

^{२२}‘अति’ इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{२३}अवसरे प्राप्ता — ऊ, ऋ.

^{२४}धरणी — अ.

^{२५}‘इति श्री’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२६}‘भट्ट’ इत्यारभ्य ‘विरचितायां’ इत्यन्तं नास्ति
— ऐ.

^{२७}मतङ्गप्रवृत्तौ — ऋ.

^{२८}‘त्रिपर्वपदार्थे’ इति नास्ति — ऊ.

त्रयोविंशः पटलः

पृथिवीतत्त्वप्रकरणम्

अथोच्यते समासेन लोकधात्री महामुने ।

अथेति अप्तत्त्वादनन्तरं लोकधात्री पृथिवी तत्त्वभूतभुवनपरिपाट्या उच्यते । पदार्थादि-
‘संबन्धाश्चात्र पूर्ववदेव’ द्रष्टव्याः । वाक्यात्मकस्तु संबन्धः — “काठिन्यं पार्थिवो गुणः” इत्या-
दिभिरनेकविधः ॥

सा च — ‘संक्षुब्धाद्’ इत्यादि ।

संक्षुब्धाद्गन्धतन्मात्राद्गुणैः पञ्चभिरन्विता ॥१॥

स्वाक्योऽसौ गन्ध एवोक्तश्चत्वारोऽन्येऽनुषङ्गजाः ।

तस्याणोर्व्यक्तिमापन्ना निबिडत्वेन बाह्यतः ॥२॥

गन्ध^{११}तन्मात्रकारणाच्छब्दादिभिर्गन्धपर्यन्तैः पञ्चभिर्गुणैरन्विता पुंसो व्यक्तिमापन्ना इति
संबन्धः । ^{१२}एतस्याश्चासाधारणो गुणो गन्ध एव । अन्ये^{१३} रसादयो गुणा जलादिष्वपि ^{१४}भूतान्तरेष्वनु-
षक्ताः सन्तोऽत्र ^{१५}जाताः; तेष्वपि ^{१६}विद्यन्त इत्यर्थः । ^{१७}तत्र गन्धो ^{१८}द्विविधः सुरभिरसुरभिरच ।
^{१९}रसस्त्वस्यास्तिकतमधुरादिभेदेन षड्विधः । रूपं पुनः सितरक्तादि^{२०}भेदेनानेक^{२१}विधम् । स्पर्शो-
ऽनुष्णाशीतः । शब्दस्तु ^{२२}खटखटादिभेदेनानेकविध इति । ^{२३}एषा च ^{२४}निबिडत्वेन बाह्ये
भुवनरूपतया व्यक्ता ॥१-२॥

^१अथेदानीं — मु, उ, ओ.

^२‘लोकधात्री’ इति नास्ति — आ.

^३पृथिवीतत्त्वं — ऊ, ऋ.

^४परिमाणा — ऊ, ऋ.

^५संबन्धा अत्र — इ; संबन्धश्चात्र — ऐ.

^६तृतीयनवमप्रकरणयोरुपक्रमे प्रोक्तवत् ।

^७एवकारो नास्ति — इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^८मतङ्ग० विद्या० २२. ७ उ०.

^९स्वभावो गन्ध — उ; स्वाक्योऽस्य गन्धस्यै-
वोक्ता० — ऊ, ऋ.

^{१०}तस्याणोर्वृत्ति० — ओ.

^{११}तन्मात्राच्छब्दादिभि० — ऊ, ऋ.

^{१२}एतस्याश्च साधारणो — ऊ, ऋ; एतस्या-
साधारणो — ऐ.

^{१३}अत्र तुशब्दोऽधिकः—अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१४}भूतान्तरेषु निषक्ताः — ऊ, ऋ.

^{१५}जातः — ऐ.

^{१६}विद्यत — ए.

^{१७}‘तत्र’ इति नास्ति—अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१८}विषयः — इ.

^{१९}रसस्त्वस्या० — ऊ, ऋ.

^{२०}‘भेदेन’ इत्यारभ्य ‘अनेकविधः’ इत्यन्तं
नास्ति—ऊ; ‘खटखटादि’ इत्यन्तं नास्ति—ऋ.

^{२१}विधः — ए.

^{२२}कटकटादि० — अ, इ; घटघटादि० — ऐ.

^{२३}एष च — अ, ऊ, ऋ.

^{२४}निबिडत्वेन — अ, आ, ए; निबन्धत्वेन —
इ; निबन्धनत्वेन — ऐ.

अन्तः पुनः— 'आपादतल' इत्यादि ।

आपादतलमस्तिष्कं शरीरत्वेन सर्पिता ।

शरीरात्मना विचित्रावयव^१संनिवेशेन^२ प्रवृत्तेति ॥

ननु^३ प्रागुक्तत्वे हेतुकं शरीरमित्युक्तम् । सत्यम् । किं तु — 'तस्मादेव' इत्यादि ।

तस्मादेव पराद्बीजाच्छुक्लाख्यात्क्लेदिता सती ॥३॥

अम्भसा^४ पक्तिमायाता वल्लिना मुनिपुङ्गव ।

वायुना शोषमापन्ना^५ नानाभेदेन संस्थिता ॥४॥

सारं तावत्परा काष्ठा^६ नखदन्तास्थि^७ स्नायवः ।

कोशाश्च^८ वर्णिताः पूर्वं^९ ते च संक्षेप्तोऽधुना ॥५॥

^{१०}बाह्योपवर्णनं वस्तु युक्तितश्चोप^{११}वर्ण्यते ।

^१'तस्मादिति हेतौ ^२पञ्चमी । ^३'तेनैव ^४'शुक्लाख्येनाप्तत्वेन क्लेदिता सती मांसपरमाणुरूपा पृथिवी, वल्लिना^५ च परिपाकं प्रापिता, वायुना^६ ^७'प्रागुक्तक्रमेणावयव^८ विभागपूर्वं बहिस्त्वगात्मना परिशोषिता, नानावयवभेदेन पुरुषोपकारायापाद^९ तलमस्तकं संस्थिता शरीरे । अपि चास्याः सारमिति ^{१०}काठिन्यादनपेतं ^{११}प्रकृष्टतरं काठिन्यं ^{१२}काष्ठा तदात्मकत्वाद् नखदन्तास्थि^{१३} प्रकाराः, त्वङ्मांस^{१४} स्नायवाद्याश्च कोशाः । ^{१५}ते च कोशाः पूर्वं^{१६} आकाशप्रकरणे ^{१७}संक्षेप्तो वर्णिताः ^{१८}एव ।

^१संनिकर्षणे — अ.

^२प्रवृत्तेरिति — इ.

^३मतङ्ग० विद्या० २२. ४-६ पू०.

^४हेतुकशरीर० — ए.

^५पक्तिमायाति — मु, उ, ओ.

^६प्रभेदेन च संस्थिता — मु, उ.

^७खेदयत्याशुजातयः — उ.

^८जातयः — मु, ऊ, ऋ.

^९निर्मिताः — उ.

^{१०}तेन संक्षेप० — उ, ओ.

^{११}बाह्योपवर्णितं — मु, ओ; बाह्यस्य वर्णितं — उ; बाह्यस्य वर्णनं — उ० पाठान्तरम् .

^{१२}लभ्यते — ऊ, ऋ.

^{१३}'तस्मादिति' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१४}पञ्चमीति — ऊ, ऋ.

^{१५}तेनैवं — ए.

^{१६}शुक्लाख्ये० — ऊ.

^{१७}च पाकं परिप्रापिता — ऊ, ऋ.

^{१८}अत्र 'च वायुना' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१९}मतङ्ग० विद्या० १९. २५ उ०-३२ वृत्तौ ।

^{२०}अत्र 'पूर्वं' इत्यधिकम् — इ, ऐ.

^{२१}तलान्मस्तकं — ऊ, ऋ.

^{२२}काठिन्यौदानोपेतं — अ; काठिन्यौदनभूतं — आ, ई, उ; काठिन्योदनपेतं — इ, ऐ; काठिन्यायादनपेत० — ऊ, ऋ; काठिन्येदनुभूतं — ए.

^{२३}प्रकृष्टतरकाठिन्यं — ऊ.

^{२४}काष्ठात्मकत्वाद् — अ, ए.

^{२५}प्रकारत्वङ्मांस० — अ, ऋ.

^{२६}स्नायवाद्यश्च — ऊ, ऋ.

^{२७}'ते च कोशाः' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{२८}मतङ्ग० विद्या० १९. २५ उ०-३२.

^{२९}संक्षेप्ता एवं — अ.

^{३०}एवं — इ, उ, ए.

अधुना शरीराद्वाह्यस्य ^१भुवनकारणस्य पार्थिवस्य तत्त्वस्य वर्णनम् । तच्च वर्ण्यमानं वस्तु ^२युक्तितः आगमतश्च ^३वर्ण्यत इति ॥

‘तत्र — ‘देवमानुष’ इत्यादि ।

देवमानुषतिर्यञ्चो ^४यदाश्रित्य समासते ॥६॥

तत्तत्त्वं पार्थिवं विद्याद् गुरुत्वादप्यधो^५गतम् ।

देवाः पिशाचादिपितामहान्ता लोकपालाः, ^६प्रागुक्तेभ्यो बुद्धितत्त्ववर्तिभ्योऽन्ये एव ^७भूतसर्ग-
वर्तिनः । यदुक्तं सांख्यैरपि^८ —

^{११}‘अष्टविकल्पो ^{१२}दैवस्तैर्यग्योनश्च^{१३} पञ्चधा ^{१४}भवति ।

^{१५}‘मानुष्यश्चैकविधः समासतो भौतिकः सर्गः ॥’ इति ।

^{१६}यत्र चैते देवादयो वसन्ति, तत् पार्थिवं तत्त्वम् । ^{१७}तत् ^{१८}‘सर्वेभ्यस्तत्त्वेभ्योऽधो वर्तते । ^{१९}अत्र
युक्तिः गुरुत्वात् । ^{२०}अपीति अपि^{२१}शब्देनात्यन्तं ^{२२}व्याप्यत्वाच्चेति ॥

अथैतस्यैव युक्तिद्वयस्योपपत्तिः — ‘युगपच्च’ इत्यादि ।

युगपच्च समुत्पत्तिस्तत्त्वानां ग्रन्थितः स्मृता ॥७॥

यल्लघु व्यापकं ^{२३}पूर्वं तद्व्याप्यं तदधःस्थितम् ।

^{२४}तत्त्वं गुरुतरं यस्मात्तस्मा^{२५}दप्यपरं तथा ॥८॥

^१भुवनात्माकारस्य — अ; भुवनाकारस्य —
— आ, ई, उ, ऐ; भुवनात्मकस्य — इ;
भुवनाकाशस्य — ए.

^२‘तत्त्वस्य’ इत्यत्र ‘तस्य’ इति दृश्यते — ऐ.

^३‘युक्तितः’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ,
ए, ऐ.

^४वर्णित इति — आ.

^५तच्च — अ.

^६समाश्रित्य — उ.

^७गतः — मु, उ.

^८मतङ्ग० विद्या० १७. १६-२२ पू०.

^९भूतवर्गवर्तिनः — ए.

^{१०}अपिशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{११}सांख्यिका० ५३.

^{१२}देव० — ऐ.

^{१३}स्तैर्यग्योनश्च — ऊ, ऋ.

^{१४}भवन्ति — इ.

^{१५}मानुष्यैश्चैक० — इ.

^{१६}यत्रैते — इ.

^{१७}‘तत्’ इति नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१८}सर्वेभ्योऽधो वर्तते — ऊ, ऋ.

^{१९}तत्र — अ.

^{२०}‘अपीति’ इति नास्ति — अ.

^{२१}शब्देनान्तव्याप्तत्वाच्चेति — ऊ, ऋ;

शब्देनात्यन्तावाप्यत्वाच्चेति — ऐ.

^{२२}व्यापकत्वाच्चेति — ए.

^{२३}पूर्वं तद्व्याप्यं — मु; तद्धि तद्व्याप्यं —
उ; न स्यात्तद्व्याप्यं — उ० पाठान्तरम्;
तद्धि व्याप्यं तस्मादधः — ऊ, ऋ; तत्स्यात्त-
द्व्याप्यं — ओ.

^{२४}यद्यद्गुरुतरं — उ.

^{२५}दप्युत्तरं तथा — ऊ; दप्युत्तरं यथा — ऋ.

^१व्याप्यव्यापकभावेन ^२जगत्यन्तः स्थितानि तु ।

तत्त्वानि तत्त्वमार्गेऽस्मिन्यथावद्वर्चितानि तु ^३॥९॥

माया^४तत्त्वे ह्युपसंहृतानि सर्वाण्येव तत्त्वानि ^५अविशेषतः शक्तिरूपतयावस्थितानि । ^६ततश्चाहर्मुखे युगपदेव ^७कलाद्यात्मना समुत्पन्नानि । तेषां ^८‘तु स्वसौन्दर्यादिव’ ^९‘यल्लघु व्यापकं च तत् पूर्वम् उपर्ये’^{१०}वाभिव्यज्यते । यत्तु^{११} ततोऽपि गुरु तद् व्याप्यं चाल्पत्वा^{१२}तदधोवर्ति भवति । ^{१३}‘एवं सर्वाण्येतानि’^{१४} तत्त्वानि तत्त्वमार्गे पृथिव्यन्तं यावत् ^{१५}‘प्रवृत्तानीति’ ^{१६}‘भवत्येव पृथिवीतत्त्वस्य सर्वतत्त्वेभ्योऽधोभावोऽस्माद्युक्तिद्वयादिति । न ^{१७}‘तु’ ^{१८}‘कार्यकारणभावा’^{१९}‘देवोच्चाधोभावस्तत्त्वानां’^{२०}वाच्यः । तस्य भागासिद्धत्वात् । ^{२१}‘येन हि’ ^{२२}‘परस्परकार्यकारणानामपि विद्याराग’^{२३}‘कालनियत्यात्मकानां’^{२४}‘तत्त्वानां, तन्मात्राणां चोर्ध्वाधो’^{२५}‘भावोऽदृष्ट इति । एवं पृथिव्यास्तत्त्वधर्मो भूत’^{२६}‘धर्मश्चोक्तः ॥७-९ ॥

अधुना त्रिपर्वपदार्थैक^{२७}देशतां दर्शयितुं तृतीयोऽपि प्रकारो भुवनधर्मः प्रोच्यते — ‘व्यक्तमण्डम्’ इत्यादि ।

^{२८}‘व्यक्तमण्डमतोऽव्यक्तात्कपाल’^{२९}‘युगलान्वितम् ।

^१ व्याप्याव्यापित्वभावेन — उ.

^२ जगत्यन्तः श्रुतानि — मु; जगत्यन्तस्तृणानि — उ; जगत्यन्तः श्रुतानि — उ० पाठान्तरम्; जगत्यन्तं श्रुतानि — ऊ, ऋ; जगत्यन्तश्रुतानि — ओ; मतङ्ग० विद्या० १९ तमे पटले १८-२० श्लोकवृत्तौ ‘व्याप्यव्यापकभावेन जगत्यन्तः स्थितानि तु’ इत्युद्धृतम् । तदनुसारेणात्र पाठः शोधितः ।

^३ अस्मिन्युक्तिवद्वर्चितानि — उ.

^४ ‘तत्त्वेऽयुगपत्संहृतानि — अ; तत्त्वेऽभ्युप० — इ, ऐ.

^५ अविशेषितशक्ति० — अ.

^६ ततश्चाहर्मुखैः — ए.

^७ कलात्मना — ऊ, ऋ.

^८ ‘तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ.

^९ एवकारो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} यद्यल्लघु — ऊ, ऋ.

^{११} ‘वातिव्यज्यते — इ; ‘वाति स व्यज्यते — ऐ.

^{१२} तुशब्दो नास्ति — इ.

^{१३} ‘तदधो भवति — ऋ; ‘तदधोवर्ती भवति — ए.

^{१४} एव — ऐ.

^{१५} ‘एतानि’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१६} अत्र ‘तानि’ इत्यधिकम् — अ, ऐ.

^{१७} ‘प्रवृत्तानीति’ इत्यत्र ‘प्रवृत्ता’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१८} भवत्येवं — अ.

^{१९} तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२०} कार्यकारणभावा० — आ; कारणकार्यभावा० — ऊ, ऋ.

^{२१} ‘देवोच्चारः ये भावः — इ; ‘देवोर्ध्वाधोभावः — ऊ, ऋ.

^{२२} प्राप्यः — आ, ए; व्याप्यः — इ, ई, उ, ऐ.

^{२३} ‘येन हि’ इत्यत्र ‘न हि’ इति दृश्यते — इ.

^{२४} परस्परं कार्य० — आ, ई, उ, ए; परस्परमकार्य० — ऊ, ऐ; परमकार्य — ऋ.

^{२५} ‘कालनियत्यात्मनां — अ, ए, ऐ; ‘कालनियत्यात्मनां — आ; ‘कालनियत्यात्मना — इ, ई, उ.

^{२६} ‘तत्त्वानां’ इति नास्ति — इ, ऐ.

^{२७} ‘भावो दृष्ट इति — इ.

^{२८} ‘धर्मश्चोक्ताः — इ.

^{२९} ‘देशे दर्शयितुं — अ; ‘देशतां दर्शयितुः — ए; देशे तां दर्शयितुं — ऐ.

^{३०} व्यक्तमण्डलतो — ऊ, ऋ.

^{३१} ‘द्वययुग्मभवेत् — उ,

यदधस्तात्कपालं ^१तत्तामसं परिकीर्तितम् ॥१०॥
 राजसं ^२स्यादधोर्ध्वं तु तयोर्योगस्तु सात्त्विकः ।
 कुतोऽवसीयते यस्माद्विकासः ^३सत्त्व उच्यते ॥११॥
 विकासो नाम तन्मध्ये सर्वज्योतिष्मतां ^४स्थितिः ।

अतः पृथिवीतत्त्वात् ^५सूक्ष्मभूतरूपत्वेन ^६अव्यक्ताभिधानाद् ब्रह्माण्डं ^७कपालद्वययुक्तं ^८व्यक्तम् ।
 तस्य च यद् अधस्तात् कपालं तत् तामसं कृष्णवर्णमेव । यत्तूपरिष्ठात् तद् राजसं लोहितम् ।
 तयोर्योगस्तु संधिलक्षणः शुक्लः । यतो ज्योतिश्चर्कनिबन्धास्तत्र ज्योतिष्मन्तः सवितृ ^९प्रधानाः
 प्रकाशमाना ^{१०}इत्यण्डस्य ^{११}ध्येयाकारकथनम् । गुणात्मनां तु सत्त्वादीनां यथाण्डमध्ये ^{१२}स्थितिः
 तथा ^{१३}दर्शितं गुणतत्त्वप्रकरणे ^{१४}। ^{१५}प्रोक्तं च सांख्यैः ^{१६}—

“ऊर्ध्वं ^{१७}सत्त्वविशालस्तमो ^{१८}विशालश्च मूलतः सर्गः ।
 मध्ये रजोविशालो ब्रह्मादि ^{१९}स्तम्बपर्यन्तः ॥” इति ।

तदेतदण्डम् — ‘बाह्यतः’ इति ।

^{२०}बाह्यतश्चावृतं ^{२१}रुद्रैस्तेजस्संभूतवृत्तिभिः ॥१२॥

^{२२}बाह्यतः ^{२३}वक्ष्यमाणैः शतं ^{२४}रुद्रैर्ययिते । ^{२५}तेजः इति विशेष ^{२६}स्यात्र श्रवणाद् ^{२७}निर्विशेषादनुपाधेः
 परमेश्वरात्मन ^{२८}स्तेजसः, संभूतेति समुद्भूता समभिव्यक्ता ^{२९}वृत्तिः ज्ञानक्रियात्मिका येषां, तैः पर-

^१ स्यात्तामसं — मु, उ, ओ.

^२ स्यादधोवर्ध्वं — ऊ, ऋ; स्यादधोर्ध्वं तु — ओ.

^३ सत्यमुच्यते — ऊ, ऋ.

^४ स्थितेः — ऊ, ऋ.

^५ सूक्ष्मरूपत्वेन — ए.

^६ अभिव्यक्ताभिः — ऊ, ऋ, ऐ.

^७ कपालयुगलद्वयं — ऊ, ऋ.

^८ ‘व्यक्तं’ इति नास्ति — आ, ई, उ.

^९ निबन्धस्तत्र — आ, ई, उ, ए; निबन्धं
 तत्र — इ.

^{१०} प्रधानः — इ.

^{११} इत्यप्यस्य — ए.

^{१२} ध्येयाकाशकथनम् — ए.

^{१३} स्थितः — इ.

^{१४} दर्शनं — ए.

^{१५} मतङ्गं विद्यां १६. ९ उ० — १३ पू०.

^{१६} यदुक्तं सांख्यैः — ऊ, ऋ.

^{१७} सांख्यकां ५४.

^{१८} तत्त्वविशालं — ऋ.

^{१९} विशालतश्च — आ, ऊ.

^{२०} स्तम्भपर्यन्तः — ऊ.

^{२१} बाह्यतस्तत्पदं — उ; बाह्यतस्तद्वृतं — ऊ,
 ऋ.

^{२२} रुद्रैः स्वतेजोद्भूतं — मु, उ; रुद्रैस्तेजसो
 भूतं — ऊ, ऋ.

^{२३} बाह्यतोऽपेक्ष्यमाणैः — ऐ.

^{२४} मतङ्गं विद्यां २३. १३-४४ पू०.

^{२५} रुद्रैर्ध्यायन्ते — इ; रुद्रैर्ध्यायते — ए;
 रुद्रैर्ध्यायन्ते — ऐ.

^{२६} तेजस इति — ऊ.

^{२७} स्यात्राश्रवणाद् — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए,
 ऐ.

^{२८} निर्विशेषेणानुं — ऊ, ऋ.

^{२९} स्तेजस्त्वं भूतेति — इ; स्तेजसो भूतेति
 ऊ; स्तेजसोद्भूतोऽपि — ऋ; स्तेजः-
 संभूतेति — ए.

^{३०} वृत्तिश्च न क्रियात्मिका — ऋ.

मेश्वर^१नियुक्तैः शतरुद्रैर्धार्यते । न त्वनन्तादिनियुक्तैरित्यर्थः । ^२वक्ष्यति ^३च — “नियुक्ताः परमेशेन” इति । अतश्च “कलाभुवनेशवत्, ^४श्रीकण्ठक्रोधेशादिवच्चैतेऽपि” ^५“शिवनियुक्ता” एवेति । तथा च वक्ष्यति संहारप्रकरणे^६ —

“शतरुद्रादयः ^७शूराः ^८“शिवयोगिबलान्विताः ।” इति ॥१२॥

[शतरुद्राः]

[ऊर्ध्वदिशि^९]

तेषां च मध्यात् — ‘ऊर्ध्वमण्डकटाहस्य’ इत्यादि ।

^{१०}ऊर्ध्वमण्डकटाहस्य ^{११}विधृतं यैर्महात्मभिः ।

तेषां नामानि ^{१२}कथ्यन्ते रुद्राणामप्यनुक्रमात् ॥१३॥

विचक्षण इति ख्यातो ^{१३}लिप्सुरन्यो ^{१४}“नभस्तथा ।

^{१५}“विवाहश्च महातेजाः ^{१६}“संवाहश्चापि वीर्यवान् ॥१४॥

^१ ० निवृत्तैः — ए.

^२ अत्र ‘यद्’ इत्यधिकम्—आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^३ चकारो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ; चकारस्य स्थाने इतिशब्दो दृश्यते — इ, ए, ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० २३. ४४ उ०.

^५ कलाभुवनेशाः शिवनियुक्ताः— ‘शिवेच्छयैवात्र अनुमता नियुक्ताः । न तु कपालेशादिव-
दनन्तनियुक्ता इत्यर्थः ।’ मतङ्ग विद्या०
९. ४२ उ०, ४३ पू० वृत्तौ ।

^६ श्रीकण्ठनाथेशादिवच्चैतेऽपि — अ, ए; श्री-
कण्ठक्रोधेशादिवदेतेऽपि — ऐ.

^७ अत्र चशब्दोऽधिकः — ए.

^८ ‘शिव’ इत्येतन्नास्ति — इ.

^९ श्रीकण्ठः ‘शिवनियुक्तः — ‘स्वेच्छाविधायिनः
शिवाद्वयवतः सकलत्वेऽपि कलाभुवनेशवच्छि-
वनियुक्तः । न त्वनन्तनियुक्त इत्यर्थः’ ।
मतङ्ग० विद्या० १५. २ उ०, ३ पू० वृत्तौ ।
क्रोधेशादयः शिवनियुक्ताः—तेषां च प्राग्यो-
गियोगेश्वरश्रुत्यैवेश्वरत्वस्य प्रतिपादितत्वात्,
पारमेश्वरश्रुत्या साक्षात्परमेश्वरनियुक्तत्वं

सकलत्वेऽपि भुवनवासिनामिव, श्रीकण्ठस्यैव
च प्रतिपाद्यते ।’ मतङ्ग० विद्या० १६. ४
उ०, ५ पू० वृत्तौ ।

^{१०} मतङ्ग० विद्या० २५. ५१ पू०.

^{११} शर्वाः — ऊ, ऋ.

^{१२} मातृकासु सर्वास्वपि ‘शिवयोगबलान्विताः’
इत्येव पाठो दृश्यते । तथापि मतङ्ग०
विद्या० २५. ५१ श्लोकवृत्तिमनुसृत्यात्र
‘शिवयोगिबलान्विताः’ इति पाठः संपादितः ।

^{१३} ऊर्ध्वदिक्स्था दश रुद्राः — “विचक्षणः, लिप्सुः,
नभः, विवाहः, संवाहः, सुराचितः, त्र्यक्षः,
गणाध्यक्षः, विभुः, शंभुः” इति ।

^{१४} ऊर्ध्वमन्यत्कटाहस्य — मु, उ; ऊर्ध्वभागः
कटाहस्य — ऊ, ऋ.

^{१५} विहितो — ऊ, ऋ.

^{१६} वक्ष्यन्ते दशानामप्यनु० — ऊ, ऋ.

^{१७} विशिष्टोऽन्यो — मु; विविप्तोऽन्यो — उ,
ओ; लिप्सोऽन्यो — ऊ, ऋ.

^{१८} नभस्तदा — मु, उ; भुवस्तदा — ओ.

^{१९} विभावश्च — मु.

^{२०} संवाहश्चेति — ऊ, ऋ.

‘सुराचितोऽपरस्त्र्यक्षो गणाध्यक्षस्तथापरः ।
 ‘विभुश्च शम्भुनामा च बलं कमलजन्मनः ॥१५॥
 आक्रम्य ‘संस्थितास्तस्य तेनैवेज्यन्त्यनिन्दिताः ।
 ऊर्ध्वभागे महात्मानो ब्रह्मणोऽण्डस्य धारकाः ॥१६॥

[ईशानदिशि^१]

सुखदुःखकरः श्रीमान्सर्वविद्याविधायकः ।
 तथा बलिप्रियो नाम्ना भूतपालश्च वीर्यवान् ॥१७॥
 पञ्चमः पिङ्गलो ‘नाम्ना षष्ठो मातृवृत्तस्तथा ।
 वेदानां पारगो रुद्रः ‘सर्वज्ञश्च प्रतापवान् ॥१८॥
 ज्ञानभुग्विमलः ‘श्रीमांस्तथा विद्याधिपोऽपरः^२ ।
 दशैते शूलिनस्त्र्यक्षा^३ ‘ईशाननिलयाञ्चिताः ॥१९॥
 ईशानबलमाक्रम्य विचरन्ति यशस्विनः ।
 ईशेनैव प्रपूज्यन्ते यथेप्सितफलप्रदाः ॥२०॥

[कुबेरदिशि^४]

कामरूपी प्रसादश्च लक्ष्मीवांश्च^५ प्रचण्डदृक् ।
 सौम्यदेहोऽपरो धन्यो रूपवांश्च^६ महाबलः ॥२१॥
 ‘निधीशो रत्नधारी च^७ ‘जटामुकुटभृत्तथा ।
 ‘कौबेर्यां संस्थिता रुद्राः कुबरेण^८ प्रपूजिताः ॥२२॥
 तद्बलं ‘चाप्यवष्टभ्य संस्थिताः कारणच्छया ।

१ सुरतोऽपरस्त्रियक्षोऽथ — उ; सुरतो वर-
 स्त्र्यक्षोऽथ — उ० पाठान्तरम्; सुराचितो
 वरस्त्र्यक्षो — ओ.
 २ द्विगुणाः शंभु० — उ.
 ३ संस्थितास्त्वेते नैव त्यज्यन्त्यनिन्दिताः — मु, उ.
 ४ ईशानदिक्स्था दश रुद्राः — “सुखदुःखकरः,
 सर्वविद्याविधायकः, बलिप्रियः, भूतपालः,
 पिङ्गलः, मातृवृत्तः, वेदपारगः, सर्वज्ञः, ज्ञान-
 भुक्, विद्याधिपः” इति ।
 ५ नाम — ओ.
 ६ ०वृत्तस्तदा — मु; ०वृत्तस्तथा — ओ.
 ७ सर्वज्ञश्चापि तापवान् — उ.
 ८ ०भुग्विपुलः — मु; ०भुग्विपुलः — उ.
 ९ श्रीमान्सर्वविद्या० — उ.

१० वरः — ओ.
 ११ ईशाननिलयाञ्चिताः — उ; ईषद्विङ्गनिलयाः
 शिवाः — ऊ, ऋ; . . . स्थाननिलयाञ्चिताः
 — ओ.
 १२ कुबेरदिक्स्था दश रुद्राः — “कामरूपी,
 प्रसादः, लक्ष्मीवान्, प्रचण्डदृक्, सौम्यदेहः,
 धन्यः, रूपवान्, निधीशः, रत्नधारी, जटा-
 मुकुटभृत्” इति ।
 १३ प्रचण्डधृत् — मु, उ; प्रचण्डधृक् — ओ.
 १४ महाबलाः — ऋ.
 १५ निरीशो — उ.
 १६ जटामुकुटधृक् — मु, उ, ओ.
 १७ कौबेर्यां — ऊ, ऋ.
 १८ च पूजिताः — मु, उ, ओ.
 १९ चाप्यवष्टभ्य — उ; चाप्यवष्टभ्य — ओ.

[वायुदिशि^१]

मेघकेतुः कपर्दी च रुद्रः^१ पञ्चशिखी परः ॥२३॥
 पञ्चान्तकोऽन्यो विख्यातस्तस्मादन्यः क्षयान्तकः ।
 तीक्ष्णः सूक्ष्मश्च विख्यातो वायुवेगश्च वीर्यवान् ॥२४॥
 लघुनामापरस्तत्र शीघ्रश्चैवातिविक्रमः ।
^२वायव्यां ब्रह्मणोऽण्डस्य रुद्रा वायुप्रपूजिताः ॥२५॥
 वायोर्बलं समाक्रम्य^३ क्रीडन्त्युत्कृष्टचेतसः ।

[वरुणदिशि^४]

भीषणो वडवावक्त्रस्तृतीयोऽथ जलान्तकः ॥२६॥
 दीर्घबाहुश्च विख्यातो^५ जयभद्रश्च वीर्यवान् ।
 श्वेतो महाबलश्चैव पाशहस्तश्च^६ सुव्रत ॥२७॥
 अतिबलोऽन्यो बलस्तस्माद्धारुण्यां^७ दिशि संस्थिताः ।
 वरुणस्य बलं जित्वा प्रक्रीडन्त्यनिवारिताः ॥२८॥
 पूज्यन्ते^८ वरुणेनैव सर्वकामफलप्रदाः ।

[निऋतिदिशि^९]

^१दंष्ट्री च लोहितो धूम्रो विरूपाक्षः^{११} स्तथैव च ॥२९॥
^{१२}ऊर्ध्वशेफश्च विख्यातस्ततश्चान्यो^{१३} भयानकः ।
 क्रूरदृक्^{१४} शत्रुहन्ता च मारणश्चेति कीर्तितः ॥३०॥
 दशमो नैऋतो नाम्ना रुद्रश्चातिबलोत्कटः ।

^१ जयरुद्रश्च — ऋ.^२ सुव्रतः — ऋ.^३ अबलोऽन्यो बल० — मु, उ; अतिबलोऽन्यो-
न्योन्यबल० — ऊ, ऋ.^४ संस्थिताः शिवाः — ऊ, ऋ.^५ वरुणे चैव — ऋ.^६ निऋतिदिक्स्था दश रुद्राः — “दंष्ट्री, लोहितः,
धूम्रः, विरूपाक्षः, ऊर्ध्वशेफः, भयानकः,
क्रूरदृक्, शत्रुहन्ता, मारणः, नैऋतः” इति ।^७ दंष्ट्रानां लोहितो — ऊ, ऋ.^८ ०स्तथापरः — ऊ, ऋ.^९ ऊर्ध्वशेफश्च — ऊ, ऋ.^{१०} .. यान्तकः — ओ.^{११} शास्त्रहन्ता च — उ.^१ वायुदिक्स्था दश रुद्राः — “मेघकेतुः, कपर्दी,
पञ्चशिखी, पञ्चान्तकः, क्षयान्तकः, तीक्ष्णः,
सूक्ष्मः, वायुवेगः, लघुः, शीघ्रः,” इति ।^२ पञ्चशिखोऽपरः — ऊ, ऋ; .. शिखरोऽपरः
— ओ.^३ बाह्यां ब्रह्मणोऽण्डस्य — उ; वायव्या ब्रह्म०
— ऊ, ऋ.^४ क्रीडन्त्युत्कृष्टचेतसः — ऊ; क्रीडन्त्य-
विलष्टचेतसा — ऋ.^५ वरुणदिक्स्था दश रुद्राः — “भीषणः, वड-
वावक्त्रः, जलान्तकः, दीर्घबाहुः, जयभद्रः,
श्वेतः, महाबलः, पाशहस्तः, अतिबलः, बलः”
इति ।

नैऋत्यां संस्थिता रुद्रास्तद्दिशेन पूजिताः ॥३१॥
बलमाक्रम्य चेष्टन्ते निऋतेर्भीमविक्रमाः ।

[यमदिशि^१]

वियोक्ता चैव संयोक्ता रुद्रो धर्मपरस्तथा ॥३२॥
तस्माद्धर्मपतिश्चैव कालरुद्रश्च वीर्यवान् ।
कर्ता विधाता धाता च तस्मान्मृत्युहरोऽपरः ॥३३॥
याम्यश्चेति यमस्यैते बलमाक्रम्य संस्थिताः ।
धर्मराजेन पूज्यन्ते रुद्राश्चन्द्रार्धमौलयः ॥३४॥

[अग्निदिशि^२]

क्षयान्तको महातेजा रुद्रो भस्मान्तकस्तथा ।
बभ्रुश्च ज्वलनश्चैव हरश्चैव महाद्युतिः ॥३५॥
पिङ्गलः खादकोऽन्योऽपि हुताशी चातिवीर्यवान् ।
अग्निरुद्रश्च हीत्येते समीहितफलप्रदाः ॥३६॥
आग्नेय्यां संस्थिताश्चाग्नेर्बलमाक्रम्य शक्तिभिः ।
अग्निना च प्रपूज्यन्ते रुद्राः स्वच्छन्दगामिनः ॥३७॥

[इन्द्रदिशि^३]

त्रिदशेशः पिनाकी च शास्ता चाव्यय एव च ।

^१ रुद्रास्तद्दिशेन प्रपूजिताः — उ; रुद्रा नैऋ-
तेन प्रपूजिताः — उ० पाठान्तरम्; रुद्रा-
स्तद्दिशीशेन पूजिताः — ऊ, ऋ, ओ.
^२ नैऋतेर्भीम० — मु; नैऋते भीम० — उ;
तत्र ते भीम० — ऊ, ऋ.
^३ यमदिक्स्था दश रुद्राः — “वियोक्ता,
संयोक्ता, धर्मपरः, धर्मपतिः, कालरुद्रः,
कर्ता, विधाता, धाता, मृत्युहरः, याम्यः” इति ।
^४ धर्मपतिस्तथा — ऊ, ऋ; धर्मवरस्तथा — ओ.
^५ रुद्रोऽतिवीर्यवान् — ऊ; रुद्रोऽथ वीर्य-
वान् — ऋ.
^६ हरो हरः — उ; हरः परः — ऊ, ऋ.
^७ याम्यं तेजो यमश्चेति — उ; याम्यश्चेति
यमश्चेति — ओ.

^८ यमराज्येन — ऊ, ऋ.

^९ अग्निदिक्स्था दश रुद्राः — “क्षयान्तकः,
महातेजाः, भस्मान्तकः, बभ्रुः, ज्वलनः, हरः,
पिङ्गलः, खादकः, हुताशी, अग्निरुद्रः” इति ।

^{१०} जयान्तको — उ.

^{११} रुद्रा भस्मान्त० — मु.

^{१२} प्रभूतज्वलन० — उ.

^{१३} हरश्चेति महा० — ऊ, ऋ, ओ.

^{१४} रुद्राश्च हीत्येते — मु; रुद्रश्च इत्येते
— उ, ऊ, ऋ, ओ.

^{१५} जीविनः — मु, उ, ओ.

^{१६} इन्द्रदिशि दश रुद्राः — “त्रिदशेशः, पिनाकी,
शास्ता, अव्ययः, विभूतिः, प्रमर्दनः, वज्र-
देहः, बुद्धः, अजः, कपालीशः” इति ।

^{१७} शास्ताथाव्यय — ओ.

विभूतिश्च महातेजा रुद्रस्तस्मात्प्रमर्दनः ॥३८॥
 वज्रदेहश्च बुद्धश्चाप्यजश्चातिमहाबलः ।
 कपालीशेन सहिता दिशोन्द्रस्य व्यवस्थिताः ॥३९॥
 विचरन्ति महाभागाः शक्रैर्नैव प्रपूजिताः
 बलमाक्रम्य शक्रस्य मोदन्ते दुःखवर्जिताः ॥४०॥

[अधोदिशि^१]

क्षितिभूच्चेति विख्यातस्ततोऽन्यः सर्वतोमुखः ।
 ग्रसनो धैर्यनामा च विषभुक् चापरः स्मृतः ॥४१॥
 वृषश्चैव मुतेजस्वी पातालाधिपतिस्तथा ।
 वीरश्च पालकश्चैव तथानन्तः प्रतापवान् ॥४२॥
 एते रुद्रा दश प्रोक्ता अधस्ताद्भीमविक्रमाः ।
 अनन्तबलमाक्रम्य विचरन्ति यशस्विनः ॥४३॥
 अनन्तेनैव पूज्यन्ते भोक्तारः पारमेश्वराः ।

^१ऊर्ध्वादिक्रमेणाधो^२दिशं यावद्दशस्वपि दिक्षु प्रतिदिशं दश रुद्राः स्थिता इति । एवं विच-
 क्षणा^३द्यनन्तान्तानां रुद्राणां ^४शतमत्र ^५भुवनशते व्यवस्थितमिति ॥

ते च ^६प्रोक्तनयेन किं परमेश्वरनियुक्ता एव चेष्टन्ते । उत नेति । उच्यते — ‘नियुक्ता’
 इत्यादि ।

नियुक्ताः परमेशेन श्रीकण्ठेन महात्मना ॥४४॥

^७वृत्तमेभिर्महावीर्यैरण्डं कमलजन्मनः ॥

^१ ०मर्दकः — मु, उ, ओ.

^२ ब्रध्नश्च अजश्चाति० — ऊ, ऋ.

^३ ०श्चेति महाबलः — मु, उ, ऊ, ऋ.

^४ ०भोगाः — मु, उ, ओ.

^५ तच्छक्रं मोदन्ते — ऊ, ऋ, ओ.

^६ अधोदिशि दश रुद्राः — “क्षितिभूत्, सर्वतो-
 मुखः, ग्रसनः, धैर्यनामा, विषभुक्, वृषः,
 पातालाधिपतिः, वीरः, पालकः, अनन्तः”
 इति ।

^७ ०स्तथान्यः — ऊ; ०स्तथान्यत् — ऋ.

^८ ततो वृक्षापनः स्मृतः — उ; वृषभश्चापर-
 स्तथा — ऊ, ऋ.

^९ वृषश्चैव — मु, उ; वृषश्चेति — ऊ, ऋ.

^{१०} ०पतिस्ततः — ऋ.

^{११} पारश्च पारकश्चैव — मु, उ; वीरश्च पार-
 कश्चैव — ओ.

^{१२} तथानन्तो महाबलः — ऊ, ऋ.

^{१३} भोक्तारः परमेश्वराः — ऊ, ओ; भोक्तारः
 परमेश्वराः — ऋ.

^{१४} ऊर्ध्वाधो क्रमेणाधो० — अ, इ, ऐ; ऊर्ध्वाधः
 क्रमेणाधो० — आ, ई, उ.

^{१५} ०दिशा — इ.

^{१६} ०द्यनन्तानां — आ, इ; ०द्यनन्तेशान्तानां
 — ऊ, ऋ.

^{१७} शतमन्तभुवनशते — ऐ.

^{१८} भुवने शतैर्व्यव० — आ, ई, उ; भुवनशतं
 तेष्ववस्थित० — ऊ, ऋ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० २३. १२ उ०. वृत्तौ ।

^{२०} धृत० — म, उ, ओ.

सत्यम् । ^१परमेश्वरनियुक्ता एवेत्युक्तम् । तदाज्ञयैव तु श्रीकण्ठेनापि महात्मना शिव-
शिष्येण नियुक्ताः ^२सन्तश्चेष्टन्ते इति । एवं ^३बाह्यतो वृतमेभिः ब्रह्माण्डमिति ॥

[सप्तलोकनाथभुवनम्, सप्तलोकाश्च]

‘तदन्तः संस्थिताः’ इत्यादि ।

तदन्तः संस्थिता लोकाः सप्तामी ^४तान्निबोध मे ॥४५॥

कटाहस्योर्ध्वभागे तु ^५रुद्रेभ्योऽधः स्थितं ^६पुरम् ।

लोकनाथस्य रुद्रस्य शुद्धस्फटिकं ^७संनिभम् ॥४६॥

वृतं ^८गणैः सहस्रैस्तु वीरभद्रपुरःसरैः ।

सत्यलोकस्ततोऽधस्ताद्ब्रह्मा ^९यत्र विराजते ॥४७॥

^{१०}ततोऽधोऽन्यस्तपो ^{११}लोको यत्र ते ब्रह्मणः सुताः ।

सनकाद्या ^{१२}महात्मानः सततं योगतत्पराः ॥४८॥

वसिष्ठः ^{१३}पुलहाद्याश्च साध्याश्चापि व्यवस्थिताः ।

^{१४}जनलोके मुनिव्याघ्र ततोऽधः ^{१५}संस्थितो महान् ॥४९॥

कृताधिकारिणो ^{१६}यस्मिन्नन्द्राद्याः ^{१७}संव्यवस्थिताः ।

स्वर्लोकाश्चाप्यतोऽधस्ताद् ध्रुवो यत्र व्यवस्थितः ॥५०॥

^{१८}ऋषयश्च महाभागा ग्रहाश्च ^{१९}मुनिपुङ्गवा ।

तस्याप्यधो भुवर्लोको यत्रादित्यपुरःसराः ॥५१॥

आसते वसवो रुद्रा दिव्याचारगुणान्विताः ।

विंशत्यष्टौ विमानानां ^{२०}कोटयश्च ^{२१}महात्मनाम् ॥५२॥

^{२२}आध्रुवान्तान्निबद्धास्तु सुखिनस्ते दिवौकसाम् ।

^१ अत्र ‘यथा’ इत्यधिकम् — ऐ.

^२ सर्वे चेष्टन्ते — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ बाह्यतोऽवृतमेति ब्रह्माण्डं — अ; बाह्यत आवृतमेव हि ब्रह्माण्डं — इ; बाह्ये वृतमेभिर्ब्रह्माण्डं — ऊ, ऋ; बाह्यतो वृतमेव हि ब्रह्माण्डं — ऐ.

^४ तान्निबोधत — मु, उ, ऊ, ऋ.

^५ तदूर्ध्वोऽवस्थितं — मु; रुद्रेभ्योऽधस्थितां — ऋ; तदूर्ध्वावस्थितं — ओ.

^६ पुरम् — ऋ.

^७ संनिभम् — ऊ, ऋ.

^८ गुणसहस्रैस्तु — मु, उ, ऊ, ऋ.

^९ तत्र — ऊ, ऋ.

^{१०} अन्यो यस्तु तपो — मु, उ; अतोऽन्यस्तु तपो — ओ.

^{११} लोके — ऊ, ऋ.

^{१२} महात्मानो योगिनो योग — मु, उ, ओ.

^{१३} पुलकाद्याश्च — ओ.

^{१४} जनलोको — मु, उ.

^{१५} ‘संस्थितं महः’ इति भवितव्यम् । तादृशः पाठो न लभ्यते ।

^{१६} यत्र इन्द्राद्याः — उ; यत्र शक्राद्याः — ऊ, ऋ.

^{१७} संस्थितो महान् — ऋ.

^{१८} ऋषयश्च — उ.

^{१९} मुनिपुङ्गवाः — उ.

^{२०} कोटयः खेचरात्मनाम् — ऊ, ऋ.

^{२१} परात्मनाम् — ओ.

^{२२} साध्यानां ते निबद्धास्तु — मु, उ; आध्रुवान्तान्निबद्धास्तु — ओ.

भूलोकस्तधस्तात् सप्तद्वीपार्णवान्वितः ॥५३॥
 नानारत्नविचित्राढ्यो नगरारामपर्वतैः ।
 सरिद्भिश्चातिसंकीर्णो मृगपक्षिसमाकुलः ॥५४॥
 मनुष्याः पशवश्चैव मृगाः पक्षिण एव च ।
 सरीसृपाः स्थावराश्च यत्र भोगभुजः स्थिताः ॥५५॥

[मेरुपर्वतः, ब्रह्मसभा, ज्योतिष्कं शिखरम्]

तन्मध्ये 'क्षितिभृच्छ्रीमान्मेरुनामा' 'दिवौकसाम् ।
 निवासो निर्मितो धात्रा तन्मध्ये ब्रह्मणः सभा ॥५६॥
 पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे 'ज्योतिष्कं शिखरं महत् ।
 तत्राहं मुनिशार्दूल लोकानुग्रहकारणात् ॥५७॥
 'कृताधिवासस्तत्रापि रुद्रा वृषभवाहनाः ।
 'नैके त्रिशूलिनस्त्र्यक्षाः स्फुरच्चन्द्रार्धधारिणः ॥५८॥

[चक्रवाटः, अष्टौ लोकपालपुर्यः]

'सभायाश्चाप्यधोभागे 'चक्रवाटः 'प्रतिष्ठितः ।
 अष्टौ तत्र स्थिताः पुर्यः शक्रादीनां महात्मनाम् ॥५९॥
 पूर्वोत्तरे च 'विख्याता पुरी नाम्नामरावती ।
 अग्नेस्तेजोवती 'नाम्ना दिश्याग्नेध्यां व्यवस्थिता ॥६०॥
 याम्यायां तु यमस्योक्ता नाम्ना संयमनी पुरी ।
 'रक्षोऽधिपस्य नैर्ऋत्यां पुरी कृष्णेति 'संज्ञिता ॥६१॥
 शुद्ध'वत्यथ वारुण्यां पुरी ज्ञेया प्रचेतसः ।
 वायोर्गन्धवती 'नाम्ना 'वायव्यां संस्थिता गिरेः ॥६२॥

^१ भूलोक० — ऊ, ऋ, ओ.

^२ ०द्वीपार्णवान्विताः — ऊ, ऋ; ०द्वीपार्णवा-
 युतः — ओ.

^३ सरिद्भिश्चार्णवैः कीर्णो — मु, उ, ऊ, ऋ.

^४ 'पशवः = ग्राम्याश्चतुष्पदाः गवाश्वादयः,
 मृगाः = आरण्याश्चतुष्पदाः हरिणादयः"
 सांख्यतत्त्वकौमुदीटीका, पृष्ठं ४५२.

^५ भोग इह स्थिताः — उ.

^६ क्षितिभृक् श्रीमान् — ओ.

^७ ०मेरुनाम्ना — ऊ, ऋ.

^८ दिवौकसः — ऋ.

^९ सदा — उ, ऊ, ऋ.

^{१०} ज्योतिष्काः शिखरं — ओ.

^{११} कृताधिकारस्तत्रापि — मु; कृताधिकारास्त-
 त्रापि — ऊ, ऋ.

^{१२} लोके — ओ.

^{१३} स्वभागस्याप्यधो० — उ.

^{१४} ह्यक्षपादाः — मु; अक्षपादाः — उ; अक्ष-
 वाटा — ओ.

^{१५} प्रतिष्ठिताः — मु, उ, ओ.

^{१६} सा ख्याता — उ.

^{१७} नाम — ओ.

^{१८} यक्षाधिपस्य — मु, उ.

^{१९} शब्दिता — मु, उ, ओ.

^{२०} ०वत्यधिवारुण्यां — ओ.

^{२१} नाम — ऊ, ऋ, ओ.

^{२२} वायव्यायां स्थिता मुने — ऊ, ऋ.

महोदयाप्युत्तरतः कुबेरस्य पुरी शुभा ।
सुखावहा तथैशान्यामीशानस्य पुरी मुने ॥६३॥
योजनानां ^१स्मृतो लक्षं ^२मेरुच्छायतोऽचलः ।

ब्रह्माण्डस्यान्तः सत्यलोकाद्याः सप्त लोकाः । ^१तदूर्ध्वं चोर्ध्वकटाहभित्तिमध्य^२लग्नं सप्त-
लोकेश्वरस्य रुद्रस्य भुवनम् । ^३ततोऽथस्तात् सत्यलोकादिषु क्रमेण,

^४“ब्रह्मा ब्रह्मसुताः ^५साध्या विनिवृत्ता ध्रुवादयः ।

आदित्या लोकपालाश्च स्थिताः सप्तसु सप्ततः ॥” इति ।

^६भूलोकमध्ये ^७च मेरुः । तस्य मध्ये ब्रह्मणः स्थानम् । ^८“ऐशानकोणे तु ^९ज्योतिष्कं
नाम शिखरम् । ^{१०}“तत्राहं मुनिशार्दूल लोकानुग्रहकारणात् । कृताधिवासः” इति । मतङ्ग-
मुनिगुह्यं श्रीकण्ठनाथः ^{११}“स्वात्मनः स्थितिदेशं, व्यापारं च दर्शयति लोकानुग्रहकारणादिति ।
तेनाहमेव प्रपञ्च^{१२}व्याप्त्या सत्यलोकादूर्ध्वमपि भुवने लोकनाथतया ^{१३}“पूर्वप्रतिपादितोऽवस्थित
इत्यर्थः । ततः पूर्वादिक्रमेणेन्द्रादयोऽष्टौ लोकपालाः ॥

[सप्त द्वीपाः, अष्टौ समुद्राः]

‘अधोभागे’ इत्यादि ।

अधो^{१४}भागे ^{१५}क्षितौ विष्टः सहस्राणि तु षोडश ॥६४॥

क्षितेरुपरि यो भागश्चतु^{१६}राशीतिरुच्छ्रितः ।

^{१७}जम्बूः शाकः कुशः क्रौञ्चः प्लक्षो गोमेद एव च ॥६५॥

पुष्करश्चेति सप्तंते द्वीपा मुनिवरोत्तम ।

^{१८}क्षारः क्षीरं दधि सपिस्तथैक्षुरससंज्ञकः ॥६६॥

^१ स्मृतं — मु, उ.

^२ मेरुच्छायतेऽचलः — मु, उ.

^३ तदूर्ध्वकटाहं — इ; तेभ्यश्चोर्ध्वमूर्ध्वकटाहं
— ऊ, ऋ;

^४ ०लसन्तं — इ; ०लीनं — ए.

^५ ततो यस्मात् — अ.

^६ ब्रह्मब्रह्मसुताः — ऊ, ए; आकरो न लभ्यते ।

^७ साध्यविनिवृत्ता — इ ऐ; साध्या इन्द्रान्ता-
स्तु — ऊ, ऋ.

^८ सप्त सप्तत इति — आ, ई, उ.

^९ भूलोकं — आ, ई, उ, ऊ, ऐ;

^{१०} चशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऋ, ए,
ऐ.

^{११} ऐशानकोणेषु — अ; ऐशानकोणे तु — आ,

इ, ई, उ, ऐ.

^{१२} ज्योतिष्मन्नाम — इ.

^{१३} तत्राह — आ, ई, उ.

^{१४} स्वात्मनः स्थितिमेवं — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ;
स्वात्मस्थितिमेवं — ए.

^{१५} ०व्याप्तः सत्यं — ऐ.

^{१६} मतङ्गं विद्यां १. ४ पू. वृत्तौ ।

^{१७} ०भागात् — ऊ, ऋ.

^{१८} क्षिताविष्टं — मु; क्षिताविष्टौ — उ.

^{१९} ०राशीत्यथोच्छ्रितः — मु, उ; ०राशीत्यथो-
च्छ्रितः — ओ.

^{२०} जम्बूः — उ; जम्बूशाककुशक्रौञ्चाः — ओ.

^{२१} क्षारः क्षीरदधिः सपिं — मु, उ; क्षार-
क्षीरदधिसपिं — ओ.

^१मदिरोदस्ततः स्वादुः सागराः सप्त कीर्तिताः ।

^२गर्भोदश्चातिविस्तीर्णः सोऽष्टमः परिमण्डलः ॥६७॥

बहुनात्र किमुक्तेन वस्तुमात्रं हि कारणम् ।

^३मेरुर्वैपुल्याद् ^४अधोभागे षोडश सहस्राणि । यदुक्तं श्रीमत्किरणे^५ “मेरोऽस्तु पार्श्वत-
स्त्वष्टौ सहस्राणि” इति । एवं ^६चोभयपार्श्वतः ^७षोडशैवेत्युक्तं भवति । ^८क्षितौ च विष्टस्तु
मेरुः षोडशैव ^९सहस्राणि इत्युभयत्रापि ^{१०}संख्या सिद्धा । ^{११}ततो मेरो^{१२}रधस्तमेव परिवृत्य सप्त
द्वीपाः, अष्टौ समुद्राश्च ^{१३}यथा ^{१४}व्यवस्थिताः, ^{१५}तथानन्तरप्रकरणे विस्तरेण भविष्यति^{१६} ॥

[सप्त पातालभुवनानि]

‘भूमेरधः’ इत्यादि ।

^{१७}भूमेरधोऽसुराणां तु पुराणि विविधानि वै ॥६८॥

सर्वैरत्नोज्ज्वलानि स्युस्तेषां नामानि ^{१८}तच्छृणु ।

तलं वितलसंज्ञं तु ^{१९}नितलं ^{२०}सुतलं तथा ॥६९॥

तलातलं पञ्चमं स्यात्ततश्चान्यद्रसातलम् ।

पातालं सप्तमं ज्ञेयं ^{२१}बलिर्यत्रासुरो महान् ॥७०॥

एषु रक्षोरगा देव्याः शतशोऽथ सहस्रशः ।

क्रोडन्ति सुखिनः ^{२२}शूराः कन्यकाभिः समावृताः ॥७१॥

निविष्टस्तु — ऊ, ऋ.

^१मदिराथ तथा स्वादु — मु; मधुरोऽथ
तथा स्वादु — उ; मदिरोदस्तथा स्वादु
— ओ.

^२गर्भोदश्चेति — मु, उ.

^३मेरोर्वैपुल्याद् — उ, ऋ; मेरुर्वैपुल्याद् — ऐ.

^४अधोभागः — ऊ, ऋ.

^५किरणे विद्या० ८. ६९ उ०.

^६मेरोः पार्श्वतोऽष्टौ — अ, आ, इ, ई, उ, ए;
मेरोस्तु पार्श्वतोऽष्टौ — ऊ, ऋ; मेरोः पार्श्व-
देशेऽष्टौ — ऐ; सुमेरोः पार्श्वतश्चाष्टौ
— मुद्रितकिरणागमपाठः; किरणागमवृत्ति-
मनुसृत्यात्र पाठः संपादितः ।

^७चोभयं पार्श्वतः — इ.

^८षोडश वेत्युक्तं — ऊ.

^९क्षितौ च विशिष्टस्तु — अ, ऐ; क्षितौ

^{१०}‘सहस्राणि’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{११}संख्यासिद्धिः — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{१२}‘ततः’ इत्यत्र ‘तं’ इति दृश्यते — इ.

^{१३}०रधस्तनमेवावृत्य — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ;

०रधस्तमेवावृत्य — इ.

^{१४}तथा — अ.

^{१५}अवस्थिताः — ऊ, ऋ.

^{१६}अत्र चशब्दोऽधिकः — आ.

^{१७}मतङ्ग० विद्या० २४. ३१ उ० — ३७.

^{१८}भूमेरधः सुराणां — मु, उ.

^{१९}मे शृणु — ऊ, ऋ; मच्छृणु — ओ.

^{२०}निर्मलं — उ.

^{२१}स्वतलं — ऋ.

^{२२}बली यत्रासुरो — मु, उ, ओ.

^{२३}शूद्राः — उ; शूलाः — ऊ, ऋ.

तत्र मनुष्याणां संहारकालस्तावद् एकः शरीरविलयात्, स हि ^१जात्यायुर्भोगप्रदस्य कर्मणः कस्यचित् परिक्षयात् ^२स्थूलशरीरविषयो भवति ।

^३“विज्ञानयोगसंन्यासैर्भोगाद्वा कर्मणः क्षयात्” [इति] ।

सर्वस्य तु [कर्मणः क्षयात्] ^४सूक्ष्मशरीरविषयोऽपीति स एव असाधारणस्य तत्त्वसर्गस्य विलयः । तदानीं हि ^५विज्ञानकेवलत्वमेवेत्युक्तम्^६, स च ^७“देहान्तदर्शनाद् लक्ष्यते इति । द्वितीयस्तु भूरादिलोकानामुपसंहारात् ॥२-३॥

अथ कथं तेषां संहार इति, ^८“तत्रोच्यते” — ‘क्रीडतोऽस्य’ इत्यादि ।

^९“क्रीडतोऽस्य जगत्कार्यं श्रीकण्ठस्यामितद्युतेः ।

जगदात्मवशं ^{१०}कर्तुमथ तस्मात्स लीलया ॥४॥

तीव्रेण योगवीर्येण शरीरं पद्मजन्मनः ।

समाविश्य जगत्कर्ता तमसा भूरिणा ^{११}यदा ॥५॥

ब्रह्मणः सात्त्विकं दूतमभि^{१२}भूतं शिवेच्छया ।

^{१३}“स्वापयित्वा च ^{१४}कालाख्यं विवेश भुवनेश्वरम् ॥६॥

श्रीकण्ठनाथस्य क्रीडतः क्लेशं विनैवेच्छया यतो जगत्कार्यम् इत्युक्तं ^{१५}गुणप्रकरणे । ^{१६}तस्मात् स जगत्कर्ता लीलया^{१७} इच्छामात्रेण तदेव जगदात्मवशं कर्तुं^{१८} स्वात्मनिष्ठं विश्रामयितुं, ^{१९}योग्यष्टकमध्यपठितत्वाद् योगशक्त्यैव ब्रह्माणमुद्भूततमोवृत्तिं कृत्वा; अत एव प्रस्वाप्य, ^{२०}कालानलं भुवनेश्वरं ^{२१}परेण वल्लिरूपेण ^{२२}विवेशेति ॥४-६॥

^१ जात्यायुषैर्यागं — इ.

^२ अत्र ‘स्थूल’ इत्यधिकम् — अ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^३ परमोक्षनिरासकारिका ५४ उ०; पौष्करे, विद्यापादे २. १४६ उ०.

^४ ०भोगद्वारेण कर्मणः — इ.

^५ क्षये — पौष्करपाठः ।

^६ स्थूलशरीरं — ऊ.

^७ विषयो भवति स एव — अ, ऐ.

^८ हिशब्दो नास्ति — ए.

^९ ०केवलत्वमेवोक्तम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए;

०केवलत्वमेवोक्तम् — ऐ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० २. १-२ पू० वृत्तौ; ९. ३४-^{११} ३५ वृत्तौ ।

^{१२} देहान्तदर्शनाद् — अ, आ, इ; देहान्तरदर्शनाद् — ऊ, ऋ.

^{१३} तत्रोच्यते — ए.

^{१४} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ.

^{१५} क्रीडतो देवदेवस्य श्री० — मु, उ, ओ.

^{१६} कर्तुर्यतस्तस्मा० — ऊ, ऋ; कर्तुमतस्तस्मा० — ओ.

^{१७} यथा — मु, उ; तदा — ऊ; सदा — ऋ.

^{१८} ०भूय शिवेच्छया — ऊ, ऋ.

^{१९} क्षोभयित्वा — मु, उ; स्थापयित्वा — ऊ, ऋ.

^{२०} लौकाख्यं विश्वेशं भुव० — ओ.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० १६. १ उ०-४ पू० वृत्तौ ।

^{२२} तस्माज्जगतः कर्ता — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} एवकारो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२४} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२५} योगाष्टकं पठित० — इ; योगाष्टकमध्य-पठित० — ऊ, ऋ; मतङ्ग० विद्या० १६. २७ उ० — ३४ पू० वृत्तौ ।

^{२६} कालानलभुव० — इ.

^{२७} ‘परेण’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२८} विशेषयति — इ.

ततोऽनन्तरम् — 'तेनाग्निना' इत्यादि ।

^१तेनाग्निना ^२क्षोभितश्च कालरुद्रः प्रतापवान् ।

बृंहितः सहसा ^३क्रोधाज्ज्वालयामास स्वां तनुम् ॥७॥

तेन ^४श्रीकण्ठतेजसोपबृंहितः ^५सन्नत्यन्तावेशाद् ^६ज्वालयामास स्वां तनुमिति ज्वालासहस्रमालिनं शरीरमकरोदित्यर्थः ॥७॥

^७ततश्च 'तस्य' इत्यादि ।

तस्य ज्वालासमूहेन सुशुभेनातितेजसा ।

^८निर्दहत्याशु चाविष्टो लोकानां त्रितयं मुने ॥८॥

^९तस्य ईश्वरतेजसा समुप^{१०}बृंहितस्याग्नेः संबन्धिना ज्वालासमूहेन लोकानां त्रितयं कालाग्निर्दहतीति ॥८॥

^{११}तत्र मतङ्गमुनिः — 'एवं श्रुत्वा' इत्यादि ।

एवं श्रुत्वा वचस्तस्य देवदेवस्य विप्रराट् ।

प्रणिपत्य यथान्यायं ^{१२}पृष्टवान्परमेश्वरम् ॥९॥

'भुक्तभोगस्य' इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

^{१३}भुक्तभोगस्य ^{१४}देहाख्यप्रलयो देहसंक्षयात् ।

^{१५}स च प्रत्यात्मकः पुंसां नित्यं ^{१६}भोगवशात्स्थितः ॥१०॥

^{१७}न तस्य नियमः सिद्धो भोग एव प्रदर्शकः ।

वक्तव्यो ब्रह्मणः ^{१८}स्वापो यथावत्सुविनिश्चयात् ॥११॥

^१ तेनाग्निनास्यारेख्यानां काल० — उ.

^२ सरौद्रेण काल० — ऊ, ऋ; सुरौद्रेण काल० — ओ.

^३ क्रोधात्प्रज्ज्वाल स्वकां तनुम् — मु, उ.

^४ श्रीकण्ठेन तेजसोप० — अ, इ, ऋ, ऐ; श्रीकण्ठेन तेजसोप० — आ, ई, उ; श्रीकण्ठेन तेजसोप० — ए.

^५ सन्नत्यन्तेऽग्निनिवेशाद् — अ; सन्नत्यन्त-प्रतापवान् ज्वाल० — ऐ.

^६ ज्वालामालासहस्रां तनु० — अ. ज्वलया-मास स्वां — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^७ अतश्च — ऊ, ऋ.

^८ सहस्रेण सुशुभ्रेणा० — मु, उ, ओ.

^९ निर्दहत्यैश्वराविष्टो — ओ.

^{१०} 'तस्य' इत्यारभ्य ९-११ वृत्तौ 'उक्तं हि' इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{११} ०बृंहिता अस्याग्नेः — इ; ०बृंहितेनास्याग्नेः — ऐ.

^{१२} अत्र — आ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१३} पृष्टवान् कारणेश्वरम् — मु, उ, ओ.

^{१४} भोक्ता भोग्यस्य — मु; भोक्तुर्भोग्यस्य —

मु० पाठान्तरम्, उ, ऋ, ओ.

^{१५} देहाख्यः प्रलयो — मु, ओ; देहाख्यं प्रलयो — उ.

^{१६} स च वृत्त्यात्मकः — मु; वचः प्रत्यात्मकः — उ.

^{१७} क्षोभवशात्स्थितः — मु.

^{१८} वृत्तस्य — मु; तत्तस्य — उ, ओ.

^{१९} स्वापे — मु, उ.

उक्तं हि प्राक्,

^{११}“कालो नाम मनुष्याणां द्विविधः प्रलयात्मकः” इति ।

^{१२}तत्र, ^{१३}“उपभोगक्षयादेकः स च देहान्तदर्शनात् । लक्ष्यते” इत्यनेन तत्रैवैकस्य देहप्रलयाख्यस्य प्रतिपुरुषमनियतकालभावित्वेन ^{१४}सिद्धस्य ^{१५}जात्यायुर्भोगप्रदकर्मक्षयो निमित्तत्वे^{१६}नोक्तः । यस्तु युगपत् पुंसां प्रलयात्मकः कथयितुमुपक्रान्तः, तस्य किं निमित्तम् । ^{१७}यदि ब्रह्मस्वाप एव; तर्हि सोऽपि वक्तव्यः ^{१८}कस्मिन्काले भवतीति ॥१०-११॥

अत्र सिद्धान्तः — ‘ततः प्रोवाच’ इत्यादि ।

ततः प्रोवाच ^{१९}विश्वात्मा मतङ्गाय ^{२०}सुमेधसे ।

परमेश्वर उवाच —

स्वस्थस्य पुरुषस्याक्षिनिमेषांशस्तुटिः स्मृता^{२१} ॥१२॥

सातिसूक्ष्मतया ग्राह्या ^{२२}तदतीतो न लक्ष्यते ।

कालः कालप्रवाहेऽस्मिन्नप्रमेयोऽप्यथोच्यते ॥१३॥

^{२३}विभागस्थितये विप्र स ^{२४}च ^{२५}तुट्यादिभिः स्थितः ।

^{२६}कलादिरुच्यते ^{२७}कृत्स्नः संख्यानेन तवाधुना ॥१४॥

^{२८}पुरुषाक्षि^{२९}निकोचनिमेषांशस्तावत् ^{३०}तुटिः कथ्यते । सैव च तावदत्यन्तं सूक्ष्मतया न पुरुषैर्व्यवहाराय गृहीतुं शक्या^{३१} । किमुत तदतीतः कालः अत्यन्तसूक्ष्मतरः यः ^{३२}संग्रहीतुं शक्यत^{३३}इति । ^{३४}अतः तुट्यादिभिरेव भागैः अप्रमेयोऽपि ^{३५}स्वतः कालः विभाग^{३६}क्रमेण उच्यते इति ॥१२-१४॥

^१ मतङ्ग० विद्या० २५.२ उ०.

^२ ‘नाम’ इति नास्ति — ए.

^३ अत्र — इ.

^४ मतङ्ग० विद्या० २५. ३.

^५ ०क्षयादेकस्य च — इ.

^६ देहान्तरदर्शनात् — ऐ.

^७ ०पुरुषं नियत० — इ; ०पुरुषनियत० — ए.

^८ सिद्धः अस्य — इ.

^९ जात्यात्मभोग० — ए.

^{१०} ०क्षयनिमित्त० — ऊ, ऋ.

^{११} ०नोक्तम् — अ, इ, ए.

^{१२} यदि स्वाप एव — ऋ.

^{१३} तस्मिन्काले — इ.

^{१४} भगवान् — ऊ, ऋ.

^{१५} सुमेधसे — उ.

^{१६} ०स्तुटिः स्मृतः — मु; ०स्तुटिः स्मृताः —

ऊ; स्तुटिः स्मृताः — ऋ. ०स्तुटिः स्मृतः — ओ.

^{१७} तदानीं नो न लक्ष्यते — उ; तदतीतेन

लक्ष्यते — ऊ, ऋ, ओ.

^{१८} विभङ्गस्थितये — ओ.

^{१९} तु — उ.

^{२०} न्यान्यादिभिश्चितः — उ; तुट्यादिभिः स्थितः

— ऊ, ऋ, ओ.

^{२१} कलाभिरुच्यते — ऋ.

^{२२} कृत्स्नं संख्यानेन — मु, उ; कृत्स्नसंख्यानेन

— ऊ, ऋ, ओ.

^{२३} पुरुषाक्षनिकोचनिमेषः तस्यांशस्तुटी — ऐ.

^{२४} ‘निकोच’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२५} तुटिः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{२६} शक्यामः — ऐ.

^{२७} स गृहीतुं — ऋ; त्वं गृहीतुं — ए.

^{२८} इति । तुट्यादि० — आ, ई, उ, ऐ; इत्यर्थः ।

तुट्यादि० — ऋ.

^{२९} ‘अतः’ इति नास्ति — अ, इ, ए.

^{३०} सुलभः कालः — ऊ, ऋ.

^{३१} क्रमेणैवोच्यते — ए.

‘त्रुटिर्नाम’ इत्यादि ।

‘त्रुटिर्नाम’ कला सूक्ष्मा लवस्तद्विगुणः स्मृतः ।
 लवद्वयं ^१निमेषस्तु काष्ठा पञ्चदशस्मिका ॥१५॥
^२त्रिशत्काष्ठात्मको ^३बाहो ^४बाह्विस्त्रिशत्प्रपिण्डितः ।
 मुहूर्तं ^५संज्ञो लोके ^६ऽस्मिस्तस्त्रिशदभिस्तु मुव्रतं ॥१६॥
 अहोरात्रं समाख्यातं तन्त्रे ^७ऽस्मिन्पारमेश्वरे ।
 पक्षो ^८ऽहोरात्रवर्गेण ज्ञेयः पञ्चदशात्मना ॥१७॥
 पक्षं ^९द्वयं स्मृतो मासो द्वौ मासावतुरिष्यते ^{१०} ।
 ऋतूनां ^{११}त्रितयेन स्यादयनं मुनिसत्तम ॥१८॥
 अयनद्वितयेनापि वत्सरः परिभाष्यते ।
 सौरौ ^{१२}मानुषजातीनां तेषां ^{१३}षष्ट्यधिकैः शतैः ॥१९॥
 त्रिभिर्दिवौकसा ^{१४}मन्दं कथितं ^{१५}तत्त्वदर्शभिः ।
 चत्वार्यब्दसहस्राणि वैबुधानि कृतं युगम् ॥२०॥
 संध्याशतानि ^{१६}तावन्ति ^{१७}संध्यांशस्तावदेव हि ।
 एकैकह्रासतोऽन्यानि त्रेताद्यानि युगानि तु ॥२१॥
 संध्यासंध्यांशयुक्तानि ^{१८}कलिनिष्ठान्यतः परम् ।
^{१९}सर्वमेकत्र संख्यातमब्दानां तु चतुर्युगम् ॥२२॥
 सहस्राणि दश द्वे च तस्मान्मन्वन्तरं परम् ।
 चतुर्युगैकसप्तत्या विज्ञेयं ^{२०}गणितार्थिभिः ॥२३॥
 स्वव्यापारनियुक्तानामिन्द्राणामायुरुच्यते ।
 एकैकस्य भवेदायुर्युगानामेकसप्ततिः ॥२४॥
 तैश्चतुर्दशभिः शक्रेदिनं कमलजन्मनः ।
 लोकत्रयं ^{२१}स्थितिरियं समासेन तवोदिता ॥२५॥

^१ त्रुटिर्नाम — ऊ, ऋ, ओ.

^२ कलाः सूक्ष्मा — ऋ.

^३ निमेषोऽस्तु — ऊ, ऋ.

^४ त्रिशत्काष्ठात्मिका — मु, उ, ओ.

^५ बाहो — ओ.

^६ बाह्विस्त्रिशत्प्रपिण्डितः — मु, उ; बाह्विस्त्रिशत्प्रपिण्डितम् — ओ.

^७ ० संज्ञा लोके ० — मु, ऊ, ऋ.

^८ ० ऽस्मिस्तस्त्रिशदभिश्च — मु, उ; ० ऽस्मिस्तस्त्रिशदभिस्तु — ओ.

^९ ० ऽहोरात्रि ० — ऋ.

^{१०} द्वयात्स्मृतौ — मु, उ.

^{११} ० वतुरिष्यते — ऊ, ऋ, ओ.

^{१२} त्रितयं यत्स्या ० — मु, उ.

^{१३} मानुष्य — मु, उ; मनुष्य ० — ऊ, ऋ.

^{१४} षष्ट्याधिकैः — ओ.

^{१५} ० मन्दः कथितः — उ.

^{१६} तत्र दर्शनात् — मु, उ; तन्त्रदर्शनात् — ओ.

^{१७} ० गतानि — मु.

^{१८} सन्ध्यांशश्चैव पण्डितः — ऊ; सन्ध्यांशश्चैव

^{१९} पण्डिताः — ऋ; सन्ध्यां सा तावदेव हि — ओ.

^{२०} कल्पनिष्ठा ० — मु, उ.

^{२१} सर्वमेतत्समाख्यात ० — मु, ओ.

^{२२} गणितादिभिः — मु; गुणितादिभिः — मु ०

पाठान्तरम्.

^{२३} ० स्थितिर्यावत् — मु, उ.

‘विरिञ्चेस्तावती रात्रिर्यस्यां लोकत्रयं मुने ।
क्षयं याति ततः प्राप्ते तदवस्थमहर्मुखे ॥२६॥
ब्रह्माप्युत्थाय शयनादाविष्टः कारणात्मना ।
स्रष्टुं शक्तिबलाद्भूयो निमिषोति जगत्सदा ॥२७॥
एतद्ब्राह्ममहोरात्रम् ”

तत्र ऋतुचादिसंवत्सरान्तः कालः सौरेण मानेनात्र लोकसिद्ध एव कथितः । यश्च लौकिकसंवत्सरः, ^{१०}स एवोत्तरायणदक्षिणायनभेदेन देवानामहोरात्रम् । ^{११}अत एव तेषामिति ^{१२}मनुष्यसंवत्सराणां ^{१३}षष्ठ्यधिकेन शतत्रयेण ^{१४}देवानां संवत्सरः । दिव्यानां संवत्सराणां ^{१५}मष्टशताधिकानि ^{१६}चत्वारि सहस्राणि ^{१७}सह संध्यातदंशाभ्यां कृतं युगम् । ^{१८}एवं त्रेतायुगं शतपदकेन ^{१९}सह सहस्रत्रयम् । ^{२०}द्वापरयुगं ^{२१}सह शतचतुष्टयेन सहस्रद्वयमेव । कलिः पुनः शतद्वयेन ^{२२}सह सहस्रमित्येकचतुर्युगसंख्या ^{२३}दिव्यानि द्वादशसहस्राणीति । तेषां चतुर्युगानामेकसप्तत्या मन्वन्तरं ^{२४}प्रत्येकस्येन्द्रस्य आयुः । ^{२५}तैश्चतुर्दशभिः ^{२६}इन्द्रैरतीतैर्ब्रह्मणो दिनं लोकत्रयस्य ^{२७}स्थितिकालः । दिनसमैव च रात्रिः ब्रह्मणो लोकत्रयस्य संहार इति । एतद्ब्राह्ममहोरात्रं कनिष्ठकल्पात्मकं मतङ्गमुनिः ^{२८}प्रशितकारणायोक्तम् ॥

^१ वैरिञ्ची तावती — ऊ, ऋ.

^२ तमः — मु, उ, ओ.

^३ तदवस्थं महामुने—मु; तदवस्थमहर्मुने—ऊ, ऋ.

^४ शयनादाविष्टः — उ, ऊ, ऋ, ओ.

^५ कारणात्मना — मु; कमलात्मना — उ; कारणात्मनः — ओ.

^६ शक्तिबला० — ऋ.

^७ तुटचादि० — आ, ऋ, ऐ; तुटचादिः — ऊ.

^८ लोकः सिद्ध एव—ए; लोकसिद्धिः स एव—ऐ.

^९ ‘लौकिक’ इति नास्ति — आ; लौकिकः संवत्सरः — इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{१०} ‘स’ इति नास्ति — ऋ.

^{११} ‘भेदेन’ इति नास्ति — अ.

^{१२} अत्यद्भुतमेषामिति — ऐ.

^{१३} अमानुष्यं संवत्सराणां — ऋ; मनुष्यवत्सराणां — आ, ई, उ.

^{१४} षष्ठ्यधिकशत०—ए; षष्ठ्यधिकोऽशत०—ऐ.

^{१५} देवतानां संवत्सरम् — ए.

^{१६} ०मष्टशताधिकानि — आ, ई, उ, ऋ.

^{१७} चत्वारिंशत्सहस्राणि — इ.

^{१८} सह संध्या सा तदंशाभ्यां — अ, इ; सह स तदंशाभ्यां — आ; सह संध्याशतदंशा-

भ्यां — ऊ, ऋ.

^{१९} ०युगः — ऊ, ऋ.

^{२०} ‘एवं’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२१} ०युगः — ऊ, ऋ.

^{२२} ‘सह’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२३} द्वापरस्तु सह — ऊ, ऋ.

^{२४} ‘सह’ इति नास्ति — ए, ऐ.

^{२५} ०द्वयमेवं कलिः — आ, इ, ई, उ.

^{२६} ‘सह’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} ०मित्येकत्र चतुर्युग० — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२८} ०संख्यानि — इ.

^{२९} अत्र ‘चरन्तं’ इत्यधिकम् — इ.

^{३०} तैश्चतुर्भिर्दशभिः — ई, उ.

^{३१} इन्द्रैरिति ब्रह्मणो — इ.

^{३२} स्थितिकेवलम् — ए.

^{३३} ०माहोरात्रमत्र कनिष्ठ० — आ, ई, उ;

०महोरात्रान्तोऽत्र कनिष्ठ० — इ.

^{३४} ०प्राशितकारणायोक्तम् — अ, ऐ; ०प्राशितकारणयुक्तम् — आ; ०प्रश्नाय कारणयुक्तम् — इ; प्रज्ञानिराकरणायोक्तम् — ऊ; प्रज्ञाकरणायोक्तम् — ऋ.

अथुना — 'महाकल्पश्च' इत्यादि ।

“महाकल्पश्च कीर्त्यते ।

चशब्दाद् 'मध्यमकल्पश्च' कीर्त्यते इति ॥

तत्र मध्यमकल्प एव तावदुच्यते — 'एवमेव' इत्यादि ।

एवमेव भवेत्संख्या तेषां षष्ट्यधिकैः शतैः ॥२८॥

त्रिभिर्बद्धं समाख्यातमब्दानां तु शतं प्रभुः ।

जीवेद्ब्रह्मा मुनिव्याघ्र नात्र कार्या विचारणा ॥२९॥

ब्राह्मणामेवाहोरात्राणां षष्ट्यधिकेन शतत्रयेण^१ ब्राह्मसंवत्सरः । तेषां शतं ब्रह्मा जीवति^२ । स एव मध्यमप्रलयस्य गुणान्तस्य काल इत्यत्रैव^३ वक्ष्यामः ॥२८-२९॥

अथ कीदृशी कनिष्ठप्रलये भुवनेशादीनां स्थितिः, कीदृशी वा मध्यमप्रलये भवेदित्युच्यते — 'कालाग्निरुद्रः' इत्यादि ।

कालाग्निरुद्रो दीप्तात्मा ज्वलच्छक्तिमरीचिभिः ।

ऊर्ध्वगाभिः सुघोराभिर्ददाह भुवनत्रयम् ॥३०॥

ये चात्र भुवनेशाना रुद्राः शुद्धेन्दुमौलयः ।

कूष्माण्ड^४ हाटकाद्यास्तु योगवीर्यपिबुहिताः ॥३१॥

कारणानुमताः सन्तः स्वस्थानानि विहाय तु ।

सूक्ष्मेण वपुषा वह्नौरसंप्राप्तास्तु गोचरम्^५ ॥३२॥

लीलया^६ तदा सर्वे प्रविष्टास्तनुमेश्वरीम् ।

कालाग्निर्यदैव^७ लोकत्रयदाहाय प्रवृत्तः, तदैव कूष्माण्डहाटकलोकपालाद्याः प्रागुक्ता भुव-

^१ मध्यः कल्पश्च — अ; मध्यकल्पश्च — ऋ.

^२ कीर्तित इति — अ, ऋ, ऐ.

^३ 'कल्प' इति नास्ति — अ; कल्पं — ऋ.

^४ त्रिभिर्भार्युः समा — उ.

^५ ब्रह्मण एवाहो — ऋ; ब्रह्मणामेवाहो — ए, ऐ.

^६ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ.

^७ ब्रह्म — अ, इ; ब्रह्मा — ऋ.

^८ संवत्सरवत्तेषां — ए.

^९ 'ब्रह्मा' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — अ, ए; जीवितेति — इ.

^{११} 'स एव' इत्यत्र 'एवं' इति दृश्यते — अ.

^{१२} मतङ्गं विद्या २५. ४७ उ०-५० वृत्तौ ।

^{१३} ऊर्ध्वभागं सघोराभिः — उ; ऊर्ध्वगतिश्च घोराभिः — ऋ.

^{१४} तत्र — ऊ, ऋ.

^{१५} हाटकाद्याश्च — ऊ, ऋ.

^{१६} प्राप्ताः सुगोचरम् — सु; प्राप्ताः सुगोचरम् — उ; प्राप्ता सुगोचरम् — ओ.

^{१७} लीलया वितथं सर्वे — उ.

^{१८} प्रविष्टा तनुः — ऊ, ऋ.

^{१९} यदैव — अ, इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२०} कूष्माण्ड — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२१} कूष्माण्डभुवनम्, मतङ्गं विद्या २४. १०; हाटकभुवनम्, मतङ्गं विद्या २३. ८१ उ० — ८४ वृत्तौ; लोकपालभुवनम्, मतङ्गं विद्या २३. ५९ उ०-६३ वृत्तौ ।

नेश्वराः अणिमादियोगवीर्येण श्रीकण्ठनाथाज्ञयैव ^१च स्वस्थानानि परित्यज्य, ^२उपसंहृताधिकारि-
त्वात् ^३प्रविष्टाः तनुमिति ^४वितताम्; उपसंहृताधि^५काराणामीश्वराणां ^६भूमिं ^७महलोकमित्यर्थः ।
यदुक्तम् —

“कृताधि^८कारिणस्तत्र शक्राद्याः संव्यवस्थिताः ।” इति^९ ।

‘शेषाः’ इत्यादि ।

शेषा निर्दग्धतनवो ^{१०}जन्तवः सचराचराः ॥३३॥

^{११}क्रन्दमानाः सुवित्रस्ता नष्टभोगाः सुकेवलाः ।

समुत्सृज्य शरीराणि मूढाः ^{१२}करणवर्जिताः ॥३४॥

^{१३}जनलोकं हि संप्राप्ता नष्टसंज्ञाः परस्परम् ।

अज्ञानतमसा ^{१४}विष्टास्तिष्ठन्त्याभूतसंप्लवम् ॥३५॥

भुवनेशेभ्योऽन्ये ^{१५}वक्ष्यमाणाः ^{१६}षड्विधा अणवो दग्धबाह्यशरीरत्वात् ^{१७}प्रणष्टभोगाः ^{१८}सूक्ष्म-
देह^{१९}मात्रसंबन्धा एव बह्वि^{२०}संयोगप्रेरणया^{२१} ^{२२}जनलोकं प्राप्ता^{२३} ब्रह्मनिशान्तं यावत्तत्र^{२४} तिष्ठन्ति^{२५}
इति ॥ ३३-३५॥

अथ कथं हाटकादिवत्तेऽपि महलौके न तिष्ठन्तीति । ^{२६}तत्रोच्यते — ‘तेनाटोपेन’ इत्यादि ।

तेनाटोपेन महता^{२७} ध्रुवान्तमुप^{२८}सर्पिणा ।

^१चशब्दो नास्ति — अ, ऐ.

^२उपसंहृतत्वात् — ए.

^३प्रविष्टः — इ, ऐ.

^४सीदताम् — ए.

^५कारिणां — आ, ई, उ, ऋ.

^६भूमिः — अ, इ, ऋ, ए, ऐ.

^७महलोकं इत्यर्थः — अ, ऊ, ऋ.

^८मतङ्गं विद्यां २३. ५० पू.

^९‘कारिणो यस्मिन्निन्द्राद्याः’ इति मतङ्गं
विद्यां २३. ५० पू० पाठः ।

^{१०}इतिशब्दो नास्ति — अ, ऊ, ऋ.

^{११}जङ्गमाः — मु, उ, ओ.

^{१२}कृतान्ता जङ्गमा न स्युः वित्रस्ता भोग-
केवलाः — उ; क्रममाणाः सुवित्रस्ता म्लिष्ट-
भोगास्तु केवलाः — ऊ; क्रममाणाः सुवित्र-
स्ताल्लब्धभोगास्तु केवलाः — ऋ.

^{१३}कारणवर्जिताः — मु, उ.

^{१४}जनलोकं — मु, उ.

^{१५}विद्यां — ओ.

^{१६}वक्ष्यमाणत्वात् — ए; मतङ्गं विद्यां २५. ३८.

^{१७}षड्विधा अणवः मनुष्यादिस्थावरान्ताः ।

मतङ्गं विद्यां २३. ५५; लिङ्गपुराणे
८८. ६६ उ०-६९.

^{१८}प्रणष्टभोगाः — ऊ, ऋ.

^{१९}सूक्ष्मे देहसंबन्धा एव — अ.

^{२०}मात्रसंबन्धा एव — आ, ई, उ; मात्रे
संबन्धा एव — इ; मात्रेण संबन्धा एव
— ए, ऐ.

^{२१}संवेगप्रेरणया — इ, ऐ; संवेगं प्रेरणया
— ई, उ; संरोगप्रेरणया — ऊ, ऋ.

^{२२}अत्र एवकारोऽधिकः — आ, ई, उ.

^{२३}जनलोकप्राप्ता — अ, ऐ; जनलोके प्राप्ता
— आ, इ, ई, उ, ए.

^{२४}अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ.

^{२५}अत्र एवकारोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^{२६}तिष्ठति — इ.

^{२७}‘तत्रोच्यते’ इति नास्ति — ऋ, ऐ.

^{२८}ब्रह्मान्तमुप० — ऊ, ऋ.

^{२९}सर्पिणः — ओ.

वत्तज्ज्वालासमूहेन ये महर्लोकवासिनः ॥३६॥
 'प्रपालयन्ति संत्रस्ता' ध्रुवमूर्ध्वेन वर्त्मना ।
 विश्रामश्च ततस्तेषां 'जनलोकेऽभयात्मनाम् ॥३७॥

'लोकत्रयं हि ध्रुवावधि' 'प्रज्वालितो वत्तिः साक्षाद्दृश्येव । आढोपेन तु 'वेगेनार्चिःस्वरूपेण चतुर्थं महर्लोकमुद्गासयतीति, तन्निवासिनामपि यत्र स्थितिर्न संभवति', तत्र कुतस्तेषां 'प्रणष्ट-बाह्यशरीराणां' 'भवेत् । भुवनेश्वराणां' 'तु भुवन' 'निवास्यपेक्षया सातिशय' 'शक्तियोगात् तत्रावस्थानमुपपद्यते ॥३६-३७॥

न तु लोकत्रयेऽपीति — 'निर्दग्धुम्' इत्यादि ।

निर्दग्धु' 'मुद्यतस्यास्य' 'न वृक्षा न सरोस्रपाः ।
 न पक्षिणो मृगाश्चैव पशवो न च' 'मानुषाः ॥३८॥
 न देवा दानवा नागा न चान्ये तत्र वासिनः ।
 नाचलाः सरितो नैव न सरांसि न सागराः ॥३९॥
 तिष्ठन्ति मुनिशार्दूल क्षणार्धमपि भूतले ।
 लोकत्रयस्य कृत्स्नस्य दह्यमानस्य सुव्रत ॥४०॥
 न शक्नुवन्ति वै सोढुं तेजः परमदुर्जयम् ।

ततश्च — 'एवं वृत्ते' इत्यादि ।

एवं वृत्ते निशाकाले ब्रह्मासरगुरुः प्रभुः ॥४१॥
 'प्रबुध्यते' 'यदाविष्टः' 'श्रीकण्ठेन महात्मना ।
 तदानुध्याय विश्वात्मा' 'प्रज्ञायोचित' 'संपदम् ॥४२॥

^१ पालयन्त्यतिसंत्रस्ताद्भुतमूर्ध्वेन — ऊ, ऋ.

^२ ध्रुवमूर्ध्वेन — मु, उ, ओ.

^३ जनलोके — मु.

^४ लोकत्रये — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^५ ध्रुवावधौ — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^६ प्रज्वालितो — ऊ.

^७ वेगेनग्निरूपेण — अ; वेगेनार्चिरूपेण — आ, ई, उ, ऐ; वेगेनार्चिरूपेण — इ; कुवेगेनार्चिरूपेण — ए.

^८ अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऋ.

^९ पतितबाह्यं — ऊ, ऋ.

^{१०} 'भवेत् भुवनेश्वराणां' इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{११} त्रिभुवनं — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} 'विनाश्यपेक्षया' — ऋ.

^{१३} 'शक्ति' इति नास्ति — अ, आ.

^{१४} 'मुद्यतस्यास्य' — ऋ.

^{१५} न व्यक्ता — ऋ.

^{१६} मानुष्याः — ऊ, ऋ.

^{१७} प्रबुद्धचित्ति — मु, उ, ओ.

^{१८} समाविष्टः — मु, उ; मुदाविष्टः — ओ.

^{१९} श्रीकण्ठेनामितात्मना — मु, उ, ओ.

^{२०} प्रज्ञायोचितं — मु; प्रादायोचितं — मु०

पाठान्तरम्; प्रज्ञायोजितं — उ० पाठान्तरम्;

प्राङ् न्यासोदितं — ऊ, ऋ.

^{२१} 'संपदः' — उ; 'संपदम्' — ऊ, ऋ.

‘सिसृक्षुर्जगतो धाता योगेनातिबलीयसा ।
एवमब्दशतं पूर्णं भावाभावपरिभ्रमात्’ ॥४३॥

‘एवंविधे ब्रह्मणो निशाकाले दिनसमे एव व्यतीते, ब्रह्मा श्रीकण्ठनाथप्रेरणया बुद्धः सन्, प्रागुक्तनयेन आत्मनः सात्त्विकीं संपदम् अवलम्ब्य, अणिमादियोगैश्वर्येण युक्तो जगतो धाता सिसृक्षुश्च पुनर्भवति । पुनश्च ‘प्रागुक्त’ संहारमनुक्रमाद्भवति यावज्जगत्सृष्टिसंहारक्रमं कुर्वतस्तस्य वर्षशतं स्वमानेन पूर्णम् ॥४१-४३॥

ततश्च — ‘स्वाधिकारं’ इत्यादि ।

स्वाधिकारं समाप्यैवं महत्तत्त्वे स विश्वराट् ।

बुभोज विपुलान्भोगान्भोगस्थानं यतस्तु तत् ॥४४॥

तस्मिन् ब्रह्मणः संवत्सरशते पूर्णोऽधिकारः समाप्तिनिमित्तमस्य महत्तत्त्वे भोगस्तावत्कियन्तं कालं भवति ॥ ४४॥

अनन्तरम् — ‘लयश्चास्य’ इत्यादि ।

लयश्चास्य पदे ज्ञेयो गुणाख्ये गुणवत्तरे ।

तस्मिन् ‘स्वाधिकार’ समाप्तिनिमित्तेऽस्य भोगे क्षीणे तस्मादूर्ध्वं गुणतत्त्वभुवने, गुणवत्तरे चाव्यक्तादि कपालेशभुवनान्ते पूर्वार्जितस्वकर्मवशाद् अस्य भोगान्भुञ्जतः कदाचित् लयः प्रलय-

१ विसृक्षु० — ओ.

२ यो जानाति बलीयसा — उ; योगेनैव बलीयसा — उ० पाठान्तरम् ।

३ परिभ्रमात् — उ.

४ एवंविधो — अ, ऋ; एवंविधैः — इ.

५ दिनसमये व्यतीते — अ; दिवस एव व्यतीते — ए.

६ प्रबुद्धः सः प्रागुक्त० — ऊ, ऋ.

७ प्रागुक्तेन नयेन — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; मतङ्ग० विद्या० १६. ९ उ०-१३ पू० वृत्तौ ।

८ युतो — अ.

९ ‘जगतो’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

१० मतङ्ग० विद्या० २५. १५-२८ ०पू

११ संहारक्रममनुभवति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

१२ वर्ष शतं — ई, उ.

१३ पूर्वम् — इ, ऋ, ए.

१४ समाप्योच्चैः — ऊ, ऋ; समाप्यैव — ओ.

१५ यतस्ततः — ऊ, ऋ.

१६ समाप्तिः निमित्त० — इ; समाप्तिनिवृत्त० — ए.

१७ महत्तत्त्वभोग० — अ.

१८ तदधिकार० — ऊ, ऋ.

१९ समाप्तिनिमित्तस्य — इ, ऊ; समाप्तनिमित्तस्य — ऋ.

२० क्षीणो — इ.

२१ कपालीशादिभुवनान्ते — इ.

२२ पूर्वतर्जाजित० — आ; पूर्वतराजित० — इ; ई उ, ऊ, ऋ; पूर्ववर्तनाजित० — ए.

२३ भोगान्भुक्त्वा — अ; भोगं भुञ्जनास्य — ऊ, ऋ.

केवलित्वम् । ^१कदाचित्तु कर्मक्षयाद्विज्ञानकेवलित्वमिति । ^२न तु बुद्धितत्त्वादधोऽस्य ^३भोगः ।
^४तदधः ^५परिक्षीणकर्मण एव ब्रह्मत्वेऽधिकारात् ॥

अत एव — ‘न्यायेनानेन’ इत्यादि ।

न्यायेनानेन संसिद्धा नेतारो जगतः पुरा ॥४५॥

^६ये चान्येषां न तेभ्योऽस्ति संख्या मुनिवरोत्तम ।

ये ^७जगतो नेतारो ^८ब्रह्माणो ^९भूत्वा भविष्यन्ति च, तेषां संख्या न विद्यते । एतच्च अन्ये-
 षाम् ^{१०}अप्यशुद्धानां भुवनेशानां द्रष्टव्यम् ॥

किं सर्वदैव ^{११}तेषामेषैव वार्ता । सत्यम् — ‘कितु’ इत्यादि ।

किं तु ये बुद्धितत्त्वात् ^{१२}श्रीकण्ठेच्छाप्रचोदिताः ॥४६॥

तेऽधिकारपदातीताः ^{१३}शतधा पद्मयोनयः ।

तेभ्यो ^{१४}मध्याद् ये बुद्धितत्त्वव्यवस्थिताः सन्तः श्रीकण्ठेन, शिवेच्छया च चोदिताः ते अधिकार-
^{१५}पदाद् मायालक्षणाद् अतीताः बहवो बुद्धितत्त्वाद् एव मुक्ता भवन्त्येव । एवं तत्त्वान्तरवर्तिनो-
 ऽपि वाच्याः । भुवने ^{१६}भुवने हि गुरवः प्रतिवसन्तीति । तद्वियता कनिष्ठप्रलये ^{१७}भुवनेशादीनां
 स्थितिवैचित्र्यमुक्तम् ॥

^{१८}अथ मध्यमप्रलये कथ्यते — ‘यावदब्दशतम्’ इत्यादि ।

^{१९}यावदब्दशतं भाव्यं तस्मिन्नेवान्तरे प्रभुः ॥४७॥

ब्रह्माणोऽण्डं स्ववीर्येण संहृत्य सचराचरम् ।

जले ^{२०}संयोजयेत्तोयं पृथिव्या सहितं ततः ॥४८॥

^१‘कदाचित्तु’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^२अत्र ‘बुद्धितत्त्वादधः कर्मसु क्षीणेष्वेव कलि-
 ब्रह्मत्वं प्राप्तमनेन’ इत्येतदधिकम् — ऊ, ऋ.

^३भोगाः — ऊ, ऋ.

^४‘तदधः’ इति नास्ति — अ, ऊ, ऋ, ऐ.

^५अपरिक्षीणकर्मण — इ; परिक्षीणाधःकर्मण
 — ऊ, ऋ; परिक्षीणे कर्मण — ए.

^६एवं मूर्तिं न — ऊ, ऋ; ये चाप्येष्यन्न-ओ.

^७जगन्नेतारो — इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^८ब्रह्माणे — अ; ब्रह्माणो — इ, ई, उ, ऋ.

^९भूता — आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ.

^{१०}अपि शुद्धानां — ऋ.

^{११}तेषां सैवाज्ञा सत्यम् — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ;

तेषामेषा वार्ता — ऋ; तेषां सैवेश्वराज्ञा

सत्यम् — ए.

^{१२}श्रीकण्ठेन प्रचोदिता — ऊ, ऋ.

^{१३}०पदे नीताः — उ.

^{१४}मध्यादेव बुद्धिः — उ; मध्ये ये बुद्धिः
 — ऊ, ऋ.

^{१५}०पदा विमाया महामायालक्षणाद् — अ.

^{१६}‘भुवने’ इति नास्ति — अ.

^{१७}भुवनेशानां — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८}‘अथ’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९}यावदन्यच्छतं — ऊ, ओ; यावदन्यच्छुभम्
 — ऋ.

^{२०}संयोजयेत्पृथ्वीं — उ० पाठान्तरम्.

वह्नौ लयमवाप्नोति वह्निः पृथ्व्यम्बुना सह ।
वायौ प्रलीयते वायुस्तैः सार्धं पार्थिवादिभिः ॥४९॥
व्योम्नि संलीयते व्योम गर्वे गर्वो महत्यपि ।
महान् गुणेषु विप्रेन्द्र गुणास्तत्त्वे परे ययुः ॥५०॥

एवमब्दशते ब्रह्मणः स्थितिकालतया श्रीकण्ठदिनत्वेनैकस्मिन् भाविते, ततोऽन्यद्वितीयं ब्रह्मो-
पसंहारात्मकं श्रीकण्ठरात्रितया तदानीम् अब्दशतं धावद् भाव्यं संपाद्यं भवति । तस्मिन्नेव
अवसरे श्रीकण्ठनाथः स्ववीर्येण न तु प्राग्वत् कालाग्निदाहकारी; तदानीं कालाग्न्यादीना-
मप्युपसंहार्यत्वात्^१; ब्रह्माण्डं सर्वमेव संहृत्य पृथिवीतन्मात्रे संयोजयतीत्यध्याहारः । तत एवा-
स्योत्पत्तेः प्रागुक्तत्वात्^२ । न तु जलात् । यत एव चोत्पत्तिस्तत्रैव लयः । यद्वक्ष्यति^३ —

“यतो विसृता भावाः सविकाराः सपद्गलाः ।

ते तत्रैव प्रलीयन्ते” इति ।

अतएव जले इति जलतन्मात्रे संयोजयेत्तोयमिति व्याख्येयम् । पृथिव्या सहितम् इत्यपि यदैव
पृथिवी स्वतन्मात्रे तदैव तोयं जलतन्मात्र इति व्याख्येयम् । एवं वह्नाविति वह्नितन्मात्रे
वह्निः ताभ्यां सहेति । वायाविति वायुतन्मात्रे वायुः पृथिव्यादिभिः सहेति व्याख्येयम् ।
व्योम्नीति च व्योमतन्मात्रे व्योम पृथिव्यादिभिः लीयत इति । गर्वे इति अहंकारे,

^१ धाव्यम्भसा सह — ऊ, ऋ; वाय्वम्बुना सह
— उ.

^२ ‘ब्रह्मणः’ इत्यत्र ‘ब्रह्मणापि’ इति दृश्यते —
ऋ.

^३ संपद्भाव्यं — ए.

^४ संभाव्यं — अ.

^५ ततस्तस्मिन्नेव — आ, ई, उ, ए; ततोऽस्मिन्नेव
— ऐ.

^६ नकारो नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^७ मतङ्ग० विद्या० २५. ७, ८; प्रागुक्तकाला-
ग्निदाहकारीन् तदानीं — इ; प्रागुक्तकाला-
ग्निदाहकाधिकारी तदानीं — ऐ.

^८ कालाग्निदाहकारी तदानीं — आ, ए; काला-
ग्निदाहकारी न तदानीं — ई, उ; ज्वल-
नान्निदाहद्वारेण तदानीं — ऊ, ऋ.

^९ ०संहारित्वात् — ऐ.

^{१०} पृथिवीं तन्मात्रे — इ.

^{११} एव चास्यो० — इ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० २३. १०-१२ पू०

^{१३} प्रागुक्ता — इ, ऐ.

^{१४} एवोत्पत्ति० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० २५. ५५ उ०, ५६ पू०;
‘यद्वक्ष्यति’ इत्यत्र ‘वक्ष्यति’ इति दृश्यते — इ;
‘यद्वक्ष्यति’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१६} य एते विसृता — अ; ध्येयतो विहिता—ऐ.

^{१७} ‘सविकाराः सपद्गलाः’ इत्येतन्नास्ति — ऊ,
ऋ, ऐ.

^{१८} एवं — इ.

^{१९} संहरेत्तोयमिति — ऊ, ऋ.

^{२०} ‘इत्यपि’ इति नास्ति — इ.

^{२१} ययैव — अ, ऊ, ऋ; यद्येवं — इ.

^{२२} ‘स्व’ इति नास्ति — ऋ.

^{२३} ‘तोय’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२४} इतिशब्दो नास्ति — ऋ.

^{२५} वह्नावपीति — अ, ऋ.

^{२६} ‘पृथिव्यादिभिः’ इति नास्ति — आ, इ, ई,
उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{२७} प्रलीयत इति — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ; प्रवि-
लीयते — ऐ.

अत एव प्रकृतत्वाद् 'एतत्तन्मात्रपञ्चकं' सैन्द्रियवर्गम् । 'गर्वस्तु' महति, महान् गुणेषु 'गुणास्तु' अव्यक्ताख्ये परे 'तत्त्वे' लयं यांतीति । गुणप्रलयान्तो मध्यमप्रलयः श्रीकण्ठरात्रि-
रुक्ता ॥७७-५०॥

तदानीं च भुवनेशः — 'शतरुद्रादयः' इत्यादि ।

शतरुद्रादयः 'शूराः' शिवयोगिबलान्विताः ।

श्रीकण्ठभुवनं प्राप्य क्रीडन्त्यविरतेन्द्रियाः ॥५१॥

ये शिवबलान्विताः शतरुद्राः । आदिग्रहणाद् ये 'च' पञ्चाष्टकादयः । 'युज्यते' परमेश्वर-
प्रसादादैश्वर्येणेति 'योगी' अनन्तेशः, तस्य बलेनान्विताः । ते एव श्रीकण्ठभुवने तदानीं
'क्रीडन्ति' । श्रीकण्ठनियुक्तानां तु कालाग्न्यादीनामुपसंहार इत्यर्थः । श्रीकण्ठभुवनं 'चात्राव्यक्त-
वर्त्येव' । न तु गुणवर्त्यपि । तदानीं 'गुणानामुपसंहृतत्वात्' ॥५१॥

'ततः' इत्यादि ।

ततः श्रीकण्ठवीर्येण सर्वकर्तृत्वकारिणा ।

प्रधानमचलद्भूयो भूयोऽप्येवं सहस्रधा ॥५२॥

भूत्वा भूत्वा"

अनन्तरं श्रीकण्ठनिशायां व्यतीतायां तद्वीर्येणैव प्रधानं कार्यात्मना भूत्वा, पुनस्तद्दिनक्षये संहारा-
त्मना 'चलति' । 'पुनश्च' 'भूत्वा' 'पुनश्चलतीति' 'यावच्छ्रीकण्ठवर्षसहस्रमित्युक्तो मध्यमः
प्रलयः ॥

'अथ महाप्रलयः — 'लयं याति' इत्यादि ।

'लयं' याति ग्रन्थौ मायात्मके क्रमात् ।

^१ एतत्तु तन्मात्र० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ;

एव तन्मात्र० — ऋ.

^२ सहेन्द्रियवर्ग — इ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^३ गर्वं तु — इ, ऐ; गर्वश्च — ऊ.

^४ गुणस्तु अतिव्यक्ताख्ये — ऋ.

^५ तन्त्रे — ऋ.

^६ ०प्रलयतो — अ, ए.

^७ शान्ताः — उ.

^८ शिवयोगबला० — मु, उ, ऊ, ऋ.

^९ चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{१०} युज्यन्ते — अ, ए, ऐ.

^{११} भोगी — अ, ए; योगी — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१२} तिष्ठन्ति — ऊ.

^{१३} चात्राप्यव्यक्त० — ई, उ, ए.

^{१४} गुणानामप्युप० — अ.

^{१५} ०मचलं भूयो — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१६} चलन्ती — ऐ

^{१७} अत्र 'पुनः' इत्यधिकम् — आ, ई, उ, ए.

^{१८} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१९} अत्र 'भूत्वा' इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{२०} पुनः पुनश्चलति — आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{२१} यावच्छ्रीकण्ठ० — अ, आ, ई, उ, ए; याव-

च्छ्रीकण्ठ० — इ, ऐ; यावच्छ्रीकण्ठं — ऋ.

^{२२} 'अथ महाप्रलयः' इति नास्ति — ऋ.

^{२३} यान्ति — मु, उ.

तदव्यक्तमेवं^१ श्रीकण्ठवर्षसहस्रे पूर्णे मायायां^२ लीयते । क्रमादिति^३ स्वकारणकलाक्रमेण ॥

अथेदानीं^४ भुवनेशानां का वार्तेत्युच्यते — ‘लुप्तायासमदा’ इत्यादि ।

^५लुप्तायासमदा रुद्राः क्षेत्रज्ञश्च विचेतसः ॥५३॥

^६सुषुप्तकिरणाः सन्तः प्रतीक्षन्ते निशाक्षयम् ।

^७प्राप्ते चाहर्मुखे पत्युरनन्तेशस्य धीमतः ॥५४॥

विस्फूर्जन्ति स्वकार्येषु^८ भोगासक्ता मदानुराः ।

^९तदानीं हि तत्त्वसर्गस्यापि सूक्ष्मदेहात्मनः समुपसंहृतत्वात् प्रलयकेवलित्वेनैव^{१०} अशुद्धभुव-
नेशाः^{११} क्षेत्रज्ञश्च महाप्रलयनिशान्तं^{१२} यावद्वर्तन्ते । पुनश्च परमेश्वरसंबन्धिनि अहर्मुखे प्राप्ते
योऽसौ^{१३} भगवतानन्तेशोऽन्यो नियुज्यत^{१४} इत्युक्तः, तस्य कार्यं तत्त्व^{१५} भुवनादिके स्वकर्मनुसारेण
भोगान्भुञ्जते ॥

^{१६}अथ किं^{१७} सर्वं जगद् ब्रह्मै^{१८} शलभबृन्दवद् मायायामेव^{१९} प्रलयं यातीति^{२०} । नेत्युच्यते
— ‘ये यत’ इत्यादि ।

ये^{२१} यतो^{२२} विसृता भावाः^{२३} सविकाराः सपुद्गलाः ॥५५॥

ते तत्रैव^{२४} प्रलीयन्ते नान्यत्र मुनिपुङ्गव ।

यथा हि मायातोऽवान्तरप्रकृति^{२५} कलादिद्वारेण सर्गः प्रोक्तो जगतः, तथैव संहारो नान्यथेति ।

^१ ‘एवं’ इत्यत्र ‘एवं’ इति दृश्यते — आ, ई, उ, ऋ, ए.

^२ श्रीकण्ठेन वर्षं० — ऊ, ऋ.

^३ लीयन्ते — इ.

^४ स्वकारणकालक्रमेण — ऊ; स्वकारणक्रमेण — ऋ.

^५ गुणभुवनेशानां — ए.

^६ लुप्तायां — उ, ओ.

^७ सुषुप्तकिरणाः — मु, ओ.

^८ प्रतीक्षन्तो — मु, ओ.

^९ प्राप्तं — ऊ, ऋ.

^{१०} भोगासक्ता — मु, ओ.

^{११} तदानीं विहितत्वसर्गं० — ऐ.

^{१२} अशुद्धा भुव० — ऊ, ऋ.

^{१३} भुवनेशानेशा — ऐ.

^{१४} क्षेत्रज्ञश्च — ऊ, ए.

^{१५} यावद्वर्तते — ऊ.

^{१६} भगवाननन्तेशान्यो — अ, ए; भगवाननन्तेशो-
ज्यो — आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ५. १० उ० — १५ वृत्तौ ।

^{१८} भुवनादिकेषु स्व० — इ; भुवनादिके स्व-
स्व० — ऋ.

^{१९} अत्र ‘अन्ये’ इत्यधिकम् — ए.

^{२०} सर्वजगद् — ऊ, ऋ.

^{२१} शलभवन्माया० — ऐ.

^{२२} प्रलयमेवं याति — आ, ई, उ.

^{२३} ‘इति’ शब्दो नास्ति — इ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२४} यत्र — मु.

^{२५} विसृताभासः — मु.

^{२६} सविकारास्तु पुद्गलाः — मु, ओ; विकारास्ते
तु पुद्गलाः — उ.

^{२७} विलीयन्ते — ओ.

^{२८} कालादि० — ऊ.

एवं ये पुद्गला यत्र भोक्तृतया ^१स्वकर्मतो वर्तन्ते, ^२ते तत्कर्मणामपि भेदेनैव मायायां लय इति ^३नैकाधिकरणाः । ^४न पुनः ^५सर्गकाले ^६भोगसंकर इत्यर्थः ॥

अथ मायायास्तदानीमपि सत्त्वात् ^७तद्भुवनेश्वराणां का वार्तेत्युच्यते — ‘मायोर्ध्वच्छदने’ इत्यादि ।

^८‘मायोर्ध्वच्छदने रुद्रा ^९व्याख्याता ^{१०}गहनादयः ॥५६॥

^{११}ग्रन्थीशा ^{१२}दीपवद्भान्ति ^{१३}ध्यानासक्ताः सदैव हि ।

^{१४}येऽप्यधश्छदनाधस्तात्स्फुरन्माणिक्क्यमौलयः ॥५७॥

मायान्ध ^{१५}कारगहने ^{१६}खद्योता इव निर्मलाः ।

^{१७}ये ^{१८}मायाया ऊर्ध्वधश्छदनयोर्ग्रन्थौ च स्फुरन्माणिक्क्यमौलयो रुद्राः ^{१९}पूर्वमुक्ताः, तेऽपि तस्यामवस्थायां सर्वतत्त्वभुवनोपसंहारात् प्रलयकेवलित्वेन ^{२०}वर्तन्ते । तद्भुवनानामपि तदानीमुपसंहार इत्यर्थः ॥

कथं तर्हि ^{२१}ते “^{२२}खद्योता इव निर्मला” ^{२३}इत्युक्तम् । तत्रोच्यते — ‘ये वर्गा’ इत्यादि ।

ये वर्गा भुवनेशानां रुद्राणाममितात्मनाम् ॥५८॥

शक्तयस्तान्विजानीयात्क्रोडतः परमेष्ठिनः ।

एवं ^{२४}ह्यादि ^{२५}मध्यान्ता दानादानादिवर्त्मना ॥५९॥

अक्षोणविभवाः सूक्ष्माः ^{२६}सर्वतत्त्वविसर्पिताः ।

शक्तिपक्षाश्रयेणैवमुक्तम् ^{२७}। न त्वणुपक्षाश्रयेण ^{२८}। भुवनेशाधि ^{२९}ष्ठायिकाः शिवशक्तयस्तदानीं

^१सहकर्मतो — अ; ‘स्व’ इति नास्ति — आ, ई, उ; सकर्मतो — ए.

^२‘ते’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^३नैकाधिकारिणाः न पुनः — अ; नैकाधिकारिणास्ततः पुनः — आ, इ; नाधिकरणैक्यात्पुनः — ऊ, ऋ; नैकाधिकारिणां न पुनः — ए; नैकाधिकारणाः न पुनः — ऐ.

^४नकारस्य स्थाने ‘ततः’ इति दृश्यते — ई, उ.

^५सर्गादिकाले — इ.

^६अत्र नकारोऽधिकः — आ, इ, ई, उ, ए.

^७‘तद्’ इति नास्ति — इ, ई, उ, ए, ऐ.

^८मायाधश्छदने — ऊ, ऋ.

^९मायाख्या — उ.

^{१०}गहनादयः — मु, उ, ओ.

^{११}ग्रन्थीशो — उ.

^{१२}दीपवद्भान्ति — उ; द्वीपवद्भान्ति — उ० पाठान्तरम् ।

^{१३}ध्यानासक्ताः — मु, उ; ज्ञानासक्ताः — ओ.

^{१४}येऽप्यूर्ध्वच्छदनेऽवस्थाः — ऊ, ऋ.

^{१५}कारे गहने — ओ.

^{१६}खद्योत इव — ओ.

^{१७}‘ये’ इति नास्ति — अ, ऋ.

^{१८}मायामौर्ध्वाध० — अ.

^{१९}मतङ्ग० विद्या० ८. ७९ उ० — ८९.

^{२०}अत्र एवकारोऽधिकः — ए.

^{२१}‘ते’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२२}मतङ्ग० विद्या० २५. ५८ पू०.

^{२३}इत्युक्ता — ऐ.

^{२४}चानादि० — ऊ, ऋ.

^{२५}मध्यान्तं — मु, उ,

^{२६}सर्पितास्तत्त्वविसर्पिते — मु, उ, ओ.

^{२७}पक्षाश्रयेण तदुक्तम् — ऊ, ऋ.

^{२८}अत्र एवकारोऽधिकः — अ, ऊ.

^{२९}ष्ठायिकाः — ऊ, ऋ.

निर्मलाः खद्योता इव भान्तीत्युक्ता इत्यविरोधः । एवं च प्रवाहतोऽनादिमध्यान्त^१युक्त-
मायादि^२भुवनेशाधिष्ठातृत्वाच्छक्तयोऽप्यादिमध्यान्तनिरस्ताः सिद्धा इत्यध्याहारः ॥

यद्येवमशुद्धत्वात्तेषां मायागर्भाधि^३कारिणां प्रलयोत्तरं का वार्तेत्युच्यते — 'प्रलये'
इत्यादि ।

प्रलये ये यथा पूर्वं संहृतास्ते तथैव हि ॥६०॥

भोगिनो भोगसिद्धयर्थं शरीराणि विशन्ति हि ।

अत्रैतज्जवन्तोऽपि च कर्मयुक्ता एवोपसंहृता इति पुनरहर्मुखे भोगसिद्धयर्थं शरीराणि प्राप्नुव-
न्तीत्युक्तं कनिष्ठसंहारे ॥

अथ शुद्धानां मायागर्भेश्वराणां तदानीं कीदृशी स्थितिरित्युच्यते — 'प्रलयोऽन्योऽपि' इत्यादि ।

प्रलयोऽन्योऽपि शुद्धानां भूयो येन गतज्वराः ॥६१॥

नाप्नुवन्ति जराजन्ममरणार्णवमायतम् ।

तदानीं हि तेषां प्रागुक्तेभ्यो मायागर्भाधिकारिभ्यः अन्येषाम् अन्यः एवापुनरावृत्तिलक्षणः
प्रलयः । यतस्ते भूयः अत्यन्तं शुद्धाः, ततो नाप्नुवन्ति पुनः संसारमिति ॥

के पुनस्ते इत्युच्यते — 'शुद्धाध्वपतयः' इत्यादि ।

शुद्धाध्वपतयो देवा मन्त्राश्चामोघशक्तयः ॥६२॥

न सीदन्ति न लुप्यन्ति पीडयन्ते न च केनचित् ।

समाप्य स्वाधिकारांस्ते प्रयान्ति पदमुत्तमम् ॥६३॥

^१ भान्तीत्युक्तत्वादित्यविरोधः — ए.

^२ इति विरोधः — ऋ.

^३ प्रवाहभुवनेशानामतोऽनादिमध्यान्तः — ऊ;

प्रवाहभुवनेशानामतोऽनाद्यमध्यान्तः — ऋ.

^४ युक्तं मायादि — इ.

^५ भुवनेश्वराधिष्ठातृ — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^६ यदेव — ए.

^७ कारिणा — आ; काराणां — ऋ.

^८ 'प्रलयोत्तरं' इत्यारभ्य 'मायागर्भेश्वराणां'
इत्यन्तं नास्ति — ए; प्रलयानन्तरे — अ,
आ, इ, ई, उ, ऊ, ऐ.

^९ च — मु, उ, ओ.

^{१०} क्षेत्रज्ञवन्तोऽपि कर्म — ऊ, ऋ.

^{११} पुनरहर्मुखभोगः — ई, उ.

^{१२} मतङ्ग० विद्या० २५. ४५ उ०, ४६ पू० वृत्तौ ।

^{१३} माया तद्गर्भे — ऊ, ऋ.

^{१४} सिद्धानां — ऊ, ऋ, ओ.

^{१५} भूयोभूयो गतज्वराः — ऊ, ऋ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ८. ७९ उ०—८९.

^{१७} यथागर्भाधि० — ऊ, ऋ.

^{१८} एव पुनरावृत्ति० — आ, इ, उ, ऋ, ए.

^{१९} 'भूयः' इत्यत्र 'रुद्रादयः' इति दृश्यते — इ.

^{२०} अत्यन्ताशुद्धाः — आ; अत्यन्तशुद्धाः — ई, उ.

^{२१} संहारमिति — ए.

^{२२} पुनस्तदुच्यते — इ.

^{२३} इत्युच्यन्ते — ऊ, ऋ.

^{२४} लुप्यन्ते — ऊ, ऋ.

^{२५} न च पीडयन्ति केनचित् — मु, उ, ओ.

^{२६} स्वाधिकारं ते — ओ.

शुद्धाध्वपतयः अनन्तादिविद्येशः, देवास्तु मायागर्भाधिकारिणः श्रीकण्ठादयः 'पूर्वं' शिवनियुक्त-
त्वेन प्रतिपादिताः, मन्त्राश्च 'इत्येते' । यस्माद् अमोघशक्तयः निर्मलाः, क्षीणकर्मत्वाच्च न केन-
चित् कर्मणापि अवसादादिकं त्रयं 'नीयन्ते'; तस्मात् ते स्वाधिकारमायासर्गादिपञ्चविधं कृत्यं
'परिसमाप्य उत्तमं पदं परां मुक्तिं युगपद्गच्छन्तीति' दर्शितं 'प्राक्' ॥६२-६३॥

अथ तदानीं 'बिन्दुतत्त्वभुवनेश्वराणां' प्रागुक्तानां सद्योजातादीनां कीदृशी स्थितिरिति ।
तत्रोच्यते — 'अन्योऽपि हि' इत्यादि ।

अन्योऽपि हि लयस्तेषां यदा मन्त्रतनुः शिवः ।

'पदात्पदं निवृत्त्यादिशान्त्यन्तं यच्चतुष्टयम्' ॥६४॥

'बहन् प्रयात्यथायाति' 'तथा तेऽप्यनुवर्तिनः' ।

'तच्चित्तास्त्यक्तकलुषा विचेष्टन्ते पदात्पदम्' ॥६५॥

तेषाम् 'अस्मात्' 'प्रागुक्ताल्लय' 'द्वयाद् अन्यः एव तदानीं लयः । योऽशुद्धाधिकारिवन्न संसार-
हेतुः । 'नाप्यनन्तादिवदपुनरावृत्तिहेतुः । किं तु 'यदा सदाशिवभट्टारको निवृत्त्यादिभुवनपञ्चकं
पदात्पदम् उपसंहरन्, शिवतत्त्वं प्रयाति आयाति च ततः' 'पुनस्तदेव पदात्पदम्' 'उपचारयितु-
मित्युक्तं' 'पतिपदार्थप्रकरणे' । 'तदेवं' 'सद्योजातादयोऽपि लयसर्गौ' भजन्त इत्युक्तौ 'विचित्रः
प्रलयः' ॥ ६४-६५॥

^१ मतङ्ग० विद्या० २३. १२ उ० वृत्तौ ।

^२ इत्यन्ते — इ, ऐ.

^३ नीयते — अ, इ; 'नीयन्ते' इत्यत्र 'न तेषां'
इति दृश्यते — ऐ.

^४ 'पञ्चविधं कृत्यं परिसमाप्योत्तरं पदं' इत्यत्र
'पञ्चविधकृत्यपरिसमाप्तौ' इति दृश्यते —
अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ 'परिसमाप्योत्तरं पदं परमां मुक्तिं — इ.

^६ दर्शितः — आ.

^७ मतङ्ग० विद्या० ५. ९ उ० — १५ वृत्तौ ।

^८ 'बिन्दुतत्त्व' इत्यारभ्य 'सद्योजातादीनां'
इत्यन्तग्रन्थस्य स्थाने 'अधिकारावस्थस्य' इति
दृश्यते — ऐ.

^९ 'प्रागुक्तानां' इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए; मतङ्ग० विद्या० ३. २१ पू०-३० वृत्तौ

^{१०} पदात्पदनिवृत्त्यादौ — उ.

^{११} रमति प्रत्ययातीतः — मु० पाठान्तरम्; परं
प्रया० — ऊ, ऋ; हरन् प्रया० — ओ.

^{१२} तथाप्येवानु० — मु; तदा तेऽप्यनु० — उ,

ऋ, ओ.

^{१३} तन्मनास्त्यक्त० — उ; तन्मतास्त्यक्त०-ओ.

^{१४} मध्यात् — अ, इ, ऋ, ऐ.

^{१५} मतङ्ग० विद्या० २५. ६० उ-६२ पू० वृत्तौ ।

^{१६} 'वर्गाद्'—आ; 'द्वन्द्वाद्'—ई, उ; 'तत्त्वाद्'
— ए.

^{१७} ना पुनरनन्तादिवदपुनरा० — अ; नाप्य-
नादि यः पुनरा० — इ; नाप्यनन्तादिव-
त्पुनरा० — ए.

^{१८} यदा शिवभट्टारको — अ; यथा शिवभट्टा-
रको — अ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} पुनस्तदैव — ऐ.

^{२०} उपरचयितु० — अ, ए; उपचरयितु० — इ,
ऐ; उच्चारयितु० — ई, उ.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० ३. २३ उ० — ३५; ४. २
— ५ पू० वृत्तौ ।

^{२२} तथैव — आ, इ, ऊ, ऋ, ए; तदेव — ई, उ.

^{२३} अत्र 'तथैव' इत्यधिकम् — ऐ.

^{२४} विचित्रप्रलयः — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

भूमिशब्देनेह 'भूलोक एवोच्यते । न तु तदेकदेशः । यथा संहितान्तरेषूक्तं 'भूर्लोकोऽयं सप्तपा-
तालः' इति । भूरादेर्लोकत्रयस्य 'पातालादिभ्यः पृथक्संख्यया 'वक्ष्यमाणत्वादिति ॥६८-७१॥

[चत्वारिंशदधिकशतं नरकभुवनानि, कूष्माण्डभुवनं च]

'पातालेभ्यस्त्वधः — 'विमानकोटयः' इत्यादि ।

'विमानकोटयोऽधस्तान्नरकाणां व्यवस्थिताः ।

अष्टाविंशतिर्विख्याताः पापकर्मरतात्मनाम् ॥७२॥

भुवनानां शतं तत्र 'चत्वारिंशच्च नामभिः ।

तदहं कीर्तयिष्यामि 'शृणुष्वैकमना मुने ॥७३॥

चत्वारिंशत्समधिकशतसंख्येषु ^१नरकभुवनेष्वन्तः, ^२विमानानां निर्माणानां नरकविभागलक्ष-
णानां कोटयः अष्टाविंशतिः याः, तास्तद्भुवनशुद्धयेव ^३दीक्षाया शोध्यता इति, भुवनान्येवात्र क्रमे-
णोच्यन्ते ॥७२-७३॥

[द्वात्रिंशन्नरकभुवनानि^४]

'रौरवम्' इत्यादि ।

^५रौरवं प्रथमं तत्र ^६महारौरवमेव च ।

कालसूत्रमिति ख्यातं भुवनं ^७पापकर्मणाम् ॥७४॥

अङ्गार^८निचयस्तस्मात्कुम्भी^९पाकः सुदुःसहः ।

^१ भूर्लोक — आ, ई, उ, ऊ, ए.

^२ तदेकदेशकम् यथा — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ;
तदेकः यथा — इ.

^३ भूर्लोकोऽयं — अ, आ, इ, ई, उ.

^४ इत्यादि — ऐ.

^५ अत्र 'सप्त' इत्यधिकम् — आ.

^६ मतङ्ग० विद्या० २४. ६-१८ वृत्तौ ।

^७ पातालेभ्योऽप्यधः — ऊ, ऋ.

^८ समान० — उ.

^९ व्यवस्थितम् — ओ.

^{१०} चत्वारिंशत् — मु, उ.

^{११} शृणुष्वैकमना मुने — मु, उ; शृणुष्वैकाग्र-
मानस — ऊ, ऋ; शृणुष्वैकमनाधुना — ओ.

^{१२} 'नरक' इति नास्ति — अ.

^{१३} विमाननिर्माणानां — अ, ऐ; विमाननिर्माणात्
— इ.

^{१४} दीक्षायां शोध्यता इति — अ, आ, ई, उ, ऊ,
ऋ; दीक्षाशोध्यमिति — इ.

^{१५} 'रौरवम्, महारौरवम्, कालसूत्रम्, अङ्गार-
'निचयः, कुम्भीपाकः, क्षुराधारः, लोहदण्डः,
असृङ्गमेदः, पूतिपूर्णः, क्रकचच्छेदः, अस्थि-
भङ्गः, विट्पूर्णः, वृष्टिः, अम्बरीषः, क्षुत्पि-
पासः, उष्णः, शीतः, संजीवनः, पद्मः, महा-
पद्मः, त्रपुलेपः, असिपत्रवनम्, पङ्कः, तप्तलाक्षः,
पूतिमांसः, निरुच्छ्वासः, उच्छ्वासः, युग्माचलः,
कूटशाल्मलिः, वैतरणी, कृमिनिचयः, अवीचिः'
इति द्वात्रिंशन्नरकाणि ।

^{१६} रौरवः प्रथमस्तत्र — ऊ, ऋ.

^{१७} महारौरव एव च — ओ.

^{१८} पापकर्मणाम् — ऊ, ऋ.

^{१९} 'निरयस्तस्मात्कुम्भी० — उ; 'राशिभुवनं
कुम्भी० — ऊ, ऋ.

^{२०} 'पाकश्च दुःसहः — मु, उ, ओ.

^१क्षुराधारो महाघोरो ^२लोहदण्डश्च दारुणः ॥७५॥
^३असृङ्मदस्तथा ^४पूतिपूर्णोऽतीव भयंकरः ।
^५क्रकचच्छेदोऽस्थिभङ्गो विट्पूर्णश्च ^६भयावहः ॥७६॥
^७वृष्टिस्ततोऽम्बरीषश्च क्षुत्पिपासश्च दुःसहः ।
उष्णः ^८शीतश्च ^९नरकस्तथा ^{१०}संजीवनो महान् ॥७७॥
^{११}तस्मात्पद्ममहापद्मौ ^{१२}त्रिपुलेपस्तथापरः ।
^{१३}असिपत्रवनं घोरं ततः ^{१४}पङ्कः ^{१५}सुदारुणः ॥७८॥
^{१६}तप्तलाक्षोऽपरो ^{१७}नाम्ना ^{१८}पूतिमांसोऽतिभीषणः ।
निरुच्छ्वासस्ततो ^{१९}च्छ्वासस्ततो युग्माचलोऽपरः ॥७९॥
कूटशाल्मलिनामा च नदी ^{२०}वैतरणी तथा ।
^{२१}कृमीणां ^{२२}निरयो ^{२३}घोरो ह्यवीचिश्च भयंकरः ॥८०॥
^{२४}अवीचिश्चाम्बरीषश्च रौरवश्चाति ^{२५}दुःखदः ।

^{२६}एवं ^{२७}रौरवादीन्यवीच्यन्तानि द्वात्रिंशन्नरकभुवनान्यत्र प्रतिपादितानि । तेभ्यो मध्याच्च
त्रीणि प्रधानानीति ॥

^१क्षुराधारो — ऊ, ऋ, ओ.

^२लोकतुण्डश्च — उ; लोहखण्डश्च — ऊ.

^३अस्त्रं मेदं — मु; अस्त्रमेदं — ऊ.

^४पूयः पूर्णोऽतिविषयङ्करः — उ; पूयपूर्णोऽ-
तीव — ऊ, ऋ; पूयापूर्णोऽतीव — ओ.

^५क्रकचोऽतोऽस्थिभङ्गश्च — मु, उ; करच्छेदो-
ऽस्थिभङ्गश्च — ओ.

^६भयानकः — ऊ, ऋ.

^७वृष्टिस्ततो — उ; पुष्टिस्ततो — उ० पाठा-
न्तरम्; धृष्टिस्ततो — ऊ, ऋ; वृष्टिस्तथा
— ओ.

^८शीतस्तु — ओ.

^९नरकास्तत्र — मु; नरकस्ततः — ओ.

^{१०}सन्दीवनो — ओ.

^{११}तस्मात्पद्मो महापद्मो — मु, उ.

^{१२}त्रिपुलेपस्तथा परः — उ० पाठान्तरम्;

त्रिपुलेपस्ततोऽपरः — ऊ, ऋ.

^{१३}असितानलं महाघोरं — मु, उ; असिताम-
महाघोरं — ओ.

^{१४}पङ्कः — ओ.

^{१५}सुदारुणम् — मु, उ, ओ.

^{१६}तप्तलाक्षापरो — मु, उ, ओ; तप्तलोहपरो
— ऋ.

^{१७}नाम — मु, उ.

^{१८}पूतिमांसो विभीषणः — उ; पूतिमानति-
भीषणः — ऊ, ऋ.

^{१९}च्छ्वासः सप्तयुग्मं महीधराः — उ.

^{२०}वैतरिणी — मु, उ.

^{२१}कृमीणां — मु.

^{२२}निरयो — उ.

^{२३}घोरोऽप्यवीची च — मु, उ.

^{२४}अवीची त्वम्बरीषश्च — मु, उ, ओ.

^{२५}दुःखदम् — ओ.

^{२६}‘एवं’ इति नास्ति — इ, ऐ; ‘एवं’ इत्या-
रभ्य ‘उच्यन्ते’ इत्यन्तं नास्ति — ए.

^{२७}रौरवादीन्यत्राचिन्त्यानि — अ; रौरवादीन्यपि
विचिन्त्य द्वा० — इ; रौरवादीन्यविचिन्तानि
— ई, उ; रौरवादीन्यविचिन्तानि — ऋ.

‘अथान्यान्यप्येतदन्तर्भविनोच्यन्ते — ‘अष्टभेदाः’ इत्यादि ।

‘अष्टभेदाः’ स्मृता ह्येते चतुर्भेदास्तथा परे ॥८१॥

ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्गुरुद्रोहादिभिस्तथा ।

परदारापहरणैरन्यायैश्चापरैरपि ॥८२॥

‘पात्यन्ते’ पापकर्मणिः क्रूराः क्रूरेण कर्मणा ।

दृष्ट्वा सुखभुजो ‘देवान्मानुषांश्चाजुगुप्सितान्’ ॥८३॥

तप्यन्ते पापिनः सर्वे ‘ह्यतस्ते ह्यूर्ध्वदृष्टयः’ ।

‘देवा ह्यधोदृष्टयस्तु स्वैश्वर्यमदः’ गविताः ॥८४॥

एते ‘तावद्वीच्यम्बरीषरौरवास्त्रयो’ नरकाः प्रधानत्वेन ‘ये’ प्रोक्ताः, ते प्रत्येकं ‘मष्टाभि-
र्भेदैरवस्थिता इति चतुर्विंशतिर्भवन्ति’^{१५} । अवशिष्टास्त्वेकोनविंशत्संख्याता ये प्रोक्ताः, ते प्रत्येकं
‘चतुर्भेदैः षोडशाधिकं शतं भवन्ति’^{१६} । एवमेतच्चत्वारिंशत्समधिकं शतं नरकाणां शोध्यमिति ।
‘एतेभ्यश्चोर्ध्वमध्वसंख्या’^{१७} प्रकरणे कूष्माण्डस्य भुवनं पृथक्संख्याभेदेन वक्ष्यति^{१८} । न तु पातालेषु
‘हाटकस्यैव’^{१९} तदन्तर्भविनेवेति तदपि भेदेन शोध्यम् ॥८१-८४॥

[कालाग्निभुवनम्]

‘एभ्योऽधः’ इत्यादि ।

एभ्योऽधः संस्थितो रुद्रः कालाग्निरिति विश्रुतः ।

‘भुवने भुवनेशानैर्वृतो’^{२०} ऽनन्तैर्महाबलैः ॥८५॥

^१ अथान्या व्यपेत्य तदन्तः — अ; अथा-
न्यान्यप्येत्य तदन्तः — इ; अथान्यान्यपेत्य
तदन्तः — ई, उ; अथान्यान्यपेक्ष्य तदन्तः — ऐ.

^२ तदन्तर्भूतभावे — आ.

^३ अष्टौ भेदाः — मु.

^४ स्मृतास्त्वेते — मु, ओ; स्मृतास्त्वेताः — उ.

^५ ‘हरणैरन्यायैश्चैवापरैरपि’ — उ.

^६ यान्ति ते — उ; यान्त्यन्ये — ऊ, ऋ;
यात्यन्ते — ओ.

^७ देवा मानुषाः — मु, उ; देवान्मानुष्यां-
श्चाजुगुः — ऊ, ऋ; देवान्मानुषांश्चाजुगुः — ओ.

^८ यतस्ते — ऊ, ऋ.

^९ देवाधोदृष्टयस्सर्वे — उ, ओ; सर्वेधोदृष्टयो
देवाः — ऊ, ऋ.

^{१०} ‘दर्पिताः’ — मु, उ, ओ.

^{११} तवद्वीच्यम्बरीषः — ए.

^{१२} नरकतः — इ.

^{१३} ‘ये’ इति नास्ति — ऊ, ऋ, ए.

^{१४} ‘मष्टाभिः’ — आ.

^{१५} ‘भवन्ति’ — इ, ऐ.

^{१६} चतुर्भेदैः — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; चतुर्भेद-
त्वात् — ऊ, ऋ.

^{१७} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — आ, इ, ई, उ, ऊ,
ऋ, ए, ऐ.

^{१८} ‘एतेभ्य ऊर्ध्वं’ — अ; तेभ्यश्चोर्ध्वं — ऊ, ऋ.

^{१९} ‘प्रकरणे तु ग्राह्यस्य भुवनं’ — ए.

^{२०} मतङ्गं विद्यां २४. १०.

^{२१} हाटकस्यैव — अ, आ, इ, ऊ; हाटकस्य
प्रस्तावः — मतङ्गं विद्यां २५. ३१ उ०.

^{२२} तदन्तर्भवितेति — इ, ऊ.

^{२३} भुवनैर्भुवने — मु, उ.

^{२४} ‘अनन्तैर्महा’ — ओ.

नरकेभ्यः अधः कालाग्निः 'स्वभुवने' स्थित इति । एवं पृथिवीतत्त्वे सप्तपञ्चाशदधिकं शतद्वयं भुवनानाम् । तेन सह त्रिपर्वपदार्थे चतुष्पष्ट्यधिकं शतत्रयमिति । तथा हि —

^{११}कालाग्निर्नरकाणां तु चत्वारिंशच्छतं ततः ।

कृष्माण्डः सह पातालः सप्तभिलोकसप्तकम् ॥

रुद्रश्चेत्यण्डमध्योज्यं ततो रुद्रशतं बहिः ।

स्थानानां द्वे शते क्षमैव सप्तपञ्चाशता युते ॥

^{१२}पञ्चाष्टकानां द्वात्रिंशत्ततो भूतचतुष्टये ।

^{१३}तन्मात्रेषु ततः पञ्च विश्वदेवास्ततोऽष्टकम् ॥

पञ्चाष्टकानां शिष्टं यत्सेन्द्रिये गर्वं एव तत् ।

^{१४}स्थिता बुद्धौ ^{१५}ततो देवा अष्टावष्टौ च योगिनः ॥

^{१६}गुणेषु चाष्टौ क्रोधान्ताः शिखेदाद्याः ^{१७}परास्ततः ।

काले नियतिसंयुक्ते ^{१८}पतद्रूपप्रमुखास्तथा ॥

अङ्गुष्ठाद्यास्तु रागेऽष्टौ द्वादशैकशिवादयः ।

विद्यायां ^{१९}तु कलातत्त्वे वामाद्याः ^{२०}परतो दश ॥

^{२१}एवं त्रिपर्वणि प्रोक्तं भुवनानां ^{२२}शतत्रयम् ।

चतुष्पष्ट्यधिकं तेषु ^{२३}विचित्रा भुवनेश्वराः ॥

शैवाः केचित्तथानन्ताः ^{२४}श्रीकण्ठानुमतास्तथा ।" इति संग्रहश्लोकाः ॥८५॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणोपसंहाराय व्याख्येयस्य ^{२५}चोपक्रमाय^{२६} श्लोकः — 'तत्त्वं मया' इत्यादि ।

तत्त्वं मया ते कथितं धराख्यं समासतः^{२७}स्तत्त्वविधानमार्गैः ।

प्रमाणमस्या^{२८}प्यधुनाविधास्ये कालेन सार्धं तव विप्रमुख्य ॥८६॥

^१ 'स्वभुवने' इत्यत्र 'भुवने' इति दृश्यते —
इ, ऊ, ऋ; स्वभुवनस्थित — आ, ई, उ.

^२ अवस्थित — ऊ.

^३ आकरो न लभ्यते ।

^४ 'मध्यो यः' — ए.

^५ 'युतैः' — आ; युता — इ; युताः — ऐ.

^६ 'पञ्चाष्टकानां' इत्यारभ्य 'विश्वदेवास्ततोऽष्टकम्' इत्यन्तं नास्ति — अ, ऊ.

^७ तन्मात्रेति — इ.

^८ विश्वदेवाः — इ, ऋ, ऐ.

^९ 'तत्' इत्यत्र 'तु' इति दृश्यते — ए.

^{१०} स्थितं — ऊ, ऋ.

^{११} तदा — ऐ.

^{१२} गुणेष्वष्टौ तदा व्यक्तिः क्रोधाद्याः परत-
स्ततः — ऊ, ऋ.

^{१३} परस्ततः — ऐ.

^{१४} प्रादुर्भूतयस्तथा — अ; पतद्रूपभूतिस्तथा
— आ; प्रदुर्भूतयस्तथा — इ, ऐ; तद्
प्रभूतिस्तथा — ई, उ; ... प्रभूतयस्तथा — ए.

^{१५} कालतत्त्वे तु — इ.

^{१६} परितो — अ.

^{१७} 'एवं' इत्यत्र 'इत्येवं' इति दृश्यते — अ.

^{१८} शतद्वयम् — इ.

^{१९} विचित्रभुवः — इ, ऐ; विचिता भुवः —
ऊ; विदिता भुवः — ऋ.

^{२०} श्रीकण्ठाः केचिदेव तु — ऊ, ऋ.

^{२१} चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ.

^{२२} अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ.

^{२३} 'स्तत्र विधानमार्गैः' — उ; 'स्तत्त्वविमान-
मार्गैः' — ऊ; 'स्तत्त्वविमानमार्गैः' — ऋ.

^{२४} 'प्यधुना विधास्ये' — सु, ओ.

‘धराख्यं तत्त्वं यथा प्रतिज्ञातं त्रिपर्वपदार्थे’ तथा ‘समासेन तत्त्वभूतभुवनात्मना कथितम्’ इति
‘व्याख्यातार्थोपसंहारः । ‘अथ व्याख्येयस्योपक्रमः — प्रमाणमस्यापि इति अपिशब्दाद् ‘ब्रह्माण्ड-
क्रमेण ‘सर्वस्यैवाध्वनः ‘कालः प्रलयः । यद्वक्ष्यति’^{१०} —

“कालो नाम मनुष्याणां द्विविधः ‘प्रलयात्मकः ।’ इति ।

‘तेन सह’^{११} प्रतिपाद्यत^{१२} इति ॥८६॥

‘इति’^{१३} ‘श्री’^{१४} भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां ‘मतङ्ग’^{१५} वृत्तौ
[विद्यापादे] त्रिपर्वपदार्थे ‘पृथिवीतत्त्वप्रकरणं [त्रयोविंशं समाप्तम्]

त्रयोविंशः पटलः

^१ ईश्वराख्यं — अ; धराख्यतत्त्वं — ऊ.

^२ मतङ्ग० विद्या० २. १६ उ०—१७ पू० वृत्तौ

^३ ‘तथा’ इति नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^४ समस्ततत्त्व० — इ.

^५ व्याख्यातस्यार्थस्योप० — ऊ; व्याख्यातस्या-
स्योप० — ऋ.

^६ ‘अथ’ इति नास्ति—अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^७ ब्रह्माण्डे क्रमेण — इ, ऐ.

^८ ‘अस्यैवाध्वनः’—इ, ए; सर्वस्यैवाधुना—ऋ.

^९ कालप्रलयः — ऊ, ऋ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० २५. २ उ०.

^{११} प्रलयात्मनः — इ, ऐ.

^{१२} ‘तेन सह’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} प्रतिपाद्यत — ऊ, ऋ.

^{१४} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१५} ‘इति श्रीभट्ट’ इत्येतन्नास्ति — आ, ए, ऐ;
‘इति श्री’ इत्येतन्नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१६} ‘श्री भट्ट’ इत्येतन्नास्ति — इ, ई, उ.

^{१७} ‘भट्ट’ इति नास्ति — अ.

^{१८} अत्र ‘श्री’ इत्यधिकम् — आ.

^{१९} ‘वृत्तौ’ इत्यत्र ‘प्रवृत्तौ’ इति दृश्यते — ऋ.

^{२०} धरातत्त्व० — ऊ, ऋ.

चतुर्विंशः पटलः

अध्वसंख्याप्रकरणम्

अथाध्वपरि'संख्यानां वर्णयिष्ये यथाक्रमम् ।

अथेति^१ त्रिपर्वपदार्थविचारादनन्तरं वक्तव्यतया ^२प्रतिज्ञातं यत् ^३प्रमाणं सर्वस्यैवाध्वनः
'संख्यानां', ^४मूलसूत्रे च पदपङ्क्तिपदेनार्थादाक्षिप्तम्, ^५असंख्यातस्य 'पदपङ्क्तित्वायोगात्
"आफः संपरिवेष्टिता दशगुणोच्छ्रायेण ^६क्षिप्तोदरे"
इत्यादिभिश्च^७ वाक्यैः सूचितं ^८तत् तावद्वर्ण्यते । यथाक्रममिति ^९पृथिव्यादीनां क्रमेण^{१०} ।
अतश्च^{११} कालः पश्चात् ^{१२}प्रकर^{१३}णान्तरेणोक्तो भवति । एवं ^{१४}सति ^{१५}नासंबन्धतास्य प्रकरण-
स्येति ॥

तच्च — 'पार्थिवाणुचतुष्केण' इत्यादि ।

पार्थिवाणुचतुष्केण ^{१६}त्रुटिरेकाभिधीयते ॥१॥

^{१७}लीक्षा ^{१८}त्रुटिचतुष्केण द्वे ^{१९}लीक्षे कणिका भवेत् ।

कणिकानां चतुष्केण ^{२०}सिद्धार्थश्चाभिधीयते ॥२॥

सिद्धार्थकचतुष्केण ^{२१}यवमात्राभिधीयते ।

^{२२}यवाष्टकेन विज्ञेयमङ्गुलं मुनिसत्तम ॥३॥

^{२३}अङ्गुलानां चतुर्विंशो हस्त इत्यभिधीयते ।

^१ ० संख्यानां — ओ.

^२ इतिशब्दो नास्ति — इ.

^३ मतङ्ग० विद्या० २३. ८६.

^४ 'प्रमाणं' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^५ संख्यानां — इ.

^६ पूर्वसूत्रे — ऊ, ऋ; मतङ्ग० विद्या० २. १५०.

^७ असंख्यातपद० — ऊ, ऋ.

^८ पङ्क्तियोगात् — ऋ, ऐ.

^९ मतङ्ग० विद्या० २१. २० पू०.

^{१०} क्षिप्तोदरे — अ, इ, ऐ; कृत्वोदरे — ऊ;
कृतोदरे — ऋ.

^{११} चशब्दो नास्ति — ऊ.

^{१२} 'तत्' इति नास्ति — ऋ, ए.

^{१३} पृथिव्यादिना — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{१४} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^{१५} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१६} पञ्चविंशप्रकरणेनोक्तः ।

^{१७} णान्तरेणाम्युक्तं भवति — ऊ, ऋ.

^{१८} 'सति' इत्यत्र चशब्दो दृश्यते — आ, इ
ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{१९} नासंबन्धतास्य — ए.

^{२०} तुटि० — ऊ, ऋ, ओ.

^{२१} लक्षं — मु, उ; ऋक्षा — ऊ, ऋ.

^{२२} तुटि० — ऊ, ऋ, ओ.

^{२३} लक्षे — मु, उ; ऋक्षे — ऊ, ऋ.

^{२४} सिद्धार्थं चाभिधीयते — मु, उ; सिद्धार्थक
उदाहृतः — ऊ, ऋ.

^{२५} यवसंज्ञाभि० — मु, उ.

^{२६} 'यवाष्टकेन विज्ञेयम्' इत्यस्य स्थाने 'चतु-
र्हस्तं धनुर्ज्ञेयम्' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{२७} चतुर्विंशत्यङ्गुलानां हस्त — ऊ, ऋ.

चतुर्हस्तो धनुर्ज्ञेयः शास्त्रेऽस्मिन्पारमेश्वरे ॥४॥
धन्वन्तरसहस्रेण व्याघाटः समुदाहृतः ।
व्याघाटानां चतुष्केण क्रोश इत्यभिधीयते ॥५॥
क्रोशानां च चतुष्केण योजनं परिकीर्तितम् ।

लौकिकमेवात्र त्रुट्यादियोजनान्तं संख्यानम् । न त्वपूर्वमिति ॥

अनेन संख्यानेन — 'ब्रह्मणोऽण्डकटाहश्च' इत्यादि ।

ब्रह्मणोऽण्डकटाहस्य कोटिभित्तिः प्रकीर्तिता ॥६॥
कालानलपुरं कोटिस्तज्ज्वाला दशकोटयः ।
तमःशेषं निरालम्बं योजनानां प्रमाणतः ॥७॥
कोटयः पञ्च तस्योर्ध्वं नरकाः संप्रकीर्तिताः ।
एकलक्षोच्छ्रयाः सर्वे द्वात्रिंशदपि सुव्रत ॥८॥
नवतिर्नवलक्षाणि चैकैकस्य यदन्तरम् ।
गत्वा त्रिंशत्सहस्राणि योजनानां तथोपरि ॥९॥
कूष्माण्डभुवनं रम्यं रुद्रस्य नवतिस्तथा ।
नवलक्षाणि चोत्सेधस्तस्मात्पातालसप्तकम् ॥१०॥
नवयोजनसाहस्रमुच्छ्रितानि पुराणि तु ।
सहस्रान्तरितानि स्युर्यावद्भूपृष्ठमागतम् ॥११॥
कालाग्नेर्भूतलं यावत्सर्वमेकत्र पिण्डितम् ।
योजनानां तु पञ्चाशत्कोटयोऽध्वा प्रतिष्ठितः ॥१२॥

तच्च ब्रह्माण्डभित्त्या सह कालाग्निर्भुवनज्वालाधूमान्तं सप्तदशकोटयः ।
ततः, नरकाः प्रत्येकं लक्षं संख्यत्वात्,

“नवतिर्नवलक्षाणि चैकैकस्य यदन्तरम् ।”

चतुर्थश्लोकस्योत्तरार्धं पञ्चमश्लोकश्च न
दृश्यते — ऊ, ऋ.

तु — ऊ, ऋ, ओ.

टुट्यादि० — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

०संख्यातम् — आ; संख्यानां — ऊ, ऋ.

नकारो नास्ति — अ, इ, ई, उ, ऐ.

०कटाहश्च — मु, उ.

कोटिस्थौल्येन कीर्तितः — मु, उ; कोटि-
स्तौल्येन कीर्तिता — ओ.

०पुटं — ओ.

कोटिमुज्ज्वला — ऊ, ऋ.

१० तस्य पञ्चार्ध — ऊ, ऋ.

११ द्वात्रिंशच्चापि — ऊ, ऋ.

१२ तदन्तरम् — ऋ.

१३ ततः परम् — ओ.

१४ दिव्यं — ऊ, ऋ.

१५ चोत्सेधं — ऊ, ऋ.

१६ भूतले — मु, ओ.

१७ ऽकोटयोर्ध्वप्रतिष्ठितम् — ओ.

१८ भुवनमाज्ज्वला० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

१९ अत्र 'भुवन' इत्यधिकम् — ऋ.

२० संख्यातत्वात् — आ, ई, उ; संख्या तावन्नव-
अक्ष्याणि — ऋ; संख्यात्वात् — ए.

इति श्रुत्या च^१, अधोभूमि^२सहितेनान्तरालद्वात्रिंशता सह द्वात्रिंशत्कोटयः । ताः पूर्वाभिः सप्त-
दशभिः सहैकोन^३पञ्चाशद्भवन्ति ।

ततः, त्रिंशत्सहस्रिकया भूम्या सह,

“कूष्माण्डभुवनं^४ रम्यं रुद्रस्य नवतिस्तथा ।

नवलक्षाणि^५ चोत्सेधः”

इति श्रुतेः सहस्रत्रिंशता युक्तानि नव^६नवतिलक्षाणि भवन्ति ।

ततः पातालसप्तकं^७ प्रत्येकं नवसहस्रोच्छ्रितम् । ततः सहस्रसंख्येन^८ स्वाधःपुटेन^९ अन्तराल-
सप्तकेन युक्तत्वात् सप्ततिसहस्राणीति; पूर्वोक्तकूष्माण्डसंख्यया सह^{१०} कोटिर्भवति । ततश्च
ब्रह्माण्डभित्तितो भूर्लोकोदधौ यावत् पञ्चाशत्कोटयो योजनानां भवन्तीति ॥६-१२॥

ततः — ‘भूपृष्ठाद्’ इत्यादि ।

“भूपृष्ठाद्वच्यथाध्वानमाध्रुवान्तं महामुने ।

दश पञ्च च संख्याया लक्षाणां नात्र संशयः ॥१३॥

एतल्लोकत्रयं^{११} प्रोक्तमत ऊर्ध्वं प्रवर्ण्यते ।

स्वल्लोकात्परतोऽध्वा तु^{१२} योजनानां महामुने ॥१४॥

द्वे कोट्यशीतिलक्षाणां पञ्चभिश्चाप्यथाधिकाः^{१३} ।

उच्छ्रायेण स्थितस्तत्र महर्लोको मुनीश्वर ॥१५॥

अष्टकोट्यन्तरे^{१४} तस्माज्जनलोकः प्रतिष्ठितः ।

द्वादशैव स्मृताः कोट्यो जनादन्यस्तपः स्थितः ॥१६॥

तस्मात्सत्यं विजानीयाद्दश षट् चाप्यतीत्य तु ।

दशकोट्यन्तरे तस्माच्छ्रीकण्ठस्य निकेतनम् ॥१७॥

अण्डमप्युच्छ्रितं^{१५} कोटियोजनानां^{१६} तदूर्ध्वतः ।

एतावत्पार्थिवं तत्त्वं शतकोट्युच्छ्रितं^{१७} मतम् ॥१८॥

^१ चकारस्य स्थाने ‘यद्वा’ इति दृश्यते — अ.

^२ ०सहितेनान्तरा यद्वा त्रिंशता सह — अ,
आ, इ, ई, उ; ०सहितेनान्तरालश्च त्रिंशता
सह — ऋ; ०सहितेनान्तरं यद्वा द्वात्रिंशता सह
— ए; ०सुनैर्नान्तरा यद्वा त्रिंशता सह — ऐ.

^३ ०पञ्चाशद्भवति — ऊ, ऋ.

^४ त्रिंशत्सहस्रिकया — इ, ऐ; त्रिंशत्सहस्रिकायां
— ए.

^५ दिव्यं — इ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^६ चोत्सेधम् — ऊ, ऋ.

^७ ०नवतिलक्षाणि — उ; ०नवतिलक्षणानि
— ए.

^८ ‘प्रत्येकं’ इत्यत्र ‘तावत्’ इति दृश्यते—ऊ, ऋ.

^९ चाधःपुटेन — आ, इ, ई, उ, ए.

^{१०} ०सप्तके युक्तत्वात् — इ.

^{११} कोटिर्भवन्ति — अ, ऐ.

^{१२} भूपृष्ठादुच्यतेऽध्वानं — मु, उ, ओ.

^{१३} भासकं पञ्च संख्याया — मु, उ, ओ.

^{१४} प्रोक्तं तदूर्ध्वमपि वर्ण्यते — ऊ, ऋ.

^{१५} ०ऽध्वानं — मु, उ, ओ.

^{१६} ०प्यथाधिका — आ.

^{१७} इदमर्थं न दृश्यते — मु, उ, ओ.

^{१८} तस्माज्जनो लोकः — मु, उ, ओ.

^{१९} दश द्वे च स्मृताः — मु, उ, ओ.

^{२०} कोटियोजनानां — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{२१} तथोपरि — मु, उ, ओ.

^{२२} भवेत् — ओ.

भूरेव पृष्ठं पातालसप्तकस्येति, तस्माद् भूपृष्ठाद् ऊर्ध्वं लोकसप्तकमेकोनचत्वारिंशत्कोटयः । तेभ्य ऊर्ध्वं श्रीकण्ठभुवनं कोटिदशकमित्यूध्वण्डभित्त्या सह पञ्चाशत्कोटय एव भूमेर्ब्रह्माण्डमिति ॥१३-१८॥

‘अथाध्वसंख्यानप्रसङ्गेन भूमेर्वैपुल्यसंख्यानमप्युच्यते — ‘भूलोकस्य’ इत्यादि ।

‘भूलोकस्याप्यथेदानीं प्रमाणमुपवर्ण्यते ।

‘अस्या मेरुमवधिं कृत्वा चतुर्विंशं दिक्षु संख्योच्यते —

योजनानां सहस्राणि मेरोरर्धेन पूर्वतः ॥१९॥

इलावृतस्यैकदेशः सहस्राणि नवोदितः ।

‘सहस्रं माल्यवांस्तस्माद्योजनानां प्रविस्तरात् ॥२०॥

‘द्वात्रिंशत् सहस्राणि भद्राश्वं वर्षकं मुने ।

‘तत्र ‘प्रागुक्ताधोवैपुल्य’ संख्यत्वात्पूर्वेण तावन्मेरुरेवमष्टौ सहस्राणि योजनानाम् । तत इलावृतभागो नवं सहस्राणि । ‘ततस्तु दक्षिणोत्तरयोः ‘वक्ष्यमाणनिषध’ नीलाख्यपर्वतद्वयावधिः माल्यवान् पर्वतो विष्कम्भात् ‘सहस्रम् । ततः परं द्वात्रिंशत्सहस्राणि ‘भद्राश्वं नाम ‘वर्ष समुद्रान्तमिति ‘पञ्चाशत्सहस्राणि जम्बूद्वीपं पूर्वेण ॥

‘पूर्ववद्’ इत्यादि ।

पूर्ववत्पश्चिमेनापि मेरोरर्धं प्रतिष्ठितम् ॥२१॥

इलावृतस्यापि तथा ‘माल्यवद्गन्धमादनः ।

वर्षं हि केतुमालाख्यं भद्राश्वमिव संस्थितम् ॥२२॥

१ ०सप्तकमिति — अ; ०सप्तमस्येति — आ, ई, उ.

२ ०चत्वारिंशत्कोटयः — आ, इ, ई, उ, ऊ, ए.

३ ०दशकमध्य’ इत्यूर्ध्वा० — ऊ, ऋ.

४ पञ्चाशत्कोटय एवाभूमे० — ऊ; पञ्चाशत्कोटय एव भूमे० — ऋ, ए.

५ अथशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

६ भूलोक० — मु, उ, ओ.

७ ‘अस्याः’ इत्यारभ्य ‘संख्योच्यते’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

८ सर्वतः — ऊ, ऋ.

९ सहस्रे — मु.

१० सहस्रशः — मु; प्रविस्तरः — उ, ओ.

११ द्वात्रिंशत्सह० — मु, उ, ओ.

१२ वरिषं मुने — ऊ, ऋ.

१३ ततः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

१४ मतङ्ग० विद्या० २३. ६४ उ०-६८ पू० वृत्तौ ।

१५ संख्यात्पूर्वेण — अ.

१६ ततो दक्षिणो० — ऊ, ऋ.

१७ निषधपर्वतस्योक्तिः मतङ्ग० विद्या० २४. २३ उ०, २४ पू० । नीलपर्वतस्योक्तिः मतङ्ग० विद्या० २४ः २८ पू०.

१८ ०नीलपर्वत० — ऊ, ऋ.

१९ सहस्रतः पुनर्द्वात्रिंश० — इ.

२० भद्राश्ववर्षं नाम समु० — ऊ, ऋ; भद्राश्व-नाम वर्षं समु० — ऐ.

२१ वर्षसहस्रान्त० — इ.

२२ पञ्चाशद्वर्षसहस्राणि — इ.

२३ ०द्वीपः — ऊ, ऋ.

२४ माल्यवानान्ध० — मु, उ,.

पश्चिमेनापि मेरोरर्थं सेलावृतं सप्तदशसहस्राणि । ततो नीलनिषधपर्वतद्वयावधिरेव गन्ध-
मादनपर्वतो^१ विष्कम्भात्^२ सहस्रम् । ततः केतु^३मालाख्यं वर्षं समुद्रान्तमेव द्वात्रिंशत्सहस्राणीति
^४पञ्चाशत्सहस्राण्येव योजनानामिति ॥२१-२२॥

अधुना तु दक्षिणतोऽपि मानमुच्यते — 'मेरोः' इत्यादि ।

मेरोरिलावृतस्यापि दक्षिणेन तु पूर्ववत् ।
निषधस्याचलेन्द्रस्य विस्तारो^५ भुनिसत्तम ॥२३॥
योजनानां सहस्रे द्वे^६ तस्माच्च^७ वर्षकं परम् ।
'हरिनाम्ना च वैपुल्यात्सहस्राणि नवैव तु ॥२४॥
'हेमकूटोऽचलस्तस्मात्सहस्रद्वयविस्तृतः'^८ ।
ततः किपुरुषं नाम विज्ञेयं हरिवर्षवत् ॥२५॥
हिमवान्पर्वतेन्द्रस्तु^९ विस्ताराद्धेमकूटवत् ।
भारतस्यापि विस्तारो यथा किपुरुषाद्वय ॥२६॥

मेरोः सेलावृतस्य तदेवान्नापि मानं^{१०} सप्तदशसहस्राणि योजनानाम् । ततः पूर्वपरिसमुद्रान्तस्य
निषधपर्वतस्य^{११} विष्कम्भः सहस्रद्वयम् ।^{१२} ततो हरिवर्षं तथा^{१३} दीर्घं^{१४} विष्कम्भान्नवसहस्राणि ।
^{१५} ततो^{१६} निषधपर्वतवद्दीर्घो हेमकूटपर्वतः सहस्रं^{१७} द्वयमेव विष्कम्भात् । ततस्तथैवायतं किपुरुषवर्षं
विष्कम्भान्नव^{१८} सहस्राणि । ततो निषधवदवस्थितो हिमवान् विष्कम्भात्सहस्रद्वयमेव । ततो
भारतं नाम वर्षमर्धचन्द्राकृत्या समुद्रान्तं नवसहस्राणीत्येवं^{१९} पञ्चाशदेव सहस्राणि^{२०} दक्षिणे
इति ॥२३-२६॥

'उत्तरेणापि' इत्यादि ।

उत्तरेणापि शैलेन्द्र^{२१} राजार्धं^{२२} पूर्ववत् स्मृतम् ।

^१ अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ऐ.

^२ सहस्राणि — इ.

^३ माल्याख्यं — ए.

^४ पञ्चाशदेवं योजना० — ए.

^५ हेमकूटवत् — मु.

^६ तस्माच्चावर्षकं मतम् — मु, उ.

^७ वरिषं — ऊ, ऋ.

^८ हरिनामसहस्राणि वैपुल्येन तु वेदितम् — मु, उ; ... सहस्राणि वैपुल्येन नवोदितम् — ओ.

^९ हेमकूटाचल० — मु, उ, ऊ.

^{१०} द्वयवान् स्मृतः — मु, उ, ओ.

^{११} विस्तारो हेम० — मु, उ, ओ.

^{१२} 'सप्तदश' इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ.

^{१३} विष्कम्भसहस्र० — आ, ऐ; विष्कम्भस्य सहस्र० — ऊ, ऋ.

^{१४} 'ततः' इति नास्ति — अ.

^{१५} दीर्घं वि० — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ; द्वयं वि० — ऋ.

^{१६} विष्कम्भं नव० — इ.

^{१७} परतो — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} निषधवद्दीर्घो — अ, आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१९} द्वयमेवं — आ, ई, उ.

^{२०} सहस्रवर्षाणि — ऋ.

^{२१} पञ्चदशैव — ऊ, ऋ.

^{२२} अत्र 'इत्येवं' इत्यधिकम् — ऐ.

^{२३} दक्षिणत इति — ऊ, ऋ.

^{२४} राजार्धस्य पूर्ववत् — ऊ, ऋ.

^{२५} पूर्ववन्मतम् — ओ.

‘तद्वत्स्विलावृतस्यापि प्रमाणं कीर्तितं मुने ॥२७॥
 नीलो निषधवज्ज्ञेयः पर्वतः ^१पूर्वपश्चिमः ।
 तस्योत्तरेण ^२रम्याख्यं ^३सहस्रनव^४संमितम् ॥२८॥
 तस्माच्च क्षितिभृच्छ्वेतः सहस्र^५द्वयविस्तृतः ।
^६मानं हिरण्यस्यापि सहस्राणि ^७नवोदितम् ॥२९॥
^८शृङ्गवानपि ^९विस्ताराच्छ्वेतवत्पर्वतोत्तमः ।
^{१०}उदक्स्थितं शृङ्गवतः कुरुवर्षमिति ^{११}स्मृतम् ॥३०॥
 तद्धि भारतवज्ज्ञेयं सर्वमेकत्र पिण्डितम् ।

^१‘मेरोः शैलेन्द्र’^२‘राजस्यार्धस्य’ ^३‘सेलावृतस्य मानं पूर्ववत् । ततो ^४‘नीलपर्वतः पूर्वापरसमुद्रा-
 वधिविष्कम्भात् सहस्रद्वयम् । ततो ^५‘रम्यकं वर्षं तद्वदायतं विष्कम्भात् सहस्राणि नव । ततः
 श्वेतपर्वतोऽपि ^६‘विष्कम्भात् सहस्रद्वयम् । ततो हिरण्यं वर्षं विष्कम्भतो ^७‘नव सहस्राणि ।
^८‘ततोऽपि शृङ्गवान् ^९‘पर्वतो नीलवदायतो विष्कम्भात् ^{१०}‘सहस्रद्वयम् । ततः परं कुरुवर्षं ^{११}‘नव-
 सहस्राणीति उत्तरेणापि पञ्चाशत्सहस्राण्येव ॥

‘लवणार्णवपर्यन्तम्’ इत्यादि ।

लवणार्णवपर्यन्तं लक्षमेकं समन्ततः ॥३१॥
^{१२}जम्बूद्वीपस्य विख्यातं तद्वह्निर्लवणोदधिः ।
^{१३}द्विगुणस्तद्भ्रमः शाकस्तस्माच्च ^{१४}द्विगुणं पयः ॥३२॥

^१ततो नीलगिरेश्चापि — मु; तदादीला-
 वृतस्यापि — मु० पाठान्तरम्, उ; तद्वदि
 लावृतस्यापि — ओ.
^२पर्वतोत्तमः — मु० पाठान्तरम्, उ० पाठान्तरम्,
 ओ; पर्वभिश्चितः — ऊ; पर्व उत्थितः
 — ऋ.
^३ह्याख्यं — मु.
^४सहस्रं नव० — मु, उ.
^५०संज्ञितम् — ओ.
^६०द्वयसंमितः — ऊ, ऋ; ०द्वयविस्तृतम् — ओ.
^७हिरण्योऽपि सविस्तारः — मु, उ, ओ.
^८नवोदितः — मु, उ, ओ.
^९शृङ्गारानपि — ऊ, ऋ.
^{१०}विस्तारः श्वेत० — मु, ओ; विस्तारे श्वेत०
 — उ.
^{११}उदक्स्थितं — मु, उ, ओ.

^{१२}स्थितम् — मु; उ; श्रुतम् — ऊ, ऋ.
^{१३}‘मेरोः’ इति नास्ति — ई, उ.
^{१४}०राजादवश्यमिलावृतस्य — ऊ, ऋ.
^{१५}इलावृतमानं — ऐ.
^{१६}नीलगिरिः — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.
^{१७}रम्यवर्षं — अ, इ, ई, उ, ए, ऐ.
^{१८}अपिशब्दो नास्ति — इ, ई, उ, ऐ.
^{१९}नवैव च सहस्राणि — आ, ई, उ; नवैव
 सहस्राणि — इ, ऐ.
^{२०}तदपि — इ; तस्मादपि — ऊ.
^{२१}‘पर्वतो’ इत्यत्र ‘परं’ इति दृश्यते — इ.
^{२२}सहस्रं द्वयम् — ऐ.
^{२३}नवतिसहस्राणि — अ.
^{२४}जम्बूद्वीपस्य — ऊ, ऋ.
^{२५}द्विगुणस्तु भ्रमः — मु, उ; तत्समो द्विगुणः
 शाकः — ऊ, ऋ.
^{२६}द्विगुणः पयः — ऊ, ऋ.

‘द्वीपाद्द्वीपं द्विगुणितमब्धेरब्धिस्तथैव च ।

‘मृष्टाम्भोनिधिपर्यन्तं शैलेन्द्रार्धचच्च संख्यया ॥३३॥

कोटिद्वयं योजनानां सार्धं मुनिवरोत्तम ।

लक्षणां त्रितयं चापि सार्धं विद्धि न संशयः ॥३४॥

‘ततो वैपुल्या’ज्जम्बूद्वीपो ‘लक्षं योजनानाम् । “तद्वहिलंवणोदधिः” इति ‘प्रकृतत्वाल्लक्षमेव । “द्विगुणस्तद्भूमः शाकः” इति लक्षं^१संख्याताज्जम्बूद्वीपाद् द्विगुणः द्विलक्षः; ^२तस्यैव ^३भूमः पारिमाण्डल्यं यस्य ^४सः, ^५तथाभूतः शाक^६द्वीपः । तस्माच्चेति सजातीयाल्लवणोदधेद्वि^७गुणः, पयसा क्षीरेणोप^८लक्षितः ^९समुद्रो द्विलक्ष एव । ^{१०}एतच्चोपलक्षणमेव^{११} । ^{१२}‘द्वीपाद्द्वीपं’ ^{१३}द्वि-गुणितमब्धेरब्धि^{१४}स्तथैव ^{१५}च” इति ^{१६}श्रुतेः । ^{१७}ततश्च ^{१८}शाक^{१९}द्वीपाद् द्विलक्षादनन्तरं कुश-क्रौञ्चप्लक्षगोमेदपुष्कराः ^{२०}पूर्वनिर्दिष्टाः, ^{२१}अर्धं सप्तमो येषां ते, अर्धसप्तमाश्च ते द्वीपाः, ^{२२}तेषां संख्याः क्रमेण चतुरष्टपोडशद्वाविंशच्चतुष्षष्टि^{२३}लक्षा भवन्तीति, ^{२४}जम्बूद्वीपादारभ्य, ^{२५}अर्धसप्तमद्वीप-

^१ इदमर्थं नास्ति — मु, उ, ओ.

^२ दध्यम्भोनिधि० — मु, उ; मृष्टाम्भोदधि-पर्यन्तं — ऊ, ऋ.

^३ शैलेन्द्रं चार्धसंख्यया — मु, उ.

^४ चैव — मु, उ, ऊ, ऋ.

^५ वृद्धिर्न — मु, उ.

^६ तदतो — ऊ; ‘ततो’ इत्यारभ्य ‘प्रकृतत्वाल्लक्षमेव’ इत्यन्तं नास्ति — ऋ.

^७ ०ज्जम्बूद्वीपो — ऊ.

^८ लक्षयोजनात् — आ, ई, उ; लक्षयोजनम् — इ; लक्षयोजना — ए; लक्षयोजनाम् — ऐ.

^९ प्रकृतित्वा० — ऊ.

^{१०} द्विगुणस्तद्भूमेः शाकः — अ; द्विगुणस्तावद्भूमौ शाकः — इ; द्विगुणस्थाद्भूमः शाकः — ऐ.

^{११} ०संख्याता जम्बू० — इ; ०संख्याताज्जम्बू० — ऊ, ऋ; ०संख्यातः जम्बू० — ए.

^{१२} तस्यैव — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} भूमेः — अ, ऐ; भूमिः — इ.

^{१४} ‘स’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१५} तथाभूतशाक० — अ, ऐ; तथाभूतं — आ, इ, ई, उ, ऋ, ए.

^{१६} ०द्वीपम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१७} ०गुणम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१८} ०लक्षितं — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} समुद्रद्विलक्षमेव — अ, ई, उ, ए; समुद्रं द्वि-

लक्षमेव — आ, इ; समुद्रद्विलक्षणमेव — ऐ.

^{२०} तच्चोप० — इ.

^{२१} ०लक्षणमेतत् — इ; ०लक्षणमेवं — ऊ, ऋ.

^{२२} द्वीपाद्द्वीपो — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ;

‘द्वीपात्’ इति नास्ति — ए;

^{२३} द्विगुणितस्त्वब्धेस्तथैव च — अ, ऐ; द्वि-गुणितोऽब्धे० — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२४} ०स्तथा च — आ, ई, उ, ए.

^{२५} चशब्दो नास्ति — इ.

^{२६} श्रुतिः — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२७} तच्च — ऊ, ऋ.

^{२८} ‘शाक’ इति नास्ति — अ.

^{२९} ०द्वीपो द्विलक्षान्तरं — इ.

^{३०} मतङ्ग० विद्या० २३. ६५ उ०, ६६ पू०.

^{३१} ‘अर्धं’ इत्यारभ्य ‘अर्धसप्तमाश्च ते’ इत्यन्तं नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; अनेन विवरणेन मूले ‘अर्धसप्तमद्वीपाः’ इति पदघटितमर्थमेकं भाव्यमिति प्रतीयते ।

^{३२} ‘तेषां संख्याः’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३३} ०लक्षणा — अ; ०लक्षणानि — ऊ, ऋ.

^{३४} ‘जम्बूद्वीपाद्’ इत्यारभ्य ‘चतुष्षष्टिलक्षा भवन्तीति’ इत्यन्तं न दृश्यते — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३५} अर्धसप्तद्वीपा द्विलक्षादनन्तरं संख्या पञ्चा-शत्सहस्राधिकनवषड्विंशतियुक्ता — ऋ.

संख्या पञ्चाशत्सहस्राधिकपञ्चविंशति[लक्ष]युक्ता कोटिर्योजनानां भवति । तथा 'अब्धेरब्धिद्वि-
गुणितः' इति क्षीरसमुद्राद् द्विलक्षादनन्तरं "दधिसर्पिस्तथेश्वरससंज्ञकः, मदिरोदस्ततः स्वादुः" इति
पूर्वक्रमाधीताः 'सागराः चतुरष्टषोडशद्वान्निशच्चतुष्पष्टिलक्षा भवन्तीति सप्त सागरसंख्यापि
'सप्तविंशतिलक्षाधिका कोटिः संपद्यत इति भवति । 'एवं मेर्वर्धात् स्वादूदं यावद्द्वीपाणवर्णानां
पञ्चाशत्सहस्राधिकत्रिपञ्चाशल्लक्षयुतं कोटिद्वयं संख्येति ॥३१-३४॥

ततोऽनन्तरम् — 'दशकोटिप्रविस्तीर्णा' इत्यादि ।

दशकोटिप्रविस्तीर्णा स्वादूदात्परतः स्थिता ।
'शुद्धहेममयी भूमिर्देवानां क्रीडनाय' तु ॥३५॥
तद्बहिः पर्वतो नाम्ना लोकालोकः ^{११}प्रविस्तरात् ।
सहस्राणि ^{१२}दश ज्ञेयो योजनानां समन्ततः ॥३६॥
^{१३}कृत्स्नार्णवप्रमाणेन लोकालोकस्य बाह्यतः ।
चक्रवत्स तु बोद्धव्यो ^{१४}गर्भोदश्च समुद्राद् ॥३७॥
ततस्तस्मान्महा^{१५}घोरं तच्चेदानीं प्रवर्ण्यते ।
पञ्चत्रिंशत्समाख्याता योजनानां ^{१६}च कोटयः ॥३८॥
^{१७}ऊनविंशतिभिर्लक्षैश्चाधिका ^{१८}व्रतभूषण^{१९} ।
चत्वारिंशत्सहस्रैश्च ^{२०}सर्वमेकत्र पिण्डितम् ॥३९॥
सार्धमण्डकटाहेन ^{२१}कोटयोऽर्धेन मेदिनी ।
^{२२}पञ्चाशदन्यत्तद्वत्स्यादर्धं मेरोस्तु पूर्ववत् ॥४०॥
एवं कोटिशतं ^{२३}प्रोक्तं पार्थिवं ^{२४}तत्त्वमत्र तु ।

दशकोटि^{२५}संख्याता हिरण्मयी देव^{२६}भूमिः । ^{२७}ततः परतः ^{२८}लोकालोक^{२९}पर्वतः सहस्राणि दश

^१ 'सागराः' इत्याश्रय्य 'भवन्तीति सप्त' इत्य-
न्तं नास्ति — ऋ.

^२ संख्यादि सप्त० — इ.

^३ सप्तत्रिंशल्लक्षादिका — ऋ.

^४ लक्षणाधिका — ऐ.

^५ एवमेव स्वादूदकं याव० — इ; एवमेवं
द्वादशं स्वादूदकं याव० — ऐ.

^६ आस्वादूदं — आ, ई, उ; स्वादूदकं — ऐ.

^७ ०विस्तीर्णात्स्वादूदात्पुरतः — ऊ, ऋ.

^८ शुद्धदेहमयी — ऊ, ऋ; शुद्धे हेममयी — ओ.

^९ च — ऊ, ऋ.

^{१०} प्रविस्तरः — मु, उ, ओ.

^{११} स विज्ञेयो — मु, उ.

^{१२} कृत्स्नार्णव० — ऊ, ऋ.

^{१३} गर्भोदधिसमुद्र० — ऊ, ऋ, ओ.

^{१४} घोरस्तस्येदानीं—ऊ, ऋ; घोरास्तच्चेदानीं—ओ.

^{१५} तु — ऊ, ऋ, ओ.

^{१६} एकान्तलक्षविंशत्या त्वधिका — ऊ, ऋ.

^{१७} ०श्चाधिकं — ओ.

^{१८} ०भूषणम् — ओ.

^{१९} ०सहस्राणि — मु, उ, ओ.

^{२०} कोटयोजनेन — ऊ.

^{२१} पञ्चाशत्तत्त्वमन्यत्स्यादर्धं — मु, उ; पञ्चा-
शत्तद्वदन्यस्मादर्धं — ओ.

^{२२} पूर्ण — ऊ, ऋ, ओ.

^{२३} तत्र तत्र तु—मु, उ; तत्त्वमेव तत्—ऊ, ऋ.

^{२४} संख्याताभिर्हिरण्मयी — इ; संख्याता हिर-
ण्मयी — ऐ.

^{२५} ०भूमि — इ, ऐ.

^{२६} तत्परतो — ऊ, ऋ.

^{२७} लोकालोकः पर्वतः — उ.

^{२८} ०पर्वः — आ.

योजनानाम् । ततोऽनन्तरं गर्भोदधिः सप्तविंशति^१लक्षाधिककोटिः । तत्परतः, ^२तमः चत्वारिंशत्सहस्राधिकैकोनविंशति^३लक्ष^४युक्ताः पञ्चत्रिंशत्^५कोटयः इति, ^६अण्डकटाहेन कोटिसंख्येन सह, ^७पञ्चाशत्कोटयो^८ योजनानां ^९भूलोकोऽर्धेन^{१०} भवति । ततो ^{११}द्वितीयेनार्धेन सह कोटिशतम् ^{१२}तत्पृथिवीतत्त्वमिति ॥

एवं प्रासङ्गिकं ^{१३}परिसमाप्य प्रकृते — ‘तस्माद्दशगुणं’ इत्यादि ।

तस्माद्दशगुणं तोयं तोयादग्निस्ततोऽग्निः ॥४१॥

अनिलाच्चाप्यथाकाशस्तन्त्रेऽस्मिन्कारणोदिते ।

^{१४}आकाशाच्चाप्यहंकारस्तस्माच्च ^{१५}परतो महान् ॥४२॥

महत्तः परतो ज्ञेयं गुणानां त्रितयं मुने ।

गुणत्रयात्प्रधानाख्यं तत्त्वं दशगुणोत्तरम् ॥४३॥

शतोत्तरगुणानि स्युः शेषाण्युक्तानि ^{१६}शासने ।

मायान्तानि ^{१७}तु तत्त्वानि ^{१८}तद्वर्ध्वं तु सहस्रधा ॥४४॥

यावत्सदाशिवं तत्त्वं तत्परं ^{१९}लक्षधा स्थितम् ।

चतुष्कं शान्तिपर्यन्तं ततोऽमेयः परः शिवः ॥४५॥

पृथिवीतत्त्व^{२०}भुवनविभागादनन्तरं क्रमेण दशगुणया वृद्ध्या जलादितत्त्वानां ^{२१}प्रागुपवर्णितानि ^{२२}भुवनानि यावदव्यक्तभुवनम् । ततो मायाभुवनान्तं शतगुणया प्रमाणवृद्ध्या । तस्माद्वर्ध्वं

^१ ०लक्षाधिका कोटिः — ई, उ, ऊ; ०लक्षाधिकं कोटिः — ऐ.

^२ तत्पुस्तः—इ; तत्परः—ऊ, ऋ; तत्पुः—ए, ऐ.

^३ ‘तमः’ इति नास्ति — आ.

^४ लक्षययुक्ताः — ऐ.

^५ ०युताः — अ, आ, इ, ई, उ.

^६ कोटि — इ; कोटयः — ऊ, ऋ, ए.

^७ अण्डकटाहभेदेन — इ; अण्डकवाटेन — ऊ, ऋ; अण्डहाटकेन — ए.

^८ सहस्रपञ्चाशत् ० — ऐ.

^९ पञ्चाशत्कोटियोजनविस्तीर्णभूलोकस्तेन भवति — इ.

^{१०} ०कोटयो—आ, ई, उ, ऊ, ऋ; ०कोटयो—ए.

^{११} अत्र ‘तत्’ इत्यधिकम् — ए.

^{१२} भूलोकार्धेन — ऊ, ऋ.

^{१३} द्वितीयार्धेन — आ.

^{१४} अतोऽपि पृथिवी० — ऊ, ऋ; पृथिवी-तत्त्वस्य कोटिशतयोजनसंख्यानिरूपणम् — एकस्मिन्नर्धे सप्तार्णवानां सप्तद्वीपानां च

संख्या २,५३,५०,००० योजनाः, शुद्धहेममय-देवभूमेः संख्या १०,००,००,००० योजनाः, लोकालोकपर्वतस्य संख्या १०,००० योजनाः, गर्भोदधेः संख्या १,२७,००,००० योजनाः, महाधोस्तमः संख्या ३५,१९,४०,००० योजनाः, अण्डकटाहसंख्या १.००,००,००० योजनाः, आहत्य ५०,००,००,०००. एवं द्वितीयार्धे ५०,००,००,०००. एवं १००,००,००,००० कोटिशतं योजनाः ।

^{१५} ‘परि’ इति नास्ति — आ, ई, उ.

^{१६} असतोऽतोऽप्यहंकार० — ऊ, ऋ.

^{१७} परितो — उ, ओ.

^{१८} सा मुने — ऊ.

^{१९} च — ऊ.

^{२०} तेभ्यस्तत्त्वं सहस्रधा — मु, उ, ओ.

^{२१} लक्षधाधिकम् — मु, ओ; लक्षणाधिकम् — उ.

^{२२} ‘भुवन’ इति नास्ति — आ.

^{२३} मतङ्ग० विद्या० १५-२२ प्रकरणेषु वर्णितानि ।

^{२४} ‘भुवनानि’ इति नास्ति — अ.

सहस्र^१गुणया ^२यावत्सदाशिव^३भुवनम् । तत्परतो ^४लक्षणगुणया शान्तिभुवनं यावत् । अमेयस्तु परमेश्वर इति ॥४१-४५॥

व्याख्यातस्य ^५प्रकरणस्योपसंहाराय^६ व्याख्येयस्य चोपक्रमाय^७ श्लोकः — 'प्रमाणमुक्तम्' इत्यादि ।

प्रमाणमुक्तं निखिलं विभागात्
^८तत्त्वाध्वनस्ते मुनिराजमुख्य ।
 समासतश्चाप्यनुलोममार्गात्
^९प्रदर्श्यते ते विलयो यथावत् ॥४६॥

^{१०}तत्त्वाध्वनः भुवन^{११}विभागक्रमेण प्रमाणमुक्तम् इति व्याख्यातार्थोपसंहारः । अथ ^{१२}व्याख्ये-
 यस्योपक्रमः समासतः यथा सर्गः सृष्टिक्रमेणोक्तस्तथा ^{१३}संहारोऽपि संहार^{१४}क्रमेणैवोच्यत इति ॥४६॥

^{१५}इति ^{१६}श्रीभट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां मतङ्गवृत्तौ^{१७}
 [विद्यापादे]अध्व^{१८}संख्याप्रकरणं [चतुर्विंशं समाप्तम्] ।
 चतुर्विंशः पटलः

^१ गुणतया — ऐ.

^२ यावत्सदाशिवं — ऊ.

^३ ०भुवनान्तात्परतो — इ.

^४ लक्षणगुणया — अ, आ.

^५ व्याख्योपकरणस्योप० — ऐ.

^६ अत्र 'अथ' इत्यधिकम् — आ.

^७ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, आ, इ, ई, उ.

^८ तत्त्वाध्वनसंस्थं — मु, उ; तत्त्वाध्वनिसंस्थं — ओ.

^९ प्रकथ्यते ते — ऊ, ऋ; प्रकथ्यते तैः — ओ.

^{१०} तत्त्वात्मनः — इ.

^{११} ०विभावक्रमेण — अ, ए.

^{१२} व्याख्येयोपक्रमः — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१३} संहारोऽपि — आ.

^{१४} ०क्रमेणोच्यत इति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१५} इतिशब्दो नास्ति — ऋ.

^{१६} 'श्रीभट्ट' इति नास्ति — अ, इ, ई, उ, ए, ऐ;
 श्रीमन्नारायण० — आ; 'श्री' इति नास्ति
 — ऊ, ऋ.

^{१७} अत्र 'त्रिपर्वपदार्थे' इत्यधिकम् — ऋ.

^{१८} ०संख्यान प्र० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

पञ्चविंशः पटलः

सकलाध्वसंहारप्रकरणम्

अथ सर्वाध्वनोऽधस्तात्स्फुरदग्निमरीचिभिः^१ ।

कालाग्निरुद्रो भगवाञ्श्रीकण्ठेन महात्मना ॥१॥

संस्थापितो^२ऽधिकारे स्याद्यावत्कालस्य पर्ययः ।

अथेति पतिशक्तिपशुत्रिपर्व^३पदार्थः प्रतिपादितात्^४ 'सर्गादिनन्तरं' 'प्राग्वक्तव्यत्वेनोप^५क्रान्तः', 'निवृत्तिशब्देन' 'चादि सूत्रप्रतिज्ञातः', 'पत्युः', गुणानां च प्रकरणे शुद्धाशुद्धभेदेनानेकवाक्याभिहितो विलयो^६ 'यः' 'सर्वस्यैवाध्वनः', 'स क्रमेणोच्यत इति' 'नासंबन्धतास्य प्रकरणस्येति । तत्र 'पूर्व यः सर्वाध्वनोऽधस्तात् कालाग्निः प्रतिपादितः', 'स श्रीकण्ठेन महात्मनेति गुणतत्त्वनिवासिना स्वाधिकार'^७कालान्तं यावद् अधिकारे^८ऽवस्थापितः ॥

अथ 'कः' श्रीकण्ठस्य स्वाधि^९कारान्तः संहारकालः, को वा मनुष्याणामित्युच्यते — 'कालो-नाम' इत्यादि ।

कालो नाम मनुष्याणां द्विविधः प्रलयात्मकः ॥२॥

उपभोगक्षयादेकः स च देहान्तदर्शनात् ।

लक्ष्यते^{१०}ऽन्योऽपि संहारो लोकत्रयपरिक्षयात् ॥३॥

^१ 'दग्नेर्मरीचिभिः' — मु, उ.

^२ 'ऽधिकारेण यावत्' — उ, ऊ, ऋ; 'ऽधिकारोऽस्य यावत्' — ओ.

^३ 'पदार्थेषु प्रति' — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; 'पदार्थे प्रति' — इ.

^४ 'सर्गादिनन्तरं' — इ.

^५ 'मतङ्ग' विद्या० २३.८६; 'प्राग्वक्तव्यो तेनोप' — ऋ; 'प्राग्वक्तव्येनोप' — ऐ.

^६ 'क्रान्ते' — अ.

^७ 'मतङ्ग' विद्या० २. १.

^८ 'चादिशब्दे प्रति' — अ.

^९ 'मतङ्ग' विद्या० पतिप्रकरणे ३. २९-३३; ४. ३२-३४ पू० वृत्तौ; गुणप्रकरणे १६. १४ उ०-१७ पू० वृत्तौ ।

^{१०} 'यः' इत्यस्यानन्तरं 'सः' इत्यधिकम् — ऐ.

^{११} 'सर्वस्यैवाध्वनः' इत्यत्र 'सर्वस्येति सर्वाध्वनः' इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१२} 'संक्रमेणोच्यत' — अ, इ, ऊ, ऋ; 'संहार-क्रमेणोच्यत' — ऐ.

^{१३} 'संबन्धतास्य' — इ; 'नासंबद्धतास्य' — ऊ; 'संबद्धतास्य' — ए; 'नासंबद्धः संबद्धतास्य' — ऐ.

^{१४} 'मतङ्ग' विद्या० २३. ८५.

^{१५} 'सः' इति नास्ति — आ, ए.

^{१६} 'कालान्तरं' — ऐ.

^{१७} 'ऽवस्थितः' — ए.

^{१८} 'कः' इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१९} 'कारान्तसंहार' — अ, इ; 'कारसंहार' — ऊ, ऋ; 'कारः संसार' — ऐ.

^{२०} 'ऽन्योपसंहारलोकक्षयपरि' — ऊ, ऋ.

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य 'चोपक्रमाय' श्लोकः — 'सकल' इत्यादि ।

सकलभुवनमार्गे 'वर्णितो यो लयस्ते
प्रतिभुवन'निवृत्ति ये 'यथा प्राप्नुवन्ति ।
तनुकरणविच्छेदानिर्जितान्यादरेण
गुरुलघुविनियोगात्संप्रतं 'भे निबोध ॥६६॥

सर्वस्मिन्नेव भुवनमार्गे शुद्धाशुद्धभेदभिन्ने कालाग्न्यादिविन्दन्ते 'प्रलयो वर्णितः । 'न केवलं तस्मिन्नेव यावत्, ये' पतिशक्तिपशुत्रिपक्षाख्याश्चत्वारः पदार्थाः, ते प्रतिभुवनं यथा निवृत्तिं प्राप्नुवन्ति, सोऽपि सर्वतत्त्वलयो वर्णित इति व्याख्यातार्थोपसंहारः । अथ 'व्याख्येयोपक्रमः — तनवश्च करणानि च विच्छेदाश्च विचित्रभोग'^१प्राप्तिफलाः, ^२ताभिर्निर्जितानि स्वीकृतानि ^३अधिकृतानि आदरेण यानि, तानि ^४वक्ष्यमाण^५फलात् कर्माणि तीव्रमन्दभेदेन कथ्यमानानि ^६अवधार्यन्तामिति वक्ष्यमाणस्य भोगपदार्थस्योपक्रमः ॥६६॥

'इति [श्री]'भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां
'मतङ्गवृत्तौ [विद्यापादे] सकलाध्वसंहारप्रकरणं [पञ्चविंशं] समाप्तम् ॥
पञ्चविंशः पटलः

^१ चशब्दो नास्ति — इ, ऊ, ऋ.

^२ अत्र चशब्दोऽधिकः — अ, इ, ए.

^३ वर्णितोऽयं लयस्ते — ऊ, ऋ, ओ.

^४ ०विभूति — उ.

^५ यथा वाप्नुवन्ति — मु; यथा चाप्नुवन्ति — उ, ओ.

^६ भो निबोध — मु, उ, ओ.

^७ 'प्रलयो वर्णितः' इत्यारभ्य 'चत्वारः' इत्यन्तं लुप्तम् — ऊ, ऋ.

^८ 'न केवलं' इत्यत्र 'तस्मिन् केवलं' इति दृश्यते — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; 'तस्मिन् केवलं' इति दृश्यते — इ, ऐ.

^९ अत्र 'वेति' इत्यधिकम् — इ.

^{१०} व्याख्येयस्योप० — ऊ, ऋ.

^{११} ०प्राप्त्यप्राप्तिफलाः — ऊ; प्राप्त्यप्राप्यभोग-फलाः — ऋ.

^{१२} ताभिर्निर्जितानि — इ.

^{१३} अधिकृतानि — आ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० — २६. ४.

^{१५} बलात् — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१६} अवधार्यन्तामिति — ऊ.

^{१७} इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१८} 'भट्ट' इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{१९} श्रीमन्मतङ्गवृत्तौ — आ; मतङ्गवृत्तौ — ऋ.

षड्विंशः पटलः

भोगपदार्थप्रकरणम्

अथातः संप्रवक्ष्यामि धर्माधर्मविनिर्णयम् ।

अथेति पत्यादि^१त्रिपर्वान्तपदार्थचतुष्टयनिर्णयादनन्तरं ^२धर्माधर्मव्यस्य भोग^३पदार्थस्य निर्णयं वक्ष्यामि । यतो दीक्षादौ ^४स एव ^५शोध्यः । ^६तदाक्षिप्तश्च सर्व एव त्रिपर्वपदार्थस्ततो हेतो-
रिति । एवं ^७च पदार्थसंबन्धोऽत्र भोगपदार्थः । सौत्रस्तु^८ सोपान^९पदोपात्तः । वाक्यात्मकस्तु
— “^{१०}धर्मा^{११}धर्मविपाकाख्याः” ^{१२}इत्यादिभिरनेकविधः । ^{१३}प्रकरणादिसंबन्धस्तु ^{१४}प्राग्वदेवात्रा-
पीति ॥

नन्वस्यापि^{१५} भोगपदार्थस्य^{१६} ^{१७}प्राग् ^{१८}लक्षणमुक्तमेव । सत्यम् । किं तु — ‘अधर्माद्’
इत्यादि ।

^{१९}अधर्माद्यद्भवेद्दुःखं धर्माच्चैव सुखं पशोः ॥१॥

^{२०}तत्सामान्यगिरा प्रोक्तं कलातश्चोपसर्पितम् ।

वासनावशगं ^{२१}भोक्तुस्तद्विपाकेन ^{२२}सर्पति ॥२॥

स भोगो भोगिनां ^{२३}सिद्धिस्त्रिविधः कर्मभेदतः ।

^{२४}दानेन भोगवांल्लोके ^{२५}तच्चेदानीमथोच्यते ॥३॥

^१ ० त्रिपर्वपदार्थः ० — ऋ.

^२ धर्माधर्मयोर्भोगः ० — अ.

^३ ० पदार्थविनिर्णयः — ऊ, ऋ.

^४ ‘स’ इति नास्ति — ए.

^५ साध्यः — ऊ.

^६ तदाक्षिप्ताश्च — ऊ, ऋ.

^७ चशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^८ अत्र ‘प्राग्वदेवात्रापीति ननु अस्यापि’ इत्ये-
तदधिकम् — इ.

^९ ० पदोक्तः — आ.

^{१०} मतङ्ग ० विद्या ० २. १८ उ.

^{११} ० धर्मविपाकाख्यः — अ, ऊ, ऋ; ० धर्मा
विपाकाख्याः — ई, उ, ए.

^{१२} इत्याद्यनेकविधः — अ.

^{१३} पदादि ० — अ, ई, उ, ऊ, ऋ; पादादि —

आ, ए; पदार्थादि ० — इ.

^{१४} तृतीयप्रकरणोपक्रमे प्रोक्तवत् ।

^{१५} अपिशब्दो नास्ति — इ.

^{१६} अत्र अपिशब्दोऽधिकः — ऋ.

^{१७} मतङ्ग ० विद्या ० २. १८ उ ०—१९.

^{१८} लक्षणमेवोक्तमेव — ऊ, ऋ.

^{१९} अधर्मादि भवेद् — ऋ; ‘अधर्माद्यद्भवेद्’
— ओ.

^{२०} तत्सामान्यं पुरा — ओ.

^{२१} प्रोक्तं तद्विपाकोऽनु — मु; भोक्तुस्तद्विपाको-
ऽनु — ऊ, ओ.

^{२२} सर्पते — मु, ऊ.

^{२३} सिद्धं त्रिविधं — ओ.

^{२४} दानवान्भोगः ० — उ.

^{२५} तच्च दानमथो ० — मु, उ, ओ.

‘पूर्वं हि सामान्येन धर्मधर्मात्मिकं कर्म सुखदुःखफलप्रदमुक्तम् । महाप्रलये च मायायाः भव-
स्थायः, पुनरहर्मुखे कलादिद्वारेण ततः पुंसो विपाकात्मनैवोपसर्पति । स एव च भोगो
‘भोगिनां सिद्धः’ इत्येतदप्युक्तम्^{१०} । इदानीं तु स एव त्रिविधः इति बहु^{११} प्रकारं कर्म^{१२} वैविध्य-
मुच्यते । चशब्दात् ‘तत्साधनदानादिकमपीति । यतो दानादिना धर्मरूपेण कर्मणा भोगवान्
पुरुषः सिद्धो लोके इति; लोकसिद्धे स्मृत्यादिशास्त्रे । यदुक्तम्^{१३} — “दानेन भोगी भवति”
इत्यादि । न त्वतीन्द्रियेऽत्र वस्तुनि लोकस्यान्यतः सिद्धिर्यतः ॥१-३॥

तदेव प्रकारं बहुत्वमुच्यते — ‘आर्तभ्य’ इत्यादि ।

‘आर्तभ्यश्चातिनाशाय बाङ्मनःकायकर्मभिः ।

सुखिभ्योऽसुखनाशाय पूर्ववत्त्रिविधं मतम् ॥४॥

धुधाद्युपतप्तेभ्यो दीनानाथेभ्यो यद् आतिनाशाय अन्नदादानं यच्च कर्मणा, अध्यापना-
ख्येन वाचः शास्त्रपाठात्मनोऽध्ययनस्य दानं, यच्चापि व्याख्यानकर्मणा शास्त्रविषयाया बुद्धे-
र्दानं, यदपि श्रान्तसंवाहनादिना कर्मणा स्वशरीरस्य दानं, यच्चापि सुखिभ्यः नार्तभ्यो द्वि-
जातिभ्यः शास्त्रीयेण रूपेण ग्रामसुवर्णादिदानं तत् तावत्, सामान्येन दातुः असुखनाशाय

वस्तुविलोक० — ऐ.

^१ मतङ्ग० विद्या० १०. ३, ४ पू० वृत्तौ ।

^२ ०मास्थाय — ऐ.

^३ ‘कलादि’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^४ पुंसोऽपि पाका० — आ, इ, ई, उ, ए.

^५ ०त्मनैवोप० — इ, ए.

^६ चशब्दो नास्ति — अ.

^७ ‘भोगो’ इति नास्ति — इ, ऐ; विभागो
— ऊ, ऋ; भोगे — ए.

^८ भोगः सिद्धः — ऊ, ऋ.

^९ इत्येवमुक्तम् — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १०. २ वृत्तौ ।

^{११} ०प्रकारः — ऊ, ऋ.

^{१२} ०वैविष्यादुच्यते — ऊ, ऋ.

^{१३} तत्साधनं धनादिक० — आ; तत्साधनं दाना-
दिक० — इ, ए, ऐ; तत्साधनं धातुनादिक०
— ई, उ; तत्साधनादिक० — ऋ.

^{१४} अतो — ऐ.

^{१५} दानादीनां धर्म० — अ; दानादिधर्म० — आ.

^{१६} ‘लोके इति’ इत्येतन्नास्ति — ए.

^{१७} महाभारते अनुगासनपर्वणि २६९. १३ पू०.

^{१८} भवतीत्यादिना त्वतीन्द्रिय० — ऊ, ऋ.

^{१९} त्वतीन्द्रिये त्रिवस्तुनि — इ; त्वतीन्द्रियेऽत्र

^{१०} ०स्यान्यथासिद्धि० — अ, आ, ई, उ, ए.

^{११} ०युतः — ई, उ.

^{१२} बहु समुच्यते — ए.

^{१३} आर्तभ्य आर्ति० — ऊ, ऋ.

^{१४} अन्नदानं — आ, ए.

^{१५} यद्वत्कर्षणा — इ; यच्च द्विकर्मणां — ऊ;

यच्च द्विकर्मणा — ऋ, ऐ.

^{१६} व्यापाराख्येन — ऊ, ऋ.

^{१७} ‘वाचः’ इत्यत्र चशब्दो दृश्यते — अ; वाचा
— ऐ.

^{१८} ०पाठाद्यात्मनो० — ऊ, ऋ; ०पाठात्मनो० — ए.

^{१९} ०विषयाय बुद्धे० — अ, ऊ; ०विषयबुद्धे० — ऋ.

^{२०} बुद्धेरादानं — इ.

^{२१} संवाहादिना — अ, आ, इ.

^{२२} अपिशब्दो नास्ति — ऋ.

^{२३} नातुरेभ्यो — ए.

^{२४} द्विजादिभ्यः — ई, उ.

^{२५} शास्त्रीयरूपेण — आ, ई, उ.

^{२६} ग्रामसुवर्णादि० — अ, इ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ;

ग्रामं सुवर्णादि० — आ.

^{२७} ‘दातुः’ इति नास्ति — ऐ.

^{२८} सुखनाशाय दुःखवृत्तये — ए.

दुःखनिवृत्तये पर्यवस्यतीति, तदार्तिनाशादेः प्रयोजनस्य, धनादेर्वा साधनस्य गुरुलघुमध्यभेदेन ^१स्व-
फलं दुःखविनाशं ^२गुरुलघुमध्यभेदेनैव विदधातीति त्रिविधमुच्यते ॥४॥

^१तदपि त्रिविधम् — 'भूयः' इत्यादि ।

भूयः कालविशेषेण पुनः पात्रविशेषतः ।

भिन्नं क्षेत्रविशेषाच्च भूयो वित्तानुसारतः ॥५॥

^२भूयस्तद्गुणभेदेन विभिन्नं बहुधा मुने ।

^३पुनः प्रत्येकं ग्रहणं ^४संक्रान्त्युत्तरायणादिरूपस्य गुरुलघुमध्यात्मनः कालस्य भेदात्, पात्रस्य
च विद्वच्छ्रोत्रि^५याहिताग्नि^६लक्षणस्य गुरुलघुमध्यात्मन एव ^७भेदात्, ^८प्रागुक्तपञ्चाष्टकक्षेत्राणां
गुरु^९क्षेत्रादीनामुक्तानामध्वस्थित्यपेक्षया ^{१०}क्षेत्रपतीनां पञ्चाष्टकानां गुरुलघुमध्यभेदेनैव भेदात्,
वित्तस्यापि च गुरुलघुमध्यानुक्रमेण ^{११}भेदात्, तत्रापि च तद्गुणस्य ^{१२}उत्तमाधममध्यभेदेन भेदात्
^{१३}कर्म ^{१४}बहुधा ^{१५}अनन्तभेदं भवति ॥

^{१६}अनुमानेनाप्येतत्कर्मवैचित्र्यं प्रतीयत एव । तथा हि — 'जातिभेदाद्' इत्यादि ।

जातिभेदाद् ^{१७}भेदाच्छौर्यविज्ञानभेदतः ॥६॥

सौभाग्यं ^{१८}भेदतश्चापि दौर्भाग्येन च लक्ष्यते ।

एवं ^{१९}मध्योत्तमा भोगाः ^{२०}कनिष्ठाश्चापि भोगिनाम् ॥७॥

^{२१}न्यूनन्यूनतमानि स्युः ^{२२}श्रेष्ठश्रेष्ठतमानि च ।

पशूनामुप ^{२३}सर्पन्ति ^{२४}विभागस्तेऽधुनोच्यते ॥८॥

^१ स्वफलदुःख० — इ, ई, उ, ऐ.

^२ गुरुमध्यलघु० — ऋ.

^३ तदानीं त्रिविधम् — ए.

^४ त्रयस्तद्गुण० — उ.

^५ ततः — इ.

^६ 'संक्रान्ति' इत्यत्र 'संक्रमण' इति दृश्यते—ए.

^७ ०याभिवाद्यलक्ष० — अ, आ, इ, ई, उ, ए;

०याभिधलक्ष० — ऐ.

^८ 'लक्षणस्य' इत्यत्र 'स्य' इत्यारभ्य 'क्षेत्र-
पतीनां पञ्चाष्टकानां' इत्यन्तं नास्ति—इ, ई, उ.

^९ भेदादेव प्राक्पञ्चाष्टक० — ऊ, ऋ.

^{१०} मतङ्ग० विद्या० १८-२२ पटलेषु ।

^{११} ०क्षेत्रादीनामवस्थितापेक्षया — अ, ए, ऐ;

क्षेत्रादीनामवस्थितिरपेक्षया — आ.

^{१२} क्षेत्राधिपतीनां — आ, ए, ऐ; क्षेत्राधिपतीनां
— ऊ, ऋ.

^{१३} अत्र एकारोऽधिकः — ऊ, ऋ.

^{१४} अत्र चशब्दोऽधिकः — आ.

^{१५} धर्म्याधर्म्यमध्यभेदेन — ऊ, ऋ; उत्तमाधमा-
धममध्य० — ए.

^{१६} तत्कर्म — ऊ, ऋ.

^{१७} चाप्यनन्तभेदं — इ; बह्वनन्तभेदं — ऊ, ऋ.

^{१८} अनन्तभेदा भवन्ति — ए.

^{१९} अनुमानेनाप्यं तत्कर्म० — ऊ.

^{२०} ०भेदाच्छूरविज्ञान० — उ.

^{२१} ०देवताश्चापि — ऊ, ऋ.

^{२२} मध्योत्तमाद्भोगात् — मु; मध्योत्तमान्
भोगान् — उ, ओ.

^{२३} कनिष्ठाच्चैव भेदतः — मु, ओ; कन्य-

साच्चैव भोगिनः — उ.

^{२४} न्यूनं न्यून० — मु, ओ.

^{२५} श्रेष्ठं श्रेष्ठ० — मु, ओ.

^{२६} ०सर्पन्ती — ओ.

^{२७} विभागस्त्वेष चोच्यते — मु; विभागस्त्वेष
थोच्यते — उ; विभागस्त्वेष उच्यते — ओ.

‘तुल्येऽपि ^१मनुष्यदेहलाभे ^२केचिदग्रजन्मानोऽन्येऽन्ये^३जन्मानोऽपरे क्षत्रियादिमध्यजाति-
युक्ताः । तेऽपि केचित् ^४सुरूपाः, ^५परे दुरूपाः । तेषामपि केचिच्छूराः, ‘केचित् कातराः,
तदन्ये ^६शूरतराः । तेऽपि केचिज्ज्ञानिनोऽपरे त्वज्ञा एव । तत्रापि ^७केचित् ^८‘सुभगाः’ ^९‘सुभग-
तराः, ^{१०}‘सुभगतमाः । ^{११}‘केचिद्दुर्भगाः, दुर्भगतराः, दुर्भगतमा ^{१२}‘इत्यादिर्भेदो लक्ष्यते । तेषामपि ^{१३}
मध्यात् केषांचिदुत्तमाः, परेषां ^{१४}‘मध्यमाः, अन्येषां तु कनिष्ठाः ^{१५}‘उपसर्पन्तो ^{१६}‘भोगाः लक्ष्यन्ते
^{१७}‘इति ^{१८}‘तदन्यथानुपपत्त्यात्र ^{१९}‘न्यूनन्यूनतमानि ^{२०}‘श्रेष्ठश्रेष्ठतमानि च कर्माणि पुंसां स्युः इत्यनु-
^{२१}मानेनापि वैचित्र्यं कर्मणां लक्ष्यत इति ॥६-८॥

अधुना कर्मणामेव ^{२२}‘वैचित्र्यविभाग उच्यते — ‘महद्भिः’ इत्यादि ।

महद्भिः पातकैः क्रूराः परपोडाकरा नराः ।

नरकेषु निषीदन्ति तेभ्यः ^{२३}क्षीणैः स्वकर्मभिः ॥९॥

तिर्यग्जातिषु सर्वासु प्रविशन्ति क्रमान्मुने ।

तत्र ये परोपतापनिरताः क्रूराः, ते तावत् तैः ^{२४}‘परोपघातात्मकैः’ ^{२५}‘कर्मभिः’ ^{२६}‘महापातकैर्नरकं
प्रयान्ति । तत्र ^{२७}‘च’ दुष्कृतानि भोगतः ^{२८}‘क्षपयित्वा, तेभ्यः नरकेभ्यः’ ^{२९}‘तिर्यग्जातिषु तैरेव दुष्कृतैः’

^१ अत्योऽपि — ए.

^२ मनुष्य० — ऊ, ऋ.

^३ केचिदग्रज० — ऊ, ऋ.

^४ ० अन्येभ्यो जन्मानोऽपरोक्षक्रियादि० — ए.

^५ ० जन्मानमपरेषु क्षत्रि० — इ; ० जन्मानः
परे — ऊ, ऋ.

^६ स्वरूपाः — अ, इ, ऋ, ऐ; वसुरूपाः — ए.

^७ ‘परे’ इति नास्ति — आ; परेषु रूपाः —
इ; परिचक्ररूपाः — ए.

^८ क्वचित् — ए.

^९ श्रुततराः — अ.

^{१०} ‘केचित्’ इत्यत्र ‘इतराः’ इति दृश्यते — इ.

^{११} ‘सुभगाः’ इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऊ,
ऋ, ए, ऐ.

^{१२} ‘सुभगततराः’ इति नास्ति — अ, इ.

^{१३} ‘सुभगतमाः’ इति नास्ति — अ.

^{१४} केचिदन्ये दुर्भगाः — इ, ए; केचिदन्ये तु
दुर्भगाः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{१५} इत्यादिर्भेदो — ऊ.

^{१६} अत्र ‘केषांचिद्’ इत्यधिकम् — आ, इ, उ, ए.

^{१७} ‘मध्यमाः, अन्येषां’ इत्येतन्नास्ति — आ, इ,
ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१८} उपसंहारतो — अ; उत्पत्तौ — इ; उप-
सर्पन्तो — ऊ, ऐ; उपसर्पन्ते — ए.

^{१९} ‘भोगाः’ इति नास्ति — उ, ऋ; ‘भोगाः’
इत्यत्र ‘अत्र भोगाः’ इति दृश्यते — ए.

^{२०} इतिशब्दो नास्ति — अ, ए.

^{२१} ‘तदन्यथा’ इत्यारभ्य ‘लक्ष्यत’ इति इत्यन्तं
नास्ति — ऋ.

^{२२} ‘अत्र’ इति नास्ति — अ, ऐ .

^{२३} न न्यूनतमानि — ऊ.

^{२४} ‘श्रेष्ठ’ इति नास्ति — ए.

^{२५} ० मानेन वैचित्र्यमपि कर्मणां — आ, इ, ई,
उ, ऊ, ए, ऐ.

^{२६} वैचित्र्यस्य विभाग० — आ, इ, ई, उ, ऊ.

^{२७} क्षीणेषु कर्मभिः — मु, उ; क्षीणैस्तु कर्मभिः
— ओ.

^{२८} पदोप० — ए.

^{२९} ‘कर्मभिः’ इति नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ,
ए, ऐ; कर्ममहापातकै० — इ.

^{३०} ‘महापातकैः’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{३१} चशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ए.

^{३२} क्षपयितृभ्यो नरकेभ्यः — अ.

^{३३} तिर्यग्योनिषु — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

‘क्षीणैः अन्तिमसंस्काररूपैः’ प्रविशन्ति । ‘तत्र च’ तस्यायुर्भोगप्रदानि कर्मान्तराणि सन्ति, स तैर्धार्यते । नो चेज्जन्मसमनन्तरमेव विपद्यत इति ॥

‘नास्तिक्य’ इत्यादि ।

नास्तिक्यभावनाविष्टा मूर्खत्वेनातिभूरिणा ॥१०॥

स्थावराः कर्मशेषेण तत्तुल्याशयजीविनः ।

‘ये तु लोकायतिकशास्त्रनिरताः, अश्रुतशास्त्राश्च मूढाः, एतयोश्च दुष्टमित्रयोराशयजीविनो ये, ते त्रिविधा अपि तद्दोषशेषेण स्थावराः भवन्ति । ‘प्राग्वच्च वर्तन्त इति ॥

‘क्रूरभावोक्तता’ इत्यादि ।

क्रूरभावोक्तता दीनाच्छिद्रघ्ना न्यायवर्जिताः ॥११॥

सरीसृपा भवन्तीह विपाकवशजीविनः ।

ये पुनरत्यन्तदैन्यात्मना स्थिताः, क्रूरभावेन युक्ताः, ये च विश्वासादि^{११}लक्षणं छिद्रमाश्रित्य विश्वस्तमेव घ्नन्ति, ये च न्यायं बुद्ध्वापि तत्तुल्यन्यायेन वर्तन्ते, ते सरीसृपाः एव कर्मशेषेण भवन्ति तथैवेति ॥

‘वाग्भूरिदोष’ इत्यादि ।

वाग्भूरिदोषसंश्लिष्टाः पक्षिणो दुष्टचेतसः ॥१२॥

^१क्षीणैरिति संस्कारः — ऊ; क्षीणैरित्य-
संस्कारः — ऋ.

^२अत्र — इ.

^३तस्यायुर्भोगः — आ, इ, ई, उ, ऐ; तस्याः
भोगः — ए.

^४सन्ति चेतैर्धार्यते — अ, आ; सन्ति चेत्स—
इ, ई, उ, ए, ऐ.

^५भावनाविष्टमूर्खः — ऊ, ऋ.

^६तद्दुःखवशजीविना — मु; तद्दुःखवशजीविनः
— उ.

^७‘ये तु’ इत्यारभ्य ‘वर्तन्त इति’ इत्यन्तं नास्ति
— अ; आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^८मतङ्गं विद्या० २६. ९, १० पू० वृत्तावुक्तवत् ।

^९क्रूरपापोक्ततादीनां — मु; क्रूरभागीोक्ततादीनां
— ऊ, ऋ; क्रूरभावोक्ततादीनाच्छिद्रघ्ना-
न्यायः — ओ.

^{१०}विपाकाशयजीविनः — ऊ, ऋ.

^{११}दैन्यात्मनः — ऊ, ऋ; दैन्यात्मनां — ऐ.

^{१२}‘स्थिताः’ इति नास्ति — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१३}येऽपि च — आ, ई, उ.

^{१४}लक्षणाच्छिद्रः — अ, ऐ; लक्षणच्छिद्रः
— आ, इ, ई, उ, ऐ.

^{१५}विश्वस्तमेवायान्ति — इ.

^{१६}ये चान्यायं बुद्ध्वा तत्तुल्य न्यायेन — ऋ.

^{१७}बुद्ध्वाप्युत्तुल्य न्यायेन — इ.

^{१८}तद्दुःखवशजीविनः — ऐ.

^{१९}‘ते’ इति नास्ति — अ, इ, ए.

^{२०}‘सरीसृपाः’ इत्यारभ्य १२ उ० वृत्तौ ‘दुष्टा-
शयाश्च ते’ इत्यन्तं नास्ति — इ.

^{२१}‘एव कर्मशेषेण’ इति नास्ति — अ, आ, ई,
उ, ए, ऐ.

^{२२}‘तथैवेति’ इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए,
ऐ; मतङ्गं विद्या० २६. ९ — १० पू०
वृत्तावुक्तवत् ।

^{२३}वाग्दोषभूरिसंश्लिष्टाः — मु, उ, ओ.

ये^१ 'देवगुरुद्विजातिष्वत्यन्तं वाग्दोष'युक्ताः, 'दुष्टाशयाश्च ते 'सद्य एव कर्मशेषेण 'पक्षिणः भवन्ति ॥१२॥

'पराभिभव' इत्यादि ।

पराभिभव^२सामर्थ्यवासिता मृगजातयः ।

भयदानाच्च विप्रेन्द्र विह्वलाः सुखवर्जिताः ॥१३॥

'ये तु 'परस्याभिभवे तिरस्कारमात्रे यत् सामर्थ्यं, तेन वासिताः, न तु ^{१०}परपीडाकराः, ^{११}ते मृगा भवन्ति । ये तु ^{१२}परेषां भयंकराः, ^{१३}ते नित्यभीताः सुखवर्जिताश्च प्राणिषु भवन्ति ॥१३॥

'कव्यादा' इत्यादि ।

कव्यादाः कव्यभोक्तारो ^{१४}येऽन्यायेनार्थगृध्नवः ।

^{१५}ये तु अन्यायेनैव^{१६} अर्थगृध्नवः, ^{१७}ते कव्यं मांसम् अदन्तीति कव्यादाः ^{१८}'सिंहादयो भवन्ति' ॥

'शौचाचार' इत्यादि ।

^{१९}शौचाचारपरि^{२०}त्यागाच्छौर्याच्चाति^{२१}भयंकरात् ॥१४॥

भवन्त्यशुचिभोक्तारः ^{२२}श्वादयोऽन्ये च तत्सभाः ।

^{२३}अन्नपानापहर्तारः क्षुत्पिपासापरिप्लुताः ॥१५॥

^{२४}ये तु परित्यक्तशौचा^{२५}चाराः, येऽपि चातिभयंकराकारेणाशास्त्रीयेण^{२६} शौर्येण युक्ताः, ते

^१ अत्र तुशब्दोऽधिकः — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^२ 'देवगुरुद्विजातिष्वत्यन्तं' इत्येतन्नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^३ 'युक्ताः' इत्यारभ्य १३ श्लोकवृत्तौ 'परस्याभिभवे' इत्यन्तं नास्ति — अ.

^४ 'दुष्टाशयाश्च' इति नास्ति — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ 'सद्य एव' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^६ 'पक्षिणः' इति नास्ति — आ, ई, उ.

^७ 'सामर्थ्यद्विजासिता' — ओ.

^८ 'ये तु' इत्यारभ्य 'ते मृगा भवन्ति' इत्यन्तं नास्ति — ऊ; 'ये तु' इत्यारभ्य 'प्राणिषु भवन्ति' इत्यन्तं नास्ति — ऋ.

^९ 'परस्याभिभवे' इत्यत्र 'परस्याभिहेतव' इति दृश्यते — इ.

^{१०} परिपीडाकराः — अ, आ, ई, उ.

^{११} 'ते मृगा भवन्ति । ये तु परेषां भयङ्कराः' इत्येतन्नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{१२} 'परेषां भयंकराः' इत्यत्र 'निष्कारणमेव भयदानशीलाः' इति दृश्यते — ऊ.

^{१३} 'ते' इत्यत्र 'तेन' इति दृश्यते — आ.

^{१४} येऽन्यायेन लुलुप्सवः — मु, ऊ, ऋ, ओ.

^{१५} ये त्वदन्यायेनैवार्थं गृध्नवः — ऐ.

^{१६} एवकारो नास्ति — ए.

^{१७} अर्थ गृध्नवः — अ, आ, इ, ई, उ, ऋ ए ऐ.

^{१८} पिशाचादयो — अ; वृकादयो — ऐ.

^{१९} अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऊ.

^{२०} चोराचारः — ऊ, ऋ.

^{२१} 'त्यागाच्छौर्याच्चाति' — मु; 'त्यक्ताश्चौर्येणाति' — उ; त्यागाच्छौर्याच्चाति — ओ.

^{२२} 'भयङ्कराः' — मु, उ, ओ.

^{२३} श्वानोऽन्येऽपि च — मु, उ,

^{२४} अन्नपानापहर्तारः — ऊ; अधुना पाकहर्तारः — ऋ.

^{२५} येऽपि परिः — इ; ये च परिः — ऋ.

^{२६} 'चारादयोऽपि चातिभयङ्करेणा' — ऊ, ऋ.

^{२७} 'णाशास्त्रेण' — ऐ.

‘मृगालादयः अन्येऽपि च तत्समाः अशुचिभोक्तारः एव सूकरादयो भवन्तीति । अन्नपानाप-
हर्तारः क्षुत्पिपासायुक्तास्तेऽपि^१ भवन्तीति^२ ॥१४-१५॥

‘गृहदारापहरणैः’ इत्यादि ।

गृहदाराप^३हरणैर्वस्त्राणां हरणेन च ।

परपीडाकरा मूढाः कर्मभिश्चातिदारुणैः ॥१६॥

पशवस्ते भवन्त्यत्र परतन्त्राः सदा मुने ।

ये पुनर्गृह^४वस्त्रदारापहरणैः परपीडामुत्पादयन्ति, तेऽपि^५ ‘कर्मशेषेणात्यन्तमूढतराः परतन्त्राश्च
पशवो भवन्ति ॥

‘एवं नानाप्रकाराणि’ इत्यादि ।

एवं नानाप्रकाराणि जातिजात्यन्तराणि^६ च ॥१७॥

^७प्राप्य शेषाशय^८वशान्मानुषा दुःखजीविनः ।

जघन्यजातयस्तावन्नित्यं शीतातपादिभिः ॥१८॥

^९तप्यन्ते निःस्व^{१०}करणा^{११}बाध्यमानाः परैर्नरैः ।

^{१२}केचिन्मूढा^{१३}निराचारा^{१४}मूर्खत्वात्पशुवत्स्थिताः ॥१९॥

परपीडाशयाविद्धास्तद्विकारप्रदर्शकाः ।

^{१५}छिन्ननासाक्षि^{१६}कर्णास्यमेढ्रपादादयस्तथा ॥२०॥

निसर्गैरेव^{१७}केचिच्च मूकान्धबधिरा नराः ।

^{१८}पङ्कजो वामनाः कुब्जाः^{१९}कुणयो^{२०}व्याधितास्तथा ॥२१॥

व्यङ्गिनो नष्टवपुषो भवन्त्यन्येऽनिकेतनाः ।

^१सूकरादयः — इ

^२अन्नपानाप० — ऊ; अन्नपानीयाप० —
ए.

^३स्तेषामपि — ऊ, ऋ.

^४इतिशब्दो नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ,
ए, ऐ.

^५हारेण वस्त्राणां — ऊ, ऋ; ०हारेण वस्त्राणां
— ओ.

^६वस्तु० — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^७अपिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^८कर्मविशेषेणा० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^९तु — मु, उ, ओ.

^{१०}शेषावयवदात्पश्चान्मानुषाद् — उ; शेषा-
शयवशात्पश्चान्मानुष्या — ऊ, ऋ.

^{११}वशा मानुषा — ओ.

^{१२}तप्यन्ति — ऊ, ऋ, ओ.

^{१३}०करणा — मु, उ.

^{१४}०वध्यमानाः — मु, उ.

^{१५}केचिन्मूढाधमा० — उ; केचिन्मूर्खा — ऊ,
ऋ, ओ.

^{१६}निराचारा — ऊ, ऋ.

^{१७}मूढत्वाशयवत्स्थिताः — मु, उ; मूर्खत्वाशय-
वत्स्थिताः — ओ.

^{१८}छन्न० — उ; भिन्न० — ऊ, ऋ.

^{१९}कर्णाश्च मेढ्र० — ऊ, ऋ, ओ.

^{२०}मूर्खाश्च — ऊ, ऋ.

^{२१}पङ्कजो — उ.

^{२२}कुणयोऽव्यासिनस्तथा — मु, उ; कुणपा
व्या० — ऊ, ऋ.

^{२३}व्याधिनस्तथा — ओ.

एवं ^१दुष्कृताशयशेषेण ^२तिर्यगादीन्युक्तानि जात्यन्तराणि प्राप्य पुनस्तदाशयसंस्कारेण मनुष्य-
लोकेऽत्यन्तहीनजातिषु दुःखजीविनः अत्यन्तदरिद्रा ^३जडा ^४अज्ञाः क्रूराशयाः ^५पराभिभवभाजो
भवन्ति । ^६अङ्गहीना ^७व्याधिताश्च ^८भवन्तीति ॥

‘सौम्याशयवशाद्’ इत्यादि ।

सौम्याशयवशात्केचित्कदाचित्कालपर्ययात् ^{१०} ॥२२॥

अदातारो ^{११}दरिद्राश्च ^{१२}यद्यप्युत्तमजातयः ।

^{१३}स्वकार्यं ^{१४}पोषणायासान्न समर्थाः प्रतर्पितुम् ॥२३॥

^{१५}एकमप्यतिथिं श्रान्तं किं पुनश्चाति ^{१६}विस्तृतान् ।

ये ^{१७}तु ^{१८}दुष्कृतकारिणोऽपि कस्यचिच्छुभस्याशयस्य ^{१९}सामर्थ्यान्मित्यंलोके भवन्ति । ते ब्रह्म-
^{२०}जन्माप्यवाप्य, ^{२१}अत्यन्तदरिद्राः, कार्यण्यादिदोषयुक्ताश्च भवन्ति । यत् ^{२२}स्वशरीरपोषणं ^{२३}मात्र
एवोपक्षीणत्वाद् नान्यत् स्वल्पमपि ^{२४}देवगुर्वतिथ्यादिपूजनं कुर्वन्तीति ॥

‘स्वात्मानं तु’ इत्यादि ।

स्वात्मानं तु पुरस्कृत्य सहस्राणि शतानि च ॥२४॥

तर्पयन्ति महा ^{२५}भागा ये ^{२६}च्युताः स्वर्गगोचरात् ।

ये पुनः महाभागाः सुकृत ^{२७}शेषान्मनुष्यलोकं प्राप्ताः, ते ^{२८}ऽत्यन्तमादृचाः सुखिनः सहस्राणामुप-
कारका देवाग्निद्विजपूजा ^{२९}रताश्च ^{३०}भवन्तीति ॥

^१कमशिय० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^२तिर्यगादित्युक्तम् — इ.

^३मूढाज्ञाः — ऐ.

^४‘अज्ञाः’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^५पराभवभाजो — ऊ, ऋ; पराभिभाजो — ऐ.

^६हीनावयवा व्याधि० — इ; हीनावयव-
व्याधि० — ऊ, ऋ.

^७अत्र वाशब्दोऽधिकः — आ, ई, उ, ऐ.

^८जायन्त इति — ऊ, ऋ

^९वशावेगात् — मु; वशाद्वेगात् — उ.

^{१०}कार्यपर्ययात् — ऋ.

^{११}दरिद्रास्तु — ऊ, ऋ, ओ.

^{१२}यद्यप्युत्तम० — ऊ, ऋ.

^{१३}स्वकार्यं — मु, उ, ओ.

^{१४}पोषणायास्तान् — मु उ; पोषणायास्तान् — ओ.

^{१५}स्वल्पमप्यतिथिं शान्तं — उ; एकमप्यतिथि-
श्राद्धं — उ० पाठान्तरम् ।

^{१६}विस्तृतात् — उ, ऊ, ऋ.

^{१७}तुशब्दो नास्ति — अ, आ, इ, ए.

^{१८}दुष्कृतकर्मकारि० — इ.

^{१९}सामर्थ्यान्मित्युष्य० — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{२०}जन्माप्यात्यन्त० — ऊ.

^{२१}‘अत्यन्त’ इति नास्ति — ऐ.

^{२२}‘स्व’ इति नास्ति — ऐ.

^{२३}मात्र एवमक्षीण० — ऊ, ऋ; मात्रेण वोप-
क्षीण० — ए.

^{२४}अत्र इतिशब्दोऽधिकः — ऐ.

^{२५}भोगा — मु.

^{२६}च्युता दिवि गोचराः — मु, ओ; च्युता
दिवि गोचरात् — उ.

^{२७}शेषेण मनुष्य० — ऊ, ऋ; विशेषान्मनुष्य० — ए.

^{२८}ऽत्यन्तादृचाः — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ;
ऽत्यन्तादृचाः — ए.

^{२९}रताश्च — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{३०}भविष्यन्तीति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

‘हिंसातो’ इत्यादि ।

हिंसातोऽल्पायुषः सन्ति ^१तथासत्यगिरो नराः ॥२५॥
 पूति^२गन्धाः सुवर्णस्य ^३हरणे वाथ कुण्ठिनः ।
 ब्रह्मघ्नाः क्षयिणः सन्ति ^४दुश्चर्मा गुरु^५तल्पगः ॥२६॥
^६सुरापः श्यावदन्तस्तु ^७केकरः पुष्पतस्करः ।
 मूको ^८ज्ञानापहरणे ^९शिवत्री ^{१०}चाग्निप्रदीपकः ॥२७॥
 कुब्जः ^{११}शय्यापहरणे गृहचोरः ^{१२}प्रवासवान् ।
 पर^{१३}दारानुगः षण्डो भ्रूणहा चोदरी भवेत् ॥२८॥
^{१४}छत्रापहारी ^{१५}खल्वाटः पङ्गुः पत्रापहारतः^{१६} ।
^{१७}पिच्छापहरणाद्व्याधिर्भवेन्नाम्ना ^{१८}भगंदरः ॥२९॥
^{१९}अश्वादियानापहरणाद् भवेद्दामनको नरः ।
 बधिरः कूटसाक्षित्वादूषी ^{२०}द्रव्यानुरूपतः ॥३०॥
^{२१}दरिद्रः पुस्तकहरः ^{२२}कुल्लः क्रोशाद् ^{२३}भवेद्विह ।

तेऽपि हि दुष्कृतवशा^{२४}दायुःक्षयादिभिर्दुष्टफैरुपभुक्तमहापातकब्रह्महत्यादिशेषफलैश्च क्षया-
 दिभिर्युज्यन्ते^{२५} । यदुक्तम्^{२६} —

^१सत्यं सत्यवचो नराः — उ; सत्यसत्यगिरो
 नराः — ऊ; सत्यसत्यगिरो नराः — ऋ.
^२वक्त्राः — मु; वक्त्रः — उ.
^३हरणेनावकुण्ठिताः — मु; हरणेनावकुण्ठितः —
 उ; हरणेनाथ कुण्ठिनः — उ० पाठान्तरम् ।
^४दोश्चर्या — मु; दोश्चर्मा — उ; दोश्चर्म्याः
 — ओ.
^५तल्पगाः — मु, ओ.
^६सुरापाः श्यामदन्तास्तु — ऊ, ऋ.
^७केकराः पुष्पतस्कराः — ऊ, ऋ.
^८ज्ञानापहारेण — ऋ.
^९चित्रं — ओ.
^{१०}वापि प्रदीपहा — मु, उ, ओ.
^{११}शौर्यापहारेण — उ.
^{१२}प्रतापवान् — उ, ऊ, ऋ.
^{१३}दारानुगमाच्छण्डो — ऊ; दारानुभवे षण्डो
 — ओ.
^{१४}खट्वाङ्गहारः — मु, उ; चित्रापहारी — उ०
 पाठान्तरम्, ओ.

^{१५}खट्वाङ्गपङ्गुः — उ.
^{१६}हारकः — ऊ, ऋ, ओ.
^{१७}इच्छापहरणा० — उ; पीठापहरणे व्या० —
 ऊ, ऋ; पिच्छापहरणा० — ओ.
^{१८}भगन्धरः — मु, उ.
^{१९}अर्शांसि वा भवन्तीह यानाद्वामनको भवेत्
 — उ; अर्चामि वा भवन्तीह यानाद्वामनको
 भवेत् — ऊ; अर्शांसि वा भवन्तीह भवे-
 द्दामनको नरः — ऋ; अर्शांसि वा भवन्तीह
 यानाद्वामनको भवेत् — ओ.
^{२०}द्रव्यापहारतः — मु, उ.
^{२१}दरिद्रो वस्त्रहा नग्नः — मु० पाठान्तरम्,
 उ० पाठान्तरम्, ओ; दरिद्रो वस्त्रापहृतात्
 — ऊ, ऋ.
^{२२}कुल्लः — मु, उ, ओ; कलः — ऋ.
^{२३}भवेद्विह — उ; भवेत्सदा — ऊ, ऋ.
^{२४}दायुषः क्षया० — आ.
^{२५}युज्यते — अ, आ, इ, ऐ.
^{२६}आकरो न लभ्यते ।

‘अवीचौ नरके कल्पं वसेयुर्ब्रह्मघातकाः ।

अत्रेदारहराश्चैवासत्याश्च कृतघातिनः ॥’ इति ।

उपभुक्तदुष्कृतलिङ्गैरसत्यवचनादिभिः श्यावदन्तादिभिश्च संवध्यन्ते । असत्यवचनादीनामपि ह्यभोग^{१०}रूपत्वेन स्वतो दुष्कृत^{११}रूपत्वतो दुष्टफलान्तरारम्भकत्वान्न कर्मफलत्वम् । अपि तु श्यावदन्तादीनामिवोप^{१२}भुक्तदुष्कृत^{१३}चिह्नत्वमस्तीति । सूको ज्ञानाप^{१४}हरण इति शास्त्रापहरण^{१५} । यश्चान्यतो^{१६}ऽधीत्य तदपह्नुत्वेन गुर्वन्तरादध्ययनं प्रकाशयति, सोऽपि ज्ञानापहार्येवेति । पङ्क्तुः पत्राप^{१७}हारत इति पत्रं वाहनमुच्यते शिविकाश्चैव । अश्वादिशानापहरणे वामनत्वस्यात्र^{१८} श्रुतेः । ऋणी द्रव्यानु^{१९}रूपतो दरिद्र इति यस्य द्रव्यस्यापहरणाद् ऋणी तद्द्रव्यदरिद्र एव भवतीत्यर्थः । कल्लः क्रोशाद्भवेदिति साध्वाक्रोशाद्भवेदिति^{२०} ॥

‘एवमादीनि’ इत्यादि ।

एवमादीनि चिह्नानि लोकेऽस्मिन्मुनिसत्तम ॥३१॥

आदिग्रहणादन्यान्यपि शिवधर्मशास्त्रगीतानि^{२१}, श्रुतिस्मृतीतिहासादिगीतानि च दुष्कृतफलानि ज्ञात्वा दुष्कृतानि परिहरणीयानीत्यर्थः ॥३१॥

^१ अशुचौ — ऐ.

^२ वसन्ति ब्रह्म० — आ.

^३ ०श्चैवासत्यानृतवादिनः — अ, आ, इ, ऐ;

०श्चैवासत्यासत्यानृतवादिनः — ई, उ; ०श्चैव सत्याश्चानृतवादिनः — ऊ, ऋ.

^४ श्याम० — ऊ, ऋ.

^५ ०रूपतो न स्वतो — ऋ.

^६ दुष्कररूप० — आ, इ, ई, उ.

^७ ०रूपत्वेन — आ.

^८ कल्पफलत्वम् — ऊ, ऋ.

^९ श्याम० — ऊ, ऋ.

^{१०} ०भोक्तुदुष्कृत० — ऋ.

^{११} चिह्नत्वमपीति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए; चिह्नमपीति — इ, ऐ.

^{१२} ०हारत इति — अ.

^{१३} ०हारेण — अ, इ, ई, उ.

^{१४} ०ऽधिगम्य — इ.

^{१५} ज्ञानापहार्येति — अ; ज्ञात्वापहार्येवेति — ई, उ.

^{१६} पङ्क्तुः — अ, आ, इ, ई, उ, ऐ; पत्रः — ए.

^{१७} ०हरण इति — अ, ऊ, ऋ, ऐ; हरणमिति — इ.

^{१८} पत्रो — ऊ, ऋ.

^{१९} अश्वादीनि याना० — ए.

^{२०} ‘अत्र’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{२१} रूपतश्च दरिद्र० — ऊ.

^{२२} द्रव्यापहरणादृणी — अ; द्रव्यापहरणादीनि तद्द्रव्य० — इ.

^{२३} भवन्तीत्यर्थः — अ.

^{२४} कल्पः — अ, इ, ऋ, ऐ; कुल्लः — आ, ई, उ; कल्वः — ए.

^{२५} क्रोशो भवेदिति — ऊ, ऋ.

^{२६} साधु सात्क्रोशा० — आ; साध्वात्क्रोशा० — इ, ऐ; साध्वन्यात्क्रोशा० — ई, उ; साध्वसात्क्रोशा० — ए.

^{२७} ‘भवेदिति’ इत्येतन्नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए.

^{२८} शास्त्रगतानि — इ, ऐ; शास्त्रादिगीतानि — ऊ, ऋ.

^{२९} अत्र अपिशब्दोऽधिकः — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^{३०} दुष्कृतपरि० — ए.

‘सुभगः’ इत्यादि ।

‘सुभगोऽभयदानेन दीर्घायुश्चैव जायते ।

एवं सुकृतफलान्यपि कर्माणि ज्ञेयानीति ॥

‘पूर्तधर्मेण’ इत्यादि ।

‘पूर्तधर्मेण विभवो लोकेऽस्मिन्पूर्ववत्स्थितः’ ॥३२॥

उपवासयमैः सिद्धा जातिर्द्विषिष्वनिन्दिता ।

इष्टधर्मवशाल्लोकाः क्रमाद्यज्ञानुरूपतः ॥३३॥

यां यां यत्रोपचारेण देवतामुपसर्पति ।

तस्य तस्य भवेत्तद्धि भोगस्थानानुरूपतः ॥३४॥

तत्र ^{१३}पूर्तेन मठसत्रादिकरणात्मना धर्मेण ^{१३}अस्मिन्नेव भूलोके विभवः ^{१४}प्रागुक्तोऽतिशयक्रमेणावस्थितः । ^{१५}यमनियमैस्तु द्वीपान्तरेषु शाकादिषु ^{१६}जातिरिति ^{१७}जन्म अनिन्दितं सिद्धम् । इष्टस्य तु यागात्मनो ज्योतिष्टोमादेः सामर्थ्याद् ^{१८}भूर्भुवस्सुवलक्षणआदिलोकान्तरप्राप्तिः सत्यं ^{१९}लोकं यावद्यज्ञफलत्वात् । यदुक्तम्^{२०} —

^{२१}महायज्ञैश्च ^{२२}यज्ञैश्च ^{२३}ब्राह्मीयं क्रियते तनुः” इति ।

^{२४}ब्रह्माण्डात्परतस्तु तत्तद्भुवनैश्वराराधनात् तत्तद्भुवनं ^{२५}भोगत्वमनुक्रमत इति । यदुक्तम्^{२६} —

^१ सुभगोदयदानेन — उ.

^२ दीर्घायुश्चापि — ऋ.

^३ कृतुफलान्यपि — ए.

^४ पूर्वधर्मेण — ओ.

^५ स्थितम् — ओ.

^६ यमात्सिद्धा — मु, ओ; ०समाधिस्था — उ.

^७ ष्वनिन्दिताः — ओ.

^८ वशाल्लोकाक्रमा० — मु, ओ; ०वशाल्लोकक्रमा० — उ.

^९ क्रमाद्यज्ञानुरूपतः — मु.

^{१०} देवतामनुसर्पति — ऊ, ऋ.

^{११} स्थानं भोगानुरूपतः — ऊ, ऋ.

^{१२} वृत्तेन मन्त्रादि० — अ; पूर्वतेन मन्त्रादि० — इ, ई, उ; पूर्वतेन मठसत्रादि० — ऊ, ऋ.

^{१३} अस्मिन्नव — ऐ.

^{१४} प्रागुक्तेनातिशय० — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; प्रागुक्तेऽतिशय० — ऊ.

^{१५} ‘यमनियमैस्तु’ इत्यत्र ‘धर्मेस्तु’ इति दृश्यते — इ.

^{१६} ‘जातिरिति’ इत्येतन्नास्ति — इ.

^{१७} जन्मादि निन्दितं — आ, ऐ; जन्मानिन्दितसिद्धधर्मः इष्टस्य — इ; जन्मानिर्मितं सिद्धम् — ऊ, ऋ.

^{१८} भूर्भुवस्सुवलक्ष० — ई, उ; भुवस्सुवलक्ष० — ऊ.

^{१९} लोके — इ.

^{२०} महाभारते आश्वमेधिकपर्वणि ११०. ५३ उ०

^{२१} महायज्ञैश्च ब्रह्मतनुरिति — इ; महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मया — ऐ.

^{२२} ‘यज्ञैश्च’ इति नास्ति — ई, उ.

^{२३} ब्राह्मी या — अ, आ, ई, उ.

^{२४} ब्रह्माण्डवत्परतस्तु — इ.

^{२५} भोगत्वमनु० — अ, आ, ऋ.

^{२६} मतङ्ग० योग० शिवतत्त्वोपलब्धिपटले एतद्विषयविवरणरूपः सार्धश्लोको (श्लो० ६०, ६१ पृ०) दृश्यते । यथा — “सारूपाः शान्तिपृष्ठस्थाः शान्त्यतीताश्रिताश्च ये । सामीप्याः शान्तिनिलया ज्ञानकेवलिनो मताः ॥ सालोक्याश्चैव विद्याङ्गे” इति ।

“तत्र सारूप्यगाः केचित्समीपस्थास्तथापरे ।

सलोकस्थास्तथा चान्ये त्रिधैव भुवनस्थिताः ॥” इति ॥ ३२-३४॥

अत्र मतङ्गमुनिः — ‘सुखं वा’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

सुखं वाप्यथवा दुःखमायुर्मरणमेव च ।

कर्माशयवशात्प्राप्तं कस्तं शक्नोति वारितुम् ॥३५॥

‘हर्तुं वाप्यथवा दातुं शक्तः स्यादस्वतन्त्रतः ।

न कर्तुं दृश्यते यस्मात्तस्मात्सर्वमनर्थकम् ॥३६॥

एवं हि पुंसः कर्मपारतन्त्र्येण स्वातन्त्र्याभावा^१दकर्तृत्वमेव; स्वतन्त्रस्यैव कर्तृत्वात् ।
यदुक्तम्^२ —

“प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च कारकाणां य ईश्वरः ।

अप्रवृत्तः ^३प्रवृत्तौ वा स कर्ता नाम कारकः ॥” इति ।

तस्मात् ^४सर्वमनर्थकं^५ ^६कर्तृत्वाभिधानं^७ ^८पुंसः । यदुक्तम्^९ —

“यां यां यत्रोपचारेण देवता^{१०}मुपसर्पति” । इति ॥३५-३६॥

अत्र सिद्धान्तः — ‘यो येनाशयभावेन’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

यो येनाशयभावेन वशीकृत्य ^{११}शिवेच्छया ।

नियुज्यतेऽसौ ^{१२}भोगेषु ^{१३}कर्मभ्योऽथ ^{१४}तदात्मिकाम् ॥३७॥

^१ सारूप्यगाः — आ, ई, उ; सायुज्यगाः — इ, ऊ, ऋ; सारूप्याः — ए.

^२ सलोक० — आ; स्वलोक — ऋ; संलोक० — ए.

^३ इतिशब्दो नास्ति — अ, इ, ए, ऐ.

^४ वशात्सिद्धं — ऊ, ऋ.

^५ भोक्तुं — मु; भर्तुं — उ; हर्तुं — ऋ; भुक्तं — ओ.

^६ दुःखं — ऋ.

^७ शक्नोति स्यात्स्वतन्त्रतः — उ; शक्नोति स्यात्स्वतन्त्रता — ऊ, ऋ, ओ.

^८ कर्तुं दृश्यते — उ, ओ.

^९ तस्माच्चस्मात्सर्वं० — उ.

^{१०} दकर्तृकत्वमेव — आ, ई, उ.

^{११} आकरो न लभ्यते ।

^{१२} प्रवृत्तौ — अ, ऋ, ए.

^{१३} इतिशब्दो नास्ति — अ.

^{१४} ‘सर्वमनर्थकं’ इत्यत्र ‘सर्वमन्य’ इति दृश्यते — ए.

^{१५} अत्र ‘इत्यानर्थक्यं’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{१६} आत्मकर्तृत्वाभिधानं — अ; कर्त्रभिधानं — इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१७} पूर्वं यदुक्तं — अ; पुंसां यदुक्तं — ऊ, ऋ.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० २६. ३४ पू०

^{१९} यासां यत्रोप० — अ; ‘यां यां’ इत्येतन्नास्ति — इ; याम्यां यत्रोप० — ऐ.

^{२०} मुपसेव्यति — इ.

^{२१} इत्यादि — अ.

^{२२} भवेच्छया — ऊ, ऋ.

^{२३} भाग्येन — मु; भोगेन — मु० पाठान्तरम्, उ० पाठान्तरम्, ओ.

^{२४} कर्मस्वथ — मु, उ, ओ.

^{२५} तदात्मिका — ओ.

प्राप्नोति 'वासनां भूयस्तद्विपाकवशात्पुनः ।

युज्यते सुखदुःखाभ्यां कर्मणा च तदात्मना ॥३८॥

एवं श्रद्धा स्थितिः प्राप्तिः वृद्धिश्चैवोपजायते ।

न कर्माणि पुंसोऽस्वातन्त्र्यकर्तृत्वे शक्तानि । अपि तु फले । तथा हि — द्विविधः पुरुषः 'कर्मन्तिराक्षिप्त' व्यापारः कर्मन्तिरानाक्षिप्तव्यापारश्च । तत्र 'योऽदृष्टकर्मशक्त्यनुसारेणान्यदेव फलं साधयितुं प्रवृत्तोऽन्यदेव' 'फलमासादयेत्' क्षेत्रखननप्रवृत्त इव निधानम् । स एव कर्मन्तिराक्षिप्तव्यापार उच्यते । यदाहुः^{१३} —

“यतो यतः पूर्वकृतस्य कर्मणः

फलं निधानाख्यमिवावतिष्ठते ।

ततस्ततस्तत्प्रतिपादनोन्मुखी

प्रदीपहस्तेव मतिः प्रवर्तते ॥” इति

एवं श्रद्धा स्थितिः प्राप्तिः समृद्धिश्च प्रजायते अन्यार्थादपि 'कर्मणस्तस्येति' । न चैतावता 'कर्मणि तस्मिन्नपि' तस्य कर्तृत्वाभावः; प्रयोज्यस्यापि 'कर्तृत्वादिति' ॥

द्वितीयस्तु — 'आदरानादराविष्टः' इत्यादि ।

आदरानादराविष्टः प्रेरितो वाथ केनचित् ॥३९॥

भयाद्भागवशात्कर्ता तादृगेवोपलभ्यते ।

^१ वासना — ऊ, ऋ, ओ.

^२ वा — मु, उ.

^३ शुद्धा — उ, ऊ, ऋ.

^४ ऋद्धि० — मु, उ; समृद्धिरूप० — ओ.

^५ 'पुंसां स्वातन्त्र्यं कर्मत्वे कर्तुं शक्तानि' — ऊ; पुंसां स्वातन्त्र्यं कर्मत्वे कर्तुं शक्यानि — ऋ.

^६ तुशब्दो नास्ति — आ.

^७ 'फले' इत्यत्र 'फलजनने' इति दृश्यते — ऐ.

^८ 'कर्मन्तिराक्षुब्धव्यापारश्च' तत्र — इ;

^९ व्यापारोऽकर्मन्तिराक्षिप्तव्यापारश्च — अ, आ, ई, उ, ए, ऐ; व्यापारोऽनाक्षिप्तव्यापारश्च — ऊ, ऋ.

^{१०} योऽदृष्टार्थशक्त्यनु० — अ, आ, इ, ई, उ, ए.

^{११} फलमासादयन् — इ; फलमासादयत् — ई, उ; फलमासादयति — ऊ, ऋ; फलमापादयत् — ऐ.

^{१२} आकरो न लभ्यते ।

^{१३} 'यतः' इति नास्ति — इ.

^{१४} सर्वकृतस्य — अ.

^{१५} निधानाद्यमिवा० — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; निधानस्थमिवा० — ऊ, ऋ.

^{१६} ततस्तत्प्रतिपादनो — ए; ततस्तत्तत्प्रतिपादनो — ऐ.

^{१७} शुद्धा — ऊ, ऋ, ए.

^{१८} 'कर्मणस्तस्येति' इत्यत्र 'कर्म' इति दृश्यते — अ, ऐ.

^{१९} स्वकर्मणि — ऊ, ऋ; 'कर्मणि तस्मिन्नपि' इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{२०} तस्मिन्नस्य कर्तृत्वा० — ऊ, ऋ; तस्यानर्घ्यकर्तृत्वा० — ऐ.

^{२१} कर्तृत्वादपि — आ.

^{२२} भयात्पापवशात्कर्ता — उ; भयाभयवशात्कर्ता — ऊ, ऋ.

^{२३} लभ्यते — ऋ.

यस्तु आदरेण ^१तीव्रतरफलशर्व^२भावात्मना ^३फलविषयेण गर्वेणाविष्टः ^४काम्यस्य कर्मणो ज्योतिष्टोमादेः कर्ता, यश्च अनादरेण फल^५शर्वाभावात्मनाविष्टः कल्याणमित्रेण ^६प्रेरितो वा कर्तव्यमिति कृत्वा नित्यनैमित्तिकात्मनोऽग्निहोत्राष्टकादेः कर्मणः ^७कर्ता, यश्च निषिद्धस्य ब्रह्म-हृत्तनपरद्रव्यापहरणादेर्दृष्टार्थतयैव भयरागादिवशात् कर्ता, स तादृक्कर्तृरूप एव ^८स्वतन्त्रो लक्ष्यत इति, तस्यापि पारतन्त्र्याभावान् कुतः पूर्वोक्तदोषावकाश इति ॥

एवमाक्षेपं परिहृत्य, न केवलं भुवनेश्वराराधनादेव ^९भुवनप्राप्तिः पुंसां, यावत् कर्मान्तरे-भ्योऽपीत्युच्यते^{१०} — ‘अनश्नतः’ इत्यादि ।

अनश्नतः ^{११}खावरणे ^{१२}भृगुपातात्तथानिले ॥४०॥

^{१३}अग्निलोकेऽग्निपाताच्च ^{१४}जलावेशाज्जलात्मके ।

प्राप्तिः सामान्यतो दृष्टा ^{१५}विशेषश्चाप्यथोच्यते ॥४१॥

अनशनादाकाशभुवनं प्राप्यते । ^{१६}भृगुपाताद् वायुभुवनम्, अग्निप्रवेशादग्निभुवनं, ^{१७}जलप्रवेशा-ज्जलावरणभुवनमिति^{१८} भुवनप्राप्तिरनशनादेः ^{१९}सामान्येनैवमुक्ता ॥४०-४१॥

अथास्यैव विशेषः कथ्यते — ‘दानाद्’ इत्यादि ।

दाना^{२०}त्सत्यात्सह त्यागाद्वचसायाच्च भावितात् ।

स्मरणाच्च ^{२१}भवेत्प्राप्तिस्तस्य तस्य तदात्मिका ॥४२॥

^{२२}अनुक्रमाद्यथा पूर्वं ^{२३}विभवद्वचोपजायते ।

निपाताच्च — ऊ, ऋ.

^१ तीव्रतरकामनात्मना० — ऊ, ऋ; तीव्रतर-भावात्मना — ऐ.

^२ ०भावनाविष्टः — अ.

^३ ‘फल’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^४ ‘काम्यस्य’ इति नास्ति — अ, आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ ०गर्वाभावकल्याण० — अ.

^६ ०मित्रप्रेरितो — ऊ, ऋ.

^७ ‘कर्ता यः’ इति नास्ति — ऐ.

^८ ०दृष्टतयैव — ऐ.

^९ स्वातन्त्र्ये लक्ष्यते — ऊ ऋ.

^{१०} ‘भुवन’ इति नास्ति — ऋ.

^{११} ०ऽपीष्यते — ऊ, ऋ.

^{१२} खाद्यावरणे — उ.

^{१३} मरुत्पातात्तथा० — ऊ, ऋ.

^{१४} अग्निगोऽग्निनिपाताच्च — उ; अग्निलोके

^{१५} जलयोगा० — उ; जलपाना० — ऊ; जल-पाता० — ऋ.

^{१६} विशेषाच्चाप्यथो० — मु, उ; विशेषाश्चाप्यथो — ओ.

^{१७} भृगुप्रपाताद् — ऊ, ऋ.

^{१८} जले पाताज्जला० — अ.

^{१९} ०ज्जलभुवनमित्यादि — इ; ०ज्जलावरण-भुवनमित्यादि — ऐ.

^{२०} समानमेवोक्तम् — इ; सामान्येनैवमुक्ता — ऊ, ऋ; सामान्यैरेवमुक्ता — ऐ.

^{२१} ०त्सत्यवशात्त्यागा० — मु, ओ; ०त्सत्त्व-वशात्त्यागा० — ऊ, ऋ.

^{२२} भवेत्प्राप्ता तस्य — मु; भवेत्प्राप्तस्तस्य — ओ.

^{२३} अनुक्रमो यथा — ऊ, ऋ.

^{२४} विभागाच्चोप० — ओ.

दानाद् अनशनादिभिः सह भाविताद् 'योजितात्', 'सत्याद्' वा तैः सह भावितात्, त्यागाद् वा, 'यद्वा' 'व्यवसायात्', स्मरणाद् वा तैः सह 'भावितात्' तस्य तस्य 'पुंसोऽनशनादि' सहकृत-दानादियुक्तस्य 'तदात्मिका' 'इति' 'तद्भुवनकारण' 'तन्मात्रविषयप्राप्तिः', विभवश्च भोगो भव-तीति । तत्रापि च 'अनुक्रमेण यथा पूर्वम्' अनशनादेः खाद्यावरण' 'क्रमेणोक्तं' तथैव दानादि-युक्तस्यापि खादितन्मात्रक्रमेणेत्यर्थः ॥

किं च — 'स्थानं स्याद्' इत्यादि ।

स्थानं स्यात्तीर्थमाहात्म्यात्तच्चैवात्रोदितं पुरा ॥४३॥

पञ्चाष्टकक्षेत्रमाहात्म्यात् पञ्चाष्टकस्थानं प्राप्यत इत्युक्तं^{११} श्रीमद्बृहद्वाधीचेऽपि^{१२} —

'ये त्यजन्ति' 'स्वकान्प्राणान्स्थानेष्वेतेषु मानवाः ।

'ब्रह्मणोऽण्डं विनिर्भिद्य यान्ति पञ्चाष्टकं पदम् ॥' इति ।

तच्च अहंकारतत्त्वान्तमित्युक्तं^{१३} महंकारतत्त्वप्रकरणे^{१०} । बुद्ध्यादिभुवनप्राप्तिसाधनानि तु 'बुद्धि-तत्त्व' प्रकरण एव दर्शितानीति नेह पुनरुक्तानि^{१४} ॥

'अग्निहोत्रादिभिः' इत्यादि ।

अग्निहोत्रादिभिः 'पूर्तैस्तथा चान्द्रायणादिभिः ।

लोके' त्रयेऽपि मोदन्ते विमानस्था यशस्विनः ॥४४॥

भुवनकारणं — ए.

'योजितात्' इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^१ सत्त्वात् — अ; सत्त्वसामर्थ्याद् — ऊ, ऋ.

^२ 'वा' इति नास्ति — अ; 'वै' इति दृश्यते — आ, ई, उ.

^३ 'यद्वा' इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^४ 'व्यवसायात्' इत्यत्र 'अध्यवसायात्' इति दृश्यते — ऊ; 'अप्यवसायात्' इति दृश्यते — औ.

^५ भाविता तस्य — इ; भाविताः तस्य — ऐ.

^६ पुंसोऽनशनादि — इ; पुंसोऽनशनादि — ऋ.

^७ 'सहभूतदानादि' — ऊ, ऋ; 'सहकृतं दानादि' — ए.

^८ तादात्मिका — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ.

^९ इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१०} 'तद्भुवनकारण' इत्यत्र 'तद्भुवनकारण' इति दृश्यते — आ, इ, ऐ, औ; 'तत्तद्भुवनकारणा-त्मिका' इति दृश्यते — ऊ; 'तत्तद्भुवनानु-करणात्मिका' इति दृश्यते — ऋ; तत्तद्-

^{११} तन्मात्रविषया प्राप्तिः — इ, ई, उ, ए, औ; तत्तन्मात्रा विषया प्राप्तिः — ऊ, ऋ.

^{१२} अनुक्रमो यथा — ऊ.

^{१३} 'क्रमेणोक्ता' — आ, ई, उ, ए; 'क्रमेणोक्तः' — ए; 'क्रमेणोक्ताः' — औ.

^{१४} मतङ्ग० विद्या० १९.३८; २२.१६ वृत्तौ ।

^{१५} आकरो न लभ्यते ।

^{१६} 'स्वकान्' इत्यत्र 'सदा' इति दृश्यते — इ, ऊ, ऐ; 'स च' इति दृश्यते — ऋ.

^{१७} ब्रह्माण्डान्ते विनिर्भिद्य — आ, ई, उ; ब्रह्मणो भुवि निर्भिद्य — ए.

^{१८} 'महङ्कारप्रकरणे' — ऋ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० १८. १०९ उ० — ११३ पू० वृत्तौ ।

^{२०} मतङ्ग० विद्या० १७. ६५ उ० — १०३ वृत्तौ ।

^{२१} 'प्रकरणवर्द्धि' — औ.

^{२२} अत्र तुशब्दोऽधिकः — इ.

^{२३} 'पूर्तैस्तथा' — उ, ओ; प्रातस्तथा — ऊ, ऋ.

^{२४} 'त्रयेण मोदन्ते' — ऊ, ऋ; 'त्रयेऽनुमोदन्ते' — ओ.

यदुक्तम्^१ — “पूर्तधर्मेण विभवः” इत्यादिना^२ सार्धश्लोकेन, तस्यायमनुवादः ॥४४॥

‘शाकं पदं’ इत्यादि ।

शाकं पदमवाप्नोति^३ यष्ट्वा क्रतुशतं^४ विधेः ।

“शाकं पदम् अत्र^५ क्रतुशतसाध्यत्वादिन्द्रत्वमेव । स्वर्गलोकादेश्च तत्पदस्य ज्योतिष्टोमाद्यकने क्रतुसाध्यत्वादित्युक्तम्” —

“इष्टधर्मं वशाल्लोकाः क्रमाद्यज्ञानुरूपतः ।” इति ॥

अधुना अनवाप्तदीक्षाणां भक्तिश्रद्धाभिः शिवधर्मोदितातिमार्गकर्मनिष्ठानां कुत्रावस्थितिरित्युच्यते — ‘या गतिः’ इत्यादिना ।

या गतिः शिवभक्तानां शाठ्येनापि महात्मनाम् ॥४५॥

न सा यज्ञसहस्रेण प्राप्यते मुनिपुङ्गव ।

किं पुनः श्रद्धया^६ युक्तास्तन्निवेशितबुद्धयः ॥४६॥

रुद्रास्ते नात्र^७ संदेहस्तत्र तत्र निवासिनः ।

ध्यायिनीं ध्यानं^८ सामर्थ्याद् भक्ता भक्तिवशान्नराः ॥४७॥

केचित्कर्मवशात्सिद्धास्तेऽपि रुद्रास्त्रिशूलिनः ।

कीडन्त्यमितं^९ भोगास्ते^{१०} नष्टशोका महाधियः ॥४८॥

परिणतमलस्य भगवति^{११} भक्तिर्भवतीत्युक्तम्^{१२} । केवलमुक्तपरिपाकाभावाद् यदि^{१३} नामास्मिन्^{१४} जन्मनि तस्य दीक्षा^{१५} न संपन्ना । तथापि^{१६} मलपरिणतिवशादशेषदुष्कृतं^{१७} प्रतिबन्धतः^{१८} पूर्वसुकृतगतिरेव तस्य भवति । यदाहुः^{१९} —

“शुचीनां श्रीमतां गेहे योगं^{२०} भ्रष्टोऽभिजायते ।” इति ।

^१ मतङ्ग० विद्या० २६. ३२ उ०—३३.

^२ ‘सार्धं’ इति नास्ति — इ, ऐ; सार्धेन श्लोकेन — ऊ, ऋ.

^३ इष्टा — ऊ, ऋ; यष्टा — ओ.

^४ विधौ — ऊ, ऋ.

^५ ‘शाकं पदं’ इत्येतन्नास्ति — ऐ, औ.

^६ क्रतुशतं साध्य० — ए, ऐ, औ.

^७ मतङ्ग० विद्या० २६. ३३ उ०.

^८ वशान् लोकान् — ऐ.

^९ धर्मोदितादिमार्ग० — इ, ई, उ, ऐ, औ;

धर्मोऽमितातिमार्ग० — ऋ.

^{१०} विद्धास्तन्निवेशित० — मु, ओ; विद्धास्तन्निवेदित० — ऊ, ऋ.

^{११} संदेहो यत्र यत्र — मु, उ, ऊ, ऋ.

^{१२} सामर्थ्याद्भक्त्या भक्ति० — मु, उ, ओ;

सामर्थ्याद्भक्ताद्भक्ति० — ऋ.

^{१३} भोगादद्या नष्ट० — ऊ, ऋ, ओ.

^{१४} त्यक्तशोका — उ.

^{१५} ‘भक्तिर्भवतीत्युक्तम्’ इत्यत्र ‘प्राप्ता’ इति दृश्यते — ऊ; ‘भक्तिर्भवतीत्युक्तम्’ इति नास्ति — ऋ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० ४. ४४, ४९, ५० वृत्तौ ।

^{१७} नाम नास्मिन्—ऊ, ऋ; ‘नाम’ इति नास्ति—ए.

^{१८} ‘अस्मिन्’ इत्यत्र ‘तस्मिन्’ इति दृश्यते—ए.

^{१९} नकारो नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२०} अपिशब्दो नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए, औ.

^{२१} प्रकृतिबन्धतः — इ, ऐ.

^{२२} पूर्वं सुकृत० — इ, ऐ; पूर्वः सुकृत०— ए, औ.

^{२३} भगवद्गीता — ६. ४१ उ०.

^{२४} भ्रष्टो हि जायते — आ, इ, ए.

किं पुनः ये च श्रद्धया युक्ताः शिवधर्मविहितमतिमार्गकर्म कुर्वन्ति ते रुद्रा न भवन्ति; रुद्रा एव ते संपद्यन्त इत्यर्थः। ते च तत्कर्मानुष्ठानप्रकर्षक्रमतः तत्र तत्र ऊर्ध्वक्रमतश्च प्रकर्ष-भाविनी भुवने निवासिनः संपद्यन्ते। तत्रापि च प्राप्ताः ते पूर्वाम्यासतः केचिद् ध्यायिनः, भक्ताः केचित् ज्ञानिनः परे कर्मनिष्ठाश्च भवन्ति यावद्दीक्षाक्रमेण मुक्तिं न प्राप्ता इति ॥४५-४८॥

तथा — 'कालानलात्' इत्यादि।

कालानलाच्छिवं यावद्वर्त्मन्यस्मिन्सितासिते ।

म्रियन्ते योजितास्तस्मिन्भुवनेशसमा नराः ॥४९॥

ये तु क्रमेणाथः कालाग्नितो बिन्दन्तभुवनेष्वेव दीक्षया योजिताः कथंचिद्देवान्मानुष्याद्याः प्रतिबन्धाद् ऊर्ध्वमप्राप्तदीक्षा एव विपन्नाः, ते तेष्वेतेषु भुवनेश्वरसमा एव तावद् भवन्ति, यावन्न दीक्षया तत्तद्भुवनवासिभिर्गुरुभिर्ऊर्ध्वं योजिता इति ॥४९॥

तथैव — 'ध्यानेन' इत्यादि।

ध्यानेन वाथ संकल्पात्पदं यन्मनसीप्सितम् ।

प्राप्नुवन्ति मुनिव्याघ्र तस्मिन्नेव रमन्ति ते ॥५०॥

ये च दीक्षिता अपि तत्तद्भुवनभोगाभिलाषिणः साधकाः, तेऽपि तत्तद्भुवनं योगादिना प्राप्य भोगान्भुञ्जत इति योगपादे भविष्यति। प्रोक्तं च श्रीमत्स्वायम्भुवे^{२३}—

^१ पुनर्ये श्रद्धया—ऊ, ऋ; पुनरेव श्रद्धया—ऐ.

^२ शुद्धया — औ.

^३ ०मार्गं कर्म — ऊ, ऋ.

^४ 'ते रुद्रा न भवन्ति' इत्येतन्नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ.

^५ रुद्रा य एव ते — इ, औ; रुद्रा य एवं संपद्यन्त — ऐ.

^६ ऊर्ध्वमप्रकर्षं — ऊ, ऋ; ऊर्ध्वक्रमश्च प्रकर्षं — ए.

^७ निवासितः — इ; निवासनं सं० — ऋ.

^८ पूर्वाम्यासच्चिद्ध्यायिनो — इ; पूर्वाम्यास-वशा ध्यायिनो — ऐ.

^९ केचिच्च — ऊ, ऋ; केनचित् — ए.

^{१०} 'प्राप्ता' इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{११} वर्तन्त्यस्मिन्महाध्वरे — उ; यावद्वर्त्मन्य-स्मिन्महाध्वनि — ऊ, ऋ.

^{१२} प्रयान्ति योजिता० — सु, ओ; प्रयान्ति चोदिता० — उ.

^{१३} क्रमेणाथ — इ, ऐ.

^{१४} देवान्मानुषाद्या — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{१५} बलाद् — ऊ, ऋ.

^{१६} ऊर्ध्वं प्राप्तं — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{१७} विपन्नास्तेषु तेषु — ऊ, ऋ.

^{१८} 'तत्' इति नास्ति — इ; 'तत्तद्भुवन' इत्या-रभ्य उत्तरत्र ६३ तमश्लोकवृत्ताबुदाहृतचर्या-पादश्लोके 'वर्णयिष्यामि' इत्यन्तो भागः लुप्तः — ऊ, ऋ.

^{१९} ध्यान्तो वाथ — मु.

^{२०} 'योगादिना' इति नास्ति — आ.

^{२१} मतङ्ग० योग० तत्त्वसाधन-शिवोपलब्धि-पटलयोः ।

^{२२} स्वायम्भुवे ३९.२; सूक्ष्मस्वायम्भुवे — इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

“यो यत्राभिलषेद्भोगान्स तत्रैव नियोजितः ।
सिद्धिभाडमन्त्रसामर्थ्यात्” इति ॥५०॥

अधुना मतङ्गमुनिः — ‘प्राधानिकं’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

प्राधानिकं मनः प्रोक्तं प्रधानातीतवर्त्मनि^१ ।

न तद्व्यापयितुं शक्तं ध्यानं स्यात्तद्विना कुतः ॥५१॥

मनःशब्देनात्र बुद्धिरुच्यते ध्यानप्रस्तावात् “प्रत्ययैकतानता ध्यानं” यतः । तस्याश्च प्रधान-
कार्यत्वेन^२ व्यापकत्वात् “प्रधानादिविषये एव तावत् प्रवृत्तिर्न संभवति । कुतः तदतीतात्यन्त-
व्यापके^३ परमेश्वरान्तमहाध्वनीति । तदेतदुक्तमस्माभिरन्यत्र^४ —

“बुद्धौ मितयां नेशस्य प्रतिबिम्बोऽमितत्वतः ।

‘खड्गेऽभीशुमतो यद्वत्तदंशस्य त्वसौ भ्रमः ॥” इति ।

ततश्च यदुक्तम्^५ —

“ध्यानेन वाथ संकल्पात्पदं यन्मनसीप्सितम् ।

प्राप्नुवन्ति”

तदित्येतदनुपपन्नमिति ॥५१॥

तत्रापि प्रतिविधानम् — ‘मणेरग्निः’ इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

“मणेरग्निः समुद्भूतस्तत्तेजो^६ऽप्यधिको यथा ।

व्याप्नोति^७ तदतीतानि मनस्तद्वन्महाध्वनि^८ ॥५२॥

प्रवृत्तं योगिनो^९ विप्र^{१०} लक्ष्म्येऽध्वनिमुदीपितम् ।

प्राकाशयति तत्त्वानि^{११} ध्यातृध्यानेरणात्सदा ॥५३॥

^१० वर्त्मना — उ.

^२ शक्तो — मु, उ.

^३ योगसू० ३. २; प्रत्यैकता ध्यानं — औ.

^४ न व्यापकत्वात् — ऐ.

^५ प्रधानातीतविषय एव — आ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^६ परमेश्वरान्ते महा० — ई, उ, ए, औ; पार-
मेश्वरान्ते महा० — ऐ.

^७ आकरो न लभ्यते । मोक्षकारिकावृत्तौ
१०६ तमश्लोकविवरणेऽपि ‘उक्तमस्माभि-

रन्यत्र’ इति निर्दिष्टोऽयं श्लोकः ।

^८ खड्गेभ्यः सुमतयो — ऐ.

^९ मतङ्ग० विद्या० २६. ५०.

^{१०} मणेरग्नेः समुद्भूतं — उ.

^{११} ०ऽप्यधिकं यथा — उ; ०ऽप्यधिको यथा —
औ.

^{१२} तदधीनानि — उ.

^{१३} महामुने — सु.

^{१४} विप्रा — उ.

^{१५} लक्ष्येऽध्वनि न पीडितः — उ.

^{१६} ध्यातृध्यानं — औ.

‘यथा मणेः’^१सम्बन्धी प्रकाशो मणावव्यापकेऽप्यभिव्यक्तो गृहादिव्यापक एव भवति; ‘तद्वद् मनः बुद्ध्यादि’^२अव्यापकमपि ‘महत्त्यन्तव्यापके परमेश्वरादौ’^३प्रवृत्तं ‘लक्षणे’^४इन्धनेन परमेश्वरेण त्वनलवदुद्दीपितं ‘व्यापकान्यन्यानि तत्त्वानि ध्यातृध्यानरेणात् प्रकाशयतीति । तत्रेश्वरशक्तिः सर्वार्थप्रकाशिका’^५ ‘व्यापिकैवाभिव्यज्यते । ‘ततस्तदनाकारमेव’^६‘वस्त्ववद्योतयतीति न दोष इत्यर्थः ॥५२-५३॥

अत एवात्मयोगे इव ईश्वरयोगेऽपि चित्तजय एव कारणमुच्यते—‘विभर्ति धारितं’ इत्यादि ।

विभर्ति धारितं पाति ^{१५}‘पालितं चलितं क्षणात् ।

चालयेच्चालितं ^{१६}‘योगान्नयत्यूर्ध्वमधः स्मृतम् ॥५४॥

^{१७}‘दीपितं वर्णभेदाच्च नानाकर्माणि कारयेत् ।

अथ किं बहुनोक्तेन योगपादे प्रविस्तरात् ॥५५॥

वक्तव्यं मुनिशार्दूल ^{१८}‘यद्वक्तव्यतया स्थितम् ।

^{१९}‘तदस्मिन्निति विस्ताराच्छृणुष्वैक’^{२०}मना मुने ॥५६॥

^{११}समस्तवृत्तिनिरोधेन चित्तं धार्यमाणं ^{१२}दृक्शक्तिमपि ध्येये निरुणद्धि । ^{१३}चित्तं दोष^{१४}निर्हरणेन च स्थिरीक्रिय^{१५}माणं प्रशान्तवाहि; न स्कन्दि । दृक्शक्तिमपि^{१६} तत्र स्थिरीकरोति यथा न विषयान्तरं याति । अन्यथा स्वभावेन चञ्चलत्वात् क्षणमात्रेण ततोऽनिरोधात् चित्तं ^{१७}चलति । चलितं च दृक्शक्तिमपि बलादेव ध्येयाच्चालयित्वा ऊर्ध्वमधश्च नयति इति । एतच्च तस्य रूपं ^{१८}तत्तदाकारग्रहणेन प्रतीयत इति नासिद्धिराशङ्क्या । ^{१९}ततश्च चित्तं नानाविधशुक्लं कृष्णं^{२०}द्या-

^१यथा हि मणेः — इ, ई, उ, ए, औ; तथा हि मणेः — ऐ.

^२सम्बन्धप्रकाशो — इ; सम्बन्धिप्रकाशो — ई, उ, ए, ऐ, औ.

^३व्यक्तिव्यक्तौ — ए.

^४तन्मनः — ए.

^५अव्यापकमहत्त्यन्तं — आ; अव्यापकमहत्त्यन्तं — इ, ई, उ.

^६महत्त्यन्तं — ऐ.

^७प्रवृत्तौ — इ, ऐ.

^८लक्षणे — ए, औ; लक्षणे — ऐ.

^९‘इन्धनेन’ इति नास्ति — इ, ऐ.

^{१०}व्यापकान्यानि तत्त्वानि — आ, इ; व्यापकान्यन्यात्मनि तत्त्वानि — ए.

^{११}प्रकाशिता — इ.

^{१२}व्यापिकैवापि — इ; व्यापिकैवाभि — ऐ, औ.

^{१३}ततस्तदाकारमेव — इ.

^{१४}वस्तुवद् द्योतं — ए; वास्तवं द्योतं — ऐ.

^{१५}चालितं चलति क्षणात् — मु० पाठान्तरम्, उ, ओ.

^{१६}वेगान्नयत्यूर्ध्वं प्रकाशते — उ; वेगान्नयत्यूर्ध्वमयं स्मृतम् — ओ.

^{१७}दीप्तिं वै वर्णं — उ.

^{१८}यद्वक्तव्यं तथा — मु, उ.

^{१९}तद्यन्मिनोति विस्तारां — उ; तदस्मिन्निति विस्तारां — ओ.

^{२०}मनाधुना — उ, ओ.

^{२१}समस्तप्रवृत्तिं — आ; समस्तमृष्टिं — ऐ.

^{२२}दुःखशक्तिमपि — ऐ.

^{२३}चित्तदोषं — ऐ.

^{२४}निर्भरणेन — इ, ऐ, ऐ.

^{२५}माणस्पृशान्तं — इ.

^{२६}अत्र तुशब्दोऽधिकः — इ.

^{२७}चलयति — औ.

^{२८}तदाकारं — ए.

^{२९}तच्च — आ, ई, उ, ऐ.

^{३०}द्याकारादिभिः — इ.

काराभिः ^१ध्यानोद्दीपितं नानाविधशान्तिवश्यादिकार्याणां साधकं भवतीत्येवमादि सर्वं विस्तरेण योग-
पादे^२ वक्ष्यामः । अत्र तु वक्तव्यतया ^३यद्भोगपदार्थत्वेन कर्मास्ति ^४तदेव संक्षेपेणोच्यते ॥५४-
५६॥

‘शासनस्यापि’ इत्यादि ।

शासनस्यापि ये भक्तास्तेऽपि दुःखविर्जिताः ।

अप्सरोभिर्भृता नित्यं क्रीडन्त्युत्कृष्टचेतसः ॥५७॥

लौकिकेनैव रूपेण ^५प्रकृतत्वादस्य शास्त्रस्य, तदनुष्ठातुश्च पुत्रकादेः भक्ताः योगश्रेमादिकं
बहन्ति; ते स्वर्गनिवासिनः ॥५७॥

‘लिङ्गं’ इत्यादि ।

लिङ्गं माहेश्वरं प्रीत्या नमस्कारेण ^६ये यथा ।

पूजयन्ति नराः ^७शूरास्तेऽपि सिद्धा गणेश्वराः ॥५८॥

रमन्ति विविधैर्भोगैः प्राप्य स्थानमुमापतेः ।

ये लौकिकेनैव ^८स्तुतिगीतनमस्कारादिभिः लिङ्गं व्यक्ताव्यक्तादिभेदभिन्नं पूजयन्ति; ते ब्रह्म-
लोकाद्दूर्ध्वमुमापतिभुवननिषेविणो भवन्तीति ॥

‘शतरुद्रान्तिकम्’ इत्यादि ।

शतरुद्रान्तिकं स्थानं सकललिङ्गार्चनालभेत्^९ ॥५९॥

येऽपि लौकिकेनैव रूपेण ^{१०}लिङ्गार्चनरताः, ते शतरुद्रपदनिषेविणः ॥५९॥

‘आलये’ इत्यादि ।

आलये शिवलिङ्गस्य भक्त्या ^{११}निर्वर्तिते शुभे ।

श्रीकण्ठपदमारुह्य सुखमत्यद्भुतं लभेत् ॥६०॥

ये तु तथैव ^{१२}भगवतः प्रासादादिकं कुर्वन्ति, ते गुण^{१३}पृष्ठवासिश्रीकण्ठभुवनं प्राप्नुवन्तीति ॥६०॥

^१ ध्यानाद्दीपितं — ऐ; ० ध्यानेनोद्दीपितं —
औ.

^२ मतङ्ग० योग० कर्मयोगपटले ।

^३ यावद्भोग० — इ, ऐ.

^४ तत्तदेव — इ, ए, ऐ, औ.

^५ प्राकृतत्वा० — आ, ई, उ.

^६ पाद्यतः — मु; येऽप्यथ — ओ.

^७ शूरास्तेऽपि — उ.

^८ स्तुतिनमस्कारा० — आ.

^९ ० र्चनाद्भवेत् — ओ.

^{१०} लिङ्गार्चनरताः — इ.

^{११} निर्वर्तिते — ओ.

^{१२} भगवतः — आ, ई, उ.

^{१३} ० पृष्ठवासि० — ई, उ.

‘एवम्’ इत्यादि ।

एवं भक्तिविभागेन ^१धर्मैर्वाभिरताः सदा ।

^२उपासते महादेवं तेऽपि सिद्धा नरोत्तमाः ॥६१॥

प्रधानविषयातीताः ^३सर्वे दुःखविर्जिताः ।

यथेप्सितभुजः सन्तो नावसीदन्ति कर्मणा ॥६२॥

ये लौकिकेनैव रूपेण सर्वेभ्यो महान् कश्चिदस्तीति व्यवस्थाप्य, तमेव ^४भक्त्या यमादिभि-
स्तपोभिः उपासते तेऽपि प्रधानातीतभुवनभोक्तारः क्रमेण भवन्तीति ॥६१-६२॥

अथ मायातीतभुवनसिद्धावुपायः कः ? उच्यते — ‘सदाशिवपदं’ इत्यादि ।

^५‘सदाशिवपदं योगाच्चर्यातो वाथ दीक्षया ।

प्राप्यते चित्तभेदेन मोक्षो वाथ चतुष्टयात् ॥६३॥

सदाशिवपदस्यात्रोपलक्षणं ^६त्वान्मायोर्ध्वं भुवनप्राप्तिः साधकानां तद्भुवनेश्वरं ^७साक्षात्कारफलाद्
योगपादवक्ष्यमाणप्रत्याहाराद्यङ्गोपकृताद् योगाद् भवति । चर्यातो वेति ^८आचरणं चर्या साध-
कानुष्ठेयस्तद्भुवनेश्वराराधनकर्मविशेषः; यद्वक्ष्यति चर्यापादे^९ —

^{१०}‘बाह्याभ्यन्तरतः कर्मी स्नानपूजाग्नि^{११}कर्मसु ।’

इत्यादिना कर्मयोगज्ञानात्मकं ^{१२}साधनं ^{१३}त्रयस्य भेदात् ^{१४}‘साधकानामपि त्रैविध्यात् । न तु भिक्षा-
^{१५}शौचाद्यात्मकः तस्य पुत्रकादि^{१६}विषयत्वेन सर्वार्थत्वात् । यद्वक्ष्यति तत्रैव^{१७} —

“अथातः सर्वसामान्यं विधानमिदमुत्तमम् ।

वर्णयिष्यामि संक्षेपात्”

^१ लिङ्गैर्वा विरताः — मु, उ.

^२ उपासन्ते — मु; उपासन्ति — उ.

^३ सर्वे राकेन्दुधारिणः — उ; सर्वदुःखं — ओ.

^४ शक्त्या — इ.

^५ सदाशिवं पदं — ओ.

^६ त्वान्मायोर्ध्वं भुवनप्राप्तिसाधकानां तत्तद्-
भुवने — ऐ.

^७ साक्षात्कार्यफलाद् — ए.

^८ भवन्ति — आ, ई, उ, ऐ.

^९ आचरणं — आ, इ, ई, उ.

^{१०} मतङ्ग० चर्या० त्रितयविधानपटले ३ पू०.

^{११} बाह्याध्वतः कर्मी — आ, ई, उ; बाह्या-
ध्वातः कर्मी — इ, औ; बाह्याध्वतः कर्मी
— ए; बाह्याध्वारतः कर्मी — ऐ; ‘बाह्या-
भ्यन्तरतः कर्मी’ इति चर्यापादस्थपाठोऽत्र

स्वीकृतः ।

^{१२} ०कर्मस्थित्यादिना — ए.

^{१३} साधनं त्रयस्य भेदात् — इ; साधनत्रयस्य
भेदात् — ई, उ, ए, ऐ; साधनत्रयकस्य भेदात्
— औ.

^{१४} ०त्रयस्याभेदात् — आ.

^{१५} साधकानां त्रैविध्यम् —

‘बाह्याभ्यन्तरतः कर्मी स्नानपूजाग्निर्कर्मसु ।
लक्षाभ्यासजये सक्तो योगीति परिभाषितः ॥
ज्ञानोद्रेकरतो ज्ञानी लुप्तसंदेहकिल्बिषः’ ।

मतङ्ग० चर्या० त्रितयविधानपटले ३. ४ पू०.

^{१६} शौचाद्यात्मनः — इ, ऐ; शौचात्मकः —
ए.

^{१७} ०विषयत्वेनासर्वार्थं — ए, औ.

^{१८} मतङ्ग० चर्या० आचारलक्षणपटले १. २ पू०.

इत्युक्त्वा,

“आचारो द्विविवः शास्त्रे चरतां भावितात्मनाम् ।”

इत्यादिना स्नानभिक्षादि चर्यास्वरूपमिति । तथा साधकचर्याया वा, दीक्षया वा तत्तद्भुवन-
योजनतः तत्तद्भुवनप्राप्तिः । यदुक्तम् “श्रीमत्सूक्ष्मस्वायम्भुवे” —

“यो यत्राभिलषेद्भोगान्स तत्रैव नियोजितः ।

सिद्धिभाजमन्त्रसामर्थ्यात्” इति ।

चित्तभेदेनेति ज्ञानविशेषेण वा तत्तद्भुवनेश्वरस्वरूपव्याप्त्यादिविचारनिष्ठेन शास्त्रविषयेण
तत्तत् प्राप्यते इति । मोक्षस्तु चतुष्टयाद् अस्मात् ^{१०}समुच्चितादेव; ^{११}नैकैकस्मात् । भोगो
वेति वाशब्दार्थः । तथा हि — चर्यायोगयोस्तावज्ज्ञानं विना अनुष्ठानमेव नोपपद्यते । ^{१२}न
ह्यज्ञातेऽर्थे योगः सनाधिः, ^{१३}चर्या ^{१४}वा प्रागुक्ता संभवति । ज्ञानमपि ^{१५}च, द्रव्यत्वान्मलादीनां
^{१६}बन्धानां न दीक्षाख्यं व्यापारं विना तेभ्यः पुंसो मोक्षं कर्तुं ^{१७}क्षममित्युक्तं शुद्धविद्याप्रकरणे^{१८} —

“तस्मान्मन्त्रक्रिया ^{१९}मुख्या सेश्वरी भुक्तिभुक्तिदा ।” इति ।

^{२०}अतो दीक्षैव मोक्षहेतुरिति । ज्ञानादीनां ^{२१}चाचार्यसंस्कारद्वारेण दीक्षायां विनियोगदर्शनात्^{२२} ।

^{२३}यद्वक्ष्यति दीक्षाप्रकरणे^{२४} —

^{२५}“विद्यापादार्थकुशलः क्रियापाद^{२६}गतक्रमः ।

योगपादकृताभ्यासश्चर्यापादानुवर्तकः ॥

गुरुदीक्षां प्रकुर्वीत” इति ।

^{२७}केवलमसद्योनिर्वाण^{२८}दीक्षयारब्धकार्याणां कर्मणामनुपश्रयात् ^{२९}तद्भोगोपरोधेन,^{३०} मलमायीययोरपि

^१ इत्यादि स्नान० — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ;
इत्यादिना भिक्षादि — ऊ, ऋ.

^२ चर्यादिस्वरूपमिति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^३ तद्भुवनेश्वरप्राप्तिः — इ, ऋ; तत्तद्भुव-
नेश्वरप्राप्तिः — ऊ, ऐ; तद्भुवनप्राप्तिः — ए.

^४ ‘श्रीमत्’ इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए,
ऐ, औ.

^५ स्वायम्भुवे ३९. २.

^६ भोगान् सर्वत्रैव — ऊ, ऋ.

^७ इतिशब्दो नास्ति — ए.

^८ स्वरूपरूपकव्याप्त्यादि० — ऊ, ऋ.

^९ तत्प्राप्यते — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ, औ.

^{१०} समुच्चितादेव — ऊ, ऋ, ऐ.

^{११} नैकैकात् — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^{१२} ‘न’ इत्यत्र ‘तेन’ इति दृश्यते — आ; नकारो
नास्ति — इ, ऐ.

^{१३} चर्याया वा प्रागुक्ता — ए; चर्याविद्धा प्रागु-
क्ता — ऐ.

^{१४} वाशब्दो नास्ति — इ.

^{१५} चशब्दो नास्ति — आ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{१६} बन्धान् दीक्षा०—इ; बन्धान् दीक्षा० — ए.

^{१७} ‘क्षमं’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{१८} मतङ्ग० विद्या० ७. ७४ पू०.

^{१९} मुख्यसेश्वरी — इ, ऐ.

^{२०} ‘अतः’ इति नास्ति — ऐ.

^{२१} चाचार्य संस्कार० — इ.

^{२२} अत्र ‘प्राप्यति’ इत्यधिकम् — इ, ऐ.

^{२३} ‘यद्वक्ष्यति’ इति नास्ति — इ.

^{२४} मतङ्ग० क्रिया० अधिवासनपटले ३ उ०—४ पू०

^{२५} विद्यापदार्थ० — आ, इ, ई, उ, ऐ, औ.

^{२६} ०कृतक्रमः — ऋ.

^{२७} केवलं सद्यो० — इ, ए, औ; केवलसद्यो०—
ई, उ.

^{२८} ०दीक्षारब्ध० — इ; ०दीक्षा आरब्ध० —
ऐ.

^{२९} ‘तद्’ इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऋ, ए,
ऐ, औ.

^{३०} अत्र चशब्दोऽधिकः — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ,
औ.

पाशयोः ^१सर्वथातपध्वंसितत्वेन ^२शिवत्वस्यानभिव्यक्तत्वाद् दीक्षोत्तरकालं ज्ञानादिभिः, तथा अप-
चयक्रमेण प्रत्यहं तेषां ^३पाशानां विच्छित्तिः, ^४शिवत्वस्य चाभिव्यक्तिः क्रियते । यथा आरब्ध-
कार्याणां ^५कर्मणां न भोगोपरोधो जायते । नापि च पाशानां पुनः ^६प्ररोहः, व्यापारान्तरेण
^७वा निवृत्तिः, ^८शिवत्वस्य ^९व्यापारान्तरेण ^{१०}वाभिव्यक्तिरिति भवत्येव चतुष्टयाद्दीक्षाज्ञानादे-
र्यथा ^{११}स्वव्यापारभेदान्मुक्तिरिति ^{१२}सूक्तं “मोक्षो वाथ चतुष्टयाद्” इति । ^{१३}अत एवात्र क्रिया-
पादे ^{१४}दीक्षाप्रकरणमध्य एव नित्यादिकर्मणां ^{१५}पाठो दीक्षापूर्वत्वेन मात्रयापि ^{१६}स्वफलमोक्षसाधन-
प्रदर्शनायोपपद्यते । अन्यथा ^{१७}तु ^{१८}“न ^{१९}ह्यन्यस्य ^{२०}तन्त्रेऽन्यः प्रवर्ततेऽन्यः ^{२१}प्रतायते” इति ^{२२}न्यायेन
निष्प्रयोजनत्वाद्वक्तुरकौशलमेव प्रतिपादयनीत्ययुक्तमेव । दीक्षोपक्रमोपसंहारं ^{२३}युक्तश्च क्रियापादः
सर्वत्र श्रूयमाणः ^{२४}एनमेवार्थमभिद्योतयति । ^{२५}यथा च तदुपक्रमे ^{२६}भविष्यति —

^{२७}“अथातः संप्रवक्ष्यामि दीक्षाविधिमनुत्तमम् ।

साङ्गं समासतः सर्वम्” इति ।

उपसंहारेऽपि —

^{२८}“तद्वक्त्रानलनिर्गमोक्तिविधिना दीक्षेयमत्रोदितम्” इति ।

अन्यथा तस्या अपि श्रुतेरनुपपत्तिरेवेति । अत एव च यत्क्रियापादोपक्रमे वाक्यं भविष्यति^{२९} —

^{३०}“धेषामध्यवसायोऽस्ति ^{३१}न विद्यां प्रत्यशक्तितः ।

सुखोपायमिदं तेषां विधानमुदितम्” इति ।

^१ सर्वथातपध्वंसि० — ऊ, ऋ.

^२ शिवस्यानभि० — आ, इ, ई, उ, ऐ; शिव-
त्वस्याहोऽनवाभि० — ऊ, ऋ; शिवतत्त्व-
स्यानभि० — ए.

^३ पाशविच्छित्तिः — ऊ, ऋ.

^४ शिवतत्त्वस्य — ए.

^५ ‘कर्मणां’ इति नास्ति — ऐ.

^६ ‘प्ररोहः’ इत्यत्र ‘पुराणो’ इति दृश्यते — ए.

^७ अत्र ‘पुनः प्ररोहो’ इत्यधिकम् — ऊ;
‘पुनः प्ररोहो व्यापारान्तरेण’ इत्यधिकम् — ऋ.

^८ ‘वा’ इति नास्ति — ऋ.

^९ शिवतत्त्वस्य — ए.

^{१०} ‘व्यापारान्तरेण’ इति नास्ति — आ, इ, ई,
उ, ए, ऐ, औ.

^{११} वा व्यक्ति० — इ, ऊ, ऐ, औ; या व्यक्ति०
— ऋ.

^{१२} स्वं व्यापार० — आ, ई, उ, ऊ, ऋ, ऐ; स्वस्य
व्यापार० — इ; स्वव्यापार० — औ.

^{१३} मूर्तिरिति — इ.

^{१४} अत्र — ई, उ.

^{१५} दीक्षादिप्रकरण एव नित्यादि० — आ, ई,

उ, ए, औ; दीक्षाप्रकरणे नित्यादि — इ, ऐ.

^{१६} परमो दीक्षापूर्वकत्वेन — ए.

^{१७} अत्र ‘स्वफलं’ नित्यादिकर्मणा (कर्मणां—ऋ)
इत्यधिकम् — ऊ, ऋ.

^{१८} तुशब्दो नास्ति — आ, ऋ, ऐ.

^{१९} नकारो नास्ति — औ.

^{२०} ह्यस्य — ए.

^{२१} तन्त्रे विस्तारितेऽन्यः प्रतते — ऊ, ऋ; तन्त्रे-
भ्यः प्रतते — ए.

^{२२} प्रतते — इ, ई, उ, ऐ, औ.

^{२३} आकरो न लभ्यते ।

^{२४} युक्तं च — ए.

^{२५} एवमेवार्थमभि० — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{२६} तथा च — ऊ, ऋ.

^{२७} ‘भविष्यति’ इत्यारभ्य ‘यत्क्रियापादोपक्रमे’
इत्यन्तो भागो नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए,
ऐ, औ.

^{२८} मतङ्ग० क्रिया० दीक्षापटले १.

^{२९} मतङ्ग० क्रिया० समुदायपटले ५३.

^{३०} मतङ्ग० क्रिया० दीक्षापटले २.

^{३१} एवमध्यव० — ए.

^{३२} नाविद्यां — ऐ; न विद्याः — औ.

तत्राप्ययमर्थः — ^१येषां मोक्षतुहेतुतया ज्ञानं प्रति बुद्धिरेव नास्ति, ज्ञानस्य ^२दर्शनान्तरपरिदृष्ट-
^३द्रव्यात्मकं मालाख्यबन्धनिवृत्तावुक्तनयेन शक्त्यभावादिति युक्तितः, तेषां शैवानां मोक्षाय सुखो-
पायम् ^४एतद्दीक्षाख्यं साधनम् उदितम् इति ^५वक्ष्यामः । तन्न विरोधः । न त्वत्र समयदीक्षा
व्याख्येया । तस्या दीक्षोपक्रमार्थत्वेन ज्ञानादिभिः सह विकल्पसमुच्चयनिरूपणं स्यात्त्राप्रकृतत्वात् ।
यद्वक्ष्यति तत्प्रकरणे —

^६“गुरुः शिष्यनिमित्तं तु पूर्णं बह्वौ ^७प्रपातयेत् ।

येनासौ समयी भूत्वा दीक्षासंस्कारमर्हति ॥” इति ।

^८अपि तु ^९अशुद्धिलक्षणैव । ^{१०}तस्या एव सिद्धयुपायत्वेनाप्यत्र प्रस्तुतत्वात् । यदुक्तम् —

^{११}“सदाशिवपदं योगाच्चर्यति वाथ दीक्षया ।

प्राप्यते” इति ॥६३॥

अस्तु योगादीनां सिद्धयुपायत्वं न तु ^{१२}ज्ञानस्य ^{१३}तद्विरुद्धत्वात् । यदुक्तम्^{१४} —

^{१५}“ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते” इति ।

^{१६}तत्रोच्यते — ‘प्रात्यात्मिके’ इत्यादि ।

^{१७}प्रात्यात्मिके न भोगः स्याद्विद्यया परया क्वचित् ।

^{१८}विवेकः खलु कृत्स्नस्य बन्धस्या^{१९}स्यामितात्मनः ॥६४॥

^{२०}विच्छित्तिकारणं प्रोक्तं ^{२१}षट्पदार्थमयं शुभम् ॥

^{२२}प्रत्यात्मं भवः ^{२३}प्रात्यात्मिकः चित्तभेदः ^{२४}प्रागुक्तः, तस्मिन्सांख्यादिज्ञाने सति ^{२५}प्रकृतिपुरुष-

^१ एषां — औ.

^२ दर्शनान्तरपरिदृष्टं — ऊ, ऋ.

^३ ०द्रव्यद्रव्यात्मकं — ऋ.

^४ ०मालाख्यबन्धं — आ, इ, ई, उ, ऊ;

मालाख्यं बन्धं — ऋ; मलबन्धं — ए;

कलाख्यबन्धं — औ.

^५ एतद्दीक्षाख्यसाधनम् — औ.

^६ मतङ्गं क्रिया० दीक्षापटले २ वृत्तौ ।

^७ ०स्यात्र प्रकृतत्वात् — आ, इ, ई, उ, ऋ, ए,
ऐ, औ.

^८ मतङ्गं क्रिया० भुवनदीक्षापटले १५.

^९ गुरुशिष्यं — ऊ, ऋ, ऐ, औ.

^{१०} प्रतापयेत् — आ, ऐ; प्रदापयेत् — ए.

^{११} ‘अपि तु’ इति नास्ति — इ, ऊ, ऐ.

^{१२} अशुद्धिलक्षणैव — आ, ई, उ, ऋ, औ.

^{१३} तस्य एव शुद्धयुपायः — इ.

^{१४} ज्ञातस्य — ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ.

^{१५} तदविरुद्धं — आ, इ, औ.

^{१६} कामिके पूर्वभागे ४. ५५ पू० भगवद्गीता, ४, ३७

^{१७} ज्ञानादिः सर्वं — औ.

^{१८} अत्रोच्यते — ऋ.

^{१९} प्रत्यात्मके न — उ, ऊ, ऋ.

^{२०} विवेकदुःखकृत्स्नस्य — ऋ.

^{२१} ०स्यामितात्मनाम् — उ; ०स्यमितात्मनः—
ओ.

^{२२} व्युच्छित्तिं — ऊ, ऋ.

^{२३} षट्पादार्थं — मु, उ, ओ.

^{२४} प्रत्यात्मकं भवः — ई, उ; प्रत्यात्मभवः —
ऊ, औ; प्रत्यात्मभावः — ऋ; प्रत्यात्म-
भुवः — ए; प्रत्यात्मकं भावः — ऐ.

^{२५} प्रत्यात्मिकः — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ, औ.

^{२६} मतङ्गं विद्या० २६, ६३

^{२७} ‘प्रकृति’ इति नास्ति — इ; प्रकृतपुरुषं—
औ.

विवेकस्योत्पत्तत्वाद् गुणत्रयविषयो भोगः सिद्धिलक्षणो न संभवति । तथा अपरेण ^१मल-
पुरुषविवेकविषयेण ^२ज्ञानेन क्वचित् पुरुषविशेषे समुत्पन्नेन, यतः सर्वेभ्यो मलकर्ममायाबन्धेभ्यो
विवेकः जायते; तत एतत् ^३षट्पदार्थमयं परं ज्ञानं बन्धविच्छित्तेर्मोक्ष^४लक्षणायाः कारण-
मुक्तम् । न तु ^५सिद्धात्मनो भोगस्य । एतदुक्तं भवति — तत्र ^६सिद्धिसाधनम् । अपि तु ^७
ततोऽन्यदेव तद्भुवनेश्वर^८स्वरूपादि^९विषयमेव ज्ञानमित्यविरोधः ॥

एवं भोगपदार्थप्रपञ्चे ^{१०}व्याख्यातेऽत्र प्रसङ्गाद् मतङ्गमुनिः — ‘व्याख्यातम्’ इत्यादि ।

मतङ्ग उवाच —

व्याख्यातं भवता ^{११}स्पष्टमज्ञानं बन्धकारणम् ॥६५॥

तद्विच्छित्तिकरं ज्ञानं ^{१२}ते चाणोः संप्रतिष्ठिते ।

प्रसूति^{१३}नशितो यस्माद्विद्यते चेद्विरुध्यते ॥६६॥

^{१४}नेष्यते ^{१५}युगपच्छिष्टं ^{१६}रालोकतमसौ क्वचित् ।

यद्येवं द्विरूपस्यापि ज्ञानस्याज्ञाननिवर्तकत्वेनाभ्युपगमाद् युगपदेव ज्ञानाज्ञानयोरेकस्मिन्पुंसि
^{१७}सहनिष्ठानप्रसङ्गः । न च विरुद्धयोरालोकान्ध^{१८}कारयोरिव युगपद् एकस्मिन्धर्माणि स्थितिरुप-
पद्यते । अथोच्यते — “य एव ज्ञानस्योत्पत्तिकालः, स एवाज्ञानस्य निवृत्तिकालः । ततो न
विरोधः” इति । यद्येवमसत्कार्यवादाभ्युपगमप्रसङ्गः । निराकृतश्चासौ । ततः सत्कार्यदृष्ट्या
यदि ज्ञानं प्रागपि ^{१९}विद्यमानमिष्यते, ततस्तत्र ^{२०}तद् अज्ञानेन सह विरुध्यते एवेति ॥

^{१४}स्वरूपकादि० — इ, ऐ, औ; स्वरूपरूपकादि०
— ऊ.

^{१५}विषयमेवं ज्ञान० — इ.

^{१६}व्याख्याते तत्र — ऐ.

^{१७}सर्वमज्ञानं — उ; पृष्ठमज्ञानं — ऊ, ऋ.

^{१८}चेतसाणोः प्रतिष्ठिते — उ.

^{१९}नशितो — उ.

^{२०}नेष्यते — सु, उ, ऊ, ऋ; तेष्वेते — ओ.

^{२१}युगपच्छिष्टं आलोक० — ऊ, ऋ.

^{२२}रालोकस्तादृशी क्वचित् — उ.

^{२३}सहनिष्ठानप्रसङ्गः — इ, ई, उ, ए, ऐ, औ;
सहप्रतिष्ठानप्रसङ्गः — ऊ, ऋ.

^{२४}कारयोरेव — आ.

^{२५}अपिशब्दो नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{२६}‘तत्र’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^{२७}ज्ञानेन — इ, ऐ.

^१विषयभोगः — इ, ऋ, ऐ; विषये भोगः
— ऊ; विषयभोग० — औ.

^२लक्षणेन संभवति — ऊ; लक्षणे संभवति
— ऋ.

^३मलविवेक० — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^४ज्ञाने क्वचित् — ऋ.

^५एव तत् — ए, ऐ.

^६‘षट्’ इति नास्ति — ऊ, ऋ.

^७पदार्थकादिनिविषयमेव ज्ञानं — ऋ.

^८अपरं ज्ञानं — औ.

^९विच्छित्त्यै मोक्ष० — ऐ.

^{१०}लक्षणाः — इ; लक्षणायां — ए.

^{११}सिद्धात्मनो — आ, इ, ई, उ, ऋ, ए, औ.

^{१२}सिद्धसाधनम् — आ, ऋ, ए, ऐ.

^{१३}तुशब्दो नास्ति — ऊ.

अत्र सिद्धान्तः — 'यथाग्निः' इत्यादि ।

परमेश्वर उवाच —

यथाग्निर्भस्मसात्सर्वान्^१ करोतीन्धनसंचयान्^२ ॥६७॥

तत्स्थोऽप्युपायरहितो न विभाति स्वतेजसा ।

विद्याविद्यात्मकं तद्वद्युगपत्पशु^३ संततौ ॥६८॥

'यथा' ^१अग्निः अभिव्यक्त एव ^२इन्धनसंचयान् 'दहतीति, तैः ^३सह विरुध्यते । न ^४त्वनभि-
व्यक्तोऽरणि^५ लक्षणेन्धनान्तःसंस्थितोऽपि; शक्त्यवस्थायां विरोधाभावात् । एवं विद्याविद्यात्मकमपि
वस्तु^६ द्वयं शक्तिव्यक्तिभेदेन युगपद् एकत्र ^७भवद्विरुद्धभेदेति । एवमभ्युपगम्यात्मनि ज्ञानादन्यद-
ज्ञानं, ^८तयोर्विरोधः परिहृतः ॥६७-६८॥

अधुना ^९तु ^{१०}ज्ञानाभाव ^{११}एवाज्ञानम् । न ज्ञानान्तरान्यत् । न ^{१२}चाभावेना^{१३}वस्तुरूपेण सह
कस्यचिद्विरोधः; वस्तुविषयत्वात्तस्येत्युच्यते — 'या परा संस्पृशेत्' इत्यादि ।

या परा संस्पृशेत्कोटिं परां काष्ठां ^{१४}विवेकिनः ।

^{१५}गतिः सैवावबोद्धव्या धर्मान्तरनिदर्शनात् ॥६९॥

विवेकिनः या परा ^{१६}गतिः ज्ञानं, परां ^{१७}काष्ठां ^{१८}सर्वाध्वान्त^{१९}प्रवर्तिनीं ^{२०}शिवत्वलक्षणां कोटिं
संस्पृशेत् इति संभाव्यते; सैव ^{२१}बोद्धव्या ^{२२}वस्तुतः । न तु तदभावोऽन्यदज्ञानं ^{२३}नाम किञ्चित् ।

— ऊ, ऋ.

^१ सर्व — मु; सर्वाः — ऊ, ऋ.

^२ करोति तूलाशयः — उ.

^३ ०संचयम् — मु, ऋ.

^४ ०मन्दता — उ.

^५ 'यथा' इति नास्ति — ए.

^६ ह्यग्निरभि० — ऊ, ऋ; वल्लिरभि० — ए.

^७ इन्धनस्य संचयान् — आ.

^८ दहन्तीति — ए.

^९ 'सह' इत्यत्र 'स' इति दृश्यते — ऋ.

^{१०} त्वनभिव्यक्ते — इ; त्वभिव्यक्तो — ऊ;
त्वभियुक्तो — ऋ.

^{११} ०लक्षणान्तः — ऊ, ऋ.

^{१२} ०द्वयशक्तिभेदेन — इ; ०द्वयं शक्तिभेदेन
— ऊ, ऋ; ०द्वयमभिव्यक्तिभेदेन — ए;
०द्वयं शक्तिशक्तिभेदेन — ऐ.

^{१३} भवेद्विरुद्ध० — ऊ, ऋ; भवद्विरुद्ध० —
ए, ऐ, औ.

^{१४} 'तयोः' इत्यारभ्य 'ज्ञानान्त' इत्यन्तं नास्ति

^{१५} तु — इ, ऐ.

^{१६} ज्ञानभाव — आ, ई, उ, औ.

^{१७} एवाज्ञानान्तरान्यत् — इ, ऐ.

^{१८} चाभावो नावस्थारूपेण — ऊ,

^{१९} ०वस्तुस्वरूपेण — आ, इ, ई, उ, ऊ, ऐ.

^{२०} विवेकतः — मु, उ.

^{२१} इति सैवाव० — मु; गतिर्या साव० — उ,
गतिः सा एव बोद्धव्या — ऊ, ऋ.

^{२२} गतिज्ञानं — आ, इ, ए, ऐ, औ.

^{२३} काष्ठा — आ, इ.

^{२४} सर्वाध्वप्रवर्तिनीं — ऊ, ऋ; सर्वाध्यात-
प्रवर्तिनं — ऐ.

^{२५} ०प्रवर्तनीं० — ए.

^{२६} शिवतत्त्वलक्षणां — आ, ई, उ, ए, औ; शिव-
लक्षणां — इ; तत्त्वशिवलक्षणाम् — ऐ.

^{२७} बोद्धव्यम् — ए.

^{२८} वस्तुनः — औ.

^{२९} 'नाम' इति नास्ति — ऋ.

तस्यैव ज्ञानात्मनो गतिलक्षणस्य धर्मान्तरस्य ^१दर्शनात् । तद्व्यतिरिक्तस्याज्ञानात्मनोऽवस्तुभूतस्य कस्यचिद्धर्मस्यादर्शनादित्यर्थः । ज्ञानाभाव एव मलयोगतो ज्ञानानुत्पत्तौ मूर्च्छाद्यवस्थास्विव भवति । ^२न त्वज्ञानात्मनः कस्यचिदुपलब्धिर्यतः ॥६९॥

ननु विपरीतज्ञानात्मकं मप्यज्ञानं ^३प्रदृश्यत एव । ^४तत्रोच्यते — ‘शेषं स्यादुपचारेण’ इत्यादि ।

शेषं स्यादुपचारेण भोक्तुरध्यवसायजम् ।

स्थितये निर्मितं धात्रा नासतो ^५व्यज्यते क्वचित् ॥७०॥

^६किंचिदण्वपि लोकेऽस्मिन् किं पुनः ^७शिवतापरम् ।

यदेतत् — “^८अनित्याशुचिदुःखानात्मसु ^९नित्यशुचि^{१०}मुखात्मप्रतिपत्तिरविद्या” इति विपरीत-
^{११}प्रतिपत्त्यात्मकमज्ञानं तद् उपचारेण आत्मनः कथ्यते; ^{१२}न तु मुख्यतोऽध्यव^{१३}सायजत्वात्तस्येत्युक्तं
^{१४}बुद्धितत्त्वप्रकरणे । तच्च, कर्मतद्भोगस्थित्यर्थमेव निर्मितं भगवता । न हि तेन विनात्यन्ता-
शुद्धेऽपि ^{१५}कर्मतत्फलेषु कस्यचित् प्रवृत्तिरुपपद्यते । ^{१६}तस्मादप्यज्ञानं नोपचारमात्रतयाप्यसदुत्पद्यत इति
कुतः शिवतापरं ज्ञानमसदुत्पद्यमानं संभाव्यते भगवतेति ॥

ननु ^{१७}तस्याप्यज्ञानस्य ^{१८}विच्छित्तिकारणं ^{१९}प्रोक्तमत्र^{२०} ज्ञानमिति विरोध^{२१}स्तदवस्थ एवेति ।
तत्रोच्यते — ‘उक्तं तथापि’ इत्यादि ।

उक्तं तथाप्युपायोक्त्या न चोत्पत्तिः परात्मनः ॥७१॥

^१ ‘दर्शनात्’ इत्यारभ्य ‘कस्यचिद्धर्मस्य’ इत्यन्तं
नास्ति — ए, औ.

^२ एवकारो नास्ति — इ, ऊ, ऋ, ऐ.

^३ यत्त्वज्ञानात्मनः — ऐ; न च ज्ञानात्मना —
औ.

^४ मपि ज्ञानं — आ; मप्यन्यज्ञानं — ऊ,
ऋ.

^५ प्राग्दृश्यत एव — ऊ.

^६ अत्रोच्यते — ए.

^७ व्यज्यते — ओ.

^८ किंचिदन्तेऽपि — मु, उ, ओ.

^९ शिवदां पराम् — उ; शिवदां पुरा — ओ.

^{१०} योगसू० २. ५.

^{११} नित्यं शुचि० — इ, ऐ.

^{१२} मुखात्मकप्रति० — ए; दुःखात्मप्रति० —
ऐ.

^{१३} प्रतिपत्त्यात्मकं ज्ञानं — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ,
औ.

^{१४} न मुख्यतो — ऊ, ऋ; तदनु मुख्यतो — ए.

^{१५} सायजत्वतस्तस्येत्युक्तं — आ, इ, ई, उ, ए,
औ.

^{१६} मतङ्ग० विद्या० १७. २ वृत्तौ ।

^{१७} ‘कर्मतत्फलेषु’ इत्यारभ्य ‘उत्पद्यत इति’
इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने ‘कस्यचिदुत्पद्यत
इति’ इति दृश्यते — ऊ, ऋ.

^{१८} ‘तस्माद्’ इत्यारभ्य ‘भगवतेति’ इत्यन्तो
ग्रन्थो नास्ति — इ.

^{१९} तस्यापि ज्ञानस्य — ऋ.

^{२०} विच्छित्तिकरं — अ, ई, उ, ए; व्युच्छित्तिक-
करणं — इ; व्युच्छित्तिकारणं — ऋ; व्युच्छि-
त्तिकरं — औ.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० २६. ६५ पू०.

^{२२} ‘अत्र’ इत्यस्य स्थाने ‘तत्र’ इति दृश्यते —
आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{२३} ‘तदवस्थ एव’ इत्यारभ्य ‘सहभावलक्षणो
विरोधः’ इत्यन्तो भागो लुप्तः — ए.

^१यद्यपि तथोक्तम् । तथाप्युपायोक्त्या ^२भिन्नाधिकरणतया तन्निवर्तकत्वेनोक्तमिति विरुद्धता तस्य भूषणमेव । न ^३तु दूषणम् । तत्रापि च ^४न तयोः सहभावलक्षणो विरोधः । किं तु यैव तस्य ^५ज्ञानात्मनः समुत्पत्तिः, सैव ^६तस्याज्ञानस्य निवृत्तिः । न तु ज्ञानात्मनः, तन्निवृत्तेः ^७समुत्पत्तिः परा अन्येत्यदोषः ॥७१॥

अत एव — ‘ज्ञानाभिव्यक्तये’ इत्यादि ।

ज्ञानाभिव्यक्तये व्यक्तं ‘शिवतत्त्वमणुं प्रति ।

व्यक्तोऽसौ शिववद्भाति शिव एव तनुक्षये ॥७२॥

नात्र व्यापारद्वयम् । अपि तु ज्ञानाभिव्यक्त्यर्थमेव शिवतत्त्वमणुं प्रति ^८अभिव्यक्तमित्युक्तम् “^९‘शिवाज्ज्ञानं प्रवर्तते’ इत्यादौ । ^{१०}न त्वज्ञाननिवृत्त्यर्थमपीति^{११} । तेन ज्ञानेन व्यक्तः ^{१२}‘विनिवर्तिताशेषाज्ञानः’^{१३} असौ पुरुषः शिववद्भाति जीवन्मुक्त एव^{१४} । ^{१५}‘शरीराभावे तु शिव-सम इति ^{१६}कुतोऽस्याज्ञानसंभवः ॥७२॥

^{१७}‘स्वस्वयं विरुद्धयोः सहावस्थानप्रसङ्गन्यायो भवता दर्शितः,’^{१८} स तु ^{१९}न — ‘अमुक्तानाम्’ इत्यादि ।

अमुक्तानामयं न्यायः ^{२०}‘शिवबोधादनन्तरम् ।

परि^{२१}पूर्णः ^{२२}सुनिर्वाणः पतिरेव न संशयः ॥७३॥

ये ^{२३}ह्यमुक्ताः ^{२४}‘सांख्यादयः, तेषामेव अयं ज्ञानाज्ञानयोर्विरुद्धयोः सहावस्थानप्रसङ्गदोषः,

^१ ‘यद्यपि’ इति नास्ति — ऐ.

^२ भिन्नानि नाधिकरणं — ऋ.

^३ तुशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ऐ, औ.

^४ नकारो नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऐ.

^५ ‘ज्ञानात्मनः’ इत्यत्र ‘आत्मनः’ इति दृश्यते — आ.

^६ तस्य ज्ञानस्याज्ञाननिवृत्तिः — ऋ.

^७ सकाशादुत्पत्तिः — ऊ, ऋ.

^८ व्यक्तं तत्त्वम् — उ; तत्त्वमुक्तमणुं — उ० पाठान्तरम्, ऊ, ऋ, ओ.

^९ अभिव्यक्तमुक्तम् — आ; ‘अभिव्यक्तमित्युक्तम्’ इत्यत्र ‘अभिव्यक्तम्’ इति दृश्यते — ऊ.

^{१०} स्वायम्भुवे ३२. २ उ०.

^{११} न तु ज्ञानम् — ऋ.

^{१२} इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{१३} ‘वि’ इति नास्ति — औ.

^{१४} अतशेषज्ञानः — आ, इ, ऋ, ए, ऐ, औ.

^{१५} अत्र तुशब्दोऽधिकः — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{१६} शरीरभावेन तु — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{१७} कुतोऽस्याज्ञानात्मभिः स्वस्वधर्मविरुद्धयोः — ए.

^{१८} यः स्वयं — आ, इ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ, औ.

^{१९} मतङ्ग० विद्या० २६. ६५ उ० — ६७ पू० वृत्तौ ।

^{२०} नकारो नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{२१} न्यायो बोद्धुरनन्तरम् — उ.

^{२२} ०पूर्णसुनिर्वाणः — औ.

^{२३} स निर्वाणपति० — मु, उ.

^{२४} हिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{२५} सांख्यादिनः तेषां — इ, ऐ; सांख्यादिज्ञानिनः तेषां — ऊ, ऋ.

सर्वथा 'कैवल्यानुत्पादादिति दर्शितं बुद्धितत्त्वप्रकरणे'। यस्तु 'मुक्तः शिवज्ञानोदयमात्रादेव
'विनिवृत्तसमस्ताज्ञानो भवतीति, कुतस्तस्य तयोः सहभावप्रसङ्गः इत्युक्तम् ॥७३॥

एवं च — 'योऽभिलाषात्मकः' इत्यादि ।

योऽभिलाषात्मको भावो 'ममत्वेनात्मवर्तिना ।
सोऽङ्कुरोऽणोरविद्याख्यः संसारोत्पत्तिकारणम् ॥७४॥
तत्संश्लिष्टा कला सूक्ष्मा वासितानादि^१कर्मणा ।
यदा विद्याग्निना प्लुष्टा साविद्या कलया सह ॥ ७५॥
'मदादयस्तदा सर्वे^२ ह्याशयाश्चोर्ध्वगोचराः ।
ध्वंसमायायान्ति वै क्षिप्रं^३ तत्क्षणात्क्षीणकर्मणः ॥७६॥
^४पुंसोऽनितं शिवत्वं^५ स्यात्प्रकटं सर्वतोमुखम् ।

यः एव रागजनितोऽभिलाषः ^१सहाहंकारवृत्तिना ^२अहंकारममकारात्मना चित्त^३धर्मेण चा-
विद्याख्यसंसाराङ्कुर^४भूतः पुंसां, स ^५एवात्राज्ञानमित्युक्तः । यतस्तद्वलादेव कलादि^६कार्यकरण-
^७संबन्धः कर्मानुसारेण तेषां जायत इत्युक्तम् । ^८न तु तदभावेन^९ ^{१०}विज्ञानकेवलयादेः^{११} । तत्तु
यदा अनेन ^{१२}शिवविद्याग्निना ज्ञानेन ^{१३}दग्धं भवति, तदा स रागः ^{१४}तदादिः सर्वोऽप्यमविद्याप्रपञ्चो
वासनात्वेनापि वर्तमानो ध्वंसम् आयाति । ^{१५}तत्क्षयाच्च ^{१६}कर्मणो ह्यस्य ^{१७}भोगपदार्थत्वेन वक्तुं

^१ कैवल्यानुमानादिति — आ, इ, ई, उ, ऋ, ए,
ऐ, औ.

^२ मतङ्गो विद्या० १७. ५०— ५१ पू० वृत्तौ ।

^३ मुक्ताः शिव० — ए; मुक्तशिव० — ऐ.

^४ 'वि' इति नास्ति — ऊ, ऋ, ए.

^५ समत्वं नात्म० — ऊ, ऋ.

^६ कर्मणः — औ.

^७ विद्याग्निप्लुष्टा — ऊ, ऋ.

^८ मदादयस्तदा — मु, औ.

^९ सर्वो — उ.

^{१०} ह्याशया चोर्ध्व० — मु, उ; हिशब्दो नास्ति
— ऊ, ऋ.

^{११} तत्क्षणात्क्षीणकर्मणः — मु.

^{१२} पुंसोचितं — मु, उ, औ.

^{१३} स्यात्प्रकृतः सर्वतोमुखः — उ.

^{१४} साहंकार० — ऋ.

^{१५} सहाकार० — ए; अहंकारमहंकारात्मना —
आ.

^{१६} धर्मेणाविद्याख्य० — ऊ, ऋ; धर्मेण विद्या-
ख्य० — ऐ.

^{१७} भूतद्विपुंसां — इ; भूतच्च पुंसां — ऐ;
भूतो द्विपुंसां — औ.

^{१८} एवात्र ज्ञान० — आ, इ, औ.

^{१९} कार्यकारण० — इ.

^{२०} संबन्धं कर्मानु० — औ.

^{२१} ननु — औ.

^{२२} तदभावे — ए.

^{२३} 'विज्ञान' इति नास्ति — आ.

^{२४} कैवलयादेः — इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ, औ.

^{२५} शिवतत्त्वाविद्यात्मना ज्ञाना...नेन — ऊ;

शिवविद्यात्मना ज्ञाना...नेन — ऋ; शिव-
विद्याग्निनानेन — ऐ.

^{२६} क्वादग्धं भवति — ऐ.

^{२७} तदादि सर्वो यत्र विद्या० — ए.

^{२८} 'तत्क्षयाच्च' इत्यत्र 'क्षणाच्च' इति दृश्यते
— इ; 'तत्क्षयं यच्च' इति दृश्यते — ए;

'क्षीणाच्च' इति दृश्यते — ऐ.

^{२९} कर्मणोऽप्यस्य — ऊ, ऋ; कर्मणोऽस्य — ए.

^{३०} 'भोगपदार्थत्वेन' इत्यारभ्य 'अस्य' इत्यन्तं
नास्ति — ऋ.

प्रकृतस्य, ^१सहफलस्य, ^२तत्तत्साधनस्य च ^३क्षयो जातः। अस्य ^४क्षीणाविद्याकर्मणः पुंसः मुक्तिः परा भवतीति, ज्ञानोदयमात्रादे^५वाज्ञाननिवृत्तिसिद्धेः, ^६प्राकृतस्य^७ भोगपदार्थस्यापि निवृत्तिसिद्धिरिति ^८सप्रसङ्गस्य भोग^९पदार्थप्रकरणस्योपसंहार इति श्रेयः ॥७४-७६॥

अथ विद्यापादोपसंहाराय येन क्रमेण पुरुषोऽस्मिन्नधिकारी ^{१०}यादृशश्च, ^{११}यच्चास्य फलं तत्तावत्, श्लोकद्वयेनोच्यते — ‘यस्याशेष’ इत्यादि ।

यस्याशेषभवार्णवोदरगता ^{१२}भावा ^{१३}भवेच्छादिता

ध्वस्तास्तत्किरणोद्गतासिलतया ^{१४}सोऽनादरात्सांप्रतम् ।

क्रीडन्क्रीडनकैरपीन्द्रियवशात्स्वच्छेन युक्तो हृदा

^{१५}तत्सङ्गम्बुविधूत^{१६}पापपटलाः पुण्या नराः क्षमातले ॥७७॥

यस्य पुंसो मायात्मकाशेषसंसारसमुद्रान्तर्वर्तिनो भावाः सर्वे एव आणव^{१७}कर्ममायीयबन्धलक्षणाः भवेच्छया परमेश्वरशक्तिपातेन अदिताः ^{१८}परमसामर्थ्यपदवीं ^{१९}प्रापिताः मलपरि^{२०}पाकापेक्षयैवेत्युक्तं प्रागेव^{२१}। तदनन्तरं च यस्य ^{२२}ते एव भावाः ध्वस्ताः क्षयं नीताः; तस्यैव परमेश्वरस्य ^{२३}संबन्धिनो ये किरणाः सर्वार्थ^{२४}प्रकाशकशास्त्रात्मकाः, तेभ्यः समुद्गतया ^{२५}असिलतया दीक्षाख्यया । यच्छूयते^{२६} — “दीक्षाविच्छिन्नबन्धनाः” इति । ततोऽनन्तरं ^{२७}सः पुरुषः अनादराद् अगर्वतः सांप्रतं वर्तमानावस्थायाम् ^{२८}इन्द्रियवशाद् इति भोगसाधनैः स्त्र्यादिभिः क्रीडन् भोगान् भुञ्जानः स्वच्छेन निर्मलेन युक्तो हृदा ज्ञानक्रियात्मना सद्भावेन भवति । ^{२९}न ^{३०}पुनर्भोगतत्साधनैर्मिलनी^{३१}क्रियत इत्यर्थः । यदाहुः^{३२} —

^१ सफलस्य — ऊ, ऐ.

^२ तत्तत्साधनस्य — ऐ.

^३ क्षये — ऊ.

^४ क्षीणाविद्या० — आ.

^५ वाज्ञाननिवृत्तिसिद्धेः — ए.

^६ ०सिद्धिः — ऋ.

^७ प्रकृतस्य — आ, इ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ, औ.

^८ प्रसङ्गस्य — ऊ, ऋ.

^९ ०पदार्थस्योप० — ऊ, ऋ.

^{१०} यादृक्च — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{११} यच्चास्य — ए.

^{१२} भावो — मु.

^{१३} भवेच्छापिता — ऊ, ऋ.

^{१४} येनादरात् — ऊ, ऋ.

^{१५} यद्गङ्गाम्बु० — ऊ, ऋ.

^{१६} पापकलुषाः — उ, ऊ, ऋ.

^{१७} ०कर्ममायीय० — ऐ.

^{१८} परमसामर्थ्यपदवीं — आ; परमसामर्थ्य-

पदवीं — इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{१९} ‘प्रापिताः’ इति नास्ति — आ, ऋ; प्राप्ताः — ई, उ.

^{२०} ०पाकापेक्षयैत्युक्तं — ऊ, ऋ.

^{२१} मतङ्ग० विद्या० २६. ४५ उ० — ४८ वृत्तौ ।

^{२२} ‘ते’ इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ.

^{२३} ‘संबन्धिनो’ इत्यारभ्य ७८ तमश्लोकवृत्तौ ‘परमेश्वरस्य’ इत्यन्तो भागो लुप्तः — ऊ, ऋ.

^{२४} ०प्रकाशात्मक० — ई, उ.

^{२५} ‘असिलतया’ इति नास्ति — आ, ई, उ, ऊ, ऋ.

^{२६} रौरवे विद्या० २. २२ पू०.

^{२७} ‘सः’ इति नास्ति — ऐ.

^{२८} इन्द्रियत्ववशाद् — ऐ.

^{२९} नकारो नास्ति — ए, ऐ, औ.

^{३०} पुनः पुनर्भोग० — ऐ, औ.

^{३१} ०क्रियन्त इत्यर्थः — ए, ऐ.

^{३२} महाभारते १२. ३०४. ६

“वसन्विषयमध्येऽपि न वसत्येव 'बुद्धिमान् ।'” इति ।

तस्य चैवविधस्य पुंसः ^१संबन्धना सङ्गाम्बुना अन्येऽपि नराः क्षालितपाप^२मलाः पुण्याः एवात्र भूलोके भवन्ति ॥७७॥

येनाशेषपदार्थदार्शनचित्तं ^३तत्त्वाश्मशङ्गोच्छ्रितं

विद्यारत्नसमुज्ज्वलं प्रतिदिनं ध्यातं विभोर्मन्दिरम् ।

तत्तेजोत्यमयूखपाशवशः ^४प्राप्नोत्यसौ तत्क्षणात्

^५प्राप्त्यैतां कुटिकां ^६प्रधानतृणजां पश्यत्यधस्तात्सदा ॥७८॥

येन ^१मोक्षाय कारणाय विभोः पररेश्वरस्य मन्दिरं स्थानं ध्यातम् । ^२कीदृग्भूतं तन्मन्दिरमिति तदर्थमेतत् — ^३अशेषपदार्थदार्शनचित्तमिति । यद्यपि ^४सर्वपदार्थशब्देन ^५सर्वे एव पत्यादयस्तत्त्वभाव^६भूतभुवनात्मकाः सहोपायपदार्थेन षडर्थराशयः प्रोक्ताः । ^७तथाप्यत्र तत्त्वानां ^८पदान्तरोपात्तत्वाद् गोबलीवर्दन्यायेन^९ तत्त्व^{१०}व्यतिरिक्तभावभूत^{११}भुवनात्मका एवोच्यन्ते । ^{१२}ते एव दारूणीव मन्दिरप्रतिपत्येकदेशभूतत्वात्, तैर्नित्तम् । तेषां व्यापकमित्यर्थः । तत्त्वानि ^{१३}पृथिव्यादिविन्द्वन्तानि ^{१४}पत्यादिपदार्थैकदेशत्वेन संगृहीतानि अश्म^{१५}शृङ्गाणीव सारत्वा-दुन्नतत्वाच्च, तैरुच्छ्रितम् । ^{१६}शिवतत्त्वस्य सर्व^{१७}तत्त्वोर्ध्वप्राप्यत्वेनोक्तत्वात् । एवं च दार्वश्ममयं ^{१८}यन्मन्दिरम् । ^{१९}विद्येति विद्यापादोऽयम्, सैव रत्नं, तेन ^{२०}दीपेनेव प्रकटं तथाभूतं मन्दिरं येन प्रतिदिनं नित्यानुष्ठेयतया ध्यातमित्युपलक्षणम् । इष्टं ध्यातं ज्ञातं चेति । यदुक्तम् —

^१ सिद्धिमान् — औ.

^२ यस्य — इ.

^३ संबन्धिन्या — इ, ऐ, औ.

^४ ०मलात्पुण्याः — इ, ऐ, औ.

^५ तत्त्वात्मशृङ्गोच्छ्रितं — मु, उ; तत्त्वात्म-कूटोच्छ्रितम् — ऊ, ऋ.

^६ प्राप्नोति तस्मिन्क्षणात् — मु, उ, ओ.

^७ प्राप्त्यैतां — मु; प्राप्त्यैताः — ऊ, ऋ; पश्यैतां — ओ.

^८ प्रधानतरणात् पश्य० — उ.

^९ मोक्षाधिकारिणा विभोः — ऐ.

^{१०} किं भूतं तदिति — ऊ, ऋ; कीदृग्भूतजन्मान्तरमिति — ए.

^{११} ‘अशेष’ इति नास्ति — इ, ऊ, ऋ, ए, ऐ, औ.

^{१२} पूर्वं पदार्थ० — ऊ, ऋ.

^{१३} स एव — आ.

^{१४} ‘भूत’ इति नास्ति — ए.

^{१५} अथाप्यत्र — ऋ.

^{१६} पदार्थत्वेनोपात्तत्वाद् — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ; अपदार्थत्वेनोपात्तत्वाद् — औ.

^{१७} ‘गोबलीवर्दन्यायः’ लौकिकन्यायाञ्जलौ प्रथम-भागे पृ० २५.

^{१८} ०व्यतिरिक्ताभावभूत० — इ, ऊ, ऋ, ए, ऐ, औ.

^{१९} ०भुवना एवो० — इ; ०भुवनात्मान एवो० — ऊ.

^{२०} अत एव — ऊ, ऋ.

^{२१} पृथिव्यादीनि विन्द्वन्तानि — आ, ऋ, ए.

^{२२} इत्यादि० — ए.

^{२३} ०शृङ्गानिव — इ, ऐ, औ; शृङ्गानिव — ऊ, ऋ.

^{२४} ‘शिवतत्त्वस्य’ इत्यारभ्य ‘तथाभूतं मन्दिरं’ इत्यन्तं नास्ति — आ; शिवतत्त्वं सर्व० — इ, ई, उ, ऋ, ए, ऐ; उच्छ्रिततां नीतं सर्व० — ऊ; शिवतत्त्वसर्व० — औ.

^{२५} ०तत्त्वाध्वप्राप्य० — ई, उ, ऊ, ऋ, औ; ०तत्त्वार्थप्राप्य० — ए.

^{२६} ‘यत्’ इति नास्ति — इ, ऐ.

^{२७} विद्यतेति — इ.

^{२८} दीपेनेव — इ, ऐ.

“सदाशिवपदं योगाच्चर्यातो वाथ” इत्यादि । प्राप्नोत्यसावाति ^१एवंविधाधिकारयुक्तः एवं-
विधश्च । ^२तदापि परमेश्वरतेजोत्थशक्तिप्रेरित ^३एव तन्मन्दिरं क्षणात् प्राप्नोतीति ।

^४नन्वेतदयुक्तं दीक्षयास्य तनोरक्षपितत्वेन ^५क्षणमात्रतस्तत्प्राप्तेरसंभवात् । यदुक्तम् —
“शिव एव तनुंक्षये” इति । तदर्थमेतत् — ^६प्रास्य क्षित्वा भोगेन, ^७उत्क्रान्त्या वा एता-
मिति ^८प्रत्यक्षां ^९भौवनीं ^{१०}कुटिकां वेश्मस्थानीयां तनुम् । तथा प्रधत्ते ^{११}स्वां मूर्तिमिति ^{१२}मायै-
वोपचारतः प्रधानं, तस्य तूणानीव कलादिकित्यन्तानि ^{१३}तत्त्वानि, तज्जां कलादि ^{१४}सूक्ष्मदेहात्मिका-
मपि ^{१५}कुटिकां प्रास्येति । अथ कथं ^{१६}तावद्द्विरूपामपि तनुमसौ प्रास्यतीति तदर्थमेतत् —
पश्यति अधो हेयत्वेन यतस्तां द्विरूपामपि तनुं सदा इति; क्रिया ^{१७}पादवक्ष्यमाणशरीरदाहादि-
नित्यकर्मणा । ^{१८}ततस्तत्क्षयसमनन्तरमेव क्षणमात्रेण प्राप्नोत्यसौ ^{१९}तन्मन्दिरमित्यविरोधः ॥७८॥

अधुना विद्यापादोपसंहाराय क्रियापादोपक्रमाय ^{२०}च श्लोकः —

^{२१}पादोऽयमाद्यः ^{२२}प्रविभागयुक्त्या
विद्यात्मकस्ते कथितो यथावत् ।

^{२३}कर्मत्मकोऽनुक्रमतस्त्ववाप्तः
प्राक्सूचितो ^{२४}यत्र मुने शृणुष्व ॥७९॥

आद्यानां प्रधानत्वेन ^{२५}संगृहीतानां पत्यादिपदार्थानां यः प्रविभागः ^{२६}परस्परं प्रविवेकः, तस्य
^{२७}युक्तिः अनुमानं, तथा विद्यात्मकोऽयं ^{२८}पादः कथितः इति व्याख्यातार्थोपसंहारः । अथ व्याख्ये-

^१ मतङ्ग० विद्या० २६. ६३.

^२ एवं वाधिकार० — आ.

^३ तथापि च परमेश्वर० — ऊ, ऋ.

^४ एव मन्दिरं — ऊ, ऋ; एवं मन्दिरं — औ.

^५ नत्वेतदयुक्तं — इ; नन्वेतदयुक्तं — ए.

^६ ध्यानलक्षणमात्र० — ऊ, ऋ.

^७ मतङ्ग० विद्या० २६. ७२ उ०.

^८ एवकारो नास्ति — इ.

^९ ०क्षयाद् इति — ऋ.

^{१०} अत्र ‘तनु’ इत्यधिकम् — आ, ई, उ.

^{११} उत्क्रान्त्या शिवे तां प्रत्यक्षां — आ, ई, उ, औ.

^{१२} इतिशब्दो नास्ति — इ, ए, ऐ.

^{१३} भौवनीं — आ, इ, ई, उ, ए, ऐ, औ; भवनीं — ऋ.

^{१४} कोटिकां — ऋ.

^{१५} स्वमूर्तिमिति — ए.

^{१६} मायैवानुपचरितं प्रधानं — ऊ; मायैवोप-
चरितं प्रधानं — ऋ; मायैवोपचारता प्रधानं

— ए, औ.

^{१७} अत्र इवशब्दोऽधिकः — ए.

^{१८} ‘तत्त्वानि’ इति नास्ति — आ.

^{१९} सूक्ष्मदेहिकामपि — ए.

^{२०} ‘कुटिकां’ इति नास्ति — ए.

^{२१} तां द्विरूपां तनुं — ऊ, ऋ.

^{२२} ०पादे वक्ष्य० — ऐ.

^{२३} तत्तत्क्षय० — ऐ; तत्तत्क्रियासमन० — औ.

^{२४} तदित्यविरोधः — ऊ, ऋ, ऐ.

^{२५} चशब्दो नास्ति — ऋ.

^{२६} पादो विभागः प्रवि० — ऋ.

^{२७} प्रविभागयन्त्या — ओ.

^{२८} क्रियाक्रमोऽप्यत्र क्रमादवाप्तः — मु, उ, ओ.

^{२९} योज्य मुने — मु, उ; मत्तमुने — ओ.

^{३०} प्रधानत्वे — आ, इ.

^{३१} परापरः तस्य — आ, इ, ई, उ, ए, औ; क्रम-
परः तस्य — ऐ.

^{३२} युक्तिः — इ; युक्तम् — औ.

^{३३} पदार्थः कथितः — ऊ, ऋ.

योपक्रमः — 'कर्मात्मकोऽनुक्रमतस्त्ववाप्तः प्राक् सूचितो यत्र मुने शृणुष्व इति कर्मात्मकः पादः क्रियापादोऽत्राधुना व्याख्यायत इति ॥

^१इति [श्री] 'भट्टनारायणकण्ठात्मजभट्टरामकण्ठविरचितायां 'मतङ्गवृत्तौ'

[विद्यापादे] 'भोगपदार्थप्रकरणं [षड्विंशं समाप्तम्]

षड्विंशः पटलः

^१इति विद्यापादः समाप्तः^{१०} ॥

^१ क्रियाक्रमोऽनुक्रमावाप्तः — आ, ई, उ; क्रिया-
त्मकोऽप्यत्र क्रमादवाप्तः — ए.

^२ योऽत्र मुने शृणु ममात्मकवक्त्रादिति क्रिया०
— आ, इ, ई, उ, ए, औ; योऽत्र मुने शृणुष्व
मा वृत्तादिति क्रिया० — ऐ.

^३ व्याख्येय इति — आ, ई, उ, ए.

^४ इतिशब्दो नास्ति — ऊ, ऋ, ए.

^५ 'भट्ट' इति नास्ति — आ, इ, ई, उ, ऐ, औ.

^६ श्रीमन्मतङ्गवृत्तौ — आ, ई, उ, ऊ, ऐ, औ;
श्रीमतङ्गवृत्तौ — ए.

^७ अत्र 'त्रिपर्वपदार्थे' इत्यधिकम् — ऋ.

^८ भोगपादप्रकरणं — ऊ, ऋ.

^९ 'इति विद्यापादः समाप्तः' इत्यत्र 'समाप्तः'
इति दृश्यते — ई; 'समाप्ता च मतङ्ग-
तन्त्रार्थप्रकाशिका विद्यापादविवृतिः । 'श्री-
मद्विद्यापादे नारायणकण्ठसूनुना रचिता ।
वृत्तिरियं मातङ्गी काश्मीरिकभट्टराम-
कण्ठेन ॥' इति दृश्यते — ऊ, ऋ; 'समा-
प्तश्चायं विद्यापादः' इति दृश्यते — ए.
पुष्पिकायाः परतः 'हरिः ओम्, शुभमस्तु'
इत्यधिकम् — आ; 'हरिः ओम् । करकृत-
मपराधं क्षन्तुमर्हन्ति सन्तः (ஸ்ரீபவ ஸ்ரீப
வைகாசி மாஸம் யாஹு மதங்கவृत्ति ௭
முதி முகிஞ்சுது.) — इ; 'शिवशक्तये नमः ।
सुन्दरलिङ्गपण्डारनाम्न इदं पुस्तकम् । वि-
भववर्षे भाद्रपदमासे कृष्णपक्षे तृतीयायां बुध-
वासरे स्वातीनक्षत्रे शुभलग्नशुभयोगे अन्न-
दानकुलजातेन कमलपण्डारनाम्नः स्वहस्तेन
लिखितः । करकृतमपराधं क्षन्तुमर्हन्ति

सन्तः । सुन्दरलिङ्गपण्डारनाम्नः स्नेहिनं
सार्वथाकालमस्तु । कमलाम्बिकायै नमः'
इत्यधिकम् — ई; 'श्रीमच्छ्रीकण्ठगुहभ्यो
नमः' इत्यधिकम् — ए; 'शिवावर्णमस्तु
ग्रन्थसंख्या ५८००' इत्यधिकम् — ऐ; 'कर-
कृतमपराधं क्षन्तुमर्हन्ति सन्तः । गणपतये
नमो नमः । ब्रह्मपुरं, व्याघ्रपुरं, बदरि-
कारण्यं, सिद्धक्षेत्रं, [अवि]मुक्तं, काशी, भुचरण्यं
पुरं, श्रीमद्वादिचिदम्बरं, मङ्गलं पुरम्'
इत्यधिकम् — औ.

^{१०} 'ऐ' कोशे ग्रन्थसमाप्त्यनन्तरमयं भागोऽधिक-
तया लभ्यते ।

लेखकपरिचयः —

योगीन्द्रनाथफणिभूषणपादपद्म-

द्वन्द्वाश्रितस्य मकरन्दजगन्धलोभात् ।

संचालितस्य प्रतिकूलसमीरणेन

विप्रस्य चैष प्रतिलेखविधौ प्रयासः ॥

'मेदिनीपुर'देशीय 'मालञ्च' ग्रामवासिनः ।

नानाशास्त्रसुनिष्णातश्रीनाथतातसेविनः ॥

शाके पक्षाङ्गवस्विन्दुमिते विंशतितमे दिने ।

पञ्चाननस्य यत्नेन लेखोऽयं शेषतां गतः ॥

२३४७ वङ्गाब्दीयसौरवैशाखमासस्य विंशति-
दिवसे शुक्रवासरे एकादश्यां तिथौ (१९४०)
खृष्टाब्दीय मेमासस्य तृतीयदिवसे इं राजा-
धिकृतकालिकाताराजकीयमहाविद्यालय (संस्कृ-
तकालेज्) ग्रन्थागारे लेखोऽयं शेषतां गतः ॥
शुभमस्तु ॥ श्रीपञ्चाननदेवशर्मा (तर्क-
सांख्यवेदान्ततीर्थः)

अनुबन्धः

[विद्यातत्त्वप्रकरणे २६-२८ श्लोकप्रभृति बुद्धितत्त्वप्रकरणे २४ तमश्लोकपर्यन्तं 'ऊ, ऋ' कोशयोः परमुपलभ्यमानायां रामकण्ठीयमतङ्गवृत्तेः स्थाने विजातीया काचन अनिर्दिष्टकर्तृका वृत्तिः 'ऐ' कोशे परमुपलभ्यते, सेयं वृत्तिरत्रानुबन्धे दीयते । मूलश्लोकसंख्या वृत्तेरन्ते दत्तास्ति । वृत्तिरशुद्धभूयिष्ठत्वाच्छोधिता । मातृकापाठाः टिप्पण्यां दीयन्ते । ३२० तमपृष्ठे २७ तमसंख्यागता टिप्पण्यपि द्रष्टव्या ।]

दशमः पटलः

विद्यातत्त्वप्रकरणम्

...^१प्रसवस्वभावमलश्चानात्मन्यात्माभिमानात्मकः, तत्सर्वं निर्दग्धं भवति । ततोऽग्नि-
रिवाग्निः । साधकः निर्विघ्नं तं^२ मन्यते । परमोक्षं यातीति ॥२६-२८॥

ततः प्रसङ्गात् पुनर्मतङ्गमुनिः — “आशयो नाम” इत्यादि । ननु कोऽयं प्रश्नः पूर्वं^३ शुद्ध-
विद्यातत्त्वप्रकरणनिरस्तत्वात् पुनरुक्त एव । सत्यम् । पूर्वं दीक्षया सर्वपाशविशुद्धौ समनन्तरमेव
शरीरपातप्रसङ्ग इति प्रश्नः । तत्समाधिश्च सद्योनिर्वाणदीक्षायां सर्वबन्धक्षयेऽपि कियन्तं कालं —
“तिष्ठति संस्कार^४वशाच्चक्रमवद्धृतशरीरः” इत्युक्तम् ।

असद्योनिर्वाणदीक्षायां तु आरब्धकार्यकर्माक्षिप्तपाशानामपरिशोध्यत्वान्न शरीरपातप्रसङ्ग इति ।
अत्र तु आशयशब्देन आरब्धकार्यकर्माद्भूतशरीराद्यर्थ उच्यते । स च सुखदुःखसंवेदनरूपभोगे
आत्मकार्यत्वं न यस्य स तदालम्बनेन स्थितो नान्यथेत्यर्थः । स तु अणोः दीक्षितस्य शुद्ध-
विद्यात्मज्ञानोदये सति ज्ञानाग्निना निर्दग्धो भवति ।^५ तदास्य

“न हृष्यत्युपचारेण नापकारेण^६ कृप्यति ।

यः समः सर्वभूतेषु जीवन्मुक्तः स उच्यते ।”

इति न्यायतः परमुक्तात्मन इव सुखदुःखभोगसंवेदनग्रहणलिङ्गस्य रागद्वेषादेरभावात् किमर्थं श्रूयते-
ज्य शरीरादिरिति दीक्षोत्तरकालविषयप्रश्नः । ततो नात्र पुनरुक्तदोषः ॥२९॥

अत्र समाधिः — “यथोष्णदग्धबीजानि” इत्यादि । नैतदनैकान्तिकत्वात् । तथा हि —

^१ ३२० तमपृष्ठे १४ तमपङ्क्तिमारभ्य व्या-
ख्येयं प्रारभ्यते ।

^२ ०ऽग्निरिवाग्निसायकः — ऐ.

^३ मन्यते — ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० ७. ५९-६२.

^५ सांख्यकारिका ६७ उ०.

^६ ०वशाच्चक्रममृतशरीरः — ऐ.

^७ तदास्यात् पृषत्युपचारेण — ऐ.

^८ आकरो न लभ्यते ।

^९ त्रव्यति — ऐ.

^{१०} ‘यथोष्णदग्ध’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमत
इति भाति ।

यथा लोके अग्निना दग्धव्रीह्यादिवीजानि स्वकार्याङ्कुरोत्पत्ति^१निमित्तत्वेन न स्थितानि । किं तु स्थित्यर्थमेव । तथा अस्मिन् अपि पुरुषे शरीराणि इति बहुवचनात् स्थूलसूक्ष्मपररूपाणि स्थित्यर्थं स्थितान्येव ॥३०॥

ननु स्थितिनिधयः कः, 'आफलं मध्ये वेत्युच्यते — "प्राक्तनस्य" इत्यादि । प्राक्तनस्य संचितकर्मणां मध्ये परिपाकवशात् कस्यचित् फलोन्मुखस्य जात्यायुर्भोगप्रदत्वेन स्त्रीरूपस्य "इय-मस्यात्मनः उपभोगाय 'स्थातव्या" इतीश्वरेण 'निबद्धस्य अतिलङ्घयितुमशक्यतया तस्य स्थित्यन्त-मेव स्थितिनिधयः । तस्य भोगतः क्षये शरीरादेः क्षयः इति । ननु तत्स्थित्यर्थं वर्तमानस्य आगा-मिनः कर्मणः सत्त्वात् तस्य का वार्तेत्युच्यते — आगामिनश्चापि दग्धबीजस्य क्षयः इति । शिव-मन्त्रेण निरुद्धबलत्वाद्दूषरोत्तबीजमिव 'क्षीणप्रायमेव । न हि फलाय 'कल्पत इति भावः । नान्यथा इति बलवद्विशेषशास्त्रव्यतिकरजातस्य शिवमन्त्रेणानिरुद्धस्य 'आगमातिक्रमणस्य न क्षयः, फलाय 'कल्पत एव । तदुक्तम्^२ —

"आज्ञाविलङ्घनात्प्रोक्तं क्रव्यादत्वं शतं समाः ।" इति ॥३१॥

अत एव "उपायोऽपि परः" इत्यादि । वासना संसारवासना तस्या अन्तः दीक्षोत्तरकाल-भाविपरौमुखीभावः तस्मिन् निर्विघ्नमोक्षावाप्तये परमेश्वर^३प्रणीतत्वेन परः निरतिशयफल-प्रदसामान्यादिशास्त्र^४विहितेभ्यः सूक्ष्मः साधने लघीयान् उपायः व्यवस्थितः तत एवेति निश्चितः ॥३२पृ०॥

कोऽसावुपाय इत्युच्यते — "अनात्मन्यात्मभावः" इत्यादि । सर्वेषां मुख्यबन्धकारणं यः अना-त्मन्यात्मभावः । स एव नान्यः । ततस्तं परित्यज्य, निर्विशङ्कः इति पृथिव्यादिशिवान्ततत्त्व-ज्ञानेन पृथिव्यादिविषये असन्दिग्धप्रक्रियाज्ञानाभ्यासयुक्तः सन्, तदुक्तम्^५ —

"न परं प्रक्रियाज्ञानान्न 'क्षमात्परमं सुखम् ।

"न योगात्परतः सिद्धिर्न 'शब्दद्विचापकं परम् ।" इति ॥

^६परावस्थः इति परमात्मन्यैक्यभावनाविष्टो यो वर्तते स एव निर्विघ्नः । तदुक्तं श्रीमन्मृगेन्द्रे^७ —

वस्थितः' इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^{११} प्राणितत्त्वेन — ऐ.

^{१२} विहीनेभ्यः — ऐ.

^{१३} सर्वज्ञानोत्तरे विद्या० ५. ५

^{१४} क्षमात्परमं सुखम् — ऐ; शिवाद्विचापकं परम् — मुद्रितसर्वज्ञानोत्तरपाठः ।

^{१५} नियोगात्परतः — मुद्रितसर्वज्ञानोत्तरपाठः ।

^{१६} सर्वद्विचापकं परम् — ऐ; क्षमात्परमं सुखम् — मुद्रितसर्वज्ञानोत्तरपाठः ।

^{१७} 'परावस्थः' इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^{१८} मृगेन्द्रे योग० श्लो० ५२. 'सर्वान्पदार्थान् संत्यज्य शिवतत्त्वं समभ्यसेत्' इति ।

^१ ०निमित्तेन स्थीयते । किं तु — ऐ.

^२ आवृलमध्ये — ऐ.

^३ स्थातव्यम् — ऐ.

^४ निबन्धस्य — ऐ.

^५ क्षयप्रायमेव — ऐ.

^६ कल्पत — ऐ.

^७ आगमरेनाणवत्त्वाग्निशयः — ऐ.

^८ कल्पत — ऐ.

^९ 'समयोल्लङ्घनात्प्रोक्तं क्रव्यादत्वं शतं समाः' इति सार्धत्रिंशतिकालोत्तरे २५. २ उ०.

^{१०} 'उपायोऽपि सूक्ष्मो परः वासनान्तो व्य-

“हेयान्पदार्थान्संत्यज्य शिवतत्त्वं सदाभ्यसेत् ।” इति ।

तदुपाययुक्तः क्रीडन्नपि सहस्रस्त्रीविषयासक्तोऽपि न बाध्यते पद्मपत्रे पय इव तत्रासक्त्यभावात् कोटिश्च आगामिभिः ^१कर्मभिर्युक्तोऽपि पुनः संसारी न भवतीति भावः ॥ ३२७०—३३०० ॥

पद्मपत्राप इव तत्रासक्त्यभाव इति केन लिङ्गेन गम्यत इत्यत्रोच्यते — ‘गतिः’ सर्वत्र इत्यादि । सर्वपुरुषाणां सर्वत्र सर्वव्यवहारेषु गतिः प्रवृत्तिः रागवशात् सुखभोगाभिलाषात् वासना-वशवर्तिनी तत्तज्जातितत्तद्योनिवासनानुरोधेनोत्पन्ना विख्याता प्रसिद्धा । तेषु मध्यात् ^२सिद्धे परो-न्मुखीभावपुरुषे तु पूर्वं यथा रागवशात् प्रवृत्ता बन्धुवर्गेऽपि पुत्रमित्रकलत्रादिषु च तथा न प्रवृत्ता । किं तु विपन्नाः अहःप्रवृत्तप्रदीपवद् ^३विषयान्मुखीभावेन नष्टा सा प्रदृश्यते । ‘तदा तदायं विरक्तः इति ध्रुवं निश्चेतव्यमिति ॥३३७०—३४॥

अथ सातिरिक्तप्रासङ्गिकमुपसंहरति — “जीवन्नपि” इत्यादि । यः परमात्मैक्यभावनायुक्तो भवार्णवात् संसारसागरात् विरक्तः जीवन्नपि ^४शरीरादिभिश्च स युक्तोऽपि मुक्तात्मवद्विषया-सक्त्यभावेन केवलं स्थित्यर्थम् एव वर्तते, तस्य न बन्धः इति । आरब्धकार्यकर्माक्षिप्तं, मलादि-पाशाश्च, आगामिकर्मपाशाश्च अस्य बन्धत्वेन न ^५प्रवर्तन्त इत्यर्थः ॥३५॥

एवं प्रासङ्गिकं समाप्य प्रकृता शुद्धविद्योत्पन्ना, पूर्वा वाविद्या च किं करोतीत्युच्यते — “चर्या येयम्” इत्यादि । यस्मिन्पुरुषे शुद्धविद्योत्पन्ना बन्धप्रध्वंसिनी तस्य सर्वपाशक्षयं कृत्वा तस्मिन्न-नादिसिद्धसर्वज्ञत्वसर्वकर्तृत्वशिवत्वमभिव्यज्य सर्वविषयतां च करोति । तदनुत्पन्नपुरुषे पूर्वोक्ता ‘येय-मविद्याख्या चर्या’ अनात्मन्यात्मभावना वासनास्य सर्वबन्धस्य कारणं भवति ॥३६॥

अथैकस्मिन् पुंसि, विद्या च शुद्धविद्या च सांकर्येण स्वं स्वं व्यापारं करोति वा पृथगित्य-नयोर्विभागः क्रियते — “तावद्वलवती” इत्यादि । यो यावत्, ^६अदग्धस्रोतोऽधिष्ठात्र्या वामा-शक्त्या प्रेरितो^७ऽविद्याविष्टो विद्यातत्त्वोन्मीलितया ^८अनात्मादिष्वात्माभिमानादिरूपया चित्तवृत्त्या युक्तः सन् भोगात् प्रकृत्यन्ततत्त्वेषु जातस्रक्चन्दनवनितादिसुखभोगात् परं ^९मुख्यः पुरुषार्थः न हि क्वचिदपि नास्तीति जानाति मन्यते; तावत् तस्मिन् पशुसंततौ बद्धात्मनि पाशवौ कलोद्भूता विद्या बलवती मोहिकसामर्थ्ययुक्ता स्वव्यापारं करोति । नात्र शुद्धविद्याप्रगम इति ज्ञेया मन्तव्या यदा तस्मिन्नेव पुंसि मलयरिपाकवशात् परमेश्वरशक्तिर्निपतति तदा अविद्यां ^{१०}मोहिकामविद्यां प्रोत्सार्य उन्मूल्य विद्या शुद्धविद्या तस्मिन्पुंसि अनादिसिद्धं सर्वज्ञत्वसर्वकर्तृत्वरूपं बलं सादरं सर्व-विषययुक्तं यथा भवति तथाभिव्यज्य ^{११}स्वव्यापारं पृथगेव करोति । नात्र सांकर्येणेति ॥३७—३८॥

^५ प्रवर्तत — ऐ.

^१ पाठोऽयं मृगेन्द्रवृत्तिकारेणोद्धृतः ।

^६ येयं विद्याख्या — ऐ.

^२ कर्मभिर्युक्तोऽपि — ऐ.

^७ अदग्धस्रोतो० — ऐ.

^३ ‘सिद्धे विपन्ना दृश्यते ध्रुवम्’ इति पाठः

^८ ०ऽविद्याविष्टविद्या० — ऐ.

एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^९ आत्मादिष्वात्माभि०

^४ विषयोन्मुखीभावेन — ऐ.

^{१०} मुख्यं — ऐ.

^५ ‘तदा’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः

^{११} मोहिकां विद्या — ऐ.

^६ शरीरादिश्च — ऐ.

^{१२} स्वव्यापारे — ऐ.

अथानयोऽपसंहारायैव्यते — “एवं परा” इत्यादि। एवं पूर्वोक्तप्रकारेण भोगदशायाम् अपरा विद्या स्वव्यापारं करोति। परा विद्या मुक्तिदशायां स्वव्यापारं करोतीति मन्तव्या ॥३९५०॥

एवं तत्त्वरूपेण विद्यातत्त्वं प्रसाध्य भुवनरूपेणापि त्रिपर्वपदार्थैकदेशप्रख्यापनायोच्यते — “तस्यां ये” इत्यादि। एते रुद्राः कलाभुवनेश्वरा इव न परमेश्वरनियुक्ताः, अनन्तपरमेश्वरनियुक्ता एव। भुक्तिमुक्तिप्रदाः इति स्वभुवनादधोवर्तिसर्वरुद्राणां गुरुत्वे नियुक्ता एवेत्यर्थः ॥३९५०-४४॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्य चोपक्रमाय श्लोकः — “द्विषट्कमाला” इत्यादि। भुवनेश्वराणाम् एकशिवादिभुवनेश्वराणां या द्विषट्कमाला पङ्क्तिः अवोक्ततयाध्याहार-तया आश्रिता तद्भुवनाधारतया स्थिता। कारणतुल्यवीर्या स्वकारणकलया तुलितं ^१वीर्यमात्मनां ज्ञानशक्त्युन्मीलनं यस्याः सा विद्या विद्यातत्त्वम्। विभज्य पराविद्याया ^२अस्या विभागं कृत्वा समासतः संक्षेपयुक्त्या कथिता प्रोक्तेत्युपसंहारः। अथ व्याख्येयस्योपक्रमः — अधुना विद्यातत्त्वाद-नन्तरं प्रवृत्तिक्रमेणोपस्थितो रागः रागतत्त्वं विस्तरतः यथा प्रमाणसिद्धो भवति तथा विस्तरीकृत्य अभिधास्ये वक्ष्ये इत्युपक्रमः ॥४५॥

इति श्रीमन्मतङ्गवृत्तौ विद्यातत्त्वप्रकरणम् ।

दशमः पटलः

^१ वीर्यमात्मनो ज्ञानशक्त्युपमनसा . . . स्याः सा ^२ अस्य अविभागं — ऐ.
— ऐ.

एकादशः पटलः

रागतत्त्वप्रकरणम्

अथ इति त्रिपपर्वदार्यैकदेशविद्यातत्त्वव्याख्यानादनन्तरं रागतत्त्वमभिधास्य इति पूर्वक्रियाभिसंबन्धः। ^१पदार्थादिसंबन्धः पूर्ववत्। वाक्यात्मकस्तु —

“यथा रागवशात्सिद्धे विपन्ना दृश्यते ध्रुवम्।”

इत्यादिभिरनेकविध एवेति।

अथ रागतत्त्वोत्पत्तिक्रम उच्यते — अथ विद्यातत्त्वोत्पत्त्यनन्तरं तस्मादाश्रयात् यस्माद्विद्या-तत्त्वं जातं तत्कारणभूतात् कलातत्त्वात् सूक्ष्म आत्मगतत्वेन प्राकृताद्रागात् सूक्ष्मो रागः जायते। कस्य विषय इत्युच्यते — अणोरस्य प्रलयकेवलस्य वेगतः इति तत्कर्मणां मध्ये परिपाकवशाद् वेगतः। फलदानोन्मुखीकृतं यत्कर्म तद्भुक्त्यर्थं कलाविद्वस्य परमेश्वरेण कलया संबन्धीकृतस्य ततो विसृतस्य ^२विकसितकर्तृभावस्य। विद्ययोन्मीलितस्य विद्यातत्त्वेनोद्दीपितज्ञानशक्तियुक्तस्य। ^३प्रवृत्तस्य किंनिमित्तं जायते प्रवृत्तिः, यस्मादभिलाषेण विषयग्रहणकाङ्क्षया ^४प्रवृत्तः। यतः सोऽजनिच्छन्न प्रवर्तते, तदभिलाषकारणतया रागो जातः। एतदुक्तं भवति — यो यतः प्रवर्तते तथायमपि भोगाभिलाषेण प्रवर्तते ततो दिष्ण्यमलावृत्तत्वेन केनापि कारणान्तरेणो मीलकेन। ईश्वरेच्छावन्न स्वतः ^५प्रवृत्तः। ततोऽस्याभिलाषजनकेन केनापि भवितव्यमिति तत्कारणतया रागो जातः॥१-२०॥

अथ तत्सिद्धौ लिङ्गानि प्रपञ्चेनोच्यन्ते — “^६येनाणू रञ्जितः” इत्यादि। येन अशुद्धेन रागेण रञ्जितः रागयुतो भवति सः अणुः आत्मा ^७क्षिप्रम् विशेषतया भोगभुक् अनित्याशुचि-दुःखानुषङ्गान् भोगान् भुङ्क्ते। किं च भोगतत्परः तद्भोगान्त्संपादयितुं सर्वदोषुक्तो भवति। किं च तेषु भोगेषु सहसा प्रीतिं बध्नाति पर^८स्व्यादिष्वभिलाषित्वेनातिमात्रेण। स्वस्व्यादिषु वासक्तो भवति। किं च यया प्रीत्या तेषु परस्व्यादिष्वभिज्ञैरिन्द्रोऽपि निमज्जति अपरित्याज्यो भवति। किं च भोगान् परस्व्यादिभोग्य^९वस्तूनि आनन्दाह्लादकत्वेन आनन्दजनकत्वेन आनन्दः ^{१०}परो मोक्षः, तेन जनित आह्लादो निरतिशयसुखं सः। तेषां स्वयो ^{११}दिविष्टा या आघ्राता इत्यानन्दाह्लादकाः, तेषां भावः आनन्दाह्लादकत्वं तेन विभाव्यते मन्यते। तज्जन्याह्लाद एव परा मुक्तिरिति लोकायतादयो मन्यन्त इत्यर्थः। किं च तन्मयेन आत्मभावनां ^{१२}त्यक्त्वात्मानं विषय-

^१प्रवृत्ताः — ऐ.

^१पदार्थसंबन्धः — ऐ.

^२वेगता — ऐ.

^३विकसितस्य कर्तृ० — ऐ.

^४‘प्रवृत्तस्य’ इति नास्ति — ऐ.

^५प्रातिः — ऐ.

^६प्रवृत्ते ... सोऽजनिच्छन्न — ऐ.

^७यो यः प्रवर्तते — ऐ.

^८ततो दिष्णया मलावृत्तत्वेन — ऐ.

^{१०}‘येनाणू रञ्जितः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृ-संमतः।

^{११}क्षिप्रे विचारतया भोगभुक् — ऐ.

^{१२}स्व्यादिष्वभिलाषित्वेन मात्रेण — ऐ.

^{१३}वस्तून् — ऐ.

^{१४}परं — ऐ.

^{१५}दिविष्टा ... धृत इत्यानन्दा० — ऐ.

^{१६}त्यक्त्वात्मानं — ऐ.

स्वरूपेण विभाव्यते । किं च 'सदा स्निग्धतया स्नेहभावेन तान् भोगान् जुगुप्सितत्वेऽपि परित्यक्तुं नोत्सहेत । एवंभूतै रागिगतविकारैर्लिङ्गैः रागोऽनुमीयत इत्यर्थः ॥२३०-४५०॥

अथैवंभूतं प्रबलवीर्यं रागस्य केन कारणेन लभ्यत इत्यत्रोच्यते — "समीपवर्तिमायातः" इत्यादि । मायायाः 'प्रथमक्षोभ्यत्वाद् मोहकत्वाच्च समीपवर्तिमाया कलोच्यते । ततः क्षुरितः येन कारणेन तदुत्पन्नः, तेन कारणेन च । किं च पशुत्वेन मलेन युक्तेनात्मना सह येन कारणेन उपरक्तः संयुक्तः, तेन कारणेन च । यदुक्तं श्रीमत्स्वायम्भुवे^१ —

"यद्यशुद्धिर्न पुंसोऽस्ति सक्तिर्भोगेषु किञ्चिता ।

"मुक्ते पुंसि न तद्भोगो 'जाघटीति विपश्चितः ॥" इति ।

अतः स्वरागो बलवान्भवति । अत एव ब्रह्मज्ञानादिसहस्रसद्गुणयुक्तोऽपि येन ज्ञानेन लौल्येन 'लोलायाः परमप्रीत्याः भावो लौल्यं तेन परस्थ्यादिष्वभिलाषेण युक्तश्चेद् रागी सोऽयं 'राग्यात्माभिभूतो न विरक्त इति लोकैः समुपलक्ष्यते सम्यग्दृश्यते ॥

एवंभूतस्य बलवतोऽस्ति बलवान् सहायोऽपि संयुक्त इत्युच्यते — "सति तस्मिन्" इत्यादि । तस्मिन् रागे पशुत्वेन मलेन 'संयुक्तमोहकत्वे च विद्यमाने 'सति । प्रधानात्मा प्रधानजन्यगुणजन्यत्वात् प्रधानशब्देनात्र बुद्धिरुच्यते । तस्या आत्मस्वरूपो वैराग्यो 'गुणः सप्तमो महान्यतो बुद्धितत्त्वपटले^२ —

"बुद्धिस्तस्य 'तमोपेता किञ्चिद्रागानुवासिता ।

कारणेच्छेरिता भोक्तुरवैराग्येण वर्तते ॥"

इति वक्ष्यमाणत्वात् स्थूलः ग्राह्यगतः । अयमभिप्रायः — ग्राह्यगतः सूक्ष्मो यो रागः सामान्यरूपेण विषयग्रहणे प्रवृत्तिं जनयित्वा तिष्ठति । तत्रात्माक्षद्वारेण विप्रयान् गृहीत्वा बुद्ध्याध्यवस्थितो यदा भवति, तदा हेयोपादयोपेक्षाबुद्धिर्जायते । 'तत्रोपादेयतया बुद्ध्यादौ विषयाणां सौन्दर्यादिगुणास्तेषु पूर्वं भुक्तमुख^३ वासनया तु जन्यन्ते । सैव बुद्धिगतो रागः सर्ववादिभिर्दृष्टत्वाच्च परिमित इति । ननु पूर्वं,

"^४मोहो मदश्च रागश्च विषादः शोष एव च ।

"वैचित्र्यमथ हर्षश्च सप्तैते सहजा मलाः ॥"

^१ 'सदा' इति पाठः एतद्व्याख्यातुंसमतः ।

^२ 'समीपवर्तिमायातः' इति पाठः एतद्व्याख्यातुंसमतः ।

^३ प्रथमक्षोपकत्वात् — ऐ.

^४ स्वायम्भुवे ३३. ४.

^५ 'शुद्धे पुंसि — स्वायम्भुवपाठः ।

^६ जायते . . . ता स्वरागो — ऐ.

^७ लोलाया परमप्रीत्या भावं — ऐ.

^८ रागात्माभिभूतो — ऐ.

^९ 'बलवानसाहायोऽपि — ऐ.

^{१०} संयुक्तत्वं मोहकत्वं च — ऐ.

^{११} 'सति' इत्यत्र 'सत्यपि' इति दृश्यते — ऐ.

^{१२} गुणसप्तमाहायतो — ऐ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १७. १४८.

^{१४} 'तमोपेता' इति पाठः एतद्व्याख्यातुंसमतः ।; अत्र 'तमोपेता' इति प्रयोग आर्षः ।

^{१५} तत्रोपादेया बुद्ध्यादिविषयाणां — ऐ.

^{१६} 'वासनया त्वजन्यते — ऐ.

^{१७} मतङ्ग० विद्या० ६. १०३ उ०, १०४ पू०.

^{१८} वैचित्र्यमभाषाव्यश्च — ऐ.

इत्युक्तम् । तत्र रागोऽप्याणवमलोद्भवः स्थितः, तं विहाय प्रधानात्मा रागोऽत्र किमर्थमुच्यते । सत्यम्^१ । निष्कलात्मनि मलसद्भावेऽपि तस्मिन्मदादयो नो दृष्टाः सकलात्मन्येव दृष्टास्तस्मान्मले सति बुद्धौ तत्त्रिगुणात्मकत्वेन जाता मदादय एवात्र “मोहो मदश्च रागश्च” इति मलकार्यत्वेनोक्ताः । न ते मलस्य पृथक्कार्या इत्यतोऽत्र नोक्तः । अतः सूक्ष्मस्थूलरूपेण रागद्वय इति मन्तव्यः । “तं प्रति युज्यते तेन युक्तो भवति । पश्चाद् विषयजन्यरागोत्पत्त्यनन्तरं ततः तेन एकीभूतः क्षणात् बलवान् जायते । स्वयं बलवान् सहाययुक्तोऽत्यन्तबलवान्भवतीति किं पुनरिति भावः ॥४७०-६५०॥

उक्तार्थोपसंहारायोच्यते — “येनाभिभूतः” इत्यादि । येन प्राकृतरूपरागेण अभिभूतः सन् स रागो बाह्येषु प्रत्ययेषु स्वकचन्दनवनितादिगुणग्रहणबुद्धिषु अनुरज्यते अतिप्रीतिदो भवति । तेन कारणेन अयं रागः सुखदः इति प्रोक्तः, ततश्चातिबलवान् स्यात् । तद्वीक्षणोपबृंहितः एवंभूत-बलवतो रागस्य देहरूपवीर्येण युक्तो यो संसारी स मूढः शिवाद्यविज्ञानतः, तत्परो भूत्वा विषय-ग्रहणात्परमन्यत् किमपि नास्तीति मत्वा सुखमेवानुमन्यते । दुःखाभिभूता विषयग्रहणबुद्धिः सुख-रूपेण ज्ञाता भवति ॥ ६७०-७॥

अथैवं पूर्वोक्तन्यायेन प्राकृतेन रागेण संयुक्तो यो रागो बलवान् भवति यदि प्राकृत एवोक्तः । किमन्येन विवक्षितेनेत्यत्रोच्यते — “तस्मादणुः” इत्यादि । तस्मात् पूर्वोक्ताद् ग्राहकगताद्रागात् विरक्तात्मा विषयोन्मुखाद्विनिवृत्तस्वेच्छारूपो यस्य सः अणुः आत्मा, विचेतनेन मोहरूपेण सान्द्रेण विषयं प्रति निविडेनैवंभूतेन बलीयसा प्राकृतेन रागेण अभिरञ्जितुं न शक्यते । स निर्दोष-विरक्तो भवति । यदा अस्माद्रागादविरक्तः, विषयत्यागापेक्षया प्राकृताद्रागाद्विरक्तो यो भवति स निर्दोषविरक्तो न भवति । यथा नेत्रं दृश्याभावे सदपि न किञ्चित्करं स्यात्, तथा विषया-भावाद्विरक्त इति वीतरागाभावः प्रसज्यत इति रागद्वयमपि विवक्षितमिति भावः ॥८॥

अथात्मनां ज्ञत्वकर्तृत्वकारकद्वयादिच्छाकारकत्वेन रागो मुख्यकारकमित्युच्यते — “कलयोद्-भूतसंयोगात्” इत्यादि । प्रलयकाले पुंसश्चात्मनः कलया विद्यया च सहानुद्भूतसंयोगात् वासनाप्रवृत्तिस्तदास्तु । विधौ सृष्टिकाले ताभ्यामुद्भूतसंयोगे सत्यपि ज्ञानक्रिययोः प्रवृत्तिर्न दृष्टा । किं तु रागवशाद् यदा प्रदृश्यते तदा ततो राग एव ध्रुवं मुख्यकारणम् । अयमर्थः — आत्मनो ज्ञानक्रिययोश्चोन्मूलने सत्यप्यनिच्छितस्तस्य प्रवृत्त्ययोगाद्वीक्षोलेखनकृद्वागोऽस्य प्रधानकारक-मिति ॥९॥

^१ बलात् स्यात् — ऐ.

^१ स्थितं विहाय — ऐ.

^२ ‘सत्यम्’ इत्यस्यानन्तरं ‘मलकार्यत्वे’ इत्य-
धिकम् — ऐ.

^३ रागत्रय इति — ऐ.

^४ रागत्रय इति — ऐ.

^५ मन्तव्याः — ऐ.

^६ संप्रति — ऐ.

^७ अनुरज्यते — ऐ.

^८ ‘स मूढः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^९ शिवाद्यविज्ञातः — ऐ.

^{१०} ज्ञायतो भवति — ऐ.

^{११} ‘तस्मादणुः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^{१२} विद्या सहा — ऐ.

^{१३} सत्यप्यनिच्छितस्तस्य — ऐ.

^{१४} योगाद्वीक्षोलेखनं — ऐ.

अथैवंभूतरागाभिभूतस्यात्मज्ञानं च शिवादिज्ञानं च नास्तीत्युच्यते — “प्रध्वस्तात्मगुणो भूत्वा” इत्यादि । प्रध्वस्तात्मगुणः आत्मगुणः सर्वज्ञतादि । तदुक्तं श्रीमत्सर्वज्ञानोत्तरे^१ —

“सर्वज्ञता तृप्तिरनादिबोधः स्वतन्त्रता नित्यमलुप्तशक्तिः ।

अनन्तशक्तिश्च निरामयात्मा विशुद्धदेहः स शिवत्वमेति ।” इति ।

प्रध्वस्ताश्च ते आत्मगुणा यस्य सः । अत एव कलादिना जन्यकिञ्चिज्ज्ञत्वाद्यपरगुणो भूत्वा रागादिना मोहितः सन् आत्मानं च न विजानाति । किं च यत् स्वाभिजनं स्वस्य रूपबोधकजनं स्वाभिजनमाचार्यादि यस्य तत् स्वाभिजनं परकैवल्यम् । तत् किभूतं दिव्यं स्वप्रकाशरूपं, न तु वेदान्तवादिनामिव स्वस्य परमालयरूपम् । अविनाशि बौद्धादीनामिव स्वस्य सर्वस्य विनाशो न भवतीत्यविनाशि । लोकायतादीनामिव न जुगुप्सितम् । नित्यं^२ कापालिकादीनामिव नोद्भवम् । अत्यन्तम्^३ अतिक्रान्तमन्तं यस्येति अत्यन्तं सत्त्वसंभोगवामवन्नान्त्युक्तम् । अमलं सांख्यानामिव न मलयुतम् । असादृश्यगुणान्वितं^४ सूर्यादिसारूप्यपक्षस्यैव न सादृश्यगुणान्वितम् । अनभिप्लुतसामर्थ्यं^५ महाव्रतादीनामिव न स्वसामर्थ्यस्य सर्वकर्तृत्वस्याभावः^६ । अनाख्यं^७ नकुलेश्वरादिकालामुखादिपक्षस्यैव न नामयुक्तम् । अमितात्मकं तारकाभुवनवासिनामिव न परिमितात्मकम् । न विजानाति एवमादिगुणयुक्तं परकैवल्यं, तत्कारणभूतं^८ शिवत्वादिकं न विजानातीत्यर्थः ॥१०—११॥

अत्र प्रसङ्गान्तमङ्गमुनिः — “धर्मात्सुखम्” इत्यादि । धर्मात् पूर्वाजितधर्मरूपकर्मणः परिपाकात् सुखं सुखहेतुः स्त्र्यादिको विषयो जातो भवति । ततो रागः धर्मस्य सुखरूपफलप्रदानमात्रे चरितार्थत्वादात्मनस्तस्मिन् भोगसंवेदनविषये कारणान्तरापेक्षायां राग उपस्थितो भवति । अस्यापि प्रवृत्तिजननमात्रे चरितार्थत्वात् कथं^९ सुखप्रदत्वमित्यत्रोच्यते — “स चाह्लादात्मकः” इति । सुखरूपा बुद्धिरनुरञ्जकत्वेन यस्य सः आह्लादात्मकः । तदुक्तं पूर्वं

“येनाभिभूतो बाह्येषु प्रत्ययेष्वनुरज्यते”^{१०} ।

तेनायं सुखदः प्रोक्तः” इति ।

तत उक्तः । एतदुक्तं भवति — राग आत्मनां विषयग्रहणे प्रवृत्तिं जनयित्वा वैराग्यरूपया बुद्ध्या युक्तः सुखप्रदश्च भवतीति रागिण एव सुखम् । ननु विरक्तस्यापि सुखं भवतु । को दोषः इत्यत्रोच्यते — अनेन न्यायेन विरक्तस्य दुःखं भवेद् इति गम्यते इति । अयमर्थः — “कारणाभावे कार्याभावः” इति न्यायेन^{११} विरक्तस्य रागाभावात् तत्कार्यं सुखमपि नास्तीति न्यायप्राप्तं दुःखं निवारयितुं ब्रह्मणापि न शक्यमिति पूर्वपक्षः ॥१२॥

^१ सर्वज्ञानोत्तरे विद्यापादे २. ५६.

^२ ०त्वादि परगुणो — ऐ.

^३ कपालादीनामिव — ऐ.

^४ अतिकास्तमन्तं यस्येत्यत्यन्तं — ऐ.

^५ माहाव्रता० — ऐ.

^६ ‘अभावः’ इति नास्ति — ऐ.

^७ नहीश्वरादि कालादिपत्यपक्षस्यैव — ऐ.

^८ शिवादिकत्वं — ऐ.

^९ सुखप्रदम् इत्युच्यते इत्यत्रोच्यते — ऐ.

^{१०} ‘स चाह्लादात्मकः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^{११} मतङ्ग० विद्या० ११. ६ उ०, ७ पू०.

^{१२} ०ष्वनुरञ्जते — ऐ.

^{१३} ‘कारणाभावात् कार्याभावः’ वैशेषिकसूत्रम् १. २. १; निमित्ताभावे नैमित्तिकस्याप्यभावः’ लौ० न्या० साहस्री पृ० १८८; ‘कारणनाशो कार्यनाशः’ इति न्यायः लौकिकन्यायसंग्रहे पृ० १४५.

अत्र सिद्धान्तस्तु — “सुखदः सर्वदा” इत्यादि । “सर्वदा रागः सुखदः” इति यदुक्तं, तत् सत्यमेव । किंतु स रागः सर्वजन्तुषु सामान्यरूपेण सुखप्रदो वा, केनापि विशेषेण युक्तो वा । तत्राद्यपक्षे श्वयोनौ यो भोगः तत्पञ्चेन्द्रियविषयजातो विद्यते सोऽपि, राज्यसुखोदये एकच्छत्र-च्छायानिवासादौ यो भोगः सोऽपि सद्दशात्मकरूप इति मन्तव्यः भवतेति शेषः । तत्र हेतुः — स्वशरीरस्य पालनात् । श्वा तद्योनिभोगशयैव स्वशरीरं यत्नेन पालयति । राजापि तथा । कारणभेदाभावात्कार्यस्यापि भेदो नास्तीति सर्वयोनिभोगसद्दशदोषः प्रसज्यते । द्वितीयपक्षे तु ये यत्र श्वादियोनिषु वासिताः तत्र तद्वासनायुक्तो रागस्तेष्वेव सुखप्रदो भवति । नान्यत्र सुखप्रद इति वासनाभेदाद्भोगभेदः, तस्मान्न सद्दशदोषः प्रसज्यत इति चेत् । विरक्तस्यापि विरक्त-वासनायाः सत्त्वात्तद्गतरागसुखोदय एवास्तु, दुःखस्य किमागतमिति भावः ॥१३-१४पू०॥

एवं परमतमभ्युपगम्य च विरक्तस्य दुःखाभावमुक्त्वास्य हेतोरनैकान्तिकत्वमप्युच्यते — “न केवलं सुखाय” इत्यादि । सदा भोगभूजः आत्मनः केवलं रागः सुखाय सुखनिमित्तत्वेन न उक्तः । किं तु दुःखेष्वपि दुःखनिमित्तत्वेनापि बोद्धव्यः । यदा रागाभिहृतात्मनां मध्ये यस्य स्नेहेन स्निग्धपदार्थस्य नावाप्तिः स्यात्, तदा तद्गतरागस्य दुःखनिमित्तत्वमपि दृश्यत इत्यनैकान्तिकः ।

किं च विरक्तस्य रागजनितदुःखमपि नास्ति, रागाभावात् । अतो विरक्तस्य सुखं रागिणः क्वचिदपि नास्त्येव ॥१४उ०-१७पू०॥

न विरुद्धधर्मद्वयस्यैकत्र स्थातुमशक्यत्वात् कथं रागः सुखस्य, दुःखस्यापि कारणं भवेदित्य-त्रोच्यते — “दुःखं रागाभिभूतस्य” इत्यादि । अपेक्षावशाद्विरुद्धधर्मद्वयसद्भावो युज्यत एव । तथा हि — “रागाभिभूतस्य” अप्राप्तौ पदार्थस्य यदपेक्ष्य दुःखं जायते । प्राप्तौ तदिच्छापदार्थस्य प्राप्तौ सत्यां तदपेक्ष्य सुखं जायत इत्येकत्र सुखं दुःखमप्यपेक्षावशाद्भवत्येव । न दोषः कश्चित् ।

ननु विरक्तस्य दुःखं सर्वजनैर्दृश्यते । तन्नास्तीत्युक्ते प्रत्यक्षविरोध इत्यत्रोच्यते — “विरक्तं प्रति यो रागः” इत्यादि । अयमर्थः — विरक्तोऽहमिति मत्वा सर्वसङ्गपरित्यागं कृत्वा पश्चात् तत्किंचिपेक्षते, तस्य विरक्तस्य स रागः सर्वदुःखस्य कारणं भवति । सत्यमेव । ततोऽनेन रक्तेभ्यः सर्वविषयेभ्यो विरागः कर्तव्यः । स विरागः परमसुखकारणं भवति । तस्माद्राग एव दुःखकारणं, न विरागाद् दुःखमिति ॥१७उ०-१९पू०॥

अतो विरक्तानां रागिभिः संयोगो न कर्तव्य इत्युच्यते — “योज्योऽयम्” इत्यादि । सरागाणाम् अन्योन्यं च विरागाणामन्योन्यं च यो योगो भवेत्, तेन योगेन समो हेतुः सुखे सुख-

‘स्नेहपादार्थेन वाप्तिर्न स्यात् — ऐ.

१ विशेष्येण — ऐ.

१ सुखं — ऐ.

२ सादृशात्मक० — ऐ.

२० भूतस्याप्राप्तस्याप्रप्तेर्वा पदार्थस्य — ऐ.

३ भोग्ययेशैव — ऐ.

२१ ततोऽन्येन — ऐ.

४ शरीरम् अयत्नेन — ऐ.

२२ रागसंयोगो — ऐ.

५ नात्र — ऐ.

२३ कर्तव्यम् — ऐ.

६ प्रसज्यत इति — ऐ.

२४ ‘सरागाणाम्’ इत्यत्र ‘रागाणाम्’ इति दृश्यते

७ सुखदये वास्तु — ऐ.

— ऐ.

विषये कश्चिदपि नास्ति एव । 'सरागविरागयोः द्वयोः यो योगो भवेत्, तेन योगेन समो हेतुर्दुःखविषये परो नास्त्येव । योगविकल्पे वाशब्दः ॥१९३०—२०५०॥

अत एव रागिणां परवशत्वमपि महद् दुःखं भवता ज्ञायत इत्युच्यते — “सर्वं परवशम्” इत्यादि । मोहशक्तियुतकारणजन्यत्वाद्वागस्य तद्युतः अणुः आत्मा परवशं दुःखं न विजानाति । विरक्तस्य तदभावात् आत्मवशं सुखम् एव भवेत् । ^१तदविज्ञानतः पृष्ठवान् भवेदिति भावः ॥२०३०—२१५०॥

अत्र प्रसङ्गान्ततङ्गमुनिः — “सुखं रागाभिभूतस्य” इत्यादि । रागाभिभूतस्य अणोः आत्मनः सुखं च दुःखं च पूर्वोक्तन्यायेन भवेद् यदि रागः एवोभयत्राप्येककारणतया अनादिमान् ^१मुख्यः सिद्धः बुद्ध्यादेरिव । अत एव तदनभ्युपगतनैयायिकादयः प्रक्षिप्ताः । तदस्तु । ^२विरागस्य उत्पत्तिः सर्वेष्व्वात्मसु दृष्टा । सा ^३किमागता सुखदुःखयोरकारणत्वे किमर्थमुत्पद्यते । अस्तु वा विरागस्योत्पत्तिः, तत्कारणतया कस्यापि तत्त्वेष्वपठितत्वादिति पूर्वः पक्षः ॥२१३०—२२५०॥

अत्र समाधिः — “भोग्येन” इत्यादि । कस्मादुत्पद्यते विराग इति यदुक्तं तत्रोच्यते^४ । उक्त-मोहाद्यस्मात्कारणादयमात्मा^५ स्वस्य भोगाय भोगनिमित्तं “भोग्येन बुद्धौ भोग्यान्प्रत्युत्पन्नेना-वैराग्येण^६ आकृष्टः” सन् यावत् यस्मिन् भोग्ये विषये न परिहीयते वैराग्यं न गच्छति । ताव-त्तस्मिन् भोग्ये स आत्मा रागी स्यात् । भुक्ते सति वैराग्यमेति तस्मै तं प्रति तद्बुद्धितत्त्वाद्वा-राग्यं जायते । अत एव बुद्धितत्त्वादेव विरागस्योत्पत्तिरिति मन्तव्येति भावः ॥२२३०—२३५०॥

किमर्थं विरागस्योत्पत्तिरित्यत्रोत्तरं “विरागात् तत्परित्यज्य” इत्यादि । पुद्गलः आत्मा स्वेन यद् भुक्तं तद्वस्तु विरागात्परित्यज्य यदुचितं भोक्तुमुचितम् अन्यत्फलं भोग्यवस्तु, तस्मिन् राग-बलाविष्टः अवैराग्येण युक्तो रागतत्वेन प्रेरितः सन् प्रीतिं बध्नाति । अत एव तद्वैराग्यमेव भुक्तस्य परित्यागे कारणं भवतीति मन्तव्य इति भावः ॥२३३०—२४५०॥

अत्र पुनर्मतङ्गमुनिः — “रागेण युज्यते” इत्यादि । पूर्वं पूर्वोक्तन्यायेन सरागाणां रागयु-क्तानां सर्वेषामात्मनां भुक्तार्थपरित्यागस्य बुद्धितत्त्वाद् विरागः वैराग्यं ^१जात इत्युक्तम् । रागिणामेव सुखं च दुःखं च भवतीत्यपि प्रोक्तम् । विरक्तानां केवलं ^२सुखमित्यप्युक्तम् । तस्माल्लोके कश्चित् प्रीतौ प्रीतार्थविषये रागेण युज्यते । विरागेण वियुज्यते च । ^३यददृष्टं तत् किमर्थं सुखं ^४दुःखनिमित्तमिति पूर्वः पक्षः ॥२४३०—२५५०॥

^१ रागविरागयोः — ऐ.

^२ तदविज्ञातः — ऐ.

^३ मुख्यसिद्धौ बुद्ध्यादेरिव त एव — ऐ.

^४ विरागाय उत्पत्तिः — ऐ.

^५ किमागता इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः

^६ तत्रोक्त महाहीति — ऐ.

^७ कारणात्वायात्मा — ऐ.

^८ भोगेन — ऐ.

^९ प्रत्युत्पन्नेन वैराग्येण — ऐ.

^{१०} सन् न यावत् — ऐ.

^{११} जातमित्युक्तम् — ऐ.

^{१२} सुखमित्यप्युक्ते । — ऐ.

^{१३} यददृष्टं — ऐ.

^{१४} दुःखनिमित्तमेवेति — ऐ.

‘अत्रोत्तरं— “दुःखं प्रति न रागोऽस्ति” इत्यादि । नैतदनैकान्तिकत्वात् । तथा हि — कस्यचित् पौरुषप्रवृत्त्या सुखार्थेषु स्थादिषु रागेण युज्यमाने कर्मणां वशात् पूर्वजन्मार्जितदुष्कर्म-परिपाकवशात् तदुद्भवव्याध्यादिना दुःखं च भवति । तद्दुःखं प्रति स रागेण युक्तो न स्यात् । तथा कस्यचिद् दुःखितस्य त्यक्तबन्धुजनस्य बहिर्गतस्य सुकर्मपाकवशाद् निक्षेपादिप्राप्त्या सुखं च स्यात् । तत्सुखं प्रति स विरागेण युक्तो न स्यात् । तस्माद्भागविरागाभ्यां प्रीत्यर्थयोगवियोगौ न सुखदुःखयोः कारणमिति मन्तव्यौ ॥२५७०-२६५०॥

अत एवात्मना रागविराग युक्तेनापि स्वातन्त्र्येण सुखदुःखरूपं स्वकर्मफलं साधयितुमशक्य-मित्युच्यते — “यत्कर्मणः” इत्यादि । पशोः संसारिणो रागविरागयुक्तस्य कर्मणः पूर्वजन्मार्जित-धर्मधर्मरूपस्य विपक्वस्य परिपाकं प्राप्तस्य यत् सुखरूपं वा दुःखरूपं वा अत्युत्कटम् अतिवेगेन समीपं भवेत्, तत् फलं कारणकराविष्टं परमेश्वर^१शक्त्याविष्टम् । अत एव स्वातन्त्र्यतः क्वचिदपि भोक्तुं न शक्यम् । परमेश्वरेण कालदेशजात्याद्यवैक्य यत्प्रदत्तं तदेव भोक्तुं शक्यमिति भावः ॥२६७०-२७५०॥

न केवलं कर्मफलमात्रं रागविरागावपि शिवशक्त्या प्रेरितावेव पशुषु^२ प्रवर्तते इत्युच्यते — “तस्माद्भागः” इत्यादि । तस्माद् बन्धानां तद्गुणानां च स्वातन्त्र्याभावाद् अनुसङ्गस्य आत्मनः अस्मिन् सितासिते सुखदुःखभोगसंवेदनरूपे वर्त्तन्ति मार्गे रागो वा विरागो वा कारणात्मवशात् कारणस्य परमे-श्वरस्य आत्मा शक्तिः, तद्वशात् तत्प्रेरणयैव प्रवर्तते । न स्वातन्त्र्येणेति मन्तव्यः ॥२७७०-२८५०॥

ननु रागविरागावात्मगुणावेव रागबुद्ध्याख्यतत्त्वद्वयव्यवधानेन शिवशक्त्याभिव्यक्तौ । ततः स्वातन्त्र्येण ज्ञानक्रियावत्प्रवर्तताम् । किमर्थं पुनरपि शिवशक्त्याश्रयेणेत्यत्रोच्यते — “स्वात्मन्यो-चितकालस्य” इत्यादि । स्वात्मन्योचितकालस्य स्वेषां स्वेषां पञ्चेन्द्रियविषयाणामन्नादीनामाम्नायः संततिः, तस्या उचितकालः भोक्तुं परिपक्वं प्राप्तं यस्मिन् काले स उचितकालः, तस्य मर्यादा इयदन्तं कालमस्य सुखफलं भोक्तव्यमियदन्तं कालं दुःखफलमिति परमेश्वरेण^३ कृतोऽवधिः । सा च अवसररागता सुखदुःखफल^४प्रदानाय कर्मक्षयावसरे प्राप्तां तां कालमर्यादां व्यतिक्रम्य परि-लङ्घ्यास्य रागो वा विरागो वा न प्रयाति । तदानयोः^५ शिवशक्तिः, तत्त्वव्यवधानेनाभिव्यक्ति न करोतीत्यर्थः ॥२८७०-२९५०॥

अथोक्तार्थोपसंहारायोच्यते — “तस्मात्सुखं च दुःखं च” इत्यादि । तस्मात् पूर्वोक्तन्यायतो ‘रागी रागयुक्तः पुरुष एव सुखं च दुःखं च समुपलक्ष्यते । ईश्वरेण^६ भोजयितव्यो भवेदित्यर्थः ॥२९७०॥

अथ विरक्तस्य रागाभावात् कथं सुखलाभ इत्यत्रोच्यते—“न च रागविरागाभ्याम्” इत्यादि । पुरुषसाधारणेन सर्वेषां रागविरागौ स्त एवेत्यर्थः ॥३०५०॥

“कृतावधि — ऐ.

^१ ‘अत्रोत्तरम्’ इत्यत्र ‘अत्रोक्तम्’ इति दृश्यते — ऐ.

^२ ०प्रदः कर्मक्षया० — ऐ.

^३ ०युक्तेऽपि — ऐ.

^४ शिवशक्तितत्त्व० — ऐ.

^५ ०शक्त्या विलुप्तमतये एव — ऐ.

^६ ‘रागी समुपलक्ष्यते’ इति पाठः एतद्व्याख्यातु-संमतः ।

^७ प्रवर्तत सा च इति — ऐ.

^८ भोजयितव्यो — ऐ.

अथ विरक्तस्य किंभूतो राग इत्युच्यते — “रागोऽन्योपि” इत्यादि । विरक्तानां पुंसां ^१रागः तदात्मकात् पश्चात्मानि स्थिताद् अस्माद् मायीयरागतत्त्वजनिताद्रागावधिगोचरात्^२ पुनर्बन्धविषयाद् ^३अन्यः परः ^४शुद्धः सूक्ष्मः शिवादिवस्तुषु सक्तत्वाद्विशिष्टशक्ति^५निपातयुक्तपुरुषमात्रवर्तित्वात् । एतद्विशिष्टत्वमस्य केन प्रमाणेनेत्यत्र हेतुः — येन निःश्रेयसे प्रवृत्तिरुपजायते^६ इति । येन रागेण तद्युक्तानां पुंसां मुक्त्यर्थं प्रयत्नो भवति । किं च आचार्यान्वेषणे रागी शैवाचार्यशुश्रूषणे अभिलाषो भवति । किं च शिवमुद्दिश्य सादरं प्रवर्तते । शिवे अचला भक्तिर्भवति । एवंभूतैश्चिह्नैरयं परो रागः इत्यनुमीयत इत्यर्थः ॥३०७०—३३५०॥

अथ सप्रपञ्चं रागद्वयं प्रसाध्य कलाविद्यारागाख्यं तत्त्वत्रयमात्मनां बलोद्दीपनेन कञ्चुकमिव कञ्चुकत्रयं भवतीत्युच्यते — “रागविद्याकलाख्येन” इत्यादि । रागविद्याकलाख्येन कञ्चुकत्रयेण प्रच्छादितः निरुद्धमल^७स्वरूप एव । समर्थात्मा समर्थीकृतः आत्मा स्वस्वरूपं यस्य सः । क्षेत्री स्थूलसूक्ष्मरूपं भोगायतनशरीरमस्यास्तीति क्षेत्री । ^८एवंभूतविशेषविशिष्टो भवत्यात्मा । किं प्रति क्षेत्रफलं प्रति एव । क्षेत्रे बुद्धौ स्थितस्वार्जितकर्मफलभोगनिमित्तमेवंभूतो भवतीत्यर्थः ॥३३७०—३४५०॥

अत एव कञ्चुकत्रययुक्तानामेव भोक्तृत्वं भवतीत्युच्यते — “इदं तावदणोः” इत्यादि । इदं कञ्चुकत्रयं यावद् अणोः आत्मनो नियतं नियतबन्धं भवेत्, तावद् एवास्य भोक्तृत्वम् इति ज्ञेयम् । एतदेव मूलकारणं भोक्तृत्वे इत्यर्थः ॥३४७०॥

ननु आत्मनां भोगावसरे जातो धर्मो हि भोक्तृत्वं, तत् कथं कञ्चुकत्रययुक्तकाले भवेदित्युच्यते — “प्रध्वस्तावयवः” इत्यादि । कर्मणां प्रवाहानादित्वात् तद्भोक्तृत्वं चानादिकाल एव ^९सम्यग्विहितं भवति । तथापि प्रलयकेवलावस्थायां प्रध्वस्तावयवः इति प्रध्वस्ता अवयवाः कलादिक्षित्यन्ता भोगाङ्गा यस्य सः । अत एव सूक्ष्मः केवलः । अतिनिर्गुणः सकलावस्थायां किञ्चिज्ज्ञत्वमात्रं च भवेत् । तदपि तदवस्थायां न प्राप्तः । अत एव अशक्तः । एवंभूतस्यात्मनः कर्मपरिपाके सति परमेश्वरेण सृष्टिकाले बलीयसा ज्ञानक्रियेच्छाशक्त्युद्दीपनसामर्थ्ययुक्तेन कञ्चुकेन कञ्चुकत्रयेण ^{१०}योगे कृते सति आत्मा प्राकृतान् भोगान् भोक्तुं शक्नोति । अत एव भोक्तृत्वमात्मनामनादिसिद्धमिति मन्तव्यमिति भावः ॥३५—३६५०॥

एवं तत्त्वरूपेण रागतत्वं प्रसाध्य भुवनरूपेणापि प्रोच्यते — “तत्त्वधर्मः समाख्यातः” इत्यादि ॥ ॥३६७०—४०॥

^१ रागं — ऐ.

^२ रागावधिगोचरात् — ऐ.

^३ अन्यपरः — ऐ.

^४ शुद्धसूक्ष्मशिवादि० — ऐ.

^५ निपातितपुरुष० — ऐ.

^६ हेतुः परः इति पाठः एतद्व्याख्यातुसमतः ।

^७ इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^८ प्रसाद्य — ऐ.

^९ स्वरूपो एकसमर्थात्मा — ऐ.

^{१०} एवंभूतविशिष्टो — ऐ.

^{११} सम्यग्विहितो भवति — ऐ.

^{१२} योगः कृते — ऐ.

अथैते हृद्रा अनन्तपरमेश्वर^१नियुक्ता न परमेश्वरनियुक्ता एव मण्डलाधिपतय इत्युच्यते —
“एते हृद्राः” इत्यादि ॥४१—४२॥

अथ व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहाराय व्याख्येयस्योपक्रमाय च श्लोकः — “रागो यथायम्”
इत्यादि । अणोः आत्मनः सुखदुःखभोगे सुखदुःखभोगनिमित्तं रागः रागतत्वं यथा प्रवर्तते तथा
सकषाययुक्त्या सिद्धानुमानेन ^३अखिलोक्तः भुवनादिधर्म^४सहित उक्त इति व्याख्यातोपसंहारः ।
अधुना अवसरागतः प्रवृत्तिक्रमावसरप्राप्तः यः अयं कालः कालतत्त्वं, तं वच्मि इति व्याख्येयोप-
क्रमः ॥४३॥

इति श्रीमन्मतङ्गवृत्तौ रागतत्त्वप्रकरणम् ॥

एकादशः पटलः

^१ ०नियुक्तात्मन परमेश्वर० — ऐ.

^२ यथावदित्यादि — ऐ.

^३ अखिललोको भुवनादि — ऐ.

^४ ०सहितमुक्त इति व्याघातोपसंहारः — ऐ.

द्वादशः पटलः

कालतत्त्वप्रकरणम्

अथ इति रागतत्त्वादनन्तरं कालतत्त्वं वच्मीति पूर्वक्रियाभिसंबन्धः । पदार्थादयः संबन्धाः पूर्वोक्ता एव । वाक्यात्मकस्तु —

‘स्वाभ्यायोचितकालस्य मर्यादावसरागता ।’

इत्यनेकविधः । येन कारणेन सूक्ष्मः इत्युपलक्षणम् । लवत्रुटिनिमेषचिरादिकालपरिमाणं कल्प्यते असौ कालः इति मन्तव्यः । स चात्मनां कञ्चुकत्रयदर्शनात् कलाविद्यारागाख्येन तत्त्वत्रयेण क्रिया-ज्ञानेच्छाख्यशक्तित्रयोन्मीलनात् पश्चात् क्रमात् क्षिप्रं करोमि विजानामि निमेषमिच्छामीति तदवच्छेदकतया प्राप्तः संबध्यते ॥१॥

अथ “शिवसामर्थ्ययोगतः” इत्युक्तम् । कासौ शिवशक्तिरित्यत्रोच्यते — “कलयित्री” इत्यादि । कारणाज्ञानुवर्तिनी कारणस्यानन्तेश्वरस्येच्छानुवर्तिनी । कलयित्री “कल गतिसंख्ययोः” इति धात्वर्थगतिसंख्ययोः प्रवर्तयित्री । अत एव महाशक्तिः । सा कालमाश्रित्य कालमधिष्ठाय, अखिले विश्वे कलादिक्षित्यन्ते पुद्गलान् प्रेरयति भोगमोक्षाय प्रवर्तयति । शिवशक्त्याधिष्ठितान्तपरमेश्वरशक्तिरेव कलयित्रीति भावः ॥२॥

अत्र नैयायिकादिसाधितकालात्, शिवागमसाधित^{१०}कालस्य विशेषजिज्ञासया मतङ्गमुनिश्चोदयति — “कालः सर्वगतः सूक्ष्मः” इत्यादि । योज्यं कालः त्वया प्रोक्तः, स यदि नैयायिकादिभिरिव सर्वगतो नित्यश्चेष्यते । यदाहुः^{११} —

“नित्यमेकं विभु द्रव्यं परिमाणं क्रियावताम् ।

व्यापारव्यतिरेकेण कालमेकं^{१२} प्रचक्षते ॥” इति ।

तदा “^{१३}कालः क्रमात् प्राप्तः” इत्यादिना “मायातत्त्वादुपादाना^{१४}दुत्पत्तिः, अनन्तरं तस्य सर्वविश्व-^{१५}प्रेरकत्वम्” इति यदुपगतं तत्कथं गम्यते; तन्नोपपद्यत इत्यर्थः ।

अथवा ज्योतिःशास्त्रसिद्ध्या अमूर्तिमान्^{१६}सूक्ष्मोजनन्तः इति चेष्यते । यदुक्तम्^{१७} —

^१ मतङ्ग० विद्या० ११. २८ उ०.

^२ निमेषमिक्षमीति — ऐ.

^३ तदवच्छेदकतया — ऐ.

^४ मतङ्ग० विद्या० १२. १ उ०.

^५ योगात् — ऐ.

^६ कारणस्यान्तरेस्वरस्य — ऐ.

^७ कल गतौ संख्याने च — १८८९ तमो धातुः

^८ धात्वर्थगता संख्या प्रवर्तयित्री — ऐ.

^९ मधिष्ठाय . . . ला विश्वे — ऐ.

^{१०} कालविशेष० — ऐ.

^{११} वाक्यपदीये ३. ९. १.

^{१२} कालमेव — ऐ.

^{१३} मतङ्ग० विद्या० १२. १ पू०; कालक्रमात्प्राप्तः — ऐ.

^{१४} दुत्पत्तित्यनन्तरं — ऐ.

^{१५} प्रेरकत्वेन यदुपगतं — ऐ.

^{१६} सूक्ष्मानन्तः इति शेष्यते — ऐ.

^{१७} वाक्यपदीये ३. ९. ७६.

“आदित्यग्रहृतारादिपरिस्पन्दमथापरे ।

भिन्नमावृत्तिभेदेन कालं कालविदो विदुः ।” इति ।

यद्येवममूर्तिमानसर्वगतः, कर्मविशेषत्वात् पाकादिवत् । “असर्वगतद्रव्य^१परिमाणा हि मूर्तिः” इत्युच्यते परैः । ततश्च तस्याव्यापकत्वात् पुनरपि मायातत्त्वादधः सर्वंप्रेरकत्वं नोपपद्यते ।

अथवा वेदान्तसौगतदृशा व्यवहारनिबन्धनतया असत्यत्वात् ^२अकर्ता निष्कामः चेप्यते । यदाहुः^३—

“केचिद्बुद्धयनुसंधानपूर्वकत्वं प्रचक्षते ।

ज्ञानानुगत^४ शक्तिर्वा बाह्येनासत्यतः स्थितः^५ ॥

कालात्मानमनाश्रित्य व्यवहारो न शक्यते” इति ।

अत्र च “द्विचन्द्रादिवदविद्यारूपत्वेनासत्यत्वादिति प्रेरकत्वानुपपत्तिरेव ।

अथ सांख्यदृशा प्रकृतेः स्वभावः परिणत्यात्मकोऽसौ कालः । अत एव निरवस्थानोऽचेतनः इतीष्यते । यदाहुः^६—

“परिणामः पृथग्भावो व्यवस्थाक्रमतः सदा ।

भूतैष्यद्वर्त^७मानात्मा कालरूपो विभाव्यते ॥” इति ।

तदाप्यनवस्थितः कालः । ^८परिणतेः ^९क्रियात्वेनाचेतनत्वादवस्थानासंभवाच्चेति मायातत्त्वादधोऽध्वनि प्रेरकत्वानुपपत्तिरेव ।

एवं नैयायिकादिपशुमतसिद्धः^{१०} विभुः काल एव परमेश्वरमतसिद्धः कालः, तदन्यो वेति पूर्वः पक्षः ॥३-४५०॥

सिद्धान्तस्तु — “यद्यद्विनश्वरम्” इत्यादि । नैयायिकादिपशुमतदृष्टकाललक्षणं सर्वं निराकरणीयमिति, सिद्धान्तसिद्धकाललक्षणं यथा भवति तथा साध्यते । तत्र नैयायिकादन्यवादिनां ^{११}निरवस्थानत्वं समानमिति कृत्वा, प्रथमं ^{१२}निरवस्थानत्वं कालस्य न सिद्धमित्युच्यते । लोके यद्यद्वस्तु नश्वरत्वादिधर्मयुक्तं, तस्य तस्य^{१३} तदावस्था धर्मान्तरविसर्पिणी उत्पत्तिस्थितिनाश^{१४}धर्मान्तरेषु विसर्पिता भवति । ततस्तत्तदवस्थाकृता केनापि ^{१५}भवितव्यम् । तस्य तत्तदवस्थायामप्यवस्थानात्तस्याप्यवस्थानं सिद्धमेव ॥४७०-५५०॥

^{१६}उक्तावस्थाया विस्तरः — “भोक्तुः” इत्यादि । आत्मनां भुवनजदेहः उभयवादिसिद्ध एव ।

^१ यद्येवं मूर्तिमानसर्वगतः — ऐ.

^२ परिमाणं हि — ऐ.

^३ आर्ता निष्कामः — ऐ.

^४ वाक्यपदीये ३. ९. ५७ उ०, ५८.

^५ प्रचक्ष्यते — ऐ.

^६ शक्तित्वाद्बाह्येन सत्यतः — ऐ.

^७ स्थितम् — ऐ.

^८ द्विचन्द्रादिव न विद्यारूपत्वेन सत्यत्वादिति — ऐ.

^९ प्रकृते स्वभाव परि० — ऐ.

^{१०} आकरो न लभ्यते ।

^{११} परिणामापृथग्भावो — ऐ.

^{१२} मानात्मकालरूपो — ऐ.

^{१३} ‘परिणतेः’ इति नास्ति ।

^{१४} क्रियात्वेन चेतनं न त्वादवस्थानासंभवाच्चेति — ऐ.

^{१५} विभो — ऐ.

^{१६} निरवस्थानं समानं — ऐ.

^{१७} निरवस्थानं कालस्य — ऐ.

^{१८} तदवस्था — ऐ.

^{१९} धर्मान्ताद् विसृभिता भवति — ऐ.

^{२०} भवितव्यम् । स तस्या तत्तदवस्था० — ऐ.

^{२१} उद्वपां विस्तारं किं च भोक्तुः — ऐ.

तस्य कुमारदि 'जरान्तिका अवस्था' कालकृता एवेति मन्तव्या । तत्तदवस्थाया दीर्घकालभावित्वात् कालस्याप्यवस्थितिः सिद्धैवेति भावः ॥५७०-७७०॥

अथात्र मतङ्गमुनिः कालस्य त्रिविधत्वमसहमानः प्रत्यवस्थितः — “एष्यन्नतीतो देवेश” इत्यादि । ‘अस्मिन्लोके एष्यन्नतीतः च सर्वजनैः सुनिश्चित एव । “यः तृतीयो वर्तमानः इत्युक्तः सः केन प्रमाणेन सिद्धो भवतीति पूर्वः पक्षः ॥७७०-८७०॥

अथात्र समाधिः — “योऽयम्” इत्यादि । योऽयं वर्तमानकालः स प्रत्यक्षप्रमाणसिद्धः । तथा हि — योऽयमर्थक्रियायोग्यो घटः स सर्वव्यवहारेषु जलाद्याहरणादिषु प्रत्यक्षेणोपयुक्तो भवति । ततो वर्तमानकालः उपादेयः अभ्युपगन्तव्यः । ‘तत्र स्थितिविषये अतीतसमयः भूतकालो न युज्यते न योग्यो भवति; एष्यत्कालोऽपि । ‘एतद् दृष्टान्तेन दृढयति — वर्तमानकाले योऽयमर्थक्रियायोग्यः स्वविषयजलाहरणादिक्रियायां समर्थः सोऽयमिति सिद्धो घटः सर्वत्र युज्यते । ‘तत्तत्स्थितिनिमित्तं सर्वकार्यक्षमो भवति स्वविषयार्थक्रियायोग्यत्वात् । एष्यत्काले शकलात्मकः ‘शकलीकृतः स क्रियाया अयोग्यत्वात् न सर्वत्र युज्यते । भूतकालेऽपि मृत्पिण्डकत्वात् ‘सत्कार्यदृशा मृत्पिण्डस्वरूपत्वात् सर्वत्र न युज्यते । अतः स्थितिनिमित्तं वर्तमानकालोऽङ्गीकर्तव्य इति भावः ॥८७०-१०॥

ननु कौमारावस्थायां यातायामागतयां ‘यौवनावस्थायां च मध्ये वर्तमानावस्था न काचिद् दृष्टा । अतो वर्तमानकालो नेत्यत्रोच्यते — “नावस्थान्तरभेदेन” इत्यादि । अवस्थान्तरभेदेन अवस्थाद्वयमध्ये तदवस्थाद्वयभेदेन वर्तमानावस्थाया अभावात् वर्तमानकालो न स्यादिति वा मन्यसे तन्न स्यात् प्रत्यक्षविरोधत्वात् । तथा हि — लोके सर्वजनैरेवं हि गीयते “शिशिरः कालोऽतीतः, मधुः वसन्तकालोऽयं वर्तमानः, निदाघः निदाघकालः एष्यति” इति प्रगीयते । भवता न श्रूयते वेति भावः । किं च येन ‘त्वमसि इत्यादि । आरब्धापरिसमाप्ता क्रियोपलक्ष्यते । यत्र यो वर्तमानकाल इति प्रसिद्धः, सोऽयं कालो वर्तमानकालः ते त्वयापि सुनिश्चितः स्यात् । ‘वर्तमानमनभ्युपगतवत्तत्तव च सुसिद्धो भवति । तथा हि — “यतः पूर्वं वेणुं वादितुमारब्धः त्वं भावितोऽसि” ‘आरब्धापरिसमाप्तां क्रियां मुद्भावितावसि । ततस्त्वया स्वयं निश्चितः । किं पुनः पृच्छसीति भावः ॥११-१२॥

१० जरान्तिकावस्था — ऐ.

११ कालकृते वेति मन्तव्या — ऐ.

१२ असहमानः — ऐ.

१३ अस्मिन् लो... इचातितच्च सर्वं — ऐ.

१४ यत् तृतीयो — ऐ.

१५ ‘सः’ इति नास्ति — ऐ.

१६ ‘तत्र युज्यतेऽतीतसमयः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातुंसमतः ।

१७ तद्दृष्टान्तेन दृढयति — ऐ.

१८ तत्त्वस्थितिः — ऐ.

१९ शकलीकृता स क्रियायोग्यत्वात् — ऐ.

२० सत्कार्यदृश्य मृत्पिण्डः — ऐ.

२१ यौवनावस्थायाश्च — ऐ.

२२ ‘त्वमसि’ इति पाठः एतद्व्याख्यातुंसमतः — ऐ.

२३ वर्तमानमनभ्युपगतस्य तव — ऐ.

२४ इतः पूर्वं — ऐ.

२५ आरब्धापरिः — ऐ.

२६ मुद्भावितावसि — ऐ.

अथ अवस्थातोऽवस्थान्तरवत् शिशिरमधुकालयोर्मध्ये च न वर्तमान इत्यत्रोत्तरं प्रासङ्गिको-
पसंहाराय बोध्यते — “एवं सर्वत्र मन्तव्यः” इत्यादि । तत्र पूर्वस्य समाधिः शिशिरवसन्तकालयो-
र्मध्ये चायनात्मक इत्युपलक्षणम् । संक्रान्तिविषुवायनानामभेदेन वर्तमानो वर्तत एव । एवं सर्वत्र
अवस्थातोऽवस्था युगादिषु च संध्यात्मकतया वर्तमानकालो वर्तत इति मन्तव्यः । शतपत्रपत्र-
शतं मया सूच्या युगपदभिद्यत इत्यादिषु च वर्तमानो वर्तत एव । तथापि अतिसूक्ष्मत्वादेव नोप-
लक्ष्यते स्थितये सिद्धयेऽवस्थितिः कालस्य दीर्घावस्थितिसिद्धत्वादिति भावः । अत एव हि कालस्य
सूक्ष्मत्वमस्माभिरभ्युपगतमिति प्रासङ्गिकोपसंहारः । अथ प्रकृतमनुसृत्योच्यते — तथापीति । अस्मि-
न्प्रपञ्चे पूर्वोक्तन्यायेन स्थिर एकः काल इति मन्तव्यः ॥ वृत्तिभेदाद्भिन्नोऽपि काल एक एव ।
अतो नास्यानवस्थानत्वमिति भावः ॥१३-१४पू०॥

अथामूर्तस्य कर्तृत्वं कथमित्यत्रोत्तरमुच्यते — “तस्मात्कालयिता” इत्यादि । यथा अमूर्तिमतं
वाय्वादीनामपि वृक्षकम्पनादिलिङ्गैः कर्तृत्वमनुमीयते, तथामूर्तिमतः कालस्यापि कालव्याप्ति-
सिद्धैर्लिङ्गैः कर्तृत्वमनुमीयत एव । तथा हि — लोके कश्चिदपि नाकालाज्जायते । किं च
कश्चिदपि अकाले न म्रियते । किं च कश्चिदपि नाकालाद्बुद्धिमेति । एतैस्त्रिविधैर्लिङ्गैश्च, ऋतु-
मदभिः वसन्तत्वादौ सदा नियमेन पुष्पादियुतवृक्षविकारैश्च लिङ्गैः स्वैश्च तत्तज्जातिगतरसोद्-
भवादिलिङ्गैश्च कालोऽभिलक्ष्यते यतः, ततश्च प्रेरकत्वं सिद्धमेवेति ॥१४उ०-१६पू०॥

अथ चैष अकर्ता निष्कामः, तस्य कर्तृत्वं कथमित्यस्योत्तरं “निष्कामस्यापि” इत्यादि । यो
अस्य स्वभावः सोऽस्य सदानिवर्तित एव । यथाग्निः पचनादिषु स्वस्वभावेषु सत्सु न तद्धर्मान्निवर्तते ।
तत्कर्ता भवति । तथा निष्कामश्च कालः शरीरिणामवस्थाभेदकर्तृत्वयुक्तो भवति ॥१६उ०-१७पू०॥

अथास्य सर्वगतत्वं, विभुत्वं, नित्यत्वं च यदुक्तं तदपि न युक्तमित्युच्यते — “वृत्त्यादिभिः”
इत्यादि । यतः वृत्त्यादिभिः अनित्याभिः कलाभिः अनन्तत्वम् । प्रवहन् प्रवहति कालः, ततः
‘अचैतन्ये सत्यनन्तत्वाद् घटादिवदित्यनित्यत्वमस्यानिवार्यमेव । किं च कालतत्त्वे एव संस्थानं च
करोति । ईश्वर इति शेषः । भुवनाधारत्वेन पुरादिवत् । अनित्यो भवतीति भावः । किं च सर्वगतत्वं
चास्य न सिद्धम् । यतो ‘मायाकार्यः कालो न सर्वगतः, कालतो व्यतिरिक्तत्वात् मायाकार्यकलादिभ्यो-
ज्यतरत्वात् ‘सत्त्वादिगुणवत्’ इत्यनुमानेन सर्वगतत्वं चास्य न स्फुटं भवति ॥१७उ०-१८॥

अमूर्तिमानित्यपि यदुक्तं पूर्वं तदपि न स्फुटं भवति । यतः — “वस्तुनः” इत्यादि । वस्तुनः
उद्भवे च नाशे च वृद्धौ च कालस्य कर्तृत्वं लक्ष्यते स्वयं रूपं क्वचिदपि न लक्ष्यते अमूर्त-
त्वाद् इति । एतत् प्राकृतचाक्षुषत्वपेक्षयैवोक्तम् । परमार्थतश्चास्यापि कलादेरिव भुवनाधार-
त्वेन मूर्तत्वादिति भावः ॥१९-२०पू०॥

* विभुत्वानित्यत्वं तदुक्तं — ऐ.

† वृत्तिभेदाद्भेदोऽपि कालः — ऐ.

‡ आचैतन्ये — ऐ.

§ स्वैश्च जातिगत० — ऐ.

|| सत्त्वगुणवत् — ऐ.

¶ यथाग्निपचनादिषु — ऐ.

|| ‘एतद्’ इत्यत्र ‘तत्’ इति दृश्यते — ऐ.

ननु सत्कार्य^१वाद्दृशा सर्वेषां तत्त्वानां नित्यत्वात् ^२कालस्यैवात्रानित्यत्वं कथं विभाव्यत इत्य-
त्रोच्यते — “स तस्माद् ग्रन्थिविवरात्” इत्यादि । तस्मात् सर्वेषां तत्त्वानामनादिसिद्धत्वात् पर-
मार्थत उत्पत्तिविनाशौ नोच्येते । किं तु चलतोऽणोः इति प्रचलतः स्वकर्मणः परिपाके प्राप्ते सति
भोगोन्मुखीभावं प्राप्तस्य पुंसः क्रमशः तत्त्वानां ^३व्यक्तौ च विभागशः ^४स्थितये ग्रन्थिविवरात्
मायाधिकरणात् सृष्टिकाले उत्पत्तिः विभाव्यते उपचारादुच्यत इति भावः । संहारे च पत्युर्हरणात्
नष्टः इत्युपचर्यते ॥२०७०—२१॥

अयं तद् दृष्टान्तेन दर्शयति — “नात्मा प्रसूयते” इत्यादि । लोके अयमात्मा उत्पन्नो नष्टः
इत्युच्यते हि इति । यस्मात् परमार्थत आत्मनो नित्यत्वात् ^५“स न च प्रसूयते, न च नाशमुपैति ।
ताभ्यां योगविभागाभ्यां ^६यतो युक्त एव भवति । आत्मनो ^७योगविभागयोः किं निमित्तमित्यु-
च्यते — कलात्मकात् संयोगाद् इति कलाद्यारब्धशरीरयोगादुत्पन्न इत्युपचर्यते । तद्वियोगान्नष्ट
इति चोपचर्यते । तथा कालस्याप्युपचारादनित्यत्वमुक्तमित्यविरोधः ।

एवं कालस्य परोक्तलक्षणेषु निरवस्थानत्वं सर्वगतत्वं नित्यत्वं च सर्वदा न युक्तमिति निरा-
कृत्य, अनन्तत्वं मूर्तत्वं सूक्ष्मत्वं च क्वचित् ^८पक्षतयाङ्गीकृत्य, अन्यलक्षणयुक्तस्य प्रवृत्त्ययोगदोषं
परिहृत्य निर्दोषकाललक्षणमुक्तम् । तत्र च सत्कार्यवाद्दृशा ^९सर्वतत्त्वानामिव कालस्याप्युत्पत्ति-
नाशानुपवरितावित्युक्तम् ॥२२—२३५०॥

अधुना तु कालनियतिकलाख्यत्रयाणां तत्त्वानां मायाया एकदाभिव्यक्तत्वे कृते सति कला-
विद्यारागाणामनन्तरं कालनियत्योः प्रवृत्तिः कथमुच्यत इत्यत्र सर्वतत्त्वानां प्रवृत्तिक्रमः श्लोकषट्केनो-
च्यते — “तस्याणोः” इत्यादि । तस्य प्रलयेन ^{१०}स्वकर्मकृतभोगानुन्मुखीभावं प्राप्तस्य अञ्जनेन
कलादिना अञ्जयन्ति स्वभासं कुर्वन्तीति अञ्जनानि कलादीनि तत्त्वानि, तैः रञ्जितस्य क्रमेण
क्रियाजानेच्छाशक्त्युन्मीलनयुतस्य । ततः परं कालः पुद्गलं प्रति प्रतिपुरुषं स्फुटं स्फुटं कृत्वा
प्रवर्तते । कथं प्रवर्तत इत्युच्यते — अनन्तपराक्रमो विश्वराट् महातेजाः कालरूपी रुद्रः अनन्त-
परमेश्वरः, तेन प्रेरितः सन्प्रवर्तते । ततः कञ्चुकैरवकुण्ठितः ^{११}कालेन अधोमुखो जन्तुः पशुः आत्मा
कलितः अभवत् । केन कारणेनेत्युच्यते — अनन्ततेजसाकालेन क्षिप्रं पशुत्वात् कलितः अभूत् ।
पशुत्वेन मलेन युक्तत्वात् तद्वधपोहनाय ^{१२}कलितोऽभवदित्यर्थः । स पश्चात् नियत्याख्येन तत्त्वेन
नियम्यते । ततः स आत्मा येन जगदापूरणं प्रति पुंभावमायाति । जगच्छब्देन मायातः माया-
जन्यकलोद्भवत्वात् प्रधानमभिधीयते । पश्चात् पुंभावयोगादनन्तरं तेन प्रधानतत्त्वेन एकत्वमवा-
प्नोति । कथमेकत्वमित्यत्रोच्यते — ताम्रकालिकवत् इति । यथा पशुत्वेन मलेन ताम्रकालिक-

^१ वादशसर्वेषां — ऐ.

^२ कालस्य मात्रमनित्यत्वं — ऐ.

^३ व्यक्ते च — ऐ.

^४ “स्थितये” इत्यनन्तरं नशब्दोऽधिकः — ऐ.

^५ “स” इति नास्ति — ऐ.

^६ “यतः” इत्यत्र “यदि” इति दृश्यते — ऐ.

^७ योगविभागं किमित्युच्यते — ऐ.

^८ पक्षतयाङ्गीकृत्य — ऐ.

^९ वादिदृशा — ऐ.

^{१०} स्वकर्मणा कृतः भोगोन्मुखभावं — ऐ.

^{११} “अवकुण्ठितः” इति एतद्व्याख्यातृसंमतः पाठः ।

^{१२} कलितो भवेदित्यर्थः — ऐ.

वद्योगात् 'शुद्धात्मा महामायां न विजानाति, तथा प्रकृतिपुरुषविवेको यथा न भवति तथैकत्व-
मवाप्नोतीत्यर्थः। पश्चात् तदनन्तरं क्रमेण प्रच्छादितः गुणबुद्धयहंकारतत्कार्यैर्युक्तः, तथैव प्रबु-
द्धात्मा प्रविकसितस्वेच्छाज्ञानक्रियास्वरूपः आत्मा सर्वाङ्गलिङ्गान् स्वकर्मजनितबुद्धिगतमुखदुःखमोह-
रूपसर्वभोगसंवेदने क्षमः अभूत्। यदैव प्रवृत्तिक्रमेण तत्त्वैर्युक्तो भवति तदा पुद्गलः शब्दा-
दिविषयान् स्फुटं कृत्वा गृह्णाति। अतो नित्यत्वयुक्तोऽप्यात्मा सूक्ष्मस्थूलशरीरयुक्तः, तद्द्वारेण काल-
कलितो नियत्या विभुत्वयुक्तो भवतीति 'कालनियत्योश्च प्रवृत्तिः कलाविद्यारागभ्यः पश्चात् प्रोच्यते
एतच्च तेभ्यः परं कालनियत्योः शोधनार्थमुक्तमिति भावः ॥२३७०-२९५०॥

अयोक्तार्थोपसंहारायोज्यते — “एवं कालेन” इत्यादि। एवम् उक्तप्रकारेण कालेन, “अये-
मामहं करोमि, इतः परमिमाम्, इतः परमिमाम्” इति पुनः पुनः क्रियमाणां क्रियां बहुधा कल्पयित्वा
तत्तत्संसारकृत्योन्मुखः सन्, आत्मानं च देवतां च उत्तमां सिद्धिं च न जानाति ॥२९७०-३०५०॥

यावदिदं मोहकत्वमस्येत्यत्रोच्यते — “यावन्न कलया” इत्यादि। यावत् पत्युः परमेश्वरस्य
कलया अनुग्रहशक्त्या गुहं प्रति न प्रेरितः, मुक्तौ तावत् अणुः आत्मा संसारी भवेत्। ततः परं
मुक्तो भवतीत्यर्थः। एवम् उक्तप्रकारेण कालः अनिन्दितः प्रत्यक्षादिप्रमाणैरनिन्दितश्च। तत्त्वं
तत्त्वधर्मेण युक्तो यथा भवेत् तथा प्रतिपतव्य इत्युक्तार्थोपसंहारः ॥३०७०-३१५०॥

एवं कालस्य तत्त्वधर्म उक्तः। कालनियत्योर्भुवनधर्मोऽप्युच्यते — “तत्र ये संस्थिताः”
इत्यादि। अथैतेऽष्टौ रुद्राः कपालेशादिवदशुद्धा वा। नेत्युच्यते — भुक्तिमुक्तिप्रदाः इत्यादि।
शिवाः इति शुद्धा एवेत्यर्थः ॥३१७०-३६॥

अथ व्याख्यातार्थोपसंहाराय व्याख्येयस्योपक्रमाय च श्लोकः — “कालो यथा” इत्यादि। कालः
प्रेरणशीलकत्वात् यथा स्थितः, तथा, अध्वनि अध्वनिमित्तं भुवनाधारत्वेन च यथा स्थितः तथा,
तत्त्वविभागयुक्त्या तत्त्वस्य कालस्वरूपस्य विभागं कृत्वा युक्त्या अनुमानेन यथा स सिद्धो भवति
तथा च मयोक्तः इत्युक्तार्थोपसंहारः।

अथ व्याख्येयस्योपक्रमः — या अखिलभावनासु पुंसां कर्मजन्यसुखदुःखमोहरूपबुद्धिषु निर्याति
करोति, तां नियतिमधुना शृणुष्व इति ॥३७॥

इति श्रीमन्मतज्ञवृत्तौ कालतत्त्वप्रकरणम्।

द्वादशः पटलः

^१ रसात्मा — ऐ.

^२ तथैव — ऐ.

^३ कालनियत्योः कं च ... पश्चाच्छोधनार्थ-
मुक्तमिति भावः — ऐ.

^४ तत्त्वधर्मोक्तो कालनियत्योर्भुवनधर्मोणाप्यु-
च्यते — ऐ.

^५ तत्त्वं कालस्वरूपं विभागं — ऐ.

^६ यथा सिद्धं भवति — ऐ.

^७ श्रीमन्मतज्ञपरमेश्वरवृत्तौ — ऐ.

त्रयोदशः पटलः

नियतितत्त्वप्रकरणम्

अथ इति कालतत्त्वादनन्तरं “नियतिं शृणुष्व” इति पूर्वक्रियाभिसंबन्धः । पदार्थादयोऽपि संबन्धाः प्राग्बदेव । वाक्यात्मकस्तु —

“नियत्याख्येन तत्त्वेन ^१स पश्चाद्विनियम्यते ।”

इत्याद्यनेकविधः । इदानीम् इति । तत्त्वान्तरवृत्तिभ्यो नियतिवृत्तेरतिसूक्ष्मतरत्वान्नियतिः^२ अमितद्युतेः कारणस्य अनन्तपरमेश्वरस्य संबन्धिनी नियामिका शक्तिः स्वभावः । अतः सैव, नियमस्थितिहेतुना इति नियमो भोगनियमः । स्थितिः शरीरादेः स्थितिरूपः । तयोर्हेतुना । नियामकेन भावेन इति अथ भोक्तुमारब्धयोर्द्वयोरंशयोरस्यैवांशोऽनेन भोक्तुं योग्यो नान्यस्येति नियमितत्वादन्यांशभोजनावसरे विघ्नसमूहैर्निवार्यमाणतया स्थितो बुद्धिविशेषो नियामकभावः तेन युक्तेन पुंसः संबन्धिना तत्त्वेन नियत्याख्यतत्त्वेन च सह सर्पिता भवति । अतिसूक्ष्मतरकर्मफल-नियन्तृत्वं कर्तुमन्यैरसाध्यमिति स्वयमेवानन्तेद्वरसंबन्धिनी नियामिका शक्तिर्नियतिमधिष्ठाय प्रवर्तत इत्यर्थः ॥१-२५०॥

अथ सैव नियत्यधिष्ठानान्नियतिरित्युच्यते — “ययाणुः” इत्यादि । यया नियामिकाख्यया शक्त्या अणुः पुद्गलो भोगसंताने सुखदुःखभोगपरंपराविषये नेच्छन्नपि इच्छारहितोऽपि बलात् स्वकीयेण तत्तद् ^३नियम्य अवस्थाप्यायोग्यभोगसंताने विनिवार्यते निवारितो भवति । सेयमेव असमञ्जसवैनाशं कृत्वा असमञ्जसं नाम “सृष्टिकाले कर्मयुवतस्य मुक्तिः, संहारकाले ^४कर्मरहितस्य भोगः” इत्याद्यनवस्थानं तन्निवार्यं, तत्तत्काले तत्तदुत्पत्तिनियमकरणे तात्पर्ययुक्ता भवति । सेयमेव स्वोचितेषु भोगेषु व्यवस्थाकारिणी भवति । तथा हि — भ्रमराणां पुष्परसे एव, हंसानां ^५किञ्जल्के एव, चातकानां ^६मेघोदके एव नियमेन भुक्तिः । अथ स्वोचितेषु शरीरेषु च सेयमेव व्यवस्थाकारिणी भवति । तथाहि — गजानामूर्ध्वावृतजिह्वा, सर्पाणां चक्षुःश्रवणजिह्वाद्वयत्वं, बिडालानामन्धकारेऽप्या ^७लोकनवत्वं, उलूकानां दिवान्धत्वं च तत्तज्जातिशरीरेषु नियमेन दृश्यते । तत एवमादि ^८सूक्ष्मस्रष्टृत्वं तत्त्वसंततौ कलादितत्त्वपरंपराया मध्येज्यस्य न विद्यते । तस्माद्

^१ मतङ्ग० विद्या० १२. ३७.

^२ मतङ्ग० विद्या० १२. २६ उ०.

^३ “स पश्चाद्विनियम्यते” इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^४ ‘नियतिः’ इति नास्ति — ऐ.

^५ शक्तिस्वभावतो नियमस्थितिः — ऐ.

^६ ‘तयोः’ इति नास्ति — ऐ.

^७ युक्ता पुंसः संबन्धेन — ऐ.

^८ ‘कर्तुं’ इति नास्ति — ऐ.

^९ ‘ययाणुः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः — ऐ.

^{१०} नियम्यास्थाप्य योग्य० — ऐ.

^{११} स्थितिकर्मरहितस्य — ऐ.

^{१२} किञ्जल्कमेव — ऐ.

^{१३} मेघोदकमेव — ऐ.

^{१४} लोकनत्वं — ऐ.

^{१५} सूक्ष्मदृष्टृत्वं — ऐ.

अस्मिन् तन्त्रे शिवागमे सा भर्तुराज्ञानुवर्तिनी अनन्तपरमेश्वराज्ञाकारिणी सुपेशला सुसामर्थ्या नियामिका शक्तिरेव नियतिः इति नियतितत्त्वाधिष्ठानाग्नयतिरिति विहिता शिवेन कथितेति मन्तव्या ॥२३०—५५०॥

ननु पुरुषाणां धर्माधर्मात्मकं कर्मैव फलनियामकं^१ कारणमस्तु । किं नियत्याख्येन कारणा-
न्तरेण, कल्पनागौरवादित्यत्रोच्यते — “कोटिद्वयं समाख्यातम्” इत्यादि । पशोः आत्मनः संबन्धि
धर्माधर्मात्मकं कोटिद्वयं^२ तुलाकोट्योरुन्नत्यवनतिवद्धमधर्मफलपाकाधिके व्यवस्थाकारि कोटिद्वय-
मस्त्येव । सत्यम् । किं तु सर्वदेहिनां संबन्धि कर्मनिमित्तं शरीरम् इत्युपलक्षणम् । स्थूल-
सूक्ष्मात्मकं शरीरमिन्द्रियाणि, विषयाः, भोगाधिकरणं च, भुवनं च व्यक्तिमायाति । तदुक्तं श्री-
मत्स्वायम्भुवे^३ —

“कर्मतश्च शरीराणि विषयाः ‘करणानि च ।’ इति ।

एतदुक्तं भवति — कर्मणः फलजननमात्रेण चरितार्थत्वात् तत्रापि हेतुत्वे सर्वतत्त्वकलनाभाव-
प्रसङ्गः स्यादिति । ततः कर्मव्यतिरेकेण कृष्यादाविव राजाज्ञया नियत्याख्येन तत्त्वेन भवितव्य-
मित्युच्यते ॥५३०—६५०॥

“तद्विपाकेषु” इत्यादि । यस्माद् येनाहं शताश्वमेधं विधाय शक्रपदवीं च गमिष्यामीति सुष्ठु
निरूप्य यानि कर्माणि विहितानि तानि सर्वाणि कृतानि । तद्विपाकेषु तेषां कर्मणां विपाकेषु
विशेषेण फलप्रदानाय पाकं गतेषु सत्सु या तं सुनिरूपणयुक्तं च क्षेत्रज्ञम् आत्मानं तत्फलभोक्तृ-
तया नियामयति । अनायासं च^४ दस्युमिवाकृततत्कर्माणं पुरुषं च तत्कर्मफलस्याभोक्तृतया च
नियामयति, तस्मात् कर्मव्यतिरेकेण नियतिः इति शिवागमेषु उच्यते ॥ ६३०—७५०॥

किं च — “तयोः” इत्यादि । या तयोः धर्माधर्माख्यकर्मणोः फलं यत् सुखम् वा, अथवा
असुखं दुःखरूपं तत् तत्कर्तुं^५ संबन्धित्वेन यत्किंचिद् अधिकं न ददाति । सा नियतिः सदाशिव-
शक्त्योन्मीलितेन स्ववीर्येणैव^६ एवंविधसूक्ष्मकृत्यं विधत्ते । न कर्मण^७ एवंविधसामर्थ्यमिति
भावः ॥७३०—८५०॥

किं च “न चोपभोग” वैकल्यम्” इत्यादि । कारणेन अनन्तपरमेश्वरेण अधिरोपिता प्रेरिता
सती स्वविपाके स्वस्वकर्मणः फलोन्मुखीभावसमये तस्य तत्तत्फलस्य भोगवैकल्यं सुखदुःखसंवेदन-
विकलभावं न करोति । किं च अभुक्तात् तं न समुद्धरेत् । कल्पकोटिशतैरपि तत्कर्मयोगाय

^१ सुनिरूपितं च — ऐ.

^१ ०नियामके — ऐ.

^२ दस्युरिव तत्कर्माकृतं पुरुषं — ऐ.

^३ तुल्याकारयोरुन्नत्य० — ऐ.

^३ संबन्धित्वे यत् — ऐ.

^४ अत्र ‘पशोरात्मनः’ इत्यधिकम् — ऐ.

^४ ०शक्त्योन्मीलनस्व० — ऐ.

^५ ३२. १३ पू०.

^५ एवंविधमिति भावः — ऐ.

^६ कारणानि — ऐ.

^६ वैकल्यम् इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^७ ‘तानि सर्वाणि कृतानि’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^७ अभिरोपिता — ऐ.

^८ ‘विपाकेषु’ इति नास्ति — ऐ.

^८ अमुकार्थं न — ऐ.

नियामकी भवतीत्यर्थः। किं च प्रारब्धकर्मपाके भुक्ते भुज्यमाने सति तत्कर्मणां मध्ये यदन्यत् कर्म अतिरिच्यते अत्यन्तं फलोन्मुखीभावं भजते, तस्मिन् तत्कर्मफले अणुम् आत्मानं नियोजयेत्। किं च आशु शीघ्रगत्या ऋचंशमपि निमेषचतुर्थांशः ऋटिः, तस्य चतुर्थांशमपि जात्यायुःप्रद-कर्मणा प्राप्तं भोक्तृभोगसमये उचितं तद् न हरते; तस्य न क्षयं करोति। किं तु ददाति एव तत्पालनं करोत्येवेत्यर्थः ॥८७०—१०००॥

अथोक्तार्थोपसंहारायोच्यते — “तत्तन्त्रः” इत्यादि। एवमुक्तप्रकारेण सततं भोक्ता तत्तन्त्रः नियत्यायत्तो भूत्वा सुखदुःखसंवेदनरूपं भोगं भुङ्क्ते। तथापि मूढधीः मायाञ्जनतिरस्कृतज्ञान-क्रियाशक्तित्वात् तां नियतिं न वेत्ति ॥१०७०॥

अथैवंभूतनियत्यधिकारः ‘कदा वा निवर्तत इत्यत्रोच्यते — “नियम्य बलवत्प्रीत्या” इत्यादि। यावत् स्वेष्टे भोगेषु प्रीत्या, वाशब्दादपरभोगेषु च प्रीत्या भोगतत्परं भोगास्वादननिष्ठं भोगिनं कर्मपाशयुक्तं तं पुद्गलं नियतेषु नियम्य, ध्वस्तकर्माशयं प्रति तस्माद् अपरेषु नियतेषु नियम्य दुःखपीडितम् अपि न परिहीयते इति। एवंभूतसंसारपरित्यागाय ‘यावदुपेतोऽपि भवति, तावत्तं नियतिः बलवद् धारयेत्; तं प्रति नियतियथाबलं स्वाधिकारं करोत्येवेत्यर्थः ॥११—१२॥

ततः परं निवर्तत इत्युच्यते — “तद्विधेष्वपि” इत्यादि। तद्विधेष्वप्येवम् इति पूर्वोक्तबद्ध-सदृशेषु संसारिषु एवं बलवत् स्वाधिकारं कृत्वा अनन्ते सृष्टिवर्त्मनि इति सृष्टौ संसारप्रवाहेऽवगमं^{१०} सेत्स्यति। अथ आत्मवर्तिना स्वभावेन इति मलपरिपाकेन संसारवैराग्यतः शिवशक्त्या मुक्त्यर्थं प्रेरितं पुद्गलं प्रति स्वाधिकारं समाप्य तदर्थमेव प्रेरयितुं शक्ता भवति। “तस्मिन् नियतिः शक्तिनिपातचिह्नं प्रकटीकरोतीत्यर्थः ॥१३॥

अथैतदेव दृष्टान्तेनोच्यते — “यथाविष्टः” इत्यादि। यथा लोके अतिबलीयसा ग्रहेण आविष्टः पुमानाशु विकारं दर्शयति। तद्वत् संसारविमुखीभावादचिह्नैरमुं प्रति नियत्या शक्तिपात-प्रकटीकरणं निर्वर्तितं भवत्येवेति निश्चयः स्यात् ॥१४॥

अथैवं मलपरिपाकेन, कर्मणश्च समत्वाद् भोगविमुखीभावयुक्तं पुरुषं प्रति नियतिरकिंचित्करा भवेदित्युच्यते — “धर्माधर्मविपाके” इत्यादि। यस्य पुरुषस्य यदा मलपरिपाको भवति तदा

^१ नियामको — ऐ.

^२ ‘नियोजयेदाशु’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^३ कामायुःप्रद० — ऐ.

^४ भोगसमयोचितं — ऐ.

^५ को वा — ऐ.

^६ तन्त्रियमेषु नियम्य — ऐ.

^७ परिह्रियते — ऐ.

^८ अनादृतोऽपि — ऐ.

^९ ‘तद्विधेष्वपि’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^{१०} सृष्टिसंहारप्रवाहेऽवगमे सति — ऐ.

^{११} तद् नियतिः — ऐ.

^{१२} ‘विकारं’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^{१३} ‘शक्तिपातप्रकटीकरणं’ इत्येतन्नास्ति — ऐ.

^{१४} निवर्तो भवत्येवेति — ऐ.

^{१५} निश्चितः — ऐ.

^{१६} नियतिरकिंचित्करोभूदित्युच्यते — ऐ.

अस्मिन् धर्मधर्मविपाके 'तुल्या कोटी उन्नत्यवनतिरहिता तुलाकोटीव, धर्मपरिपाकमुखरूपं फलं च, अधर्मपरिपाकदुःखरूपं फलं चैककाले भोक्तुम् उपलक्ष्यते; प्राप्तं भवति। तदा नियतिः तत्समु-
द्धारात् तस्य कोटिद्वयसमायुक्तकर्मपाक^१समुद्धरणेन नान्यत् ^२कर्मणि पश्यति। तत्र भोक्तुः समे
पाके सति यस्मात् सुखदुःखरूपभोगान् युगपत् भोजयितुम् असंभवात् शून्यवत् संस्थिता भवति।
^३तस्मान्निग्रामिकाशक्त्यधिष्ठिता निरपेक्षैव तदा लक्ष्यते ॥१५-१६॥

तदा नियामिका शक्तिरपि एवं मन्यमाना भवतीत्युच्यते — “समानधर्मव्यापारः कष्टोऽयम्”
इति। संसारिणं ^४प्रति दुःखमोहरूपेण परिपीडनाय प्रवर्तितोऽयं ^५समानधर्मव्यापारः कष्टतर
इति। ^६तथापि समानधर्मव्यापारः सुदुष्करः कथं स्याद् इत्यत्र हेतुरुच्यते — पुमांसं सुख-
दुःखाभ्यां सह युगपत् योक्तुं कथं मया शक्यत इति^७ ॥१७॥

अथ त्राणा शक्तिः नियतिं समुद्धरतीत्युच्यते — एतस्मिन्नन्तरे इत्यादि। एतस्मिन्नन्तरे निया-
मिकाशक्त्यैव मन्यमानावसरे कर्तुः अनन्तपरमेश्वरस्य संबन्धिनी ^८उद्धरणशीलिनी मलपरिपाकयुक्तं
क्षेत्रज्ञं पुरुषं संसारसागरादुद्धरणसामर्थ्ययुक्ता या त्राणारूपा सा वेगात् अतिभूरिणा स्वदीर्घेण नियतिं
प्रोत्सार्य, पश्चाद् भोगपराङ्मुखं कृत्वा वासयेत्। परश्रेयोवासनायुक्तं करोतीत्यर्थः ॥१८-१९पू०॥

तदायं मुक्तो भवतीत्युच्यते — “नानायासात्” इत्यादि। एवं शिवशक्त्या स्पृष्टो योज्यं
नानायासाद् नानाप्रलययुक्ताद् महाघोरादस्मात् संसारसागरात् परमं सौख्यं प्राप्तुम् “अन्यः
कश्चिदुपायोऽस्ति” इति मत्या तत्कारणभूतं ^९शिवमुपास्ते। तेन पुरुषेण यदनन्दितम्^{१०} मलादि-
दूषणरहितं पराङ्मादप्रदं तत् पदं प्राप्यते ॥१९उ०-२०॥

अथोक्तार्थोपसंहारायोच्यते — “तेन शक्तिनिपातेन” इत्यादि। एवं तेन प्रोक्तनयेन शक्ति-
निपातेन यः अणुः आत्मा सम्यक् रक्षितो भवति, स हि कर्हिचित् कदाचिदपि नियत्याख्येन तत्त्वेन
^{११}न नियम्येत। यदा यतः तस्याः वशो न स्यात्, तदा समानतया स्थितः इति। ^{१२}तदुक्तम् —
“न हृष्यत्युपचारेण नापकारेण कुप्यति” इति।
सुखदुःखसमानतया स्थितो भवतीत्यर्थः ॥२१-२२पू०॥

पुनः प्रसङ्गान्ततङ्गमुनिः — “समानपरिपक्वस्य” इत्यादि। एवं भगवता प्रसाधितेर्षे स

^१ ‘तुल्या कोट्युपलक्ष्यते’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^२ समुद्धरणेनान्ये कर्मणि पश्यति — ऐ.

^३ ‘कर्मणि’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^४ यस्माद् — ऐ.

^५ योज्यं व्यापारः कष्ट इति — ऐ.

^६ ‘प्रति’ इति नास्ति — ऐ.

^७ ‘समानधर्मव्यापारः’ इति नास्ति — ऐ.

^८ इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^९ तथापि — ऐ.

^{१०} अत्र ‘मन्यमाना तिष्ठति’ इत्यधिकम् — ऐ.

^{११} ‘उद्धरणशीलिनी’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^{१२} शिवमुपास्ते — ऐ.

^{१३} ‘अनिन्दितम्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^{१४} नकारो नास्ति — ऐ.

^{१५} ‘तदुक्तं’ इति नास्ति — ऐ.

^{१६} आकरो न लभ्यते।

महान् द्विविधो विरोधः प्रतिभासते । तत्र समानपरिपक्वस्य कर्मणः भोगो न युज्यते । धर्मा-
धर्मयोः समानपरिपक्वं दृष्ट्वा यदा नियतिर्यं प्रति निवर्तते, तदा भोगाभावात् तस्य समनन्तरमेव
देहपतनं द्रष्टव्यं तदपि न दृष्टमित्येको विरोधः ।

किं च शक्तिनिपाताच्च सः अणुः निरवस्थानः ईश्वरशक्तिनिपातमात्रेणैव ध्वस्तदेहादिसर्व-
प्रपञ्चोऽयं तत्क्षणान्मुच्यते । तस्य किमर्थं परा दीक्षा; पाशक्षयार्थं हि दीक्षा । तत्क्षणान्मुच्य-
मानस्य न ज्ञानं वा, योगो वा, चर्या वा प्रवर्तते । एतेषां दीक्षोत्तरकालमनुष्ठीयमानत्वेन श्रुत-
त्वात् समनन्तरमेव देहपतनयुक्तस्य ज्ञानाद्युक्तिरेको विरोधः । तत्र द्विविधविरोधे समाधानं
“ब्रवीहि इति पूर्वपक्षः ॥२२७०-२४॥

तत्र समाधानम् — “एकस्मादाशयाद्” इत्यादि । समानपरिपक्वस्य कर्मणो भोगो न
युज्यत इति यदुक्तं तन्न युक्तम् । तथा हि — यः कर्मफलभोगाय आरब्धो भवति स
“एकस्मादाशयाद् एकजात्यायुर्भोगप्रदस्य परिपक्वकर्मणः क्षयात् क्षिप्रमन्यमाशयं तत्समनन्तरं भोग-
प्रदानाय परिपक्वं कर्मान्तरम् अनुसर्पति संक्रमते, स तावत् तेन वासितः तत्कर्मवासनायुक्तः सन्
तन्मयत्वमुपैति तद्वासनाभिभवयुक्तो भवति । ततः किमित्युच्यते — यद्यपि यत्कर्मणा प्रारब्ध-
देहयुक्तो यः परं मुख्यं शक्तिमयं शिवशक्तिनिपातस्वरूपं सामर्थ्यं प्राप्य निरुद्धात्मा ध्वस्तकर्मशयः
सर्वपाशक्षययुक्तश्च । तथापि तद्वासितः प्रारब्धकर्मवासनायुक्तः सन् देहादियुक्तो भोगं भुङ्क्ते
॥२५-२६॥

तत्र दृष्टान्तः कथ्यते — “हिङ्गुपूर्णम्” इत्यादि । यथा लोके हिङ्गुपूर्णं हिङ्गुद्रव्यैः पूरितं
पात्रमुपयुक्तेऽपि हिङ्गुद्रव्ये निःशेषं यथा भवति तथान्यत्र योजितेऽपि तद्वासः हिङ्गुद्रव्यगन्धो न
त्यजेत् पात्रं न जह्यात्, तद्वत् समत्वेन सर्वकर्मक्षयेऽपि प्रारब्धवासनया किञ्चित्कालमस्य शरीरं
“तन्निमित्तकर्मफलं च तिष्ठत्येव ॥२७॥

तदेव प्रपञ्चयति — “न च तत्रास्ति” इत्यादि । तत्र पात्रे तद्भुवनसमत्वेन हिङ्गुद्रव्यं
नास्त्येव । तद्वासो न प्रहीयते; तद्वासस्तत्पात्रं न जह्यादेव । पूर्वाशयवशात् प्रारब्धकर्मफले नष्टे-
ऽपि तद्वासनावशाद् आहितसंस्कारः प्राप्तभोगाभिलाषः सन् न सुखदुःखाभ्यां युज्यते । तथापि
तत्कर्मबन्धैः अत्यन्तं न प्रबाध्यते एव ॥२८-२९५०॥

अथैवं कर्मसमत्वपक्षे शरीरस्थितिं, तन्निमित्तसुखदुःखभोगाभावदोषं च परिहृत्य, शक्तिनिपात-
पक्षे देहपतनप्रसङ्गदोषमपि परिहर्तुमुच्यते — “शरीरनिरपेक्षत्वाद्” इत्यादि । यदा शिवेच्छया

१० मात्रयैव — ऐ.

११ क्षयार्थो हि — ऐ.

१२ दीक्षोत्तरं — ऐ.

१३ ज्ञानाद्युक्तिनियोनेत्येको — ऐ.

१४ ब्रवीति पूर्वपक्षः — ऐ.

१५ एकस्मादन्त्यादाशयादेकदेश एकजात्यायुः — ऐ.

१० भोगप्रदाय — ऐ.

११ युक्तोऽभूत् — ऐ.

१२ यदा यत्कर्मणा — ऐ.

१३ द्रव्यगण्डो — ऐ.

१४ तन्निमित्तकर्म — ऐ.

१५ कर्मनष्टेऽपि — ऐ.

१६ प्रवास्यते — ऐ.

शिवस्यानुग्रहशक्त्याघातः मलपरिपाकतारतम्येन स्पृष्टो भवति सोऽसौ पुरुषः, तस्य शरीरनिरपेक्ष-
त्वात् शरीराद्यपेक्षया प्रयोजनाभावाद् 'विमुक्तः' एव च। नात्र संशयः। किं तु यावद्देहस्य
पर्ययः प्रारब्धदेहक्षयं यावत् शिवरागेण रञ्जितः शिवाराधननिष्ठो भवति। एवं भूत्वा सदेव
निराकाङ्क्षः पुनर्भवविषयेऽपेक्षारहितः परान् भोगान् अपि शुद्धाच्चभोगानपि नापेक्षते। किं पुनः
सुखदुःखविषये। एवं वासनावशात् क्वचित् कालं स्थित्वा तत्तनुक्षयो यदा भवति तदा मुक्तो
भवत्येव ॥२९३०-३१५०॥

अथास्य दीक्षाद्यप्रयोजनमिति यदुच्यते तन्निराकर्तुमुच्यते — “किं तु दीक्षात्मकैः” इत्यादि।
शक्तिनिपातादनन्तरमेव न मुक्तो भवति। सत्यमेव। किं तु शक्तिनिपातनिश्चयोऽत्र केन प्रमा-
णेन गम्यते। नात्र प्रत्यक्षेण वज्रनिपतनादिव चक्षुरादिना प्रतीयते। शक्तेरूपिद्रव्याश्रितत्वात्।
अथानुमानेनैवास्य लिङ्गैर्विना अर्थस्य गमकत्वाभावात्। तस्य लिङ्गं किमस्तीत्यत्रोच्यते —
दीक्षात्मकैर्लिङ्गैः इति। शिवदीक्षाविध्यादौ श्रद्धादिरूपाणि येषां तैर्लिङ्गैर्ज्ञात्वैवावगम्यते।
तदुक्तं श्रीमन्मृगेन्द्रे^१ —

“येषां शरीरिणां शक्तिः पतत्यविनिवृत्तये।

तेषां तल्लिङ्गमौत्सुक्यं मुक्तौ द्वेषो भवस्थितौ॥

भक्तिश्च शिवभक्तेषु श्रद्धा तत्साधके विधौ।” इति।

ततः शक्तिनिपातो लिङ्गैरनुमीयत इति। ततः सोऽयं पुरुषः शक्तिनिपातयुक्त इति निश्चया-
दनन्तरं शिवोदितो निष्ठान्तः परनविणोऽन्तो यस्य स सर्वः संस्काररूपत्वात्सर्वोऽयं संस्कारः दीक्षा-
त्मकः “शिवशक्त्या धृतात्मनां सर्वजन्तूनां प्रवर्तते। एतदुक्तं भवति — मलपरिपाके सति सर्व-
कर्मणश्च भोगं प्रारब्धवासनया भुञ्जानस्य वर्तितस्य पुरुषस्य अनुग्रहाय शिवशक्तिनिपतति।
तदा ग्रहाविष्टः पुरुषो यथा तल्लिङ्गैर्ग्रहावेशं दर्शयति, तथा शक्त्याविष्टोऽपि तल्लिङ्गैः शक्त्या-
वेशं दर्शयति। तदुक्तं श्रीमत्स्वायम्भुवे^२ —

“क्षीणे तस्मिन्यियासा स्यात्परं निःश्रेयसं प्रति” इति।

ततो यियासावाञ्छिवेच्छयाधिकृतमेव देशिकं प्राप्नोति। ततस्तु देशिकोऽपि तस्मिंश्शक्तिनिपात-
लिङ्गानि सम्यग्विलोक्य, तीव्रतरशक्तिनिपातयुक्तो यदि तस्यानुग्रहं कर्तुमारब्धो “अस्य मलादि-
बन्धो द्रव्यत्वान्न तावत् स्वयं क्षरति। न हि निगलादिबन्धनं स्वयं बन्धनः पुरुषान् विमुञ्चति।
नापि पुरुषस्तस्य क्षरणे कारणं भवति, तस्य मलादिपार्श्वनिरुद्धशक्तित्वात्। अथ ताम्यां च
बलीयसी शिवशक्तिः, अतस्तन्निपातमात्रेण क्षरतीति चेत्तदपि न। यथा निगलादिना बन्धितस्य
बन्धं विमोक्तुकामेन स्पृष्टमात्रेण निगलादि न क्षरति। किं तु तद्व्यापारेणैव। तथा शिव-
शक्तेर्व्यापारात्मिकया दीक्षया अस्य सर्वपाशाञ्छित्वा शिवपदे योजयामि” इति मत्वा सद्योनिर्वाण-
दीक्षां विधाय परपदे योजयति। तदासौ सद्यो मुक्तो भवति।

^१ विमुक्तये च नात्र — ऐ.

^२ दीक्षाद्यप्रयोजक इति — ऐ.

^३ विद्या० ५. ४, ५ पू०.

^४ तच्छासके — मुद्रितमृगेन्द्रागमपाठः।

^५ “शिवशक्त्या धृतात्मनां” इति पाठः एतद्व्या-
ख्यातुसंमतः।

^६ ‘सति’ इति नास्ति — ऐ.

^७ ३२. १७ पू०.

^८ तस्मिन्यया सा — ऐ.

^९ पुरुषाद्बन्धं विमुञ्चति — ऐ.

^{१०} मात्रया क्षरतीति — ऐ.

^{११} मात्रया निगलादि — ऐ.

यदा यस्य तीव्रशक्तिनिपातस्तल्लिङ्गैर्निश्चितो भवति, तदा तस्यासद्योनिर्वाणदीक्षां विधायारब्धमलादिपाशक्षयार्थं ज्ञानं, योगं, चर्यां चोपदिशति । 'सोऽपि च ज्ञानाद्यनुष्ठानं विदधान एव स्थित्वा तनुक्षये मुक्तो भवति । ततो ज्ञानादेः प्रयोजनमस्त्येव ।

यदा मन्दतरशक्तिनिपातस्तदा समयसंस्कारदीक्षां विधाय रुद्रपदे योजयित्वा, तदुचितज्ञानचर्यं उपदिशति । सोऽपि यथावत्तदनुष्ठानं विदधानस्तनुक्षये रुद्रपदं प्राप्नोति ।

यदा मन्दशक्तिनिपातस्तदास्य विशेषदीक्षां विधायेश्वरपदे योजयित्वा, तदुचितज्ञानयोगचर्या उपदिशति । सोऽपि तदनुष्ठानं कुर्वन्स्तनुक्षये ईश्वरपदं प्राप्नोति । ततश्चतुर्विधशक्तिनिपातलिङ्गैर्दीक्षयैव मुक्तिरिति दीक्षाया एव मुक्तिहेतुत्वम् । तदुक्तं श्रीमत्स्वायम्भुवे —

“अस्मात्प्रवितताद्वन्धात्प्रसंस्थानिरोधकात् ।

दीक्षैव मोचयत्यूर्ध्वं शैवं धाम नयत्यपि ॥” इति ॥ ३१७०—३२॥

एवं प्रासङ्गिकं सप्रपञ्चं निरूप्य प्रकृतनियतितत्त्वनिरूपणाद्योच्यते — “तस्मान्नियतितत्त्वस्य” इत्यादि । यस्माद्दीक्षादिना कर्ममलमुक्तो भवति, तस्मात् सद्य ऊर्ध्वं शिवशक्त्या परपदे योजितं पुरुषं प्रति नियतितत्त्वस्य वीर्यं नियामकत्वेन भावेन कर्हिचिन्न सर्पति । किं तु यतः पुरा नियतितत्त्वं पुंसो भोगाय विसृता । न मुक्तं प्रति प्रवृत्तेत्यर्थः ॥३३॥

अथ व्याख्यातार्थोपसंहाराय व्याख्येयस्योपक्रमाय च श्लोकः — “ग्राणोः” इत्यादि । या प्रथितगुणगणा प्रथिताः समस्ताध्वनि ^{१०}स्थितानां सकलात्मनां विचित्रकर्मपाकेषु न्यूनाधिकसमस्तनियमकरणे प्रसिद्धाः गुणानां समर्थानां गणाः समूहाः यस्याः सा । अणोः पुरुषस्य नित्यं प्रसक्ता । न ^{११}बुद्ध्यादिरिव क्वचित्पक्षे प्रयोजिका । सदैव भोगनियन्त्रीत्वेन संयुता । सादरेण यो यत्राभिलषेद् भोगान्, तस्य तदनुगुणं या ^{१२}स्थितिनियमवशात् स्थितिनियमहेतुत्वात् । स्थितिनियमशब्देन जात्यायुःप्रदकर्मणी उच्येते, तयोर्वशाद् भोगदा । बालानां क्षीरं, चातकानां मेघोदकमित्याद्यायुर्जात्यनुगुणं भोगदेत्यर्थः । न्यायतः यो यत्कर्मकर्ता तत्कर्मफलं ^{१३}स एव भोक्तुं योग्यो नान्य इतीश्वरविहिततया समुचितविषयान् सम्यक् तेन भोक्तुं योग्या विषयाः स्रक्चन्दनादयो येषां तान् भोगान् सुखदुःखसंवेदनरूपान् विभक्तुं तदंशमात्रेण विभागं कर्तुं शक्ता । रूपेणात्यन्तशुद्धा पक्षपातविनिर्मुक्ता । तत्तद्भुवनाधिपान् स्वरूपेण नीतिभावात् नीतिसंभवादवति । निर्मला तथापि विषमतटगता सुखभोगसमये दुःखं, दुःखभोगसमये सुखमित्यादिविषमरूपसंसारमार्गं प्रविष्टा ।

६ ३३. २४.

^१ सोऽपि शानाद्यनुष्ठानं — ऐ.

^२ विधायैव स्थित्वा — ऐ.

^३ प्रयोजनमस्त्येव — ऐ.

^४ यथानुष्ठानं — ऐ.

^५ विधाय तनुक्षये — ऐ.

^६ तदनुष्ठिततनुक्षये — ऐ.

^७ 'मुक्तिहेतुत्वम्' इति नास्ति — ऐ.

^८ 'प्रथितगुणगणा' इति पाठः एतद्व्याख्यातुसंमतः ।

^९ स्थितसकलात्मनां — ऐ.

^{१०} बुद्ध्यादीनामिव — ऐ.

^{११} 'स्थितिनियमवशात्' इति पाठः एतद्व्याख्यातुसंमतः ।

^{१२} 'सः' इति नास्ति — ऐ.

तदाश्चर्यमित्यद्भुतोऽलंकारः । पशूनां तथा लक्ष्यते । 'नहुषादीनां तथा दृष्टत्वादित्यर्थः । सेयं नियतिः समासात् संक्षेपोक्त्या व्याख्याता इति व्याख्यातार्थोपसंहारः । अथ व्याख्येयोपक्रमः — सांप्रतं तत् पुरुषतत्त्वमभिधास्ये इति ॥३४॥

इति श्रीमन्मज्झवृत्तौ नियतितत्त्वप्रकरणम् ।

त्रयोदशः पटलः

चतुर्दशः पटलः

पुरुषतत्त्वप्रकरणम्

अथ इति नियतितत्त्वव्याख्यानादनन्तरं पुंस्तत्त्वनिर्देशः क्रमप्राप्तः, तं विधास्ये इति पूर्व-
क्रियाभिसंबध्यते । पदार्थादिसंबन्धाः पूर्वोक्ता एव । वाक्यात्मकस्तु^१ —

“एवमाहितसंस्कारः पूर्वाशयवशात्पुमान्”

इत्याद्यनेकविधः । ननु पुंसश्चेतनरूपत्वादचेतनतत्त्वमध्ये कथं पठयत इत्यत्रोच्यते — ‘स्वाधिष्ठा-
नोपसर्पितः’ इत्यादि । स्वाधिष्ठानेन तत्त्वगणेन संबन्धितो भूत्वा पुंस्तत्त्वतामधिगच्छति । स
एवात्मा । न द्वितीयम् आत्मव्यतिरिक्तं पुरुषाह्वयं चेतनरूपत्वमिति^२ ॥१॥

अथ तत्स्वरूपनिरूपणायोच्यते — कञ्चुकत्रितयाविद्धम् इत्यादि । यदात्मा कञ्चुकत्रितया-
विद्धः प्रथमं कलाविद्यारागाख्यतत्त्वत्रयेण ‘संबन्धितो भवेत् । शनैः ततः परं कालेन प्रेरितो
भवेत् । ततः परं नियत्यालिङ्गितो भवेत्’ । एवं क्रमेण पञ्चतत्त्वसंबन्धेन आत्मवर्तिना
पुंभावेन आत्मवर्तितृत्विज्येच्छास्वरूपलाभात्मपुरुषभावेन युक्तो भवति । ततः ‘पुंस्तत्त्वत्वं याति ॥२॥

ततः परं — “यस्मात्” इत्यादि । यस्मात् पञ्चावयवलक्षितः कलादिपञ्चतत्त्वोपोद्वलनेन
लक्षितं भोक्तृत्वं यस्य सः । भावितः सोऽहं भोक्तेति भावितो भवेत् । तस्मात् पुंभावसामर्थ्यात्
स्वेच्छाज्ञानक्रियाबलेन उत्कण्ठात् भोगाभिलाषेण प्रधानं प्रकृतितत्त्वं पूरयति । प्रकृतेः कार्य-
विभवमधिगच्छतीत्यर्थः ॥३॥

एवं भोक्तृत्वस्वरूपप्रतिष्ठया पुरुषत्वं प्रतिपाद्य, अथ प्रकृतेः पूरकतया च पुरुषत्वमित्युच्यते
— “पुष्णाति” इत्यादि । यस्मात् प्रकृतिं पुष्णाति तस्माच्च पुरुषः इति उच्यते ॥४॥

अथ भोक्तृत्वसमर्थनं विना भोगेषु च तस्य न समर्थतेत्युच्यते — “तज्जेष्वेवोपभोगेषु”
इत्यादि । यतः यस्मात्कारणात् पञ्चतत्त्वोपबृंहितः कलादिपञ्चकेन युक्त एव तृत्विज्यः इति
तृत्विज्यावान् भवति । तस्मात् पुरुष एव तज्जेषु प्रकृतिजन्येषु भोगेष्वपि सदा समर्थो भवति ।
नान्यथा निष्कलभावादित्यर्थः ॥४ उ०—५५०॥

^१ व्याख्यातादनन्तरं — ऐ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १३. २८ उ०.

^३ ‘स्वाधिष्ठानोपसर्पितः’ इति पाठः एतद्व्या-
ख्यातृसमतः ।

^४ इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^५ संबन्धितोऽभूत् — ऐ.

^६ प्रेरितोऽभूत् — ऐ.

^७ ०लिङ्गितोऽभूत् — ऐ.

^८ पुंस्तत्त्वं — ऐ.

^९ पूर्णतया — ऐ.

^{१०} नकारो नास्ति — ऐ.

^{११} समर्थनतायोच्यते — ऐ.

^{१२} निष्कलाभावाद् — ऐ.

तदेवोच्यते — “अकर्ता” इत्यादि । निष्कलावस्थायां मलरुद्धक्रियत्वाद् यः अकर्ता^१ निर्गुणः चिद्गुणरहितः सूक्ष्मः शरीराभावात् । अत एव अशक्तः इति पठ्यते ॥५३०॥

सः अणुः आत्मा पुंभावमापन्नः पञ्चतत्त्वयोगेन पुरुषो भूत्वा, पश्चात् प्रधानाशयगोचरं प्रकृति-गतकर्मजन्यविषयं प्राप्य अभिलाषमोहेन भोगविषयरगकृतमोहेन प्रकृतेः स्वस्य च कश्चन भेदो नास्तीति मन्यमानो भवेत् ॥६॥

अत एव प्रधानकारणसृष्टौ च कारणं पुरुष इत्युच्यते — “तस्मात्” इत्यादि । तस्मात् एकत्वभावनासद्भावहेतोः सर्वेषु प्रधानकार्येषु तत्त्वेषु क्षरतः प्रकृतितया क्षरणशीलस्य अस्य प्रधानस्य विभागकृत् पुरुष एव ॥७५०॥

तदेव दृष्टान्तेनोच्यते — “यथाश्वत्थकणात्” इत्यादि । यथा क्षुब्धाद् अश्वत्थकणाद् वाय्वग्निजलक्षेत्रसंयोगादुच्छ्रान्ताभावं गतादश्वत्थबीजात् त्वक्पत्रमूलशाखादिविभागः पृथक् पृथक् सर्वतः विभागतोऽस्य त्वक्पत्रादीनां सर्वेषां विभागश्च भवति । तद्वत् सृष्टेः प्रधानसृष्टेः तत्त्वानां गुणादितत्त्वानां विभागः स्यात् ॥७७०-८॥

अथ प्रधानस्याचेतनत्वात्तस्य सृष्टिः कथम्, तत्त्वानां विभागश्चेत्यत्रोच्यते — “प्रकरोति महादेवः” इत्यादि । किं “करोति ? मायासमुद्भूतम् इति लक्षणयोच्यते । मायासमीपवतिकलोद्भूतमित्यर्थः । अत एव मायाकार्यत्वात् स्थूलं प्रकृतिसंज्ञकं तत्त्वं श्रीकण्ठपरमेश्वरेण कार्यं कर्तुं योग्यं, हार्यं हर्तुं योग्यं, धार्यं धर्तुं स्थितीकर्तुं योग्यम् । अत एव अस्वतन्त्रमचेतनं सदा पुराणाकुलितं पुंस्त्वमलेन विकृतीकृतमेवंभूतं प्रधानतत्त्वं स्वतन्त्रः परमेश्वरो महादेवः श्रीकण्ठनाथः पुरुषस्फुरणाद् हेतोः व्यक्तं गुणादिचतुर्विंशतितत्त्वविभागं प्रकरोति ॥ ९-१०॥

किं च तयोः पुं प्रधानयोः योगाद् हेतोः कारणेच्छासमीरितं श्रीकण्ठनाथस्येच्छया प्रेरितं सचराचरं ब्रह्माद्यं कृत्स्नं जगद् भूतभुवनभावात्मकं च विस्पष्टं व्यक्तिमायाति ॥११॥

किंच — “तयोः” इत्यादि । तयोः पुं प्रधानयोः अन्योन्यसंयोगाद् हेतोः जगतः बुद्ध्यादेः साध्यसाधनकल्पना भवति । पुंसो बुद्ध्यादिभिः संबन्धात् साधनभावकल्पना, विषयाकारबुद्धेः पुंसां सबन्धात् साध्यभावकल्पना च भवतीति वक्तुं शक्यते । अन्यथा तयोरेकान्यसंबन्धाभावे कदाचन साध्यसाधनकल्पना न वक्तुं शक्यते ॥१२॥

^१ ‘यः अकर्ता’ इत्यत्र ‘योक्ता’ इति दृश्यते — ऐ.

^२ अभूत् — ऐ.

^३ पा . . . नतया — ऐ.

^४ सर्वस्माद्विभागश्च — ऐ.

^५ ‘करोति’ इति नास्ति — ऐ.

^६ ‘पुरुषस्फुरणाद्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातु-
संमतः — ऐ.

^७ युगपद्भूत० — ऐ.

^८ पुमान् बुद्ध्यादि० — ऐ.

^९ विषयाकारो बुद्धिः पुंसां — ऐ.

^{१०} ०कल्पा इति वक्तुं शक्यते — ऐ.

अथात्र हेतुरुच्यते — “यस्माद्” इत्यादि । यस्मात् कारणात् सदा पुमान् दृक्क्रियामात्रः पञ्चतत्त्वोपबृंहितत्वात्, किं च प्रधानात् परतः प्रधानस्योपरि स्थितः तस्माच्च, यस्मात् प्रधानमपि स्वभावतः सूक्ष्मत्वात् अव्यक्तभावात् सत्तामात्रं भवति तस्माच्च साध्यसाधनकल्पना न वक्तुं युज्यते । किं तु तद्भोगेषु प्रधानजन्यभोगेषु समासक्तः एवायं पुमान् भोगी इति भोगसाधन इति लक्ष्यते लक्षणयुक्तो भवति । प्रधानं च तद्भोगेषु भोग्यत्वात् तत्त्वम् इति साध्यभावमिति लक्ष्यते लक्षणयुक्तं भवति ॥१३-१४॥

एवमन्वयव्यतिरेकेण^१ जगतः साध्यसाधनकल्पनायां तयोर्योग एव कारणमिति प्रसाध्य तदुपसंहारायोच्यते — “एवम्” इत्यादि । एवं तयोः प्रधानपुरुषयोः अन्योन्यसंयोगात् साध्यसाधन-धर्मित्वम् इत्यनेन युक्तितः अनुमानेन तयोरन्योन्यसंयुक्तत्वमुक्तं भवति ॥१५॥

एवं प्रासङ्गिकं समाप्य प्रकृतपुंस्तत्त्वनिरूपणायोच्यते — “अनादिः” इत्यादि । अनादिः प्रवाहानादिसिद्धपुंभावः । किं च आशयोपेतः कर्मयुक्तः । अत एव कलादिना प्रेरितः सन् भोक्तेति पुमान् प्रोक्तः भवति । यतः प्रकृतिजान् गुणान् सुखदुःखमोहरूपान् भुङ्क्ते ततः कारणादिति ॥१६॥

ननु अविवेककृतस्तयोः प्रकृतिपुरुषयोर्भोग्यभोक्तृत्वसंबन्ध इति सांख्याः । तदयुक्तमित्युच्यते — “अस्वतन्त्रः” इत्यादि । ननु त्वन्मते पुरुषस्य नित्यनिर्मलत्वादविवेकः कस्माद्भवति । प्रकृतिसंबन्धाद्यदि प्रकृतिसंबन्धात् प्राग् निर्मलस्य पुरुषस्य प्रकृतेश्च संबन्धोऽस्ति वा, नास्ति वा ? नास्ति चेत् पुरुषस्याव्यापकदोषः संभवति । अस्ति चेत्सदाविवेकः पुरुषस्य संभवतीति मोक्षाभावप्रसङ्गः स्यात् । यदि वा संबन्धविशेष इत्युच्यते । तद्विशेषः को वा । तत्संबन्धः विशेषश्चेत्, प्रधानतत्त्वं वा पुरुषेण विशेषेण संबध्यते, पुरुषो वा । त्वन्मते च प्रकृतितत्त्वस्याचेतनत्वात् तत् पुरुषं प्रति नो याति । तत्संबन्धविशेषश्चावयोः प्रमाणसिद्ध एव, तदभावे संसाराभावप्रसङ्गादिति । यस्मात् कारणादनादिमलदूषितत्वेन पुमान् अस्वतन्त्रः प्रोक्तः । प्रकृतितत्त्वं चाचेतनं प्रोक्तम् । तस्मात् तयोः संबन्धात् संसारी भवति यतो यदा अयं पुरुषः सदा प्रकृत्यासामान्यसंबन्धयुक्तः सदा प्रभुः इति व्यापकश्च भवतीति कश्चिन्न दोषः । तस्मात्सांख्यमतं तिरस्कृतमेव ॥१७-१८पू०॥

“तत्तत्त्वं तत्त्वसंताने” इत्यादि । यदा पुमान् पञ्चकञ्चुकसंयुक्तोऽनात्मादावात्माभिमानरूपपुंस्त्वमलबद्धो भवति, तदा तत्त्वसंताने इति तत्त्वगणनायां तदवस्थाविशेषं शोधयितुं प्रकृत्यां पुमाख्यं तत्त्वं सिद्धान्तशास्त्रेषु परिकीर्तितं भवति । तत्तत्त्वमेव तेषां मुक्तिस्थानमित्युक्तमिति मन्तव्यम् ।

^१ तयोरन्यत्वमुक्तं — ऐ.

^१ ‘यस्मात्पुं दृक्क्रियामात्रः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^२ तस्माद्भवति — ऐ.

^२ ‘प्रधानात्परतः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^३ ‘प्रधान’ इति नास्ति — ऐ.

^३ व्यतिरेको — ऐ.

^४ तन्मते च — ऐ.

^४ प्रसह्य — ऐ.

^५ ‘तत्’ इति नास्ति — ऐ.

^५ धर्मित्वादित्यनेन — ऐ.

^६ ‘संबन्धात्’ इति नास्ति — ऐ.

^७ अत्र ‘सत्यं’ इत्यधिकम् — ऐ.

ननु च तदवस्थाविशेषात्मकत्वाद् भुवनाधारत्वात् तत् तेषामास्पदं कथं न भवतीति चेत् अत एवात्र भुवनं नोक्तम् । तथापि पुंस्तत्त्वस्योक्तं भुवनं रागतत्वे स्थितमिति श्रूयते । यदुक्तं श्रीमत्किरणे^१ — “तत्रैव पुरुषो ज्ञेयः” इति । तद्भुवने तेषामास्पदमिति मन्तव्यम् ।

ननु कैवल्यमुक्तिः किल सांख्यानां, तेषां कथं पुरुषतत्त्वभुवनप्राप्तिरत्र प्रोक्ता । न तु सांख्यानां कैवल्यमुक्तिः संभवति । रागादितत्त्वभुवनेषु भोक्तव्यतया स्थितस्य कर्मणः सद्भावात् तदुक्तं श्रीमद्रौरववृत्तिषु^२ —

“गुणतत्त्वोर्ध्वभोग्यस्य कर्मणोऽनुपलब्धितः ।

कैवल्यमपि सांख्यानां नैव युक्तमसंशयात् ॥” इति ।

“ततस्तेषां पञ्चविंशतितत्त्वानि च सन्ति, पुरुषश्च नित्यव्यापकत्वयुक्तः ‘पृथक्’ इत्येवंविध-
विवेको भवतीति । एवं विज्ञाय वैराग्ययुक्ता अध्यात्मकानुष्ठानं कुर्वन्ति । ततोऽध्यात्मका-
ख्यानि वैराग्यजन्यानि कर्माणि तेषां संजातानि भवन्ति । तत्परीपाके तद्भुक्त्यर्थं परमेश्वरस्तान्
योजयति पुंस्तत्त्वभुवने । तद्भुवनजशरीरसद्भावादास्पदत्वं तेषां भवत्येव । न केवलं सांख्य-
मात्रास्तद्भुवनप्राप्ताः, वेदान्तवादिषु^३ “क्रीडाब्रह्मब्रह्मविवर्तवादिनश्चाध्यात्मकाख्यकर्मयुक्ताः किल,
‘तेऽपि तद्भुक्त्यर्थं पुरुषतत्त्वे योजिताः सन्तो भोगान्भुञ्जाना भवन्ति ।

परिणतिवेदान्तवादिनस्तु मायातत्त्वभुवनगता एव । तदुक्तं परमोक्षनिरासकारिकासु^४ —

“विज्ञानमात्रमानन्दं वस्तु सत्यं न तत्र हि ।

नैवंविधमुपादानं दृष्टं तत्त्वादि सूरयः ॥

भुवनत्वे निविष्टस्य तद्वि^५ तस्योपचर्यते ।

गुणतस्तत्र संस्थानां भोगिनां मुख्यलक्षणम् ॥

भुवनस्य विनाशित्वं दृष्टत्वा^६ तद्विनाशने ।

तद्भोक्तृणामपि भवेत्तेनैषा न ध्रुवा गतिः ॥” इति ।

एवं प्रकृतिचैतन्यकेन्द्रियचैतन्यककालचैतन्यकानां प्रकृत्यादितत्त्वभुवनेषु स्वाजिताध्यात्मक-
कर्मभोक्तृत्वमूह्यम् । तदुक्तं श्रीमन्मृगेन्द्रे^७ —

“यत्कैवल्यं पुं प्रकृत्यो विवेकाद्

यो वा सर्वं ब्रह्म^८ मत्वा विरामः ।

या वा काश्चिन्मुक्तयः पाशजन्या-

स्तास्ताः सर्वा भेदमायान्ति सृष्टौ ॥” इति ।

ननु चामुक्तौ मुक्तिभ्रान्त्याध्यात्मानुष्ठानं कुर्वतां भगवांस्तदनुष्ठानफलं कथं ददातीत्युक्तम् ।

^१ ननु केवलं — ऐ.

^२ “क्रीडाब्रह्मचित्रब्रह्म० — ऐ.

^३ ‘तेऽपि’ इति नास्ति — ऐ.

^४ कारिका ४९-५१.

^५ ‘तत्स्थितस्योपपद्यते’ इति मुद्रितपरमोक्ष-
निरासकारिका पाठः ।

^६ “तद्विनाशिनः — ऐ.

^७ विद्या० २. २८.

^८ मत्वाभिरामः — ऐ.

^१ नकारो नास्ति — ऐ.

^२ विद्या० ८. १२५ उ०.

^३ ननु — ऐ.

^४ परमोक्षनिरासकारिका ५२.

^५ ततस्ते पञ्चविंशति० — ऐ.

^६ पृथक् विधाने का भवतीति — ऐ.

^७ ‘एवं’ इति नास्ति — ऐ.

^८ ‘तान्’ इति नास्ति — ऐ.

सत्यम् । तेषां मुक्तिविषयज्ञान एव भ्रान्तिः । न तु तत्तत्तत्त्वादपदार्थविषयज्ञाने । ततो भगवान् सर्वानुग्रहकृपायुक्तो हि तत्तत्सुगुणमात्रं गृहीत्वा तत्तदनुष्ठानफलं ददातीति मन्तव्यम् । तदुक्तं मोक्षकारिकासु^१ —

“पाशदृष्टिविरोधाय प्रवृत्तमपि मानताम् ।

न जहाति यतश्छेद्याः पाशास्तस्येह सर्वतः ॥” इति ।

ननु च सर्वेषां मुक्तिवादिनां तत्तद्भुवनेषु भोगभोक्तृत्वमेव मुक्तिश्चेत् —

“अङ्गुष्ठमात्रे भुवने कैवल्यं संभवेत्पशोः ।

विज्ञानयोगसंन्यासैर्भोगाद्वा कर्मणः क्षयात् ॥”

इति श्रूयते तत्कथम् । सत्यम् । सिद्धान्तशास्त्रोक्तविज्ञानादिनैव कैवल्यता, न तु वेदान्तादिशास्त्रोक्तेनेति मन्तव्या । तदुक्तं रत्नत्रये^२ —

“बिन्दोर्विवेके सहसा छिद्यन्ते मलकम्बुकाः ।

मायापुरुषविवेके तु धर्माधर्मनुषङ्गयः ॥” इति सर्वमनवद्यम् ॥१८७०॥

ननु अन्यस्यान्यत्रासद्भावः सर्वदाव्यभिचारिणी व्याप्तिरिति व्याप्तिलक्षणात् पञ्चकञ्चुकाद्यवच्छिन्नस्य पुरुषस्य प्रकृते कथं व्याप्तिर्भविष्यतीत्यत्रोच्यते — “प्रकृतेरप्यनन्तत्वात्” इत्यादि । सत्यम् । तथापि तयोर्व्याप्तिः सिद्धैव । तद्यथा — पञ्चकञ्चुकोपलक्षितः कलादिभिः प्रत्यर्थं तत्तत्तत्त्रैरारब्धसूक्ष्मशरीरेण भुवनजस्थूलशरीरेण च युक्तो हि पुरुषः । प्रकृतिश्च शरीरस्यानुरूपतः इति सूक्ष्मशरीरे सूक्ष्मतया च, स्थूलशरीरे स्थूलतया च वर्तते । ततः प्रकृतेरप्यनन्तत्वाद् इति प्रतिपुरुषं स्थूलरूपत्वेनानन्ता प्रकृतिश्च, ततो व्याप्तिः सिद्धैव । किं च सांख्यवत् प्रकृतिरेकैवेति मन्यसे, तथापि ‘प्रदीपनेत्रवद्योगाद्’ इति ययैकः प्रदीपोऽनेकपुरुषनेत्रेषु व्याप्तस्तथैकप्रकृतेरुचानेकपुरुषाणां च व्याप्तिः सिद्धैव । किं च प्रकृतेः स्थूलसूक्ष्मविभागतः इति कार्यकारणतया वैश्वरूप्याद् इति । तत्त्वभूतभुवनरूपत्वात् तत्र पुरुषोऽपि स्थित इति सदा तस्य पुरुषस्य प्रकृतेश्च व्याप्तिः सिद्धेति महामुने ज्ञेया ॥१९॥

अथ व्याख्यातस्योपसंहाराय व्याख्येयस्योपक्रमाय च श्लोकः — “^१तस्यात्मनः” इत्यादि । यो निष्कलः प्रलयकेवलावस्थायामभोक्तेति पठ्यते तस्यात्मनः यया कञ्चुकसंयुक्तात्मिकायावस्थाविशेषया स एव भोक्तेति समर्थितः समर्थीकृतः स्यात् । सेयं तत्त्वविभागसंस्था तत्त्वविभागेषु विभज्य व्यवहर्तुं योग्या स्थितिः मया कथिता इति व्याख्यातोपसंहारः । अथ व्याख्येयोपक्रमः — तस्य भोक्तृभोग्यं जगद् विधौ सृष्टिविषये प्रधानं पठ्यते । तच्च यथावद् अभिधास्य इति ॥२०॥

इति श्रीमन्मतङ्गवृत्तौ पुरुषतत्त्वप्रकरणम् ।

चतुर्विंशः पटलः

^१ कारिका १४४.

^२ परमोन्निरासकारिका ५४.

^३ ‘मात्रभुवने’ इति मुद्रितपरमोन्निरासकारिकापाठः ।

^४ श्लोकः १७५

^५ ‘छिद्यन्ते मलकम्बुकः’ इति मुद्रितरत्नत्रयपाठः ।

^१ अन्यस्यान्यत्रासद्भावः — ऐ.

^२ ‘प्रकृतेरप्यनन्तत्वात्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातसंमतः ।

^३ ‘प्रदीपनेत्रवद्योगात्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातसंमतः ।

^४ ‘विभागतः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातसंमतः ।

^५ ‘तस्यात्मनः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातसंमतः ।

पञ्चदशः पटलः

प्रधानतत्त्वप्रकरणम्

अथ इति पुंस्तत्त्वादनन्तरं प्रधानं “विधास्ये” इति पूर्वक्रियाभिसंबन्धः । पदार्थादिसंबन्धाः पूर्ववदेव । वाक्यात्मकस्तु —

“प्रधानमपि सूक्ष्मत्वात्सत्तामात्रं स्वभावतः ।”

इत्याद्यनेकविधः । पाटलिकस्तु पूर्वपटलान्ते “भोग्यं जगत्तच्च विधौ विधास्ये” इति सूचितः ।

अथ प्रधानस्य परमकारणत्वेन भुवनाधारत्वाभावाद् गुणतत्त्ववर्तिश्रीकण्ठभुवन एव क्रोधेश्वरादिप्रधानभुवनाष्टकमपि स्थितम् । तत्र ते रुद्राः क्रीडन्तीत्युच्यते — “अथ रुद्राः” इत्यादि । योगियोगेश्वराः इति योग्यष्टकवर्तिश्रीकण्ठभुवनयुक्तभुवनानामीश्वराः । शिवाः परमेश्वरशिष्याः सूक्ष्माः सूक्ष्मतराः इति श्रीकण्ठादयः सूक्ष्माः, ततश्च सूक्ष्मतराः क्रोधेश्वरादयः । साक्षाच्छिवनियुक्तत्वादित्यर्थः । श्रीकण्ठश्च इति श्रीकण्ठोऽपि शिवनियुक्त एव । सर्वरुद्राग्रनायकः इति कालाग्निरुद्रादीनां नायकः । तस्योर्ध्वभागे भुवनम् इति क्रोधेश्वराद्यष्टभुवनमित्यर्थः ॥१-२॥

अथ श्रीकण्ठनाथ एव प्रधानतत्त्वक्षोभक इत्युच्यते — “स नाथो व्यक्तरूपी” इत्यादि । व्यक्तरूपी इति परमेश्वरशक्त्याभिव्यञ्जितज्ञानक्रियाशक्तियुतः “स्वेच्छाविधायकः न त्वनन्तप्रेरित इत्यर्थः ॥ ३५० ॥

अथ प्रधानतत्त्वलक्षणमुच्यते — ‘अव्यक्तम्’ इत्यादि । अव्यक्तम् इति व्यक्त्यभावात् प्रधानतत्त्वम् । अखिलस्यास्य जगतः इति गुणादिपृथग्व्यन्तानां कारणम् उपादानं परंपरयेत्यर्थः ॥३५०॥

अथ तज्जगदुत्पत्तिक्रम उच्यते — “स्वशक्तिकिरणैः” इत्यादि । प्रकृतत्वात् श्रीकण्ठनाथस्य स्वशक्तिकिरणैः प्रधानं क्षोभ्यम् । तत्क्षणाद् इति इच्छामात्रेण कुलालवत् करणाक्लेशादित्यर्थः । व्यक्तं नयति इति पूर्वं शक्तिरूपेण स्थितं गुणादिकं व्यक्तिरूपेण कृतवानित्यर्थः ॥ ४५० ॥

अथ “डुधाम् धारणपोषणयोः” इत्यस्माद्धारतोरुत्पन्नत्वात्प्रधानशब्दस्य तत्र पोषणतया प्रधानाख्यत्वमुच्यते — “व्यक्तस्य वृत्तयः” इत्यादि । व्यक्तस्य इति गुणादितत्त्वात्मकत्वेन परिव्यक्तस्य तस्य प्रधानस्य व्यक्तयः प्रकाशप्रवृत्तिनियमाख्याः तिस्रः सर्वगोचराः इति सर्वात्मनां

१ मतङ्ग० विद्या० १४. २० उ०.

२ मतङ्ग० विद्या० १४. १३ उ०.

३ मतङ्ग० विद्या० १४. २० उ०.

४ ‘व्यक्तरूपी’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

५ ‘स्वेच्छाविधायकः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृ-

संमतः ।

६ ‘स्वशक्तिकिरणैः क्षोभ्यं व्यक्ति’ इति पाठः

एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

७ १११७ तमो धातुः ।

८ तत्त्वात्मकपरिव्यक्तस्य — ऐ.

विषयतया वर्तन्ते । तासां परमा काष्ठा परमपोषणवृत्तिः या सा प्रधानपोषणमिति तथा तत् प्रधानम् इति इह पारमेश्वरशास्त्रे पठ्यते ॥ ४३०-५५० ॥

अथ धारणतया प्रधानत्वमुच्यते — प्रतिसंचरमापन्नम् इत्यादि । महाप्रलये प्रतिसंचरमापन्नं शक्त्यात्मकत्वेन स्थित्युन्मुखम् एतद् गुणात्मकं जगद् गुणादिपृथग्यन्तं प्रकृष्य स्वोदरे विनिपात्य तत्सर्वं स्वात्मनि धारयित्वा “धारितुं धर्तुं शक्तं यत् तत् प्रधानमिति धारणार्थतया प्रधानशब्देनोच्यते ॥ ५३०-६॥

ननु पाञ्चरात्राः प्रधानलक्षणमेवं नोक्तवन्तः । किं तु — “अस्मात्परं नास्त्यपरम्” इत्युक्तवन्तः । तथा हि — यथा मृदन्वितेषु घटादिषु मृत्कार्यत्वदर्शनाद्भवद्भिः सुखाद्यन्वितेष्वपि कार्यकारणादिषु सुखादिरूपप्रधानकारणत्वमिष्यते । तथैवात्मनां प्रधानस्य च भेदेऽप्येकसमन्वयसंभवादेकारणत्वमिष्यताम् । अत्र च तन्मा भूदिति विशेषाभावात्तेषां चिदचितां परमकारणत्वात् परा प्रकृतिः सैव, तस्मात्परमचेतनरूपं प्रधानतत्त्वं क्वचित् कारणान्तरजन्यं नास्ति । किं च नित्यव्यापकयुक्तं चेतनात्मकमपरमपि नास्ति । तत्रैवाणीयस्तथा अव्यापकत्वेन तत्कार्यत्वेनानित्यतया च चेतनानामुत्पन्नत्वात्, तत् एवोपादानकारणाद् धिक्कृतिधर्मकादविद्याकर्मानुबन्धेन जीवात्मनां संभवात्, तत्स्थितः समुपशान्तकार्यभेदरूपे तस्मिन् परमकारणात्मनि तेषां विलयो हि परा मुक्तिः” इति चोक्तवन्तः । तत्कथमित्यत्रोच्यते — “अस्मात् परं नास्त्यपरम्” इत्यादि । तदयुक्तम् । हे मुनिव्याघ्र । तद्यथा अचेतनानामचेतनोपादानकारणजन्यत्वे प्रमाणमस्ति । न तत्र विवादः । यत् “अस्मात् परं नास्ति” इत्युक्तं तत्रोच्यते । चिदचित्परिणतिधर्मं प्रधाने तत्प्रलयावस्थायां तेषां चिदचितां लयस्योक्तत्वात्, पुनः सृष्टौ सर्वे मुक्ता अमुक्ताश्च संसारिणो भवन्ति ।

स्यादेतत् । यद्यपि प्रलये तत्र सर्व एव जीवात्मानो बद्धा अबद्धाश्च लीनाः । तथापि प्रति-सर्गमविद्यादिवसासनायुक्तेन ये बद्धास्ते जीवात्मरूपेण पुनरपि परावर्तन्ते । न त्वबद्धाः, तेषां परावृत्तिहेतोरविद्यादेस्तत्राभावादिति । तदयुक्तम् । तस्यामवस्थायां विभागाभावात् । अविभागावस्थैव परमकारणम् । तत्रापि बद्धाबद्धयोर्विभागे विभागस्याविभागपूर्वकत्वात् तत्प्रकृत्यनुमानं स्फुटमेवेति न तेन परमत्त्वं तस्याः प्रकृतेः, असकृत्प्रकृतीतरसद्भावदिति ।

किं च “तस्मात् नित्यव्यापकधर्मयुक्तमपरं चेतनरूपमपि नास्ति” इति । तत्रोच्यते । तथा हि — नैकस्मादुपादानकारणाच्चेतनाचेतनरूपविरुद्धकार्यद्वयोत्पत्तिर्युज्यते । विरुद्धयोरेकोपादानत्वायोगाद्भावाभावयोरिव । अथ कश्चिद्भागस्तस्य चेतनः, कश्चिन्नेत्युच्यते । यद्येवं सभागत्वेन तस्य घटवत्कार्यत्वं सिद्धम् ।

यदुक्तमेकसमन्वयात् कार्यत्वसिद्धावात्मनां तत्परा प्रकृतिः सिद्धयतीति । तदयुक्तम् । असिद्धत्वादात्मनां समन्वयस्य । समन्वयो हि ग्राह्यस्य कर्मतामापन्नस्य गृहीतुं युज्यते । न चात्मा स्वात्मन एव ग्राह्यो भवति, तत्र तस्य व्यापारविरोधात् । स हि ग्राहकत्वेन प्रत्यग्रूपतया सर्वदा प्रतिमासते । तस्मान्न कर्मतया गृह्यते ।

स्यादेतत् । ग्राह्यसमन्वयो ग्राह्यत्वापन्नस्यैव गृह्यते । यत्तु ग्राहकसमन्वयो ग्राहकरूपेणैव

१ ‘धारितुं’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः—ऐ.

२ सप्तमश्लोकव्याख्याने दृश्यमानो विषयः परमो-
क्षनिरासकारिकायां द्वितीयकारिकावृत्तौ, मोक्ष-

कारिकायां २० उ०-२३ पृ० वृत्तौ, नरेश्वर-
परीक्षाप्रकाशे १.५४, ५५ श्लोकविवरणे च
दृश्यते । प्रायेण वाक्यान्त्यपि तत्रत्यवाक्यस-
मानाकाराण्येव दृश्यन्ते ।

तस्मिन्नात्मनि भासमाने भासत इति । तदयुक्ततरम् । ग्राहकसमन्वयो ह्यनेकग्राहकप्रकाशपूर्वकः । न चैकैकात्मस्वभावग्राहकस्वसंवेदनेन ग्राहकान्तरसंवेदनमस्ति । तस्य ततोऽन्यत्वेन घटादिवत् परत्वात् । न ह्यात्मानः स्वसंवेदनमात्राः परस्परं संकीर्यन्ते । सर्वस्य सर्वज्ञताप्रसङ्गादिति । प्रत्येकं स्वात्मसंवेदने कस्य कुत्रान्वयः ।

यद्येवं सर्व एवात्मानः सर्वज्ञस्य ग्राह्यत्वमनतिक्रान्ताः, तस्मात् स एव तेषु ग्राह्येष्वन्वयं ग्रहीष्यतीति । तदयुक्तम् । सर्वज्ञात्मनैव व्यभिचारात् । सोऽपि हि स्वसंवेदनेन परात्मन्यो भेदेनैव तद्ग्रहीतृतया भासते यतः । न च ग्रहीतर्यन्वयः संभवतीत्युक्तम् । न तस्य सर्वज्ञत्वाद्विपरीतग्रहणमुपपद्यते । तत् एवात्मानः परस्परं भिन्नाः समन्वयविषयभावमतिक्रम्य वर्तन्त इति । अत एव स्वरूपसत्ता एवात्मानः परमकारणवत् । सर्वे आत्मानः इत्येकपदप्रवृत्तिश्च वृक्षादिशब्दवदभिधेयमात्रे प्रयोजकाः । यद्वा सादृश्यनिमित्तात्मवत्प्रवृत्तिः । समन्वयभेदत्वान्नित्याः परत्वेन सिद्धाः । न प्रधानकार्या इव सिद्धाः । नाणीयस्त्वमपि तेषाम् । अणीयस्त्वेनात्मनामाकाशादिवदरूपत्वात् काश्मीरस्थस्येव दक्षिणापथे परिदृश्यमानदेशान्तरभवस्वकर्मफलभोक्तृत्वं नोपपद्यते । शरीरसंयोगेन चेत्, शरीरस्य नवद्वारत्वाद्वायुना सह बहिर्निष्क्रमो भवतीति । तत्तत्त्वे चामुक्तौ मुक्तिभ्रान्ताः । न ते मुक्ताः । किं तु वेदान्तवाद्यादीनामिव प्रधानतत्त्वेऽव्यात्मककर्मफलमुक्त्यनन्तरं पुनरायान्त्यधोमुखाः इति संसारिणो भवन्तीति मन्तव्याः । एवं गुणादिभूतान्तर्गतनिकानां तत्र तत्र लयभावो मन्तव्यः परावृत्तिश्च ॥७॥

ननु यद्येवं ब्रह्मादीनां प्रकृतिलयत्वेनोक्तश्रुतिविरोधः । नात्र श्रुतिविरोधः, आत्मनां लयभोगाधिकारावस्थात्रयस्योक्तत्वाद् भोगाधिकारावसाने लयावस्थया ब्रह्मादयः प्रधानतत्त्वे स्थिता इत्युक्तश्रुतीनां भ्रमादर्थावगत्या सर्वेषां लयावस्थामुक्तवन्त इत्युच्यते — “स्वव्यापारावसाने तु” इत्यादि । एतदेव प्रलयपटले च वक्ष्यति —

“एवमब्दशतं पूर्णं भावाभावपरिक्रमात् ।

स्वाधिकारं समाप्यैव महत्तत्त्वे स विश्वराट् ॥

बुभोज विपुलान्भोगान्भोगस्थानं यतस्तु तत् ।

लयश्चास्य पदे ज्ञेयो गुणाख्ये गुणवत्तरे ॥” इति ।

गुणवत्तरे इति प्रधानतत्त्वमुच्यते ।

यस्मिन् प्रधानतत्त्वे ब्रह्मा इत्युपलक्षणं विष्णवादेश्च । ततश्च पाञ्चरात्रा एतच्छ्रुत्यर्थमविज्ञाय नारायणाख्यश्च प्रकृतिश्च एक एवेति मत्वा जगदीश्वरत्वेन वासुदेवानिरुद्धमकरध्वजरौहिणेयभेदेन प्रकृत्यैव प्रवर्तत इति पाशरूपत्वेनेश्वरसिद्धिमुक्तवन्तो भ्रान्ता एव । यदुक्तं व्योमव्यापिस्त्वे^१—

“पशुदक्षूक्तो भ्रान्तैः पशुपाशास्त्वीश्वरः स्वतन्त्रे तु ।

सद्भावेन यदुक्तः सद्भावेश्वर नमोऽस्तु तस्मै ते ॥” इति ।

श्रीकण्ठेच्छासमीरितः इति ते ब्रह्मादयः श्रीकण्ठनियुक्तास्त्वतस्तत्प्रेरिता अधिकारभोगलयस्थानेषु स्थिताः । ^१न तु स्वेच्छाविहारा इत्यर्थः ॥८॥

अथ ब्रह्मण आयुःशतं श्रीकण्ठनाथस्याहः, तावती रात्रिः स्थिता । ततः परमस्याहर्मुखे प्राप्ते श्रीकण्ठनाथेन गुणादिपृथिव्यन्ततत्त्वे कृते सति त एव वा, परे वा ब्रह्मादयस्तेन श्रीकण्ठेन प्रेरिताः

^१ श्लो० ५८. (टि० ११२)

^१ मतङ्ग० विद्या० २५. ४३ उ० — ४५ पू०.

^२ ननु — ऐ.

स्वाधिकारं कुर्वन्तीत्युच्यते — “श्रीकण्ठस्यापि” इत्यादि । यतः विराट् ब्रह्मा तेन श्रीकण्ठनाथेन तेजसा ज्ञानक्रियात्मतेजसा प्रबुद्धः विकसितः, तदा सहसा व्यक्तिमायाति स्वाधिकारप्रवृत्तिमासाद्य ततो विविधां सृष्टिम् इति ब्रह्माण्डान्तर्वर्तिचतुर्दशविधभूतसृष्टिचकार । तत्त्वभुवनसृष्टेः श्रीकण्ठनाथेन तदहर्मुखे कृतत्वादिति भावः ॥ १-१०५० ॥

अथ प्रासङ्गिकमुपसंहृत्य प्रकृतः प्रधानतत्त्वव्यापार उच्यते — “सत्त्वं रजस्तमश्च” इत्यादि । प्रधानस्य प्रसारणाकुञ्चनाभ्याम् इति प्रवृत्तिभ्यां ये सत्त्वं रजस्तमः इति त्रिगुणाः, लक्ष्यन्ते सुरमानुष्यतिर्यग्जातिष्ववस्थिताः इति सुरेषु सत्त्वं, मानुष्येषु रजः, तिर्यग्जातिषु तमः इति क्रमेणावस्थिताः सन्तः, स्वासु प्रवृत्तिषु प्रवृत्ताः विशेषान्तम् इति पृथिव्यन्तं स्वव्यापारप्रकाशप्रवृत्तिनियमाख्यप्रवृत्तीः व्यवस्थया निश्चयेन कुर्वन्तो लक्ष्यन्ते प्रधानवृत्तय इति मन्तव्याः ॥ १०५०-१२५० ॥

अथ विवर्तवादिनामिव पटस्य कुटिवद्विवर्ततया प्रसारणं न युक्तं गुणतत्त्वस्य । तथा परिणाम एव मृदघटवत् प्रधानस्य प्रसारणमित्युच्यते — “सर्गः प्रसारणं प्रोक्तम्” इत्यादि ॥ १२५० ॥

उक्तार्थमुपसंहरति — “एवंविधं प्रधानम्” इत्यादि । ब्रह्मणा सहितम् इत्युपलक्षणं ब्रह्मादिभुवनेश्वरसहितं तत्त्वभुवनभूतात्मना श्रीकण्ठनाथेन क्षोभमायाति इत्यर्थः ॥ १३ ॥

ननु सांख्यैर्गुणा एव समावस्थां प्राप्ताः प्रधानमित्युच्यते । तत्कथमित्यत्रोच्यते — “ईषदुन्मीलितं सत्त्वम्” इत्यादि । यतः प्रधानतत्त्वस्वरूपं सर्वं च गुणात्मकम् इति त्रिगुणस्वरूपम् । तथापि तस्य सत्त्वस्य उन्मीलितम् इति प्रकाशव्यापारश्च, रजसः प्रवृत्तिव्यापारश्च, “संहारः तमसः इति नियमव्यापारश्च ईषत् पृथग् न विद्यते । तस्मात् प्रधानाख्यं तत्त्वं अन्यद् इति गुणतत्त्वादित्यद् । अयमभिप्रायः — क्षमादिभागानां घटादिरूपाणां यथा पृथिव्यात्मके आधारेऽवश्यमविभागो भवति । एवं सत्त्वादीनामपि गुणभागानां कस्मिंश्चिदाधारेऽवश्यमविभागः सिद्ध इति । तदुक्तं श्रीमत्पौष्करे^१ —

“अव्यक्तगुणसाम्यं तु प्रधानं परिपठ्यते ।” इति ॥ १४-१५५० ॥

ननु गुणतत्त्वस्यास्य^२ अव्यक्तगुणसाम्यरूपात् प्रधानतत्त्वात् को विशेष इत्युच्यते — “महदादिमहत्कार्यकारणस्य” इत्यादि । “महदादिमहत्कार्यकारणस्य इति बुद्धितत्त्वादिमहत्कार्याणां विशेषगुणबाहुल्ययुक्तानां कारणस्य गुणतत्त्वस्य सत्त्वादिगुणा उपलक्षिताः इति व्यक्तिरूपेण साम्यतां

^१ विकसीकृतः — ऐ.

^२ ‘चकार’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^३ ‘प्रसारणाकुञ्चनाभ्याम्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^४ इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^५ ‘स्वासु प्रवृत्तिषु’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^६ ‘विशेषान्तं व्यवस्थया’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^७ वृत्तिवादिनामिव — ऐ.

^८ कुटिवद्वृत्तितया — ऐ.

^९ ‘प्रसारणं’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^{१०} ‘ईषदुन्मीलितं’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^{११} ‘संहारस्तमसः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^{१२} ‘अन्यत्सर्वं’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^{१३} पुंस्तत्त्वपटले श्लो० ३५ उ०.

^{१४} त्रिगुणसाम्यरूपत्वात् — ऐ.

^{१५} ‘महदादिमहत्कार्यकारणस्योपलक्षिताः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

गता^१ इति । अयमेव विशेषो गुणतत्त्वस्य बुद्ध्यादेशचेति भावः । तदुक्तं तत्रैव^२ —
 “विभक्तगुणसाम्यं तु गुणतत्त्वमिहोदितम् ।
 विभक्तगुणवैषम्यं तत्त्वं बुद्ध्यादिकं द्विजाः ॥” इति ॥१५७०॥

ननु “प्रकृतिरेव बुद्ध्याद्यात्मकतया परिणता पुरुषस्य भोग्यत्वेन तद्दर्शयति । पुरुषस्य द्रष्टृ-
 त्वमात्रमेव” इति सांख्याः । तदयुक्तमित्युच्यते — “प्रवृत्तिरसतः” इत्यादि । न तु असतः इति
 अचेतनस्य चित्प्रेरणं विना स्वतः प्रवृत्तिः क्वचिदपि प्रमाणसिद्धा न भवति । ननु च

^३“वत्सविवृद्धिनिमित्तं क्षीरस्य यथा प्रवृत्तिरज्ञस्य”,

तथा प्रवृत्तिरज्ञस्य युज्यते तदयुक्तम् । तत्रापि चेतनस्य गोः प्रेरणया क्षीरस्य प्रवृत्तिर्दृष्टा । किं
 चायस्कान्तप्रवृत्तौ च योक्तारमपेक्षत इति^४ पूर्वमेव तिरस्कृतत्वाद्वा न विस्मृत इति ॥

ननु प्रधानतत्त्वं नित्यमिति सांख्याः । तदयुक्तम् । “प्रकृतेरप्यनन्तत्वाद्” इति पूर्वमेव निषिद्धमिति
 नात्रोच्यते । आचैतन्ये सत्यनेकत्वात् कारणपूर्वकत्वं सिद्धमेवेति भावः । तदुक्तं श्रीमद्भारवे —

^५“कलातत्त्वाद्रागविद्ये द्वे तत्त्वे संबभूवतुः ।

अव्यक्तं च” इति ॥१६५०॥

अथ प्रधानतत्त्वाद्गुणादिपृथिव्यन्तानामुत्पत्तिक्रम उच्यते — “युगपच्चलतः” इत्यादि । यतो-
 ऽसतः प्रवृत्तिर्नेष्यते तस्मात्, श्रीकण्ठनाथेन चलतस्तस्य इति विक्षोभितस्य प्रधानतत्त्वस्य सकाशाद्
 युगपद् एव, कालतः इति सृष्टिमार्गतो गुणादीनि विशेषान्तानि इति पृथिव्यन्तानि तत्त्वानि
 संजातानि । तथापि सर्वानुक्रमसिद्धानि तु प्रतिलोभाद् इति संहारक्रमेण स्थूलस्थूलतरसूक्ष्मसूक्ष्मतरक्रमेण
 पृथिव्यादिगुणान्तानि क्रमसिद्धानि सृष्टिक्रमेण गुणादीनि प्रसिद्धानि मन्तव्यानि ॥१६७०—१८५०॥

अथोक्तार्थमुपसंहरति — “तत्त्वं जगदुपादानम्” इत्यादि । जगदुपादानम् इति गुणादिपृथि-
 व्यन्तजगदुपादानं तत्त्वम् इति प्रधानतत्त्वम् उक्तम् । अथ तस्य वृत्तयः इति वृत्तिशब्देन कार्याण्यु-
 च्यन्ते ॥१८७०॥

अथ व्याख्यातोपसंहाराय व्याख्येयोपक्रमाय च श्लोकः — “गुणत्रयम्” इत्यादि । गुणत्रयं
 गुणानां त्रयं यस्य तत् । उदारवृत्तम् उदाराः अभिव्यक्ताः तत्कार्यगताः वृत्तयः प्रकाशादयः यस्य
 तत् । प्रशान्तकालानुगतं संहारकालमनुगच्छति कर्मपाकार्थं यद् एतत् प्रधानतत्त्वम् । अस्य
 समस्तम् अपि लक्षणं प्रोक्तमिति व्याख्यातार्थोपसंहारः । अस्य अवसरागता प्रसूतिः गुणतत्त्वसृष्टिः,
 तामपि शृणु त्वमिति व्याख्येयोपक्रमः ॥१९॥

इति श्रीमन्मतङ्गवृत्तौ प्रधानतत्त्वप्रकरणम् ।

पञ्चदशः पटलः

^१ इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^२ पौष्करे पुंस्तत्त्वपटले श्लो० ३६.

^३ सांख्यकारिका ५७ पृ०.

^४ क्षीरस्य गोप्रेरणया प्रवृत्तिः (मतङ्ग० विद्या०

६. ६९ उ०, ७० पृ०); अयस्कान्तस्य प्रवृत्तौ
 योक्त्रपेक्षा (मतङ्ग० विद्या ६. ४१).

^५ मतङ्ग० विद्या० १४. १९ पृ०.

^६ विद्या० २. १५.

षोडशः पटलः

गुणतत्त्वप्रकरणम्

अथ इति प्रधानतत्त्ववर्णनादनन्तरं क्रमात् सूक्ष्मतरादिक्रमात् । अतः इति प्रधानतत्त्वात् सृष्टिं गुणसृष्टिमित्यर्थः । 'विस्तारतः प्रवक्ष्यामीति । पदार्थादिसंबन्धाः प्राग्वदेव । वाक्यात्मकस्तु —

“सत्त्वं रजस्तमश्चेति गुणाः स्वासु प्रवृत्तिषु ।”

इत्याद्यनेकविधः । पाटलिकस्तु पूर्वपटलान्ते “वृत्तयस्तस्य शृणु” इति सूचितः ॥१५०॥

अथ श्रीकण्ठनाथेन प्रधानक्षोभकालनिर्णय उच्यते — अनन्तविक्रमः इति । स श्रीकण्ठः न त्व-
नन्तनियुक्तः शिवनियुक्त एवेत्यर्थः । सः 'स्वास्थ्ये अहर्मुखे प्रबुद्धः इति आदिसृष्टौ कलादिसमस्त-
जगतोऽनन्तकर्तृकत्वान्मध्यमप्रलयावसानमेव तदहर्मुखं, तस्मिन् प्रबुद्ध इति । प्राग् आत्मनां विश्रा-
न्त्यै च, कर्मणां पाकाय च, प्रकृतेः शक्त्युपोद्बलनाय च संहारं कृत्वा, तेषां पुनर्भवसामर्थ्यं यदा
भवतीत्यवलोक्य स्थितः सन्, तत्सामर्थ्ययुतकाले प्रबुध्य इति । न तु मर्त्यानामिव स्वापात्प्रबुद्धय-
इत्यर्थः । एतदेवाह — स्वभावो वृत्तयः तस्य इति न तु कार्यकारणादिप्रेरिता ज्ञानक्रियावृत्तय-
स्तस्य । किं तु स्वभावः एवेति । अन्यप्रेरणानपेक्षस्वभावसिद्धज्ञानक्रियासामर्थ्ययुक्तो यतः । ततः
स्वापादयो वृत्तयोऽस्य नैवेत्यर्थः । ततः प्रबुद्धस्य तस्य सूक्ष्मसूक्ष्मतरकार्यसृष्टौ सूक्ष्माः शक्तयः
वामादिक्रियाशक्तयो बलीयसा स्ववीर्येण समन्ततः इति कार्यप्रसूत्यनुसूत्रात् प्रकृतिं समन्ततः 'प्रसृताः
इति । गुणतत्त्वसृष्ट्यर्थं प्रवृत्ता इत्यर्थः ।

ननु श्रीमत्किरणे^१ —

“शुद्धेऽध्वनि शिवः कर्ता प्रोक्तोऽनन्तोऽसिते प्रभुः ।”

इति नियमः कृतः । अत्राशुद्धाध्वमव्यवर्तिप्रधानतत्त्वे कथं श्रीकण्ठनाथस्य कर्तृत्वमुक्तम् । सत्यम् ।
अत एवानेन ज्ञायते महाप्रलयावसानेऽशुद्धेऽध्वनि तत्त्वादिसमस्तस्यानन्त एव कर्ता, न तु श्रीकण्ठा-
दय इति नियमः मध्यमप्रलयादौ श्रीकण्ठादीनां, तन्नियुक्तब्रह्मादीनां च तत्र कर्तृत्वस्योक्तत्वान्न
नियम इति ॥१-उ०२॥

अथ न तु श्रीकण्ठशक्तिक्षोभात् प्रधानेऽस्य उत्पत्तिः । किं तु कारणावस्थात्यागेन कार्यात्म-
नामिव्यक्तिरेवोत्पत्तिरित्युच्यते — “तत्संयोगाच्चलति” इत्यादि । प्रधानं प्रधानतत्त्वं तत्संयोगाद्
इति श्रीकण्ठशक्तिसंयोगात् कुलालशक्तिसंयोगान्मृद्वच्च, स्वासु वृत्तिषु इति स्वकार्याणां गुणाना-
मुत्पत्तिनिमित्तं चलतीति । कारणावस्थां त्यजतीति यावत् । अथ सत्कार्यसिद्धेः 'प्रागेवोक्त-
त्वाच्छक्त्यात्मना स्थिता गुणा व्यक्तीभूता भवन्तीत्युच्यते — “वृत्तयश्च गुणाः” इत्यादि । यतो
'न्यग्भूता इति अर्थक्रियाकारिकायावस्थां विहाय शक्त्यात्मककारणावस्थात्मिका प्रकृतिः स्थिता ।

^१ 'विस्तारतः' इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^२ मतङ्ग० विद्या० १५. १० उ०.

^३ मतङ्ग० विद्या० १५. १८.

^४ 'स्वास्थ्ये' इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^५ 'प्रसृताः' इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^६ विद्या० ३. २७.

^७ मतङ्ग० विद्या० ६. ४६ उ०, ४७, ५४ श्लोकेषु ।

^८ 'न्यग्भूता प्रकृतिः' इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

ततः पुनरर्थक्रियाकारिकायावस्थासाक्षात्, प्रकाशादिवृत्तिं करोति । तदवस्थैव गुणाः इति प्रोक्ता ।

ननु नैयायिकैस्तु सत्त्वादयो गुणा आत्मगुणा एवेत्युक्ताः । अत्र तु प्रधानकार्यत्वेन कथं प्रतिपाद्यन्ते । तदयुक्तम् । तैरपि मोक्षेऽत्यन्तोच्छेदत्वं तेषामुच्यते । किं चात्मस्वभावस्य ज्ञानक्रियात्मनो नित्यस्य गुणस्य मुक्तौ सर्वतो व्यापकत्वेनाभिव्यक्तिः श्रूयते । किं च पटादिज्ञानानामध्यवसायरूपाणामव्यापकत्वं दृश्यते । तस्मादनित्या अव्यापका धर्मादिरूपाः सत्त्वादयो गुणा नित्यस्य व्यापकस्यात्मनो गुणा भवितुं नार्हन्ति । तदुक्तं भोगकारिकासु^१ —

“अत्यन्तोच्छेदतो मुक्तावभिव्यक्तेश्च सर्वदा ।

पटादिबोधवैतत्यादात्मनो न गुणा गुणाः ॥” इति ।

यद्येवं गुणानां गुणिनं विहाय पृथक् स्थितिः कथमुपपद्यते । मैवम् । सत्त्वादिगुणन्यूनाधिकतया सत्त्वादिगुणमिधानं गुणात्मकतत्त्वस्य । न तु गुणानां पृथक्स्थितिरुक्ता । तदुक्तं श्रीमत् सर्वज्ञानोत्तरे^२ —

“रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं वर्धति षण्मुख ।

रजःसत्त्वं तमश्चैव तमःसत्त्वं रजस्तथा ॥” इति ।

श्रीमन्मृगोन्द्रेऽपि^३ —

“एकैकश्रुतिरेतेषां वृत्त्याधिक्यनिबन्धना ।” इति च ।

यद्वा सर्वे पदार्था गुणसमूहरूपाः । तत्र चैकगुणाधिकाद्गुणव्यवहारः, अनेकगुणा गुणित्वेनोपचारादुच्यन्ते इति सर्वमनवद्यम् ॥३॥

अथ प्रधानस्य प्रकृतिशब्दवाच्यत्वमुच्यते — “स्वभावो यः” इत्यादि । “यः अविकारधर्मी अविकारिस्वभावः स्यात् सा प्रकृतिः इति लोके प्रसिद्धा, अत्र च तत्त्वभावादुक्तेति ॥३-४५०॥

अथ प्रकृतितत्त्वस्य परमकारणत्वेन निरवयवत्वेन भुवनाधारत्वाभावात् तत्तत्त्वभुवनाष्टकं गुणमूर्ध्नि स्थितमित्युक्तमागमेषु । अत्रापि भुवनसृष्टौ तदष्टकमेवादौ श्रीकण्ठनाथः सृजतीत्युच्यते — “तस्मादेव परिक्षोभात्” इत्यादि । प्रबुद्धाः परमेश्वराः इति गुणतत्त्वसंहारे श्रीकण्ठभुवने स्थितास्तद्भुवननाथाः, तद्भुवनाष्टकसृष्टिमवलोक्य तत्र विविधैर्भोगैश्चेष्टन्ते । प्रधानतत्त्वे प्राधान्यम् इति प्रधानतत्त्वे प्रथमभुवनसृष्टिः तेषां शिखेदादीनां भुवनस्येत्यर्थः ॥४५०-५॥

अथ तद्भुवनक्रम उच्यते — “शिखेदस्य पुरम्” इत्यादि ॥ ६-९५०॥

अथ गुणतत्त्वस्यापि सूक्ष्मस्थूलरूपत्वात् सूक्ष्मगुणतत्त्वेऽन्तेश्वरसृष्टश्रीकण्ठनाथादिभुवनानां मध्यमप्रलये संहाराभावात् स्थूलगुणतत्त्वस्यैव मध्यमप्रलये लय इति तद्विधिरुच्यते — “तस्माद्” इत्यादि ।

^१ गुणानां समोहरूपाः — ऐ.

^१ अनित्यस्य — ऐ.

^२ कारिका ५६.

^३ ‘सर्वतः’ इति मुद्रितभोगकारिकापाठः ।

^४ ३. ४८.

^५ विद्या० १०. २१ उ०.

^५ ‘स्वभावो योऽविकारी स्यात्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातुंसमतः ।

^६ यो विकारधर्म्यप्यविकारी स्वभावः — ऐ.

^७ ‘परिक्षोभात्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातुंसमतः ।

^८ ‘परमेश्वराः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातुंसमतः ।

तस्माद् महाग्रन्थेः इति शिखेदादिभुवनमारभ्य बुद्धितत्त्वादि 'अभवत्' गुणपिण्डात्मकम् इति स्थूल-
गुणतत्त्वमित्यर्थः ॥१७०॥

अथ व्यक्तगुणसाम्यरूपे गुणतत्त्वे तद्गतविशेषनिरूपणस्य शक्यत्वाद्गुणविशेषं दर्शयितुं ब्रह्माण्ड-
सृष्टिरुच्यते — “स्वाधिकार” इत्यादि । “स्वाधिकारपराक्रान्तम्” इति सूक्ष्मपृथिवीतत्त्वब्रह्माण्डा-
द्विहिर्दशदिक्षु स्थितशतभुवनेषु स्थित्वा स्वाधिकारं कुर्वतां शतरुद्राणां शक्तिभिराक्रान्तं स्थूलपृथिवी-
तत्त्वात्मकं स्थूलसृष्टौ पुराभवत् ॥१७०॥

अथ ब्रह्माण उत्पत्तिरुच्यते — “तन्मध्ये कललम्” इत्यादि । तन्मध्ये ब्रह्माण्डमध्ये सत्य-
लोक इत्यर्थः । यतो देवानां भुवनजशरीरस्य कारणं भूतसारात्मकत्वाद् अनिन्दितं तेजोरूपं
गुणात्मकं सत्त्वगुणरूपं ‘सूक्ष्मम्’ अमरादिशरीरकारणत्वात् सूक्ष्मम् । कललं स्थूलशरीरोत्पत्ति-
कारणं यत्तद् शक्तिसंपातात् श्रीकण्ठनाथशक्तिक्षोभाद् भिन्नम् उत्पन्नं भवति । तस्माद् विराद्
ब्रह्मा अभिव्यक्तवान् भवति । स्थूलशरीरयुक्तो भवतीत्यर्थः ॥१७०-११७०॥

अथोऽस्यैश्वर्यस्वरूपमुच्यते — “सत्त्वोत्कटेन” इत्यादि । सत्त्वोत्कटेन भावेन ‘बुद्धेर्धर्मादिभिः
सत्त्वभावाधिक्येनाणिमाद्यष्टकमैश्वर्यं भवति । तत् पिशाचादिपितामहान्तदेवयोन्यष्टकेषु एकैक-
गुणाधिक्याच्चतुष्पष्टिगुणाधिक्येनैश्वर्येणान्वितश्च ॥१७०॥

किं च — “अन्योऽपि” इत्यादि । यो बुद्धौ सात्त्विकभावरूपो धर्मादिः चतुर्धा संप्रतिष्ठितः
व्यवस्थितः, तेन सांसिद्धिकभावभेदो भवति । तेन चान्वितः ॥१७१॥

अथ तत्सृष्टिरुच्यते — “करोति प्रक्रियां चित्राम्” इत्यादि । सत्यलोकादूर्ध्वं ‘स्थितानां
श्रीकण्ठनाथेन निर्मितत्वात्सत्यलोकादधः कूष्माण्डभुवनावधिस्थितानां भुवनानां मालिकां चित्रां
प्रक्रियां सप्तविधयोनिभेदसृष्टिं च करोति ॥१७१॥

तथा तत्रैव ब्रह्माण्डे सत्त्वादिगुणाः स्वस्ववृत्तिभेदैर्विजृम्भिता इत्युच्यते — “गुणाः सर्वे” इत्यादि ।
यतो ब्रह्माण्डे ‘सर्वे’ गुणाः विजृम्भितास्ततस्तेषां सत्त्वादीनां वृत्तयः समासेनोपवर्ण्यन्ते ॥१७१-१७१॥

अथ गुणादिपृथिव्यन्तेषु पुनर्जन्मवतां पुंसां सूक्ष्मदेहद्वारेण सत्त्वादीनां गुणानां वृत्ति क्रमेण दर्श-
यितुं पुनर्भवयोग्यानां पशूनां भेद उच्यते — “सत्त्वादन्त्यः पुमान्” इत्यादि । सत्त्वादन्त्यः पुमान्
सिद्धः इति प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञानेन मुक्ता ये ते च, अनेनाशययोगेन इति अनेन सांख्ययोगेन
‘कैवल्योपेक्षया ये मुक्तास्ते च, परमाणवः इति ‘परमात्मैव सर्वमिति वेदान्तज्ञानेन ये विमुक्ताः

१ ‘अभवत्’ इति नास्ति — ऐ.

२ ‘स्वाधिकारपराक्रान्तं’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

३ ब्रह्माण्डस्य बहिः — ऐ.

४ सूक्ष्ममस्मदादिशरीरं — ऐ.

५ बुद्धेर्धर्मादिसत्यभावाधिकोनाणिमां — ऐ.

६ गुणाधिकं भवति — ऐ.

७ रूपा अधमादि चतुर्धा सं — ऐ.

८ ‘स्थितानां’ इति नास्ति — ऐ.

९ ‘सर्वे’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

१० कैवल्योपेक्षया — ऐ.

११ परमात्मेव — ऐ.

ते च, बलाद् इति हठाकारेण ये भृगुपतनादिना स्वर्गादिमुद्दिश्य तत्रात्मानं योजयन्ति ते च, शिव-
शक्तिसमूहेन इति 'ये वामदक्षिणमार्गेण शिवशक्तिपरिज्ञानेन मुक्तास्ते च, ये च लीनाः क्रमेण
इति ये च नवविधतुष्टिभेदैर्भूतादिप्रकृत्यन्तेष्वात्मभावनया तत्तत्त्वेषु लीना मुक्तिं प्राप्तास्ते च
क्षोभमायान्ति इति पुनः संसारिणो भवन्ति । तेषु वृत्तिं प्रदर्शयामीति भावः ॥ १४७०-१६५०॥

तदेवाह — “व्यक्तीभूतेषु” इत्यादि । एवंभूतेषु सर्वेष्व्वात्मवर्गेषु 'व्यक्तीभूतेषु प्रत्येकं गुण-
वृत्तिः न शक्यते वक्तुं, ततः संक्षेपेणोच्यते ॥ १६७०-१७५०॥

अथ क्रमेण सत्त्वगुणवृत्तिं प्रदर्शयति — “स्थैर्यं” इत्यादि ॥ १७७०-१९५०॥

अथ रजोगुणवृत्तिरुच्यते — “क्रौर्यम्” इत्यादि ॥ १९७०-२०॥

अथ तमोगुणवृत्तिरुच्यते — “अरतिः” इत्यादि ॥ २१-२२५०॥

अथ त्रिगुणानां विमिश्रा वृत्तिरित्युच्यते — “विमिश्राश्च” इत्यादि ॥ २२७०॥

तत्र हेतुरुच्यते — “प्रवृत्तिर्नेष्यते यस्माद्” इत्यादि । यस्माद् एकपुरुषे क्वचित् क्वचित्
त्रिगुणवृत्तयो दृश्यन्ते । ता व्यक्तानां गुणानां कारणानां तत्र स्थितिं विना नोपपद्यन्ते । ततोऽत्र
त्रिगुणवृत्तयो मिश्रा एव स्थिताः तथाप्युत्कृष्टदर्शनात् इति एकैकगुणवृत्त्याधिक्याद् व्यस्ताः एकै-
कगुणवत्त्वमित्युच्यते ॥ २३-२४५०॥

अत एव गुणानां वृत्तिं विनात्मनां परं भोग्यं नास्तीत्युच्यते — “दृश्यं तेभ्यः” इत्यादि ॥ २४७०॥

एवमादिप्रसङ्गेन गुणतत्त्वं तत्त्वधर्मणोक्त्वा भुवनधर्मेण त्रिपर्वपदार्थद्योतनायोच्यते — “श्री-
कण्ठस्तत्कृतावासः” इत्यादि । श्रीकण्ठनाथः स्वं वीर्यं स्वस्य रूपं योगबलेन द्विधा कृत्वा, प्रधाना-
दवतीर्य सूक्ष्मगुणतत्त्वे स्थितः । प्रधानभुवनादनन्तेश्वरनिर्मितादवतीर्य स्वेन निर्मिते स्थूलगुण-
तत्त्वस्थितश्रीकण्ठभुवने सदा कृतावासो भवति ॥ २५॥

तत्र किनिमित्तमधिवसतीत्यत्रोच्यते — “रुद्राणां स्थितये विभुः” इत्यादि । 'वीरभद्रादयः
इति वीरभद्रादारभ्य कालाग्निरुद्रान्तास्ते, ब्रह्मान्ताः लोकनायकाः इति गुणतत्त्वस्थितविष्णुमारभ्य
ब्रह्माण्डमध्यस्थितब्रह्मान्तभुवनपालकाश्च । तत्र वीरभद्रादयश्च, शतरुद्राश्च, पञ्चाष्टकरुद्राश्च,
अनन्तशिष्यः श्रीकण्ठश्च मध्यमप्रलये संप्राप्ते तदा तदा श्रीकण्ठभुवने अदुःखिताः सुखिनो वसन्ति ।
पुनर्गुणादिपृथिव्यन्ते तत्त्वसंताने स्वस्वभुवनेष्वधिकारं कुर्वन्ति । कालाग्न्यादयस्तु मध्यमप्रलयान्तं

^१ ये वा सदक्षिण० — ऐ.

^२ भेदैर्भूतादि० — ऐ.

^३ व्यक्तितेषु — ऐ.

^४ गुणत्वमुच्यते — ऐ.

^५ भुवनादनलेश्वरनिर्मिता० — ऐ.

^६ सदा वासो भवति — ऐ.

^७ 'वीरभद्रादयः' इति इति नास्ति — ऐ.

^८ भुवने वेष्टं त्यधिकारं — ऐ.

सुखिनो भवन्ति । भुवनपालकाश्च तत्प्रलयान्तं सुखिनो भवन्ति । तत्सर्वं श्रीकण्ठबलमाहात्म्याद् एव । तदर्थमत्राधिवसतीति मन्तव्यः ॥२५७०—२६॥

अथ गुणमध्यपतित^१योग्यष्टकभुवनस्वरूपमुच्यते — पत्युः श्रीकण्ठस्य भुवनं सत्त्वाधिक्येन जातमतस्तेजोमयम् । तत्र स्थितानां च सत्त्व^२गुणाधिक्यम् । ते सत्त्वयुक्ता एव । औम^३ इति तदधःस्थितं भुवनं रजोगुणाधिक्ययुक्तं ततो महादीप्तं तरुणादित्यसंकाशम् । तत्र स्थिताश्च सुखिनो भवन्ति । उमादेव्यश्च त्रिरूपाः स्थूलसूक्ष्मपरमेदात् । तत्र स्थूला उमा कैलासाधिपति-श्रीकण्ठभट्टारकपट्टमहिषीत्वेन स्थिता । सूक्ष्मा तु गुणतत्त्वस्थित^४श्रीकण्ठभट्टारकपट्टमहिषीत्वेन स्थिता सैव तद्भुवने स्थिता । परा तु सदाशिवभट्टारकपट्टमहिषीत्वेन सदाशिवभुवने स्थिता । तदुक्तं श्रीमद्रौरवे^५ —

“उमाप्रियं सदाकान्तं प्रणतोऽस्मि सदाशिवम्” इति ॥

तदधः कौमारभुवनं, तदपि प्रकृतत्वाद्रजसाधिक्ययुक्तमीषत्सत्त्वगुणयुक्तं च । अत एव तस्य सर्वोत्कर्षवीर्यवत्वेऽपि ज्ञानाधिक्यसंभवः । सोऽपि स्थूलसूक्ष्मपरमेदेन त्रिरूप एव । तत्र स्थूलः कैलासाधिपतिकुमारत्वेन स्थितः । सूक्ष्मस्तु गुणभुवनाधिपतिश्रीकण्ठनाथकुमारत्वेन कौमारभुवने स्थितः । परस्तु सदाशिवभुवन एव स्थितः । तदधस्तु वैष्णवं भुवनं शुद्धरजोमयम् । अत एव तस्य प्रवृत्त्याधिक्यम् । सोऽपि त्रिविध एव । तत्र स्थूलो ब्रह्माण्डवर्तिवैष्णवभुवने स्थितः । सूक्ष्मस्तु गुणतत्त्ववर्तिवैष्णवभुवने स्थितः । परस्तु शिवस्य पञ्चावरणस्थितविष्णुत्वेन सदाशिवभुवने स्थितः । तदधस्ताद् ब्राह्मं भुवनं तदपि प्रकृतत्वाद्रजोमयमपि किञ्चित्तामस^६गुणयुक्तं भवति । अत एव तस्य प्रवृत्तिमत्वेऽप्यवीर्यवत्त्वम् । सोऽपि त्रिविधः । तत्र स्थूलः सत्यलोके स्थितः । सूक्ष्मस्तु गुणभुवनब्राह्मण्ये स्थितः । परस्तु पञ्चावरणस्थितः सदाशिवभुवन एव । तदधो भैरवं भुवनम् । तत्तमोगुणमयमपि किञ्चिद्रजोगुणयुतम्^७ । अत एव तस्य नियामकत्वेऽपि वीर्यवत्त्वम् । तदधः कृतनाम्नो भुवनं रजोमयमपि ईषत्सत्त्वाधिकमिति । किञ्चित्तामसयुतं च । अत एव तत्र शास्त्रोक्तातुष्टानपराः स्थिताः । तदधः अकृतं नाम भुवनम् । तत्तु शुद्धतमोमयम् । अत एवाशास्त्रीयमपि भक्त्याधिक्येन कृतवन्तः स्थिताः । इत्यष्टभुवनानि योग्यष्टकनाम्ना गुणतत्त्वे श्रीकण्ठनिर्मितान्येव ॥२७—३१पू०॥

अत्र विभागमाह — “तमसो वृत्तिम्” इत्यादि । कृताकृतभैरवभुवनत्रये स्थिता योगिनस्तमोवृत्तिनियमयुताः^८ । ब्राह्मवैष्णवकौमारभुवनत्रये स्थिता योगिनो रजोवृत्तिप्रवृत्तियुताः । औमभुवने स्थितानां योगिनामीषद्रजोवृत्तिप्रवृत्तियुतसत्त्ववृत्ति^९प्रकाश एव । अतः परं श्रीकण्ठभुवने स्थिता योगिनः शुद्धसत्त्ववृत्तिज्ञानयुताः ॥३१७०—३३॥

^१ योग्य एकभुवन० — ऐ.

^२ ०गुणाधिक्ययुक्ता एव — ऐ.

^३ ततो दीप्ततरुणादित्य० — ऐ.

^४ श्रीकण्ठपट्टमहिषीत्वेन — ऐ.

^५ विद्या० १. ११ ७०.

^६ प्रकृतत्वाद्रजोधिक्यमीषत् — ऐ.

^७ ०भुवन श्रीकण्ठनाथश्रीकण्ठः कुमार० — ऐ.

^८ गुणवत्त्ववैष्णव० — ऐ.

^९ तदधः तद्ब्रह्मं प्रकृतत्वात् — ऐ.

^{१०} ०गुणयुक्तमपि भवति — ऐ.

^{११} प्रवृत्तिमत्त्वेऽप्यवीर्यत्वं — ऐ.

^{१२} पञ्चावरणस्थितः — ऐ.

^{१३} अत्र अपीत्यधिकम् — ऐ.

^{१४} कृतनामभुवनं — ऐ.

^{१५} ०नियमवृत्तियुताः — ऐ.

^{१६} ०प्रकाशयुता एव — ऐ.

ननु श्रीकण्ठादयः परमेश्वरनियुक्ताः सर्वबन्धरहितास्तेषां कथमत्र ^१सत्त्वाधिकाद्युच्यते इत्यत्रोच्यते — “^२विना येनापि” इत्यादि। सत्यम्। तेषु सत्त्वादीनां गुणानां वृत्त्यभावेऽपि गुणवृत्तिक्रमोक्तिः प्रसङ्गादत्रोपचारादुच्यते। न मुख्यतयेति भावः ॥३४५०॥

अत्र प्रसङ्गात्, श्रीकण्ठादीनां शिवनियुक्तानां महत्त्वमुच्यते — “योगवीर्यमदामोदविलासेन” इत्यादि। ^३स्वतेजोगूढगोचराः इति स्वतेजोभिर्ज्ञानक्रियाशक्तिभिः गूढमत्यन्तगहनमपि शिवादिकं वस्तु ^४प्रत्यक्षीकृतमित्यर्थः ॥३४५०-३७॥

अथ गुणानां मुख्यवृत्तिश्च वर्णक्रमेणोच्यते — “चन्द्रांशुनिर्मलम्” इत्यादि ॥३८-३९५०॥

किं चैता वृत्तयश्च सत्त्वादीनां मुख्या इत्युच्यते — “आह्लादनस्वभावः” इत्यादि। यत्र पुंसि शुद्धसत्त्वयोगाद् आह्लादनस्वभावः जायते, ^५सोऽपि सुखरूपा वृत्तिर्मुख्या सत्त्वस्य। यत्र पुंसि सर्वारम्भेषु आवेशयन् ^६यो व्यापारः प्रवृत्तः, ^७सोऽपि दुःखरूपा वृत्तिर्जायते, सापि रजसः मुख्या वृत्तिः। यत्र पुंसि मूढता मोहरूपा वृत्तिः सर्वारम्भेषु जायते, सापि तमसः मुख्या वृत्तिरिति ॥ ३९५०-४०॥

अथ व्याख्यातस्योपसंहाराय व्याख्येयस्योपक्रमाय च श्लोकः — “व्यक्ता गुणाः” इत्यादि। ये गुणाः कारणवीर्ययोगात् श्रीकण्ठनाथशक्तिक्षोभाद् व्यक्ताः ^८यथा व्यक्तीकृताः प्रधानात्, यैः गुणैः पशूनां स्थितये भोगभोग्यस्थितिनिमित्तं गुणादिसर्वं जगद् यथा व्याप्तं तथा च ते वर्णिता इति व्याख्यातोपसंहारः। “बुद्धेर्विस्तरं शृणु” इति व्याख्येयोपक्रमः ॥४१॥

इति श्रीमन्मत्तज्ञ^९ज्ञानपादवृत्तौ गुणतत्त्वप्रकरणम्।

षोडशः पटलः

^१ सत्त्वाधिक्येनोच्यते — ऐ.

^२ ‘विना येनापि’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^३ ‘स्वतेजोगूढगोचराः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^४ ०गमनमपि — ऐ.

^५ प्रत्यक्षीकृता इत्यर्थः — ऐ.

^६ सापि सुखरूपा वृत्तिर्मुख्यतत्त्वस्य — ऐ.

^७ तत्र — ऐ.

^८ ‘आवेशयन् प्रवृश्येत्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः।

^९ ‘यो व्यापारः’ इति नास्ति — ऐ.

^{१०} ‘सोऽपि’ इति नास्ति — ऐ.

^{११} यथा व्यक्तिप्रकृताः — ऐ.

^{१२} ‘ज्ञानपाद’ इत्येतद् अत्रैव प्रकरणे दृश्यते।

सप्तदशः पटलः

बुद्धितत्त्वप्रकरणम्

अथ इति गुणतत्त्ववर्णनादनन्तरं बुद्धेरपि “विस्तरं शृणु” इति पूर्वक्रिययाभिसंबन्धः । पदार्था-
दिसंबन्धाः प्राग्वदेव । वाक्यात्मकस्तु —

“महदादि महत्कार्यकारणस्योपलक्षिताः ।”

इत्याद्यनेकविधः । पाटलिकस्तु पूर्वपटलात्ते “बुद्धेरिदानीम्” इत्यनेन सूचितः । यो बुद्धेर्विकासः
विस्तरः स स्वभावेन स्वस्या बुद्धेर्भावाष्टकेन अनुमीयते । ततो युक्तियुक्तमेव तस्या लक्षणं
शृण्विदानीं वक्ष्याम इति भावः ॥१५०॥

अथ बुद्धेर्लक्षणं संहृत्योच्यते — “क्षुब्धेभ्यः सहसा” इत्यादि । श्रीकण्ठनाथशक्त्या क्षुब्धेभ्यो
गुणेभ्यो बुद्धिः सहसा पूर्वम् इति अहंकारादिभ्यः पूर्वमभिव्यज्यते । गुणेभ्य इति बहुवचनं गुण-
भेदाद्बुद्धेरपि त्रिभेदत्वद्योतनार्थमेव । अन्यथा गुणतत्त्वस्यैक्यत्वाद्बुद्धेरप्येक्यं स्यादिति भावः । अथ
तल्लक्षणं भूतगोचरा भूतानामात्मनां सुखदुःखमोहभेदशब्दादिविषयरूपा । किं च सर्वेषां पुंसां
वस्तुनिश्चयकृद्बुद्ध्या सह भावानां धर्मादिभावानां जननी तज्जननकर्त्रीत्यर्थः । किं च पिशाचादि-
पितामहान्तानां देवयोन्यष्टकानामष्टाष्टगुणाधिक्येनोपेता युक्ता । विभागेन एतल्लक्षणविभागेन
यथाक्रमं वर्ण्यते ॥१५०-२॥

अथ मतङ्गमुनिः, गुणानां बुद्धेश्च कारणकार्यत्वजिज्ञासया प्रश्नयति — “कार्यकारणभावो यः”
इत्यादि । अस्मिन् लोके सर्वत्र इति लोके वेदे च व्यवहर्तृषु ‘सर्ववादिषु एककार्योत्पत्तौ उपादान-
कारणं, सहकारिकारणं, निमित्तकारणमिति त्रिविधं हि कारणत्वेन प्रसिद्धम् ॥३-४५०॥

अत्र च बुद्धिनामकार्योत्पत्तौ गुणानामुपादानकारणत्वेन वा, सहकारिकारणत्वेन वा, निमित्त-
कारणत्वेन वा भगवताभीप्सितमिति मुनिर्विकल्प्य तत्रोपादानकारणत्वे दोषमाह — स्वात्मलोप-
कृतः इत्यादि । यथोपादानकारणे क्षीरे दध्युत्पद्यते, तथा ‘गुणोपादानकारणे बुद्धिरुत्पद्यते चेत्,
क्षीरस्य द्रवत्वमाधुर्यादिसर्वगुणानां नाशेनाद्रवत्वादिगुणयुक्तं दध्युत्पद्यते, तथाखिलगुणनाश इति
सत्त्वरजस्तम इत्युक्तगुणानां सर्वत्र नाशेनान्यगुणयुक्ता बुद्धिरुत्पद्यतामिति । तदस्तु का नो हानि-
रिति चेत्, बुद्धेर्गुणत्वेनोत्पन्नत्वाद् बुद्धिरेकाङ्गीकर्तव्या । बुद्धौ गुणानां सत्त्वरजस्तमोगुणानां
प्रकाशादिवृत्तिः कुतः कस्मादिति तदेदं हानिरिति भावः ॥४५०-५॥

१ मतङ्ग० विद्या० १६. ४१ उ०.

तृसंमतः ।

२ मतङ्ग० विद्या० १५. १५ उ०.

३ सर्वादिषु — ऐ.

३ मतङ्ग० विद्या० १६. ४१ उ०.

४ गुणानामुपादानकारणे — ऐ.

५ ‘स्वभावेनानुमीयते’ इति पाठः एतद्व्याख्या-

५ माधुर्यत्वादि — ऐ.

अथ सहकारिकारणत्वेऽपि दोषमाह — मातृपुत्रकृतान्यायाद् इत्यादि । यथा शुक्लशोणितात्म-
कोपादानकारणात् पुत्रनामकार्योत्पत्तौ मातुः शोणितांशमात्रे सहकारितया व्याप्तिः सिद्धा न सर्वत्र
तथा बुद्धौ गुणसहकृतांशमात्रे गुणानां व्याप्तिः सिद्धा स न सर्वत्रेति बुद्धेः सर्वत्र कुतो गुणानां
वृत्त्य इत्यव्याप्तिदोषः प्रसज्यते ॥६५०॥

अथ निमित्तकारणत्वेऽपि दोषमाह — “कर्तृकर्मविभेदात्” इत्यादि । यथा निमित्तकारण-
त्वे^१नाभिमतदेवदत्तादिकर्त्रा स्नानदेवार्चाध्ययनपाचनभोजनकृषिवाणिज्याद्यनेककर्मभेदस्योत्पत्तिर्दृश्यते,
तथा गुणाख्यनिमित्तकारणेन बुद्धेरप्युत्पत्तिश्चेत् तदयुक्तम् । निमित्तकारणवस्तुधर्मो^२ बुद्धिमत्कर्तृ-
त्वमस्ति । तद्भवद्भिरपि^३ चेतनानामभ्युपगतमित्यस्योक्तत्वान्निमित्तकारणत्वं^४ गुणानां न
प्रसज्यते । अथाचेतनस्य गुणस्यापि बुद्धिमत्कर्तृत्वाभ्युपगमे^५ चेतनवस्तुधर्मो बुद्धिमत्कर्तृत्वमचेतनानां
नास्त्येवेति व्यवस्थित्यभावदोषः प्रसज्यते । किं च गुणानां निमित्तकारणत्वेऽङ्गीक्रियमाणेऽपि
तस्य निमित्तकारणत्वमात्रे चरितार्थत्वाद्बुद्धिः कस्माद्वस्तुधर्मोपादान^६कारणादुत्पद्यत इति निश्चया-
भावदोषश्चेति पूर्वपक्षः ॥६५०॥

अत्र समाधानम् — लोकसंव्यवहारार्थम् इत्यादि । लोकसंव्यवहारार्थं सर्ववाद्यभिमतकारण-
त्रयमस्तीत्यत्र यदुक्तं तदस्माकमप्यस्त्येव । तत्र बुद्धिनामकार्योत्पत्तौ गुणानामुपादान^७कारणत्वमे-
वास्माभिरप्यभ्युपगतम् । तस्य स्वात्मलोपकृतो योज्यं नियमः कार्योत्पत्तौ सर्वत्र वर्तत इति यदुक्तं
तदयुक्तमेव । तन्नियमस्यानैकान्तिकत्वात् । उपादानकारणानां बहुविधत्वात् । तथा हि —
यथा मृद उपादानकारणात्^८ स्थालीघटशरावकरकादिपृथक्कार्याभ्युत्पद्यन्ते । तत्कार्येषु तदवयवेषु
कण्ठादिषु तत्कार्येषु च कर्परादिषु च सर्वत्र मृद्गुणानां काठिन्यलौहित्यगन्धवत्त्वादीनां^९ दर्शनाद्,
मृदश्च लोपाभावाच्च^{१०} वस्तुनोऽभेदेऽपि^{११} व्यक्तिभेदः पृथक् पृथक् सर्वत्र दृश्यते । तत्कार्यं त्वया
^{१२}किं न दृष्टम् इति परिहासोक्तिः । यथा च लोहैः^{१३} स्वर्णादिभिर्मुकुटादीनां वस्तुनोऽभेदेऽपि व्यक्ति-
भेदात्पृथक् पृथगुत्पत्तिर्दृश्यते । ततोऽस्य स्वात्मलोप^{१४}कृतस्य नियमस्य नियमेन व्याप्तिर्न दृश्यते ।
तद्वद्गुणाख्योपादानकारणाद्बुद्धिस्त्पद्यते ॥७-८५०॥

तद्गुणाख्यवस्तुनोऽभेदेऽपि बुद्धौ च सत्त्वरजस्तमोगुणवृत्तयो विशेषेण वर्तन्ते चेद्बुद्धिरेकैवास्तु ।
^{१५}शुणैः किं कार्यमिति यदुक्तं तदपि नेत्युच्यते — “साध्यसाधनभेदेन” इत्यादि । यथा ^{१६}स्थाना-
नाम् आधाररूपाणामुपादानकारणानां मृदादीनां संततिः परंपरा च तत्कार्यरूपाणां स्थाल्यादीनां
^{१७}परंपरा च साधनभेदेन कारणरूपभेदेन, साध्यभेदेन कार्यरूपभेदेन च पृथग्विधाः । अन्यथा पुनः

^१ ‘दर्शनात्’ इति नास्ति — ऐ.

^१ ०नाभिमते देवदत्तादि कर्ता स्नान० — ऐ.

^{१०} चशब्दे नास्ति — ऐ.

^२ बुद्धिमत्कर्तृकं तद्भवद्भिरपि — ऐ.

^{११} ०ऽभेदोऽपि व्यक्तिभेदात्पृथक् — ऐ.

^३ ०चेतनानां मताभ्युपगमस्योक्तत्वा — ऐ.

^{१२} ‘किं’ इति नास्ति — ऐ.

^४ ०कारणत्वे — ऐ.

^{१३} स्वर्णादिभिर्मुकुल्यादयो वस्तुनोऽभेदेऽपि — ऐ.

^५ कर्तृकत्वाभ्युपगमे — ऐ.

^{१४} ०कृतेन नियमेन व्याप्तिर्दृश्यते — ऐ.

^६ ०कारणत्वादुत्पद्यत — ऐ.

^{१५} गुणेभ्यः किं — ऐ.

^७ ०कारणत्वेनैवास्मिभि० — ऐ.

^{१६} ‘स्थानसंततिः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमतः ।

^८ ०कारणत्वात् — ऐ.

^{१७} परंपरात्वसाधन० — ऐ.

कार्याणामनुत्पत्तिप्रसङ्गादिति । तद्वदत्रापि गुणा आधाररूपतया च कारणरूपतया च पृथक् सिध्यन्तीति न कश्चिदोषः । तदुक्तं तत्त्वसंग्रहे —

“अविभागो हि गुणानामाधारे क्षमादिभागवदवश्यम् ।” इति ॥८७०॥

अथ निमित्तकारणत्वे वस्तुधर्मोऽनवस्थित इति योऽत्र दोषः प्रोक्तस्तदपि नेत्युच्यते — शक्तयः परमेशस्य इत्यादि । नास्माकं बुद्धिकार्योत्पत्तौ गुणानां निमित्तकारणत्वमभिमतम् । अचेतनानां चेतनप्रेरणं विना सर्वत्र नैव प्रवृत्तिरिति नियमेन व्याप्तिसिद्धेः ।

“प्रवृत्तिरसतो यस्मान्नेष्यते ‘मुनिसत्तम’” ।

इत्यादिना निषिद्धत्वात् । किं तु सर्वत्र निमित्तकारणत्वेन सर्वज्ञत्वसर्वकर्तृत्वयुक्तस्य शिवस्यैवाभिमतत्वात् । अत्रापि गुणेभ्य उपादानेभ्यो बुद्धिनामकार्योत्पत्तौ शिवेनाधिष्ठितश्रीकण्ठनामशक्तिसंचालितेभ्यः सत्त्वरजस्तमोभ्यः सात्त्विकराजसतामसभेदेन बुद्धिश्च त्रिभेदेनोत्पद्यते । ततो वस्तुधर्मनिवस्थितिदोष उभयत्रापि न प्रसज्यते । गुणेभ्य उपादानेभ्यो निमित्तकारणादीश्वराबुद्धिस्तपद्यत इत्यभिमतत्वात् ॥९-११५०॥

अथ सहकारिकारणस्याव्यापकदोषोऽत्र प्रतिपादितः सोऽपि नेत्युच्यते — “यथान्नपरिपाकस्य” इत्यादि । यथान्नपरिपाकमात्रस्य सहकारित्वस्य मातृपितृदेहमात्रे व्याप्तिः सर्वत्र सिद्धचत्येव । ततो न सहकारिकारणस्याव्यापित्वदोषः । किं च पटसहकारिकारणस्य तुरीयेमादीनां च पटेषु सर्वत्र संचारितमात्रस्य व्याप्तिसिद्धत्वाच्च । नात्रास्माभिर्बुद्धिकार्ये गुणानां सहकारिकारणत्वं विवक्षितम् । किं तूपादानकारणत्वेनोक्तत्वात् ॥११-१३॥

अथात्र बुद्धिकार्ये सहकारिकारणं किमिति चेत् कर्माण्येव सहकारिकारणतयाभिमतानीत्युच्यते — “व्यक्तः ‘पुंसोऽपकाराय’ इत्यादि । यतः भोक्तुः आत्मनः कर्मणां सहकारिणां विपाकेन परिपक्वेन महदादिना बुद्ध्यादिभेदेन यो भोग्योऽर्थोऽनेकधा पुंसोऽपकाराय व्यक्तः ततः कर्माण्येवात्र सहकारिकारणत्वेनोक्तानि । तदुक्तं श्रीमृगन्द्रे^१ —

“ईशाविद्याद्यपेक्षत्वात्सहकारि तदुच्यते ।” इति ।

श्रीमत्स्वायम्भुवे च^२ —

“कर्मतश्च शरीराणि ‘विषयाः करणानि च ।’ इति ॥१४॥

इत्येवं बुद्धेर्गुणानां कारणत्वे मुनिना प्रतिपादितान्दोषान्संपरिहृत्य, तस्यास्त्रिविधानि सम्यक्कारणानि च प्रसाध्योपसंहरति — “ततो गुणा विकारैः स्वैः” इत्यादि । यतो बुद्धेस्त्रिगुणानामुपादानकारणत्वं सिद्धं, ततस्त्रिरूपैर्गुणानां विकारैः सात्त्विकराजसतामसाख्यबुद्धिभेदैश्च बुद्धेः कार्य-

^१ श्लो० १ उ०.

^२ कारणत्वेनाभिमतम् — ऐ.

^३ मतङ्ग० विद्या० १५. १६ पृ०.

^४ ‘मुनिसत्तम’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमतः ।

^५ ‘पुंसोऽपकाराय’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमतः ।

^६ विद्या० ८. ३ पृ०.

^७ ३२. १३.

^८ विविधाः कारणानि च — ऐ.

रूपैरहंकारैस्त्रिविधैश्च सर्वत्र स्वस्ववृत्तिभेदैः गुणाः विसृताः इति नात्र कश्चिद्दोषः ॥१५५०॥

अथ बुद्धेः सात्त्विकगुणभेदाः प्रोच्यन्ते — “धर्मो ज्ञानं च” इत्यादि । अथ बुद्धेस्ते चतुर्विधाः सात्त्विकगुणाः ॥१५५०॥

देवयोन्यष्टकेष्वष्टाष्टगुणोपेता^१ इति यत्लक्षणमुक्तं^२ तदुच्यते — “निसर्गैव” इत्यादि । देवयोन्यष्टकेषु ब्रह्मणि केवलं सात्त्विका एव ।^३ प्रजापतौ किञ्चिद्रजोगुणयुक्ताः सात्त्विकाः । सोमे रजोऽधिकयुक्तसात्त्विकाः । इन्द्रेऽर्धाधिकरजोयुक्तसात्त्विकाः । गन्धर्वेऽर्धाधिकरजोयुक्तसात्त्विका ईष-
त्तमोगुणश्च । यक्षेऽर्धरजोगुणतमोगुणयुक्तसात्त्विकाः । रक्षसि पादोनतमोऽर्धरजोगुणयुक्ताः सात्त्विकाः । पिशाचे तमोगुणाधिक्यं युक्तसात्त्विकाः । अत एव सात्त्विकाः देवाः प्रोक्ताः । मानुषाः रजोगुणाधिक्याः । तिर्यग्योनयस्तामसगुणाधिक्याः ॥१६-२१॥

ननु विमिश्राश्च गुणाः “प्रागुक्ताः तत्कथमित्यत्रोच्यते — “तथापि” इत्यादि । सत्यम् । योनि-
भेदप्रसङ्गेन साधारणेन क्रमेण यथास्थितमित्युक्तम् । तथापि पुंसां प्राकृते देहे विमिश्रा गुण-
वृत्तयो वर्तन्ते । ता युक्तितः मानेन निश्चेतव्याः ॥२२॥

पूर्वं च प्रधानतत्त्वपटले च वृत्तिभेदा विस्तरेणोक्ता इति तदेवानुवदति — “तदापूरित-
वीर्यस्य” इत्यादि । बुद्ध्यादयश्च कार्यकारणरूपप्रारब्धकार्यकर्म . . .^४

^१ ष्वष्टगुणोपेता — ऐ.

^२ मतङ्ग० विद्या० १७. २ उ०.

^३ प्रजापतिषु किञ्चिद्रजो — ऐ.

^४ ‘युक्त’ इति नास्ति — ऐ.

^५ मतङ्ग० विद्या० १६. २२.

^६ मतङ्ग० विद्या० १६. १७ उ०-२४.

^७ मतङ्ग० विद्या० १५. १० उ०, ११.

^८ इतः परमेतत्पटलान्तं रामकण्ठवृत्तिरेव ‘ऐ’
कोशे लभ्यते ।

[अहंकारप्रकरणे प्रथमश्लोकोत्तरार्धादारभ्य ३९ तमश्लोकपर्यन्तं 'ऊ, ऋ' कोशयोः परम्पु-
लभ्यमानाया रामकण्ठीयमतङ्गवृत्तेः स्थाने विजातीया काचन अनिर्दिष्टकर्तृका वृत्तिः 'ऐ' कोशे
परम्पुलभ्यते, सेयं वृत्तिरत्रानुबन्धे दीयते । मूलश्लोकसंख्या वृत्तेरन्ते दत्तास्ति । वृत्तिरशुद्ध-
भूयिष्ठत्वाच्छोधिता । मातृकापाठाः टिप्पण्यां दीयन्ते । ४२७ तमे पृष्ठे १५ तमसंख्यागता
टिप्पणी द्रष्टव्या ।]

अष्टादशः पटलः

अहंकारादिसप्तदशतत्त्वप्रकरणम्

अथ "स्वभावाद्वाच्यतिरिच्यते" इत्युक्तम् । कोऽसौ स्वभाव इत्युच्यते — "स्वभावोऽध्यव-
सायाख्यः" इत्यादि । यतः यस्मात्कारणात् पुंबोधव्यक्तिभूमिका या बुद्धिरध्यवसायाख्या सा
प्रकृतिः अहंकारस्य व्यक्तेर्मूलकारणम् उच्यते । तस्मादध्यवसायाभिधाना वृत्तिरेका बुद्धेः स्व-
भावः स्यादिति मन्तव्यः । तदुक्तं भवति —

"अक्षार्थसङ्गमोत्थं यद्विज्ञानं प्रत्ययात्मकम् ।

"तेनानुवासितात्मा तु परत्र विनिवेदयेत् ॥"

इत्युक्तत्वात् सोऽयं घटः परिवर्तुलः श्यामल इति सर्वेषामहंकारव्यवसायात्मको यथात्मन्यनुभव
आत्मनां जायते स एव बुद्ध्याभिव्यञ्जितः प्रत्ययात्मकं फलम् । तदेव पश्चाद्विधया आत्मा
स्वीकरोति । ततो घटज्ञानवानहमिति स्वात्मपरामर्शज्ञानं जायते । तस्माद्बुद्धेरध्यवसायाख्या
वृत्तिः स्वभावो मूलकारणम् । ततः परं जातोऽहंप्रत्ययः सोऽस्य विकारः इति । ततोऽहंप्रत्यय-
कारणं तद् अहंकारतत्त्वं बुद्धिकार्यम् अनिन्दितम् निन्दावर्जितमेव भवतीति ॥ १३०-२५० ॥

अथ तत्साधनं — "स्वसूतेरुच्यते योनिः" इत्यादि । अहमित्यात्मविषयज्ञानपरंपराणां कारणम् ।
किं च तत्त्वसङ्घातानां मनआदिषोडशानां योनिः । तत्त्वानां राट् परिवर्धनकृदित्यर्थः । "अकृतस्य करणं
तस्य परिवर्धनं च प्रकृतोः कर्म" इति श्रुतेः । अत एव कारणं तेषामित्यर्थः । अयमर्थः — सर्वेषामात्मनां
सर्वेषु च प्रत्ययेष्वहमिति प्रत्ययो वर्तते । सोऽयं निष्कारणो न भवति । ततो यत्तत्कारणं तद-
हंकारतत्त्वमिति । किं च यतो मनोबुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियतन्मात्रसंज्ञानि तत्त्वानि तत्तत्कार्यतः सिद्धानि ।
तानि तत्त्वानि निष्कारणानि न भवन्ति । ततो यत्तत्कारणं तदहंकारतत्त्वमिति ॥ २३० ॥

^१ मतङ्ग० विद्या० १८. १ उ०.

^२ तस्मात् — ऐ.

^३ व्यक्तिमूलकारणम् — ऐ.

^४ तस्माद्व्यवसायाभि० — ऐ.

^५ वृत्तिरेकबुद्धेः — ऐ.

^६ मतङ्ग० विद्या० ६. १६.

^७ 'तेनानुवासितात्मा' इति पाठः एतद्व्याख्यात-

संमत. — ऐ.

^८ यथात्मन्यानुभवः — ऐ.

^९ व्यञ्जितं — ऐ.

^{१०} स्वीक्रियते — ऐ.

^{११} तदहंकारमिति — ऐ.

^{१२} 'तानि' इति नास्ति — ऐ.

^{१३} तदहंकारमिति — ऐ.

किं च—“स्वभिप्रायेण” इति । चराचरात्मप्राणिनामहमित्यभिप्रेत्यागतेन^१ भावेनात्मरूपेण सर्वं सितासितात्मकं जगद्विकिरति । ततोऽहंकारमयमेव सर्वं जगच्छब्दवाच्यमिति । ततश्चाहंकार-सिद्धिरिति ॥३५०॥

अथास्य त्रिगुणात्मकबुद्धिकार्यत्वात् त्रिविधो वृत्तिभिरित्युच्यते — “स त्रिधा भेदमापन्नः” इत्यादि । “कारणगुणा हि कार्यगुणानामारम्भकाः” इति^२ न्यायेन बुद्धेस्त्रिगुणात्मकत्वात्तत्कार्या-त्मकोऽहंकारोऽपि^३ वृत्तिभेदात्त्रिरूपो भवतीति ॥३५०॥

ननु च ‘अहं भोक्ता’ इत्यत्रात्मव्यतिरेकेणाहंकार इति कश्चिद्धर्मी केन प्रमाणेन लभ्यत इत्यत्रोच्यते — “महतश्च समुद्भूतः” इत्यादि । सत्यम् । अहमित्यात्मपरामर्शरूपोऽयं प्रत्ययो यो वर्तते स एवायमात्मा नान्यः । किं तु “घटज्ञानवानहम्” इत्याद्यात्मपरामर्शज्ञानोत्पत्त्यवसरे सर्वत्र “महतः” इति आत्ममनोऽक्षार्थसंयोगादनन्तरं बुद्ध्या “सोऽयं घटः” इति तत्समस्तधर्माध्यवसायादनन्तरमेव घटज्ञानवानहमिति प्रत्ययो जायते । तत एव बुद्धिवृत्तेः पूर्वमेवात्मा सिद्धो भवतीति यथा बुद्धे-रन्योऽयमात्मा तथाहंकारवृत्तेः पूर्वं सिद्ध आत्माहंकारादन्य एवेत्यनुभवसिद्धो भवति । तत्तद्वृत्तयस्तु आत्मवृत्तय एव । “तद्भेदाश्च तत्तद्वृत्तिभिरधुना वक्ष्याम इति ॥ ४५०॥

अथ तद्भेदरूपेणोच्यते — “स्वरूपं धर्मिणः” इत्यादि । योऽयं पूर्वोक्तन्यायेनाहंकारवृत्त्या-त्मनाहमिति प्रत्ययो वर्तते स एव धर्मिणः आत्मनः स्वरूपं तद्धर्म एव बुद्ध्यादिवृत्तिभेदः सर्व इति ध्रुवम् निश्चय एव ॥४५०॥

कस्मादित्युच्यते — “अहमिति प्रत्ययः” इत्यादि । अहमिति यः प्रत्ययः सर्वात्मसु वर्तते स एव ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियवृत्तिभेदः पञ्चधा वर्तते ॥५॥

तथैवात्मानुभवाद्वृत्तयः सर्वा धर्मा एवास्येति । तथा हि — “अहं श्रोता मया” इत्यादि । एवं तैजसाहंकारजन्यज्ञानेन्द्रियपञ्चकैर्व्यञ्जितस्वधर्मज्ञान^४पञ्चकैः श्रोताहं स्पृष्टाहं द्रष्टाहम् आस्वा-दयिताहं^५ घ्रापयिताहम् इति प्रवृत्तिभेद^६धर्मस्वरूपं सत्त्वाहंकारवृत्तिः पूर्वं^७ प्रतिज्ञातेति मन्तव्या ॥६-९॥

अथ कर्मेन्द्रियपञ्चकै राजसाहंकारवृत्तिरप्युच्यते — “क्रियापञ्चकमन्यच्च” इत्यादि । पूर्वोक्तप्रकारेण अहं वक्ता, ^८अहमादाता, अहं गन्ता, अहमुत्सृष्टा, ^९अहमेनां तर्पयिता इत्यादि-प्रवृत्तिभेदधर्मस्वरूपं राजसाहंकारवृत्तिपञ्चकमपि^{१०} ज्ञातव्यमिति ॥१०-११॥

^१ तदैवात्मानु० — ऐ.

^२ ०पञ्चकैत्यगतोऽहं — ऐ.

^३ जिघ्रापितेति — ऐ.

^४ ०धर्मस्वरूपं — ऐ.

^५ प्रतिज्ञातमिति मन्तव्यः — ऐ.

^६ अहं तदा अहं गता — ऐ.

^७ अहमेनतर्पितेत्यादि — ऐ.

^८ ज्ञातव्येति — ऐ.

^१ ०प्रेत्य गतेन — ऐ.

^२ ‘कारणगुणपूर्वकः कार्यगुणो दृष्टः’ वैशेषिक-सूत्रम् १. ३. २४; कारणगुणप्रक्रमन्यायः

लौ० न्यायाञ्जलिः २. पृ० १९.

^३ वृत्तिभेदकत्रिरूपो — ऐ.

^४ महत्त्वं — ऐ.

^५ तद्भेदश्च — ऐ.

अथ एवमाद्याकारात्मना ज्ञानक्रियाशक्त्युन्मीलिते सत्येवाहंकारवृत्तिभेदो नान्यथेत्युच्यते —
“या सा ‘ज्ञानक्रियाशक्तिः’ इत्यादि ॥१२॥”

अथ ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं सात्त्विकमपि रजसा युक्तमित्युच्यते — “‘ज्ञानशक्तिः’ इत्यादि । ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं च सत्त्वोन्मीलितमपि तत्तद्विषयग्रहणप्रवृत्तिभूतक्रियया च सत्त्वमीषद्रजसापि संयुतं भवति । तदा शब्दादिविषयान् गृह्य संगृह्य ज्ञानशक्त्या विकासते ॥१३-१४०॥

एवं कर्मेन्द्रियपञ्चकमपीत्युच्यते — “‘क्रियाशक्तिः’ इत्यादि । एवं ‘कर्मेन्द्रियपञ्चकमपि प्रवृत्तिगुणाधिक्यवत्तथापि ज्ञानं विना प्रवृत्त्ययोगादीषत्सत्त्वगुणयुक्तमपि भवति । तदा वचनादि-क्रियाभेदयुक्तक्रियाशक्तिः प्रकाशते । तत आत्मनो ज्ञानक्रियात्मिका शक्तिरेव ‘ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रिय-वृत्तिभेदेन विकासते । तद्धर्मरूपेणाहंकारवृत्तिरपि दशधा भिद्यत इति ॥१४३०॥

अथेच्छाशक्तिभेदेनापि अहंकारवृत्तिरष्टधा भिद्यत इत्युच्यते — “गुणाधारसमायोगाद्” इत्यादि यदा परमेश्वरेण गुणाधारेण प्रकृतितत्त्वेन समायोगः^१ आत्मनः क्रियते तदा तत्संबन्धात् सर्वं त-त्कार्यात्मकं ज्ञत्वकर्तृत्वरूपस्वबलव्यक्तिकारकं समस्तमप्याश्रित्य, सादरम् आदरेण सहितं यथा भवति तथा इच्छापूर्वमित्यर्थः कर्तृत्वेन पुरुषार्थकर्तृत्वेन युक्तः पुरुषः सुखार्थं प्रवर्तते । तदास्य यशस्विनी इति अस्य यशसो भोगमोक्षात्मकस्य करणे शीलमस्या इति सा शक्तिः विकरोति विशेषेण पुरुषस्य कुर्वाणा कार्येच्छाप्रवृत्तिं करोति ॥१५॥

अथ ततः किमिति । ‘तत इच्छाप्रवृत्तिभेदेनाहंकारवृत्तिरभेदः ‘संभवतीति कथ्यते—ममैषा महिषी भद्रा इत्यादि । तत्र प्रथमं कर्तृकारकभावेच्छोच्यते यथा “नाहं गच्छामि सागरम्” इत्यादि । द्वितीयाकारकभावेच्छाभेदेनाहंकारवृत्तिर्यथा “मां कश्चिन्न विजानाति” इत्यादि । तृतीयाकारका-भिप्रायेणाहंकारवृत्तिर्न स्फुटीभवतीति नोक्ता । तथा हि — “‘कर्तृकरणयोस्तृतीया’”^२ इति तृतीयाकारके “‘रामेण बाणेन हतो बाली’” इत्यादावहंकारवृत्त्यस्फुटीभावो मन्तव्यः । एवं “‘सहयुक्तेप्रधाने’” इत्यादावप्यूह्यम् । अथ चतुर्थीकारकाभिप्रायेच्छयाहंकारवृत्तिर्यथा “अस्मभ्यं पृथुवासांसि” इत्यादि । अथ पञ्चमीकारकाभिप्रायेणोद्भूतेच्छयाहंकारवृत्तिर्यथा “मत्तः शीघ्रतरो मृगः” इत्यादि । अथ “षष्ठी शेषे” इत्यादिसूत्रैः स्वस्वामिभावसंबन्धः शेष इति कृत्वा स्वामि-भावेच्छयाहंकारवृत्तिरुच्यते यथा “‘ममैषा महिषी भद्रा’”, “‘ममैतद्विपुलं पुरम्’” इत्यादि । “मद्रत्नं प्रतिगृह्णाति” इत्यादि च स्वभेदज्ञापनाय दृष्टान्तभेद इति मन्तव्यः । अथाध्यात्मसंबन्धाभिप्रायेण

^१ ‘ज्ञानक्रियाशक्तिः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृ-संमतः ।

^२ ‘ज्ञानशक्तिर्विकासते’ इति पाठः एतद्व्याख्या-तृसंमतः ।

^३ ‘क्रियाशक्तिः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

^४ कर्मेन्द्रियमपि ... गुणाधिक्यं तथापि — ऐ.

^५ वागेन्द्रियं — ऐ.

^६ समायोगं — ऐ.

^७ ‘ततः’ इति नास्ति — ऐ.

^८ ‘संभवतीति’ इति नास्ति — ऐ.

^९ पाणिनिसूत्रम् २. ३. १८.

^{१०} इतिशब्दो नास्ति — ऐ.

^{११} सिद्धान्तकौमुद्यां २. ३. १८ सूत्रविवरणे ।

^{१२} पाणिनिसूत्रम् २. ३. १९.

^{१३} पाणिनिसूत्रम् २. ३. ४०.

^{१४} ‘ममैषा महिषी भद्रा’ इति पाठः एतद्व्याख्या-तृसंमतः ।

^{१५} ‘प्रतिगृह्णाति’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसंमतः ।

षष्ठी यथा “नास्ति मे निश्चितं मनः” इत्यादि । अथ सप्तमीकारकभावेच्छयाहंकारवृत्तिर्यथा “तुष्टे मयि न भेतव्यम्” इत्यादि । भावाष्टकम् इति भावोऽभिप्रायः इतः परमस्मिन्विषये एवं कर्तव्यमितिच्छेत्यर्थः । तेनाहंकारवृत्तिरष्टभेदैर्भिद्यते इति मन्तव्या ॥१६-१८०॥

अथास्य भावाष्टकविषये करणं किमित्युच्यते — “सत्त्वेनापूरितस्य” इत्यादि । सत्त्वेना-पूरितस्य ^१तैजसाहंकारकार्यसत्त्वगुणयुक्तस्य अस्य पुरुषस्य मनो निर्मलं यथा भवति तथाभिव्य-ज्यते । तत एवेच्छाया मनोवृत्तित्वान्मन एवात्र ^२करणमिति ॥१८उ०॥

अथ योगबलेनेन्द्रिय^३वृत्तेरपि पटुत्वं वर्तते । तदाहंकार^४वृत्तेरपि पटुत्वं दशधा भिद्यते । तदुक्तवृत्तिषु मध्यमा वृत्तिः ^५पूर्वोक्तैव । अधमा वृत्तिरशक्तिभेदेन ^६वक्ष्यमाणेति कृत्वा तत्र योगबलयुक्तोत्तमा वृत्तिः करणभेदैरुच्यते — “इन्द्रियार्थेषु पाटव्यम्” इत्यादि । यद् इन्द्रियार्थेषु श्रोत्रादीन्द्रियाणामर्थेषु शब्दादिषु ^७व्यवहिताव्यवहितेषु सर्वत्र ऋजुमार्गेण स्वर्गादिषु स्थितेष्वपि प्रतिपत्तिः प्रत्यक्षेण योगिनां वर्तते । तच्च योगाद् योगाभ्यासबलेनात्मनां प्रवर्तते । तदा श्रोत्रवृत्तं ^८शब्दविषयज्ञानादिकं समस्तं विस्पष्टं भवति । एवं ज्ञानेन्द्रियपञ्चकवृत्तिपञ्चकमपि विस्फुटं भवति । विषयीकृताहंकारवृत्तिरपि शब्दादिविषयजालं समस्तं मयानुभूयत इत्यादिना पञ्चधा उत्तमवृत्तित्वेन भिद्यते ॥१९-२१॥

एवं कर्मेन्द्रियवृत्त्याप्यहंकारस्य पञ्चविधपटुत्वमूहमित्युच्यते — “वक्तव्यपाटवम्” इत्यादि ॥२२-२३॥

अथाधमवृत्तिभेदं वर्णयितुं तद्वेतुर्ह्युच्यते — “तमसा भूरि संपृक्ता” इत्यादि । यदा पापिनां तमोगुणोऽधिको वर्तते । तेन सत्त्वरजोगुणौ तत्र नष्टौ भवतः । तदास्य पुरुषस्य ^९ज्ञानक्रियाशक्तिः प्रमुप्ता इव लक्ष्यते । ज्ञानक्रियोन्मीलनकरणकारणसत्त्वरजोगुणाभावात् तत्कार्यमपि न भवति । तेन तद्वृत्तिरपि न भवति । तद्वृत्तिमाश्रित्योत्पन्नं ^{१०}गर्वस्य माहात्म्यमपि ^{११}वृत्तिरपि न भवतीत्यर्थः । तदा परमेश्वरः ^{१२}चित्तौ पुंसि तत्तद् लीनं करोति । तदास्य दुःखं पापकर्मपरिपाकात् प्राप्तं भवति । ^{१३}अत एव ^{१४}करणवृत्त्यभावात्मिका एषा अशक्तिः इति ज्ञेया । ^{१५}इयमेवाधमवृत्तिरित्युच्यते — “मनसोऽपाटवं मौढ्यम्” इत्यादि ॥२४-२७॥

ननु सर्वदा करणानां वृत्त्यभावे मृतप्रायः पुरुषो भवति । तस्य दुःखसंवेदनं कथं भवतीत्यत्रो-च्यते — “किं तु स्वाशयमाहात्म्याद्” इत्यादि । सत्यम् । यस्माद् ^{१६}भोगिनः संसिरिणो यद्य-दिन्द्रियविषयात्मकं सुखं वा दुःखं वावश्यं भोक्तव्यं भवति । तत्तदाशयमाहात्म्यात्तत्कर्मपरिपाक-वैभवाद् वावसरगतकालतो वा भोक्तव्यमेवेति । तस्मात्त्वचित्कर्मपरीपाकाभावादप्राप्तबाह्यशरीरस्य

^१ तैजसाहंकारस्य कार्यत्वात्सत्त्व० — ऐ.

^२ कारणमिति — ऐ.

^३ वृत्तिरपि पटुत्वेन वर्तते — ऐ.

^४ वृत्तिरपि पटुत्वेन दशधा — ऐ.

^५ मतङ्ग० विद्या० १८. ५-१४.

^६ मतङ्ग० विद्या० १८. २४-२७.

^७ व्यवधानाव्यवधानेषु — ऐ.

^८ शब्दविषयादिकं — ऐ.

^९ ‘ज्ञानक्रियाशक्तिः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृ-समतः ।

^{१०} वृत्तिमपीत्यर्थः — ऐ.

^{११} तत एव — ऐ.

^{१२} तदेवाधम० — ऐ.

^{१३} ‘भोगिनः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमतः ।

सर्वदा सर्वं च श्रोत्रादिविषयज्ञानादिकं न भवति। अथवा प्राप्तबाह्यशरीरस्यापि यत्काले यद्-
भोक्तव्यमिति परमेश्वरेण विहितं तत्काले प्राप्तावसरे संनिपातविषयमूर्च्छादौ क्वचित्क्वचित् सर्वदा
सर्वं च न भवति। तदा मृतप्रायोऽपि मोहसंवेदनात्मकत्वाद् भोग एव भवति। अथ क्वचित्
पुरुषेषु सर्वत्र चैतत्सर्वं श्रोत्रादि विषयकम् अपाटवं न भवति। किं तु किञ्चिद्विषयकमेवापाटवं
वर्तते। तदेवमशक्तित्वं विभज्य वक्ष्यामि ॥२८-२९॥

तथा हि “शिवशक्तिकरावेशात्” इत्यादि। शिवस्य परमेश्वरस्य शक्त्याः, सवितुः किरण-
वत् पद्ममुकुलादौ कर्मपाकापेक्षया तद्विषयेषु प्रेरकभावेनेषत्प्रयुक्तत्वाद्धेतोः^९ चलितस्य भोगेषु प्रवृत्तस्य
पुरुषस्य रजः इति रजसः फलं च, सत्त्वम्, इति सत्त्वस्य फलं च “प्रणष्टं भवति। तमः इति तमसः
फलम् अतिरिक्तं अत्यन्तं भोगाय परिपक्वं भवति। तदा गर्वस्य अहंकारस्य परीवारः ज्ञानेन्द्रियकर्मे-
न्द्रिय मनोऽभिधानानि तत्कार्याणि न क्वचिद् विषयेषु स्ववृत्तिषु प्रवर्तते। प्रवृत्तविषयेषु च विघ्नसंघा-
तैर्व्याहृतविषयो भूत्वा विस्पष्टं व्यापारं न करोति। तदाहंकारवृत्तेरपि न पाटवं भवति ॥३०-३१॥

अथ सैव करणाशक्तिः प्रपञ्चतयोच्यते — “श्रोत्रेन्द्रियस्य” इत्यादि ॥ ३२-३४॥

अथ क्वचित् प्राणिषु भ्रमरादीनां सर्वदा श्रोत्रेन्द्रियवृत्तिर्न भवति।^{१०} पिपीलिकादीनां चक्षुःश्रोत्र-
योर्वृत्तिः सर्वदा न भवति।^{११} वृक्षलतादीनां रसनाघ्राणनेत्रश्रोत्राणां चतुर्णां वृत्तयः सर्वदा न
भवन्तीति मनसि निधाय स्थावराणां सर्वदा अशक्तिरेव भवतीत्युच्यते — “सर्वात्मनानिषण्णोऽयम्”^{१२}
इत्यादि। यतः स्थावराणां त्वगिन्द्रियवृत्तिमात्रयुक्तत्वात् सर्वात्मना अयम् अहंकारः अनिषण्णः
भवति। तस्मात्तद्वृत्तिश्च न स्फुटा व्यक्ता भवति। यतः ते स्थावराः पापकर्मफलभोक्तारः तस्माद्
^{१३}लतावृक्षा ब्रह्मणः तमसोत्कृष्टवीर्येण तमःसंबन्धप्रेरणया प्रथमं जाताः भवन्ति। तेन^{१४} मौल्यः
मूढप्राया इति कीर्तिताः ॥३५-३६॥

अथ प्रसङ्गात् सौगतच्छायया मतङ्गमुनिः — “स्थावरान्” इत्यादि। अन्ये सौगताः “स्थावरा
अचेतना एव केशनखादिवदबुद्धियुक्ता भवन्ति” इति वदन्ति। भवद्भिः कथं चेतनत्वेनोक्ता
इति पूर्वपक्षः ॥३६७-३७॥

तत्र समाधिः — “ऋतुमद्भावसंयुक्ताः” इत्यादि। चेतनधर्मयोगात् स्थावराः चेतनाः एव।
तथा हि — तरवो निराहारा स्त्रियन्ते, स्वपुष्ट्यर्थं अम्बु पादेन पिबन्ति। ऋतुमद्भावसंयुक्ताः
पुष्पवन्तश्च भवन्ति चेत्यादिलिङ्गैरनुमानेन चेतना एवेति निश्चीयते। तदुक्तम्—^{१५}

^९ तत्कालप्राप्तावसरे — ऐ.

^{१०} विषयमपारं च भवती — ऐ.

^{११} किञ्चिद्विषयमेवापरवं — ऐ.

^{१२} त्वप्रयुक्ताद्धेतोः — ऐ.

^{१३} ‘प्रणष्टं सत्त्वम्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमतः।

^{१४} ‘गर्वपरीवारः’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमतः।

^{१५} मनोऽभिधानतत्कार्याणि — ऐ.

^{१६} ‘व्यापारं’ इति नास्ति — ऐ.

^९ तदेव करणाशक्तिः — ऐ.

^{१०} प्राणेषु — ऐ.

^{११} विपीलिकादीनां — ऐ.

^{१२} वृक्षाचलादीनां — ऐ.

^{१३} ‘अनिषण्णोऽयम्’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमतः।

^{१४} तालवृक्षाः — ऐ.

^{१५} ‘मौल्यस्तिन’ इति पाठः एतद्व्याख्यातृसमतः।

^{१६} इतः परं ‘ऐ’ कोशे रामकण्ठवृत्तिरेवोपलभ्यते।

श्लोकार्थानुक्रमिका

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

अ

अकर्ता निरवस्थानो	१२.३	अणुत्वमणुमात्रं स्यात्	१७. १०९
अकर्ता निर्गुणः सूक्ष्मो	१४. ५	अणुश्चिच्छक्तिमांश्चैतद्	८. २१
अकारणः शिवः प्रोक्तः	८. १२१	अणोरध्यवसायेन	१७. २५
अकालपलितो दक्षः	२०. ४४	अणोर्मलः प्रधानाख्यो	८. १३
अकुत्सितेषु संपर्शात्	१७. ४४	अणोस्तद्रागजं दुःखं	११. १६
अकृतं शुद्धतमसि	१६. ३१	अण्डमप्युच्छ्रितं कोटिः	२४. १८
अक्रोधो गुरुश्रूषा	१७. ३१	अतिबलोऽन्यो बलस्तस्मात्	२३. २८
अक्षाणामप्रवृत्तत्वात्	६. १०	अतिरस्कृतधर्माणो	१६. ३५
अक्षाणि प्रति प्रत्यक्षं	३. १६	अतिरस्कृतवीर्येण	४. ३
अक्षार्थसंगमोत्थं यद्	६. १६	अतिरस्कृतसामर्थ्यं	५. २३
अक्षार्थसङ्गमोद्भूतः	१०. ६	अतिसूक्ष्मनिकृष्टत्वाद्	६. ५६
अक्षीणविभवाः सूक्ष्माः	२५. ६०	अतोऽन्यत्स्पर्शतन्मात्रं	१८. १०२
अग्निना च प्रपूज्यन्ते	२३. ३७	अतोऽन्यो यः समुद्धारः	१. ३३
अग्निरुद्रश्च हीत्येते	२३. ३६	अतोऽवसीयते यस्मात्	१८. ८७
अग्निलोकेऽग्निपाताच्च	२६. ४१	अत्युत्कटाभिलाषेण	१०. ७
अग्निहोत्रादिभिः पूर्तैः	२६. ४४	अत्र किं बहुनोक्तेन	१७. १७३
अग्नेस्तेजोवती नाम्ना	२३. ६०	अथ कारणकार्यत्वे	५. १
अघोरश्चातिघोरश्च	७. २३	अथ कालः क्रमात्प्राप्तः	१२. १
अघोरो घोरनामा च	७. २२	अथ किं बहुनोक्तेन	२६. ५५
अङ्गारनिचयस्तस्मात्	२३. ७५	अथ पत्युरधिष्ठानं	३. १
अङ्गुलानां चतुर्विंशो	२४. ४	अथ पूंस्तत्त्वनिर्देशः	१४. १
अङ्गुष्ठमात्ररुद्रस्य	११. ३८	अथ बुद्धेर्विकारो यः	१८. १
अचालयत्क्रियायुक्तः	५. ३१	अथ बुद्धेर्विकासो यः	१७. १
अचेतने स्थितः पात्रे	८. २४	अथ भूताधिकारो यः	१९. १
अजेशश्च महातेजा	१०. ४१	अथ मायात्मकं चक्रम्	८. १
अज्ञत्वं कारणत्वं च	६. ६७	अथ रुद्रा महात्मानो	१५. १
अज्ञानतमसाविष्टाः	२५. ३५	अथवाजस्रमुत्पत्तिः	६. २६
अज्ञानतिमिरौघेण	१७. १४४	अथवाप्यतिदीप्तात्मा	५. ६३
अज्ञाननिचयं पुंसां	४. २२	अथ वायोः समुत्पत्तिः	२०. १
अज्ञानवासना पुंसो	६. ८४	अथवाष्टगुणोपेतम्	१७. १८२
अणिमादिगुणोपेतो	१७. १७६	अथ विद्याधिकारोऽयं	७. १
		अथवोन्नतिसामर्थ्यात्	४. ३४
		अथ शक्तिसमूहस्य	६. १

पटलः श्लोकद्वय

पटलः श्लोकद्वय

अथ सर्वाध्वनोऽधस्तात्	२५. १	अनादि यद्वलं पुंसां	५. ७२
अथाणोः कलितस्यास्य	१०. १	अनादिराशयोपेतः	१४. १६
अथाणोर्बन्धसोपान	२. १	अनार्जवं च सततम्	१७. १४२
अथाणोर्विसृतस्यास्य	११. १	अनित्यमतिशोकाढ्यम्	१७. ७०
अथातः संप्रवक्ष्यामि धर्माधर्म	२६. १	अनिलाच्चाप्यथाकाशः	२४. ४२
अथातः संप्रवक्ष्यामि सान्त्वयो	२२. १	अनीशित्वं च सततं	१७. १५५
अथातः संप्रवक्ष्यामि सृष्टि	१६. १	अनुक्रमाद्यथा पूर्वं	२६. ४३
अथातो जगदुत्पत्ति	९. १	अनुग्राह्यस्य विनये	४. ४८
अथाधिकारिणः पत्युः	४. १	अनुमानं न सर्वत्र	१८. ४१
अथाध्वपरिसंख्यानं	२४. १	अनुमानागमाख्ये च	३. ५
अथेदानीं जगद्धातुः	२१. १	अनुमानोत्थितास्तावत्	९. २०
अथेदानीं मुनिव्याघ्र	१३. १	अनुष्टुप्छन्दसा पूर्वं	१. ३१
अथोच्यते समासेन	२३. १	अनेन सिद्धाः पश्यन्ति	१७. ६९
अदातारो दरिद्राश्च	२६. २३	अनेनाशययोगेन	१६. १५
अधर्माद्दुःखदं ज्ञेयं	१०. ४	अनेनैव शरीरेण	१७. १६७
अधर्माद्यधर्मवेदुःखं	२६. १	अनेनैवानुमानेन कार्यं	६. ५०
अधीत्य वाथ संसिद्धो	१७. ५२	अनेनैवानुमानेन कृत	६. ७७
अधोभागे क्षितौ विष्टः	२३. ६४	अनेनैवानुमानेन चित्ति	६. ३३
अध्यात्मं पायुरित्युक्तम्	१८. ७६	अनैश्वर्यं मुनिव्याघ्र	१७. १५९
अध्यात्मं रसनं प्रोक्तम्	१८. ६३	अनैश्वर्यबलावेशात्	१७. १५४
अध्यास्य चेष्टते कृत्स्नं	१७. ११९	अनौपम्यगुणोपेताः	११. ४१
अध्वपाशनिबद्धानां	७. ५९	अन्धीकृतो मदेनाशु	८. ३९
अनन्तबलमाक्रम्य	२३. ४३	अन्नपानापहतरिः	२६. १५
अनन्तविभवामोद	१२. ३२	अन्नपानोपयोगेन	१९. २७
अनन्तेनैव पूज्यन्ते	२३. ४४	अन्येऽपि हि सुरेशान	१. १९
अनन्तेशस्य नाथस्य	५. १६	अन्येऽप्यभावमिच्छन्ति	१७. ६३
अनन्तोऽनन्तवीर्यात्मा सर्वेषां	८. ७९	अन्योन्यकरणं ज्ञात्वा	१७. ५५
अनन्तोऽनन्तवीर्यात्मा सूक्ष्म	४. ९	अन्योन्यजनकास्त्वेते	१८. ४८
अनभिप्लुतसामर्थ्यम्	११. ११	अन्योन्यमनयोर्यस्माद्	८. १०६
अनयोरन्तरं ज्ञात्वा	९. ३५	अन्योन्यमुपकारेण	१८. ३९
अनयोर्व्यतिरिक्तत्वाद्	६. ६५	अन्योन्यातिशयो लोके	८. ११७
अनश्नतः खावरणे	२६. ४०	अन्योन्यापेक्षया संस्थं	८. ७०
अनात्मन्यात्मभावो यः	१०. ३२	अन्योऽपि सात्त्विको भावः	१६. १२
अनादिकालसंरूढाः	६. ८६	अन्योऽपि हि लयस्तेषां	२५. ६४
अनादिकालसंरूढाद्	६. ७०	अपश्यन्तः परां काष्ठां	५. ५४
अनादिकालसंरूढे	८. ९८	अपाटवमशक्त्याह्वं	१८. २९
अनादिमलसंरूढः	११. ३५	अपानस्यापि संचारे	२०. २३

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

अपानाख्येन भेदेन	२०. १२	अष्टारं वर्णितं युक्त्या	१७. १५९
अपानानिलविक्षोभाद्	२०. ४०	अष्टारस्य च चक्रस्य	१७. १६५
अपेक्ष्योच्चं ततो निम्नं	१९. १८	अष्टाविंशतिविख्याताः	२३. ७२
अप्राकाम्यतयाविष्टो	१७. १५५	अष्टावेता यशस्विन्यो	७. २१
अप्सरोभिर्वृता नित्यं	२६. ५७	अष्टौ तत्र स्थिताः पुर्यः	२३. ५९
अभवच्छब्दतन्मात्रं	१८. १०१	अष्टौ घर्मा महेशस्य	४. १७
अभावोऽर्थक्रियाभावाद्	६. ५७	असतोऽपि हि दृश्येत	८. ११२
अभिभूतं तु संघृष्य	१८. ९९	असत्कर्मण्यनायासाद्	८. ३५
अभिमानयितुं शक्तः	१०. १०	असदुत्पत्तिरुद्दिष्टा	६. ४५
अभिमानात्मकात्तत्वात्	१०. १०	असमञ्जसवैनाशं	१३. ४
अभ्युदगताः कर्तुरमोघवीर्याः	५. ७५	असमञ्जसहानार्थं	५. ४२
अमुक्तानामयं न्यायः	२६. ७३	असाध्यस्य ततोऽवस्ताद्	८. ८९
अमूर्तत्वाच्च क्रमशो	३. १३	असावग्निरिति ज्ञेयो	२१. ८
अमूर्तस्यापि कर्तृत्वं	१२. १६	असिपत्रवनं घोरं	२३. ७८
अमेयसुखपूर्णानि	१९. ३५	असृङ्गमेदस्तथा पृति	२३. ७६
अम्भसः सृष्टिसंहारे	८. ६१	अस्ति कश्चिदुपायोऽन्यो	१३. २०
अम्भसा पक्तिमाघाता	२३. ४	अस्तित्वादपि सर्वत्र	६. ५२
अम्भोऽणवश्च नीहार	२१. १२	अस्तित्वान्मुनिशार्दूल	६. ८७
अयं पुमानियं चैषा	९. ३५	अस्ति धारयिता तस्मात्	६. ४०
अयनद्वितयेनापि	२५. १९	अस्त्रमप्यतितेजस्कं	७. १८
अयमुत्पन्न एवात्र	१२. २३	अस्मभ्यं पृथुवासांसि	१८. १८
अयस्कान्तप्रवृत्तौ च	६. ४१	अस्मात्परं नास्त्यपरं	१५. ७
अयस्कान्तेऽपि सामर्थ्याद्	६. ३८	अस्मात्संयोगजाज्ज्ञानात्	१७. ५४
अयुक्तं मुक्तमात्मानं	१०. १७	अस्मादेव भगद्वाराद्	१७. ९६
अरतिर्मन्दता दैन्यं	१६. २१	अस्मादग्रन्थेरधश्चक्रं	८. ८६
अरुणाभं रजस्तीव्रं	१६. ३८	अस्माद्बोधोपातरा सिद्धिः	१७. ५९
अर्थेन सह संयोज्य	१८. ५२	अस्माद्विरागात्संतुष्टः	१७. ८९
अलुप्तशक्तयः सर्वे	९. ४२	अस्मान्मोहवशात्क्षिप्रं	८. ३८
अविद्यां व्यज्यते विद्या	१०. ३८	अस्यां भुवनमाला तु	९. ३६
अवीचिश्चाम्बरीषश्च	२३. ८१	अस्याः शक्तेर्मया ख्यातं	५. ५५
अव्यक्तमखिलस्यास्य	१५. ३	अस्याः सूक्ष्मतरा दूरा	८. १२
अव्याहतगुणाकीर्णा	८. ६३	अस्यात्मनस्तत्त्वविभागसंस्था	१४. २०
अव्युच्छिन्नप्रवाहस्य	६. २०	अस्यामेव स्थिता मन्त्राः	७. ३३
अव्युच्छेदाय ह्रद्गाणां	५. १५	अस्वतन्त्रं जगद्यस्मात्	७. ४४
अश्वादियानापहरणाद्	२६. ३०	अस्वतन्त्रः पुमान्यस्मात्	१४. १७
अष्टकोट्यन्तरे तस्माद्	२४. १६	अहंकारसमायोगाद्	१८. १३
अष्टभेदाः स्मृता ह्येते	२३. ८१	अहंकारस्तथाध्यात्मम्	१८. ८४

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

अहं श्रोता मयावश्यं
अहमिति प्रत्ययो यः परमात्मा
अहमिति प्रत्ययो यः सर्व
अहमेकोऽल्पभाग्यस्तु
अहमेव समस्तस्य
अहिंसा नाम यद्दुखं
अहिंसा सत्यमस्तेयं
अहिंसेयं समाख्याता
अहोरात्रं समाख्यातं

आ

आकाशं शब्दतन्मात्राद्
आकाशाच्चाप्यहंकारः
आकृष्टः स कषायेण
आकृष्यमाणो मूढात्मा
आक्रम्य संस्थितास्तस्य
आक्षेपाकुञ्चने व्याने
आग्नेयेनाथ वीर्येण
आग्नेय्यां संस्थिताश्चाग्नेः
आघ्नेयः स किमाश्चर्यम्
आचार्याणां च विधिवत्
आचार्यान्विषणे रागः
आजन्ममरणान्तस्य
आज्ञानुवर्तिभिर्देवैः
आत्मनश्चाविकारित्वाद्
आत्मना चोपरक्तस्य
आत्मवत्सर्वभूतानि
आदरानादराविष्टः
आदाय तरसा वेणुं
आद्यन्तोपरता साध्वी
आधाराधेयभावेन
आधाराधेयसामर्थ्याद्
आधिभौतिकभावोत्था
आधिभौतिकमेवोक्तं
आध्यात्मिकेन दुःखेन
आधुवान्ताग्निबद्धास्तु

१८. ६ आनन्दश्चाप्युपस्थस्य
१७. ५६ आनन्दाह्लादकत्वेन
१८. ५ आपत्स्वपि न यस्येत्यम्
१. १९ आपादतलमस्तिष्कं
८. ७३ आभ्योऽन्याश्चाप्यसंख्येयाः
१७. ३२ आमाशयगते शुक्ले
१७. ३० आयुः कर्म तथा वित्तं
१७. ३३ आराध्यमाना विधिवद्
२५. १७ आराध्य वेण्वाकृत
आर्जवं चेति नियमः
आर्जवं तस्य तत्प्रोक्तं
आर्तेभ्यश्चातिनाशाय
आलये शिवलिङ्गस्य
आवेगो यः प्रदृश्येत
आशयेनातितीव्रेण
आशयो नाम कर्मोत्थः
आशाशक्त्यावृतोऽत्यन्तं
आशिरोलक्षणे काये
आशु संस्पर्शनादेव
आशु सान्निध्यतामेति
आसते वसवो रुद्रा
आसां वीर्यं विभागश्च
आह्लादनस्वभावो यः
आह्लादे वाप्यथोद्वेगे

इ

१९. ६ आलये शिवलिङ्गस्य
२४. ४२ आवेगो यः प्रदृश्येत
१०. ६ आशयेनातितीव्रेण
८. ३७ आशयो नाम कर्मोत्थः
२३. १६ आशाशक्त्यावृतोऽत्यन्तं
२०. ३३ आशिरोलक्षणे काये
२२. ८ आशु संस्पर्शनादेव
२३. ३७ आशु सान्निध्यतामेति
१८. ९ आसते वसवो रुद्रा
२. १० आसां वीर्यं विभागश्च
११. ३२ आह्लादनस्वभावो यः
६. २४ आह्लादे वाप्यथोद्वेगे
१७. ११९
८. ११६
६. ७३
१७. ३२ इच्छाविधातिनः सर्वे
२६. ३९ इत्थं गुणयुताः सर्वे
१. ९ इत्थं गुणवतस्तस्मात्
३. ३ इत्थं गुणवती विद्या
६. ९८ इत्थं गुणवते चेत्यं
६. ३७ इत्येषोऽनुक्रमः प्रोक्तो
१७. १४९ इदं तावच्छरीरं स्याद्
१८. ८४ इदं तावदणोर्ज्ञेयं
१७. ७७ इन्द्रस्यार्धाधिकं तच्च
२३. ५३ इन्द्राणामप्यथैश्वर्यं

१७. १२९

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

इन्द्रियं च तमेवाहुः
इन्द्रियं यत्पुरा प्रोक्तं
इन्द्रियाणां तु सामर्थ्यं
इन्द्रियाणां हृदुत्याभिः
इन्द्रियाणामचैतन्याद्
इन्द्रियाणि दशैकं च गर्वो
इन्द्रियाणि दशैकं च वर्तनं
इन्द्रियार्थात्परं ज्ञानं
इन्द्रियार्थेषु नाशक्तिः
इन्द्रियार्थेषु पाठव्यं
इन्द्रोऽधिदेवता विप्र
इयं तावन्महाशक्तिः
इलावृतस्यापि तथा
इलावृतस्यैकदेशः
इष्टधर्मवशाल्लोकाः

ई

ईशानं प्रथमं ब्रह्म
ईशानबलमाक्रम्य
ईशानमूर्धा पुंवक्त्रो
ईशानस्य ततोऽधस्ताद्
ईशानीमिस्तदुत्थाभिः
ईशान्यापूरणी हार्दी
ईशित्वं नाम तत्प्रोक्तं
ईशेनैव प्रपूज्यन्ते
ईश्वरः सृष्टिसंहारे
ईश्वरश्चातिविक्रान्तः
ईश्वराधिष्ठिताः सन्तो
ईश्वराधिष्ठितात्मासौ
ईषदुन्मीलनं सत्त्वं
ईषदुन्मीलितात्मानः
ईषद्रजःसमायोगाद्

उ

उक्तं तथाप्युपायोक्त्या

७. ४१ उग्रस्यापि ततोऽधस्ताद्
१८. ८० उच्छ्रायेण स्थितस्तत्र
१८. ८२ उच्यते वामगुह्योक्त्या
२०. २१ उत्तरेणापि शैलेन्द्र
७. ४५ उत्तीर्णः पतिसामर्थ्यात्
१८. १०६ उदकिस्थितं शृङ्गवतः
१८. ७९ उदानो हयूर्ध्वगमनो
१७. ५३ उदारबुद्धिर्मगवान्
१७. १०५ उद्भवस्य च रुद्रस्य
१८. १९ उद्यतस्याप्यथैकस्मिन्
१८. ७४ उन्मीलने च नेत्राणां
७. ३४ उन्मीलिताः पाशविशेषशोभाः
२४. २२ उपकारापकारान्यां
२४. २० उपभोगक्षयादेकः
२६. ३३ उपलब्धेरमावाद्वा
उपवासयमैः सिद्धा
उपसंहृत्य संक्षेपाद्
उपस्थं पञ्चमं प्रोक्तम्
उपस्थेन्द्रियमध्यात्मम्
उपायोऽपि हि तद्धर्म
उपायोऽप्यपरः सूक्ष्मो
उपासते महादेवं
उभयोरपि संयोगात्
उवाच तस्मै सुप्रीत्या
उष्णः शीतश्च नरकः
ऊनविंशतिमिलंक्षैः
ऊर्ध्वगाम्निः सुषोराभिः
ऊर्ध्वभागे महात्मानो
ऊर्ध्वमण्डकटाहस्य
ऊर्ध्वशेफश्च विख्यातः
ऊष्मतोऽङ्कुरितं बीजम्

ऊ

ऊ

२६. ७१ ऋतुकालमनुप्राप्य

१९. २६

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

ऋतुमद्भावसंयुक्ताः
ऋतुमद्भिः सदा लिङ्गैः
ऋतूनां त्रितयेन स्याद्
ऋषयश्च महाभागा

१८. ३७ एते पञ्च यमाः प्रोक्ता
१२. १५ एते मन्त्राः समाख्याताः
२५. १८ एते रुद्राः समाख्याता
२३. ५१ एते रुद्राः समाख्याता

१७. ४०
७. २८
९. ४२
११. ४१

ए

एकनेत्रैकरुद्रौ च
एकपिङ्गक्षणास्यान्यद्
एकमप्यतिथिं श्रान्तं
एकलक्षोच्छ्रयाः सर्वे
एकवीरश्च शर्वश्च
एकवीरस्य रुद्रस्य
एकस्मात्क्षीणविभवात्
एकस्मात्प्रत्ययादन्यत्
एकस्मादाशयादन्यं
एकस्यामेव मे भ्रान्तिः
एकस्यार्थं प्रकुर्वन्ति
एकाशीतिपदा देवी
एकाहस्याप्यपायेन
एकीभूतस्ततः पश्चाद्
एकैकस्य भवेदायुः
एकैकस्यैकमेकं स्याद्
एकैकह्रासतोऽन्यानि
एकोऽपि सन् भिद्यते
एतत्क्षोतः सदा भोक्तुः
एतदष्टगुणोपेतम्
एतदष्टविधं बौद्धं
एतद्ब्राह्ममहोरात्रम्
एतल्लोकत्रयं प्रोक्तम्
एतस्मिन्नन्तरे कर्तुः
एतस्मिन्नन्तरे देवः
एताः शक्तिमतः प्रोक्ताः
एताभिः परमेशानः
एतावत्पार्थिवं तत्त्वं
एतावद्दशधा कार्यं
एतावान्वयहारोऽस्मिन्

४. १० एते रुद्रा वृता रुद्रैः
११. ३९ एते षड्भुवनेशानाः
२६. २४ एभ्यः परतरं नास्ति
२४. ८ एभ्योऽतिरिक्तं यद्वस्तु
१०. ४२ एभ्योऽथः संस्थितो ग्रन्थिः
१६. ६ एभ्योऽथः संस्थितो रुद्रः
५. ४६ एभ्योऽन्यद्भुवनं नास्ति
६. २५ एवं करणकर्मभ्यां
१३. २५ एवं कालः प्रपत्तव्यः
८. ९७ एवं कालेन बहुधा
१८. ९५ एवं कोटिशतं प्रोक्तं
७. ३१ एवं क्रमात्सुदीप्ताङ्गो
१७. ९९ एवं चराचरं कृत्स्नं
११. ६ एवं जन्मसहस्रेषु
२५. २४ एवं ता लोभकूपान्ता
१८. ९७ एवं तेऽनुगताः सर्वे
२५. २१ एवं दृष्ट्वा तु विभवम्
२०. ५६ एवं नानाप्रकाराणि
१०. १३ एवं परा प्रपत्तव्या
१७. १२५ एवं भक्तिविभागेन
१७. ६२ एवं मध्योत्तमा भोगाः
२५. २८ एवं मन्त्रास्तु पञ्चैते
२४. १४ एवं रागविरागाम्भ्यां
१३. १८ एवं वदन्ति मुनयो
१. २१ एवं विकारैः सहजैः
४. १६ एवंविधं तदाकाशं
४. ६ एवंविधं प्रधानं तद्
२४. १८ एवं विधास्तु वैराग्याद्
१९. २३ एवंविधैरसंख्यातैः
३. ५ एवं वृत्ते निशाकाले

१२. ३५
८. ८१
१७. ५०
३. ६
८. ८३
२३. ८५
८. ९२
६. ३१
१२. ३१
१२. २९
२४. ४१
३. ३१
१९. ३३
१७. १६४
२०. २८
५. १६
८. ४९
२६. १७
१०. ३९
२६. ६१
२६. ७
४. ३०
८. १११
६. ६२
८. २८
१९. २०
१५. १३
१७. १०३
८. ५२
२५. ४१

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

एवं शिवोत्तमस्यापि	५. १३	औमं मन्त्रोदितं दिव्यं	१६. ३३
एवं श्रद्धा स्थितिः प्राप्तिः	२६. ३९		
एवं श्रुत्वा वचस्तस्य	२५. ९	क	
एवं संचिन्त्य मनसा	१७. ८५		
एवं संचिन्त्यमानोऽपि	८. ४८	कः कर्ता क्रियते कस्य	१७. ५७
एवं संचिन्त्य विरतो	१७. ८१	कञ्चुकत्रितयाविद्धं	१४. २
एवं संचिन्त्य संचिन्त्य	८. ४६	कटाहस्योर्ध्वभागे तु	२३. ४६
एवं सर्वत्र मन्तव्यः	१२. १३	कट्वम्ललवणादीनि	१८. ६३
एवं सर्वेषु कार्येषु	१७. १५७	कणिकानां चतुष्केण	२४. २
एवं सुसूक्ष्मकिरणा	४. ४०	कण्टकेनाभिविद्धस्य	१७. १७२
एवं हि क्षोभको देवः	५. ३४	कथ्यते रुद्रवर्गस्य	१८. १०८
एवं हि परतन्त्रत्वाद्	६. ९५	कपालीशेन सहिता	२३. ३९
एवं ह्यनादिमध्यान्ता	२५. ५९	कम्बुकं शक्यते भेतुं	६. ८३
एवमज्ञानमोहेन	१७. १४७	करणस्थितये सिद्धं	१८. १००
एवमन्योन्यसंयोगात्	१४. १५	करिण्यारण्यमातङ्गः	१. ८
एवमन्योन्यसाधर्म्यं	३. १०	करोति प्रक्रियां चित्रां	१६. १३
एवमब्दशतं पूर्णं	२५. ४३	करोति विद्यया युक्तं	१०. २५
एवमादीनि चिह्नानि	२६. ३१	करोत्यन्तःस्थितं भूयः	१८. ८२
एवमादौ प्रवक्तव्या	९. २७	करोत्युच्छूनतां भावं	५. ३५
एवमाहितसंस्कारः	१३. २८	कर्तव्येष्वथ कार्येषु	५. ३९
एवमुक्ते ततोऽर्थोऽस्मिन्	७. ३४	कर्तारोऽधिकवीर्यास्तु	८. ७४
एवमेव भवेत्संख्या	२५. २८	कर्ता विधाता घाता च	२३. ३३
एषाशक्तिरियं ज्ञेया	१८. २६	कर्तृकर्मतृतीयोऽन्यो	१७. ४
एषु नित्यं शिवः साक्षाद्	२२. १६	कर्तृकर्मविमोदाच्च	१७. ६
एषु रक्षोरगा दैत्याः	२३. ७१	कर्तृत्वं मुनिशार्दूल	१२. १९
एष्यन्नतीतो देवेश	१२. ७	कर्तृत्वमिष्यते सृष्टौ	८. ६०
एष्यन्नतीतो लोकेऽस्मिन्	१२. ७	कर्तृत्वे नेश्वरः सिद्धो	७. ५३
ऐ		कर्मकृत्पुरुषः प्रोक्तः	६. ९८
ऐश्वर्यं हि परा काष्ठा	१७. १५८	कर्मणः कारणं कर्ता	८. ११८
ऐश्वर्यमदमाविश्य मन्य०	८. ७२	कर्मणश्चक्षुष्यचैतन्यात्	६. ९३
ऐश्वर्यमदमाविश्य स्व०	९. ४०	कर्मणा मनसा वाचा	१७. ३७
ऐश्वर्यमदमोहेन	१७. १३३	कर्मणा वासितस्येत्यम्	८. ९६
ऐश्वर्यमाप्नुयात्क्षिप्रं	१७. १०८	कर्माख्याः कर्मनिरताः	१८. ९३
औ		कर्मात्मकोऽनुक्रमतस्त्ववाप्तः	२६. ७९
औत्सुक्यं चेति सत्त्वस्य	१६. १९	कर्माशयमनुप्राप्य	१७. १८६
		कर्माशयवशात्प्राप्तं	२६. ३५
		कर्माशयवशाद्बीजं	२०. ३५

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

कर्मी च कर्मसामर्थ्याद्	६. ८९	कालः सर्वगतः सूक्ष्मो	१२. ३
कलयित्री महाशक्तिः	१२. २	कालरूपी महातेजा	१२. २४
कलयोद्बलितो भोगे	१०. १७	कालसूत्रमिति ख्यातं	२३. ७४
कलयोद्भूतसंयोगाद्	११. ९	कालस्य शक्यते वक्तुम्	१२. २०
कललं जायते तस्माद्	१९. २६	कालाग्निरुद्रो दीप्तात्मा	२५. ३०
कलविकरणोऽन्योऽपि	९. ३९	कालाग्निरुद्रो भगवान्	२५. १
कलातो व्यतिरिक्तत्वात्	१२. १८	कालाग्नेर्भूतलं यावत्	२४. १२
कलादिकोऽस्या विभवः समस्तः	८. १२२	कालानलपुरं कोटिः	२४. ७
कलादिरुच्यते कृत्स्नः	२५. १४	कालानलाच्छिवं यावद्	२६. ४९
कलाधारेऽणु विज्ञानं	१०. १	कालानलान्तमध्वानं	८. ९१
कलान्तर्वर्तिनी ज्ञेया	९. २४	कालिकाहरणे यद्वत्	७. ५८
कलितोऽधोमुखो जन्तुः	१२. २५	कालुष्यं नोत्सहेद्बोद्धुं	१७. ३९
कलेति या तृतीयोक्ता	९. ११	कालुष्यमतिदौर्भाग्यं	१७. १४०
कलेयमाशाश्रयणी पशूनां	९. ४३	कालेन शांकरी तस्या	९. १०
कश्चित्कारणवैकल्याद्	१७. १८८	कालो नाम मनुष्याणां	२५. २
कश्चिदज्ञानमोहेन	१७. १८८	कालो यथा तत्त्वविभागयुक्त्या	१२. ३७
कश्चिद्वाक्षिण्यसामर्थ्याद्	१७. १८७	काष्ठा सैव परा सूक्ष्मा	३. २
कश्चिद्भोगाभिलाषेण	१७. १८७	कासशोषादयश्चापि	२०. ३१
कस्त्रातास्य कुटुम्बस्य	८. ४६	किञ्चिदण्वपि लोकेऽस्मिन्	२६. ७१
कामभेदैश्च जायन्ते	२०. ४७	किं तु कारणवक्त्राब्ज	९. ३४
कामरूपी प्रसादश्च	२३. २१	किं तु ते नानुमानेन	१८. ४०
कारणं स्वं न जानन्ति	८. ७५	किं तु दीक्षात्मकैलिङ्गैः	१३. ३१
कारणानुमताः सन्तः क्रीड	१२. ३६	किं तु बाह्याध्वसंहारात्	१९. १६
कारणानुमताः सन्तःस्व	२५. ३२	किं तु बुद्धौ यदा पत्युः	१७. ६७
कारणानुमताः सर्वे	११. ४२	किं तु ये बुद्धितत्त्वात्	२५. ४६
कारणेच्छेरिता भोक्तुः	१७. १४८	किं तु साधर्म्यवैधर्म्यं	३. १४
कारणेन क्वचित्कार्यं	३. ९	किं तु स्वाशयमाहात्म्याद्	१८. २८
कारणेन जगद्धात्रा	१७. २४	किं पुनः कुन्तलङ्गाद्यैः	१७. १७२
कारुण्ये त्वनयोऽस्मात्	४. ४८	किं पुनः श्रद्धया युक्ताः	२६. ४६
कार्यं न वशमायाति	१७. १५४	किं पुनर्मुनयो धीराः	१. १७
कार्यकारणभावो यः	१७. ३	किमद्यापि मया कार्यं	८. ४७
कार्यतः कारणं सिद्धं	१८. १०५	किमपेक्ष्य सदाकाशम्	१९. १७
कार्यत्वं कारणत्वं च	१८. १०५	किमर्थं विलश्यते लोकः	१७. ७६
कार्यत्वेनाणुरदृष्टः	४. ५६	किमर्थं धियते देहः	१०. २९
कार्यमेतत्प्रधानस्य	६. ६१	किमर्थं सुखदुःखाभ्यां	८. ९७
कार्येण कारणं सिद्धं	६. ६१	कीचकः षट्पदावाप्त	१. ६
कालः कालप्रवाहेऽस्मिन्	२५. १३	कुक्षिद्वयं समाश्रित्य	२०. ३९

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

कुणित्वं हस्तयोज्यं	१८. ३३	कौबेर्यां संस्थिता रुद्राः	२३. २२
कुतोऽवसीयते यस्माद्	२३. ११	क्रकचच्छेदोऽस्थिमज्जो	२३. ७६
कुत्सितेष्वपि भोगेषु	५. ५९	क्रन्दमानाः सुवित्रस्ता	२५. ३४
कुब्जः शय्यापहरणे	२६. २८	क्रमात्संचोदितं चित्तं	१०. ८
कुरुक्षेत्रमतोऽधस्तात्	२०. ५५	क्रव्यादाः क्रव्यमोक्तारो	२६. १२
कुले महति संभोगान्	१७. १३५	क्रियाज्ञानात्मिका कीर्तिः	२. १५
कूटशाल्मलिनामा च	२३. ८०	क्रियाधिर्मातिकं तत्र	१८. ७५
कूष्माण्डभुवनं रम्यं	२४. १०	क्रियापञ्चकमन्यच्च	१८. १०
कूष्माण्डहाटकाद्यास्तु	२५. ३१	क्रियापादः स विज्ञेयः	२. ११
कृच्छ्रेण तपसा कालाद्	१७. १८०	क्रियावसानिकं दृष्टम्	७. ६२
कृतं तदन्धतामिहं	१७. १८५	क्रियाशक्तिबलोपेतं	१८. २३
कृतकं चाप्यनित्यं च	२२. ५	क्रियासत्ता तथैव स्याद्	१८. १४
कृतकस्य विनाशोऽस्ति	८. ६२	क्रीडस्ततोऽवतीर्याशु	४. २
कृतकृत्योऽस्मि देवेश	१. २४	क्रीडते सुरकन्याभिः	१७. १२०
कृतकृत्योऽहमथवा	८. ४७	क्रीडतोऽस्य जगत्कार्यं	२५. ४
कृतनाम्नोऽपरं स्थानं	१६. ३०	क्रीडत्यविलष्टविभवः	१७. १२२
कृतमेकेन यत्कर्म	६. २८	क्रीडनार्थं विलासिन्यः	७. २२
कृताधिकारिणो यस्मिन्	२३. ५०	क्रीडन्क्रीडनकैरपीन्द्रियवशात्	२६. ७७
कृताधिवासस्तत्रापि	२३. ५८	क्रीडन्ति सुखिनः शूराः	२३. ७१
कृतेऽप्याराधने नास्ति	१७. ८९	क्रीडन्त्यविलष्टकर्मणिः	१८. ११४
कृत्वाम्भोऽधस्ततो ह्यन्नम्	२०. १३	क्रीडन्त्यमितभोगास्ते	२६. ४८
कृत्स्नं जगत्कालयितुं समर्था	९. ४३	क्रीडन्त्यमितभोगेषु	९. ५
कृत्स्नवैनाशिका येऽपि	९. ७	क्रीडामो विगतक्लेशाः	८. ७८
कृत्स्नार्णवप्रमाणेन	२४. ३७	क्रिडित्वाप्यथवा तिष्ठेद्	१७. ११३
कृमीणां निचयो घोरो	२३. ८०	क्रूरदृक् शत्रुहन्ता च	२३. ३०
कृष्णाम्बुमुक्चि ते व्योम्नि	८. ६५	क्रूरभावोत्कटा दीनाः	२६. ११
केचित्कर्मवशात्सिद्धाः	२६. ४८	क्रोधेशस्याप्यथोऽधस्तात्	१६. ९
केचिद्विज्ञानमात्रस्य	६. १९	क्रोशानां च चतुष्केण	२४. ६
केचिन्मूढा दुराचारा	२६. १९	क्रौर्यं शौर्यं महोत्साहः	१६. १९
केनोक्तं कुशलं कर्म	६. ३०	क्लेशेन ज्ञावबोधः स्याद्	७. ६६
केशवाधिष्ठितं तच्च	१८. ७५	क्लेशेन महता प्राप्तं	१७. १८४
कोटयः पञ्च तस्योर्ध्वं	२४. ८०	क्लैव्यमेषा प्रवक्तव्या	१८. ३४
कोटिद्वयं योजनानां	२४. ३४	क्वचित्सुरभिराल्लादी	१८. ६५
कोटिद्वयं समाख्यातं	१३. ५	क्षणात्प्राप्नोति तत्स्थानं	१७. ११६
कोटीशतसहस्रैस्तु	३. २५	क्षणादुच्छूनतामेति	९. १२
को वात्र मुच्यते ज्ञानाद्	६. ३०	क्षणिकं किमनेनापि	१७. ९३
कोशाश्च वर्णिताः पूर्वं	२३. ५	क्षयं याति ततः प्राप्ते	२५. २६

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

क्षयश्चागामिनश्चापि
क्षयान्तको महातेजा
क्षरन्ति क्षीणभोगास्तु
क्षरन्त्यजस्रं संयुक्ताः
क्षारः क्षीरं दधि सर्पिः
क्षितिभूच्चेति विख्यातः
क्षितेरुपरि यो भागः
क्षिप्रं बलवता वापि
क्षीणशक्तिर्यदा पश्चात्
क्षुत्पिपासादिकं तावद्
क्षुत्पिपासापरीताप
क्षुब्धेभ्यः सहसा पूर्वं
क्षुब्धो विरज्यते स्थानात्
क्षुराधारो महाधरो
क्षेत्रज्ञं वासयेत्पश्चात्
क्षोभिका जननी चैव
क्षोभितोजन्तनाथेन
क्षोभेनातिजवात्कर्तुः

ख

खड्गोच्चारेण जिह्वायाः
खमाहात्म्यमनुप्राप्ताः
ख्यातिः प्राधानिकान्भोगान्

ग

गच्छतः परमां काष्ठां
गच्छामः स्वोचितं स्थानम्
गतिः सर्वत्र विख्याता
गतिः सैवावबोद्धव्या
गत्वा त्रिशत्सहस्राणि
गन्तव्यं हि तृतीयं स्याद्
गन्धतन्मात्रमप्येवं
गन्धर्वस्य तदेवोक्तं
गन्धर्वाणां ततस्तेभ्यो
गमनं पादयोर्ज्ञेयं

१०. ३१ गयेति नाम यत्स्थानं
२३. ३५ गर्भोदश्चातिविस्तीर्णः
१७. १३५ गवि तत्रास्ति चैतन्यं
१७. १३४ गात्रप्रक्षालनं शौचं
२३. ६६ गिरा प्रोवाच भगवन्
२३. ४१ गुणत्रयं ह्येतदुदारवृत्तं
२३. ६५ गुणत्रयात्प्रधानाख्यं
८. १०३ गुणाः सर्वे यतो विप्र
८. ४२ गुणाः सर्वजगन्मुख्या
१७. १७० गुणागुणमयं सर्वं
२१. ४ गुणाधारसमायोगाद्
१७. १ गुदावर्तः स्मृतः पायोः
५. ३३ गुदे यो वर्तते वायुः
२३. ७५ गुर्वनुक्रमसिद्धानि
१३. १९ गृहीतमात्मभावेन
५. २४ गृहीतोऽर्थोऽभिमानेन
९. २ गृहदारापहरणैः
५. २९ गोकर्णमपरं रम्यं

गोपतेर्भुवनं दिव्यं
गोप्तृगोप्त्रीवशादिष्टः
गोप्त्री गोपयितुं शक्ता
गोप्त्री नेत्री च योक्त्री च
गौणस्यापि तदाभावो
गौणी ख्यातिर्यतः स्थूला
ग्रन्थीशा दीपवद्भान्ति
ग्रन्थेरूर्ध्वं कपालानि
ग्रन्थेर्विषं यथा ताम्रात्
ग्रसनो धैर्यनामा च
ग्लानोत्कृष्टवपुष्मत्या

घ

३. २९ गच्छतः परमां काष्ठां
७. ११ गच्छामः स्वोचितं स्थानम्
१०. ३३ गतिः सर्वत्र विख्याता
२६. ६९ गतिः सैवावबोद्धव्या
२४. ९ गत्वा त्रिशत्सहस्राणि
१८. ११ गन्तव्यं हि तृतीयं स्याद्
१८. १०४ गन्धतन्मात्रमप्येवं
१७. १८ गन्धर्वस्य तदेवोक्तं
१७. १२९ गन्धर्वाणां ततस्तेभ्यो
१८. २२ गमनं पादयोर्ज्ञेयं

२०. ५५
२३. ६७
६. ६९
१७. ४४
२. ५
१५. १९
२४. ४३
१६. १३
१७. ५९
१८. ४९
१८. १५
१८. ३४
२०. २३
१५. १७
१७. १७४
१८. ९०
२६. १६
१९. ३६
८. ८७
५. ४५
५. ४२
५. २५
१७. १४६
१०. १४
२५. ५७
८. ६७
६. ८३
२३. ४१
८. २६
४. ३१
७. ६१
१२. ३३
१८. ६६
१८. ६४

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

घ्राणस्याघ्राणनं वृत्तं
घ्राणेन्द्रियस्याघ्राणत्वं

१८. २१

१८. ३३

छ

च

चक्रवत्स तु बोद्धव्यो
चक्षुरध्यात्ममेवं स्याद्
चतुर्धाविस्थितं वेद्यं
चतुर्भूमिर्मयं शुभ्रं
चतुर्थैकसप्तत्या
चतुर्हस्तो धनुर्ज्ञेयः
चतुष्कं शान्तिपर्यन्तं
चतुष्पादमिदं शास्त्रम्
चतुष्पादे महातन्त्रे
चतुष्पष्टिगुणं बौद्धम्
चत्वारिंशत्सहस्रैश्च
चत्वार्यब्दसहस्राणि
चन्द्रांशुनिर्मलं सत्त्वं
चर्यापादः समुद्दिष्टो
चर्या येयमविद्याख्या
चर्या वाथ महादेव
चलच्छक्तिमयं वक्त्रं
चलतस्तस्य बिन्दाख्यात्
चलनास्फोटने चैव
चलस्वभावो लब्धाशी
चारुचामीकरप्रख्यं
चालयेच्चालितं योगात्
चितं भुवनमालाभिः
चितेरुन्मील्य सामर्थ्यम्
चितेरित्सहजो धर्मः
चित्ते लीनं करोत्यन्तः
चित्रां भुवनमालाख्यां
चिदचित्तत्त्वधोर्यस्मात्
चिरकालोपचारेऽपि
चेष्टन्ते विविधैर्भोगैः
चैतन्यनिलयं विश्वम्
चैतन्यमपि तद्योगाद्

२४. ३७

१८. ६१

३. २३

३. ३४

२५. २३

२४. ४

२४. ४५

१. ३०

२. ६

१७. १३२

२४. ३९

२५. २०

१६. ३८

२. १३

१०. ३६

१३. २४

४. २२

४. ४

२०. ३४

२०. ४३

१८. ११०

२६. ५४

८. ८६

५. ६२

६. ८१

१८. २५

४. २६

८. ११६

१७. १००

१६. ५

८. ४

९. २६

छगलण्डं च विख्यातं

१८. १११

छत्रापहारी खल्वाटः

२६. २९

छिन्ननासाक्षिकर्णस्य

२६. २०

छेदने भेदने दाहे

७. १९

ज

जगच्चराचरं सैव

८. ५३

जगच्छब्देन मायातः

१२. २७

जगतः कारणं माया

८. १२१

जगतः परिपूर्णत्वाद्

६. ९६

जगतः शक्यते वक्तुं

१४. १२

जगतः सुप्रसिद्धे द्वे

८. ९८

जगतश्चोपकाराय

२१. ६

जगतोऽस्याखिलस्यापि

४. ३९

जगत्प्रदीपकैः शुद्धैः

८. ८

जगदात्मवशं कर्तुम्

२५. ४

जगदेतत्सदायत्तम्

६. ९४

जगदेतत्समस्तं स्यात्

८. ११८

जघन्यजातयस्तावत्

२६. १८

जननी कारणस्थोक्ता

४. ३७

जनन्या जनितश्चायं

५. ३६

जनयित्वा तु जन्यस्य

५. ३७

जनलोकं हि संप्राप्ता

२५. ३५

जनलोके मुनिव्याघ्र

२६. ४९

जनिता लक्ष्यतेऽणूनां

५. ३६

जन्मन्यपश्चिमे स्पृष्टो

५. ४७

जप्ताश्च विधिवद्विप्र

७. ३९

जम्बुः शृङ्गः कुशः क्रौञ्चः

२३. ६५

जम्बूद्वीपस्य विख्यातं

२४. ३२

जरायुणा मुखे छन्ने

२०. ६

जले संयोजयेत्तोयं

२५. ४८

जल्पेश्वरमतोऽवस्तात्

२१. १९

जातिभेदाद्रूपभेदात्

२५. ६

जात्युत्कटेन तज्जातेः

८. १००

जानन्नपि हि मेधावी

१७. ४६

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

जानाति विद्ययाविष्टः	१०. ३८	तच्चापि शब्दतन्मात्राद्	१९. १०
जायते चक्षुषोऽन्धत्वं	१८. ३३	तच्चित्तास्त्यक्तकलुषा	२५. ६५
जिघृक्षया युनक्त्येनं	४. ४७	तच्छक्तिबलमाहात्म्याद्	१६. २६
जिज्ञासोपेतचैतन्यं	४. ४६	तच्छब्दगुणसाधर्म्यात्	१९. ८
जिह्वेन्द्रियमथो व्यक्त	१८. ६२	तज्जेष्वेवोपभोगेषु	१३. ४
जिह्वोपस्थवशात्तत्तद्	१७. १७१	तज्ज्ञानं पौष्ट्यं विद्धि	१७. ६२
जीवनं सर्वजन्तूनां	२२. १०	तज्ज्ञानं योगजं नाम	१७. ५४
जीवन्नपि विमुक्तात्मा	१०. ३५	ततः करोति विविधां	१५. १०
जीवेद्ब्रह्मा मुनिव्याघ्र	२५. २९	ततः कर्ता न युक्तः स्याद्	६. ९१
जुगुप्सते जगत्सर्वम्	५. ६३	ततः कालवशात्क्षीणे	१७. १५८
जुगुप्सते विरक्तोऽत्र	८. ३६	ततः किपुषं नाम	२४. २५
जुगुप्सा नाम सा तुष्टिः	१७. ७७	ततः क्षोभिकयाविष्टाः	८. ७७
ज्ञानं ज्ञेयं च ज्ञाता च	६. १३	तः पिण्डत्वमापन्ना	२२. ९
ज्ञानं तस्योपकाराय	६. ७८.	ततः प्रवर्तते बुद्धिः	१७. १३७
ज्ञानचक्षुःप्रदीपेन	९. ३४	ततः प्रवर्तते सर्वा	१३. ३२
ज्ञानचक्षुर्विहीनानां	६. ६०	ततः प्राधानिकः स्थूलैः	८. २०
ज्ञानभुग्विमलः श्रीमान्	२३. १९	ततः प्रोवाच भगवान्	६. ४
ज्ञानमज्ञानहं तारं	१. २६	ततः प्रोवाच भगवान्	७. ३६
ज्ञानमन्यत्स्वभावोत्थं	१७. ७०	ततः प्रोवाच विश्वात्मा	८. २२
ज्ञानशक्तिबलोपेतं	१८. २१	ततः प्रोवाच विश्वात्मा	२५. १२
ज्ञानशक्तेर्यतो ज्ञातुः	६. १४	ततः प्रोवाच हृष्टात्मा	१. २३
ज्ञानाग्निदग्धकलुषो	१. ५	ततः शान्तत्वमायाति	३. ३२
ज्ञानाग्निविप्रुषस्तीव्राः	४. २१	ततः शिवोत्तमो देवः	४. ९
ज्ञानाभिव्यक्तये व्यक्तं	२६. ७२	ततः श्रीकण्ठवीर्येण	२५. ५२
ज्ञानामृतमसंदिग्धं	२. २	ततः संवर्तकस्यापि	१६. ८
ज्ञानालयवपुष्मत्या	१. २७	ततः स भगवानीशः	५. ६४
ज्ञानेन वासनातोऽयं	६. ७९	ततः स भगवान्देवः	२. ६
ज्ञानेनानेन सिद्धानां	१७. १०५	ततः स भगवान्नाथः	१. १२
ज्ञाने नियोजयत्याशु	१७. ४९	ततः स मुनिशार्दूलः	३. ४
ज्ञेयं तावत्पदार्थानां	६. १४	ततः स्वाचारवर्तिन्यो	७. १३
ज्येष्ठोऽधिकारी विश्वात्मा	५. ८	ततमन्येन वा यत्स्यात्	५. ४
ज्योतिष्मतः पुरं दिव्यं	१६. ८	ततश्चासौ मुनिः श्रीमान्	१. ९
ज्वाला प्रह्लादिनी चैव	५. २६	ततश्चाहवनीयाख्यो	२१. ७
ज्वालिनीति शिवा ज्ञेया	७. २७	ततस्तदुचितं चितं	१०. ११
		ततस्तस्मान्महाधोरं	२४. ३८
		ततस्तस्मिन्समारूढे	५. १०
तच्चान्वयानन्वयधर्मसंस्थं	१८. ११ ६	ततस्ताः प्रष्टुमारब्धाः	७. १०

त

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

ततस्ताश्च स्ववीर्येण	७. ६	तत्त्वं यद्वस्तुरूपं स्यात्	५. ३
ततस्त्वनादिमध्यान्तं	८. ३	तत्त्वं वस्तुपदं व्यक्तं	५. ३
ततो गुणा विकारैः स्वैः	१७. १५	तत्त्वधर्मः समाख्यातो	११. ३६
ततोऽणो रतिमाहात्म्यात्	१७. १३९	तत्त्वधर्मः स्मृतो व्योम्नः	१९. ३३
ततोऽधर्मेण पुष्टस्य	१७. १४२	तत्त्वधर्मप्रसङ्गेन	२०. ५१
ततोऽधस्ताच्छिवो नाम्ना	८. ८०	तत्त्वधर्मस्त्रिधा तावद्	१८. ४३
ततोऽधस्तात्प्रतिष्ठाख्यं	३. २७	तत्त्वधर्मेण विद्याख्यं	७. ३५
ततोऽधिकारं निर्वर्त्य	७. ८	तत्त्वधर्मोऽहंकृतश्च	१८. १०७
ततोऽधोऽन्यस्तपोलोको	२३. ४८	तत्त्वमेतत्समाख्यातं	२१. १६
ततोऽधोऽभुवने चण्डः	१२. ३४	तत्त्वानां क्रमशो व्यक्तौ	१२. २१
ततोऽनन्तेन ताः प्रोक्ताः	७. १२	तत्त्वानि तत्त्वमार्गेऽस्मिन्	१५. १७
ततो निर्वर्त्यसावगिनः	१०. २८	तत्त्वानि तत्त्वमार्गेऽस्मिन्	२३. ९
ततोऽन्यद्रसतन्मात्रं	१८. १०३	तत्त्वान्मायात्मकाद्दुःखं	९. २७
ततोऽन्यापि महाभागा	७. २०	तत्त्वान्वयप्राप्तिबलेन वाच्यां	९. ४४
ततोऽन्यो ब्रह्मणः स्वामी	८. ८१	तत्पचत्यात्मसामर्थ्यात्	२१. ५
ततो भवस्य नाथस्य	१०. ४३	तत्प्राकाम्यमिति प्रोक्तं	१७. ११८
ततोऽभिध्याय विश्वात्मा	१९. ३	तत्प्राप्त्यै भारते पुण्ये	१९. ३८
ततोऽभिभूयते गाढं	८. ४०	तत्फलं मुनिशार्दूल	८. ११४
ततोऽयं नियमः स्पष्टः	९. ३३	तत्र तावदनन्तस्य	५. २८
ततो विरागमायाति	१७. ७५	तत्र ये संस्थिता रुद्राः	१२. ३१
ततोऽसौ निर्दयो भूत्वा	१७. ९३	तत्रापि हि विजानीयाद्	१८. ६४
ततोऽस्मिन्नेष्यते वक्तुं	४. १७	तत्राप्यमृतमूर्तेस्तु	३. २७
तत्कारणकराविष्टं	११. २७	तत्रासौ भुवनेशानो	८. ९०
तत्किमर्थं सरागाणां	११. २५	तत्रासौ मुनिशार्दूलः	१. ४
तत्क्षोभादभवद्वायुः	२०. २	तत्राहं मुनिशार्दूल	२३. ५७
तत्तत्त्वं तत्त्वसन्ताने	१४. १८	तत्रेदानीं रमेत्कण्ठं	१७. ९६
तत्तत्त्वं पार्थिवं विद्याद्	२३. ७	तत्संगमसमुत्थेयं	९. १७
तत्तन्त्रः पदमानन्तम्	५. १२	तत्संयोगाच्चलत्याशु	१६. ३
तत्तन्त्रः सततं भोक्ता	१३. १०	तत्संश्लिष्टा कला सूक्ष्मा	२६. ७५
तत्तस्य साधकस्येष्टं	१७. ५१	तत्सत्यं मनुजः शुद्ध्यै	१७. ३५
तत्तिरस्कारवशंगः	८. २०	तत्सर्वं वायुसामर्थ्यात्	२०. ४८
तत्तेजोत्थमयूखपाशवशंगः	२६. ७८	तत्सर्वमम्भसो वीर्यं	२२. ११
तत्तेजो नवधा भिन्नं	४. ४	तत्साधने परोत्साहः	१७. १७८
तत्त्वं गुरुतरं यस्मात्	२३. ८	तत्सामर्थ्यादिनन्तस्य	५. २२
तत्त्वं जगदुपादानम्	१५. १८	तत्सामान्यगिरा प्रोक्तं	२६. २
तत्त्वं मया कारणकार्यभेदात्	१८. ११६	तत्स्थः कर्मविपाकेन	९. ३२
तत्त्वं मया ते कथितं धराख्यं	२३. ८६	तत्स्थोऽप्युपायरहितो	२६. ६८

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

तथाखिलोक्तोऽवसरागतोऽयं
 तथाणुः कलयाविद्धो
 तथानन्दयितव्यं स्यात्
 तथापि कारणज्ञान
 तथापि तत्प्रपत्तव्यम्
 तथापि युक्तितो वाच्यं
 तथापि युक्तितो वाच्या
 तथापि व्यापकत्वेन
 तथापि सुखदुःखाभ्यां
 तथापि स्थितये सिद्धः
 तथाप्यनुग्रहार्थं तु
 तथा बलिप्रियो नाम्ना
 तथा मयोक्तं गगनं समासाद्
 तथा मयोक्तः सकलकलोकत्या
 तथा मयोक्तोऽखिलभावनासु
 तथा सम्यक्प्रवक्तव्यं
 तथ्येऽपि न भवेद्येन
 तदधस्तादशेषस्य
 तदध्यात्ममिति ख्यातं
 तदन्तः संस्थिता लोकाः
 तदपेक्ष्य सदा ग्राह्यो
 तदपेक्ष्य सुखं प्राप्तौ
 तदप्यत्र तथा सिद्धं
 तदस्मिन्नातिविस्तारात्
 तदहं कीर्तयिष्यामि
 तदा गर्वस्य माहात्म्यं
 तदा गृह्णन्त्यनायासं
 तदा ज्ञानबलात्तस्य
 तदा तं प्रत्यभावः स्याद्
 तदात्मकेन रूपेण
 तदानुध्याय विश्वात्मा
 तदापूरितवीर्यस्य
 तदा बुद्धावधिष्ठाय
 तदा भोगस्य नारम्भः
 तदायत्ता विचेष्टन्ते
 तदा रागी पुमान् न स्यात्
 तदा विषादमाविश्य

११. ४३ तदा संघृष्य ते द्वेऽन्ये
 ९. २८ तदासन्नतमं चित्तम्
 १८. ११ तदा सर्वपरीवारो
 ९. ३० तदा सीमान्तरं कर्तुम्
 ८. ११३ तदा स्वेन विकारेण
 १७. २२ तदाह्लादितसर्वङ्गः
 ८. १२ तदीरिताः साधकानां
 ८. ५० तदीरिता सती तद्वद्
 ११. २६ तदुद्धलितवीर्योऽणुः
 १२. १४ तदेव द्विगुणं प्रोक्तं
 ७. २६ तदेव भोग्यं भोक्तृत्वं
 २३. १७ तदोत्पादितवर्ल्लेशाद्
 १९. ३९ तद्दुःखं मृष्यमाणस्य
 ४. ६० तद्धि भारतवज्ज्येयं
 १२. ३७ तद्वलं चाप्यवष्टभ्य
 ६. ३ तद्वहिः पर्वतो नाम्ना
 १७. ३४ तद्भक्तिमन्योरावेशाद्
 ८. ८७ तद्भिन्नं शक्तिरसंपाताद्
 १८. ५७ तद्भूतेभ्यः समुत्पन्नं
 २३. ४५ तद्भेदो गार्हपत्याग्निः
 १२. १० तद्भोगेषु समासक्तो
 ११. १८ तद्भोगयित्री या त्वन्या
 ४. ३१ तद्वक्त्राम्बुजनिष्क्रान्तैः
 २६. ५६ तद्वत्त्विलावृतस्यापि
 २३. ७३ तद्वत्प्रधाने तत्त्वानां
 १८. २५ तद्वत्सृष्टिविभागः स्यात्
 १८. ८९ तद्वदेव पुमान्सद्भिः
 १७. ७२ तद्वदेव शरीरेऽस्मिन्
 ६. ५७ तद्वन्मायाणुसंयोगाद्
 ८. ९५ तद्वासनाभिः सूक्ष्माभिः
 २५. ४२ तद्वासस्तद्वदेव स्यात्
 १७. २३ तद्वासितो निरुद्धात्मा
 १७. ४९ तद्विच्छित्तिकरं ज्ञानं
 ८. ९९ तद्विधामेव पश्यन्तः
 ५. १७ तद्विपाकभुजो भोगो
 ६. ७३ तद्विपाकाभिलाषित्वं
 ८. ४२ तद्विपाकेष्वनायासं

१८. ५०
 १८. ५५
 १८. ३१
 १०. २६
 ९. २
 ५. ६४
 ७. ४४
 १०. १९
 ६. १०४
 १७. १२७
 २२. ४
 १. १०
 १७. १७१
 २४. ३१
 २३. २३
 २४. ३६
 १. १४
 १६. ११
 १९. ३१
 २१. ७
 १४. १४
 ८. १०७
 ८. ८
 २४. २७
 ६. ४८
 १४. ८
 ७. ६५
 ६. ७
 ९. १५
 ८. ५४
 १३. २७
 १३. २६
 २६. ६६
 ८. ७७
 ७. ६९
 ८. २९
 १३. ६

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

तद्विपाको द्विधा याति	२०. १४	तया संयुज्यते योगे	१८. ५३
तद्विपाको विरक्तस्य	७. ७१	तयोपलक्ष्यते कालः	१२. ६
तद्विशुद्धेऽपि नाभावः	७. ६०	तयोभोद्वलिता चित्स्यात्	९. २५
तनुकरणविचेष्टानिर्जितान्यादरेण	२५. ६६	तयोरन्योन्यसंयोगात्	१४. १२
तनुस्तस्योपचारेण	४. १४	तयोरप्यधिकं यच्च	१३. ७
तन्त्रे भुवनधर्मोऽपि	१९. ३४	तयोर्भावसमायोगो	२०. ३७
तन्त्रेऽस्मिन्विहिता विप्र	१३. ३	तयोर्योगः कृतो धात्रा	१४. १७
तन्त्रेऽस्मिन्वृत्तयस्तस्य	१५. १८	तयोर्योगाज्जगत्कृत्स्नं	१४. ११
तन्निपातान्च तस्येत्यम्	४. ४५	तयोर्वियोजने शक्ता	५. ५१
तन्निवृत्तिरिति ख्यातं	३. ३०	तर्पयन्ति महाभागा	२६. २५
तन्मद्यवशगं दृष्टं	८. २४	तलं वितलसंज्ञं तु	२३. ६९
तन्मध्ये कललं सूक्ष्मं	१६. १०	तलातलं पञ्चमं स्यात्	२३. ७०
तन्मध्ये क्षितिमृच्छ्रीमान्	२३. ५६	तस्करैर्बलिभिश्चैव	१७. ७९
तन्मन्यमानाः संसिद्धाः	१७. ५५	तस्माच्च क्षितिमृच्छवेतः	२४. २९
तन्मात्रशब्दः शेषार्थं	१८. १०२	तस्माच्च भगवान्देवो	४. २८
तन्मात्राणीह घटवद्	१९. २१	तस्मात्कालयिता कालो	१२. १४
तन्मात्राण्यतिसूक्ष्माणि	१८. १०४	तस्मात्ते किरणा भानोः	२१. १५
तन्मात्रेभ्यः परं नास्ति	१७. ५३	तस्मात्पद्ममहापद्मौ	२३. ७८
तन्मात्रेष्वथ ये रुद्रा	१८. ११३	तस्मात्पुंभावसामर्थ्यात्	१४. ३
तन्मात्रैः सहितस्यास्य	१८. १०७	तस्मात्प्रधानशब्देन	१५. ६
तप्तलाक्षोऽपरो नाम्ना	२३. ७९	तस्मात्संनिहिताश्चापि	७. ५०
तप्यन्ते निःस्वकरणा	२६. १९	तस्मात्सत्यं विजानीयाद्	२४. १७
तप्यन्ते पापिनः सर्वे	२३. ८४	तस्मात्सर्वेषु तत्त्वेषु	१४. ७
तमः पुष्पविवर्णमं	१६. ३९	तस्मात्सुखं च दुःखं च	११. २९
तमःशक्तिबलावेशाद्	१७. १७५	तस्मात्सूक्ष्मतमो यो हि	२०. १७
तमःशेषं निरालम्बं	२४. ७	तस्मात्सूक्ष्मतरो वर्गः	८. १४
तमसा भूरि संपृक्ता	१८. २४	तस्मादधः स्थितस्यापि	८. ५३
तमसोत्कृष्टमेवोक्तं	१७. १९	तस्मादप्यपरः सूक्ष्मो	२०. १८
तमसोत्कृष्टवीर्येण नियुनक्ति	१७. १४३	तस्मादयं न नियमः	६. ३८
तमसोत्कृष्टवीर्येण यथा	१८. ९८	तस्मादात्मास्त्यसंदेहात्	६. ४२
तमसोत्कृष्टवीर्येण योगेन	१८. ३५	तस्मादुद्धरणे रौद्री	५. ५७
तमसो वृत्तयः प्रोक्ता	१६. २२	तस्मादेवं न तद्दुःखं	१७. १६८
तमसो वृत्तिमाश्रित्य	१६. ३१	तस्मादेव परं तत्त्वम्	३. २०
तमालम्ब्यात्मधर्मेण	१०. ११	तस्मादेव परात्क्षोभात्	१६. ४
तमोबलं समाक्रम्य	१८. ४७	तस्मादेव पराद्बीजाद्	२३. ३
तयात्मवीर्यवर्तिन्या	४. ३९	तस्मादेव महाग्रन्थेः	१६. ९
तथा प्रभुः प्रबुद्धात्मा	५. २०	तस्मादेव समुत्पन्नं	१७. ५५

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

तस्मादेवावताराख्यात्
 तस्मादेवाशयाद्रागः
 तस्माद्दशगुणं तोयं
 तस्माद्दशाङ्गुलं नालं
 तस्माद्द्रष्टास्य सर्वस्य
 तस्माद्धर्मपतिश्चैव
 तस्माद्धेतुपरो रागो
 तस्माद्भोगात्परं नास्ति
 तस्माद्रागी मलोपेतो
 तस्माद्रागो विरागो वा
 तस्माद्वियुज्यते भोगाद्
 तस्माद्विरक्तो लब्धाशी
 तस्माद्वैकारिकादेव
 तस्माद्वैकारिकाद्गर्वाद्
 तस्मान्नियतितत्त्वस्य
 तस्मान्मन्त्रक्रिया मुख्या
 तस्मिन्स्थित्वा
 तस्मिन्शुद्धे विशुद्धास्ते
 तस्मिन्मिरताः सन्तः
 तस्मिन्त्रियोजयत्याशु
 तस्मिन्नेव निबद्धा वाग्
 तस्मिन्नेवेश्वरे तत्त्वे
 तस्मिन्नेवोपभुक्ते तु
 तस्मिन्भोगः समुद्दिष्टः
 तस्मिन्मायात्मके ग्रन्थौ
 तस्मिन्याः संस्थिता विद्याः
 तस्मिन्ये भुवनेशाना
 तस्मिन्नागवशाविष्टः
 तस्य ज्वालासमूहेन
 तस्य तद्ब्रह्मचर्यं स्यात्
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
 तस्य तस्य तदाभावो यच्च
 तस्य तस्य तदाभावो विषयस्य
 तस्य तस्य तदावस्था
 तस्य तस्य भवेत्तद्धि
 तस्य देवादिदेवस्य
 तस्य पत्युरमोघात्मा

४. १२ तस्य याः सूतयः पुंसः
 ११. २ तस्यां दिवि सुदीप्तात्मा
 २४. ४१ तस्यां ये संस्थिता रुद्राः
 २०. २४ तस्याः कमलनेत्रायाः
 ८. ७ तस्याः कालकृतावस्था
 २३. ३३ तस्याणो रञ्जितस्येत्यम्
 ११. ३३ तस्याणोर्व्यक्तिमापन्ना
 १७. १३६ तस्याधिदेवता सिद्धो
 ६. ८८ तस्याप्यधो भुवर्लोको
 ११. २७ तस्यै वापेक्षते नित्यं
 १७. १८३ तस्योक्तिः पौरुषैः स्थूलैः
 १७. १०० तस्योत्तरेण रम्याख्यं
 १८. ६८ तस्योदिता क्रियानन्दो
 १८. ६० तस्योर्ध्वभागे भुवनं
 १३. ३३ ताड्यमानोऽपि बलवत्
 ७. ७४ तादृगेव क्षणादन्यत्
 ३. ३१ तान्प्रज्वालय रुषानिष्टान्
 ७. ५७ तान्यत्रापररूपेण
 ८. ७६ तामिः संचालितेभ्योऽन्या
 २३. ९ ताम्योऽन्या नाड्यः सूक्ष्माः
 २०. ३१ ताम्रकालिकवद्योगात्
 ५. ५ तामिस्रशक्तिवशगो
 ८. १०४ तावत्तस्मिन्स रागी स्याद्
 ३. ३४ तावत्यः सूतयस्तस्य
 ८. २९ तावद्वलवती ज्ञेया
 ७. ४ तावन्त्यधस्ताद्विव्यानि
 २१. १६ तावन्मुनेर्मतङ्गस्य
 ११. २४ ताश्चैवात्राधिकारिण्यः
 २५. ८ तासां भुवनविन्यासं
 १७. ३८ तासां या परमा काष्ठा
 १. २७ तासु काठिन्यभावो यः
 ६. ५६ तिरस्कर्तात्मनः प्रोक्तो
 ६. ६० तिर्यग्जातिषु सर्वासु
 १२. ५ तिर्यग्भोगमनुप्राप्य
 २६. ३४ तिष्ठतः प्राकृते देहे
 ४. ५० तिष्ठन्ति मुनिशार्दूल
 ७. १ तिस्रः कोट्योऽर्धकोटिश्च

८. ५६
 ३. १
 १०. ३९
 १८. ६
 १२. ६
 १२. २३
 २३. २
 १८. ६०
 २३. ५१
 ६. ४१
 ३. १९
 २४. २८
 १८. ७८
 १५. २
 १७. ४१
 ६. २४
 ५. ६२
 ७. २५
 १७. ११
 २०. २७
 ६. ८१
 १७. १८१
 ११. २३
 २०. ४०
 १०. ३७
 ८. ६७
 १. ७
 ५. १
 ७. १५
 १५. ५
 २१. १०
 ८. २२
 २६. १०
 १७. १६२
 १७. २२
 २५. ४०
 ५. १८

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

तीक्ष्णः सूक्ष्मश्च विख्यातो	२३. २४	तेनोपोद्वलिताः सर्वे	७. २
तीव्रेण योगवीर्येण	२५. ५	तेभ्योऽप्याशयसामर्थ्याद्	१७. १६२
तुषकम्बुकसंयोगात्	९. १४	तेभ्यो वियोक्ता स शिवो हि	६. १०५
तुष्टः संतिष्ठते तस्य	१७. १०३	तेषां नामानि कथ्यन्ते	२३. १३
तुष्टिः कामोद्भवा नाम	१७. ९७	तेषां भुवनविन्यासः	४. ५१
तुष्टिः साभिहिता तन्त्रे	१७. ९४	तेषां स्थानानि दिव्यानि दिव्याचार	२१. १७
तुष्टिः सौक्ता विरक्तस्य	१७. ८५	तेषां स्थानानि दिव्यानि नानारत्नो	१८. १०९
तुष्टिमायाति सहसा	१७. १८३	तेषां स्वपरिभाषाभिः	१८. ११२
तुष्टिश्चैवाभिभूतस्य	१७. ८२	तेषामथाग्रणीः शूरः	५. ८
तुष्टे मयि न भेतव्यं	१८. १७	तैश्चतुर्दशभिः शक्तैः	२५. २५
तुष्टोऽसौ लौकिकं त्यक्त्वा	१७. ७९	तोयं यद्रसतन्मात्रात्	२२. १
तृट्तापवारणं लोके	२२. ११	त्यक्तुं नोत्सहते चित्तम्	८. ४३
तृणवन्मन्यते धर्मी	१७. ३६	त्यजामोऽस्य किमाश्चर्यं	१७. ७१
तृतीयं डिण्डि नाम्ना वै	२२. १४	त्रिशत्काष्ठात्मको बाहो	२५. १६
तृतीयं मध्यमं नाम	२१. १८	त्रिगुणोऽग्निः स्ववीर्येण	२१. २
तृतीयमप्यधोराख्यं	७. २९	त्रितयं कार्यतः सिद्धम्	१७. ११४
ते तत्रैव प्रलीयन्ते	२५. ५६	त्रिदशेशः पिनाकी च	२३. ३८
तेऽतीवाक्रान्तविभवाः	४. ८	त्रिधान्तःकरणाख्योऽन्यो	८. १६
तेऽधिकारपदातीताः	२५. ४७	त्रिभिरब्दं समाख्यातम्	२५. २९
तेऽधुना क्षोभमायान्ति	१६. १५	त्रिभिर्दिवौकसामब्दं	२५. २०
तेन तत्करणं न स्यात्	१८. १००	ब्रुटिर्नाम कला सूक्ष्मा	२५. १५
तेन ते सात्त्विका देवा	१७. २१	ब्रुट्यादिभिरनित्याभिः	१२. १७
तेन नोत्सहते त्यक्तुं	१७. १७५	त्र्यम्बकस्याग्रतो भूत्वा	१. ११
तेन यः साध्यते मोक्षः	७. ४२	त्वक्पर्णमूलशास्त्रादि	१४. ८
तेन लोमानि केशाश्च	२०. १८	त्वगिन्द्रियं चाप्यध्यात्मं	१८. ५९
तेन वावसरप्राप्ते	६. १०२	त्वगिन्द्रियमथोत्पन्नं	१८. ५८
तेन शक्तिनिपातेन	१३. २१	त्वक्श्च स्पर्शनं वृत्तं	१८. २०
तेन सर्वं विजानाति	५. १९	त्वत्पादाम्बुजसामर्थ्यं	१. १६
तेन सांसिद्धिकेनायं	१६. १२	त्वत्प्रसादगुणाविष्टा	१. १५
तेनाग्निना क्षोभितश्च	२५. ७	त्वदीयशुक्तयस्तीव्राः	१. २०
तेनादोपेन महता	२५. ३६		
तेनातिगुरुणा पूर्वम्	८. १०२	द	
तेनानुमीयते ह्यात्मा	६. १८		
तेनायं सुखदः प्रोक्तः	११. ७	दंष्ट्री च लोहितो घृम्भो	२३. २९
तेनासौ वासितात्मा तु	६. १६	ददत्यभिमतान्भोगान्	७. ४०
तेनैकत्वमवाप्नोति	१२. २८	ददर्श सहसा विप्रः	१. १३
तेनोपबृंहितं भूत्यै	८. १०१	ददाति यस्माद्धरति	१३. १०

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

ददात्याज्ञां सुसूक्ष्मस्य	५. ११	दृष्ट्वा मोहमलाविष्टो	६. ३७
दरिद्रः पुस्तकहरः	२६. ३१	दृष्ट्वा सुखभुजो देवान्	२३. ८३
दर्शयन्ति स्वमात्मानम्	५. २	देवता हुतभुक् प्रोक्ता	१८. ७१
दर्शयन्त्यखिलं भोक्तुः	१८. ६८	देवमानुषतिर्यञ्चो	२३. ६
दशकोटिप्रविस्तीर्णा	२४. ३५	देवानां बलमाक्रम्य	१६. ३५
दशकोट्यन्तरे तस्मात्	२४. १७	देवानां ब्राह्मणानां च	१७. ४२
दश पञ्च च संख्याया	२४. १४	देवानां योनयः सिद्धा	१७. २०
दशमो नैर्ऋतो नाम्ना	२३. ३१	देवाश्चाप्यविकुर्वाणा	१८. ९२
दश षट् च पराः सूक्ष्माः	५. २६	देवा ह्यधोदृष्टयस्तु	२३. ८४
दशैते शूलिनस्त्र्यक्षा	२३. १९	देहाद्देहान्तरप्राप्तिः	१९. २५
दानं नाम स्वसत्तैव	४. ५८	द्योतयन्तो जगत्सर्वं	८. ८२
दानात्सत्यात्सह त्यागाद्	२६. ४२	द्रव्यसंकरजं यत्तद्	६. ७
दानेन भगवाँल्लोके	२६. ३	द्रष्टव्यान्यधिकारेण	७. २६
दानोपवासतीर्थानि	१७. ४७	द्रष्टाहमिति भावेन	१८. ७
दाढर्यं च निर्दयत्वं च	१६. २०	द्वयोविरोधादेकत्वं	६. ८५
दिव्यं ब्रह्मशिरो नाम्ना	७. १७	द्वात्रिंशत्तु सहस्राणि	२४. २१
दिव्यायामप्यलौल्येन	१७. ३८	द्वात्रिंशद्गुणमात्रोक्तं	१७. १२८
दिव्यैर्ग्रहादिभिर्मूर्तैः	१७. ८२	द्वादशैव स्मृताः कोट्यो	२४. १६
दीपितं वर्णभेदाच्च	२६. ५५	द्विगुणस्तद्भ्रमः शाकः	२४. ३२
दीप्ताग्नेर्न तथा यस्मात्	५. १९	द्विधाधिकारि तच्चित्तं	१८. ८१
दीर्घबाहुश्च विख्यातो	२३. २७	द्विधा भेदं समापन्ना	५. २१
दुःखं तदपहारेण	१७. १८५	द्विधा विभज्य स्वं वीर्यं	१६. २५
दुःखं प्रति न रागोऽस्ति	११. २५	द्विविधार्थप्रदं श्रीमद्	१. २५
दुःखं रागाभिभूतस्य	११. १७	द्विविधेष्वप्यर्थैवं स्याद्	१३. १३
दुःखारिवशसंप्राप्तं	५. ५०	द्विषट्कमाला भुवनेश्वराणां	१०. ४५
दुःखिता व्याधिता मूर्खाः	१७. १६३	द्वीपाद्द्वीपं द्विगुणितम्	२४. ३३
दुःखेष्वपि हि बोद्धव्यो	११. १५	द्वे कोटी मनसः सिद्धे	१८. ५१
दुर्गन्धं किल्बिषोपेतम्	१७. ९९	द्वे कोट्यशीतिलक्षाणां	२४. १५
दुर्गन्धिं पूयकलुषं	१७. ९५	द्वेषकाले न रागोऽस्ति	८. ११०
दूर्वाजागोऽविलोमभ्यो	६. ४९	द्वेषाद्दुःखमवाप्नोति	८. ११०
दृश्यं तेभ्योऽपरं नास्ति	१६. २४	द्वेषेण वाथ रागेण	८. १०९
दृश्यते च किमाश्चर्यं	७. ६७		
दृश्यते च विरक्तानां	११. ३१		
दृश्यते मुनिशार्दूल	२१. ९		
दृष्टं युक्तिविचारज्ञैः	६. ५०	धन्वन्तरसहस्रेण	२४. ५
दृष्टमप्यथ कस्यापि	१७. ३६	धर्मराजेन पूज्यन्ते	२३. ३४
दृष्टे त्वयि जगन्नाथे	१. २५	धर्मश्च द्विविधः प्रोक्तो	१७. २९

ध

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

धर्मस्य हेतवो दृष्टा	१७. ४८	न कश्चिद्वध्यते लोके	६. ६४
धर्मात्सुखं ततो रागः	११. १२	न कुप्यति कदाचिच्च	१७. ४१
धर्मात्सुखावहं पुंसो	१०. ३	न केवलं तत्त्वधर्मो	७. ३८
धर्माधर्मद्वयावस्थं	५. ६०	न केवलं महेशाना	५. १७
धर्माधर्मविपाकाख्याः	२. १८	न केवलं सुखायोक्तो	११. १४
धर्माधर्मविपाकेषु	५. ४१	न च कामोद्भवो तस्य	१७. १५०
धर्माधर्मविपाकेऽस्मिन्	१३. १५	न च क्षेत्रफलं नित्यं	१७. १०
धर्माधर्मात्मकं कर्म	७. ६३	न च तत्त्वं मुनिव्याघ्र	१४. १
धर्माभावादभावः स्याद्	६. ८२	न च तत्रास्ति तद्द्रव्यं	१३. २८
धर्मेण साध्यते धर्मो	३. ९	न च तन्मात्रज्ञं ज्ञानं	१७. १४५
धर्मेणैवोपलक्ष्यन्ते	२२. १०	न च प्राणादृते कश्चित्	२०. १०
धर्मोऽप्यधिवसन्नोहाद्	८. ३४	न च यन्नास्ति तत्तस्माद्	६. ५१
धर्मो ज्ञानं च वैराग्यम्	१७. १५	न च रागविरागाभ्यां विना	११. ३०
धर्मो यश्च शरीरेऽस्मिन्	२२. ७	न च रागविरागाभ्यामुदासीनो	६. ७६
धर्मोऽस्य सहजो ह्यौष्ण्यं	२१. ९	न चलत्यतिसंस्कृतः	५. ६९
धातवः पयसः सिद्धाः	२२. ८	न च संदृश्यते ज्ञानं	१८. ४२
धातुर्वक्त्राम्बुजोद्गाराद्	१. ३०	न चाणुस्तद्विजानाति	११. २१
धातुर्वीर्यात्मकं स्याद्	३. ३५	न चाधारादृते किञ्चिद्	१९. २१
धात्र्यम्भोऽग्निमसृद्धयोम्नां	१९. २८	न चान्यैः शक्यते द्रष्टुं	८. ७
धारणाभिः सुखिन्नस्य	१७. १८०	न चाभावोऽस्ति रूपाणां	१९. १४
धूमादग्नेर्वयथा पत्युः	३. ८	न चाराधायितुं शक्यो	१७. ८८
ध्यानेन वाथ संकल्पात्	२६. ५०	न चास्यात्यन्तिकोऽभावो	१९. १२
ध्यायिनो ध्यानसामर्थ्याद्	२६. ४७	न चेदेवं तदाभावः	७. ६२
ध्रुवं संकोचधर्माणो	८. ५९	न चैवं स्यात्ततोऽन्यद्वा	६. २७
ध्वंसमायान्ति वै क्षिप्रं	२६. ७६	न चोपभोगवैकल्यात्	१३. ८
ध्वस्तं तत्तमसा यस्मात्	१८. २७	न जहाति क्षणं रागं	८. ४१
ध्वस्तकर्माशयं यस्माद्	१३. १२	न जह्यात्तद्विरागोऽपि	५. ४५
ध्वस्तमायाशयस्थेह	१०. २४	न जानन्त्युचितात्स्वार्थाद्	१८. ६७
ध्वस्तवैखानसः पश्चाद्	१७. १५२	न जानात्युत्तमां सिद्धिं	१२. ३०
ध्वस्ते पञ्चात्मके पिण्डे	१९. २२	न जुगुप्सोद्भवो तुष्टिः	१७. १४९
ध्वस्ते व्यापारनिलये	१९. १२	न ज्ञानं न परा दीक्षा	१३. २३
		न तं प्रति कदाचित्स्यात्	४. ५७
		न तत्र स्वल्पमप्यस्ति	६. ११
		न तत्सुखं कदाचित्स्यात्	११. १७
न कर्तुर्दृश्यते यस्मात्	२६. ३६	न तथा प्राकृती बुद्धिः	१०. ५
न कर्मणः फलं कश्चिद्	६. २९	न तथा बन्धुवर्गोऽपि	१०. ३४
न कर्मतः फलावाप्तिः	७. ६४	न तद्व्यापयितुं शक्तं	२६. ५१

न

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

न तस्य नियमः सिद्धो	२५. ११	न सर्वत्र भवेत्स्पष्टं	६. ८
न तस्य युज्यतेऽतीतः	१२. ९	न सा यज्ञसहस्रेण	२६. ४६
न ते मुक्ता मुनिव्याघ्र	१४. ७	न सीदन्ति न लुप्यन्ति	२५. ६३
न तेषां परिसंख्यानं	४. ५२	न स्यात्काञ्चनदाने तु	७. ५९
न तेषां वेदने विद्या	१०. १६	न स्वतश्चाप्यचैतन्यात्	६. ६६
न तेषां शक्यते वक्तुं	१६. ३६	न स्वयं मुनिशार्दूल	९. १८
न ददाति समं धत्ते	१३. ८	नाकालाज्जायते कश्चित्	१२. १५
न देवा दानवा नागा	२५. ३९	नाखलं नाखलेशस्य	२०. ५४
न पक्षिणो मृगाश्चैव	२५. ३८	नाचलाः सरितो नैव	२५. ३९
न पतत्यतितेजस्वि	४. ४४	नाडीरुध्रेषु तेनोक्तः	२०. २९
न पशुर्नाममात्रेण	६. ५	नाडीरुध्रेषु सूक्ष्मेषु	२०. २०
न पात्रस्य विकारः स्याद्	८. २५	नाणिमा लघिमा वापि	१७. १५३
न प्राप्नोति तदा सर्वे	६. २६	नातिरिक्तं न च न्यूनं	५. ७३
न भवत्यतिसूक्ष्मत्वात्	१. ३३	नात्मन्यवस्थितस्यास्य	६. २०
न मन्त्राः कारणं तत्र	७. ५८	नात्मा प्रसूयते लोके	१२. २२
न मीमांस्या यतः पत्युः	१७. १०	नादत्तमादक्षेत्किञ्चिद्	१७. ३५
नयत्यधस्ताद्विष्णुम्	२०. १२	नादात्मकेन भावेन	६. ३६
न यान्ति भर्तुराघाटात्	१९. ३२	नादृष्टं शक्यते वक्तुं	८. ६
नरकेषु ततस्तेभ्यः	१७. १६१	नानायासान्महाघोराद्	१३. १९
नरकेषु निषीदन्ति	२६. ९	नानारत्नविचित्राढ्यो	२३. ५४
न वक्तुं युज्यते यस्मात्	६. ७७	नानारत्नविचित्राणि दिव्याचार	७. १५
नवतिर्नवलक्षाणि	२४. ९	नानारत्नविचित्राणि ह्येता	८. ६८
नवयोजनसाहस्रं	२४. ११	नानारूपधरा विश्वा	८. ९४
नवलक्षाणि चोत्सेध	२४. १०	नानाश्चर्यगुणोपेतं	१. १
न विजानाति रुद्धात्मा	१२. २५	नानिमित्तोऽथवाकर्ता	८. ६२
न विजानाति शब्दादीन्	८. ३०	नान्यथा प्राकृतान्भोगान्	८. ५२
न विरज्येत सामर्थ्यात्	५. ६७	नान्यथा शक्यते वक्तुं	८. ५
न विरागोऽस्ति भोगेषु	१७. १४७	नान्येन शक्यते भोक्तुं	५. ४३
न शक्नुवन्ति वै सोढुं	२५. ४१	नापकारेऽपि किञ्चित्स्यात्	१७. ३३
न शक्यं किमनेनेति	१७. ८८	नापेक्षते परान्भोगान्	१३. ३०
न शक्यतेऽन्तरं द्रष्टुम्	९. ३०	नाप्नुवन्ति जराजन्म	२५. ६२
न शक्यते वशीकर्तुं	५. ४४	नाप्रमाणात्प्रपत्तव्यं	६. २२
न श्रोत्रादिपरिज्ञानं	६. ८	नाप्रसन्ने प्रभौ यस्माद्	४. ४९
नष्टस्यापीष्यते नाशो	६. ४६	नाभिस्थो वायुना सार्धं	२१. ४
न समर्थोऽन्यथा भोक्तुं	१३. ५	नाभेरधस्ताद्यो वायुः	२०. १३
न समानेन धर्मेण	६. ८८	नामभिः कीर्तयिष्यामि	२१. १७
न सर्वत्र क्वचित्किञ्चित्	१८. २९	नावस्थान्तरभेदेन	१२. ११

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

नासतश्च प्रसिद्धं स्यात्	१९. ९	नियुनक्ति पदे तस्मिन्	५. १५
नासतो वस्तुशून्यत्वाद्	६. २२	नियुनक्त्यतिवीर्येण	१७. २९
नासत्ये वातिसूक्ष्मत्वाद्	९. २४	निरुच्छ्वासस्ततोच्छ्वासः	२३. ७९
नासारन्ध्रबहो यो हि	२०. ११	निरुद्धशक्तयः सर्वे	९. ८
नास्तिक्यभावनाविष्टा	२६. १०	निरुध्यते नावस्थानाद्	६. २३
नास्ति मर्त्यात्परं किञ्चित्	१७. ६३	निरूप्यमाणस्य यत्तत्	१७. ५१
निःश्रेयसपदप्राप्त्यै	१७. १८९	निर्दग्धमुद्यतस्यास्य	२५. ३८
निःस्वभावाभिभूतो यः	१७. ८६	निर्दहत्याशयं कृत्स्नं	१०. २८
निःस्वस्यापि तदा भावात्	१७. १५०	निर्दहत्याशु चाविष्टो	२५. ८
निःस्वा तुष्टिरियं प्रोक्ता	१७. ९०	निर्धूतकलुषं शान्तं	५. ४८
निगूढकरणाः सूक्ष्मा	१८. ११३	निर्भर्त्स्यमानोऽपि तदा	८. ३९
नित्यं शब्दात्मका मन्त्राः	७. ५२	निर्मातुं शक्नुयाद् भोक्तुं	१७. ११७
नित्यत्वान्मुनिशार्दूल	१९. १३	निर्माय स्थापयेदन्यान्	१७. १२२
नित्यमत्यन्तममलम्	११. ११	निर्मितानि पुरा धात्रा	१९. ३८
नित्योऽविकारी च यथाध्वमूर्तिः	४. ६०	निर्मितान्यधिकाराय	२२. १३
निद्राधिक्यं मदालस्यं	१६. २१	निर्वाति कृतकृत्यत्वाद्	५. १०
निधीशो रत्नधारी च	२३. २२	निर्विकल्पशिवत्वे तु	७. ३८
निमज्जति कदाचित्स्यात्	१७. १११	निर्विशङ्कः पुरावस्यः	१०. ३३
निमित्तकारणं त्वीशो	६. ९९	निर्वर्तते स्वभावेन	१७. १५३
नियतिश्च सदा पुंसो	१३. ३३	निर्वर्तयति संभोगं	४. ३३
नियतिस्तत्समुद्भवाद्	१३. १५	निर्वर्तयत्यधश्चक्रं	५. १२
नियत्याख्येन तत्त्वेन न	१३. २१	निवासो निर्मितो धात्रा	२३. ५६
नियत्याख्येन तत्त्वेन स च	१२. २६	निवृत्तः परपीडायाः	१७. ४६
नियत्यालिङ्गितं याति	१४. २	निवृत्तिस्तमसो वृत्तं	१५. १४
नियमे स्थापयेद्यस्मात्	५. ५५	निवेदयति विद्याया बहिः	१०. १२
नियम्यं धारयेत्तावद्	१३. १२	निवेदयति विद्याया विद्यया	१८. ९१
नियम्यते यथा पङ्क्तः	८. ४१	निश्चलत्वं हि वैधर्म्यं	६. ३९
नियम्य बलवत्प्रीत्या	१३. ११	निषधस्याचलेन्द्रस्य	२४. २३
नियामकत्वभावेन	१३. ३३	निष्कामस्यापि यो यस्य	१२. १६
नियामकेन भावेन	१३. २	निसर्गैर्नैव केचिच्च	२६. २१
नियामिताश्च बलवत्	५. ५३	निसर्गैर्नैव चेष्टन्ते	१६. ३७
नियुक्ताः कारणेनैते	८. ७७	निसर्गैर्नैव ते व्यक्ता	१७. १६
नियुक्ताः परमेशेन न मीमांस्याः	७. ७३	निसर्गैर्नैव शक्तीनां	४. १२
नियुक्ताः परमेशेन श्रीकण्ठेन	२३. ४४	नीलोत्पलवहोच्छ्वासः	१८. ९
नियुक्ता वाचकत्वेन	७. ४३	नीलो निषधवज्जेयः	२४. २८
नियुक्तास्ता महाभागाः	७. ५	नेच्छन्नपि बलात्तेन	१३. ३
नियुज्यतेऽसौ भोगेषु	२६. ३७	नेता नेयस्य वा पुंसः	५. ४७

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

नेत्रादिभिर्विकारैश्च
 नेत्रोत्पादाद्यथा पुंसो
 नेत्र्या नयत्यसंदेहाद्
 नेष्यते कर्मणो भावः
 नेष्यते युगपच्छिष्टैः
 नैके त्रिशूलिनस्त्र्यक्षाः
 नैर्ऋत्यां संस्थिता रुद्राः
 नोत्सहेत परित्यक्तुं
 नोपलब्धमिदं रूपं
 नोपात्तं करणत्वं स्यात्
 न्यग्भूतकरणत्वाच्च
 न्यग्भूतमन्यदपरं
 न्यग्भूतस्याणुसंघस्य
 न्यग्रोधकणिकायां तु
 न्यायेनानेन भवता
 न्यायेनानेन संसिद्धा
 न्यूनन्यूनतमानि स्युः

प

पक्षद्वयं स्मृतो मासो
 पक्षोऽहोरात्रवर्गेण
 पङ्क्तवो वामनाः कुब्जाः
 पञ्चत्रिंशत्समाख्याता
 पञ्चधा स तु विज्ञेयः
 पञ्चमं सद्य इत्युक्तं
 पञ्चमं स्थानमन्यच्च
 पञ्चमः पिङ्गलो नाम्ना
 पञ्चमः स तु बोद्धव्यः
 पञ्चमन्त्रतनुः श्रीमान्
 पञ्चविंशात्मकात्त्वात्
 पञ्चात्मकमिदं सर्वं
 पञ्चान्तकौऽन्यो विख्यातः
 पञ्चाशदन्यत्तद्वत्स्याद्
 पटुना सुविशुद्धेन
 पतद्गुग्मुवनेशानः
 पतिप्रसङ्गेन हि सूचितास्ते

८. २७ पतिशक्तित्रयाविष्टं
 १९. १३ पतिशक्त्युद्धृतो भोगात्
 ५. ४८ पत्युः शक्तिः परा सूक्ष्मा
 ८. ११७ पत्युः सत्त्वोत्कटस्थानं
 २६. ६७ पत्युर्दानं तदेवोक्तम्
 २३. ५८ पत्युर्धर्माः शक्तयस्तु
 २३. ३१ पदात्पदं निवृत्यादि
 ११. ४ पदात्पदं विचरतो
 ८. ११ पदार्थः पतिनामासौ
 १८. १०६ पदार्थः पशुनामासौ
 १९. १४ पदार्थश्च त्रिपूर्वोऽयं
 ८. १०२ पद्मस्यास्य दलस्योर्ध्वं
 ५. ३५ पयसस्तं विजानीयात्
 ६. ४८ परं न लभमानः सन्
 ६. ८० परदारानुगः षण्डो
 २५. ४५ परदारापहरणैः
 २६. ८ परदारेष्वनायासम्
 परपीडाकरा मूढाः
 परपीडाशयाविद्धाः
 परमार्थेन नान्तोऽस्ति

२५. १८ परमेशकराघाता
 २५. १७ परापरेण भेदेन
 २६. २१ पराभिभवसामर्थ्यं
 २४. ३८ परिपाट्यागतः प्राप्तः
 १८. ५ परिपूर्णः सुनिर्वाणः
 ७. ३० परिपूर्णं चित्तेन
 २१. १९ परिभाषितमित्येतद्
 २३. १८ परे च नेत्र्योपोद्बृहद्
 २. १९ परैर्वा प्रेर्यमाणानां
 ३. १८ परैर्विश्लेष्यमाणोऽपि
 १७. ६१ पशवस्ते भवन्त्यत्र
 १७. ५० पशुत्वात्कलितः क्षिप्रं
 २३. २४ पशुत्वानादिसंबन्धात्
 २४. ४० पशुरात्मा समुद्दिष्टः
 १७. १० पशुश्च सुखदुःखाभ्याम्
 १२. ३२ पशूनां परमेशेन
 ५. ७७ पशूनां सहसा क्षोभं

४. ४३
 ८. ३०
 ५. २०
 १६. २७
 ४. ५९
 ३. १०
 २५. ६४
 ५. १४
 २. १४
 २. १८
 २. १७
 २०. २५
 २२. ७
 ५. ३४
 २६. २८
 २३. ८२
 १७. १४०
 २६. १६
 २६. २०
 ५. ७४
 १७. १३८
 २२. १२
 २६. १३
 ५. ९
 २६. ७३
 १७. ४५
 ३. २२
 ५. ४९
 ८. ११३
 ५. ६६
 २६. १७
 १२. २६
 ६. ८४
 ६. ४
 ५. ४४
 ७. ५
 ५. ३२

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

पशूनामुपसर्पन्ति	२६. ८	पुंशब्दः पवने प्रोक्तः	४. २१
पशोः प्रकृतिमालाभिः	१७. १७४	पुंसोऽन्तश्चारिणी विद्या	१०. १२
पशौ पाशेषु भोगेषु	३. ११	पुंसोऽपि लक्ष्यते दोषः	८. १९
पश्चात्कलादिभिः स्थूलैः	८. ५५	पुंसोऽमितं शिवत्वं स्यात्	२६. ७६
पश्चाद्घटमयोऽन्योऽपि	८. १५	पुंसो योजयितुं शक्ताः	७. ५६
पश्चाद्दत्ते शिवत्वेऽणोः	४. ५७	पुद्गलानां लयो यत्र	८. ९०
पश्यन्विषीदते पश्चाद्	८. ४४	पुद्गलानां शनैर्गत्वा	४. ३३
पाटवं स्वादने ज्ञेयं	१८. २०	पुमांश्चेतन उद्दिष्टो	९. २७
पातालं सप्तमं ज्ञेयं	२३. ७०	पुमान्प्रत्यागतान्मोगान्	१०. १३
पात्यन्ते पापकर्माणिः	२३. ८३	पुमान्वक्त्रे स्थितो यस्मात्	४. २३
पादत्रय उपायो यः	२. २१	पुरं पञ्चान्तकस्यापि	१६. ७
पादाङ्गगुष्ठाग्रतो व्यक्ता	२०. २१	पुरुषात्पूरणाद्व्यक्तं	१४. १०
पादावेवाक्षमित्युक्तं	१८. ७४	पुरुष्टुतश्च दीप्तात्मा	७. १८
पादौऽप्यमाद्यः प्रविभागयुक्त्या	२६. ७९	पुरुषं कसमायोगात्	१९. २४
पादौ प्रक्षाल्य तमतः	१. १४	पुष्करं पञ्चमं प्रोक्तं	२२. १५
पानान्नशयनाधार	१९. ३	पुष्करश्चेति सप्तैते	२३. ६६
पापेन महता विद्धाः	१८. ४१	पुष्टमन्नेन सततं	१७. ९८
पायुः कर्मन्द्रियं तस्य	१८. ७६	पुष्ट्यर्थं स्वामिलाषेण	१८. ३८
पारार्थ्येनाथवा गोश्च	६. ६९	पुष्णाति प्रकृतिं यस्मात्	१३. ४
पार्थिवाणुचतुष्केण	२४. १	पूजयन्ति नराः शूराः	२६. ५८
पार्थिवाणोः परा काष्ठा	२१. ११	पूज्यन्ते वरुणेनैव	२३. २९
पालनाद्बहवो दोषाः	१७. ८७	पूतिगन्धाः सुवर्णस्य	२६. २६
पाश्यः पाशयिता पाशाः	६. २	पूर्तधर्मेण विभवो	२६. ३२
पिङ्गलः खादकोऽन्योऽपि	२३. ३६	पूर्वं क्षोभिकया क्षोभ्य	५. ७१
पिङ्गलस्य ततोऽधस्तात्	१६. ७	पूर्ववत्पश्चिमेनापि	२४. २१
पिञ्छापहरणाद्व्याधिः	२६. २९	पूर्वोऽन्तरस्य विख्याता	२३. ६०
पिण्डमत्रोदितं तस्माद्	८. २६	पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे	२३. ५७
पितृशूलः पुमानत्र	२०. ३८	पृथक्त्वं प्रधानाख्यं	१५. १५
पित्ताशयगते शुक्ले	२०. ४४	पृथङ्गन्यायाद्विभागाख्या	१०. २
पित्रोः कर्मानुरूपत्वात्	२०. ४१	पृथिवी देवता तत्र	१८. ६६
पिपासयोज्झितस्येत्यर्थः	६. ६८	पौरुषं भावमाश्रित्य	१०. २०
पिपासार्तस्य चोपायः	६. ५९	प्रकरोति महादेवः	१४. ९
पिशाचानां यथोद्दिष्टम्	१७. १२६	प्रकरोत्यध्वसंस्थानं	१२. १८
पिशाचानां विजानीयाद्	१७. २०	प्रकाशयति तत्त्वानि	२६. ५३
पीड्यमानस्य यदुःखं	१७. ८०	प्रकाशितं यामिहृदारवृत्तं	५. ७५
पुंदुःखान्तरमाविश्य	५. ५०	प्रकृतिस्तद्वशात्तस्य	२०. ४२
पुबन्धो जगतः कृत्स्नो	८. ५६	प्रकृतेरप्यनानात्वं	१४. १९

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

प्रकृत्या धारितं शक्ते	१५. ६	प्रधानमपि मायोत्थं	८. ५५
प्रकृत्याधोमुखं सम्यक्	५. ५४	प्रधानमपि सूक्ष्मत्वात्	१४. १३
प्रच्छादितः प्रबुद्धात्मा	१२. २८	प्रधानविषयातीताः	२६. ६२
प्रच्छादितः समर्थात्मा	११. ३४	प्रधानस्येष्यते सर्गः	६. ६३
प्रच्यवन्ते स्वकात्स्थानाद्	१८. ९३	प्रध्वंसि प्राक्तनं कर्म	७. ६८
प्रजापतिरिति ज्ञेयो	१८. ७९	प्रध्वस्तकलुषो नित्यं	१७. ४०
प्रजापतीनां विज्ञेयं	१७. १३१	प्रध्वस्तपापनिचयाः	१. १७
प्रजापतौ रजः किञ्चित्	१७. १६	प्रध्वस्तरजसं सत्त्वं	१७. ४८
प्रजार्थं रश्मिभिः शेषम्	२१. १३	प्रध्वस्तशक्तयस्तस्माद्	१८. ४०
प्रणष्टस्यास्य जगतः	१९. १७	प्रध्वस्तसत्त्वभावेन	१७. १३७
प्रणिपत्य यथान्यायं	२५. ९	प्रध्वस्तात्मगुणो भूत्वा	११. १०
प्रतिग्रहभयादन्यः	१७. १०२	प्रध्वस्तावयवः सूक्ष्मो	११. ३५
प्रतिपत्तिरियं प्रौढी	६. ६७	प्रध्वस्तावयवाङ्गास्तु	९. ६
प्रतिपत्तिर्यथा लोके	६. १	प्रध्वस्तावरणा शान्ता	३. २
प्रतिलोमात्प्रसिद्धानि	१५. १८	प्रध्वस्य सत्त्वरजसी	१७. १४३
प्रतिसंचरतः पुंसः	१९. १५	प्रपञ्चात्सोऽप्यथैवं स्यात्	१७. ८०
प्रतिसंचरमापन्नाः	७. ८	प्रपञ्चोऽयमविद्याख्यो	६. ७१
प्रतिसंचारमापन्नं	१५. ५	प्रपत्तव्यं मुनिव्याघ्र किमन्यत्	३. १७
प्रत्यक्षतोऽथवा सिद्धा	६. ३६	प्रपत्तव्यं मुनिव्याघ्र धर्मो	६. ५१
प्रत्यक्षमपि शास्त्रेऽस्मिन्	६. १५	प्रपद्यन्तेऽन्यथा हानिः	७. ७६
प्रत्यग्रेण विधार्येत	८. १०४	प्रपालयन्ति संतस्ता	२५. ३७
प्रत्ययोऽक्षार्थयोगोत्थः	१७. २६	प्रपुष्टमन्नपानाभ्यां	१९. ३०
प्रत्यागतानामर्थानां	१८. ९२	प्रबुद्धोऽहर्मुखे स्वाक्ये	१६. १
प्रत्यागमनमागृह्य	१८. ९०	प्रबुध्यते महातेजा	५. २१
प्रथितगुणगणोक्त्या वर्णितं	२२. १७	प्रबुध्यते यदाविष्टः	२५. ४२
प्रददातीशसंघस्य	५. १३	प्रभासमपरं रम्यं	२२. १५
प्रददात्यणुसङ्घेभ्यो	४. २७	प्रभोः स्थिताः स्वात्मवशा महत्यः	५. ७७
प्रददाह् मुनेः सम्यग्	२. ७	प्रमाणमस्याप्यधुनाभिधास्ये	२३. ८६
प्रदाहेऽग्नेर्न निर्वर्णे	६. ९२	प्रमाणमुक्तं निखिलं विभागात्	२४. ४६
प्रदीपमात्रवद्योगात्	१४. १९	प्रमाणमेकं तद्वाक्यं	३. २०
प्रदृश्यतेऽणुसंघस्य	४. ४०	प्रमृज्याज्ञानपटलं	१. २२
प्रदृश्यते विधौ पुंसः	११. ९	मयत्नरूपया वृत्त्या	१७. १६८
प्रद्रवन्नपि मेधावी	१७. १२४	प्रयान्ति क्षमाणुसंघाताः	२२. ६
प्रधानं पुरुषं केचिद्	१७. ६०	प्रयान्ति स्वोचितं स्थानं	२१. १२
प्रधानतत्त्वे प्राधान्यं	१६. ५	प्रयान्त्यक्षीणकलुषाः	१७. १६१
प्रधानत्वेन तान्यष्टौ	१९. ३५	प्रलये ये यथापूर्वं	२५. ६०
प्रधानमचलद्भूयो	२५. ५२	प्रलयोऽन्योऽपि शुद्धानां	२५. ६१

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

प्रवर्ततेऽणुसङ्घस्य	११. २८	प्राक् शिवेन परं स्थानं	४. ३५
प्रवर्तते ततो भावैः	१७. २६	प्राक्संचितसमूहस्य	८. १००
प्रवर्तते तु संहारे	८. ५७	प्राक्संस्कारवशाद्वत्	७. ६०
प्रवर्तते न सामर्थ्यात्	५. ४०	प्रागेव परिपक्वं स्यात्	१३. ३१
प्रवर्तते प्रहृष्टात्मा	११. ३२	प्राग्दत्तः स समस्तोऽयं	७. ११
प्रवर्तते मुनिव्याघ्र	१८. ३१	प्राग्वासनाभिभूतस्य	८. १०६
प्रवर्ततेऽस्वतन्त्रत्वाद्	३. १२	प्राणः प्राणमयो यस्मात्	२०. ७
प्रवास्यन्तेऽणवः सूक्ष्माः	८. ५४	प्राणिनः शुद्धवृत्तिस्थाः	४. ५३
प्रविकसितविवेका तत्त्वधर्मेण लेशाद्	२२. १७	प्राणिनां प्राणसंचारे	२०. २२
प्रविकीर्णबलः पश्चात्	९. २२	प्राणोऽपानः समानश्च	२०. ९
प्रविभागं पदार्थानां	२. ५	प्राणो बलं समाख्यातं	२०. १०
प्रवृत्तं दृश्यते तस्मात्	६. ६८	प्रात्यात्मिके न भोगः स्याद्	२६. ६४
प्रवृत्तं योगिनो विप्र	२६. ५३	प्रादुर्भवति यद्यस्मात्	६. ५४
प्रवृत्तः कुरुते व्यानः	२०. ३४	प्रादुर्भवन्ति संसिद्धाः	९. ६
प्रवृत्तः सर्वदिवक्तेन	७. २	प्रादुर्भवन्त्यथाङ्गानि कान्ति	२०. १९
प्रवृत्तयः प्रपञ्चेऽस्मिन्	१९. १९	प्रादुर्भवन्त्यथाङ्गानि वर्धन्ते	१९. २८
प्रवृत्तस्याभिलाषेण	११. १	प्रादुर्भवोऽसतः सिद्धः	६. ५५
प्रवृत्ताः सम्यगित्युक्ता	१५. ११	प्रादुर्भूतं जगत्कृत्स्नं	८. १२०
प्रवृत्ताः सर्वकार्येषु	१७. ९	प्राधानिकं मनः प्रोक्तं	२६. ५१
प्रवृत्ता लक्ष्यते सम्यङ्	४. ३७	प्राधानिकेन कायेन	९. २३
प्रवृत्ता स्वेन वीर्येण	४. ३८	प्राधान्यं कर्मणः प्रोक्तं	२०. ४८
प्रवृत्तिः प्राणिनां सौख्ये	६. ९३	प्राधान्येन स्थिता ह्येते	७. ३०
प्रवृत्तिरसतो यस्माद्	१५. १६	प्राप्तं चाह्नियते चौरैः	१७. ८०
प्रवृत्तिर्नेष्यते यस्मात्तस्मात्	६. ९५	प्राप्तव्यं यत्प्रयत्नेन	१. २४
प्रवृत्तिर्नेष्यते यस्माद् व्यक्तानां	१६. २३	प्राप्तानां रक्षणे विप्र	१७. १६९
प्रवृत्तौ धारयेच्चित्तं	५. ४०	प्राप्तार्थस्याप्यभावः स्यात्	१७. १५६
प्रवृत्तौ शक्तयः सिद्धाः	८. १२१	प्राप्तिः सामान्यतो दृष्टा	२६. ४१
प्रवेष्टुमुद्यताः सद्यः	७. ९	प्राप्ते चाहर्मुखे पत्युः	२५. ५४
प्रसरणाकुञ्चनाभ्यां	१५. १२	प्राप्तोऽखिलोऽखिलैर्मन्त्रैः	७. ५७
प्रसादं मुनिशार्दूल	१७. १८९	प्राप्तोऽन्तरङ्गतां येन	१०. ९
प्रसिद्धं सर्वतन्त्रेषु	७. ३५	प्राप्त्यादयो गुणाः पञ्च	१७. ११४
प्रसूतिरस्यावसरागत्यं	१५. १९	प्राप्नुवन्ति मुनिव्याघ्र	२६. ५०
प्रसूतिर्नसितो यस्माद्	२६. ६६	प्राप्नुवन्ति सुवर्णत्वं	४. ५५
प्रस्पन्दमानास्तरलाः	९. ९	प्राप्नोति नान्यथा यस्मात्	२०. ४९
प्रह्लादनविनोदाढ्या	९. ३७	प्राप्नोति युक्तिदौर्बल्यात्	६. २८
प्राकृतैरिन्द्रियैर्विप्र	८. ११	प्राप्नोति वासनां भूयः	२६. ३८
प्राक्तनस्योपभोगाय	१०. ३१	प्राप्यते चित्तभेदेन	२६. ६३

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

प्राप्यते परमं सौख्यं
प्राप्य मानुष्यतां दीनां
प्राप्य शेषाशयवशाद्
प्राप्याभिलाषमोहेन
प्रीतिं बध्नाति सहसा
प्रेरणे प्रेरकः श्रीमान्
प्रेरयत्यखिले विश्वे
प्रेर्य प्रेरयितुं शक्ता
प्रोक्तः पुमानीश्वरचोदितो
प्रोत्सार्य नियतिं वेगात्
प्लवन्तेऽविरलेनैव
प्लाविकेयं समुद्दिष्टा

१३. २० विभति धारितं पाति
१७. १६३ बीजं भूतविपाकोत्थं
२६. १८ बुद्धावधिष्ठितैर्विप्र
१४. ६ बुद्धावाश्रित्य किरणैः
११. ३ बुद्धिः प्रवर्तते ज्ञातुं
४. ४७ बुद्धिरध्यवसायेन
१२. २ बुद्धिरध्यात्मभावेन
१३. १३ बुद्धिस्तप्यतेऽकस्माद्
६. १०५ बुद्धिरेका प्रपत्तव्या
१३. १८ बुद्धिर्गौणी प्रवृत्ता
५. ५२ बुद्धिर्ज्ञानेन चादृष्टे
५. ५८ बुद्धिस्तस्य तमोयुक्ता

२६. ५४
२२. ४
८. ९
१७. २८
९. ३१
१७. २
१८. ८५
४. ४५
१७. ५
१७. १९०
१७. ६५
१७. १४८

ब

बधिरः कूटसाक्षित्वाद्
बद्धः संतिष्ठते यस्मात्
बन्धप्रध्वंसिनी विद्या
बन्धुभिर्वार्यमाणोऽपि
बन्धुवर्गं वनं गच्छेत्
बभ्रुश्च ज्वलनश्चैव
बलं च तेजसः पत्युः
बलप्रमथनोऽन्योऽपि
बलमाक्रम्य चेष्टन्ते
बलमाक्रम्य शक्रस्य
बलविकरणः षष्ठो
बहिः करणभावेन
बहिरङ्गोपचारेण
बहुनात्र किमुक्तेन
बाह्यतः स विशेषत्वाद्
बाह्यतश्चाग्निना तस्य
बाह्यतश्चावृतं रुद्रैः
बाह्यार्थग्रहणे भोक्तुः
बाह्यावयववृद्धयर्थं
बाह्येष्वपि हि लक्ष्येषु
बाह्योपवर्णनं वस्तु
बाह्योऽर्थोऽस्तीव यः स्थूलः

२६. ३० बुद्ध्यादयः प्रवृत्त्यर्थं
८. १२० बुभुक्षयाभिभूतस्य
१०. ३६ बुभोज भोक्ता तां पश्चाद्
१७. ८३ बुभोज विपुलान्भोगान्
१९. ९४ बृंहितः सहसा क्रोधाद्
२३. ३५ बोद्धव्यं मुनिशार्दूल
४. ११ बोद्धव्यमधिभूताख्यं
९. ४० बोधयित्री स्मृता ख्यातिः
२३. ३२ ब्रह्मघ्नाः क्षयिणः सन्ति
२३. ४० ब्रह्माणः सात्त्विकं वृत्तम्
९. ४० ब्रह्मणस्तदधस्तात्
१८. ८१ ब्रह्माणोऽण्डं स्ववीर्येण
८. १३ ब्रह्माणोऽण्डकटाहस्य
२३. ६८ ब्रह्माहत्यादिभिः पापैः
२१. ५ ब्रह्माणी चैव नाथस्य
२१. ११ ब्रह्माण्यङ्गानि यानि स्युः
२३. १२ ब्रह्मादिस्थावरान्तानाम्
१८. ८६ ब्रह्माप्युत्थाय शयनाद्
१९. ३१

१७. २३
१७. १८४
६. ३५
२५. ४४
२५. ७
२०. ५०
१८. ८५
१७. २४
२६. २६
२५. ६
१६. २९
२५. ४८
२४. ६
२३. ८२
७. २४
७. २५
१८. ४२
२५. २७

भ

२. ४

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

भगवन्भूतभव्येश	१. १५	भुवनानामियं माला माया	८. ६९
भगवन्वस्त्वयास्मभ्यम्	७. १०	भुवनानि दश द्वे च	८. ९२
भयदानाच्च विप्रेन्द्र	२६. १३	भुवनार्थोऽपि संक्षेपात्	११. ३७
भयाद्रागवशात्कर्ता	२६. ४०	भुवने भुवनेशानैः	२३. ८५
भर्तुर्यै शासने देवा	४. ५१	भुवनेषु विचित्रेषु क्रीड	८. ७१
भर्तुर्वक्रियावसानेऽस्मिन्	२. ४	भुवनेषु विचित्रेषु रमन्ते	१०. ४०
भवता निखिलं व्याप्तं	१. १६	भूतभावात्मतत्त्वाख्यं	५. ७०
भवतापि हि यत्रोक्तम्	६. ८७	भूतये भूतनाथेन	१८. ८३
भवत्यः स्वोचितं स्थानं	७. १२	भूताणुसंधसंयोगात्	६. ४३
भवनानां सहस्राणि	७. १६	भूतादिस्तमसोत्कृष्टः	१८. ४५
भवन्ति धर्मिणः शूराः	१७. १६४	भूतादेरप्यहंकारात्	१८. ९८
भवन्त्यशुचिभोक्तारः	२६. १५	भूतानां चोपभुक्तानां	१९. २५
भवेत्कुब्जः कुणिः पङ्क्तुः	२०. ३७	भूतानां दमनः प्रोक्तो	९. ४१
भवेदपत्यं विप्रेन्द्र	२०. ४१	भूतानां पञ्चकं सिद्धं	१९. २
भस्मात्को दुन्दुभिश्च	८. ८५	भूतानां भुवनानां च	१९. ७
भारतस्यापि विस्तारो	२४. २६	भूतानां रचना भोग्या	६. १३
भावनातः स्मृतो भावो	१७. २७	भूतानामप्यचैतन्यात्	६. ३२
भावा बुद्धिसमुद्भूताः	१७. १५७	भूतान्येव विपक्वं तत्	१९. २९
भाविका भावयत्येव	५. ६१	भूत्वा भूत्वा लयं याति	२५. ५३
भावैरन्तर्विशेषाच्च	२०. ४७	भूपृष्ठाद्वच्चमयाध्वानम्	२४. १३
भावोऽन्यो यः स्वभावात्तु	५. ३७	भूमेरधोऽसुराणां तु	२३. ६८
भाषितं लक्षमात्रेण	१. ३२	भूयः कालविशेषेण	२६. ५
भिन्नं क्षेत्रविशेषाच्च	२६. ५	भूयस्तदेव सोमानाम्	१७. १३०
भीमं भीमेश्वरस्योक्तं	२०. ५२	भूयस्तद्गुणभेदेन	२६. ६
भीषणो वडवावक्त्रः	२३. २६	भूयो भूयो निनादेन	१. ७
भुक्तभोगस्य देहाख्य	२५. १०	भूलोकस्याप्यथेदानीं	२४. १९
भुक्तामपि स्त्रियं प्रीत्या	८. ३६	भूलोकस्तदधस्तात्	२३. ५३
भुक्तिमुक्तिप्रदाः सर्वे	१२. ३५	भेदैः षोडशभिर्मिन्नं	५. २३
भुक्तिमुक्तिप्रदा मन्त्राः	७. ३९	भैरवं नाम तत्रैकं	२१. १८
भुक्तेऽपि स्वविपाकेऽणोः	१३. ९	भोक्तव्यं भोगिना यस्मात्	१८. २८
भुङ्क्तेऽन्योन्यकृतस्यापि	६. २९	भोक्ता भोग्यस्य संसिद्धो	६. १२
भुङ्क्ते प्राधानिकान्भोगान्	६. ४२	भोक्ता संप्रतिपत्तव्यः	६. १९
भुवनं तत्र रुद्रस्य	११. ३८	भोक्तुं योगबलोपेतो	१७. १२१
भुवनं भुवनेशस्य	८. ८४	भोक्तुः शरीरमत्रोक्तं	८. ९६
भुवनं वामदेवस्य	१०. ४४	भोक्तुः स्मारयितुं शक्तम्	१८. ८७
भुवनानां शतं तत्र	२३. ७३	भोक्तुमभ्युद्यतस्येह	८. २
भुवनानामियं माला चतुर्थ	८. ८८	भोक्तुराधारकत्वेन	१२. ५

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

भोक्तुर्जनक्रियासत्ता
 भोक्तुर्भोगाभिलाषेण
 भोक्तृत्वाल्लक्ष्यते माया
 भोक्तेत्येवं पुमान्प्रोक्तो
 भोक्ष्य इत्युद्यतं चित्तं
 भोगः सदाशिवस्थाने
 भोगवात्री कला ज्ञेया
 भोगपङ्के निभग्नस्य
 भोगभुक् प्रतिजानाति
 भोगभुग्भोगसन्ताने
 भोगस्य कारणं कर्म
 भोगात्मा चेतनः सिद्धः
 भोगानामपि नान्योऽस्ति
 भोगार्थं रचिता धात्रा
 भोगिनो भोगसिद्धयर्थं
 भोगेन परतन्त्रेण
 भोगे शक्तिनिपाताच्च
 भोगेषु पक्त्वा पुनरागतानां
 भोगेष्वपि हि सामर्थ्यात्
 भोगैः प्रसाध्यते भोक्ता
 भोगोपपादने शक्ता
 भोग्यं भोजयिता देवो
 भोग्यत्वादपि तत्त्वं तत्
 भोग्यभोक्तृत्वसंबन्ध
 भोग्येन भोगायाकृष्टो
 भ्रमत्यज्ञानमोहेन
 भ्रमन्ति चक्रवत्सोऽयं
 भ्राम्यमाणाः स्वकर्मेत्यथ
 भ्रूविकारे च साटोप

म

मज्जास्थिशुक्लसंघातं
 मणेरग्निः समुद्भूतः
 मण्डलेशं च माकोटं
 मत्तः श्रेष्ठतरं नान्यत्
 मत्पापनिचयं प्राप्ता

१८. २४ मत्प्रीत्या विनियोगार्थं
 १७. २५ मदादयस्तदा सर्वे
 ८. १७ मदिरोदस्ततः स्वादुः
 १४. १६ मद्रत्नं प्रतिगृह्णीष्व
 १७. १७९ मधुकोशपुटाकारा
 ७. ३२ मनः प्राधानिकं प्रोक्तम्
 ९. ३१ मनः प्राधानिकं सिद्धम्
 १७. १५१ मनश्चैव महातेजा
 १०. १४ मनसोऽपाटवं मौढ्यं
 ८. ११९ मनुष्याः पशवश्चैव
 ८. ११९ मनो गर्वस्तथा बुद्धिः
 ८. २५ मनोऽभिलषितान्भोगान्
 ९. ३३ मनोवेगश्च विख्यातः
 ९. ३७ मनोश्च परतन्त्रत्वात्
 २५. ६१ मन्त्रशक्तिरमोवा स्याद्
 १७. ८१ मन्त्राः कृत्स्नस्य बन्धस्य
 १३. २३ मन्त्रातीतो हि भगवान्
 ५. ७६ मन्त्रैश्च क्रियते दीक्षा
 ६. ९० मन्त्रो नाम जगन्नाथ
 ६. १५ मन्यते मोहमाविष्टः
 १०. ३७ मन्यमानाः स्वभावोत्थ
 ६. ६२ मन्यसे स्फटिकोक्त्या वा
 १४. १४ मन्वानोऽस्याः परा भद्रा
 २. १५ मयैषा महिषी भद्रा
 ११. २२ मलः किमात्मकस्तस्य
 ४. ४३ मलः प्रध्वस्तचैतन्यः
 २०. ४ मलोऽणोः सप्तधा पूर्व
 १७. १६५ महतः परतो ज्ञेयं
 २०. ३२ महतश्च समुद्भूतः
 महतापि प्रयत्नेन
 महत्त्वं सर्वलोकेषु
 १ महदादि महत्कार्यं

७. १३
 २६. ७६
 २३. ६७
 १८. १६
 ८. ६५
 ६. ७१
 ६. ७४
 ९. ४१
 १८. २६
 २३. ५५
 १८. ८३
 ४. ५३
 १८. ११५
 ७. ४५
 ७. ७२
 ७. ६९
 ७. ५५
 ७. ५५
 ७. ४०
 १७. १७७
 १७. ६४
 ६. ७४
 ८. ४०
 १८. १६
 ६. ८०
 ८. २१
 ८. ३१
 २४. ४३
 १८. ४
 १७. ८६
 १७. ११२
 १५. १५
 २६. ९
 ७. २३
 २०. ५३
 २५. ५०
 १७. १७९

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

महालयं पञ्चमं स्यात्	१९. ३७	मूको ज्ञानापहरणे	२६. २७
महेन्द्रं चारु रत्नाढ्यं	२०. ५२	मूढसंज्ञा विधर्माणो	१७. १६०
महोदयाप्युत्तरतः	२३. ६३	मूढो न पश्यत्यात्मानं	१७. ७६
मां कश्चिन्न विजानाति	१८. १७	मूर्खोऽप्यमूर्खतां याति	१. ३
मातापित्रोरनाचाराद्	२०. ३६	मूर्तिः शरीरं यत्तस्य	४. २८
मातुर्दर्पबलान्नारी	२०. ३५	मूर्धा वा परमा काष्ठा	४. १८
मातृपुत्रकृतान्त्यायाद्	१७. ६	मृगाङ्गमौलयस्तत्र	९. ३८
मातृवन्मन्यते नित्यं	१७. ३७	मृत्पिण्डकत्वाद्विप्रेन्द्र	१२. १०
मानं हिरण्यस्यापि	२४. २९	मृत्पिण्डेऽस्तित्वसामर्थ्याद्	६. ४६
मानुषा राजसाः प्रोक्ताः	१७. २१	मृदम्बुक्षालनासक्तः	१७. १०१
मानुष्यं किमनेनेति	१७. ७१	मृदम्बसा सुपूतेन	१७. ४३
मायातत्त्वात्परा विद्या	१०. २२	मृद्वीजाम्बुसमायोगात्	९. १२
मायात्मकस्यावसरागतस्य	७. ७७	मृष्टाम्भोनिधिपर्यन्तं	२४. ३३
मायात्मकेऽणुबीजानां	४. ३८	मेघकेतुः कपर्दी च	२३. २३
मायानिशीथतमसि	८. ८२	मेदोऽन्यो धातुरद्विष्टः	२०. १९
मायान्तर्वर्तिनः प्रोक्ताः	१०. २१	मेरुपृष्ठं यथा प्राप्ताः	४. ५४
मायान्तानि तु तत्त्वानि	२४. ४४	मेरोरिलावृतस्यापि	२४. २३
मायान्वकारगहने	२५. ५८	मोक्षश्च प्रकृतेरन्यः	१७. ६६
मायापि तद्वशा यस्माद्	८. ६४	मोक्षार्थं सुनियुक्तानां	७. ४३
मायाभोगभुजः सर्वे	१२. ३६	मोहशक्तिनिरुद्धात्मा	८. ३४
माया मन्त्रेश्वरस्यैषा	८. ९४	मोहशक्तिनिरुद्धानां	१७. १६९
माया मायाविनी यस्माद्	८. ५३	मोहो नाम मलः पुंसः	८. ३२
मायेयं भवता युक्त्या	८. ९	मोहो मदश्च रागश्च	६. १०३
मायेयं शक्रजालं स्याद्	८. १०	मौढयेनाभिहितस्यास्य	१७. १४६
मायेयमाद्या जगतो धरित्री	८. १२२	म्रियन्ते च निराहाराः	१८. ३८
मायोत्थस्यापि कुशलाः	७. ७०	म्रियन्ते योजितास्तस्मिन्	२६. ४९
मायोर्ध्वच्छदने रुद्रा	२५. ५६		
मालेयं धीविलासिन्या	२. ३		य
मित्रोऽधिदेवता प्रोक्ता	१८. ७७		
मिथुनाज्जायते गर्वाद्	१८. ५०	यं प्राप्य *पशवः सिद्धाः	४. ५०
मुक्तये गुरुनामानं	४. ४९	यः प्रपञ्चोऽनुमानाख्यः	६. १७
मुक्तिस्तेनैव शास्त्रेऽस्मिन्	७. ६३	*यक्षस्यापि तमः प्रोक्तं	१७. १८
मुद्रामण्डलमन्त्राणां	२. १०	यक्षाणां मुनिशार्दूल	१७. १२८
मुद्राश्च शक्तिपूर्वाः स्युः	२. २०	यच्छत्यविकलान्भोगान्	५. ३८
मुनिः प्रोवाच भगवन्	८. २३	यजन्ति विविधैर्यज्ञैः	११. ४२
मुनिर्वीदितवान्वेणुं	१. ११	यतः सोऽर्हति कर्तृत्वे	५. ९
मुहूर्तसंज्ञो लोकेऽस्मिन्	२५. १६	यतः स्वादयितात्यन्तम्	१८. ८

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

यतस्तस्माच्च भगवान्	४. २०	यथातीतस्तु शिशिरो	१२. ११
यतस्तस्या वशो न स्यात्	१३. २२	यथान्नपरिपाकस्य	१७. ११
यतस्ते योगिनो देवाः	१९. ५	यथामिमानिके ह्यात्मा	६. ४०
यतोऽग्नावास्थिताः सत्यः	२१. ८	यथाम्बुद्रव्यसंयोगात्	६. ६
यतो दुःखावसानेषु	८. ५०	यथा रागवशात्स्निग्धे	१०. ३४
यतोऽधोदृष्टयः सर्वे	८. ७५	यथार्करश्मयो दीप्ता	६. १००
यतोऽर्थोऽनेकधा भोग्यो	१७. १४	यथावत्तं स्वरूपेण	८. ३२
यतोऽस्वतन्त्रो भोगात्मा	४. ३६	यथावदुचितं वस्तु	२. ८
यत्कर्मणो विपक्वस्य कर्मिण	८. २	यथाविष्टः पुमांल्लोके	१३. १४
यत्कर्मणो विपक्वस्य फल	११. २६	यथा व्यवस्थितं न्याय	१. २९
यत्कर्म सहकारि स्याद्	८. १०१	यथाश्वत्थकणात्क्षुब्धात्	१४. ७
यत्तत्प्राक्स्पर्शतन्मात्रं	२०. १	यथेप्सितभुजः सन्तो	२६. ६२
यत्तत्स्वाभिजनं दिव्यम्	११. १०	यथोषरे तु बीजानाम्	६. ५२
यत्तदत्यन्तगहनं	८. ८९	यथोष्मदग्धबीजानि	१०. ३०
यत्पुमान्दृक्क्रियामात्रः	१४. १३	यदच्युतं स्वकाद्वृत्तात्	५. ४
यत्र कामावसायित्वं	१७. १२५	यदतीतमतीतं तु	६. २३
यत्र नास्त्युपसर्गाणां	१. ३	यदत्रोच्छ्वसनं प्रोक्तं	२०. ८
यत्र बद्धा विमानानां	२०. ४	यदघस्तात्कपालं तत्	२३. १०
यत्र यत्र नियुज्यन्ते	७. ५०	यदन्तः करणं नाम	१८. ८६
यत्र यत्र स्थितोऽसम्यग्	५. ६८	यदर्थं व्यक्तिमायाति	१३. ६
यत्र यत्रेच्छति स्वामी	१७. १२६	यदलीकेन भावेन	८. ११२
यत्र शर्वो भवश्चैव	८. ८५	यदा च निपतेतेजः	१०. २६
यत्र संनिहितो नित्यं	१. ४	यदा तदात्मवर्तिन्या	१०. १९
यत्राणवः प्रलीयन्ते	८. ९३	यदा तदाश्मलोष्ठादौ	६. ७२
यत्रान्योन्यविरुद्धानां	१. २	यदा तु ध्वस्ततमसः	१७. २८
यत्रासौ विग्रहेक्षानः	८. ८३	यदा विद्याग्निना प्लुष्टा	२६. ७५
यत्रोपायो विरक्तानां	२. ११	यदि नाम भवत्येव	६. ४३
यत्संगमसमावेशः	८. १०९	यदुत्तरमतीतस्य	७. ६७
यत्समाश्रित्य करणं	१९. २३	यद्वातुस्तद्भवेच्छुक्लम्	२०. ४२
यत्सुखं वीतरागाणां	११. १६	यद्यदीप्सति योगीन्द्रो	१७. ११५
यत्स्वरूपमनन्तस्य	५. १९	यद्यद्विनश्वरं स्थूलं	१२. ४
यथा क्षेत्राम्बुसंयोगाद्	९. ११	यद्यपीयं कला सूक्ष्मा	९. १५
यथाग्नितप्तं मृत्पात्रं	९. २८	यद्यप्यन्ते मया प्रोक्तो	८. ४९
यथाग्निर्भस्मसात्सर्वान्	२६. ६७	यद्यस्ति भगवानाशः	६. ९६
यथाणुर्भोगसन्ताने	१३. २	यद्यात्मा केवलः स्वस्थः	६. ६४
यथा तथा न भेदोऽस्ति	१७. १३	यद्येकेन विपाकेन	८. ९९
यथा तथैव सामर्थ्यं	१३. २६	यद्वा मायात्मकं लोके	८. ६

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

यत्र दृष्टं महामोहं	१७. ६९	यावदब्दशतं भाव्यं	२५. ४७
यन्निबद्धं तदण्टाभिः	१७. १७३	यावद्वरेण हारिण्या	४. ५६
यमः पञ्चविधः प्रोक्तो	१७. ३०	यावद्विद्यादयो न स्युः	९. २०
यत्तल्लघु व्यापकं पूर्वं	२३. ८	यावन्न कलया पत्युः	१२. ३०
यवाण्टकेन विज्ञेयम्	२४. ३	यावन्मासतसंपर्काद्	१. ६
यस्तापो भावितस्यैव	१७. ८३	या वर्णपदवाक्यैस्तु	१८. ७०
यस्तेषां विभवः सूक्ष्मः	४. ५२	या समर्था विधौ रोद्धुं	४. ४२
यस्मात्प्रधानमुत्कण्ठाद्	१४. ३	या सा ज्ञानक्रियासत्ता	१८. १२
यस्मात्सत्यपि संयोगे	६. ११	यास्य रागोज्झितावस्था	१८. ५३
यस्मादचिन्त्यफलदाः	७. ७३	युक्तश्चेत्समलः तस्मात्	६. ७५
यस्मादचेतनः शब्दः	७. ५४	युक्तस्तन्मयतामेति	१४. १८
यस्मादचेतनामूर्ता	७. ७४	युक्तो योगविभागाभ्यां	१२. २२
यस्मादणुविरक्तात्मा	११. ८	युगपच्च न भोगस्तु	८. १०५
यस्मादमूर्तं सापेक्षम्	७. ६८	युगपच्चलतस्तस्य	१५. १६
यस्माददुःखे सुखं नास्ति	८. १०५	युगपच्च समुत्पत्तिः	२३. ७
यस्मान्नियमयत्येषा	१३. ७	युगपत्सुखदुःखाभ्यां	१३. १७
यस्मान्मोहादिना व्याप्ता	९. १९	युगपत्स्त्रीसहस्राणि	१७. ११६
यस्मिन्ललयमवाप्नोति	१५. ८	युज्यते नान्यथा यस्माद्	१०. १८
यस्मिन्प्राप्तस्य न पुनः	३. २१	युज्यते सुखदुःखाभ्यां कर्मणा	२६. ३८
यस्य यत्राधिकारोऽस्ति	७. ४७	युज्यते सुखदुःखाभ्यां न चात्यन्तं	१३. २९
यस्य यस्येन्द्रियस्याथ	६. ५९	युज्यते सुखदुःखोत्थ	६. ७२
यस्याशेषमवर्णवोदरगता	२६. ७७	ये चात्र भुवनेशाना	२५. ३१
यस्यैवं संस्थितो भावः	१७. ६५	ये चान्येषां न तेभ्योऽस्ति	२५. ४६
यां यां यत्रोपचारेण	२६. ३४	येन निःश्रेयसे पुंसां	११. ३१
या गतिः शिवभक्तानां	२६. ४५	येन पुंभावमायाति	१२. २७
याणोर्नित्यं प्रसक्ता	१३. ३४	येन विक्लिद्यते यद्धि	२२. ५
यादृक्कर्मवशाद्येन	१७. १६६	येन संकल्प्य संकल्प्य	१८. ५४
यादृक्कर्मविपाकः स्याद्	८. ९५	येन संचार्यते ह्यात्मा	२०. ३
या परा संस्पृशेत्कोटिं	२६. ६९	येन संप्रेर्यते बीजं	२०. ५
या प्लावयति संतप्तं	५. ५७	येनात्मवर्तिना नित्यम्	१८. ५५
याम्यश्चेति यमस्यैते	२३. ३४	येनान्तर्वर्तिना सर्वं	२१. ३
याम्यायां तु यमस्योक्ता	२३. ६१	येनाभावेऽपि भावत्वं	५. ६१
या यस्य तां न विप्रेन्द्र	११. २९	येनाभिभूतो बाह्येषु	११. ६
यावत्सदाशिवं तत्त्वं	२४. ४५	येनाभिषिक्तो विश्वात्मा	१७. १३२
यावत्सम्यङ्निरूप्यन्ते	१६. ३६	येनावकाशकं वस्तु	१९. ११
यावत्सा परमा काष्ठा	५. १४	येनावतीर्य संभोगात्	५. ३०
यावत्सोन्मीलिनी शक्तिः	४. ४४	येनावयवनिष्पत्तिः	२०. ६

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

येनाविष्टं जगत्कृत्स्नं	२०. ३	योज्योन्यमविरक्तानां	११. १९
येनाशु ते महावीर्या	४. १३	योज्मिलाषात्मको भावो	२६. ७४
येनाशु विषयान्दृष्ट्वा	२०. २६	योज्यं भूतात्मको वर्गः	८. १४
येनाशेषपदार्थदारुणचित्तं	२६. ७८	योज्यमध्यवसायाख्यो	१७. ५८
येनाशेषमिदं स्वधर्मकिरणैः	२१. २०	योज्यमर्थक्रियायोग्यो	१२. ८
येनासौ कल्प्यते सूक्ष्मः	१२. १	यो येनाशयभावेन	२६. ३७
येनासौ रञ्जितः क्षिप्रं	११. २	योज्वस्थितः सदा द्रष्टा	६. २१
येनासौ सहसा योगी	१७. १०९	योज्स्वतन्त्रः पशुर्भोक्ता	२. १७
येनोन्मीलितसद्भावाः	३. ३३		
येनोपरक्तो लौल्येन	११. ५	र	
येनोपायेन यस्येह	८. ११४		
येऽप्यधश्छदनाधस्तात्	२५. ५७	रक्तान्मांसं नाड्यश्च	२०. १६
येऽप्यधस्तान्महाभागाः	९. ५	रक्तेभ्योऽपि विरागो यः	११. १९
ये भूतभावतत्त्वाख्या	२. १६	रक्षोऽधिपस्य नैर्ऋत्यां	२३. ६१
येभ्यो येऽनुचरास्तत्र	१८. ११५	रजः प्रणष्टसत्त्वं स्याद्	१८. ३०
ये मन्त्राः शुद्धमार्गस्थाः	२. २०	रजसः प्रतिपत्तव्याः	१६. २०
ये यतो विसृता भावाः	२५. ५५	रजसः शुद्धभावत्वाद्	१६. ४०
ये वर्गा भुवनेशानां	२५. ५८	रजसः सह सत्त्वेन	१८. ४८
येषां नात्मेति वचनं	१८. ९६	रजसश्चाश्रयोपेतम्	१६. ३०
येषां स्वभावतः सिद्धो	७. ५३	रजसा भूरिस्तपूक्तः	१८. ४४
येषामनीश्वरी तेषां	७. ७५	रजसोद्बलितेनाशु	१७. १५२
यैर्वृतः परमे व्योम्नि	४. १३	रजस्तमोभ्यां संप्रेर्य	१७. १०७
योक्त्री योजयितुं शक्ता	५. ४९	रजस्तमोभ्यामाक्रम्य	१८. ४५
योगजं न च गुह्याख्यं	१७. १४५	रजोवृत्तिकृताधारा	१६. ३२
योगयोगेश्वरस्वामी	३. १९	रञ्जितः शिवरागेण	१३. ३०
योगवीर्यमदामोद	१६. ३४	रतिं बध्नाति विपुलां	१७. १७६
योगस्तेन समं नास्ति	११. २०	रमन्ति विविधैर्भोगैः	२६. ५९
योगिनो योगवीर्येण	१६. ३२	रमन्ते विविधैर्भोगैः	५. ६
योगेनाधिष्ठितं सम्यक्	४. ५	रसः सोऽपि द्विधा भूयो	२०. १५
योगोत्थामिरमोघाभिः	१७. ११८	रसः स्वाक्योऽस्य बोद्धव्यः	२२. २
योगोऽस्य शक्तयः स्वाक्या	४. ५	रसस्यात्मगुणो व्यापी	१७. १२
योजनानां तु पञ्चाशत्	२४. १२	रसासृङ्मांसमेदोऽस्थि	१७. १२
योजनानां सहस्राणि	२४. १९	रसोऽवश्यं विलासिन्या	१८. ८
योजनानां सहस्रे द्वे	२४. २४	रहस्योक्त्या स्मृतं वामं	४. २५
योजनानां स्मृतो लक्षं	२३. ६४	राक्षसानां रजोऽर्धेन	१७. १९
योनिः षण्णां मदादीनां	८. ३३	रागद्वेषात्मिका येयं	८. १११
योनिस्तन्मात्रसङ्घस्य	१८. ४७	रागद्वेषादिभिर्दोषैः	६. ९७

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

रागविद्याकलाख्येन	११. ३३	लक्ष्यते कारणं कर्तुः	८. २७
रागश्चानादिमान्निद्धो	११. २२	लक्ष्यतेऽन्योऽपि संहारो	२५. ३
रागिणः साधकस्येत्यम्	७. ७१	लक्ष्यते पशुसंघस्य	४. ४१
रागिणामपि भोगार्थं	२. १२	लक्ष्यते मुनिशार्दूल	१८. १२
रागेण क्षिप्तचैतन्याः	१७. १३६	लक्ष्यते विपरीतेन	४. २७
रागेण युज्यते प्रीतौ	११. २४	लक्ष्यते सा शरीरेऽस्मिन्	६. ३४
रागेऽन्योऽपि परः सूक्ष्मो	११. ३०	लक्ष्यन्ते चेतना वृक्षा	१८. ३९
रागो यथायं सकषाययुक्त्या	११. ४३	लक्ष्यन्ते सुरमानुष्य	१५. ११
राजसं स्यादथोर्ध्वं तु	२३. ११	लघिमा नाम यः प्रोक्तो	१७. ११०
रूपपाशनिचयं भोक्तुः	५. ५६	लघुनामापरस्तत्र	२३. २५
रुणद्धि स्थितयेऽत्यर्थं	५. ३९	लयभोगाधिकाराद्धः	२. १४
रुद्रशक्तिबलाद्भूयो	२५. २७	लयश्चास्य पदे ज्ञेयो	२५. ४५
रुद्राणवो महाभागा	७. ३	लये च शिवतत्त्वाख्यं	७. ३२
रुद्राणां कार्यकरणं	८. ६९	लवणार्णवपर्यन्तं	२४. २१
रुद्राणां भूमयश्चित्रा	११. ३७	लवद्वयं निमेषस्तु	२५. १५
रुद्राश्च भुवनाधारा	८. ६६	लाकुलं प्रथमं तत्र	२२. १४
रुद्रास्ते नात्र संदेहः	२६. ४७	लाघवं दीप्तिरायामो	२०. ११
रुद्रैरात्मगुणोपेतैः	२०. ५५	लामालामे समौपम्यं	१७. ४५
रुद्रोऽन्योऽपि महातेजा	११. ४०	लामे चेप्सितवस्तुनाम्	८. ५१
रुद्रो ह्येकशिवो नाम	१०. ४०	लिङ्गं माहेश्वरं प्रीत्या	२६. ५८
रूपं चैतस्य यत्प्रोक्तम्	८. ५	लीक्षा त्रुटिचतुष्केण	२४. २
रूपतन्मात्रमप्येवं	१८. १०३	लीयन्ते यत्र संहारे	६. ४४
रूपेणात्यन्तशुद्धा	१३. ३४	लीलयैव तदा सर्वे	२५. ३३
रूपैः सप्तभिरित्युक्ता	१७. ६४	लुप्तायासमदा रुद्राः	२५. ५३
रूपैर्नियामिका भोक्तुः	८. १८	लेशानुविद्धं रजसा	१८. ९९
रोधयित्री च या पत्युः	४. ४१	लेशानुविद्धं सत्त्वेन	१६. २८
रोधयित्री तु या पत्युः	५. ३८	लोकत्रयकृतावासः	२०. ५
रोधयित्री तु सा शक्तिः	५. ४१	लोकत्रयविभूत्यर्थं	१९. ५
रौद्रं भयानकं विद्धि	५. ५६	लोकत्रयस्थितिरियं	२५. २५
रौद्री च प्लाविका श्रद्धा	५. २५	लोकत्रयस्य कृत्स्नस्य	२५. ४०
रौद्रो रुद्र इति ख्यातः	९. ३९	लोकत्रयेऽपि मोदन्ते	२६. ४४
रौरवं प्रथमं तत्र	२३. ७४	लोकनाथस्य रुद्रस्य	२३. ४६
		लोकसंव्यवहारार्थं	१७. ७
		लोकेऽपि यो यदायत्तो	७. ४८
		लोकेऽपि सुप्रतीतं स्याद्यथा च	१९. १९
लक्षाणां त्रितयं चापि	२४. ३४	लोकेऽपि सुप्रतीतं स्याद् विविधं	७. ६१
लक्षायुतसहस्राणि	३. २८	लोकेऽप्यर्थक्रियायुक्तं	६. ४७

ल

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

लोकेऽस्मिन्मुनिशार्दूल
लोमानि मांसं रक्तं च
लोष्टादिकल्पितैरीशैः
लोहस्याप्यथ लोकेऽस्मिन्

१०. ३०

१९. २९

७. ७६

१७. ८

व

वक्तव्यं ते मुनिव्याघ्र

१८. १०१

वक्तव्यं मुनिशार्दूल

२६. ५६

वक्तव्यपाटवं वाचो

१८. २२

वक्तव्यमिति तत्रैकम्

१८. १०

वक्तव्यमुचितस्यापि

१९. १८

वक्तव्यादानगमने

६. ३२

वक्तव्या या यथातत्त्वं

५. २७

वक्तव्या स्वेन रूपेण

८. १०

वक्तव्यो ब्रह्मणः स्वापो

२५. ११

वक्त्रं तोजोमयं तस्य

४. २०

वक्त्रहृत्कण्ठतालवोष्ठ

१८. ७२

वक्ष्यन्ते ज्ञापनार्थं तु

४. १८

वक्ष्यन्तेऽमी पदार्थास्ते

३. १५

वज्रदेहश्च बुद्धश्च

२३. ३९

वज्रोपमं महात्पापं

१. २०

वणिक्कृष्यादयोऽप्यत्र

७. ७५

वत्सस्याप्यमिलाषित्वं

६. ७०

वनात्पराङ्मुखस्तद्वत्

१. ८

वन्ध्यायाः संततौ किं स्याद्

६. ५३

वमयत्यन्नपानं वा

२०. ३०

वरमन्विच्छ विप्रेन्द्र

१. २३

वरुणस्य बलं जित्वा

२३. २८

वर्णयिष्यामि संक्षेपाद्

८. १

वर्णयिष्ये यथा तेभ्यः

१९. १

वर्णोपोद्बलिनी शक्तिः

७. ४९

वर्ण्यतेऽष्टगुणोपेता

१७. २

वर्तमानं बहिर्देवाः

१८. ८८

वर्तमान उपदेयः

१२. ९

वर्तमानमतीतं च

१८. ८८

वर्तमानस्तृतीयो यः

१२. ८

वर्तमानोऽतिसूक्ष्मत्वात्

१२. १३

वर्तमानो मधुस्तद्वद्

१२. १२

वर्षं हि केतुमालाख्यं

२४. २२

वशीकृत्य जगत्सर्वं

१७. १२१

वसिष्ठपुलहाद्याश्च

२३. ४९

वस्तुनश्चाप्यभेदेऽपि

१७. ७

वस्तुनश्चोद्भवे नाशे

१२. १९

वस्तुरश्मिसहस्राढ्या

२. ३

वस्त्रापदमतोऽघस्ताद्

१९. ३८

वहन् प्रयात्यथायाति

२५. ६५

वह्निः संलीयते भानौ

२१. १४

वह्नेर्ज्वालासमूहेन

२५. ३६

वह्नी लयमवाप्नोति

२५. ४९

वाक्यानलसमुत्थेन

२. ७

वाक्यार्ककिरणैस्तीव्रैः

३. ६

वागिन्द्रियमिति ख्यातं

१८. ६९

वागिन्द्रियेण स्पष्टेन

६. १७

वागिन्द्रियेऽधिकारोऽस्मिन्

७. ४९

वाग्भूरिदोषसंश्लिष्टाः

२६. १२

वाच्यवाचकभेदोऽयं

७. ४२

वाच्यस्य वस्तुनो यस्माद्

७. ४६

वाण्या प्राश्वस्य तं विप्रं

१. २२

वातस्थानगते शुक्ले

२०. ४३

वामदेवो महातेजा

९. ३८

वामाधः स्रोत उद्दिष्टा

५. ५२

वामोक्त्या विपरीतत्वं

४. २६

वामोद्गारैर्यतः कर्ता

४. २५

वायव्यां ब्रह्माणोऽण्डस्य

२३. २५

वायुः प्रवाहकत्वात्

६. ३९

वायुना शोषमापन्ना

२३. ४

वायोः प्रवृत्तिरत्रापि

६. ३७

वायोर्गतिनिरोधाच्च

२०. ७

वायोर्गन्धवती नाम्ना

२३. ६२

वायोर्बलं समाक्रम्य

२३. २६

वायोर्मयाव्यात्मबहिः स्थितस्य

२०. ५६

वायौ प्रलीयते वायुः

२५. ४९

वारिता विनियोगार्थम्

७. ९

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

वारुण्यात्मवशीकृत्य	८. २२	विद्या भानुमती नाम्ना	७. १९
वासनाभिर्युतस्थापि	८. १०८	विद्याभुवनसङ्घस्य	१०. ४१
वासनावशगं भोक्तुः	२६. २	विद्यारागात्मकैर्यविद्	९. २१
वासनाविनिवृत्यर्थम्	६. ७८	विद्याविद्यात्मकं तद्वद्	२७. ६८
वासितं तेन भावेन	१०. ८	विद्याविद्येश्वरीभिस्ते	५. ७
वासितो नोत्सहेत्यक्तुं	९. ३२	विद्या वेदनशीलत्वात्	७. ३६
विशत्यष्टौ विमानानां	२३. ५२	विद्येयं सर्वभावानां	१०. २०
विकरोति मुनिव्याघ्र	१८. १५	विधात्रा सर्वजगतः	८. ४८
विकसन्त्यणुपद्मास्तु	९. ८	विधिस्तुतिजुगुप्साद्यैः	१८. ७०
विकारश्चाभिमानाख्यः	१८. २	विनयेनापि सिद्धानां	१६. ३४
विकारान्दर्शयत्याशु	१३. १४	विनश्चरेण सिद्धा ये	१७. १३४
विकासः सत्त्वसामथ्यात्	१८. ८९	विनिवृत्ताधिकारस्य	३. २९
विकासाकुञ्चने दृष्टे	६. १०१	विनिवेशयितुं शक्ता	४. ३४
विकासो नाम तन्मय्ये	२३. १२	विनिष्कृत्य मलात्तूर्ण	४. १९
विकिरत्यात्ममर्यादा	५. ७३	विनिष्कृष्याक्षमार्गेण	१८. ५२
विकिरा नाम या प्रोक्ता	५. ६९	विपुलार्थमसंदिग्धं	१. २६
विकिरिष्या यथोपात्तं	५. ७१	विभज्य धात्रा स्थितये	२२. १२
विकृष्टं बुद्धिदेवानां	१८. ९५	विभागस्थितये विप्र	२५. १४
विचक्षण इति ख्यातो	२३. १४	विभागो भुवनेशानां	८. ६८
विचरन्ति महात्मानः	१९. ६	विभान्ति कारणत्वेन	८. ६६
विचरन्ति महाभागाः	२३. ४०	विभिन्ने वायुना शुक्ले	२०. ३९
विचलेच्छक्तिस्पातात्	१७. १५२	विभुर्मर्जितवानाशु	३. ७
विचारयुक्तं सद्रस्तु	१. २८	विभुश्च शम्भुनामा च	२३. १५
विचेतनेन सान्द्रेण	११. ८	विभूतिश्च महातेजा	२३. ३८
विच्छित्तिकारणं प्रोक्तं	२६. ६५	विभोस्तमसि विज्ञेयं	१६. २९
विजानाति मुनिव्याघ्र	९. २३	विभ्रान्तचित्तो विरतः	५. ३३
विज्ञानस्य तदाभावो	६. २७	विमलं विमलस्योक्तं	२०. ५३
विष्णुत्रपूरितं कोष्ठं	१७. ९५	विमानकोटयोऽवस्ताद्	२३. ७२
विष्णुत्ररुधिरक्लिन्नां	८. ३५	विमिश्राण्यपि चिह्नानि	२०. ४६
विद्याख्यमपरं तस्मात्	३. २५	विमिश्राश्च यथा तेषां	१६. २२
विद्याश्चाप्युपायोऽयं	६. ७६	विमुक्ताः सर्वपापेभ्यो	१. १८
विद्यातत्त्वविधौ वाच्याः	५. १८	विद्युज्ये त्वधुना येन	८. ४५
विद्यातत्त्वेऽधिकारोऽस्याः	७. ३३	विधोक्ता चैव संयोक्ता	२३. ३२
विद्यात्मकं तत्त्वमुदारवृत्तं	७. ७७	विरक्तं प्रति यो रागः	११. १८
विद्यानामधिपः श्रीमान्	७. १६	विरक्तः सङ्गदोषाच्च	१७. १०६
विद्यान्तरङ्गमुद्दिष्टा	१०. ४	विरक्तः सहसा वृद्धो	१७. ९७
विद्यापादः स विज्ञेयः	२. ९	विरक्तस्य भवेद्दुःखं	११. १२

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

विरजस्का विशोकाश्च	१. १८	वीरभद्रादयश्चैव	१६. २६
विरागः पीड्यमानस्य	१७. ७८	वीरश्च पालकश्चैव	२३. ४२
विरागात्तत्परित्यज्य	११. २३	वृतं गणैः सहस्रैस्तु	२३. ४७
विरागी स च मुक्तात्मा	६. ६३	वृतः स भगवान्देवो	४. ८
विरागेदस्य सहसा	१७. १०७	वृतमेभिर्महावीर्यै	२३. ४५
विरिञ्चेस्तावती रात्रिः	२५. २६	वृतो रुद्रैर्महाभागैः	८. ८४
विरुद्धमग्निना तोयं	६. ८६	वृतो विराजते तत्त्वे	८. ९१
विरोधः स महानत्र	१३. २४	वृत्तयस्तु गुणाः प्रोक्ता	१६. ३
विवर्तमाना तरला	१७. १३८	वृद्धानामपि सर्वेषां	१७. ४२
विवाहश्च महातेजाः	२३. १४	वृद्धिश्चेदूष्मणाकस्माद्	६. ९
विवृद्धयेऽभिलाषेण	९. १३	वृश्चिकाद्यपवर्णान्ते	७. ७२
विवेकः खलु कृत्स्नस्य	२६. ६४	वृषश्चैव सुतेजस्वी	२३. ४२
विवेकाग्निरमोघात्मा	१०. २७	वृष्टिस्ततोऽम्बरीषश्च	२३. ७७
विवेकात्तत्स्वरूपेण	७. ४	वेणुं वादितुमारब्धः	१२. १२
विवेकिनो विरक्तस्य	४. ४६	वेत्ता येषाममुक्तात्मा	१०. १५
विवेको यत्र तत्त्वानां	२. ८	वेदनं द्विविधं प्रोक्तं	१०. ३
विवेको यत्सुशुद्धानां	७. ३	वेदने सुखदुःखानां	९. २१
विशुद्धकारणत्वेन	८. ७१	वेदानां पारमो रुद्रः	२३. १८
विशुद्धविप्रुडुद्गारैः	४. ७	वैकल्याच्चक्षुषोऽस्तत्	६. ५८
विशेषाः क्रमशो व्यक्ता	१९. ४	वैकारिकस्तैजसश्च	१८. ४३
विशेषा व्यक्तिमायान्ति	२२. ३	वैकारिकोऽक्षसेनायाः	१८. ४६
विशेषोऽस्य समासेन	१७. १६०	वैचित्र्यं चैव हर्षाख्यः	६. १०४
विश्रामश्च ततस्तेषां	२५. ३७	वैचित्र्यं जगतः प्रोक्तं	६. ९७
विश्वदेवो विरूपाक्षः	१८. ११४	वैराग्यगुणमाहात्म्याद्	१७. ७४
विश्वा च काली कापाली	७. २०	व्यक्तं तच्छब्दतन्मात्रात्	१९. २०
विश्वेशश्च महातेजा	८. ८०	व्यक्तं यथानुक्रमतः प्रधाना	१९. ३९
विषयं शब्दनामानं	१८. ५७	व्यक्तं लोकोपकाराय	२२. २
विषयः सर्वदा ज्ञेयः	१७. ५९	व्यक्तं व्यक्तिकरं विप्र	१९. ७
विषयस्तस्य संकल्पः	१८. ८०	व्यक्तः पुंस्युपकाराय	१७. १४
विषयोऽस्य स्मृतं रूपं	१८. ६१	व्यक्तमण्डमतोऽव्यक्तात्	२३. १०
विषयसंमूर्छितात्मानो	९. ७	व्यक्तये जगतः सिद्धाः	८. ५८
विषादे च भवेच्छोषो	८. ४४	व्यक्तये नो भवेन्नाशो	८. ६०
विष्णोरप्युचितं तत्र	१६. २८	व्यक्तस्य वृत्तयस्तिष्ठो	१५. ४
विस्पष्टं शक्यते वक्तुं	१६. १७	व्यक्ता गुणाः कारणवीर्ययोगाद्	१६. ४१
विस्पष्टं शब्दविषयं	१८. १९	व्यक्तिमायाति यद्येवं	१७. ५
विस्फूर्जन्ति स्वकार्येषु	२५. ५५	व्यक्तिमायाति विस्पष्टं	१४. ११
विहिता कारणेनात्र	१८. ५८	व्यक्तिमायाति सहसा	१५. ९

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

व्यक्तिमायान्ति तत्त्वानि	१९. १५	शक्तिः शक्तिमतः पत्युः	९. २५
व्यक्तिमायान्ति संक्षोभात्	१८. ६९	शक्तिः सा रोधयिष्युक्ता	४. ४२
व्यक्तिज्योतिष्मतां सिद्धा	२१. १५	शक्तिभ्यः शक्तिमान्सिद्धः	३. १६
व्यक्तीकरोति जगतः	५. ७२	शक्तिनियामिका पुंसः	१३. १
व्यक्तीभूतेऽनुभूते च	८. १०३	शक्तिसंमूर्छितात्मानो	८. ९३
व्यक्तीभूतेषु सर्वेषु	१६. १६	शक्तीनां परमेशस्य	६. १०१
व्यक्तीभूतो विवृद्धार्थ	९. १३	शक्ती रोधयितुं शक्ता	१७. १८६
व्यक्तोऽसौ शिववद्भाति	२६. ७२	शक्त्यात्मवीर्यवतिन्या	१०. २४
व्यङ्गिनो नष्टवपुषो	२६. २२	शक्त्यावेशात्ततः सिद्धो	७. ४६
व्यज्यते नान्यथा कर्तुः	७. ५४	शक्त्याह्वः स पदार्थोऽयं	२. १६
व्यभिचारो भवेल्लोके	६. २५	शक्नोति प्राकृतान्भोगान्	११. ३६
व्यवस्थाकारिणी नान्या	१३. ५	शक्यते घटितुं भूतैः	१९. २२
व्यवस्थाकारिणी यस्माद्	१९. ३२	शक्यते योगसामर्थ्याद्	१७. १२४
व्यवहाराच्च साटोपात्	६. १०	शङ्कुकर्णमतोऽवस्तात्	१८. ११०
व्यस्ताः संपरिगीयन्ते	१६. २४	शतरुद्रादयः शूराः	२५. ५१
व्यस्तानां शक्यते वक्तुं	३. १३	शतरुद्रान्तिकं स्थानं	२६. ५९
व्याख्यातं भवता स्पष्टम्	२६. ६५	शतेनाप्यपकाराणां	५. ६६
व्याघाटानां चतुष्केण	२४. ५	शतैः पञ्चभिराख्येयः	२. १२
व्याघातभाक् ततस्तस्य	४. ३६	शतोत्तरगुणानि स्युः	२४. ४४
व्यापारकृत्स्नसंपूर्ण	५. २४	शत्रुभिर्वध्यते यद्वत्	७. ६५
व्यापारस्थितयेऽणूनां	५. ३०	शब्दः स्पर्शश्च रूपं च	२२. ३
व्यापारोऽध्वनि मन्त्राणाम्	७. ५६	शब्दस्पर्शसमायोगात्तत्तेजः	२१. २
व्याप्तं भुवनपालानां	३. २६	शब्दस्पर्शसमायोगात् स्वभावेन	२०. २
व्याप्तिस्तस्य सदा ज्ञेया	१४. १९	शब्दस्यापि ततोऽस्तित्वाद्	१९. १०
व्याप्नोति तदतीतानि	२६. ५२	शब्दादिविषयान्गृह्य	१८. १४
व्याप्यव्यापकभावेन	२३. ९	शब्दादिविषयान्भोक्तुम्	१७. १७७
व्यावर्णितास्ते तव विप्रमुख्य	१६. ४१	शब्दोऽभिव्यक्तिमायाति	१९. ८
व्योम्नि संलीयते व्योम	२५. ५०	शरीरघटनारम्भः	६. ४४
श		शरीरनिरपेक्षत्वाद्	१३. २९
		शरीरी नैति रुद्रात्मा	६. ५
		शरीरेणातिपुष्टेन	१७. ९२
शक्तयः कारणस्यैवं	५. ७४	शरीरेऽस्मिन्कुतो ह्यात्मा	६. ६
शक्तयः परमेशस्य	१७. ९	शाकल्यायामवस्थायां	६. ४७
शक्तयश्चात्र संपूर्णाः	८. ६३	शाक्रं पदमवाप्नोति	२६. ४५
शक्तयस्तान्विजानीयात्	२५. ५९	शान्तमूर्तिरिति ख्यातो	३. २४
शक्तयो विसृताः सूक्ष्मा	१६. २	शान्तिभेदः स्थितः पूर्व	३. २३
शक्तिः प्रह्लादिनी पत्युः	५. ६७	शान्तौ विनिर्गता पूर्व	७. ३१

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

शान्त्यतीतं परं तत्त्वम्	३. ३२	शुष्यमाणस्य वैचित्र्यं	८. ४५
शाबरौ योऽतिविक्रान्तः	१२. ३४	शून्यं तावत्प्रमाणत्वाद्	६. २१
शासनस्यापि ये भक्ताः	२६. ५७	शून्यवत्संस्थिता यस्माद्	१३. १६
शास्त्रेऽस्मिन्मुनिशार्दूल	१६. २३	शृङ्गवानपि विस्तारात्	२४. ३०
शास्त्रेऽस्मिन्युक्तिरतः सिद्धा	३. ११	शेषं स्यादुपचारेण	२६. ७०
शिखेदस्य पुरं तत्र	१६. ६	शेषाणां स्थितये सन्ति	१९. १६
शिरश्छेदात्परं दुःखं	८. ३८	शेषा निर्दग्धतनवो	२५. ३३
शिवत्वमतिशुद्धं स्यात्	६. ८५	शेषो यः परिवारोऽस्य	१८. २७
शिवत्वमतिशुद्धं स्यात्	१०. २७	शोकं क्रोधं विषादं वा	२०. २६
शिवत्वाद्युज्यते मोक्षे	६. ८९	शौणितं तु ततो भूयात्	१९. २७
शिवत्वोन्मीलनं तथ्यं	१७. ६८	शौचहानिश्च सततम्	१७. १४१
शिवध्यानैकचित्तात्मा	१. ५	शौचाचारपरित्यागात्	२६. १४
शिववक्त्राम्बुजोत्पन्नम्	१७. ६८	श्रवणे स्पर्शने रूपे	६. ३३
शिवशक्तिकरावेशात्	१८. ३०	श्रीकण्ठकिरणाघ्रातं	१५. १३
शिवशक्तिगुणामोद	५. ६	श्रीकण्ठपदमारुह्य	२६. ६०
शिवशक्तिसमूहेन	१६. १६	श्रीकण्ठभुवनं प्राप्य	२५. ५१
शिवसद्भावकुशला	१०. २१	श्रीकण्ठश्च महातेजाः शिखण्डी च	४. १०
शिवस्याङ्गानि हान्तानि	७. २४	श्रीकण्ठश्च महातेजाः सर्व	१५. २
शिवाद्यवनिपर्यन्ते	१६. ३७	श्रीकण्ठस्तत्कृतावासः	१६. २५
शिवाद्यवनिपर्यन्तो	१०. २३	श्रीकण्ठस्यापि नाथस्य	१५. ९
शिवानां शिवमार्गेऽस्मिन्	३. २८	श्रीकण्ठानुमताः सन्तो	१८. १०८
शिवार्ककिरणव्यूह	९. ३	श्रोत्रं श्रवणधर्मित्वात्	१८. ५६
शिवास्त्रं च महादीप्तम्	७. २८	श्रोत्रादीनि प्रमाणानि	३. ४
शिवेच्छानुमताः सर्वे चेष्टन्ते	९. ४२	श्रोत्रेन्द्रियस्य बाधिर्यं	१८. ३२
शिवेच्छानुमताः सर्वे जगतः	५. ५	श्लक्ष्णत्वचं सुनिष्णातं	१. १०
शीतत्वं च द्रवत्वं च	२२. ६	श्लेष्मघातौ जलघ्राणः	२०. ४५
शीलेनोभयथोपेतम्	२०. ३८	श्लेष्माणमुद्रादूर्ध्व	२०. ३०
शुक्लाक्षः सुभगश्चैव	२०. ४५	श्लोकानां च सहस्रेण	२. ९
शुद्धवत्यथ वारुण्यां	२३. ६२	श्वयोन्नावपि यो भोगो	११. १३
शुद्धसत्त्वसमायोगाद्	१६. ४०	श्वेतो महाबलश्चैव	२३. २७
शुद्धहेममयी भूमिः	२४. ३५		
शुद्धाध्वपतयो देवा	२५. ६२		
शुद्धाशुद्धविभागोऽन्यो	१८. ५४		
शुद्धेऽध्वनि विवेको यः	७. ३७	षट् कपालेश्वरा रुद्राः	९. ३
शुभाच्च यद्भवेन्मोक्षः	७. ६४	षट्पञ्चाशद्गुणोपेतम्	१७. १३१
शुश्रूषणैकचित्तः स्याद्	५. ६५	षडभिः पदार्थैर्मणिक्वैः	२. २
शुश्रूषेयं समुद्दिष्टा	१७. ४३	षष्ठः सोऽभिहितस्तन्त्रे	२. २१

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

षष्ठमप्यविमुक्ताख्यं
षोढा व्यवस्थिता चैवं

१९. ३७

८. १७

संसारे गहने पत्यु

संसारे युज्यते मुक्तो

संस्कारः सर्वजन्तूनां

संस्थापितोऽधिकारे स्याद्

संस्थितः सर्वगोऽप्यस्मात्

संहतस्यास्य सर्वस्य

संहारे तु प्रणष्टं स्याद्

संहारे नेष्यते कस्माद्

संहारे हरणात्पत्युः

संहृत्योपरताः सर्वाः

स एवं मुनिशार्दूलो

स एवाहं विमुक्तात्मा

स कथं प्रेरकत्वेन

स करोत्यध्वसंस्थानं

सकलभुवनमार्गे वर्णितो यो लयस्ते

स च प्रतियथान्यायम्

स च प्रत्यात्मकः पुंसां

स च प्राप्तवरः श्रीमान्

स च शब्द इति ख्यातो

सतः साधारणस्यापि

स तस्माद्ग्रन्थिविवरात्

स तस्य पादावभ्यर्च्य

स तस्य महिमा नाम

सतां व्यतिक्रमे प्रीतिः

सति तस्मिन्प्रधानात्मा

सति मायात्मके पुंसः

सति मोहे प्रकृष्टोऽणुः

स तेन पीडितोऽप्यन्तं

स तेन लक्ष्यते कर्ता

स तेन ब्रह्ममाश्रित्य

स तेन वासितः क्षिप्रं

सत्तामिव्यक्तये चैव

सत्त्वं तदात्मभावेन

सत्त्वं रजस्तमश्चेति

सत्त्वादन्यः पुमान्सिद्धः स च

सत्त्वादन्यः पुमान् सिद्धः स्फटिक

सत्त्वेनापूरितस्यास्य

३. १५

६. ७९

१३. ३२

२५. २

२०. २५

६. १८

१९. ११

८. ६१

१२. २१

७. ७

६. ३

१७. ५७

१२. ४

१७. १३३

२५. ६६

१८. ६५

२५. १०

५. ११

७. ४१

६. ५८

१२. २०

१. १३

१७. ११३

१७. १४१

११. ५

६. १०२

८. ३३

१७. ९१

१२. १७

१७. ७८

१३. २५

२. १

१७. १०८

१५. १०

१६. १४

६. ७५

१८. १८

स

संकल्पविषयं सिद्धं

संकल्पेन सरागेण

संकोचश्चेत्तदायत्तः

संक्षुब्धं ग्रन्थिविवरात्

संक्षुब्धः कारणेच्छातो

संक्षुब्धाद्गन्धतन्मात्राद्

संक्षेपोक्त्याध्वसंस्था

संक्षेपोक्त्या न विस्तारात्

संक्षोभ्य शक्तिकिरणैः

संख्या तन्वार्थयुक्त्या

संगृह्यानुविशेद्गर्वं

संग्रहेऽम्भोऽणवो ज्ञेयाः

संतुष्टः सर्वकार्येषु

संतुष्टः सर्वदा विद्वान्

संतोषान्न परं लोके

संतोषो मार्दवं शौचं

संव्याशतानि तावन्ति

संध्यासंध्याशयुक्तानि

संनिरुद्धाणवी शक्तिः

संप्रधार्य महावीर्याः

संबोधादपि यत्रोक्तो

संभवस्तादृगेव स्याद्

संमार्ज्यं दुःखसंतानं

संमूढस्तत्परो भूत्वा

संयोगश्चेत्तदा रागी

संयोगात्प्रतिपत्तव्यम्

संयोगोन्मीलिनी ज्ञेया

संरुद्धशक्तयो मूढा

संलब्धोन्मीलिनाः सत्यः

संविभज्यैकमेवात्र

संशयाड्कुरमेतद्धि

संसारत्स विरज्येत

३. १७

१८. ५१

८. ५९

५. ७०

१८. ४९

२३. १

२. २२

५. २८

१५. ४

२. २२

१०. ९

२१. १०

१७. ७५

१७. १०६

१७. ८४

१६. १८

२५. २१

२५. २२

९. १०

७. १४

७. ६६

८. ११५

५. ५८

११. ७

६. ६६

३. १२

९. १४

५. ५३

५. २

२१. १३

१८. ३७

१०. २५

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

सत्त्वेनापूरितस्येत्यं	१७. २७	समस्तं यस्य तज्ज्ञातुः	१८. ९७
सत्त्वेनोत्कृष्टवपुषो	१७. ७३	समानत्वेऽपि नारीणां	६. ५३
सत्त्वेनोत्कृष्टवीर्येण	१८. ४४	समानधर्मव्यापारः	१३. १७
सत्त्वेनोन्मीलिता क्षिप्रं	१८. १३	समानपरिपक्वस्य	१३. २२
सत्त्वोत्कटेन भावेन चतु	१६. ११	समानमरुदुत्क्षेपाद्	२०. २०
सत्त्वोत्कटेन भावेन स्थानं	१६. ३३	समानो नाम यो भेदो	२०. १५
सत्यलोकस्ततोऽधस्ताद्	२३. ४७	समाप्य स्वाधिकारांस्ते	२५. ६३
स त्रिधा भेदमापन्नो	१८. ३	समाविश्य जगत्कर्ता	२५. ५
सत्सु सत्सु विपाकेषु	१०. २	समासतश्चाप्यनुलोममार्गात्	२४. ४६
सत्स्वेतेषु पशोः पाशाः	८. ५१	समासतस्ते कथिता विभज्य	१०. ४५
सत्स्वेतेष्वपि ये पाशा	६. १०४	समासेनाभिधास्यामि	९. १
सदाशिवपदं योगात्	२६. ६३	समासेनोपवर्ण्यन्ते	१६. १४
सदाशिवसमाः सर्वे	४. ५५	समीकरोति सर्वाङ्गैः	२०. २८
सदाशिवस्य देवस्य	३. ३३	समीपवर्ती मायातः	११. ४
सदाशिवापितधियः	४. ५४	समुत्थाय ह्रुदुद्गारैः	२०. ८
सदाशिवेन देवेन	१. ३१	समुत्था या तु जिह्वाग्रे	१८. ७२
सदृशं मुनिशार्दूल	१७. १७	समुत्सृज्य शरीराणि	२५. ३४
सदृशः स तु मन्तव्यः	११. १४	समे भोक्तुस्तदा तस्य	१३. १६
सद्भावैनैव शान्तात्मा	४. २४	स यस्मान्नेष्यते पत्युः	४. २४
सद्भावो हृदयं प्रोक्तम्	४. २३	सरिद्भिश्चातिसंकीर्णो	२३. ५४
सद्भ्योपदेशमाकर्ण्य	१७. ५२	सरीसृपाः स्थावराश्च	२३. ५५
सद्योजातं पराद्भावात्	४. २९	सरीसृपा भवन्तीह	२६. १२
सद्यो मूर्तित्वमापन्नं	४. ३०	सर्गः प्रसरणं प्रोक्तः	१५. १२
सनकाद्या महात्मानः	२३. ४८	सर्गस्यापि तदाभावो	६. ६५
स नाथोऽव्यक्तरूपी स्याद्	१५. ३	सर्गात्पैतामहाद्विप्र	७. ७
स परः परतस्तस्माद्	१७. ५८	सर्वं तत्सुखभावेन	१७. १६७
सफला दृश्यते यस्मात्	७. ७६	सर्वं परवशं दुःखं	११. २०
स बध्नाति रतिं तत्र	१७. १६६	सर्वं एव पदार्थाः स्युः	३. ७
सभायाश्चाप्यधोभागे	२३. ५९	सर्वज्ञाः सर्वकर्तारः	१८. ११५
स भोगो भोगिनां सिद्धः	२६. ३	सर्वमाप्नोत्यसंदेहाद्	१७. ११५
समदर्पबलोत्साहात्	२०. ३६	सर्वमेकत्र संख्यातम्	२५. २२
स मनोवेगः सर्वत्र	१७. १११	सर्वरत्नोज्ज्वलानि स्युः	२३. ६९
समयाचारसद्वाद	२. १३	सर्वात्मना निषण्णेयं	१८. ३५
समर्थं सर्वकार्येषु	१९. २४	सर्वात्मा हृदयं मुखं	७. २७
समर्थीकृत्य कलया	९. १९	सर्वाध्वप्रकटनार्थं	४. ३
समलोऽणुः किमाश्चर्यं	८. २८	सर्वापराधजं तस्य	१७. १७०
समवायि तथा माया	६. १००	सर्वासामेव नाडीनाम्	२०. २४

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

स वायुः पञ्चधा भिन्नो	२०. ९	सिद्धोऽहमिति तज्ज्ञानं	१७. ६०
स सर्वश्च चित्तौ ज्ञेयो	१०. २३	सिद्धयत्यन्योन्यसंघाताद्	१८. ९६
सहजो यस्य यो भावः	६. ८२	सिमृक्षुर्जगतो धाता	२५. ४३
सहसा बोधमायान्ति	९. ४	सिमृक्षोः प्रथमं जाता	१८. ३६
सहसा व्याधितं दृष्ट्वा	१७. ७४	सुकरं सुविभक्ताङ्गं	१. २९
सहस्रोत्पद्यते श्रद्धा	१७. १७८	सुखं रागाभिमूतस्य	११. २१
सहस्रं माल्यवांस्तस्माद्	२४. २०	सुखं वाप्यथवा दुःखम्	२६. ३५
सहस्राणां त्रयेणाथ	१. ३३	सुखदः सर्वदा रागः	११. १३
सहस्राणि दश ज्ञेयो	२४. ३६	सुखदुःखकरः श्रीमान्	२३. १७
सहस्राणि दश द्वे च	२५. २३	सुखदुःखविवेकित्वं	६. ९
सहस्रादित्यसंकाशैः	३. २४	सुखदुःखोपभोगस्य	९. १६
सहस्रान्तरितानि स्युः	२४. ११	सुखमस्मात्परं नास्ति	१७. ८४
सांसिद्धिकं च देवानां	१७. १२६	सुखावहा तथैशान्याम्	२३. ६३
सांसिद्धिकेन भावेन	४. २	सुखिम्योऽसुखनाशाय	२६. ४
सा कथं युज्यतेऽणूनां	१०. २२	सुखोदयान्या विख्याता	७. २१
सा तस्य क्षपिका नाम्ना	१७. १०१	सुप्तोत्थिता बयं किं तु	८. ७८
सातिसूक्ष्मतया ग्राह्या	२५. १३	सुप्रसन्नेन्द्रियग्रामः	३. १८
साधयेन्मुनिशार्दूल	६. ५४	सुभगोऽभयदानेन	२६. ३२
साधिकारमराक्रान्तं	१६. १०	सुरतो हीयते नैव	१७. ११७
साध्यसाधनधर्मित्वं	१४. १५	सुरापः श्यावदन्तस्तु	२६. २७
साध्यसाधनभावेन	२. १९	सुराचितोऽपरस्त्र्यक्षो	२३. १५
साध्यसाधनभावोक्त्या	६. २	सुवर्णाक्षमतो यस्माद्	१९. ३६
साध्यसाधनभेदेन	१७. ८	सुषुप्तकरणाः सन्तः	२५. ५४
सापेक्षाः सिद्धये यस्माद्	७. ७०	सुषुम्ना नाम सा ज्ञेया	२०. २२
साप्यणोर्ज्ञानयुक्तस्य	१७. ७३	सुसत्यामाशये यद्वत्	८. १८
सामान्यापि प्रवक्तव्या	७. ३७	सुसूक्ष्मः शक्तिमान्भूत्वा	१७. ७२
सामान्ये परिणामेऽस्मिन्	८. ११५	सुसूक्ष्मा विमला सत्ता	९. १८
सारं तावत्परा काष्ठा	२३. ५	सुस्थितस्याथ जगतः	५. ३२
सार्धमण्डकटाहेन	२४. ४०	सूक्ष्मं सर्वगतं नित्यम्	८. ४
सा लक्ष्यते यथा तत्त्वं	८. १०७	सूक्ष्मपाशवृताः स्वै	८. ७९
सा शक्तिः तस्य संपर्शाद्	४. ५९	सूक्ष्मभेदात्पुनर्भेदो	२०. १६
सासन्नातीव सततं	१०. ५१	सूक्ष्माः सूक्ष्मतराः सन्तः	१५. १
सा सिद्धिः परमा तस्य	१७. ६१	सूक्ष्मेण वपुषा बह्नेः	२५. ३२
साहित्येन निबद्धास्तु	१८. ९४	सूर्योऽधिदेवता प्रोक्तः	१८. ६२
सिद्धार्थकचतुष्केण	२४. ३	सृजतो रूपतन्मात्रात्	२१. १
सिद्धीनामुद्भवो यत्र	१. २	सेयं मया ते कथिता यथावत्समास	९. ४४
सिद्धैश्च पूज्यते नित्यं	१७. ११२	सेयं मया ते कथिता यथावद्भोग्यं	१४. २०

पटलः श्लोकश्च

पटलः श्लोकश्च

सेयं श्रद्धा समाख्याता	५. ६०	स्थितास्त्वर्धने सेनायाः	७. १४
सेयं संक्षेपयुक्त्या	१७. १९०	स्थित्यर्थं वर्ततस्तस्य	१०. ३५
सेयमध्यात्ममुद्दिष्टं	१८. ७१	स्थिरमूर्तिरमोघात्मा	३. ३०
सोऽङ्कुरोऽणोरविद्याख्यः	२६. ७४	स्थूलं मायासमुद्भूत	१४. ९
सोऽणुः पुंभावमापन्नः	१४. ६	स्थूलः प्राधानिको बन्धः	६. १०३
सोऽयं वह्निरमोघवीर्यबलवान्	२१. २०	स्थूलाच्छूलविपाकोऽन्यः	२०. १७
सौभाग्यमेदतश्चापि	२६. ७	स्थूलानि तद्विशिष्टानि	१९. ४
सौम्यदेहोऽपरो धन्यो	२३. २१	स्थूलेश्वरमतः पूर्वं	१८. १०९
सौम्याशयवशात्केचित्	२६. २२	स्थूलो विष्णुमूत्रसंज्ञोऽन्यः	२०. १४
सौरो मानुषजातीनां	२५. १९	स्थैर्यं धैर्यं तथा दाक्ष्यम्	१६. १७
सौहित्यं पटुता कान्तिः	१६. १८	स्निग्धाद्वियुज्यमानस्य	१७. ९१
स्तम्भिन्या स्तम्भितः कर्तुः	५. ६८	स्निग्धोऽतिरिक्तो हृष्टात्मा	५. ६५
स्थाणुभिर्न निवार्येत	१७. ११०	स्नेहमूलानि दुःखानि	१७. ९२
स्थाण्वभावाद्यथा चित्रं	१९. ९	स्नेहेन यस्य नावाप्तिः	११. १५
स्थानं च नखलेशस्य	२०. ५४	स्पष्टानि करणान्यत्र	६. ३१
स्थानं च लुप्तवृत्तित्वात्	८. ३१	स्पष्टाहमिति कोऽन्योऽस्ति	१८. ७
स्थानं तत्तेजसा दीप्तं	३. २६	स्फुटं शब्दादिविषयान्	१२. २९
स्थानं नयति या पत्युः	५. ४६	स्फुटः प्रवर्तते कालः	१२. २४
स्थानं भोगाय भोक्तुः	३. ३५	स्फुटमत्यन्तगहनं	८. ३
स्थानं स्यात्तीर्थमाहात्म्यात्	२६. ४३	स्फुटोऽयं नियमो न स्याद्	६. ४९
स्थानमेदेन कर्तृत्वं	५. २२	स्फुरद्भस्मसहस्राढ्यं	३. २२
स्थानमेदेऽपि नाभावो	१७. १३	स्मरणाच्च भवेत्प्राप्तिः	२६. ४२
स्थानमौमं महादीप्तं	१६. २७	स्वं वपुर्दर्शयामास	१. १२
स्थानानि तत्र रुद्राणाम्	२०. ५१	स्वं स्वं धत्तेऽणुसंघेभ्यः	५. ४३
स्थानानि भुवनेशानां	१९. ३४	स्वं स्वं वृत्तमथोपात्तं	१८. ६७
स्थानान्यत्र मुनिव्याघ्र	२२. १३	स्वकर्मवासनायत्तम्	९. २६
स्थानान्यन्यानि तत्प्राप्त्यै	२२. १६	स्वकायपोषणायासाद्	२६. २३
स्थानान्येतानि रुद्राणां	१८. ११२	स्वकारणकरैः सम्यक्	८. ७६
स्थापितानि जगद्धात्रा	२२. १६	स्वच्छता समता प्रीतिः	१७. ३९
स्थावराश्चेतनानेके	१८. ३६	स्वतन्त्रः परमेशानो	२०. ५०
स्थावराः कर्मशेषेण	२६. ११	स्वतन्त्रः सर्वकर्तृत्वे	८. ६४
स्थितः संस्थाप्यते यस्मात्	६. ४५	स्वतन्त्रस्यापि वक्तव्यं	४. १
स्थितये त्वग्निभावेन	२१. १४	स्वधर्मैरवगम्यन्ते	३. ८
स्थितये निर्मितं धात्रा	२६. ७०	स्वभाव इति वक्तव्यः	१७. ६६
स्थितये सर्वभूतानां	१९. २	स्वभावस्य च्युतिः क्रीडा	५. २९
स्थितवान् स्वेन वीर्येण	७. १७	स्वभावस्य विपर्यासो	६. ९२
स्थितावन्योन्यलोकेऽस्मिन्	३. ३	स्वभावस्यापरो भावः	४. २९

पटलः श्लोकद्वय

पटलः श्लोकद्वय

स्वभावेन पुमाञ्शुद्धः	१७. १०४	स्वाभ्यायोचितकालस्य	११. २८
स्वभावेनैव जगतः	६. ९१	स्वाजितान्तरया प्रीत्या	९. २९
स्वभावोऽध्यवसायाख्यः	१८. १	स्वालिङ्गिताणुना यस्मात्	९. २९
स्वभावो योऽथवाक्षाणां	१७. १०४	स्वेच्छामिलपितैर्भोगैः	१७. १२३
स्वभावो योनिकारी स्यात्	१६. ४	स्वेन स्वेन तु वीर्येण	८. ७०
स्वभावो रश्मयः पत्युः	८. ५८	स्वेषु भोगेषु वातृप्तं	१३. ११
स्वभावो वृत्तयस्तस्य	१६. २	स्वोचितेष्वथ भोगेषु	१३. ४
स्वयमेव स्वकं कार्यं	१७. ९८	स्वोपकाराय यत्किञ्चित्	१७. १४४
स्वयोगोद्भूतकिरणैः	४. ७		
स्वरूपं धर्मिणस्तस्य	१८. ४	ह	
स्वर्गावाप्त्यै त्रिधा स्थाप्य	२१. ६		
स्वर्लोकश्चाप्यतोऽधस्ताद्	२३. ५०	हरणं हानिरुद्दिष्टा	४. ३२
स्वर्लोकात्परतोऽध्वा तु	२४. १४	हरणाद्वारिणी हर्तुः	४. ३५
स्ववीर्यकिरणौघेन	१७. ६७	हरिनाम्ना च वैपुल्यात्	२४. २४
स्वव्यापारनिधुकृतानाम्	२५. २४	हरिश्चन्द्रं च विख्यातं	२१. १९
स्वव्यापारावसाने तु	१५. ८	हरेर्हरस्य देवस्य	८. ८८
स्वशक्तिव्यूहसामर्थ्यात्	५. ३१	हर्तुं वाप्यथवा दातुं	२६. ३६
स्वसूतेरुच्यते योनिः	१८. २	हर्षं वाप्यथ संचित्य	२०. २७
स्वसूतौ स्नेहमाविश्य	८. ४३	हस्तावध्यात्ममुद्दिष्टम्	१८. ७३
स्वस्थस्त्वत्र भवेद्यस्मात्	५. ५१	हस्तेन्द्रियं समाख्यातं	१८. ७३
स्वस्थस्य पुरुषस्याक्षि	२५. १२	हारिणी जननी तावद्	४. १५
स्वाक्योऽसौ गन्ध एवोक्तः	२३. २	हारिणी या शिवस्योक्ता तया	८. ५७
स्वाग्रं वै शक्यते स्प्रष्टुं	६. १२	हारिणी या शिवस्योक्ता हर्तुः	४. ३२
स्वाचारमवमत्याशु	५. ५९	हार्यं कार्यं च धार्यं च	१४. १०
स्वात्मलोपकृतो यो हि	१७. ४	हालाहलस्ततोऽधस्ताद्	१२. ३३
स्वात्मलोपकृतो ह्येको	१७. ३	हिंसातोऽलीकभाषित्वम्	१७. १३९
स्वात्मानं तु पुरस्कृत्य	२६. २४	हिंसातोऽल्पायुषः सन्ति	२६. १५
स्वात्मीयस्यापि देहस्य	१७. १५६	हिंसातो वाप्युपादानात्	१७. १०२
स्वात्मीयेन सहैवोक्तं	१७. १२७	हिङ्गुपूर्णं यथा पात्रम्	१३. २७
स्वात्मीयेनौजसा सिद्धं	१७. १३०	हिमवत्यञ्चले रम्ये	१. १
स्वाधिकारं समायैवं	२५. ४४	हिमवान्पर्वतेन्द्रस्तु	२४. २६
स्वापयित्वा च कालाख्यं	२५. ६	हीयते योगसामर्थ्याद्	१७. १८१
स्वाभिप्रायेण तीव्रेण	१८. ३	हेमकूटोऽचलस्तस्मात्	२४. २५

मतङ्गवृत्तावुदाहृतश्लोकार्थादीनामनुक्रमणिका

	पृष्ठम् पङ्क्तिः			पृष्ठम् पङ्क्तिः	
अग्निः प्रविशति	४९०	६	अन्ये प्राधानिका	३५	१४
अङ्गुष्ठाद्यास्तु	५२६	२३	"	१०८	१५
अचिन्त्यो हि	२४९	७	"	२३३	१५
अजीर्णप्रभवा	१६९	४	अन्येष्वपि दृश्यते	१६	७
अजो नित्यश्शाश्वतोऽयं	१९३	५	अन्योन्याभिभवाश्रय	३७८	१५
अज्ञातज्ञापनं	१६	११	"	४३८	२
अतः कष्टतरं	३८	१०	अन्योऽपि योग्यतावेश	११	८
अतिक्रम्याप्रयत्नेन	३८०	१९	"	३३३	२०
अतिदूरात्	२०१	८	अपदेश्ये पदन्यासः	२९२	५
अतीतः परिपूर्णश्च	६९	२१	अपेक्षातो हि	१६२	७
अतीतोऽप्यनुमानेन	५३	१६	"	१९०	१७
अतोऽत्यन्तनिषेधेन	४९६	१६	अप्रवृत्तः	१७१	२३
अत्यद्भुता	१९२	७	"	२०६	१४
अथ च प्रागसद्भावः	१९२	६	"	५५७	१२
अथातः संप्रवक्ष्यामि	५६८	१०	अप्रार्थितानि	३३२	५
अथातः सर्वसामान्यं	५६६	१७	अभिन्नवेदनस्यैक्ये	१५०	११
अथानादिमलः	२३२	६	अभिन्नामे	१५०	१४
अथेति चतुरो धर्मान्	२१	११	अभूतगुणाभिनन्दनं	३२६	२१
अथोभावपि	६७	१३	अरूपे	२२३	९
अदृष्टविग्रहात्	१९	५	अर्थः प्रकरणं	२२	१३
अधिकारं	१०८	५	अर्थक्रियासमर्थं	१९१	१३
अधूमहेतोः	१९०	४	अर्थग्रहः	१५६	६
अध्यवसायो	२१०	४	अर्थवादकृतश्चैष	५०	७
अनन्तरं	३८	२	अर्थशक्तेरन्यथात्वं	५६	३
अनन्तोपरमे	११२	८	अर्थैकत्वादेकं	२६	१७
अनित्याशुचि	१२३	११	अवस्था	३२१	२१
"	२१८	१२	अविघ्नैः	५६	९
"	३६३	२३	अविघ्नैर्विपुलैः	५४	४
"	५७२	९	अविद्यास्मिता	२१३	२
अनीश्वरविनाश्यादि	२२८	१९	"	२१८	११
अनुग्रहतिरोभावौ	४४	४	अविपर्ययात्	२१२	१४
अनेकान्तश्च	४२	२	अविभागात्	२४७	११

	पृष्ठम् पङ्क्तिः			पृष्ठम् पङ्क्तिः	
अविभागोऽपि	१५४	१	आत्मा ज्ञातव्यः	४३	११
अविशेषोऽपि	१७३	१३	"	२५५	८
अवीचौ	१६७	७	आत्मानमरणि	६५	१
"	५५५	१	आत्मीयज्ञाति	१२८	१९
अव्यक्तं	३६९	१२	आदित्यग्रह	३३७	२४
अव्याकृतं	३६९	१५	आदित्यात्	४९०	११
अशक्यसमयो	१५९	११	आदित्या लोक	५११	७
अशरीरो	४१	६	आद्यः करण	१४०	६
"	४२	४	आध्यात्मिकाश्चतस्रः	३९८	१२
"	५९	७	आयुर्धृतम्	४६	१४
"	६५	१६, १८	आर्जितानपि	१६८	९
"	२२९	७	आर्जयेत्	१६८	८
अष्टविकल्पो	१३	२	आषोडशात्	३३९	१२
"	२२३	५	आसप्ततेः	३३९	१३
"	३७०	१८	आहारमग्निः	४८७	१३
"	३७६	१	आहितास्मदुदय	११९	५
"	५०१	८	"	२२४	४
अष्टावेते	३७४	१८	इति चिन्ता	५५	१५
असदकरणात्	१९२	२	इत्थं कृत	२४८	३
असामर्थ्याच्च	१५३	३	इदं पूर्वमिव	२६१	९
असिद्ध	१८३	१७	इदं युगसहस्रान्ते	३४०	१९
असृष्ट्वापि	४९	९	इन्द्रियादेः	१४८	१०
अस्ति ह्यालोचनं	१७४	१३	इह यत्क्रियते	४११	१३
"	३१२	८	ईशास्तु ते	४३	५
अस्ति ह्यालोचनाज्ञानं	३८२	१४	ईश्वरप्रेरितो	२२२	१२
अस्मद्दृश्यं	३	६	उत्खातमूलां	१५१	३
अहेतुत्वात्	१५३	१	उत्पत्तिमाश्च	४२	३
आकारवास्त्वं	७१	१६	उत्पत्तौ	३४५	२५
आकाशवीयुप्रभवः	१७६	२	उदाज्यं	३४८	२
"	२४५	९	उन्नत्यवनशी	४१८	५
"	४४१	१	उपाख्यानादि	५०	९
"	४९६	६	ऊर्ध्वं सत्त्व	२२३	१५
आतेक्षि	३२१	२२	"	३७५	१९
आज्ञाविलङ्घनात्	१०८	१२	"	३८७	२४
आत्मनाशसमो	१२५	२०	"	५०३	१०
आत्मा ज्ञातव्यः	६	१८	ऊहः शब्दो	३९३	१५
"	७	८	ऋतावुपेयात्	४३४	१७

पृष्ठम् पङ्क्तिः

पृष्ठम् पङ्क्तिः

एकमेव परं	६८	१७	कलोद्वलित	३६४	२
एकमेवेदं	१५०	७	कामधातौ	२२३	८
"	१५७	५	कारणं कार्यं	१८७	१८
एकस्त्वनीश्वरः	७०	१	कारणकार्यं	१८६	८
एकस्यार्थं	१९४	१४	कारणमस्त्यव्यक्तम्	१८६	९
एकादशेन्द्रिय	४१४	७	कारणानि च	५६	४
"	४१७	२	कारीयादिः	२५	१५
एतदेव	११९	६	कार्यं शरीर	२२९	१
एतेन	१५२	१०	कार्यत्वात्तेन	२२९	२
एते प्रदीप	३६६	१२	कार्यशब्दं	१८७	१९
एभ्यो ह्येकः	६९	२०	कालाग्निः	५१६	३
एवं तत्त्व	२१२	१२	कालात्मानं	३३८	७
एवं त्रिपर्वणि	५१६	१५	काले नियति	५१६	१२
एवं पूर्ववता	५४	६	कालो धिया	३३६	९
एवं वेदोऽपि	५०	१४	कालोऽपि	३४८	१
एष प्रत्ययसर्गो	२०८	१३	कालोऽस्मि	३३७	४
"	२१३	१०	किञ्चिद्रसेन	३८५	२०
"	३८८	२०	कुणपः	४२६	३
एष वन्ध्यासुतो	७८	४	कुमार्गं	३५९	२८
"	२१३	१५	कुरवक	४३४	२४
ऐश्वर्यं	४१७	१०	कूष्माण्डः	५१६	४
कथं गम्येत	४६२	६	कृतेदानीं	१८३	९
कदाचिद्व्यज्यते	१८७	६	कृत्स्नं	३६६	१३
करणैराविश्य	४६८	३	कृष्णाञ्जन	५४	३
कर्मणोः	४१८	६	"	५६	८
कर्मतश्च	२२५	८	केचिद्वुद्धयनु	३३८	५
"	२९४	१०	केनेयं सर्व	१८३	८
"	३०७	६	केवलेशान	७१	१४
"	३५२	१५	कैवल्यं	२१३	८
कर्मभूमिः	४११	१२	कोऽन्यो	१९४	१५
कर्मसोपान	२३	२	क्रमावगाह्य	१८७	१०
कलातत्त्वात्	३०८	११	क्रमास्तेषु	३४०	१०
"	३२५	१२	क्रियादिभेद	३३६	१४
"	३६४	२१	क्रियापलाप	१७८	८
कलोद्वलित	२२९	१६	क्रियाभिव्यज्यते	३४०	१७
"	२३२	१७	क्लेशकर्म	२२१	१
"	२६७	९	क्षीणे तस्मिन्	७	७

पृष्ठम् पङ्क्तिः

पृष्ठम् पङ्क्तिः

क्षीणे तस्मिन्	१२१	९	ज्ञानक्रिये	४६	१
"	२२०	१	ज्ञानाग्निः	३०४	१३
"	३२९	१६	"	५६९	१२
"	३५५	२२	ज्ञानानुगत	३३८	६
क्षीरदधि	७२	१०	ज्ञानेन	११	६
"	१०४	८	ज्ञेयानित्यतया	१५१	९
क्षेत्रदार	१६७	८	ज्योतिष्टोमेन	६७	५
"	५५५	२	"	१६७	३
खड्गेऽभीशुमतो	५६३	११	तं विविक्त	६४	१२
गतासुखि	१४४	३	ततः परं	१७५	१
गुणवैषम्य	२०८	१४	"	३१३	८
"	३८८	२१	"	३८२	१६
गुणा गुणिनं	५३	१	ततस्ततस्तत्	५५८	१०
गुणेषु चाष्टौ	५१६	११	ततो द्रव्यैः	९	२३
गुरुः शिष्यनिमित्तं	५६९	६	ततोऽस्य गुरुणा	३	११
गुरुर्दीक्षां	५६७	१७	तत्त्वशुद्धिश्च	२६१	२०
गुरुणामपि	१	१०	तत्प्रयोजको	१८३	१३
ग्राह्यग्राहक	१५४	५	तत्र सारूप्यगाः	५५७	१
"	१५४	२	तत्संभाव	२३२	७
घट इत्यपि	१७२	१०	तत्सन्निधौ	५	४
घटज्ञानमिति	१७५	७	तथैव	२८७	१५
घटज्ञानमिदं	१७२	९	तथोपरि	३४९	३
चतुर्वर्णादित्वात्	९७	१०	तदसिद्धं	१९८	८
चतुष्पष्ट्यधिकं	५१६	१६	तदा द्रष्टुः	३८९	४
चन्दनादीनि	२३९	११	तदेव	८	९
चरणघटना	४३४	२६	तदेवाद्यत्वमायातम्	३४०	२०
चलं च	३९६	१	तद्धेतुत्वेन	१५२	३
चितिशक्ति	२८	३	तद्वक्त्रानल	५६८	१३
"	२१४	१०	तद्विरोधेन	१८३	१
चिरेण	३४६	१५	तन्त्रवस्त्वात्मक	३८	५
चैतन्य	१३६	११	तन्निपातात्	३५६	२३
छायादि	३४३	२०	"	३५७	२८
जगतः कारणं	१९	१५	तन्मात्रेषु	५१६	८
जराख्या	३३९	२१	तपोमिह्रैः	२५५	१७
जलयन्त्र	३४१	१	तमः प्रकाशवत्तस्य	३४०	९
ज्ञातुर्ज्ञेयस्य	१२५	१९	तमो मोहो	४१३	१५
ज्ञानं प्रत्यभिलापं	३१४	५	तयोश्च धातु	१५२	९

पृष्ठम् पङ्क्तिः

पृष्ठम् पङ्क्तिः

तस्माच्च भगवान्	९०	१०	द्वाभ्यां किल	३४२	४
तस्माच्च विपर्ययात्	२१३	७	धर्मः साक्षात्	२८	१४
तस्मात् कला	३४६	१२	धर्मादौ	५०	१०
तस्मात्काल	३३५	२१	धर्मो दशभिः	४१७	९
"	३४६	१२	धातून् क्षीणेषु	४८७	१४
तस्मात्तत्र	९०	१९	धूमहेतु	१९०	३
तस्मात्संयोगात्	२१०	१६	ध्याननिर्मथन	६५	२
तस्मादनादि	१५१	२	न कदाचिदनीदृशं	४९	१५
तस्मादपि	१८१	७	"	१३४	७
"	३७५	१५	"	१८०	१०
तस्माद्बहु	३४४	१८	"	१८१	११
तस्मान्न	२०४	१९	"	२२०	१२
तस्य वामोऽपि	६६	३३	"	२७७	१५
तस्यां दृष्ट	२४७	१३	"	२७८	१०
तिष्ठति संस्कार	२४	१	न च कैश्चिदसौ	४९	६
"	२१३	१४	न च तद्वचनेनैषा	४९	८
"	२५३	९	न चेदात्मनि	१६६	१४
"	३२१	१९	न त्वेवं हि	१६६	१५
तृतीयस्थान	१७०	४	न मोक्षं यान्ति	६१	४
तृतीयो वर्तमान	३४२	५	न भ्लेच्छितव्यं	१८	२
ते जडा	२४७	१	न युक्तानुमितिः	२२७	१५
तेनोक्तं	१९	१६	नर्ते प्रयोजनादिष्टं	६९	१२
तेषामतः	१५९	१२	"	१०१	६
त्र्यम्बकं	८	३	न विना	९२	१३
"	१०	१९	"	२८०	१०
त्वामकारण	६४	१४	न सा भावकला	११६	२
दशभिरवैराग्यं	४१७	११	न सुष्ठु	५५	९
दानं च	३९३	१६	न हि निस्साधनः	२२६	५
दीक्षिताः	३५८	१८	न हृद्यन्यस्य	५६८	७
दुष्कृतान्यवधूयाशु	२५६	२	नादरूपं	१९	६
दुष्कृतेभ्यो	२५५	१४	नादाख्यं	३१८	१४
दृश्यन्ते जगति	२२९	१३	नान्योऽनुभाव्यो	१५४	४
दृष्टे सति	१४१	२	नाभुक्तं कर्म	२८८	१५
देवदारुधृतं	४३५	१०	"	३०४	२
देवानां	१७	१२	"	३५३	८
द्यावापृथिवी	४९	१०	"	३५५	८
द्राघिष्ठं	१००	२२	नामिश्रं	३५	२

	पृष्ठम् पङ्क्तिः			पृष्ठम् पङ्क्तिः	
नामिश्रं	२८७	२	पानीयं प्राणिनां	४९६	१५
"	४२५	३	पीत्वा वसन्ते	४३५	८
"	४३८	२	पुरुष एवेदं सर्वं	४३	१०
नावश्यं कारणानि	४६	१५	"	३९६	१०
"	१०७	७	पुरुषविमोक्षनिमित्तं	२०७	१४
"	२५४	८	पुरुषस्य तथात्मानं	२०९	१४
नासतो विद्यते	१८७	२१	पुरुषे षोडशकले	२४७	१४
निजाश्शक्तीः	१००	२१	पुरुषोऽस्ति	२११	६
नित्यं प्रमाणं	१५१	८	पूम् पवने	८८	५
नित्यं सत्त्वमसत्त्वं	१६२	६	पृथिवीतः	३८७	१२
"	१९०	१६	पृथिव्यापस्तेजो	१३७	७
"	३३९	१६	पौर्वापर्यापिरामृष्टः	५०	८
नित्यमेकं	३३७	१९	"	३५९	१
निमित्तं	३४५	२६	प्रकृतिभ्यः शरीराणि	२६१	५
नियामकत्वात्	३६०	१२	प्रकृतेर्महान्स्ततो	१८१	६
निश्शब्दे	९	४	"	२१०	८
निष्कल	७२	५	"	३७५	१४
नीतिज्ञैः	१०७	१	प्रकृतेस्सुकुमारतरं	२०५	२
नैकः पर्यनु	२१९	२	प्रतिग्रहधनत्यागो	२८८	१
नो चेद्भ्रान्ति	१९४	१६	प्रत्यक्षेणानुमानेन	१७०	३
पञ्चषष्टकचित्तं	१०	१७	प्रत्याययन्ति	३८९	६
पञ्चमपादेन	७२	६	प्रदीपप्रभान्यायेन	१०७	९, ११
पञ्चाष्टकानां	५१६	७	प्रभुप्रभावतस्तेषां	२४८	६
"	५१६	९	प्रमाणपञ्चकं यत्र	५१	३
पततोऽक्ष	४६२	७	प्रमाणलक्षणात्सिद्धिः	५६	१६
पतयश्चाञ्जनातीता	१०६	६	प्रयोजनमनुद्दिश्य	४५	१२
पदलक्षण	१८	२	प्रलयेऽपि प्रमाणं	१९८	११
परतन्त्रं	६५	३	प्रविशामि किमङ्गेषु	३४६	१६
परमाणुत्वादेव	१८५	७	प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च	१७१	२२
परापरप्रार्थनातो	१४८	९	"	२०६	१३
परा वागीश्वरी	१३२	१	"	५५७	११
"	२३४	५	प्रवृद्धस्य प्रेम्णः	३३०	९
परिणामः	३३८	११	प्रसिद्धेः संनिवेशात्	२२९	११
परिब्राट्	४२६	४	प्राक्पदं	२४२	६
पशुराद्यः	४४	५	प्रायेण नीचा	१६९	१
पाचकादि	१७१	६	प्रावृट्समय	५४	५
पातेर्दुम्भुन्	८८	४	प्रीत्यप्रीति	३७८	१४

पृष्ठम् पङ्क्तिः

पृष्ठम् पङ्क्तिः

प्रेरणाकर्षणे	१३९	१५	भावेषु प्रतिभासेन	१८७	११
प्रोक्तास्तामान्यशब्दानां	२२	१४	भिन्नमावृत्तिभेदेन	३३७	२५
फलति यदि न सर्वं	२५	१७	भिन्नाभः सर्वं	१५०	१३
"	२८८	९	भुक्त्वा भोगान्	२६	५
बालमूकादिविज्ञान	१७४	१४	भुङ्क्ते तत्र	२६७	११
"	३१२	९	भूतैष्यद्वर्तमानात्मा	३३८	१२
"	३८२	१५	भेदस्तमसोऽष्टविधः	४२१	१०
बाह्याभ्यन्तरतः	५६६	१४	भेदानां परिणामात्	१८६	७
बाह्या विषयोपरमात्	३९८	१३	भेदाभेदव्यवस्थेयं	१५०	१०
बिन्दुरूपश्चिवो	३९	१४	भोगसंसिद्धये	२२५	९
बिन्दात्मकश्चिवो	७२	१	भोगानासञ्जनादेको	३३०	११
बुद्धितत्त्वे स्थिता	६८	१	मदशक्तिवद्विज्ञानम्	१३८	४
"	३९६	३	मध्ये रजोविशालो	२२३	१६
बुद्धिपूर्वा	१७३	५	"	३७५	२०
बुद्धौ मितायां	५६३	१०	"	३८७	२५
बुद्धयध्यवसितं	३१४	१०	"	५०३	११
बुद्ध्यावसीयते	१७५	२	मन्त्राणामेव जपतः	२५५	१३
"	३१३	९	मन्त्राणि केसराणि	२३९	१४
"	३८२	१६	महद्यन्मूर्तं	४६२	१२
ब्रह्मणे	२४५	१७	महादेवाष्टकं	३७४	१८
ब्रह्मणोऽण्डं	५६०	१०	महायज्ञैश्च	५५६	१४
ब्रह्मप्रज्ञेशसोमानां	३८७	३	मानुषश्चैकविधः	२२३	६
ब्रह्माण्डं ते	४५६	८	मानुष्यश्चैकविधः	१३	३
ब्रह्मा ब्रह्मसुताः	५११	६	"	३७०	१९
भक्तित्वेन समाख्यातो	११	९	"	३७६	२
"	३३३	२१	"	५०१	९
भक्त्या संपूज्य	२३९	१०	मायायामपि	२६१	१९
भगवान् वासुदेवः	३९६	७	मायाशक्तीः	१९९	१४
भगवान् वासुदेवोऽसौ	३६९	११	मायीयमाणवं	२७५	१५
भर्तुर्नियमतः	३५२	२८	मिथ्याव्यारोपहानार्थं	१५४	९
भस्मीभूतस्य	१३८	७	"	१५९	१
"	३९७	१५	भूक्तिदं परमं	३१८	१५
भावनाया	१७३	१४	मेरोस्तु	५१२	४
भावप्रत्ययभेदः	४१७	१२	मोक्षः सप्तप्रकारो	६९	१९
भावयन्ति	११८	९	मोहो निदानं	१०७	५
"	३८९	१०	यः स्वात्मरतिरेव	४०४	१३
भावानां	१९२	८	यक्षरक्षःपिशाचानां	३८७	४

पृष्ठम् पङ्क्तिः

पृष्ठम् पङ्क्तिः

यतः सद्यो	२१	१२	योगवीर्यबलोपेता	६९	१६
यतो यतः	५५८	८	यो यत्राभिलषेद्भोगान्	७३	२
यत्र खात्पतिता	६	६	"	१०८	८
यत्र तिष्ठन्त्यणीयांसः	३६९	२३	"	५६३	१
यत्र नाम	१५३	४	"	५६७	५
यत्र स्यादुभयोः	२१९	१	यो हि यस्मात्	१०९	१४
यत्राचलमवस्थानं	३८०	२०	रङ्गस्य दर्शयित्वा	२०९	१३
यत्रासतेऽतिलावण्य	३४९	४	रथाद्यवयवा	२२९	१२
यथाकथंचित्तस्यार्थरूपं	१५६	५	रम्यः कालो	३४०	२१
यथा बीजादिसामग्री	१७१	५	रसवर्जं	३३१	२०
यथासिद्धे च	२२८	८	रागतो नियतिः	३६०	१०
यदभावि न तद्भावि	५५	१४	रागद्वेषादि	४५	९
"	१६८	११	रागादिवृद्धिः	१५२	८
यदा स तीव्रान्	१४४	२	रागेण रञ्जितश्चापि	२६७	१०
यद्यशुद्धिर्न	१०८	२	स्तैर्मृगशकुन्तानां	३४३	१९
"	२०६	१	रुद्रश्चेत्यण्ड	५१६	५
यद्वस्तु तत्कालाविविक्तम्	३४५	२८	रूपैः सप्तभिरेव	३९८	८
यया विना न सर्वज्ञः	४२	१०	रौद्रं चरुं	२४५	१७
यस्तु कर्मकृतो	१६९	५	वक्तव्यस्तस्य	३८	३
यस्मिन् ऋचः	८	३	वत्सविवृद्धिनिमित्तं	२०७	१३
यस्मिन् वयसि	३५२	२७	वर्णयिष्यामि	५६६	१८
यस्मिन् सति भवत्येव	१५२	२	वसन् विषयमध्योऽपि	३२२	१४
यस्य तत्परमं	९०	५		५७६	१
यस्य येनाभिसंबन्धो	६०	८	वस्तुभेदे	२२७	१४
यात्यात्मा भोगतो	२३	३	वस्तुसत्ता	५१	४
या दृष्टास्मीति	२०५	३	वाक्यमेकमनेकं	२६	१६
याभ्यां प्रकाशितं	१	९	वाक्यलक्षण	२६	१५
यावज्जीवं सुखं	१३८	६	विकारयति	१५२	११
"	३९७	१४	विज्ञानकेवलानष्टौ	१०६	५
युगपत्स्त्रीसहस्राणि	७०	६	विज्ञानयोगसंन्यासैः	२३	५
"	२६१	६	"	३३२	२६
ये त्यजन्ति	४५६	७	"	५२९	३
"	५६०	९	विद्यातत्त्वमयीं	२३९	१३
येनासौ समयी	५६९	७	विद्यापादार्थकुशलः	५६७	१५
येऽपि तन्त्रविदः	२४८	५	विद्यायां तु	५१६	१४
येषामध्यवसायोऽस्ति	५६८	१५	विशिष्टकाल	३४०	१६
योगपादकृताभ्यास	५६७	१६	विषया विनिवर्तन्ते	३३१	१९

पृष्ठम् पङ्क्तिः

पृष्ठम् पङ्क्तिः

विषये न निराधाराः	५३	२	सत्कायदृष्टेरन्यत्र	१०७	६
विष्णुरुपांशु	२४५	१७	सत्त्वं लघु	२११	१०
बिहितं सर्वकर्तृत्व	११२	९	सत्त्वादिहासतः	३८७	५
व्यवहारास्ततो	१७	२३	सत्यं यत्तत्र	१९३	१३
व्यापारव्यतिरेकेण	३३७	२०	सत्यासत्यौ तु	१९३	१२
व्याप्त्री शिवकला	११६	३	सत्संप्रयोगे	४८	७
शक्तस्य शक्यकरणात्	१९२	३	सप्तदश वधा	४१४	८
शक्तिमात्रसमूहस्य	१८७	५	"	४१७	३
शक्तेः प्रवृत्तिभेदेन	६९	१०	समयोल्लङ्घनात्	१२७	१६
शक्तोद्युक्तप्रवृत्तश्च	६९	९	समानमधीयानानां	२९४	२
शतायुर्वै	४	१५	स मुक्तः	४०४	१४
शनैरिदमिदं	३३९	२४	सम्यग्ज्ञानाधिगमात्	२१३	१३
शिवेन त्वाहुतीः	२५२	३	सर्वं दुःखं	१२६	९
शुक्तेस्तु रजताकारो	१९४	१७	सर्वमालम्बनं	१७३	६
शुचीनां श्रीमतां	४११	१८	"	२१८	१७
"	४६१	१९	सर्वस्यैवेयमात्माशीः	४१९	१६
शुद्धयोनिमयं	४६	११	सर्वेषां सविपक्षत्वात्	१७०	१२
शुद्धेऽध्वनि	२५२	४	सलिलेन	४९२	४
"	१९	११	सलोकस्थास्तथा	५५७	२
"	११६	१३	स वसत्येव	३२२	१५
"	२३५	११	स सिसृक्षुर्जगत्	१०६	४
"	२४६	३	सहस्रगुणं	४८९	१५
शुद्धे पुंसि	२०६	२	सागरं गन्तुकामस्य	७१	५
शैवाः केचित्	५१६	१७	साङ्गं समासतः	५६८	११
श्रीमानकलङ्कधीः	२२१	२	साञ्जनास्ते	३५	१५
षण्मूलां	२४६	१५	"	१०८	१६
संकल्पादेव	६५	४	सात्त्विकमेतद्रूपम्	२१०	५
संग्रामे	२५६	१	"	२११	५
संनिवेशादि	२२७	१३	सात्मीभावात्	१७०	१३
"	२२७	१०	सापेक्षाणां	१५३	२
संरुद्धशक्तयश्चान्ये	७०	२	सामान्यमपरं	५३	११
संव्यावहारिकस्यैव	१५५	९	सावयवं परतन्त्रं	४०	१४
संसरति बध्यते	२०५	१	सा विद्या	३११	३
संसर्गादिविभागश्चेत्	१५०	९	सा शक्तीः	३३९	२२
स एष पूर्वेषामपि	२२१	२	साशङ्को	५०	१५
स कालः कलयंस्तावत्	३४१	२	सिद्धं यादृगधिष्ठातृ	२२७	१२
सङ्गदोषौ	३३०	१२	सिद्धास्सप्तर्षयो	६	७

पृष्ठम् पङ्क्तिः

पृष्ठम् पङ्क्तिः

सिद्धिभाङ्गमन्त्रसामर्थ्यात्	७३	३			
"	१०८	९	स्थानान्तरेषु	१७६	३
"	५६३	२	"	२४५	१०
"	५६७	६	"	४४१	२
सिद्धयेदसाधनत्वे	१५०	१२	"	४९६	७
मुखान्यपि	३३२	६	स्थिता वृद्धौ	५१६	१०
मुखोपायमिदं	५६८	१६	स्थूलावर्त	५३	१४
सुगतो यदि	६७	१२	स्पर्शवृत्ति	४७२	१२
सूत्रार्थे	२२	६	स्वदेहे	४३५	९
सैव च	३९८	९	स्वप्रज्ञातिमिरेण	१०६	१६
सोपानान्तर	६२	१०	स्वरूपज्योतिरेवान्तः	२४७	१२
सौक्ष्म्यात्	२०१	१०	स्वरूपेणोपलब्धे	४९	७
सौक्ष्म्याद्व्यवधानात्	२०१	९	स्वापेऽप्यास्ते	१९९	१२
स्तम्भशय्यादिभिः	५३	१५	हिरण्यगर्भः	४३	३
स्थानानां द्वे शते	५१६	६	हेतुमदनित्यं	४०	१३
स्थानानामभिधातश्च	१४०	७	हेम्नस्तु	१८७	१४

[मतङ्गवृत्तावुदाहृता एते श्लोका मुद्रणानन्तरं प्रमाणवार्तिके उपलब्धाः]

प्रमाणवार्तिकम्

पृष्ठसंख्या

अधूमहेतोर्धूमस्य	[३. ३७]	१९०
अपेक्षातो हि भावानां	[३. ३५]	१६२, १९०
असामर्थ्याच्च	[३. १९३]	१५३
अहेतुत्वाद्विनाशस्य	[३. १९४]	१५३
एकस्यार्थस्वभावस्य	[३. ४३]	१९४
कोऽन्यो न दृष्टो भागः	[३. ४३]	१९४
धूमहेतुस्वभावो हि	[३. ३७]	१९०
नो चेद्भ्रान्तिनिमित्तेन	[३. ४४]	१९४
यत्र नाम भवत्यस्माद्	[३. १९७]	१५३
शुक्तेस्तु रजताकारो	[३. ४४]	१९४
सर्वेषां सविपक्षत्वात्	[३. २२१]	१७०
सात्मीभावात्तदभ्यासात्	[३. २२१]	१७०
सापेक्षाणां हि धर्माणां	[३. १९४]	१५३

ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत [आपस्तम्बश्रौतसूत्रम् १०. १. १५]

१६७

अनुबन्धोदाहृतश्लोकार्थानुक्रमणिका

पृष्ठम् पङ्क्तिः

पृष्ठम् पङ्क्तिः

अङ्गुष्ठमात्रभुवने	६१०	७	नैवंविधमुपादानं	६०९	१७
अत्यन्तोच्छेदतो	६१७	७	पटादिबोधवैतत्याद्	६१७	८
अनन्तशक्तिश्च	५८६	४	परिणामः पृथग्भावो	५९३	१२
अविभागो हि	६२४	३	पशुदृक्षूक्तो भ्रान्तैः	६१३	२९
अव्यक्तं च	६१५	१३	पाशदृष्टिविरोधाय	६१०	४
अव्यक्तगुण	६१४	२१	बिन्दोर्विवेके सहसा	६१०	११
अस्मात्प्रवितताद्	६०४	९	भक्तिश्च शिवभक्तेषु	६०३	१५
आज्ञाविलङ्घनात्प्रोक्तं	५८०	१२	भिन्नमावृत्तिभेदेन	५९३	२
आदित्यग्रहत्तरादि	५९३	१	भुवनत्वे निविष्टस्य	६०९	१८
उमाप्रियं सदाकान्तं	६२०	४	भुवनस्य विनाशित्वं	६०९	२०
एकैकश्रुतिरेतेषां	६१७	१५	भूतैष्यद्वर्तमानात्मा	५९३	१३
कर्मतश्च शरीराणि	५९९	१०	मायापुरुषविवेके तु	६१०	१२
कलातत्त्वाद्वागविद्ये	६१५	१२	मुक्ते पुंसि न तद्भोगो	५७८	८
कालात्मानमनाश्रित्य	५९३	८	यः समः सर्वभूतेषु	५७९	१९
केचिद्बुद्धचनुसंधान	५९३	६	यत्कैवल्यं पुंस्कृत्योः	६०९	२४
कैवल्यमपि सांख्यानां	६०९	८	यद्यशुद्धिर्न पुंसोऽस्ति	५८४	७
क्षीणे तस्मिन्ययासा	६०३	२२	या वा कश्चिन्मुक्तयः	६०९	२६
गुणतत्त्वोर्ध्वं	६०९	७	येषां शरीरिणां शक्तिः	६१०	१०
गुणतस्तत्र	६०९	१९	रजः सत्त्वं तमश्चैव	६१७	१२
ज्ञानानुगतशक्तिर्वा	५९३	७	रजस्तमश्चाभिभूय	६१७	११
तत्रैव पुरुषो ज्ञेयः	६०९	३	वत्सविवृद्धिनिमित्तं	६१५	७
तद्भोक्तृणामपि भवेत्	६०९	२१	विज्ञानमात्रमानन्दं	६०९	१६
तेषां तल्लिङ्गमौत्सुक्यं	६०२	१४	विज्ञानयोगसंन्यासैः	६१०	८
दीक्षैव मोचयत्यूर्ध्वं	६०४	१०	विभक्तगुणवैषम्यं	६१५	३
न जहाति यतश्छेद्याः	६१०	५	विभक्तगुणसाम्यं तु	६१५	२
न परं प्रक्रियाज्ञानाद्	५८०	२०	व्यापारव्यतिरेकेण	५९२	१८
न योगात्परतः सिद्धिः	५८०	२१	शुद्धेऽखनि शिवः कर्ता	६१६	१७
न हृष्यत्युपचारेण	५७९	२८	सद्भावेन यदुक्तः	६१३	३०
"	६०१	२१	सर्वज्ञता तृप्तिरनादि	५८६	३
नित्यमेकं विभु	५९२	१७	ज्ञेयान् पदार्थान् संत्यज्य	५८१	१

मतङ्गवृत्तावुदाहृतग्रन्थग्रन्थकर्तृसूची

पृष्ठसंख्या

अनुभवस्तोत्रम्	६४
अन्यत्र	५६३
आयुर्वेदः	३८५
कवचमार्गवम्	१७
कालोत्तरम्	३१८
किरणम्	४३, ११६, ३९९
खेटकबालः	७२
नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशः	१६, ६५, ६७, १९५, २३०
निःश्वासम्	३७४
न्यायभाष्यटीकाकारः	१८३
न्यायसूत्रकारः	१८३
पतञ्जलिः	३६३
परम्	३४७
पाञ्चरात्राः	३६९
पौष्करम्	१८, १९, २६, ४५, ५६, ६१, ६८, ७१, १०८, १३१, १३४
बृहदाधीचम्	४५६, ५६०
भावनाविवेकः	५६२
मण्डनमिश्रः	३४६, ४६२
मतङ्गपारमेश्वरे क्रियापादः	२३९
मतङ्गपारमेश्वरे चर्यापादः	३, ५६६
मतङ्गपारमेश्वरे योगपादः	५२, ५३, ५४, ६९, १६०, ५६२
मन्त्रवार्तिकम्	७२
मालिनीविजयम्	१०६, १०९.
मृगेन्द्रम्	२६१
मोक्षकारिकावृत्तिः	९८, १०१.
रौरवम्	१९, २६, १०६, ११२, ३०८, ३६४, ३७४
रौरववृत्तिविवेकः	६८
वायुपुराणम्	६
वेदान्तविदः	३६९
सर्वज्ञानोत्तरम्	३९६
सूक्ष्मस्वायंभुवम्	७२, ५६७.
स्वायंभुवम्	१०८, १२१, २१९, २३२, २९४, ३१९, ३३५, ३४६, ३४९, ३५५, ३५७, ३६६, ३७४, ४१८, ५६२

अनुबन्धोदाहृतग्रन्थसूची

ग्रन्थनाम	पृष्ठसंख्या
किरणम्	६०९, ६१०
तत्त्वसंग्रहः	६२४
परमोक्षनिरासकारिका	६०९
पौष्करम्	६१४, ६१४५
भोगकारिका	६१७
मृगेन्द्रम्	५८०, ६०२, ६०३, ६०९, ६१७
मोक्षकारिका	६१०
रत्नत्रयम्	६१०
रौरवम्	६१५, ६२०, ६२५
रौरववृत्तिः	६०९
व्योमव्यापिस्तवः	६१३
सर्वज्ञानोत्तरम्	५८६, ६१७

उपयुक्तग्रन्थसूचिः

- १ अर्थसंग्रहः वि. वि. गोखले-संपादितः, बाम्बे, १९३२
- २ ऋग्वेदः ऋग्वेदसंहिता, श्रीपाद-दामोदर-सातवलेकरसंपादिता, आन्ध्र-नगरम्, १९४०
- ३ कठोपनिषत् ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषदः, निर्णयसागरमुद्रणालयमुद्रिता, बाम्बे, १९३२
- ४ कामिकागमः दक्षिणभारतार्चकसङ्घप्रकाशितः, मद्रपुरी, १९७५
- ५ कात्यायनवार्तिकम् व्याकरणमहाभाष्यम्, कीलहोल्न्मिना संपादितम्, पुण्यपत्तनम् १९६६
- ६ किरणागमः किरणागममहातन्त्रम्, शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घ-प्रकाशितम्, देवकोट्टै, १९३२
- ७ किरणागमवृत्तिः अस्मद्ग्रन्थालये विद्यमाना हस्तलिखितमातृका, अङ्कः (टि.२९०)
- ८ कूर्मपुराणम् गुरुमण्डलग्रन्थमाला (२२) कल्कत्ता, १९६२
- ९ कैयटम् व्याकरणमहाभाष्यम्, निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रितम्, बाम्बे
- १० कैवल्योप० कैवल्योपनिषत्-ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषदः, निर्णयसागरमुद्र-णालये मुद्रिता, बाम्बे, १९३२
- ११ क्रियाक्रमद्योतिकाव्याख्या प्रभा श्रीज्ञानसंबन्धविलासमुद्राक्षरशालायां मुद्रिता, चिदम्बरम् १९२७
- १२ गौतमधर्मसूत्रम् गौतमप्रणीतधर्मसूत्राणि, आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः, (६१) पुण्यपत्तनम्, १९१०
- १३ तत्त्वसंग्रहः शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घप्रकाशितः, देवकोट्टै, १९२३
- १४ तै० आरण्यकम् तैत्तिरीयारण्यकम्, आनन्दाश्रमग्रन्थावलिः (३६) पुण्य-पत्तनम्, १९२६
- १५ तै० ब्राह्मणम् तैत्तिरीयब्राह्मणम्, शारदाविलासमुद्राक्षरशालायां मुद्रितम्, कुम्भकोणम्, १९३५
- १६ तै० संहिता तैत्तिरीयसंहिता, श्रीपाद-दामोदर-सातवलेकरप्रकाशिता, आन्ध्रनगरम्, १९४५
- १७ ध्यानबि० ध्यानबिन्दूपनिषत्, ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषदः, निर्णयसागर-मुद्रणालये मुद्रिता, बाम्बे, १९३२
- १८ नरेश्वरपरीक्षाप्रकाशः काश्मीरसंस्कृतग्रन्थावलिः (४५) श्रीनगर-काश्मीर, १९२६
- १९ नारायणोपनिषत् ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषदः, निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रिता, बाम्बे, १९३२
- २० न्यायबिन्दुटीका न्यायबिन्दुटीकाटिप्पणी, बिब्लियोतिका बुद्धिका (११) १९०९
- २१ न्यायसुधा चौखाम्बासंस्कृतग्रन्थावलिः, काशी, १९०२

- २२ न्यायसूत्रम्
 २३ परमोक्षनिरासकारिका
 २४ पूर्वमीमांसासूत्रम्
 २५ पौष्करम्
 २६ प्रमाणवार्तिकम्
 प्रमाणवार्तिकभाष्यम्
 २७ प्रशस्तपादभाष्यम्
 २८ बृहदारण्यकम्
 २९ ब्रह्मसूत्रशाङ्करभाष्यम्
 ३० ब्रह्मोप०
 ३१ भगवद्गीता
 ३२ भर्तृहरिसुभाषितसंग्रहः
 ३३ भावनाविवेकः
 ३४ मतङ्ग० क्रिया०
 ३५ मतङ्ग० चर्या०
 ३६ मतङ्ग० योग०
 ३७ मतङ्ग० विद्या०
 ३८ मनुस्मृतिः
 ३९ महाभारतम्
 ४० मालिनीविजयोत्तरम्
 ४१ मीमांसाकोशः
 ४२ मृगेन्द्रम्
 ४३ मृगेन्द्रम्, मृगेन्द्रवृत्तिः, मृ०
 वृ० दीपिका (मृगेन्द्रवृत्तिदीपिका)
 ४४ मोक्षकारिका
 ४५ योगवासिष्ठम्
 ४६ योगसूत्रम् योगसूत्रभाष्यम्
 ४७ रघुवंशः
 न्यायदर्शनम्, चौखाम्बापुस्तकालयम्, काशी, १९००
 शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घप्रकाशिता, देवकोट्टै, १९२५
 मीमांसादर्शनम्, चौखाम्बापुस्तकालयम्, काशी, १९००
 पौष्करसंहिता, श्रीज्ञानसंबन्धविलासयन्त्रशालायां मुद्रिता,
 चिदम्बरम्, १९२५.
 प्रमाणवार्तिकभाष्यम्, त्रिपिटिकाचार्यराहुलसांकृत्यायन-
 संपादितम्, पाटलीपुत्रम्, १९५३
 गायकवाडग्रन्थावलि: (१५४) बडोदा, १९७१
 ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषदः, निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रिता,
 बाम्बे, १९३२
 महामहोपाध्याय-अनन्तकृष्णशास्त्रिसंपादितम्, निर्णयसागर-
 मुद्रणालये मुद्रितम्, बाम्बे, १९३८
 ब्रह्मोपनिषत्, ईशाद्यष्टोत्तरशतोपनिषदः, निर्णयसागर-
 मुद्रणालये मुद्रिता, बाम्बे, १९३२
 गीताप्रेस्, गोरखपुर
 सिन्धीजैनग्रन्थमाला (२३) भारतीयविद्याभवनम्, बाम्बे,
 १९४८
 अण्णामलै विश्वविद्यालयप्रकाशितः, अण्णामलैनगर, १९५२
 मतङ्गपारमेश्वरम् [क्रियापादः] अस्मद्ग्रन्थालये विद्यमाना
 हस्तलिखितमातृका, अङ्कः (टि. २१, १८६, ६७८, ६७९)
 मतङ्गपारमेश्वरम् [चर्यापादः] अस्मद्ग्रन्थालये विद्यमाना
 हस्तलिखितमातृका, अङ्कः (टि. १८६, ६७९.)
 मतङ्गपारमेश्वरम् [योगपादः] अस्मद्ग्रन्थालये विद्यमाना
 हस्तलिखितमातृका अङ्कः [टि. १८६, ६७९]
 मतङ्गपारमेश्वरम् [विद्यापादः], शिवागमसिद्धान्तपरिपालन-
 सङ्घप्रकाशितम्, देवकोट्टै, १९२४
 निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रिता, बाम्बे, १९४६
 टि. कृष्णाचार्यसंपादितम्, कुम्भकोणम्, १९०६
 काश्मीरग्रन्थावलि: (३७) श्रीनगर काश्मीर, १९२२
 केवलानन्दसरस्वती-संपादितः, सतारा, १९५४
 मृगेन्द्रागमः [क्रियापादः] अस्मद्ग्रन्थालयग्रन्थावलि: (२३),
 पाण्डिच्चेरी, १९६२
 शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घप्रकाशितम्, देवकोट्टै,
 १९२६
 शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घप्रकाशिता, देवकोट्टै, १९२५
 निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रितम् बाम्बे, १९३७
 पातञ्जलयोगदर्शनम्, श्रीरामशंकरभट्टाचार्यसंपादितम्,
 वाराणसी, १९६३
 निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रितः, बाम्बे, १९२९

- ४८ रत्नकीर्तिनिबन्धावलि: श्रीमदनन्तलालठक्कुरदेवशर्मणा संपादिता, काशीप्रसाद-
जायसवाल-अनुशीलनसंस्था, पाटलिपुत्रम्, १९५७
- ४९ रत्नत्रयम् शिवागमसिद्धान्तपरिपालनसङ्घप्रकाशितम्, देवकोट्टै, १९२५
- ५० रत्नावली काले-संपादिता, बाम्बे, १९२५
- ५१ रौरवम् रौरवागमः, अस्मदीयग्रन्थावलि: (१८) एन्. आर्. भट्ट.
संपादितः, पाण्डिच्चेरी, १९६१
- ५२ लौकिकन्यायसंग्रहः महामहोपाध्याय-गङ्गाधरशास्त्रिसंपादितः, काशी, १९०२
- ५३ लौ० न्या० साहस्री लौकिकन्यायसाहस्री, वेङ्कटेश्वरमुद्रणालये मुद्रिता, बाम्बे,
सं० १९६५
- ५४ वाक्यपदीयम् के. वि. अभ्यङ्करसंपादितम्, पुण्यपत्तनम्, १९६५; तथा
वाराणसी-संस्कृतकलाशालापण्डितैः संपादितम्, काशी,
१८८७
- ५५ वायुपुराणम् आनन्दाश्रमग्रन्थावलि: (४९) पुण्यपत्तनम्, १९०५
- ५६ वाल्मीकिरामायणम् ला-जर्नल्-प्रेस्-मुद्रितम्, मद्रपुरी १९३३
- ५७ विधिविवेकः मानवल्लि-तैलङ्गरामशास्त्रिसंपादितः, काशी, १९०७
- ५८ विष्णुपुराणम् गीताप्रेस्, गोरखपुर, संवत् १९९०
- ५९ वैशेषिकदर्शनम् चौखाम्बामुद्रणालयम्, काशी, १९००
- ६० व्यक्तिविवेकः रेवाप्रसादद्विवेदि-संपादितः, वाराणसी, १९६४
- ६१ व्याकरणमहाभाष्यम् हरयाणा-साहित्यसंस्थानम्, १९६२
- ६२ शतरत्नसंग्रहः पण्डित-पञ्चाननशास्त्रिसंपादितः, तान्त्रिकग्रन्थावलि: (२२)
कल्कत्ता, १९४३
- ६३ शब्दकल्पद्रुमः हरिचरणवसुप्रकाशितः, कल्कत्ता, शकाब्दाः १८०८
- ६४ शाबरभाष्यम् मीमांसादर्शनम्, पं० रत्नगोपालभट्टेन संपादितम्, बनारस्,
१९१०
- ६५ शिवपुराणम् पण्डितपुस्तकालयप्रकाशितम्, काशी, सं० २०२०
- ६६ शिवयोगसारः म. मुत्तुकुमारस्वामिशिवाचार्यसंपादितः, परुत्तुरै, १९२८
- ६७ शिवसंकल्पोपनिषत् अप्रकाशिता उपनिषदः, अड्यार्, १९३३
- ६८ शुक्लयजुर्वेदसंहिता वासुदेवलक्ष्मणशास्त्रिपणशीकर-संपादिता, निर्णयसागरमुद्र-
णालये मुद्रिता, बाम्बे, १९२९
- ६९ श्रीकरभाष्यम् हयवदनराव-प्रकाशितम्, बेङ्गलूर, १९३६
- ७० श्लोकवा०, मी० श्लोकवा० श्लोकवार्तिकम्, एस्. के. रामनाथशास्त्रिसंपादितम्, विश्व-
विद्यालयः, मद्रपुरी, १९५३; तथा चौखाम्बायां मुद्रितम्,
१८९८
- ७१ षड्दर्शनसमुच्चयः डा० महेन्द्रकुमारजैन-संपादितः, अहमदाबाद्, १९७०
- ७२ सर्वज्ञानोत्तरम् पो. मुत्तय्यापिल्लै-प्रकाशितम्, देवकोट्टै, १९२३
- ७३ सर्वदर्शनसंग्रहः विद्याभवन्ग्रन्थमाला (१०३) वाराणसी, १९६४
- ७४ सांख्यका० सांख्यकारिका, निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रिता, बाम्बे, १९४०
- ७५ सार्धत्रिंशतिकालोत्तरव्याख्यानम् अस्मद्ग्रन्थालये विद्यमाना हस्तलिखितमातृका अङ्कः
(टि० ७४)

- ७६ सुभाषितरत्नभाण्डागारम् निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रितम्, बाम्बे, १९५२
- ७७ सुभाषितसुधानिधिः सायणग्रन्थितः डा० के० कृष्णमूर्ति-संपादितः, कर्णाटकविश्वविद्यालयः, धारवार, १९६८
- ७८ स्वायम्भुवम् अस्मद्ग्रन्थालये विद्यमाना हस्तलिखितमातृका, अङ्कः (३९)
- ७९ स्याद्वादरत्नाकरः प्रमाणनयतत्त्वालोकलङ्कारः, मनसुखभाई, जमनाभाई श्रेष्ठिवराभ्यां प्रकाशितः, अहमदाबाद्, १९१४
- ८० हेतुबिन्दुटीका गायकवाडग्रन्थावलिः (११३) बडोदा, १९४९

विषयानुक्रमिका

पृष्ठसंख्या

Introduction	vii
उपोद्घातः	xxxix
उपयुक्तमातृकासूची	lviii
प्रथमः पटलः उपोद्घातप्रकरणम्	१-२०
विघ्नेश्वरनमस्कृतिः	१
गुरुवन्दनम्	१
शास्त्रप्रकाशकश्रीकण्ठवन्दनम्	१
वृत्तिकृत्प्रतिज्ञा	१-२
उत्सूत्रं व्याख्यातृणां खण्डनम्	२-३
हिमवच्छिन्नप्रभाववर्णनम्	३-५
ज्योतिष्काख्यशिखरोत्तमवर्णनम्	५-६
तत्र तपश्चरतो मतङ्गमुनेर्वर्णनम्	६-८
मुनेर्मनसः क्षोभोत्पत्तिः	८-९
मुनिना प्रहृष्टेनान्तरात्मना वेणुवादनम्, वेणुवादनतस्तुष्टेन भगवता तस्मै दीक्षा- करणम्	९-१४
मतङ्गमुनिना विशिष्टगुणयुक्तं शास्त्रमुपदेष्टव्यमिति प्रार्थना	१५-१६
भगवता तत्प्रार्थनानुसारेण चतुष्पादं षट्पदार्थयुक्तं सुखबोध्यं शास्त्रं तस्मै प्रोक्तमित्युक्तिः	१७-१८
शास्त्रावतारक्रमः	१८-२०
द्वितीयः पटलः उद्देशप्रकरणम्	२१-३७
अथशब्दार्थविमर्शः	२१
पतिपदार्थसूचनम्	२२
अणुशब्दार्थात्मस्वरूपवर्णनम्	२२
बन्धशब्दार्थाणवमलस्वरूपवर्णनम्	२२
बन्धसोपानानि कर्माणीति प्रतिपादनम्	२३
भोगपदार्थसूचनम्	२३
बन्धपदपङ्क्तिशब्दार्थवर्णनद्वारा शुद्धाशुद्धाध्वप्रतिपादनम् ..	२३
निवृत्तिशब्दार्थवर्णनम्	२३-२४
षट्पदार्थानां सूचनम्	२४
सत्तामिव्यक्तिशब्दार्थवर्णनम्	२४
क्रियापादादीनां सूचनम्	२४
विज्ञानकेवलादीनामिच्छामात्रेण मुक्तिनिरूपणम्	२५
दर्शनान्तरमुक्त्यपेक्षयैतद्दर्शनसिद्धमुक्तौविशेषप्रतिपादनम्	२५
शास्त्रस्य सिद्धिमुक्तिप्रदत्वनिरूपणम्	२६

एक एव श्लोको मूलसूत्रमिति वर्णयतां व्याख्यातृणां खण्डनम्	२६-२७
सार्धश्लोकस्यैव मूलसूत्रत्ववर्णनम्	२७
शास्त्रं बुद्धेरेव संस्कारकं न पुंस इति प्रतिपादनम्	२७-२८
पादचतुष्टयस्य पदार्थषट्कस्य च विभागाधिगमाय प्रार्थनम्	२८-२९
प्रथमस्य विद्यापादस्य विभागवर्णनम्	२९-३०
द्वितीयतृतीययोः क्रियापादयोगपादयोर्विभागप्रदर्शनम्	३०
चतुर्थस्य चर्यापादस्य विभागवोधनम्	३०-३१
प्रथमस्य पतिपदार्थस्य विभागवर्णनम्	३१-३२
द्वितीयस्य शक्तिपदार्थस्य विभागप्रदर्शनम्	३२-३३
तृतीयस्य त्रिपर्वपदार्थस्य विभागवर्णनम्	३३-३४
चतुर्थस्य पशुपदार्थस्य विभागवर्णनम्	३४
पञ्चमस्य भोगपदार्थस्य विभागवर्णनम्	३४-३५
षष्ठस्योपायपदार्थस्य विभागवर्णनम्	३५-३६
प्रकरणार्थोपसंहारवर्णनं, वक्ष्यमाणप्रकरणार्थसूचनं च	३७
तृतीयः पटलः लयभोगाख्यतत्त्वद्वयविचारप्रकरणम्	३८-७८
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यस्य पञ्चविधसंबन्धस्य प्रदर्शनम्	३८
पतिस्वरूपप्रतिपादनम्	३९-४७
पतिपदार्थसिद्धौ मतङ्गमुनेर्भीमांसकदृष्ट्या पूर्वपक्षः	४८-५१
अत्र सिद्धान्तः	५१-६८
लयतत्त्वप्रतिपादनम्	६८-७०
भोगतत्त्वप्रतिपादनम्	७०-७२
भुवनात्मकाधिष्ठेयभेदेन भोगतत्त्ववर्णनम्	७२-७४
शान्तिभुवनवर्णनम्	७२-७३
विद्याभुवनवर्णनम्	७३
प्रतिष्ठाभुवनवर्णनम्	७३
निवृत्तिभुवनवर्णनम्	७४
प्रसङ्गाद्भुवनोपसंहारक्रमवर्णनम्	७४-७६
शान्त्यतीताख्यबिन्दुभुवननिरूपणम्	७६
अधिकारतत्त्वस्यैव भोगाख्यतत्त्वस्याप्युपसंहारोऽस्ति वेत्याशङ्क्य नेति समाधानवर्णनम्	७६-७७
व्याख्यातार्थोपसंहारवर्णनं व्याख्येयोपक्रमसूचनं च	७७-७८
चतुर्थः पटलः अधिकारतत्त्वप्रकरणम्	७९-१०२
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यस्य संबन्धस्य प्रतिपादनम्	७९
स्वतन्त्रस्य कथमधिकार इत्याशङ्क्य समाधानकथनम्	७९
अधिकारतत्त्वस्वरूपवर्णनम्	७९-९८
धातुरधिकारतत्त्वात्मनो ज्ञत्वकर्तृत्वात्मकं तेजो नवधा भिन्नमित्युक्तिः	८१
भगवतः पञ्चशक्तीनां वर्णनम्	८१

पृष्ठसंख्या

विद्येशानां सदाशिवसमत्वमाशङ्क्य समाधानकरणम्	८२-८३
विद्येशानां नामतो निर्देशः	८३
विद्येशानामणुत्वसाधनम्	८३-८४
विद्येशः स्वयमेवामिव्यक्तबलाः उत पत्युरनुग्रहवशादित्याशङ्क्य समाधानकथनम्	८४
कुतः प्रभृति विद्येशानां तेन बलं प्रकटीकृतमित्याशङ्क्य समाधानवर्णनम्	८४-८५
पञ्चमन्त्रशरीरत्वप्रतिपादनम्	८५
भगवतः करणात्मकहारिण्यादिशक्तित्रयवर्णनम्	८५
शक्तिशक्तिमद्भेदनिरूपणम्	८६
ईशानमूर्धत्वप्रतिपादनम्	८७
पुंवक्त्रताप्रतिपादनम्	८७-८८
अघोरहृदयत्ववर्णनम्	८८-८९
वामगुह्यताप्रतिपादनम्	८९-९०
सद्योमूर्तित्ववर्णनम्	९०-९१
करणात्मकशक्तित्रयवर्णनम्	९१-९५
तत्र हारिण्या व्यापारनिरूपणम्	९१-९३
जनन्या व्यापारवर्णनम्	९३-९४
रोधयित्र्या व्यापारवर्णनम्	९४-९५
हारिण्यादिशक्तित्रयाविष्टं जगद्भ्रमतीत्युक्तिः	९५
शक्तिपातस्वरूपवर्णनम्	९६-९८
विद्येशानां भुवनविन्यासादिवर्णनम्	९८-९९
विद्येशानां शरीरसिद्धिवर्णनम्	९९
सदाशिवभुवनवर्णनम्	९९-१००
व्याख्यातस्य पतिपदार्थस्योपसंहारः, व्याख्येयोपक्रमश्च	१०१-१०२
पञ्चमः पटलः शक्तिविचारप्रकरणम्	१०३-१३२
शक्तिशक्तिमतोर्भेदाभावाच्छक्तीनामधिकाराख्ये तत्त्वेऽन्तर्भावः	१०३
तत्त्वलक्षणम्	१०३-१०५
विद्येशानामधिकारतत्त्वेऽन्तर्भावस्तत्त्वदीक्षायामपृथक्संयोजनार्थमित्युक्तिः	१०५
विज्ञानकेवलाः सन्तोऽनन्तादयोऽधिकारित्वेन भगवतानुगृहीताः	१०५-१०६
विज्ञानकेवलिनो न विद्यन्त इति वदतां व्याख्यातृणां खण्डनम्	१०६-१०७
सकलानामेवातिक्रान्तशास्त्राणामाचार्याणामधिकार इति वदतां खण्डनम्	१०८
विद्येशानां भोगसाधननिरूपणम्	१०९
विद्येशानां परस्परं न्यूनकर्तृत्वप्रतिपादनम्	१०९
तुल्येऽधिकारित्वे तुल्ये वा विज्ञानकेवलित्वे तेषामेवानन्तादिरूपत्वं नात्मान्तर- स्येत्यत्र हेतुकथनम्	१०९-११०
विद्येशानां मुक्तिकालः	११०-१११
अनन्तेशादेर्मुक्तौ विद्येशान्तरस्याधिकारः	१११-११२
महाप्रलये तु विद्येशानां युगपदेव संहारो न तु क्रमेण	११२-११३

विद्येशानां युगपदेव सर्गः	११२-११३
विद्येशानां किं शिवैकप्रयोज्यत्वमाहोस्वित् परस्परमपि प्रयोज्यतेत्यत्र समाधान- कथनम्	११३
विद्याप्रकरणे वक्ष्यमाणानां विद्याङ्गराज्ञीरुद्रव्यूहानामपि परस्परप्रयोज्यत्व- मित्युक्तिः	११३-११४
अनन्तस्य स्वशक्त्यात्मकस्वरूपेणैव सर्वज्ञत्वसर्वकर्तृत्वम्	११४
परमेश्वरशक्तिभ्योऽनन्तशक्तीनामन्यत्वप्रतिपादनम्	११४-११५
षोडशानामनन्तशक्तीनां नामप्रदर्शनम्	११५
अनन्तशक्तीनामसंख्यातत्वप्रतिपादनम्	११५-११६
क्षोभिकादीनामनन्तशक्तीनां कार्यद्वारेण विभागवर्णनम्	११६-१३०
तत्र क्षोभिकाव्यापारवर्णनम्	११६-११७
जननीव्यापारप्रदर्शनम्	११७-११८
रोधयित्रीव्यापारवर्णनम्	११८-११९
गोप्त्रीव्यापारवर्णनम्	११९-१२०
नेत्रीव्यापारप्रदर्शनम्	१२०-१२१
योक्त्रीव्यापारवर्णनम्	१२१-१२२
त्राणाव्यापारवर्णनम्	१२२
वामाव्यापारवर्णनम्	१२२-१२३
वामाया द्वितीयव्यापारवर्णनम्	१२३-१२४
वामाया एव नियामिकेति द्वितीयमभिधानमित्युक्तिः	१२४
रौद्रीव्यापारप्रदर्शनम्	१२४
प्लाविकाव्यापारवर्णनम्	१२४
श्रद्धाव्यापारवर्णनम्	१२५
भाविकाव्यापारप्रदर्शनम्	१२५
ज्वालाव्यापारवर्णनम्	१२५-१२६
ह्लादिनीव्यापारप्रदर्शनम्	१२६-१२७
स्तम्भिनीव्यापारकथनम्	१२७-१२८
विकिराव्यापारवर्णनम्	१२८-१२९
अनन्तेशशक्तीनामसंख्येयत्वप्रदर्शनम्	१३०-१३१
व्याख्यातार्थोपसंहारवर्णनं व्याख्येयोपक्रमप्रदर्शनं च	१३१-१३२
षष्ठः पटलः पुंपाशेश्वरप्रकरणम्	१३३-२३३
पाश्यपाशयितृपाशानां यथा प्रतिपत्तिर्भवेत्तथा व्रक्तव्यमिति मतङ्गमुनेः प्रार्थना	१३३-१३५
परमेश्वरेण पाश्यस्यात्मनः स्वरूपकथनम्	१३५-१३६
चार्वाकदृशा शरीरव्यतिरिक्त आत्मा न दृश्यत इति मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	१३६-१३८
शरीरव्यतिरिक्तात्मसाधनम्	१३८-१४७
इन्द्रियचैतनिकानां पक्षमनूद्य खण्डनम्	१४७-१४९

पृष्ठसंख्या

नैरात्म्यवादिसौगतरीत्या मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	१४९-१५४
शून्यवादितस्य प्रथमं खण्डनम्	१५४-१५६
निरालम्बनवादितमनूद्य खण्डनम्	१५६-१५७
नैरात्म्यवादिखण्डनम्	१५७-१७६
ग्राहकात्मनः स्थैर्यं प्रसाध्य कर्तृत्वसाधनम्	१७०-१७६
सांख्यच्छायायात्मनोऽकर्तृत्वसाधनाय मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	१७६-१७७
तत्र समाधानकथनम्	१७७-१७८
पाश्यस्वरूपमुक्तमुपसंहृत्य पाशपाशयित्रोः कथनायोपोद्धातः	१७८-१७९
शरीरादिपाशानां प्रधानजत्वसाधनम्	१७९-१८६
असत्कार्यवादरीत्या मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	१८६-१८८
चतुर्ष्वपि सत्कार्यपक्षेषु दोषप्रदर्शनम्	१८७-१८८
सत्कार्यपक्षसाधनम्	१८८-१९२
सत्कार्यपक्षे जन्मनाशानुपपत्तिरित्युक्तस्य दोषस्य परिहारः	१९२-१९६
सत्कार्यवादस्य कुत्रोपयोग इति निरूपणम्	१९६
प्रधानात्मन्येव तत्त्वानां लय इति नायं नियम इति मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	१९६-१९७
तत्र समाधानकथनम्	१९७-१९८
ननु सत्कार्यपक्षे “प्रधाने तत्त्वानां लयः” इति कथमुपपद्यत इत्याशङ्क्य	
प्रलयसाधनम्	१९८-१९९
सत्कार्यवादापसंहारः	१९९-२००
असत्कार्यपक्षनिषेधः	२००-२०३
सांख्यभूमिकया मतङ्गमुनेश्चोदनम्	२०४-२०५
अत्रोत्तरम्	२०५-२०८
मलकल्पनं किमर्थमिति मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	२०८
तत्र सिद्धान्तः	२०८-२१३
मलस्वरूपजिज्ञासया मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२१३-२१४
तत्रोत्तरम्	२१४-२१६
आत्मनः परिणामित्वप्रसङ्ग इत्याशङ्क्य समाधानकथनम्	२१६
अतिशुद्धस्य शिवत्वस्य मलस्य चैकत्रात्मनि स्थितिरनुपपन्नेति मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२१६-२१७
अत्र सिद्धान्तः	२१७-२२०
ईश्वरस्य जगत्कर्तृत्वविषये पूर्वपक्षः	२२०-२२१
अत्र सिद्धान्तः	२२१-२२५
“उपादानं तु शक्तयः” इत्येतदयुक्तमित्याशङ्क्य समाधानकथनम्	२३०
मायामलवादखण्डनम्	२३१
प्रवृत्तिवैचित्र्यपाशान्तराणां मोहादीनां सप्तानां निरूपणम्	२३२
व्याख्यातार्थोपसंहारस्य व्याख्येयोपक्रमस्य च वर्णनम्	२३३
सप्तमः पटलः विद्यातत्त्वप्रकरणम्	२३४-२५९
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यस्य पञ्चविधसंबन्धस्य प्रतिपादनम्	२३४

सप्तकोटिमहामन्त्ररूपपरविद्यास्वरूपवर्णनम्	२३५
तेषां विद्यातत्त्वत्वसाधनम्	२३५-२३६
तत्त्वदीक्षायां मन्त्रैः सहैतत्तत्त्वं शोध्यमित्युक्तिः	२३६
विद्येशसृष्टेरनन्तरं मन्त्राणां सप्तकोटयः सृष्टा इत्युक्तिः	२३६
मन्त्रकोटीनां स्वाधिकारे विरक्तिप्रतिपादनम्	२३६-२३७
अनन्तेशेन विरक्तानां विद्यानां मोक्षः, शिष्टानामधिकारनिर्वर्तनाय स्थापन- मित्युक्तिः	२३७-२३८
अधिकारार्थं स्थितानां विद्यानां भुवनविन्यासप्रकारवर्णनम्	२३८
विद्याङ्गानां पञ्चानां पञ्चभुवनानि	२३८-२३९
अनन्तादिविद्येश्वरराज्ञीनामष्टानामष्ट भुवनानि	२३९-२४०
विद्यारुद्राणामष्टानामष्ट भुवनानि	२४०
अपरविद्यानां मन्त्राणां स्वरूपवर्णनम्	२४०-२४२
तत्र मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२४२-२४३
तत्र सिद्धान्तः	२४३-२४४
मन्त्राणां भोगमोक्षप्रदत्वमसंभावयतो मतङ्गमुनेर्मिमांसकच्छायया चोदनम्	२४४-२४५
तत्र सिद्धान्तः	२४५-२४८
वाच्यस्य वाचि संनिध्यविषये मतङ्गमुनिना दोषप्रदर्शनम्	२४८
अत्र सिद्धान्तः	२४८-२५१
मतङ्गमुनेर्दीक्षाविषयप्रश्नः	२५१
अत्र प्रतिविधानम्	२५१-२५२
अध्वपाशानां दीक्षया विशोधनेऽपि कथं न शरीराभावो जायते इति पुन- र्मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२५२
अत्र समाधिः	२५३
कर्मणो बन्धहेतुत्वाद्दीक्षाख्यकर्मणः कथं मोक्षहेतुत्वमिति मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२५३-२५४
अत्र सिद्धान्तः	२५४-२५६
दीक्षोत्तरकालमनुष्ठितस्य शुभाशुभकर्मपरिपाकस्य कथं दीक्षया मोक्ष इति मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२५६
अत्र सिद्धान्तः	२५६-२५९
विद्यातत्त्वोपसंहारवर्णनम्, प्रकरणान्तरव्याख्येयस्योपक्रमवर्णनं च	२५९
अष्टमः पटलः मायातत्त्वप्रकरणम्	२६०-२६५
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यस्य संबन्धस्य प्रतिपादनम्	२६०
मायातत्त्वस्वरूपवर्णनम्	२६०-२६३
मायातत्त्वविषये मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२६३-२६४
अत्र सिद्धान्तः	२६४-२६६
मायामलवादिनिराकरणम्	२६६-२६७
मलस्यावारकत्वं नोपपद्यत इति मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२६८
अत्र सिद्धान्तः	२६८

पृष्ठसंख्या

तत्रानैकान्तिकत्वपरिहाराय पुनर्मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	२६८-२६९
अत्र सिद्धान्तः	२६९-२७१
यद्येवमेक एवायं मलः । तत्कथं पुंपाशेश्वरप्रकरणे सप्तधा प्रोक्त इति मतङ्ग- मुनेश्चोदनम्	२७१
अत्र सिद्धान्तः	२७१-२७२
षण्णामपि मदादीनां क्रमेण मलात्मकमोहनिमित्तत्वप्रतिपादनम्	२७२-२७३
ननु मदादीनां बुद्धिधर्माणां कथं मलस्वभावत्वमित्याशङ्क्य समाधानकथनम्	२७३-२७४
जगत्स्वरूपवर्णनम्	२७४
जगदात्मना मायायाः क्षोभे क्रमकथनम्	२७४-२७५
प्रसङ्गान्मतङ्गमुनेरीश्वरस्य जगत्संहारे हेतुत्वं नोपपद्यत इत्याशङ्का	२७६-२७७
अत्र सिद्धान्तः	२७७-२७८
भुवनरूपेण मायाप्रतिपादनम्	२७८-२७९
विंशतिभुवनानां निरूपणम्	२७९
तद्भुवनेशशरीरवर्णनम्	२७९-२८०
तद्भुवनेशानां शरीरं न कर्मनिबन्धनमिति प्रतिपादनम्	२८०-२८१
तद्भुवनेशानां न सर्वज्ञत्वमित्युक्तिः	२८१
असर्वज्ञानां कथमधिकारे नियोग इति मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	२८१
अत्र सिद्धान्तः	२८२
भुवनक्रमेण भुवनेशानां निरूपणम्	२८२-२८४
कथं मायाभुवने विद्येशा भान्तीत्युक्तमित्याशङ्क्य समाधानकथनम्	२८४
भुवनोपसंहारवर्णनम्	२८४-२८५
मायाया एकतत्त्वकारणकथनम्	२८५
प्रसङ्गात्कर्मविषयो मतङ्गमुनेः प्रश्नः	२८५-२८६
अत्र सिद्धान्तः	२८६-२९१
मायाकर्मपक्षवादिसांख्यच्छायया मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	२९१-२९२
अत्र सिद्धान्तः	२९२-२९४
परमेश्वरस्तु स्वतन्त्रो नान्यप्रेर्य इत्युक्तिः	२९४-२९५
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारवर्णनं, व्याख्येयोपक्रमवर्णनं च	२९५
नवमः पटलः कलातत्त्वप्रकरणम्	२९६-३०७
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यस्य पञ्चविधसंबन्धस्य प्रतिपादनम् --	२९६
मायाविषयकप्रश्नानां समाधिः	२९६-२९७
मायाभुवनेश्वराणां स्वरूपवर्णनम्	२९६-२९७
कलासिद्धौ मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	२९८
अत्र सिद्धान्तः	२९८-२९९
कलाशब्दप्रवृत्तौ हेतुकथनम्	२९९
कलाया न करणत्वम्	२९९-३०१
कला चेश्वरशक्त्यधिष्ठितैव प्रवर्तत इत्युक्तिः	३०१

“ईश्वरशक्तिरेव पुंसश्चैतन्योपोद्बलिकास्तु । किं कलया” इत्यस्य प्रश्नस्य समाधानम्	३०१-३०२
“कर्मणैव चैतन्योपोद्बलनमस्तु । किं कलया” इत्यस्य समाधानम्	३०२
कर्मादिवैलक्ष्येन कलाव्यापारस्य सदृष्टान्तं प्रतिपादनम्	३०२-३०३
“कलादिविवेकेन ज्ञानं स्वभावेनैव प्रवर्तते” इत्युक्तिः	३०३
“सर्वदा तथाभूतं ज्ञानं कुतो न प्रवर्तते” इत्यत्र समाधिः	३०३-३०५
मायापुरुषविवेकज्ञानोदयात्सर्वकर्मक्षयतो विज्ञानकेवलित्वप्राप्तिरित्युक्तिः	३०४-३०५
कला मलकर्मबद्धायैव न विज्ञानकेवलाय	३०५
भुवनरूपेण कलातत्त्वकथनम्	३०५-३०६
कलातत्त्वभुवनेश्वरस्वरूपवर्णनम्	३०६
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारकथनं व्याख्येयोपक्रमवर्णनं च	३०६-३०७
दशमः पटलः विद्यातत्त्वप्रकरणम्	३०८-३२४
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यस्य पञ्चविधसंबन्धस्य प्रतिपादनम्	३०८
कलातत्त्वाद्विद्यातत्त्वोत्पत्तिः	३०८
विद्या प्रतिपुरुषं भिन्नैव	३०८-३०९
विद्यासाध्यवेदनं द्विविधमेव	३०९-३१०
व्यतिरिक्तविद्यासाधने आशङ्का, समाधानं च	३१०-३१५
“विद्या नास्त्येव” इत्याशङ्कायाः समाधानम्	३१५-३१७
शिवाद्यर्थप्रकाशिका शुद्धविद्यैव	३१७
“मायान्तर्वर्तित्वान्न शुद्धविद्यायाः प्रगमः” इति पूर्वपक्षः	३१७-३१८
अत्र सिद्धान्तः	३१८-३२०
“न चायं दीक्षितः सकलोऽप्यशुद्धे वर्तमानि स्थितः” इत्युक्तिः	३१९
“ध्वस्तमायाशयः सकलोऽपि शुद्धविद्यया शिवं पश्यति” इत्युक्तिः	३१९
“असद्योनिर्वाणदीक्षायां न शरीरपातः” इत्युक्तिः	३१९
“मलपरिपाकापेक्षत्वादनुग्रहस्य न सर्वदा प्रसङ्गः” इत्युक्तिः	३१९
गुणमायामलविवेकविषये त्रिविधेऽपि मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	३२१
अत्र सिद्धान्तः	३२१-३२३
विद्याव्यापारस्य बन्धहेतुत्वप्रतिक्षेपः	३२३
शुद्धाशुद्धविद्ययोरुपसंहारः	३२४
भुवनरूपेण विद्यातत्त्वनिरूपणम्	३२४
भुवनेशानां स्वरूपवर्णनम्	३२४
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारवर्णनं व्याख्येयोपक्रमवर्णनं च	३२४
एकादशः पटलः रागतत्त्वप्रकरणम्	३२५-३३५
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	३२५
रागतत्त्वसिद्धिवर्णनम्	३२५
“विषयाणामाल्लादकत्वात्तेनैव रागे सिद्धे किमन्येन रागेण” इत्याशङ्क्य समाधानम्	३२५-३२६

पृष्ठसंख्या

“मायाया मोहकस्वभावे रागे सिद्धे किमन्येन रागेण” इत्याशङ्क्य समाधानम्	३२६
“बुद्धिधर्मो रागोऽस्ति न व्यतिरिक्तरागः” इत्याशङ्क्य समाधानम्	३२६-३२७
“भोक्तृरागेण विना प्रत्ययात्मनो रागस्य रञ्जकत्वं नोपपद्यते” इति प्रति- पादनम्	३२७-३२८
रागस्य सुखदत्वविषये पूर्वपक्षः	३२८
अत्र सिद्धान्तः	३२८-३३०
रागस्य सुखदुःखहेतुत्ववर्णनम्	३२९
वीतरागाणां रागामावान्न कश्चित् पुरुषार्थयि प्रवर्तते इत्याशङ्क्य समाधिः	३२९-३३०
प्रकारान्तरेण रागस्य सुखदुःखहेतुत्वप्रतिपादनम्	३३०
परमेश्वरपदप्राप्तिमुखस्य वर्णनम्	३३०
ग्राहकगतरागप्रतिक्षेपाय पूर्वपक्षः	३३०-३३१
अत्र सिद्धान्तः	३३१
पुनरपि तत्र प्रश्नः	३३१
तत्र सिद्धान्तः	३३१-३३२
रागनिवृत्त्युपायभूतकर्मणः सर्वदा सर्वैरननुष्ठाने हेतुः	३३२-३३३
प्रसङ्गाच्छुद्धरागवर्णनम्	३३३
कलाविद्यारागत्रयमात्मनः समीपवर्ति	३३४
कलाविद्यारागत्रयमात्मनो भोक्तृत्वकारणम्	३३४
कर्मेवात्मनो भोक्तृत्वहेतुरित्याशङ्क्य समाधानम्	३३४
भुवनरूपेण रागतत्त्वस्य वर्णनम्	३३४-३३५
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	३३५
द्वादशः पटलः कालतत्त्वप्रकरणम्	३३६-३५०
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधः संबन्धः	३३६
कालो मायातत्त्वादुत्पन्नोऽप्यत्रैव वक्तव्यतया क्रमप्राप्तः	३३६
स्वायम्भुवाद्यागमैः सहात्राविरोधत्वम्	३३६
“ईश्वरशक्तिरेव कालोऽस्तु किमन्येन” इत्यत्र समाधानवर्णनम्	३३७
कालो वाद्यन्तरमतेनाभ्युपगन्तुं न शक्यत इति पूर्वपक्षः	३३७-३३८
कालस्वरूपनिर्णयाय तत्र सिद्धान्तः	३३८-३४१
सांख्याभ्युपगतकालो न युक्तः	३३९
भोक्तुः शरीरस्य वृद्धतरुणाद्यवस्थया कालोऽनुमीयते	३३९
कालस्य त्रैविध्यप्रतिपादनम्	३४०
अत्र नैयायिकमतखण्डनम्	३४०
“वर्तमानकालस्य प्रतीत्यसंभवः” इति पूर्वपक्षः	३४१
अत्र सिद्धान्तः	३४१-३४३
पुनरपि सयुक्तिकं कालत्रैविध्यप्रतिपादनम्	३४३
चिरक्षिप्रादिप्रत्ययवृत्तिलक्षणात् कार्यलिङ्गात् कालसाधनम्	३४४
कालस्य प्रेरकत्वसाधनम्	३४४

तत्त्वाध्वनि मायातत्त्वादधोऽवस्थानं कालस्य नोपपद्यत इत्यत्र समाधानम्	३४४
कालस्यानित्यत्वासर्वगतत्वसाधनम्	३४४-३४५
मण्डनमिश्रमतखण्डनम्	३४५-३४६
मायातत्त्वात् कलायाः पूर्वमेव कालस्योत्पत्तिः	३४६
महाप्रलये कालव्यवहाराभावः	३४६-३४७
“महाप्रलये कालाभावादवधिनियमं भगवान् कथं वेत्ति” इति प्रश्नस्य समाधिः	३४७
पुंसो विषये कालव्यापारः	३४७-३४८
नियतितत्त्वेन सूक्ष्मदेहादौ पुमान्नियम्यते तेन स जगदापूरणं प्रति पुंभाव- मायाति	३४८
नियतितत्त्वोपन्यासस्य सार्थकता	३४८
पुंभावस्य जगदापूरणस्य च प्रतिपादनम्	३४८
शुद्धकालनिरूपणम्	३४८-३४९
कालतत्त्ववर्णनस्योपसंहारः	३४९
भुवनरूपेण कालतत्त्वप्रतिपादनम्	३४९-३५०
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	३५०
त्रयोदशः पटलः नियतितत्त्वप्रकरणम्	३५१-३६१
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	३५१
नियतितत्त्वस्वरूपम्	३५१
नियतिसिद्धौ प्रमाणम्	३५१-३५२
“कर्मण्येव नियामके सति किं नियत्या” इत्याशङ्का, समाधानं च	३५२
नियतिसिद्धौ युक्त्यन्तरवर्णनम्	३५२-३५३
कालस्येव नियतेरपि सभागत्वम्	३५३-३५४
नियतिर्न केवलं भोगनियामिका, किं तु केनापि भागेन निवृत्तिमपि करोति	३५४-३५५
शुद्धकलादेरिव शुद्धनियत्या अपि व्यापारप्रतिपादनम्	३५५-३५६
शुद्धनियत्यात्मना नियमितस्याणोर्नाशुद्धेन नियतितत्त्वेन क्वचिदपि नियमः	३५६
परिणतमलविषयकः मतङ्गमुनेः पूर्वपक्षः	३५६-३५७
अत्र सिद्धान्तः	३५७-३५८
“शक्तिपातादेव मोक्षः । दीक्षादीनि तु तज्ज्ञापकानि” इति व्याख्यानस्य खण्डनम्	३५८-३५९
कालतत्त्वान्नियतितत्त्वस्याधःस्थितिः	३६०
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	३६०-३६१
चतुर्दशः पटलः पुंस्तत्त्वप्रकरणम्	३६२-३६६
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधः संबन्धः	३६२
पुंस्तत्त्वत्वं सकलस्यैव, न विज्ञानकेवलप्रलयकेवलयोः	३६२
पुंस्तत्त्वस्वरूपवर्णनम्	३६२-३६५
उत्कण्ठायोगः, पञ्चतत्त्वयोगः एतद्वयमपि पुंस्तत्त्वनिर्देशे निमित्तम्	३६३
पुंस्तत्त्वं तत्त्वान्तरवत्त्वस्थान एव किं न स्थितमित्याशङ्क्य समाधानम्	३६३-३६४

पृष्ठसंख्या

पुरुषोपकारायैव सर्वतत्त्वविभागो भगवता कृतः	३६४-३६५
प्रकृतिपुरुषसंयोगादेव स्थावरजङ्गमं सर्वं व्यक्तिमायाति	३६५
पुंस्तत्त्वस्य प्रकृतितत्त्वे शोधनाय व्याप्तिवर्णने कारणम्	३६६
'पुंस्तत्त्वस्यात्र भुवनविभागोऽसंभवादेव नोक्तः' इत्युक्तिः	३६६
अत्र स्वायम्भुवाद्यागमैः सहास्य विरोधपरिहारवर्णनम्	३६६
व्याख्यातस्य प्रकरणस्थोपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	३६६
पञ्चदशः पटलः अव्यक्ततत्त्वप्रकरणम्	३६७-३७२
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	३६७
श्रीकण्ठनाथस्य प्राधान्यज्ञापनम्	३६७
श्रीकण्ठस्याव्यक्तक्षोभ इति वर्णनम्	३६७
सर्गसंहारयोः कर्तृणां निरूपणम्	३६७
प्रकृतितत्त्वभुवनेशानां शिखेदाद्यानां क्रोवेशान्तानां स्वरूपम्	३६७-३६८
श्रीकण्ठस्वरूपवर्णनं, तस्याव्यक्ते भुवनवर्णनम्	३६८
अव्यक्तस्वरूपवर्णनम्	३६८
सत्त्वादिवृत्तय एव अव्यक्तमिति वदतां सांख्यानां मतस्य खण्डनम्	३६८
अव्यक्तमेव प्रधानशब्देनोच्यते। तच्च महाप्रलयं यावदविनश्वरमिति वर्णनम्	३६८-३६९
अव्यक्तस्य नित्यत्वमिच्छतां पाञ्चरात्राणां खण्डनम्	३६९
अव्यक्तस्वरूपवर्णनद्वारा कनिष्ठमध्यमहाप्रलयानां सूचनम्	३६९-३७०
श्रीकण्ठसृष्टिनिरूपणम्	३७०
ब्रह्मसर्गवर्णनम्	३७०
अव्यक्तस्वरूपवर्णनोपसंहारः	३७१
अव्यक्तं गुणात्मकमिति वदतां पक्षमनूद्य निराकरणम्	३७१
दीक्षादौ तत्त्वानि संहारक्रमेण प्रयोक्तव्यानीति कथनम्	३७२
अव्यक्तभुवनधर्मस्य वक्तव्यतया प्रतिज्ञाकरणम्	३७२
व्याख्यातस्य प्रकरणस्थोपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	३७२
षोडशः पटलः गुणतत्त्वप्रकरणम्	३७३-३८१
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधः संबन्धः	३७३
अव्यक्तस्य तत्त्वात्मकसृष्टेर्वर्णनम्	३७३
अव्यक्तभुवनेश्वराणां स्वरूपम्	३७३-३७४
गुणात्मकसृष्टेः कार्यतो वृत्तितश्च प्रतिपादनम्	३७४-३७६
सांख्यमोक्षहेतुत्वखण्डनम्	३७६-३७७
सर्गकाले व्यक्तीभूतेष्वणुषु गुणानां वृत्तिः	३७७
सत्त्वरजस्तमोगुणानां वृत्तिः	३७७-३७८
गुणानां वृत्तयो मिश्रा एव स्थिताः	३७८
गुणतत्त्वभुवनधर्मवर्णनम्	३७९-३८१
श्रीकण्ठस्य प्रधानतत्त्व इव गुणतत्त्वेऽपि भुवनस्थितिः, दीक्षायां गुणतत्त्वभुवन- विशुद्धयैवोभयभुवनविशुद्धिश्च	३७९

अन्येषां गुणतत्त्वभुवनेश्वराणां भुवनानां च वैलक्षण्यवर्णनम्	३७९-३८१
गुणतत्त्वभुवनेश्वराणां योगित्वेन व्यपदेशे कारणकथनम्	३८०
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	३८१
सप्तदशः पटलः बुद्धितत्त्वप्रकरणम्	३८२-४२६
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यस्य पञ्चविधसंबन्धस्य विवरणम्	३८२
बुद्धितत्त्वस्वरूपं तत्साधनं च	३८२-३८३
गुणेभ्यो बुद्धेरुत्पादमुक्तमसंभावयतः प्रश्नः	३८३-३८४
अत्र सिद्धान्तः	३८४
गुणैरेव बुद्ध्यादिकर्तव्ये कार्ये किं बुद्ध्यादिपृथिव्यन्तैरुत्पादितैरित्याशङ्क्य समाधानम्	३८४-३८६
बुद्धेरष्टगुणोपेतत्वप्रतिपादनम्	३८६
भुवनेश्वराणां सत्त्वादिनिहसिक्रमतो भुवनवैचित्र्यप्रतिपादनम्	३८६-३८७
बुद्धितत्त्वभुवनेश्वराः सांख्यादिदृष्टेभ्यो भूतसर्गवर्तिभ्यो भिन्नाः	३८७
धर्मादीनां रूपवैचित्र्यम्	३८८-३८९
सिद्ध्यादीनां प्रत्ययशब्दवाच्यत्वम्	३८९
धर्मादीनां भावशब्दप्रवृत्तौ हेतुः	३८९
धर्मस्यानुष्ठानभेदसिद्धयेऽधिकारिभेदनिरूपणम्	३८९
धर्मस्य भेदद्वयकथनम्	३९०
पञ्चविधयमाः पञ्चविधनियमाश्च	३९०-३९२
ज्ञानस्याधिकारिभेदेन स्वरूपम्	३९२
प्रकर्षावस्थां प्राप्तं ज्ञानं सिद्धिः	३९२
पञ्चात्मकज्ञानरूपसांख्यसिद्धिः	३९२-३९३
तस्याः सिद्धेर्निमित्तभेदादष्टविधत्वम्	३९३
तत्त्वान्तरसिद्धिनिरूपणम्	३९४-३९८
तन्मात्रसिद्धिः, तत्र तन्मात्रसिद्धाः स्मार्तादयः	३९४
इन्द्रियसिद्धिः, तत्र इन्द्रियचैतनिका इन्द्रियसिद्धाः	३९४
मनस्सिद्धिः, तत्र अन्तःकरणचैतनिकेषु मध्ये मनःसिद्धाः	३९४
अहंकारसिद्धिः, तत्र अन्तःकरणचैतनिकेषु मध्येऽहंकारसिद्धाः	३९४-३९५
बुद्धिसिद्धिः, तत्र बौद्धा नैयायिकाश्च बुद्धिसिद्धाः	३९५
गुणसिद्धिः, तत्र स्याद्वादिन आर्हता गुणसिद्धाः	३९५-३९६
अव्यक्तसिद्धिः, तत्र पाञ्चरात्रा अव्यक्तसिद्धाः	३९६
पुरुषसिद्धिः, तत्र वेदविदो जैमिनीयाः पुरुषसिद्धाः	३९६-३९७
भूतसिद्धिः तत्र प्रदीपनिर्वाणवादिनः, कौलाः, चार्वाकाश्च भूतसिद्धाः	३९७
ये ज्योतिःशास्त्रविदस्तेऽपि भूतसिद्धा एव	३९७-३९८
दर्शनान्तरगीता दशसिद्धयः प्रत्येकमूहाद्यष्टभिर्भिद्यमाना अशीतिसंख्या भवन्ति	३९८
बुद्धिर्धर्मादिभिः सप्तभिर्गुणैः पुरुषं बध्नाति, अष्टमेन ज्ञानेन सिद्ध्यात्मना	
पुरुषं मोचयति	३९८

पृष्ठसंख्या

कथं तर्हि सांख्यैः, एता बुद्धचहंकारसिद्धय एव तुष्टित्वेन वर्णिता इत्याशङ्क्य	
समाधानवर्णनम्	३९८-३९९
अस्मद्दर्शनसिद्धिर्न सिद्धचन्तरवद्बुद्धिधर्मत्वेन वक्तुं शक्या	३९९-४००
अधिकारिभेदेन वैराग्यनिरूपणम्	४००
वैराग्यनिमित्तभेदात् तुष्टिभेदः	४००-४०४
जुगुप्सा तुष्टिः	४००-४०१
आध्यात्मिकी तुष्टिः	४०१
आधिभौतिकी तुष्टिः	४०१
आधिदैविकी तुष्टिः	४०१-४०२
निःस्वा तुष्टिः	४०२
प्ररोदिका तुष्टिः	४०२-४०३
विडम्बा तुष्टिः	४०३
कामोद्भवा तुष्टिः	४०३
क्षपिका तुष्टिः	४०३-४०४
वैखानसा तुष्टिः	४०४
वैराग्यसाधनभेदाद्भिन्ना दश तुष्टयः	४०४
तुष्टिश्चात्मविषयत्वेन परंपरया मोक्षहेतुर्भवत्येव	४०४
तुष्टीनां शतसंख्यात्वप्रतिपादनम्	४०५
ऐश्वर्यस्याधिकारिसाधनपूर्वकमभिधानम्	४०५-४०६
अणिमाद्यष्टैश्वर्यप्रतिपादनम्	४०६-४०९
अणिमा	४०६
लघिमा	४०७
महिमा	४०७
प्राप्तिः	४०८
प्राकाम्यम्	४०८
ईशित्वम्	४०८
वशित्वम्	४०८-४०९
कामावसायित्वम्	४०९
अधिकारोत्कर्षादष्टैश्वर्यस्योत्कर्षत्वप्रतिपादनम्	४०९-४११
चतुष्पष्टिगुणस्यैश्वर्यस्य प्रतिपादनम्	४१०
मायागर्भाधिकारिणां श्रीकण्ठादीनां न तद्बौद्धमैश्वर्यम्	४१०
अधर्मस्याधिकारिहेतुभेदेन प्रतिपादनम्	४११-४१३
प्रागुक्तयमनियमात्मकधर्मविपर्ययेषु दशसु बुद्धिः प्रवर्तते	४१३
अज्ञानस्याधिकारिसाधनद्वारेण प्रतिपादनम्	४१३-४१४
अज्ञानं पञ्चविधमेवेति कथनं, तत्र सांख्यमतखण्डनं च	४१४
अवैराग्यस्याधिकारिसाधनभेदेन प्रतिपादनम्	४१४-४१५
अवैराग्यस्य दशसंख्यात्वम्	४१५

पृष्ठसंख्या

अनैश्वर्यस्याधिकारिसाधनभेदेन वर्णनम्	४१५-४१७
अशक्तेरेकविंशतिभेदत्वम्, तत्र सांख्यमतखण्डनं च	४१६-४१७
भावप्रत्ययभेदस्य शतत्रयसंख्यात्वं, तत्र सांख्यमतखण्डनं च	४१६-४१७
आत्मनां संसारचक्रे पुनः पुनर्भ्रमणे दुःखितत्वे च कारणम्	४१७-४१९
अत्र मतङ्गमुनेराक्षेपवर्णनम्	४१९
तत्र सिद्धान्तकथनम्	४२०-४२१
तमसो लक्षणप्रतिपादनम्	४२१
तत्र सांख्यमतखण्डनम्	४२१
अष्टविधमोहप्रतिपादनम्	४२१-४२२
दशविधमहामोहप्रतिपादनम्	४२२
अष्टादशविधस्य तामिस्रस्य प्रतिपादनम्	४२३
अष्टादशविधस्यान्धतामिस्रस्य प्रतिपादनम्	४२३-४२४
एवं पञ्चविधस्याज्ञानस्यावान्तरभेदश्चतुष्पष्टिविधः	४२४
एतैश्चाज्ञानभेदैरीश्वरः सकलमेव पुरुषं योजयति, न तु प्रलयाकलं विज्ञान- केवलं वा	४२४
किमर्थमज्ञानयोगेन भगवता जगद्धार्यमित्याशङ्क्य समाधानम्	४२४-४२५
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	४२५-४२६
अष्टादशः पटलः अहंकारादिसप्तदशतत्त्वप्रकरणम्	४२७-४५७
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	४२७
अहंकारतत्त्वस्वरूपवर्णनम्	४२७-४२८
अहंकारस्य त्रिविधत्वकथनम्	४२८
अहंकारसाधनम्	४२८-४३१
बुद्धीन्द्रियाणां वृत्तिकथनम्	४३१
कर्मेन्द्रियाणां वृत्तिकथनम्	४३१
अहंकारस्य, अशक्तिनिरूपणम्	४३२
मनसोऽशक्तिनिरूपणम्	४३२
ईश्वरशक्तिचोदनयाहंकारकार्यस्याशक्तिर्भवति	४३३
बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाशक्तिप्रतिपादनम्	४३३
करणाशक्तिर्द्वादशविधा	४३३
स्थावराणां सर्वात्मनाशक्तिर्वर्तते	४३३
स्थावराणां चैतन्यविषये प्रश्नः	४३४
अत्रोत्तरवर्णनम्	४३४-४३५
अस्मदादिवत् स्थावराणामहंकारवृत्तिरनुमातुं न शक्या	४३५
सर्वत्राहंकारवृत्त्या सदृशया भाव्यमिति न नियमः	४३५-४३६
तत्त्वान्तरकारणत्वेनाहंकारो वैकारिकतैजसमूतादिभेदेन त्रिविधः	४३६
तेषां त्रिविधानां लक्षणम्	४३६-४३७
तैजसाहंकारकार्यनिरूपणम्	४३७

पृष्ठसंख्या

भूतादेरहंकारस्य कार्यनिरूपणम्	४३७
अहंकारस्य गुणान्तरसांकर्यकथने कारणम्	४३७-४३८
सात्त्विकाहंकारस्य कार्यजातनिरूपणम्	४३८
मनःस्वरूपम्	४३८-४४०
मनसः करणान्तरेभ्यो विशेषः	४४०
बुद्धीन्द्रियाणामपि श्रोत्रादिक्रमेण स्वरूपवर्णनम्	४४०-४४३
भौतिकेन्द्रियवादिखण्डनम्	४४२-४४३
एकमेव बुद्धीन्द्रियमनेकविषयं बुद्ध्यादिवत् किं नेष्यत इत्याशङ्क्य समाधानम्	४४३
कर्मेन्द्रियाणां स्वरूपवर्णनम्	४४३-४४६
कर्मेन्द्रियाण्यनिच्छतां नैयायिकादीनां खण्डनम्	४४५-४४६
बुद्धीन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणां मनसश्चाहंकारकार्यत्वकथनम्	४४६
मनसः साधनम्	४४६-४४७
बुद्ध्याहंकारयोरपि प्रसङ्गादध्यात्मादिभेदनिरूपणम्	४४७-४४८
अन्तःकरणबाह्यकरणयोः परस्परं विशेषः	४४८
इन्द्रियाणां सत्त्वादिगुणत्रयक्रियान्वयः	४४८-४४९
बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाणां परस्परं विशेषः	४४९-४५०
इन्द्रियचैतनिकानां खण्डनम्	४५१
भूतादेरहंकारादुत्पन्नस्तन्मात्रसङ्घः	४५१-४५४
तन्मात्रं पुंसः करणं कस्मान्न भवतीत्याशङ्क्य समाधानम्	४५१-४५२
शब्दस्पर्शरूपरसगन्धतन्मात्राणि क्रमेण एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणानि सिद्धानि	४५२-४५३
भूतानां तन्मात्राणां च विशेषः	४५३
अहंकारादितत्त्वसप्तदशकस्य व्याख्यातस्योपसंहारः	४५४-४५५
अहंकारादिभिः कर्मेन्द्रियान्तैर्द्वादशभिरभिज्ञाध्वनि निविष्टानां स्थूलेश्वराद्यष्ट-	
भुवनानां तद्भुवनेश्वराणां च वर्णनम्	४५५-४५६
स्थूलेश्वराद्यष्टभुवनानां भूलोकेऽपि स्थानानि प्रसिद्धानि	४५६
तन्मात्रेषु स्थितानां पञ्चभुवनानां भुवनेश्वराणां च वर्णनम्	४५६
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	४५७
एकोर्नविंशः पटलः आकाशतत्त्वप्रकरणम्	४५८-४७१
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	४५८
भूतसाधनम्	४५८-४५९
ब्रह्मसृष्टिवर्णनम्	४५९-४६०
आकाशसाधनम्	४६०-४६२
प्रत्यक्षमवकाशतत्त्वमेवाकाशमिति वदतां जैमिनीयानां मतस्य खण्डनम्	४६२-४६३
नैयायिकादीनां मतस्य खण्डनम्	४६३-४६५
पृथिव्याद्यपेक्षयाकाशं सूक्ष्मं न तु शब्दतन्मात्रापेक्षया	४६६
सूक्ष्मदेहगतत्वेन इन्द्रियादीनामाधारहेतुत्वेनाकाशसिद्धिः	४६७
सूक्ष्मदेहस्य इन्द्रियाधारत्वे कारणम्	४६७-४७०

आकाशस्य भुवनधर्मप्रतिपादनम्	४७०-४७१
स्थाण्वाद्यष्टकस्यापि भारते वर्षे स्थानानि	४७१
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	४७१
विशः पटलः वायुतत्त्वप्रकरणम्	४७२-४८५
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधः संबन्धः	४७२
वायुतत्त्वस्वरूपम्	४७२-४७३
शब्दो न स्पर्शवद्विशेषगुण इति साधयतां वैशेषिकाणां मतमनूद्य खण्डनम्	४७३-४७५
स्पर्शवद्वृत्तिकम्पावपि वायोः साधनत्वेन वर्णयितुं व्यापारवैचित्र्यनिरूपणम्	४७५-४७६
वायोः पञ्चविधभेदः	४७६
प्राणवायोर्लक्षणम्	४७७
अपानवायोर्लक्षणम्	४७७-४७८
समानवायोर्लक्षणम्	४७८
प्रसङ्गान्मध्यनाड्याः स्वरूपम्	४७९-४८०
उदानवायोर्लक्षणम्	४८०-४८१
व्यानवायोर्लक्षणम्	४८१
पित्रोः कर्मानुरोधतस्तयोर्दप्तात्मको भूत्वा वायुः स्त्रीपुंनपुंसकानामपत्यानां हेतु- र्भवतीत्युक्तिः	४८१-४८२
पित्रोरशुभकर्मणो वायुसहकारेण कुब्जवामनादिविकृताङ्गपुत्रादेर्जननम्	४८२
पित्रोः शरीरगतस्वभावस्य पुत्रादिषु संभवः	४८२
युग्माद्यपत्यजनने कारणम्	४८२-४८३
कृशरूक्षादिस्वभावपुत्राद्युत्पत्तौ हेतुः	४८३-४८४
प्रसूत्यादिकमान्तरवायुसहकारेण भवति	४८४
वायोर्भुवनधर्मप्रतिपादनम्	४८४-४८५
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	४८५
एकविशः पटलः वह्नितत्त्वप्रकरणम्	४८६-४९२
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	४८६
वह्नितत्त्वस्वरूपम्	४८६
पाकलक्षणमात्ररूपस्य भौमाग्नेर्वर्णनम्	४८७
जाठराग्नेर्वायुसहितस्य विशेषव्यापारः	४८७
बाह्यतो जगदुपकाराय स्थापितस्य भौमाग्नेर्वर्णनम्	४८८
शरीरान्तःस्थापितस्य जाठराग्नेर्व्यापारः	४८८
औदरभौमाकरजानां त्रिविधानामग्नीनां साधर्म्यवैधर्म्यम्	४८८
अग्नेश्चतुर्थप्रकारस्य दिव्यस्य वर्णनम्	४८९-४९१
अर्कस्य किरणैरुदकमाकृष्यते	४८९
एकमेवेदं तेजो भूमौ वह्निरूपतया, दिवि सूर्यात्मना च स्थापितम्	४८९-४९०
आदित्याद्वृष्टिर्जायते	४९०
ज्योतिष्मतां चन्द्रादीनां भानोरन्यतः प्रकाशो न सिद्धः	४९०-४९१

पृष्ठसंख्या

अग्नेर्भुवनधर्मवर्णनम्	४९१
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	४९१-४९२
द्वाविंशः पटलः अप्तत्त्वप्रकरणम्	४९३-४९८
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	४९३
अप्तत्त्वस्वरूपम्	४९३-४९४
शुक्लाख्यं बीजं तोयमेवेति प्रतिपादनम्	४९४
तद्बीजस्य तोयात्मकत्वे हेतुप्रदर्शनम्	४९५
तोयस्य गुणान्तराणां प्रतिपादनम्	४९५
तोयात्मकमपीदं शरीरं पञ्चभूतात्मकमेव	४९५-४९६
तोयस्य विशेषधर्माः	४९६-४९७
अप्तत्त्वधर्मप्रतिपादनस्योपसंहारः	४९७
अप्तत्त्वभुवनानां प्रतिपादनम्	४९७
अप्तत्त्वभुवनानां स्थानानि भूलोकेऽपि स्थापितानि	४९७-४९८
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	४९८
त्रयोविंशः पटलः पृथिवीतत्त्वप्रकरणम्	४९९-५१७
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	४९९
पृथिवीतत्त्वस्वरूपवर्णनम्	४९९-५०२
“पृथिवी बाह्ये निबिडत्वेन भुवनरूपतया स्थिता । अन्तः शरीरात्मना विचित्रावयवसंनिवेशेन प्रवृत्ता” इत्युक्तिः	४९९-५००
प्रागप्तत्त्वहेतुकं शरीरमित्युक्तमित्याशङ्क्य समाधानम्	५००
देवमानुषतिर्यञ्चो यत्र वसन्ति तत्पार्थिवं तत्त्वम्	५०१
पृथिवीतत्त्वस्य सर्वतत्त्वभ्योऽधोवर्तनसाधने युक्तिद्वयम्	५०१-५०२
ब्रह्माण्डवर्णनम्	५०२-५०३
शतरुद्राणां स्वरूपम्	५०३-५०४
शतरुद्राणां नामनिर्देशस्तदधिकारनिरूपणं च	५०४-५०८
ऊर्ध्वदिशि स्थिता रुद्राः	५०४-५०५
ईशानदिशि स्थिता रुद्राः	५०५
कुबेरदिशि स्थिता रुद्राः	५०५
वायुदिशि स्थिता रुद्राः	५०६
वरुणदिशि स्थिता रुद्राः	५०६
निर्ऋतिदिशि स्थिता रुद्राः	५०६-५०७
यमदिशि स्थिता रुद्राः	५०७
अग्निदिशि स्थिता रुद्राः	५०७
इन्द्रदिशि स्थिता रुद्राः	५०७-५०८
अधोदिशि स्थिता रुद्राः	५०८
ब्रह्माण्डबाह्ये भुवनशतप्रतिपादनम्	५०८
शतरुद्रस्वरूपवर्णनम्	५०८-५०९

ब्रह्माण्डान्तः सप्तलोकनाथभुवनम्, सत्यलोकादिभूलोकान्तसप्तभुवनानि, तद्-	
भुवनेश्वराश्च	५०९-५११
भूलोकवर्णनम्	५१०-५१२
मेरुपर्वतः, ब्रह्मसभा, ज्योतिष्कं शिखरं, चक्रवाटः, अष्टौ लोकपालपुर्यः इत्ये-	
तेषां वर्णनम्	५१०
सप्तद्वीपानां सप्तसागराणां गर्भोदधेश्च प्रतिपादनम्	५११-५१२
भूमेरधः सप्तपातालभुवनानि	५१२
पातालेभ्यस्त्वधश्चत्वारिंशदधिकशतनरकभुवनानि, तथा नरकेभ्य ऊर्ध्वं कूष्माण्ड-	
भुवनं च	५१३-५१५
नरकेभ्योऽधः कालाग्निभुवनम्	५१५-५१६
एवं पृथिवीतत्त्वे सप्तपञ्चाशदधिकं शतद्वयं भुवनानाम् । तेन सह त्रिपर्व-	
पदार्थं चतुष्पष्ट्यधिकं शतत्रयं भुवनानामिति वर्णनम्	५१६
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः, व्याख्येयोपक्रमश्च	५१६-५१७
चतुर्विंशः पटलः अध्वसंख्याप्रकरणम्	५१८-५२७
प्रकरणस्यास्य पूर्वप्रकरणप्रतिपादितार्थैः सह संबन्धः	५१८
त्रुट्यादियोजनान्तसंख्यानम्	५१८-५१९
ब्रह्माण्डभित्तिर्भूलोकादधो यावच्चोजनानां पञ्चाशत्कोटयो मानम्	५१९-५२०
भूमेर्ब्रह्माण्डोर्ध्वमित्यन्तं पञ्चाशत्कोटियोजनाः मानम्	५२०-५२१
मेरुमवधिं कृत्वा भूमेर्वैपुल्यसंख्याने प्रतिदिशं पञ्चाशत्सहस्रयोजनाः	५२२-५२३
पार्थिवतत्त्वस्य कोटिशतं योजनाः प्रमाणम्	५२३-५२६
पृथिवीतत्त्वभुवनविभागादनन्तरं क्रमेण दशगुणादिवृद्ध्या शान्तिभुवनान्तं प्रमा-	
णम्	५२६-५२७
अमेयः परमेश्वर इति वर्णनम्	५२७
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः व्याख्येयोपक्रमश्च	५२७
पञ्चविंशः पटलः सकलाध्वसंहारप्रकरणम्	५२८-५४५
पूर्वप्रकरणप्रतिपादितैरर्थैः सहास्य प्रकरणस्य संबन्धः	५२८
मनुष्याणां संहारकालः	५२८-५२९
लोकत्रयसंहारः	५२९-५३०
कनिष्ठप्रलयात्मकब्रह्मस्वापकालः	५३१-५३३
मध्यमप्रलयः	५३४
कनिष्ठप्रलये भुवनेशादीनां स्थितिः	५३४-५३८
मध्यमप्रलये श्रीकण्ठनाथव्यापारः, भुवनेशानां स्थितिश्च	५३८-५४०
महाप्रलयः	५४०-५४१
तदानीं भुवनेशानां स्थितिः	५४१
जगतः संहारक्रमः	५४१-५४२
संहारकाले भुवनेशानां रुद्राणां स्थितिः	५४२
कथं तर्हि ते भुवनेशा रुद्रा खद्योता इव निर्मलाः	५४२-५४३

पृष्ठसंख्या

अशुद्धानां मायागर्भाधिकारिणां प्रलयोत्तरं स्थितिवर्णनम्	५४३
शुद्धानां मायागर्भेश्वराणां तदानीमपुनरावृत्तिलक्षणः प्रलयः	५४३
शुद्धमायागर्भेश्वराणां निरूपणम्	५४३-५४४
विचित्रप्रलयप्रतिपादनम्	५४४
व्याख्यातस्य प्रकरणस्योपसंहारः, व्याख्येयोपक्रमश्च	५४५
षड्विंशः पटलः भोगपदार्थप्रकरणम्	५४६-५७८
पटलान्तरारम्भे वक्तव्यः पञ्चविधसंबन्धः	५४६
भोगपदार्थस्य त्रिविधत्वम्	५४६-५४७
वाङ्मनःकायकर्मभिः दानकर्मणः प्रतिपादनं, तत्फलस्य गुरुलघुमध्यभेदेन त्रि- विधत्ववर्णनम्	५४७-५४८
गुरुलघुमध्यरूपत्रिविधभेदयुक्तकाल-पात्र-क्षेत्र-वित्तानुसारतो दानकर्मणः बहु- प्रकारत्वप्रतिपादनं, तत्फलस्य च गुरुलघुमध्यभेदेन त्रैविध्यवर्णनं च	५४८
अनुमानेनापि कर्मवैचित्र्यप्रतिपादनम्	५४८-५४९
कर्मणां वैचित्र्यभेदः	५४९-५५७
नरकप्रापककर्म	५४९
तिर्यग्जातिषु जन्मप्रदं कर्म	५४९-५५०
स्थावरत्वप्राप्तिकारणं कर्म	५५०
सरीसृपजन्मकारणं कर्म	५५०
पक्षिजातिषु जन्मप्रदं कर्म	५५०-५५२
सिंहादिजन्मदायकं कर्म	५५१
सृगालादीनां तथैव सूकरादीनां च जन्मप्रदं कर्म	५५१-५५२
पशुजातिषु जन्मदायकं कर्म	५५२
मर्त्यलोकेत्यन्तहीनजातिषु ये नितरां दरिद्राः, अज्ञाः, क्रूराशयाः, अङ्गहीनाः, व्याधिताश्च दृश्यन्ते तत्तत्कारणं कर्म	५५२-५५३
ये नितरां दरिद्राः कृपणाः स्वल्पमपि देवगुर्वतिथिपूजनमकुर्वाणा दृश्यन्ते तत्र कारणभूतं कर्म	५५३
अत्यन्तमादृष्टाः सुखिनः सहस्राणामुपकारका देवाग्निद्विजपूजानिरता दृश्यन्ते, तत्र कारणभूतं कर्म	५५३
ये च मूकश्चित्रिषण्डपङ्कगुब्धिरादयो वर्तन्ते तत्र कारणभूतं कर्म	५५४-५५५
दुष्कृतफलानि ज्ञात्वा दुष्कृतानि परिहरणीयानीत्युक्तिः	५५५
अभयदानेन सुभगो दीर्घायुश्च भवति	५५६
पूर्तधर्मेण भूलोके विभवप्राप्तिः	५५६
ज्योतिष्टोमादियज्ञैर्भूलोकादिसत्यलोकान्तभुवनप्राप्तिः	५५६
ब्रह्माण्डात्परतस्तु तत्तद्भुवनेश्ववराधनात् तत्तद्भुवनप्राप्तिः	५५६-५५७
पुंसामस्वतन्त्रत्वेन कर्मकर्तृत्वविषये शङ्का	५५७
अत्र प्रतिविधानम्	५५८-५५९
तत्तद्भुवनप्राप्त्युपायभूतं कर्म	५५९-५६१

तत्राकाशवायुबल्लिजलतत्त्वभुवनप्रापककर्मणां निरूपणम्	५५९
तन्मात्रतत्त्वभुवनप्रापककर्मविशेषप्रतिपादनम्	५५९-५६०
पञ्चाष्टकस्थानप्राप्तिः	५६०
बुद्ध्यादिभुवनप्राप्तिसाधनानि	५६०
इष्टापूर्तफलस्यानुवादः	५६१
अनवाप्तदीक्षाणां भक्तिश्रद्धाभिः शिवधर्मोदितातिमार्गकर्मनिष्ठानां कुत्रावस्थिति- रिति प्रदर्शनम्	५६१-५६२
ये तु दीक्षया क्रमेणाधः कालाग्निभुवनतो बिन्द्वन्तभुवनेष्वेव योजितास्ते तेषु भुवनेषु भुवनेश्वरसमत्वं प्राप्नुवन्तीत्युक्तिः	५६२
दीक्षितानामपि भोगाभिलाषिणां साधकानां योगादिना तत्तद्भुवनभोगवर्णनं योगपादे वक्ष्यत इति प्रतिपादनम्	५६२-५६३
बुद्धेः प्रधानकार्यत्वादव्यापकत्वेन तया प्रधानातीतात्यन्तव्यापके परमेश्वरान्त- महाध्वनि ध्यानासंभव इति पूर्वपक्षः	५६३
अत्र प्रतिविधानम्	५६३-५६४
आत्मयोगे इव ईश्वरयोगेऽपि चित्तजय एव कारणमिति वर्णनम्	५६४-५६५
शैवशास्त्रभक्तानां तच्छास्त्रानुष्ठातृपुत्रकसाधकादिषु भक्तानां च स्वर्गनिवा- सित्वम्	५६५
ये लौकिकैरेव स्तुतिगीतनमस्कारादिभिर्लिङ्गं पूजयन्ति, तेषां ब्रह्मलोकोर्ध्वोमा- पतिभुवनप्राप्तिः	५६५
ये लौकिकेन रूपेण लिङ्गार्चनरतास्तेषां शतरुद्रभुवनप्राप्तिः	५६५
भगवतः प्रासादादिकं कुर्वतां गुणपृष्ठवासिश्रीकण्ठभुवनप्राप्तिः	५६५
भक्त्या महादेवोपासकानां प्रधानातीतभुवनभोगवृत्तम्	५६६
मायातीतभुवनसिद्धावुपायः	५६६-५६७
मोक्षस्तु चर्यायोगज्ञानदीक्षाख्यचतुष्टयादेव, नैकैकस्मादिति प्रतिपादनम्	५६७-५६९
अस्तु योगादीनां सिद्धयुपायत्वं, न तु ज्ञानस्य तद्विरुद्धत्वादित्याशङ्क्य समा- धानवर्णनम्	५६९-५७०
ज्ञानाज्ञानयोरेकस्मिन्पुंसि सह स्थितिर्नोपपद्यत इति पूर्वपक्षः	५७०
अत्र सिद्धान्तः	५७१-५७४
सप्रसङ्गस्य भोगपदार्थस्योपसंहारप्रतिपादनम्	५७४-५७५
विद्यापादोपसंहाराय येन क्रमेण पुरुषोऽस्मिन्मोक्षेऽधिकारी, यादृशश्च, फलं च कीदृशमित्यादिकं प्रतिपाद्यते	५७५-५७७
विद्यापादोपसंहारः क्रियापादोपक्रमश्च	५७७-५७८
अनुबन्धः	५७९-६३०
श्लोकाधनुक्रमणिका	६३१-६७३
मतङ्गवृत्तावुदाहृतश्लोकाधार्दीनामनुक्रमणिका	६७४-६८३
अनुबन्धोदाहृतश्लोकाधार्नुक्रमणिका	६८४
मतङ्गवृत्तावुदाहृतग्रन्थग्रन्थकर्तृसूची	६८५

विषयानुक्रमणिका

७११

पृष्ठसंख्या

अनुबन्धोदाहृतग्रन्थसूची

६८६

उपयुक्तग्रन्थसूचिः

६८७-६९०

विषयानुक्रमणिका

६९१-७११

शुद्धाशुद्धसूचिका

पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
xlii	३	सोमातन्दकृत	सोमानन्दकृत
liii	१५	कर्मासिं	कार्मासिं
lv	३०	मया	माया
lvi	२०	प्रकाशन	प्रकाशन
३	३४	सदनानात्	सदनात्
१४	१३	प्रश्वस्य	प्राश्वस्य
२१	१९	वक्त्राम्बुजोद्गारा	वक्त्राम्बुजोद्गारा
२२	९	प्रत्यात्मानं	प्रत्यात्मकं
२८	६	बौद्धमनध्यव	बौद्धमध्यव
५७	१२	पदार्थविव	पदार्थविव
७४	१५	तस्मिन् स्थित्वा	तस्मिन् स्थित्वा
७६	१३	त्नेयुच्यते	नेत्युच्यते
८८	१५	सद्भावेनव	सद्भावेनैव
८९	६	वामोद्गार्यतः	वामोद्गार्यतः
११३	११	अथैव	यथैव
११७	२१	जनन	जननं
२०६	१७	युक्ता एवेति	मुक्ता एवेति
२७०	१०	संहार	संहार
२८१	११	इत्यथः	इत्यर्थः
३२६	३	शेषात्	शेषात्
३४२	१०	पूर्वोऽहतः	पूर्वो हतः
३४४	३३	आकरो न लभ्यते	वाक्यपदीये ३. ९. ६
३४८	११	तेनकत्वम्	तेनैकत्वम्
३५३	११	त्रुट्यंशमपि	त्रुट्यंशमपि
३६२	९	तदर्थम्	तदर्थम्
३७३	६	कर्तृक्रमे	कर्तृक्रमे
३८१	९	व्यक्तस्यवोप	व्यक्तस्यैवोप
३८६	३	स्वस्तावद्धि	स्वैस्तावद्धि
३९३	१२	सद्भयः	सद्भयः
४२१	६	प्रसङ्ग	प्रसङ्गा
४२९	१०	पञ्चकाद	पञ्चकाद्
४६५	१८	भवना	भुवना
४९९	११	संबधः	संबन्धः
५११	५	लोकादिषु	लोकादिषु
"	१६	रुच्छ्रितः	रुच्छ्रितः
५१४	६	त्रिपु	त्रपु
५६१	५	द्यकनेक्रतु	द्यनेकक्रतु
५६२	३	भाविनी	भाविति

५७६	४	शङ्कोच्छ्रितं	शृङ्कोच्छ्रितं
"	८	पररेश्वरस्य	परमेश्वरस्य
५७७	१	त्यसावाति	त्यसाविति
५८०	१५	प्रदसामा	प्रदः सामा
५८१	८	विपन्नाः	विपन्ना
५८३	२	त्रिपपर्व	त्रिपर्व
"	१३	णोमीलकेन	णोन्मीलकेन
५८४	२०	हेयोपादयो	हेयोपादेयो
५८५	१०	तद्वीयणोप	तद्वीर्येणोप
"	११	यो	यः
५८७	१९	वशाद्	वशाद्
"	२२	तत्किंचिदपे	तत्किंचिदपे
५८८	१	भवेत्	भवेत्
"	२४	सुखं	सुख
५९६	३	नोच्चेते	नोच्येते
६०८	१८	संबन्धः विशेष	संबन्धविशेष
६११	२२	व्यक्तयः	वृत्तयः
६१७	८	बोध	बोधा
६२४	४	प्रोक्तस्तदपि	प्रोक्तः सोऽपि
६२७	१५	वृत्तिभेदः	वृत्तिभेदः
६३०	७	तद्विषयेषु	तद्विषयेषु
६३१	२२	पुंस्तत्त्व	पुंस्तत्त्व
६३४	७	यद्दुःखं	यद्दुःखं
६३६	२२	सहस्रेषु	सहस्रेषु
६४१	३०	जप्ताश्च	जप्ताश्च
६४२	६	व्यक्त	व्यक्तं
"	१४	तः	ततः
"	१७	प्राधानिकः	प्राधानिकैः
६४६	१८	तस्मिंस्थित्वा	तस्मिन् स्थित्वा
६५०	२२	यूज्यते	युज्यते
६५९	२५	नाभिहित	नाभिहत
६६४	१८	तेजो	तेजो
"	२३	महात्पापं	महत्पापं
६६७	१४	यस्माद्	यस्माद्
६७५	३४	आतेक्षि	आक्षिप्ते
६७७	११	गतासुखि	गतासुरिव
६७८	८	निर्मथन	निर्मथना
६८४	३	बोध	बोधा
"	१८	कश्चिन्	काश्चिन्
७०१	११	कर्तृणां	कर्तृणां

PUBLICATIONS DE L'INSTITUT FRANÇAIS D'INDOLOGIE

Nos.

1. Kārāvelane — *Kāreikkālammeiyār*, œuvres éditées et traduites. Introduction par Jean Filliozat. 1956.
2. Jean Filliozat — *Les relations extérieures de l'Inde* (1)
 1. *Les échanges de l'Inde et de l'Empire Romain aux premiers siècles de l'ère chrétienne.*
 2. *La doctrine brahmanique à Rome au IIIème siècle.* 1956.
3. Madeleine Biarreau — *Le Tattvabindu de Vācaspati-miśra*. Edition critique, traduction et introduction. 1956.
4. J. Monchanin, J. Filliozat, A. Bareau — *Entretiens* 1955. 1956.
5. Louis Renou — *Etudes sur le vocabulaire du R̥gveda*. Première série. 1958.
6. Suzanne Siauue — *La voie vers la connaissance de Dieu (Brahma-ṣijñāsā) selon l'Anuvyākhyāna de Madhva.* 1957.
7. Dev Raj — *L'esclavage dans l'Inde ancienne d'après les textes palis et sanskrits*. Avec une préface du Dr. Jean Filliozat. 1957.
8. Alain Daniélou — *Tableau comparatif des intervalles musicaux.* 1958.
9. Alain Daniélou — *La musique du Cambodge et du Laos.* 1957.
10. André Bareau — *La vie et l'organisation des communautés bouddhiques modernes de Ceylan.* 1957.
11. Alain Daniélou et N.R. Bhatt — *Textes des Purāṇa sur la théorie musicale*. Vol. I, Edition critique, traduction française et introduction. 1959.
12. Charlotte Vaudeville — *Kabīr Granthāvalī (Dohā)*. Avec introduction, traduction et notes. 1957.
13. Madeleine Biarreau — *Sphoṭa Siddhi (La Démonstration du Sphoṭa) par Maṇḍana Miśra*. Introduction, traduction et commentaire. Texte sanskrit établi par N.R. Bhatt avec la collaboration de T. Ramanujam. 1958.
14. Suzanne Siauue — *Les noms védiques de Viṣṇu dans l'Anuvyākhyāna de Madhva (Brahma-Sūtra I, 1, adhikaraṇa 2 à 12)*. Texte avec traduction et notes. 1959.
15. Charlotte Vaudeville — *Etude sur les sources et la composition du Rāmāyaṇa de Tulṣī-Dās*. Traduction en hindi par J.K. Balbir. तुलसीदास रचित रामचरितमानस का मूलाधार व रचनाविषयक समालोचनात्मक एक अध्ययन, fasc. I. 1959, fasc. II. 1965.
16. Alain Daniélou et N.R. Bhatt — *Le Gītālaṃkāra*. L'ouvrage original de Bharata sur la musique. Edition critique, traduction française et introduction. 1959.
17. Rasik Vihari Joshi — *Le rituel de la dévotion kṛṣṇāite*. Préface par Jean Filliozat. 1959.
18. N. R. Bhatt — *Rauravāgama*, édition critique, Vol. I. Introduction : Les Āgama çivaïtes, par Jean Filliozat. 1961. Vol. II, 1972.
19. R. Dessigane, P.Z. Pattabiramin et J. Filliozat — *La légende des jeux de*

PUBLICATIONS DE L'INSTITUT FRANÇAIS D'INDOLOGIE

(suite)

Nos.

- Çiva à Madurai d'après les textes et les peintures.* Vol. I Texte — Vol. II Planches. 1960.
20. Claude Jacques — *Gayāmāhātmya*. Introduction, édition critique et traduction française. 1962.
21. Charlotte Vaudeville — *Les duhā de Dhola Mārū*. Avec introduction, traduction et notes. 1962.
22. Sayida Surriya Hussain — *Garcin de Tassy, Biographie et étude critique de ses œuvres*. 1962.
23. N.R. Bhatt — *Mrgendrāgama (Kriyāpāda et Caryāpāda) avec le commentaire de Bhaṭṭa Nārāyaṇakaṇṭha*, édition critique. 1962.
24. N.R. Bhatt — *Ajūāgama*, édition critique. Vol. I. 1963. Vol. II. 1967.
25. Hélène Brunner-Lachaux — *Le rituel quotidien dans la tradition śivaïte de l'Inde du Sud selon Somaśambhu — Somaśambhupaddhati*, Introduction, traduction et notes. 1ère partie. Le Rituel quotidien. 1963. 2ème partie. Rituels occasionnels. 1968.
26. Pierre-Sylvain Filliozat — *Le Pratāparudrīya de Vidyānātha* — avec le commentaire *Ratnāpaṇa* de Kumārasvāmin. Traduction, introduction et notes. 1963.
27. Dessigane, P.Z. Pattabiramin et J. Filliozat — *Les légendes çivaïtes de Kāñcīpuram*. 1964.
28. Ch. Vaudeville — *Bārahmāsā*. Les chansons des douze mois dans les littératures indo-aryennes. 1965.
29. J. Filliozat et P.Z. Pattabiramin — *Parures divines du Sud de l'Inde*. 1966.
30. Michèle Lupsa — *Chants à Kālī de Rāmprasād*. Introduction, texte bengali, traduction et notes. 1967.
31. R. Dessigane et P.Z. Pattabiramin — *La légende de Skanda*. 1967.
32. M.E. Adicéam — *Contribution à l'étude d'AiyāNār-Śāstā*. 1967.
33. J. Filliozat — *Un catéchisme tamoul du XVIe siècle en lettres latines*. 1967.
34. P. Joshi — *Industrialisation et Société dans l'Inde du Nord*. Introduction par J. Filliozat : Observations sur l'étude des sociétés et de l'économie de l'Inde. 1967.
35. F. Gros — *Le Paripāṭal*, Texte tamoul, introduction, traduction et notes. 1967.
36. P.S. Filliozat — *Œuvres poétiques de Nīlakaṇṭha Dīkṣita*. I. Texte, traduction et notes. 1967.
37. *Index des mots de la littérature tamoule ancienne*, Vol. I. 1967; Vol. II. 1968; Vol. III. 1970.
38. Suzanne Siauve — *La Doctrine de Madhva*. 1968.
39. François Gros et R. Nagaswamy — *Uttaramēṛūr*. Légendes, Histoire,

PUBLICATIONS DE L'INSTITUT FRANÇAIS D'INDOLOGIE

(suite)

Nos

- Monuments, avec le *Pañcavaradaḥṣetramāhātmya* édité par K. Srinivasacharya. 1970.
40. B. Dagens — *Mayamata*. Traité sanskrit d'architecture. Edition critique, traduction et notes. 1ère partie 1970. 2ème partie 1976.
41. N.S. Shukla — *Le Karṇānanda de Kṛṣṇadāsa*. Edition et traduction annotée. 1971.
42. P.Z. Pattabiramin — *Sanctuaires rupestres du Sud de l'Inde*. Vol. I. Andhra. 1971. Vol. II. Tamilnad et Kerala. 1975.
43. Suzanne Siauue — *Les hiérarchies spirituelles selon l'Anuvyākhyāna de Madhva*. 1971.
44. Capitaine de Vaisseau Cordier — *Historique et Statistique de Karikal*. Texte rédigé en 1825. Présentation par François Gros. Vol. I. 1971.
45. Jean Filliozat — Un texte tamoul de dévotion vishnouïte. *Le Tiruppāvai d'Āṇṭāl*. 1971.
46. Marie-Claude Porcher — *Rāghavayādaviya* par Venkaṭādhvarin. Texte sanskrit édité par M.S. Narasimhacharya. Etude et Traduction. 1972.
47. Neelakanta Sarma — *Textes sanskrits et tamouls de Thaïlande*. Introduction par Jean Filliozat. 1972.
48. Marie-Claude Porcher — Un poème satirique sanskrit, la *Viśvaguṇādarśacampū*. Introduction, traduction et notes. 1972.
49. Jean Filliozat — Un texte de la religion kaumāra, le *TirumurukāRRuppaṭai*. 1973.
50. Association Internationale des études Tamoules. Compte rendu de la IIIème Conférence Internationale (Proceedings of the Third International Conference Seminar, Paris 1970) édité par François Gros et X.S. Thani Nayagam. 1973.
51. *Mahābhāṣyapradīpavyākhyānāni*, Commentaires sur le Mahābhāṣya de Patañjali et le Pradīpa de Kaiyaṭa, édition critique par M.S. Narasimhacharya. Présentation par P.S. Filliozat. Vol. I. : Adhyāya I, Pāda I, Āhnika 1-4. 1973. Vol. II. : Adhyāya I, Pāda I, Āhnika 5-7. 1975. Vol. III. : Adhyāya I, Pāda I, Āhnika 8-9. 1976.
52. Alix Raison — *La Hārītasamhitā* : Texte médical sanskrit avec un Index de nomenclature āyurvédique. 1974.
53. Tara Michaël — Le joyau du Śiva-yoga, *Śivayogaratna* de Jñānaprakāśa. Edition, traduction et notes. 1975.
54. *Le Mahābhāṣya de Patañjali* avec le Pradīpa de Kaiyaṭa et l'Uddyota de Nāgeśa. Traduction par Pierre Filliozat. Vol. I. : Adhyāya I, Pāda I, Āhnika 1-4. 1975. Vol. II. : Adhyāya I, Pāda I, Āhnika 5-7. 1976.
55. Vasundhara Filliozat — *Le Temple de Tirumaṅkaiyālvār à Hāmpi*. 1976.
56. N. R. Bhatt — *Mataṅgapārameśvarāgama*, avec le commentaire de Rāma-kaṇṭha, *Vidyāpāda*, édition critique, 1977.

